

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

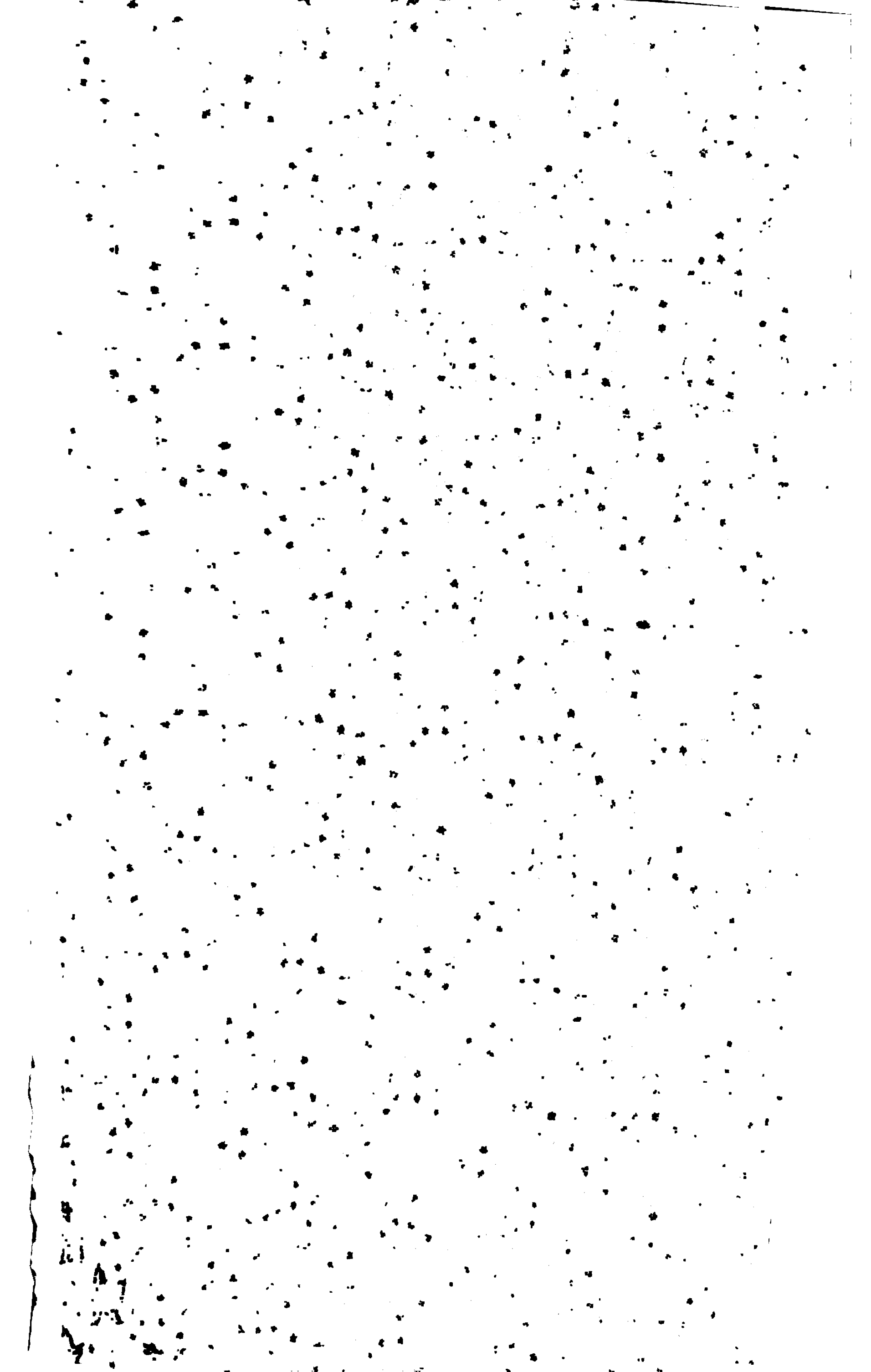
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES

417/126

100. —

NOVOČESKÁ
BIBLIOTHEKA

VYDÁVANÁ

NÁKLadem MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bílek, Tomáš Václav

DĚJINY

KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,

vysloužilý ředitel cis. král. akademického gymnasia Pražského.

SPIŠŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

DB
211.3
.B58

Veškerá práva vyhrazuje sobě spisovatel.

Knihtiskárna: J. Otto v Praze.

759994-806

PŘEDMLUVA.

Hodlaje pokračovati v spisování dějin „Tovaryšstva Ježíšova a působení jeho v zemích království Českého“, jichž I. část I. 1873 tiskem jsem vydal, a pátraje po pramenech spolehlivých, týkajících se statkův, jichž Jesuité po bitvě bělohorské v Čechách nabyli, shledal jsem, že jsou velmi nesprávné a neúplné seznamy statků konfiskovaných, obsažené v „*Rieggers Materialien zur Statistik Böhmens*“ (6. Heft, Prag 1788, S. 139—156, und 9. Heft S. 3—116, nebst Berichtigungen und Zusätzen im 9. Heft S. 302—305, 10. Heft S. 295—306, und 12. Heft S. 215—224), kteréž se až posavad pokládají za pramen co do konfiskace statků po bitvě bělohorské, a jichž nový otisk, avšak velmi nesprávný, vydal Christian Ritter *d'Elvert* ve svém spisu „*Weitere Beiträge zur Geschichte der böhmischen Länder im 17. Jahrhunderte*, Brünn 1868“ (17. Band der Schriften der historisch-statistischen Sektion der k. k. m. schl. Gesellschaft etc.), nevšímnuv si ani dotčených oprav a dodatků Rieggrových. Neboť tyto seznamy jsou pouhý opis seznamu statků konfiskovaných, kterýž sepsaný též nesprávně a chybně v archivu místodržitelském jest uložen, a jehož opis jeden se nachází v cís. knihovně universitní v oddělení Kynských, druhý pak v knihovně musea král. Českého. Všechny těchto opisů dotčeného seznamu užívalo se podnes za pramen spolehlivý, takže nesprávnosti v nich obsažené byly přeneseny do spisův o věci té jednajících, jakož i do Slovníku Naučného, do slovníku topograf.-statistického Čech od Ortha a Sládka a do mnohých spisů jiných.

Z přemnohých nesprávností v seznamech Rieggrových a d'Elvertových vytkneme toliko několik nejhrubších, týkajících se jak věci, tak i jmen osob a míst. Tak mezi osobami odsouzenými nesprávně uveden jest Heřman Černín se statkem Žleby (falso Schleb); neboť Černín nebyl odsouzen a statek Žleby teprv l. 1638 po Janovi Rudolfovi Trčkovi byl konfiskován. Též mezi statky konfiskovanými nesprávně jest položeno, že Mikuláš z Lobkovic propadl statek Cammerhaus a že jej koupil za 12.000 kop m. kníže Karel z Lichtenšteina; neboť dotčený Cammerhaus byl dům císař. dvorní komory (kais. Hofkammerhaus), který kníže z Lichtenšteina l. 1623 za 7000 kop m. koupil a naproti tomu dům po Mikulášovi Popelovi z Lobkovic (jenž nebyl odsouzen), za 12.000 kop m. koupený, pro císař. dvorní komoru císaři postoupil. — Jan Proškovský nepropadl žádný dům (nebyl odsouzen), nýbrž koupil dům po Mikulášovi Sekerkovi konfiskovaný. — Statek Hoštice (Hostic) nebyl konfiskován Boubinským, nýbrž Petrovi Pešíkovi z Komárova. — Alexander Kaplíř nepropadl statky Stiestnik a Chobietitz (?), nýbrž Stekník (Steknic, kr. Žatec.) a Chobolice hořejší (Ober-Koblic, kr. Litoměř.). — Ves Bykoš (okr. Beroun, dom. Suchomasty, a nikoliv na Poděbradsku dle d'Elverta) nepropadl Adam Bukovanský, nýbrž Oldřich Gerštorf. — Statek Krásná nepropadl Jindřich Berka, nýbrž J. Blekta z Outěchovic. — Statek Třebetov nebyl odňat Lažanskému, nýbrž Ledčanskému z Popic. — Statek Dušníky (Rakovn. kr.), který propadl Hrzek, nekoupil Jiří Bedřich z Grenachu, nýbrž Grenach koupil Dušníky Trhové (dom. Příbram.) statek sirotčí, který nebyl konfiskován a l. 1640 opět prodán býti měl, poněvadž Grenach summy trhové nezaplatil. — Voskoberský nepropadl polovici statku Hostinného (Arnau, kr. Jičín.), nýbrž ves Hostín (Hostinna, okr. Velvary). — Statek Chotoměř, který propadl Fridrich z Bílé, jest v kraji Litoměřickém a nikoli v Klatovském (nyní Plzeň.) dle d'Elverta, kteráž chyba přešla též do slovníku Orthova. — Při Volfovi Karlovi z Vřesovic nesprávně uveden jest statek Krzemitz (recte Křenic, Chřenice) v kraji Kouřimském, kdežto býti má statek Křemýš (Kremusch), v kraji Žateckém ležící. — Statek Veliš v kraji Jičínském (a nikoli v Kouřim.) nepropadl Šlik, nýbrž Thurn. — Adam Linhart

z Neuenbergu neztratil v pokutě statek *Wlkow* (kr. Bechyn.), nýbrž *Vlkava* (kr. Boleslav.). — *David Boreň ze Lhoty* nebyl perdonován, nýbrž odsouzen pětiny jmění, kteráž král. fisku ze statků (Roztoky a Tatenice) jemu konfiskovaných 21.506 zl. rýn. vynášela. — Statky *Libočany* (Libečany) a *Soběsuky*, které Doupovcům byly konfiskovány, jsou v Žatecku a nikoli (dle d'Elverta) v kraji Chrudimském a Prachenském, z čehož povstala v slovníku Orth. i ta chyba, že statek *Libčany* (okr. Nechanic.) konfiskován byl Doupovci, kdežto náležel Nejedlému z Vysoké a nebyl konfiskován. — *Keblany* a *Šmikusy*, které propadl Hrobčický, nejsou v kraji Budějovickém, nýbrž v Žateckém; též statek *Suchomasty* není na Poděbradsku, nýbrž na Berounsku. — Mezi statky konfiskovanými uvádí se nesprávně statek *Dobříš*, který náležel král. komoře české a tedy konfiskován býti nemohl. — Statek *Olešnice* (Oels) jest dvakráte vytčen, jednou pod jménem *Oels*, podruhé *Woleschnitz*, jakoby to byly dva statky rozdílné, Zdeňkovi z Waldšteina konfiskované; taktéž statky *Oberlischow und Slawikowetz* místo Lištná nebo Slavíkovce; *Hradek und Godiasy* (?) místo Hrádek nad Pačousy; *Wostrow und Pernikow* místo Ostrov Perknřův; pak mezi statky od Humprechta Černína koupenými uvádějí se statky *Chrucžitz*, *Cžernčitz und Krucžitz* místo jediného statku Černčiče (Tschentschic). — Statek *Schatzlar* (Šaclířov, Žacléř), propadl Adam Erdman Trčka a nikoliv Rychnovský, kterýž propadl statek Kocléřov (Kötzelsdorf). — Statek *Bašť Veliký* (Grossbascht) nenáleží mezi statky od knížete z Eggenberga koupené. — Mezi novými majiteli statků konfiskovaných uvádí d'Elvert též: *Brandeis*, *Herrschaft Kaunitz*, jakoby panství Brandýs bylo majitelem Kounice (!); kdežto má býti, že panství Kounice, po Marii Majdaleně Trčkové konfiskované a s Brandýsem spojené, od císaře obdržel syn jeho král Ferdinand III. — Město Krumlov nekoupilo statek konfiskovaný *Jirny* (*Gross-Girna*), nýbrž statek ten zastaven byl hraběti Zikmundovi z Wolkenšteina a jiným. — Též uveden jest *Cratz Joh. Phil. Freih. v. Scherfenstein*, který koupil statky *Drachkow und Gauth*, pak *Gratz Philipp*, který koupil *Gauth und Riesenburg*, jakožto dvě osoby rozdílné; kdežto býti má jenom *Kratz Joh. Philipp Freih. v. Scharfenstein*, který koupil statek Kouty a jiné.

Jména osob a míst jsou též z větší části nesprávná, ano i zpotvořená, jako: Bukawetzky místo Lukavecký, Veit Holyspar (Holyspar) m. Vincenc Holzsparrer, Podenuschin m. Bodenius, Dobier Preis m. Debner Preis, Schrotinin m. Žirotín, Giesslerin m. Hieserle a j. v.; — Czernikowitz m. Cerekvice, Brunnershof u. Morach m. Brunnersdorf u. Mohr (Pruněrov a Mory), Brczewes m. Bitozeves, Buzy a Resnowitz (Reznowitz) m. Budče (Wutsch) a Rozněvice (Roslowic), Sticzery m. Stěžery, Wollin m. Veleň, Luczowan und Laczowan m. Encovany, Kolz m. Koletsch (Koleč), Becžno-Priesen m. Brocno (Brotzen), Brzeczitz m. Preznitz (Březnice), Brzezno m. Březina, Cehow a Lehow m. Tehov, Kyzie m. Kyje, Besen m. Bisen (Byseň), Dlaziwa m. Dlažov (Glosau), Bohanitz m. Boharna (Boharyně), Chiestitz und Cztowitz m. Čestice a Lstovice (Eltschowic), Chotitz m. Lhotice, Liebiechow m. Ober-Liebich (Libchava), Podlichy m. Podluhy, Zaliczi m. Záluží (Maltheuer), Maržiowitz m. Močovice, Weyercze m. Výrec, Welemitz m. Wellhenic (Lhenice), Ploskow m. Tloskov, což přešlo i do Slovníku Naučného a j. v.

Co se týče úplnosti dotčených seznamů, poznamenati dlužno, že v nich není valný počet osob odsouzených a statků konfiskovaných; že při mnohých statcích není vytčeno, komu byly odňaty a komu a zač prodány, jako Bělá (nesprávně Bielsky), Děčany (Jetschan), Krchleby, Kumburk a Oulibice, Lhota Německá, Lužany, Nelahozeves (Mühlhausen), Písek, Počernice, Pokratice, Postřižín, Přestavlky, Ratiměřice (nesprávně Radomierž), Radovesnice, Radeč (Schossendorf), Silberstein, Škvorec, Střezetice (nesprávně Stržetitz), Tedražice, Třebomyslice, Třídvory, Lhenice (Wellhenic), Vroutek, Veselé Vysoké, Zdikov Malý a j. v. Zvláště pak vynechány jsou skoro všechny statky s dědictví vzaté a v manství převedené 112 osobám, z nichž v dotčených seznamech toliko 23 jsou vytčeny. Též v nich nejsou značné pokuty na penězích, pak mnohé statky městům odňaté, jakož i domy měšťanům konfiskované atd.

Velikým množstvím vytčených nesprávností, vad a nedostatků pohnut, odhodlal jsem se sepsati sám nejenom správný a dokonalý seznam osob za příčinou povstání českého odsouzených a statků mohovitých i nemohovitých jim

konfiskovaných, nýbrž i objasniti příčiny jakož i způsob této konfiskace a její následky, týkající se jak jednotlivců, tak i celé země.

K této práci své užil jsem pramenů posud od nikoho nepoužitých, totiž: *Bohatého materialu v deskách zemských* se nacházejícího, který jsem vyčerpal tak, že při všech statcích jsem hleděl i k jejich rozsahu tehdejšímu, jejich pravé ceně i k způsobu, jakým se jich dostalo osobám odsouzeným a po nich novým jejich držitelům, nejvíce cizozemcům. Jakých nesnází jsem měl při vyhledávání mnohých statků v deskách, posouditi lze jen tomu, kdo zná nesprávnost a neúplnost tamějších rejstříkův. Z té příčiny musil jsem valný počet kvaternů projíti list za listem. *) Též nemalou práci způsobilo mi zjišťování jmen míst, ačkoliv mi při tom Palackého popis král. Českého velmi byl nápomocen; předce však jsem shledal v něm mnohé nedostatky co do českých jmen míst, i jiné, a našel jsem i mnoho vesnic zaniklých, posud nikde nepoznamenaných.

Aby však tento material z desk zemských vyčerpaný byl oživen, použil jsem co do dějin konfiskace a osudu jednotlivých osob odsouzených (*k radě velectěného pana archiváře a c. k. profesora Dra. Josefa Emlera a s povolením Jeho Excellencí král. místodržícího v Čechách, Filippa sv. pána Webra z Ebenhofu*, uděleným mně od praesidia c. k. místodržitelství v Čechách dne 20. srpna 1876, sub No. 4296) všech spisů věci této se týkajících, *v archivu král. místodržitelství* pod sig. C. 215 uložených v 103 svazcích, z nichž každý na několik set jednotlivých různých spisův obsahuje, též přemnohých spisů téhož archivu, obsahujících osudy jednotlivých měst, jakož i mnohé věci týkající se povstání českého a jeho strašných následkův.

Užasl jsem nad hojností materialu, který mi takřka pod rukou rostl, tak že jsem k sebrání a sepsání jeho přes osm let potřeboval, jsa celou prací obmezen jedině na skromnou sílu svou. Čím déle jsem se obíral prací tou, tím více jsem seznal, jak povrchně, nedbale a lehkovážně sepsána jsou

*) Nutná jest toho potřeba, aby předce jednou spracována byla *důkladná registra* desk zemských, tohoto drahého klenotu království Českého.

mnohá díla o téže věci jednající. A proto jsem se přičinil, dobu v dějinách českých zajisté nejosudnější, a skoro po celé století trvající, zevrubným vypsáním všech věcí objasniti a věrný obraz její podati, nepřestávaje na pouhém vypočítávání osob odsouzených a statků jim odňatých.

Zdali a v jaké míře jsem dostál úkolu svému, zajisté vážnému a nikoli snadnému, to ponechávám na soudu znal-cům laskavým a nestranným čtenářům.

Dílo celé obsahuje dvě části, z nichž v první popisují dějiny konfiskace vůbec, totiž jakým způsobem předsevzato bylo potrestání a pokutování stavův odbojných vůbec a náčelníků zpourey zvlášť, které kommissee k tomu účelu od císaře byly nařízeny, jak statky konfiskované byly odhadovány a prodávány, jak dluhy na nich vězící placeny, mnoho-li statkův a jmění vůbec bylo odňato účastníkům povstání po l. 1618 a 1632 a k čemu jmění to bylo obráceno. K tomu použil jsem mimo prameny již vytčené též obšírného díla „Historie České“ Pavla Skály ze Zhoře, o němž jsem nabyl přesvědčení, že jakožto očitý svědek pravdivě líčí dobu povstání stavův evangelických a první jeho následky; některá pak císař. nařízení, týkající se věci té, vyňal jsem z d'Elvertova spisu svrchu dotčeného.

V druhé části podávám dějiny konfiskací zvlášť, totiž seznam osob a měst, pro účastenství v povstání stavů českých l. 1618 při kommissi hrdelní a konfiskační l. 1621—1624, pak při kommissích transactionis et tractationis de pio opere l. 1628—1630, a po vpádu saském l. 1631 při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1632—1634 odsouzených a pokutovaných; též poznamenání statkův a pokut za tou příčinou, jakož i po exekuci Fridlandské král. fisku případných. Také jsem se dotkl konfiskace statků v říši Německé l. 1628 od císaře nařízené a Albrechtovi z Waldšteina na zapravení útrat válečných odevzdané. O důležitějších osobách, jako o Jindřichovi Ottovi z Losu, Budovci, Kašparovi Kaplíři, Bohuslavovi z Michalovic, Joachymovi Ondřeji Šlikovi, z Turnu, Smiřickém, Švamberkovi, Albrechtovi z Waldšteina, Trčkově, Vilémovi Vchynském, Schaffgotschovi a mnohých jiných, podal jsem zprávy obšírnější. Vytkl jsem též rozsah statků konfiskovaných jakož i odhady některých statků, z čehož vysvítá

Dějiny konfiskací v Čechách
po r. 1618.

MICHIGAN

LIBRARIES

Dějiny konfiskací v Čechách
po r. 1618.

417/126

100. —

卷之四

七

八

九

NOVOČESKÁ
BIBLIOTHEKA

VYDÁVANÁ

NÁKLADEM MUSEA KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO.

ČÍSLO XXV.

TOMÁŠE V. BÍLKA

DĚJINY KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bílek, Tomáš Václav

DĚJINY

KONFISKACÍ V ČECHÁCH

PO R. 1618.

DLE PRAMENŮ SEPSAL

TOMÁŠ V. BÍLEK,

vysloužilý ředitel cís. král. akademického gymnasia Pražského.

SPISŮ MUSEJNÍCH ČÍSLO CLV.

V PRAZE.

V KOMMISSÍ U FRANTIŠKA ŘIVNÁČE.

1882.

Bavorský Maximilian vojsko stavovské z jižních Čech vytiskli, ujata jsou od nich k ruce císaře nejenom města mocí vzata se statky k nim náležejícími, jako Písek, Prachatice, Týn nad Vltavou, Soběslav, Rudolfštat, Vodňany a jiná více, nýbrž i všecka panství hlavním rebellům náležitá, jakož i statky všech osob, kteréž k stavům odbojným se připojily, aneb jenom ze strachu před cís. vojskem od statků svých ušly. Byla to zejména panství Petra ze Švamberka, Nové Hradky, Rožmberk a Libějovice, nejméně za jeden million kop míš. stojící, která se statky Žumberkem a Cuknšteinem hraběti Buquoyovi cís. listem z dne 6. února 1620 byla darována (dle seznamu pokutovaných strana 651, 163 a 223); též panství Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov, l. 1620 zastavená Donu Baltasarovi de Marradas (str. 237), jemuž již dříve bylo přislíbeno, že za služby válečné s vojskem svým bude zaplacen statky, v krajích Bechyňském, Prachenském a Plzeňském konfiskovanými (C. 215, C. 1/1); potom panství Hluboká bratří Malovců z Malovic a jich statky Štekeň a Cehenice (349); pak statky v kraji Budějovickém ležící, Mezopotoci a Čákov (59), Svěbohy a Olbramice (164), Koroseky (274), Hněvkovice (175), Habří (226), Chřenovice a Dubné (311), Čejkovice (312), Volešnice a Dvorce (411), Třebín (841), Pasovary (876), Poříčí (902), Hamr a Pláně Věžovatá (919); statky v kraji Píseckém ležící, Žihobce (48), Brloh (63), Dlouhá Ves Stará (64), Březí Vlachovo (67), Krsice a Neřestce (71), Mileňovice (72), Cerhonice (73), Řepice (149), Dražejovice (273), Bohumilice a Zdíkov Malý (354), Běleč (408), Hrádek (449), Čejkov (450), Skočice (452), Dub a Zálezly (490), Nemilkov (578), Horažďovice (665); statky v kraji Tábořském ležící, Hlasivo (60), Mezříč, Makov a Výrec (85), Smyslov (89), Vesce (356), Čachořice (363) a Vřesná (906); též mnohé jiné statky v krajích dotčených jakož i v kraji Čáslavském ležící. Tyto statky se statky měst vytčených, ač na nejvýš zpustošené, bez panství Švamborských odhadnuty byly po bitvě bělohorské za 1,673.366 kop míš., stály však za summu dvojnásobnou; z čehož jest patrno, že již před bitvou bělohorskou v jižních Čechách stavům odbojným konfiskováno bylo statků za čtyry až pět millionů kop míš. stojících.

Aby však statky, od císař. vojevůdců k ruce císaře ujaté, zvláště v kraji Pracheňském a Plzeňském, k dobrému jeho opatření býti mohly, vyzván byl císař. listem z dne 14. října 1620 Vilém Slavata z Chlumu a Košmburku, pán na Hradci Jindřichově a Telči, praesident král. komory české a nejvyšší soudce lenní v království Českém, na ten čas v Pasově se zdržující, aby podal dobré zdání své o tom, jak by tyto statky zatím měly býti spravovány, též jak by města Prachatice a Písek, v nichž po jich mocném vzetí obyvatelstvo odbojné bylo pobito, zase měla býti vyzdvižena a do předešlého stavu přivedena, zvláště pak katolickými duchovními opatřena. Dle návrhu Slavaty, podaného císaři z Pasova dne 3. listopadu 1620, v každém kraji k poslušenství již přivedeném měly od císaře nařízeny býti dvě osoby za kommissaře, kteří by zatím neprodleně v ty všecky statky pozemské i šosovní obyvatelů tvrdošijných a neposlušných na místě a k ruce císaře se uvázali, od poddaných povinnost a poddanost přijímali, na každém pak statku rozsáhlém neb na dvou blízko sebe ležících osobu spolehlivou a schopnou za správce nařídili a všecko, čeho by potřebí bylo, při tom k dobrému a užitečnému císaře konali. Správcové týchž statků měli císař. kommissarům týdně zasýlati výkazy denních příjmův a vydání, z důchodů pak měsíčně odváděti hotové peníze, z nichž kommissaři mimo plat týdnní, jim a dvěma písařům vykázaný, bez zvláštního císař. rozkazu ničeho vydávati neměli. Mimo to měli dotčení kommissaři se ujati i v městech, zejména v Sušici, Vodňanech a Perkreichensteině domův a všelijakého jmění některých sousedů, kteří prve nežli císař. armáda tam došla a prve nežli se ta města poddala, odtud ujeli a do Prahy neb do jiných míst k neposlušným poddaným se připojili. Naproti tomu neměli se kommissaři ujímati statků těch obyvatelův, o nichž se vědělo, že vždycky císaři věrnými zůstali, a k nimž dle zdání Slavatova náleželi Adam starší ze Šternberka, nejvyšší purkrabí království Českého, Henrych Libšteinský a Joachym Novohradský z Klovrat, Jan Krištof Kavka z Říčan v kraji Pracheňském; starý pán Jan Klenovský z Klenového, zemský písař král. Českého, a jeho syn Vilém Klenovský, Karel z Říčan, Jeníšek z Újezda, nižší úředník zemský, a jeho bratr Jan Jeníšek v kraji Plzeň-

ském a mnozí jiní, kteří na důkaz své věrnosti na začátku zpouřy ze země odešli, zanechavše veškeré jmění a statky své. Též neměli kommissaři na ten čas se uvazovati v statky těch obyvatelů, kteří stavy povstale jenom z přinucení podporovali, ale jak jsou o cís. vojsku vyrozuměli, hned k nejvyššímu nad týmž vojskem nařízenému se utekli, za milost žádali a že věrní a poslušní poddaní císaře jsou a býti chtějí se ohlašovali a proto na milost přijati byli skrze cís. kommissaře a generaly podle patentů jim z jistého nařízení císařského odvedených. (Viz město Sušice, str. 1216.) Zároveň mělo od císaře nařízeno býti knížeti Bavorskému jako i polnímu generalu hraběti Buquoyovi a Don Baltasarovi de Marradas, aby dotčeným kommissarům jména osob, od nich tak na milost na místě císaře přijatých, v známost uvedli a jich při ujímání a spravování statků všemožně i vojskem podporovali. — Co se pak dotýče měst Prachatic a Písku, o jichž osudu a stavu Slavata ničeho nevěděl, měli též dotčení kommissaři neprodleně vyšetřiti, v jakém způsobu táž města na ten čas zůstávají, mezi tím vesnic, k týmž městům náležejících, k ruce císaře se ujati, a o tom všem jakož i o uvazování svém v statky rebellův a o dalším svém řízení císaři zprávu v jazyku německém dávat i ji buď ke dvoru aneb k rukám praesidenta komory české odsýlati, tak jak by kommissaři buď na císaři samém bezprostředně aneb na komoře české záviseli. Sídlo své měli kommissaři ti míti v kraji Pracheňském v Sušici, v kraji Plzeňském v Klatovech, a mělo jim býti dovoleno, aby za práci, službu a vychování své i také na útratu, co by tak vynaložili na cestu v potřebách těch, z důchodů statkův ujatých sobě brali každého týdne po 50 neb 40 kopách míš., jak totiž by byli buď stavu panského neb rytířského; písařům pak svým aby týdně po 3 kopách míš. vydávali. — Dle tohoto návrhu Slavaty, jemuž přiloženy byly též formule cís. rozkazu a patentu, věci té se týkající, v jazyku českém sepsané, měla kommissee ta od císaře svěřena býti v kraji Pracheňském Henrychovi Libšteinskému z Kolovrat na Žichovicích a Hrádku Starosedlském, cís. radě a komorníku, a Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic a na Protivíně; v kraji pak Plzeňském Vilémovi Klenovskému, cís. komorníku a Jeníškovi z Újezda. (Archiv místodrž. C. 215, C. ¹⁰/₃₉.)

Zabavování statkův, nařízené od stavův odbojných.

Poněvadž takto valný počet statků přívržencům stavův odbojných byl odňat a mimo to od Buquoye, Dampierra a Marradasa dobrý díl krajů Bechyňského, Pracheňského a Vltavského ohněm a mečem byl zhuben a v pustinu uveden, města pak Písek, Prachatice, Netolice, Týn nad Vltavou a Rudolfštat v rum a popel byla obrácena a obyvatelstvo jich strašně povražděno (viz města dotčená, též panství Třeboňské str. 657, pak panství Hluboká str. 352); z těch příčin podán byl od některých obyvatelů kraje Bechyňského a Pracheňského stavům odbojným, na sněmě dne 29. července 1619 shromážděným, návrh, aby statky zpronevěřelých synů vlasti byly pobrány k vynahrazení škod těm, kteří od císař. vojska byli zplundrováni. Pročež stavové povstali při sněmě 1619 usnesli se na tom, ujeti se statků komorních a zabaviti statky některých katolíkův a hlavních protivníkův odboje ze země ušlých, zvláště pak statky duchovní pro neplacení z nich kontribucí a příspěvků na obranu zemskou a výpravu válečnou. Byly to zejména statky nejvyššího kancléře Zdeňka Vojtěcha z Lobkovic, Jaroslava Bořity z Martinic, Zdeňka z Kolovrat, Václava z Vřesovic, Albrechta Šebestiana z Leskovce, Jana z Klenového, Pavla Michny z Vacinova, opatů Broumovského a Strahovského i arcibiskupa Pražského; později též nejvyššího purkrabího Adama ze Šternberka, Viléma Slavaty a mnohých jiných. Na témž pak sněmě dne 3. srpna k žádosti mnohých osob stavu vyššího (byloť jich přes 50, mezi nimi též Petr ze Švamberka a bratří Malovcové z Malovic) i stavu městského, kteréž popleněním jižních Čech, zvláště kraje Pracheňského, císař. vojskem přišly o všecko jmění své, tak že neměly zhola ničeho k živobytí, zůstáno od stavů na tom, aby statek Smečno Jaroslava Bořity z Martinic a statky k purkrabství Pražskému náležející dotud, dokudž by nejvyšší purkrabí zvolen nebyl, do sekvestru byly vzaty a z důchodů týchž statkův aby opatrovníci jich každého téhodne osobám zhubeným stavu obojího jistou summu na vyživení a vychovávání dávali.

Potom však dne 27. srpna 1619 z jednomyslného všech stavů snešení postaveno na tom, aby Petrovi ze Švamberka,

jednomu z direktorů zemských, jemuž statky jeho všechny, mnohým knížetstvím v říši se rovnající, od císař. vojska do gruntu byly poplundrovány a poddaní jeho tyransky zbiti a ze světa zprovozeni, náhradou na ten čas dva statky, Libochovice a Budyně, náležející Adamovi ze Šternberka, ze země s Martinicem a Slavatou zběhlému, jakožto odběžní k užívání postoupeny byly, když nejprve však do sekvestru vzaty a zinventovány budou. Postoupení toto vyřízeno bylo dekretem stavů z dne 29. srpna, ačkoliv někteří ze stavů se přimlouvali, aby Jan ze Šternberka, Adama syn nejstarší, při týchž statcích od otce mu postoupených byl zůstaven, poněvadž majestátem, od císaře Rudolfa II. stavům l. 1608 daným, jenž zlatou bullou se jmenuje, o propadení statkův jisté vyměření se činí; avšak toto zdání poraženo bylo tím, že se ten majestát vztahuje toliko na krále, od něhož vyšel, aby totiž toliko král statkův v pokutu nebral, byli-li by jací dědicové a synové před rukama, a aby ten, kdož co provinil, hrdlo sám propadl, statek pak jeho aby na syny aneb přátely připadl; ale stavové že tu moc mají sobě pozůstavenou, kdyby kdo co proti nim a zemi provinil, takovému statek vzíti a k dobrému země obrátiti, neušetřující v tom ani synův ani přátel.

Bratřím pak Malovcům Janu Jetřichovi a Václavovi náhradou za ohromné škody, jim od císař. vojska při nejmenším na 700.000 kop zdělané, od stavů dne 30. srpna 1619 dáno bylo k užívání komorní panství Mělnické, avšak na ten způsob, aby král. hejtman kontribuce a berně, z téhož panství povinné, zcela a zúplna odvozoval. Když však direktorové zemští panství Mělnické k důležité potřebě zemské Václavovi Štastnému Pětipeskému a Janovi Vtelenskému z Vtelna zastavili a potom l. 1620 král a stavové Pětipeskému summu zástavní 57.000 kop míš. na témž panství pojistili; postoupeno bylo bratřím Malovcům k užívání od stavů na sněmu obecném dne 7. května 1620 komorní panství Kolinské, z něhož král. hejtman se vyzdvihl.

Se strany ostatních stavův a obyvatelův od císař. vojska zplundrovaných v krajích Bechyňském, Pracheňském a v díle Vltavského stalo se na témž sněmu l. 1620 snešení toto: Poněvadž jim na ten čas za škody jejich slušná náhrada

učiněna býti měla, zatím tedy všickni tři stavové týmž osobám znuzeným k vychování jich odevzdali a skrze jisté kommissaře postoupiti nařídili k užívání panství a statky níže psané, totiž: Smečno, Jaroslava z Martinic; Nové Hradky Trautsonovy (Nový Hrad, kr. Chrudim), hraběte Pavla Trautsona; Brandejs nad Orlicí, Karla z Žerotína; Hradec Jindřichův, Bystřici, Žirovnici a Stráž, Viléma Slavaty z Chlumu, se všemi statky jesuitskými posavad nezastavenými; Winterberk a Vopálku, Joachyma Novohradského z Kolovrat; Hrádek a Žichovice, Hendricha Libšteinského z Kolovrat; Volín, Děpolta Matouše z Lobkovic, velmistra řádu melitanského; Žinkovy, Roupov, Březinu, Žitín, Nový Hrad a Janovice (kr. Plzeň.), Jana z Klenového; Krásnou Horu a Kamenici (kr. Tábor, dom. Chlumeck), Viléma Slavaty; Police i co více klášteru Broumovskému náleželo a dosavad ani zastaveno ani odprodáno nebylo; Tachlovice, Hostivice a Jeneč, Floriana Jetřicha Žďarského, zetě Jaroslava z Martinic; též panství komorní Dobříš, na ten čas Vilému mladšímu z Lobkovic zastavené; k tomu již předešle jim postoupené statky královské, Kralodvorský, Točnický a Zbirovský, na nichž zůstali král. hejtmané, k nimž však pro lepší hospodaření a správu zplundrovaní z prostředku svého osoby jisté za opatrovníky mohli přidati. Pro nařízení pak lepšího řádu a rovnosti při užívání týchž statkův obrali stavové zplundrovaným čtyry kommissaře ze stavu panského a rytířského, kteří by to vše na místě a konci náležitě postaviti a co by podle zprávy škod, od jednoho každého z nich jim listovně pod duší a věrou jich odvedené, jistého deputatu na vyživení každého měsíce vydávati se mělo, ustanoviti hleděli. V toto opatření pojati jsou i měšťané a sousedé měst Písku, Prachatic, Tejna nad Vltavou, Netolic a horního města Rudolfštat, tak aby deputatů svých z panství Jindřichohradeckého každého měsíce dostávali. (Skála III, str. 204, 213, 304, 305, 310; IV, str. 95 & 116.)

Zabavené statky duchovní, z nichž direktori zemští opatství Chotěšovské na Plzeňsku hraběti z Mansfeldu náhradou za škodu dne 22. června 1619 k užívání vykážali, vedle snesení stavů k potřebám zemským l. 1619 byly dávány v zastavu a v užívání za hotové peníze na ně půjčené, a potom

l. 1620 od nejvyšších úředníkův a soudců zemských podle moci, direktorům, správčům a raddám zemským sněmem obecním l. 1619 v pondělí v den památný sv. Šimona a Judy držaném na hradě Pražském ode všech stavů král. Českého dané, na zaplacení lidu vojenského pro obhájení vlasti najatého, prodány jsou k dědičnému držení za summy odhadní, vynášející 513.972 kopy 25 gr. míš. Na tuto summu od kupujících složeno bylo hotových peněz 411.509 kop 25 gr.; ze zbytku 102.463 kop mělo od kupujících teprv od l. 1621 počínajíc ve lhůtách placeno býti 64.663 kopy míš., ostatní pak summa 37.800 kop míš. na mnohých z těchto statků ponechána a pojištěna byla, tak že z ní dávati se měl roční deputat šest kop ze sta těm duchovním neb klášterům, jimž statek byl zabaven. Byly to zejména statky, náležející arcibiskupství Pražskému, proboštství, děkanství a kapitole kostela sv. Víta a kostela Všech svatých na hradě Pražském, klášterům u sv. Jiří, na Strahově a u sv. Tomáše, převorství řádu Melitanského Matky Boží pod řetězem, špitálu Křižovníckému, kolleji jesuitské Pražské, klášterům sv. Anny, sv. Vavrince, sv. Jana v Skále, sv. Kateřiny a Karlovskému v Novém městě Pražském; proboštství, děkanství a kapitole Vyšehradské, děkanství Karlšteinskému a Staroboleslavskému; klášterům Broumovskému, Břevňovskému, Zbraslavskému, Mělnickému, Sedleckému, Oseckému, Světeckému, Týneckému, Doksanskému, Zahražanskému sv. Sary při městě Mostu a sv. Jakuba v Litoměřicích, kterýmž pak po bitvě bělohorské opět byly navraceny (D. Z. 140, 192 & 193).*)

*) Obšírné zprávy o tom jsou podány při pokutovaných, kteří dotčené statky v čas zpourey koupili, totiž: Alžběta Beřkovská (str. 20), Anna Bořanovská (30), Otto Boreň (34), Václav z Borovska (36), Anna Budovcová (47), Tiburcí Čejka (62), Anna Černínová (66), Prokop Dvořecký (91), Martin Fruwein (111), Fridrich Gerštorf (117), Bohuslav Hořejovský (153), Maximilian Hošťálek (170), Jan Charvát (205), Karel Chotek (209), Kašpar Kaplíř (236), Anna Sabína Kaplířová (244), Johanna a Kateřina Kaplířová (246), Matěj Klukovský (267), Krištof Kobr (271), Kunigunda Kunešová (312), Jan Ledčanský (324), Václav Litoměřický (329), Vilém z Lobkovic (331), Bohuslav z Michalovic a jeho manželka Voršila (369), Matouš Michal a Matěj Mnichovský (371), Jan Myllner (382), Jan Adam z Nostic (396), Jaroslav Otta z Losu (403), Jindřich Otta z Losu (407), Eva Pětipeská (426), Václav Pětipeský (429), Vodolan Pětipeský (431), Jan Petráček (432), Anna Pfefferkornová (433), Daniel Roudnický (463), Václav z Roupova (470), Jan Litvín z Říčan a jeho manželka Dorota (487), Joachym Seltenslag (504), Markéta Salo-

Ze statků pak, osobám světským svrchu vytčeným zabavených, od stavův odbojných prodány byly jenom statky tyto: Jana z Klenového dům pod Vyšehradem za 256 kop míš. (viz Ješín str. 218); Pavla Michny zahrada s viničkou a domkem za 600 kop míš. (viz Daniel Škreta str. 594) a Adama ze Šternberka statek Krupka za 9000 kop míš. (viz město Krupka str. 1116). Avšak i tyto statky po bitvě bělohorské osobám dotčeným jsou navraceny. (D. Z. 140.)*

Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské.

Hned po vítězství bělohorském připravovalo se v císařské radě Vídeňské potrestání všech povstalců českých, ačkoliv vévoda Bavorský Maximilian, nařízený císař. kommissář v království Českém, po vzetí měst Pražských jménem císaře a krále všechněm obyvatelům jakož i mnohým osobám předním z přítomných stavů vyšších, kteří za milost ho požádavše dne 10. a 12. listopadu 1620 novou povinnost a slib človenství císaři jakožto králi a pánu svému vykonali, beze všeho rozdílu a výminek ochranu a jejich života i jmění bezpečnost rukou a slovem přislíbil. Dle dobrého zdání rad císařských měli nejenom původcové povstání pokutováni býti na hrdle a statcích svých, nýbrž i veškerí účastníci zpoury stavu vyššího i městského na jmění svém, kteréhož císař k zapravení platu vojsku zadržalého jakož i k odměnění věrných svých užiti měl.

mena Slavatová (518), Zacharyáš Světlík (584), Arnolf z Šenu (586), Michal Šulc (641), Balcar Tyliš a Rozina Tyzlová (724), Vilém Vchynský (758), Jan Vostrovec (898), Kašpar Votava (902), Vojtěch z Vřesovic (917), Matěj Zeman (934), Johanna Žďárská (942) a Jan Fridrich Dyrnk (1001); pak města Pražská, Staré město (949), Nové město (951) a Menší město (952), též města Broumov (1047), Hora Kutna (1063), Hrob Klášter (1080), Krupka (1116), Litoměřice (1117), Mělník (1144) a Unhošť (1245).

*) Z toho, co jsme o konfiskaci statků v čas zpoury pověděli, vysvitá, jak nepodstatné jest mínění p. Dra. Gindelyho, že povstalcům zabavováním jich statků bylo jenom opláceno, co byli sami konali, a že tedy protestanti nesměli to žádným způsobem prohlašovati za bezprávi neslýchané, pakli vítězi podrážděni jsouce utrpeným příkořím, v mstivosti své na majetek jejich sáhli. Též omylná jest zpráva p. Dra. Gindelyho, že Slavata první navrhl potrestání všech povstalců konfiskováním jich statků; kdežto Slavatův návrh (k němuž p. Gindely sám poukazuje) hlavně se vztahuje k ujímání statků již zabavených a k jich správě k ruce císaře skrze kommissary k tomu nařízené.

Protož cíś. listem, daným ve Vídni dne 25. listopadu 1620, praesidentovi král. komory české Vilémovi Slavatovi bylo oznámeno, že toho jest nutná potřeba, aby statky všech rebellů vůbec k ruce císaře byly konfiskovány a ujaty; zároveň poručeno Slavatovi, aby po takových statcích císaři připadlých pilně se doptával, též za příčinou řádného a správného jich odhadu důkladně vyšetřil, zač předešle takové statky byly koupeny neb prodány a zdali v čas zpourey jsou popleněny; o tom pak všem s knížetem Karlem z Lichtenšteina, jemuž podobný rozkaz od císaře byl dán, zprávu podal. (C. 215, C. 1/1.)

Vedle tohoto cíś. poručení vyslání byli hned od knížete z Lichtenšteina (dle jeho zprávy dne 9. prosince 1620 císaři učiněné) do všech krajů kommissaři, aby statky účastníků zpourey zvláště ze země zběhlých k ruce císaře ujali, do správy král. komory převzali, zinventovali a spolehlivým osobám k správě svěřili. Tak Don Martin de Huerta, rytmistr, nejvyšší wachtmistr a kommissař, listem daným v městě Sušici dne 18. prosince 1620 všem vůbec známo učinil, že jménem a na místě císaře statky někdy náležející panu Karlovi Černínovi *Vlachovo Břesí* (viz str. 67), panu Mikulášovi Budkovskému *Budkov a Lhotku* (str. 45), pánům Jiříkovi a Zdeňkovi Malovcům *Čkyně*, pánům Petrovi a Jindřichovi Malovcům *Bohumilice* a panu Oldřichovi Malovci *Zdítov* (str. 355 & 356) k správě poručil a svěřil Vítovi Pelhřimovskému, jehož rychtáři, konšelé a poddaní ve všech věcech poslouchati a jim se řídití měli. (C. 218, C. 1/1.) Mimo to podal též cíś. nejvyšší Don Baltasar de Marradas z Budějovic dne 27. prosince 1620 císaři zprávu, že podle cíś. rozkazu a plnomocenství mu uděleného všecky osoby stavu vyššího, které se v čas zpourey před bitvou bělohorskou u něho přihlásily, s jejich veškerým jménem a statky na milost přijal, ostatně města a městyse, co se jejich privilegií a svobod týče, na J. M. C. odkázal; naproti tomu však že k ruce císaře ujal statky všech těch, kteří ani osobně ani písemně u něho se nepřihlásili; z těchto pak že mnozí teprve po konfiskování jejich statků se hlásili a žádali, aby jim jmění jejich bylo navraceno. Ale k tomu císař reskriptem daným dne 3. a 12. ledna 1621 nesvolil, nýbrž Baltasarovi

de Marradas nařídil, aby statky takových osob na další cí. resoluci zabaveny zůstaly a dobře byly spravovány, užitek pak z nich veškerý k dobrému císaře byl zachován; ostatně aby Don Baltasar do dalšího cí. vyměření na milost přijímal též ty, kteří ještě denně k poslušenství se přihlašují. (D'Elvert II, str. 9, 10.)

Zatím pak po statcích a jistotách všech rebellů při dskách zemských a při městech Pražských i jiných pilně se pátralo a na skládání jistot naléhalo. Mimo to poručil kníže Lichtenstein dne 8. prosince 1620 skrze patenty vůbec publikované, aby jeden každý, kdo rebellům jakýmikoliv dluhy povinen jest, neb kdo by nějaké jejich věci, nábytky, klenoty a jiné svršky za sebou měl, neb o tom, že by něco toho za někým bylo ukryto, měl vědomost, ti všickni aby se při něm ohlásili a o tom všem jemu učinili zprávu místnou, jistou a konečnou beze všeho ostýchání, ničehož nezatajujíce. Udavačům takového jmění rebellům zběhlým náležejícího slíben byl z něho třetí díl; těm však, kdož by něco ukryti a zatajiti chtěli, hrozilo se trestem a pokutou, vynášející trojnásobně tolik, co by kdo zatajil. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — Potom od knížete z Lichtenšteina (dle jeho zprávy dne 23. prosince 1620 císaři zaslané) nařízeno, aby žádné stříbro ze země se nevyváželo, nýbrž proti slušnému zaplacení se odvádělo do cí. mincovny, do kteréž dle patentu z dne 5. prosince 1620 též odvésti se měly ve lhůtě tří neděl všechny druhy peněz, za kralování Fridricha Falckého v království Českém a v zemích jemu přivtělených v čas zpourey ražené, totiž mince po 48 krejcařích za 60 kr., 24 krejcarey za 30 kr. a 12 krejcarey za 15 kr.; cena pak 1 dolaru říšského, obnášející posud 2 zl. 20 kr., zvýšena na 2 zl. 30 kr., aby dolary v zemi se udržely a více peněz k potřebě a užitku císaře zaopatřiti se mohlo. Zároveň rozkázáno bylo, aby se na pomezí zadržely a vzaly věci mohovitě rebellů zběhlých i v zemi ještě se zdržujících, kdyby se pokoušeli o to je ze země odvézti. — Též nařízeno bylo nejprřednějším prokurátorům, aby podali král. komoře správné seznamy všech písemností, pojištění, zástav, upsání a zápisův rebellům náležejících, jež by u sebe měli. Konečně rozkázal Lichtenstein zvláštním ohlášením židům, aby zevrubně sepsali a král. komoře vydali všechny klenoty

a cenné věci, které by u nich rebellové v zástavě měli aneb byli uschovali. Kommissi pak prohlízející domy a byty obyvatelů Pražských za příčinou odevzdání zbraně zároveň bylo nařízeno, aby k tomu přihlížela a po tom pátrala, zdali obyvatelům od rebellů nějaké věci k uschování nebyly odevzdány.

Opatření a nařízení tato schválil císař reskripty danými dne 24. a 31. prosince 1620 a zároveň nařídil, aby veškeré zásoby obilí po celém království Českém skrze zvláštní kommissary byly sepsány za příčinou dokonalejšího vypátrání jmění mohovitého rebellův a ceny statků pobraných; pak aby se opatření stalo, by ze statkův a veškerého jmění povstalců buďsi smlouvami, buďsi jakýmkoliv způsobem, dskami zemskými neb jinak ničeho se nevydávalo, a konečně aby ze statkův a měst k ruce císaře již zabavených nic nebylo odstraněno aneb jiným přivlastněno, nýbrž všecky příjmy a věci mohovité jenom k užitku a dobrému císaře byly zachovány. — Patenty pak dne 26. prosince 1620 vyšlými vyzdvihly a kassirovaly se všecky věci všelijakých lidských spravedlností se dotýkající, hned od začátku zpourey buď skrze dekrety pod titulem direktorův aneb pod jménem Fridricha Falckého k právům a rozdílným úřadům zaslané. (C. 215, C. 1/1.)

I v říši Německé učiněna jsou podobná opatření k vypátrání jmění povstalcům českým náležejícího. Tak císlitem z dne 20. prosince 1620 radě města Řezna bylo rozkázáno, aby Řezenští žádného z rebellů českých do města nepřijímali ani jmění a statků jejich nepřechovávali. K listu tomu dne 19. ledna 1621 městské radě dodanému podala rada Řezenská dne 26. ledna císaři zprávu, že žádnému z rebellů bytu nedali a též budoucně nedají, a že jenom některým vdovám a osobám hned na začátku zpourey z útrpnosti pobytu dopřáli, zejména paní Ludmile Černínové s její dcerou, paní Saloménně Kocové z Tábora na Bystřici a Ctiborovi Přichovskému z Přichovic. — Potom císlitem z dne 16. března 1621 vyzván byl kurfiřst saský, aby vydány byly všecky věci mohovité zvláště pak peníze, v čas zpourey z Čech do Saska zejména do Lipska vyvezené, tak že věci náležející osobám císaři věrným, vykázavším se listem od knížete z Lichtenšteina daným, měly býti navraceny, věci však re-

bellům náležející jakožto v pokutě propadlé k ruce císaře ujaty. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Také kníže z Lichtenšteina jménem císaře žádal listem z dne 2. a 16. dubna 1621 markraběte Jana Kristiana z Brandenburka, aby rebelly do země jeho ušlé i s manželkami jich a věcmi jim náležitými dal zatknouti a opatriti vazbou, zejména hraběte Jana Albina Šlika a jeho manželku, hraběte Kašpara Šlika s jeho manželkou, Krištofa z Hasišteina a vdovu Annu Maximilianu z Žerotína. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Předtím v měsíci březnu 1621 vypraveni byli z Prahy hejtman Šlíf a Abraham Gyncl za kommissaře do Norimberka, aby dle císař. rozkazu poptali se tam bedlivě, zdali tomu tak, jak vůbec o tom pověst v Čechách procházela, že by Arnošt hrabě z Mansfeldu měl míti v témž městě u jistých osob znamenitou summu peněz hotových a klenotů drahých, za mnoho tun zlata stojících, jako že i mnozí ze stavů pod obojí král. Českého své nejdražší věci v též místo ustranili; a pokud by bylo co toho vyhledáno, aby to vše jménem císařským dostatečně zjistili a obstavili. Ale není známo, jak mnoho dotčení kommissaři vyřídili. (Skála V, 53.) Avšak v městě Frankobrodu nad Mohanem vypátrány a k ruce císaře ujaty byly tři tůny zlata, obsahující 300.000 kusů dukátův a mnoho skvostů, které si tam Albrecht Jan Smiřický na počátku zpourey uložil. (Viz Smiřický, str. 538 & 539.)

Zjímání náčelníků zpourey minulé.

Mezi těmito přípravami ke konfiskování statků dán byl dne 11. a 24. prosince 1620 knížeti z Lichtenšteina též rozkaz, aby měl bedlivý pozor na bývalé náčelníky zpourey, kteří důvěřující se v slovo jim dané od vévody Bavorského, v Praze a v zemi zůstali, a aby je dal zatknouti, kdyby bylo podezření, že ujíti chtějí ze země. Dle toho bylo již zajato několik osob stavu městského, zejména dr. Jan Jesenský z Jeseného, lékař a rektor akademie Pražské, doktor práv Kašpar Luk, Pavel Škreta, dr. Leander Rüppel (Ryppl) z Ruppachu a Jiří Haunšild z Fürstenfeldu. Když však z Vídně na Lichtenšteina se naléhalo, aby všechny přední účastníky zpourey vězením opatřil, otálel kníže tomuto přání vyhověti, omlouvaje se, že není mu k tomu dáno od císaře žádného nařízení.

tom Fridrich z Bílé, na svém statku Chotimiři se zdržující, k jehož zatčení setník Schlieff (Šlíf) byl vyslán; naposledy pak Joachym Ondřej Šlik, hrabě z Basanu a z Lokte, jenž zdržuje se v městě Fridlandu u svého švagra Krištofa z Redern, tam k rozkazu kurfiřta Saského dne 18. března byl jat, a strávil přes devět neděl v Drážďanech u vězení, teprve dne 27. května na hrad Pražský byl odevzdán.

Zároveň nařídil Lichtenštejn téhož dne 20. února rychtářům císařským všech tří měst Pražských zvláštním dekretem, aby obeslali osoby stavu nižšího jim poznamenané k úřadu purkmistrovskému každého města a oznámivše jim jménem a na místě knížecím výš dotčený rozkaz císařský, je všecky hořejším vězením na radnicích dostatečně opatřiti dali. Vedle nařízení toho dostalo se do vězení od 20. února až do 17. března na radnici Novoměstskou 12 osob, zejména Valentín Kochan z Prachové, někdejší direktor stavu třetího z Nového města, radní Lukáš Karban, obecní starší dr. Matyáš Borbonius, někdejší direktor a měšténin Tobiáš Štefek z Koloďej, konšel Eliáš starší Rozýn z Javorníka; Jiřík Řečický, Ondřej Kocour a Šimon Vokáč, radní a měšťané Novoměstí; rytíř Joachym Babka, Jan Kamaryt, Jan Šultys z Felsdorfu, někdejší direktor a primas Kutnohorský; Jan Švehla, prokurátor při hořejších soudech, a jiní mnozí měšťané Novoměstští. — Na radnici Staroměstské uvězněny byly mimo měšťany dříve již zatčené osoby tyto: Martin Fruwein z Podolí, hofrychtýř měst královských i králové, Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, rada nad appellacemi, obadva na onen čas z počtu direktorův; Jan Peldřimovský z Výskořic, sekretář komory české a potom i v direkci zemské; dr. Jan Jessenius, Šimon Sušický z Sonnenšteina, Abraham Anjel (Engel) z Engelsperku, Jan Kutnauer z Sonnenšteina, Jiří Závěta ze Závětic, Melichar Teyprecht z Prechtynku, Natanael Vodňanský z Urašova, dr. Leander Rüppel, Jiří Haunšild, Pavel Pečka (Prčka), Václav Mašteřovský (Litoměřický) z Jizbice, Pavel Sixt z Ottersdorfu, Jan Moravec, Daniel Stríska, Daniel Sláma, Jan Bapt. Karges (Garges), pak služebníci při úřadě purkmistrovském Mikuláš Diviš a Václav Božecký. S těmito měšťany uvězněn byl též primator města Žatce Maximilian Hošťálek z Janovic. — Na Malé Straně opatřeni byli vězením

podobným: někdejší direktor Krištof starší Kober z Kobersperku, primas Baltasar Globič z Bučina, radní Bonaventura John, radní Jiří Neher z Nehrlinku, radní Jiří Apatykář, mistr a chirurgus dvorský Ondřej Šteiman, někdejší fenrich Malostranský František Plumberger, písař při dvorském stavitelství Jakub Hybel a kostelník kostela německého na Malé straně švec Kober.

Mezi osobami v domích svých na závazek vzatými byli: Humprecht starší Černín, někdejší direktor, Jiří z Talmberka, nejvyšší komorník království Českého, Stefan Jiří z Šternberka, Karel Mracký z Dubé, Fridrich Švihovský z Ryzmberka, Jan Rudolf Trčka, Jan starší z Říčan, Zdeněk Malovec, Bohuslav Vítha, Jan Adam z Roupova, Benedikt (Beneš) Březský z Ploskovic, Jan starší z Talmberka, Ctibor Vrchoťický z Loutkova, Jan Litvin z Říčan, Jaroslav Otta z Losu, Henrich Lorenc hrabě z Guttenšteina, Krištof Widersperker z Widrsperku, Burkhart Střela z Rokyc, Ladislav Zeidlic z Šenfeldu, Adam Krištof Sezima z Sezimova Ouští, Jiří Údrcký z Údrče, Diviš Lacenbok Slavata, Krištof Kaplír, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Jiří z Wartenberka, Jan Peldřimovský a Jan Chvátal z Tábora. Mimo tyto osoby měli domácím vězením opatření býti též Ladislav Sekerka z Sedčic, Sigmund Švantl ze Střebka a Jan starší Bukovský, kteří však již v čas zpourey zemřeli; pak Kašpar Melichar z Žerotína, jenž dle zprávy knížete z Lichtenšteina ponechán byl na svobodě (viz str. 946); Jan Myllner z Mylhauzu, který však ze země ušel. Ale mnozí z osob vytčených, zvláště páni z Talmberka, z Šternberka a Trčka, též Humprecht starší Černín vězení toho brzy byli zproštěni, o čemž v seznamu pokutovaných bližší podána jest zpráva.

Naproti tomu marně se obrátili direktoři uvěznění i jejich manželky na kurfiřta Saského a jeho choť dne 6. a 26. března 1621 s prosbou snažnou o přimluvu u císaře, aby jim provinění jejich bylo odpuštěno a další užívání statků jejich povoleno. Neboť vedle císař. rozkazu z dne 6. února dal kníže z Lichtenšteina všecky věci mohovitě osob zatčených zinventovati a se statky nemohovitými do zvláštních seznamů sepsati. Nad statky rebellů k ruce císaře ujatými ustanovení byli v každém kraji inspektoři hospodářství znalí, kteří při-

hlížeti měli k pilnému a užitečnému hospodaření na statcích těch, tak že jim správcové statků každých 14 dní podávali výkazy příjmův a vydání, kteréž inspektoři, přiloživše k nim zdání svá o zlepšení hospodářství, knížeti z Lichtenšteina předkládati měli. (Skála V, str. 40—42; D'Elvert II, 21—25, 30—34.) .

Kommissie exekuční (commissio executionis) od císaře zřízená k processu hrdelnímu proti předním účastníkům povstání Českého.

Před uvězněním náčelníků zpourey knížeti z Lichtenšteina, cís. plnomocenstvím nařízenému kommissari v království Českém, cís. dekretem dne 12. února 1621 daným rozkázáno bylo, aby proti rebellům a jich osobám, hrdlům i statkům zvláštní pořád neb spěšný a krátký process práva, jakž toho jednoho každého z nich velikost přečinění, provinění a urážky velebnosti císaře potřebovati a ukazovati bude, co nejdříve byl nařízen i skutečně začat. Kommissi k vyřízení processu toho hrdelního vložil císař na knížete z Lichtenšteina, ustanoviv jej za předsedu, a přidělil mu jedenácte osob za kommissary k té inkvisici nařízené, totiž: Adama z Waldšteina, nejvyššího hofmistra král. Českého, Fridricha z Talmberka, praesidenta nad appellacemi na hradě Pražském, Kristofa Vratislava z Mitrovic, král. hejtmána Menšího města pražského; Wolfa Viléma Lamingera z Albenreuthu, doktory Ottu Melandra a Jana Wenzla, vše říšské rady dvorské; Melichara Gnyzena (Gniess) z Kobachu, Václava z Flissenpachu a Daniele Kapra z Kapršteina, doktory v právích a rady nad appellacemi; Kašpara Švába (Schwab) a Pavla z Ello, rady rakouské vlády a doktory práv obojích. (Skála V, str. 37.)

Aby však se poznalo, s jakou těžkou pokutou císař na své protivníky nejpřednější dokračovati míní, vyhlášeny byly dne 15. února 1621 vedle cís. rozkazu a poručení knížete z Lichtenšteina ve všech městech Pražských a po všech krajích v Čechách klatby (acht) proti kurfirštu Fridrichovi, falckraběti při Rýnu, který se neposlušným a nevěrným rebelům českým za krále vyzdvihnouti dopustil, a proto cís. listem z dne 22. ledna 1621 za potupníka i urazitele povýšenosti a velebnosti císařské a za rušitele pokoje obecného

uznán a dne 29. ledna slavným způsobem vyhlášen byl; pak proti Jiřímu staršímu, markrabí Brandenburskému jinak z Krnova, též proti Kristianu knížeti z Anhaltu a Jiřímu Fridrichu hraběti z Hollachu jinak z Hohenlohe. (Skála V, 9, 30.)

Lichtenstein pak převzal poslušně předsednictví dotčeného soudu hrdelního, zřízeného proti řádu král. Českého; avšak ve své zprávě, císaři dne 5. března podané, zmínil se o připomenutí kommissarů Čechů mu přidělených, v Praze přítomných (jimž již dekrety byly doručeny), že J. M. C. předkové slavné paměti, někdejší králové v Čechách, nejenom v případech podobných, celé země se týkajících, nýbrž i pro jednu neb dvě osoby soukromé *in crimine laesae Majestatis* ve vlastní osobě na soudu zasedali; pročť že tito kommissaři za dobré uznali, aby císař, možná-li, sám nad zločinci tak těžkými soud držel a provinilé podle jejich přestupků potrestal, tak že by věc větší vážnosti nabyla a na věčnou památku se zachovala; avšak kdyby císař za poměrů ještě nepříznivých do Prahy hned přijíti nemohl, že mají řečení kommissaři za to, aby císař, šetře obyčeje a řádu království Českého, z mnohých příčin důležitých, týkajících se nynější i budoucí důslednosti, tento soud nikoliv osobou předsedy (*praesidenta*), nýbrž osobou k tomu od J. M. C. zvláštním plnomocenstvím opatřenou, J. M. C. jakožto krále Českého zastupující, řídit i vésti dal. Naproti tomu Lichtenstein podal později dobré zdání své císaři v ten smysl, že neuznává toho nutnou potřebu, aby císař sám osobně ten process hrdelní vedl, nýbrž že se mu zdá býti mnohem důstojnější a prospěšnější, aby provinilí za nepřítomnosti zeměpána na hrdle byli potrestáni; ostatně že kommissaři k tomu processu nařízení, ve všech právech zběhlí a dílem i věci a řádu království Českého náležitě znalí, veškeré skutky rebellů se vši pilností pováživše to, co v při každého podle dokladův a průvodův za právo uznají a vyřknou, J. M. C. k schválení neb zmírnění trestu předloží. Konečně uznával Lichtenstein za dobré, aby exekuce proti odsouzeným byla odložena na dobu příznivější, aspoň až bude porovnání s knížaty a stavy slezskými a kurfiřtem Saským vyjednáno, hrabě z Mansfeldu s dobrým dílem vojska svého z Čech vytlačen, a

lid v Čechách poněkud upokojen, odvolává se na zkušenost nabytou za císaře Zikmunda, který Čechy též rychlou exekucí proti některým rebellům ve Vratislavi vykonanou k zoufalství přivedl. (D'Elvert II, str. 37 & 46.) Avšak císař rozkázal Lichtenšteinovi, aby hned zahájen byl soud hrdelní, tak jak od něho byl nařízen.

K tomu cíli vydal Lichtenštein dne 17. února otevřený list (patent tištěný), jímž obsýlal nejprve osoby ty ze všech tří stavů království Českého, kteréž hned po bitvě bělohorské neb posléze ven ze země ujeli, aby se před ním a kommissí císařskou v šesti nedělích ke dni jistému sami osobně postavili a doslýchali toho, co jim pro jejich provinění v čas zpourey oznámeno a dále vyměřeno a přisouzeno bude. V patentu tom bylo zejména uvedeno 30 osob těchto: Jindřich Matyáš hrabě z Turnu, Bohuchval Berka z Dubé, Joachym Ondřej Šlik hrabě, Václav Vilém z Roupova, Václav Berka z Dubé, Jan Albín Šlik hrabě, Radislav z Vchynic, Adelspach (Aderspach) Berka z Dubé, Adam z Lokšan, Smil Hodějovský z Hodějova, Jan z Bubna, Pavel Kaplíř z Sulevic, Petr Myllner z Mylhauzu, Ehrenfrid Berbisdorf, Smil z Michalovic, Jan Myllner z Mylhauzu, Jan Bapt. Eisen, Jan Oršinovský z Fürstenfeldu, doktor v právích Fridrich Georg z Oldenburku, Benjamin Fruwein, Daniel Škreta, Václav Písecký, Eliáš mladší Rozýn z Javorníka, Jan Šťastný Goliáš, Samuel z Veleslavína, Oldřich Ertl, Pavel Ješín, Pavel Kutnauer, Jan Knot a Jakub Hufnagel. Všem těm, jakož i jiným, kteří v té zpouře pryč z království Českého ujeli a slibu človecenství nevykonali, týmž listem na vědomí dáno, že k rozkazu císaře proti nim jakožto nevěrným rebellům a poddaným v království Českém krátký process hrdelní jest nařízen a vyřízen býti má, ať se obeslaní k němu dostaví neb nedostaví. Obeslaní to nejenom v Praze, nýbrž i po krajích král. Českého, i v domech a příbytcích osob jmenovaných náležitě bylo oznámeno. — Potom zjímání a uvěznění byli náčelníci zpourey v Praze a v zemi přítomní, jak již výše jest pověděno. (Skála V, str. 38, 39. — Archiv místodrž. C. 215, C. 10/39.)

Zatím přibyli kommissaři císařští Fridrich z Talmberka, dr. Otto Melander, dr. Jan Wenzel a Wolf Vilém Laminger z Vídně do Prahy dne 13. března, přihlásili se hned dne ná-

sledujícího u knížete z Lichtenšteina, jemuž skrze předsedu nad appellacemi Fridricha z Talmberka císařské plnomocenství a další instrukce k tomu soudu byla doručena. Dne 15. března oznámil Lichtenstein všem kommissarům cís. plnomocenství a instrukci, dle které hned převzali kommissari dr. Melander a dr. Kapr službu sekretářskou v té kommissi od císaře na ně vloženou, a od kommissee ustanovení dva písaři i za dobré uznáno, aby dle cís. instrukce zřízen byl k soudu tomu královský zástupce a žalobník (*procurator et accusator regius*), tento pak, aby poradiv se dříve s cís. říšskými rady dvorními, drem. Melandrem a drem. Wenzlem, beze všeho dalšího zaměstnání právního tak jednal, jak v takových zřejmých přečiněních rebellie a pokoj obecný rušící perduellie neb zjevného nepřátelství a velebnosti cís. a král. urážky vedle cís. instrukce činiti náleží. Úřad ten svěřen byl kommissari Přibískovi Jeníškovu z Újezda. Potom vykonali všickni kommissari přísahu k té kommissi před knížetem z Lichtenšteina v ten rozum, že v povinnosti té na ně od císaře Ferdinanda jakožto krále Českého vložené, neohlédajíce se na žádnou přízeň neb nepřízeň, lásku neb nenávisť něčí, věrně a upřímně se chovati a soud spravedlivě vynášeti chtějí, tak aby i před Bohem i přede vším světem v tom ostáti a právi býti mohli. Na to složil přísahu kníže z Lichtenšteina v ruce nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina, pak zřízený král. prokurator a oba písaři zvláštní přísahou zavázáni byli od knížete z Lichtenšteina. (Dle zprávy jeho císaři dne 7. dubna 1621 učiněné. D'Elvert II, 49, 50. — Skála, V, 51.)

Dne 16. března t. r. měla kommissee císařská na hradě Pražském, kde se dle cís. instrukce soud ten mimořádný držeti měl, své první zasednutí v síni, v které se obyčejně říšská rada dvorská držívala, a ustanovila se na tom, že nejdříve vyslýchatí se mají někdejší direktorové a rady zemské, jakožto hlavní původcové oné zpoury. K tomu konci uloženo kommissari Melandrovi, aby dle cís. instrukce co do přečinění direktorů k jich vyslýchání i odsouzení sepsal jisté artykule jak z protokolu někdejšího sekretáře v direkci české Benjamína Fruweina z Podolí (který po svém ujetí z Prahy cís. kommissi doručiti dal, aby sobě a bratru svému

Martinovi, již vězením opatřenému, při císaři milost aneb polehčení nějaké způsobil) tak i z jiných listin a spisů někdejší kanceláře Fridricha Falckého a direkce české přijatých, zvláště pak z dekretův a patentů od dřívější vlády rebelské vyšlých a vyhlášených, v nichž byly doklady přečinění, jichž se direktori proti císaři dopustili. — Co se pak tklo přečinění i obvinění jiných osob ze stavu třetího, vězením opatřených po radnicích městských, v tom užili kommissari císařští prostředku takového: Odeslali dekreta všem rychtářům císařským v Praze, aby oni, povolajíce před sebe na radnice všechny měšťany pod jednou (katolíky) každého města Pražského, pod dobrým svědomím jejich je napomenuli, aby, kdokoliv z nich mohl se v čem tom upamatovali, co kdy v tu celou potrzku českou od koho z dotčených osob městských uvězněných na újmu a potupu buď důstojství císařského a královského, buď náboženství a strany katolické z úst jich slýchali, neohlédajíce se na žádnou jich přízeň neb dobré sousedství a přátelství, před nimi to vše seznali; císařští rychtářové pak, uvedouce udání jednoho každého v poznamenání náležité, aby je kommissarům neprodleně odvésti nepomíjeli.

Dne 27. března podal doktor Melander spis svůj, týkající se direktorů přečinění, jež do 135 artikulův, obsahujících 236 dotázek, zavřel, k uvážení císařské kommissi, kteráž schválivši všecky ty artikule hned dne 29. března přistoupila k jednání soudnímu proti uvězněným 17 direktorům nejenom stavu vyššího, nýbrž i stavu městského, kteřížto poslední k tomu konci téhož dne ze všech radnic městských na hrad Pražský byli přivezeni. Byli to zejména *páni Vilém Popel z Lobkovic, Pavel z Říčan a Václav z Budova; rytíři Kašpar Kaplíř ze Sulevic, Prokop Dvořecký z Olbramovic, Jindřich Otta z Losu, Fridrich z Bílé, Bohuslav z Michalovic, Jan Vostrovec, Václav Štastný Pětipeský; osoby městské Martin Fruwein, Theodor Sixt z Ottersdorfu, Maximilian Hošťálek, Tobiáš Štefek, Valentin Kochan, Jan Šultys a Krištof Kober.* Těmto direktorům před soud postaveným oznámil dr. Melander v jazyku německém příčiny tohoto soudního jednání, kteréž pak dr. Kapr jazykem českým opakoval; potom přečteno původní plnomocenství císařské k tomu soudu dané

v jazyku německém i v překladu českém od Jana Hegnera z Rösselfeldu, cíś. rychtáře v Menším městě pražském, jenž k té kommissi nařizen byl za přísežného notáře veřejného (notarius publicus); načež král. prokurator žalobu na všechny direktory v dotčených artikulech složenou přednesl v jazyku německém i českém, žádaje, aby cíś. kommisie ze svého prostředku ustanovila osoby, které by podle sepsaného obvinění direktory ústně vyslychaly a jich odpovědi pilně a svědomitě sepsaly, aby potom nález po právu proti nim mohl býti vynešen. Kommisie, přijavši žalobu král. prokuratora, zřídila z prostředku svého dva odbory k vyslychání obviněných, aby se v tom rychleji pokračovati mohlo. Potom byli direktorové, žalobou král. prokuratora zděšení a ztrápení, ze síně soudní vyvedeni, a jeden každý z nich na hradě v místech zvláštních po různu, zvláště na Bílé věži, opatřen jest vězením, v němž ostatní čas v samém vyslychání až do exekuce strávili. (Skála V, 54, 55. — Zpráva knížete z Lichtenšteina císaři dne 7. dubna 1621. D'Elvert II, 50, 51.)

Mezi tím dle cíś. instrukce vyřízeno bylo od cíś. kommisie především *soudní jednání proti rebellům ze země zběhlým a v čas zpoury zemřelým.*

První rozsudek vynesena byl na rebelly zběhlé, z nichž žádný dle patentu výše uvedeného v čase vyměřeném před cíś. kommissi se nepostavil. Z té příčiny je cíś. a král. prokurator z neposlušnosti obvinil a na jeho vyhledávání při cíś. kommissi bylo dne 2. dubna ještě jedno svolání na ne ve všech městech Pražských vyhlášeno. Když i potom žádný z obeslaných se nedostavil, byla proti nim od prokuratora žaloba v příčině těžkého jich provinění právně složena před cíś. kommissi, kteráž beze všeho dalšího vyšetřování právního proti nim za právo vyřkla to, co v takových zřejmých a vůbec známých příbězích, pokoj obecný rušících, činiti náleží. A tak dne 5. dubna skrze herolty vyhlášena jest slavně u přítomnosti všech tří rychtářů císařských výpověď cíś. kommisie na rebelly zběhlé v znění takovém: že všecky v dotčeném patentu jmenované osoby pro své veliké přečinění, světu i celému království známé, jakož i zjevné nepřátelství a velebnosti císařské a královské urážku hrdla, cti i statky své J. M. C. propadli a do klatby upadli; pročez

že se za psance uznávají a vyhlašují, na hrdla i životy jejich všechněm vůbec i jednomu každému obzvláště svobodná moc se dává a statky jejich všelijaké komoře král. české ihned skutečně se přisuzují a přivlastňují. — Mimo to měla kommissee dle cíś. instrukce na hlavy rebellů zběhlých jistou summu peněz (taglia) za odměnu vysaditi, což se však k návrhu kommissee nestalo, poněvadž tento vlaský způsob ani v Německu ani v Rakousích nebyl zaveden a ve všeobecných právích o tom ničeho nebylo nařízeno. — Po vyhlášení nálezu cíś. kommissee proti rebellům zběhlým, cíś. resolucí z dne 16. dubna schváleného, vykonala se dne 23. dubna exekuce nad dotčenými 30 osobami, za psance vyhlášenými a v patentu z dne 17. února jmenovanými, způsobem tím, že jejich jména na šesti tabulkách napsaná od mistra popravního na šibenicích všech tří měst Pražských byla přibita. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 63—65. — Zpráva knížete Lichtenšteina z dne 7. a 29. dubna 1621. D' Elvert II, 52—57.)

Druhý nález kommissee hrdelní týkal se osob, kteří se pozdvížení českého účastnili a v tom zemřeli. Dědicové těchto zemřelých rebellů, níže jmenovaných, byli veřejným listem, již dne 18. března 1621 od knížete z Lichtenšteina podle usnesení cíś. kommissee vydaným, obesláni s tím doložením, aby ve čtyrech nedělích všickni sami osobně před kommissí císařskou najíti se dali k spatření a doslýchání, kterak proti rebellům zemřelým process práva zachován, památka jejich zmařena, statky pak jejich komoře královské prisouzeny budou. Dle tohoto obeslání postavili se dědicové zemřelých rebellů po uplynutí lhůty jim uložené dne 16. dubna před cíś. kommissí, kteréž král. prokurator obšírnou žalobu svou summovní proti rebellům ze světa sešlým předložil s tou žádostí, aby cíś. kommissaři rychlým ortelem týchž osob zemřelých pro jejich vysoké provinění vůbec známé, jediné odsouzení a exekucí hotovou s sebou přinášející, všecku památku zkaziti, statkův jejich je odsouditi a na to na všecko náležitou výpověď učiniti a vynésti nepomýjeli. Tato žaloba přednesena byla dědicům k tomu obeslaným, kteřížto podle potřeby uznalé obrany své jak ústné, tak i v spisích proti též žalobě zase jsou předkládali. Dne 26. dubna 1621 byla

výpověď císařské kommisie na dotčené osoby zemřelé nejdříve dědicům jejich v radě kommissarů císařských u přítomnosti krále prokurátora oznámena, potom pak vyhlášena v královské hradě a v městech Pražských slavně skrze herolty v znění takovém: že následujících osob, jmenovitě *Petra z Švamberka, Linharta Kolóna z Felzu, Albrechta Jana Smiřického, Rudolfa z Štubenberku, Henricha Buriana z Gutenšteina, Oldřicha z Vchynic a z Tetova, Oldřicha Gerštorfa z Gerštorfu a z Malšvic, Mikuláše Gerštorfa, Albrechta Pfefferkorna z Ottopachu a Václava z Bubna*, pro jich přetěžké a všemu světu, království a zemím známé přečinění v příčině rebellie, pokoje obecného zrušení a velebnosti císařské a královské urážky, památka všech společně i jednoho každého z nich rozdílně na věčné časy se moří a za prokletou a nepoctivou odsuzuje, jakož i statky jejich mohovité i nemohovité královské koruně k dobrému ihned skutečně se přivlastňují a obracejí; avšak dotčené týchž osob památky prokletí a zavržení podle zvláštní císařské milosti a obdarování, v příčině té učiněného, dědicům neb potomkům jich k žádné dokonce ohoně a újmě cti a jména jejich dobrého že sloužití a vztažovati se nemá. — Tato výpověď kommisie hrdební teprve císařskou resolucí z dne 14. května 1621 schválena jest. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 51, 52, 67, 68.)

Podobný process zaveden byl i proti ostatním osobám v trvalé zpouře zemřelým, k nimž náleželi: Jindřich Slavata z Chlumu a Košumberku, Blažej Gryspek z Gryspachu, Zdeněk Smolík z Slavic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jindřich Jiří Zeidlic z Šenfeldu, Bernard Elsnic z Elsnic, Jindřich Jakub Tejrovský z Ensidle, Sigmund Belvic z Nostvic, Jan Kristof Myška z Žlunic, Bohuslav Vítha ze Rzavého, Šebestian Oujezdecký z Červeného Oujezda, Jan starší Bukovský z Hustiřan, Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav (Rohoslav), Vilém Vojtěch Doupovec, Adam Řepický, Karel Bechyně, Adam Kokořovec na Prádle, Jindřich Hozlaur, Jan Bezděkovský z Římku, Karel Přehořovský a Sigmund Šerkl. Těchto dědicové obesláni byli jednak mandátem z dne 18. března, jednak ediktem z dne 15. dubna 1621 před císařskou kommissí; avšak odsouzení osob řečených bylo odloženo, až by se ze spisů kanceláře někdejší direkce

a z výsledků jiných nabylo dokladů, že se dopustily zločinu urážky velebnosti císař. a královské (*crimen laesae Majestatis in primo capite*), v kterémžto případě jediné po právu proti zemřelým místo mělo zmaření jich památky a konfiskace statků (*contra mortuos condemnatio memoriae et confiscatio bonorum*), jinak však provinění zemřelých úmrtím pozbývalo moci (*reatus morte defunctorum exspirat*). Proto osoby dotčené teprv l. 1622 byly odsouzeny, o čemž na místě svém podáme zprávu. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — Skála V, 67. — Zpráva knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621, d'Elvert II, str. 56.)

Po vyhlášení rozsudku proti rebellům zběhlým a zemřelým předsevzato bylo hned vedle císař. poručení zinventování všech svršků a věcí mohovitých, pak odhadování (ocenění) všech statků pozemských a nemohovitých osob těch, kteréž z král. Českého ujely a za psance vyhlášeny byly, buď předtím ze světa sešly aneb na ten čas vězením opatřeny a vyslýchány byly. Ocenění to vyneslo v jedné summě 5,278.996 kop, aneb jak jiní zaznamenali, 5,374.449 kop míš. (Skála V, 66.) — Dle našeho seznamu vynášelo veškeré jmění osobám dotčeným konfiskované (totiž 115 panství a statků, 93 domy a jistiny i hotové peníze) v jedné summě 7,972.329 kop míš. Z toho náleželo dotčeným 17 direktorům uvězněným 32 statků odhadnutých za 967.168 kop, 20 domů s 9 vinicemi za 85.946 kop a jistin i peněz za 321.786 kop; zběhlým 30 povstalcům zabaveno bylo 35 statků za 1,402.674 kopy, 34 domy s 3 vinicemi za 96.852 kopy a jistin za 343.205 kop; zemřelým pak 10 rebellům konfiskováno bylo 48 statků za 3,470.920 kop, 7 domů za 22.072 kopy a jistin i hotových peněz za 1,089.544 kopy; konečně uvězněným 23 měšťanům Pražským konfiskovány byly 32 domy s 3 dvory a 9 vinicemi za 127.055 kop a jistin za 45.109 kop míš. *)

*) Porovnáme-li tehdejší odhady týchž statků k nynějším jich cenám, shledáme, že statky dotčené podle nynějších peněz měly by cenu na 80 až 100 millionů zlatých; tak na př. panství Vorlické, tehdejší za 130.294 kopy míš. odhadnuté, l. 1807 mělo cenu 1,307.755 zl.; statek Ronšperk, tehdy za 30.045 kop míš. odhadnutý, l. 1864 odhadnut byl za 950.000 zl. — Poznámati ještě třeba, že při sečtení cen statků na ten čas zabavených položeno jest panství Třeboňské, kteréž s některými statky Švamberakými nebylo odhadnuto, jenom za 500.000 kop míš., v kteréž summě od císaře později bylo zastaveno.

A poněvadž manželky dotčených rebellů, nemajíce ničeho, z čeho by živý byly, denně u knížete z Lichtenšteina se hlásily s prosbou, aby jim ze statků v plen vzatých vydána byla jejich věna a co jim vůbec před zpourou v deskách zemských bylo zapsáno a pojištěno; zároveň též mnoho věřitelů těch osob, jichž statky byly konfiskovány, se hlásilo, a jejich požadavky po právu (*cum fiscus in poenalibus postponatur creditoribus*) přede vším zapraveny býti měly; uznal kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, císaři dne 7. dubna 1621 podané, toho potřebu, aby byla zřízena zvláštní kommisie k obeslání věřitelův a k provozování dluhů v jistém čase (*commissio ad citandum creditores per edictum, commissio liquidationis*). Cís. resolucí z dne 16. dubna 1621 nařízeno bylo knížeti, aby zatím přihlašování věřitelů přijímal a je král. prokuratorovi odevzdával; zároveň vyslovil císař přání, aby process proti direktorům a předním rebellům co nejdříve ke konci byl přiveden. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1. — D'Elvert II, 33, 53, 54.)

Vyslýchání direktorů počalo před cís. kommissí dne 3. dubna 1621 dle protokollu o tom sepsaného. (Original-Verhör, Archiv místodrž. sub K. 1/138.) Z tohoto protokollu zachovaly se jenom výpovědi německé šesti direktorů, totiž Bohuslava z Michalovic, jenž první vyslýchán byl dne 3. dubna, Martina Fruweina, vyslýchaného dne 6. dubna, Pavla z Říčan, Kašpara Kaplíře, Henricha Otty z Losu a Štastného Václava Pětipeského, od dne 14—17. dubna vyslýchaných. Otázky těmto direktorům jakož i ostatním předložené a 236 artikulův obsahující, týkaly se hlavních příčin povstání stavů, kteréž jediný Otta z Losu zřejmě a upřímně beze všeho ostýchání a strachu vytkl a ke všemu se přiznal (viz str. 404 a 405), kdežto ostatní direktorové jednání své všelijak omlouvali. Zvláště pak dotazováni byli direktorové o sjezdu stavův evangelických, který Turn dne 5—11. března, pak dne 21. května 1618 v kolleji Karolinské proti císařské záповědi zařídil; o vyhození král. místodržících, kteréž dle výpovědi Fruweinovy z návodu Turna vedle jeho úmluvy s Václavem Budovcem, Albrechtem ze Smiřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem Colonou z Felzu a Oldřichem Vchynským vykonali Turn, Smiřický, Vchynský, Vilém starší Popel

z Lobkovic a Ehrenfrid z Berbisdorfu (dle výpovědí Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčán). Jiné dotazy vztahovaly se k zřízení obrany zemské a zvolení direktorů, správcův a rad zemských; k vypovězení Jesuitů ze země; k vyjednávání s Fridrichem falckrabětem, kteréž dle výpovědi Pavla z Říčán konáno bylo skrze Achace z Donína v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Myllnerem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Ondřejem Šlikem; k obhajování země proti lidu císařskému do Čech vpadlému, k vyjednávání o pomoc a podporu s knížaty a stavy říše Německé a s generalními státy Nizozemskými; k najímání lidu válečného a k výpravě válečné. Předmětem mnohých otázek bylo zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; prodávání statků duchovních; prodej drahokamův a jiných věcí z král. komory pokladní a zmincování stříbra, z téže komory od stavův odbojných vzatého; uzavření konfederace s jinými zeměmi a vyjednávání s Betlenem Gaborem i s Turkem. Též dotazovali se cís. kommissaři direktorů po původcích mnohých spisů, uveřejněných od stavův odbojných, zvláště mandátův o vypovězení Jesuitů, kteréž jakož i apologii první sepsal Martin Fruwein (dle své vlastní výpovědi); apologii pak druhou složil Joachym Ondřej Šlik (dle výpovědi Fruweina a Michalovice); justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále sepsali Joachym Ondřej Šlik, dr. Eisen, Haunšild, Fruwein, a Budovec (dle výpovědí Otty z Losu, Pětipeského a Říčanského).

Podobným způsobem vyslýchání byli v měsíci květnu od kommissarů císařských i vězňové po radnicích Pražských, zvláště dne 6., 7. a 22. května od drů. Václava z Flissenspachu a Jana Kapra na radnici Novoměstské osoby z konšelův a měšťanů Nového města Pražského, totiž: Dr. Matyáš Borbonius, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour, Simeon Vokáč, Jiřík Řečický, Jan Švehla a Jan Kamaryt. (Dotázky na Lukáše Karbana činěné uvedeny jsou u Skály V, str. 74—78.)

Pokuta vzata od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého.

První rozsudky císařské kommisie, proti 17 direktorům a 6 jiným osobám vynešené, v nichž dle práv a řádu král. Českého přečinění jednoho každého obšírně a důkladně podle nálezů, za doby Ferdinanda I. v podobném případě daných, bylo vytčeno, poslal kníže z Lichtenšteina dne 17. května 1621 skrze členy kommisie Fridricha Talmberka a dra. Pavla z Ello do Vídně k resoluci císařské a doporučil ve zprávě své obzvláštní milosti císařské z odsouzených zejména tyto: Viléma staršího Popela z Lobkovic, Pavla z Říčana, Václava Štastného Pětipeského z Chyš, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfu, Jana Vostrovce z Kralovic, Jana Šultyse z Felsdorfu, primasa Kutnohorského, a Abrahama Anjela (Engla), měšťana Staroměstského, z příčin při každém z nich vytčených. Naproti tomu uvedl Lichtenštejn ve zprávě své, že Jindřichovi Ottovi z Losu přísnější trest prisouzen byl hlavně pro jeho tvrdošijnost a zlomyslnost při výslechu projevovou.*) Posléz učinil Lichtenštejn návrh ve zprávě své, aby k odsouzeným nekatolíkům před jich popravou, kdyby toho žádali, připuštění byli kněží a kazatelé jejich vyznání.

Tyto rozsudky odevzdal císař k dobrému zdání, má-li je potvrditi anebo zmírniti, zvláštní kommissi, k níž nařídil nejvyššího kancléře král. Českého, pána z Lobkovic, praesidenta nad appellacemi pána z Talmberka, Ottu z Nostic, Filipa Fabricia, pak dvorního radu říšského Strahlendorfa a vídeňského radu appellačního dra. Pavla z Ello. V poradách, dne 21—23. května konaných o tom, zdali přísné rozsudky císařské kommisie mají býti zmírněny a jakým způsobem, učinil praesident z Talmberka návrh, aby rozsudek, týkající se Viléma Popela z Lobkovic, zmírněn byl na konfiskaci jeho jmění a na doživotní neb dočasné vězení. Ello přistoupil k tomuto návrhu, Strahlendorf však mínil, že jest potřebí dorozuměti se nejdříve o jistých zásadách, nežli se přistoupí k poradám, pokud by se jednotlivcům pokuta zmírniti mohla. Uznával sice, že všickni direktori zasluhují trest smrti, ale

*) Přečinění a provinění odsouzených vytčena jsou při každém z nich v seznamu pokutovaných.

měl za to, že by odpravení tolika osob najednou pokládati se mohlo v celé římské říši císaři za přílišnou ukrutnost, též že takové odpravování hromadné jest nebezpečné, císař pak že nemůže odmítnouti beze všeho ohledu a ušetření přímlovu krále Danského za provinilé direktory. Z těch příčin učinil Strahlendorf návrh, aby z odsouzených k smrti jenom devět osob nejvíce provinilých, z každého stavu totiž tři, na hrdle potrestáno bylo, ale beze všeho mučení, zvláště bez čtvrcení odsouzených za živa, kterýžto trest byl by strašnou ukrutností, a jenom na tělech odpravených vykonati by se mohl; pročez aby i Jesenského a Ottu z Losu mírnější trest zastihl, totiž aby oba byli jenom oběšeni neb statí a potom teprve těla jejich čtvrcena; též aby k smrti odsouzeným před popravou poslední útěcha skrze jejich kněze byla udělena; ostatním však odsouzeným aby trest smrti byl prominut a zmírněn na vězení neb na galeje. Proti tomu byl pán z Nostic toho mínění, aby vše ponecháno bylo při rozsudcích cís. kommisie Pražské, jenom od čtvrcení odsouzených za živa aby se upustilo; trest smrti pak aby byl prominut jenom Popelovi z Lobkovic a Pětipeskému. Pán z Talmberka však navrhl, aby též některým jiným, zvláště pak Vostrovci a Sixtovi z Ottersdorfu život byl darován, i Kaplířovi že by pro jeho stáří milost udělena býti mohla. Konečně podala kommisie dne 23. května o zmírnění trestu císaři návrh svůj, dle něhož jenom některým odsouzeným prominut býti měl trest smrti, totiž Vilémovi Popelovi z Lobkovic, Pavlovi z Říčan, Václavovi Šťastnému Pětipeskému, Janovi Vostrovci a Janovi Theodorovi Sixtovi z Ottersdorfu, jemuž však teprv na popravišti udělení milosti mělo býti oznámeno; ale jmění a statky těchto osob jakož i všech ostatních mělo býti konfiskováno a osoby perdonované ve vězení zůstaveny. Rozsudky cís. kommisie hrdelní, týkající se ostatních osob, zejména Bohuslava z Michalovic, Jana Šultyse z Felsdorfu, Maximiliana Hošťálka, Tobiaše Štefka, Kristofa Kobra, Simeona Sušického, Jana Kutnaura, Natanaele Vodňanského, Mikuláše Diviše a Melichara Teyprechta, měly zůstatí nezměněny, jenom odsouzení k smrti, Henrich Otta z Losu, Martin Fruwein a Jan Jesenský neměli býti čtvrceni za živa, nýbrž teprve těla odpravených; též upustiti se mělo od čtvrcení

těl Václava Budovce, Fridricha z Bílé, Prokopa Dvořeckého a Kašpara Kaplíře; konečně Abraham Anjel (Engel) do dalšího císařského nařízení u vězení ponechán býti měl. (D'Elvert II, 65—69. — Archiv Roudnický, Gindely IV, 53—55.)

Císař, zmírniv dle tohoto návrhu dne 26. května první rozsudky císařské kommisie exekuční, poslal je téhož dne nazpět knížeti z Lichtenšteina k dalšímu vyřízení s tím poručením, aby podle zdání otců duchovních (bezpochyby Jesuitů) nekatolicky k smrti odsouzené navštěvovaly do vězení především jenom rozumné katolické osoby světské, které by jim odsouzení jejich k smrti šetrně oznámily a důtklivě domlouvaly, aby na spasení duší svých pomýšleli; když by pak některý z odsouzených i nejmenší náklonnost k víře katolické projevil, měl se hned k němu katolický kněz poslati; kdyby však který si přál duchovního nekatolického, neměl se k němu připustiti duchovní pikartský (bratrský) neb kalvinský, nýbrž jenom kněz augsburského vyznání, avšak toliko do vězení, ale nikoliv k doprovázení odsouzených na popraviště. Také poručil císař, aby exekuce proti odsouzeným odložena byla až po vynesení rozsudkův ostatních, kteréž vedle zvláštního nařízení z dne 26. května co nejdříve po rychlém poslu císaři k potvrzení zaslány býti měly.

Zároveň bylo Lichtenšteinovi nařízeno, aby Martin Fruwein, Václav Budovec, Joachym Ondřej Šlik, Bohuslav z Michalovic, Leander Rüppel, Dr. Kašpar Luk a Dr. Jesenský i jiní z někdejších direktorů ještě jednou pilně a přísně byli vyslýcháni a třeba-li i právem útrpným (pomocí mučidel) tázáni, jaké porady měli již l. 1607, 1608 a 1609 stavové s knížetem Kristianem z Anhaltu, říšským hrabětem z Hanau a Arnoštem z Mansfeldu; též co zlého proti domu Rakouskému a na nejvýše škodlivého již za doby císaře Rudolfa a Matyáše, na počátku zpourey stavů Českých i v čas té zpourey bylo vyjednáváno nejenom s cizími zeměmi, totiž s Francouzskem, Holandskem, Savojskem, Tureckem a Benátkami, nýbrž i se stavy Štýrskými, Korutanskými a Krajinskými; pak aby důkladně vyšetřeno bylo, co, kde, jak a skrze koho jednali stavové s falckrabím Fridrichem. Výpovědi Šlika, Rüppla, Haunšilda, Budovce a Fridricha Georga z Oldenburku, o věci té dne 4—7. června učiněné, naznačeny jsou

v spisu d'Elverta II, str. 78, 81—85. *Martin Fruwein* však, když za tou příčinou dne 7. června po čtvrté hodině odpoledne před cís. kommissi dostaviti se měl, vrhl se (dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 12. června podané) ze zoufalství a strachu s Bílé věže, kde uvězněn byl, do příkopa zámeckého pod mostem prašným a tam mrtev jest nalezen. Na mrtvole jeho vykonána byla poprava podle rozsudku na osobu živou již vyšlého, jak to ve zvláštní poradě cís. kommisie hrdelní (bezpochyby přičiněním Jesuitů) bylo ustanoveno, dne 9. června tak, že mrtvole, odvečené v pytli od pacholků mistra popravního na Bílou horu, nejdříve odřata hlava od těla, potom tělo rozsekáno na čtyry čtvrti; vnitřnosti pak z něho vyvrženy a na popravišti hned zakopány a tamže také jedna čtvrt těla na kůl vstrčena, čtvrt druhá postavena na silnici za zámkem k Velvarům vedoucí, třetí za branou Vyšehradskou, poslední pak za branou Horskou na rozcestí křížovém na kůl vztyčena; konečně hlava jeho a pravá ruka na šibenici Novoměstské na Koňském trhu železnými pruty přibita a vystavena byla. *) (Skála V, 82, 83.) Z toho bylo již snadno souditi, co se i s ostatními osobami na smrt odsouzenými v následujících dnech díti bude.

Mezitím vyřízeny byly cís. resolucí z dne 3. června 1621 ostatní rozsudky cís. kommisie hrdelní, které kníže z Lichtenšteina dne 29. května do Vídně poslal, týkající se 20 osob těchto: Joachyma Ondřeje Šlika, Diviše Černína, Kristofa Haranta, Viléma Konecchlumského, Eliáše staršího Rozýna, Michala Witmana, Václava Maštěrovského, Ondřeje Kocoura, Šimona Vokáče, Jiřího Řečického, Jindřicha Kozla, Josefa Kubína, Jana Švehly, Wolfganga Hozlaura, Lukáše Karbana, Pavla Prčky (Pečky), Jana Kamaryta, Kašpara Uzlara, Matyáše Borbonia a Jiřího Závěty. — Zároveň rozkázal císař, aby exekuce proti odsouzeným bez prodlení delší čas před jeho příchodem do Prahy, kamž se z Vídně s dvorem svým dne 5. července odebrati odhodlal, byla předsevzata a vy-

*) Poznámání hodno jest, že poprava na mrtvole Fruweinově vykonána byla právě dne 9. června, kterýžto den v dekretu direktorů, před třemi lety vydaném, za poslední lhůtu vystěhování se Jesuitů z Čech byl vyměřen, a kteréhož dne (r. 1618) vydán a uveřejněn byl druhý onen mandát direktorů, sepsaný od téhož Fruweina, v němž se Jesuité mnohými nářky těžce obviňují. (Jul. Bellus, Lib. V, p. 459.)

konána, a k tomu konci potřebná opatření k pojištění veřejné bezpečnosti v městech Pražských učiněna, tak aby tam dostatečný počet spolehlivého vojska bavorského pěšího i jízdného od generála Tyllého byl poslán. Předtím však měly rozsudky vyšlé veřejně býti vyhlášeny odsouzeným, k nimž před popravou způsobilí kněží katoličtí připouštěti se měli, aby jich k víře katolické získali. — Konečně touže cís. resolucí nařízeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby s ostatními kommissary hned v poradu vzal, jak by i proti městům a obcím pro účastenství jich ve zpouře process měl býti zařízen, aby se města Pražská a potom i ostatní obce hned obeslali a obzvláště k zrušení privilegií a svobod jejich, jakož i kollatur a sebrání statků přikročiti mohlo, tak jak se to za císaře a krále Ferdinanda I. stalo.

Avšak kníže z Lichtenšteina ve zprávě své, dne 12. června k vlastním rukoum císaři podané, měl za to, že by obzvláště zrušení kollatur, proti náboženství a na zkázu jeho se vztahující, myslí obcí ještě neupokojené znova pobouřiti a nové nevole a potrzky nejenom v Čechách, nýbrž i ve Slezsku způsobiti mohlo. Z těch příčin vedle cís. resoluce z dne 16. června process proti obcím odložen byl na dobu příznivější, zvláště na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. (Archiv místodrž. C. 215; C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{46}{100}$.)

Také od rozkazu svrchu dotčeného, aby odsouzené na popraviště nedoprovázeli duchovní evangeličtí, upustil císař, když upozorněn byl od knížete z Lichtenšteina, že by i dle mínění Jesuitů pražských v tom processu celému světu známém takové jednání proti nekatolíkům vůbec a zvláště augšburského vyznání, kteréž až na ten čas v Čechách nebylo zapovězeno, knížata říšská a kurfiršty na nejvýše rozhořčilo, obzvláště když až do této doby i špatní a sprostí zločinci na popraviště od kněží svého vyznání doprovázeni bývali.

Konečně týmž. cís. listem z dne 16. června vyřízeny byly poslední rozsudky kommissee exekuční, od Lichtenšteina dne 12. června císaři zaslané se zprávou, že opětým vyslýcháním direktorův a osob výše vytčených vyšetřiti se nedalo nic nového a málo co z toho, na čem císaři velice záleželo. Tyto rozsudky týkaly se doktorů Leandra Rüppela, Jiřího Haun-

šilda a Fridricha Jiřího z Oldenburka; pak měšťanů Staroměstských Václava Bílka, Jana Peldřimovského z Výškovic a Jana Kaby z Rybňan, kteréž tři Lichtenstein císař. milosti odporučil pro jejich vysoké stáří, jakož i proto, aby nebylo tolik krve prolito, poněvadž při tak velikém množství provinilcův i po právu trest má býti zmírněn, tak aby jenom propadli statky a byli ze země na věčné časy vypověděni. Též doktorův Abrahama Kaula a Ambrože Hadavera (Hadamera), z Míšenska do Prahy k soudu dodaných, z jejichž vyšetřování bylo shledáno, že neradili k tomu, aby Lužičané horní účastnili se povstání, nýbrž že jenom jako služebníci vykonati musili to, na čem se ustanovila země a města Lužická, kteráž ostatně pohnuta byla k povstání jenom výhružkou, že dostanou z Čech a Slezska posádkou 10.000 mužů, nebudou-li držeti s ostatními zeměmi. Tito dva doktoři jakož i měšťan Bílek měli dle císař. resoluce zůstaveni býti u vězení až do dalšího císař. poručení, a zároveň nařízeno, aby nález císař. kommisie, týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu, nebyl vyhlášen, nýbrž že se má s ním ve věci té konati další obšírné a dokonalé vyšetřování, kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o zavraždění všech katolíků v městech Pražských se radil a usnesl, a jak zločin ten provésti chtěl.

Posléz schválil císař návrh knížete z Lichtenšteina, dle něhož exekuce na 21. června byla ustanovena, jakož i přípravy k ní konané, a poručil, aby kníže oznámil ostatním kommissařům, že se brzy po vykonané exekuci odebrati mají na Moravu do Brna, aby tam vykonali, co jim dále od císaře bude nařízeno. (D'Elvert II, 88.)

Vykonání exekuce proti náčelníkům zpoury.

Kníže z Lichtenšteina učiniv potřebná opatření k veřejné bezpečnosti v městech Pražských s Albrechtem z Waldšteina, jehož pluk v Praze ležel, a povolav k tomu konci do Prahy dne 17. června ještě 7 kornet (700 mužů) jízdecka, pod správu knížete z Sasů náležejícího, ustanovil k veřejnému vyhlášení císař. rozsudků den 19. června v síni soudní nad kanceláří českou na hradě Pražském, kamž téhož dne také

23 vězňové z radnic Nového a Starého města po vozích byli dopraveni. Když všickni vězňové do síně soudní před kommissi hrdelní byli předvedeni, skládal prokurátor královský žalobu svou proti každému z nich v jazyku českém a německém, žádaje na ni proti obžalovaným nálezu spravedlivého. Po každém obvinění dal dr. Otto Melander jménem kommissee prokuratorovi odpověď, že výnos na každého z obviněných dle práva a spravedlnosti, jak to žádá zachování reputace a velebnosti J. M. C., jest již zhotoven a sepsán a ihned bude přečten; což po něm opětoval v řeči české dr. Daniel Kapr. Na to pak četl se jednomu každému rozsudek nejprve německy od císařského rychtáře Malostranského a pak česky od jiné osoby.

Dle těchto rozsudkův odsouzeno bylo 45 osob níže-psaných hrdla, cti i statků, z nichž jenom věna manželkám jich náležitá byla vymíněna. Avšak některým z nich učiněna jest milost vedle cís. resolucí z dne 26. května, 3. a 16. června způsobem tímto: Vilém starší Popel z Lobkovic, Pavel z Říčan, Jan Vostrovec z Vlašimě, Václav Šťastný Pěti-peský z Chýš a doktor Matyáš Borbonius odsouzení jsou místo ztrestání mečem jenom k prostému vězení do smrti. Lukáš Karban z Volšan a Wolfgang Hozlaur místo vypovězení ze země na věčné časy měli býti dodáni k vězení doživotnímu do Rábu, kamž též Melichar Teyprecht na rok do vězení byl odsouzen a potom ze země vypovězen býti měl. Kašpar Uzlar (Huzlar) měl býti z okna radnice Novoměstské oběšen, ale z milosti zůstaven u vězení na jistý čas. Jiří Závěta ze Závětic, Pavel Pečka a Jan Kamaryt odsouzení z milosti k vězení do roka; Jan Švehla a Josef Kubín, prokuratoři, pak Václav Božecký, odsouzení k vymrskání a věčnému ze země vypovězení. Mikuláš Diviš, jemuž dle rozsudku kommissee měl jazyk uříznut býti, z milosti toliko na 2 hodiny za jazyk k šibenici přibit a potom vězením v Rábu až do své smrti opatřen býti měl.

Následující osoby, v počtu 28, odsouzeny byly k meči a k jiným těžkým pokutám, jmenovitě *ze stavu panského*: *Jáchym Ondřej hrabě Šlik*, jemuž měla nejprv pravá ruka uřata, potom tělo za živa čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak a pravice na bráně mostu Pražského přibita býti,

podle milosti císařské měl býti jenom stat, ruka pravá dříve ufata a s hlavou na dotčené věži s jinými vystavena. — *Václav Budovec z Budova* podobně odsouzen, z milosti však toliko stat a hlava na věži mostu přibita býti měla. — *Křištof Harant z Polžic* měl býti stat. — *Ze stavu pak rytířského: Jindřich Otta z Losu* odsouzen jako Budovec, avšak udělena mu milost ta, že měl býti mečem odpraven, tělo jeho čtvrceno a veřejně rozvěšeno. — *Kašpar Kaplíř z Sulevic* měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) zůstaveno při stětí a hlavy na věži postavení. — *Prokop Dvořecký z Olbramovic, Fridrich z Bílé a Bohuslav z Michalovic* podobně odsouzeni a táže milost jim udělena, avšak poslednímu i pravá ruka ufata a s hlavou jeho na věži vystrčena býti měla. — *Diviš Černín z Chudenic a Vilém Konecchlumský z Konecchlumu* měli býti stati, ale hlavy při těle zůstaveny, ač prvému podle rozsudku kommisie měly býti ufaty dva prsty u pravé ruky a hlava na příkopích hradu Pražského vystrčena. — Konečně *ze stavu městského: Valentín Kochan z Prachové, Tobiáš Štefek z Kolo-děj a Křištof starší Kober z Koberšteina* měli býti stati a hlavy jejich na věž mostskou dány. — *Jan Šultys z Felsdorfu*, primas Kutnohorský a *Maximilian Hošťálek z Javořic*, primas Žatecký, též stati a hlavy jejich, onoho do Hory Kutny a tohoto do Žatce po pacholcích katových odeslány a tam na brány městské přibity býti měly. — *Jan Jesenský z Jeseného* (Jessenius de Magna Jessen) odsouzen od kommisie císařské, aby za živa čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen a čtvrti těla jeho ven za město na silnicích hlavních rozvěšeny byly; ale z milosti císařské stalo se mu polehčení takové, že se mu toliko kus jazyka za živa uřeže, hlava stne a s tím kusem jazyka na věži mostské proti kolleji Jesuitské postaví, tělo pak ven za Horskou bránu v pytli vyvezené a tam rozčtvrcené na kolí vstrká a vyzdvihne. — *Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Václav Maštěrovský z Jizbice, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Eliáš starší Rozýn z Javorníka, Michal Witman a Šimon Vokáč* odsouzeni byli k meči. — *Jan Kutnauer z Sonnenšteina* a otčím jeho *Simeon Sušický* měli spolu na jednom trámě z okna radnice Staroměstské vystrčeném býti oběšeni. — *Natanael Vodňanský z Urašova* oběšen býti

měl obzvláště na šibenici postavené na náměstí Staroměstském. — *Jindřich Kozel z Peclinovce* měl pověšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti císařské k meči jest odsouzen.

Rozsudky týkající se *Leandra Rüppela*, tajné rady kurfirsta Falckého, *Jiřího Haunšilda*, rady nad appellacemi, a *Fridricha Jiřího z Oldenburku*, doktora v právích, nebyly při té příležitosti prohlášeny, poněvadž teprve cís. resolucí z dne 16. června potvrzeny, ještě kommissi hrdelní nebyly dodány. Teprve následující noci uveden v známost rozsudek *Rüppelovi* a *Haunšildovi*, že obadva budou sťati, předtím pravá ruka jim utata, *Rüpplova* hlava s rukou na pranýři u radnice Staroměstské přibita, *Haunšildovi* pak ruka s hlavou na věži mostecké vystrčena. — *Fridrich Jiří z Oldenburka* byl odsouzen tak, že mu měla býti utata ruka, on pak sťat a hlava jeho v Karlových Varech veřejně vystavena; od čtvrcení těla však z cís. milosti bylo upuštěno. Ale poprava jeho byla odložena za příčinou vyšetřování zavedeného s některými pány z Míšenska. (Viz seznam pokutovaných str. 399.) Dle rozsudků vyčtených odsouzeno bylo k smrti 29 osob, z nichž však potom obdržel milost Eliáš starší Rozýn a Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu na zvláštní přímluvu jeho ujců, bratří Platejsů, tak že Sixtovi teprve na popraviště vyvedenému mělo to býti oznámeno.

Po vyhlášení rozsudkův odvedeni byli odsouzenci do svých vězení, kdež byli navštěvováni od Jesuitů, kteří je k víře katolické přivést se snažili. Když však všickni nekatolíci přesvědčení svému věrní zůstali, připuštěni byli k nim dne 20. června duchovní čeští a němečtí vyznání augšburského neb českého, totiž správce církevní u sv. Mikuláše v Menším městě a assessor konsistoře pod obojí M. Jan Rozacius Hořovský, německý kazatel M. David Lippach a bývalý farář u sv. Mikuláše v Starém městě M. Viktorýn Vrbenský, kteříž opatřivše je večerí Páně, s nimi až do odpravení jich na modlitbách setrvali.*) Jenom k vězňům vyznání bratrského, zejména k Budovci, Ottovi z Losu, Kochanovi, Kut-

*) Tito správcové duchovní sepsali obšírné zprávy věrné o připravování k smrti všech odsouzených jakož i o exekuci jejich. (Viz Skála V, str. 92—142.)

naurovi, Sušickému a Vodňanskému nebyli jejich duchovní připuštěni.

Marný byl pokus, zachrániti životy odsouzených, který jejich manželky, děti a přátelé krevní dne 20. června ráno při knížeti z Lichtenšteina učinili, prosíce ho s vyléváním slz hojných, aby odsouzeným z milosti hrdlo bylo darováno aneb aspoň přísnost rozsudků zmírněna byla; nebyloť to již v moci knížete, rozsudky císařské v čem nejmenším změnit; jediné dovoleno bylo manželkám, dětem a příbuzným odsouzené ve vězení před popravou navštěvovati.

Mezitím konány byly přípravy k popravě odsouzených, z nichž ti, kteří byli uvěznění na hradě Pražském, převezeni byli dne 20. června před večerem, někteří pak z radnice Novoměstské teprv v noci na radnici Staroměstskou. U této radnice postaveno bylo popraviště, 22 kroků dlouhé a široké, nad dlažbou 4 lokte vyvýšené, tak že se na ně z radnice rovnou nohou jíti mohlo, celé černým sukem potažené,*) při němž na altáně byla sedadla pro úřad Staroměstský a rychtáře císařské všech tří měst Pražských, za jejichž předsednictví měly se vykonati popravky.

V pondělí dne 21. června 1621 ráno o páté hodině dáno bylo znamení ranou z děla na hradě Pražském k nastávající

*) Dle účtu, sepsaného od Jana Myllera, měšťánina a písaře úřadu šestipanského Starého města Pražského, vedle nařízení císařského rychtáře téhož města na vystavění popraviště vydáno bylo úhrnem 559 kop 40 gr. 2 den. míš, totiž: za šest visutých zámků po 5 ortech (1 ort = 15 gr.), dáno 7 kop 30 gr.; za 35 kop hřebíků (po 1 orthu) 8 kop 45 gr.; za 2½ kopy velkých hřebíků (po 30 gr.) 1 kopu 15 gr.; tovaryšům tesařským, jichž pracovalo dne 17. června 18, dne 18. června 22, dne 19. června den a noc 39, dne 20. června 15 (každému po 20 gr.) 44 kopy 20 gr.; dvěma mistrům tesařským 6 kop; tovaryšům tesařským od rozboření lešení sud bílého piva za 3 kopy 40 gr.; nádenníkům od srovnání prken a dříví i nakládání 2 kopy 30 gr.; za 30 vozů pisku po 18 gr.; za 4 voskové svíce po 1½ zlat. 5 kop 8 gr. 2 den.; za 6 černých klobouků po 30 gr. 3 kopy gr.; šesti hrobníkům po 3 ortech 7 kop 30 gr.; za cvočky k přibíjení suken 1 kopu 15 gr.; krejčím za všecko dílo 7 kop 30 gr.; malíři za kříž 18 gr.; kameníku za vylámání římsy 30 gr.; třem nádenníkům za 5 dní (po 12 gr.) 3 kopy; zamečnicku za jeho práci 39 kop gr.; od přivezení prken a dříví a odvezení téhož k milosrdným 6 kop 30 gr.; vojákům v radnici na spropitné 1 kopu 54 gr. 4 den.; panu rychtáři dáno 29 kop; panu rychtáři na vypravení jak do Kutny Hory tak i do Žatce s hlavami odpravených primasů, dvěma poslům s čeládkou mistra popravního 12 kop gr.; mistru popravnímu na jeho účet 50 kop gr.; za prkna a dříví k lešení 90 kop 15 gr.; za 44½ postavů sukna černého (po 4 kopách) 178 kop gr.; za tři postavy sukna (po 14 kopách) 42 kopy. (Archiv místodrž. K. 1/169.)

exekuci a hned zavřely se obě brány na mostě Pražském. Popraviště obklíčeno bylo dvěma praporci jízdeckva a třemi praporci pěchoty, tak že k němu žádný z lidu přistoupiti nemohl. Císařští rychtáři oznámili odsouzeným, že nastala hodina exekucí, protož aby hotovi byli, až budou povoláni od rychtářů městských.

První vystoupil z radnice na popraviště hrabě Šlik, provázen jsa knězem M. Lippachem a služebníkem svým, klekl na kolena před krucifixem tam stojícím a vystál právo své, načež odpravenému mistr popravní dle rozsudku utal pravou ruku, od služebníka na špalík položenou. Tělo jeho i s hlavou a rukou utatou od šesti hrobníků černě oděných zabaleno bylo do sukna, na němž klečel, a sneseno dolů pod lešení, tak že popravce rukou se ho ani nedotekl.

Týmž způsobem odpraveni byli mečem dle rozsudku i ostatní osoby, totiž: Václav z Budova, Krištof Harant, Kašpar Kaplíř, Prokop Dvořecký, Fridrich z Bílé, Jindřich Otta z Losu, Vilém Konecchlumský, Bohuslav z Michalovic, jemuž dříve pravá ruka byla utata, Diviš Černín z Chudenic, Valentín Kochan, Tobiáš Štefek, Krištof Kobr, Jan Šultys, Maximilian Hošťálek, Jan Jesenský, jemuž dříve jazyk byl vyříznut, Jiřík Haunšild, Leander Rüppel, Václav Maštěřovský, Jindřich Kozel, Ondřej Kocour, Jiřík Řečický, Michal Witman a Simeon Vokáč.

Toto odpravení vykonal jeden a týž mistr popravní skoro ve čtyrech hodinách meči čtyřmi; prvním odpravil 11, druhým pět, ostatními dvěma osm odsouzených. Mezi tím po stětí Rüppla vykonal exekuci právní provazem na Janovi Kutnaurovi, Simeonovi Sušickém a Natanaelovi Vodňanském. Potom tělo Jesenského vyvezené za bránu Horskou rozčtvrtil a na kolí vtekl; hlav pak dvanácte, totiž Šlikovu s rukou na usta položenou, Budovcovu, Kaplířovu, Dvořeckého, Fridricha z Bílé, Otty z Losu, Michalovcovu s rukou, Kochanovu, Štefkovu, Koberovu, Jeseniovu s kusem jazyka a Haunšildovu s rukou na věži mostské pruty železnými přibil, tak že jich šest do Staré Prahy, šest k Malé straně hledělo; Rüpplova však hlava na pranýři Staroměstském byla přibita. Hlavy Hošťálka a Šultyse odeslány byly po pacholcích katových do Žatce a do Hory Kutny, kdež na bráně městské jsou při-

bity. *) Těla odpravených, do rakví k tomu již připravených položená, vydána byla manželkám, dítkám a přátelům krvným, od nichž v místech od jednoho každého k tomu obraných téhož dne na noc pokojně a tiše byla pohřbena.

Následujícího dne v úterý vykonal mistr popravní rozsudek na Josefovi Kubínovi, Janovi Švehlovi a Václavovi Božeckém vymrskáním jich metlami od radnice Staroměstské až za Horskou bránu. Mikuláš pak Diviš přibit byl za jazyk k šibenici na rynku Staroměstském a zůstal tam tak dlouho, až se mistr popravní od vymrskání osob právě jmenovaných navrátil; potom odveden od kata opět do vězení, v němž dosti dlouhý čas byl držán. (Viz seznam pokutovaných. Skála V, 84—92.) **)

Hned po vykonané exekuci podal kníže z Lichtenšteina téhož dne krátkou zprávu o ní císaři, vytkl zároveň příčinu, pro kterou poprava Fridricha *Jiřího* z Oldenburku musila býti odložena, a oznámil, že císař. kommissaři vedle císař. poručení do Brna se odeberou, jakmile rozsudky proti Bernardovi Fünfkircherovi a některým jiným uvězněným budou vyneseny. (D'Elvert II, 89.)

Dne 17. července 1621 poslal kníže z Lichtenšteina císaři závěrečnou zprávu o processu hrdelním, obsahující poslední výpovědi kommisce exekuční, týkající se *Jana Ber-*

*) Hlava Šlikova s rukou k snažné prosbě vdovy hraběnky Šlikové ze zvláštní milosti císařské dne 9. května 1622 s věže mostské byla sňata, hraběnce odevzdána a v kostele německém u Salvatora v Starém městě k tělu nebožtíka do hrobu pod kazatelnou přiložena. (Skála V, str. 218.) — Hlavy ostatních zůstaly na věži vystaveny po celých deset let, až teprve na konci měsíce listopadu l. 1631 po vzdání se Prahy kurfiřtu Saskému od přátel jejich první neděli adventní k večeru byly sňaty, slavným průvodem do kostela Týnského od Českého kazatele evangelického Samuele Martina z Dražova vneseny a tam ve svatyni uloženy; ale potom před odchodem Sasů z Prahy mimo město tajně pochovány prý byly. (Hammerschmidt prodr. gl. prag. c. 5. p. 177.) Hlava Hošťálkova teprv l. 1632 sňata byla s brány Žatecké od synů Hošťálkových; hlava pak Šultysova teprv l. 1724 s císař. povolením s brány Kutnohorské byla sňata. (Viz seznam pokutovaných str. 171 a 643.)

**) Mistrovi popravnímu v městech Pražských Janovi Mydláři za exekuci náležitě vykonanou dáno bylo vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 27. července 1621 z důchodů komory české 634 kopy míš., ačkoliv sám za práci svou jenom 500 kop a čeládce své 20 kop, pak zvláště za popravu na Martinovi Fruweinovi vykonanou 60 kop a na čeledě 4 kopy, tedy v jedné summě 584 kopy míš. žádal. (Archiv místodrž. K. 1/169.)

narda Fünfkirchera z Fünfkirchu, Kašpara Luka, Mikuláše Štolce z Gostomky (Simsdorfu), Fridricha Georga z Oldenburku a Krištofa mladšího Betengla (Wettengel) z Neuenberka. Tento poslední císař. milosti byl odporučen, poněvadž v mladistvém věku svém ani posouditi nemohl, že by se provinil dodáváním munice stavům odbojným; mimo to že vydrancováním a spálením statku jeho učiněna mu byla škoda na 60.000 kop mš. vynášející. (Ostatní viz při každém z jmenovaných v seznamu pokutovaných.) — Také učiněn návrh, aby doktoři Míšenští, *Abraham Kaul* a *Ambrož Hadamar*, dlouhou vazbou skoro celý rok trvající vysílení, na přímluvy od vdovy kurfiršta Saského a vévodů Pomořanských za ně k císaři učiněné z vězení byli propuštěni. — Zároveň oznámil Lichtenstein, že další vyšetřování, týkající se provinění Václava Bílka, bude předsevzato; pak že Jan Peldřimovský a Jan Kaba z Rybňan, kteří v Rábu měli býti uvězněni, až do další císař. resoluce zůstaveni jsou v dosavadním vězení; také že do vazby vzat jest *Makovský*, který poklady císaře Rudolfa rebellům vyzradil. Konečně dle zprávy knížete z vazby propuštěni jsou *Bonaventura John*, *Baltasar Globič*, *Jiří Neher*, *Jiří Apatykař*, *mistr Ondřej Štejman* a *Jakub Hybel*, měšťané Malostranští, již dne 20. února vězením opatření, též *Stefan Illgen* a *Pavel Škreta*, poněvadž dílem nevinu svou prokázali, zvláště pak proto, aby rozptýlen byl strach a hrůza, jež krvavou exekucí napadla všechny obyvatele, tak že i mnozí nevinní ze země utíkali. Z té příčiny k návrhu knížete z Lichtensteina i ostatních císař. kommissarů nebyl vyhlášen nález kommisie hrdelní proti ostatním rebellům zemřelým, nýbrž uznáno za věc prospěšnější, aby process proti nim úplně byl zrušen, a jenom jich dědicům podle provinění a jmění zemřelých pokuta na penězích vyměřena, a k tomu účelu nová kommisie byla zřízena. (D'Elvert II, 99—105.)

Ještě poznamenati dlužno, že z osob k vězení doživotnímu odsouzených odvezeni byli dne 29. dubna 1622 z Prahy na Zbiroh *Vilém starší z Lobkovic*, *Pavel z Říčan*, *Václav Šťastný Pětipeský*, *Jan Vostrovec* a *Jan Bernard Fünfkircher z Fünfkirchu*, který vedle císař. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byl osvobozen a ve vězení

zůstaven. *) Potom dne 7. srpna 1622 též na zámek Zbirovský dodán byl z vězení radnice Staroměstské *Jindřich Vavřinec hrabě z Gutenšteina*, při kommissi hrdelní všeho jmění a k vězení odsouzený. Z těchto vězňů Pětipeský a Vostrovec dne 16. května 1623 žaláře byli zproštěni a na svobodu propuštěni. (C. 215, G. 10. — Skála V, 218 a 228.) — Vězením na hradě Křivoklátském dne 24. srpna 1621 opatření byli *Fridrich Jiří z Oldenburku, Kašpar Luk a Mikuláš Štolc z Gostomky*, kteří vedle cíś. resoluce z dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti byli osvobozeni a ve vězení na Bílé věži zůstaveni. Na hrad Křivoklát poslán byl vedle cíś. resoluce z dne 12. listopadu 1621 též *Makovský* výše dotčený, a tam při skrovném zaopatření ve vazbě držán jest. Ostatně se s těmito vězni podle vůle císaře a nařízení knížete z Lichtenšteina mírně nakládalo a slušného zaopatření se jim dostávalo, jak ze zprávy Štolce samého jest patrné. (Viz v seznamu pokutovaných str. 339 a 635.)

Co se týče ostatních osob, ponechaných u vězení na radnicích měst Pražských, dodati třeba, že doktor *Borbonius* na snažné přímluvy, od knížete z Lichtenšteina a jiných vzácných osob za něho činěné, z vazby po půldruhém létě na rukojmě byl propuštěn. Potom na snažnou a opětovanou žádost osvobozeni byli dne 11., 15., 16. a 19. srpna 1622 z vězení na rukojmě pod výminkou tou, aby v domích jako zatčení zůstávali do dalšího vrchnosti vyměření, měšťané tito: *Lukáš Karban z Volšan, Kašpar Uslar, Eliáš starší Rosýn z Javorníka a Jan Kaba z Rybňan z Nového města; Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Jan Peldřimovský z Výškovic, Jan Závěta, Melichar Teyprecht, Abraham Anjel z Engelsperku, Mikuláš Diviš* a někteří jiní ze Starého města pražského. Tito však všickni dne 16. května a 7. června 1623 zproštěni byli také vězení domovního. (Skála V, 227 a 306.)

*) Manželky Pavla Říčanského, Jana Vostrovce a Šťastného Pětipeského podaly knížeti z Lichtenšteina dne 25. listopadu 1621 žádost, aby jejich manželé z vězení v purkrabském domě do příbytků svých propuštěni byli, ohlašující, že za manžely své vším jměním svým připověděti, a nebylo-li by na tom dosti, i podle sebe rukojmě zastaviti chtějí. Avšak k tomu nebylo svoleno; nýbrž vedle cíś. nařízení z dne 12. března 1622 dotčení rebellové a s nimi Vilém Popel z Lobkovic z vězení purkrabského na některém zámku v Čechách vězením opatření býti měli. (C. 215, C. 1/7.)

K této zprávě dodáváme, že hned po exekuci Pražské dne 28. června stalo se veřejné prohlášení, že statky jak osob odpravených, tak i ze země ušlých, císaři k ruce se ujímají. Zároveň nařídil kníže z Lichtenšteina dne 26. června. cíl. rychtářům měst Pražských a perkmistru hor viničných, potom dne 18. září 1621 král. rychtářům všech měst, aby všech statků dotčeným osobám náležejících a v pokutě císaři přisouzených se ujali, je odhadnouti dali a poznamenání toho knížeti neprodleně podali. Cena těchto statků již výše jest vytčena.

Císař však odeslal darem do Říma korunu zlatou a kamením drahým vysázenou, mající cenu 10.000 zl. rýn., obětovav ji panně Marii de la Scala na dokázání k ní vděčnosti nábožné, že jest jemu v bitvě před Prahou i v jiných mnohých potřebách a případnostech jeho veledůležitých dobrotivou a věrnou zpomocnicí bývala a prosby jeho vyslýchala. Připojil k tomu také některé praporce, v bitvě bělohorské povstalcům vzaté, aby v témž kostele zavěšeny byly pro budoucí památku toho vítězství šťastného. Mikuláš Bellius však vypravuje, že císař učinil oběť tu v Mariencelle, putovav tam s bratrem svým arciknížetem Karlem. (Skála V, 149.)

Kommissie konfiskační (commissio confiscationis) k pokutování ostatních účastníků zpourey nařízená.

Listem, daným dne 2. července 1621, oznámil císař knížeti z Lichtenšteina, že hledě k velikému množství provinilých, z milosti upouští od dalšího na hrdle ztrestání proti ostatním všech stavův osobám, které jsou se v čemkoli při tom pozdvižení pominulém proti velebnosti cíl. a královské provinily a zpourey stavův účastné učinily; avšak že uznává za dobré a potřebné, aby kníže s ostatními kommissary bez prodlení v bedlivé uvážení ještě vzal, s jakou pokutou k těm provinilcům přikročiti by se mělo, a zdali by se bez předběžného jich obeslání a vyšetřování (kteréž v podobných proviněních zřejmě známých jest zbytečné) jenom průkaz trestu proti nim veřejnými patenty ohlásiti neměl. Naproti tomu podal kníže z Lichtenšteina ve zprávách svých dne 14. a 17. července t. r. zdání cíl. kommissarů, že by to bylo proti

právu, kdyby se provinilým trest beze všeho vyšetřování ustanovil; pročez radil k tomu, aby proti nim process, v němž se jenom o pokutování jich na statcích neb penězích jednati bude, za poměrů ještě neustálených a povážlivých zřízen nebyl, nýbrž taktéž jako process proti obcím zůstaven byl na dobu pozdější, až stavové a obyvatelé, beztoho stálými kontribucemi a drancováním vojenským příliš ztrýznění a znepokojovaní, poněkud klidnější mysli nabudou.

Tedy císař, aby dalšího strachu, hrůzy a zoufalství obyvatelstvo král. Českého zbavil, ustanovil se dne 26. července 1621 na tom, vydati jisté patenty, jimiž kníže z Lichtenšteina vyhlásiti měl, že po přísném na hrdle, cti a statků potrestání nejpřednějších buřičův a původců té nešlechtné rebellie všechněm a jednomu každému ze stavův a obyvatelův téhož království (vyjímaje toliko odsouzené již uprchlíky a psance, jakož i ty, kteří v rebellii tvrdošijně trvají a u nepřátel a protivníků J. M. C. se zdržují) se uděluje *generalní pardon*, t. j. veřejné prominutí všechněch předešlých proti císaři jakožto českému králi provinění a trestů na cti a hrdle. Avšak aby nezůstaly zcela bez trestu osoby, které v čas zpourey úřady zemské, dvorní, obecní a jiné zastávaly aneb v kommissích a ve službě vojenské potřebovati se daly, konfederaci podepsaly neb na ni přísáhaly, schůzkám povstalcův obcovaly a usuešení jich schvalovaly, jiných k zpouře povzbuzovaly, potupné řeči proti císaři a domu rakouskému měly a jakýchkoli provinění se dopustily, nařídil císař knížeti z Lichtenšteina, aby všechny provinilce před sebe obeslal a je vyzval, by každý sám v spisu provinění svá vyznal a v něm i odhadnutí svého statku všeho a všelijakého jmění podal, podle čehož každému uložena býti měla jistá pokuta na statku neb penězích k splacení znamenitých škod a útrat i přenáramných dluhů (nesmírných výloh válečných), pozdvižením stavů způsobených. Avšak kdyby některý z provinilců milosti císařské, generalním pardonem ohlášené, uznati nechtěl a obeslán před místodržícího královského v šesti nedělích osobně se nedostavil, proti tomu aby se ihned přikročilo s trestem řádným pro velezrádu a urážku důstojnosti královské. Dle téhož cíř. nařízení mělo vyšetřeno býti též jedné každé obce provinění jakož i jmění,

aby podle toho jednotlivým obcím uložena byla pokuta náležitá, avšak mírná, by tím snad některá obec o svou výživu a spásu nepřišla a nepozbyla všech prostředků k svému zachování.

Kommissie k vyřízení věci té vložena byla cís. resolucí z dne 18. ledna 1622 opět na knížete z Lichtenšteina, jenž cís. patentem dne 17. ledna t. r. za místodržícího královského v Čechách byl nařízen, a přidělení mu za kommissary: Adam z Waldšteina, cís. rada, komorník a zemský hofmistr v král. Českém; Fridrich z Talmberka, cís. rada, komorník a praesident nad appellacemi na hradě Pražském; Sezima z Vrtby, cís. rada, komorník a hejtman Nového města pražského; Vilém mladší z Lobkovic, cís. rada a komorník; Wolf Ilburk z Vřesovic, cís. rada, komorník a nařízený nejvyšší; Krištof Vratislav z Mitrovic, cís. rada a hejtman Menšího města pražského; Jan Kauffer, Václav z Flissenpachu, Melichar Kniesar (Gniess) z Kobachu, Jan Daniel Kapr z Kapršteina a Petr Fuchs, obojích práv doktoři, radové appellační a lenní; Augustin Schmidt z Schmidtbachu, cís. rada, a Jan Frobenius, hrabství Kladského tajemník; k nim pak přidán cís. tajemník Jan Hegner z Rösselfeldu. Zároveň nařízeno král. prokuratorovi Přibízkovi Jeníškovi z Újezda, aby vyšetřiti dal, kteří ze stavův, obyvatelův a obcí pozdvižení pominulého a jakým způsobem účastny se učinili, a kteří v podezření takového účastenství jsou; pak aby seznamy těch osob a jejich obvinění podal cís. kommissi, kteráž vyšetřivši bedlivě provinění každého, dle toho pokutu vyměřovati a rozsudky císaři k schválení předkládati měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Vyšetřování ve věci té začalo se hned od měsíce února l. 1622. K tomu cíli vycházely z kanceláře královské knížete z Lichtenšteina patenty obzvláštní a dodávaly se osobám k obvinění z dotčené rebellie obraným jménem Adama z Waldšteina, cís. kommissaře zřízeného na ten čas místo knížete z Lichtenšteina, ve Vídni se zdržujícího; v nichž ukládala se jim lhůta k vyvozování se z rebellie pominulé a nařizovalo se jim, aby nevinu svou prokázali svědky hodnověrnými a jinými průvody podstatnými. I odesílaly takové osoby k jistým lidem vyššího i nižšího stavu a řádu cedule řezané

o vydání jim svědomí (svědectví), jak dalece kdo čeho o nich byl povědom. Jak jsou se kteří z nich z toho nářku vyměřovali a čím věrnosti své poddané na králi Ferdinandovi doličovali, vyrozuměti můžeme ze svědomí od jistých osob daného Václavovi Boreňovi z Lhoty a Václavovi Magrle ze Sobíšku. (Viz seznam pokutovaných str. 35 a 347. — Skála V, 199—207.)

Taková svědectví anebo poznamenání provinění svých podávaly osoby ze všech stavův i všecky obce cís. kommissí konfiskační.*) V stavu pak městském dalo se to od měšťanů v jednom každém městě královském před rychtáři císařskými, při nichž jeden každý měšťan výstupek svůj v spisu vyznávali, za udělení cís. perdonu a milosti prositi a podle toho pro snazší rozvržení a ukládání na ně pokut peněžitých též odhadnutí statku svého všeho a všelijakého nemohovitého dostaviti musil.

Zatím kníže z Lichtenšteina, navrátil se dne 23. dubna 1622 z Vídně do Prahy k úřadu svému co nově nařízený místodržící královský, přinesl s sebou od císaře nadepsaný perdon generalní a dal jej po všech městech Pražských dne 7. května t. r. jakož i po všech krajích král. Českého vyhlásiti a na radnicích přivěsiti. Patent císařský, v Inšpruku dne 3. února 1622 daný, jímž se generalní perdon vyhlásil, klademe zde pro důležitost jeho v znění doslovném:

My Ferdinand II. a t. d. Oznamujeme tímto listem všem: Jakož jest před málo lety v království Našem dědičném Českém původem a příčinou některých zlých a nepokojných lidí hrozná a těžká pozdvižení, bouřka a zprotivení (jemuž rovného nikda prve nebylo) proti J. L. císaři Matyašovi pánu, strejci a otci Našemu, vzniklo; tak že rebellové v témž království Našem ukrutně, však nevinně J. C. M. některé místodržící a sekretáře ven z okna vyhodili, potomně mnohá jiná království a země po sobě potáhli, zbytečnou vojnu začali, ji proti J. L. ano také po její smrti i proti Nám, králi a pánu svému pravému, pořádnému, ode všech tří stavův téhož království Českého na obyčejném sněmu při-

*) Jak málo si všímala kommisie konfiskační svědectví, žádostem za udělení perdonu přiložených, poznati lze z toho, že mnohá taková svědectví, ještě nerozpečetěná, jsou v archivu král. místodržitelství.

jatému, korunovanému, pomazanému, nad Bohem, právem, spravedlností, přísahou a povinností svou se zapomenuvše, a na tak mnohé milostivé a právě otcovské napomínání, ani na to, že jsme všecka jejich privilegia, majestáty a svobody příkladem slavných předkův Našich, králův Českých, potvrditi, a jim takové potvrzení in originali (jehožto však oni z pouhé zlosti k sobě přijíti nechtěli) odeslati, tolikéž i k porovnání a k náležitému tehdejších neřestí spokojení přistoupiti chtěli ráčili, však oni nic se na to neohledajíce urputně a zatvrzele vedli: až naposledy sobě mocně jiného domnělého krále nenáležitě volili a korunovali; skrze což potom království české i jiné napodobně zprotivilé země, kteréž předešle za správy a králování předkův Našich slavného domu Rakouského u veliké slávy a vzácnosti květly, k znamenitým škodám a záhubě spolu s obyvateli přivedeny jsou a veliké, nevinné křesťanské krve proliti se jest stalo. Pročež také po šťastném (s obzvláštní milostí pána Boha všemohoucího) obdržení vítězství některé přední toho zlého původy pro průchod spravedlnosti dle processu a uznání právního na hrdle jiným ku příkladu zjevně v městech Pražských ztrestati dáti jsme pominouti moci neráčili. — Ačkoliv pak ta ohavná rebellie v království Našem Českém tak hrubě jest vzešla, že ještě mnozí jsou, kteří ji všelijak podle své nejvyšší možnosti řečí, skutkem i jinak horlivě fedrovati pomáhali, a tudy se také mnohých nešlechetných skutkův, neméně než jako ti, kteří již ztrestáni jsou, dopustili; pro kteréžto jejich tak těžké provinění slušně bychom k nim nápodobným trestáním přikročiti dáti moci ráčili: však jsouce z přirozené Naší císař. a král. dobrotivosti více k milosti nežli k přísnosti naklonění, s dobrým rozmyslem, Naším jistým vědomím, s raddou Našich věrných milých mocí královskou v Čechách všem těm obyvatelům a poddaným Naším ze všech stavův království Našeho Českého, kteří se již minulé rebellie jakýmkolivěk způsobem na mnoze nebo na mále oučastné učinili, zasloužile trestání na hrdle a cti (vyjímajíce však ty, jenž jsou z dotčeného království Našeho Českého utekli, a na které již výpověď vynešená jest, též kteří ještě v též rebellii urputně trvají a při nepřátelích a protivnících Našich se zdržují) milostivě na jistý však způsob, jakž od místo-

držícího Našeho knížete Karla Lichtenšteinského obsírněji vyrozuměti moci budou, *odpouštěti a promijeti, též jim na to tímto listem Našim generální pardon dávati ráčíme, tak že z strany takového trestání na hrdle a cti dokonce osvobození a bezpečni budou.*

Než co se pokuty propadení statkův dotýče, poněvadž všecek ten nepokoj od nich pošel a My k válce, pro kterouž jsme na lid vojenský velký náklad vésti, panství Naše vlastní rozprodati, ano i země dědičné prozastavovati, dluhy znamenité zdělati museli, a ještě s velikou nepřiležitostí a škodou Naší se dlužiti ráčíme: ráčili jsme J. L. knížete z Lichtenšteina též některé přední raddy a služebníky Naše pro spravedlivé toho všeho opatření, jakby takové dluhy Naše od těch provinělých zaplacené, jiní pak, kteří nám věrní zůstali, ušetření býti mohli, za kommissaře, davše jim k tomu instrukci, milostivě naříditi.

Protož poroučíme všem svrchu psaným obyvatelům a poddaným Našim ze všech stavů království Našeho Českého společně i rozdílně, kdožkoliv se dotčené rebellie oučastna učinil a této milosti a pardonu Našeho užiti žádostiv bude, aby se od datum publikování tohoto patentu nejdéle v šesti nedělích pořad zběhlých při nadepsaném místodržícím Našem ohlásil: na kteréžto ohlášení J. L. jednomu každému, že jest tuto milost a pardon Náš dosáhl, jistý kundšoft v spisu, též jisté vyměření, co by dále činiti a jak se chovati měl, dáti nepomine. A pokudžby kdo již psané milosti Naší neuznával a v času tuto uloženém při J. L. místodržícím Našim se neohlásil, ten každey (lečby to dostatečně ukázal, že pro jisté a nevyhnutelné příčiny bezelstně se ohlásiti nemohl) nemá nikdy více žádné milosti užiti, nýbrž ihned jakožto zjevný rebell pokutu uražení Naší císař. a král. milosti, důstojnosti a velebnosti na se potahne a bude k němu podle práva s exekucí přikročeno. Čímž se jeden každý spraviti moci bude. Dán v městě Našem Inšpruku ve čtvrtek po slavnosti hodů Očišťování blahoslavené panny Marie. Léta Páně 1622. Ferdinand m. p. — Sdenco Ad. Popl de Lobcovic m. p. S. R. Bohemiae Cancellarius. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Aby tedy pokuta propadení statků, pardonem generalním od císaře výslovně vyhražená, proti provinilým co nejdříve

byla provedena, povolávala a obesýlala cís. kommisse konfiskační hned po uplynutí lhůty šestinedělní v cís. patentu vyměřené dle obvinění již zhotoveného od král. prokuratora osoby všech stavů, aby od dodání jim týchž obeslání v témž dni pořád zběhlém před kommissi se postavíce žalobu na sebe složenou přeslyšely, a mají-li čím, nevinu svou prokázaly. (Skála V, str. 217, 307.)

Na obeslání ta postavily se dle zprávy knížete z Lichtenšteina císaři dne 10. srpna 1622 podané až do toho dne před konfiskační kommissi 202 osoby, z nichž každý potom proti žalobě prokuratora odpověď svou v spisu předkládal. V žalobě své obviňoval král. prokurator osoby stavu vyššího obyčejně z toho, že přistoupily k rebellům proti císaři v král. Českém pozdviženým; že odvozovaly berně a kontribuce od nepořádných direktorův a správců zemských svolované; že činily výpravy veřejné i samy osobně v nich se účastnily; že k direktorům v potřebách svých se utíkaly, jim do cís. lidu, jmenujíce jej nepřátelským, sobě skrze supplikací týmž direktorům podanou stěžovaly a při nich toho vyhledávaly, aby jim náhradou za škody od cís. vojska učiněné některé statky komorní k vyživení byly postoupeny; že pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého hlasovaly, jeho za pána svého vyznávaly, jemu války proti císaři odvozování berní a kontribucí vésti pomáhaly; že k věrnosti císaři po celý čas zpourey se neohlásily, nýbrž ve svém předsevzetí až do přemožení setrvaly. — Jaké pak k takovému obvinění z obojí strany průvody a odvody vedeny a ukazovány byly, to vše a obzvláště jak povahu obžalovaného, tak i případnost a velikost provinění jeho, majíce kommissaři podle instrukce sobě dané v bedlivém uvážení, o tom vedle práva vypovídali a výpověď svou císaři k schválení předkládali.

Zatím však někteří z obviněných, neočekávajíce vyměření kommisse konfiskační ve věci své, aniž také vědouce, zdaliž v průvodech a odvodu nevinu své obstojí, statky své pozemské, v jichž držení a užívání posavad beze vší překážky zůstávali, všelijak šumovali, svršky a nábytky ukrývali a odcizovali, hospodářství ztenčovali, opouštěli, i jiné škodlivé činy neslušně před sebe brali, a tak tím sami zjevně

to na sobě znáti dali, že v svědomí svém sebou jisti nejsou. Z té příčiny kníže z Lichtenšteina patentem dne 12. srpna 1622 daným a dne 10. září opětovaným přísně poručil, aby žádný z týchž stavů, kdož by císař. milosti a perdonu užiti chtěl, statků svých, jak pozemských tak i jiných, žádným způsobem úmyslně neztenčoval, nehubil, neukrýval, neprodával, ani jinak neodcizoval, lidí poddaných z poddanosti nepropouštěl a nic toho, cožby na ztenčení a umenšení statků se vztahovalo, před sebe nebral, nýbrž statky své předešlým způsobem pilně a dobře spravoval a opatroval, vzdělával a k užitku vésti hleděl. Pokudžby pak kdo proti tomuto poručení jednal a jináče v statku svém se choval, ten měl propadnouti všecek a všelijaký statek, zboží a jmění své, byť by v příčině jeho obvinění výpovědí kommisie konfiskační k ruce císaře přisouzeno nebylo; i ten, kdoby co z takových statků k sobě přijal a přechovával, trojnásobní pokutou, začby ty věci přeschované stály, beze všeho ušetření ztrestán; tomu pak, jenžby takového mrhače anebo ukryvače vyjevil a oznámil, náležitá odměna dána býti měla. (Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Poněvadž pak mnozí z pronevěřelých rebellův ani sami osobně ani jich plnomocníci ve lhůtě svrchu položené před císař. kommisí najíti se nedali, aniž důležité omluvy nedostavení se nepodali; proto stali se nehodnými navždy císař. perdonu, jímž opovrhli, a odsouzení jsou rozsudkem císař. kommisie veřejně vyhlášeným dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku pro své zřejmé provinění v rebellii, obzvláště pro svou trvalou vzdorovitost a urputnost, jíž se uražení císař. a král. důstojnosti a velebnosti dopustili. Byli to mimo mnohé jiné zejména tito: Bohuslav Boubinský z Újezda, Křištof ryt. z Redern, Ferdinand Švihovský z Ryzmburka a Švihova, Adam Vchynský šv. pán z Vchynic a Tetova, Jiří Karlík z Nežetic, Jan Zylvar ze Silberšteina a Pilnikova, Jiří Smrčka z Mnichu, Václav Košan Malovec z Malovic, Adam Jaroslav Šofman z Hemrlesu, Volf Bedřich a Volf Josef bratři Lamingerové z Albenreitu, Sigmund Jiří Habsperger z Habsperku, Jošt Adam Širndingar ze Širndinku, Kuneš Bohuslav Dvořecký z Olbramovic, Burian Sekerka z Sedčic, Vilém Šťastný Kaplíř ze Sulevic, Jan Vilém Malovec z Malovic,

Sigmund Rausendorfer z Špremerku, Jan Ledecký z Granova a Jan Bedřich z Oppersdorfu na Markvarticích. Tento rozsudek potvrzen byl císařskou resolucí z dne 16. září 1622, avšak jen co do konfiskace statků osob nadepsaných. (Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Druhý náleze císařské kommisie konfiskační týkal se osob v trvalé zpouře zemřelých, jejichž dědicové, byvše na onen čas skrze dvoje patenty, od knížete z Lichtenšteina dne 18. března a potom dne 15. dubna léta minulého 1621 vůbec vyhlášené, k doslýchání processu právního v příčině týchž zemřelých rebellů před císařskou hrdební kommisí obesláni, toho tak učiniti zanedbali, tak že až dosavad z příčin výše vytčených rozsudek týkající se takových zemřelých rebellů jest neprošel. Byli to zejména: Sigmund Belvic z Nostvic, Adam Abraham Bohdanecký z Hodkova a jeho syn Jaroslav, Jan Bezděkovský, Pek z Římků, Václav Boreň ze Lhoty, Vilém Vojtěch Doupovec, Bernard z Elsnic, Jan z Gerštorfu, Albrecht, Blažej a Václav Gryspekové z Gryspachu, Jindřich Janovský z Janovic, Mikuláš Klusák z Kostelce, Jan Adam a Jan Jiří Kokořovec, Jaroslav Libšteinský z Kolovrat, Vojtěch Konějedský z Konojed, Zdeněk Kořenský z Terešova, Bohuslav st. Malovec z Malovic, Jiří Měsíček z Výškova, Jan Sigmund a Jindřich Mirkové ze Solopisk, Jan Krištof Myška ze Žlunic, Alexander Preis z Debneru, Karel Přehořovský z Kvasejovic, Jan Adam Roupovec z Roupova, Adam Řepický ze Sudoměř, Ladislav Sekerka ze Sedčic, Jindřich Slavata z Chlumu, Bedřich a Zdeněk Smolíkové ze Slavic, Adam a Petr Smrčkové z Mnichu, Hynek Stařimský z Liebšteina, Sigmund Šerkl, Volf Krištof Šofman z Hemrlesu, Václav ml. Štampach ze Štampachu, Jindřich Jakub Tejrovský z Einsiedel, Zdeněk a Václav Trmalové z Toušic, Šebestian Újezdecký z Červeného Újezda, Jan Jiří Wachtel z Pantenova, Markvart Věžník, Bohuslav st. a Vilém ml. Víthové ze Rzávého, Ctibor Vojšř Saský z Protivce a Jindřich Jiří Zeidlic z Schönfeldu.

Protož kníže z Lichtenšteina opět otevřeným listem a editkem tištěným, vydaným dne 14. července 1622, dědice pozůstalé po týchž oznámených i jiných všech osobách, od začátku zpourey až do vyhlášení toho ediktu zemřelých, jakož

i jednoho každého toho, kdož by sobě právo míti pokládal k pozůstalosti jejich, obesýlal a povolával, přísně jim přikazuje, aby ve dvou nedělích pořád zběhlých (kterážto lhůta jim za první, druhou, třetí a poslední a konečně za den právní se pokládala) sami osobně před cís. kommissí konfiskační jistě a konečně najíti se dali k doslýchání toho, co cís. prokurator v příčině dotčených osob zemřelých vésti a ukazovati, a jaká na to právní výpověď od cís. kommisie vynešena bude. A jestliže by se pak dotčení dědicové nepostavili, tehdy nic méně že půjde na to, což právo a spravedlnost v takových zřejmých proviněních v rebellii a uražení cís. a král. důstojnosti a velebnosti s sebou přináší.

Na toto obeslání postavili se v čas mnozí dědicové před cís. kommissí a podávali obrany své, měli-li jaké, proti žalobám cís. prokuratora. Nikdo však z nich ani z dědiců osob při kommissi hrdelní již odsouzených neodvolával se k privilegium, od krále Rudolfa II. stavům Českým l. 1608 udělenému, dle něhož statky těch obyvatelů, kteří by pro uražení král. důstojnosti hrdla i statku byli odsouzeni, po ztrestání jich na hrdle připadnouti měly jejich nejbližším příbuzným a dědicům, a nikoliv v pokutě králi neb král. komoře. Jediný Albrecht z Waldšteina, jakožto poručník blbého Smiřického Jindřicha Jiřího, dokládal se tohoto privilegia stavů Českých a hleděl tím překaziti a zameziti konfiskaci všech statků Smiřických, nálezem kommisie hrdelní z dne 26. dubna 1621 již nařízenou. Když však kommisie konfiskační pozorovala, že by tento odpor Waldsteinův císaři byl na velikou újmu, poněvadž by dle toho se rozsuzovaly podobné případy potomní; dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina, cís. resolucí z dne 16. září 1622 schváleného, jednáno bylo o ustoupení polovice statků Smiřických k ruce král. fisku s Waldšteinem, který k tomu pod jistými podmínkami svolil a tím konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil. (Obšírná zpráva o tom podána jest při Albrechtovi Janovi Smiřickém v seznamu pokutovaných, str. 541—548.)

První rozsudky cís. kommisie konfiskační, týkající se osob svrchu řečených, jednak těch, které opovrhše cís. pardonem v urputnosti své setrvaly, jakož i všech v čas zpourey ze světa sešlých a jiných provinilců, z nichž někteří všeho

jmění, někteří jistých dílů statků svých odsouzeni byli, poslal vedle císařské instrukce kníže z Lichtenšteina dne 10. srpna 1622 císaři k potvrzení, žádaje za rychlé vyřízení věci té, aby v čas nastávajících žní obilí ze statků konfiskovaných se neroznášelo a nezavlékalo, pak aby co možná brzy peníze za statky konfiskované se sešly. Zároveň podal kníže císaři zprávu, že mezi jinými nejvíce provinilými a právě odsouzenými všeho jmění jsou též Jan Jiří z Vartenberka, Wolf ze Salhausen a Václav ze Štampachu, kteří v prospěch svůj se odvolávají na pardon, od kurfiřta Saského jakožto císařského kommissáře v Čechách jim dne 14. listopadu 1620 udělený, čímž obvinění a trestu zcela osvobození býti se domnívají; avšak císařská kommisie že uznala za dobré, aby těmto hlavním rebellům, ačkoliv se za ně opět kurfiřt Saský přimlouval, žádné milosti se nedostalo, by se tak zabránilo budoucí důslednosti velmi škodlivé a bezprávnímu odvolávání se jiných na podobné důkazy domnělé, jakými (jak se doslýchalo) veliká část stavů kraje Litoměřického a Žateckého proti žalobě brániti se zamýšlela. — Mimo to žádal kníže z Lichtenšteina císaře za schválení návrhu kommisie, aby všechny statky, které před vítězstvím na Bílé hoře vojenským během od císařského lidu válečného rebellům byly vzaty, bez dalšího právního procesu za právně konfiskované pokládány a proto ve všech výpovědích, na osoby in commissione confiscationis vyšlých, jakožto již propadené císaři vždy vyměněny byly a žádnému navraceny býti neměly.

Tyto rozsudky i návrhy nadepsané schváleny jsou císařskou resolucí dne 16. září 1622, a zároveň nařízeno císařským kommissarům, aby budoucně při rozsudcích, jimiž by provinilí buď v pátý díl neb v léno odsouzeni býti měli, raději statky v léno byly zůstaveny, poněvadž z toho větší prospěch plyne tím, že odúmrtním právem lenním statky takové na císaře neb jeho nástupce připadnouti mohou, zvláště když bedlivý na to zřetel míti se bude, aby nápadní právo v lenních úpisech pokud možná bylo obmezeno. Z toho vysvětliti lze, proč jenom několik provinilých pátého dílu jmění jest odsouzeno. Mimo to císařským kommissarům bylo poručeno, aby v nálezech svých šetřili rovnosti právní, tak aby stejně provinilým stejná pokuta se ukládala; pak aby při vyhlásování rozsudků po-

tvrzených všecky a jednoho každého, obzvláště nejpřednější provinilce, všeho jmění odsouzené, napomínali a přísně jim domlouvali, by milost, od císaře a krále jim prokázanou a zmírnění trestu uznali slušnou poslušností a budoucně se vystříhali všech zlých praktik, jinak že by je zastihl bez prominutí trest zasloužilý.

Podobným způsobem předkládal kníže z Lichtenšteina v rozdílných dobách rozsudky, týkající se všech ostatních osob obviněných, jakmile jich několik vynešeno bylo, v odděleních po 20 až 30, k resoluci císařské; císař pak je obyčejně dle nálezu kommisie konfiskační potvrzené neb zmírněné vracel knížeti k vyhlášení, a často kommissarům na paměť uváděl, že celou tu věc jim svěřil na jejich přísahu a svědomí, napomínaje je, aby přihlíželi vždy k spravedlivé rovnosti v rozsudcích svých, a vytýkáje někdy i jednotlivé případy, v kterých osoby stejně provinilé rozličně pokutováni jsou, jako Petr Říčanský z Říčan a Jiří Konrad Suda Lukavský z Řeneč, z nichž první všeho jmění, druhý jenom polovice byl odsouzen.

Byl-li nález kommisie konfiskační taký, že hlasující stejným počtem (*pari numero*) rozdílných byli náhledů co do provinění jednotlivců, v případě takém císař provinilci udělil milost dokonalou a osvobodil jej od každé pokuty; tak prominuta byla pokuta Janu a Mikuláši Salavům z Lípy a mnohým jiným. I po stvrzení rozsudkův a jich vyhlášení a vykonání zmírnil neb prominul císař pokutu některým odsouzeným na jejich snažnou žádost, ačkoliv kníže z Lichtenšteina ve svých zprávách, zvláště ve zprávě z dne 28. ledna 1623 poukázal k tomu, že by udělování takové milosti mělo následky škodné a záhubné, jsouc na újmu důstojnosti císařské kommisie, a že by tím konfiskace se minula hlavního účinku.

Každý rozsudek kommisie konfiskační, v němž provinění odsouzeného jakož i pokuta krátce byly vytčeny, jakmile od císaře byl schválen, do *protokollu condemnatorum*, při úřadě král. prokurátorství se nacházejícího, zapsán, veřejně vyhlášen a opis jeho odsouzenému dodán byl s tím přísným napomenutím, aby on i s rodem svým budoucně lepší pozor dal na sebe, na své svědomí a povinnost svou, císaři a dědicům jeho pravou věrnost, poddanost a poslušenství kaž-

děho času zachoval, všech a všelijakých praktik škodlivých se vystříhal a ve všem všude dobře, poctivě a šlechetně se řídil, vědouce o tom, pokudž by se dále kdo z nich čeho nejmenšího proti císaři a slavnému domu Rakouskému dopustil, že jistého skutečného ztrestání s připomenutím tohoto provinění již prominutého konečně ujíti nemá. — Mimo to v každém rozsudku, týkajícím se osob, jenom k některému dílu statkův a jmění odsouzených, jakož i osob perdonovaných, vymíněny byly vedle dobrého zdání komory české k ruce císaře statky, před bitvou bělohorskou od císař. lidu válečného vzaté.*)

V rozsudcích kommisie, obsahujících úplné prominutí pokuty, doloženo bylo, zdali obviněný perdonován byl s výminkou neb bez výminky (*cum* neb *sine clausula*). Výminka tato byla dvojitá; první „že perdonovaný nevinu svou na díle odredl“ kladla se při osobách, které se téměř všechny přísaháním v zpouře provinili, aby jim tato clausula pro budoucí památku takového jich poblouznění a proti tomu milosti od císaře jim prokázané před očima zůstávala. Druhá výminka (*clausula*) v perdonech znějící „však na jistý způsob, tak jakž jemu o tom skrze jisté osoby k tomu nařízené oznámeno bude“ vztahovala se na to, že jest od císaře milostivá resoluce prošla, aby ty katolické osoby stavu panského a rytířského, kteréž ve zpouře přísahaly a proti císaři se provinily, však milostivého perdonu užily, podle možnosti své jistou summu peněz od sebe odvozovaly na založení a vystavění *collegia nobilium*, v němž by mládež stavu panského a rytířského, důkladů na studia nemající, se vychovávat mohla; což však na pozdější dobu musilo ponecháno býti a teprv l. 1628 až 1630 při kommissi tractationis de pio opere vyřízeno bylo, poněvadž před tím lidé velikými kontribucemi a daněmi byli

*) Rozsudek odsouzeným dodaný zněl takto: Karel etc., nařízený místodržící v král. Českém. Podle milostivé od J. M. C. prošlé resolucí říčí J. M. C. Bernhartovi Mikuláši Gerštorfovi z Gerštorfu milost činiti, tak jakž jemu při vynešení ortele jeho oznámeno jest, že ze všeho a všelijakého statku a jmění jeho, již J. M. C. v pokutě propadeného, mohovitého i nemohovitého (však krom toho, kterýž by před šťastným J. M. C. vítězstvím vojenským během od lidu J. M. C. válečného vzat byl, při čemž se také toho zcela a zúplna zanechává) po zaplacení dluhův jeho, rozděluje týž statek na tři díly, J. M. C. jeden díl zůstati, a dotčenému Gerštorfovi tolik, sač by dva díly stály, z komory J. M. vydáno býti má. — Actum v Menším městě pražském 23. Maji anno 1623. Karel m. p.

obtížení. (Dle zprávy komory české a dobrého zdání rad nad appellacemi, dne 27. listopadu 1626 na žádost Viléma Přídruha Koce císaři podaného. — Archiv místodrž. C. 215, K. 35. *)

Při konfiskaci statků pokračováno bylo podle práva císaři náležejícího, dle něhož jeden každý hned od času pozdvižení a vyjevení mysli své proti králi a pánu svému v takové provinění a pokutu upadl, že žádným statkem, prv jemu náležejícím, vládnouti, ani takového statku žádným vymyšleným způsobem odcizovati nemohl, protože král. fiskus hned od času *reatus* (provinění) takového statku *ipso facto* vlastnosti nabyl. Mimo to měl král. fiskus i tehdy, když jen díl i nejmenší nějakého statku fisku náležel neb v pokutě připadl, moc a právo celý statek vzíti a prodati; avšak zaplatiti se mělo tomu, který by také nějaký díl na takovém statku měl, to co slušného by býti mohlo. (D. Z. 299, D. 23.)

Dle toho každému, kdo jenom některého dílu jmění svého byl odsouzen, konfiskovány a prodány byly všechny statky jeho nemohovité i mohovité, svršky, nábytky, klenoty a jistiny, a díl jemu z milosti ponechaný vydán mu býti měl časem ze summy trhové po zaplacení dluhův jeho buď od kupujícího neb obyčejně z král. komory české. I takové statky, které náležely odsouzenému společně s jinými, jak tomu bylo při bratřích nedílných, od král. fisku v pokutě se ujímaly (viz Betengel, Švamberk, Smiřický), ačkoliv dle řádu zemského bratr nedílný nemohl na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati, tím méně proviněním svým statků pozbyti, tak že i dle dobrého zdání knížete z Lichtenšteina nedílnost obou bratří Smiřických podle práva Českého od Albrechta z Waldšteina před soudem dostatečně mohla býti zastávána. (Viz Smiřický str. 543.)

*) Rozsudek, jímž pardon byl udělen, zněl takto: Karel z Boží milosti kníže a vladař domu Lichtenšteinského etc. Podle milostivé od J. M. C. prošlé resolucí jakož jest Vilém Přídruh Koc z Dobrušky v jistých artykulích od král. prokuratora obviněn: však poněvadž jest nevinu svou před kommissary k tomu nařízenými (na díle) odvedl a J. M. C., v čem jest on tak pobloudil, ráčil jemu to z milosti své (však na jistý způsob, tak jakž jemu o tom skrze osoby k tomu nařízené oznámeno bude) prominouti: protož takové žaloby osvobozen jest podle práva. Actum v Menším městě Pražském 30. Maji 1623. — Karel m. p. (C. 215, K. 35.)

Ani statky nápadní (*fideicommissa*) dle dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 nebyly vyňaty z konfiskace. Ujímání takových statků k ruce král. fisku schváleno a nařízeno bylo cíś. listem dne 24. dubna 1624 knížeti z Lichtenšteina daným, v němž poukázáno bylo k tomu, že císař dle dobrého zdání mnohých říšských rad svých dvorských, appellačních a tajných pro velikost a rozsáhlost pozdvižení, mocí válečnou potlačeného, vedle příkladu císaře Karla V. ve zpouře Španělské, oprávněn jest ujeti se statků dědičných a nápadních (*fideicommissa* a *majoraty*), v jichž užívání byli rebellové, tak že statky takové, jako jiné statky zpupné v pokutě král. fisku připadly. Tato cíś. resoluce, týkající se konfiskování statků nápadních od císaře Ferdinanda II. dne 7. dubna 1631 byla obnovena, a od císaře Ferdinanda III. zvláštním zákonem stvrzena. (Novella lit. I—Aa. 24. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.) — Také dle téhož dobrého zdání komory české z dne 18. srpna 1623 neměly osoby perdonované, byly-li nekatolíci, zůstatí v držení statků zmilosti jim ponechaných, nýbrž povinny býti měly je v jistém čase prodati osobám katolickým, aby nezůstala v zemi semena nových nepokojův a zpour. (C. 215, C. 1/1.) — Posléz poznamenatí dlužno, že i osoby perdonované, jakož i města, jimž dokonalá milost od císaře byla udělena, pozbyly předce pohledanosti a jistiny své, které předtím měly za král. komorou neb na statcích jiným konfiskovaných. (Dle zprávy král. prokuratora z dne 17. března 1648 na kommissi revisionis. — Archiv místodrž. C. 215, B. 8.) Jistoty pak odsouzeným na statcích komorních neb konfiskovaných náležející, jakožto král. fisku připadlé, z desk zemských byly vymazány. Tak nařízeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 24. června 1624 úředníkům menším desk zemských vymazání z desk summy 26.100 kop mš., kterou Hendrich Mates z Turnu, Linhart Colona z Felzu, Vilém z Landšteina, Ondřej Šlik a Mikuláš z Gerstorfu na král. panství Kralodvorském měli pojištěnou. Dle extraktu úřadu purkrabského z dne 28. března 1621 vynášely jistiny některým rebellům náležející 172.171 kopu mš. (C. 215, C. 1/7.)

Co se týče ostatních jistin rebellům náležejících, nařízeno bylo patentem z dne 5. března 1622, aby každý, kdo

rebellům jakýmikoliv dluhy povinen jest, takové dluhy při čase sv. Jiří aneb dvě neděle potom konečně odvozoval, aneb se před kommissary, k vyupomínání takových dluhů nařízenými, ohlásil a ukázal příčiny slušné, proč by placením jich povinen nebyl. Ale poněvadž jenom někteří v tom se poslušně zachovali, vydal kníže z Lichtenšteina dne 25. května 1622 o tom příkřejší nařízení veřejnými patenty, přísně poroučeje, aby každý, který pominul dluhů rebellům povinných zapraviti, neb příčiny nezaplacení oznámiti opominul, takové dluhy dvojnásobně do úřadu cís. rentmistrského konečně ve čtyrech nedělích od datum téhož patentu složiti a odvésti byl povinen. Když však ani tehdaž dlužníci poslušně se nezachovali, opakoval kníže z Lichtenšteina novým ediktem dne 12. srpna 1622 předešlá nařízení ve věci té, dokládaje, že každý, kdo by jakékoliv dluhy, jistoty neb zápisy, klenoty a jiné věci rebellům, kteří statků svých již odsouzeni jsou neb ještě odsouzeni budou, náležející chtěl zatajiti a ukryti, trestán a pokutován bude propadením trojnásobné summy, kterou by zatajil; tomu pak každému, kdo by takové zatajení a ukrytí oznámil a vyjevil, vydán býti měl bez pronešení osoby jeho třetí díl z téhož statku zatajeného. (C. 215, C. 1/1.)

Odsouzení k manství.

Některé osoby, které pro svá menší provinění v čas zpourey v pokutu upadly, při kommissi konfiskační místo ztráty pátého dílu jmění svého odsouzeny byly tak, že statky jim z dědictví jsou vzaty a pod léno k manství zanechány. Že pak takovým osobám k přijetí manství jistý čas byl jmenován, pročež knížeti z Lichtenšteina cís. listem z dne 6. září 1623 bylo poručeno, aby jednomu každému, kterémuž podle výpovědi vynešené statek jeho pod léno k manství zanechán bude, po vykonané povinnosti manské týž statek z desk zemských byl vymazán a do desk manských dvorských skrze úřední osoby k tomu zřízené vložen a vepsán na způsob a artikule tyto:

1. Jakož jest jeden každý man předtím k důležité potřebě krále Českého jistý počet koní vypraviti do pole povinen byl, pročež na místě toho jak on tak i jiní všickni

budoucí držitelé statku takového manského králům Českým budoucně *stý díl té summy, za kterouž nyní týž statek jeho šacován bude, každoročně beze všech odkladův a zadržování dávati a odvozovati povinen bude.*

2. Jestliže by kdo z dotčených manův prostředkem časné smrti z tohoto světa vykročil a po sobě dědice mužského pohlaví pořádně zplozené zanechal, takový statek manský má na takové dědice jeho mužského pohlaví připadnouti.

3. Dále týmž manům učiněna jest ta milost, aby jeden každý z nich mohl a tu moc měl na svém statku (pokudž by jiné žádné na témž statku závady zdělané nebyly) svou manželku a dcery věnem a zapsáním do desátého dílu, zač by ten statek šacován byl, náležitě opatřiti a dskami dvorskými ujistiti, ano i jeden každý man do téhož dílu desátého se dlužiti a závady na něj (však více nic) vzdělávati. Jestliže by pak co takového od kohokoliv mimo toto král. vyměření se stalo, to žádné moci míti ani žádnému k nějaké obraně sloužiti nemá.

4. Všecky kollatury se vším jich příslušenstvím nic ovšem nevyměňujíc králům Českým v moci zanechány jsou.

5. Jestliže by pak kdo z jmenovaných manův na svém statku své manželce před tou rebellií věno, aneb nad věno cokoliv více buď jí neb komu jinému dskami zemskými pořádně byl pojistil, to má v své podstatě zůstatí; jako i nic méně, jestliže která manželka svému manželu v té předešlé rebellii věno své odevzdala, a on takové na hotových penězích přijal a na svém statku dskami zemskými pojistil, toho má užiti a při tom zůstaven býti.

6. Jestliže by také kdo po vymazání jeho dluhů z desk zemských ke dskám dvorským přišel, a to, že takové zapsání staré pořádné bylo, dostatečně provedl a prokázal a na to nového opatření od svého věřitele žádal, takové zapsání ke dskám dvorským má přijato a zapsáno býti.

7. Pokudž by tohoto času kdo z manův statky pod léno přijaté vlastním jménem jmenovati, jako i zač ty pošacováuy býti mají, při dskách dvorských oznámiti buď z nevědomí aneb ze zapomenutí nemohl, ten aby z desk dvorských recognici přijal a při tom plnou moc jedné neb víc osobám dal,

aby ony na místě téhož mana to zapsati, v manskou povinnost uvéstí a to vše ve čtyřech nedělích pořad zběhlých na místě jeho, tak jako by on tu sám osobně přítomen byl, vykonati mohly. — Jestliže by se to pak vyhledalo a našlo, že by týž man více statků v držení a užívání byl a v tom podle nadepsané recognicí v 4 nedělích se neohlásil a toho ve dni a v roce v zápis neuvedl, na to by však léno přijal; tehdy má téhož mana všecken statek podle manského práva na krále Českého zcela a zúplna připadnouti. — Pokudž by se pak také na některém statku z týchž manův jaký kov ukázal a vyjevil, to zanecháno a pozůstaveno jest v moci králům Českým se vším právem, i co se přijímání a propouštění havířů a jich povinnosti spolu svobodami i se vším tím, což k vzdělání týchž kovů přináleží, nic ovšem nevymíňujíc. (D. dv. kvatern lvový II, 68, str. 3. — Archiv místodrž. C. 215, C. 1/1.)

Potom cíś. resolucí z dne 6. října 1623 úředníkům Pražským menším desk zemských poručeno bylo, aby osobám k manství odsouzeným statky jich i s dluhy na nich vězícími z dědictví propouštěli a toho všeho výpis hodnověrný od desk zemských k zapsání do desk dvorských jim vydávali. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž mnozí z držitelův statků k manství odsouzených statky své před proviněním svým buď v dluzích, u věně, v poručenství, též v rukojemství za statky sirotčí právem zemským zavadili, i jiné listovní dluhy spravedlivě před zpourou zdělali, též mnozí z nich pŕhony i přísudky v statcích svých zastížení byli; i aby tu v ničemž proti deskám zemským žádnému v spravedlnosti jeho ublížení se nestalo, povolil k tomu císař relací l. 1624 v dubnu vyšlou, aby prve nežli by se statky jejich z desk propustily a do desk dvorských pod léno uvedly, jeden každý z věřitelův jich, též manželky před kommissary, předešle nařízenými k vyslyšení věřitelův všech těch, jichž statky císaři pro provinění přisouzeny jsou, mezi časem od datum této cíś. relace až do svátků svatodušních nejprve příštích provozovali a týž průvod svůj konečně bez všelijakých odkladů zavřeli. A když průvody ty, od kommissarů s dobrým zdáním k cíś. resoluci předložené, budou schváleny, tehdy ty statky všecky jakožto

již císaři v pokutě připadlé a prisouzené z desk zemských z dědictví propuštěny a tonto cís. relací zdviženy jsou. — Zároveň poručeno Fridrichovi z Talmberka a Humprechtovi Černínovi z Chudenic, aby k deskám zemským relátory byli, a všecky statky k manství a pod léno odsouzené a od závad očištěné z desk zemských na tuto cís. relaci vymazati a touž relací v dsky dvorské vepsati dali. Proti tomu též obyvatelé jeden každý statek svůj, nedadouce dni a roku od datum této cís. relace projíti, ve dsky král. dvorské pod léno uvésti byli povinni.

Zatím však, než dotčené průvody věřitelů byly vyřízeny, od nejvyššího sudího dvorského Jindřicha Libšteinského z Kolovrat dne 25. června 1624 přednešeno bylo osobám k manství odsouzeným, aby jeden každý z nich taxu neb odhad statku svého ke deskám dvorským vedle dobrého svědomí svého složil, a pokudž od císaře té milosti další užiti a statek svůj v dědictví sobě zase uvedený míti chce, aby v tom se prohlásil, co by a jakou summu k nynějším císaře potřebám a pilným vydáním od sebe dáti a odvésti chtěl. K tomu dále doloženo, že nejvyšší sudí do města Vídně se vypraví a tam sám toho při císaři vyhledávati chce, aby takové statky zase v dědictví jim uvedeny byly. Toho doslýchali a pak se v tom ohlásili z osob k manství odsouzených tito: Václav ze Sternberka, Tobiáš Šlechta, Petr Lukavský, Bohuslav Kaplíř, Oldřich Skuhrovský, Albrecht starší Robmhap, Abraham Bechyně, Jan Král z Dobré Vody, Jan Krištof Belvic na místě Kašpara Belvice, Václav Koutský, Purkhart Střela (písemně), Albrecht Vražda (písemně), Adam Předborský (písemně), Sigmund starší Robmhap, Humprecht Račín z Račín, Arnošt starší Robmhap, Adam starší Kaplíř, Jindřich Matyáš Salava, Oldřich Hrobčický a Jan Ressler. (D. dv. 7, pag. 3.)

Avšak k žádosti dotčených osob za ponechání jim statků v dědictví nebylo svoleno, nýbrž vedle cís. resoluce z dne 22. ledna 1625 od nejvyššího sudího dvorského všem odsouzeným čas k přijetí léna byl ustanoven. A poněvadž někteří z nich neměli statků pozemských, naproti tomu dosti značné bylo jmění jejich na jistinách neb na hotových penězích, učiněn byl od kommisie konfiskační dne 15. února

1625 návrh, aby osobám takovým v pokutě odňat byl pátý díl jistin jejich. Ostatním odsouzeným k manství nemělo jmění mohovitě býti konfiskováno, poněvadž dle dobrého zdání kommisie revisionis cíś. resolucí z dne 23. ledna 1651 bylo vyřčeno, že odsouzení v léno se vztahuje jenom na statky nemohovitě. (C. 215, C $\frac{1}{1}$ & B. 8.)

Když pak z osob k manství odsouzených mimo Václava ze Šternberka žádný k přijetí léna se nepřihlásil, napomínal nejvyšší sudí dvorský všecky, aby jeden každý vedle posledního cíś. poručení z dne 6. dubna 1626 neprodleně dne 16. června 1626 při deskách dvorských taxu statku svého složil, a potom statek svůj (ohlásiv se prve při deskách zemských a propustiv jej z týchž desk), ve dsky dvorské vložití dal, v manství uvedl, od nejvyššího sudího dvorského na místě J. M. Královské na něj léno přijal a povinnost a přísahu manskou vykonal; jinak že by všecko jmění své manské pro nepřijetí na ně léna skutečně v pokutě propadl. (D. dv. 7, pag. 1 & 2.)

K tomuto napomenutí, kteréž od knížete z Lichtenšteina patentem tištěným dne 10. září 1626 bylo opětováno, mnohé osoby v měsíci červnu a říjnu 1626 přísahu na věrnost a poddanost manskou učinily a léna na statek svůj přijímaly. Někteří však teprv vedle cíś. rozkazu dne 6. listopadu 1627 opětovaného dne 26. téhož měsíce vykonali při úřadě desk dvorských přísahu a povinnost manskou.*) (D. dv. 68, str. 5. — C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

*) Z odsouzených k manství první přijal léno Albrecht Vražda z Kunvaldu takto: N. N. Přiznal se před úředníky dvorskými, že jest učinil přísahu na věrnost a poddanost manskou Nejjasnějšímu a Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému knížeti a Pánu, Pánu Ferdinandovi II. jakožto králi Českému, dědicům a budoucím J. M. se vším a všelijakým statkem svým manským jemu pod léno z milosti od J. M. C. učiněné zanechaným, kterýž jest v summě 13.494 kop míš. šacoval, totiž: na sídlo a ves Nové Martinice i jiné v taxe vytčené vesnice se vším a všelijakým k tomu náležejícím příslušenstvím, tak jakž jest toho sám až posavad v držení a užívání zůstával, nic odtud nevyměňujíc. I přifekl jest svrchu psaný touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, tím vším způsobem, jakž řád a právo manské J. M. Král. ukazuje, jsa při tom povinen těm všem artikulům a nařizením v instrukci J. M. Král. obsaženým a doloženým zadosti učiniti a vedle nich se zachovati. Kteréžto léno nadepsaný na místě J. M. Král. přijal od Hendrycha Libšteinského z Kolovrat, nejvyššího sudího dvorského v království Českém, 22. dne měsíce Junii 1626. (D. dv. 68, str. 5.)

Přísaha manská na přijetí léna vedle starého sřizení zemského zněla takto:

Přisahám pánu Bohu, blahoslavené panně Marii, všem svatým, Nejjasnějšímu Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému králi etc., pánu mému Nejmilostivějšímu a dědičnému jakožto králi Českému, dědicům a budoucím Jeho Milosti, věrnost a poddanost manskou se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. A přiříkám touž věrnost a poddanost manskou zdržeti a zachovati, jako dobrému a věrnému manu přísluší, a kdybych jaké manství zvěděl neb léna promlčená, toho nemám pražádnou věc zatajiti, než v tom ve všem věrně a právě k Jeho Milosti Královské, tak jakž na věrného mana přísluší, se zachovati a toho jinak nečiniti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně pan Bůh pomáhej, blahoslavená panna Maria a všickni svatí.

Přísaha manská vedle obnoveného sřizení zemského zněla takto:

Já N. N. přisahám Pánu Bohu všemohoucímu, blahoslavené panně Marii Matce Boží a všem svatým, Nejjasnějšímu, Nejnepřemoženějšímu, Velikomocnému Knížeti a Pánu Panu Ferdinandovi II., volenému Římskému císaři, Uherskému a Českému Králi etc. jakožto Králi Českému mému pravému dědičnému a lennímu Pánu, J. M. C. též budoucím J. M. C. z téhož královského rodu a krve poslým králům a dědicům království tohoto, k tomu dskami zemskými zmocněný, věrnost a poddanost zdržeti a zachovati, J. M. C. dobré a užitečné proti všem lidem fedrovati, ze škod vystřihati, a jestli že bych vyrozuměl neb přezvěděl, že by něco proti J. M. C. osobě a stavu předsevzato bylo aneb sice co se traktirovalo a jednalo, ježto by na panstvích aneb statcích lenních J. M. C. na škodu býti chtělo, toho nižádným způsobem zatajiti, nýbrž v tom se ve všem, jakž na věrného manna a poddaného přísluší, k svému pravému a dědičnému pánu, k J. M. C., též J. M. C. dědicům, budoucím králům Českým, se všemi dědinami a zbožím svým manským, totiž: N. N. věrně a právě zachovati, a to jináče nečiniti ani pro přízeň ani pro nepřízeň ani pro kterou jinou věc. Tak mně

Pán Bůh pomáhej, blahoslavená panna Maria matka Boží a všickni svatí.

Přísahu tuto na věrnost a poddanost manskou činili všickni, kdož léno přijímali, *jazykem českým, a týmž jazykem* přiznávali se před úředníky dvorskými, že jsou učinili přísahu na věrnost a že přijali léno. Teprve za císaře Leopolda r. 1679 jest v dskách dvorských první přiznání také jazykem německým sepsané, r. 1682 pak ve třech případech, r. 1684 v jednom a r. 1685 též v jednom případě; l. 1686 vykonána byla první přísaha jazykem německým. (D. dv. 68, str. 78, 81, 89.)*)

Dle seznamu pokutovaných odsouzeno bylo k manství 112 osob, z nichž však 16 nemělo žádných statků pozemských a 10 odsouzeným nebyl oznámen rozsudek po zrušení kommisie konfiskační, tak že jenom 86 odsouzeným 116 statků z dědictví vzato a pod léno k manství zanecháno bylo. Z těchto statků, kteréž za 1,895.135 kop míš. byly odhadnuty, měla dle této taxy ročně manská quota (stý peníz) do král. komory býti odváděna v summě 18.951 kop 35 gr. míš. Ale poněvadž z dotčených statků král. komoře připadlo 56 statků, totiž 29 pro nepřijetí léna a 27 lenním právem odúmrtím po smrti jich držitelů, pak že některé statky lenní příliš zadlužené buď zdarma neb proti zaplacení jisté summy časem propuštěny byly opět z manství; proto vynášela manská quota l. 1627 od 25 manův úhrnem jenom 1636 kop 19 gr. 2½ den., l. 1628 od 21 manů 1250 kop 23 gr. ½ den., l. 1629 od 30 manů 2865 kop 55 gr. 6 den., l. 1630 od 33 manů 2369 kop 1 gr. 5¼ den., l. 1631 od 23 manů 1374 kop 56 gr. ½ den. a l. 1632 od 3 manů 1347 zl. 45 kr. Od l. 1632 až do l. 1639 nebylo na manskou quotu ničeho odvedeno pro tehdejší válečné nepokoje a vpády nepřátel-

*) Obnoveným zřízením zemským l. 1627 dáno bylo jazyku německému při soudech a úřadech zemských stejné právo jako jazyku českému, jehož se před tím vedle usnešení sněmovního l. 1615 od krále potvrzeného ve všech úřadech zemských i dvorských výhradně užívalo. Dle toho podal ještě l. 1623 i Albrecht z Waldšteina císaři samému *žádost českou*, aby statky, blbému Smiřickému přisouzené, za summu odhadní mu byly prodány. (C. 215, S. 24.) — Ostatně i potom vyřizováno bylo všecko, co se od stran českých ke král. komoře dvorské neb i k císaři a králi samému podávalo, jazykem českým, jak o tom svědčí množství listin, in originali v archivu místodržitelském uložených.

ského vojska do země, jimiž také statky manské zcela byly zpustošeny; teprv od l. 1640 až do l. 1650 sešlo se stého peníze ze všech statků lenních v jedné summě jenom 12.629 zl. 39 kr. Z těch příčin cíś. resolucí z dne 12. dubna a 8. května 1642 povoleno bylo, aby zadlužené statky manské byly prodány a kupujícím po zaplacení smluvené části zadržalé quoty manské a složení jisté summy z manství propuštěny a v dědictví uvedeny, jak to při mnohých osobách k manství odsouzených vytčeno jest v seznamu pokutovaných. Též nařízeno bylo vedle cíś. generalní relace z dne 13. února 1649, aby k složení rancí švédskému generalu Königsmarkovi, s ním od některých cíś. rad a král. ministrů akkordované, prodány byly dědičně i statky lenní tomu, kdo by více za ně dal. (D. dv. kvatern 7 a 68. — Archiv místodrž. C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & C. $\frac{10}{39}$.)

Ze všech statků náležejících osobám v léno odsouzeným a dílem pro nepřijetí léna neb odúmrtím král. komoře připadlých získala král. komora všeho všudy v jedné summě 761.156 kop míš.; avšak summa tato dle zprávy účtárny při komoře české z dne 6. března 1716 vykázána byla rozdílným osobám k zapravení darů jim od císaře udělených neb jiných pohledaností. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommisie konfiskační.

Když císař se dověděl, že mnozí páni a rytíři čeští, jimž statky v pokutě byly konfiskovány, v cizině si stěžují a nařikají, jako by pro náboženství byli pokutováni a statků svých zbaveni, a tak předstírajíce nevinu svou mnohých knížat i jiných osob o jejich provinění nevědoucích útrpnost vzbuzují a tím je i poštívají; protož ustanovil se na tom, ponechat statky takovým odsouzeným, kteří se hrubě neprovinili, a o nichž nadíti se dalo, že se polepší, zvláště pak těm, kteří jenom třetí neb menší díl jmění svého v pokutě propadnouti měli, aby tím dokázal, že nikdy úmysl neměl, českou šlechtu ze země vypuditi aneb vyhubiti, nýbrž že ji chce chrániti a zachovati k zvelebení království Českého, v němž jenom budoucí zpouu a další záhubu a zkázu pře-

kaziti obmýšlel. K tomu uváživ císař, že takové osoby při statcích svých zůstavené k potřebám jeho válečným raději a více přispívati budou, nežli ti, jimž by statky jejich byly prodány a postoupeny, a že tím i komoře české méně dluhů vzroste, poručil dne 20. února 1623 knížeti z Lichtenšteina, aby k zamezení dalších nářků, stížností a rozhořčení dle toho se řídila kommissee konfiskační a komora česká při rozsudcích následujících. (C. 215, C. 1/1.)

Proto cíś. resolucí z dne 10. února 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby nebyly vyhlášeny rozsudky, týkající se osob ženských, které buď samy neb se svými manžely ze země ušly a nepostavivše se před kommissi, dle patentů hrdla, cti i statků byly odsouzeny, zejména: Anna Maximiliana z Švamberka roz. z Opperstorfu, Markéta Salomena Slavatová roz. z Smiřic, Mandalena Berková roz. Slavatová z Chlumu a Košmberka, Alena Roupovská z Ryzmberka a z Švihova, Markéta Budovcová roz. z Hodějova, Uršula Benigna z Michalovic roz. z Vrtby, Kateřina Millerova z Wildšteina, Anna manželka Jiřího Rozýna, Kateřina manželka M. Jana Hyppia, Dorota manželka Mikuláše Klatovského, Dorota manželka Ondřeje Hawerwesla (Hobrvěšl), Dorota manželka Stefana Bilinského, Anna manželka Adama Hamorynského, kaplana Betlemského, Anna manželka Václava Sticha, Judita manželka Daniele Škrety, Lidmila manželka Jana Oršinovského, Lidmila manželka Benjamina Fruweina a Lidmila manželka Adama Samuele z Veleslavína. Ačkoliv pak dle zprávy král. prokuratora z dne 1. října 1625 žádného příkladu se nenachází, aby která žena, kteráž s manželem svým ze země odjela, aneb vdova vně zůstávající spravedlnosti své oderčena byla, nýbrž paní dotčené, zejména Alena z Roupova a Uršula z Michalovic spravedlnosti své nápadní provozovaly; předce jmění a statky mnohých z nich byly konfiskovány, o čemž při každé z nich, zvláště pak o Markétě Saloméně Slavatové ze Smiřic (viz Smiřický), v seznamu pokutovaných bližší zpráva jest podána. (C. 215, C. 1/7, & S. 24. — Lista condemnat. f. 2.)

Z příčin výše vytčených nepotvrdil císař také rozsudky kommissee konfiskační, jimiž odsouzeny byly jmění svého innohé vdovy nekatolické proto, že v čas zpourey ze statků

svých neb ze statků zemřelých manželů svých na poručení někdejších direktorů vypravily lid svůj, některé i syny své k vojsku stavovskému, též že odváděly berně a kontribuce stavům odbojným. Byly to zejména vdovy a paní tyto: Anna Hostačovská, Alžběta Fylnšteínová (snad z Fulšteína), Alžběta Gerštorfová roz. z Biskupic na Podhořanech, Alena Chotochovská z Hodkova, Anna Kaplšřová z Hoření Branné, Anna Marie Rašínová z Vonšova na Vinaři, Anna Straková z Hodkova na Šonově, Anna Dobřenská, Alena Kolchreiterová (Kalichreiter) z Valdu a v Rychněvku, Alena Zlivská z Labouně na Radči a Chomoticích, Alžběta Kolchreiterová, Anna Myšková roz. z Hodkova, Anna Hamzová na Morašicích a Nedělišťích, Alena Hiršperkerová z Kočíně, Alžběta Vřesovcová, Agatha Švendová na Šendorfě, Alžběta Homutová na Radoníně, Choustníku a Bělé, Anna Sádlová na Liderově, Anna Marie Doudlebská na Děkové Lhotě a Smoletylech, Anna Jenšíková, Alžběta Zapská ze Šlivic a na Peruči a Vraškové, Anna Šlovická na Puclicích, Anna Maria Kolovratová a na Šipech, Anna Barbora z Felzu a na Najdeku, Anna Weispachová na Volfarticích, Anna Poustová na Benešově a velkém Bukově, Anna Bořanovská, Anna Černínová, Alena Kolovratová a na Svojkově, Alžběta Vřesovcová, Anna Jezovská na Hojovicích, Anna Chrtová na Vopořanech, Anna Lidická, Anna Šlivicová, Anna Mirková, Apolena Kadovská na Malých Hosticích, Alžběta Langkarnová, Bohůnka Skaliská, Barbora Dohalská na Ještětích, Beata Bohdanecká na Aderšpachu, Bohůnka Licková na Domoradicích, Barbora Mladotová na Březně, Barbora z Bubna na Březně a Šašově, Barbora Gerštorfová a na Dyštěkryjch, Barbora Čachovská na Veselici, Barbora Vratislavová na Zalsí a Dirném, Barbora Chuchelská na Malči, Dorota hraběnka z Firštenberku, z Donína šlechticny a na Lhotce, Dorota Černínová ze Skalska, Dorota Černovicová z Černovic a na Libčanech, Dorota Vojická a na Vojicích, Dorota Štampachová na Kácově, Dorota šlechticna Tejřovská, Dorota Votíková, Doupovcova panna z Libčan, Eliška Myšková na Sonově, Eva Pětipeská na Libochovičkách, Eustachia Kozelková na Markvarticích, Eliška Vlková, Estera Mičanová, Eva Čabelická a na Podboří, Estera Mitrovská, Hedvika Linhartová, Hedvika

Vostroměřická, Johanna Gerštorfová, Justýna Štubenberková, Johanka Pruškovská na Starých Hradech a Třevadči, Johanka Litická na Velké Bukovině, Johanka Mitrovská a na Smilově, Kateřina Radecká, Kateřina Věžníková, Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína roz. z Hrušova na Sukdole, Kateřina Lukavecká, Krystýna Vrabská, Kateřina Křinecká, Kateřina Talacková (Telečková) na Ouřeňovicích, Kateřina Štosová na Hořeňovsi, Kateřina Hejdová na Včelnici, Krystýna Hodačková, Kateřina Vencelíková, Kateřina Ottová z Losu na Těchobuzi a Chvalkově, Kateřina Sibylla hraběnka z Guttenšteina a na Vogelsangu, Kateřina Belvicová na statku Dubovském, Kateřina Kaučová na Dubovicích (Dubicích), Krystýna Vřesovcová, Kateřina Kozlovská, Kateřina Malovcová a na Bezdědicích, Kateřina Služská a na Sukdole, Lidmila Babková, Lidmila Dohalská, Lidmila Vojická, Lidmila Vintířová na Lomci, Lidmila z Říčan na Lichově, Lidmila z Kolovrat paní z Luk, Marta Kochanková a na Berníkách, Maruška Hrzaňská (Hrzaňová) a na Kyjech, Maryanna Roupovská, Mandalena Voděradská, Maryanna Černínová a na Žlebích, Mandalena Waldšteinová z Sezimova Ouští, Mandalena Waldšteinová a na Miletíně, Markéta Zeidlicová, Mandalena Talacková (Telečková) na Přestavlcích a Roubovicích (Hrúbovicích), Markéta Bechyňová na Zajezdci a Trojovicích, Markéta Štubenbergrová, Mandalena Bzenská, Maria Mandalena Trčková a na Kostí, Markyta Vrchotická na Žďáře Pluhovém, Maryanna Vesecká z Bolné a v Bolechovicích, Markéta Rechenbergrová a na Markvarticích, Maruška Dobřenská a na Vale nad Labem, Marie Debnerová, Marie z Waldšteina, Maryanna Štampachová, Mandalena Hložková a na Bzí, Markyta z Hrádku, Maří Majdalena Chuchelská, Majdalena Dvořecká roz. ze Skuhrova na Načeradci, Novém Podolí a Šebířově, Marie Talacková (Telečková), Rozína Voračická z Purkštelu a v Blanici, Šteinekerová, ze Švamberka šlechtična, Virginia Myllnerová z Levína a na Zvoknovsi, Uršule Kyšperská z Vřesovic na Chobolicích, Veronyka Waldšteinová roz. Trčková a na Žehušicích, Voršila Hoková a na Marie-Kupferberce, Veronyka Talacková (Telečková), Panny Vojičky, Paní Zlivská a Zusana Salavová na Chlumu. — Tyto paní zůstaveny jsou při statcích vytčených, jenom některým z nich,

jako Beatě Bohdanecké, Marii Debnerové, Kateřině Štosové, Rozíně Voračické, jichž manželé před smrtí svou zpourey se účastnili, konfiskovány byly statky po nich pozůstalé.

Mimo to k návrhu knížete z Lichtenšteina z dne 23. srpna 1623 pokutovány nebyly osoby ženské i některé jiné, které v čas zpourey od stavův odbojných *statky duchovní* koupily a proto dle dobrého zdání komory české z dne 1. února 1623 v pokutě propadnouti měly nejenom koupené statky duchovní, nýbrž i dvě třetiny neb třetinu ostatního jmění svého dle toho, zdali dotčené statky sobě vložití daly do desk zemských neb ne. Ostatním však kupcům takových statků, kteří se i jinak zpourey účastnili, dle návrhu Lichtenšteinova pro ujatí se statků duchovních trest slušně byl zvýšen. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$.)

Potom císař. listem z dne 18. března 1623 nařízeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby bez prodlení císaři poslal seznam ostatních rebellů při kommissi konfiskační ještě neodsouzených a prominutí pokuty nehodných, s dobrým zdáním, jak by se měl generalní pardon udělití a vyhlásití, a zdali další konfiskace mají býti zastaveny, aby kommissee k tomu nařízená mohla brzy býti zrušena. — Načež dne 15. července 1623 kníže z Lichtenšteina, posílaje císaři k schválení rozsudky kommissee, týkající se některých osob, podal zprávu, že jest sice počet obviněných ještě příliš veliký, avšak že jsou mezi nimi přemnozí, od nichž král. fisku velmi málo neb zcela ničeho nepřipadne; pročez že jest sám i ostatní kommissaři toho mínění, aby se při všech těchto osobách, které se také málo čím neb ničím neprovinily, od další žaloby král. prokuratora upustilo. K zprávě této přiložen byl též seznam 108 osob, větším dílem chudých neb nedospělých, které, neprovinivše se ničím, písemně za udělení pardonu žádaly.

Konečně když tyto a ještě některé rozsudky kommissee konfiskační byly vyřízeny, podal kníže z Lichtenšteina císaři, který za poslední přítomnosti své v Čechách opět naléhal na skončení procesu konfiskačního, proti osobám stavu panského a rytířského příliš dlouho trvajícího, dne 19. září 1623 dobré zdání král. komory české, dle něhož kommissee konfiskační, na jejíž vydržování měsíčně 3370 kop míš. se vy-

nakládalo, měla býti vyzdvižena a zrušena, poněvadž dle zprávy král. prokuratora jmění ostatních osob, které posléz byly obžalovány neb ještě obžalovány býti měly, bylo tak nepatrné, že by z něho, kdyby i všeho statku byly odsouzeny, po zaplacení dluhů král. fisku předce nic neb ani tolik nepřipadlo, co by k zapravení výloh kommissních stačilo. Aby však osoby ještě neodsouzené zrušením kommissee bez trestu nezůstaly, měl dle návrhu komory král. prokurator proti nim žaloby skládati ke knížeti z Lichtenšteina, kterýž by, uváživ je bedlivě jakož i obrany obviněných společně s bývalými kommissary neb jinými osobami, rozsudky císaři k potvrzení zasýlal a potom v kanceláři české vyhlášoval.

Císař schváliv tento návrh, zrušil dne 3. října 1623 kommissi konfiskační proti osobám stavu panského a rytířského a potvrdil potom dne 27. října a 2. prosince poslední rozsudky, jimiž 42 osoby dílem v léno byly odsouzeny, dílem pokuty osvobozeny. (C. 215, C. 1/1.)

Ale poněvadž po zrušení kommissee konfiskační přes sto osob stavu panského a rytířského před tím již obžalovaných ještě nebylo odsouzeno, i také jiní mnozí do několika set ani nebyli obviněni, z těch příčin vedle cís. poručení dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 9. října 1624 a 20. května 1626 *obnovena byla kommissee konfiskační* v příčině obvinění z účastenství rebellského osob stavu vyššího, kteréžto pro úmrtí král. prokuratora Jeníška z Újezda, jakož také pro příměří do času bylo zastaveno. Této kommissi, která předešlým způsobem zase vedena a ještě před příjezdem císaře do království Českého zcela a zúplna ke konci přivedena býti měla, bylo též poručeno, aby se přesvědčila, zdali všecky osoby, které se k perdonu nepřihlášily, při předešlé kommissi všeho jmění svého byly odsouzeny; pak aby vyšetřila, proč některé osoby, před tím k manství odsouzené, potom od král. prokuratora znova byly obviněny a při kommissi perdonovány. Mimo to měla kommissee obnovená se přesvědčiti, zdali všecky osoby k manství odsouzené v čase vyměřeném o přijetí léna se přihlášily, aby statky těch, kteří toho neučinili, v pokutě byly ujaty. A poněvadž mnohé osoby stavu vyššího zamlčely některé statky své, jakož i domy v městech jim náležející, nařízeno bylo, aby hejtmané krajští

podali na komoru českou seznamy všech panství každého kraje, a cís. rychtáři všech měst poznamenání těch domů, které král. fisku po osobách odsouzených připadnouti měly. — Této kommissi konfiskační přidělen byl za expeditora tajemník dvorské komory české Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž cís. resolucí z dne 8. června 1626 povolen byl zadržalý plat za jeho práci při předešlé kommissi konfiskační od 10. července 1623 až do 10. dubna 1626 měsíčně 100 kop míš. jakožto mimořádný plat a tak řečená *adjuta di costa*, který mu byl povolen i na ten čas, pokud expedici obnovené konfiskace vedl. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. $\frac{11}{40}$.)

Ještě dodati třeba, že při kommissi konfiskační pokuty osvobozeno bylo 518 osob stavu vyššího, zvláště proto, že se k náboženství katolickému přiznávaly aneb k němu přistoupily. Tito však skoro všickni obesláni byli později (l. 1628—1631) před kommissee transactionis a tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu peněžitou za pardon jim udělený, o čemž na místě svém zprávu podáme. — Naproti tomu žádosti odsouzených za zmírnění neb prominutí pokuty i přes mnohé přímluvy vzácných osob neměly žádného účinku, nepřistoupil-li odsouzený k náboženství katolickému. Tak marné byly přímluvy snažné, od knížete z Lichtenšteina při císaři opětně učiněné za udělení pardonu doktorovi Matyášovi Borboniovi a Vojtěchovi staršímu Koutskému, poněvadž tito k víře katolické přistoupiti nechtěli. (Seznam pokutovaných str. 31 a 300.) Proto i praesident komory české Vilém Slavata, jehož žádost za zmírnění pokuty, bratrovi jeho Michalovi staršímu uložené, od císaře knížeti z Lichtenšteina k dobrému zdání byla odevzdána, od praesidenta kommissee listem z dne 12. června 1624, pak též skrze Pavla Michnu a Filipa Fabricia důvěrně byl vyzván, aby bratra svého na víru katolickou obrátiti se snažil, poněvadž by jenom potom kommissee žádost jeho císaři odporučiti mohla. (C. 215, S. 20. — Seznam pokutovaných str. 520.)

Při kommissi konfiskační odsouzeno bylo 680 osob, totiž 112 k manství, 166 všeho jmění, 1 pěti šestin, 1 čtyř pětín, 1 tří čtvrtín, 45 dvou třetin, 128 polovice, 215 třetiny a 11 osob pětiny jmění a statků, kteréž však, jak jsme se již zmínili, všecky byly konfiskovány i těm, kteří jenom ně-

kterého dílu byli odsouzeni; díly pak jim z milosti ponechané některým zaplacený byly ze summy trhové za statky jich prodané, většině však vykázaný byly při král. komoře české, o čemž obšírně pojednáme při kommissi liquidationis et revisionis. Jaká pokuta jednotlivým osobám byla vyměřena a uložena, a které statky jednotlivci propadli, o tom podáváme zvláštní zprávy v seznamu pokutovaných.

Kommissie nařízená k vyšetřování dluhův a pohledaností na statcích konfiskovaných (Commissio liquidationis et revisionis).

Zmínili jsme se již o tom, že nemalý počet vdov a sirotků po povstalcích odpravených neb jinak odsouzených, jakož i mnoho rozdílných věřitelů stavu vyššího i nižšího ustavičně žádali knížete z Lichtenšteina za dopomožení svých spravedlností a dluhů, kteréž sobě v statcích pokutou císaři připadlých míti pokládali. Průvody na statky osob při kommissi exekuční odsouzených vedeny byly v městech Pražských před městskými kommissary liquidationis k tomu nařízenými, zvláště před cís. rychtáři. Tito kommissaři předkládali zdání svá k revidování Pavlovi Michnovi z Vacinova, který jménem knížete z Lichtenšteina recessy na dluhy osob městských, jakož i osob panských a rytířských criminaliter odsouzených vyřizoval až do konce srpna 1622, když již zase byla dosazena komora česká, kteráž pak vyřizování věcí těch sama převzala. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$, $\frac{2}{4}$ & $\frac{2}{5}$.) Aby se však těm, kdož by spravedlivé dluhy ukázati mohli, žádného zkrácení nestalo, nařídil kníže z Lichtenšteina patentem dne 30. července 1621 vyšlým a dne 26. listopadu 1622 opětovaným, aby každý právo a spravedlnosti své v statcích osob odsouzených před zvláštní kommissí k tomu nařízenou v zeleném pokoji na hradě Pražském v šesti nedělích buď sám osobně neb skrze plnomocníky své ukázal, ústně své potřeby přednesl a cís. resoluci v tom očekával; a kdo by k prokázání své spravedlnosti buď výpisů z desk aneb odjinud z knih městských, a práva výsadního potřeboval, jako i též svědky registry, knihami městskými anebo listovně zavést chtěl, ten každý aby toho beze všeho odporu a pūhonu užiti mohl; pak aby každý, kdo v té příčině od věřitelů k vydání svědomí po-

žádán bude, je vydati byl povinen. Kteříž by však z věřitelů v čase vyměřeném se neohlásili, ti že sami svým obmeškáním o svou spravedlnost se připraví. V témž patentu také všickni, kdožkoliv co kterému z osob odsouzených dlužni byli aneb věci od stříbra a zlata, klenoty, jistoty, svršky a nábytky za sebou měli, opětne byli napomínáni, aby to při dotčené kommissi nejdéle v šesti nedělích oznámili a toho se spravili.

K této kommissi nařízení byli za kommissary *k supplikacím stavu vyššího*: Sezima svob. pán z Vrtby, cí. rada, komorník a hejtman Nového města pražského, cí. rada Oldřich Beřkovský ryt. z Šebířova, místokomorník král. Českého Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místopísař král. Českého Jiří mladší Mitrovský ryt. z Nemyšle, Jan Voračický ryt. z Paběnic, úředník králové české při deskách zemských, Václav Vyduna Obytecký z Obytec, úředník podkomořího král. Českého při deskách zemských, a Přibík Jeníšek z Oujezda Menšího, písař při deskách zemských; — pak *k supplikacím stavu třetího*: v Starém městě pražském: Jan Kirchmayer z Reichovic, spoluradní Ondřej Laynhaus z Břevňova a písař radní Adam Václav Audes; v Novém městě pražském: primas Jiří Zygl z Chocenic, spoluradní Jan Sferýn z Sferýnu a písař radní Floryan Libochovský; v Menším městě pražském: primas Baltasar Globič, spoluradní Jiřík Cikota z Perknířova Ostrova a písař radní Jan Rosatius.

Tito kommissaři nahlízejíce v spisy a supplikace věřitelův a dlužníkův od knížete z Lichtenšteina jim odevzdané, měli průvody každého bedlivě vyslyšeti, s pilností uvážiti a všem za spravedlivé učiniti, obzvláště pak na to bedlivý pozor dáti, aby v tom k újmě spravedlnosti a prospěchu císaře pod některým obmyslem nic nebylo předsevzato. K tomu účelu vedle nařízení knížete z Lichtenšteina témuž vyšetřování přítomni byli též Adam Ryzmberský z Janovic, cí. rada a prokurátor v král. Českém, František Ostrštok z Astfeldu, cí. rychtářství místodržící v Starém městě a výběrcí posudního v městech Pražských, Jan Chrys. Šrepl z Šreplsberku, cí. dvořenín a rychtář v Novém městě, a Jan Hegner z Rösselfeldu, cí. sekretář při kanceláři české, rychtář v Menším

městě pražském a úředník nad solí v městech Pražských. (C. 215, C. 1/1.)

Avšak dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 21. srpna 1623 nadřečení kommissaři z vyšších stavů, k liquidování dluhů, práv a spravedlností zřízení, z této kommissee z jistých a obzvláštních příčin propuštění jsou, zvláště proto, že nedbali rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 jim daného, aby totiž každodenně kromě dní svátečních časné ráno se scházeli a až do jedenácti hodin strany vyslychali. Na místě jich za kommissaře nařízení byli: Humprecht starší Černín z Chudenic, purkrabí kraje Hradeckého, Václav starší Vratislav z Mitrovic a Bohuchval Valkoun z Adlaru, císař. rady a úředníci při menších deskách zemských, a nařízeno jim, aby přijavše od dřívějších kommissarů všechny spisy a průvody ke deskám zemským, je bedlivě uvážili, každého věřitele vyslyšeli, pilně každého dne ráno v sedm hodin na půl orloji ke deskám zemským se scházejíce zasedali, obzvláště pak na prospěch a užitek císaře pozor dali a o všem zprávu s dobrým zdáním svým císaři k další resoluci učinili. Těmto kommissarům vykázán byl plat od 15. srpna 1623, jako při jiných podobných kommissích, totiž po 300 kopách míš. měsíčně. (C. 215, C. 1/1.)

První zpráva kommissee liquidationis, týkající se věn a spravedlností vdov a sirotek pozůstalých po osobách odpravených na jejich statcích, jakož i pohledaností na statcích některých osob odsouzených, od knížete z Lichtenšteina dne 3. června 1622 císaři předložená, císař. resolucí z dne 6. července 1622 schválena a od císař. rad, pánů z Eggenberga, Harracha, Lichtenšteina, nejvyššího kancléře Lobkovice, Strahendorfa a Nostice, vyřízena byla s tím doložením, aby kníže dokonale vyšetřil, zda-li dle práv a obyčejů českých užiti mohou věna svého manželky také za živobytí manželů svých, když tito jsou odsouzeni všech statků a k vězení doživotnímu. Mimo to byli dotčeni císař. radové toho mínění, aby se z jistých příčin pohledanosti hraběnky z Turnu na statcích manželu jejímu konfiskovaných raději zapravily penězi hotovými, než aby se jí dle návrhu kommissee postoupil za ně statek Vintířov k ruce král. fisku již ujatý. (C. 215, C. 1/1.)

Potom cí. resolucí z dne 28. ledna 1623 potvrzeny byly opět některé nálezy kommissee liquidationis z strany jistot a dluhů zapsaných na statcích v pokutě ujatých, dne 16. září a 15. prosince 1622 císaři zaslané, též schválen byl návrh kommissee, dle něhož *dluhy v čas zpourey vzešlé placeny býti neměly*.

Taktéž dne 9. června a 8. srpna 1623, pak 12. července a 28. srpna 1624, posléz dne 19. října 1626 potvrdil císař dobrá zdání kommissee liquidationis, týkající se mnohých pohledaností a dluhů pojištěných na statcích konfiskovaných, s tím doložením, aby po vyhlášení jich každému (pokudž se zpourey v ničem účastna neučinil) bylo zaplaceno vše, co mu jest od kommissee přisouzeno, jestliže oprávněn jest, to přijati; opět pak poukázáno k tomu, že dluhy v čas zpourey vzešlé jsou kassirovány a za neplatné uznány. (C. 215, C. 1/1.)

Z té příčiny zrušeny byly vedle cí. resoluce z dne 20. září 1623 veškeré smlouvy, kšafy, pořízení, postupování, zápisy věnní, dlužní i nápadní, též nálezy a výpovědi soudu zemského většího i menšího, vůbec všecky věci za času povstání do desk zemských vložené, takže z týchž desk bylo vymazáno všecko, cokoliv se tam za oné nepořádné správy stavův odbojných a krále Fridricha vepsalo. Aby se však žádnému jeho práva a spravedlnosti žádného skrácení škodlivého tudy nestalo, napraveny byly dsky zemské touž cí. resolucí a učiněno o tom král. vyměření tak, aby jeden každý z obyvatelů král. Českého, komu by na kterékoli věci z desk takto vymazané co záleželo, tu sobě zase obnoviti a do desk dáti mohl vložiti a vepsati s tou výminkou, že to vše státi se má bez újmy práva a spravedlnosti a pokut královských, pokudžby se při čem král. interesse dotýkalo aneb potom dotýkati chtělo. (D. Z. Kvatern nový zelený, Napravení desk zemských l. 1623, A. 1.)

Také poznamenati třeba, že rukojmové osob odsouzených, za kteréž jsou se dříve věřitelům jejich v rukojemství postavili, dle nařízení komory české z dne 20. srpna 1627 užití mohli cí. příročí (*moratorium*) do té summy, za kterou by statek osoby odsouzené stál a k ruce císaře prodán byl, a že proti nim žádná další právní exekuce až do vyjití cí. příročí při žádném právě povolována býti neměla. Neboť

i snešení sněmu, za císaře Matyáše v Budějovicích držaného, v artikuli VIII. to obsahuje: Byl-li by kdo rukojmě za osobu odsouzenou a sám také že by statku odsouzen byl a jeho neměl, že takový každý pro summu hlavní i pro úroky příročí užiti může. Stalo-li by se pak, že by táž summa dlužní, za kterouž by se v rukojemství postavili, větší byla nežli cena statku k ruce císaře konfiskovaného a prodaného, tehdy tíž rukojmové, nebyli-li by také statku svého odsouzení, takovou summu platiti jsou povinni a žádného příročí císařského užiti nemohou.

Při této kommissi liquidationis přisouzeno bylo až do r. 1626 rozdílným osobám pohledaností a dluhů na statcích konfiskovaných v jedné summě 1,813.248 kop 13 gr. mš. (neb 2,115.456 zl. 16 kr. rýn.), totiž 1,438.169 kop 34 gr. jistin a 375.078 kop 48 gr. úroků zadržalých. — Tyto dluhy a pohledanosti liquidované měly placeny býti dle smluv trhových od těch osob, které statky konfiskované koupily. Kdyby pak na některém statku více dluhů nad vynešení summy trhové bylo a na rozvržení mezi věřitele přijíti musilo, tehdy kupující věřitelům dříve platiti neměl, leč až po rozvržení, co by na každého poměrně se dostalo. Ze zbytku však po zaplacení dluhů pozůstalého měl kupující díl odsouzenému z milosti ponechaný na hotové summě složiti, ostatek pak do král. komory odvésti byl povinen. Ale poněvadž přemnozí kupující ze summy trhové sobě porazili peníze, které na statky konfiskované k potřebám válečným císaři půjčili, jakož i dary, z cís. milosti jim udělené, pak že i mnoho statků konfiskovaných rozdílným osobám duchovním i světským za jich věrné služby od císaře bylo darováno; protož musili skoro všickni věřitelové s pohledanostmi svými, od knížete z Lichtenšteina zvláštními recessy jim pojištěnými, ukázání býti na komoru českou. Tato však neměla žádných prostředků k jich zaplacení; neboť, ačkoliv ze summy dluhů, jichž placením komora česká dle snešení sněmu l. 1615 byla povinna, k rozkazu od komory dvorní, knížeti z Lichtenšteina dne 17. května 1622 danému, summa 1,137.530 zl., osobám odsouzeným náležející, jakožto v pokutě král. fisku připadá, byla z desk vymazána; vzrostly předce dluhy král. komory české tím, že na ni poukázány byly dluhy ze statků kon-

fiskovaných v summě 5,002.722 kop 19 gr. 2 den.,*) do roku 1637 i s úroky zadržalými na summu 9,197.888 kop 56 gr. 4 den. neb na 10,730.870 zl. 26 kr. rýn. (Dle summárního extraktu účtárny komory české z dne 28. dubna 1637. Archiv místodržitel. C. 215, C. 1/9.)

Z těchto příčin nemohly býti zaplaceny dluhy a pohledanosti, při kommissi liquidationis za spravedlivé již uznané a od knížete z Lichtenšteina recessem pojištěné. Proto domáhali se mnozí svých spravedlností na statcích konfiskovaných při soudech zemských. Avšak vedle císař. poručení z dne 9. dubna 1629, potom dne 10. února 1642, dne 10. prosince 1650 a dne 20. září 1657 i v letech následujících opětovaného, zamezeny a zastaveny byly všechny a všelijaké právní processy, po kterých by věřitelové a rukojmové osob odsouzených kráčet i nastupovati chtěli; a neměly žádné žaloby, obeslání a pŕihony jinde při soudu přijímány, vedeny a vyřízeny býti, jediné před *kommissi revisionis et liquidationis*, která císař. resolucí z dne 7. prosince 1627 byla zřízena nejenom k dalšímu vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných, nýbrž i k přehlížení všech pohledaností při předešlé kommissi liquidationis již uznaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných.

Kommissi revisionis měla dle instrukce především vyšetřiti věna a požadavky vdov a sirotek, jakož i manželek osob provinilých, a při tom zvláště přihlížeti k tomu, zdali věna jsou správně dokázána, totiž: *An pactum dotale prae manibus?* — *An dos dumtaxat per testes probetur?* — *An dos illata?* — *An illatio sufficienter probata?* — *An dos in feudo constituta?* — *An quid uxor amoverit?* — *Mariti confessionem de dote numerata non sufficere.* — *Interesse e dote non statim currere.* — *An in casu donationis mariti uxor adepta sit possessionem; quando enim uxor non fuit in possessione, revocari a fisco.* — *Quando crimen commissum sit?* — *Item an damnata sit memoria defuncti; tunc enim revocatur donatio etiam uxori facta.* — *Si mulier aeque ac maritus aufugisset ex regno,*

*) K těmto dluhům náležely: summa 1,813.248 kop 13 gr. pohledaností do l. 1626 při kommissi již liquidovaných a od knížete z Lichtenšteina pojištěných; též summa 1,406.898 kop 5 gr., která věřitelům potom až do r. 1636 od císaře byla pojištěna; pak summa 1,782.490 kop 1 gr. 2 den. pohledaností, při kommissi revisionis do l. 1637 ještě nevyšetřená a od císaře nepojištěná.

exspectans belli eventum, et jam rebus deploratis peteret sua debita. — Si mulier dicat, usumfructuum in bonis sibi relictum, et solutionem petat. — Si mulier dicat, pecunia sua possessionem emptam. — Si obligationes a marito sibi factas producat.

Ostatně měla kommisie revisionis vyjednávat se stranami, aby z věn neb pohledaností jim přisouzených něco slevily buď na summě hlavní přes 2000 zl. vynášející, neb aspoň na úrocích zadržalých. Ale poněvadž málo která strana k tomu volnou býti se ukázala, zvláště pak vdova Markéta z Kolovrat ze summy hlavní 55.000 kop mš. ani úroky, a vdova Anna Barbora z Kolovrat ze summy 6300 kop mš. ničeho sleviti nechtěly, protože na tyto summy opět jenom nové císař. pojištění obdržely a ničeho jim na ně v hotovosti nebylo zapláceno; z té příčiny k návrhu kommisie vedle císař. resoluce z dne 15. května 1628 bylo nařízeno, aby se dále nejednalo se stranami o slevení úroků zadržalých, nýbrž aby jim tyto úroky beze všeho byly oderčeny hlavně z důvodu toho, že císař dle dobrého zdání právníkův a theologův v tomto případě jest oprávněn k zapravení ohromných výloh válečných, zpourou způsobených, něco na spravedlnostech poraziti i osobám nevinným, tím více tedy osobám zpronevěřilým, neb jejich vdovám, manželkám a dítkám, jimž pohledanosti jejich z pouhé císař. milosti byly ponechány. Avšak v nálezech a rozsudcích kommisie neměla učiněna býti žádná zmínka o povolení neb poražení úroků zadržalých; a kdyby jich někdo potom při císaři vyhledával, toho každého žádost měla se odmrštiti s tím doložením, že je císař zůstavuje při rozsudku vynešeném a recessu jim daném. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Při této kommissi revisionis et liquidationis vyřízeny byly od l. 1628 až do l. 1631 dluhy a pohledanosti na statcích 167. osobám konfiskovaných vězící, které rozdílným osobám přisouzeny byly v summě 1,457.689 kop 17 gr., z nichž však k ruce císaře bylo sleveno na summách hlavních a úrocích zadržalých v jedné summě 641.415 kop 8 gr., tak že dotčným osobám od král. komory časem zapláceno býti mělo 816.274 kop 9 gr. mš. Potom od l. 1636 až do l. 1674 vyřízeny byly pohledanosti 17 osobám náležející v summě 435.477 kop mš., z nichž 246.734 kopy byly sleveny a

188.743 kopy nově pojištěny. Tedy vynášela summa všech dluhův a pohledaností, při kommissi revisionis do toho času vyřízených, 1,893.166 kop 17 gr. mš., z nichž 888.149 kop 8 gr. bylo sleveno a 1,005.017 kop 9 gr. nově pojištěno. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{11}{41}$ & P. $\frac{1}{1}$.)

Na summy jednotlivým osobám přisouzené a od císaře schválené dáváno bylo cís. pojištění s tím doložením, že se jim platiti mají úroky obyčejné (šest ze sta) půlletně, dokud pohledanost jim pojištěná nebude zaplacená ze statků konfiskovaných neb pokut, kontrabantu a jiných podobných důchodů zatajených, kterých by se osoby, jimž taková pojištění byla dána, samy uptaly a je komoře české vyjevily. Tak Anna Bechyňová z Dobrše, uptavši se jisté summy peněz (asi 8000 kop mš.), po Jiřím Pintovi z Bukovan císaři v pokutě náležející, však od Václava Bukovanského, bratra odsouzeného, zatajené, podala císaři dne 27. srpna 1631 žádost, aby této summy přede všemi jinými na srážku praetense své, cís. listem z dne 8. prosince 1629 jí pojištěné, užiti mohla, dokládajíc, že první to vyjevila, a obávajíc se, aby ji v tom nikdo jinší při král. komoře nepředčil. (Dle cís. listu na komoru českou z dne 9. září 1631. — C. 215, B. 28.)

Cís. resolucí z dne 26. dubna 1628 poručeno bylo další vyšetřování dluhů na statcích konfiskovaných skrze kommissaře k tomu dne 18. dubna nově nařízené, Fridricha z Talmberka, hraběte ml. z Martinic, hraběte Michnu a Fabricia. Takové dluhy pak, od kommissee revisionis stranám přisouzené a od císaře schválené, i s úroky zadržalými měla platiti komora česká ze statků konfiskovaných vedle cís. resoluce dne 3. června 1628 vyšlé k návrhu cís. tajných dvorských rad říšských a rad appellačních, Viléma Slavaty, Antonína opata z Kremsmünstru a praesidenta cís. komory dvorské, Otty z Nostic, Konrada Hillebranda, Otty Melandra a Ondřeje Kotvy. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & L. 1.)

K uspokojení nejchudších věřitelů král. komory povolena byla od stavů českých na sněmu l. 1629 summa 60.000 zl., z níž vedle cís. nařízení z dne 3. září 1629 a 27. června 1630 zaplaceno bylo 47 stranám na jednoročních úrocích od Jiří 1628 až do Jiří 1629 v jedné summě 21.277 zl. a 2 stranám na jistiny splaceno 4000 zl.; pak 29 stranám 5201 zl. úroků

půlletních až do sv. Jiří 1629 a 4 stranám 5666 zl. na jistínách. — Potom vedle cíś. resoluce z dne 6. května 1636 měly nejchudší věřitelové nouzi trpící, zvláště vdovy a sirotci přiděleny býti ze summy, která by z kontribuce, snesením sněmovním t. r. na každého poddaného usedlého po 2 zl. 20 kr. uložené, přes summu 100.000 zl. přebývala. Též cíś. listem z dne 1. července 1637 nařizeno bylo, aby týmž věřitelům 18.000 zl. z kontribuce téhož roku bylo zapláceno. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.) Ostatně není nikde vytčeno, zdali kdy dotčené dluhy a pohledanosti nově pojištěné od král. komory byly zapláceny.

Této kommissi revisionis a liquidationis, k rozkazu císaře z dne 15. března 1633 obnovené, a nově jmenovaným kommissarům, Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic, pak apellačním radám, Bernhartovi Hiserlovi z Chodův, Šťastnému Václavovi Pětipeskému z Chýše, Ondřeji Kotvovi z Freifeldu a Pavlovi Wenzlovi z Bochova, svěšené, vedle cíś. resolucí z dne 17. března a 20. května 1634, dne 26. března 1637, 20. července 1638, 6. listopadu 1640 a 16. července 1644 přikázána byla také revise všech rozsudků při kommissi fridlandské vyšlých, též fridlandských lén a jich převedení v dědictví, pak dluhův a pohledaností na statcích po exekuci fridlandské konfiskovaných, jakož i pohledaností na statcích po emigrantech pozůstalých a od král. komory ujatých. Potom vedle cíś. resoluce z dne 5. června 1651 k téže kommissi přikázány byly všecky osoby, které na základě míru Pražského a Westfalského žádaly za navrácení statků, jim odňatých pro služby, ve vojsku saském, švédském a francouzském konané. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$. — C. 123, C. $\frac{10}{39}$ & C. $\frac{11}{41}$.) Za tuto práci, od l. 1648 až do l. 1655 vykonanou, cíś. resolucí vedle návrhu komory české z dne 10. července 1655 povolena byla kommissarům odměna 20.000 zl. rýn. — Konečně vedle cíś. resoluce z dne 11. února 1665 měla kommissee revisionis po zrušení král. komorní kommissee hlavní (Haupt-Einrichtungs-Commission) převzítí další vyšetřování práv a spravedlností fiskálních na statcích konfiskovaných, zvláště pak náhrad za škody, král. fisku prodáním těchto statků za lehké peníze neb jinak učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{11}{40}$.)

Ale kommissee revisiovis, zasedajíc jenom každou sobotu s komorou českou, která při tom byla stranou i soudcem

(utpote hic parte et judice), protahovala vyšetřování ve věcech vytčených do nekonečna, tak že ještě l. 1690 dne 6. října nebylo vyřízeno dluhův a pohledaností v summě 756.587 kop 20 gr. míš., náležejících 339 osobám, které se již před 60 lety v čase vyměřeném přihlásily. Mimo to nedostalo se až do té doby i mnohým osobám odsouzeným neb jejich dědicům ničeho na díly z milosti jim ponechané, jak to při jednotlivých jest vytčeno v seznamu pokutovaných. Pročež na opěťované stížnosti mnohých praetendentů chudých, tímto protahováním do nejvyšší bídy a nouze přivedených, učiněn byl konečně vedle cíś. poručení z dne 29. března 1689, opěťovaného dne 22. července 1691, od král. místodržících dne 7. prosince 1691 návrh, aby kommissi revisionis et liquidationis byla zrušena a veškeré spisy při ní se nacházející k deskám zemským byly odevzdány a dotčení praetendenti od král. komory české byli spokojeni; ostatní však praetendenti (více než 300 osob), kteří se s pohledanostmi svými ve lhůtě patenty vyměřené nepřihlásili, měli býti navždy odvrstěni. (C. 215, C. 1/4.)

Jak do nekonečna protahováno bylo vyšetřování praetensí při kommissi revisionis a při komoře české, o tom podány jsou zprávy při mnohých pokutovaných, zvláště při Šmířickém (str. 551—555) a Švamberkovi (str. 659—664).

Dle instrukce, kommissi revisionis dané, *měly statky konfiskované navraceny býti*: 1. Když odsouzený nevinu svou prokázal. (Quando princeps vel fiscus simpliciter rem alienat uti suam, sciens autem, si adjecta aliqua causa, quae postea detegatur, non esse vera: nam tunc revocata causa revocatur illius rei alienatio.) Tak navrácen byl statek Všehrdy, se statky Jana Adama z Nostic konfiskovaný, manželce Nosticové, již vlastně náležel (str. 396). Z téže příčiny navraceny byly statky: Esterě Kelblové (str. 261), Mandaléně Perglarové (str. 422), Saloméně Viršperkové (str. 875), Alžbětě Chrtové (str. 211), Janovi mladšímu Odkolkovi (str. 398), Janovi Ondřeji Černínovi (str. 67), Heřmanovi Kavkovi z Říčan (str. 484), Wolfovi Divišovi Hallerovi z Reichenbachu (str. 133), vdově po Vincencovi Holcšporerovi (str. 164), Václavovi Kocovi (str. 273), Petrovi Pavlovi Hozlaurovi

(str. 177), Ondřeji z Ostešova (str. 403), Bohuslavovi Sobkovi (str. 560), Dorotě Ottové z Losu (str. 404), Bohuslavovi Ritterovi (str. 459) a Bohuslavovi Vamberskému (str. 840). — 2. Když po vložení do desk zemských takových statků prodaných ještě nevypršela lhůta, v řízení zemském na tři léta a 18 neděl vyměřená. — 3. Mimo to všem, jimž od císaře udělena byla milost, protože se po vyhlášení cís. mandátů (*publicatis mandatis revocatoriis*) v ležení u Řezna dne 20. července 1624 do země navrátili; jako Jiřímu Sigmundovi z Habsperku (str. 131) a některým jiným. — 4. Dle cís. patentu z dne 19. listopadu 1633 katolickým přátelům krevním emigrantův *in descendenti et ascendenti linea simpliciter et in infinitum, collaterales autem usque ad tertium gradum inclusive*. — 5. Také všem emigrantům, kteří kurfirštu Saskému buďto vojenskou neb jinou službu konali, avšak na základě míru Pražského l. 1635 té milosti dosáhli, že práva svého, jako jiní dědiční poddaní kurfiršta, dobývati a vyhledávati mohli. — 6. Pak těm emigrantům, kteří pro Švédsko neb Francouzsko proti císaři sloužili, ale na základě míru Westfalského milost co do osob svých, hrdla a cti, obdrželi, měly vydány býti jenom statky pro dotčenou službu jim odňaté, avšak beze vší náhrady užítku zadržalého neb škody způsobené. (Dle artic. 4. §. 52. míru Westfalského: „*Illa vero bona, quae ipsis postea eam ob causam, quod pro Suecis aut Gallis contra caesarem domumque Austriacam arma sumpsissent, erepta sunt, iisdem qualia nunc sunt, absque refusione tamen sumptuum et fructuum perceptorum aut damni dati, restituantur.*“) Dle toho navraceno bylo Petrovi Kaučovi 3667 kop míš. vedle cís. resoluce z dne 7. září 1655 (str. 298).

Mimo to ponechány byly od císaře statky i některým osobám odsouzeným, když buď samy neb jejich dítky k náboženství katolickému přistoupily; jako synovi po Adamovi Chobotském (str. 206). — Někteří pak zůstaveni byli bezprávně na újmu král. fisku při statcích svých od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina, poněvadž si jeho milost rozdílným způsobem získali; jako Zdislav Hrzaň, který témuž knížeti statky své Landškron a Landšperk za poloviční jich cenu prodal (str. 197 a 198).

Naproti tomu navraceny nebyly statky od cis. vojska vzate ani osobam neodsouzenym neb pardonovanym, zejména Krištofovi Voračickému (str. 891), Mikulášovi Čejkovskému (str. 64), Přibíkovi Čákovci (str. 59), Theobaldovi Hokovi (str. 163), Jiřímu Kabovi z Rybňan (str. 223), Václavovi Otakarovi z Perglasu (str. 421), Jiřímu Račínovi (str. 449), Bohuslavovi staršímu Ruthovi (str. 476), Hynkovi Vamberskému (str. 841) a Janovi Višnovi z Větrní (str. 876),

Pokutování měst a jejich obyvatelův.

Zmínili jsme se již o tom, že process proti obcím měst královských a věnných pro účastenství jich ve zpouře nařízený z jistých příčin k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle cis. resoluce z dne 16. června 1621 byl odložen na ten čas, až by se města za potvrzení privilegií svých hlásila. Avšak cis. resolucí z dne 26. července 1621 bylo nařízeno, aby se vyšetřilo provinění jakož i jmění jednotlivých obcí, a podle toho jim uložena byla pokuta náležitá, ale mírná, by tím města nepozbyla prostředků k zachování svému. K tomu konci statky a důchody všech měst, jichž purkmistři, konšelé a celé obce ve zpouře se účastnili, od král. komory byly ujaty, odhadnuty a odevzdány k správě cis. rychtářům. Cis. listem z dne 22. srpna a 9. září léta 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby v processu proti městům nařízeném bez prodlení se pokračovalo, a co by v něm již bylo vyřízeno, aby hned k cis. schválení bylo předloženo, by se týmž způsobem i k městům v markrabství Moravském přikročiti mohlo.

Jak málo šetřil kníže Lichtenstein cis. rozkazu, dle něhož městům jenom mírná pokuta měla býti uložena, patrně jest z toho, že obcím měst Borku, Brodu Českého, Čáslavi, Domažlic, Kinšperku, Kouřimi, Loun, Ostrova, Písku, Prachatic, Rakovníka, Rudolfova, Slaného, Slavkova, Stříbra, Tachova, Týna nad Vltavou a Vodňan veškeré statky byly odňaty a hned zastaveny neb prodány, tak že města vytčena tím na mizinu byla přivedena, o čemž při jednotlivých městech obšírná zpráva jest podána.

Ani statků zádušních, městům Brodu Českému, Kouřimi, Čáslavi, Vodňanům a j. v. náležejících, nebylo ušetřeno, nýbrž

i statky ty proti všemu právu dotčeným městům byly odcizeny od knížete z Lichtenšteina, který sám statky měst Brodu a Kouřimi koupil. Marné byly žádosti těchto měst za navrácení statků zádušních (viz str. 1044, 1052, 1115 a 1249), kteréž i dle dobrého zdání král. prokuratora neměly býti konfiskovány, nýbrž obcím navraceny dle práv zvláště v „*canone redintegranda causa 3. q. 1.*“ takto vytčených: „*quaecunque episcopis vel ecclesiis (quarum appellatione in materia restitutionis etiam hospitalia veniunt) quacunque conditione temporis, aut captivitate, aut dolo, aut violentia majorum, aut per quascunque injurias deperdita esse noscuntur, funditus revocanda et redintegranda sunt*“. — Také dle obnoveného zřízení zemského neměly statky duchovní a zádušní nijakým způsobem býti odcizovány, a kdyby se to někdy neprávne stalo, měly statky takové opět k účelům předešlým býti obráceny. Dle toho i císař Ferdinand II. knížeti Maximilianovi z Lichtenšteina, bratrovi knížete Karla a poručníku jeho syna, listem daným dne 20. dubna 1628 nařídil, aby statky kostelní a špitálské obci Českobrodské od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navraceny, dokládaje, že by byl nikdy nepotvrdil smlouvy trhové těch statků se týkající, kdyby byl upozorněn byl, že se tu jedná o statky zádušní. — Konečně dle dobrého zdání král. prokuratora smlouva solní (*contractum salis*) s papežskou stolicí dne 22. března 1630 učiněná, dle které statky duchovní, osobám světským předešle postoupené, neměly býti navraceny, netýkala se statků zádušních po bitvě bělohorské neprávne konfiskovaných, kteréž beze vsí obtíže mohly býti obcím navraceny, nýbrž vztahovala se jenom k takovým statkům duchovním, které za doby husitské a následující kostelům byly odňaty a od králů českých z nutné potřeby osobám světským prodány neb jinak postoupeny, tak že již v desáté neb dvacáté ruce se nacházely, a proto dřívějším držitelům bez velikého zmatku (*sine ingenti confusione reipublicae*) navraceny býti nemohly. Z té příčiny císař Ferdinand II., jakož i jeho nástupcové, obzvláště ještě Leopold I. a Josef I., naléhali na to, aby konfiskované statky zádušní obcím byly navraceny; předce však konečně restituce týchž statků vedle dobrého zdání kommisce revisionis z dne 3. října 1674 cíś. resolucí z dne 3. srpna

1681 na základě dotčené smlouvy solní za bezprávní jest uznána. (Archiv místodrž. W. $\frac{69}{5}$ & $\frac{69}{8}$. — C. 215, C. 10.)

Mimo města výše vytčená, kterým všecky statky byly odňaty, pozbyla některých statků a jmění též města Brod Německý, Hora Kutna, Hradec Králové, Locket, Rokycany, Tábor a Trutnov. Mnohé však statky těmto městům, neustálým ubytováním a vychováváním lidu válečného zchudlým a nemírně zadluženým, z cíś. milosti l. 1628 byly navráceny. Z téže příčiny vedle cíś. nařízení dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1628 zůstavena byla při všech statcích svých města Pražská, pak města Beroun, Boleslav Mladá, Bydžov Nový, Dvůr Králové, Cheb, Chomůtov, Chrudim, Jaroměř, Jihlava, Kadaň, Klatovy, Kolín, Litoměřice, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Polička, Příbram, Reichenšteinská Hora (Kašperské Hory), Soběslav, Sušice a Žatec. Tyto všecky statky městům navrácené odhadnuty byly v jedné summě za 1,061.087 kop mš., v kteréž obsaženy nejsou statky měst Pražských, též města Berouna, Hory Kutny, Hradce Králové, Cheba, Nymburka a Rokycan, jichž cena není vytčena.

Naproti tomu propadla i města, jimž statky byly navráceny, jako města ostatní v pokutě jistiny, které za komoru českou měla. Takových jistin, v jedné summě 337.463 kop mš. vynášejících, pozbyla města Boleslav Mladá, Brod Český, Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Klatovy, Mělník, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Písek, Rakovník, Slané, Soběslav, Stříbro, Sušice, Tábor, Trutnov, Ústí nad Labem, Žatec a Nové město Pražské.

Připočteme-li k těmto jistinám summu odhadní statků některým městům odňatých a jiným osobám prodaných neb zastavených, vynášející 1,602.541 kopu mš., pak pokuty peněžité měšťanům Pražským uložené a jmění některým měšťanům v Litoměřicích, Klatovech, Soběslavi, Táboře, Tachově a v Ústí nad Labem odňaté, v jedné summě 310.622 kop, konečně výpalné a výplatné, které města Hora Kutna, Hradec Králové, Chrudim, Louny, Most, Mýto Vysoké, Slavkov, Soběslav, Tábor, Tachov, Trutnov a Žatec v jedné summě 153.244 kop složila; shledáme, že dotčená města královská a věnná konfiskací pozbyla jmění úhrnem 2,403.870 kop mš.

Povážíme-li pak ještě, že města Boleslav Mladá, Brod Český, Domažlice, Hradec Králové, Chrudim, Kadaň, Klatovy, Kolín, Kouřim, Locket, Louny, Most, Mýto Vysoké, Nymburk, Pelhřimov, Plzeň, Příbram, Rakovník, Střebro, Tábor, Tachov, Trutnov, Ústí nad Labem, Vodňany a Žatec na lid válečný jenom za některou dobu války třicetileté 5,377.451 zl. rýn. hotových peněz vydala, nepočítajíc v to jiné škody ohromné vojskem způsobené, ani výlohy měst Pražských na vojsko učiněné a přes dva milliony zlatých vynášející; poznati z toho můžeme, jak bídný byl stav měst českých, o němž při každém z nich obšírnou zprávu níže podáváme.

Ještě poznamenati třeba, že města královská a věnná obtížena byla velikými dluhy v jedné summě 1,961.649 kop míš., v niž však pojaty nejsou dluhy měst Pražských 310.550 kop vynášející, ani dluhy nevytčené měst Berouna, Borku, Bydžova, Dvoru Králové, Chba, Jaroměře, Kinšperku, Plzně, Poličky, Prachatic, Rokycan, Rudolfova, Stříbra a Sušice. A poněvadž města statků svých zbavená žádného prostředku neměla k zaplacení dluhů vytčených, povoleno jim bylo nařízením komory české z dne 20. srpna 1627 proti věřitelům příročí (*moratorium*) aspoň do té summy, kterou měla za král. komorou aneb za kterou stála v rukojemství za císaře Rudolfa II. a Matyáše. Mimo to některým obcím darovány byly summy v pokutě na císaře připadlé po věřitelích odsouzených. Potom podle cís. resoluce z dne 2. listopadu 1638 převzala komora česká zcela neb částečně zaplacení dluhů pořádných těch obcí, kterým statky jejich buď všechny neb dílem byly konfiskovány a jiným odevzdány. Pak cís. resolucí z dne 16. července 1644 povoleno bylo, aby král. města Litoměřice, Žatec, Kadaň, Ústí nad Labem, Strakonice, Domažlice, Klatovy, Sušice, Rokycany, Beroun, Tábor, Pelhřimov, Kolín, Boleslav a Nymburk dle žádosti své opět užiti mohla zvláštního příročí proti věřitelům svým, s nimiž též jednáno býti mělo o slevení úrokův i některého dílu jistin. Konečně při kommissi tractationis, na sněmě obecném strany dluhův od obcí král měst povinných svolené a od císaře léta 1650 potvrzené, podle patentův od král. místodržících dne 22. října 1654 vydaných předsevzato bylo porovnání s věři-

teli obcí v příčině dluhův obecních, vedle něhož mnozí věřitelé, prohlédajíce k nemožnosti obcí jak od úroků zadržalých, tak i někteří od třetího neb od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili. (C. 215, C. 1/1.)

Co se týče *pokutování osob stavu městského* pro jich účastenství ve zpouře, svěreno bylo vyšetřování jejich provinění cís. rychtářům v městech Pražských i venkovských, do kterýchž vyslání byli k zařízení té inquisice i zvláštní kommissaři. Tak vyslán byl od Pavla Michny z Vacinova do Mělníka a Litoměřic jeho bratr Jiří Vilém Michna, který o vyřízení svém v Litoměřicích dotčenému bratru svému dne 14. července 1623 zprávu činí dokládaje, že mohovité věci měšťanů šacovati nedal, poněvadž to věc skoro nemožná; neboť kdo prý v jich truhlách sedí, aby to vyzkoumati mohl, a nikdo z nich také by se spravedlivě nepřiznal, co má; s strany počtův obecních že velikou práci měl, než je složili a cís. rychtáři odevzdali; mimo to že shledal mnoho jiných nedostatkův a neřádův, jako že žádných sirotčích a odúmrtních register neměli, a že poručil, aby je ihned založili.

Z čeho purkmistři a radní měst Pražských od cís. rychtářů byli obviněni, poznáme ze žaloby, od cís. rychtáře Menšího města Pražského na p. *Baltasara Globiče*, měštěnína téhož města, učiněné dne 3. července 1623 před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízenou. Tato žaloba zněla takto:

Vaší milosti etc. Na místě a k ruce J. M. C. *obviňuji pana Baltasara Globiče*, měštěnína Menšího města Pražského, z toho: Že jest se on té těžké, hrozné a prve v král. českém neslýchané rebellie skutečně účastna učinil, že jsa J. M. C. králi svému jak podle poddanosti tak i podle úřadu primatorského a konšelského v Menším městě od J. M. C. jemu tehdaž svěřeného přísahou zavázán, když jest mezi spoluradními a staršími obecnými snešení zavřino bylo, aby J. M. C. psaní, kteréhož datum jest v úterý po neděli květné l. 1618, do Vídně odesláno bylo, k tomu přistoupl, slíbiv týmž psaním, že se defensorů v kolleji císaře Karla IV. přidržovati a s nimi smýšleti proti J. M. C. nechce, nýbrž každého času věrně, poslušně a stále až do nejvyššího přemožení při J. M. C. zůstávati chce. A maje podle takové své povinnosti primator-

ské a konšelské všem vůbec příklad dobrý na sobě dáti, důstojnosti J. M. C. zastávati, řádu a práva chrániti a zlé přetrhovati, on jest se nad takovou svou přísahou, povinností primatorskou a konšelskou, i slibem v témž psaní svém brzy a rychle zapomenul, *tak že hned při počátku toho pozdvižení, J. M. C. krále a pána svého pravého se strhl, k dotčeným defensorům a jiným nejprřednějším té rebellie zlým původům* beze vsí příčiny dobrovolně přistoupil, s nimi se spolčil, *přísahu jim učinil, též nepořádné direktory za pány své a vrchnost svou neslušně a nenáležitě proti přísaze své uznával, měl a držel; při sjezdech, shromážděních, radách a puntováních jejich tejně i zjevně přítomen býval, rozličné jejich a neslušné poručení rád a ochotně vykonával, též všelijaké těžké stížnosti proti cís. panům místodržícím, nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, též panu hejtmanu tehdejšímu, cís. rychtáři, i jiným víry katolické osobám, že jsou těm domnělym direktorům v spisu podané i potom na zošklivení osob J. M. C. věrných a pro zjitření lidu obecního tištěné vůbec* prodávány byly, k tomu radou i skutkem napomáhal; apologii, též i nepravdivou dedukci rebelskou sobě oblíbil, defensi, veřejnou hotovost a všelijaké proti J. M. C. vojenské nástroje, mustrunky, officíry, bewelchshabery (!), pštelunky (!) z ochotnosti nařizovati hotov byl a pomáhal, k dělání šancův vysýlati poroučel a povoloval penězi obecnými jakožto primator tyž rebelské direktory zakládati, i také že osady při městě tomto na duchovní statky pro posilu té nešlechtné vojny peněz půjčovaly, i všickni obyvatelé téhož města berně a kontribucí dávati museli, pilně se vynasnažoval, obci, aby v hotovosti stáli, přísně poroučel; do direkce, na komoru, na Staroměstský rathauz aby jisté osoby vyslány byly, povoloval, s nimi se snášel a o všecko, co kdy proti J. M. C. nařizováno bylo, s jinými radními a staršími obecnými usiluje, tudy J. M. C. a slavný dům rakouský potlačiti potvrzoval a zavíratí pomáhal; patenty J. M. C. s nápisem purkmistru a konšelům Menšího města Pražského l. 1618 měsíce října z Vídně sem do měst Pražských přinešené a do raddy dodané, jimiž J. M. C. všechněch vůbec k poslušenství napomínati a vedle toho se jim vsí milostí svou cís. a král. milostivě a právě otcovsky zakázati ráčil, kteréž skrze něho

jakožto primatora vsí obci v známost uvedeny měly býti, ty jako i jiní radní zatajil, a sneše se toliko s některými radními a staršími obecnými k tomu vedl, že takový patent J. M. C. těm nepořádným rebelským direktorům po jistých osobách odeslán byl a na veliké a hrozné podvedení této obce k ututlání jest přišel; naproti pak patenty, psaní a dekrety, od těch domnělých direktorů purkmistru a konšelům prošlé, se vsí ochotností volně a poslušně publikovati nařídil a dal; pečeti městské, když úřad purkmistrský držel, zle užíval, jakož také i k tomu, že táž pečeť mnohým zlým a škodlivým věcem, zvláště pak k instrukcí directorské a konfederací přitištěna jest, povolil a dopouštěl; snešení strany nepřipouštění J. M. C. k regimentu království českého, a aby proti tomu Fridrich, jenž se falckrabětem jmenuje, za krále českého volen byl, schválil, jemu při volení hlas svůj dal, při korunování mnoho štěstí s jinými vinšoval, a nejsa z první povinnosti J. M. C. učiněné propuštěn, témuž někdejšímu falckraběti dobrovolně přísahal, jemu se v poddanost uvedl, jej za krále a pána svého uznával, všecky všelijaké jeho rozkazy poslušně a rád volně vykonával, i jiné sousedy, aby to také činili, přinutkával; též i k tomu netoliko příčinu dal, nýbrž sám k tomu pomáhal, že jsou katoličtí radní i jiní s úřadů svých svrženi, a vůbec jak světští tak duchovní k vykonání poručení těch rebellův, k neobyčejnému se podpisování, přísahání, kontribuirování, mustrunku neboližto, poněvadž se jim v té příčině nevěřilo, tehdy místo osobního k praporci se postavení, že jsou peněžitou pomocí na verbunky dávati museli, mocně a těžkými pohrůžkami pod stracením měšťanství nuceni a všelijak sužováni byli; *aby ouhlavní nepřítel Turek do krajů Českých povolán a uveden byl*, k tomu radil; lid J. M. C. za nepřátelský pokládal, a čím více armáda J. M. C. do království českého k městům Pražským se přibližovala, tu on tím víceji lid obecný, aby se všickni proti takovému lidu J. M. C. až do vylití poslední krůpěje krve podle přísahy a závazků svých bránili, s velikou bedlivostí a jizlivostí napomínal; a když po šťastné porážce direktori z hradu Pražského do Starého města Pražského utekli, tu *snes(ouce)* se spolu s jinými, aby ihned osoby do Starého města k officírům vojenským o pomoc vysláni byli, radu

bral, jak by zase zpátkem J. M. C. lid obrátiti mohli; jakož pak střelbu, kusy veliké, před rathouz táhnouti, na buben bíti, lermo udeřiti rozkázal; a tak on v té své urputilosti až do přemožení setrval, tou příčinou k znamenitým J. M. C. škodám a outratám a k velikému nevinné krve prolití příčinu dal, a tak mocnost a důstojnost J. M. C. skrze to těžce urazil, čehož se on proti svému svědomí, povinnosti konšelské, úřadu a právu dopouštěti neměl. Pročež nepřestávaje na jeho k perdonu učiněném ohlášení, Vašich Milostí jménem a na místě J. M. C. služebně žádám, že jej před sebe obeslati, takové jeho zjevné a hrozné provinění v své milostivé uvážení vzíti, a jaká by ho pokuta (poněvadž J. M. C. z přirozené své císař. a král. milostivosti a dobrotivosti všem zpronevěřelým osobám trestání na cti a hrdle jest odpustiti ráčila), následovati měla, to co v tom spravedlivého jest, vyměřiti ráčíte. Datum v Menším městě Pražském 3. dne měsíce Julii, l. P. 1623. — Vaším Milostem k službám volný J. M. C. rychtář Menšího města Pražského. — Communicetur parti. Ex consilio Commissionis 7. Augusti 1623.

Na tuto žalobu, od kommissee obviněnému Globičovi danou, podal tento dne 18. srpna 1623 odpověď, dokládaje, že na všechny artikule v tom obvinění doložené, již na onen čas, když z poručení knížete z Lichtenšteina do vězení na radnici Menšího města Pražského dán byl a v něm 17 neděl zůstával, před kommissí executionis dotazován byl a o všem zprávu svou s dobrým svým svědomím učinil; z kteréžto patrně, že žádným původem a příčinou té hrozné roztržitosti v království Českém nebyl, sám od osoby své nic před sebe nebral, ničehož nenařizoval, žádného k ničemu nenutil, žádného bez vědomí a poručení k ničemu obsýlati nedal, z osob katolických žádnému ani jiným příkoří žádného neučinil; a když potomně direktorové sami se regimentu ujali, osobám ze stavů vyšších i nižších jak náboženství katolického tak i pod obojí co jsou chtěli rozkazovali, tu že on zůstávaje v té povinnosti primatorské a konšelské, jako i jiní též katoličtí, vedle takových dekretů direktorů vše podniknouti byl přinucen, a tomu také jakožto osoba partikulární odolati sám nemohl, poněvadž ubozí měšťané proti direktorům téměř

ani ceknouti jsou nesměli, leč by byli chtěli k znamenitému neštěstí sami sebe přivést. Z strany povolání Turka do království Českého doložil, že by svědomí svému ublížiti a proti Pánu Bohu se postavovati musel, kdyby takového žízlivého krve křesťanské tyranna za ochranu požádati aneb také k tomu raditi měl (nebo jaká jest společnost Krysta s Bellialem); k tomu že ani sám neradil, ale žádného radícího k tomu zdání jest neslyšel. Z těch příčin žádal kommissi za přimluvu u J. M. C., aby též jemu i na statku pokutu a trestání odpustiti ráčil.

Na tuto repliku a odpověď Globiče podána jest *probatio* všech obvinění i s doklady dne 12. září 1623. (C. 215, G. 9.)

K vykonání inquisice nad stavem městským nařízena byla zvláštní kommissee (*commissio inquisitionis ob rebellione*), k níž za kommissaře přiděleni byli: Jiří Vilém Michna z Vacinova, vrchní hejtman císařství v král. Českém a hejtman kraje Žateckého, Jan Wencelius z Kolberku a Ondřej Kotva z Freifeldu, kteří dobrá zdání svá o tom, jak každý z měšťanů provinilých na statku a jmění svém pokutován býti měl, činili na komoru českou, kteráž pak rozsudky císaři k potvrzení předkládala. Tak císař. resolucí z dne 6. srpna 1624 potvrzeny byly rozsudky dotčené kommissee, jimiž odsouzeni byli všeho jmění někteří měšťané Starého a Menšího města Pražského, zejména Sigmund Celestýn (Nebeský), Vratislav Jindřich z Frankenšteina, Jindřich Pichelberger, Melichar Haldius, M. Daniel Vratislav, Jan Kechel, Jiří Neher, Jan Jiří starší Dyrnyk, Jakub Kršovský, Jan Fridrich Dyrnyk a Bonaventura John; zároveň poručeno bylo, aby rozsudky ty byly vyhlášeny a statky odsouzených k ruce král. fisku ujaty.

Ale vedle císař. resoluce z dne 9. srpna 1624 upustilo se od kommissee, k vyhledání a přesouzení těžkého provinění osob stavu městského nařízené, i od další exekuce, co se propadení jich statků dotýče, tak že měšťané při svých statcích, živnostech a obchodech měli býti zůstaveni a zanecháni, však na ten způsob, aby každý měšťan, který se zpourey účastna učinil, místo pokuty a potrestání jiného složil a odvedl jistou summu peněz z domu svého, tak jak to měšťanům Starého města Pražského od knížete z Lichtenšteina

dekretem z dne 23. února 1624 bylo povoleno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, & S. 70.)

Kteří měšťané při kommissi dotčené jmění svého byli odsouzeni a kteří pokuty peněžité složili, vytčeno jest při městech jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských a při Litoměřicích.

Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených.

Vedle cíś. listu z dne 16. ledna 1621 měl kníže z Lichtenšteina podati zprávu, kdo by na statky rebellům odňaté něco hotových peněz neb stříbra a klenotů k potřebám válečným chtěl zapůjčiti, a na kterých statcích každý by si přál summu půjčenou míti pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Dle tohoto cíś. rozkazu, opětovaného dne 1. února 1621, učinil Lichtenstein dne 18. února t. r. císaři zprávu, že k zapravení výloh, od dne 8. listopadu 1620 až do dne 8. února 1621 vzešlých, zvláště k zapravení platu cíś. armádě za dva měsíce zadržalého, zjednal půjčkou na statky konfiskované značnou summu peněz, a že z ní také 150.000 zl. rýn. k spokojení kozáků vynaložil. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) Potom cíś. resolucí z dne 3. března 1621 opět poručeno bylo Lichtensteinovi, aby k zaplacení cíś. vojska 400.000 dolarů na statky rebellům vzaté se vypůjčil buď od měst neb od osob soukromých pomocí Pavla Michny z Vacinova, jenž poměry země a osob dobře znal: kdyby však to hned býti nemohlo, aby summu tu ve třech nedělích sehnal na král. panstvích, jimž by se potom ze statků rebellů nahradila. Mimo to měl Lichtenstein předložiti poznamenání všech statků již konfiskovaných; neboť nabídnuta byla císaři od některých osob k potřebám válečným půjčka jednoho neb dvou millionů kop míš. proti pojištění na některých statcích rebellům českým odňatých. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

V takových půjčkách zastaveny byly mnohé statky již za času zpouř cíś. vojskem ujaté, jako l. 1619 cíś. hejtmanu Kristianovi Hybnerovi statek Landstein (str. 395), obci města Krumlova statek Mezipotočí (str. 59) a l. 1620 klášteru Vyšobrodskému statek Čakov (str. 59); pak Donu Baltasarovi de Marradas statky Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov

(str. 237) a témuž l. 1623 statky města Písku (str. 1181). Potom zastaveny byly l. 1621: císař. plukovníku Filipovi Křakovi z Scharfenšteina statky Ryzmberk a Kouty (str. 129); plukovníku Timonovi z Lindelau statek Přimda (str. 328); plukovníku Janovi Eusebiu Khanovi sv. pánu z Belazy statky Smiřické, Žlunice, Dymokury a Chotělice, pak po Gerštorfovi statek Chotěšice (str. 541 a 116); císař. plukovníku Theodorovi z Heimhausen statek Chodová Planá (str. 591); Albrechtovi z Waldšteina panství Jičínské, Dubské a Skalské, po Smiřickém konfiskované (str. 541), též panství Fridland a Liberec (str. 457) a statky Choceň a Borovnice (str. 934); Jaroslavovi Bořitovi z Martinic panství Chomútovské (str. 1086) a místo toho pak panství Slanské (str. 1206), též statky Dobříčany a Velký Očechov (str. 184), Ahníkov (str. 621), Prunéřov (str. 101), Kralupy (str. 607), Vičice a Boleboří (str. 617) a Libočany (str. 86); Volfovi Vilémovi z Lamingen statky obce Domažlické (str. 1086); Fridrichovi z Talmberka, praesidentu nad appellacemi, statky Vlašim, Domašín a Věžníky (str. 897); Volfovi Ilburkovi z Vřesovic statky Čížkovice (str. 231), Nový Hrad (str. 909) a statky Lounské (str. 1140); Polyxeně z Lobkovic statky Beřkovice dolní, Bechlín a Počaply (str. 9), Byšice a Obříství (str. 429), Encovany (str. 931) a jiné více; Elišce Žerotínové statek Malešov (str. 16); Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu statky Horšův Týn, Čechovice a Miřkov (str. 331); hejtmanu Matyášovi Ondřeji Portovi statek Černoc Veliká (str. 166); Zuzaně Chrtové statek Zvoliňoves (str. 384), Vilémovi z Vřesovic statky Bělá, Nekmír a Podmokly (str. 337); Vilémovi mladšímu z Lobkovic statky Eisenberk a Hlíňany (str. 161) a Rvenice (str. 368); Janovi Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic statky Hostouň a Svržno (str. 130), též Vilémov, Vraní a Žerotín (str. 86); Adamovi z Waldšteina, nejvyššímu hofmistru, statky po Berkovi konfiskované (str. 19); Adamovi staršímu ze Šternberka statek Horažďovice (str. 666); Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic statky Volfartice dolejší a Libchava hořejší (str. 345 a 419); kardinálovi knížeti z Ditrichšteina panství Polná (str. 933); Juditě Kolovratové statek Řepice a obci města Strakonice ves Droužetice (str. 149); pak Marii Majdaléně Trčkové l. 1622 statek Želiv (str. 222)

a l. 1623 statky měst Čáslavi, Hradce Králové a Trutnova (str. 1051, 1070 a 1238); císař. nejvyššímu lieutenantovi Kristianovi Illovi z Illau statky města Stříbra na srážku útrat válečných (str. 1212); císař. nejvyššímu lieutenantu Janovi Filipovi Hausmanovi z Namedy statky města Tachova (str. 1235); Gerhardovi sv. p. z Questenberku statek města Slavkova (str. 1208); Janovi Kristofovi Kavkovi z Říčan statky Staré Sedliště a Částkov (str. 264).

Mimo osoby vytčené a mnohé jiné, jimž statky konfiskované v půjčkách byly zastaveny a potom prodány, skoro všickni, kteří císaři v čas zpourey věrnost zachovali, zvláště pak ti, jimž statky od tehdejších direktorů byly zabaveny, žádali císaře, aby jim náhradou za škody, jež od povstalců utrpěli, některé statky konfiskované byly postoupeny. Tak se ucházel o statky po Kristofovi Kobrovi pozůstalé Jan Reinhard Hildprand z Ottenhausen, jemuž v čas zpourey dům jeho od Kobra, tehdejšího kommissaře při direkcii stavův odbojných, byl vzat a prodán. (C. 215, M. 16.) Taktéž žádal Vilém Klenovský z Klenového, aby mu ze statků, Vilémovi staršímu z Lobkovic konfiskovaných, nahrazena byla summa 12.260 kop míš. hotových peněz a do 80.000 kop míš. na zlatě a stříbře, která jeho otci Janovi v čas zpourey od tehdejšího direktora Lobkovic byla vzata a do úřadu důchodenského odevzdána. Náhradou za tuto škodu povoleno bylo Klenovskému k návrhu kommissee revisionis jenom 12.260 zl. rýn., na kteréž dne 15. března 1631 císař. pojištění obdržel. (C. 215, P. 1/1.) Arcibiskupství Pražskému postoupen l. 1621 statek Trupčice k užívání až do nahrazení škody, klášteru Oseckému od Bohuslava z Michalovic učiněné (str. 369).

Konečně podávány byly od rozdílných osob žádosti za postoupení statků konfiskovaných císaři, od něhož knížeti z Lichtenšteina a král. komoře české, jakož i král. komoře dvorské k dobrému zdání byly zasílány. Z četných žádostí takových vytkneme jenom některé. Dle císař. reskriptu z dne 22. srpna 1621 žádal furir při císař. stráži tělesné Michal Schwab, aby mu odměnou postoupen byl některý dům po rebellech, Jiřím Haunšildovi, Oldřichovi Ertlovi neb Janovi Knotovi. — Císař. reskripty z dne 2. a 11. května 1622 zaslány byly knížeti z Lichtenšteina žádosti Rudolfa hraběte z Helfen-

šteina, císař. rady a komorníka, a Petra Fuchse, císař. rady apelační, z nichž první si přál koupiti některé statky konfiskované za 300.000 zl., druhý za 40.000 zl. rýn. — Dle císař. reskriptu z dne 13. června 1622 měl kníže z Lichtenšteina podati dobré zdání své o žádosti arcibiskupa Pražského Jana za postoupení některých statků císaři v pokutě případných, na které duchovní práva míti se domnívali, zejména statku Týna Horšova k arcibiskupství Pražskému. — Dle císař. reskriptu z dne 25. srpna 1622 žádala Žofie Albinka z Helfenberku, panna kněžna kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, aby témuž klášteru za jistou summu opět postoupeny byly některé vesnice, od kláštera dříve zastavené, totiž Bořanovice, kterou po rebellovi Zdeňkovi Smolíkovi jeho dcera Anna Slavatová v držení měla, pak Vojkovice, již měl Jan David Boryně, a Dolanky, již držela Kateřina Kvintusová. — Císař. reskriptem z dne 14. ledna 1623 zaslána byla knížeti z Lichtenšteina žádost Viléma hraběte Vratislava z Mitrovic, císař. rady vojenské, aby témuž některý statek konfiskovaný za mírnou cenu prodán byl před mnohými jinými, jimž se až posavad při prodávání statků přednost dávala. — Dle císař. reskriptu z dne 1. srpna 1623 žádal hrabě z Martinic, aby mu a jeho zeti Florianovi Jetřichovi ze Žďáru prodány byly statky, jim již v summě 156.000 zl. zastavené. — Také arcivévoda Rakouský Karel, administrator velmistrovství řádu německého a biskup Vratislavský, přimlouval se léta 1623 při císaři a knížeti z Lichtenšteina, aby císař. kommissaři v kraji Dolno-Westfalském Janovi Voglerovi prodány byly některé statky v kraji Litoměřickém konfiskované, zejména Svadov, Drmy (Stolinky) a jiné. — Konečně žádal Heralt Václav z Kolovrat ve středu po novém létě l. 1623 Jaroslava z Martinic a Pavla Michnu, aby mu jejich milostí a pomocí buď podle mírného pašování byly prodány neb v jisté zástavě zanechány statky, dvůr a ves Paběnice, rebellovi Petrovi Lukaveckému náležející, a Zhoř, rebellovi Hertvíkovi Skalskému konfiskovaný. (C. 215, C. 1/5.)

K prodávání statků konfiskovaných podle císař. resoluce z dne 29. září 1622 dáno bylo od císaře jakožto krále Českého král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina plnomocenství, dle něhož tento všelijaké statky za příčinou

zpourey v království Českém císaři v pokutě již připadlé a prisouzené, takž i ty, o kterých ještě výpovědi vynešeny a vyhlášeny býti měly, pro veliké potřeby a zaplacení lidu vojenského co nejdrazeji měl prodávati, o ně se smlouvati i trhy zavíratí skrze jisté kommissaře k tomu od něho zřízené, na další však cíś. ratifikaci. Aby pak trhy s strany takových statků prodaných náležitým způsobem do desk zemských vloženy, a jeden každý tím, co by tak stržil, koupil, zaplatil anebo na roky a termíny platiti měl, ujištěn a ubezpečen býti mohl, bylo touže cíś. resolucí poručeno a k tomu povoleno, aby Lichtenštejn k takovým vkladům zatím *nové kvatery při dskách dal založiti*. Dle toho cíś. poručení nařídil král. místodržící dne 28. listopadu 1622 úředníkům menším desk zemských, aby každému, tak dobře cizozemcům a kteří ještě do země přijati nejsou, do jednoho obzvláštního kvaternu, jako i obyvatelům do druhého kvaternu k tomu založeného trhy dotčené, od císaře však prve schválené a stvrzené, skrze jisté relatory, jménem a na místě císařském k dskám zemským vypravené, vložiti dali. *) (C. 215, C. 1/1. — D. Z. 620, A. 1 & 3.)

Již předtím listy král. místodržícího z dne 9. dubna a 13. května 1622 všem osobám, jimž některé ze statků konfiskovaných byly zastaveny, tak že jich jménem základu a zástavy užívaly, oznámena byla cíś. resoluce, dle které statky takové se jim vypovídaly tak, aby je v půl létě buď samy trhem podle taxy odhadní k pravému a dědičnému jmění dokoupily anebo k ruce císaře, když jim summa na ně půjčená bude odvedena a navracena, zase odstoupily, by pak jiným odprodány býti mohly. (C. 215, C. 1/1.) Tyto osoby všecky koupily dědičně potom statky jim zastavené.

Dle cíś. resoluce z dne 20. prosince 1622 měla každá smlouva trhová o statky konfiskované císaři k schválení býti předložena i s taxou odhadní, do kteréž se pojati měly i všecky věci mohovitě, jako dobytek, obilí a j. v., na tom kterém statku se nacházející. (C. 215, C. 1/1.)

*) Z té doby jsou při dskách zemských dva *kvatery pro cizozemce*, totiž kvatern „*Kropený*“ od l. 1622—1626 pod čísl. 153 a kvatern „*Pro měnné barvy*“ od l. 1626 pod čísl. 154, z nichž teprve potom, když týmž cizozemcům dán byl *incolat*, smlouvy trhové, týkající se statků jim prodaných, do jiných kvaternů byly vloženy.

Odhadování (taxýrování) statků konfiskovaných předsevzato bylo od zvláštních kommissarů, od král. komory české k ujímání se týchž statků nařízených a z král. účtárny k tomu vyslaných. Avšak někteří kommissaři opominuli odeslati do kanceláře komory české odhady a inventáře těch statků, v kteréž se k ruce císaře uvázali. Proto na jevo dala komora česká dne 9. července 1621 nespokojenost svou kommissarům, Vilémovi z Klenového a Janovi Jeníškovi z Újezda, Jiřímu Malovcovi z Chejnova a Markovi Čiokovi, Ottovi z Oppersdorfu a Janovi Dobřenskému, Václavovi staršímu Vratislavovi a Karlovi Vtelenskému, Ottovi Hendrichovi z Wartenberka, Jiřímu Štastnému Vančurovi a Adamovi Švarcovi, Mikuláši Elbognerovi a Petrovi Gerštorfovi, jimž zároveň bylo nařízeno, aby dotčené odhady neprodleně předložili i se zprávou, jak mnoho svršků, zvláště peněz a obilí, na statcích zastihli, a za kým a jak mnoho toho pozůstává. (C. 215, C. 1/1.)

Ostatně statky konfiskované odhadnuty byly obyčejně nesprávně a nespravedlivě, jak na škodu král. fisku tak i osob, jenom některého dílu odsouzených, a jejich věřitelův; neboť v taxe mnohé věci při statcích se nacházející (jako svršky, robota a jiné) dokonce byly vypuštěny, jiné pak velmi skrovně oceněny, tak že taxy takové vůbec ledva třetinu neb čtvrtinu pravé ceny týchž statku dosáhly. O tom svědčí přemnohé stížnosti, od osob odsouzených buď knížeti z Lichtenšteina neb kommissi revisionis podané. Tak si stěžoval Diviš Markvart dne 1. února 1623 při knížeti z Lichtenšteina, že panství jeho Bělá, kteréž dle kontrataxy za 411.815 kop míš. stálo, od účtárny komory české po prvé jenom za 136.608 kop, po druhé za 180.856 kop bylo odhadnuto; neboť při těchto odhadech počítala účtárna jednu kopu platu stálého (totiž úroky sv.-Jirské a sv.-Havelské, pak za roboty, desátek a j. v.) po 30—35 kopách, a jednu kopu platu běžného (jako povarné, mýta, nájemné z řek, luk, mlýnův a j. v.) po 15—20 kopách míš.; kdežto předešle při odhadech statků v Čechách 1 kopa stálého platu obyčejně po 50, někdy i po 60 kopách (viz statek Rožmberk při Švamberkovi), v Slezsku pak a v sousedních krajích českých 1 zl. platu stálého za 100 dukátů, a jedna kopa platu běžného po 25—30 kopách se počítala; mimo to počítáno bylo v taxe za 1 korec žita toliko 3 kopy,

pšenice 4 kopy, ječmene 3 kopy a ovsa 1 kopa 30 gr., kdežto toto obilí za dvojnásobnou cenu tehdy se prodávalo; lesů vytčeno bylo v taxe jenom 95 lečí po 60 kopách a 155 lečí po 30 kopách, kdežto jich bylo přes 700 lečí po 150 kopách. Podobnou stížnost podal l. 1629 Moric Jindřich Hartyš ke kommissi revisionis, že statek jeho Maltayr dle kontratasy za 29.558 kop míš. stojící, jenom za summu odhadní 9279 kop 42 gr. míš. byl prodán. (C. 215, H. 4).

K dokladu nesprávného odhadování statků konfiskovaných uvedeme z mnohých případů, vytčených při jednotlivých osobách pokutovaných, ještě jenom některé, totiž: statek Frimburk byl za 10.562 kopy odhadnut, ačkoliv l. 1617 za 40.985 kop stál (str. 39); statek Lipovice, za 3287 kop odhadnutý, měl cenu čtyřikrát větší (st. 37); statky Vosek a Kbelnice odhadnuty byly l. 1623 toliko za 6998 kop, avšak l. 1630 shledáno bylo od kommissee revisionis, že stály za 36.901 kopu (str. 63); statek Dražičky, odhadnutý za 8730 kop špatných (dlouhých) peněz (kteréž jenom asi 1000 kop dobrých peněz vynášely), stál dle kontratasy za 20.559 kop peněz dobrých (str. 178); statek Čichalov odhadnut byl l. 1623 jenom za 7600 kop, potom však l. 1629 na dolehání věřitelů za 11.250 kop míš. (str. 203); statek Vlčí odhadnut jenom za 4537 kop, ač v podflu bratrském ujat byl za 14.500 kop a dle kontratasy za 15.644 kopy stál (str. 498); statek Vodolína Voda, odhadnutý za 9940 kop, prodán byl Polyxeně z Lobkovic za 9000 zl., ač v bratrském rozdělení položen byl za 36.000 kop míš. (str. 502); statek Suchý Důl, jenom za 7645 kop odhadnutý a prodaný, ač na něm bylo více svršků, nežli summa trhová vynášela, brzy potom od kupující Kateřiny Vratislavové z Mitrovic za 17.800 kop byl prodán (str. 438); statek Vlkošov odhadnut byl za 26.061 kop, ačkoliv dle kontratasy za 62.444 kopy stál; statky po Bernartovi z Elsnic, dle kontratasy za 121.634 kopy míš. stojící, prodány byly jenom za 70.519 zl. rýn. (str. 95); dům Gryspekův, za 15.000 kop odhadnutý, koupil Don Martin de Huerta za 9000 zl. (str. 126); statky Dubeč a Kyje prodány byly knížeti Karlovi z Lichtenšteina za summu odhadní 34.009 kop míš., ačkoli za 150.000 kop stály (str. 922).

Že nesprávně a nespravedlivě odhadnuta byla většina statků konfiskovaných, patrně jest i z toho, že některé statky (jako Čejkovy str. 450, Hořovice str. 487 a j. v.) nad summu odhadní byly prodány. Zvláště pak to vysvítá ze žádosti Jana Kavky z Říčan, za postoupení panství Chomútovského proti půjčce 220.000 zl. k zaplacení císař. vojska l. 1623 císaři podané, v níž si stěžuje, že již přes půl léta marně se toho domáhal, aby mu byl prodán některý ze statků konfiskovaných, které prý jenom jistým osobám vyvoleným k rozmnožení jich jmění a velmožnosti obyčejně za summy nepatrné a příliš nízké se prodávají. A poněvadž také ty statky, k jichž koupi se Kavka přihlásil, od osob k tomu nařízených snad z neznalosti věci neb na základě zpráv nedostatečných a nespolehlivých neb z jiných příčin příliš nízko byly odhadnuty na újmu a veliké zkrácení císaře i těch osob, jimž z nich některé díly z milosti byly ponechány; nechtěl Kavka křivdou a bezprávním svědomím své obtěžovati a na dítky své místo požehnání božího zlořečení uvaliti, nýbrž žádal císaře, aby statky ty skrze kommissaře nově k tomu nařízené, jimž by přidány byly osoby hodnověrné, důchodů těchž statků znalé, svědomitě dle urbářů beze všeho ohledu znova byly taxýrovány. (C. 215, K. 27.)

Za takové odhadní summy nesprávné prodával kníže s Lichtenšteina statky konfiskované; mnohé však statky i pod summou odhadní byly prodány. Tak statky Brlozec a Bezvěrov, které dle kontrataxy za 103.678 kop stály, byly l. 1623 za 46.706 kop odhadnuty a toliko za 31.796 kop špatných peněz (4650 zl. dobré mincí) prodány praesidentu komory české Vilému z Vřesovic, který je l. 1626 vévodovi Saskému Juliovi Hendrychovi za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (str. 450). Statky Hostouň a Svržno, za 53.121 kop odhadnuté, koupil l. 1622 Zdeněk Vratislav z Mitrovic za 41.000 kop a prodal je l. 1623 bez svršků za 120.000 kop (str. 130); statky Hotovice a Habartice, za 64.354 kopy odhadnuté, prodány byly za 20.000 kop (str. 265). Statky Ryzmberk a Kouty, odhadnuté za 40.921 kop, koupil plukovník Kraz za 35.000 kop, ačkoliv za 89.000 kop stály (str. 129). — Jenom v některých případech byla summa trhová od císaře při schválení smlouvy poněkud zvýšena; tak přiřazeno bylo

Albrechtovi z Waldšteina při ratifikaci 15 smluv trhových v jedné summě 60.000 zl. rýn., čímž summy trhové za ty statky na summy odhadní byly zvýšeny. (D. Z. 194, E. 9.)

Marně domáhaly se toho některé osoby odsouzené, aby jim statky odňaté za pravou jich cenu opět byly postoupeny; tak marně nabízela manželka Čejkova 150.000 kop míš. za statek Kácov, manželu jejímu konfiskovaný a jenom za 116.000 zl. odhadnutý (str. 62); též marně nabídl Krištof Hrobčický, že sám nazpět vezme za 78.502 kopy míš. statky jemu odňaté a Františkovi Clary de Riva prodané za summu odhadní, od císaře na 34.692 kopy sniženou a lehkými penězi zaplacenou, kteráž na dobrých penězích toliko 4130 kop vynášela, tak že zaplaceno nebylo ani svršků, dle kontratasy za 7312 kop odhadnutých (str. 185).

Ale nejenom nesprávným a příliš nízkým odhadem statků konfiskovaných zkrácen byl král. fiskus a mnohé z osob odsouzených, nýbrž mnohem větší škoda jim byla učiněna *prodejem týchž statků za lehké (dlouhé) peníze*, které toho času byly zavedeny a tak špatnou cenu měly, že jedna kopa míš. peněz dobrých platila půl osmé kopy peněz lehkých (špatných), jichž úpadek (calada mince) cíś. resolucí z dne 14. prosince 1623 byl nařízen, tak že se dvouzlatníky po 2 zl. 30 kr. jenom za 20 kr. říšské mince, zlatníky po 75 kr. toliko za 10 kr. a t. d. počítaly, čímž předešlá cena týchž mincí na 13·3 ze sta byla snížena, tedy ztráta 86·7 percent předešlé ceny vynášela. (Obšírná zpráva o lehké (dlouhé) minci podána jest v dodatcích spisu tohoto při Albrechtovi z Waldšteina na str. 1272—1274.)

Za dotčenou minci dlouhou (špatnou) prodáno bylo l. 1622 a 1623 mnoho statků konfiskovaných; jako statky Bernharta, Bohuslava a Adama z Hodějova léta 1622 za 212.767 zl. 10 kr., což činilo na minci dobrou toliko 28.368 zl. 57 kr., a týchž Hodějovských dům za 13.000 kop míš., což v dobrých penězích jenom 1734 kop 9 gr. 4 den. neb 2023 zl. rýn. vynášelo. K tomu povážiti třeba, že v čas té koupě a placení špatnými penězi statky ty ještě byly v celosti plny a nezpustošeny, tak že na nich bylo více nábytkův a svršků, nežli summy trhové za ně vynášely; z čehož patrně, že kupující statky takové téměř darmo obdrželi.

Z příčin právě vytčených cíś. resolucí z dne 3. července 1623 poručeno bylo knížeti z Lichtenšteina, aby zcela zastavil další prodávání v dlouhé minci statků nově konfiskovaných (mimo ty, které již předtím byly přislíbeny jistým osobám, tak že již summy trhové za ně dílem neb zcela byly složeny); též aby nepostupoval nikomu více zástavou statků, městům odňatých. Toto poručení opětováno bylo od císaře dne 29. července a 2. listopadu t. r. i přes všechny důvody, od král. komory proti tomu uvedené, s tím doložením, že statky, od 3. července t. r. prodané, jenom dobrými penězi mají býti zaplacený. (C. 215, C. 1/1.) Nicméně však i potom dne 18. července a 13. listopadu 1623 prodána byla panství Vorlík, Zvíkov a Chýnov knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga za 307.353 kopy míš., na kterouž summu Eggenberg 352.255 zl. dlouhých peněz proti dotčené cíś. resoluci zaplatil. Tato summa, vedle cíś. resoluce na dobré peníze uvedená, vynášela toliko 71.377 zl. 27 kr.; přece však všemocný kancléř Eggenberg potom žádné náhrady král. fisku nezaplatil, ačkoliv vedle cíś. resoluce z dne 20. ledna 1624, dne 3. a 30. března, pak 3. října t. r. opětované, kníže z Lichtenšteina dne 8. února 1624 všem, kteří statky po 3. červenci 1623 koupili, oznámil, že summy trhové, vynášející na tři miliony zlatých, platiti mají jenom penězi dobrými. (C. 123, C. 10/12.)

Proto cíś. listem z dne 1. prosince 1623 nařízeno bylo Janovi Bapt. Webrovi svob. pánu z Pisenbergu, který od císaře pro mnohé věci důležité z Vídně do Prahy byl poslán, aby tajně vyšetřil, zdali pravdivá jest zpráva, císaře z dobrého pramene došla, že statky v Čechách až dosavad konfiskované se prodávaly za příliš nízkou cenu, kteráž k tomu ještě špatnými penězi se platila, čímž prý král. fiskus o polovici, někdy i o větší část pravé ceny statků zkrácen byl. Kdyžby věc tak se měla, poručeno bylo Webrovi, aby se s některými úředníky císaři věrnými pilně o tom poradil, zdali by císař nebyl oprávněn nestranné odhadování statků znova naříditi a dle nálezu summy vyšší za ně požadovati. (C. 215, C. 1/1.) Avšak toto vyšetřování nemohlo míti žádného výsledku; neboť Weber sám koupil dne 11. srpna 1623 statky konfiskované Chroustovice a Žilovice po Štěpánovi

a Bernardovi Mikuláši z Gerštorfu, pak Zaječice po Janovi Jiřím Myškovi, za summu trhovou 65.388 zl. 8 kr., na kterou 56.413 zl. 39 kr. špatných peněz složil, ačkoli dle cí. ratifikace 44.413 zl. 39 kr. dobrých peněz odvésti měl. Pro toto zkrácení král. fisku mělo dle zprávy účtárny z dne 29. listopadu 1688 z dotčených statků nahraženo býti na summu trhovou 42.352 zl. 3 kr. a na úrocích zadržalých 165.183 zl. 54 kr., tedy úhrnem 207.535 zl. 57 kr. — Není také vytčeno, jakou zprávu Weber císaři o věci té učinil.

Potom podala komora česká císaři dne 24. května a 11. června 1625 zprávu, že *někteří obyvatelé duchovní i světští se ujali statků, náležejících osobám, pro účastenství ve spouře odsouzeným, pokládajíce sobě k nim, jakožto pánové gruntů, právo pokutní, protože byly na statcích jejich dědičných.* Byli to dle seznamu, od komory dne 14. dubna 1627 vedle cí. resoluce z dne 9. května 1626 král. české kanceláři dvorské předloženého, zvláště praeláti a nejvyšší úředníci tito: Probošt kostela sv. Víta na hradě Pražském, jenž se ujal dvou dvorů ve vsi Dejvicích po Michalovi Wittmannovi, též některých vinic a polí po Martinovi a Benjaminovi Fruweinovi, Fridrichovi Dyrynkovi, Eliáši Rozýnovi, Jiřím Nehe- rovi a Janovi Knotovi. — Děkan Vyšehradský ujal se některých vinic a polí po Janovi Ledčanském z Popic a po Tomášovi Javornickém. — Opat Strahovský vzal si o své újmě vinice po Tobiášovi Štefkovi, Jiřím Dyrynkovi a Martinovi Fruweinovi. — Abatyše kláštera sv. Anny v Starém městě pražském ujímala se vinice po Janovi Ledčanském, a chmelnice po Jiřím Košetickém, od král. komory již prodaných. — Opat na Karlově zmocnil se vinice po Benjaminovi Fruweinovi. — Nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberka ujal se vinic po Michalovi Wittmannovi, Tomášovi Teuflovi a Janovi Jiřím Dyrynkovi. — Pavel Michna zmocnil se vinic po Janovi Sixtovi, Šimonovi Sušickém a Janovi Fridrichovi z Frankenšteina, kteréž mu i vedle poručení knížete z Lichtenšteina a komory české byly postoupeny. — Konečně pokutoval o své újmě hrabě z Martinic, jakožto purkrabí Karlštejnský, všecky many k panství Karlovu Týnu náležející, tak že od něho léna svá znova vykoupiti musili. (C. 215, C. 1/1.)

To všecko, co jsme právě vytkli, bylo příčinou, že císař l. 1625 nařídil zvláštní kommissi k vyšetřování škody, král. fisku při prodávání a postupování statků konfiskovaných učiněné.

Král. hlavní kommissee komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission).

Tato kommissee, nařízená k ochraně práva fiskálního, mnohonásobně ztenčeného skrovným odhadováním statků konfiskovaných, neb zaplacením jich lehkými penězi v ten čas, když právě minci spadnouti mělo aneb již spadlo, měla přidržeti k povinnému vynahrazení škody všechny ty osoby, které nějaký statek král. fisku připadlý nesprávně koupily, aneb takových statků bezprávně a neslušně užívaly. Kdyby se však při této kommissi o jistou náhradu nenaroval, neb od takových nářků dostatečnými průvody neosvobodil a veřejné osvobození (absolutorium generale) sobě nevyjednal, proti tomu mělo bez ušetření právně býti postupováno. — Ale vyšetřování této kommissee protahováno bylo z mnohých příčin, zvláště pak proto, že se týkalo některých osob velmocných, a nemělo skoro žádného výsledku; neboť každý z obeslaných odvolával se k tomu, že statky správně koupil a pořádně zaplatil penězi, jakých se právě toho času užívalo, a které každý v hodnotě, cís. patenty vyměřené, přijímati musil. Málo který naroval se o nějakou náhradu před kommissí dotčenou, zejména Albrecht z Waldšteina, který náhradou za statky, na lehkou minci koupené, císaři dobrovolně dal 200.000 zl. rýn. dobrých peněz, tak že mu cís. listem z dne 25. února 1625 ostatní náhrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy byla prominuta. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₂.)

Brzy však pro nepokoje válečné i pro úmrtí některých kommissarů zastavena byla na čas dotčená kommissee; až teprv od císaře Ferdinanda III. po roce 1638 opět byla obnovena. K této kommissi, řečené „Königliche böhmische Kammer-General-Einrichtungs-Commission“, nařízení byli za kommissary Sigmund hrabě z Wolkenšteina, Jan z Graefenburgu, Michal Khern a Wolfgang Reischel, jimž za práci jejich ze všech náhrad, jimi dosažených, desátý peníz byl

vykázán. Vedle této kommissee, jejíž řízení císař z jistých a důležitých příčin sobě samému vyhradil a pozůstavil, nařízena byla ještě jiná kommissee, „*Ober-Assistenz-Commission*“ řečená, k níž nařízení byli za kommissary nejvyšší císař. hofmistr Jan Wenkhard kníže z Auerspergu, praesident Říšské rady dvorské hrabě z Öttingu, král. nejvyšší purkrabí Pražský hrabě z Martinic a praesident komory dvorské hrabě ze Sinzendorfu, kteří dotčenou kommissi, jakožto hlavní (Principal-Commission) ve všech potřebách slušně podporovati měli. Těmto kommissarům uloženo bylo vyšetřiti nejenom všechny škody, král. fisku prodejem statků konfiskovaných a špatnou mincí učiněné, nýbrž i veškeré dluhy komoře české tím i jinak způsobené, jakož i nepořádky ve věcech komorních vzniklé, zvláště neřesti při správě statků komorních vzešlé. Také měli kommissaři pátrati při soudech a úřadech, zdali osoby při kommissi konfiskační odsouzené před odsouzením svým některých statků neprodaly aneb jistin svých nezamlčely. Neboť král. prokurator Bohuslav Znějovský z Korkyně podal král. komoře l. 1635 zprávu, že podle výtahu ze staré registratury berní se vynašlo 67 statků nekconfiskovaných, které osoby odsouzené v čas zpourey držely a potom je příbuzným svým, jako jim náležející, postoupily; pak že se našlo přes 120 osob odsouzených, jimž žádné statky ani jistiny nebyly konfiskovány. — Avšak kommissee tato nemohla dostáti úloze své rozsáhlé jednak pro roztržitosti válečné, jednak pro množství překážek a obtížnosti jí se všech stran v tom konaných, ačkoliv od císaře přísně bylo nařízeno, aby dotčeným kommissarům všechny rozsudky a veškerá jednání, věcí těch se týkající, ze všech archivů, registratur, repositorií a kanceláří neprodleně byla vydána, též aby se král. prokurator jejich vyšetřování a jednání bez jejich vůle neúčastnil. (C. 123, C. 10/39.)

Teprv po skončené válce vedle císař. listu, daného dne 12. května 1659 král. místodržícím, poznovu předsevzata byla dotčená kommissee, k jejímuž zastávání císař. radové Jan Ferdinand hrabě z Porcia a Brugnera, Jan Adolf hrabě z Schwarzenbergu, Arnošt hrabě z Öttingen, Bernard Ignác Bořita hrabě z Martinic, Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu a Sigmund hrabě z Wolkenšteina, za hlavní kommissary byli nařízeni;

vyřízení pak této kommisie opět svěřeno bylo císař. radám Sigmundovi hraběti z Wolkenšteina, Janovi z Graefenburgu, Michalovi Kernovi a Wolfgangovi Reischlovi, úředníkům při císař. dvorské a dolnorakouské účtárně. Vedle císař. poručení z dne 16. dubna 1660 měla kommisie komorní císaři předložiti poznamenání všech osob, které před tuto kommissi obeslány jsou, a jakou náhradu, z kterých statkův a z kterých příčin tyto osoby král. fisku dáti mají. K tomu účelu podávala účtárna při král. komoře kommissarům zprávu, jaká náhrada za placení statkův konfiskovaných špatnými penězi král. fisku v jednotlivých případech náleží (viz Kfelíř str. 265). Potom císař. listem otevřeným (tištěným), daným dne 13. prosince 1661, vyzváni byli všickni, kteří statky před lety konfiskované drželi a za příčinou jich nějakých fiskálních nářků se obávali, obzvláště pak ti, kteří již proto obesláni byli a takové nářky sobě propůjčené měli, aby od datum vyhlášení toho listu ve třech měsících, ostatní pak, kteří by teprv obesláni býti měli, aneb sami od sebe při svých statcích, prve fiskálních, nepořádnosti nacházeli, od téhož datum v jednom roce před kommissí dotčenou pořádnost náležitou vykonali, a tak sobě a potomkům svým k dobrému jistou výplatou dobrovolnou způsobili bezpečnost ustavičnou. Kterí by však v čase jim uloženém o výplatu se nenarovníli, proti těm pokračováno býti mělo podle vší přísnosti práva. Dle toho vyzvání jenom někteří z obeslaných uvolili se narovníti o náhradu král. fisku náležející. Tak císař. reskriptem, daným dne 2. dubna 1662 kommissi dotčené, zastaven byl z důležitých příčin právní process proti hraběti Pavlovi Michnovi, při král. kanceláři české nařízený pro škodu, král. fisku nezaplacením statkův konfiskovaných učiněnou, a připuštěn byl jeho dědic Václav Michna k narovníání se při kommissi komorní. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & C. 123, C. $\frac{10}{39}$.)

Ale i při této kommissi nebyla věc ta vyřízena, tak že konečně vedle císař. resoluce z dne 11. února 1665 král. komorní kommisie hlavní byla zrušena a další vyšetřování práv a spravedlností fiskálních na statcích konfiskovaných kommissi revisionis bylo odevzdáno. A poněvadž při těchto kommissích mnozí držitelé statkův konfiskovaných narovníati se nechtěli, měla král. komora česká vedle nařízení císař. ko-

mory dvorské z dne 31. prosince 1668 proti nim podle práva pokračovati; není však vytčeno, zdali právní exekucí některé spravedlnosti fiskální byly vydobyty; bezpochyby se od nich upustilo zvláště proto, že mnohé statky konfiskované již v třetí neb čtvrté ruce se nacházely. Z té příčiny aspoň upustila král. komora od spravedlnosti fiskální 39.243 zl., která dle účtu z dne 6. srpna 1685 ze statků konfiskovaných, Wolfovi Ilburkovi z Vřesovic prodaných, od jeho dědiců zapravena býti měla. (C. 215, W. 34.)

Zkrácení osob jenom některého dílu jmění odsouzených.

Díly ponechané odsouzeným ze statků jim konfiskovaných měly od kupujících ze summy trhové býti zaplacený a vedle cí. nařízení, daného dne 13. prosince 1622 knížeti z Lichtenšteina, přede všemi jinými vydány obzvláště osobám, při polovici neb třetině jmění zůstaveným, které by měly dědice katolické aneb samy k náboženství katolickému byly nakloněny. Avšak jenom málo kterým dostalo se něčeho na díly jejich ze summ trhových. Neboť vedle cí. resoluce z dne 21. listopadu 1624 poručeno bylo, aby zbytky summy trhové za statky konfiskované, k zapravení dotčených dílů odsouzeným ponechaných, jakož i jiných dluhů za kupujícími pozůstalé, ihned k deskám zemským byly odevzdány a k potřebám válečným obráceny. (C. 215, C. 1/1 & V. 1.) Osoby pak odsouzené, když v čase vyměřeném při kommissi revisionis a liquidationis spravedlnosti své prokázaly a nejenom od úroků zadržalých upustily, nýbrž i nějakou část od summy hlavní slevily, obdržely na zbytek cí. pojištění s tím poznamenáním, že se jim summa pojištěná, z níž úroky (6 %) půlletně měly býti placeny, po půlletní výpovědi zaplatí z komory české, když to dle prostředků komory bude možná. — Ale dekretem král. komory české z dne 19. srpna 1659, opětovaným dne 26. ledna 1665, nařízeno bylo účtárně, aby z takových dílů, odsouzeným z milosti ponechaných a pojištěných, žádných úroků nebylo počítáno, nýbrž vše co na úrocích jim již bylo vyplaceno, na summě hlavní bylo poraženo. (C. 215, S. 16.) Dle tohoto nařízení nedostalo se mnohým z odsouzených na summy jim pojištěné buď zcela ničeho nebo časem teprv jejich dědicům nepatrný zbytek

byl vyplacen. (Viz v seznamu pokutovaných Jan Sigmund Mirek, Jobst Šmohař, Adam ze Švamberka, Adam Kašpar Vančura, Jiří Šťastný Vančura, Jiří z Waldšteina, Sigmund Matyáš Venclík, Adam Vchynský, Martin Widršperger, Jan starší Vlk, Jan Jiří Vrabský, Joachym Jindřich a Jan Krištof ze Štensdorfu a j. v.) — Mnozí z odsouzených pozbyli i těchto dílů jim z milosti ponechaných, když se v lhůtě vyměřené při kommissi liquidationis a revisionis nepřihlásili. (Viz Jan Loubský a j. v.)

Rozdávání statků konfiskovaných.

Mnohé statky postoupeny byly císař. vojevůdcům odměnou za jich služby vojenské. Tak obdržel *Karel Bonaventura hrabě Buquoy* již l. 1620 darem statky Švamberské, Nové Hradky, Rožmberk a Libějovice, též statky Žumberk a Cuknstein. — *Donu Baltasarovi de Marradas* postoupeny byly na zaplacení jeho služby a jeho pluku jízdeckého k užívání všechny statky v krajích Bechyňském, Prachenském a Plzeňském od něho mocí válečnou vzaté. Tyto statky podržel Marradas ve své správě a nechtěl z nich postoupiti ani statky, které osobám perdonovaným navraceny býti měly, tím méně pak statky, které z nich některým osobám vedle císař. resoluce byly prodány. Marná byla nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 12. září a 4. srpna 1623, aby správci těchž statků z důchodův a užitkův jich počty složili a hotové peníze do úřadu rentmistrského odvedli. (C. 215, C. 1/1.) Teprv vedle císař. resoluce z dne 4. září 1624 učiněn byl dne 27. září účet všech pohledaností, Marradasovi a jeho pluku za služby vojenské od 17. června 1618 až do l. 1624 zadřalých, které vynášely 1,308.206 zl., z nichž po srážce 431.877 zl. 46 kr., až do konce l. 1623 zaplacených, ještě zůstalo 876.328 zl. 14 kr. Z této summy slevena byla značná část od Marradase a jeho plukovníka *Dona Martina de Huerta* při narovnání s nimi učiněném zvláště proto, že z těchž statků již 499.384 zl. kontribucí a proviantu obdrželi. Na srážku zbytku, 493.192 zl. vynášejícího, který pak až do l. 1627 na summu 814.795 zl. vzrostl, ponechány byly Marradasovi a jeho pluku vedle císař. resoluce z dne 17. června 1627 statky za 622.316 zl. odhadnuté, totiž Hluboká, Vožice

Mladá, Neustupov, Velhartice, Mokrosuky, Nemilkov, Miličín, Buková, Cerhonice a Lhota Červená, za summu 504.500 zl. beze všech závad, tak že dluhy na nich vězící od král. komory byly převzaty. Na nedopracovaný zbytek 310.295 zl., pluku Marradasovu náležející, poraženo bylo 33.000 zlatých za statek Žichovice, který Marradas předešle nejvyššímu lieutenantu Avantagno postoupil, a 14.000 zl. za stateček Vilovice (dom. Ronšperk), též 15.000 zl. vojsku již zaplacených; ostatek pak, na 230.000 zl. umluvený, měl vojsku zapraven býti ze statků v dotčených krajích od Marradase a Huerty rozdílným osobám zastavených, které potom dle nařízení komory české z dne 13. února 1629 k ruce císaře byly ujaty, odhadnuty a postoupeny Huertovi na další účet a císařské ratifikaci k držení a užívání k ruce pluků nezaplacených. Mimo to povoleno a vykázáno bylo l. 1630 od císaře Marradasovi odměnou 100.000 dolarů říšských, v kteréž summě témuž vedle císařské resoluce z dne 18. července 1636 některé statky v Slezsku konfiskované měly býti postoupeny. (Archiv místodrž. W. 69/5.) — *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* na srážku 600.000 zl., za služby vojenské mu povinných, postoupen byl statek Ostrov za 150.000 zl. rýn. beze všech závad; dluhy pak města Ostrova v 230.326 kop míš. převzala král. komora (str. 1169); témuž vévodovi darován byl statek Středokluky (str. 282). — *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic*, saskému general-strašmistru, darem dán byl statek Trnovany (str. 469). — Plukovník *Achilles sv. pán de Soye* obdržel darem za služby své statky Tuchořice a Hetov (str. 231). — *Volfovi hraběti z Mansfeldu* poraženo bylo ze summy trhové za statek Šluknov 50.000 zl. mu darovaných a 10.750 zl. za služby vojenské (str. 627). — Plukovníku *Filipovi hraběti ze Salmu (Solms)* poraženo bylo darem 20.000 zl. ze summy trhové za statky Heralce a Humpolec (str. 468). — Plukovníku *Janovi Jakubovi z Kalnberga* darován statek Kamberk a k tomu ještě 2000 zl. (str. 341). — Plukovníku *Theodorovi z Heimhausen* darováno bylo 25.000 zl. ze summy trhové za statek Chodovou Planou (str. 591). — *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic*, císař. válečné radě, poražen byl dar císařský 43.426 kop míš. ze summy trhové za statky Volfartice a Libchavu, a 10.000 zl. za služby vojenské (str. 346, 419 & 269). —

Nejvyššímu lieutenantu *Janovi Rýčovi (Ritz) z Lichtenfeldu* darováno bylo 14.676 kop mš. ze summy trhové za statky Dremčice a Třebivlice (str. 726). — Plukovníku *Kašparovi Stadionovi* darováno 30.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 289). — Plukovníku *Jindřichovi Paradisovi z Escheaide* poraženo bylo darem 42.000 zl. ze summy trhové za statek Kamenice (str. 849). — Plukovníku *Filipovi Adamovi z Kronbergu* darováno bylo 56.543 kopy ze summy trhové za statek Poříčí (str. 587).

I jiným osobám darem dány byly za jich služby věrné od císaře některé statky, totiž: *Fabianovi Welzlovi z Welzenburku* dvůr ve vsi Dasnech (str. 7), *Mikulášovi Alsterle* dvůr u Budějovic (str. 226), *Matyášovi Helderle* statek Dlouhá ves Stará (str. 64), obci Budějovické horní městys Rudolfovo (str. 1204), *Benediktovi Hübnerovi* dvůr a 2 domy v Žatci (str. 41), *Fridrichovi z Talmberka* statek Tatenice (str. 32), *Linhartovi Helfridovi z Meggau* panství Rabštejn a dům Kolovratský (str. 288), *Václavovi Vchynskému* statek Břežany (str. 42), *Arnoštovi z Feldhauen* statky po *Samsonovi Schindlerovi* (str. 508), *Adamovi Klášterskému z Rosengarten* dvůr Vejrov (str. 522), *Janovi Oldřichovi z Eggenberga* statek obce Prachatické (str. 1195). — Mimo to císař. reskriptem z dne 9. března 1622 ponecháno bylo knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* všechno stříbro falckraběte *Fridricha*, které se mu po vzetí Prahy za kořist dostalo. (C. 215, C. 1/1.) — *Ottovi Nosticovi z Nostic* darováno 25.000 zl. (str. 601); *Křištofovi Norbertovi Knoutovi* 14.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 221); *Vilémovi Popelovi z Lobkovic* 20.000 kop (str. 369); *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat* 36.000 kop (str. 425 & Lib. conf. 2, f. 230); *Zdeňkovi Vratislavovi z Mitrovic* 10.000 kop (str. 130); *Jakubovi Brunovi* 15.000 zl.; *Maximilianovi z Lichtenšteina* 31.667 zl. (Lib. conf. 2, f. 135); *Heřmanovi z Questenbergu* 12.000 zl. (str. 621).

Mnoho statků darováno bylo též osobám duchovním a klášterům, totiž: *Arcibiskupovi Pražskému* panství a statky Týn nad Vltavou, Hněvkovice, Kletečna a Zachotín, Řečice Červená, Rychnov Nový a Rožmitál, v jedné summě za 332.930 kop mš. odhadnuté, bez všech závad, tak že dluhy na nich vězící král. komora převzala. — *Kardinalovi z Dietrich-*

šteina dům Minkvicův (str. 372) a panství Polna pod cenou odhadní (str. 933). — Proboštství a kapitole u všech Svatých statek Choteč (str. 346). — Proboštovi Vyšehradskému statek Žitenice (str. 469). — Proboštovi Doksanskému dvůr v Brňanech (str. 917). — Klášteru Teplskému statky Budče a Rozněvice (424). — Klášteru Kladrubskému statky Tisová a Trnová (str. 275), Holostřevy, Benešov a Výrov (str. 589) a za statek Touškov 22.000 zl. rýn. (str. 359). — Klášteru Strahovskému statky Milevsko a Želiv (str. 152 & 222). — Klášteru Zbraslavskému statek Komořany (str. 639) a 90.368 zl. 24 kr. náhradou za jeho požadavky na statcích Auspických na Moravě vedle cíś. resoluce z dne 25. srpna 1622 (Lib. conf. 2, f. 90). — Klášteru Plasskému statky Kačerov a Kralovice (str. 128), Kalec (str. 725) a vsi Rybnice, Kaznějoves, Hradiště a Žichlice (str. 358). — Klášteru dominikánskému u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském statky Helvikovský a Henychovský (str. 141), Bašt Malý (str. 162) a dům Rygrův (str. 479). — Klášteru dominikánskému v Budějovicích statek Poříčí (str. 902). — Klášteru Slovanskému v Emauzích v Praze darováno 4000 kop mš. ze summy trhové za statek Myškovice (str. 715). — Klášteru sv. Jiří v Praze vsi Bořeňovice a Sedlec (str. 556). — *Kapitole kanovníké v Passově* statky Hotovice a Habartice (str. 165) a děkanovi téže kapitoly statek Kamberk (str. 341). — Klášteru Sedleckému statek Třídvory (str. 714). — Klášteru cisterciánek v Pohledě statky Rauštain a Termesify (str. 121). — Klášteru Vyšebrodskému statky Habří, Olbramy a Svěbohy (str. 164 & 226). — Klášteru u sv. Jakuba v Praze 2000 kop mš. (Lib. conf. 2, f. 195.) — *Kolleji jesuitské v Praze* statky Sluhy a dvůr v Jenštejně (str. 11), dvůr v Dechtarech (str. 325), Paběnice (str. 343), statky obce Kutnohorské (str. 1064); panství a statky Rochov, Tečíněves, Ústí, Liběšice, Jištěrpy, Levín, Verneřice a Vrbice darovány v summě 200.000 zl. rýn. na srážku fundace v summě 400.000 kop mš., od císaře téže kolleji udělené (str. 505 & 506); statek Pokratice (str. 254); statek Chvaly (str. 918); zbytek summy trhové za statek Tuchoměřice 10.000 kop mš. (str. 523), též jistina 6000 kop na témž statku (str. 425); dům Langenbrukovský v Praze (str. 321), dům Rozýnův v Praze (str. 474), dům Švihovsky

se zahradou v Praze (str. 666), vinice s domem Peldřimovským v Praze (str. 417), tiskárna v Praze po Heníkovi z Waldšteina (str. 834); domy v Praze po Jiřím Řečickém (str. 996), po Petrovi Tábovi (str. 997), po Václavovi Kolydiusovi (str. 992), po Šimonovi Vokáčovi (str. 889), po Eliašovi starším Rozýnovi (str. 473); dům po Albrechtovi Kekulovi za 1100 kop míš. odhadnutý (pod e) str. 257); dům po Janovi Vackovi sv. p. z Růženého, v ulici Pasířské ležící, za 415 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{2}$); dům s pivovárem po Pavlovi Vošklaudovi, na Košicích řečený, v Jirchářích v Novém městě ležící, za 3550 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{2}$); dům po Janovi Štanlíkovi a dům Smilkovic řečený, na Poříčí ležící, za 290 kop odhadnutý (C. 215, P. $\frac{2}{2}$); též 29.283 kopy míš. pokut z domů po měšťanech Pražských (str. 969). — *Kolleji jesuitské v Jičíně* statek Čermná (str. 874). — *Kolleji jesuitské v Chomútově* statky Brusy (str. 510), Běšice, Nové Sedlo a Chudeřín (str. 574). — *Kolleji jesuitské v Mostě* osm vinic po měšťanech Mostských (str. 1151). — *Kolleji jesuitské v Krumlově* statek Dlouhá ves Stará (str. 64).

Takým způsobem rozdáno bylo ze statků po r. 1618 konfiskovaných v jedné summě na 3,334.436 zl. rýn., v kteréž však pojaty nejsou statky Švamberské, Buquoyovi darované a přes 1 million vynášející, a některé jiné, jejichž summa odhadní není vytčena, tak že *summa všech darů skoro pět millionů zlatých vynášela.*

Prodej statků konfiskovaných a jich placení.

Nejvíce statků konfiskovaných prodáno bylo *Albrechtovi z Waldšteina* a darováno mu ze summy trhové 400.000 zl., o čemž obšírná zpráva na str. 764, 768—771 jest podána. — *Marie Majdalena Trčková* koupila statků za 539.664 zl. 10 kr. a zaplatila za ně dílem penězi hotovými, dílem nádobím stříbrným 585.108 zl. 39 kr., tedy více o 45.444 zl. 29 kr., které odvedla do důchodu za kontribuci nezapravenou. — *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* postoupeno bylo statků za 310.563 kop 47 gr., z čehož mu poraženo 28.532 zl., které měl za Fruweinem. (Lib. conf. 2, f. 88.) — Mnoho statků koupil též *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic*, v jedné summě za 537.240 zl., z níž si porazil 200.000 zl. k potřebám vá-

lečným půjčených i úroky 83.000 zl. z té summy, ačkoliv za ni statků zástavou užíval; mimo to darováno mu bylo 58.333 zl. — *Pavlovi Michnovi z Vacinova* prodáno bylo statků za 395.932 kopy míš., z kteréž mu bylo sraženo 35.000 zl., z císař. milosti mu darovaných, pak 30.000 zl. za nádobí stříbrné, kterým přispěl l. 1621 k vydáním válečným; též 36.000 zl. za dodávání proviantu, 13.990 zl. za svršky mu odňaté na statcích od něho koupených, 21.500 zl. na zaplacení dluhů, vězících na statcích od něho koupených; není však vykázáno, že dluhy ty zaplatil, také vykázáno není, že zaplatil 76.544 kopy za statek Břežany, tak že na dotčenou summu nebylo zapláceno 153.459 kop 54 gr. (Lib. conf. 2, f. 84—86.) Mimo to vyplaceno bylo Michnovi ze statků konfiskovaných 901.966 zl. 35 kr. místo 500.000 zl., které císaři na proviant půjčil. Pro škodu, král. fisku tím učiněnou, oběslán byl l. 1662 dědic jeho Václav Michna před král. komissi komorní. — *Polyxena kněžna z Lobkovic* koupila statků v summě trhové za 350.436 zl. 23 kr., z čehož jí poraženo bylo 128.333 zl. 20 kr. náhradou za některé statky v Čechách a za statek Rybinek ve Slezsku, jejímu manželu Zdeňkovi Vojtěchovi Popelovi z Lobkovic náležející a při uzavření míru Betlenovi Gaborovi postoupený; pak jistina od krále Matyáše knížeti z Lobkovic darovaná, s úroky 59.279 zl. 27 kr. vynášející. Dle účtu král. komory z dne 5. července 1644 zaplatila kněžna z Lobkovic za statky dotčené nad summu trhovou více 45.441 zl., na kterouž summu jejímu dědici dáno bylo císař. pojištění. (Lib. conf. 2, fol. 47. — C. 215, P. 1/1.) — *Don Baltasar de Marradas* koupil statky Hlubokou a Vožici za 273.000 zl., z kteréž summy, na 200.000 zl. snížené, si porazil císař. dar z milosti 80.000 zl., pak 82.800 zl. zadržalého platu za služby vojenské a 37.200 zl. za vydržování svého pluku, tak že za statky ty ničeho nesložil. (Lib. conf. 2, f. 252.) — *Křištof Šimon hrabě z Thunu* koupil statků za 208.936 kop 31 gr., z kteréž summy jemu z císař. milosti prominuto bylo 57.000 kop míš. (Lib. conf. 2, f. 133.) — *František de Couriers* koupil statků za 174.104 zl. 52 kr., z čehož mu poraženo bylo 116.068 zl. za služby vojenské. — *Volfovi Ilburkovi z Vřesovic* prodáno bylo statků za 148.500 kop míš., z nichž si porazil dar z císař. milosti

24285 kop, zbytek pak zaplatil penězi lehkými. — *Filip Fabricius* koupil statků za 80.908 kop 11 gr. míš., z čehož mu z cí. milosti bylo darováno 30.000 zl. — *Fridrich z Talmberka* koupil statků za 78.866 zl. 40 kr., z nichž mu z cí. milosti darováno 29.166 zl. 40 kr. a poraženo 24.279 zl. 31 kr. jistot i s úroky, kteréž měl na statcích konfiskovaných; ostatek však nezaplatil. — *Vilém hrabě z Vřesovic* koupil statků za 257.896 zl. 21 kr., z kteréžto summy mu odečten byl dar z cí. milosti 20.000 zl. (Lib. conf. 2, f. 27.) — *Heřmanovi Černínovi* prodáno bylo statků za 601.663 zl., z nichž si porazil dar z cí. milosti 17.500 zl., pak mnoho jin, které měl na statcích konfiskovaných. — *Adam z Waldšteina* koupil statků za 303.303 kopy míš., z kteréž summy mu byl poražen dar z milosti 280.000 zl. — *Donu Vilémovi Verdugo* prodány byly statky Doupov a Maštov za 159.909 zl., z čehož mu poraženo bylo 54.833 zl. 20 kr. od císaře mu darovaných (str. 599 & 615). — *Jan Werde sv. pán z Werdenbergu* koupil statek Kacov za 116.000 zl., na kterouž summu mu poražen byl císařský dar 30.000 zl. (str. 62). — *Kapitanu Hieronymovi della Porta* poražena byla summa trhová 28.000 zl. za statky Puršov a Ušavu z darovaných mu 60.000 zl. (str. 420). — *Petrovi Jindřichovi ze Strahlendorfu* prodány byly statky Hotovice, Čhlumec a Klíše za 157.167 zl., z čehož mu poraženo bylo 35.000 zl. od císaře mu darovaných a 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem (str. 166 & 262). — *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* poražen byl ze summy trhové za statky Konojedy a Valkeřice cí. dar 20.000 kop míš. a 12.174 kopy za král. komorou pojištěné (str. 291). — *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic* poraženo bylo ze summy trhové za statek Ličkov 20.000 kop míš., z cí. milosti mu darovaných (str. 181). — *Vratislavovi z Fürstenberka* postoupen byl statek Mšec za 198.154 zl., kteréž za císařem měl (str. 616). — *Král. kollegiu appellačnímu* k zaplacení služného zadržalého postoupen byl dům po Jiřím Košetickém (str. 295). — *Václav Vchynský z Vchynic* nezaplatil ničeho na summu trhovou, 76.027 zl. vynášející, za statky Kunčice a Nechanice, Hrádek nad Pačousy a Mančice (str. 413). — *Humprecht Jan Černín* byl ještě l. 1652 dlužen summu trhovou 14.000 zl. za statek Černoc Velkou (str. 166). —

Takým a podobným způsobem placeny byly mnohé statky konfiskované, tak že ze summ trhových kupující si porazili nejenom peníze na potřeby válečné půjčené, kteréž v jedné summě 5,013.622 zl. 18 kr. vynášely, nýbrž i dary z císař. milosti jim udělené, neb platy jim zadržalé a jakékoli jiné pohledanosti, které za král. komorou měli.

Zabavování statkův osobám ze země odešlým náležejících.

Pro veliké nátisky a soužení vojenské jakož i pro náboženství odešli ze země od l. 1621—1630 přemnozí měšťané, prodávše neb postoupivše před tím jiným osobám statky své. Avšak král. komora česká nařídila dne 24. února a 2. března 1626 císař. rychtářům měst Pražských i ostatních měst královských, aby všechny měšťany, kteří k náboženství katolickému přistoupiti nechtějí a statky své pokoutně smlouvami neprávnymi postupují a potom tajně bez ohlášení z měst odjíždějí, po třikráte ku právu obeslati dali, a pokudž se v tom čase nepostaví, jejich statky, byť byly komukoliv před tím prodány neb postoupeny, k ruce císaře konfiskovali a inventáře svršků na komoru českou skládali.

Proto stěžovali si někteří měšťané, z měst Mostu, Žatce, Kadaně a Chomútova do Saska odešli, při kurfiřtu Saském, který pak věci jejich se ujal a v příčině té na král. místodržící v Čechách se obrátil. Což když císař se dověděl, vyslovil listem svým dne 2. června 1626 král. komoře české zaslaným podivení své, že se osobám, z král. Českého se stěhujícím, statky zabavují, a poručil, aby komora přísně vyšetřila, na čí nařízení a z kterých příčin císař. rychtáři se opovážili to učiniti, a zároveň týmž rychtářům rozkázala, by dotčeným měšťanům vše, co jim bylo zabaveno a odňato, ihned navrátili a takovým lidem ubohým budoucně žádného příkoří nečinili. Dle toho dáno bylo z komory české dne 4. června 1626 všem císař. rychtářům nařízení, aby podali zprávu v příčině osob pro náboženství zběhlých a všech statků jich odběžných, zvláště pak, jak se jich ujali, kde co od nich obráceno, jak se v nich hospodaří a kam se užitek z nich obrací, a aby pořádný z toho počet učinili. (C. 215, C. 1/1 & E. 4.)

Potom osobám, pro náboženství od měst ušlým, které se v zemích kurfiršta Saského neb jinde na místech nepodezřelých zdržovaly, listem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 12. srpna 1626 daným povoleno bylo, aby se k příbytkům a statkům svým buď samy navrátily a je v lhůtě tříměsíční prodaly, aneb osoby katolické za plnomocníky (*mandatarios*) k opatření a zpeněžení statků svých zřídily. Z jmění a statkův jejich měla se zaplatiti nejprve pokuta peněžitá, která by na jednoho každého pro jeho provinění v zpeře minulé byla uložena, potomně zadržalé kontribuce a cizí dluhy od nich povinné; ostatek, když toho vyhledávati budou, však jestliže mezi tím nic nepřátelského proti císaři před se bráti nebudou, měl osobám od nich k tomu zřízeným býti vydán a propuštěn.

Ale poněvadž mnozí z měšťanů zběhlých k statkům svým ani sami se nenavrátili, ani žádných plnomocníků nezřídili, nařízeno bylo od knížete z Lichtenšteina dne 18. ledna 1627 cís. rychtářům všech měst (kromě Plzně a Budějovic), aby všecek a všelijaký statek těch osob zcela a zúplna ihned k ruce císaře konfiskovali, pořádně popsali a to s pilností opatřiti hleděli, by odtud až do dalšího cís. nařízení nebylo nic zmrháno ani nepřišlo ke zkáze, konečně aby poznamenání osob zběhlých i s inventáry statkův jejich odeslali na komoru českou. Tato pak odevzdala statky odběžné k správě cís. rychtářům, z nichž však někteří je k svému dobrému obraceli, tak že o tom dosti velké stížnosti od obcí a úřadů městských byly předneseny.

Potom vedle nařízení král. místodržících z dne 10. září 1629 cís. rychtáři, též purkmistři a radní všech měst Pražských i královských (kromě Plzně a Budějovic) podali král. komoře české poznamenání všech sirotek, kteří ze země za rodiči svými podtají proti cís. záповědi pryč se vykradli a odešli, zanechavše po sobě domův a jiných gruntů svých, a přes všecko napomínání do vlasti a k dědictvím svým navrátiti se odepřeli; též seznamy jejich jmění i seznamy osob, které je ze země vyloudily. Neboť dle vůle císaře měli všickni takoví sirotci ve dvou nedělích do měst král. Českého býti dopraveni a dostaveni, a dokudž by se to nestalo, dotud nemělo se jim od poručníkův a opatrovníků z jmění a statkův

jejich žádných peněz ani ničeho jiného ven ze země odesýlati a dodávati, nýbrž rodičům aneb přátelům jich, v Perně neb kdekoliv jinde se zdržujícím, mělo ještě jednou býti oznámeno, že sirotci ti, nebudou-li chtítí se navrátiti, všeho jmění svého budou zbaveni. (C. 215, C. 1/1.)

Podle patentů na poručení císařské od král. místodržících v Čechách dne 25. května 1630 vyšlých měly emigrantů statky, kterýchž oni v lhůtách jim již nazbyt vyměřených buď sami aneb skrze katolické plnomocníky své nerozprodali, bez dalšího dotazování za odběžné (*pro re derelicta*) držány a vedle cíś. resoluce z dne 7. dubna 1631 městům prodány býti. Avšak podle cíś. resoluce z dne 19. listopadu 1633 měli ještě dále slyšáni býti ti emigranti, kteříž by v posledních roztržitostech proti císaři ničím se neprovinili, a podstatné příčiny přednesli a to v pravdě provedli, že domův a gruntů svých odbyti nemohli ve čtyrech měsících k tomu vyměřených. Dle téže cíś. resoluce také připuštění býti měli k celé pozůstalosti emigrantů jejich katoličtí přátelé krevní v zemi pozůstalí aneb do země se navráťivší, totiž ti, kteříž se na linii dolů sstupující a nahoru vstupující nacházejí, *collatorales* pak anebo poboční přátelé krevní až do třetího stupně inclusive, jako bratři a sestry a jejich děti toliko a dále nic.

Naproti tomu pak ti poručníci, kteříž netoliko sami v své zarputilosti zůstali, ale také i sirotky ven ze země s sebou vyvezli aneb je pryč odešlé při sobě zdrželi a zase jich nedostavili, potratili tím dle cíś. patentu, dne 20. května 1628 vyšlého, spravedlnost svou v zemi pozůstávající, kteráž k dobrému císaře obrácena býti měla. Což však o poručnících toliko a ne o otci a mateři dle cíś. resoluce z dne 19. listopadu 1633 platnost mělo; neboť rodičů spravedlnost jich nezletilým dítkám k dobrému přijíti měla, s tím při tom poručením, aby spravedlnosti všech sirotek nezletilých, v cizině zůstávajících, až do let jejich dospělých do depositů schovány a statky jejich skrze cíś. rychtáře aneb vrchnosti všude bedlivě opatrovány byly. Když by však tiže sirotci let svých došli, měli obesláni býti skrze rady měst s tím oznámením, aby ve čtyrech měsících k svým statkům buď sami se navráťili a k náboženství katolickému přistoupli, anebo skrze

plnomocníky své katolické statky své rozprodali; jinak že dle patentů výše připomenutých statky jejich rovně jako jiných emigrantů za odběžné budou držány. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & E. 4 & P. $\frac{2}{4}$. — R. $\frac{109}{13}$.)

Vedle nařízení, daného na hradě Pražském dne 12. září 1643 všem cís. rychtářům, předloženo bylo poznamenání všech statků při městech se nacházejících a od vítězství bělohorského císaři jakýmkoliv právem připadlých; též podána zpráva, kdo a za jaký plat v držení a užívání takových statků na ten čas jest, zač by takové statky stály, zdaliž se k nim jaký kupec nachází a jakým by způsobem platiti chtěl.

Mnozí pak vystěhovalci čeští, v zemi kurfiršta Saského zůstávající, na základě míru Pražského l. 1635 jakož i na časté téhož kurfiršta přímlyvy s cís. povolením za příčinou pohledaností svých na ten čas ještě nevyřízených v Čechách časem (1636—1646) meškávali; neboť v míru dne 30. května 1635 mezi císařem a kurfirštem Saským uzavřeném i to opatřeno bylo, že ti emigranti, kteří jen pro náboženství se vystěhovali a proti císaři hrubě se neprovinili, mohli vyhledávati i užiti toho, cokoliv by jim podle smluv, dědictví neb jinak náleželo. (R. $\frac{109}{12}$.)

Konečně i ti emigranti, kteří vedle cís. patentu l. 1629 v příčině jistin svých se neohlásili, měli nicméně v pohledanostech svých nejenom slyšání býti vedle míru Pražského a cís. generalní amnestie, l. 1641 v Řezně dané, nýbrž i když do konfiskace Fridlandské byli potaženi, perdonováni a restituováni býti mohli dle cís. psaní deklaratorního, ke kurfirštu Saskému proslého, i dle míru Westfalského. Avšak od král. komory české dne 27. června 1651 nařízeno bylo všem cís. rychtářům měst královských, aby emigrantům, do král. Českého se navracujícím a o restituci statků se ucházejícím, bez vůle a nařízení komory nepropouštěli statkův a spravedlností jejich, v sequestru zůstávajících; jinak že by důchodu fiskálnímu, když by se jaká újma stala, skutečnou náhradu učiniti byli povinni. (C. 215, E. 4.)

Zvláštní zprávy o emigrantech a statcích po nich pozůstalých a dílem konfiskovaných podáváme při městech

jednotlivých, zvláště pak při městech Pražských.*) Zde ještě jenom vytkneme, že při všech městech (mimo města Pražská) se nacházelo statků po emigrantech pozůstalých v jedné summě za 469.170 kop míš., z kteréžto summy však jenom nepatrná část král. fisku připadla, poněvadž větší díl týchž statkův emigrantům neb jejich dědicům byl navrácen.

Kommissie nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžité za udělení perdonu (commissio transactionis).

V příčině těch obyvatelů král. Českého ze stavu panského a rytířského, kteříž byvše od král. prokuratora již l. 1623 z účastenství rebelského obviněni, ještě rozsouzeni a žádnou výpověď podělení nebyli, též i v příčině jiných ještě neobviněných osob l. 1627 od císaře při jeho přítomnosti v Praze nařízena i také v měsíci únoru l. 1628 začata byla nová kommissie, která vedle cís. nařízení, dne 18. června 1628 daného nejvyšším úředníkům a soudcům zemským, cís. místodržícím v král. Českém, dále vedena a k dokonalému již vždy jednou vyřízení a skončení co nejdříve přivedena býti měla. K této kommissi (poněvadž někteří tehdejší kommissaři po jiných svých povinnostech za císařem jsou odjeli) zvolil císař Jiřího Viléma Michnu z Vacinova a Jana Wence-liusa z Kolsdorfu, cís. raddy nad appellacemi na hradě Pražském, aby pozůstalým kommissařům, Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingu a Albenreuthu a Ondřejovi Kotvovi z Freifeldu za spolukommissaře přidáni byli. Zároveň poručeno bylo, aby tajemník Jan Hegner král. komoře české zprávu podal o provinění osob, které při kommissi konfiskační *cum clausula reservatoria* byly perdonovány neb odsouzeny, by se dle toho každému pokuta vyměřiti mohla.

Před tuto kommissi obsýláni byli listy tištěnými dotčení obyvatelé, aby dle cís. nařízení od nich se vyrozuměti mohlo, zdaliž by se chtěli s J. M. císařskou *per transactionem* dobrovolně o pokutu svého provinění umluvit i a porovnat, čili raději pořadem práva kráčet i výpovědi právní na sebe očekávati. K takovému porovnání, kteréž potom cís. resolucí

*) Viz též spis náš „Reformace katolická v Čechách“, Časopis Mus. král. Česk. r. 1881.

z dne 22. února 1629 král. komoře české bylo odevzdáno, postavili se volně mnozí obyvatelé, kteří se zpourey dočinili a z toho se až posavad nevyměřili, a uvolili se z jmění svého mírnou pokutu peněžitou do král. komory odvésti za pardon jim v spisu udělený, jímž teprv dokonalé bezpečenství statkův a jmění svého sobě, dědicům a budoucím svým způsobili.

Dle zprávy kommissee transactionis císaři dne 15. května 1630 podané vyřízeno bylo při téže kommissi od 29. listopadu 1627 až do 15. května 1630 porovnání s 196 stranami, z nichž některé obvinění král. prokuratora od sebe odvedly; mnohé pak, jejichž provinění a jmění bylo nepatrné, aneb které k náboženství katolickému přistoupily neb přistoupiti slíbily, bez pokuty peněžité byly pardonovány; ty však, které provinění svého byly překonány, z jmění svého svědomitě udaného jistou summou peněz za udělení pardonu pokutou složiti se zavázaly. Mezi těmito bylo 36 osob stavu rytířského z kraje Loketského, které se v čas zpourey hrubě provinily tím, že se tehdejšími direktorům písemně zavázaly, život svůj a statky pro náboženství nasaditi; též že k obléhání města Plzně buď samy táhly neb lid svůj poslaly; pak že ještě po vítězství bělohorském, ač se již císaři poddaly, Mansfelda do města Lokte pustily. Těmto rytířům však, poněvadž k ochraně pomezí Českého proti Sasku a Braniborsku sloužili a na zaplacení císař. pluku Šaumburského již přes 70.000 kop míš. odvedli, dle dobrého zdání kommissee uložena byla pokuta peněžitá velmi mírná, při všech jenom 7275 zl. vynášející, kteráž pak některým, k náboženství katolickému přistoupivším, zejména Janovi Fabianovi a Janovi Matyášovi z Perglasu, Křištofovi z Schönau, Wolfovi Křištofovi Lochnerovi, Sigmundovi z Rebic a j. v. byla prominuta, aby se příkladem jejich náboženství katolické ujalo v kraji Loketském, v němž od dávných let až po ten čas nebylo katolika žádného. — Pokuty peněžité, které od 67 osob do 15. května 1630 byly porovnány, vynášely v jedné summě toliko 77.505 zl. 36 kr. rýn., z nichž vedle císař. resoluce z dne 10. září 1629 vydáno býti mělo 18.320 zl. 16 kr. k zapravení platu zadržalého bývalým služebníkům dvorským krále Rudolfa, ostatní pak summa císaři dskami zemskými pojištěna jest. — Potom císař. resolucí z dne 12. května 1631 schváleno

bylo porovnání komory české ještě s 23 osobami provedené, summa pak pokut těchto, 19.039 zl. rýn. vynášející, složena býti měla k zaplacení deputatu, rozdílným duchovním zadržalého a jim od císaře při komoře české vykázaného. Všem těm, jichž porovnání před kommissí dotčenou od císaře bylo schváleno, vydán byl od kommisie spis svědčící o tom, že jsou všeho provinění rebelského navždy osvobozeni. Které osoby při kommissi transactionis o pardon se porovnaly a které z nich pokuty na penězích neb jistínách složily, vytčeno jest v seznamu pokutovaných.

Mimo osoby, s nimiž porovnání o pokutu bylo vyřízeno, před kommissi transactionis ode dne 5. února 1629 obesláno bylo 238 osob stavu vyššího, z nichž však někteří, dle zprávy posla komorního, obeslání přijati nechtěli, odvolávající se k pardonu, jim při kommissi konfiskační udělenému; jiní pak již zemřeli, neb prodávše statky své ze země se vystěhovali. — Dle návrhu kommisie transactionis z dne 15. května 1630 měla pokuta peněžitá uložena býti také 131 vdovám a paním stavu vyššího, jichž odsouzení při kommissi konfiskační císař nepotvrdil, jak o tom již předešle zpráva jest podána; avšak není vytčeno, zdali nějaká pokuta jim byla uložena. — Konečně před kommissí transactionis o pokutu porovnatí se měly 504 osoby stavu vyššího, totiž:

Albrecht Eusebius Beřkovský z Šebířova, Adam Krištof Jiskra, Anna Sabina Kaplířová z Března, Anna Budovcová z Wartenberka, Albrecht mladší Robmhap, Antonín z Solhauzu, Adam mladší Sudek, Anna Černínová z Chudenic, Adam Chanovský z Dlouhé vsi, Andreas Račín, Adam Sakh, Alžběta Beřkovská, Anežka Řičanská, Albrecht Sigfríd z Malovic, Antonín z Bryssen, Albrecht Plot z Konařin, Abraham Ychtric, Adam Michael Břeský z Ploskovic, Adam Havel Hrobčický, Adam z Švamberka, Adam Jiří Sekerka, Arnošt z Elsnic, Adam starší Lochner †, Adam Sataníř, Adam Náchodský z Neudorfu, Adam starší z Hertenberku, Abraham Štampach, Adam Těmin, Albrecht Hrobčický, Augustin Hok, Albrecht Štampach, Adam Ondřej z Budova z Hoří (Hory), Adam Špulíř, Adam Pauzar, Adam Sokol, Adam Častolar z Dlouhé vsi, Adam Lukavský, Andreas Brtnický, Aleš Předborský, Adam Jetřich Lukavský, Adam Chobotský, Adam

Egnar z Kosmačova, Adam Satner (Sataníř), Abraham Chotek, Bořivoj Zdeněk Pešík z Komarova, Bohuslav mladší Ruth, Bohuslav Lukavecký, Bernart Hora, Brikcí Štampach, Bohuslav Šťastný Vartovský, Baltasar Khýn, Burian Nostic, Bartoloměj Šen, Bernart Mitrovský, Bavor Holub, Baltasar Fridrich z Neudorfu (z Nové vsi), Bohuslav Kořenský, Bohuslav a Jan Jiří Strojeticcký, Bořek Mateřovský, Burian Amcha, Bořek Dlouhodvorský, Bohuslav Hozlaur z Hozlau, Bohuslav Vartovský, Benjamin Služský, Burian Chuchelský, Blažej Soběslavský, Burian Vlčkovský, Bernart Mokrovanský z Mokrovan, Dorota Říčanská, Dytleb Koc z Dobrše, Daniel Hoffer, David Kekryč (snad Bybryč), David Plot, Diviš Markolt z Tedražic, David Kalichreitar, Daniel z Sudetů, David Paust (Poust), Eva Pětipeská rozená Údrcká, Eliáš Blovský, Fridrich Hruška, Fridrich Bechyně z Lažan, Fridrich z Bílé, Fridrich Lang, Fridrich Vosecký, Fridrich z Gelhornu, Fabian Šebastian Prelhoffer †, Fridrich Václav Karaz z Reinharzgrýnu, Ferdinand Štampach, Ferdinand Reinsperger, Fridrich z Vetlé, Fridrich Švab, František Marganic, Jetřich Polzar (Polcar), Jiří Odkolek z Oujezdce, Jiří Dipolt Kuneš z Lukavec, Jiří Myller z Mýlhauzu, Jiří starší Mitrovský, Jindřich Velemiský, Jiří Lukavecký, Jindřich Kaplíř, Jindřich Kořenský, Jiřík Robmhap z Suché, Jindřich Pernklo, Jiří Volf Húvar, Jiřík Votík Bradský, Jindřich Sluzský, Jetřich Bořanovský z Bytišky, Jiří Estreich, Jetřich Sekerka, Jindřich Václav Kunaš z Machovic, Jetřich Doupovec, Jiří Jan z Říčan, Jetřich z Bílé, Jiří z Redern, Jindřich starší Widršperkar, Jindřich Hájek, Jiří Kunaš, Jiří Štampach, Jiří Šmidgrabner, Jindřich Odkolek, Gottfried Krumfus, Jindřich Sůdek, Jiří Lhotka, Jindřich Jenšík z Radvanova, Jindřich Holub, Jiří Smrčka z Soběslavic, Jiří Kába z Rybňan, Jindřich Záborský, Jiří Parýs z Altersdorfu, Jindřich Rošinský, Jindřich Jaroným Hrobčický, Jiří Sakmiller (Segmiller), Jetřich Šatný †, Jindřich Adam Lukavecký, Jindřich Dobřichovský, Jiří Lampach, Jiří Šlechtín, Jindřich Haugvic, Jiří Sekerka, Jiří Škornice, Jiří Drachovský (zabit), Jiří Vinařský, Hendrich Šefflinger, Hynek Švab, Hendrich Cetlic (Zedlitz), Hendrich Abraham z Solhauzu, Hendrich Leopold Šlik hrabě z Holejče, Hendrich z Sladova, Hynek Tluksa z Me-

čkova, Hendrich Hozlaur z Hozlau, Hendrich Jakub Tejřovský †, Hendrich Vrř, Hynek mladří Vamberský, Hynek Václav Bořický, Hendrich Panvic, Hendrich z Býnu na Jilovém, Hendrich Kaplír, Jan Kozelka z Hřivic, Joachim Křiřtof Hůbka, Jan Viřně, Jan Hagen z Švarcbachu, Jan Václav Kaplír, Jan Mirek z Solopisk, Jan Vartovský, Jan Jiří Čejka, Jan Albrecht Slavata z Chlumu a Kořmberka, Joachym z Gluksu, Jan Jindřich Kobík z Pořičan, Jan Bartoloměj z Rajtenbachu, Jan Jiří Horčice, Jan Jiří Maximilian Žákovec, Jan Kalenice, Jan Jindřich Hubřýk z Hendrsdorfu ve vsi Vítkově, Jan Joachym Ratiborský, Jan Slanský, Jan Kamberský, Jan Křiřtof Knobloch, Jan Vilém Šlovický, Jan Oldřich Klusák, Jan Václav Ullersdorf, Jan Markvart Koc z Dobřše, Jan Křiřtof Uttenhoffer, Jan Křiřtof Pernklo z Šenreutu †, Jan Janovský, Jan Kuneř z Lukovec, Jan Ondřej Černín z Chudenic, Jaroným Hradecký, Jan Jindřich Smřčka, Jaroslav Sezima Rařín, Jan Křiřtof Votík (Otík) Bradský, Jan Sigmund Sendražský, Jan Plot z Konařin, Jan Vilém Velemiský, Jaroslav Kladenský, Joachym Vlasatý, Jan Bohuslav Myřka, Jan Sigmund Hozlaur z Hozlau, Jan Vojíř Saska, Jan Sigmund Černín, Jan Hozlaur z Hozlau, Jan Mikuláš Vojislav z Branířova, Jan Měříček z Výřkova, Jan Mazaný z Slavětína, Jan Log z Netky, Jan Jiří Log z Netky, Jan Křiřtof Boreň, Jan Freybruder (snad Freiburger), Jaroslav Dobřenský, Joachym Hendrych z Fejliče, Joachym z Vířky, Jan Pátek z Voleně, Jan Holý z Poňatovic, Jan Bohuslav Čejka, Joachym Sobětický z Sobětic, Jan Křiřtof Hozlaur z Hozlau, Jan Ludvík Roznhagen z Janovic, Jan Litolt Slach, Jan Haugvic z Biskupic, Jan Jiří Bořinský, Jan starří Libovický z Libovice na panství Dobřířském, Jan Václav Lukavský, Jan Stropín, Jan Fridrich Hubřýk, Jan Smil Lukonos, Jakub mladří Kapláněk, Jan Gerřtorf †, Jan Albrecht z Globen, Jan z Šenu, Jaroslav Hoffman z Mynchshoffu, Jan Adam Lochner, Jan Štefan Vrabský, Jaroslav Hozlaur z Hozlau †, Jan Hora, Jan Jindřich Kořenský, Jan a Václav bratři Helvíkové, Jan Křiřtof Cevicar (Zedwitz), Jan Sebastian Widřšperger, Jan Václav Lukavský, Jan Benydek z Veverí, Jobst Kořenský, Jaroslav Bukovanský (odsouzen polovice jmění), Jan Heinrich Teyřovský, Jaroslav Oujezdecký, Jan Mařřov-

ský z Kolovrat, Joachym Šteinsdorf, Jan Hertenberger, Jan Jiří Hora, Jan Krištof z Helbensdorfu, Jan Krištof Boryně (Boreň), Jan starší Matyašovský, Jan Burian Protivec, Jan Bořek Dohalský z Dohalic, Jan Bohdal, Joachym Jiří Kunaš, Jaroš Šlechta, Jan mladší Strupín z Stropin, Jan Předborský, Jan Chuchelský, Jan Lukavecký, Jan Karel z Svarova, Jan Zarybnický, Jan Bogan (Bojan), Jan Němčický, Joachym Ondrický (Údrcký), Jan Dobřenský, Jan Fridrich z Oppersdorfu, Jan Hendrich Kauč, Jonáš Poust, Jan Reichart Štampach, Jan Teofil Mráz, Jan Ropal, Jan Jindřich Bošinský, Jan Bohuslav Čejka, Jan Vrabský, Joachym Košetický, Jakob Jeník z Mezilesic, Jan Myška, Jan Oustajovec, Joachym Jiří Kunaš, Jan Zumner, Jan Václav Saahrer (Žďárský), Jan Velvecký, Jan Ilvik (snad Helvík), Jan Jiří Mráz, Joachym Nyksreyter, Jareš z Jičina, Jan Talacko, Kateřina Kaplířová roz. z Sulevic, Kašpar Uttenhoffer, Karel Bybryč, Karel Chval z Lipovice, Karel Markvart Kořenský, Krištof Nybšic z Holtendorfu †, Krištof Sádek, Kunigunda Kunšová, Kašpar Jonata Hostounský z Kosmáčova, Karel Beřkovský, Kašpar Max z Maxu, Krištof Malovec, Kašpar Colona z Felzu, Karel z Kolovrat, Krištof Potvic z Potvic (snad Kotvic), Karel Šyn (Šen) z Šynu, Krištof Bukovský z Hustiřan, Krištof Matyáš z Sudet, Karel Václav Sedlecký, Krištof Albrecht z Globen, Krištof Hendrich z Cetvic (Zedwitz), Karel Záruba z Hustiřan, Kristian Khýn, Krištof Kaplíř, Karel Hochhauzar, Karel nejstarší Záruba z Hustiřan, Kašpar Vančura, Karel Kořenský, Krištof Kelble z Keisinku, Karel Lukavecký (zabit), Jan Kašpar Křečovský, Karel Myška, Kunrat Hornátecký, Krištof Rechenberger, Karel Kaplíř, Vintíř z Býnu, Kašpar Mahr (Mohr?), Karel Kozel z Rozentalu, Kunata Hornátecký, Linhart Cerer (Zerer), Linhart Škop (snad Škopek), Ladislav Widrsperger, Ladislav Jindřich Častolar Dlouhoveský, Leopold Častolar Dlouhoveský, Lychtric Bejček z Nezpečova, Ladvík Ulický, Lychtric Velvetský, Linhart Krumfus, Ladislav z Donína, Ladislav Kostomlatský z Vřesovic, Matyáš Magrle, Mikuláš Purkhart Voděradský z Voděrad, Matyáš Seyfrid z Seyfenova, Matyáš mladší Štampach, Matyáš Šindl, Matyáš Cetlicer (Zedlic), Martin Šmohař z Rochova, Myslibor Pavel Straka, Mikuláš Hložek, Martin Voneš z Slavikovic,

Matyáš Kamenický, Mikuláš z Dranšvic, Michael Peldřimovský, Mikuláš Lhotka, Mikuláš mladší Smrčka, Mikuláš starší Smrčka, Mikuláš Vitha ze Rzavého, Matěj Strabach (Strobach), Matěj Sataníř, Matouš Michalův, Matouš Mikuláš Leyský, Mikuláš Žerovský, Mikuláš Lokovnický, Mikuláš Rodovský z Hustiřan, Melichar Lutic, Matyáš Šiška, Matěj Kohút, Matěj Zeman, Mikuláš Mrázek, Mikuláš Vitanovský, Ondřej, Adam a Jan Rudolf bratři Klusakové, Ondřej Libenaur, Ondřej Oustajovec, Petr Kořenský z Terešova na Oustrašicích, Přech Říšnický, Petr Tandl z Pžal, Potenciana z Švamberka, Petr Vok Kořenský, Petr nejstarší Radkovec, Pavel Syglerovský † (snad Ziegler), Petr mladší Špulíř, Petr Malovec z Malovic, Petr Dvořecký z Olbramovic, Pavel Četeňský z Četně, Petr Svatkovský, Petr z Lidlova, Petr Kyšperský z Vřesovic, Purkhart z Vchynic a z Tetova, Přibík Sekerka, Pavel Hamza, Pavel Miretický, Přech Svatkovský, Petr Holakovský, Petr Boušek (Bouček), Petr Myslibor Hamza, Purkhart Kordule, Pavel Pohnan, Petr Chotek, Petr Gerštorf, Rudolf Wachtel, Rudolf Malovec z Malovic, Rudolf z Byberiče (Bybryč), Rozina Tyzlová roz. Prolhofferova, Rudolf Pichl z Pichlberku, Racek Hrobčický, Radslav starší z Vchynic, Šebastian Bejšovec, Šebastian Cerer (Zerer), Šebastian Heřman Perglar, Šimon Diviš Vokrouhlický, Šťastný Bošinský z Božejova, Smil nejstarší Běšín, Šebastian Oujezdecký, Samuel Sudek, Sylvestr Oustajovec, Strachota Vostrovec, Samuel Matzyus z Hostinní, Samuel a Jan bratři Rybniční, Sedech Bukovský z Hustiřan, Tomáš Elbogner, Václav Ladislav Mírek, Václav, Vilím a Adam Jenšíkové bratrancové z Radvanova, Václav Vicen, Václav Bořek, Vilím Mikuláš Mošaur †, Václav Koc z Dobrše, Václav starší Vražda, Vilím Razický z Vchynic, Vilím Kaplíř ze Sulevic, Volf Kašpar Chrt z Rtína, Václav Žandovský z Nedakřovic, Vilím Štěpán Janovský, Václav Boreň, Václav Král z Dobré Vody, Volf Albrecht Kaplíř, Václav Pryk (Přink) z Malých Vinařic, Václav mladší Chlumčanský, Václav Redlfestar, Vojtěch Kyšperský z Vřesovic, Václav Sakh, Oldřich Španovský †, Vilím Skalický v Příbrami, Václav Čejka, Vratislav Boryň ze Lhoty, Václav Roznhagen z Janovic, Václav Říha Kunata Myška ze Žlunic, Vilím starší z Podmokl a z Prostiboře, Václav Beřkovský z Šebí-

řova, Václav Benýdek z Veverří, Volf Gryzl z Borovska, Václav Vrabský Tluksa z Vrabí, Vilím Varlejš z Bubna, Oldřich Kobík z Poříče, Václav Oldřich Běšín, Václav Sedlecký, Václav Boryň †, Václav Račín z Račina, Oldřich Kalenice †, Vilím Karel Šlovický, Václav Zabuský, Václav Běšín, Volf Bernart Fictum, Václav Hozlaur, Václav Cerer, Vilím Raus (Rous), Vilím Zdislav Rychnovský, Oldřich Sudkovský, Václav Borkovec, Václav Mládek, Vít Dekora, Vincenc Holzšparer, Václav Zahradecký, Václav Šešer (Šeser), Vojtěch Vřesovec, Vít Hendrich Rabicar, Oldřich Kneysl, Oldřich Klusák z Kostelce, Oldřich Zahradka, Oldřich Giglingar, Václav Haugvic z Biskupic, Vilím Údrcký, Oldřich Kunata Myška, Václav Kelbl z Geisinku na Předlicích, Václav Kelbl z Geisinku na Chvojně, Václav Henich, Václav Helvík, Volf z Bybřic (Bybryč), Václav Boušek, Zikmund Gelhorn, Zdeněk Kořenský †, Zikmund Dobřichovský z Malejova, Zikmund Arnošt Kfeler z Saxengrýnu, Zikmund Vojislav z Branišova †, Zikmund Matyáš ze Sudetů, Zikmund Roh Sosnovec z Vlkanova, Zikmund Rausendorf, Zdislav Rožnovský, Zdeněk Felix Sekerka, Zikmund Hložek, Zdeněk Čerkovský, Zikmund Pacovský, Zikmund Heralt Robmhap †, Zdeněk Tatauš, Zikmund Rozndorfer, Zikmund Licek, Zikmund Robmhap, Zikmund Rotleb a Zikmund Vřesovec.

Avšak přemnozí z jmenovaných neměli žádného jmění, mnozí buď již zemřeli neb pro náboženství ze země odešli, někteří pak již při kommissi konfiskační byli odsouzeni a tedy jen omylem opět obesláni, tak že od dalšího jich pokutování bylo upuštěno. Předce pak k návrhu král. prokuratora Rafaela Mišovského ze Sebusína cíś. resolucí z dne 1. ledna 1637 bylo nařízeno, aby se jednalo o složení pokuty i s ostatními osobami, které se posavad před kommissí transactionis nevyrovnaly, též aby každý tu summu, kterou před kommissí za provinění své odvésti se podvolil, vedle terminu již prošlého do úřadu rentmistrského na hotově složil, jinak že jeho statek k ruce císaře bude ujat a dokud by ta summa nebyla zaplacená, dotud v sekvestraci zůstane. Proto hleděl každý, kdo ještě nějaký stateček měl, jej sobě a dědicům svým pojistiti porovnáním se o pokutu, aby se mu dostalo cíś. perdonu. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{4}$. — C. 123, C. $\frac{11}{40}$.)

Commissio tractationis de pio opere.

Osoby katolické, které při kommissi konfiskační pokuty za provinění své v čas zpourey, jehož se zvláště přísahou králi Fridrichovi učiněnou dopustily, byly osvobozeny buď bez výminky neb s jistou výminkou (*absoluti sine v. cum clausula*, jak již předešle o tom jest pojednáno), měly vedle cís. nařízení, daného l. 1624 král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina, místo pokuty za pardon jim udělený složiti podle jmění svého jistou summu peněz na *collegium nobilium*, které císař pro studující jinochy stavu vyššího při kolleji jesuitské v Praze založiti obmýšlel. O takovou pokutu měl král. místodržící jednati s dotčenými osobami, těm však, kteří by dobrovolně ničím k účelu vytčenému přispěti nechtěli, sám uložiti pokutu peněžitou, jejich jmění přiměřenou. Ale poněvadž věc ta z mnohých příčin předse vzata nebyla, podáno bylo o tom k cís. rozkazu od král. místodržících dne 25. listopadu 1628 král. české kanceláři dvorské dobré zdání, dle něhož každý, kdož bez výminky (*sine clausula*) byl pardonován, z každého poddaného svého aspoň pět zlatých, ti však, kteří s výminkou (*cum clausula*) byli pardonováni, z každého poddaného pět kop míš. ze svého vlastního jmění (beze vši náhrady od poddaných), jiní pak, kteří statků pozemských neměli, z jistin svých po 10 zlatých neb kopách ze sta v jistých lhůtách pokutou složiti měli.

Avšak císař, přihlížeje k tomu, že se věc ta týká obyvatelův katolických, kteří jenom z přinucení dotčenou přísahu králi Fridrichovi vykonali, a beztoho již kontribucemi, sněmem právě povolenými, příliš byli obtíženi, nařídil listem daným dne 23. ledna 1629 král. místodržícím, aby s nimi po dobrém jednáno bylo o příspěvky k účelu vytčenému. K tomu konci zřízena byla kommisie *tractationis de pio opere*, jejímž představeným jmenován byl sekretář Jan Hegner z Rösselfeldu, jemuž přidán za registratora a expeditora Mikuláš Václav Hájek, expeditor při komoře české, jenž za půl třetího léta odměnou za službu tu 600 kop míš. obdržel. Při této kommissi zavázalo se 187 osob pardonovaných k alumnatu kolleje Ferdinandské (*collegium nobilium*) v klá-

šteře sv. Jakuba v Starém městě Pražském složiti z jmění svého v jedné summé 78.995 zl. 15 kr. rýn. Na tuto summu smluvenou a k zaplacení v jistých lhůtách pojištěnou bylo l. 1631 ještě 88 osob dlužno 24.954 zl. 5 kr. dle listu daného na hradě Pražském dne 2. dubna 1631, jímž se tyto osoby zejména vytčené napomínají, aby summu od nich povinnou ve dvou nedělích od sv. Jiří pořád zběhlých zúplna složily, jinak že se pro nezaplacenou quotu netoliko k statku, nýbrž i k osobám jich hleděti bude. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) Osoby, které o takové pokuty při kommissi tractationis se smluvily, jsou vytčeny v seznamu pokutovaných.

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená.

Vedle císař. listu, daného na hradě Pražském dne 16. února 1628, obráceny býti měly k zaplacení císař. armády, Albrechtovi z Waldšteina svěřené, všechny statky v říši Německé konfiskované osobám, které se proti císaři potřebovati daly ve válce dánské. O této konfiskaci podána jest zpráva při Albrechtovi z Waldšteina na str. 734—738.

Potom když po propuštění Waldšteina z velitelství král Švédský Gustav Adolf l. 1630 v Německu výbojně vystoupil a některá knížata německá s ním se spojila, též do jeho služby vstoupili mnozí emigranti a exulanti čeští; nařídil císař, aby statky všech, kteří proti němu u nepřítele slouží, v pokutě byly ujaty. K takovému pokutování emigrantů českých byl císař oprávněn podle dobrého zdání, od král. prokuratora Samuele Albína z Weissenblutu dne 4. dubna 1631 k rozkazu komory české z dne 7. února t. r. podaného; neboť dle obnoveného řádu zemského takoví lidé, kteří proti císaři jakožto králi Českému u nepřítele sloužili, skrze patenty v celé zemi měli býti vyhlášeni a dle snesení říšských sněmů v Řezné a ve Wormsu (Reichsabschied an. 1541 fol. 258 & an. 1564 fol. 549) pokutováni tak, že jejich manželky a děti za nimi poslány a statky jejich konfiskovány býti měly (*Ejus-*

modi milites habentur pro rebellibus et servatur idem modus in confiscatione bonorum). (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Tato konfiskace statků v zemích opět vydobytých, zvláště pak v Čechách, postoupena byla neobmezeně k zapravení výloh válečných císařským listem z dne 15. dubna 1632 nejvyššímu císař. vojevůdci Albrechtovi z Waldšteina, knížeti z Fridlandu, který k tomu účelu po vypuzení lidu saského z Čech zvláštní kommissi konfiskační v Praze a v krajích Chebském a Loketském rozkazem daným dne 13. května a 23. července 1632 nařídil a již listem z dne 3. května 1632 skrze Jiřího Michnu král. místodržící žádal, aby Sezimu hraběte z Vrtby, jemuž ta kommisie byla svěřena, při vyhledávání a ujímání se statků všemožným způsobem podporovali.

Těch tuto *kommissi konfiskační Fridlandskou* obesláni byli skrze patenty, od knížete z Fridlandu dne 17. ledna 1633 vydané, všickni emigranti a exulanti čeští stavu panského, rytířského a městského, kteří při vpádu kurfiřta Saského do království Českého s lidem jeho nepřátelským do země vpadli, s nepřítelem se spojili a stovaryšili, ochrany a všelijaké podpory při armádě nepřátelské skutečně užívali, mnozí z nich za stavy král. Českého se vydávali, zapověděné schůzky drživali, stavy a poddané císaři věrné znepokojovali a rozpokojovali, proti císař. milosti jim předešle udělené nových účinků zlých se dopouštěli a jakožto domnělí stavové desk zemských a jiných expedicí ujímati se opovážili; též v zámky, tvrze, města, městečka, domy i jiné grunty, na onen čas na císaře v pokutě připadlé a potom jiným obyvatelům král. Českého prodané, tolikéž v statky duchovní a klášterské i v jiné mnohé, jako i v ty jim na onen čas vlastně náležející, potom pak od nich prodané aneb jiným zadané, mocně se uvázali; proti císaři se pozdvihovali, v zemi roztržitost a bouřku tropili; ty statky, kterých jsou se tak ujali, sšumovali a splundrovali, obilí, vína a jiné věci pryč ven ze země vyvozeti dali; osob předešle odpravených hlavy, na věži mostské vystavené, dolů snímali, a mnozí i potom při nepříteli v službách vojenských zůstávali. — A poněvadž žádný z obviněných k dotčené kommissi v čase uloženém (v šesti nedělích) se nepostavil a nevinu svou neodvedl, z té příčiny všickni, kteří se způsobem vytčeným této nové

zpouřu účastny učinili, pro provinění své všech statkův a jmění svého při kommissi dotčené dne 16. a 25. ledna 1634 byli odsouzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jmění a statky, které při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini byly prisouzeny, vynášely přes tři milliony zlatých rýnských, jak o tom jakož i o osobách odsouzených obšírná zpráva při Albrechtovi z Waldšteina (str. 813—824), pak při městech Chebu (str. 1081—1084) a Lokti (str. 1137) jest podána. Avšak jenom některé z těchto statkův od Waldšteina byly ujaty, prodány a vedle cíś. generalní resoluce z dne 14. května 1633 do desk zemských vloženy. (D. Z. 622, B. 22.) Neboť ještě před vyhlášením rozsudků, které od dotčené kommisie vedle nařízení Waldšteina za jeho nepřítomnosti nejvyššímu purkrabí Pražskému k schválení byly předkládány, vykonána byla exekuce proti Waldšteini; pročež dle návrhu král. prokuratora z dne 1. března 1634 k ruce císaře ujaty byly též všecky statky a spravedlnosti, při kommissi konfiskační Fridlandské Waldšteini prisouzené. K vyšetření těchto statkův vedle cíś. resoluce z dne 21. března 1634 podali kommissaři, k dotčené kommissi od Waldšteina předešle nařízení, Sezima hrabě z Vrtby, Václav Vratislav z Mitrovic, Rafael Mnišovský, Jan Reichart Schwab, Jan Jezberovský, Benjamin Fruwein z Podolí a Dr. Rudolf Dodoneus, dne 25. dubna 1634 úplnou zprávu o této konfiskaci král. místodržícím, jimž cíś. resolucí z dne 30. května 1634 revise téže konfiskace byla odevzdána. Této zprávě přiloženy byly výkazy všech statkův konfiskovaných a dle odhadů již prodaných neb jistým osobám postoupených; seznamy domů, jichž se cíś. rychtáři měst Pražských na poručení kommisie ujali; seznamy dluhův a spravedlností vězících na statcích konfiskovaných; výkazy peněz kommissi odvedených a od ní vynaložených; seznamy osob při kommissi obviněných se všemi doklady jejich viny; konečné rozsudky proti osobám obviněným při kommissi vynešené. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$.) Dle těchto seznamů odsouzeno bylo při této kommissi 335 osob, z nichž bylo 16 stavu panského, 128 stavu rytířského, 152 měšťanů Pražských a 39 měšťanů z Litoměřic a z některých měst jiných. Které osoby potom dle návrhu kommisie revisionis konfiskace Fridlandské od

císaře žaloby a pokuty byly osvobozeny, jest vytčeno v seznamu pokutovaných. — Konečně cíś. reskriptem z dne 4. července 1639 nařízeno bylo, aby k ruce král. fisku uято bylo též jmění těch osob, které pro provinění své při vpádu saském l. 1631 před kommissí konfiskační Fridlandskou nebyly obviněny; není však vytčeno, kterým osobám jmění jejich *prævia declaratoria sententia* bylo konfiskováno. (C. 215, C. 1/1.)

III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané.

O příčinách exekuce proti Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům vykonané, jakož i o konfiskaci jejich jmění a statků pojednáno jest zevrubně při Albrechtovi z Waldšteina (str. 742—830), při Adamovi Erdmanovi a Janovi Rudolfovi Trčkoví (str. 678—714), při Vilémovi Vchynském (str. 860—870), při Kristianovi Illovi z Illau (str. 212—214), při Janovi Oldřichovi z Schaffgotsch (str. 759) a při Hendrychovi Neumannovi (str. 393). — Touto konfiskací uято bylo k ruce císaře jmění a statků, v jedné summě 15,007.703 zl. 50 kr. rýn. vynášejících, totiž: po Albrechtovi z Waldšteina v summě 9,285.589 zl. 20 kr., v kteréž pojato není několik millionů zlatých pohledaností, které Waldstein náhradou za výlohy válečné od císaře obdržeti měl (str. 830); po Adamovi Erdmanovi Trčkoví 8 statků v summě 872.464 zl.; po Janovi Rudolfovi Trčkoví 26 statků a 4 domy v summě 3,625.842 zl. 30 kr. a jistin 81.666 zl. 40 kr., tedy úhrnem 3,707.509 zl. 10 kr.; po Vchynském 5 statků, 3 domy a 4 vinice v summě 560.000 zl. a jistin 41.400 zl. 20 kr., tedy úhrnem 601.400 zl. 20 kr.; po Illovi 2 statky a 2 domy v summě 105.115 zl. a jistin 27.626 zl., tedy úhrnem 132.541 zl.; po Schaffgotschovi ve Slezsku 1 statek v summě 406.000 zl.; po Neumannovi 1 dům v summě 2200 zl. rýn. — Skoro všecky statky, touto konfiskací císaři připadlé, rozdány byly odměnou cíś.

generalům, plukovníkům a důstojníkům neb jiným osobám, jak to při jednotlivých statcích jest vytčeno, tak že z této konfiskace, jako ze všech předešlých, král. fisku velmi málo zůstalo.

Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi připadlých.

Při kommissi exekuční a konfiskační odsouzeno bylo 658 osob, jimž konfiskováno bylo 789 statků, 220 domův a 41 vinic, což vše v jedné summě za 24,276.885 zl. rýn. bylo odhadnuto. Připočítáme-li k tomu statky 50 městům odňaté v summě odhadní 3,107.566 zl., pak 116 statků osobám v léno odsouzeným náležejících v summě odhadní 2,210.991 zl., vynáší summa odhadní všech statků konfiskovaných 29,595.442 zl. rýn., v kteréž není pojata cena za 53 statky neodhadnuté, na dva milliony zlatých vynášející. Odečteme-li však od toho summu odhadní 374.771 zl. za 37 statků navracených 30 osobám, pak summu 1,237.935 zl. za statky městům navracené, tedy v jedné summě 1,612.706 zl.; shledáme, že konfiskováno bylo statků za 30 millionů zl. odhadnutých, kteréž však dle správných odhadů stály za 90—100 millionů zl. rýn., což by dle nynějších poměrů, zvláště dle nynějších a tehdejších cen obilí, dobytka a jiných věcí, jak jsou vytčeny při některých odhadech, učinilo summu nejméně 500 millionů zlatých r. č.

Tyto statky prodány (dílem darovány a zastaveny) byly v jedné summě za 23,666.237 zl. K tomu v pokutě ujato bylo jistin do 5,146.817 zl. (totiž osobám odsouzeným 4,753.110 zl. a městům 393.707 zl.); pokuty pak peněžité, měšťanům Pražským a jiným uložené, vynášely 362.392 zl.; potom pokuty při kommissi transactionis porovnané 96.544 zl. a pokuty při kommissi tractationis de pio opere za pardon dobrovolně složené 78.995 zl. rýn. — Z těchto všech statkův a pokut, úhrnem 29,350.985 zlatých vynášejících, připadlo král. fisku 25,468.875 zl. rýn.

Přičteme-li k tomu jmění a statky, po vpádu saském a po exekuci Fridlandské v Čechách konfiskované, v summě

13,000.853 zl. rýn., tedy vynášelo veškeré jmění všemi konfiskacemi v Čechách král. fisku připadlé 38,469.728 zl. rýn., kteréž však, jak výše povědíno, skoro všecko na zaplacení císař. vojska a na obdarování císař. generalů, plukovníků, důstojníků a mnohých jiných osob duchovních i světských, zvláště cizozemců, bylo vynaloženo.

Jak veliká část království Českého konfiskací po r. 1618 byla zaujata, poznáme z přehledu následujícího, v němž jest vytčen počet statků dle popisu Palackého:

v Rakovnicku	z 56	statků	nebylo	konfiskováno	39,	z nichž	14	statečků
v Žatecku	z 62	"	"	"	17	"	11	"
v Litoměřicku	z 62	"	"	"	19	"	3	"
v Boleslavsku	z 57	"	"	"	11	"	3	"
v Bydžovsku	z 39	"	"	"	7	"	4	"
v Hradecku	z 43	"	"	"	19	"	3	"
v Chrudimsku	z 27	"	"	"	13	"	2	"
v Čáslavsku	z 75	"	"	"	21	"	14	"
v Kouřimsku	z 87	"	"	"	47	"	35	"
v Berounsku	z 74	"	"	"	50	"	39	"
v Tábořsku	z 60	"	"	"	29	"	17	"
v Budějovicku	z 29	"	"	"	17	"	11	"
v Prachensku	z 79	"	"	"	50	"	33	"
v Klatovsku	z 51	"	"	"	29	"	19	"
v Plzeňsku	z 54	"	"	"	28	"	16	"
v Loketsku	z 66	"	"	"	39	"	29	"

úhrnem z 926 statků nebylo konfiskováno 435 z nichž 253 statečků

Dle tohoto výkazu z 926 statků konfiskováno bylo 491, kdežto konfiskací nebylo postíženo 435 statků, z nichž však po srážce 253 statečků nepatrných, větším dílem jenom jednu neb dvě vesnice obsahujících, zbývá toliko 182 větších statkův a panství.

Mezi statky nekonfiskovanými bylo jenom 147 rozsáhlejších panství, totiž v *Rakovnicku*: Křivoklát a Krušovice (král. komor.), Hostivař a j. v. panství nejvyššího purkrabství, Chříč, Týnec Panenský, Kladno, Buštěhrad, Smečno, Peruc, Roudnice, Běškovice horní, Veltrusy (část), Tuchoměřice (část) a Tachlovice (mimo Dušníky). — V *Žatecku*: Přísečnice (král. komor.) a Citoliby (část). — V *Litoměřicku*: Brozany, Libochovice, Budyně, Dlažkovice, Lovosice (část), Bílina, Světec,

Osek, Duchcov (mimo Jiřetín a Maltair), Děčín, Palič (část) a Březno Veliké. — *V Boleslavsku*: Mělník (král. komor., mimo Vtelno Mělnické, Sedlec, Borek, Přívory hořejší, Kaniin, Byšice a Čechelice), Březno, Lysá, Benátky Nové (král.), Košatky, Zákupy a Jablonné (část). — *V Bydžovsku*: Poděbrady (král. komor.), Chlumeck (mimo některé vsi) a Lomnice. — *V Hradecku*: Smiřice (mimo Hořiněves, Vřeštov, Žíželoves a vsi Rusko, Piletice a Skaličku), kteréž panství pak konfiskováno bylo po Trčkově; Broumov a Police, Starkov, Rokytice, Žamberk, Králíky, Kyšperk (Supí hora, mimo Orlice a Lukavice), Brandýs nad Orlicí (mimo Libchava Česká, Olešná a Mostek), Kostelec nad Orlicí (mimo Tukleky a Duby) a Častalovice. — *V Chrudimsku*: Pardubice (král. komor.), Heřmanův Městec, Rosice (mimo Synčany, Žestoky a Čankovice), Chrast, Landškron, Litomyšl, Novýhrad a Richenburk. — *V Čáslavsku*: Žehušice, Nové dvory (část) a Pečky. — *V Kouřimsku*: Zásmyky (mimo Poděvousy a Pučery), Rataje (mimo Bláto Černé), Šternberk, Hrádek komorní, Štířín, Dobřejovice, Kunratice, Průhonice, Kolín (král. komor.), Brandýs a Přerov (král. komor., mimo statky Dechtary, Dřevčice, Jenštejn, Rudeč, Jiřice a Třebošnice), Břežany panenské (mimo statky Odolena voda, Dřínov, Sedlec a Bořanovice). — *V Bečkovsku*: Karlštejn (královny), Zbraslav (mimo Komořany, Mokropsy, Solopisky, Uněklasy a Třebotov), Mníšek, Slapy a Davle (mimo Chotělsko a Kříšov), Smilkov (část), Chlumeck (část), Dobříš (král. komor.), Milín, Jince, Lochovice, Zbiroh (král. komor.), Točnick (král. komor.), Králův dvůr (král. komor.). — *V Tábořsku*: Želeč (část), Bechyně, Nadějkov (část), Jistebnice (bez Borotína), Chotoviny (část), Pelhřimov, Cerekvice (část), Žirovnice, Kunžak, Bystřice, Hradec Jindřichův a Řečice. — *V Budějovicku*: Budějovice (mimo Rudolfov, Vesce, Dubné, Třebín, Branišov a Dasny), Stráž, Chlumeck, Vyšší Brod (mimo Kondratce), Krumlov (král. komor., mimo Mezipotočí, Pasovary, Uretschlag, Ebenau, Světlík, Mírkovice, Machovice, Pláně věžovatá, Hamr, Slavče, Závraty, Koroseky, Kremže, Čertyně, Vesce horní a Markvartice). — *V Prachensku*: Drhovle (část), Varvašov (mimo Vadkovice), Drahenice, Blatná, Strakonice, Lnáře (mimo Kádov, Smolinec a Bezděkov), Žichovice (část), Sušice, Královský hvozď, Vo-

lyně (mimo Něhošovice), Přečinov, Dobrš a Rohanov; Vimberk, Vlachovo Březí (mimo Lipovice, Žárovna a Budkov), Netolice (bez statků Lhenic, Bavorova a Strunkovic), Protivín (část). — *V Klatovsku*: Planice a Němčice (mimo Struhadlo a Klikařov), Zelená hora (bez statku Pradla), Nalžovy (mimo Čejkov, Krutěnice a Zavlekom), Teynec a Běšiny (mimo Vrhavec, Neznašov, Lhotku, Radoňov a Sobětice), Bystřice (mimo Ouborsko, Ondřejovice, Němčice, Janovice, Holíkov, Prapořiště, Rohožno, Veselí a Dobříškov), Mutěšín, Chuděnice (bez statků Mězholec, Ousilov, Dolan a Svrčevsi), Žinkovy. — *V Plzeňsku*: Plzeň (mimo Bušovice), Štáhlavy, Poříčí spálené (mimo Oujezd železný, Chynín a Borovno), Hradiště (část), Chotěšov (mimo Lukavice hořejší), Kladruby (mimo Holostřevy a Benešovice), Bor, Dvory (část), Planá (část), Svojsín (mimo Ninkov a Pytlav), Trpistý a Třebel, Teplá (mimo Popovice), Bezdrůžice, Plasy (díl), Luhov (mimo Popovice, Radimovice a Hunčice), Křimice. — *V Loketsku*: Hertenberg (mimo Bürgles), Schönbach, Kraslice, Joachimsthal (král. komor.), Hauenstein, Žlutice a Aš (mimo Reuth horní a dolní).

Naproti tomu jest mezi 491 statky konfiskovanými 275 rozsáhlých panství, kteréž obsahují více než dvě třetiny království Českého, tak že skoro *tři čtvrtiny tohoto království byly konfiskovány.*

SEZNAM

**osob a měst pokutovaných
a statků jim konfiskovaných.**

Adam z Aichenfelsu, adjunkt komorního rady u knížete z Fridlandu, při kommissi revisionis konfisk. Fridlandské l. 1635 odsouzen byl všeho jmění, protože dukáty z knížecí komory Jičínské k rozkazu knížete z Fridlandu poslední dni před jeho zavražděním l. 1634 vyzdvižené ze země odvezl a potom u nepřítele sloužil. Jeho žádost za udělení milosti od komory české král. prokuratoru k dobrému zdání dne 20. srpna 1638 byla odevzdána; není však v aktech ničeho, zdali cis. milosti dosáhl. (C. 215, F. 5. — Viz též Albrecht z Waldsteina a Jetřich Malovec.)

Jan Buryan Amcha z Borovnice, odsouzen při kommissi confiscationis všeho jmění, z milosti vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 při dvou třetinách zůstaven byl. Ale poněvadž statek jemu v díle třetím náležející, *Předboř* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř., dom. Maleč) — tvrz P. příkopem obehnaná s dvorem poplužním, olejnou a pivovárem, ves P. s mlýnem a krčmou výsadní, pak ves *Blatnice* s krčmou, též ve vsi *Jenikově* chalupa řečená „na zadních Kopaninách“ — od něho a bratra jeho Viléma i na místě syna nezletilého po jejich bratru Jindřichovi Václavu již l. 1622 dne 18. října paní Barboře *Chuchelské z Nestajova, roz. ze Skuhrova a na Malči*, za 4500 kop míš. byl prodán, a odsouzený Jan Buryan prodej ten na oklamání král. fisku zamlčel; připadl ten statek celý král. komoře (dle zprávy král. prokuratora dne 19. srpna 1654) s vyhražením podílů na něm náležejících bratrům odsouzeného neb jejich dědicům. — Mimo to dotčená *Chuchelská* (dle patentu z dne 12. srpna l. 1622) trojnásobné vynahrazení toho, oč král. fiskus byl oklamán, na sebe potáhla, protože

vědouc, že rebellu Janovi Buryanovi jest dlužna, o tom král. fisku oznámiti povinna právně byla, avšak to ututlala. Za toto pohledávání fiskální, pro které statek Předbořský dne 13. ledna 1659 od král. komory opět byl ujat, zavázal se tehdejší jeho držitel Adam Rudolf Chuchelský z Nestajova při kommissi revisionis dne 18. listopadu 1672 složit 1400 zl. rýn., kteréž také odvedl a sobě porazil ze zbytku summy trhové Amchům l. 1655 zadržalého per 1754 kop míš., náležejících synům Amchovým Buryanovi Heraltovi a Vilému Jindřichovi. (C. 215, A. 5. — D. Z. 145. J. 12; 299, D. 23 & 311, L. 12. — Viz též Chuchelský.)

Vilém Amcha z Borovnice a ve Zboží, odsouzen k manství při kommissi confiscationis, pak dne 28. června 1623 osvobozen pokuty pro účastenství své ve zpouře, brzy potom zemřel, zanechav dvůr pustý, ve vsi *Zboží* na panství Poděbradském ležící. Dědicové jeho nesložili žádné pokuty za pardon mu udělený při kommissi transactionis, před niž Amcha dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{8}$.)

Jan Konrad z Amstatu, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, však při kommissi confiscationis dne 5. ledna 1622 osvobozen pokuty, zavázal se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 40 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Anděl z Ronovce a při městě Chrudimi, před kommissí confiscationis dne 28. června 1623 provinění svého za času zpoury zproštěn, v brzce potom zemřel, nezanechav žádného jmění dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho před kommissi transactionis dne 17. února 1630 zpátkem přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym ryt. Babka, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, při kommissi confiscationis l. 1622 dne 21. října odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vyčteno. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Adam a Jan Balbínové z Vorličné, při kommissi confiscationis vedle cíś. výpovědi 17. března 1623 odsouzeni byli *třetiny* jmění svého, které v aktech není uvedeno. (C. 215, B. 36.)

Karel Balbín z Vorličné, recessem král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 19. ledna 1625 podle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na které by léna přijati mohl; pročež vedle král. výpovědi *pátý díl* jmění svého na jistínách v pokutě do komory české odvésti povinen byl. Dle účtu, který na poručení komory české z dne 9. července 1635 s bratrem Balbínovým dne 2. srpna t. r. byl učiněn, obnášelo jmění Karla Balbína na jistotách dle dlužních listů i s úroky, od 19. ledna 1625 až do 31. července 1635 zadržalými, 10.036 kop 39 gr. míš., z čehož *pátý díl* král. fisku náležející 2007 kop 19 gr. cíś. resolucí z dne 3. prosince 1635 postoupen byl Bernartovi Hyzrlovi sv. p. z Chodova na srážku jeho pohledávání za komorou českou. (C. 215, B. 36. — D. dv. 7, pag. 19.)

Abraham Bechyně ryt. z Lažan a na Rosochatci, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 21. října t. r. odsouzen v *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na statek, tvrz a ves *Rosochatec* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.) s dvorem popl., též dvorec ve vsi Břevnici s pivovárem a mlýnem, vsi Čechotín (Čachotín), Skvořetín (nyní jen dvůr okr. Chotěboř.), Břevnice a Kyjov (okr. Brod Něm.) — což vše sám za 19.590 kop míš. odhadl. Po smrti jeho (1634) přijal léno dne 30. července l. 1637 jeho syn *Bohuslav*, který l. 1651 z manství byl propuštěn proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) 842 zl. a k tomu 1600 zl. za převedení téhož statku do dědictví. (C. 215, B. 4 a C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 32 & 214; 68. I. f. 60.)

Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolík, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen všeho statku, avšak z cíś. milosti při *polovici* jmění zůstaven byl (protoc. condemnat. fol. 291). L. 1624 opět uražen J. M. C. obviněn a na Bílé věži uvězněn, ale brzy z vězení od některých rukojmů pod summu 10.000 kop byl vyručen. Poněvadž pak ničeho na něj provéstí a prokázati se nemohlo, nýbrž shledáno, že po sedm let vždycky na svou poctivost dobrý pozor dával, byli

propuštění jak dotčení rukojmové z téhož rukojemství, v kterémž se za něj postavili, tak i on sám ze svého závazku s tím doložením, že jeho uvěznění jemu a dítkám jeho k žádné újmě poctivosti a dobrého jména býti nemá (dle rozsudku prokuratora dne 23. ledna 1632). (C. 215, B. 4.)

Karel Bechyně ryt. z Lažan a na Borovanech, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že patentem z dne 15. dubna 1621 odsouzen byl *všeho* jmění. Avšak statek po něm pozůstalý *Borovany* (kr. Tábor., okr. Bechyň., dom. Opařany) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a vápenicí, půl městečka Bernartic a vsi Rakov, Podolí (díl) s dvorem popl. a Srlín (díl), s krčmou na Koptě řečenou, chalupou, řekou a přívozem — ponechán pro dluhy jeho synovi *Oldřichovi mladšímu*, který jej l. 1623 kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském za 14.000 kop míš. prodal. (C. 215, B. 4 & C. 1/4. — D. Z. 141, K. 14.)

Mikuláš starší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl: a) statek *Pičín* (Pičina, okr. Příbram., dom. Hluboš) — zámek a ves s dvorem popl., ovčínem, pivovárem, mlýnem a vsi pusté *Komorsko* a *Naves* (zaniklé); b) statek *Dlouhá Lhota* (okr. Dobříš.) — tvrz a ves s dvorem poplužním. Za tyto statky, odhadnuté za 30.162 kop. míš., podával komoře české cíś. nejvyšší strážmistr Šimon Apptmann nad taxu více 20.000 kop míš.; avšak vedle cíś. resol. 16. března 1624 ponechány byly Lažanskému za 50.500 kop míš., na kterouž summu tento hned 1000 dolarů říś. složil. Ale l. 1627 vedle cíś. resol. ve středu po sv. Trojici udělena Lažanskému dokonalá milost, tak že mu i summa již složená byla navrácena. Bechyně pak l. 1629 prodal statek *Pičínu* za 21.500 kop míš. Václavovi Dubskému z Vitinovsi. (C. 215, B. 4. — D. Z. 143, H. 12.)

Mikuláš Šťastný a Fridrich Bechyně ryt. z Lažan, katolíci nemající žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října vedle král. výpovědi 15. září 1623 pokuty osvobození, nedostavili se na obeslání 5. února 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnali o pokutu za udělený jim pardon. (C. 215, C. 1/7 & 1/8.)

Oldřich starší Bechyně ryt. z Lažan na Dušnicích Trhových a Veselí, katolík, jeden z kommissarů při direkcí stavů povstalých, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckrabí za krále, jemuž i přísáhal a konfederaci podepsal. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen k *manství*; avšak vedle cíś. resol. 22. května 1623 milost mu udělena, tak že nepřijal léna na statek svůj *Dušníky Trhové* (okr. Příbram.) — tvrz a ves s třemi dvory popl. (z nichž jeden při tvrzi a dva ve vsi D., řečené „Kašparovský“ a „Staří Páni“) a vsi Vobčov (Obcov), Líha a díl vsi Lhoty německé. — Statek ten, náležející společně Bechyňovi a jeho manželce Anně, roz. z Kokořova, pro dluhy k naléhání věřitelův l. 1623 prodán byl za 40.000 kop míš. cizozemci Janovi Křt. *Werdemannovi*, měšťanu Starého města pražského. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{10}$. — D. Z. 153, E. 26.)

Oldřich mladší Bechyně ryt. z Lažan a na Vlencích, při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen v *manství*, nepřijal léna na statek svůj *Vlence* (okr. Beroun.) (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Tobiáš Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění; avšak vedle cíś. výpovědi 23. září 1624 pokuty byl osvobozen a při statku svém zůstaven. L. 1629 při kommissi tractationis de pio opere podvolil se za pardon mu udělený na alumnat sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 50 zl. pokuty, na niž ještě l. 1631 o sv. Jiří zbytek 12 zl. rýn. měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav mladší Bechyně ryt. z Lažan, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen všeho jmění a z král. milosti při dvou třetinách zůstaven, propadl: a) na jistinách i s úroky 9400 kop míš.; b) statek *Netluky* (Pnětluky, kr. Tábor., okr. Neveklov., dom. Jablonná), tvrz s dvorem poplužním a vesnicemi, který odhadnutý za 15.879 kop míš. l. 1622 *Albrecht s Waldšteina* za 21.181 zl. rýn. (18.155 kop míš.) koupil, a v téže summě l. 1623 *Pavlovi Michnovi s Vacínova* postoupil. (C. 215, B. 4. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 18; 194, C. 25 a D. 7; 620, B. 26.) Z veškerého jmění Bechyňova, 27.555 kop míš. vynášejícího, po srážce věna

7400 kop míš. jeho sestřám náležejícího a jiných dluhův, připadlo král. fisku 4329 kop míš.; Bechyně pak obdržel na dvě třetiny z milosti mu ponechané per 8659 kop od Pavla Michny 4285 kop, a na zbytek a pohledanost sester svých některé jistiny, dle účtu komory české z dne 28. února 1624. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Václav starší Bechyně ryt. z Lažan, katolík, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísáhal; přece však při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 osvobozen byl pokuty bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Bejček ryt. z Nespečova, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Čichtice* (kr. Písek, dom. Libějice) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýny, pilou, valchou, prachovnou, lesy a rybníky, též dílem vsi Protivec a Truskovice — který za 5651 kop míš. odhadnutý l. 1623 dne 15. února od komory koupil za 6000 kop míš. *Lukáš Kořenský z Terešova*. (C. 215, B. 10. — Lib. conf. 2, f. 126. — D. Z. 141, E. 3; 194, J. 16; 620, B. 26.) Týž statek prodal l. 1651 Václav Kořenský za 15.250 kop míš. Marii Majdaleně hraběnce z Buquoy. (D. Z. 150, N. 16.) Pohledanost Anny Vintířové na tom statku per 2000 kop míš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Jindřich Bejček ryt. z Nespečova, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, B. 10.)

Lýtkýř (Lichvic) Bejček Velmetský ryt. z Nespečova odešel pro náboženství ze země, nezanechav žádných statkův, toliko jistinu 200 kop míš. za Oldřichem Kostomlatským z Vřesovic, kteráž i s úroky zadržalými per 54 kop l. 1630 při kommissi transactionis dne 21. října t. r. za pardon Bejčkovi udělený v pokutě byla ujata. (C. 215, W. 34.)

Přibík Bejček ryt. z Nespečova vypravil lid k vojsku stavovskému ze statku *Chlistova* (okr. Klatov.), který jakožto poručník dětí po bratru svém Václavovi spravoval, a pro dluhy s cís. povolením prodal manželce své Apollonii, roz. Kocové z Dobrše. Nemaje sám žádného jmění, pokuty za

perdon jemu udělený při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Bejček ryt. z Nespečova, nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října, vedle cíś. výpovědi dne 15. září 1623 bez pokuty byl perdonován. (C. 215, B. 10 & C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Bejšovec (Bejšovský) z Bejšova, při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak statek jeho, dvůr ve vsi *Dasnech* (Kornfellern, kr. Budějovic., dom. Hluboká) s $\frac{3}{4}$ lány polí bez poddaných, od cíś. vojska zcela zpustošený, již před bitvou bělohorskou k ruce král. fisku ujat a vedle cíś. resol. 26. září 1620 *Fabianovi Welzovi z Welzenburku*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané dne 20. října darován byl. Na témž dvoře měla manželka Bejšovce Markéta, roz. Kunašová z Machovic, věna 1000 kop a jiné pohledanosti 300 kop míś., kteréž jí recessem knížete z Lichtenšteina 18. února 1623 ze statku toho měly býti vyplaceny. Avšak její dcery Markéta Zajíčková a Anna Marie Kaučová, jimž z komory české toliko 300 zl. na dotčenou pohledanost bylo vykázáno, domáhaly se marně ostatní summy ještě l. 1655 při kommissi revisionis. (C. 215, B. 11 a T. 21.)

Jan Kristian Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, obeslán byl před kommissi transactionis l. 1629; avšak obeslání dne 17. února 1630 nazpět přišlo s tím doložením, že Belvic jest pro dluhy uvězněn a že nemá ničeho (C. 215, C. $\frac{1}{4}$), neboť statek svůj *Zaječice* prodal l. 1621 Ladislavovi Jul. Kurzbachovi z Trachenburku. (D. Z. 140, J. 22.) Viz Kurzbach.

Jan Křištof Belvic ryt. z Nostvic, vedle král. výpovědi dne 13. června 1623 při kommissi confiscationis k *manství* odsouzen, téhož léta ohlášení učinil k přijetí léna na statky: a) *Cítov* (okr. Mělník.), tvrz, dvůr popl. a ves Cítov s pivovárem a dvůr Valčovský s 37 poddanými, z nichž 21 s potahy; vinici s lisem, ve vsi Želizy mlýn a 1 chalupník, a ve vsi Křivenicích 1 chalupník; b) *Kostelec* (kr. Litoměřic., dom. Liběchov.), tvrz Kostelec na místě nynějšího Slavína nad Tupadly, ves Tupadly s 10 poddanými, s dvorem popl. a mlýnem, ves Počeplice s 3 poddanými, ves Stračí s 21 poddanými a dvě vinice. Tyto oba statky cíś. recessem z manství

opět vyňaty a při právě dědičném Belvicovi zůstaveny; potom z jistých příčin odhadnuty za 61.260 kop míš. po smrti Belvice na místě jeho syna let nemajícího od císař. kommissarů vedle císař. resol. 4. května 1630 prodány jsou za 58.000 kop míš. *Jiřímu Malovci z Chejnova a z Winterberka*. Ze summy trhové obdržela vdova po Belvicovi pozůstalá Anna Marie, roz. z Solhauzu, svou pohledanost 24.000 kop míš., a synovi jejímu let nemajícímu Adamovi Václavovi po zaplacení dluhův per 10.000 kop zůstalo 17.935 kop míš. — Když tento v 9. roce věku svého l. 1632 v Litoměřicích zemřel, připadla summa jemu pozůstavená král. fisku; avšak dáno z té summy vedle císař. res. 6. srpna 1633 zemřelého sestřím Marii Magdaleně a Dorotě Estře po 1000 kop míš., jimž též vedle císař. resol. 23. ledna 1651 jistina 6200 kop míš. po otci jejich na statcích odsouzeného Václava Berky pozůstalá, byla přisouzena. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — Lib. conf. 2, f. 160. — D. dv. 7, f. 76 a 180; 53, f. 105; 68. I. f. 20. — D. Z. 143, L. 27 & 296, P. 7.)

Jindřich Otto Belvic ryt. z Nostvic, při kommissi confiscationis odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak vedle král. výpovědi 27. června 1623 dne 14. srpna t. r. pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Liběchov* (Liboch, kr. Litoměřic., okr. Stětí) — tvrz a ves L. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, vinicemi; vsi Rymany a Křivenice s příslušenstvím. (D. Z. 140, G. 6.) Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 uvolil se za provinění své zaplatiti 200 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kateřina Belvicová z Nostvic, pro provinění své při vpádu Saském l. 1631 od kommissee confiscationis *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzena jest pohledanosti své, již měla na statku Beřkovickém za kněžnou Polyxenou z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{10}{38}$.)

Kašpar Belvic ryt. z Nostvic a na Barchově Velikém, bratr Jana Krištofa, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen k *manství*, téhož léta ohlášení učinil v příčině léna, kteréž l. 1626 dne 25. května přijal na statek svůj *Barchov Velký* (okr. Bydžov., dom. Sadová), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1617

od Smila Vostromiřského za 16.900 kop mřš. koupil (D. Z. 191, G. 9.), avřak na summu trhovou 9900 kop dlužen zůstal. Pro velikost dluhův (27.294 kop mřš.) statek ten vedle cřs. resol. l. 1628 dne 27. května z manství propuřtěn byl Belvicovi, který maje pro náboženství ze země odejřti, jej manželce Vostromiřského, Evě, roz. z Loutkova, v dluhu svrchu dotčeném dne 3. června 1628 postoupil. Na statku Cítově, který Belvic předtřm bratru svému Janovi Křiřtofovi za 37.500 kop mřš. prodal, měl jeřtě zbytek summy trhově 11.000 kop mřš., z nichž teprv po jeho smrti vedle cřs. resol. 12. list. l. 1638 manželce jeho Anně Marii, roz. Robmhapové, její věno 5000 kop mřš. zaplaceno, a 6000 kop jeho synovi nezletilému cřs. listem pojiřtěno býti mělo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & N. 8. — D. dv. 7, f. 38 & 107; D. dv. 53, f. 65.)

Sigmund Belvic ryt. z Nostvic na Beřkovicích, Bechlíně, Počaplech a Střemách, zemřel v trvalé zpouře, jřž se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. zářř 1622 *vřeho* jmění byl odsouzen. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory ujaty jsou, totiž: a) statek *Beřkovice dolní* (okr. Mělnřk.), zámek a ves Beřkovice s dvorem popluřním a vsi Volňoves (Vlíněves, Weisskirchen) s dvorem popluřním, Podolčř, Býkev, Libkovice; b) tvrz a ves *Bechlín* (okr. Roudnic., dom. Beřkovice dolní) s dvorem popluřním, mlýnem, podacím kostelním a vinicemi, dřl vsi Libkovic a vsi Vehlovice (Velhovice) a Předonřn, jak to Belvic l. 1597 od Mikuláře Beřkovského za 5700 kop mřš. koupil (D. Z. 178, B. 10); c) statek *Počaply horní* (Podčaply, okr. Roudnic.), ves s dvorem popluřním a vsi Křivenice, Březinka a Źelizy (Źelezy, Schellesen), který Belvic od Jana Křiřtofa Belvice l. 1620 za 16.000 kop mřš. a 100 kusů dukátův koupil; d) statek *Střemy* (okr. Mělnřk., dom. Beřkovice), tvrz a ves St. a ves Lhotka, s dvory popluřními.

Tyto statky, odhadnuté za 88.542 kop mřš., synům po Belvicovi pozůstalým, *Janovi* a *Kařparovi Mikulášovi*, z cřs. milosti *pod léno* ponechány jsou. Avřak když starřř z nich *Jan* léna nepřijav bez ohlášení ze země odeřel a u nepřátel cřsaře se zdržoval, pozbyl té milosti a statky dotčené dne 18. června 1626 znova byly konřiskovány, kněžně *Polyxeně* s *Lobkovic* zastaveny a vedle cřs. resol. dne 8. června 1627

za 76.000 kop mš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodány. Ze summy trhové postoupena z cís. milosti polovice (38.000 kop mš.) mladšímu synovi let nemajícímu Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic, druhá polovice Janovi Belvicovi náležející připadla v pokutě do komory české. Jan Belvic pak l. 1640 jat, po dvě léta ve vazbě držán a vedle cís. výpovědi 25. června 1642 potrestán pětiletým vězením na zámku Zbirově, kdež na jeho vychování ročně 100 kop mš. bylo vykázáno, avšak z jeho pohledaností, jichž polovice v pokutě král. fisku připadla. K jeho jmění náležely jistiny po otci jeho 7100 kop mš., pak jeho díl 38.000 kop mš. na statku Beřkovickém, a pozůstalost po jeho bratru zemřelém Kašparovi Mikulášovi, totiž dotčených 38.000 kop mš. a jistina 10.000 kop za Adamem z Waldšteina, tedy v jedné summě 93.100 kop mš., z čehož 46.550 kop král. fisku připadlo. K dosažení polovice Belvicovi ponechané povoleno mu cís. listem 22. září 1645 po tři měsíce v Čechách meškati; z čehož patrno, že Belvic ve vězení Zbirovském celých pět let nezůstal. (C. 215, N. 8 & R. 109/13. — Lib. conf. 2, f. 39. — D. dv. 7, f. 24. — D. Z. 142, P. 3 a 294, E. 14.)

Jindřich Beneda z Nečtin v Brtnici, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený, nedostavil se; odešel dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země, nezanechav žádného jmění. (C. 215, C. 1/4.)

Ehrenfrid Berbisdorf ryt. z Berbisdorfu náležel s bratry svými mezi první povstalce; byl přítomen při vyhození cís. místodržících Martinice a Slavaty, na něž i sám ruku vložil (dle výpovědi Bohusl. z Michalovic), zvláště pak s Albrechtem Smiřickým vyhodil sekretáře Fabricia (dle výpovědi Pavla z Říčan — Orig. Verhör, Archiv místodrž. K. 1/139); potom jsa kommissařem při direkci stavův odbojných, dal se potřebovati v rozličných kommissích vojenských, zejména k vedení lidu krajského Hradeckého a Chrudimského; mimo to dal kostel sv. Víta na hradě Pražském oloupiti a některé obrazy zkaziti. Pročež ujel hned po bitvě bělohorské ze země a ne navrátiv se podle patentu z dne 17. února 1621, odsouzen byl při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. hrdla, cti i statkův, do

klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméni jeho hned od král. fisku bylo ujato, totiž: a) statek *Sluhy* (okr. Brandýs n. L., dom. Ctěnice) — tvrz a ves s dvorem popl., vinicí, podacím kostelním, mlýnem a příslušenstvím, jak to Berbisdorf l. 1617 od Sabiny Finkové z Pantenova za 19.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, B. 28) — kterýž statek vedle cí. resoluce 27. března 1621 byl darován v summě 15.000 kop mš. *kolleji jesuitské* u sv. Klimenta v Starém městě pražském. Statek ten jakož i *dvůr ve vsi Jenšteině*, po Abrahámovi Sixtovi z Ottersdorfu konfiskovaný a zároveň téže kolleji v summě 2000 kop mš. darovaný, prodali Jesuité dne 23. dubna 1623 za 17.000 kop mš. Jiřímu Bened. *Beníkovi z Petersdorfu*. (C. 215, B. 7. — D. Z. 141, G. 17; 620, D. 12. — Lib. conf. 2, f. 148.)

b) Dům v Starém městě pražském v Ungeltě ležící, dskami zemskými se řídící a výsadami opatřený, který Berbisdorf l. 1620 v čas zpourey od Kašpara Kristiana Granovského z Granova za 11.000 kop mš. koupil (D. Z. 192, F. 24). Domu tohoto zmocnil se po bitvě bělohorské již l. 1620 Pavel Michna z Vacinova, jemuž prodán byl od komory l. 1623 za 10.000 zl. rýn. a od něho postoupen l. 1630 Janovi Petráčkovi z Wokounšteina, měšťanu a radnímu Starého města pražského. (D. Z. 144, A. 23; 621, N. 7. — Lib. conf. 2, f. 81. — C. 215, B. 7 a P. 2.)

c) Tři horní podšly čili kukusy na důle neb báni sv. Tří králův v *Ratibořicích*, za 600 kop mš. odhadnuty a prodány byly *Vilémovi hraběti z Vřesovic*. (C. 215, G. 8 a H. 21.)

d) Jistina 3000 kop mš. za Rudolfem Zárubou z Hustiřan na statku Přímském i s úroky od l. 1617 až do Jiří 1677 zadržalými, úhrnem 13.800 kop mš. (16.100 zl.), teprv l. 1677 král. komoře připadla. (C. 215, B. 7.)

Jiří Vilém ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlého, lieutenant pod setninou Slanskou při dobývání Vídně, ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země a brzy potom zemřel. Jméni jeho, kteréž jemu manželka jeho Esterka Bilská ze Skaříšova, roz. Greynerová z Mysletína, l. 1619 postoupila, totiž jistina 38.900 kop mš. na statcích Švamberských, pak jistina 31.000 kop mš. s úroky od l. 1516 až do l. 1654 na summu 74.790 kop vzešlými, tedy summou 105.790 kop

míš. teprv l. 1654 od komory české bylo uято. (C. 215, B. 7; C. $\frac{1}{7}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf ryt. z Berbisdorfu, bratr předešlých, byl při dvoře Fridricha falckraběte a ujel s ním po bitvě bělohorské ze země, potom byl komorníkem u kurfiřta brandenburského. Jméni jeho všecko, totiž jistina na statcích Švamberských 42.000 kop míš. s úroky od l. 1619 až do l. 1654 zadržalými, pak polovice z pohledanosti za komorou českou per 25.400 kop míš. po jeho sestře Kunhutě Kunšové naň připadá, a po též sestře mu odkázaných 29.320 kop míš., v jedné summě jistin 66.020 kop míš. i s úroky z nich zadržalými per 138.600 kop, tedy úhrnem 204.600 kop míš. vedle cíś. resoluce dne 23. října 1652 od komory české l. 1654 bylo uято. Žádost Berbisdorfova za restituci in integrum dle výnosu kommisie revisionis et liquidationis z dne 21. července 1654 byla odmrštěna. (C. 215, B. 7; C. $\frac{11}{41}$ a P. $\frac{1}{1}$.)

Aleš Berka sv. pán z Dubé a Lipého, syn Bohuchvalův, při kommissi confiscationis dne 2. prosince 1622 odsouzen polovice jmění, propadl statky *Loukovec* nad Jizerou a *Kostřice* (kr. Boleslav., dom. Svijan.) — tvrz a ves Loukovec s dvory poplužními v Mohelnicích, Chlumu, Kostřicích a Sovenicích, vsi Hubalov, Koryto, Sovenice, Mohelnice, Jablonec, Proseč, Vokna a Volšina se 105 osedlými a 3 mlýny — kteréž za 39.147 kop míš. odhadnuté, od král. komory dne 21. ledna 1623 koupil *Albrecht s Waldšteina* za 39.147 zl. rýn., k čemuž při cíś. ratifikaci přiraženo bylo 3921 zl. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 29 & 194, E. 9.) Tyto statky, za kteréž Waldštejn odvedl celou summu trhovou 43.068 zl. rýn. do komory české k ruce Aleše Berky, v léno fridlandské převedené postoupil pak Waldštejn témuž Berkovi dne 26. ledna 1624 za 40.655 zl., kterouž summu Berka dle podmínky do jeho knížecí komory důchodenské odvedl a za to od Waldšteina dne 14. prosince 1624 zplnomocňující list k svobodnému odkazu týchž statkův obdržel. Po smrti Waldšteinově ponechány byly od císaře tyže statky Berkovi v summě 34.847 kop míš., kteráž mu porážena byla z jeho praetensí, do statkův otce jeho Bohuchvala vznešených, per 110.000 kop míš., z nichž též polovice 55.000 kop v pokutě král. komoře připadla. — Při druhém vpádu kurfiřta Saského

a Švédův do země České l. 1634 zmocnil se Aleš Berka statkův Bělé a Kuřívody, otci jeho předešle konfiskovaných; pročež mu opět odňat statek lenní Loukovec, avšak cíś. resolucí 13. listopadu 1636 jemu z milosti k užívání do živobytí jeho byl ponechán. Po smrti Berky statky dotčené postoupeny byly dědičně vedle cíś. resol. 16. května a 11. srpna 1640 v summě odhadní 35.510 kop mš. cíś. polnímu podmaršálkovi *Rudolfovi sv. p. z Bredau*, jemuž exspektance na ně vedle cíś. resol. 3. října 1638 byla dána, na porážku cíś. odměny 80.000 zl., za jeho služby vojenské mu udělené, a proti zaplacení dluhův 8721 kop na statcích těch vězících. (C. 215, B. 8; C. $\frac{1}{10}$; F. $\frac{5}{8}$. — D. Z. 147, F. 23.)

Berthold Bohobud (Berka) z Lipého, dědičný nejvyšší maršálek království Českého, účastnil se zpourey stavův tím, že byl mezi relatory při sněmě generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, pak že podepsal a zpečetil konfederaci s knížetem Betlénem Gáborem a stavy uherskými uzavřenou. Pro toto provinění své odsouzen byl při *kommissi exsecutionis Moravské* k meči a ruky pravé utětí; však učiněna mu od císaře ta milost, aby u vězení pozůstal do smrti. Statek pak všecken císaři v pokutě propadl, a později z vězení propuštěn, vystěhoval se ze země do ciziny, kdež l. 1643 zemřel. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuchval Berka sv. pán z Dubé a Lipého na Bělé, Kuřívodech a Chýši, jeden z hlavních původců povstání stavův a přední direktor a správce země za času zpourey, zpečetil a podepsal konfederaci, přimlouval se zvláště o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším purkrabím Pražským a při sněmě generalním dne 27. dubna 1620 učinil návrh, aby falckrabě Fridrich Jindřich, nejstarší syn krále Fridricha, za čekance král. Českého zvolen byl společným sněšením všech stavů král. Českého i zemí k němu přivtělených. Po bitvě bělohorské ujel ze země, a podle patentu z dne 17. února 1621 při *kommissi hrdelní (exsecutionis)* dne 5. dubna, vedle král. výpovědi 16. dubna t. r. odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: a) Statek *Bělá* (Weisswasser, kr.

Boleslav.) — zámek Bělá, kterýž někdy *Nové Bezdězí* sloul, s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Valovice s pivovárem tudíž, město Bělá a vsi celé Čistá, Plužná, Březinka, Sudoměř (díl), Březovice, Vokna (Okny), Kluky a Skramouš; pak rybníky Břehynský, Havlíšovský, Plácek, Konopáč, Pstruhovec, Nový a Starý rybník pod Tomášovým mlýnem, Bouček u Vokenské rychty, Čaperka pod fortanou Bělskou, Kocourek a rybník pod zámkem Bělským, s jiným příslušenstvím, jak to Aleš Berka manželce své v dluhu 15.500 kop gr. česk. postoupil (D. Z. 91, E. 11); též vsi zápisné Rokytá, Krupá Dolejší a Hořejší, Jezva, vsi to duchovní, někdy ke klášteru Hradištskému náležející, se vším příslušenstvím, jak to l. 1586 Alešovi Berkovi za 18.500 kop gr. česk. od krále Rudolfa II. za dědictví svobodné a zpupné bylo prodáno (D. Z. 68, J. 23).

b) Statek *Kuřívody* (Hühnerwasser, kr. Boleslav.) — tvrz a město K. s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním; vsi Židlov, Ploučnice s mlýnem u též vsi, Křída, Těšňov a Dechtarov; Cetňov, Lesnůvek, Horsko a Louky vsi pusté. (D. Z. 88, C. 30.)

Tyto oba statky, odhadnuté za 132.899 kop míš., od král. komory koupil dne 20. srpna 1622 *Albrecht z Waldšteina* se statky Václavovi Budovci odňatými a za 126.771 kop odhadnutými, toliko za 216.000 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 273. — D. Z. 141, A. 11 & 620, A. 15.)

c) Statek *Chýše* (kr. Cheb., okr. Žlutic.) — zámek a město s klášterem, mlýny, dvorem popl. a pivovárem; dvory popl. Bohuslav (Bouslav) a Struhaře (Strhaře) s ovčínou; městečko Lubenec (díl), vsi celé Protivec, Čichořice, Poříčí, Dvořec, Balkova, Kračín, Ždár, Vitkovice a Podštěly, pak ve vsích Lubech a Záhoří po jednom dvoře kmetcím s platem i vším příslušenstvím, jakž to Kryselda roz. z Lobkovic, někdy manželka Adama ze Švamberka, l. 1587 od Ferdinanda Reinšpergara z Reinšpergu za 48.900 kop míš. koupila (D. Z. 23, K. 4); též vsi Vladařice a Radětín (díl), tvrz a ves *Lešky* s dvorem poplužním a ovčínem, vsi Malměřice (díl), Příbenice s podacím kostelním a Moukděly (Mukoděly), se vším příslušenstvím, jakž toto celé panství dotčená Kryselda Švamberková l. 1604 synu svému Bohuchvalovi Berkovi odkázala (D. Z. 133, G. 4). — Tento statek již l. 1621 od knížete

z Lichtenšteina postoupen byl *Jiřímu Vilémovi Michnovi z Vacinova*, cíś. radovi nad appellacími, jemuž pak l. 1622 bez odhadu prodán byl za 35.000 zl. rýn. dlouhých (špatných) peněz, tedy na krátké (dobré) minci toliko 4375 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 122. — D. Z. 141, D. 11 & 620, A. 29.)

Mimo tyto statky propadl Berka jistinu 2000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$); pak *dva domy* šosovní v Starém městě pražském proti mincovně ležící, l. 1612 za 7450 kop míš. koupené, kteréž dle dekretu knížete z Lichtenšteina 21. července 1622 postoupeny byly s domem Křineckým Heleně *Maternové*, roz. Lažanské. Viz Křinecká (C. 215, B. 8. — Lib. contract. caerul. 3, f. 86.)

Konečně pobrány byly Berkovi všecky svršky jak v jeho domech, tak i v domě purkrabském na Stupních, vůbec řečeném Slavatovský neb dům pánův z Hradce, hned po bitvě bělohorské od cíś. vojska při drancování domův, zvláště povstalcům náležejících; při čemž v domě purkrabího vzato několik tun zlata na 70.000 kop míš., kteréž tam *Berkova sestra Kateřina*, manželka Joachyma Libšteinského z Kolovrat, ve sklepích měla uložené a schované. (C. 215, B. 8. — Skala IV., str. 347.) Viz též Kolovrat.

Na statcích vytčených měl Berkův syn Aleš pohledanost 110.000 kop míš., z nichž též polovici v pokutě propadl. Viz Aleš Berka.

Jindřich Vlk Berka sv. pán z Dubé a Lipého, katolík, podepsal přísahu Fridrichu Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 3. listopadu, vedle král. výpovědi 31. října 1622 pod výminkou perdonován, při kommissi transactionis l. 1629 za udělení perdonu uvolil se dáti 1166 zl. rýn., na kterouž summu l. 1631 ještě zbytek 433 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kristian Aderspach Berka sv. pán z Dubé a Lipého byl mezi plnomocníky král. Českého ke knížeti Uherskému Betlénovi Gáborovi do Báňské Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června 1620 vyslanými; ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (exsecutionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všecko jmění své,

kteréž však není vytčeno. Bez pochyby držel Kristian neb Bohuchval Berka zástavou v užívání statek komorní *Malešov* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora) — zámek a městečko M. s dvory poplužními při zámku a v Roztěži, vsi Albrechtice s dvorem popl., Košice s podacím kostelním, Polánka, Týniště, Bikaň (Bijaň) s podacím kostelním, Bílejov (zašlá), Lhotka a Tucho-tice, též mlýny Slaměnný, Dubinský a pod Lhotkou, s 19 rybníky a příslušenstvím, jak to od komory české bratřím Salavům z Lípy bylo zastaveno,*) od nich pak l. 1577 Jiříkovi Voděradskému z Hrušova za 15.000 kop gr. česk. postoupeno (D. Z. 19, H. 19 & 62, S. 31), potom l. 1581 od krále Rudolfa II. synům Voděradského Jindřichovi, Václavovi a Bohuslavovi se statkem *Sion* a vsí Viticí (Vidicí) zástavou ponecháno a pak Berkům postoupeno. — Statek ten hned po bitvě bělohorské od král. komory opět ujatý a l. 1623 zástavou postoupený Elišce Žerotínové roz. z Waldšteina, za 55.400 kop míš. k potřebám válečným půjčených, měl darován býti k rozkazu císaře l. 1627 Jesuitům k založení kollegia v Kutné Hoře; avšak k opětné žádosti Žerotínové, která z dotčené půjčky 10.000 kop slevila, prodán jí byl dědičně beze všech závad dne 30. dubna 1631 za 63.500 kop míš., ačkoliv l. 1630 toliko za 42.458 kop byl odhadnut, s tou znamenitou výminkou, že kupující a budoucí držitelové téhož panství, tak jakž předešle vždycky od starodávna bývalo, povinni budou každého času pro hory Kutnohorské dostatek vody z Malešovských rybníků propouštěti i také dříví k stavění a otypek ku potřebám hutním k rožtování a jiných k tomu potřebných věcí proti slušné a mírné záplatě podle potřeby dodávati, tak aby v hutěch a horách žádného nebylo nedostatku. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 356. — D. Z. 144, E. 16 & 298, D. 13.)

Václav starší sv. pán Berka z Dubé a Lipého na Loučeni, Dešně, Housce, Vidimi, Bezdězí a Novém Berštejně, jeden z direktorův stavu paňského, zpečetil a podepsal konfederaci, přimlouval se za zvolení Fridricha Falckého, za

*) L. 1535 prodal Jiřík Haša z Újezda dceři své Magdaléně, manželce Jana Salavy z Lípy, statek *Malešov*, k němuž tehdy též vsi Březová, Bahno, Krasonovičky, Roztěže a Černíny (díl) náležely, za 5000 kop gr. česk. (D. Z. 42, D. 29.)

jehož kralování byl nejvyšším sudím zemským a l. 1620 v poselství vypraven s Fridrichem z Bílé a Jiřím Haunšildem ke kurfiřtu Saskému za tou příčinou, aby kurfiřt nepřijal exekuce válečně od císaře proti král. Českému naň vložené. Po bitvě bělohorské ujel hned ze země a odsouzen při kommissi hrdelní (exsecutionis) jako Bohuchval Berka, propadl v pokutě všecko jmění své, totiž: a) statky *Bezdězí* a *Doksy* (kr. Boleslav.), za 117.220 kop míš. odhadnuté, jejichž rozsah na ten čas není vytčen, k nimž však bezpochyby náležel zámek *Bezdězí* (Bösig) s dvorem poplužním a 13 many, městečko *Doksy* (Hirschberg) s dvorem poplužním, vsi Obora, Tachov, Žďár, Luky (Kluky), Bezdězice (Bezdědice), ves pod Bezdězím (Bezdězí), Nosalov, Nová ves řečená Staré Splavy, dílem vsi Zbiny (Zbiné), Kalka (Skalka) a Brenná, půl městečka Mšena a ves Vratno, pak rybníky Dokeský, Červený, Brodek, Děsník, Habří Veliké a Malé, Štverhovský a Patřín, se vším příslušenstvím, jak to l. 1558 Kateřina Berkovna z Humrgoštu (Ungerstu), manželka Adama Berky z Dubé, od Mikuláše Zajíce z Hazmburku za 13.800 kop gr. česk. koupila (D. Z. 53, E. 28), a l. 1588 král Rudolf II. Janovi staršímu z Waldšteina za 22.000 kop gr. česk. prodal (D. Z. 24, L. 20); též vsi Domašice, Tuhaneč, Tuhaneč s podacím kostelním a Pavlička se clem, s dvorem poplužním (Obrok, jak to l. 1592 Jan z Vartenberka od Joachyma Malčana sv. p. z Malči za 14.000 kop míš. koupil (D. Z. 168, O. 22); pak díl městečka Mšena a ves celá Ledec s příslušenstvím, jak to l. 1605 Zikmund z Vartenberka za 7000 kop míš. prodal Barboře Berkové, roz. z Lobkovic. (D. Z. 185, K. 6.)

b) Statek *Berštejn Nový* (Perštejn, kr. Boleslav.) s městem *Dubou*, odhadnutý za 30.816 kop míš., k němuž náležel zámek B. s předhradím, pod ním pivovár s vodárnou, dvůr popl. při zámku s třemi loukami (zejména Dlouhá u pivovaru, Kejkl Gregora a louka u Vrabcovského mlýna), půl města *Dubé* s podacím kostelním, vsi Vrchovné (Vrchové) a Nedam (Nedamov), krčma výsadní řečená Černá, tři rybníky (pod pivovárem Beršteinským, pod vsí Nedamem a Kostelní pod městem Dubou), se vším příslušenstvím, jak to l. 1618 Jiří Berka za 23.000 kop míš. prodal Václavovi staršímu Berkovi. (D. Z. 139, G. 11.)

c) Statek *Dešno* (Deštno, Deštná, Töschen), za 27.429 kop míš. odhadnutý, jehož objem není vytčen, obsahoval bezpochyby vsi Deštno, Zakšín, Lhotu, Dubovou Horu horní a dolní, Horky, Zatyní, Vosnalice (Osinálice), Březinku a Brodek, jakž to vysvítá z rozsahu statků Dokes, Bezdězí, Beršteina a Deštné, uvedeném při Albrechtovi z Waldšteina.

d) Statky *Vidim, Kokořín a Stránka* (kr. Boleslav.), za 73.424 kop míš. odhadnuté, k nimž náležel zámek Kokořín, tvrže Vidimská a Kokořínská s podacím kostelním při Vidimi, s dvory poplužními a ovčiny při tvrzích Vidimské a Kokořínské, dvůr poplužní při pivováru a dvůr popl. Tubožský s ovčínem; mlýn řečený v Ráji, mlýn u sladovny Vidimské, mlýn Hlučovský, mlýn pod hradem Kokořínem a mlýn pod dvorem Kokořínským; vsi Vidim, Sitná, Dobřím (Dobřeň), Jestřibice, Střežovice (Střezivojice), Tubož, Blatečky, Vlkov a Olešno, k statku Vidimskému náležející; pak Kokořín, Sedlec (díl) a Bosyně (díl), náležející k statku Kokořínskému; též vsi Stránka, Tejná (Tajná), Žebice (nyní samota), Trnová, Doubravice a Kadlín, k statku Stránce náležející, se vším příslušenstvím, jakž to l. 1609 od krále Rudolfa II. po Oldřichovi Hrzaňovi za 96.000 kop míš. bylo koupeno (D. Z. 183, E. 10), a pak Václavovi Berkovi dne 10. listopadu 1610 za 75.000 kop míš. prodáno. (D. Z. 184, B. 17.)

e) Statek *Houska* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 31.716 kop míš., totiž zámek H. s předhradím, štěpnicemi, zahradami, oborou s kostelíkem v ní, cihelnou a kovárnou; pod zámkem pivovár a dvůr poplužní, též dvůr poplužní Rovné s chalupou řečenou Stirkov, dvůr poplužní ve vsi Ždírci: louky Rovenská, Rorejtká, Závorka, Pod hrází Čapatskou, u Závistníka, Libovická, Pod Kravíhorkou, Pod Beškovem a v Koreckém dole; vsi celé Houska, Libovice (Liboviz). Krouh (Kruh), Korce, Bořejov, Blatce Veliké, Švihov (díl, zašla), Chřenov (díl), Dražejov, Nevěstka (Nedoveska) a Kluk; mlýny Šibeničný, Chřenovský s pilou a Spálený pod Tuboží; rybníky pod Libovicí, pod Tuboží, Závistník, pod Beškovem, pod Beškůvkem a Strkovem, pod Chřenovem a jiné více, se vším příslušenstvím, tak jakž to Václav starší Berka l. 1615 od paní Bohunky Šenové z Geyzinku za 44.500 kop míš. koupil. (D. Z. 188, D. 24.)

f) Statek *Loučeň* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), odhadnutý za 30.257 kop mš., totiž tvrz L. s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, chmelnicí, mlýny, vinicí a oborou; dvůr poplužní Studecký a vsi Loučeň s podacím kostelním, Patřín, Malé Studce a Jikev (díl) se vším příslušenstvím, jak to Václav starší Berka l. 1612 od sestry své Aleny Kolovratové, roz. Berkovny, za 18.000 kop mš. měl postoupeno. (D. Z. 184, O. 24.)

Tyto statky všechny, odhadnuté v jedné summě za 310.863 kop mš., od komory české dne 6. července 1622 koupil nejvyšší hofmistr král. Českého *Adam hrabě z Waldšteina* za 260.000 zl. rýn., na kterouž summu zaplatil toliko 20.000 zl., ostatních 240.000 zl. ponecháno mu císař. resolucí 24. října 1622 darem z milosti, jemu dříve již od císaře přislíbeným; pak je všecky, vyjma statek Loučeň, postoupil v téže summě téhož roku směnou za jiné statky *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž Adamovi k směně odevzdal statky Doubravice, Pečice, Kunstberk jinak Skřinec za summu 203.825 zl., pak Semčice za 17.115 zl., Rožďalovice a Nový Ronov za 58.333 zl., Dětenice za 58.893 zl. a Oujezdec za 20.548 zl., v jedné summě za 358.715 zl. rýn. (C. 215, B. 8. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, C. 10 & E. 13; 620, B. 3.)

Mimo statky vytčené propadl Berka též jistinu 1500 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu (C. 215, C. 1/7); pak dům u Zlaté štiky na Dláždění, v Novém městě pražském před Novou branou ležící, který dne 30. srpna 1621 od komory byl postoupen k užívání obci města Českých Budějovic za jistou summu peněz na potřeby válečné půjčenou, potom však císař. resolucí 20. října 1623 z milosti za dědičný darován synovi po *Berkovi* pozůstalému *Adamovi Gottfridovi*, jemuž též vedle císař. resol. 17. dubna 1621 k výživě z milosti 700 dolarů bylo darováno. — Vdově pak po *Berkovi* pozůstalé, *Anně Marii* roz. z Oppersdorfu, místo jejího věna 20.000 kop mš., na dotčených statcích pojištěného, ačkoli s touto pretensí svou při kommissi revisionis dne 2. srpna 1642 byla odmítnuta, l. 1646 dáno bylo císař. pojištění na 19.000 kop mš. (C. 215, B. 8.)

Albrecht Beřkovský ryt. ze Šebířova, zjevný odbojník, sloužil ve vojsku Švédském a padl v bitvě u Wittštoku

l. 1636. Jeho manželka Marta Magdalena, dcera Jana Vostrovského z Královic, zůstala pod ochranou nepřátelskou; pročez propadla vedle cís. resol. 4 září 1637 k ruce král. fisku právo své v král. Českém mající i pozůstalost po matce na ni přišlou, zvláště pak věno matky své Anny, roz. z Brukšteina, na statku Vlašimském pojištěné 5000 kop míš., které z desk zemských bylo vymazáno. (D. Z. 127, D. 4. — Viz též Vostrovec Jan.)

Alžběta Beřkovská ze Šebířova, roz. z Břízy, účastnila se zpourey tím, že od stavů povstalých ze statků duchovních, k vydržování vojska stavovského odňatých, l. 1620 koupila *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském*, ve vsi *Čenětici* dva a v *Radějovicích* (okr. Jilov.) čtyry osedlé; *též statek kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves *Vsechromy* (okr. Říčán.) s platem, 1 osedlého ve vsi *Zděbradech* a 3 rybníky, s příslušenstvím; vše za summu odhadní 2013 kop 40 gr. míš. zcela zaplacenou mimo 400 kop míš., z nichž deputátu ročně 24 kop míš. klášteru sv. Anny dávati měla. (D. Z. 192, M. 24.) Tyto statky po bitvě bělohorské klášterům dotčeným od Beřkovské beze vší náhrady byly navraceny.

Jan Beřkovský ryt. ze Šebířova a na Brandimi, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, kteréž po jeho smrti za času zpourey na Mikuláše Beřkovského připadlo a potom témuž bylo odňato. (C. 215, B. 9.)

Jindřich Beřkovský ryt. ze Šebířova teprv po smrti své obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Beřkovský ryt. ze Šebířova na Horkách a Košetících, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Horecký* — dvůr popl. *Horka* a *dvůr Nový nad Onšovem* (kr. Čáslav., okr. Kralovice Dolní), též vsi Buřenice, Babice, Syrov, Hořice, Hroznětice, Děkančice, Chlovy, Těškovice, Martinice, *Onšov* s dvorem popl. řečeným *Starý* a *Chejstovice* (Chlistovice), pak mlýn v Onšově a druhý

pod vsí Syrovem*) — odhadnutý za 20.564 kop míš., l. 1623 od komory české koupila Beřkovského manželka Anna Juliana, roz. z Amštattu a na Košetických, za 18.300 kop míš., a zaplatila třetinu král. fisku náležející per 6100 kop vedle čís. resol. 20. června 1623 dvěma listy dlužními, z nichž jeden zněl na 2000 kop míš., druhý na 1000 kusů uher- ských dukátův u Karla Jörgera pojištěných. Za to podržela statek *Košetice* (kr. Čáslav.) — tvrz a ves s dvorem popluž- ním a pivovárem — kterýž jí od manžela již před zpourou dskami zemskými byl postoupen, a připojila k němu statek *Horky*.**) (C. 215, B. 9. — Lib. conf. 2, f. 239 a 320. — D. Z. 141, J. 11; 292, C. 19 & 620, D. 2.) — Beřkovskému pak, dne 3. října 1623 perdonovanému, ponechán byl statek *Lojovice* (kr. Praž. okr. Jilov.) — tvrz a ves L. s pivovárem, dvorem popl., vsi Mokřany s mlýnem, Řepčice, Břesky s dvo- rem popl. (Březek), Radějovice (díl) a Herynk (díl), Radimo- vice (díl), Stroužice, Křivá a Klenové — jak to l. 1622 od Alžběty Beřkovské měl odkázáno (D. Z. 140, L. 5), kterýžto statek l. 1627 prodal za 21.000 zl. rýn. Křištofovi Vratisla- vovi z Mitrovic. (D. Z. 142, P. 29).

Oldřich Beřkovský ryt. ze Šebířova, katolík, při kom- missi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 od- souzen v léno, avšak čís. resol. 22. května 1623 pokuty té osvobozen bez výminky, podržel v manství statek svůj *Lhotu Německou* (kr. Tábor., okr. Pacov., dom. Nový Dvůr) v summě odhadní 1182 kop míš., a uvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený složit 100 zl. na collegium nobilium. (C. 215, B. 9 & C. 1/8. — Lib. conf. 2, f. 346.)

Rastislav (Radslav) Zdeněk Beřkovský ze Šebířova a na Zdibech, vedle král. výpovědi 15. srpna 1623 na milost přijat a při kommissi confiscationis 3. října t. r. pokuty osvobozen,

*) Dvory poplužní na Horkách a ve vsi Vonšově a dílem vsi Von- šov s mlýnem, Chlovy a Těškovice s příslušenstvím koupil Beřkovský l. 1608 od sester Johanny a Anny Drachovských z Drachova za 4650 kop míš. (D. Z. 182, H. 13.)

**) Tyto statky, Košetice řečené, s vesnicemi vytčenými 26 rybníky a 14 lečí lesů, odhadnuté za 35.061 kop míš., rozdělily mezi sebou na čtyry díly dne 20. července 1639 po smrti Beřkovské její dcery, Alžběta Františka provdaná Tengnaglová, Johanna Eusebia provdaná Cukrová, pak panny Polyxena a Salomena Beřkovské. (D. Z. 301, J. 9.)

podržel statek svůj *Zdiby* (okr. Karlín) a zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 za pardon mu udělený dáti jistou summu peněz, na kterouž l. 1631 zbytek 30 zl. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském složiti měl. (C. 215, B. 9 & C. $\frac{1}{8}$.)

Šebastian Beřkovský ze Šebířova sloužil za času zpourey ve vojsku stavovském; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za udělení pardonu při kommissi transactionis dne 18. července 1629 byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Běšínové z Běšín: Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří Zbinek a Mstich Milota, katolíci, podepsali přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 3. října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty osvobození, zavázali se za pardon jim udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složiti pokuty, totiž *Jan Jindřich* 100 zl., *Jiří Zbinek* 40 zl. a *Mstich* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Běšín z Běšín, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisise nebyl ohlášen; pročez Běšín léna nepřijal. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Václav Jindřich Běšín z Běšín a na Hřešihlavech, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 pardonován; protož při kommissi confiscationis 26. června 1623 pokuty osvobozen bez výminky, podržel statky své *Teřešov, Prašivý* (nyní Prašný) *Oujezd* a *Lhotku* (kr. Praž., okr. Zbiroh.), a podvolil se za pardon jemu a zemřelému jeho bratru *Petrovi Levhartovi**) 26. listopadu 1622 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složiti 400 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském, kteréž teprve dne 2. dubna 1631 odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a $\frac{1}{10}$.)

Křištof mladší Betengel, jinak Wettengel, z Neuenberka, při kommissi confiscationis obviněn, že dodávání munice od

*) *Petr Levhart Běšín* měl statek *Svinny* (Svinná, kr. Praž., dom. Liblin) — tvrz a ves S. s dvorem poplužním, mlýnem Vonaskovským, vsi Lhotka Pračkova, Mostiště a Lohovička s 1 poddaným v Němčovicích — na němž l. 1620 manželce své Kateřině, roz. z Klenového a z Janovic, věna 10.000 kop míš. pojistil (D. Z. 140, A. 25).

města Norymberka na direktory stavův povstalých kreditem svým podporoval, dne 30. května 1623 odsouzen *všeho jmění svého*, propadl: a) statek *Rychnov* (kr. Král. Hradec.) — zámek a město R. s pivovárem a dvory poplužními v Lhotce, Dobříňově a Dubně, vsi Dobříňov, Dubno, Dlouháves, Jedlina, Lhotka, Lipovka, Lukavice (Lukavec), Habrová, Meziříčí, Javornice; městečko Rychnberk a vsi Hláska, Proruba, Proroubka (zašlá), Kačerov, Rampuší, Bilej (Bělá), Popelov, Rybná Nebeská, Souvlastní a Kunčina (Kunčinaves), s mlýny, valehami, rybníky a lesy, kromě lesů na vrchu mezi řekami Zdobnicí a Orlicí stojícím, se vším příslušenstvím, jak to l. 1577 od krále Rudolfa II. Burianovi Trčkovi v dluhu 13.500 kop míš. dědičně bylo postoupeno (D. Z. 89, C. 25) a od téhož Trčky l. 1587 Křištofovi Betenglovi za 33.750 kop gr. česk. (67.500 kop míš.) prodáno (D. Z. 68, K. 26) — se všemi svršky odhadnutý za 69.816 kop míš.

b) Statek *Boruhrádek* (Borohrádek, kr. Král. Hradec., okr. Kostelec n. O.) — tvrz a městečko B. s dvory poplužními v Božeticích (Požetice), v Světlé a Chotivě s 11 lány rolí, pak dvůr v Hořejším Žďáru od dvou lidí kmetcích skoupený, vsi celé Zdelov, Šachov, Požetice (Početice), Moravsko, Chotiv a Žďár Nižší, mlýn Bor o 3 kol., 6 rybníků na kapry, do nichž se sázivalo 280 kop, 8 rybníků na výtah s násadou 144 kop, lesův 50 lečí po 30 tenatech, jak to l. 1582 Křištof Betengel od Jana Hilbranta Ličky z Ryzmburka a jeho bratři let nemajících za 12.600 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, Š. 8)*) — odhadnutý za 41.880 kop míš. — Tyto oba statky, od cis. generálův mocí vzaté a zcela zpustošené,**) vedle cis. resol. 31. července 1623 koupil cizozemec Vincenc *Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a na Rožmberce, cis. tejná rada

*) V těchto vesnicích bylo lidí osedlých poddaných 65, z nichž 25 potahy, ostatní chalupníci a zahradníci, kteří platili úroků ročně 162 kop míš., slepic 101 po 6 gr.; roboty ženní 235 dní po 6 gr., seční 27 dní po 10 gr., orní 155 dní po 15 gr., hnoje vození 155 dní po 15 gr., dříví vození 32 vozů po 5 gr., konopí trhání 60 záhonů po 1 gr., konopí a lnu dávali 60 obláčků (žemlí) po 1 gr.; z pastev za každý kus hovězího dobytka po 1 sýru neb 6 gr., což vynášelo ročně 170 sýrů; mimo to odváděli ovsu 70 korců po 30 gr. a pásli vrchnosti 136 volů.

**) Ve dvořích poplužních na Boruhrádku bylo před tím 38 koní, 104 krávy a 50 kusů jalového dobytka, z čehož l. 1623 zůstalo toliko 5 koní, 14 krav a 1 kus jalový.

a dvorské komory direktor, za 105.000 zl. rýn., z nichž Pavlovi Michnovi z Vacinova 95.000 zl. na proviant bylo zapláceno. (C. 215, W. 11. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 153. F. 20.)

c) *Tři domy Wettenglovské* v Starém městě pražském v osadě sv. Havla, jeden nárožní nad Můstkem po pravé ruce ležící, odhadnutý za 6425 kop míš.; druhý v nově vystavěný, odhadnutý za 11.539 kop, a třetí u Zlaté hvězdy řečený. vedle rychty ležící, odhadnutý za 9230 kop, kteréž vedle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 též dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, však dle dekretu komory české 19. září 1626 za menší taxu 18.194 kop míš. prodány byly *Betenglovu bratru Janovi* na srážku jeho polovice ze statkův otcovských jemu náležející. (C. 215, W. 11. — Lib. contract. caerul. 3, f. 355.)

d) Na jistinách 100.000 kop míš., kteréž dle zprávy král. prokurátora 1. ledna 1637 na cí. poručení dne 12. ledna t. r. k ruce král. fisku ujaty a u komory české uloženy byly. Z těchto jistin od císaře postoupena byla část, zejména jistiny Württemberské, Janovi Betenglovi na jeho otcovský podíl.

e) *Vinice s domem a polmi* u Prahy ležící, dle dekretu kommisie confiscationis 17. března 1623 dotčenému *Muschingrovi* postoupeny, avšak vedle cí. resoluce 18. července 1624 *Janovi Betenglovi* na srážku jeho otcovského podílu za 5500 kop míš. prodány byly.

Vdova po Betenglovi pozůstalá Alžběta, roz. z Reichwic, za pohledanosti své na statcích dotčených per 30.000 zl. rýn., z nichž část i s úroky zadržalými dobrovolně slevila, podržela vedle cí. resoluce 8. října 1628 jistiny per 21.166 zl., které v rukou měla, pak všecky svršky své za 2510 zl. odhadnuté, a mimo to obdržela cí. pojištění na 2000 kop míš., kteréž jí z komory české časem měly býti vydány.

Betenglův pak bratr Jan, cí. rytmistr, jemuž z dotčených statků na jeho podíl otcovský náležela polovice, marně si stěžoval na skrácení svého dílu odhadem těch statků příliš levným, dokládaje, že summou trhovou ani svršky na těch statcích ponechané nebyly zapláceny; avšak Muschinger dokázal, že statky ty před prodejem byly vydrancovány a zcela

zpuštěny od císařských generálů, kteří se jich mocí ujali. (C. 215, W. 11.)

Jan Bezenský (Bzenský) z Porubě na Bezně a Všelisích Velikých, odešel pro náboženství ze země, odevzdav l. 1628 statek *Bezno* (okr. Beleslav.) k správě Janovi Purkhartovi Kordule ze Sloupna. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl, aby se o pokutu za perdon vyrovnal. Ale poněvadž předtím již zemřel, místo něho paní Markéta Gerštorfová z Porubě, zdržující se v Pirně, před kommissi dotčenou byla obeslána. Není však v aktech vytčeno, zdali se postavila a o pokutu vyrovnala. (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich z Bílé na Řehlovicích a Chotomíři, jeden z direktorův, správcův a rad zemských ze stavu rytířského, od stavů vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlikem a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil, pak z téže příčiny ke kurfiřtu Saskému v měsíci únoru 1620 s doktorem Fridrichem Georgem z Oldenburgu; byl *jediný ze stavu rytířského*, který po zavržení Ferdinanda II. při volbě nového krále hlas svůj dal *kurfiřtu Saskému*, jehož povýšení na král. důstojnost království Českému a stavům jeho užitečné býti pokládal; zpečetil a podepsal akt konfедераční a dal se potřebovati k spisování mnohých nejdůležitějších snešení stavův odbojných, zvláště pak k přehlížení a bedlivému opravení justifikace a dedukce svobodného práva stavův král. česk. k volení sobě krále. Protož při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 hrdla, cti i statkův odsouzen, dne 21. června 1621 sťat byl a hlava jeho na věž mostskou přibita. Jméno jeho hned od král. komory uято bylo, totiž: a) statek *Chotomíř* (Chotimíř, Kottomíř, kr. Litoměřic., dom. Lovosic) — tvrz a ves Ch. s dvorem popl. a pivovárem a na díle vsi Hrušovka, Kletečná, Záhořice, Žím, Pračkovice, Litěchovice a Vlastislav (Vastislav) — se vším příslušenstvím, jak to l. 1588 *Kaplíř Bohuslav* od Barbory Panvicové, roz. z Gerštorfu, za 10.750 kop gr. česk. koupil (D. Z. 25, E. 14 & 166, O. 10); není však ve deskách zapsáno, jak nabyl toho statku Fridrich z Bílé před l. 1615. Tento statek, za 23.536 kop mš. odhadnutý,

od komory české dne 6. července 1622 koupil *Adam z Waldšteina* za 17.142 kopy míš. (D. Z. 141, C. 11; 194, F. 14 & 620, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 12. — C. 215, B. 14.)*)

b) Zbytek summy trhové per 11.500 kop míš. za statky *Uhřice a Libenice*, kteréž z Bílé l. 1617 za 16.325 kop míš. koupil (D. Z. 138, N. 13), pak Petrovi Pavlovi Hozlaurovi l. 1618 za 16.500 kop míš. prodal a na tuto summu toliko 5000 kop obdržel. (D. Z. 191, G. 29; 192, C. 2.) Viz též Hozlaur. — c) Jistina 1000 kop míš. dle extract. purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

d) Statek *Řehlovice* (Tschochau, Schaha, okr. Ústí n. L.), tvrz a ves Ř. s dvorem popl. a vsi Brozánky (Prosynky) a Zálezly (Záles), odhadnutý za 19.311 kop míš. (Lib. conf. 2. f. 407.) — e) *Dům* v Menším městě pražském ve Vlaské ulici naproti domu Henkelovskému ležící, „u tří Seker“ řečený, odhadnutý za 1500 zl.

Statek *Řehlovice* s domem dotčeným zastaven byl dětem po Bedřichovi z Bílé pozůstalým, *synovi Bedřichovi a dceři Eufrosině*, za jejich podíl po matce Beatrici, při kommissi liquidationis vedle cíś. resol. 6. července 1622 na 40.000 kop míš. jim vykázaný, místo něhož jim cíś. resol. dne 4. února 1628 statek a dům dotčený v summě odhadní dědičně byly postoupeny, tak že majíce se pro náboženství ze země vystěhovati, prodali statek *Řehlovice* Ottovi sv. p. z Nostic l. 1628 za 18.000 kop míš. (D. Z. 143, B. 29 & 295, D. 14); dům pak postoupili Baltasarovi Hofmanovi, agentu Slezskému (lib. contract. 7, H. 1.) — C. 215, B. 14.

Jindřich z Bílé, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, však z milosti vedle král. výpovědi dne 14. srpna 1623 při *dvou třetinách* zůstaven, propadl: a) jistinu i s úroky, 7573 kop míš. vynášející, z níž na třetí díl do král. komory 2524 kop 20 gr. připadlo; b) statek *Sezemice* (Sensomic, okr. a dom. Teplic.), který však jemu proti za-

*) Statek *Chotoměř* prodala vdova po Adamovi z Waldšteina, Johanna Emilie roz. z Žirotná, l. 1646 za 20.000 zl. rýn. Marii Polyxeně hraběnce z Waldšteina, roz. z Hanasova, která též statek l. 1647 v dluhu postoupila konventu kláštera Velikého kříže v Starém městě pražském, od něhož l. 1648 prodán byl za 18.100 kop míš. Silvii Kateřině hraběnce Černínové. (D. Z. 149, D. 10, G. 10 & N. 11.)

placení třetího dílu král. fisku náležejícího byl ponechán. (C. 215, B. 14.)

Václav Bílek, měšťan Starého města pražského, obviněn při kommissi hrdelní (exsecutionis), že se uradil o zavraždění všech katolíků v městech Pražských, a vedle zprávy knížete z Lichtenšteina králi dne 12. června 1621 podané odsouzen byl hrdla, cti a statku. Avšak Lichtenstein hledě k jeho vysokému stáří, jakož i k množství těžce provinilých, aby tolik krve nebylo prolito, učinil králi návrh k zmírnění trestu, totiž aby *Bílek* jenom jmění své propadl a ze země na věčné časy vypověděn byl. Král. výpovědí z dne 16. června 1621 ustanoveno, že nález kommisie týkající se Bílka a jeho převelikého zločinu (atrocissimum facinus) nemá vyhlášen býti, nýbrž Bílek že se má zatím u vězení ponechat a další obšírné a dokonalé vyšetřování ve věci té s ním konati, zvláště: kde, kdy, od koho udán, s kterými osobami o takovém zločinu se radil a usnesl, a kterými prostředky jej provésti hodlal. Avšak vyšetřováním tím Bílek nebyl překonán onoho zločinu, o čemž svědčí zpráva knížete z Lichtenšteina králi dne 30. dubna 1622 podaná, v které mezi jiným uvedl, že Bílek, na ten čas ještě na radnici Staroměstské uvězněný, není odsouzen, a žádal ve věci jeho za milostivou resoluci. Brzy potom však Bílek ve vězení zemřel, a o dům jeho, v pokutě král. fisku připadlý, ucházel se při komoře české soused jeho Jan Jungmayr dne 23. července 1622, dokládaje, že od Bílka veliké příkoří a protimyslnosti snášeti musil, z čehož lze souditi, že Jungmayr z dotčeného zločinu úmyslně Bílka obvinil. (C. 215, B. 33 & C. 1/1.) Dům ten v Starém městě na Mostku ležící ponechán byl dcerám Bílkovým, které jej 1. 1626 Jungmayrovi za 3500 kop gr. česk. prodali. (Lib. contrac. cær. 3, f. 353.)

Krištof Bischofwerder z Ebersbachu, jinak *Bistwerder z Hrabatic*, neměl žádného jmění; pročež při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Václav Bitovský ze Slavíkovice po smrti své obeslán byl v Kouřimsku dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za perdon mu udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jeho nějaké pokuty zaň složili. (C. 215, C. 1/4.)

Adam Bledina z Fialového Kamene obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630; neměť ničeho dle zprávy posla komorního a zdržoval se ve vsi *Branné Dolení* na dvou dvorech svobodných, které Anna Holovouská z Blanska synu svému Janovi Bledinovi z Fialového Kamene l. 1619 odkázala. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 139, K. 5.)

Jindřich Blekta z Outěchovic a na Krásné Vsi, při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, z milosti pak král. výpovědí z dne 17. března 1623 jenom k *manství*, ohlásil se v příčině léna, ale před smrtí svou neučinil povinnosti manské na statek svůj *Krásná* (Chrastná, Krasa, Kresse, kr. Boleslav., okr. Česk. Dub., dom. Vartenberk.), totiž: tvrz a ves Chrastná s dvorem popl. a vesnice *Náhlav* (Nohlau) a *Holičky* (Hultschken) s třemi rybníky (der schwarze Teich, Mühlteich und Nieder-Kresseteich), lesy ke Druzovu ležícími, s vrchem „Kressenberg“ zvaným, kde se tehdy dobývala ruda železná, a hamry. (D. Z. 65, M. 19.) — Protož tento statek po smrti Blekty od král. komory byl ujat a prodán *Albrechtovi z Waldšteina* l. 1627 za summu odhadní 10.611 kop mís., z kteréž po zaplacení dluhův per 6450 kop zbytek odveden býti měl kapitulárům u kostela hradu Pražského na srážku deputátu jim zadržalého. (D. Z. 143, A. 8; 621, D. 30.) Waldštejn statek ten v léno fridlandské převedl a dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi ze Schleinic* v summě 12.380 zl. daroval. — Pohledanost Kunhuty Blektové, per 1000 dolarů na témž statku pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, B. 15, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{10}$. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. dv. 7, f. 35.)

Václav Heraklius Blíživský z Blžíva, katolík, při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622 pokuty osvobozen, byl pak místosudí král. Českého a nesložil žádné pokuty peněžité při kommissi tractationis de pio opere za perdon jemu udělený, ač měl statek *Zvíkovec*, který po Václavovi Varlichovi z Bubna v pokutu propadlý za 12.000 rýn. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Abraham Bohdanecký ryt. z Hodkova a na Adršpachu zahynul se synem svým Jaroslavem při výbuchu prachu

na zámku Jičínském dne 1. února 1620 (kde byl při kommissi k odevzdání statkův Smiřických Markétě Salomeně Slavatové, roz. Smiřické), odkázav (dle D. Z. 140, B. 3) statek svůj synům svým Adamovi Oldřichovi, Heřmanovi a Bohuslavi. Avšak pro účastenství své ve zpouře stavův odsouzen byl po smrti své při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622, vedle král. výpovědi 16. září 1622 *pátého dílu* jmění svého. Protož statek po něm pozůstalý *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach, kr. Hradec.)*) od král. komory ujat a za 27.530 kop míš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 prodán byl za 30.287 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými statky l. 1624 směnou za panství Kópídlno paní Marii Magdaleně Trčkové, roz. z Lobkovic, postoupil. (Viz Stubenberg a též *Adam Erdman Trčka*.)

Dle účtu komory české dne 22. září 1635 vynášela summa trhová s úroky až do téhož roku zadržalými 45.692 kopy míš., z čehož připadlo na pátý díl do komory české 9138 kop a dědicům Bohdaneckého na čtyry díly 36.554 kop míš.; avšak těmto teprv l. 1671 dne 13. února dáno cíś. pojištění toliko na 24.230 zl. summy hlavní bez úrokův, z níž polovice spoludědicům Oktavianovi Ladislavovi a Vilémovi Leopoldovi z Waldšteina náležela, kteréžto pohledanosti ještě l. 1683 se domáhali. (C. 215. B. 17, F. $\frac{5}{100}$, T. 13. — Lib. conf. 2. f. 273. — D. Z. 141, C. 1 a 194. E. 14.)

Jan Vilém Bohuš z Otěšic (Ottoschütz) ujel hned po bitvě bělohorské ze země a vedle patentu z dne 17. února 1621 odsouzen byl hrdla, cti i statkův. Statek jeho *Přehořov* (Přehoř, kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Petršpurk) — tvrz s dvorem popl. a ovčínem — od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1621 na další cíś. resoluci postoupen byl k správě a opatrování Janovi Jiřímu *Přichovskému*. Avšak Bohuš prokázav nevinu svou, obdržel nazpět statek dotčený, který potom l. 1628 Heřmanovi Černínovi z Chudenic za 9500 kop míš. prodal. (C. 215, B. 18. — D. Z. 295, F. 29.)

*) Dle desk zemských kvatern památný růžový l. 1576, M. 22 koupili bratři Bohdanečtí z Hodkova od Hertvíka Žehušického z Nestajova zámek pustý *Skaly*, zámek pustý *Adršpach*, vsi *Aderspach dolní* a *horní* a ves *Hodkovice* s dvory popl. za 8000 kop gr. česk. (16.000 kop míš.)

Jan Adam z Bol účastnil se výpravy stavovské, ale přihlásil se hned po bitvě bělohorské u kurfiřta Bavorského Maximiliana k poddanosti a pro svou chudobu při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Anna Bořanovská z Duban a na Drahobuzi účastnila se zpoury tím, že od stavův povstalých l. 1620 statek duchovní děkanství a kapitoly Hory kostela sv. Štěpána na Novém městě v Litoměřicích, ves *Německý Týnec* s příslušenstvím, za summu odhadní 1520 kop míš. zcela zaplacenou koupila (D. Z. 193, D. 15). Statek ten po bitvě bělohorské musila navrátiti děkanství dotčenému.

Matyáš Borbonius, výtečný doktor v lékařství a filosofii, měšťan Nového města pražského, za času zpoury obecní starší, pro své provinění s předními původci povstání dne 20. února 1621 na radnici Novoměstské uvězněn, při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 19. května 1621 hrdla, cti i statku odsouzen, však podle král. výpovědi z dne 2. června 1621 místo ztrestání mečem z milosti zanechán jest u vězení, z kteréhož po půldruhém létě, nemocí a věkem sešlý, na snažné přímluvy, od vzácných osob za něho činěné, na rukojmě byl propuštěn. Hned potom od lidu vojenského hrozně zbit byl, tak že nemalých bolestí po celém těle vytrpěl a po mnohá léta zotaviti se nemohl. — Jmění jeho po vyhlášení rozsudku k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) na jistinách 13.000 kop míš., zejména u měst Rakovníka 4000, Klatov 2000, Kadaně 2000, Mostu 1000, Boleslava Mladého nad Jizerou 1000 a Mělníka 3000 kop míš.

b) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u Tůnských zvaný, kterýž v summě odhadní 6600 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1621 k držení a užívání obdržel Jan Chrysost. Šrepl z Šreplsbergu, cís. dvořenin a rychtář Nového města pražského, jemuž vedle cís. resol. 22. dubna 1628 dědičně postoupen byl proti složení 1000 zl., zbytek pak summy trhové mu darován. (Lib. contrac. virid. 12, f. 274.)

Z tohoto jmění, kteréž Borboniovi a jeho manželce Anně společně náleželo, měla polovice per 9800 kop míš. dotčené

manželce vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 3. prosince 1622 vydána býti.

Mimo dotčené jmění všecky klenoty, hotové peníze a některé svršky a nábytky hned po bitvě bělohorské při vydrancování domu od císař. lidu vojenského Borboniovi a jeho manželce pobrány byly; potom pak i ostatní všecky svršky a nábytky (kromě jistot a klenotův, pokudž se ještě jaké nacházely, též lékárny a kněh, král. fisku propadených), císař. registratorové a koncipisté při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Popp, Jan Rašper a Kašpar Cyrus, majíce je sobě od knížete z Lichtenšteina dekretem 23. září 1621 darované, na čtyrech vozích z domu Borbonia odvezli a sobě pobrali.

L. 1624 žádal Borbonius za zrušení rozsudku při kommissi hrdelní naň vznešeného. Žádost jeho na císaře dne 4. prosince t. r. podanou kníže z Lichtenšteina všemožně podporoval, dokládaje, že Borbonius, jehož odsouzení za oné první náhlosti, přísnosti a krutosti (*in illo primo impetu et rigore*) se stalo, hoden jest dokonalého odpuštění svého provinění, kteréhož se dočinil ne ze zlosti aneb jaké všetečnosti, nýbrž z pouhého strachu před tehdejší vzteklostí a ukřutností direktorův, jíž jedině přinucen byl jakožto starší obecní vykonati to, co mu z rady Nového města pražského bylo poručeno. Avšak císař. reskriptem dne 25. ledna 1625 na knížete z Lichtenšteina ukázáno k tomu, že Borbonius dokonalé milosti dosíci může jen pod tou výminkou, když od bludu předkův svých ve víře, kterýž hlavní příčinou minulé zpoury byl, upustí a k náboženství katolickému samospasitelnému přistoupí. Čehož když Borbonius učiniti nechtěl, i přes opětnou přimluvu knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1626 k císaři učiněnou, aby tento výtečný muž již staříčkový, v umění svém nad jiné zběhlý a zkusilý, kterýž přemnohým osobám vzácným a věrným císař. služebníkům zdraví a život zachoval, pro obecné dobro v zemi zůstaven byl, přece vedle císař. resol. 1. října 1626 ze země byl vypověděn. I jeho manželce dne 8. září 1627 od kommissarův k reformací náboženství v království Českém nařízených uloženo bylo, aby se za manželem svým z království Českého dne 25. září 1627 do západu slunce pryč odebrala a vystěhovala. A poněvadž jí dotčená

polovice jejího statku nebyla ještě vykázána a odvedena, s prázdnýma rukama pryč odejítí přinucena jsouc, před odjezdem svým při právě Nového města pražského tři měšťany za plnomocníky k tomu zřídila, aby na místě jejím v opatření své přijali spravedlnost její všecku, svrchu dotčeným recessem knížete z Lichtenšteina jí přisouzenou a náležitou. Však i žádost těchto plnomocníků, ve věci té na komoru českou dne 8. listopadu 1627 podaná, nebyla vyslyšena a není v aktech vytčeno, zdali kdy Borboniové díl její byl vykázan. Borbonius pak dne 16. prosince 1629 zemřel v Toruni. (C. 215, B. 34.)

David Boreň (Bořeně, Boryně) ryt. z Lhoty, syn Václavův, odsouzen vedle král. výpovědi z dne 12. března 1625 *pátého* dílu jmění svého, propadl: a statek *Roztoky**) (okr. Smíchov.) — tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, mlýnem, vinicí; a vsi *Klíčany*, *Klecánky*, *Hoštice* (okr. Karlín.) a *Lichočov* (*Lichocoves*, *Lichceves*, *Lichtendorf*, okr. Smíchov.) s dvorem popl. a druhým pustým *Jindrovským* — kterýžto statek, odhadnutý za 33.335 kop míš., Boreň již l. 1623 král. místodržícímu knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 70.000 zl. rýn. prodal s tím vyhražením, že ze summy trhové zaplacen býti má díl král. komoře v pokutu náležející. (C. 215, B. 19. — D. Z. 141, L. 20.) Na témž statku zapsal Boreň l. 1622 manželce své *Veronice*, roz. z *Gryspachu*, 17.500 kop míš.; avšak zápis ten, od Boreně za času jeho obvinění do desk vložený, za neplatný byl uznán a vymazán. (D. Z. 140, L. 9.)

b) statek *Tatenice* (*Statenice*, *Stativnice*, okr. Smíchov.). ves s dvorem popl., v kterýž po smrti Bořeně l. 1625 jeho bratři *Jan* a *Vilém* jakožto jeho nápadníci se uvedli. Avšak l. 1627 z nařízení komory české statek ten dotčeným bratřím z rukou vyňat a v summě odhadní 13.000 kop míš. darován a postoupen byl *Bedřichovi sv. p. z Talmberga*, někdejšímu purkrabí *Karlštejnskému*, presidentu nad appellacemi a nejvyššímu sudímu král. Českého místo vynahrazení obilí a jiných svršků, kteréž při odstupování panství *Karlštejnského*

*) *Roztoky* — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi zápisné *Hradec* (*Levý*), *Husinec* a *Řeží* — koupil l. 1565 *David Boreň* za 7000 kop míš. (D. Z. 57, D. 24.)

král. komoře zanechal. (C. 215, B. 19. — D. Z. 142, K. 18; 146, C. 14 a 623, C. 5.) O navrácení toho statku dotčení bratří Boreňové l. 1630 marně se ucházeli. Teprv l. 1637 dne 20. června dáno jest *Vilémovi Boreňovi* cís. pojištění na jeho pohledanost 6560 kop míš. (C. 215, B. 19.)

Jan David Boreň rytíř z Lhoty, bratr Davidův, vedle král. výpovědi 12. března 1625 odsouzen *pětiny* jmění svého, propadl: a) statky *Mšené* (Mšeno, kr. Litoměřic., okr. Libochovic., dom. Zlonice), zámek a ves Mšené s dvorem poplužním a ves Podolí; tvrz a ves *Ředhošť veliký* (kr. Litoměřic., dom. Doksany) s dvorem poplužním; tvrz a ves *Martiněves* (kr. Litoměřic., dom. Zlonic.) s dvorem poplužním a vsi Pochořice Veliké, Charvatce a Vrbice; tvrz a ves *Podbradec* (kr. Litoměřic., dom. Budyně) s dvorem poplužním a ves Ječovice (dom. Vraní), což vše odhadnuto za 66.246 kop míš. — b) Statek *Míkovice* (Minkovic, okr. Velvar., dom. Zvoleňov.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — jenž však Boreňovi již l. 1621 k správě a opatrování od komory byl ponechán. — c) *Dům* šosovní, Mřenkovský řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše ležící, za 2000 kop míš. odhadnutý, který Boreň l. 1609 za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 2, f. 505.) — Tyto statky i s domem l. 1628 ponechány byly v držení a užívání Boreňovi po zaplacení pátého dílu král. komoře v pokutě náležejícího.

Ale statek *Krašov* (okr. Kralovice, kr. Plzeň.) — zámek Krašov (nyní samota u Zboh) s předhradím, pivovárem, mlýny a chalupami, dvory poplužní Rohy a Borek, městečko Kozojedy s podacím kostelním sv. Mikuláše a lázní, l. 1649 dokonce pusté a spálené, vsi Třimany, Rohy (Bohy) a Rakolusy, s příslušenstvím, jakž to l. 1616 Helena Regina Přichovská, roz. Ulická z Plešnic, od Jana Viléma Hrobčického za 34.000 kop míš. koupila (D. Z. 191, G. 20 & 139, C. 8.) — l. 1630 k správě odevzdán byl od komory české Janovi Bosovi z Ehrenšteina, cís. radě nad počty, pak l. 1649 prodán Janovi *Greefovi z Greefenburgu*, cís. radě nad appellacemi, a Františkovi *Mizeronovi z Lissonu*, vrchnímu písaři při král. úřadě berničném, společně za 18.866 zl., kterážto summa celá l. 1651 byla obrácena k zapravení věřitelův Boreňových. (C. 215, B. 19. — D. Z. 305, L. 26.)

Otta Boreň ryt. z Lhoty, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Březno Malé* (Klein-Priesen, kr. Žatec., dom. Eisenberk.) — dvůr poplužní ve vsi M. Březně, s lidmi poddanými tudíž, s podacím kostelním a příslušenstvím — který za 4018 kop míš. odhadnutý l. 1623 od král. komory koupila vdova *Magdalena Boreňová* za 7118 kop míš. (C. 215, B. 19. — Lib. conf. 2, f. 95. — D. Z. 142, J. 6 & 293, M. 15.) Mimo to propadl Boreň ves *Březno Hořejší*, statek duchovní kláštera sv. Sary, jinak Zahražanského při městě Mostu, který Boreň l. 1620 od stavův odbojných koupil za 2200 kop míš. zcela zaplacených, až na 500 kop, z nichž deputatu témuž klášteru ročně 30 kop dávati měl (D. Z. 192, M. 29.). Statek ten navrácen byl klášteru dotčenému, a Boreňova pohledanost na něm ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Boreň ryt. z Lhoty, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 z Mišně, kde za příčinou náboženství zůstával, do města Louna a nápomocen byl při vybírání kontribucí kommissaři lidu nepřátelského Janovi Ilburkovi Kyšperskému z Vřesovic; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Václav Boreň ryt. z Lhoty zemřel v čase zpoury, jíž se podle obvinění král. prokuratora při kommissi confiscationis účastnil tím, že lid svůj k vojsku stavovskému vypravil a syna svého Viléma i k obléhání Plzně poslal, pak že direktorům na lid válečný 4000 kop míš. zapůjčil. Statek po něm pozůstalý *Vilémov* (kr. Čáslav., okr. Habry) — tvrz čili sídlo, klášter zbořený Vilémovský, s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem při vsi Pařízově; dům v městečku Vilémově nově vystavěný, Novolovský řečený, s hospodami tudíž; dvůr poplužní ve vsi Heřmanicích; vsi Vrtěšice, Nasavrky, Zhoř. Jakubovice, Hostovličky, Ždanice, Heřmanice a Bučovice, se vším příslušenstvím, jak to Boreň l. 1604 od Jana Benedy z Nečtína za 32.900 kop míš. koupil (D. Z. 180, M. 6.) — od král. komory ujat, avšak navrácen byl synům Boreňovým *Janovi* a *Vilémovi*. Neboť tito dokázali s bratrem svým Davidem nevinu otce svého svědomím mnohých osob

vzácných, zvláště pak svědectvím Vladislava Hozlaura z Hozlau. Dle výpovědi tohoto Václav Boreň nebyl žádným defensorem, ani do koleje veliké Karla IV. na obeslání stavův najíti se nedal, nýbrž jako člověk prostý a upřímný všemu tomu se vyhýbal a svého hospodářství si hleděl. Též nebyl v městech Pražských, když jsou někteří z stavův na císařskou mocí sáhli, nýbrž zůstával za příčinou zdraví svého v městě Hbě (Chebu). Odkudž když se do Prahy navrátil, obeslán byl od tehdejších direktorův a správců zemských a od nich s ním jednáno o půjčku nemalé summy peněz, a když se vymlouval, hroženo mu a namluveno, že oni ničeho proti císaři a králi před se bráti nechtějí, tak že jim 4000 kop míš. k potřebě zemské zapůjčiti musil. Tak též po druhé dne 29. září 1618 žádali písemně direktori, aby jim více půjčil na vydržování vojska stavovského k ruce vsí země proti pojištění 30.000 kop míš.; on však toho učiniti nechtěl. Protož po jeho smrti dne 14. září 1619 hned na ráno direktori do obou domů jeho v Novém a Starém městě pražském mušketýry odeslali, aby tam stráž drželi, až vyslaní od týchž direktorův přijeli, totiž Vilém z Lobkovic, Jindřich Ota z Losu a Jan Theodor Sixt a jiní mnozí. Tito pak hned v obou domech všeho se ujali, sklepy a truhly zámečnickem zodmykati dali, a pobravše vše, co na hotových penězích ve dvou železných truhlách bylo, je na zámku přiběrní dali vyčítati summou 17.000 kop míš., v kteréž bylo 4700 kusů dukátův. I na tom ještě nepřestali direktori, nýbrž i služebníka nebožtíka Boreň do vězení dali a mnoho dní jej ve vazbě drželi, chtějíce na něm více přezvědět, i katem mu hrozili, aby o penězích v domech pána svého ukrytých pověděl, kteréž hledajíce v domě na náměstí Staroměstském i v sklepech kopati dali. Ač tomu všemu dotčení bratří Boreňové zbraňovali, nemohli nikterak ubrániti Vilému z Lobkovic a Ottovi z Losu, kteří jim slibovali velice, že ani o penězích přijíti nemají, nýbrž že náležitě spokojeni a i s úrokem zaplacení budou na summu jim od úřadu berníčního dne 21. září 1619 pojištěnou. — Na základě tohoto svědectví, jemuž dotčené listy a nařízení direktorův jsou přiloženy, synové Boreňovi Jan a Vilém pokuty byli osvobozeni a za pardon jim dne 20. prosince 1623 udělený zavázali se při kommissi

transactionis dne 15. května 1630 složiti do komory české 7500 kop míš. z jistin 45.000 kop po otci zděděných. (C. 215, B. 19, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Petr Václav Bořický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 pro svou chudobu pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složiti 30 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba v Starém městě pražském, tak že dle listu téže kommissee 2. dubna 1631 dotčenou summu o sv. Jiří t. r. zúplna zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Matyáš z Borovska na Bukolí vypravil lidi své s koni k vojsku stavovskému, a koupil l. 1620 za 100 kop míš. od stavův povstalých statek duchovní — jednoho poddaného ve vsi Bukolí — ke klášteru sv. Jiří na hradě Pražském náležitý (D. Z. 193, E. 11), který po bitvě bělohorské dotčenému klášteru musil navrátiti. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen, protože statek jeho *Bukolí* (okr. Velvar.) od vojska byl vypálený a pustý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Diviš a Václav Bošinští z Božejova a na Mezilesích, po smrti své obesláni byli 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za pardon jim udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jejich nějaké pokuty složili. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Boubinský ryt. z Újezda a na Kraselově ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen byl dne 14. července hrdla, cti i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jmění jeho byl potvrzen. Statky jeho a) *Kraselov* (Krasilau kr. Písek, okr. Volyň.), tvrz a ves s dvorem popl.; b) ves *Lhota Pechlatova* (nyní Lh. sv. Anny, okr. Volyň.), s jedním osedlým, 2 chalupami a dvěma dvory, Peckovským a Pechlatovským, s příslušenstvím, jak to Boubinský l. 1616 od Jana Řepického ze Sudoměře za 3600 kop míš. koupil (D. Z. 192, O. 11), k ruce král. fisku ujatý a za 9105 kop míš. odhadnuté prodány byly od komory české dne 16. února 1623 za 8500 kop míš. *Václavu Koutkovi Nečanskému z Minic*, jemuž za služby vojenské od císaře ze summy trhové 6000 kop bylo darováno.

(C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 294. — D. Z. 141, K. 24; 292, K. 18; 620, F. 6.)

Bohuslav mladší Boubinský ryt. z Újezda při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. 1/8.)

Diviš Boubinský ryt. z Újezda zajat byl 1. 1620 při vzetí města Písku, kdež nemocen ležel, od Dona Martina de Hoeff-Huerta, kterýž výkupné zaň na 500 zl. ustanovil. Když pak po brzké smrti Boubinského bratr jeho a dědic *Petr* dotčené výkupné chtěl zaplatiti, zpěchoval se Don Huerta té summy přijati, žádaje na Petrovi mimo to ještě 400 říš. dolarů, které prý na statek Divišův *Lipovice* císaři zapůjčil. A poněvadž Petr nemohl hned složiti summy dotčené, učinil Huerta s Janem Častolarem Dlouhoveským z Dlouhé vsi knížeti z Lichtenšteina zprávu nedůvodnou, že by Diviš Boubinský pro účastenství ve zpouře odsouzen býti měl všeho statku. Ačkoliv pak Petr Boubinský od bratra svého Diviše dostatečně odvedl, v čem tento od král. prokuratora při kommissi confisc. byl obviněn, tak že Diviš vedle král. výpovědi dne 22. listopadu 1622 žaloby byl osvobozen a statek po něm pozůstalý, kterýby před bitvou bělohorskou během vojenským od cís. lidu válečného nebyl vzat, dědici jeho zůstati a zanechán býti měl; předce k stálému naléhání Dona Huerty *Diviš Boubinský* vedle cís. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) Statek *Lipovice* (kr. Písek, dom. Vlach. Březí) — tvrz a ves s dvorem pustým a ves *Žárová* — který již dne 21. ledna 1623 od komory české postoupen byl Janovi staršímu *Častolarovi Dlouhoveskému z Dlouhé vsi* za summu odhadní 3287 kop míš., ačkoliv měl cenu čtvernásohně vyšší. (C. 215, B. 2. — Lib. conf. 2, f. 331. — D. Z. 141, F. 1; 194, L. 28 & 620, C. 9.) — b) Jistina 7100 kop míš. na statku *Střelé*, z níž polovice 3550 kop král. fisku připadla.

K opěťované žádosti Petra Boubinského o navrácení statku *Lipovice* při kommissi revisionis vedle cís. resol. 8. října 1630 ustanoveno, že Boubinský při témž statku vedle práva ničeho nemá vyhledávati, nýbrž že statek ten vdově Kateřině po Dlouhoveském pozůstalé vlastně a bezpečně má zůstati, po-

něvadž k summě trhové ještě dva listy dlužní na 2800 kop mš. a na úrocích z nich 1776 kop, tedy v jedné summě 4576 kop mš. dobrovolně přidala. Naproti tomu odvolal se Boubinský, a cí. resol. 7. února 1637 učiněna jemu ta milost, že mu od komory mělo vydáno býti ze všeho statku a jmění po jeho bratrovi pozůstalého tolik, zač by polovice jeho stála. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & B. 2.)

Pavel a Přibík bratři Boubinští ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis odsouzeni všeho jmění, však vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 z milosti jim pod léno zanechán byl statek jejich *Střela* (Strahl, kr. Písek, okr. Strakonice.) — zámek Střela s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýny a rybníky, městečko Katovice s podacím kostelním, ves Dražejov, tvrz pustá a ves Kladruby (díl) s dvěma rybníky, jak to od strýce svého Ladislava Boubinského l. 1614 měli odkázáno (D. Z. 136, Q. 20.). — Boubinští ohlásili se v příčině léna, ale nikdy ho nepřijali, tak že statek dotčený od komory české v pokutu ujat a za 24.315 kop mš. odhadnutý prodán byl se statkem Hořtickým, Petrovi Pešfkovi z Komárova konfiskovaným, dne 31. října 1623 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat*, nejvyššímu sudímu dvorskému král. Českého, za 48.000 kop mš., z kteréž summy jemu darováno od císaře 23.333 zl. rýn. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1; 620, C. 18.)

Petr mladší Boubinský ryt. z Újezda, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 26. června 1626 na třetí díl statku *Třebomyslice* (kr. Písek, dom. Horažďovic.) — tvrz a ves Třebomyslice (díl), vsi celé Vlkonice, Loučova a Lhotka, dílem vsi Světlá (Svět) a Oujezdec Veliký — který sám za 4580 kop mš. odhadl. Dva díly téhož statku, kterýž celý za 13.740 kop mš. odhadnut byl, náležely dvěma nezletilým bratřím Boubinského, a témuž po jejich smrti připadly. Díl pak jeho l. 1650 proti odvedení zadržalé quoty manské (stýho peníze) per 1269 zl. rýn. a složení 1600 zl. rýn. za převedení do dědictví z manství propuštěn byl. (C. 215, B. 2 & C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, pag. 20 & 35; 68, díl II, f. 6.)

Petr Bračický z N., při kommissi confiscationis 3. října 1623 žaloby osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis

de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený odvésti 7 zl. kalumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Otík Bradský obeslán 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení pardonu, nedostavil se; neboť již l. 1628 odešel ze země pro náboženství, nezanechav jmění žádného. Jeho manželka držela statek *Keblany*, dvůr popl. u Zderaz na Žatecku; není však vytčeno, zdali za manžela svého složila nějakou pokutu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Brandl z Waldenrichu, nejsa překonán těžkých provinění, jichž se za času zpourey dle obvinění prokuratora dopustil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Wolf Brandner hrabě z Brandu odešel ze země a po smrti své od žida Lazara Arona zlomyslně udán, že u nepřitele ve vojsku sloužil, při kommissi revisionis fridlandské odsouzen byl všeho jmění. Statek jeho lenní *Seeberg* (okr. Cheb.) od král. komory ujatý prodán byl nejvyššímu strážmistru Melchiorovi Adamovi *Moserovi z Ottingen* l. 1635 za 6000 zl., z kteréž summy třetina udavači židovi, dvě třetiny pak na opravu hradu Pražského byly dány. (C. 215, B. 20.)

Ian Vojislav Branišovský ryt. z Branišova, ač s bratrem svým *Zdeňkem* při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltazara de Marradas a vedle král. resol. 21. května 1621 pardonován a na milost přijat, předce při kommissi confisc. vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen byl *pátého dílu* jmění svého. Statek jeho *Frimburk* (kr. Písek, okr. Sušice), zámek spálený a vydrancovaný a ves s dvorem popl., pak vsi *Soběšice* s dvorem poplužním a *Rok*, od král. komory ujat a za 10.562 kop míš. odhadnut (ačkoliv l. 1617 Frimburk za 23.600 kop a dvůr Soběšický za 17.385 kop byly odhadnuty), l. 1623 *Alšbětě z Kolovrat*, roz. z Lobkovic, prodán byl za 10.500 kop míš., z čehož po zaplacení dluhů (6300 kop) na pátý díl král. fisku připadlý zůstalo 840 kop a na $\frac{4}{5}$ dědicům Branišovským 3360 kop dle účtu komory české teprv l. 1668 učiněného. (C. 215, B. 21. — Lib. conf. 2, f. 214. — D. Z. 141, f. 24; 194, N. 3; 620,

C. 19.) Mimo to propadl Branišovský pátý díl jistiny per 2000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Zdislav Vojislav Branišovský ryt. z Branišova, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil. Jeho bratři *Jan a Zdeněk*, zdědivše po něm statek *Vojnice* (kr. Písek, okr. Strakonice:), uvolili se za pardon jemu udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1630 odvésti jistinu 1400 kop mš., s úroky zadržalými 2907 zl. vynášející. — C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Mimo to Zdeněk za pardon jemu při kommissi confisc. 21. srpna 1623 udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil 50 zl. rýn. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ferdinand Branovský z Branova nedostavil se dle obezlání 5. února 1629 před kommissi transactionis; neboť již předtím zemřel, nezanechav žádného jmění. Též bratr jeho Kašpar neměl ničeho dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Ivan Braum z Miřetic účastnil se výpravy stavovské s jedním koněm, avšak maje stateček svůj vypálený, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení pardonu byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš Braum z Miřetic a na Lipně, maje ze země pro náboženství odejít, postoupil statek svůj *Lipno* (kr. Plzeň.), v polovici odhadnutý za 4000 kop mš., synu svému *Václavovi*, kterýž k víře katolické přistoupil, a uvolil se, aby mu jej pojistil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za pardon sobě a synovi udělený složit 500 zl., které jeho syn teprv l. 1643 na komoru českou odvedl. (C. 225. B. 32. b. & C. $\frac{1}{4}$.)

Václav starší Braum z Miřetic podepsal l. 1619 přísahu králi Fridrichovi, falckraběti, pročez při kommissi confiscationis obviněn účastenství ve zpouře, však jsa katolíkem dne 22. listopadu l. 1622 trestu osvobozen, podržel jmění své, totiž polovici statku *Lipna* (kr. Plzeň.), kterou svému synovi nezletilému odkázal, nařídív za jeho poručníka bratra svého *Ivana*. Tento pak l. 1629 zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za pardon bratru jeho udělený zaplatiti 50 zl. na alumnat u sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Braum z Miřetic a na Dolanech, l. 1622 od Adama Chlumčanského zavražděn, obezlán byl dne 5. února 1629

před kommissi transactionis za příčinou pokuty za pardon mu udělený; není však vytčeno, zdali dědicové jeho o pokutu dotčenou se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Braun z Braun pro své účastenství ve zpouře teprv po smrti své dle rozsudku král. appellací 18. května 1628 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž v jistinách per 7050 kop míš. zanechal. Z těchto jistin, u komory české uložených, vedle cíś. resoluce z dne 15. září 1628 vydány byly tři úpisy dlužní na 4050 kop míš. dědicům Braunovým, *Křištofovi z Hodkovic a Arnoštovi Šícovi z Drahenic*; ostatní pak dvě listiny dlužní na 3000 kop míš. připadly král. komoře v pokutě za třetinu jí náležející. (C. 215, B. 32. a. & P. $\frac{1}{1}$.)

Beneš Březský z Ploskovic při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění* svého. Statek jeho *Bohdaneč* (okr. a dom. Ledec., kr. Čáslav.) — tvrz a ves B. s dvorem popl., dvůr popl., řečený Dvorec, pak vsi Trebetín s dvorem popl., Vičkovice, Řeplice, Ves Prostřední, Michalovice a Kotoučov — od komory české l. 1623 koupila za summu odhadní 22.542 kop míš. *Maria Majdalena Trčková*, roz. z Lobkovic, po jejíž smrti statek ten opět král. fisku v pokutě připadl. (C. 215, B. 23. — D. Z. 143, A. 16; 294, K. 10; 621, E. 9. Viz též Jan Rudolf Trčka.)

Pohledanost Jana Mirka z Solopisk per 4600 kop míš., na dotčeném statku pojištěná, ještě l. 1642 jeho dědicům a synům z bratra jeho, Bohuslavovi a Jindřichovi Svato-
mírovi, z komory české vyplacena nebyla. (C. 215. M. 10.)

Jan Březský z Ploskovic a při městě Žatci zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil. Statky jeho, *dvůr* poplužní na předměstí Žateckém a *dva domy* v témž městě, kteréž Březský k zlepšení obce Žatecké odevzdal, od král. komory ujaty a vedle cíś. resol. 27. dubna 1628 cíś. mincmistru *Benediktorovi Hübnerovi* místo daru z milosti per 5000 zl. rýn. za jeho věrné služby postoupeny jsou. (C. 215. B. 23. — Viz též *Žatce*.)

Jan Diviš Březský z Ploskovic, kommissar při direkcii stavův odbojných, dle protoc. condemnat. f. 445 při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen všeho statku, však cíś. milostí při dvou třetinách jmění svého byl zůsta-
ven. Statky jeho od král. komory byly ujaty a za summu odhadní 29.940 kop míš. l. 1623 Elišce *Žerotinské*, roz. z Wald-

šteina, prodány, totiž: a) statek *Ostrov Perknířův* (kr. Čáslavský, okr. Královice dolní) — tvrz a ves O. s dvorem poplužním a vsí Slavošov s podacím kostelním, Hranice, Outěšenovice, v Radvančicích dvůr poplužní a díl Prostřední Vsi. (D. Z. 69, B. 27.) — b) Statek *Hodkov* (kr. Čáslav.) — zámek pustý H. s dvorem poplužním, mlýnem a celou vsí H. s podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1601 Václav Březský po Smilovi Hruškovi za 4200 kop mš. koupil. (D. Z. 175, G. 27.) — Manželka Březského Johanna, roz. z Květnic, marně se domáhala věna svého na statku Hodkově l. 1616 jí pojištěného. Též dvě třetiny Březskému z milosti ponechané per 19.960 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vykázány jeho dědicům. (C. 215, B. 23. & C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 357. — D. Z. 142, C. 18; 293, D. 24 & 620, J. 26.)

Jindřich Březský z Ploskovic propadl stateček *Břežany* (okr. Kouřim.), který l. 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina *Václavovi Vchynskému* byl postoupen, avšak l. 1623 k cí. rozkazu král. fisku opět navrácen a l. 1630 postoupen sirotkům po *Janovi Divišovi Břeském*, jimž též statečky *Březová, Křechoř a Opatovice* (okr. Kolín.), pak dva domy v Kutné Hoře, po Benediktovi Březském jim připadlé, byly ponechány. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$. — B. 77. sub n. 2 & 5.)

Václav Březský rytíř z Ploskovic byl s bratrem svým Oldřichem mezi osobami stavu panského a rytířského, jimž hr. Baltasar de Marradas při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září dle jisté smlouvy jménem císaře milost udělil tím způsobem, že při svých statcích pokojně zůstaveni býti měli. Oldřich pak při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 pokuty byl osvobozen, ale bratr jeho Václav vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 *třetího* dílu jmění svého odsouzen, propadl statek *Bílenice* (kr. Písek, okr. Sušice), který za 8452 kopy mš. odhadnutý l. 1623 Don Martinovi *de Hoeff-Huerta* za 5000 zl. byl postoupen. Březskému však, když k náboženství katolickému přistoupil, k opětné žádosti vedle cí. resol. l. 1627 měl navrácen býti statek jeho proti složení třetiny summy odhadní, ale cí. resolucí 2. září 1629 povolena mu náhrada v summě 8452 kop mš., na kterouž jemu dáno cí. pojištění. (C. 215, B. 23 & C. $\frac{1}{3}$. — Lib. conf. 2, f. 110 & 362.)

Jiří Albrecht Bryknar z Brukšteina nepřihlásil se při kommissi confiscationis před svou smrtí k perdonu. Protož statky jeho *Mokropsy hořejší* (Mokropec) a *Vonoklasy* (Uněklasy, kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — vsi s dvory popl. a vesnice Solopisky a Roblín, jak to Bryknar l. 1620 od Fridricha Smolíka ze Slavic za 33.000 kop míš. koupil a l. 1622 svému nejblížešímu příbuznému *Vilémovi Vřesovci hraběti z Vřesovic* odkázal — od komory české v pokutu byly ujaty a za 23.104 kopy míš. odhadnuty. Avšak vedle cíś. resol. 18. pros. 1624 opět navraceny jsou Vřesovci, jenž nevinu Bryknarovu prokázal, tak že témuž cíś. výpovědi 2. května 1625 pokuta zcela byla prominuta. Vřesovec pak dotčené statky l. 1636 prodal Jakubovi Jindřichovi *Paradiesovi sv. p. z Eschaide* za 25.000 zl. rýn. (C. 215, B. 22. — Lib. conf. 2, f. 266. — D. Z. 140, G. 27 & 145, F. 3.)

Ian starší Varleych ryt. z Bubna, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Libchavu* českou (Böhmisch-Libchau, kr. Chrudim, okr. Ústí n. Orl., dom. Brandýs) — tvrz s vesnicemi a dvory poplužními — kterýž od král. komory za 9855 kop míš. odhadnutý dne 21. ledna 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 10.842 zl. rýn. koupil, pak l. 1624 s jinými statky Trčkové výměnou za statek Kopidlno postoupil. (C. 215. B. 25. — Lib. conf. 2, f. 262. — D. Z. 141, C. 5; 194, E. 28.) Pohledanosti Anny manželky Jana z Bubna na témž statku per 5000 kop míš., jakož i dvou třetin Bubnovi ponechaných domáhala se vnučka její Kateřina Dohalská, kteréž teprv vedle cíś. resol. 8. října 1667 za všecku tu pozůstalost toliko 6570 zl. bez úroků bylo pojištěno; avšak ještě l. 1690 při kommissi revisionis věc ta nebyla vyřízena. (C. 215. C. 1/4.)

Ian mladší Varleych z Bubna a na Závřší, jeden z nejvýznamnějších povstalců českých, nejvyšší polní general-strážmistr vojska stavovského, bojoval udatně na Bílé Hoře, odporovav náležitě s hrabětem mladším z Turnu s jízdou svou a moravskou prvnímu útoku jízdy císařské, tak že z 1000 jeho koní jenom 350 jezdců a na 300 pěších z regimentu hraběte z Turnu na živě zůstalo. Po bitvě bělohorské ujel Bubna s králem Fridrichem ze země, a pro provinění své při kommissi exsecutionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi

dne 16. dubna 1621, hrdla, cti i statku byl odsouzen, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. — Statek jeho *Závrší* (kr. Kralohrad., okr. Kostelec n. Orl.) — tvrz a dvůr popl. Závrší u Borovnice, kdež někdy ves řečená „*Držel*“ stála, s krčmou výsadní a dědinami, vsi Cuclav s podacím kostelním, Skrovnice Veliká a Malá s příslušenstvím, jak to z Bubna l. 1608 od Jana Kapouna ze Svojkova za 4500 kop gr. č. koupil (D. Z. 181, M. 18) — od komory české prodán byl se statkem Borovnickým, po Rudolfovi Zeidlicovi konfiskovaným, *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej Mušingerovi postoupil (viz Zeidlic). — *Dům* Jana z Bubny v Hradci Králové, l. 1605 od Rudolfa z Stubenbergu za 1600 kop míš. koupený, od cís. vojska vydrancován a pobořen byl, tak že l. 1636 toliko za 200 kop míš. odhadnut a teprv l. 1643 od komory české prodán byl za 100 zl. rýn. hrab. *Janu Křištofovi z Waldšteina*, jehož stavení sousednímu hrozil záhubou. (C. 215. B. 25.)

Jindřich Markvart a Křištof Jindřich Varleych z Bubna, katolíci, první při kommissi confiscationis 3. října 1623, druhý pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu pro chudobu svou byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš starší Varleych ryt. z Bubna odešel pro náboženství ze země. Jeho *dům* šosovní, v Starém městě pražském ležící, vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od cís. rychtáře v pokutě ujat byl. (C. 215. P. 2/4.)

Václav Varleych ryt. z Bubna a na Zvíkovci, zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil; při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění* a památka jeho za proklatou a nepoctivou vyhlášena jest. Jeho statek *Zvíkovec* (kr. Praž., okr. Zbiroh.) — tvrz a městečko Z. s dvorem poplužním a pivovárem, ves *Chlum*, 1 poddaný v Hlinči a poustka v Prašivém Oujezdě, jak to Bubna l. 1601 od Křištofa z Kokořova za 14.200 kop míš. koupil (D. Z. 191, N. 23) — za 17.682 kop míš. odhadnutý, prodán byl za 12.000 zl. rýn. od komory české l. 1624 *Václavu Herakliovi Blíživskému ryt. z Blžíva*, místosudímu král. Českého. (C. 215, B. 25. — D. Z. 194, K. 16; 620, B. 28.) — Se statkem Zvíkovcem konfiskován byl omylem též *dvůr Boršikovský* a dva

grunty v městečku Zvíkovci ležící, které Václav z Bubna dle desk (kvatern trhový nový červený lit. B. 5.) manželce své Heleně, roz. z Bukova, a v případě jejího úmrtí synům svým l. 1614 odkázal. (C. 215. B. 25.) — Jeho syn *Heřman*, který se místo otce svého výpravy stavovské účastnil, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, poněvadž mimo dvorec sedlský ničeho neměl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš Budkovský z Budkova, jeden z relatorů při sněmu generálním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Budkov* a *Lhotku* (Lhota Chocholatá, kr. Písek, okr. Prachatic.), který již dne 18. prosince 1620 od nejvyššího strážmistra a císař. kommissaire Dona Martina de Huerta k ruce král. fisku byl vzat a Vítovi Pelhřimovskému k správě svěřen, potom za 6265 kop míš. odhadnut a l. 1622 za 6200 zl. Anně Maximilianě Kateřině *Hysrlové z Chodova*, roz. z Šanova, prodán. (C. 215, B. 26. — Lib. conf. 2, f. 30 a 123. — D. Z. 141, E. 19; 194, K. 23 & 620, C. 1.)

Václav Budkovský z Budkova při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzen k *manství*, přihlásil se 18. června 1626, že pro nedostatek zdraví postavit se nemůže k přijetí léna na statek svůj *Němčice* (kr. Budějov., dom. Třeboň.) — dvůr popl. pustý a vypálený a ves N. (nyní jen dvůr popl.), pak ves *Lištnice* (Lěštnice), odhadnutý za 500 kop míš. Teprv po jeho smrti jménem jeho synů Jindřicha Mikuláše a *Jiřího* l. 1627 dne 20. listopadu přijal léno poručník jejich Mikuláš Budkovský na týž statek, kterýž pak synu Jiřímu l. 1642 (1652) vedle císař. resoluce propuštěn byl z manství bez odvedení zadržalé quoty manské. (C. 215, B. 26 a C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, pag. 18 & 58; 68. II., f. 17.)

Václav Budovec sv. pán z Budova na Hradišti, Klášteře, Zásadce a Kocňovicích, vyslovil se již léta 1617 na sněmu proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále českého, čímž sobě jeho nemilost způsobil; potom od l. 1618 náležel mezi náčelníky zpourey, jsa jedním z direktorův stavu panského, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za

jehož panování byl presidentem nad appellacemi. Protož dne 20. února 1621 s ostatními direktory uvězněn a při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen statkův, cti i hrdla, tak že mu ruka pravá měla býti uřata, potom tělo za živa čtvrceno, čtvrti na silnici sem a tam rozvěšeny, hlava pak s pravicí na bráně mostu Pražského přibita. Ale vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 prokázána mu ta milost, že dne 21. července t. r. toliko byl stat a hlava jeho na věži mostské vystavena.

Jmění pak jeho veškeré hned bylo konfiskováno, totiž:

a) statek *Klášter Hradiště* (Kláštorec, Kloster, kr. Bole-slavský) nad Jizerou, odhadnutý za 64.599 kop míš., k němuž náležel zámek Kl. Hr. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem a cihelnou, dvory poplužní Pachouňský a Bukovinský, mlýny Klášterský a Borovický s pilami, dům v městě Hradišti s rolemi a lukami, pak vsi Klášter s podacím kostelním, Jivina, Bukovina, Kozmice, Neveklovice, Borovice, Vicmanov (díl), Mukařov a Hlavice s podacími kostelními, Dolní Mohelnice (díl), Žďár, Habr (díl) a ves Pod Bukovinou (Bukovina dolní), se vším příslušenstvím, jak to Václav Budovec l. 1612 od sester z Labouně, Magdaleny Mladotové a Kunky Vlkové, za 81.000 kop míš. koupil. (D. Z. 185, A. 24 & 136, B. 16.)

b) Statek *Hradiště Mnichové* (Münchengrätz, kr. Boleslav.), odhadnutý za 28.762 kopy míš., k němuž náleželo město Hradiště s dvory kmetčími, klášter pustý a obořený Hradiště s dvorem popl. při něm, s mlýnem pod klášterem, řekou Jizerou, pak 12 luk, 15 lesů 73 leče obsahujících, 6 rybníků, zejména Pekařský, Bukovský, Převor, Pencín, v Habru a Radešický, jak to l. 1556 od krále Ferdinanda L, jemuž to po Adamovi z Vartenberka l. 1547 v pokutě připadlo, za 5500 kop gr. česk. bylo prodáno Jiřímu z Labouně a Jindřichovi Zibřidovi z Velechova, a od tohoto l. 1598 na Budovce přešlo (D. Z. 52, G. 7); pak vsi *Dobrávoda* s dvorem poplužním a *Dneboh* (Nednebohy), které Krištof Budovec l. 1592 od sirotků po Bernardovi hraběti z Hardeku za 1650 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 168, N. 20.)

c) Statek *Zásadka* (kr. Bolesl., dom. Mnich. Hrad.), za 27.010 kop míš. odhadnutý, k němuž náležel zámek Z. s pivovárem, dvorem poplužním a ovčínem, dvory poplužní Hněvo-

sický s mlýnem a Kačovský, vsi Zásadka, Rostkov, *Kačovec* (zašla), Podol, Dolení Mohelnice s podacím kostelním, Přibislavice, Hoškovice, *Přestavky* (zašla) a Dneboh (Nednebohy, díl), se vším příslušenstvím, jakž to Václav Budovec l. 1604 od Kateřiny Říčanské, roz. ze Smiřic, za 37.300 kop mš. koupil. (D. Z. 132, K. 22 & 178, M. 21.)

d) Statek *Kocňovice* (Kosnovice, Chocnějovice, kr. Bolesl.), odhadnutý za 6.405 kop mš., totiž tvrz a ves K. s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem s pilou, vsi Bořimsko, Malčice, Nesvačily, Oučí (Ouč) a Chlístov s příslušenstvím, jak to Anna Budovcová, roz. z Vartenberka, a syn její Adam z Budova od bratří Jana Václava, Zikmunda, Kašpara a Fridricha Rozenhajná z Janovic l. 1603 za 5000 kop gr. česk. (10.000 kop mš.) koupila a l. 1612 Václavovi Budovci postoupila. (D. Z. 131, N. 19.)

Tyto statky všecky, v jedné summě odhadnuté za 126.771 kop mš., koupil od král. komory dne 20. srpna 1622 se statky Bělá a Kuřívody, po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými a za 132.899 kop mš. odhadnutými, *Albrecht z Waldšteina* za 216.000 zl. rýn., přenesl je l. 1624 v léno a z nich pak *Kláštepec a Hradiště Mnichovo* jakožto léna fridlandská Maximilianovi z Waldšteina dne 9. listopadu 1624 postoupil, *Zásadku a Kocňovice* jako léno dědičné Janovi Ludvíkovi z Isolani dne 6. června 1627 za 62.771 zl. prodal. (C. 215, B. 27. — Lib. conf. 2, f. 274. — D. Z. 141, A. 11 & 194. A. 17.)

Mimo statky dotčené konfiskován byl též *Budovcův dům* v Starém městě pražském proti kostelu Týnskému vedle domu u Černého Jelena ležící, který však manželce Budovcové Markétě byl ponechán, poněvadž jej sama od doktora Jakuba Lavina za 5000 kop mš. koupila a na summu tu toliko 700 kop složila. (C. 215, P. 2. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 211.)

Anna Budovcová, roz. z Wartenberka, měla na statku Hradištském pojištěno 20.000 kop mš., při nichž vedle cíś. resoluce z dne 6. července 1622 byla zůstavena. Avšak navrátiti musila statek duchovní děkanství Staré Boleslavi — ves *Popovice* a 2 chalupníky v Staré Boleslavi s příslušenstvím — který koupila za času zpoury l. 1620 od stavův

odbojných za summu odhadní 1325 kop míš. zaplacenou až na 500 kop, z nichž deputat ročně 30 kop dotčenému děkanství měla dávat. (D. Z. 193, C. 1.) — *Syn Budovcův Bedřich Ludvík* domáhal se vedle cíś. resol. 4. října 1652 při kommissi revisionis pozůstalosti po matce své Markétě, na statcích Zásadce, Kocňovicích a jiných jemu náležející; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, B. 27.)

Adam Bukovanský Pinta z Bukovan a na Suchomastech pro účastenství své ve vzpouře při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Suchomasty* (kr. Praž. okr. Beroun.), k němuž náležely tvrz a ves Suchomasty s dvorem poplužním, pivovárem, podacím kostelním, 2 mlýny, ves Svinaře (díl) a ve vsích Hodyni a Lukách po 1 osedlém, jak to Bukovanský l. 1610 od Karla Plota z Konařín za 18.000 kop míš. koupil. (D. Z. 135, C. 22.) Statek ten od král. komory za summu odhadní 12.798 kop míš. l. 1623 postoupen byl *Dorotě Říčanské*, roz. Kaplířové ze Sulevic, na srážku její pohledanosti za komorou českou (viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28. — Lib. conf. 2, f. 96. — D. Z. 141, G. 19; 292, D. 27; 620, D. 19.) — Mimo to navrátiti musil Bukovanský kapitole kostela hradu Pražského statek duchovní, ves *Radouš* (kr. Praž., okr. Hořovic.) s příslušenstvím, který za času vzpoury l. 1620 koupil od stavův odbojných za 4050 kop míš. úplně zaplacených. (D. Z. 140, C. 19.)

Jan Bukovanský Pinta z Bukovan, na Bukovanech a Krašovících, místopísař král. Českého, zemřel v trvalé zpouře, a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen, tak že manželka jeho Alžběta, roz. z Mnichu, podržela statek *Bukovany* (kr. Písek, dom. Vorlík), tvrze Bukovany, Rech (Řeč, Řetec) a Zahradku s dvory poplužními, pivovárem, vesnicemi a příslušenstvím, jak jí to Bukovanský l. 1619 odkázal. (C. 215, C. 1/3. — D. Z. 139, J. 25.) — Též ponechán byl dům v Starém městě pražském v osadě Betlemské mezi kolleji Apoštolskou a Nazaretskou ležící, který Bukovanský l. 1613 od Ruprechta Měsíčka z Výškova za 1100 kop gr. česk. koupil. (Lib. contrac. caerul. 3, f. 157.)

Jaroslav Bukovanský Pinta z Bukovan odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Žihobce* (Žihobec, Schobic, kr. Písek,

okr. Sušice) — tvrz s dvorem popl. a pivovárem, 2 mlýny, Lomecký a v Napájedlích řečené, vsi Žihobice s podacím kost., Věštíno, Rozsedlá, Strašeně (Strašín) s podacím kost., pak na dle vsi Maleč, Nezdice, Ostružno, Ždanov, Šimanov a Kadčice (Kadčice), se vším příslušenstvím, jak to Bukovanský l. 1616 od Lidmily Lokšanové, roz. Černínové z Chudenic, za 40.000 kop mš. koupil. (D. Z. 191, B. 4.) Statek ten obdržel koupí nejdříve l. 1623 Filip *de Straycraga Javantanio*, císař. nařízený nejvyšší nad jízdectvem, za 20.000 kop mš., z kteréž summy odraženo mu bylo 800 říšských dolarův in specie (1 dolar po 3 kop. 51 gr. 3 peníze mš.) čili 3085 kop mš. 42 gr. 6 pen., pak 10.000 zl. rýn. čili 8571 kop 25 gr. 5 pen. mš., na vychování císař. lidu vojenského od něho již dříve půjčených a na témž statku zapsaných a pojištěných. Avšak císař. resol. 17. června 1627 prodán byl statek ten nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta za 33.000 zl., na kterouž summu jemu poraženo 19.500 zl. rýn. na jednu kvitanci dvorského vyplatního úřadu vojenského de dato 30. září 1624 per 503.197 zl. rýn. znějící. Po smrti Huertově l. 1638 též statek opět byl konfiskován a prodán od císaře skrze generala Dona Baltasara de Marradas na spokojení starého regimentu Don Baltazarovského za 33.000 zl. Antonínovi *Lopezovi de Gradin*, císař. nařízenému nejvyššímu, který statek ten odkázal manželce své Barboře Gradinové l. 1630 (D. Z. 144, A. 12.), již teprv l. 1634 do desk byl vložen. (C. 215, B. 28; Lib. conf. 2, f. 489. — D. Z. 145, A. 10 a 298, O. 23.)

Jiří Bukovanský Pinta z Bukovan, dle udání Anny Bechyňové z Dobrše z dne 27. srpna 1631 a císař. psaní ke komoře české z dne 9. září t. r. učinil se účastným zpoury slouživ ve vojsku stavovském. Z jeho pozůstalosti, obnášející do 8000 kop mš., měl podle obeslání komory české práv býti jeho bratr *Václav*, jenž tu pozůstalost zatajil a na sebe převedl. (C. 215, B. 28.)

Václav Bukovanský Pinta z Bukovan, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému; avšak při kommissi confiscationis dne 5. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis l. 1629 za pardon mu udělený složit 600 zl. rýn. (C. 215, C. 1/8.)

Jan starší Bukovský ryt. z Hustiřan, někdejší kommissar při direkci stavův povstalých, dal se potřebovati l. 1619 při výpravě lidu jízdného i pěšího z krajův Boleslavského, Hradeckého a Kouřimského, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi hrdelní (exsecutionis) dle patentu 18. března 1621 odsouzen byl *všeho jmění*. Ale vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 jeho dědicové zanechání jsou při *polovici* statkův, kteréž od král. komory ujaty byly, totiž: tvrz *Miřejov* a tvrz *Sedlec* (kr. Jičín. okr. Hořic.) s vesnicemi a dvory poplužními. Statky ty, za 12.188 kop míš. odhadnuté, koupil l. 1623 dne 30. května za 14.219 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina*, který je dne 28. listopadu 1624 v dědičné léno prodal *Anjelině Zárubové z Hustiřan* s Poličany bílými a jinými statečky za 26.000 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, G. 27 a 292, E. 21. — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní.) Vdově po Bukovském pozůstalé Anně Johanně místo jejího věna a jistin per 3395 kop míš. při kommissi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo toliko 2600 kop míš., na kteréž jí dáno cíś. pojištění dne 15. května 1628. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Otík Bukovský ryt. z Hustiřan účastnil se výpravy stavovské sám s dvěma koňmi a pěti pacholky; při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za perdon jemu udělený z jistiny své 2000 kop míš. složil 1000 kop pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jarolím Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, koupil dne 29. ledna 1624 za 24.500 zl. rýn. od Albrechta z Waldšteina statek lenní *Třebnouševes* (Třeboučeves), který po jeho smrti jakožto léno Fridlandské opět Waldsteinovi připadl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. dv. 7, f. 145.) Viz též Waldstein, statky lenní.

Karel Bukovský ryt. z Hustiřan, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl: a) Statek *Velehrádek* (Velehrad, kr. Král.-Hrad., okr. Král. Dvůr, dom. Poličany) — tvrz (hrad) Velehrádek s dvorem popl. a vesnice Lanžov, Zábřezí, Dehtov dolejší, Zálesí a Doubravice (Gross-Doubrawic) — v summě odhadní 13.084 kop m., za kterou jej dne 16. října 1623 od král. komory koupil *Albrecht z Waldšteina*, a v léno

Fridlandské přenesený dne 27. února 1624 *Jiřímu Sádovskému* za 13.475 zl. rýn. postoupil. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, M. 11; 292, M. 27; 620, F. 21.) — Viz též léna Fridlandská.

b) Třetinu z jistin 10.110 kop mš., které teprv dne 6. února 1672 při kommissi liquidat. Bukovského dětem, *Krištofovi Pavlovi, Mikulášovi, Janovi Karlovi, Alžbětě a Anně*, bez úrokův byly prisouzeny. Na dvě třetiny těchto jistin per 6740 kop, jakož i na dva díly z milosti jejich otci ze statku Velehrádku ponechané per 8722 kop mš. též bez úrokův dáno dědicům dotčeným l. 1672 cís. pojištění. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Mikuláš Bukovský ryt. z Hustiřan na Hoděčíně a Svinišanech, kdež zabit byl, když falckrabě Fridrich ze země ujížděl. Při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 23. června 1623 odsouzen byl *třetího* dílu statku *Hoděčina* (Hodětín, kr. Král. Hrad., okr. Kostelec nad Orlicí), kterýž však odhadn. za 4769 kop mš. vedle cís. resol. 18. července 1623 jeho dětem jest ponechán proti zaplacení dluhův a třetiny král. fisku připadlé per 300 zl. rýn. (C. 215, B. 29. — Lib. conf. 2, f. 259.) — Statek pak pustý *Hoděčín*, tvrz a ves s dvorem popl. a díl vsi Ješkovice, l. 1636 koupila od sirotek po Bukovském pozůstalých jejich sestra *Johanna Straková*, roz. z Hustiřan, za 3100 kop mš. (D. Z. 299, P. 22.), která jej l. 1642 za touže summu prodala Vilémovi Bukovskému z Hustiřan. (D. Z. 312, F. 28.) — Statek nápadný (fideicommiss.) *Svinišany* připadl po smrti Bukovského strýci jeho *Václavovi Zárubovi z Hustiřan*. (Viz Václav Záruba.)

Ladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a z Voseče, zahynul dne 1. února 1620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kdež meškal jako kommissař za příčinou odevzdání statkův Smířických k ruce Markéty Salomeny Slavatové, roz. Smířické. Pro účastenství jeho ve zpouře obesláni byli dne 5. února 1629 dědicové jeho před kommissi transactionis; není však výtčeno, zdali nějakou pokutu zaň složili. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vladislav Bukovský ryt. z Hustiřan a na Žampachu po smrti své obeslán byl před kommissi transactionis dne 5. února 1629; avšak posel komorní přinesl zprávu, že obeslaný zemřel, a že statek Žampach drží Fridrich z Oppersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Věněk (Václav) Bukovský z Hustiřan po smrti své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo ujato, totiž: a) Jistina 2216 kop míš. na domech Mikuláše Hanšburského v městě Benátkách (C. 215, B. 29). — b) Statek *Poličany Červené* (kr. Hradec. Král., okr. Král. Dvůr.), tvrz s dvorem poplužním, kterýž za summu odhadní 5531 kop míš. dne 30. května 1623 *Albrecht z Waldšteina* koupil a dne 18. března 1624 *Jiřímu Sádovskému* za 6608 zl. v léno dědičné prodal. Avšak když Sádovský pro náboženství ze země odešel, ujal se Waldštejn opět statkův jeho, a Poličany Červené s Velehrádkem *Janovi Pironi* v léno daroval. (Viz statky lenní fridlanské & Jiří Sádovský.) — (C. 215, B. 29. & F. 5/6. — Lib. conf. 2, f. 265. — D. Z. 141, G. 19; 292, E. 16 a 620, D. 19. — D. dv. 71, fol. 146.)

Karel z Bybryč, jinak z Bybryš a jeho syn *Oldřich* přidali se l. 1639 k Švedům, v jichž vojsku stále sloužili; pročež k návrhu král. prokuratora dne 23. července 1643 odsouzeni byli hrdla, cti i statkův, kteréž však nejsou vytčeny. (C. 215, B. 12.)

Jindřich starší ryt. z Býnu (v. Büнау) a na Jilovém při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 na přímluvu kurfiřta Saského odsouzen jenom k *manství*. Po jeho smrti přihlásila se manželka jeho Dorota, roz. z Engelburku, na místě sirotekův svých dne 10. června 1626 k přijetí léna na statek sirotčí *Jilové* (Eulau, kr. Litoměř., dom. Děčín.), totiž tvrz J. s dvorem poplužním, pivovárem a hamrem železným, ves Jilové Hořejší a Dolejší s podacím kostelním a ves Rykrsdorf (Riegersdorf) s dvorem poplužním. Jak to Jindřich z Býnu po Rudolfovi z Býnu l. 1617 za 21.000 kop míš. koupil. (D. Z. 190, L. 12.) Statek ten nad summu odhadní zadlužený vedle cíś. resoluce 16. září 1628 opět z manství byl propuštěn a vdově Dorotě z Býnu za vlastní a dědičný zanechán. Tato však nemohši jakožto osoba nekatolická statek dotčený za dědičný si vložiti do desk zemských, prodala jej l. 1629 za 36.000 zl. *Křištofovi Šimonovi sv. p. z Thunu*. Když pak Thun ani jeho dědic summy trhově ještě l. 1645 nezaplatil, obrátil se *Jindřich mladší z Býnu*, syn nadepsaného Jindřicha, saský man a rytmistr, l. 1645

prostřednictvím kurfiřta Saského k císaři s žádostí, aby mu zdržalá summa trhová byla vyplacena. Též pohledanost Doroty z Býnu na statku Jilovém per 3000 kop míš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, B. 30; C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 13 & 38; 53, f. 65. — D. Z. 297, N. 17.)

Rudolf starší z Býnu (Bünau) na Děčíně, při kommissi confiscationis odsouzen *pátého dílu* jmění svého, však dne 14. srpna vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se pro náboženství l. 1628 ze země do Saska, prodav předtím dne 2. srpna t. r. Křištofovi Šimonovi sv. pánu z *Thunu* za 160.000 zl. rýn. statek svůj *Děčín* (Tetschen, kr. Litoměřic.), totiž zámek D. s městem a předměstím, dvory poplužní Podmokly a Liebwerda a vesnice Ludvikovice (Losdorf), Hořejší a Dolejší Falknov, Gumplice (Kumpoltice) obojí, Březiny (Březí), Bechlejovice (Bochlinovice), Staré Město, Boletice, Křešice, Hostice, Cheraz (Všeraz), Krošice (Kröglic), Rozbělice, Krochvice, Chmelnice, Šenborn, Wilsdorf, Malšovice, Bohyně, Roztoky, Javoří (Javory), Prosetín (Prosseln), Kartice (Chorotice), Borek, Skřitín, Ulgersdorf, Bělá, Malič, Zelenice, Chlumeč (Kolmen), Libouchec, Elend (Eiland); zámek pustý *Sperlingstein*, jinak Vrabinec, vsi Těchlovic s dvorem popl., Hliněná, Přírava (Pschira), Lhotka přední a zadní, Nabozady (Nabočady, Neschwic) Harta, Kunnersdorf, Humprasky, Rytířov, Babitín; Bösegründel, Kalbeswiese (Kalmswiese), Weyher a Grund; s pivováry, mlýny, lázněmi, clem u Děčina a u Těchlovic, lesy, rybníky, vinicemi u Litoměřic a jiným příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Günthera z Býnu a na Weisensteině připadlo. (D. Z. 51, A. 19 & 174, L. 30.) — Na dotčenou summu trhovou obdržel z Býnu při postoupení téhož statku jenom 60.000 zl., zbytek pak 100.000 zl. měl mu zaplacen býti v lhůtách od l. 1629 počínajíc každého roku dvakrát po 7500 zl., tedy ročně po 15.000 zl. — Avšak z Býnu navrátil se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, ujal se pro nezaplacení lhůt vytčených statku Děčínského a užíval téhož až do vyhnání nepřitele ze země. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště dotčeného zbytku summy

trhové, který v pokutě Albrechtovi z Waldšteina, knížeti Fridlandskému, měl připadnouti. Ačkoliv pak z Býnu výpovědi této po smrti Fridlanda od císaře byl zproštěn, přece propadl zadržalý zbytek per 6000 zl. ze summy trhové za statek *Trmice Dolní* (Unter-Türmic, okr. Ústí n. L.), který l. 1629 za 30.000 zl. rýn. prodal Lorencovi *Majdrlovi z Mansberga* (D. Z. 143, K. 16), jemuž zbytek dotčený l. 1636 od císaře byl darován. — Naproti tomu obdržel syn jediný Rudolfa z Býnu a dědic *Jindřich z Býnu a z Herbergen* zadržalou summu 100.000 zl. za statek Děčínský dle jeho přiznání l. 1661 až na 14.000 zl., kteréž mu teprv l. 1671 i s úroky od dědicův Thunových byly zaplaceny. (C. 215, B. 30 & C. 1/7. — D. Z. 298, N. 26; 145, B. 10 & 622, G. 14.)

Poznámka. Při městě Děčíně odsouzen byl též měšťan *Jiří Beutel*, protože dle zprávy Jana Sigmunda hraběte z Thunu na komoru českou 20. září 1630 učiněné dělostřelectvu nepřátelskému koule dodával a syny své pod krále Švédského k službě vojenské dobře ozbrojené vypravil. Dle rozsudku 26. září 1635 propadl všecko jmění své, totiž: dům v městě Děčíně s pozemky, odhadnutý za 2426 kop míš.; pak na jistinách 1555 zl. za poddanými panství Děčínského, a jistinu při městě Mostu — čehož všeho se komora česká l. 1635 ujala. (C. 215, B. 37.)

Vintíř ryt. z Býnu (Günther von Büнау) z domu Děčina a na Plankenšteině, maje pro náboženství ze země odejít, prodal l. 1628 dne 2. srpna Křištofovi Šimonovi svob. pánu z Thunu za 66.000 zl. rýn. statek svůj *Plankenstein* (Blánsko, Blankenstein, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.) totiž: zámek P. s dvory popl. v Březnici a Možeři, vsi Mirkov, Lysa, Rondörfel (Neudörfel), Solovusky (Sovolusky), Komouň, Čermná, Lopov (snad Laube), Březnice, Neštěnice, Ryjice, Možeř, Veselí, Neštědice, Kakuce (díl) a Povrly se clem na Labi, mlýny, lesy, se vším příslušenstvím, jak to l. 1554 na díl Jindřicha z Býnu připadlo (D. Z. 51, A. 19), i se všemi svršky a nábytky. Na summu trhovou obdržel Vintíř z Býnu toliko 30.000 zl., zbytek pak měl mu v lhůtách býti zaplacen o sv. Jiří, totiž 16.000 zl. l. 1629, 10.000 zl. l. 1630, 2000 l. 1631 a 8000 zl. i s úroky pozůstávajícími l. 1632. Avšak Vintíř z Býnu navrátil se při vpádu Saském l. 1631 s nepřítelem do země, ujal se mocně statku Plankenšteina a na nejvýše jej zloupil, poněvadž mu termíny v čas nebyly zaplaceny. Pro toto provinění při kommissi confisc. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, zvláště zbytku summy trhové

za statek Plankenstein, kterýž v pokutě Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému v summě 36.000 zl. připadnouti měl. Ale Vintíř této výpovědi od císaře zproštěn, obdržel i zbytek dotčené summy trhové dne 28. ledna 1642. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 298, N. 29.)

Vintíř starší a Rudolf mladší, bratří z Býnu, na Šenšteině a Bünenburku, při kommissi confiscationis 30. května 1623 pokuty osvobozeni, majíce odejít pro náboženství ze země, dne 14. srpna 1628 statky své, zámky *Šenštein* (Schönstein) a *Bünenburk* (Bünaburg) s dvory poplužními a vesnicemi k nim náležejícími prodali Křištofovi Šimonovi sv. p. s *Thunu* za 73.000 zl. rýn., tak že hned jim odvedeno 31.000 zl., zbytek pak 42.000 zl. měl býti zaplacen v lhůtách, totiž l. 1628 na Havla 4000 zl., l. 1629 o Jiří 8000 zl. a tak budoucně každého roku po 8000 zl. i s úrokem; kdyžby však lhůty tyto držány nebyly, mohli se dotčení bratří v statky ty opět uvázati. — Při vpádu Saském l. 1631 navrátili se bratří z Býnu s nepřítelem do země a zmocnili se statkův jim nedopracovaných; pročez při kommissi Fridlandské, jako jejich strýc Vintíř z Býnu, byli odsouzeni, potom však po smrti Waldšteina výpovědi té zproštěni, tak že jejich dědicové l. 1655 poslední zbytek summy trhové za statky dotčené obdrželi. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 298, O. 2.)

Jan, Karel a Václav Byšičtí z Byšic, katolíci, přísáhali králi Fridrichovi falckraběti; při kommissi confiscationis dne 5. a 17. listopadu 1622, pak vedle cís. resol. 5. prosince 1624 pokuty osvobozeni, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere na alumnat kláštera sv. Jakuba složit pokuty za pardon jim udělený, totiž Jan 116 zl. 40 kr., Karel 100 zl. a na místě Václava Oldřich Byšický 400 zl., na kterouž summu Oldřich vedle listu upomínacího téže kommisce dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel starší Byšický z Byšic, při kommissi confiscationis dne 14. června 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léna přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 19.)

Jan a Kašpar Celarové (Zeller) ryt. z Rosenthalu, bratří a katolíci, přísáhali Fridrichovi Falckému; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 22. listopadu 1622 po-

kuty osvobození, zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon jim udělený na alumnat kláštera sv. Jakuba dáti pokuty, totiž Jan 700 zl. a Kašpar 933 zl. 20 kr. — K témuž účelu odvedla Anna Celarová, roz. Kořen-ská, 200 zl. rýn. na místě manžela svého z Vrabí. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Joachym z Celtenšlak (Zeltenschlag), v kraji Kouřim-ském se zdržující, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udě-lený, nepostavil se ještě 17. února 1630. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Arnošt (Ondřej) Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku a v Černíku na obeslání kommisie transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení pardonu; ne-boť dle zprávy posla komorního 17. února 1630 prodal l. 1628 statek svůj Černík (Čermíky, okr. Chomútov.) měšťanu Ka-daňskému Matyáši Troberovi a odešel pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Martin Cikán z Čermné a při městě král. Dvoru nad Labem, kdež býval cís. rychtářem, zemřel před vyrovnáním se o pardon při kommissi transactionis, před kterou dne 5. února 1629 byl obeslán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Heřman Cíl (Cýl) ze Svojšic účastnil se ve výpravě sta-vův povstalých, jsa k tomu přinucen; protož při kommissi confiscationis odsouzen k manství, dne 10. října 1623 pokuty byl osvobozen. Avšak statek jeho *Krušec dolní* (Unter-Körn-salz, kr. Písek, okr. Sušic.), dvůr popl. a ves, hned po vzetí města Sušice před bitvou bělohorskou od Dona Baltasara de Marradas lidem válečným vzat a Donu Martinovi de Hoeff-Huerta postoupen, pak l. 1623 za 5757 kop míš. odhadnutý se statkem Běleč (viz Oudražský) za 8000 kop míš. prodán byl *Johanně Malovcové*, roz. z Bukovan. Cíl pak marně se ucházel o navrácení toho statku; k opětne jeho žádosti mělo mu vykázano býti vedle návrhu král. místodržících l. 1630 z cís. milosti 400 kop míš. (C. 215, C. 18. — Lib. conf. 2, f. 34. — D. Z. 141, F. 16.)

Jan Jindřich Cíl ze Svojšic, katolík, podepsal přísahu králi Fridrichovi falckraběti, však při kommissi confiscationis dne 5. prosince 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kom-missi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udě-

lený složiti 80 zl. 30 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Albrecht Cíl ze Svojšic, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 za nevinna uznán, osvobozen byl pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Cukr (Zucker) z Tamfeldu a na Veselí, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Veselé* (Veselí Hrádek, kr. Plzeň.), tvrz a ves s dvorem popl., za 7041 kop míš. odhadnutý, který od král. komory l. 1623 za 7750 kop míš. *Susaňna Wolfingerová z Wolfspachu* koupila, a její syn Wolf Rudolf l. 1651 do desk vložil. Cukrovi na třetinu z milosti mu ponechanou a na pohledanost jeho manželky, v jedné summě 4944 kop, dáno l. 1631 cíś. pojištění. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ a C. 16. — Lib. conf. 2, f. 475 & 498. — D. Z. 150, N. 26.)

Adam a Karel Bohuslav Čabeličti ze Soutic, odsouzeni pro provinění své zvláště při vpádu Saském l. 1631 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění, propadli podfly své po otci Karlovi nejst. na statku Žimuntickém jim náležející per 7000 kop míš., a brzy potom zemřeli. Avšak díly ty král. komoře připadlé i s úroky zadržalými vedle cíś. resol. 29. října 1635 darovány byly jejich bratrovi *Václavovi*, nejvyššímu lieutenantu, za jeho služby vojenské, jemuž i pokuta, otci jeho uložená per 7819 kop míš., vedle cíś. resol. 5. ledna 1648 byla prominuta. (C. 215, C. 8.)

Jan Čabelický ze Soutic, katolík, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen v *léno*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných; pročež vedle cíś. resoluce 22. května 1623 pokuty osvobozen, při kommissi tractationis l. 1629 se uvolil místo pokuty za provinění své dáti 100 zl. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Karel nejstarší Čabelický rytíř ze Soutic a na Žimunticích při kommissi confiscationis dne 7. dubna, vedle král. výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, ale dle cíś. resol. 21. srpna t. r. propadl toliko *třetí díl* statku svého *Žimutice* (Žimuntice, kr. Budějovic., dom. Třeboň.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Knížeklady horní a dolní,

Bečice, Krakovčice, Hrušov, Čenkov, Hartmanice, Doubí (Dubové, Dubový mlýn, Eichmühle), Bukovsko, Korákov (nyní dvůr popl. u Hrušova), Pořížany a Tuchonice — kterýž za 23.457 kop míš. odhadnutý, jemu dne 15. září 1623 proti zaplacení třetiny ze summy odhadní per 7819 kop míš. byl zanechán. Tato třetina vedle cíś. resol. 13. října 1628 poražena byla k žádosti 11 dítek (8 synů a 5 dcer) pozůstalých po Čabelickém na jeho jistinách Švamberských per 11.000 kop míš. — Mimo to propadl Čabelický třetinu summy trhové za statek *Tomice* — sídlo, dvůr a díl vsi T., pak Nový Dvůr s příslušenstvím, jak to l. 1618 od Zuzanny Amstatové za 3900 kop míš. koupil (D. Z. 139, F. 29) — který l. 1622 za 3250 kop. míš. s povolením knížete z Lichtenšteina prodal Albrechtovi Vraždovi z Kunwaldu. (C. 215, W. 45.) Statek *Žimutice* prodal syn Čabelického Václav l. 1630 španěl. plukovníkovi *Janovi Filipovi Krazovi* za 30.600 kop míš., na kterouž summu ničeho neobdržel. Protož statek ten, který pak pro provinění Kraze l. 1632 od Albrechta z Waldšteina ujat a Šimonovi hraběti Thunovi postoupen byl, vedle rozsudku dne 19. července 1642 Václavovi Čabelickému sv. pánu ze Soutic v summě odhadní 32.000 kop míš. opět byl navrácen. (C. 215, C. 8. — Lib. conf. 2, f. 486. — Viz též Kraz.)

Krištof Čabelický ze Soutic pro svá provinění, jichž se při vpádu Saském l. 1631 do měst Pražských dopustil, zvláště že povstale sedláky k nepříteli vedl, dne 15. dubna 1632 v městě Mnišku jat, do Horních Budějovic dodán, z nařízení král. místodržících tehdaž tam meškajících vyšetřován a dne 4. května 1632 *hrdla, cti i statku odsouzen a stat* byl. Jmění jeho za 1500 zl. odhadnuté připadlo v pokutu Albrechtovi Waldšteinoi, po jehož smrti vedle cíś. resol. 28. února 1635 prokuratorovi komory české za služné zadržalé bylo odevzdáno. O tuto pozůstalost marně se ucházel bratr Čabelického Vratislav. (C. 215, C. 8 a T. 1.)

Václav Čabelický ze Soutic, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 83.)

Jiří a Prokop Čabelický ze Soutic neměli žádného jmění a při kommissi confiscationis dne 3. října a 7. dubna 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Čabuzský z Prostého pro chudobu svou při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Čachovský ze Svémyslic, jinak Čachrovský z Čachrova a při městě Jaroměři, ujel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav bez správce *dvůr*, na *Klouzkově* řečený a knihami městskými se řídící (nyní Cihelna, Ziegel-schlag), též *mlýn*, v *Dolcích* zvaný, při městě Jaroměři ležící. Statečky ty od komory české dne 18. listopadu 1628 byly ujaty, ale l. 1629 postoupeny manželce Čachovského Dorotě, kteráž navrátila se do země k víře katolické přistoupila. (C. 215, C. 22.)

Petr Čákovec z Bohušic hned z počátku zpourey meškaje u nepřítele od císař. generala hraběte Bouquoie zajat byl. Statek jeho ve vsi *Mesipotoči* (Nespoding, kr. Budějovický, dom. Krumlov) — tři poddané, z nichž jeden sedlák a dva chalupníci — který Čákovec švagru svému za 400 kop míš. prodal, od král. komory l. 1619 obci města *Krumlova* byl postoupen a vedle císař. resol. 13. října 1631 za summu odhadní 715 kop míš. dědičně ponechán. (C. 215, C. 9.)

Přibík Čákovec z Bohušic a na Čákovci, katolík, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, podepsal též přísahu Fridrichu Falckému, při kommissi confiscationis 3. listopadu 1622 pokuty osvobozen byl. Avšak statek jeho Čákov (Čákovice, Čákovec Malý, Klein-Čekau, kr. Budějovic., dom. Komařice), ves Č. s tvrzí pustou a dvorem poplužním, l. 1620 lidem válečným mu odňatý, opatu kláštera Vyšebrodského v summě 7197 zl., k potřebě vojenské půjčených, zastaven a vedle císař. resoluce z dne 5. prosince 1620 postoupen, ale l. 1623 opět Čákovci za jistou náhradu nákladu, od opata na týž statek učiněného, navrácen a po smrti Čákovce (1629) od vdovy po něm pozůstalé Ludmily, roz. z Rohatec, jménem synův, Jiřího Jana, Karla Přemysla, Jana Krištofa a Baltasara, l. 1630 za 7000 kop míš. prodán byl témuž opatu Vyšebrodskému, jenž jej k statku Komařickému připojil. (C. 215, C. $\frac{11}{49}$, a C. 9. — D. Z. 143, M. 21.)

Hynek Čáslav ryt. z Podolí a na Hlasivě, jeden z relatorů na sněmě generalním l. 1620, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *pátého* dílu jmění svého, propadl pětinu

jistiny své na statcích Rožmberských per 1600 kop míš., jejíž zbytek jemu z komory české dne 10. října 1631 byl vyplacen. Mimo to statek jeho *Hlasivo* (kr. Tábor, dom. Chýnov) — tvrz pustá a ves H. s dvorem poplužním, ves Petrovice s dvorem poplužním a jeden poddaný ve vsi Chodce nad Petrovicemi, s horami stříbrnými, jak to bratři Jan a Petr Čáslavové z Podolí Janovi Malovcovi na Kamenici a Chýnově v dlúhu 5250 kop gr. česk. l. 1586 zapsali (D. Z. 90, H. 19) — již předešle od král. komory ujatý dne 10. listopadu 1621 cíš. kommissaři Jiřímu Vršovci ze Sadlna k správě byl odevzdán a bezpochyby s panstvím Chýnovským, po Zikmundovi Matyáši Vencelíkovi z Vrchovišť konfiskovaným, l. 1623 cizozemci knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga postoupen; neboť od té doby se uvádí statek ten ve dškách zemských jakožto k Chýnovu náležející. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Častolar ryt. Dlouhoveský z Dlouhévsí Alexander, Fridrich Ignac, Jan, Jan Albrecht, Jaroslav, Jindřich, Křištof, Leopold, Vilém a Znejboh, katolíci, ač podepsali přísahu králi Fridrichovi falckraběti, při kommissi confiscationis dne 3., 9., 16., 29. listopadu 1622, dne 7. února a 10. října 1623, poslední pak dne 23. října 1624 pokuty byli osvobozeni. Potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 podvolili se za perdon jim udělený zaplatiti na alumnat kláštera sv. Jakuba pokuty, totiž *Alexander* 100 zl., *Jan Albrecht* 40 zl., *Jindřich* 116 zl. 40 kr., *Leopold* 30 zl. a *Znejboh* 40 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Čech z Hradce teprv po smrti své před kommissi transactionis dne 5. února 1629 byl obeslán; není však vytčeno, zdali dědicové jeho o pokutu za udělení perdonu se vyrovnali. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Markvart Čejka ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis dne 21. července 1623 za nevinného vyhlášen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 50 zl., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, podepsal přísahu Fridrichovi Falckému, avšak při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky

(*absolutus sine clausula*), zavázal se při kommissi tractationis l. 1629 k alumnatu u sv. Jakuba odvésti 2000 zl. rýn., které dle listu téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Joachym Čejka ryt. z Olbramovic při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas, též vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1621 byl perdonován a na milost přijat. (C. 215, S. 79.)

Karel starší Čejka ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 20. ledna 1623 odsouzen polovice jmění, kteréž však z té příčiny všecko od král. komory bylo uято, totiž: statek *Kácov* (v deskách zemských později německy též *Katsenhofen* řečený, kr. Čáslav. okr. Uhlíř. Janovice), k němuž náležela tvrz a městečko Kácov s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Čabelický s ovčínem, vsi Zlivě (Zliv), Holšice (Holušice) a Brandejs, Čížov, Polipsy, Zbizuby (Bižuby) a dvůr poplužní Vesecký s ovčínem, Vlková a Hroznice, Koblásko, Vranice (díl), Losiny s tvrzí a dvorem poplužním, Petrovice, Zderadiny, Čenovice, Kněze (Kněž) s dvorem poplužním řečeným Víška, Samechov s dvorem poplužním, Řendov, Jirčice (Jiřice), Psáry (Psáře) s dvorem poplužním a ovčínem; též městečko *Zdislavice* s podacím kostelním a dvorem poplužním, vsi Rataje Ovesní, Chlum a Javorník, kteréž Jan Čejka l. 1550 od Petra z Oujezda za 2600 kop míš. koupil (D. Z. 49, C. 24); též díl vsi *Řimovic* (dom. Jenikov. Golč.), který Jan Čejka l. 1550 od bratří Veseckých z Vesec Jana a Václava za 125 kop míš. koupil (D. Z. 48, F. 5.); pak díl vsi Sedmpánův (Sedmipány), s mlýny nájemnými i poplatnými, rybníky, lesy a vším příslušenstvím. *) — Tento statek od král. komory za 116.046

*) Zámek a městečko *Kácov* s dvorem poplužním, pivovárem, 13 lány lesův, přívozem u mostu a clem z mostu, mlýn Chobot a vsi Zliv, Zderadiny Dolejší a Vranice s příslušenstvím drželi l. 1544 bratři Lev a Fridrich Tetaur z Tetova (D. Z. 5. J. 7) a po nich l. 1555 Jan Čejka z Olbramovic (D. Z. 12, A. 16), který k tomu mimo jiné statky připojil též *Holušice* — tvrz H. s dvorem poplužním, 2 dvory kmetců pusté v Holušicích a 8 dvory kmetců pusté s dědinami ve vsi pusté Brandejsích — již l. 1549 za 302 kop gr. česk. od Václava Hlaváče z Vojenic koupil (D. Z. 48, B. 1); pak připojen k tomu statek *Samechov* — ves S. s dvorem poplužním, při též vsi tvrz pustá, *Hovědliny* řečená, a vsi celé Čenovice a Jiřice — který Karel Čejka l. 1614 od Albrechta Bavora z Kamenice za 11.100 kop míš. koupil. (D. Z. 188, D. 7.)

kop míš. odhadnutý koupil l. 1623 cizozemec Jan Křt. *Werde sv. pán z Werdenbergu* za 116.000 zl. rýn., na kterouž summu jemu poraženo bylo 30.000 zl. vedle cíś. resol. 14. října 1622 jemu z milosti darovaných. — Manželka Čejkova Johanna, roz. Hrzaňova z Harasova, měla na témž statku, za nějž sama při kommissi 150.000 kop míš. marně nabízela, pohledanost 166.589 kop míš., již se ještě l. 1634 marně domáhala. (C. 215, C. 13. — Lib. conf. 2, f. 306. — D. Z. 153, F. 7.) — Werde pak l. 1626 prodal statek *Kácov* za 135.000 zl. rýn. Janovi Octavianovi *Vchynskému z Vchynic* (D. Z. 143, B. 1. & 296, F. 3.), kterýž díl téhož statku, totiž městys *Zdislavice* s dvorem poplužním a vsi Rataje Ovesní, Chlum, Javorník, Sedmipány a Římovice, za 22.500 kop míš. Fridrichovi *z Talmberka* na Vlašimi postoupil (D. Z. 143, B. 12), statek pak Kácov dne 3. dubna 1628 prodal za 56.000 zl. rýn. Janovi *de Vitte z Lilienthalu* (D. Z. 143, H. 24 & 295, K. 2), po jehož smrti od jeho manželky Anny, roz. z Glauchova, statek Kácov se statkem Rataje Hražené pro dluhy prodán byl l. 1635 za 119.000 zl. rýn. Benigně Kateřině z *Lobkovic* na Bylině a Ronově. (D. Z. 145, C. 17.)

Karel mladší, Jiří, Petr a Václav Čejkové ryt. z Olbramovic neměli žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 a 3. prosince 1622, pak cíś. výpovědí 1. března 1628 pokuty byli zproštěni. Z nich pak jenom Karel mladší při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázal složit 20 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Tiburcí Čejka ryt. z Olbramovic, katolík, účastnil se zpoury tím, že od stavův povstalých koupil statek duchovní kapitoly Pražské sv. Víta — vsi *Ptice Hořejší a Dolejší* s příslušenstvím, s pivovárem v městysi *Ounhošti* s rybníkem a příslušenstvím — za summu odhadní 1781 kop míš., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročně 60 kop kapitole Pražské měl odváděti. Statek ten po bitvě bělohorské Čejkovi byl odňat a kapitole Pražské navrácen. Čejka pak jsa l. 1628 hejtmanem komor. panství Křivoklátského, při kommissi transactionis dne 4. března 1628 pokuty byl osvobozen; avšak vedle cíś. výpovědi měl složit ad pium opus 583 zl. 20 kr. ze svého dvorce, ač zadluženého. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Čejka z Olbramovic zahynul při vzetí města Písku císař. vojskem. Jeho statek *Brloh* (kr. Písek, dom. Drhovle), tvrz a ves s dvorem popl. a 9 osedlými, díl vsi Petrovic s třemi osedlými, pak mlýn na tři kola „Korečník“ řečený, tři rybníky a lesy — od král. komory v pokutě vzat a za 5475 kop míš. odhadnutý l. 1622 prodán byl *Albrechtovi Benedovi ryt. z Nečtin* za 5000 zl.; avšak při císař. ratifikaci smlouvy přiráženo k summě trhové 1400 zl., tak že Beneda za ten statek 6400 zl. zaplatil. (C. 215, C. 13. — Lib: conf. 2, f. 30. — D. Z. 141, G. 14; 292, D. 13.)

Zdeněk Čejka z Olbramovic při kommissi confiscationis byl obviněn, že k válce stavovské kontribuci dával, též direktorům psal, že ochoten jest lid svůj ozbrojiti a s ním syna svého k vojsku stavovskému odeslati, což i učinil; pak že ještě po vítězství bělohorském s rebelly ve Zvíkově si dopisoval a jim zásoby dodával, těše jich, že se jim pomoci od Mansfelda dostane. Protož rozsudkem dne 26. května 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl statky své, tvrz a ves *Vosek* (Osek) a tvrz a ves *Kbelnice**) (kr. Písek, okr. Strakonice) s dvory poplužními, vsi Jemnice a Petrovice, dvůr popl. Bělničerovský, pak lesů 6 lečí na 36 tenat, 7 rybníčků a 1 mlýn. Tyto statky l. 1623 koupil za summu odhadní 6998 kop míš. král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*, kterýž je téhož roku za 15.000 kop. míš. *Ferdinandovi Rudolfovi Lažan-skému* postoupil. Ale poněvadž na těch statcích mimo věno manželky Čejkové per 3820 kop rozdílní věřitelové 18.000 kop míš. měli pojištěno, k naléhání věřitelův (dle zprávy kommissee revisionis císaři dne 21. prosince 1630 podané) statky ony znova byly odhadnuty a shledáno, že za 36.901 kop míš. stály. Pročež žádal Čejka, aby po zaplacení dluhův, pro které sám i vězením stíhán byl, přebytek z této summy odhadní jeho manželce Heléně, roz. z Byšic, a dětem jeho zcela neb z části z milosti byl darován. Ačkoliv i kommissee revisionis uznala, že dědicové knížete z Lichtenšteina povinni jsou nahraditi fisku, oč při prodeji statků těch zkrácen byl;

*) Tvrz a ves Kbelnici s dvorem popl., díl vsi Jemnice, dvůr Karbonkovský s dědinami Nehebkou a pod Ostrým vrchem řečenými koupil l. 1595 za 7600 kop míš. otec Čejky Václav od Šebestiana Chvala Řepického. (D. Z. kvat. trhov., rudý, M. 14.)

předce ničeho nebylo nahrazeno, a pohledanosti manželky Čejkové a jiných věřitelů při kommissi revisionis ještě l. 1690 zůstaly nevyřízeny. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, a C. 13. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Mikuláš Čejkovský z Čejkova zpouř v ničem účastna se neučinil, tak že při kommissi confiscationis nebyl odsouzen. Avšak statek jeho *Dlouhá Ves Stará* (Alt-Langendorf, kraj Písek, okr. Sušice), za času zpouř od hraběte Bouquoie vojskem vzatý, odevzdán byl primasovi Krumlovskému *Matyášovi Heldrle z Schattenbergu*, jemuž l. 1620 vedle císař. poručení pro jeho věrné služby byl darován, a po jeho smrti v summě 4000 kop míš., kteréž Heldrle na chudý dům kolleji jesuitské v Krumlově odkázal, též kolleji z nařízení knížete z Lichtenšteina dne 19. května 1624 postoupen. — Čejkovský dokázav nevinu svou, marně se ucházel o to, aby mu statek jeho, proti všemu právu odňatý, od Jesuitův byl navrácen; též marna byla jeho žádost opětovaná l. 1632, aby aspoň jeho dceři Alžbětě díl matky její na tom statku pojištěný per 3900 kop míš. byl zaplacen; neboť dcera jeho ještě l. 1644 marně vyhledávala práva svého při kommissi revisionis. Příčinou toho byli Jesuité, kteříž na základě jakéhosi poznamenání a ohlášení Čejkovského — jež se po smrti Heldrlové mezi věcmi jeho našlo a kteréž Jesuité „*libellum famosum*“ proti sobě jmenovali — účastenství Čejkovského ve zpouře a provinění jeho dokazovali, ačkoliv na to i dle zprávy král. prokuratora Jeníška z dne 29. března 1629 žádných svědků, mimo dotčené poznamenání, nebylo. (C. 215, C. 14. — D. Z. 142, E. 4.)

Bohuslav Čer, jinak Červ z Božetína, svobodník na dvoře svobodném v Božetíně, vedle král. výpovědi dne 2. prosince 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Tomáš Čerkovský ze Zahrádky, katolík, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon mu udělený byl zproštěn, protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Černín ryt. z Chudenic, katolík, učinil se účastna zpouř tím, že podepsal přísahu stavův odbojných, byl relatorem při sněmu generalním l. 1620, zpečetil konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení falc-

kraběte Fridricha. Přes všecka tato provinění při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 žaloby zproštěn byl, poněvadž vinu svou na díle odvedl, tak že jemu po smrti jeho vedle král. resoluce 28. ledna 1623 milost byla udělena. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuslav Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, vedle cí. výpovědi ze dne 2. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Diviš Černín ryt. z Chudenic a na Nedrahovicích, hejtman hradu Pražského, katolík, účastnil se zpoury stavův evangelických, dada se potřebovati v kommissích, a proviniv se hlavně tím, že stavy ozbrojené do hradu pustil, což však na poručení nejvyššího purkrabí Adama ze Šternberka učinil. Za kralování Fridricha Falckého byl král. radou, komorníkem a dvoru král. hofmistrem. Po bitvě bělohorské pro provinění své dne 20. února 1621 s jinými na hradě Pražském uvězněn a při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi dne 3. června 1621 *hrdla, cti a všeho jmění* odsouzen, dne 21. června 1621 na náměstí Staroměstském mečem byl odpraven. Jméni pak jeho všecko hned od král. komory v pokutu bylo vzato, totiž: a) statek *Nedrahovice* (kr. Tábor, okr. Sedlčan. dom. Chlumec.) — tvrz a ves Nedrahovice s dvory poplužními, pak vsi Jesenice, Doublovice (Dublovice, Doudlevice), Radeč (Rač), Bor, Ouklad (Ouklid), Martinice, Štěpánov a Boudy — který za 16711 kop míš. odhadnutý l. 1623 koupila kněžna *Polyxena z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 16.000 zl. rýn., z kteréž summy vdově Anně Černínové její pohledanost 13.845 zl. byla zaplácena. b) *Dům šosovní* v Starém městě pražském, proti Malému sv. Kříži v osadě sv. Štěpána Malého mezi domy Jana Vratislava z Mitrovic a Matouše Helta pekaře ležící, který Černín s manželkou svou Annou l. 1619 za 1200 kop gr. česk. od Jana Daniela Kapra z Kapršteina koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 256), ponechán recessem knížete z Lichtenšteina dne 23. července 1622 v polovici vdově Černínové, kteráž l. 1629 za doprodání a ponechání druhé polovice žádala. Po její smrti l. 1630 dům ten celý za 15.000 kop míš. byl odhadnut, a polovice jeho od král. komory ujata. — c) Na jistinách do 30.000

kop míš. (C. 215, C. 11 a S. 83. — Lib. conf. 2, f. 44. — D. Z. 141, G. 1 & 292, B. 25.).

Manželka Černínova Anna navrátiti musila též statky duchovní, které v čase zpourey od stavův odbojných l. 1620 koupila za summu odhadní 3015 kop míš. zaplacenou až na 1200 kop, z nichž deputatu ročně 48 kop kapitole Pražské, a 24 kopy abatysi kláštera sv. Jiří dávati povinna byla; totiž: *statek kapitoly sv. Víta na hradě Pražském*, ves *Příčovy Luhy* s krčmou výsadní; pak *statek kláštera sv. Jiří na hradě Pražském*, ves *Hošínu* se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, O. 9.)

Drslav a Jiří Černínové ryt. z Chudenic, bratří, katolíci, účastníci se zpourey tak jako Adam Černín, dokázali však před kommissí confisc. nevinu svou, tak že vedle král. resol. dne 28. ledna 1623 a 29. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni. Za pardon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti pokuty, totiž *Jiří* 150 zl. a *Drslav* 50 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Humprecht starší Černín ryt. z Chudenic, místokomorník království Českého, dne 25. května 1618 od stavů mezi *direktory*, správce a rady zemské ze stavu rytířského nařízen a zvolen, dal se toliko při diskách zemských potřebovati, ostatně však zpourey se nezúčastnil, dostav od stavův dovolenou, tak že ani nepřísahal, ani konfederace nepodepsal, nýbrž hned z počátku při kurfiřstovi Saském sám se přihlásil a císaři věrným zůstal; též po vítězství na Bílé hoře skrze bratra svého Heřmana Černína při vévodovi bavorském Maximilianovi o pardon se ohlásil, a sám Pražany Staroměstské a Novoměstské, jakož i osoby stavu vyššího tehdejší v Praze meškající ke vzdání se císaři získal. Z těchto příčin nebyl dle zprávy knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 s ostatními direktory zatčen, ani před kommissí hrdelní (exsecutionis) postaven, nýbrž teprv dne 14. února 1622 před kommissí confiscationis obeslán, a dokázav nevinu svou dne 29. října 1622 i s bratrem svým Janem žaloby a nářku rebella byl zproštěn. — Potom při kommissi tractationis de pio opere dne 3. dubna 1629 zavázal se za pardon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském dáti 1500 zl., na kterouž summu 1475 zl. složil, zbytek pak 25 zl. po jeho

smrti vedle nařízení téže kommissee dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zapraviti měl bratr jeho Jan, který za sebe při též kommissi 50 zl. k témuž alumnatu odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. 11.)

Humprecht mladší a Jan Adam Černín ryt. z Chudenic podepsali přísahu Fridrichovi falckému; avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 14. června 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Heřman Černín ryt. z Chudenic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Přívětice* (kr. Plzeň, okr. Rokycan, dom. Radnice) — tvrz a ves P. s dvorem poplužním, pak půl města *Radnice* a vsi Stupno, Kříše a Chomle — kterýž od král. komory za summu odhadní 21.502 kop míš. l. 1623 koupil nejvyšší písař zemský *Jan z Klenového a z Janovic*, a l. 1626 převzal Ctibor *Přichovský z Přichovic*. Ves pak *Skomelno*, k témuž statku náležející a za 1409 kop míš. odhadnutá, v smlouvě trhové od císaře byla vymíněna a k panství Zbirovskému připojena, ale potom (dle desk zemských kvatern 144, E. 27) dětem Černínovým ponechána na srážku polovice ze statku Přívětického jim náležející. (C. 215, C. 11. — Lib. conf. 2, f. 382. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

Jan Ondřej Černín z Chudenic na Lištanech a Vlacho-
vém Březí, neúčastnil se zpourey a nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Předce však statek jeho *Březí Vlachovo* (Wällischbirken, kr. Písek, okr. Prachatic.) mocí vojenskou vzatý, (dle listu Dona Martina de Huerta, nejvyššího strážmistra a císař. kommissaře, daného v Sušici dne 18. prosince 1620) s jinými statky konfiskovanými svěřen byl k správě Vítovi Pelhřimovskému. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.) — Statek ten, k němuž náležela tvrz pohořelá s dvorem poplužním a městečko Březí, pak vsi Chlumena (Chlumany), Horouty, Píchnovo, Uhřice, (Auřic), Doubrava, Hořejší Kozly a část vsi Nakvasovic — potom Černínovi navrácen a od jeho syna Jana Karla l. 1628 prodán za 39.000 kop míš. Jindřichovi Žákovci ze Žákové a na Hradišti. (D. Z. 142, Q. 14.)

Jan Petr Černín ryt. z Chudenic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen třetiny jmění, propadl statek *Černín* (kr. Jičín, okr. Hořic., dom. Bělohrad), tvrz a ves s dvorem

poplužním, mlýnem a jiným příslušenstvím; není však vytčeno, zdali a komu statek ten od král. komory byl prodán. (C. 215, lib. conf. 2, f. 174.)

Jindřich Černín ryt. z Chudenic, katolík, kommissař při direkci stavův odbojných, přísahal králi Fridrichovi Falckému; při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 pokuty osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula), zavázal se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za pardonu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 1500 zl., kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

David Jindřich Černous (Černhauz, Tschernhaus), sv. pán z Černhauzu a Polkenheimu na Mittelwaldu a Schönfeldu, pro své účasteuství ve zpouře s bratrem svým *Janem* vedle recessu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 1. října 1624 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 pro náboženství ze země; povolal pak k sobě katolického syna po bratru Janovi pozůstalého, jehož poručníkem byl, a zdědiv po něm statky Libeň a dílem Grabstein, při vpádu saském l. 1631 do Čech se navrátil. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské obviněn, že svěřence svého katolíka ze země odvedl, statky po něm zděděné v čase určitém neprodal, z nich věci a peníze ze země vynášeti dal a k nepříteli se připojil; rozsudkem téže kommisce dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž k ruce *Albrechta z Waldšteina* bylo ujato, totiž:

a) Statek *Libeň* (L. Stará, okr. Karlín.) — tvrz L. nad Vltavou s dvorem popl. a pivovárem, ves L. s mlýnem, pilou, 2 papírnami, 2 prachovnamí a hamrem měděným, s řekou Vltavou i spravedlností k přívozu u Holejšovic, s 3 ostrovy, štěpnicemi, vinicí blíž Libně a cihelnou; též dvůr *Stříškov* s hájkem a příslušenstvím; ve vsi *Vysočanech* 7 dvorův i s chalupami a krčmou svobodnou; v *Holejšovicích Velikých* 7 osedlých; pak vsi celé *Holejšovice Malé*, *Kobylisy*, *Chabry Dolejší* s podacím kostelním, farou, dvoříštěm a rolími; tvrz pustá *Podviní* s prachovnou; tvrz, dvůr popl. a ves celá *Čimice* s hájem řečeným Tenetiště i s jinými hájky, rybníky, potokem Hloupětinským, platy z vinic a vším příslušenstvím, jak to l. 1595 *Eliška Hoffmannova*, roz. purkrabínka z Do-

nina, od Jiřka Bryknara z Brukšteina za 52.000 kop míš. koupila (D. Z. 170, L. 15), a l. 1620 druhému manželů svému Fridrichovi z Černous věnem přinesla. — Statek ten po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce 12. května 1636 ponechán byl Maxmilianovi hraběti z *Trautmansdorfu*, jemuž jej Waldštejn postoupil, na srážku 100.000 zl. jemu od císaře darovaných. (C. 215, K. $\frac{26}{6}$, & T. $\frac{29}{5}$.)

b) Panství *Grabstein* (Grafenstein, kr. Boleslav.) — zámek Grabstein, zámek pustý Reimund, s vinicí, pivovárem a dvory poplužními pod zámkem Grabsteinem, v Hrádku, v Machendorfu, v Špitlgrundu, v Šimbachu, v Dolejším Pertlštorfu (Berzdorf), ve Wetzwaldu, v Hořejší Chrastavě, v Suché a Hennersdorfě; s hamrem železným s rudami a mlýny; městečka Chrastava (Kratzau) a Krota jinak Hrádek (Grottau, st. Grofental), horní městečka Frauenberg, Engelsberg a Neustadt; vsi Gerstorf, Dehnis, Neudorf, Špitlgrund, Kotov (Ketten), Pankrac jinak Jitrava, Šimbach (Schönbach) Hořejní a Dolejší, Henderstorf (Hennersdorf) jinak Weisskirch, Wetzwald, Dolejší a Hořejší Chrastava (Kratzau), Hundorf (Hohendorf), Machendorf, Ekersdorf (Eckersbach), ves v Hologrundu, Ullersdorf a Suchá; s manstvími zejména Wolfersdorf, Machendorf a Pullendorf (Bullendorf) a vším příslušenstvím, jak to Eliška Hoffmanová, roz. purkrabinka z Dořina, l. 1606 směnou za statek svůj *Skašov* od manžela svého Ferdinanda Hoffmana z Grynpihlu a Střechova měla postoupeno, a l. 1620 druhému manželů svému Fridrichovi z Černhauzu věnem přinesla (D. Z. 133, F. 13; 150, O. 29 & 180. A. 23). — Toto panství od *Albrechta z Waldšteina* l. 1631 konfiskované a témuž od císaře 15. dubna 1632 na útraty válečné odevzdané, postoupil Waldštejn dne 18. května 1633 s císař. povolením 9. července 1633 nejvyššímu štolbovi *Maxmilianovi hraběti z Waldšteina* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku jeho pohledaností a proti zaplacení dluhův na témž panství vězících. (D. Z. 622, E. 12.)

c) *Dva domy* Černhauzovské pod král. hradem ležící v Menším městě pražském, z nichž jeden za 30.000 zl. odhadnutý hraběti *Sigmundovi z Thunu*, druhý pak *Mat. Arnoldi Hartmannovi z Klaršteina* od Albrechta z Waldšteina byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & F. $\frac{5}{e}$.)

Avšak oba tyto domy i statky Libeň a Grabštejn navraceny byly vedle cí.s. resoluce 7. prosince 1637 *Černhauzovi*, který cí.s. výpovědí 16. května 1637 za nevinného byl uznán. Hraběti pak Trautmansdorfovi náhradou za statek Libeň na srážku cí.s. daru 100.000 zl. postoupeno bylo 40.000 zl., od bratří ze Žirotína v pokutě složených. Hrabě Maximilian z Waldšteina obdržel náhradou za panství Grabštejn statek *Milotice* na Moravě po Žampachovi z Potenšteina v summě 47.000 zl. a mimo to cí.s. pojištění na 70.277 zl. a na srážku této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi z Waldšteina v summě 50.000 zl. (C. 215, T. 18 & F. 5. Viz též Albrecht z Waldšteina.) — Právo na dotčené domy, které vedle cí.s. resol. 17. srpna 1644 a 6. února 1645 Waltrovi hraběti z Leslie v summě 10.000 zl. od komory české byly odevzdány (D. Z. 305, P. 30), postoupeno bylo od Jiřího z Černhauzu Janovi Hertvíkovi hraběti z Nostic, jemuž Leslie l. 1652 vytčenou summu zaplatil. (D. Z. 151, J. 4.)

Maximilian z Černovic podepsal přísahu stavův odbojných: avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 žaloby zproštěn bez výminky (*absolutus sine clausula*), uvolil se před kommissí tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složit 500 zl., z nichž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 ještě 250 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ a C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Četeňský z Četně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statky: a) *Ledce* (Ledec, kr. Jičín, okr. Libáň, dom. Dobrovice), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnutý za 19.140 kop. míš.; b) *Vinařice**) (kr. Boleslav., dom. Dobrovice) — tvrz a ves s dvorem popl., a vsi Chloumek, Nepřevazky (Nepřivazeves) a Libichov, pak tři rybníky (Velký Svarovský, Prostřední a Loský) — za 24.356 kop míš. odhadnutý. Tyto statky koupil od král. komory l. 1623 za summy odhadní *Adam z Waldšteina*, hofmistr království Českého. — Polovice z milosti Četeňskému ponechaná dle výpočtu účtárny komory české dne 30. května 1673 vynášela 18.372 zl. 40 kr.,

*) Sídlo *Vinařice* mělo se k cí.s. rozkazu l. 1626 budoucně jmenovati „*Nový Waldštejn*“.

na kterouž summu bez úroků vedle cíś. resol. 10. listopadu 1674 dáno bylo cíś. pojištění *Fridrichovi Arnoštovi Četeňskému*, synu po Václavovi Č. pozůstalému. (C. 215, C. 12. — Lib. conf. 2, f. 13. — D. Z. 141, K. 30 a L. 1 & 292, L. 12 a 14.)

Alexander Debner (jinak **Preis**) z **Debneru** a na **Rovni**, zemřel v trvalé zpouře a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 všeho jmění byl odsouzen. Statek jeho *Roveň* (kr. Boleslav, okr. Sobotka, dom. Mladějov) — tvrz s dvorem poplužním a ves Roveň s ovčínem, pak ves Bacov a díl vsi Malechovic, též dvůr kmetskí řečený na *Třech Zubích* (Třízuby) a 2 dvory kmetskí nad Německými Doly, (jak to l. 1609 Jindřich Mates hrabě z Turnu od hraběnky Anny Kateřiny Šlikové, roz. ze Smiřic za 4600 kop míš. koupil dle D. Z. 182, O. 27.) — od král. komory za summu odhadní 3276 kop míš. dne 13. března 1623 prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož l. 1624 v léno přenesen a *Janovi Albrechtovi z Waldšteina* do smrti jeho k užívání postoupen byl. (C. 215, D. 15. — Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, E. 16; 260, B. 27 & 194, L. 10.) — Viz též statky lenní Fridlandské.

Adam, Arnošt, Mikuláš, Václav a Vilém Deymové ryt. ze Stržiteže, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/8.) *Adam* a *Václav* odešli potom pro náboženství ze země, a navrátilvše se při vpádu Saském l. 1631 s nepřitelem do země, odsouzeni byli při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/7.)

Jan starší Deym ryt. ze Stržiteže byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Krsice* jinak *Neřestce* (kr. Písek, dom. Čimelice), sídlo a ves Krsice s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní *Neřestce* s mlýnem *Žakovským* a vápenicí, též díl vsi *Pohoří*, jak to l. 1617 Deym po Jindřichovi Deymovi za 14.000 kop míš. koupil. (D. Z. 139, A. 23.) Avšak statek ten zcela vypálený a pustý

bez obyvatelův l. 1623 navrácen byl Deymovým dětem, Janovi, Petrovi, Adamovi, Barboře a Anně, poněvadž byl vlastním majetkem jejich matky Markety, roz. z Gerstorfu, a od nich prodán Kateřině Deymové, strýni Deyma, za 7500 kop m. — Deym pak dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se porovnal o díl král. komoře případlý. (C. 215. D, 3. — Lib. conf. 2, f. 310. — D. Z. 145, F. 25; 299, M. 6.)

Jan mladší Deym ryt. ze Stříteže na Čížové, od císaře na milost přijat byl bez výminky (absolutus sine clausula) dne 4. listopadu 1623, protože k náboženství katolickému přistoupil. Za pardon jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 na alumnat kláštera sv. Jakuba složit 500 zl., kteréž dle listu upomínacího 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{s}$.)

Jindřich nejstarší Deym ryt. ze Stříteže provinil se jako Jan starší Deym a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění svého. Statek jeho *Mileňovice* (kr. Písek, okr. Vodňan, dom. Protivín), tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, odhadnutý za 8780 kop míš., od komory české l. 1623 postoupen byl *Volfovi Ilburgovi Vřesovci z Vřesovic* za 10.000 kop míš., ačkoliv dle contratasy od Deyma l. 1628 na kommissi revisionis podané za 16.395 kop míš. stál a Deym jej za tu summu sám převzít chtěl. Vřesovec, který ten statek již 14. září 1623 Ferdind. Rudolfovi Lažanskému za 8780 kop m. prodal, zaplatil na summu trhovou l. 1623 toliko 5963 kop, zbytek pak 4037 kop i s úroky jeho dědic dle rozsudku fiskálního z dne 24. června 1636 zapraviti měl. (C. 215, D. 3. — Lib. conf. 2, f. 143. — D. Z. 141, K. 20 & 292, K. 12.)

Deymův syn a dědic *Václav Jindřich*, hejtman na cís. panství Brandejském, domáhal se l. 1637 dílu otci jeho z milosti ponechaného, kteréhož však Lažanský zapraviti nechtěl, tak že Deym po opětované žádosti teprv l. 1652 cís. pojištění na 3844 kop obdržel. Témuž Deymovi присouzeny jsou dekretem kommissee revisionis 26. března 1652 tři dvory kmetcí ve vsi Mileňovicích, od jeho matky l. 1618 za 670 kop koupené. (C. 215. D. 3.)

Mikuláš Deym ryt. z Stříteže, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 30. ledna 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl statek *Cerhonice* (Crhonice, kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz C. s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, vsi celé Cerhonice a Vostrovce (Ostrovce) s mlýnem, ves pustou *Lány* s příslušenstvím. Statek ten, jehož se již před tím Don Baltazar de Marradas zmocnil, od král. komory vedle cíś. resol. 15. května 1625 koupil *Václav mladší Vratislav z Mitrovic* za summu odhadní 15.309 kop mš., na kterou 10.000 kop mš. již l. 1623 zaplatil. (Lib. conf. 2, f. 499.) Avšak Marradas nechtěl statku toho postoupiti, tak že vedle cíś. resol. 17. června 1627 dotčený statek pluku jeho za 17.000 zl. rýn. ponechán, a v téže summě l. 1628 prodán jest *Anně Susanně Přichovské*, roz. z Pisnice, která do král. komory 3583 zl. a zbytek k ruce Donna Baltasara pro jeho pluk zaplatila. (C. 215. D. 3. — Lib. conf. 2, f. 137. — D. Z. 143, C. 30 a 295, D. 11.)*)

Dle účtu při komoře české dne 10. května 1641 učiněného zůstalo z jmění Deymova po zaplacení dluhů k rozdělení 12.846 zl. a úroků z té summy od l. 1623—1641 zadržalých 17.339 zl., tedy 30.186 zl., z čehož na polovici Deymovi z milosti zanechanou připadlo 15.093 zl., avšak po srážce úrokův, které se mu počítati neměly, toliko 6423 zl. — Tato Deymova pohledanost při kommissi revisionis ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 a D. 3.)

Petr Deym z Stříteže, při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen k *manství*, přijal leno dne 26. června 1626 a l. 1638 dne 9. srpna zase povinnost manskou obnovil na statek svůj, sídlo s dvorem popl. a ves *Rakovice* a díl vsi *Sekytu* (zašlá, kr. Písek, okr. Mirovic., dom. Čimelic.), za 5500 kop mš. odhadnutý, kterýž l. 1647 proti odvedení zadržalé quoty manské (stého peníze) per 600 zl. rýn. a složení 1100 kop mš. za převedení do dědictví, z manství propuštěn byl.

*) Přichovská postoupila pak l. 1629 týž statek za 18.500 zl. rýn. Janovi Vilímovi Černínovi z Chudenic, po jehož smrti pro dluhy prodán byl l. 1636 vdově po něm pozůstalé, Elze roz. z Mitrovic, za 17.000 zl. rýn. (D. Z. 300, N. 6 & 301, B. 28.)

(C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & D. 3. — D. dv. 7, f. 35; 68. Díl II. f. 16 a 53, f. 136.)

Vilém Deym ze Střítěže na Čimelicích, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal leno 23. června 1626 na statek svůj *Čimelice* (kr. Písek, okr. Mirovic.) — tvrz a ves Č. s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky, ves Lhota (díl), s podacím kostelním a příslušenstvím — odhadnutý za 8076 kop mš., kterýž po smrti jeho l. 1629 na král. komoru připadl a vedle cíś. resol. 11. října 1629 Michalovi Adolfovi hraběti z Althamu (Altheimu) dědičně postoupen byl za summu odhadní 15.999 kop mš. na srážku jeho pohledanosti za komorou českou. Altham pak statek ten l. 1630 prodal Evě Plotové, roz. Deymové, za dědictví zpupné; avšak teprv l. 1663 týž statek na žádost Václava hraběte z Althamu, syna dotčeného Michala, z lenních desk vymazán a do král. desk zemských vložen byl. Pohledanost však dcery Deymové per 1000 kop. m. na témže statku vězíci ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{10}$; D. 3. — Lib. conf. 2, f. 496. — D. Z. 152, T. 11. — D. dv. 7, f. 34.)

Jiří Diblík z Votína při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. — Jeho bratr *Jan*, odsouzen k manství, neměl žádného jmění, tak že při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Diviš z Doubravína, měšťan a služebník přední při úřadě purkmistrském Starého města pražského, pro účastenství své v zpouře při kommissi hrdelní (executionis) odsouzen byl tak, že se mu jazyk měl uříznouti; ale vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 učiněna mu ta milost, že dne 21. června t. r. na 2 hodiny za jazyk k šibenici byl přibit. Mimo to vězením v Rábu až do smrti měl býti opatřen; avšak zůstaven jest u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 byl propuštěn. Dva domy jeho v Starém městě pražském, jemu a manželce jeho Johanně společně náležející (Lib. contract. caerul. 3, f. 163), připadly v pokutě král. komoře, ale pozůstalost na nich dětem Divišovým po dědu jejich náležející byla ponechána. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Albrecht Dobranovský ryt. z Dobranova při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Protož statek jeho *Bláto černé* (kr. Čáslav., okr. Uhlíř. Janovice, dom. Rataje), ves s dvorem poplužním, od král. komory l. 1623 prodán byl *Markétě z Talmberga*, roz. Trčkovně z Lípy, za summu odhadní 3916 kop míš., z které Barboře Dobranovské pojištěno bylo 2610 kop míš.; avšak teprv vedle cíś. resol. 30. října 1658 obdržela Dorota Dobranovská cíś. pojištění na summu dotčenou. (C. 215, D. 6. a H. 8. — Lib. conf. 2, f. 130. — D. Z. 141, G. 15 a 292, D. 17.)

Arnošt Dobranovský ryt. z Dobranova odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu Saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Bedřich Dobranovský ryt. z Dobranova, hejtman u knížete Fridlandského na panství Vartenberském, účastnil se předtím výpravy stavovské; avšak nemaje žádného jmění a příslibiv přistoupení k víře katolické, osvobozen byl pokuty za pardon mu udělený při kommissi transactionis dne 24. července 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav starší Dobranovský ryt. z Dobranova ujel ze země, zanechav dvůr v *Nové Vsi* (kr. Boleslav.), který po něm držel Albrecht z *Waldšteina*. Pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se o pokutu za pardon vyrovnal. Při vpádu Saském l. 1631 navrátil se do Prahy s hrabětem z Turnu, u něhož byl za hofmistra, tak že skrze něho téměř hraběti všecky věci byly dodávány a přednášeny. Protož při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan starší Dobřenský ryt. z Dobřenic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 21. ledna 1622 všeho jmění, avšak z milosti při polovici zůstaven, propadl statky: a) *Dobřenice* (kr. Hradec Král., okr. Nechanice), tvrz a ves s dvorem poplužním, kterýžto statek za 16.696 kop míš. odhadnutý, od král. komory prodán byl dne 13. ledna 1623 za 16.000 kop míš. *Albrechtovi z Waldšteina*, a od něho v téže summě l. 1623

Alžbětě Vchynské z Vchynic postoupen. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 277. — D. Z. 141, B. 9 & G. 18; 194, C. 10.) — b) *Mískolezy* (Mízkolezy, kr. Králohrad., okr. Jaroměř., dom. Náchod.) dvůr poplužní a ves. M. s dvěma sedláky a několika zahradníky, pak ves Oujezd s 2 sedláky a 4 zahradníky — za 6443 kop mš. odhadnuty a dne 21. ledna 1623 za 7088 zl. rýn. prodány *Albrechtovi z Waldšteina*, který je l. 1624 postoupil směnou za jiné statky Marii Majdaleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. Z. 141, C. 2 & 194, E. 17. — Viz též Adam Erdman Trčka.) Na statku Mískolezích měly dcery Dobřenského po matce své pojištěnou pozůstalost po 2000 kop mš., kteráž dceři *Kateřině* při kommissi liquidationis dne 16. května 1638 byla přisouzena, tak že cíś. pojištění toliko na 2000 zl. rýn. obdržela; druhá však dcera *Johanna*, provdaná Lukavecká, dílu svého při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 pro provinění své při vpádu saském byla odsouzena. (C. 215, D. 7 & T. ¹³/₃.)

- **Jan mladší Dobřenský ryt. z Dobřenic** a jeho bratr *Mikuláš Zdislav*, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 vedle král. výpovědi dne 9. září t. r. odsouzeni byli třetího dílu jmění svého. Protož od král. komory v pokutě ujat byl statek *Kratonohy* (Kratenau, kr. Králohrad., okr. Necha-nice) — ves s podacím kostelním a mlýnem, též díl vsi Obědovic, jak to l. 1550 Zdislav starší Dobřenský od Viléma Dobřenského za 1800 kop gr. česk. koupil (D. Z. 9, H. 4); pak dvůr poplužní v Kratonozích, Trmalovský řečený, se sídlem, který koupil Mikuláš Dobřenský od Jana Trmala z Toušic — odsouzeným Dobřenským a bratřím jejich Václavovi a Jaroslavovi společně náležející, a již dne 23. července 1622 od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina postoupen byl s jinými statky *Václavovi Vchynskému z Vchynic* směnou za statek Kolin. Ale poněvadž Mikuláš Zdislav s bratrem Václavem vedle cíś. resoluce 23. srpna 1623 pokuty byl osvo-bozen, statek Kratonohy bratřím Dobřenským byl navrácen a od nich l. 1623 za 20.800 kop mš. prodán Alžbětě z Vchynic, roz. Krajířce z Krajku. Z dílů summy trhové náležejících bratřím Janovi mladšímu a Mikulášovi Zdislavovi při kommissi revisionis dne 10. března 1630 přisouzeno bylo král.

komoře pokuty 4666 kop mš. i s úroky per 1450 kop mš., kteréž summy obě Janovi de Vitte na srážku jeho pohledanosti za komorou českou byly postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{7}$, D. 7. — D. Z. 141, H. 5.)

Jan Mareš Dobřenský ryt. z Dobřenic táhl sám osobně k mustrunku do Hradce Králové, za kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 se uvolil zaplatiti 233 zl. pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Petr Dobřenský ryt. z Dobřenic a na Tuněchodech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, avšak zůstaven jest při statcích svých, *Teplicích hořejších* (Ober-Weckelsdorf, kr. Kralohrad., okr. Police) a dvoru v *Tuněchodech* (kr. Chrudim., dom. Pardubic), poněvadž nad cenu jejich zadlužen byl, proti složení pokuty 100 kop mš. při kommissi transactionis mu uložené. Potom l. 1629 vystěhoval se pro náboženství s rodinou svou do Slezska, zanechav nejstarší dceru svou Kateřinu po první manželce své Alžbětě, roz. Bohdanecké z Hodkova, u sestry své, provdané za Václava nejstarš. Vratislava z Mitrovic, jehož za poručníka a správce statkův jí náležejících, Teplice a dvoru v Tuněchodech, ustanovil. Později se navrátil k dceři své, aby nebyl od nepřítele přinucen proti císaři služby konati. Avšak l. 1632 na poručení hejtmana panství Pardubického zatčen a na nějaký čas v Pardubicích uvězněn byl na pouhé domnění, že by nepříteli obilí dovážel a lidé jeho stádo koňův, knížeti z Fridlandu v Pardubicích náležející, nepříteli vyjeviti chtěli. *Dvůr* pak jeho ve vsi *Tuněchodech* (l. 1576 za 2400 kop mš. koupěný) se vším obilím a dobytkem od král. komory jemu odňat a k panství Pardubickému přidělen jest. Marně se ucházel Dobřenský o navrácení toho statku; též jeho pozůstalá manželka Leonora Marie, roz. z Náchoda, domáhajíc se téhož statku l. 1650 s dospělými syny, nedosáhla ničeho; neboť ještě l. 1669 žádost její vyřízena nebyla. (C. 215, D. 7. — Lib. confis. 2, f. 458.)

Jindřich Kunata Dobřenský ryt. z Dobřenic, na Libanických, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění

při kommissi confiscationis dne 7. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *Libanice* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), sídlo a ves Libanice s dvorem poplužním a příslušenstvím, který l. 1613 po Mikulášovi Getlebovi Ličkově z Rysmburku za 5300 kop. míš. koupil. (D. Z. 186, A. 10.) Avšak statek ten odhadnutý za 8000 kop míš., byl od císař. vojska na nejvýš zpustošený a vydrancovaný, tak že ho nikdo nechtěl koupiti, a proto od komory ponechán Dobřenskému, který máje na něm 4000 kop dluhův, při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 se zavázal zaplatiti 525 kop míš. pokuty za pardon mu udělený. I tato pokuta vedle císař. resol. 5. srpna 1630 prominuta Dobřenskému, poněvadž byl katolíkem a hned po bitvě bělohorské do císař. služby vojenské vstoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, D. 7.)

Jiří Dobřenský ryt. z Dobřenic na Bračicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, stal se katolíkem a zůstaven proto l. 1623 při statku svém *Bračice* (kr. Čáslav., dom. Žleby) — tvrzi a vsi s dvorem popl. — za 14.235 kop míš. odhadnutém a zcela zadluženém, proti zaplacení všech dluhův a složení pokuty 500 kop míš. do král. komory. (C. 215, D. 7. — Lib. conf. 2, f. 94.)

Zdislav Dobřenský ryt. z Dobřenic na Popovicích, před kommissi transactionis dne 6. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení pardonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 Dobřenský již předtím zemřel a manželka jeho majíc toliko chatrný dvorec, nebyla s to nějaké pokuty zaň zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vilém Dobříkovský ryt. z Malejova a Dobříkova, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl statek *Dobříkov* (kr. Chrudim., okr. Vysoké Mýto, dom. Zámorsk.), tvrz a ves Dobříkov s dvorem poplužním, ves Malejov s dvorem poplužním, vsi celé Vinary, Janovičky a díl vsi Sruby, jak to Dobříkovští po shoření desk sobě sami znova do desk l. 1561 vložili. (D. Z. 251, B. 9.) Statek ten odhadnutý za 29.177 kop. m., od komory koupil l. 1623 dne 7. ledna *Albrecht z Waldšteina* za 31.603 zl. rýn., a téhož roku jej *Vincencovi Muschingerovi* dědičně prodal. (C. 215, D. 8. — Lib. conf. 2, f. 277. — D.

Z. 141, B. 2 & 4; 153, D. 13 & 194, B. 26.) Dobříkovského syn Jindřich vystěhoval se do Polska, kdež zemřel, a pozůstalá po něm vdova ucházela se jménem dvou synů svých nezletilých teprv l. 1652 o třetí díl, manželu jejímu z milosti ponechaný; není však v aktech ničeho, zdali pozůstalosti této se domohla. (C. 215, D. 8.)

Zikmund Dobříkovský ryt. z Dobříkova vystěhoval se pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631, ujal se mocně dvoru Veletovského nad Podvinem; protož při kommissi confiscationis fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby zproštěn, též při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinna uznán, pokuty byl osvobozen, tak že vedle cíś. resoluce měl odvésti na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském jenom 20 zl. rýn., kterých však ještě dne 2. dubna l. 1631 nezaplatil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{8}$.)

Bedřich starší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 rozsudkem téže kommisie dne 8. března toliko *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Milčoves* (Milčeves, Milčoves, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem popl. a vsi Vrbice a *Hrobičany* s dvorem popl. — kterýž za 26.627 kop míś. odhadnutý, od král. komory dne 30. května 1623 *Albrecht z Waldšteina* za 26.513 kop míś. koupil a dne 16. října 1624 k založení kollegia jesuitského v Jičíně postoupil. Dohalský pak pro náboženství ze země odešel a na omylnou zprávu, že při vpádu saském l. 1631 s nepřátelským lidem do Čech a do Prahy se navrátil, při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl i dvou třetin, jemu předešle z milosti zanechaných, kteréž v pokutě knížeti z Fridlandu připadly. Avšak jeho syn *Jan Bořek mladší* při kommissi revisionis confiscationis Fridlandské nevinu otce svého svědomím více osob l. 1638 dokázal a při dotčené pohledanosti zůstaven, teprv l. 1662 na dotčené dvě třetiny per 20.621 zl. bez úroků cíś. pojištění obdržel. (C. 215, D. 9 & F. $\frac{67}{26}$. — D. Z. 141, G. 26; a 292, E. 21.)

Se statkem Miličevským konfiskován byl omylem též statek *Zběř* (kr. Jičín., okr. Nov. Bydžov., dom. Milčeves) — tvrz a ves s dvorem popl., dvůr Stříbrnice řečený a vsi Šeredice (nyní Žeretice), Vilhošť (Vlhošť) a Hradištko (Hradisko) Horní a Dolní (okr. Jičín.) — který Dohalský jenom v opatrování měl k ruce dětí po bratrovi Václavovi († l. 1614) pozůstalých, Václava, Hynka, Pavla a Anny, jichž poručníkem byl. Protož statek ten dotčeným sirotkům byl navrácen a od nich pak l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* za 35.000 kop míš. prodán, tak že toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek 29.000 kop rozdílná pojištění obdrželi. (C. 215. D. 9. — D. Z. 142, Q. 15.) Viz též Václav a Pavel Dohalský, pak Albrecht Waldštejn.

Jan Bedřich nejstarší Bořek Dohalský ryt. z Dohalic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 10. února 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl polovici šestého dílu svého na statku *Veselé Vysoké* (kr. Jičín, okr. Bydžov.), kterýž jménem bratří svých až do l. 1627 ve správě podržel. Potom tento statek, k němuž zámek a městečko *Veselé Vysoké* s 34 sousedy osedlými, s dvorem poplužním, pak ves Lhota (Veselská) s dvorem poplužním a 10 osedlými, a ves Veležice s 6 osedlými náležely, od komory české za 57.852 kop míš. odhadnutý l. 1627 dne 22. prosince prodán byl *Albrechtovi z Waldšteina* za 30.000 kop míš., z kteréž summy Waldštejn zaplatiti měl z dílu Jana Bedřicha per 4450 kop polovici jemu a druhou polovici 2250 kop m. do komory české; ostatním pak bratřím Dohalským, Václavovi, Bořkovi, Bohuchvalovi, Adamovi Stanislavovi a Bernartovi podíly jejich po 4450 kop. a jejich dvěma sestrám po 1100 kop. míš. (C. 215, D. 9. — Lib. conf. 2, f. 475. — D. Z. 143, A. 6.) — Avšak dle zprávy komory české 21. července 1625 ze summy trhové od Waldšteina zcela do komory složené nebylo Dohalským zapláceno ničeho na summu hlavní 23.063 zl., ani na úrocích až do l. 1633 per 2801 zl. zadržalých. A poněvadž cís. plukovník *Mikuláš Heřman Nidrum* (jemuž po smrti Waldšteina od císaře statek *Veselé* se statkem *Zběř* l. 1635 byl postoupen a vedle cís. resol. 1. prosince 1637 v summě 54.138 zl. rýn. jemu darované proti zaplacení všech dluhův dědičně odevzdán), summy dotčené Dohalským nezaplatil,

vedeni byli tito vedle cí. resol. 15. října 1644 do statku Veselé, tak že jim listem obranným až do nahrazení pohledanosti jejich per 27.941 zl. k užívání byl ponechán. (C. 215, D. 9. — D. Z. 147, E. 17.)

Stanislav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic při kommissi confiscationis dne 8. března 1623 odsouzen byl třetího dílu jmění, v kterémž od král. komory ujat byl statek jeho *Sobčice* (kr. Jičín, dom. Radim.) — tvrz a ves S. s oborou, dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem, pak díl vsi *Oujezda Podhorního* č. *Hořejšího*, jak to *Jan starší Bořek Dohalský* l. 1585 od *Anny Hasišteinské z Lobkovic*, roz. z *Redern*, za 8500 kop. gr. česk. (17.000 kop míš.) koupil (D. Z. 23, C. 2). — Ale statek ten ponechán byl z cí. milosti Dohalskému a jeho bratřím *Janovi*, *Jiřímu* a *Sigmundovi*, kteří jej l. 1624 prodali *Albrechtovi z Waldšteina* za 24.000 kop míš. *Waldštejn* zaplativ na summu tržovou toliko 1750 zl. rýn., týž statek v léno přenešený dotčeným bratřím Dohalským k užívání opět postoupil, vzav před tím několik luk od něho k hřebčinci *Smrkovickému*. Dohalský pak pro své a bratří svých provinění při kommissi tractationis dne 21. července 1629 zavázal se dáti pokuty 600 kop míš., a nechtěje přistoupiti k náboženství katolickému ze země odešel, zanechav statek *Sobčice* bratřím svým, kteří jej i po smrti *Waldšteina* podrželi. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, D. 9 & F. $\frac{5}{8}$. — D. Z. 142, P. 21.) Viz též *Albrecht z Waldšteina*, statky lenní *Fridlandské*.

Václav Bořek Dohalský ryt. z Dohalic a bratr jeho *Pavel* při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty bez výminky osvobození, odešli l. 1628 pro náboženství ze země a vstoupili l. 1630 do služby švédské, v níž *Pavel* l. 1638 zemřel. *Václav* pak při vpádu saském l. 1631 přijel s nepřitelem do Prahy, kdež měšťanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Protož při kommissi confiscationis *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 oba Dohalští odsouzeni všeho jmění, propadli díly své per 14.000 kop míš. pojištěné na statku *Zběři*, který l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* za 35.000 kop míš. prodali. (Viz *Bedřich starší Bořek Dohalský*.) Dle rozsudku kommisie revision. *Fridlandské* 19. ledna 1636 připadly díly vytčené *Václava* a *Pavla Dohalského*

do král. komory, díl pak bratru Hynkovi náležející per 7000 kop míš. téměř ponechán býti měl, dokáže-li, že při vpádu saském nové zpouř se neúčastnil. Avšak Václav Dohalský po vyhlášení cíś. avokace (*mandata avocatorialia cum restitutione famae et bonorum*) vstoupil do cíś. služby vojenské a vedle cíś. resol. 31. října 1637 úplně perdonován, žádal za udělení pohledanosti své na statku Zběřském, který po smrti Albrechta z Waldšteina se statkem Veselé Vysoké cíś. plukovníku *Mikulášovi Heřmanovi Nidrumovi* od císaře l. 1635 byl postoupen a cíś. resol. 1. prosince 1638 v summě 54.138 zl. rýn. z cíś. milosti mu darovaných dědičně odevzdán proti zapravení všech závad a dluhův na témž statku vězících. (D. Z. 147, E. 17.) Přes to všecko Václav Dohalský, vysloužilý cíś. podplukovník, marně se domáhal ještě l. 1652 pohledanosti své na statku Zběřském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & D. 9.)

Zdeněk Bořek Dohalský ryt. z Dohalic l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Dohalský již před tím, a dvůr po něm pozůstalý koupil Jiří Vostrovec od jeho syna, který potom ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Fridrich Domousický z Harasova, na obeslání kommissee transactionis dne 5. února 1629 nepostavil se k složení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního dne 17. února 1630 odešel ze země pro náboženství, zanechav manželku svou na dvoře svém v Kvasinách. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Konrad Donín purkrabí sv. pán z Donína (Dohna) při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, ale vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 z milosti zanechán byl při polovici statkův, které z té příčiny všechny od král. komory byly ujaty, totiž: a) Statek *Mladějov* (kr. Bolešlav, okr. Sobotka) — tvrz a ves M. s dvorem poplužním, podacím kostelním, 2 mlýny a vsi Pařízek a Loveč s 26 osedlými, jak to l. 1611 Barbora purkrabínka z Donína od Hynka Kozlovského z Kozlova za 4775 kop gr. česk. (9550 kop míš.) koupila (D. Z. 184, J. 9) a l. 1618 bratru svému Kristofovi z Donína odkázala (D. Z. 139, E. 11) — odhadnutý za 9425 kop míš.; b) statek *Valtinov* (Gross-Walten, kr. Bolešlav, okr. a dom. Jablonné) —

tvrz V. s dvorem poplužním a vsi Valtinov (díl), Brniště (díl). Rosendorf (Rosenthal), Gaenshals (Husí Krk) a Postřilná, jak to l. 1608 Krištof z Donína od strýce Jana z Donína za 21.500 kop míš. koupil (D. Z. 182, C. 11); — též statek *Thustec* (Tölzelsdorf, kr. Boleslav, dom. Jablonné) — tvrz a ves T. s dvorem popl. a dílem vsi Postřilná, Šeibendorf, Brniště s dvorem popl. a podacím kostelním, tak jakž to Krištof z Donína l. 1609 od Křištofa Nybšice z Holtendorfu za 17.750 kop míš. koupil (D. Z. 182, M. 9); — pak ves Nový *Tolcbach* (kr. Boleslav, dom. Jablonné). Na statcích Valtínově, Tlustci a Novém Tolcbachu, které Konrád Donín po strýci svém *Křištoforovi z Donína* l. 1618 zdědil (D. Z. 139, F. 17), a které byly odhadnuty za 40.026 kop míš., bylo 88 osedlých, 3 mlýny a 24 rybníky, mezi nimi zejména Široký, Dlouhý, Zámečnický, Latovský, Hoření Cihelnický, Rosendorfský dolejší a hořejší. Silničný, Nový, Pořežný, Horecký hořejší, prostřední a dolejší, Černý, Tolcbachský a Hlemýžďský.

Tyto všecky statky koupil od komory české l. 1623 *Albrecht z Waldšteina* za summy odhadní 49.452 kop míš. a přenesl je l. 1624 v léna Fridlandská, z nichž pak statek *Mladějov* dne 30. března 1627 *Janovi Albrechtovi Slavatovi* za 9922 zl., ostatní statky dne 13. září 1625 *Matyášovi z Wachtendunku* za 37.000 zl. v léno postoupil. (C 215, D. 10 & F. 5/10. — Lib. conf. 2, f. 263. — D. Z. 141, G. 24 & 292, E. 14.) Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní Mladějov a Valtinov.

Mimo statky vytčené propadl Donín též polovici jistiny 4570 kop míš., již měl za Janem Berkou z Dubé na statku Jablonném. (D. Z. 620, B. 10.)

Z tohoto všeho jmění polovice purkrabímu z Donína ponechaná a při kommissi liquidationis l. 1629 jeho dědici a synovi *Jindřichovi*, císař. plukovníku přisouzená, vynášela 27.011 kop míš., však úroky z nich zadržalé 10.089 kop jemu povoleny nebyly. Naproti tomu postoupena byla témuž Jindřichovi z Donína pohledanost Bedřicha z Vlkanova per 17.664 kop míš. na statku lenním *Solnickém*, tak že v jedné summě 44.675 kop z král. komory obdržeti měl. Na tuto summu postoupen mu byl dědičně třetí díl lenního statku *Solnice*, po Benjaminovi z Vlkanova konfiskovaný, v summě odhadní 11.000 kop míš., a zbytek 33.675 kop pojištěn mu byl od komory

české dne 4. října 1629. Avšak jeho dědicům ze statků Konrada z Donína l. 1650 toliko 24726 kop mš. bylo přisouzeno. (C. 215, D. 10.) Viz též Vlkanova.

Donínové purkrabí sv. p. z Donína, bratři *Otta a Vladislav*, při kommissi confiscationis odsouzeni byli tak, že *Otta* rozsudkem dne 3. listopadu 1622 propadl *dvě třetiny*, *Vladislav* rozsudkem 18. února 1623 *polovicí* jmění svého. Protož konfiskován byl statek jejich *Lemberk* (kr. Boleslav, okr. Jablonné), totiž zámek L. s dvorem poplužním, dvůr poplužní Kunwald řečený, dvůr poplužní ve vsi Zibřidicích, vsi Markvartice (díl) s pilou, Malý Herrnsdorf (Kněžice M.), Nová Židovice, Kunowald (Kunwalden), Reynshon (Rinoltice, Ringels-hain), Černé Louže, nově vystavená ves Nová Starost (Neu-sorge), Jonsdorf, Zibřidice (Seifersdorf) s podacím kostelním, Krynsdorf (Křižany, Kriesdorf), Neuland (nově vystavená), Údolí gruntů sv. Křištofa (Christofsgrund, nově vystavená) s podacím kostelním, hamrem a pilou, se vším příslušenstvím, jak to Vratislav purkrabí z Donína l. 1599 od Jindřicha Berky z Dubé za 38.000 kop mš. koupil. (D. Z. 173, N. 3.) — Avšak statek ten zcela zadlužený měl zástavou k užívání *Heník z Waldšteina* v summě 23.000 kop mš. na něm pojištěné; ale i toto právo pro provinění a odsouzení Heníka z Waldšteina v pokutě připadlo král. komoře a postoupeno bylo *Albrechtovi z Waldšteina*, kterýž dotčený statek od komory l. 1623 za 58.683 zl. koupil. (D. Z. 141, F. 22.) Viz též Albrecht z Waldšteina, lenní statek Lemberk. — Z tohoto statku dotčeným bratřím z Donína recessem knížete z Lichtenšteina 3. června 1626 bylo přisouzeno 9500 kop mš., z nichž připadlo král. fisku z dílu Ottova 3166 kop a z dílu Vladislavova 2375 kop mš. (C. 215, P. 1/1.) Avšak i zbytek z obou dílů potom od král. komory ujat byl, jednak proto, že *Otta* při vpádu saském l. 1631 do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění. Mimo to oba bratři z Donína po odsouzení svém zamlčeli *dům* svůj v Novém městě pražském mezi domy Jana Táboorského a Doroty Koutkové ležící, který předešle za 1900 kop mš. koupili a při odchodu svém ze země l. 1628 dne 10. května bratru svému *Bedřichovi* postoupili (Lib. contrac. virid. 12, f. 318), tak že dům ten přes

60 let v rukou nepořádných držitelů zůstával, a teprv dne 14. října 1687, již zcela zpustlý, od cís. rychtáře Novoměstského k ruce král. fisku beze vší náhrady ujat byl. (C. 215, D. 10.) — Marně se domáhali dědicové dotčených bratří pozůstalosti jejich ještě l. 1690 při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Melchior z Dornheimu sloužil hned při počátku vzpoury a ještě l. 1629 u nepřítele; pročež propadl v pokutě 500 kop mš., od bratra jemu odkázaných. (C. 215, D. 12.)

Jan Bedřich Doudlebský z Doudleb účastnil se sám osobně s dvěma koni veřejné výpravy do Moravy a Rakous od direktorův l. 1618 a 1619 nařízené, a utekl se pak do Tábora. Protož bez odsouzení jeho statky, ves *Mezříč*, ves *Makov* a ves *Výrec* (kr. Tábor., dom. Jistebnice) s dvory popl. od král. komory v pokutě ujaty, za 7596 kop mš. odhadnuty a l. 1623 za 7000 zl. rýn. prodány jsou *kněžně Polyně Lobkovicové, roz. z Pernšteina*, kteráž je l. 1630 Josue Kořenskému z Terešova postoupila.

Doudlebský žádal l. 1628 za udělení perdonu a odkázán jest na kommissi transactionis. Po jeho smrti († 1630) domáhala se manželka jeho Afra, roz. Malovka (Malovcova) z Chýnova a Winterberga, l. 1635 věna svého 2000 kop. mš. na statku Mezříči pojištěného; avšak byla při kommissi revisionis l. 1639 odmrštěna, poněvadž se o pohledanost svou v čase určeném nepřihlásila. (C. 215, D. 1. — Lib. conf. 2. f. 44. — D. Z. 141, G. 5; 292, C. 4.)

Bedřich Doupevec z Doupova, bratr Viléma Vojtěcha, při kommissi confiscationis dne 26. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Doupevec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 odsouzen byl *třetího* dílu jmění svého; pročež statek jeho *Soběsuky* (Soběsák, okr. Zatec.), tvrz a ves s dvorem popl., od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 7200 kop mš. prodán byl 1623 cizozemci *Augustinovi Schmidovi ze Schmidbachu*, jemuž vedle cís. resol. 16. června 1623 darem z milosti 6000 zl. ze summy trhové bylo poraženo. (C. 215, D. 2. — D. Z. 153, C. 3.)

Na dva díly Doupovci z milosti ponechané postoupen jemu byl od Schmida dům a statek šosovní při městě Žatci, kterýžto dům, když Doupovec l. 1626 ze země pro náboženství odešel, při městě pustý zůstal. (S. $109\frac{2}{3}$ & C. 215. S. 1. — Viz též město Žatec.)

Vilém mladší Doupovec z Doupova, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 10. února 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statek *Libočany* (Libečany, okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem popl., a dvůr pustý v Hrušovanech — který od král. komory Jaroslav Bořita hrabě z Martinic zástavou nějaký čas v užívání měl a potom l. 1623 jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský ze Žďáru* se svršky za summu odhadní 11.821 kop míš. koupil. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.)

Vilém Vojtěch Doupovec z Doupova (v. Duppau), na Vilímově, Vraním a Žirotíně, byl přítomen vyhození král. místodržících a zajetí Fabia Ponzona v klášteře kapucínském, dal se potřebovati za kommissaře a sloužil ve vojsku stavovském. Protož po své smrti l. 1621 odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 22. listop. vedle král. výpovědi 16. září 1622 *třetího* dílu jmění svého, kteréž proto všecko hned po smrti jeho od král. fisku v pokutě bylo ujato, totiž:

a) Statek *Vilémov* (Vilímov, Vilémice, Willomic, kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Maštov.), odhadnutý za 45.836 kop. míš., k němuž náležely tvrz a městečko Vilémov s podacím kostelním, pivovárem a domem řečeným Žďárským, s hradem pustým Křečovem a dvorem poplužním, vsi celé Topolany (zašlá, nyní dvůr Teplitzhof), Podlesice s podacím kost., Třebčice s dvorem popl., Kaštice (díl) s dvorem popl., Rohožka s dvorem popl., Kanice (Kunice), Cetlice (Sedlec) a Jetěně (Dětaň, Gödesin) s poddanými zejména uvedenými; mlýn panský ve Vilímově o 4 kolách s pilou, háje dubové k městečku Vilímovu a lesy náležející k Rohožce zejména v Dolejších, na Dlouhém Dole, v Bařkově a v Staré Hoře řečené, lesy u Kanic řečené Ratberg a u Cetlic řeč. Velký a Malý Dub; 8 rybníků, z nichž Žďárský s dvěma hrázemi, 2 u Vilímova, 1 u Rohožky řeč. Křečovský, 3 rybníčky pod hradem pustým Křečovem, a 1 rybníček k Nepomyšli ležící; se vším příslušenstvím, tak jak to Doupovec po otci svém

Bedřichovi s bratrem svým Bedřichem zdědil. (D. Z. 181, H. 16. — J. 6.) — b) Statek *Vraní* (Vrané, Wranay, okr. Slan.), hrad a městys Vraní s dvorem poplužním a příslušenstvím; pak statek *Kokovice*,*) tvrz a ves s dvorem popl. a 1 osedlým v Klobúčích, oba odhadnuté za 39.122 kop míš. — c) Statek *Žerotín* (Žirotín, kr. Žatec, okr. Loun.), hrad a ves Žerotín s dvorem poplužním a dílem vsi Donín a Žichovice (Žichovec) s dvorem popl. pustým Pochvalovem (D. Z. 181, C. 7.), odhadnutý za 29.000 kop míš. — Tyto statky všecky od komory české koupil l. 1623 *Jan Zdeněk Vratislav hrabě z Mitrovic* za summu odhadní 113.959 kop míš., na kterouž summu 48.170 kop míš. ještě l. 1659 zapláceno nebylo. Po srážce dluhův, kteréž měl Vratislav zaplatiti, zůstalo na dvě třetiny dědicům Doupovce z milosti ponechané 46.287 kop míš. (C. 215, D. 2. — Lib. confis. 2, f. 224. — D. Z. 194, L. 22 & 141, E. 27.)

d) *Dům Doupovský*, který otec Doupovce Bedřich l. 1592 od Rebeky Vřesovcové roz. z Renšperku za 625 kop gr. česk. koupil (D. Z. 26, H. 11). Tento dům, v Starém městě pražském na Kaprové ulici mezi domy pekaře Plzáka a kočího Kurfiřta ležící, l. 1625 koupil od komory české *Fridrich z Talmberga*, cíś. rada, komorník a praesident nad appellačními, za 4000 kop míš., avšak ničeho nezaplatil, tak že teprv jeho synům dle účtu komory české z dne 15. února 1666 summa trhová poražena byla na služném, otci jejich zadržalém. (C. 215, D. 2 & W. 8. — D. Z. 142, N. 2; 294, A. 28.)

Mimo to náležel Doupovci pátý díl statku *Libědice* (Liebotic, kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Maštov.), tvrz a ves s dvorem popl., kterýž Doupovec se sestrami svými po matce své Ottilii roz. ze Žďáru zdědil, tak jak jej tato Ottilie l. 1607 za 16.000 kop míš. koupila (D. Z. 180, D. 12) a její dcery, l. 1628 pro náboženství ze země vyšlé, až do l. 1633 v užívání měly. Tento statek, pro zatajení dílu Doupovcova sestrám jeho jakožto emigrovaným od knížete z Fridlandu konfiskovaný, dne 14. března 1633 obdržel *M. Dor. Justus Stropce-*

*) Statek *Kokovice* koupila matka Doupovcova Barbora, potom provdaná Gerštorfová, roz. Pětipeská, l. 1603 k rukou svých synů Bedřicha a Viléma Vojtěcha za 17.000 kop míš. od Kateřiny Věžníkové. (D. Z. 131, K. 23.)

rius z Marsfeldu za pohledanost svou u komory české (plat mu zadržalý) v summě odhadní 13.955 kop mš.; avšak statek ten teprv vedle cí.s. resoluce z dne 25. března 1641 vdově Stroperiově Marii Zuzanně, opět provdané Smislovské, dědičně postoupen a l. 1645 do desk vložen byl. (C. 215, D. 2. — Lib. conf. 2, f. 347. — D. Z. 148, O. 9 & 625, A. 3.) Sestry Doupovce marně žádaly za navrácení tohoto statku, jakož i za dvě třetiny bratru jejich ponechané a na ně po smrti jeho připadlé; konečně vedle cí.s. resoluce z dne 20. listopadu 1642 navždy odmrštěny jsou. (C. 215, D. 2.)

Jindřich Drachovský z Drachova účastnil se ve zpouře stavův, a zemřel l. 1621 bez dědicův, nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Jeho statku *Žibřidovic* (kr. Čáslav., dom. Kralovice Dolní), vsi s dvorem popl., pak jistiny 500 kop mš. ujala se jeho sestra Magdalena Angelina. Když pak dotčenou jistinu dlužník Václav Vražda do komory české l. 1628 zaplatil, poněvadž Drachovský *in reatu* zemřel, domáhala se jí Drachovského sestra, hledíc nevinu bratra svého dokázati; potom její sestra Alena z Svarova, na niž statek Žibřidovický připadl po jejím otci Karlovi Bořivoji Drachovském. Tato prodala týž statek l. 1629 za 1125 kop mš. paní Kunhutě *Strakové*, roz. ze Šaratic. (D. Z. 297, E. 6.) Avšak Drachovský l. 1658 rozsudkem soudu zemského za rebella uznán, a jmění jeho král. komoře prisouzeno bylo, tak že za jeho restituci Drachovská ještě l. 1674 marně se ucházela. (C. 215, D. 13.)

Jan Erasmus Quintus z Dromsdorfu, jehož matka lid svůj z přinucení k výpravě stavovské poslala, zůstaven byl, jsa blbý, při statku svém, i při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdou osvobozen jest. (C. 215, C. 1/4.)

Martin Duhanský z Branče za času zpoury poslal syna svého Viléma k vojsku stavovskému; protož při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za udělení perdou 116 zl. 40 kr. rýn. pokuty složiti se uvolil. (C. 215, C. 1/4.)

Bedřich Dvořecký ryt. z Olbramovic, při kommissi confiscationis od král. prokuratora obviněn, že berně a kontribuce od direktorův svolované odvozoval, výpravy veřejné činil, i sám před město Budějovice nepřátelsky táhl; přes

všecku obranu svou, svědectvím několika osob odůvodněnou, odsouzen dne 12. ledna 1623 všeho jmění svého, z cís. milosti při dvou třetinách zůstaven jest. *Dvůr* jeho lenní ve vsi *Ouběnicích* (kr. Pražský), ke komornímu panství Dobříšskému náležející, který l. 1613 s manželkou svou Prudencíí, roz. z Hyršova, od Martina Vonše z Hostivic za 1700 kop míš. koupil, za 1400 kop míš. odhadnutý od král. komory v pokutě ujat, avšak vedle nařízení kommissee confiscationis 13. března 1623 dotčené manželce Dvořeckého ponechán jest za složení třetího dílu, v pokutě propadlého. (C. 215, D. 11.)

Ferdinand Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel ve Vratislavi, kamž pro náboženství ze země odešel. Po smrti své obviněn byl účastenství ve vzpouře; však dle dopisů dvorní komory ke komoře české ddto. 21. července a 14. srpna 1640 nebylo dokázáno, zdali a jak byl odsouzen. (C. 215, D. 11.)

Jindřich Petr Dvořecký ryt. z Olbramovic, pro své účastenství ve vzpouře před kommissi transactionis l. 1629 oběslán, dle zprávy posla komorního 17. února 1630 nikde v krajích vypátrán býti nemohl. (C. 215, C. 1/4.)

Kuneš Bohuslav Dvořecký ryt. z Olbramovic nežádal za pardon, a pro svou tvrdošijnost při kommissi confiscationis dne 14. července 1622 odsouzen hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek král. výpovědí z dne 16. září 1622 jenom co do konfiskace všeho jeho jmění byl potvrzen. Statek jeho *Smyslov* (kr. Tábor., dom. Chýnov.), tvrz a ves s dvěma dvory popl., odhadnutý za 6235 kop míš., *Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* postoupen a dne 15. března 1630 s jiným dvorem, v též vsi ležícím a po Jindřichovi Sádlovi z Vražného konfiskovaným, za 3000 kop míš. prodán byl, tak že summa trhová manželce Dvořeckého Benigně za její pohledanost per 3500 kop míš. cís. resol. 26. června 1628 vyplacena býti měla. (C. 215, D. 11. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 144, F. 3.) Pohledanosti města Tábora per 2600 kop míš., pak Anežky Dvořecké per 1600 kop čes. (3200 kop míš.) na statku dotčeném pojištěné, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/1.) Mimo statek Smyslov ujat byl od král. komory též *dům* v městě Hradišti Hory Tábor (Táboře), který však dotčené manželce Dvořeckého,

jíž vlastně náležel, byl navrácen a od ní l. 1623 za 600 kop míš. Maximilianu Pechlerovi z Meningu prodán. (C. 215, D. 11.)

Mikuláš mladší Dvořecký ryt. z Olbramovic při kommissi confiscationis odsouzen všeho statku, však vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 rozsudkem dne 4. listopadu t. r. ohlášeným zůstaven při *polovici* jmění, jež měl jenom na jistinách per 4500 kop míš., z nichž mu po zaplacení dluhův toliko 408 kop míš. zůstalo. Protož l. 1631 z cíś. milosti prominuta jemu byla pokuta při kommissi transactionis na 1000 kop míš. vyměřená.

Statky *Myškovice* a *Roudné* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), které omylem od král. komory ujaty a vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 městu Soběslavi zástavou k užívání dány byly, navráceny jsou manželce Dvořeckého Anyšce, roz. z Hodic, jíž vlastně náležely. Neboť tato koupila statek Myškovice — tvrz a ves M. s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, ves Sedlečko s dvorcem a mlýnem pod ní, též díl vsi Roudného — od manžela svého l. 1613 za 12.000 kop míš. (D. Z. 186, N. 27); a statek *Roudné* — sídlo Roudné se stavením, dvorem poplužním, ostrovy, mlýnem, jezem, řekou, pivovárem a dílem ves Roudné — od Markéty Říčanské Kavkové roz. z Rtína l. 1617 za 6600 kop míš. (D. Z. 139, C. 17. — C. 215, D. 11.)

Prokop Dvořecký ryt. z Olbramovic, na Kystře a Vršovcích, jeden z direktorů, zpečetil a podepsal konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta falckého, za jehož kralování byl král. radou, nejvyšším berníkem a podkomořím král. Českého. Ačkoliv hned po bitvě bělohorské císaři na milost se dal, přece při kommissi hrdelní (exsecutionis) odsouzen cti, statku i hrdla, tak že měl býti štat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 udělena mu ta milost, že dne 21. června 1621 byl toliko štat a hlava jeho na věži mostecké postavena. Jmění pak po něm pozůstalé všecko král. fisku v pokutě připadlo, totiž:

a) Statky *Kystra* (kr. Žatec., okr. Loun., dom. Vršovice) — tvrz a ves Kystra s dvorem poplužním a ves Počedělice s dvorem poplužním, s mlýnem, vinicí a příslušenstvím; pak *Vršovice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves V. s dvorem poplužním,

mlýnem a vinicí; ves Chodžov s podacím kostelním, dvorem poplužním, rybníky, vinicí a příslušenstvím; ves Třtěno (Křtěno) s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1615 Dvořecký od Bohuslava Zákostelského z Bílejova za 81.000 kop m. koupil. (D. Z. 188, P. 20.)* — Tyto statky, za 59.765 kop m. odhadnuté, král. komora prodala *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*, cíś. radě a kurfiřta Saského generalu strážmistru, l. 1622 za 50.000 kop m., tak že z této summy jemu poražen dar z milosti 24.285 kop vedle cíś. resol. 14. prosince 1622 za jeho věrné služby mu udělený. (C. 215, C. 1/3 & D. 11. — Lib. conf. 2, f. 139. — D. Z. 620, A. 18; 141, A. 12 & 194, A. 24.)

b) *Dům šosovní Řehačovský* řečený, v Starém městě pražském na náměstí v osadě sv. Mikuláše mezi domy u Zlaté trouby a Zlaté hvězdy ležící, l. 1612 za 4750 kop m. koupený, který od komory odhadn. za 10.984 kop koupil vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 20. října l. 1621 Adam starší *Vratislav z Mitrovic* za 5000 zl. rýn. (C. 215, D. 11 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 293.)

c) Jistiny 4200 kop m. dle extractu purkrab. úřadu (C. 1/7); a 4000 kop mš., zbytek to summy trhové za statek *Bukov*, který Dvořecký v čase zpoury Václavovi Štampachovi prodal. — Viz Štampach.

d) Mohovité jmění (svršky), někdy při městě Vratislavi uložené, měla komora Slezská ještě l. 1669 vyšetřiti, avšak již ničehož tam nebylo. (C. 215, D. 11.)

Mimo to od král. fisku ujaty byly statky duchovní, totiž statek *kláštera Oseckého*, ves celá *Černocho* a *Ježovice* (díl) s podacím kostelním, mlýny a příslušenstvím, což tu arcibiskupu Pražskému náleželo; díl vsi *Donína*, prelatům hradu Pražského náležející; ves *Vorasice* celá, *děkanu* hory kostela sv. Štěpána v Novém Městě *Litoměřicích* náležející, s podacím kostelním a příslušenstvím; ve vsi *Podseticích* dva poddané osedlé *k děkanství Litoměřickému* na proboštství náležející; městy *Třeбенice* s dvěma mlýny, podacím kostelním, vini-

*) Statek Kystra koupil Bohuslav Zákostelský l. 1612 za 35.000 kop mš. od Jana Ilburka Vosterského a jeho manželky Žofie z Vřesovic (D. Z. 189, J. 18); statek Vršovice zdědil l. 1597 po dědu svém Jakubovi Zákostelském z Bílejova.

cemi, domem pustým „Konvařovský“ řečeným s dědinami, vini-
cemi, platy a desátky z vinic, vsi *Chodovlice* s mlýnem a
krčmou, *Kololec*, *Mradice* s krčmou, mlýnem a dvorem Kali-
novským, *Vrbno* (díl) s podacím kostelním a krčmou, *Vele-
nín* (díl) s podacím kostelním, krčmou a mlýnem, se vším
příslušenstvím, jakž to *klášteru sv. Jiří na hradě Pražském*
náleželo; — kteréž za času zpourey od direktorův Dvořeckému
byly zastaveny a l. 1620 dne 11. července prodány od stavův
odbojných za summu odhadní 33.000 kop míš. zcela zapla-
cenou. — Tyto všecky statky byly pak navraceny dotčeným
duchovenstvím. (D. Z. 140, E. 7 & 193, A. 13.)

Vdově Anně Dvořecké podle návrhu knížete z Lichten-
šteina 3. června 1622 cíś. resol. 6. července t. r. z milosti
její pohledanost per 1598 kop prokázaná na 3000 kop byla
zvýšena. — Vdova po synovi Dvořeckém Václavovi Stefanovi
Kateřina Lidmila, roz. Šlikova hraběnka z Pasannu, vyhledá-
vala marně při kommissi revisionis jistiny 4100 kop m., které
jí Prokop Dvořecký na místě věna jejího per 10.000 kop po-
jištěného na statcích svých byl postoupil. (C. 215, P. 1/2.) Po-
hledanost pak Kateřiny Zákostelské z Bšlejova, roz. z Micha-
lovic, na statku Vršovickém per 5000 kop míš. ještě l. 1690
při kommissi liquidationis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/1.)

Václav Dvořecký ryt. z Olbramovic zemřel v trvalé zpouře,
jíž se účastnil tím, že byl mezi relatory při sněmu general-
ním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance
král. Českého; pročež všecko jmění jeho král. komoře v po-
kutě připadlo, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Dobytčím trhu
vedle Mediolanův ležící, od Aleny Maternové, roz. Lažanské
l. 1619 za 1115 kop gr. česk. (2230 kop m.) koupený, kterýž
l. 1622 za 1150 kop míš. odhadnutý od komory české Anna
Rosina, vdova po doktoru Strohmayerovi l. 1623 za 650 kop
míš. koupila. (C. 215, D. 11.)

b) *Dům v městě Táboře* koupil l. 1635 za summu od-
hadní 450 kop míš. *Jan starší Vratislav z Mitrovic* na
srážku své pohledanosti za komorou českou. (C. 215, D. 11
& T. 1.)

Vilém Dvořecký ryt. z Olbramovic vypravil lid svůj vedle
veřejné hotovosti na poručení direktorův, podepsal konfede-

raci a zemřel v trvalé zpouře l. 1620; nebyl však při kommissi confiscationis odsouzen. Statky jeho: a) *Načeradec* (kr. Tábor., okr. Vlašim.) — tvrz N. s dvorem poplužním, pivovárem a chmelnicí, půl městečka N., totiž hořejší stranu s podacím kostelním, špitálem, mlýnem a clem; dvory poplužní Kunín a Zálesí, pak dvůr ve vsi *Častrovicích* (zašla) s mlýnem; vsi Volešná, Vratčkovice (díl), Stojislavice (díl) a ves pustou Záhoří, se vším příslušenstvím, jakž to Vilém Dvořecký l. 1618 po Markvartovi Vokovi Dvořeckém od jeho syna Markvarta Mikuláše za 23.000 kop míš. koupil (D. Z. 192, L. 3); — b) *Podolí* — tvrz (nyní samota) u Načeradce s příslušenstvím, podržela vdova po něm pozůstalá Magdalena, roz. ze Skuhrova, která na statku *Podolí*, za 18.000 kop míš. odhadnutém, 11.000 kop míš. pojištěno měla, k rukou synů svých Jindřicha a Václava. Za to při kommissi transactionis zavázala se dne 18. dubna 1629 a 31. ledna 1630 za pardon manželů jejímu udělený zaplatiti pokuty 1200 zl. rýn. (C. 215, C. 1/4 & D. 11.)

Vilém Džbánovský ze Džbánova, účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis obviněn, však dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/9.)

Jan Křt. Eisen z Lehrbergu, doktor práv, někdejší císlenní rada nad appellacemi, dal se potřebovati od stavů povstalých v mnohých kommissích, ujel hned po bitvě bělohorské ze země; pročež patentem z dne 17. února 1621, pak při kommissi hrdební (exsecutionis) dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko hned od král. fisku uято bylo, totiž: a) jistina 9700 zl. za městem Ostrovem; b) znamenitá knihovna; c) ~~dům~~ se zahradou, v Starém městě pražském proti krámům masným a kolleji Karla IV. mezi domy Jana Strejčka a Hajkovým ležící, který Eisen od Joachyma Ondřeje Šlika l. 1612 za 3500 kop míš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 90), k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 27. dubna 1621 Humprechtovi Černínovi z Chudenic za 1000 kop míš. k potřebě válečné na něj půjčených zástavou postoupen a vedle císl. resoluce z dne 26. října 1628 za 3449 kop. míš. prodán byl, ačkoli l. 1625 za 4436 kop byl odhadnut. — Manželka

Eisenova a jeho dítky, jimž ten dům a jistiny dotčené větším dílem náležely, marně se ucházely o jich restituci. (C. 215, E. 6 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 404.)

Mikuláš a Václav ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu (Elbogner von Unter-Schönfeld) podepsali přísahu stavův odbojných, avšak jsouce katolíci při kommissi confiscationis dne 12. a 17. listopadu 1622 osvobozeni byli žaloby i pokuty. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Volf Arnošt a Jan Adam bratři ryt. Elpaknarové z Dolního Šenfeldu, emigranti, navrátili se při vpádu saském l. 1631 do země s lidem švédským, v jehož službě Volf Arnošt zemřel. Pro toto účastenství v nové zpouře při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 odsouzeni byli všeho jmění, kteréž k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu bylo uято, totiž pozůstalost Volfa Arnošta 6000 zl. rýn. na statku Kinšperku pojištěná. (C. 215, E. 2.)

Bernard starší Elsnic ryt. z Elsnic, kommissař při direkci stavův povstalých, zemřel v trvalé zpouře a odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 *třetiny* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo uято, totiž:

a) Statek *Brníkov* (st. Perníkov, Brnkau, kr. Litoměřic., okr. Libochov., dom. Budyně), ves s dvěma dvory poplužními, který l. 1623 *Adam ze Sternberga* za summu odhadní 5698 kop míš. koupil, ježto taxa od dědicův Elsnicových učiněná bez svršků a obilí 6107 kop míš. vynášela, mimo obilí za 2118 kop odhadnuté. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, fol. 55. — D. Z. 468, D. 7—22.)

b) Statek *Kobylníky* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Vrané) — tvrz a ves K. s dvorem popl., ves *Čeradice* s dvorem „Muraň“ řečeným a ves *Paleček* (Palček, Klein-Paleč) — odhadnutý za 40.815 kop v taxe větší; pak c) ves *Radešín* (Radošín, kr. Litoměř., okr. Libochov., dom. Zlonice) s dvorem poplužním a vinicí, odhadnutý za 8179 kop. — Tyto oba statky se všemi svršky a nábytky, obilím a dobyt看 l. 1623 koupil cís. vojenský sekretář Karel Bedřich *Platejs s Plattensteina* za 27.250 zl. rýn. (ačkoliv dle kontratasy od Elsnicův učiněné za 56.392 zl. stály), z kteréž summy dědicům Elsni-

covým dvě třetiny per 18.166 zl. lehkými penězi zaplatil. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 292. — D. Z. 141, E. 20.)

d) Statek *Bělíchov* (Bilichov, kr. Praž., okr. Strašec., dom. Zlonice), ves a dvůr, který l. 1623 koupil cizozemec cís. rada *Bohuchval Walkaun z Adlaru* za 18.750 zl., ježto taxa od Elsnicův učiněná vynášela 29.919 kop míš. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 35. — D. Z. 141, E. 10.)

e) Statek *Stradonice* (kr. Praž., okr. Slané, dom. Zlonice), půl vsi St. s dvorem poplužním, od Elsnicův za 5989 kop míš. odhadnutý, koupil od komory l. 1622 cizozemec *Alexander Regniers ryt. z Bleileben* za 1324 zl. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

f) Statek *Patokryje* (Patogrö, kr. Žatec., okr. a dom. Bílina) — tvrz pustá a ves P. s dvorem popl. zpustlým, ves Zlatníky (Zlatnice, Böhm. Schladnig) a díl vsi Dobrčic (Dobschic) — který l. 1623 prodán byl nejvyššímu komorníku království Českého *Vilémovi mlad. svob. p. z Lobkovic* za summu odhadní 12.891 kop míš., ačkoliv jej *Bernard Elsnic* l. 1613 za 27.000 kop m. koupil a manželce své k užívání až do její smrti odkázal. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 243. — D. Z. 141, D. 13 a 194, G. 29.)

g) *Dům Elsnicovský* v Celetné ulici Starého města pražského vedle domu Funkovic ležící, odhadnutý za 1507 kop míš., který dle dekretu komory české z dne 27. února 1641 postoupen byl nejmladšímu synovi *Bernardovi*, po Elsnici pozůstalému. (Lib. contract. caerul. 4, fol. 76. — C. 215, E. 3.)

Ačkoliv statky vytčené měly cenu 121.634 kopy míš., i dle zprávy cís. kommissarův summa odhadní za ně činila 77.364 kopy míš. a za obilí při dvořích 25.677 kop, tedy úhrnem 103.041 kop; předce všecky skoro za poloviční cenu (70.519 zl.) byly prodány, tak že dle účtu král. komory české z dne 1. září 1643 celé jmění Elsnicovo, mimo statek *Patokryje*, vynášelo toliko 55.480 zl., z čehož dvě třetiny per 36.987 zl. čtyřem synům a dědicům Elsnicovým *Janu Jindřichovi, Buryanovi, Bohuslavovi a Bernardovi* připadly, tedy každému z nich 9246 zl. — Avšak poněvadž první tři z jmenovaných bratří pod nepřitelem ještě l. 1643 sloužili, a již dne 16. ledna 1684 při kommissi confiscationis Fridlandské všeho jmění byli odsouzeni; připadly i jejich díly, summou

27.740 zl. král. komoře, tak že z celého toho jmění král. fiskus 46.233 zl. obdržel. Jenom nejmladšímu synu Bernardovi, jenž při Fridlandské kommissi též odsouzen, ale vedle cíś. resoluce z dne 14. září 1640 za nevinného uznán byl, ponechán jeho díl per 9246 zl. 46 kr., na kterouž summu postoupen byl mu *dům* svrchu jmenovaný v summě odhadní, a na zbytek jeho dílu, totiž 7990 zl. 39 kr. dáno mu cíś. pojištění. (C. 215, E. 3.)

Jan Arnošt Elsnic ryt. z Elsnic při vpádu saském l. 1631 do království Českého dal se potřebovati za kommissaře témuž lidu nepřátelskému a pomáhal mu sám osobně lid císařský v městě Kamenici zůstávající válečně vypuzovati; mimo to se zmocnil dobytka hraběte z Kolovrat, jej sobě přivlastnil a odehnati dal na statek Žandov, který mu od jeho nevlastního syna Albrechta Penčska z Penčsku k správě byl postoupen. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen dle zprávy komory české dne 11. listopadu 1636, propadl v pokutě jmění své, kteréž vytčeno není; avšak omylem uvedeno, že témuž Elsnicovi náležel statek Žandov. (C. 215, E. 3. — Viz též Albrecht Penčík.)

Jan Jindřich, Buryan a Bohuslav bratři Elsnicové z Elsnic, synové Bernarda staršího, odsouzeni při kommissi confiscationis Fridlandské. (Viz Bernard z Elsnic.)

Václav Konrad a Melichar bratři Elsnicové ryt. z Elsnic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září a 27. června 1623 odsouzeni *třetiny* jmění, propadli statek *Evaň* (Eywan, kr. Litoměřic., okr. a dom. Libochovic.) — tvrz a ves s dvorem popl. — který již l. 1619 za času zpourey paní Johance Sternberkové, roz. z Hartenberka, za 12.000 kop míš. byli prodali. (D. Z. 193, F. 14.) Ale prodej ten, jakožto *věc* nepořádná, zrušen, statek v pokutě od král. komory *vůči* l. 1627 paní Marii Maximilianě *s Sternberka*, roz. *s Nyské* (Hohenzollern) za 10.000 kop prodán byl. Pročež bratři Elsnicové vše, co za týž statek od Johanky Sternberkové dostali, na kanceláři české složití musili, a díly jeho z mnohých *poněkud* při komoře české vyhledávati potíže byli. *Proto* král. pokusatel z dne 20. října 1626. — *Proto* komora česká z dne 13. září 1636 mělo se Elsnicům na jejich *třetiny* dostati s úroky do l. 1636 cel-

kem 10.200 kop mš.; avšak o tuto summu Václav Konrad, který i s bratrem svým při *kommissi confiscationis Fridlandské* byl odsouzen, ještě l. 1640 marně se ucházel. (C. 215, E. 3. — Lib. conf. 2, f. 58. — Viz též Václav ze Sternberka.)

Colona sv. p. z Felzu Jan Jiří, Vilém a Volf Linhart, synové po Fridrichovi z Felzu, bratru Linharta, majíce se vystěhovati ze země pro náboženství, s povolením bratra svého Kašpara dne 14. srpna 1628 postoupili statky své *Neydek a Javoří* švagrovi svému Janovi Filippovi *Krazovi hraběti z Scharfensteina* za 130.000 zl. rýn. Ale poněvadž Kraz statky ty neplatil, zrušena smlouva, a bratřím z Felzu vedle cís. resol. 2. října 1629 a 19. ledna 1630 povoleno na statcích svých za příčinou jich prodání nějaký čas ještě se zdržovati. L. 1633 při *kommissi confiscationis Fridlandské* z dotčených bratří obvinění byli *Jan Jiří a Volf Linhart*, že při vpádu saském l. 1631 v nepřátelském vojsku Švédském služby konali; pročez Albrecht z Waldšteina, kníže z Fridlandu, statkův dotčených v pokutě se ujal.

Statek Neydek (Neudek, kr. Cheb.) — zámek Neydek s městysem, dvěma mlýny, pivovárem, dvorem popl. řeč. Mittlerhof a ovčínem; vsi Glashütten, Paulusberg, Ulrichslohe, Hohenstollen, Voithsgrün (Voigtsgrün), Tirbach (Dürrbach) s dvorem popl., Oed, *Tiefenlohe* (předešle zvláštní statek) s dvorem popl. a ovčínem, Hochofen a Hammer (Neuhammer), s lesy, doly stříbrnými, měděnými, cínovými a železnými s hutěmi a hamry, 5 rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to Fridrich z Felzu l. 1602 od hraběte Štěpána Šlika za 69.000 kop mš. koupil (D. Z. 177, A. 13) — prodán byl l. 1633 *Heřmanovi hraběti Černínovi z Chudenic* za 73.000 kop m., z nichž knížeti z Fridlandu dva díly Jana Jiřího a Volfa Linharta z Felzu per 48.666 kop m. byly zaplacený, třetí pak díl per 24.333 kop bratru jejich Vilémovi ponechán býti měl, když by dokázal, že v nové zpouře žádného účastenství neměl. Summa trhová poražena byla Černínovi za pohledanost jeho 100.000 kop m., již měl po své manželce Anně Saloméně Harantové ze summy trhové za statek *Pecky* (viz Krištof *Harant*) za knížetem z Fridlandu. Zaplacení dluhův a jiných závad, na tom statku vězících, převzala komora česká. (C. 215, C. 7. — D. Z. 150, J. 10.)

Statek *Javoří* (Gabhorn, kr. Cheb., okr. Bečov.) — ves J. s dvorem poplužním, vsi Lamice (Lomitz, Lomnice), Tonabice (Donavitz, Stanovice), Drosav (Trossau) a Funkenstein, jak to l. 1570 se statkem Andělskou Horou Kašpar z Felzu koupil (viz Linhart z Felzu) — prodán byl též k ruce knížete z Fridlandu již l. 1632 císař. dvorní radě vojenské Gerhartovi sv. p. z *Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císař. resol. 7. května 1636 dědičně byl postoupen proti zaplacení všech dluhů na něm vězících, a k statku Bečovu připojen. (C. 215, C. 7; C. $\frac{1}{10}$ & C. $\frac{10}{38}$. — D. Z. 145, E. 19 & 622, K. 10.)

Po smrti bratří z Felzu (z nichž Vilém zastřelen byl od Švedův, kteří dne 6. dubna 1648 dům v Koutech sestry jeho Anny Alžběty Krazové z Scharfensteina přepadli), domáhala se dotčená jich sestra od l. 1649 na základě míru Westfalského statků bratřím odňatých, podporována jsouc od kurfiřta Saského, a ačkoli vedle císař. resol. 28. listopadu 1649 císař. místodržící o věci té císaři zprávu podati měli, přece teprv dne 13. prosince l. 1659 král. prokurátor na kommissi revisionis zdání své podal, že Krazové náleží náhrada od komory české za statky bratrům jejím odňaté, poněvadž z rozsudku kommisie Fridlandské nebylo patrno, že bratří její vpádu saského l. 1631 se účastnili. Avšak není v aktech ničeho, zdali se Krazové náhrady nějaké dostalo. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a C. 7.)

Linhart Colona sv. pán z Felzu na Andělské Hoře a Bochově, již l. 1617 na sněmu byl proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě jeho nemilost způsobil; potom náležel od l. 1618 mezi náčelníky zpourey, zvolen jsa od stavův odbojných za nejvyššího generala-maršálka polního vojska stavovského, vykonal dne 16. června 1618 poselství při kurfiřtu Saském, tak že též kurfiřst obzvláštní pomocí stavům se zakázal; při sjezdu stavův dne 19. srpna 1619 učinil návrh na zavržení a zapuzení krále Ferdinanda II. a přimlouval se za zvolení kurfiřta Saského na království České, dada témuž prvý hlas svůj ze všech osob stavu panského; potom raněn smrtelně v bitvě u Sinzendorfu, již nešťastně dne 13. dubna 1620 svedl s Buquoiem, zemřel po několika dnech v táboře. —

Pro vytčená provinění při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Statky pak jeho všecky od král. komory hned byly ujaty, totiž: a) *Andělská Hora* (Engelsburg, Engelhaus) a *Gys-hybel* (Giesshübel, kr. Cheb., okr. Karlovar.) — zámek a městečko Andělská Hora, vsi Espenthor, Šemnice (Šemic), Hartmansgrün, Altdorf, Četva (Cvetva, Zwetbau), Pfaffengrün, Raicengrün (Ranzengrün), Satteles, Lamice (Lomnice) hořejší a dolejší, Rugesgrün (Rudigersgrün), Milderfles (Mühldörfles), Rodisfort, Šonov (Schönau), Hoffen (Höfen, Hradiště), Pirk, Langengrün a Solms (Solmus, Zalmanov) s rybníky, mlýny a lesy, jak to někdy se statkem *Javorním* (Javořím, Gabhorn — viz bratří Colona z Felzu) od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic Jetřichovi z Fictum a od poručníkův dětí po Fictumovi l. 1570 Kašparovi sv. pánu z Felzu za 32.500 kop míš. bylo prodáno. (D. Z. 17, B. 10 & 59, M. 19.)

b) *Hartenstein a Bochov* (Buchau, kr. Cheb., dom. Kyshybel) — zámek Hartenstein, dva domy v městě Bochově, dvůr popl. Štanhof a dvůr Nový s dvěma ovčíný; město Bochov s 90 osedlými a 18 neosedlými, s předměstím s 12 osedlými, pivovárem, clem, podacím kostelním, s platem ročním 150 kop míš. od osedlých v městě a předměstí; vsi Těšetice s 20 osedlými, Tašvice s 10 osedlými; mlýn pod městem o 3 kolách moučných a 2 stupách s dvorem a dědinami, mlýn Bartlovský, mlýn Tašvický a mlýn Romanův pod Těšeticí s pilou; lesů 23³/₄ lánů a dědin při nich 9 lánů a 77 provazcův, se vším jiným příslušenstvím, tak jakž to l. 1608 postoupeno bylo od Ferdinanda Buriana Hrobčického v dluhu 6000 kop míš. Marianně Černínové, roz. ze Svárova, kteráž právo své l. 1609 postoupila Vilémovi staršímu z Lobkovic a tento t. r. Linhartovi z Felzu. (D. Z. 134, N. 22 & 94, A. 11.)

c) *Cínov* (Čínov, Čenov, Šejnov, Schinau, kr. Žatec., dom. Milčeves) *) — tvrz a ves Cínov s mlýnem a ves

*) K statku *Cínovu* (který předešle v manství drželi Adam a Jindřich Krajští, děd a otec Joachyma Krajšře z Krajku, jemuž týž statek l. 1600 od krále Rudolfa za 5000 kop míš. dědičně byl prodán) náležely tehdejší vsi Cínov, Čeradice (díl), Větrošice, Milčoves (díl), Přeskoče a Soběsuky (D. Z. 129, P. 20).

Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky) s dvorem poplužním, ovčínem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to Linhart z Felzu l. 1618 manželce své Alžbětě, roz. z Lobkovic, v její pohledanosti k užívání až do vdání neb do smrti její odkázal, ostatní pak statky synům svým nezletilým *Janovi* a *Adamovi* zanechal, vykázav na nich věna dcerám svým Marii a Kateřině. (D. Z. 137, D. 25.)

Tyto statky všecky, později v jedno panství Gyshybel-ské*) spojené, od komory české l. 1622 koupil za summu odhadní 97.992 kop míš. (114.324 zl. rýn.) Heřman hrabě *Černín z Chudenic*, císař. hejtman Starého města pražského, a na srážku summy trhové císaři postoupil panství své *Žleby*, l. 1615 za 120.000 kop m. koupené, kteréž od komory české l. 1622 vlaským dobrodruhům bratřím *s Magni* za 116.666 zl. rýn. bylo prodáno. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 15 & 292, H. 11. — Viz též Chotouchovský Václav.)

d) Statek *Waldheim* (kr. Cheb., okr. Tachov.) — zámek Waldheim s pivovárem, mlýnem a pilou, ves Grünwald s 31 poddanými roční činže 101 zl. platíci, sklená huť a les na pomezí českém při silnici Schönwaldské ležící a 16.213 provazců míry zemské držící, který l. 1609 král Rudolf II. od panství Tachovského prodal za 4053 kop míš. Pavlovi Šurerovi z Waldheimu, huťmistru huti sklené ve Švanenprykli (D. Z. 134, O. 14), se vším jiným příslušenstvím, jakž to l. 1617 Linhart Colona z Felzu od dotčeného Šurera za 12.200 kop míš. koupil. (D. Z. 138, L. 12.) — Statek ten, který po nějaký čas falčtí šlechticové Jiří Krištof Bedřich ze Satzenhofen a Jan Krištof z Greifenreith v držení a užívání měli na újmu král. fisku, teprv l. 1650 od komory české ujat a postoupen byl *Anně Magdaleně s Bukvic* (jinak Bokové), roz. Kfelřové z Sachsengrünü, za 25.000 zl. na srážku její pohledanosti 85.000 zl., kteréž za král. komorou měla, ačkoliv jí týž statek do desk toliko v 6000 zl. byl vložen. (C. 215, C. 7. — D. Z. 152, M. 9.)

*) Panství *Gyshybel* l. 1734 dne 6. května prodáno bylo s panstvím *Neydekem* pro dluhy po Františkovi Josefovi hraběti Černínovi z Chudenic za 462.000 zl. rýn. hraběti Ludvíkovi Josefovi z *Hartigu*. (D. Z. 504, H. 19.)

e) *Dům Felzuv* v Menším městě pražském u Písecké brány (Sandthor) ležící, který od komory české l. 1623 Vilém Ilburg z Vřesovic a Doubravské Hory za 3000 zl. rýn. koupil a l. 1624 Volfovi Vilémovi z Lamingen za 2850 dolarů říš. (1 dol. = 8 zl.) neb 22.800 zl. opět prodal. (C. 215, C. 7. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 621, E. 18.)

Veškeré jmění Colony z Felzu vynášelo tedy v jedné summě 142.324 zl.; není však vytčeno, zdali manželce jeho a jejím synům něčeho se dostalo. Na statcích vytčených měla Alžběta z Felzu, manželka Jana Jiřího z Švamberka, pojištěno 6000 kop mš., pak na domě 3000 kop mš., kteráž pohledanost přisouzena byla jejímu synovi Adamovi ze Švamberka. (C. 215, S. 83.) — Viz Petr Švamberk.

Bohuslav Šťastný Fictum ryt. z Fictum (Victum = Vice-dominus) a z Nového Šumburku, na Brunnersdorfu, vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 při kommissi confiscationis dne 30. ledna t. r. odsouzen byl *třetiny jmění*, které však všecko za tou příčinou od král. komory bylo ujato, totiž: statek *Brunnersdorf* (Prunéřov, kr. Žatec.), k němuž náležel zámek a dvůr poplužní Bruunersdorf, tvrz a dvůr poplužní Bügelhof (Pichelhof), pak dvory poplužní v *Morech* *) a v *Malkově*, s 16 lány polí, 1460 provazci lesův a 16 rybníky na 425 kop násady kaprů; vsi Brunnersdorf, Malkov, Mory (Mohr) s podacím kostelním a mlýnem, Grün, Quon (Chbany), Přesau (Přeskaky) a Warta s 146 poddanými osedlými (z nichž 50 s potahy), kteří ročně platili 178 kop m. úroků stálých a 37 kop za robotu, pak ročně odváděli pšenice 56 korců staré míry Kadaňské neb 75 kor. míry Pražské po 1 kop. 15 gr., žita 109 korců Kad. neb 146 kor. Praž. po 1 kop. m., ječmene 108 kor. Kad. neb 144 kor. Praž. po 45 gr. m., ovsa 76 kor. Praž. po 30 gr. m., 14 beránků po 30 gr., 14 husí po 20 gr., 10 kapounů po 12 gr., 240 kuřat po 8 gr. a 47 kop vajec po 16 gr.; roboty pak konali 28 dní orní po 30 gr., 261 dní ženní po 6 gr. a 140 dní ruční po 6 gr. — Tento statek od komory odhadnutý bez svršků za 47.938 kop m. (ač dle kontrataxy dědicův Fictumových

*) Statek *Mory*, ves s dvorem popl., podacím kostelním a mlýnem, koupil Fictum l. 1605 za 23.000 kop mš. od bratří Adama a Joachyma z Stansdorfu (Steinsdorf). D. Z. 182, G. 13.

za 80.304 kopy stál), se svršky za 2136 kop odhadnutými prodán byl dědičně l. 1623 za 57.203 kopy míš. *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, tak že jemu i díly téhož statku předešle pod léno náležející, totiž vsi Malkov a Grün, též polovice vsí Chban a Brunnersdorfu, za zpupné dědictví byly postoupeny.*) (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15. & 292, K. 2. — D. dv. 53, f. 53.)

Dle účtu komory české z dne 6. října 1668 a 4. listopadu 1675 připadlo po srážce dluhů na dvě třetiny Fictumovi ponechané 18.919 zl., kteréž mu z komory české měly býti vydány. Na tuto summu dáno po smrti Fictuma jeho dětem, Janovi Jiřímu, Mikulášovi, Anně Marii a Benigně, v nouzi žijícím na výživu 9000 zl. dle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 26. června 1623, pak dotčeným dcerám místo věna jejich 4000 zl. dle povolení komory české z dne 17. října 1628; zbytek pak 5919 zl., o jehož vydání l. 1668 žádal syn Fictumův Mikuláš, cís. rytmistr v pluku Holštýnském, a dcera po jeho bratrovi Janu Jiřím, Anna Alžběta, provdaná Jenčová, vykázan byl teprv l. 1675 dotčené Jenčové polovicí, a druhou polovicí dětem po dotčeném Mikulášovi pozůstalým, Janovi Křištofovi, Anně Alžbětě, Anně Markétě, Kateřině Alžbětě a Anně Žofii. (C. 215, V. 1.)

Hynek Fictum ryt. z Fictum a z Nového Šumburku byl v čas zpourey rytmistrem jízdecka krajského pod Mansfeldem při obléhání Plzně. Při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Jetřich Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Podbořany* (Podersam, kr. Žatec.), k němuž náležel městys Podbořany s dvorem po-

*) Summa trhová za statek *Brunnersdorf* jakož i za statky *Hagensdorf* (viz Linhart Štampach) a *Králupy* (viz Šmohař) od hraběte z *Martinic* koupené; pak za statky *Vičice* a *Göttersdorf* (viz Jan Jindřich Štampach), *Hrušovany* (viz Jan Mikuláš Hochhauser) a *Libočany s Vtelnem* (viz Vilém ml. Doupovec), též *Martinicovi* a jeho zeti *Florianovi Jetřichovi sv. p. ze Žďaru* postoupené, v jedné summě 388.000 zl. vynášející, poražena byla ze summy 316.000 zl. (mezi nimiž bylo 6000 kusů uherských dukátů po 10 zl.), kterou Martinic císaři půjčil na potřeby válečné, při čemž mu dotčené dukáty po 17 zl. byly počítány. (C. 215, S. 33.)

plužním a rolí, řečené pustiny Valovské, jak to l. 1586 Krištof Fictum od Krištofa Šlika za 23.600 kop míš. koupil. (D. Z. 67, Q. 7.) Avšak statek ten vedle dotčené král. výpovědi vdově *Fictumové Heleně Kateřině*, roz. z Steinsdorfu, potom opět provdané Mangoltové, za summu odhadní 40.192 kopy míš. byl ponechán, poněvadž jsouc katolička, slíbila i děti své v témž náboženství vychovati. Tato pak dne 3. července 1626 prodala týž statek pro dluhy za 37.000 kop míš. *Juliovi Jindřichovi knížeti Saskému* vedle cís. ratifikace z dne 20. května 1631. (C. 215, V. 1. — Lib. conf. 2, f. 285. — D. Z. 300, A. 25.)

Dle účtu komory české z dne 14. listopadu 1637 připadlo po srážce dluhů na třetinu král. fisku náležející 3137 kop, a na dvě třetiny Fictumové a jejím dětem ponechané 6273 kopy míš.; mimo to vykázáno bylo Fictumové za její věno a jiné pohledanosti na témž statku 9030 kop míš., takže tato z celé summy per 15304 kop. m. jí náležející po srážce částky jí vydané ještě 5268 kop za komorou českou měla. (C. 215, V. 1.)

Jiří Fictum ryt. z Fictum a z Egerbergu, bratr Jetřichův, vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 při kommissi confiscationis odsouzen *třetiny* jmění, propadl zbytek svého podílu na statku Podbořanském pojištěného per 10.000 kop míš., z nichž vedle cís. resoluce z dne 30. září 1628 manželce jeho Johanně, roz. Schönové, věno její 2400 kop vydáno, ze zbytku pak třetina král. fisku vyplacena býti měla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & V. 1.)

Krištof Fictum ryt. z Fictum na Novém Šumburce a Klášterci, muž vzáctný, prozřetelný a v putování světa hrubě zběhlý, cís. rada, za času zpoury jeden z direktorův, správčův a rad zemských stavu rytířského, sepsal s Janem Myllnerem druhou apologii stavův odbojných, pak s mnohými jinými justifikaci neb dedukci práva stavův král. Českého k volení sobě krále a k zavržení krále Ferdinanda II., brzy potom zemřel v zpouře trvalé. Pro provinění své při kommissi hrdelní (executionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za proklatou a nepoctivou vyhlášena. Statky po něm pozůstalé již předtím od král. komory v pokutě byly ujaty, totiž: *Kláštorec* (Klösterle) a *Nový*

Šumburk (Neu-Schönburg, kr. Žatec., okr. Kadaň.), k nimž náležel: a) hrad Nový Šumburk s dvorem poplužním, městečko Klášterec, vsi Pruněrov, Nikelsdorf (Niklasdorf), Měřetice, Černic, Hondorf, Kleinthal, Hals, Kunov, Petlery, Jeseň, Podemles (Podmýlesy) a Tomačín (Domašín), s mlýny a hamry; dvůr poplužní *Pichelberg* se vsí pustou Keslem, horami a doly; pustý zámek *Piršenstein* (Pirštein) s příslušenstvím, jak to l. 1512 od krále Vladislava Oplovi z Fictum z manství bylo propuštěno (D. Z. 6, D. 23); b) dva díly zámku Nového Šumburku s tvrzí a dvorem poplužním, zámek pustý Pirštein s mlýnem, pilou a krčmou, dílem vsi Kleinthal, Rejn (Rajov, Reihen), Jeseň (Geslau), Hondorf a Kunov, jak to Krištof Fictum l. 1607 od Markéty Huvarové za 14.000 kop míš. koupil (D. Z. 182, A. 6); c) zámek *Himmelstein* s dvorem poplužním a vsi Hole (Peklo, Hölle), Endersgrün, Weikensdorf (díl), Mulndorf (Mühlendorf), Voč s podacím kostelním a Boksgrün, s mlýnem a příslušenstvím, jak to Šimon Ungnad sv. pán ze Suneku od Fridricha Šlika l. 1587 za 15.500 kop m. koupil (D. Z. 69, B. 1) a v téže summě Krištofovi z Fictum l. 1592 postoupil (D. Z. 167, B. 18); d) tvrz *Černýš* (Černic, Černoc, Tschirnic) s dvorem poplužním a vsi horní Okúnov (Okenau), Hora (Horn), Telcov (Töltsch) a Tunkov (Tunkau), které Fictum l. 1604 od Anselma z Steinsdorfu za 10.750 kop míš. koupil, k tomu pak l. 1607 ve vsi Černoci 12 dvorů kmetcích za 3900 kop m. prikoupil (D. Z. 182, A. 3); též *díly statku Černýše*, koupené od Kateřiny z Fictum l. 1596 za 2300 kop m. (D. Z. 175, A. 20), a od Estery z Fictum l. 1598 za 2700 kop míš. (C. 215, V. 1.)

Tyto statky všecky od komory české za 67.951 kop m. odhadnuté koupil l. 1623 za 71.040 kop m. cizozemec *Krištof Šimon sv. p. z Thunu*, kommandator řádu rytíř. sv. Jana, jemuž vedle cíś. resol. 16. dubna 1627 do desk zemských jsou vloženy. (C. 215, V. 1. — Lib. confis. 2, f. 133. — D. Z. 153, E. 8.)

Manželka Fictumova Voršila, roz. hraběnka Šliková, kteréž Fictum l. 1616 statek Černýš ve věně jejím per 4000 kop míš. postoupil, marně se ucházela o navrácení téhož statku; též její dcery, Alžběta provdaná ze Žďáru, Eleonora

provdaná Vřesovcová, Markéta a Hippolyta, které po smrti matky své († 1624) o navrácení téhož statku od l. 1652 až 1670 žádaly, odmrštěny byly od komory české dne 21. dubna 1663, konečně pak od kommisie revisionis dne 17. prosince 1670, protože nemohly dokázati, že jejich matka nějaké věno manželů svému přinesla. Naproti tomu přisouzena jim byla jistina 3540 kop mš., od matky jejich jim zanechaná, recessem knížete z Lichtenšteina 20. září 1624; avšak ještě l. 1652 nebyla jim vydána. (C. 215, V. 1.)

Jiří Sigmund Frankengrüner z Kainspergu, při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

Jindřich Freiburger z Freibergu a v městě Benešově, při kommissi confiscationis dne 23. května 1623 žaloby a pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům svůj v Benešově k správě panu Dubskému. L. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, nepostavil se, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

Ian Fremdar z Pruku (Prugg) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokutu 150 zl. rýn. za pardon mu udělený odvésti se podvolil. (C. 215, C. 1/4.) Statek svůj *Rtišovice* (kr. Praž., okr. Příbram.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem, 2 mlýny pod rybníky Kočířem a Kotolčovským a díl vsi *Solenice* (zašla, neb nynější Smolotely) s krčmou výsadní — prodal Fremdar l. 1629 za 7500 kop mš. Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic. (D. Z. 296, H. 15.)

Beneš Fremut (Freimut) z Tropčic, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složit 3000 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Sezima Fremut starší z Tropčic, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův povstalých, byv k tomu přinucen, vykonal též přísahu podle snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen pokuty za

perdon jemu udělený, podržel statek svůj *Lipně*, za 5000 kop míš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Fremut z Tropčic a ze Železné, katolík, přistoupil teprv v měsíci červenci l. 1620 ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k předešlému snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II.; avšak při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své byl osvobozen. Místo něho zavázal se Sezima Fremut při kommissi tractationis l. 1629 dáti ad pium opus 20 zl., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří k alumnatu kláštera sv. Jakuba měl odvésti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Johana Funková z Prošovic provinila se tím, že za času zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila za 200 kop m. zcela zaplacených duchovní plat státní 1 kop. 28 gr. míš., ze zahrady a domu na Špitálsku k arcibiskupství Pražskému vycházející. Smlouva tato po vítězství bělohorském byla zrušena a z desk zemských vymazána. (D. Z. 140, C. 15.)

Benjamin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, někdejší prokurator, pak král. rada nad appellacemi na hradě Pražském, rada a sekretář v direkci české, povýšen za Frdricha krále do stavu rytířského se synem svým Adamem Šťastným na sněmu obecném l. 1619 (D. Z. 139. O. 11.) ujel ze země po bitvě bělohorské. Pro provinění své při kommissi executionis *hrdla, cti a statkův* odsouzen dne 5. dubna vedle král. výpovědi 16. dubna 1621, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Jména pak jeho král. komoře připadlo, totiž: a) statek *Mezné* (kr. Tábor. okr. Soběslav., dom. Dirné) — ves a dvůr popl. s pivovárem a 2 mlýny, jak to Fruweinovi r. 1619 Ladislav Vitha z Rzavého za jeho věrné služby odkázal (D. Z. 139, J. 19) — který odhadnutý za 5265 kop 10 gr., v menší taxe za 2392 kop 20 gr. míš., od komory koupil dne 3. ledna 1623 *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem Dvorce a Kvasejovice (viz Jan Kaba) za 14.000 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 182. — C. 215, F. 1. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

b) *Dva dvory* ve vsi *Vysočanech* (okr. Karlín), které Fruwein l. 1619 Janovi Zikmundovi Knoblochovi k ruce manželky jeho prodal za 5000 kop míš. na statku Benatském

pojištěných; avšak smlouva ta, poněvadž se stala za času zpouřy, za neplatnou uznána, a manželka Knoblochova Regina, roz. z Lidlova, žádající za užití té sumy l. 1622, byla odmrštěna. Teprv vedle cíś. resoluce z dne 17. února 1651 kopétné žádosti jejích dědiců, bratří Rudolfa, Viléma a Jiřího z Lidlova, intercessí kurfiřta Saského summa ona jim byla postoupena. — Dvorů těch po bitvě bělohorské do základů vypálených ujali se l. 1621 představení špitálů Pražských, sv. Pavla a sv. Bartoloměje, jimž ves Vysočany náležela, pro nezaplacení z nich platu a desátku. (C. 215, F. 1.)

c) *Dvě vinice nad vsí Vysočany* ležící, jichž cíś. perkmistr hor viničných Michal Václav Píček Smržický z Radostec k ruce král. fisku l. 1621 se ujal, prodány jsou cíś. resolucí z dne 30. července 1624 perkmistru *Samuelovi Pruškovi z Pruškova* jenom za 500 kop míś., ačkoliv l. 1623, kteréhož vdova po perkmistru Píčkovi pozůstalá vinic těch užívala, čistý užitek z nich 717 kop obnášel; neboť bylo na nich vína roku toho, ač pro veliké škody od vojákův učiněné před časem sebraného a kyselého, tři sudy, držící 20 věder a 20 pinet, vědro po 45 kopách míś., tedy za 928 kop, kdežto náklad činil 211 kop. (C. 215, F. 1.)

d) *Tři vinice u Litoměřic*, dskami zemskými se řídící, z nichž dvě ve vsi *Podviní* a jedna pod *Karhankem* ležící, odhadnuté za 1350 kop míś., koupil kníže Karel z Lichtenšteina s čtyřmi vinicemi Martina Fruweina. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13.) Viz Martin Fruwein.

e) *Dvě vinice*, které Fruwein od Jana Jiřího Žitavského z Dormsdorfu za 900 kop míś. koupil; není však vytčeno, komu a zač od král. komory byly prodány. (C. 215, F. 1.)

f) *Dvě vinice v Šárkách* (při nich též 21 záhonů pole a háj), z nichž jednu Fruwein od Simeona Fidlera za 2300 kop m., druhou od Václava Litoměřického za 800 kop míś. byl koupil. Obou těchto vinic s polem a hájem ujal se o své újmě probošt kostela hradu Pražského, předstíraje, že na jeho gruntech leží, ač jednu z nich od cíś. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina *Jakub Zastupa z Křížkovic*, fenrych pod plukem Montecuculi, za věci jemu od téhož Fruweina pobrané, za 1300 kop postoupenou byl obdržel. (C. 215, E. 4, F. 1 & P. $\frac{2}{3}$.)

g) *Vinici pod Karlovem v Slupech* při hradbách měst Pražských ležící s domem, zahradou a štěpnicí, které se ujal o své újmě opat na Karlově. (C. 215, F. 1.)

h) *Dům „Kometkovský“* řečený, při vchodu do Dlouhé třídy Starého města pražského naproti domu „u Zlaté Husy“ řečenému ležící, který Fruwein l. 1615 od Joachyma Ondřeje Šlika za 5000 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caeruleus 3, f. 184) a l. 1619 *Zdislavovi Hrzanovi z Harasova* za 13.000 kop míš. a 100 dukátův prodal. Smlouva ta v čas zpoury učiněná byla zrušena, ale cíś. resol. 13. března 1624 dům ten ponechán Hrzanovi na milost přijatému, summa pak trhová Fruweinovi pojištěná král. komoře připadla. (C. 215, F. 1. — Lib. contrac. caerul. 3. f. 264 & 357.)

i) *Dům* v Starém městě pražském za klášteřem sv. Jakuba mezi domy Jana Housete a u Jeřábův ležící, který Fruwein l. 1610 od Václava Litoměřického z Jizbice za 700 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caeruleus 3, f. 183.) Není však výtčeno, komu byl prodán.

k) *Dům u Zlaté Hvězdy*, na náměstí v Starém městě pražském ležící, který Fruwein l. 1618 od dědiců po Janovi Nerhofovi z Haltenperku za 4500 kop míš. koupil a na tu summu 2385 kop. dlužen zůstal. Smlouva ta též zrušena a dům dotčený *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda* l. 1621 prodán byl za 1900 kop míš., na kterouž summu Jeníšek jen 1250 zl. do důchodu ovlvedl, zbytek pak 966 zl. 40 kr. cíś. resol. 16. července 1631 jemu byl darován. Dědicům Nerhofovým dotčený zbytek summy trhové z král. komory byl zaplacen. (C. 215, F. 1.)

l) *Jistiny* 63.090 kop míš., z nichž 17.540 kop manželce Fruweinové náleželo. Seznam jistot těch Fruwein teprv dne 31. srpna 1630, když již dávno předtím milost mu udělena byla, podal na komoru českou, žádaje císaře, aby při tomto jmění se svými dítky byl zůstaven. (C. 215, F. 1.)

Později byl Benjamin Fruwein od císaře na milost přijat, protože protokol a acta kanceláře někdejších direktorův i kanceláře Fridricha falckého vévodovi Maximilianu Bavorskému hned po bitvě bělohorské a pak knížeti z Lichtenšteina vydal. Potom k návrhu nejvyššího lenního a dvorního soudce Jindřicha z Kolovrat z dne 14. listopadu 1626 měl zastávati

prokuratora komory české při král. dvorní komoře. L. 1638 byl Fruwein cíś. radou a místosudím král. českého a postoupeny jemu byly na srážku jistin z cíś. milosti mu ponechaných per 26.000 kop míř. statky *Liblín a Žikov*. (Viz Václav Gryspek. — C. 215, G. 9.)

Martin Fruwein ryt. z Podolí, roz. z Falcu hořejšího, bratr starší Benjaminův, znamenitý právník a prokurator v Starém městě pražském, jeden z defensorův a direktorů stavu městského, za Fridricha krále na sněmu obecném l. 1619 dne 28. října se synem svým Eliášem do stavu rytířského přijat (D. Z. 139, O. 11) a za dvorního rychtáře měst královských i králové ustanoven, již při sjezdu stavů dne 22. května 1618 na jich poručení oznámil příčiny toho shromáždění, potom po vyhození král. místodržících navrhl stavům, k zařízení direkce dne 25. května 1618 shromážděným, tištěný formulář týkající se direkce z l. 1609, zhotovil pro direktory vzorec přísahy, jakož i všecky nejdůležitější spisy, zvláště oba mandaty direktorův o vypovězení jesuitů, první apologii, justifikaci a dedukci svobodného práva stavův k volení sobě krále; podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro tato provinění byl hned po bitvě bělohorské ve svém domě od cíś. vojáků (hraběte ze Sulcu) jat, ukrutně zbit a mučen, tak že mu i celé lůno pochodněmi bylo vypáleno; potom dne 20. února 1621 uvězněn, při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 6. dubna vyslýchán a vedle král. výpovědi z dne 26. května *hrdla, cti i statku* odsouzen tak, že mu měla býti pravá ruka utata, hlava sřata, tělo čtvrceno a na cestách rozvěšeno. Avšak Fruwein před popravou spadl neb shozen byl dne 7. června s Bílé věže, kde byl uvězněn, do příkopa zámeckého, tak že se zabil; nicméně dle usnešení kommisie hrdelní poprava na mrtvole jeho vykonána byla katem dne 9. června t. r. na Bílé hoře podle rozsudku naň vyšlého. (C. 215, F. 1. — Original-Verhör, Archiv místodržít. ^{K. 1.}/_{138.})

Fruweinovo pak jmění všecko od král. komory hned bylo ujato, totiž: a) *Dva domy* v jedno spojené, v Dlouhé třídě v Starém městě pražském ležící, z nichž jeden „Štverynovský“ řečený nárožní Fruweinovi l. 1612 od Jana z Wartenberga byl postoupen (lib. confract. caerul. 3, f. 61), druhý

pak vedle něho ležící Fruwein l. 1615 od Severina Loštičského z Libanů za 1150 kop. gr. česk. koupil (lib. contract. caerul. 3, f. 172), a manželce své postoupil. Tyto domy od král. komory postoupeny byly cís. plukovníku *Alexandrovi svob. pánu z Grotte* za půjčených císaři 2000 zl., a po jeho smrti měšťanu a spoluradnímu v Starém městě pražském Ondřeji *Leynhausovi z Břevnova* za 5200 zl. rýn. vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 22. června 1622 prodány dle smlouvy trhové cís. resolucí z dne 5. května 1625 potvrzené. (C. 215, F. 1 a P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 306.)

b) *Dům* v Dlouhé třídě v osadě Týnské vedle šlachty (jatek) a domu Dvorských ležící, který l. 1612 Fruwein od Jiříka Hejmona řezníka za 1000 kop gr. čes. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 57.) Tento dům prodán vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. listopadu 1622 za 1100 kop mš. Janovi Frodlovi z Tatenic k ruce sirotka Ludmily dcery po *Danielovi Pražákovi z Jindic*, které ze summy trhové poraženo bylo 500 kop. m. na téměř domě jí od Fruweina pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, fol. 312.)

c) *Dům* v osadě sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící, předešle od Fruweina za 800 kop mš. koupený, odhadnut za 1750 kop. mš. a na poručení knížete z Lichtenšteina vedle dekretu komory české dne 7. prosince 1622 postoupen *dcerám po Fruweinovi* pozůstalým, *Mandaléně Orsinové a Evě*, na místě všechné spravedlnosti, kterou sobě po dědu a bábě v statku otce svého míti pokládaly. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. 12, f. 85 & 223.)

d) *Čtyry vinice u Litoměřic*, z nichž prvá „*Na Písku*“ řečená, ročně do 20 sudů vína vynášející, za 1200 kop. m. odhadnutá, s lisem velikým, stavením a sklepem, za 4000 kop odhadnutými; druhá „*Pod Hájkem*“, za 115 kop odhadnutá; třetí „*Jenikovská*“ s lisem, za 500 kop odhadnutá; čtvrtá „*Pod Sladkým*“, za 400 kop odhadnutá. Tyto vinice s třemi jinými, Fruweinovu bratru Benjaminovi odňatými, dohromady za 7565 kop mš. odhadnuté, koupil od komory l. 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina* za 7550 kop mš., kterážto summa jemu poražena byla z 11.885 kop, jež mu dlužni byli oba Fruweinové. (C. 215, F. 1. — D. Z. 142, J. 13 & 293, N. 5 a 15.)

e) *Vinice „Rosenbergova“* u sv. Matěje za zámkem Pražským ležící, kteréž se ujal o své újmě probošt hradu Pražského a daroval ji Severinovi *Tahlovi*, od něhož ji koupil za 1600 kop. míš. *Marco Chioca*, měšťan Malostranský. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

f) *Vinice se zahradou u sv. Markéty* (u Břevňova), jichž se zmocnil o své újmě opat Strahovský, který dvě z nich prodal hraběti *z Vrtby* za 1400 kop. míš.; z jedné z nich odváděl se plat úroční opatu kláštera Strahovského, z druhé abatysi kláštera u sv. Jiří. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

g) Jistiny 6364 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Mimo to navrácen byl statek k děkanství a proboštví Litoměřickému, totiž vinice na Polabí při městě Litoměřicích. též ve vsi *Maliči* 4. osedlé s platy a vinicí pustou, který koupil Fruwein l. 1620 dne 30. června od stavů povstalých za summu odhadní 900 míš. zcela zaplacenou. (D. Z. 193, B. 23.)

Manželka Fruweinova Johanna, roz. z Bílé Hory, zůsta-vena byla toliko při věně svém 500 kop míš., pak při všech klenotech zlatých a stříbrných, od Fruweina před zpourou jí připsaných. (C. 215, F. $\frac{2}{4}$.)

Jan Bernard Fünfkircher sv. pán z Fünfkirchu, pán Rakouský na Steinbruku a Kinšperku, jat a uvězněn na hradě Pražském (dle zprávy knížete z Lichtenšteina 29. dubna 1621), a ačkoliv již v arcivévodství Rakouském byl odsouzen hrdla, cti i statkův, předce vedle cís. poručení dne 14. května 1621 při kommissi hrdelní v Praze opět vyslýchán, protože byl při vyhození král. místodržících, že naléhal na propuštění uvězněných měšťanů Brumovských, též že měl potupné řeči proti Španělsku a domu Rakouskému a že byl mezi relatory při sněmu generálním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění i při této kommissi dne 17. července 1621 odsouzen *všeho jmění jakož i cti a hrdla*, ale poprava jeho mečem k další cís. resoluci odložena až do ukončení kommisie v markrabství Moravském, poněvadž Fünfkircher i tam mnohých těžkých provinění se dopustil. Avšak vedle cís. resoluce ze dne 26. července 1621 trestu na hrdle a cti osvo-bozen, zůstaven byl ve vězení na hradě Pražském, z něhož

na císařské poručení dne 29. dubna 1622 do vazby na Zbiroh byl odveden. Jeho jmění všecko již předtím od královské komory v pokutě bylo uято, totiž: a) Panství *Nová (Mladá) Vožice* (kr. Tábor.) — zámek V. s městečkem, domem hostinským v něm a prachovnou při něm, dvorem poplužním a mlýnem; pak vsi Janov s podacím kostelním, Pojbuky, Bradáčov (díl) s krčmou, Rodná, Radostovice, Zhoř, Oldřichov (díl) s podacím kostelním, Noskov, Běleč, Lbančice (Elbančice), Bzová s dvorem poplužním, Stanimiřice s krčmou ve vsi Záhoří, Horní a Dolní Kouty, Lhota, Řemičov (Řevničov), Lhotka, Buková, ve vsi Křtěnovicích krčma výsadní, ves Mutice (díl) s krčmou, Nová ves (díl) a Strítez (díl), mlýn Zaborní a hrad *Šemberk* (Šenberk, Šellenberk) s dvorem poplužním a mlýnem s pilou, též dvůr popl. Nový, jak to l. 1603 Fünfkirchnerovi prodal Joachim mladší Španovský z Lisova za 80.000 kop míš. (D. Z. 177, H. 8.) — Toto panství, odhadnuté za 58.996 kop míš. (68.829 zl.), koupil od komory dne 10. února 1628 cizozemec *Don Baltasar de Marradas*, polní general-lieutenant krále španělského, za 73.000 zl., z kteréž summy sobě odčetl 50.900 zl. na srážku peněz, jež sobě pokládal za vychování lidu válečného. Týž statek prodal Marradas l. 1630 za 65.000 zl. Veronice Přehořovské, roz. Častolarce z Dlouhé vsi. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ a F. 2. — D. Z. 142, G. 19; 145, D. 23; 296, O. 8 & 294, H. 5.)

b) Díl statku *Hostinné* (Arnau, kr. Jičín) — půl zámku a města H., tvrz a ves *Hermeseif* (Sejfy Heřmanovy, Hermannseifen) s 89 lidmi osedlými (z nichž 40 s koňmi) a dvorem poplužním, ves Arnultovice (Arnsdorf) a ves Polkendorf (Pulkendorf) s 49 osedlými (z nich 23 s potahy) a dvory poplužní — který Fünfkircher l. 1616 od *Hanibala z Waldšteina* a jeho manželky Kateřiny, roz. Berkové z Dubé, zástavou obdržel v summě 5122 kop míš. (D. Z. kvat. 189, M. 27.) Díl ten odhadnutý za 23.568 kop míš. od komory koupil l. 1628 *Albrecht z Waldšteina* za 29.382 kop míš., na kteréž summě si poraziti měl 18.533 kop, ostatek pak odvésti doctčené Kateřině Waldsteinové neb jejím věřitelům. *)

*) Druhá polovice téhož statku, totiž půl zámku a města Hostinného i předměstí s dvorem popl., ves Prosečna (Prosečné, Proschwic), též tvrz a ves *Forst* (okr. Vrchlabí) s dvorem popl., ves Lauterwasser (Li-

Mimo statky vytčené propadl Fünfkircher: c) *Dva domy stobodné*, v jeden spojené, v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského nejvýše ležící, předtím „Hoffmannovské“ řečené, které Fünfkircher od Jana Fridricha Hoffmanna sv. p. z Grünpichlu l. 1611 za 3000 kop míš. koupil. (D. Z. 135, P. 7.) Tyto domy, odhadnuté za 3000 kop, l. 1626 postoupeny byly za 2500 zl. rýn. nejvyššímu hofmistru král. Českého a štolmistru Janu Jakubovi *Infeldovi z Infeldu*. (C. 215, F. 2 a P. 2. — D. Z. 142, J. 25.) Z těchto domů prodal Infeld jeden l. 1628 Anně Arnoldinové roz. z Hyršova za 1800 zl. rýn. (D. Z. 143, C. 4); druhý pak prodán byl od jeho dětí, Jana Matyáše Infelda a sestry jeho l. 1654 za 1000 kop míš. Albrechtovi Benedovi z Nečtín (D. Z. 151, X. 30). — d) *Dům* v Starém městě pražském, který Fünfkircher v čas zpourey dne 10. září 1620 prodal peněžníkovi židovi Mojžíši za 4000 kop míš., na kterouž summu toliko 300 kop míš. obdržel. Ostatek summy trhové 3700 kop míš. připadl král. komoře, do které jej dotčený žid cís. rychtářům po 300 kop míš. ročně od l. 1621—1631 skládal. (C. 215, F. 2.) — e) *Jistiny* 4966 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.)

Veškeré jmění Fünfkirchera, v Čechách konfiskované, vynášelo 91.585 zl. rýn.

David Geisler, při městě Trutnově, vypravil lid k veřejné hotovosti, od stavův povstalých nařízené; avšak po smrti své († 1621) při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. 1/3.) Neboť zadlužen byl statek jeho, dvůr poplužní, řečený *Neuhof*, na předměstí Trutnovském ležící, který Geisler l. 1620 ve zpouře od Jana Arnošta z Ullerštorfu za 3000 kop míš. koupil. (D. Z. 140, C. 3.)

Abraham Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, podle zprávy prokuratora Obiteckého císaři dne 13. května 1625

tiče), ves Javorník (Mohren) s dvorem popl., ves Helfendorf (nyní samota u Javorníku), ves Malá Borovnice (Borovnička, Klein-Borowic) s dvorem popl. a ves Čermná s dvorem popl. — statek to a dědictví někdy *Jana Křištofa z Waldšteina*, kterýž pro dluhy zdržán býti nemohl, již l. 1622 k cís. rozkazu *Albrechtovi z Waldšteina* za 39.000 kop. míš. byl prodán. (D. Z. 141, M. 13 & 194, A. 9.) — Viz též Albrecht z Waldšteina, statky lenní Fridlandské.

učiněné, hned při začátku zpourey k buřičům se připojil, při shození král. místodržících s kanceláře přítomen byl, hraběti z Turnu v poselství potřebovoti se dal, k volení direktorův se podepsal i také l. 1619 za kommissaře kraje Boleslavského potřebovati dal; k tomu ke všemu, co při sjezdích a obzvláště při sjezdu generalním l. 1619 držaném zavříno bylo, se přiznal; ke konfederacím s jinými zeměmi, jako i k nepřipouštění Ferdinanda II. k správě, též k volení Fridricha falckraběte přistoupil a to přiznání vlastní rukou svou podepsal, a tak se té zpourey oučastna učinil, k čemuž se při ohlášení svém za perdon téměř ke všemu přiznal. (C. 215, C. 1¹/₄, & G. 1.) Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při kommissi transactionis dne 21. července a 10. října 1629 skrze plnomocníka svého za obdržení perdonu o pokutu se urovnal tak, že složití měl *polovici všeho jmění* svého, totiž: 7750 kop míš. rozdílných jistin a 9250 kop, které mu dlužna zůstala Barbora Berková z Dubé, roz. z Šumburka, za statek jeho *Samšinu*, který již l. 1620 od něho za 11.250 kop koupila a za tuže summu l. 1628 knížeti z Fridlandu prodala. Avšak ze všech těch pohledaností jeho přisouzeno bylo Gerštorfovi při kommissi revisionis dne 15. září 1629 jenom 5125 kop míš., na kteréž dne 15. května 1630 císař. pojištění obdržel. (C. 215, G. 1. — Lib. relat. 140, fol. 587.) — Statek *Samšina* (kr. Boleslav., dom. Velíš.), tvrz a ves s dvorem popl., teprv l. 1638 *Barboře Berkové* do desk vložen byl, poněvadž prodej jeho l. 1620 a 1628 za neplatný byl uznán. (D. Z. 146, J. 28; 300, L. 22.)

Bernard Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, vedle král. výpovědi 17. března 1623 při kommissi confis. 23. květ. t. r. odsouzen *třetího* dílu jmění svého, propadl statky: a) *Svinčany* (kr. Chrudim., dom. Choltic.)*), s dvorem popl. a vesnicemi, odhadnuté za 31.904 kop. 20 gr., které koupil vedle císař. res. 21. srpna 1623 cizozemec *Křištof Šimon sv. p. z Thunu* za 23.320 kop. 45 gr. (Lib. conf. 2, f. 134. — C. 215, G. 1. — D. Z. 144, L. 12 & 298, O. 5.)

*) Díl vsi *Svinčan* (5 osedlých) koupil l. 1541 Jiří z Gerštorfu se statkem Choltickým; pak druhý díl S. s podacím kostelním a lesy též 1 osedlého ve vsi Hošťalovicích l. 1541 od obce Chrudimské za 800 kop gr. česk. (D. Z. 1, A. 28.)

b) *Žilovice* (kr. Chrudim., dom. Chrašť), tvrz a ves s dvorem popl. (nyní samota u Lhoty Chroustovské), který odhadnutý za 13.855 kop 2 gr., koupil vedle cíś. resol. 11. srpna 1623 cizozemec *Jan Bapt. Weber sv. p. z Pisenbergu* za 13.855 zl. rýn. (Lib. conf. 2, f. 131. — C. 215, G. 1. — D. Z. 153, D. 16 & 25.)

c) *Žestoky* (Řestoky, kr. Chrudim., dom. Rosic.), tvrz a ves s dvory poplužními a vesnicemi, koupil l. 1623 *Lev Burian hrabě Berka z Dubé* za sumu odhadní 18.656 kop mš., na niž jen 6000 kop mš. složil a zbytek 12.656 kop dobrými penězi zaplatiti měl, kterýž teprv l. 1630 vdova po něm pozůstalá zaplatila tak, že jí úroky z té summy per 4000 kop mš. prominuty byly.

Na statcích těchto, dohromady za 64.415 kop odhadnutých, bylo dluhův 36.000 kop, tak že zůstalo čisté summy 28.415 kop mš., z čehož třetí díl do král. komory činil 9471 kop 40 gr., a Gerštorfovi na jeho dva díly pozůstalo za komorou českou k zaplacení 18.943 kop 20 gr. mš. — Mimo tyto statky měl též Gerštorf *jeden dům* v Novém městě pražském ležící, a žádal dne 25. května 1628 za povolení, aby nemaje odkud k spravování jeho nakládati (pověď na jeho dva díly ze statků prodaných z komory až dosud nic vydáno nebylo) dům ten mohl prodati, a na srážku své pohledanosti za komorou českou podržeti tolik, což by třetího dílu z té summy král. fisku náleželo. (C. 215, G. 1.)

Mikuláš Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, na Velikých Horách, Řepíně, Chotěšicích a Cetně, bratr Abrahama, hejtman hrabství Gladského a general-proviantmistr království Českého za času zpourey, byl též jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění po smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen *všeho jmění* i památka jeho na věčné časy potupena a zahlazena byla. Jméni jeho všecko — které Gerštorf l. 1619 synu svému Frídřichovi léta majícímu a nezletilým synům Volfovi Bernartovi, Janu Vilémovi a Oldřichovi, pak manželce své Aleně, roz. z Černhauzu, odkázal (D. Z. 139, N. 10.) — od král. komory v pokutě hned jest uято, totiž: a) Jistiny

36.590 kop míš. s úroky 9879 kop, které za král. komorou měl. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

b) Statek *Chotěšice* (kr. Jičín., dom. Dymokur.), — tvrz Ch. s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Chotěšice Veliké s podacím kostelním, Chotěšičky, Bačalky, Bučoves (díl), Nováves, Záhornice s dvorem poplužním a podacím kostelním, Nouzov, Chalupy na Poušti u sv. Jakuba nově vystavené a dvůr poplužní Slavíkov s podacím kostelním, jak to Gerštorf l. 1617 od Heníka z Waldšteina za 56.500 kop míš. koupil. (D. Z. 191, A. 12.) — Statek ten od komory zastaven byl na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. července 1621 se statky Smiřickými, Žlunicí, Dymokury a Chotělicemi, *Janu Eusebiu Khanovi sv. p. z Belazy*, za 139.466 zl. k potřebám válečným půjčených; potom však l. 1622 prodán *Albrechtovi z Waldšteina*, od něhož t. r. opět dotčenému *Khanovi* byl postoupen. (Viz Albrecht Jan Smiřický.) Dle účtu komory české ddto. 22. září 1622 prodán byl předtím statek Chotěšice za 69.326 kop míš. Marii Magdaleně Trčkové, kteráž bezpochyby od něho upustila. (C. 215, G. 1 & P. $\frac{1}{2}$. — D. Z. 153, B. 15.)

c) Statek *Řepín* (kr. Praž., okr. Mělník) — tvrz a ves Ř. s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, jak to l. 1574 Jindřich Abraham Solhauz od Beneše *Vrše* ze Sadlna za 7000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 61, N. 23) a l. 1615 Gerštorfovi prodal. (D. Z. 191, N. 15.) — Statek ten odhadnutý za 24.255 kop míš. od komory koupil za 20.000 zl. rýn. l. 1622 *Filip Fabricius z Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu řeč.), cís. sekretář české kanceláře dvorské. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 329. — D. Z. 141, A. 4 & 299, B. 25.)

d) Statek *Veliká Horka* (Horky V., kr. Boleslav., okr. Železný Brod, dom. Bezno) — zámek H. s dvorem poplužním a městečko *Strenice* (Strejnice, nyní ves) s pivovárem, jak to Gerštorf l. 1600 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 8000 kop. gr. česk. koupil (D. Z. 173, N. 12); pak statek *Cetňský* — tvrz a ves Cetno s dvorem poplužním, vsi Malé Cetno, Malé Horky, Rokytovec a dva osedlí ve vsi Pětikozlích. Tyto oba statky, za 27.385 kop míš. odhadnuté, od komory české l. 1621 koupil cizozemec *Jiří Benedikt Beník z Petersdorfu* za 20.500 kop míš., kterouž summu dlouhými (lehkými) pe-

nězi zaplatil, tak že i na poslední lhůtu, kterou teprv l. 1624 krátkými penězi (dobrou mincí) platiti měl, již l. 1623 špatných peněz 2883 kop míš. odvedl, čímž král. fiskus o 2498 kop míš. byl zkrácen. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, A. 5.)

e) Statek *Ouště* (Úště, Úštěk, Auscha) — tři díly zámku Ouště s dvorem poplužním při městě na předměstí Německém, město Oušť s předměstím Českým a Německým, městečko Levín a vesnice Zimoř (Simmern), Habřina (Habern), Vysoká (Vysoké, Wessig), Muckov (Mutzke), Kostelík (Weisskirchen), Lukov (Lucke) a Vostrej (Ostré, Neuland) — který Gerštorf l. 1617 po † Apollonii ze Sternberka, roz. z Waldšteina, od její sester Marie Slavatové a Elišky Žirotinské za 32.000 kop. m. koupil a na tu summu toliko 7000 kop zaplatil. Statek ten od komory l. 1622 za 19.155 kop m. odhadnutý prodán byl za 22.000 kop míš. nejvyššímu lieutenantu *Janovi hraběti z Merode*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 6.)

f) *Dva domy*, jeden veliký a druhý malý se zahradou, v Menším městě pražském v ulici k bráně Písecké (Sandthor) po levé straně ležící mezi domy Davida sv. p. z Logu a Oberštorfu, které od komory koupil l. 1623 za 5000 kop m. vedle cís. resol. 13. března 1625 president komory české a nejvyšší mincmistr král. Českého *Vilém Ilburg z Vřesovic*. (C. 215, G. 1 & P. $\frac{2}{4}$. — Knihy Menšího města pražského, lib. contract. 7, fol. G. 13. — Lib. conf. 2, f. 29.)

Mimo to navrátiti musili synové Gerštorfovi děkanství Staroboleslavskému statek duchovní, ves *Sušno* (kr. Boleslav.) s jedním poddaným ve vsi Sedlci a jiným příslušenstvím, který Fridrich Gerštorf nejstarší syn Mikulášův s bratry svými let nemajícími l. 1620 za summu odhadní 3169 kop. míš. úplně zaplacenou od stavův odbojných koupil. (D. Z. 140, D. 24. & 192, O. 23.)

Dle účtu komory české z dne 22. září 1622 vynášela celá pozůstalost Gerštorfova 197.295 kop m., z níž po srážce dluhů král. komoře zůstalo 118.849 kop. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.) *Synům pak Gerštorfovým, Janovi Vilémovi a Volfovi Bernartovi* z cís. milosti postoupeny býti měly od komory české některé statky konfiskované v summě 40.000 kop míš. jim

darované. Na srážku této summy obdrželi dotčení synové vedle cí. resol. 24. ledna 1628 domy a dvory v městě Lounech, po měšťanech Václavu Užidilovi a Janovi Vávrovic konfiskované, v summě 14.420 kop. mš.; avšak statky ty byly tak zpustošené, že je bratří Gerštorfové l. 1634 toliko za 3000 kop. m. cí. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen* prodali. Proto jim od císaře postoupeny byly dědičně statky lenní *Čákovice a Snědovice*, na které jejich švagr Jan Albrecht Vlk z Kvítkova léna nepřijal. (C. 215, G. 1. Viz též Louny a Vlk z Kvítkova.)

Oldřich starší Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic, jeden z defensorů, direktorů a správců zemských v čas zpourey, vykonal dne 16. června 1618 s Kolonem z Felsu a Křištofem Koberem poselství při kurfiřtu Saském (viz z Felsu), dal se potřebovati i v jiných kommissích a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za prokletou a nepoctivou na věčné časy se vyhlásila. Jmění po něm pozůstalé od král. komory hned bylo v pokutě uято, totiž:

a) Statek *Vosov Veliký* (Osov, kr. Praž., okr. Hořovic.), odhadnutý za 8346 kop. m., a *Osovec* (Osov Malý), odhadnutý za 3206 kop. m., kteréž oba od král. komory dne 18. února 1623 koupila vdova po Gerštorfovi pozůstalá *Salomena*, provdaná potom *Bordoňová z Rejbic*, za 9857 kop mš., na kterouž summu jí porážena její pohledanost 6825 kop, jakož i 4862 kopy mš. vedle cí. resol. 12. října 1622 jí darované, tak že se jí ještě 1820 kop z komory české doplatiti mělo. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 463. — D. Z. 142, D. 5 & 293, F. 4.)

b) Statek *Skřípel* (Skříple, okr. Hořovic.), odhadnutý za 11.704 kop. mš., koupil od král. komory dne 14. července 1623 *Jan Walter Bordogni de Taxis*, cí. setník, za 7242 kop. m., na kterouž summu jemu poráženo 2629 kop m. pohledanosti, při kommissi liquidationis uznané a pojištěné paní Salomeně Bordogně z Rejbic. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 421. — D. Z. 144, E. 11 & 304, J. 22.)

c) Ves *Bykoš* (kr. Praž., dom. Suchomasty) postoupena byla vedle cí. resol. z dne 5. června 1623 v summě odhadní

4502 kop míš. *Dorotě Říčanské, roz. Kaplířové z Sulevic*, na srážku její pohledanosti, kterou za král. komorou měla. (Viz Jan Litvín z Říčan. — C. 215, B. 28 & G. 1. — D. Z. 141, G. 19.) *)

Petr Gerštorf ryt. z Gerštorfu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommissee confis. nebyl ohlášen, tak že zůstaven byl Gerštorf při statku svém. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Sigmund Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Gerligheimu, l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního 17. února 1630 již předtím zemřel a jeho statek *Chyjice* (kr. Jičín, dom. Veliš.) držel na ten čas *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Štěpán Gerštorf ryt. z Gerštorfu a z Malšvic na Cholticích, Svojsicích, a Chroustovicích, byl v čas zpourey mezi relatory při sněmu generalním 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance krále českého, pročez při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak král. výpovědí 28. ledna 1623 (publik. dne 21. února t. r.) při jedné třetině z milosti byl zůstaven. V této pokutě od král. komory ujaty byly všecky statky jeho, totiž:

a) Statek *Chroustovice* (kr. Chrudim., okr. Vysoké Mýto), k němuž náležela tvrz *Chroustovice* s dvorem popl., též dvory popluž. *Žilovský a Radhošťský*, tvrz pustá *Jestřibec* se zahradou, rolemi a lukami, městečko Chroustovice s podacím kostelním, mlýnem a pivovárem, vsi Městec, Ostrov, Opočen, Štradouň (díl), Radhošť s podacím kost., Žika, *Břekoly* (zašla), Lhota, Týnišťko s mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Gerštorf od Jana Diviše ze Žerotína za 65.000 kop míš. koupil. (D. Z. 186, B. 25 & 136, J. 29.) Statek ten,

*) Tvrz *Vosov* s dvorem poplužním a mlýnem, též dvůr poplužní a ves pustou *Vizini* (Vižina); tvrz *Skřipel* s dvěma dvory poplužními a jeden spojenými, s pivováry, 2 ovčiny, rybníky a lesy; vsi Vosov, Běstín (Běstčín, díl), Skřipel, Bykoš (díl) a Vyzimu (Vižinu) s příslušenstvím koupil *Oldřich Gerštorf* l. 1616 za 30.100 kop míš. od *Jakuba Menšíka z Menšteina* (D. Z. 188, A. 26), jemuž tyže statky l. 1601 od *Jiříka Vratislava z Mitrovic* za 30.000 kop míš. byly prodány. (D. Z. 180, L. 2 & 175, N. 10.)

odhadnutý za 39.555 kop 34 gr. mš., postoupen byl cís. resol. 11. srpna 1623 z milosti za 39.555 zl. rýn. cizozemci *Janovi Bapt. Webrovi sv. p. z Pisenbergu*. (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 131. — D. Z. 153, D. 16 a 23.)

b) Statky *Choltice a Svojšice* (kr. Chrudim., okr. Přelouč.), odhadnuté za 54.827 kop 40 gr., za kterouž summu vedle cís. resol. 31. srpna 1623 prodány byly cizozemci *Křištofori Šimonovi sv. p. z Thunu* (C. 215, G. 1. — Lib. conf. 2, f. 133 — D. Z. 153, E. 7.)

K *Choltickému panství* náležel zámek Choltice s předhradím, dvorem poplužním, mlýnem, pivovárem, oborou, ovčínem Radostickým a vinicí na Mejšlenské hoře; mlýn „Medenice“ řečený, dvory poplužní Ninkovický a Benešovický; městečko Choltice a vesnice celé Luhy, Chrtniky, Lipoltice, Poběžovice, Urbanice, Tupesy s mlýnem, Loděnice, Benešovice; ve vsi Odraném Veselí dva a ve vsi Ninkovicích tři poddaní; 39 rybníků, zejména Medenice, Chrtnický, Trtináček, Pod červenou Jabloní, Pinčásek, Pod Něnkovicí, Počátek, Nový, Lodeňský, Benešovský, Litvín, Urbanský, Nedbal, Podzámecký, Lažský, Poběžovský, Nečas, Třešňovec, Rohlíček, Návesník, Záhumenec, Janovský, Komárovský, Čiblovka, Štírek, Pospíšil, Rosol, Podlázní, Rašovský, Tupeský, Noveška, Přehlíd, Horecký, Čáp, Veselí, Vražedlný, Čeperka a dva v Hapčinách; lesův 45 lečí zaječích. (Dle cedulí dílcích při rozdělení statkův po Jiřskovi Gerštorfovi mezi jeho syny, Bernharta, Mikuláše, Štěpána a Jindřicha l. 1614 v pátek po sv. třech králích.)

K *statku Svojšickému*, který Štěpánovi Gerštorfovi matka jeho Johanna, roz. z Rokyc, vdova po Jiřskovi Gerštorfovi l. 1615 odkázala, náležely: tvrz Svojšice s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, pivovárem a vinicí, pak vsi Svojšice, Stojice s podacím kostelním a dvorem popl., Holotín, Ledec, Vícemělice horní (díl), s platem ze vsi Hošťalovic a rybníky, jak to dotčená Johanna Gerštorfová l. 1599 od Kateřiny Mladotové, dcery po Jiřskovi Gerštorfovi za 17.000 kop m. koupila. (D. Z. 173, J. 30 & 140, A. 11.)

Mimo statky vytčené propadl Gerštorf peněz pojištěných 10.394 kop 29 gr. mš. (C. 215, G. 1.)

Dle zprávy kommisie revisionis a transactionis dne 10. listop. 1629 císaři učiněné žádal Štěpán Gerštorf za navrácení

statku *Choltického*, který jenom jakožto poručník (tutorio nomine) nezletilého bratra svého Jindřicha l. 1621 zemřelého v držení měl; aneb aby mu za něj nahrazeno bylo 90.000 kop míš. (pravá to cena odhadní) i s pětiletými úroky per 27.000 kop míš. Z ostatních dvou statků, Chroustovic a Svojsic, jež sám za 96.000 kop míš. odhadl, žádal po srážce pohledanosti manželky své per 8700 kop a ostatních dluhův per 21.912 kop na třetinu z milosti mu ponechanou 21.795 kop 41 gr. a z nich úroků pětiletých 6538 kop 45 gr. Naproti tomu uznala kommisie revisionis dle návrhu král. prokurátora, že statek Choltice Štěpánovi Gerštorfovi, jemuž po smrti bratrově dědičně připadl, po právu vzat byl, a že jemu ze všech těch statků jenom třetí díl totiž 33.042 kop míš. náleží, na kterýž díl se mu veškeré jeho jistiny per 10.394 kop 29 gr. i s úroky per 6035 kop ponechat i a poraziti měly. (C. 215, G. 1.)*)

Albrecht a Oldřich Giglingarové Kneislové z Kneislšteina, z nichž *Albrecht* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil se v příčině léna na statek svůj, dvůr poplužný *Rauštajn* (Rauchstein, kr. Čáslav. okr. Něm. Brod.) s pěti poddanými (dvořáky), za 4013 kop míš. odhadnutý, avšak nikdy léna nepřijal. *Oldřich* pak († 1621) odsouzen *všeho jmění*, propadl statek Termesify (Termeshof, kr. Čáslav. okr. Něm. Brod., dom. Pohled) — tvrz Termesif a dva dvory poplužní, jeden při tvrzi, druhý pustý nedaleko od ní, řečený *Herlyf* (Rylhyf), s devíti poddanými, kteří se za dvořáky, t. j. majitele dvorů nerobotných pokládali — za 4267 kop 4 gr. míš. odhadnutý.**)

*) Statek *Choltice*, totiž polovici zámku a městečka Ch. s dvorem popl., vsi Luhy, Chrtínky a Ledec (díl) s příslušenstvím koupil Jiří z Gerštorfu l. 1541 od Diviše Boubínského z Újezda za 1500 kop gr. česk. (D. Z. 1, A 27.) — Druhou pak polovici zámku Choltického se štěpnicí u Choltic řečenou Ratajskou a loukou Heníkýřovskou, s platem v Cholticích, pak vsi Tupesy a Poběžovice s tvrzí pustou a dvorem popl., v Svinčanech s osedlými, ves pustou Radostice s dvorem popl. a dvůr Loděnický pustý s dvory kmetčími, dědinami a příslušenstvím koupil též Gerštorf l. 1542 za 2550 kop gr. česk. od bratří Jiřího a Mikuláše Rohovládův z Bělé (D. Z. 1, K. 3 & 41, H. 15).

**) Stateček ten koupil Jan starší Giglingar z Kneislšteina od Jana Rudolfa Trčky z Lípy l. 1598, kteréhož času k němu i ves *Suchá* a dvory řečené „Spáleny“ náležely, za 6500 kop míš., avšak dotčenou ves a dvory Spáleny Giglingar odprodal za 1500 kop míš. Pavlovi Pohnanovi z Pohnání.

smrti Albrechta připadly oba tyto statky král. komoře, a cís. res. 4. prosince 1627 postoupeny jsou darem klášteru cisterciánek „Údolí panny Marie“ (Vallis st. Mariae) v Pohledě (Frauenthal) k vystavění kostela a novému zařizení kláštera, proti zaplacení dluhů, zvláště pak 3000 kop věna vdově Magdaleně po Albrechtovi Giglingarovi pozůstalé. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & G. 4. — Lib. conf. 2, f. 461.)

Jan Matyáš z Glauchova (Glauchau), při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složit 500 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Albrecht a Jošt Krištof bratři Globnerové ryt. z Globna (v. Globen), drželi statek *Milkov* (Milikau, okr. Bezručic.) a provinivše se při vpádu saském l. 1631 podporováním nepřítelů, při kommissi confiscationis Fridlandské l. 1633 v kraji Loketském nařízené k pokutě po 400 zl. byli odsouzeni. (C. 215, E. 1.)

Henrich Štěpán a Šebestian Lazar Globnerové ryt. z Globna, před kommissi transactionis dne 9 června 1628 obesláni byli, aby se o pokutu za udělení pardonu narovnali; avšak jenom *Henrich* podvolil se odvésti do král. komory 300 zl. rýn. z jmění svého na 3000 zl. odhadnutého. *Šebestian* nemaje žádného jmění pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Albrecht Globner ryt. z Globna padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku stavovském (podle listu jeho matky Euphemie Hozlaurové roz. Winklerové z dne 1. února 1622). Jméni pak jeho všecko v pokutě král. fisku připadlo, totiž: statek *Pochlovice* (kr. Locket., okr. Falknov., dom. Katzengrün) — tvrz a ves Pochlovice s dvorem poplužním a ves Kaltenbrunn (zanikla) — který odhadnut za 8689 kop míš. a zastaven Janovi Wernerovi, potom vedle cís. resol. 16. září 1626 postoupen byl bez závad cís. radovi při appellacích *Antonio de Landi* na srážku udělených mu z cís. milosti 11.000 zl. Když však tento statku toho přijati nechtěl, koupil jej vedle cís. resol. 15. listopadu 1627 a 30. března 1628 vladyka *Pavel Erhart z Endern* za 9300 zl. rýn. (C. 215, G. 6. — D. Z. 144, E. 14 & 298, D. 8.) — Vdově Anně Marii Wernerové za její

pohledanost na statku dotčeném per 6724 kop. míš. vedle cís. resol. 7. května 1627 postoupen byl statek *Komořanky* beze všech závad v summě odhadní 6347 kop. míš. (C. 215, G. 6.)

Mikuláš Globner ryt. z Globna, někdejší sudí zemský v Loketsku, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. Maje pak odejít pro náboženství ze země l. 1628 prodal statek svůj *Krottensee* (kr. Cheb., okr. Kynžvart.) strýci svému Joštovi Křištofovi z Globna za 12.000 zl. rýn., na kterouž summu toliko 5735 zl. obdržel. Navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do země, dal se potřebovati u nepřítele za kommissaře v kraji Chebském a Loketském; pročež při kommissi confis. *Fridlandské* v kraji Chebském nařízené l. 1633 dne 18. března odsouzen *všeho jmění*, propadl v pokutě zbytek dotčené summy trhové per 6265 zl. (C. 215, E. 1, & G. 6.)

Jan Šťastný Goliáš, jemuž od stavův odbojných svěřena byla deposice, z níž základy a peníze přijaté vzal a hned po bitvě bělohorské ze země ušel, nenavrátiv se podle patentu 17. února 1621 odsouzen byl při kommissi exsecutionis dne 5. dubna 1621 a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno jeho hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském, u Železných dveří řečený, v osadě sv. Jiljí ležící, který l. 1622 cís. rychtář a měšťan Litoměřický **Mikuláš Mráz** za 2000 kop míš. koupil. — b) *Dvě vinice* v Libni ležící; není však vytčeno, komu a zač od král. komory byly prodány. (C. 215, G. 12.)

Goliášova dcera, která s otcem též ze země utekla, propadla pohledanost svou na domě dotčeném 500 kop míš., kterou vedle cís. nařízení komora česká *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému s Korkyně* na srážku cís. daru jemu při komoře vykázaného dne 13. srpna 1631 postoupila s tím doložením, *aby sa to postoupení panu praesidentovi komory české několik pěkných melounů odeslal*. (C. 215, G. 12 & P. $\frac{2}{4}$. — C. 123, W. $\frac{55}{61}$. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 371.)

Martin Graf z Ernfeldu dal se potřebovati při vpádu saském l. 1631 u nepřítele v rozličných kommissích a službách (dle listu král. místodržících na hejtmany kraje Král.-Hrade-

ckého z dne 2. října 1635) a zanechal po smrti své *dvůr svobodný v Milovicích* (kr. Jičín., okr. Hořice), který předešle za 1516 kop míš. koupil. Není však vytčeno, kdy dvůr ten od král. komory byl ujat a komu postoupen. (C. 215, G. 18.)

Karel Graefinger z Sádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, ale rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že Graefinger při statku svém *Čeradice* (kr. Žatec.) zůstaven jest. Dne 5. února 1629 před kommissi transactionis obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nedostavil se ještě dne 17. února 1630. (C. 215. C. 1/4.)

Kašpar Kristian Granovský z Granova, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl *dům* dskami zemskými se řídící, proti sv. Jakubu v Starém městě pražském ležící, který l. 1620 v summě 2000 kop míš. směnou za svůj dům v Ungeltě ležící od Ehrenfrida z Berbisdorfu převzal. Dům ten teprv l. 1629 k návrhu král. prokuratora dne 5. října t. r. od král. komory byl ujat. (C. 215, G. 17. & P. 2/4. — Viz Berbisdorf.)

Adam Grysel z Gryslava, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, avšak pro zrušení kommisie rozsudek ten nebyl ohlášen a Grysel při statku svém zůstaven. (C. 215, C. 1/4.)

Blažej Gryspek ryt. z Gryspachu (Griesbek z Griesbachu), zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, kteréž hned od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Nelahozeves* (Nalezoves, Nalžoves, Mühlhausen, kr. Pražský, okr. Velvary), k němuž náležel zámek Nelahozeves s knihovnou a zbrojnou komorou v Kačerově, dvůr poplužní při zámku, pak vsi Nelahozeves, Podhořany, Podhořanky, Miřovice (Miřejovice, díl), Lobečko, Minice, Holubice a Libčice s vinicemi, mlýnem pod zámkem při řece Vltavě a ovčínem za vinicí Nelahozevskou; též vsi zápisné a výplatné v summě 5000 kop míš., Lešany a Debrno s vinicí u Minic. — Statek ten odhadnutý za 60.481 kop m. ponechán byl z cís. milosti vdově *Gryspekové Žofce*, roz.

z Bubné, za její pohledanost 20.000 kop mš. a proti zaplacení dluhů na témž statku vězících; avšak pro velikost dluhů vedle cí. resoluce z dne 23. června 1623 prodán byl od dcery Gryspekové, Veroniky Boreňové, za 40.031 kop mš. kněžně *Polyxeně z Lobkovic*, roz. z Peršteina. (C. 215, G. 9. — D. Z. 142, L. 17 & 292, A. 26.)

b) *Hory olověné* při městečku horním Bleistadtu, totiž 64 horní podíly č. kukusy s třemi domy báňskými, tavírnou, 2 puchýrnami (stoupami) a jiným příslušenstvím, které Gryspek od bratrovců svých, Floriana a Jana Jaroslava, dne 22. dubna 1620 převzal a dotčené manželce své a dceři postoupil. Avšak postoupení to, které se stalo v čase zpourey, uznáno za neplatné, a dotčené podíly horní vedle cí. resoluce z dne 21. listopadu 1626 darem obdržel horní hejtman v Joachimsthalu *Křištof Gradl z Grünenbergu* za své věrné služby proti odvádění čtvrtého dílu užitku do král. komory. O navrácení jich marně se ucházela nadřečená Veronika Boreňová, opět provdaná za Jetřicha Malovce, ještě l. 1644 při kommissi revisionis. (C. 215, G. 9.)

Bohuslav Gryspek ryt. z Gryspachu, při kommissi confiscationis dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nečtiny* (Preitenstein, kr. Plzeň., okr. Manětín.), k němuž náležel zámek Nečtiny s dvěma městečky pod ním ležícími, s dvorem poplužním, podacím kostelním, 4 mlýny, též vsi Bříno (Bržín, Werschin) a Lešovice, pak plat, jenž se od starodávna z kláštera Plasského do zámku dával, jakž to l. 1557 Florian Gryspek od komory české po Kašparovi Pflugovi za 4000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 14, D. 26.) — Tento statek od komory za 26.948 kop. mš. odhadnutý koupil dne 27. února 1623 *Gottfried Hertel z Leitersdorfu* za 25.448 zl. 55 kr. rýn., na kterouž summu poražena mu byla pohledanost jeho 6180 zl. na statcích Loketských. Ve smlouvě trhově vymíněn byl k ruce král. komory dotčený plat komorní, držitelům statku Nečtinského ročně po 50 kop mš. z důchodů kláštera Plasského vycházející, a prodán l. 1627 témuž klášteru za 1000 kop mš. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 367. — D. Z. 141, D. 19 & 194, H. 20.)

b) *Dům Gryspekovský*, dskami zemskými se řídící, na Újezdě při Menším městě pražském mezi domy k záduší sv. Vavřince náležitými a zahradou „Skalovskou“ obce Malostranské ležící, jehož polovice Gryspekovi Bohuslavovi, druhá pak polovice strýcům jeho Janovi a Florianovi, bratřím Gryspekům, náležela. Dům ten od král. komory l. 1622 za 15.000 kop míš. odhadnutý, dne 15. dubna 1624 prodán byl beze všech závad dědičně cís. nejvyššímu Don *Martinovi de Hoeff-Huerta* za 9000 zl. rýn., kteréž sobě porazil Huerta ze summy 61.669 zl. na lid válečný půjčené. Potom dům ten (nynější gymnasium Malostranské) Huerta daroval klášteru Karmelitánskému. Ještě l. 1630 vyhledával toho Gryspek při kommissi liquidationis, aby jemu díl jeho ze summy trhové za týž dům od komory české byl vydán. (C. 215, G. 9.)

c) Jistina 2000 kop míš. na statku Rožmitalském, z níž polovice král. komoře připadla.

Z tohoto všeho jmění zůstalo po srážce dluhů na polovici Gryspekovi náležející 9000 kop míš., na něž témuž dne 29. srpna 1630 dáno bylo cís. pojištění, tak že mu časem z komory české suma dotčená i s úroky měla býti vydána; není však vytčeno, zdali Gryspek aneb jeho dědicové něco obdrželi. (C. 215, G. 9.)

Florian Gryspek ryt. z Gryspachu, strýc Bohuslava G., zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. komoře připadlo, totiž: a) Statek *Rožmitál* (Rosenthal, kr. Písek, okr. Březnice), k němuž náležel zámek s dvorem popl. a městečko Rožmitál, pak vsi Rožmitál starý, Věšín. Buková, Sedlice, Vodomyšl, Vranovice, Lešetice, Nesvačily, Skuhrov, Piňovice, Bezděkov, Voltuše, Chynín, Oujezd (železný), Borovno, Trokavec, Mirošov, Skořice, Kolvín a dílem vsi Laz a Hučice. (Dle desk z. kvat. 12, A. 9 & kvat. 86, L. 8, l. 1556.) — Statek ten již dne 3. listopadu 1621 postoupen byl od komory české k správě Křištofovi Krásnému, pak odhadnut za 63.111 kop míš. vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 jménem císaře darován a odevzdán jest beze všech závad se statky *Řečicí Červenou a Novým Rychnovem arcibiskupství Pražskému*, resp. *kardinálovi*

Harrachovi; avšak nebyl vložen do desk zemských, v nichž toliko jest poznamenáno, že se neví, jakým způsobem se dostal dotčenému arcibiskupství. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, E. $\frac{32}{45}$, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 405.)

b) Čtvrtý díl *domu Gryspekovského*, v Menším městě pražském na Újezdě ležícího a l. 1622 za 15.000 kop. míš. odhadnutého. (Viz Bohuslav Gryspek.)

Vdova po Gryspekovi pozůstalá, Johanna roz. Malovcova, domáhala se l. 1623—1629 spravedlnosti své 28.000 kop m., na dotčeném statku pojištěné; avšak teprv l. 1660 dne 22. prosince přisouzeno jí při kommissi revisionis toliko věno její 5000 kop. m., na kteréž dceři její Heleně Sabině cíś. pojištění bylo dáno. (C. 215, G. 9.)

Václav Gryspek z Gryspachu účastnil se zpourey, v níž zemřel; při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím od král. komory v pokutě uято bylo, totiž statky: a) *Strýčkov* (kr. Písek, okr. Březnice, dom. Hrádek), ves a dvůr poplužní Strýčkov, pak vsi Vševely, Pročevily, Hlubiny (Hlubín) a části vsí Modřejovic a Střebeska; b) *Liblín* (kr. Plzeň.. okr. Kralovic.), dvůr pustý *Liblín* s tvrzí, zámek pustý *Libštejn*, pak vsi Bojesily, Kladruby, Vojenice (okr. Zbiroh.) s poplužím, Mostiště (okr. Rokycan.) a popluží na Chockově se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 Anna Gryspeková, roz. z Drahenic, od Jana Křištofa Myšky za 3500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 175, J. 9.); c) *Žikov* (u Olešné, kr. Plzeň., dom. Liblín), s dvorem poplužním a vsi Vranůvkov (Vranov) s dvorem pustým, Oujezd (Svaté Kříže), Kamenec, Olešná, Robčice (Hrobčice), Čivice (Čijevice) a Němčovice.

Tyto statky, po Václavovi Gryspekovi pozůstalé, měli obdržeti nápadem Florian a Jan bratří Gryspekové (synové po Janovi Jiřím, bratru Blažeje z Gryspachu) dle smlouvy se strýcem Blažejem l. 1620 v čase zpourey učiněné, kterouž se zavázali, strýci Blažeji za postoupení jeho spravedlnosti na statcích Libšteinském a Liblínském zaplatiti 20.000 kop míš. — Avšak smlouva ta byla za neplatnou uznána a zrušena (D. Z. 192, H. 15), a statky vytčené na poručení nejvyššího hofmistra král. Českého Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 jménem císaře postoupeny byly k užívání *Juditě*

vdově po Gryspekovi pozůstalé místo úrokův ze summy 24.000 kop míš., již na statcích dotčených pojištěnou měla. Tato provdávši se brzy potom za *Petra Jiřího Přichovského* a nejsouc náboženství katolického, postoupila manželův svému těch statkův užívání, v němž on zůstával až do l. 1638, kteréhož léta opět od komory české ujaty a prodány byly, totiž: a) statek *Strýčkov*, odhadnutý za 17.378 zl., koupil vedle cís. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Jindřich Libšteinský hrabě z Kolovrat* za 12.000 zl., kteréž poraženy jemu z cís. darů per 20.000 zl. l. 1623 a 16.000 kop míš. l. 1638 za jeho věrné služby mu udělených. (C. 215, G. 9. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 300, J. 7 & 301, C. 12.)

b) Statky *Liblín a Žikov* koupil vedle cís. resoluce z dne 17. dubna 1638 *Benjamin Fruwein*, cís. rada a místosudí král. českého, bez všech závad za 27.000 kop. míš., z kteréžto summy jemu poraženo 26.000 kop míš. jistin, v pokutě od něho propadlých, avšak z milosti mu ponechaných. (C. 215, G. 9. — Lib. confis. 2, f. 344. — D. Z. 301, C. 30.)

Dědicové *Judity Gryspekové*, potom *Přichovské*, domáhali se ještě l. 1673 dotčené pohledanosti 24.000 kop míš., kteráž na ten čas při kommissi liquidationis ještě vyřízena nebyla. (C. 215, G. 9.)

Václav a Albrecht Ferdinand, bratři Gryspekové z Gryspachu, zemřeli v trvalé zpouře, jíž se zúčastnili; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzeni byli *všeho jmění* svého, kteréž král. komoře v pokutě propadlo, totiž: Statky *Kačerov* (Kaceřov), zámek a ves *Kačerov* s dvorem popl. a městečko *Kralovice Cinadrový* (kr. Plzeň.), kteréž od císaře *Ferdinanda I.* l. 1542 zastaveny byly od statků kláštera *Plasského* *Florianovi Gryspekovi* do vyjití čtyř životův, a jichž se za tou příčinou po smrti *Václava* a *Albrechta* ujali bratři *Florian* a *Jan Jaroslav Gryspekové*. Statky ty k žádosti opata a konventu kláštera *Plasského* vedle nařízení král. místodržícího *Karla knížete z Lichtenšteina* dne 26. listopadu 1622 jménem císaře témuž klášteru darem postoupeny, a manské vesnice při těch statcích, zejména ves *pustá Hrádkov*, l. 1624 z manství propuštěny jsou. (C. 215, C. 1/7 & G. 9. — D. dv. 53, f. 58.)

Jindřich Burian hrabě z Gutenšteina na Ryzmberce a Koutech, dal se potřebovati za kommissaře od stavův odbojných a zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi exsecutionis dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památku jeho za proklatou a nepoctivou na věčné časy vyhlášena. Statky po něm pozůstalé hned od král. komory byly ujaty, totiž: panství *Ryzmberk* (Risenberk, Riesenberk, kr. Plzeň.), zámek pomezí Ryzmberk s dvěma dvory poplužními, Starým, řečeným Modlickým, a Novým dvorem; pak statek *Kouty* (Kauth, kr. Plzeň.), tvrz a ves Kouty s dvorem poplužním, spojený s panstvím Ryzmberským, k němuž náleželo půl městečka *Kdyně* (Neugedein) s 83 chalupníky, a vsi Brniřov (Premirschen), Hluboké, Nová ves, Hyršov (Hiršava), Špringenberg, a tři sedláci ve vsi Smržovicích, vesměs s 62 poddanými sedláky, 13 rybníků, 3 mlýny, 22 leče lesů (zejména les Paseka pod zámek, les Vostrožnice, lesy Černé Hory nad Starou Kdyní, les u Hyršova a u Springenbergu). Statky ty od komory české odhadnuté za 40.921 kop míš. koupil l. 1622 cíś. plukovník *Jan Filip Kraz ryt. z Scharfenšteina* za 35.000 kop míš., ačkoliv panství Ryzmberk samo Gutenstein za 80.470 kop m. byl odhadl, a tvrz a ves Kouty jeho otec Jindřich za 9000 kop m. koupil. Kraz zaplatil na summu trhovou toliko 9000 zl.; neboť zbytek jemu poražen byl na jeho daru, z milosti vedle cíś. resol. 26. ledna 1623 jemu za věrné služby uděleného. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 205. — D. Z. 153, A. 8 & 9.)

Dům v městě Novém Kdyně, řečený Prachenský, pak dvůr Staro-Kdynský a mlýn Vachalovský, ponechány byly vdově po Gutensteinovi pozůstalé, Kateřině Sibylle, roz. z Švamberka, již vlastně náležely. (C. 215, G. 10.)*

Jindřich Vavřinec hrabě z Gutenšteina, na Hostouni a Svržně, za času zpoury kommissař při direkci stavův, brzy po bitvě bělohorské opatřen byl vězením domácím a odsouzen při kommissi hrdelní l. 1621 *všeho jmění*, jakož i k vězení,

*) Panství Risenberk a Kouty postoupila Eleonora Barbora Maria hraběnka ze Salms, dcera a dědička Anny Alžběty hraběnky Kracové z Scharfenšteina, roz. z Felsu, se statky Zahořany a domem v Menším městě pražském l. 1670 Jiřímu Václavovi Černínovi sv. p. z Chudenic. (D. Z. 466, G. 18.)

do něhož na zámek Zbirovský dne 7. srpna 1622 z vězení radnice Starého města pražského odvezen byl, a v němž ještě l. 1624 zůstával. K žádosti jeho manželky Sibylly, roz. Šlikové, povoleno mu od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina dne 8. dubna 1623 ke každému obědu žejdlík vína.

Jméni jeho všecko hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Hostouň* (Hostau, kr. Plzeň.), tvrz a město Hostouň s podacím kostelním, 3 domy v městě, s dvorem poplužním a 14 vesnicemi, v nichž bylo 237 osedlých, zejména vsi Čechín, Doubravka, Černá hora, Holubeč, Přes (Pšes), Mirkovice, Vítanín, Štítary s podacím kost., Kramolín, Bezvěrov, Šidlákov, Horoušany, Sedlec a Kal. (D. Z. 310, M. 22.) — b) Statek *Svržno* (Zwirschen, kr. Plzeň, dom. Horšův Týn.), tvrz a ves Svržno s dvorem poplužním, dvůr *Hosotice* (snad Nasetice u Křebřan) a vesnice Bezděkov a Třemešna, od Jiřího z Gutenšteina přikoupené. — Tyto statky se vším příslušenstvím, jak to Jindřich z Gutenšteina po strýci svém Jiřím l. 1598 zdědil (D. Z. 128, L. 30.), odhadnuté za 53.121 kop míš., l. 1622 koupil *Zdeněk Vratislav z Mitrovic* za 41.000 kop míš., na kterouž summu jemu poraženo 10.000 kop, vedle cíś. resoluce 22. prosince 1622 jemu darovaných. (C. 215, G. 10. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 141, A. 28 a 620, A. 24.)*)

c) *Jistina* 2000 kop míš. — d) *Dům* v Starém městě pražském za Týnem proti kůru kláštera sv. Jakuba ležící, u Tří Kuchyň řečený, vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 20. června 1621 postoupen byl k dědičnému užívání Pavlovi Kantorovi, perníkáři v Menším městě pražském, náhradou za dům jeho, v prospěch kláštera sv. Maří Magdaleny

*) Vratislav z Mitrovic prodal tyto statky l. 1623 za 124 583 kop míš. tolarů širokých Kristině Kordule Černínové z Chudenic, roz. z Helmaku (Heleneku) (D. Z. 292, C. 11), která k nim l. 1630 od Václava Diviše Černína z Chudenic přikoupila statek *Slatinu* — tvrz a ves s dvorem popl. a pivovárem, též díly vsí Sedlec s dvorem popl. a Horouše (Horoušany) s mlýnem Mostickým — za 14.000 kop míš. (D. Z. 144, A. 22). — L. 1656 dotčené statky Hostouň, Svržno a Slatina se statkem Mělnice (tvrz a ves), přikoupeným l. 1653, prodala Maria Anna hraběnka ze Stahrembergu, roz. Černínová, a manžel její Jan Ludvík z Stahrembergu Adamovi Matyášovi hraběti z Trautmansdorfu za 130.000 zl. rýn. (D. Z. 310, M. 22).

zbořený. Týž dům l. 1622 dne 17. června odevzdán Jiříkovi Šererovi platnýři k provozování jeho řemesla, pak l. 1633 vedle cís. resol. 12. července postoupen k užívání bratrstvu „*Omnium fidelium defunctorum*“ u sv. Ducha v Starém městě pražském, a konečně dne 26. ledna 1639 navrácen *Jindřichovi Petrovi hraběti z Gutenšteina* proti zaplacení 500 zl. bratrstvu dotčenému na tom domě pojištěných. (C. 215, G. 10 & P. 2.)

Manželka Gutenšteinova, dotčená Sibylla, stěžovala si l. 1628 při císaři, že prodejem statkův svrchu vytčených za tak levnou summu velmi zkrácena byla, o čemž svědčí odhad týchž statků l. 1628 per 196.385 kop míš., jakož i to, že Vratislav je l. 1623 bez svrškův za 120.000 kop m. prodal. (C. 215, G. 10.)

Jiří Sigmund Habsperger z Habsperku, ujel po bitvě bělohorské ze země, pročez propadl hrdlo, čest i statky; avšak po vyhlášení „*mandata revocatoria*“ dne 3. února 1622 navrátil se vstoupil do cís. služby vojenské, čímž co do hrdla a cti, ale nikoliv co do statků byl restituován. Nicméně statek jeho *Langendörflas* (kr. Cheb., dom. Tachov.) nebyl konfiskován, nýbrž po smrti Habspergra držela jej pozůstalá po něm vdova Barbora, roz. z Donína, v pohledanosti své per 12.800 kop míš. jí přisouzené, kteráž jej l. 1628 švagrovi svému *Křištofovi Rudolfovi z Habsperku* prodala. Ale l. 1630 udal při komoře české cís. plukovník Jan Filip Husman z Nemedi, že statek ten vlastně král. fisku náleží; pročez Habspergerovi odňat a Husmanovi za odměnu k správě odevzdán byl. Konečně po dlouhém domáhání se práva svého při císaři samém dosáhl toho Kristof Rudolf Habsperger, jenž v cís. vojsku podplukovníkem byl, že cís. resolucí 11. října 1642 při statku tom beze vší náhrady fiskálních pohledaností z milosti zůstaven jest, ačkoliv sám při kommissi konfis. polovice jmění svého byl odsouzen, a vedle zdání král. prokuratora nejenom tento statek pro provinění Jiřího Zikmunda, nýbrž i jiné dva statky, *Gehay* a *Schönbrunn*, náležející ostatním jeho bratřím již zemřelým, z nichž *Kašpar Arnošt* polovice, a *Jobst Adam* dvou třetin při kommissi confiscationis odsouzeni byli, král. komoře připadnouti měly. (C. 215, H. 38.)

Tomaš Had z Proseče a na Jirnách, při kommissi confiscationis dne 13. února 1623 odsouzen k *manství*, protože sám osobně do Moravy a Rakonska táhl a za vlády Fridricha falckraběte při soudu purkrabském za přisedícího potřebovati se dal; avšak výpověď ta k ratifikaci král. nebyla odeslána, tak že Had podržel v dědictví statek svůj Jirny veliké (kr. Praž., okr. Brandýs n. L.) kterýž po jeho smrti l. 1624 jeho sestry Anna Marie Skalská, Lidmila Kořenská a Prudencí, vedle kšaftu od otce jejich Jana l. 1611 učiněného právem nápadním držely. Avšak týmž sestrám l. 1625 od král. komory statek ten i se svršky byl odňat a za 26.020 kop 51 gr. míš. odhadnutý postoupen zástavou vedle cíś. resoluce z dne 23. května 1625 *Sigmundovi sv. p. z Wolkenšteina*, potom Janovi Sigmundovi *hraběti z Thunu*, kterýž jej *Ondřeji Vilémovi sv. p. z Brandejsa* za 16.000 zl., jež mu dlužen byl, in solutum odevzdal.

Ačkoliv se dotčené sestry z Proseče, které mezi tím pro náboženství ze země odejítí musily, brzy však přistoupiše k víře katolické se navrátily, nejednou od l. 1628—1658 práva svého při komoře české i při císaři domáhaly, tak že vedle zdání král. prokuratora z dne 7. října 1658 statek ten jim navrácen býti měl; přece statek jejich vedle cíś. resoluce 18. září 1656 synovi dotčeného sv. pána *z Brandejsa, Janovi Jakubovi* za summu odhadní dědičně zůstaven od a jeho dědicův *pánovi z Gräfenburgu* prodán byl.

Konečně ucházel se o polovici statku toho l. 1667 Tobiáš Gebler, rektor kolleje jesuitské v Novém městě pražském, dokládaje, že Lidmila z Proseče právo a spravedlnost svou na polovici statku Jirné (poněvadž její sestra Prudencia bez dědicův zemřela a po druhé sestře Anně pozůstalá dcera na druhou polovici právo měla), před smrtí svou l. 1662 rektorovi téže kolleje, P. Krnovskému, k vystavění kostela odkázala a postoupila. Avšak král. prokurator Knaut ve zprávě své dne 26. ledna 1669 o věci té kommissi revisionis učiněné dokázal, že postoupení této spravedlnosti nebylo pravé, ani důkazy vedle řádu zemského potřebnými opatřené, obzvláště že podpis postupující Lidmily za pravý uznán býti nemohl. (C. 215, H. 27. — Lib. conf. 2, f. 222. — D. Z. 152, L. 19.)

Zároveň se statkem Jirnamí od král. komory ujata byla též *vinice, Velký a Malý ráj* řečená, s lisem za Oujezdeckou branou ležící, kterou Tomáš Had z Proseče manželce své Markétě roz. z Dubu, v summě 7000 kop míš. na srážku jejího věna 11.000 kop míš., na statku Jirenském pojištěného, již l. 1614 odevzdal (dle lib. contract. 19, f. 477, lit. ff. 4. dne 28. února 1624). Ale cíś. resolucí z dne 5. května 1626 Marketa Prosečová při zápisu svém na dotčenou vinici zůstavena jest, ostatek pak summy věnné per 4000 kop míš., jakož i 500 kop míš., jež na pohřeb manžela svého vynaložila, i s úroky od l. 1624 ze statku Jirenského jí zaplacen býti měl; nicméně pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 27.)

Jakub a Jan Jindřich Hájek z Robčic, prvý na Bernarticích, druhý ve vsi Tvrdoslavi na Prachensku, obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu, nepostavili se ještě dne 17. února 1630; odešli oba dle zprávy posla komorního již l. 1628 pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian Jindřich Hájek z Robčic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných s bratrem svým *Janem Václavem*, avšak nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, odešel l. 1628 ze země pro náboženství. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Bratr jeho, *Jan Václav*, katolík, při kommissi transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za perdon jemu udělený zbaven, podržel statek svůj *Bernartice* (kr. Klatov.) za 6000 kop míš. odhadnutý a na 3500 kop zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Diviš Haller z Reichenbachu, falcký úředník, byl udán, že před vítězstvím bělohorským české průsmyky na pomezí osadil lidem vojenským, pak v král. lesích na tisíce kmenů že dal poraziti a z nich dva sruby vystavěti, též že po tři neděle zle řádl v okolí Tachovském. Pročež jistina jeho 10.000 zl. rýn., již měl za městem Chebem, k ruce král. fisku byla zadržána podle rozkazu cíś. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 28. října 1622 a 8. dubna 1623. Avšak *Hallerův syn Jan Křištof* dokázal, že jeho otec bez příčiny byl obviněn, tak že vedle cíś. resoluce z dne 27. června 1654 dotčená jistina mu byla navracena. (C. 215, H. 1.)

Adam a Karel Bořek Hamzové ze Zábědovic při kommissi confiscationis dne 23. května a 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/8.)

Bořek Hamza ze Zábědovic a na Teplicích, odsouzen při kommissi confiscationis všeho jmění, však král. výpovědí z dne 26. června 1623 z milosti zůstaven byl při dvou třetinách, kteréž mu po zaplacení dluhův z král. komory vydány býti měly. Avšak statek jeho *Teplice dolejší* (Unter-Weckelsdorf (kr. Král.-Hradec., okr. Police), ves s dvorem poplužním, nebyl konfiskován za tou příčinou, že Hamza ohlásil, jakoby týž statek po manželce jeho († 1617) synovi Kunšovi Mikuláši úplně náležel. Teprv když při kommissi revisionis l. 1630 zápisem desk zemských bylo dokázáno, že Hamza statek Teplice za času zpourey l. 1619 témuž synovi odkázal, a že jej potom bez vědomí král. komory Sigmundovi z Schmiden prodal a na summu trhovou již 19.000 zl. obdržel; musil Hamza dotčenou summu do král. komory odevzdati, statek pak Teplice od král. komory byl ujat, za 9159 zl. 47 kr. odhadnut a dotčenému *Sigmundovi Schmidovi z Schmiden*, císař. polnímu hejtmanu, dne 23. listopadu 1644 za 8000 zl. prodán. Z této summy připadlo po zaplacení dluhův na třetinu král. fisku v pokutě náležející 1486 zl. 38 kr., pak úroky z ní od l. 1618—1644 zadržalé 2318 zl. 7 kr., kteréž Hamza z dílu svého zaplatiti musil dle účtu komory české z dne 22. října 1647. (C. 215, H. 2. — Lib. conf. 2, f. 457 & 286. — D. Z. 148, P. 30; 304, B. 14 & 625, B. 5.)

Druhý díl statku Teplického, totiž ves *Janovice* (Johnsdorf) s dvorem panským, Zaboří řečeným, kteráž prvotně k statku Teplickému náležela, s 26 sedláky a 15 chalupníky, postoupil Hamza i na místě syna svého l. 1627 paní *Anně Strakové z Nedabylic*, roz. Bohdanecké z Hodkova, sestře manželky své, v summě dluhu 7350 kop míš. zástavou k užívání na místě úroků až do vyjití 20 let, tak že v případě její smrti i manžel její Petr Straka k témuž statku měl právo. — Ale poněvadž toto porovnání pokoutně se stalo na újmu král. fisku, i tento díl statku Teplického (který dle udání arcibiskupa Pražského dotčený Petr Straka z Nedabylic, ve Francouzsku zůstávající, ještě nepořádně měl v užívání) vedle rozkazu komory české dne 19. ledna 1674 od král.

prokuratora byl ujat a Straka se svou pohledaností na kommissi revisionis poukázán. (C. 215, H. 2.)

Karel Jaroslav Bořek Hamza ze Zábědovic a na Světí, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Pavel Bořek Hamza ze Zábědovic, syn Myslibora († 1617), dal se potřebovati v službách vojenských za fendrycha pod kurfiřtem saským l. 1631 a tam zemřel. Pročež při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, tak že statek jeho *Nedělišť* (kr. Král.-Hradec.), tvrz a ves N. s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, *Albrechtovi z Waldšteina*, knížeti Fridlandskému, v pokutě měl připadnouti. Avšak po zavraždění Waldšteina statek ten, jehož se sestra Hamzova, Johanna Anna Hubryková, ujala, za 12.000 kop mš. odhadnutý, ponechán byl synovi po Hamzovi pozůstalému Adamovi, po jehož smrti výpovědí soudu připadl jeho matce Dorotě Barboře roz. Hruškové z Března, potom opět provdané Pisingerové. (C. 215, H. 2. — D. Z. 112, A. 4.)

Petr Bořek Hamza ze Zábědovic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis strany pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního nebyl Hamza dóma a manželka jeho nechtěla obeslání přijati, tak že posel je tam na stole nechal a na znamení toho třísku ze dveří přinesl. (C. 215, C. 1/4.)

Matyáš Handl, hofmistr rytmistra Betengla, sloužil za času zpoury direktorům a poněvadž po vítězství bělohorském žádného perdonu nežádal, připadlo v pokutě král. fisku *všecko jmění* jeho, kteréž, ačkoliv vše paní Regině Bařšteynkové, městce Nového města pražského, vedle kšaftu z dne 9. dubna 1628 odkázal, od cís. rychtáře Novoměstského Michala Ritteršice l. 1629 bylo ujato, totiž 112 kusů dukátův, šatstvo a dva zlaté řetízky se dvěma grošy rýnského zlata a dvěma perlami okrouhlými, vážící 38 dukátův. Pozůstalosti této marné se domáhala dotčená měšťka, dokládajíc, že Handla nejenom v nemoci opatrovala, nýbrž i na pohřeb jeho 293 zl. 30 kr. naložila. (C. 215, H. 43.)

Ondřej Hanibal, při kommissi confiscationis odsouzen k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel, zanechav syna nezletilého *Jana Arnošta*, jehož poručníci Jan Fridrich Vchynský z Vchynic a Jiří Mitrovský z Nemyšle při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 se zavázali za perdon Ondřeji Hanibalovi udělený složiti 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Harant sv. pán z Polžic, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných dne 1. října 1619; avšak při kommissi confiscationis dne 3. prosince 1622 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti obeslána byla jeho manželka Eva, roz. z Kolovrat, před kommissi tractationis l. 1630, aby se vyrovnala o pokutu za perdon manželu jejímu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Jiří starší Harant sv. pán z Polžic, při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl v pokutě polovici jistiny 2000 kop míš. (C. 215, H. 3.)

Jan Jiří mladší Harant sv. pán z Polžic přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 22. června 1626 a obnovil přísahu manskou l. 1638 na statek *Klenové* (kr. Klatov.) — polovici zámku a městečka (nyní vsi) Klenového s dvorem poplužním, polovici vesnic pustých Loučany (Lautschan), Křepice (Chřepice, Kühberg) a Němčice — v summě odhadní 5000 kop míš. Po jeho smrti l. 1637 statek ten právem odúmrtním lenním připadl císaři, a dle exspektance na něj udělené postoupen vedle cís. resol. 13. ledna 1637 *Jiřímu Adamovi Bořitovi hraběti z Martinic*, jemuž l. 1646 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 3. — D. dv. 7, f. 33 & 235; 68 I., f. 54; 53, f. 122.)

Krištof Harant sv. pán z Polžic a Bezdružic a na Pecce, dvorský rada cís. Matyáše, přestoupiv na počátku zpourey od katolictví k podobojím a na sjezdě stavův odbojných dne 23. března 1619 nařízen za kommissaře nad lidem vojenským při výpravě z krajův Slanského, Litoměřického, Žateckého

a Rakovnického, dal se potřebovati v kommissích rozdílných v zemi i mimo zem, zvláště při odhádání statkův duchovním odňatých; táhl též s Matyášem z Turnu k Vídni, kdež vele dělostřelbě střileti dal i do hradu císařského; hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl jeho radou a komorníkem, jakož i presidentem komory české; byl též mezi relatory při sněmu generálním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého. Pro tato provinění byl po bitvě bělohorské k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1621 od císa. nejvyššího Albrechta z Waldšteina jat, počátkem března t. r. z Jičína do Prahy dodán a na hradě Pražském uvězněn; potom při kommissi hrdelní (exsecutionis) vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. mečem byl odpraven.

Jméni pak jeho všecko hned od král. komory bylo ujato, totiž: a) Polovice statku *Pecky* (kr. Jičín., okr. Nová Paka), k níž náleželo půl zámku Pecky s dvorem poplužním, Novým řečeným, mlýny v Novévsi (Jechovský a Fantovský s pilou), půl městečka Pecky, vsi celé Stupné, Uhlíře, Štikov, Videchov, Videchovec, Nedařice (díl s 1 osedlým) a Nováves (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 druhá manželka Harantova Barbora, roz. Miřkovská z Tropčic, jakožto díl po prvním manželu svém Karlovi Škopkovi z Bílých Otradovic pozůstalý, za 29.000 kop míš. koupila (D. Z. 179, A. 18.) a Harantovi odkázala. Statek ten prodán byl od komory české l. 1622 *vdově po Harantovi* pozůstalé *Anně Salomeně*, roz. Hradištské z Hořovic, za summu odhadní 42.579 kop míš., na kterouž jí poražena byla pohledanost její na témž statku v summě 36.600 kop míš. Tuto polovici statku Pecky, jakož i druhý díl téhož statku, který Harantová l. 1612 dne 19. listopadu od Adama Škopka za 36.000 kop míš. koupila, i se statečkem od Jana Zylvara l. 1611 za 3900 kop míš. přikoupeným, prodala vdova Harantová l. 1624 *Albrechtovi z Waldšteina* za 130.000 kop míš., na kterouž summu nad míru vysokou toliko 30.000 kop míš. obdržela. Zbytek summy trhově 100.000 kop míš. i s úroky zadržalými jejímu druhému manželu a dědici *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* vedle císa. resol. 11. března 1636 byl postoupen, a na tuto i jiné

pohledanosti, kteréž Černín za král. komorou měl, témuž poraženy byly summy trhové per 172.637 zl. za statek *Neydek* (viz Colonna z Felsu) a za panství Schmidberg ve Slezsku. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$. F. $\frac{5}{6}$ & H. 3. — Lib. conf. 2, f. 377. — D. Z. 141, E. 5; 142, B. 16 & 194, L. 20.) — Viz též Albrecht z Waldšteina.

b) *Dům* v Menším městě pražském v ulici na Oujezd vedoucí, na rohu po pravé ruce ležící, který od komory l. 1626 koupil *Sezima hrabě z Vrtby* za 4500 kop míš. (D. Z. 142, K. 17. — Lib. conf. 2, f. 68.)

Mikuláš Hartič sv. pán z Hartče (Hartwig z Hartče), při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Janov* (Janovice, Johnsdorf, kr. Žatec, okr. Most.) — sídlo a ves Janov s dvorem poplužním a ves *Kolozruky* (Kolosoruk, Koselruk, Kosloruk) s dvorem poplužním — který od král. komory za summu odhadní 20.805 kop míš. bez všech závad dědičně koupil dne 12. září 1623 cizozemec *Jakub Bruno*, krále španělského rada a tajný sekretář, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1624 ze summy trhové poražen byl dar z milosti 15.000 zl. rýn. — Tento prodal statek Janov se statkem Záluží (Maltayr) l. 1627 *Janovi Jakubovi Brunovi*, kommissaři cla pohraničního, za 34.740 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 287. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Hartič však neobdržev ničeho na dvě třetiny jemu ponechané, odešel za příčinou náboženství do Saska, kdež l. 1627 ve Freiberku zemřel. Teprv l. 1631 jeho dědici a bratrovi *Janovi Jetřichovi*, na Prečendorfu v Míšensku zůstavajícímu,*) jenž z dotčené pohledanosti 868 kop míš. a úroky sedmileté per 5460 kop k ruce J. M. C. slevil, na přímluvu kurfiřta saského dáno bylo cíś. pojištění na 13.000 kop míš., o jichž zaplacení ještě l. 1661 se ucházeli jeho synové. (C. 215, H. 4.)

*) Bratři z Hartče dědili po otci svém Adolfovi statky po něm pozůstalé tak, že ze statků v Čechách ležících *Janov* a *Kolozruky* obdržel Mikuláš, a *Záluží* (Maltayr) bratr jeho Moric Jindřich; ze statků pak lenních v Sasku jsoucích připadl *Prečendorf* (Pretschendorf) *Janovi Jetřichovi*, *Weissenborn* a *Colmic* jeho bratru nevlastnímu Jiřimu Adolfovi. (C. 215, H. 4.)

Moric Jindřich Hartič sv. p. z Hartče, bratr Mikulášův, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek rytířský *Záluží* (Maltayr, Maltheuern, kr. Žatec. okr. Most.) — sídlo a ves Záluží s dvorem poplužním a ves Hamr jinak Kummern zvanou, — kterýž od král. komory za summu odhadní 8.973 kop míš. prodán byl cizozemci *Jakubovi Brunovi*. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & H. 4. — Lib. conf. 2, f. 288. — D. Z. 154, C. 27 & 28.)

Mimo to propadl Hartič též jistinu 2000 kop míš., a odšed pro náboženství ze země, stěžoval si l. 1629 při kommissi revisionis, že statek jeho na újmu král. fisku i jeho vlastní o 20.000 kop laciněji byl prodán, než jeho pravá cena dle kontratasy per 29.588 kop vynášela. Avšak neporídil ničeho a jeho pohledanost z dotčeného jmění jeho ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Jakub nejstarší Hartmann z Hartenšteina provinil se za času zpourey tím, že syna svého Jana Jakuba l. 1619 koňmo s jedním pěším k mustruňku poslal. Dotčený syn uvolil se po smrti otce svého při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za pardon mu udělený do král. komory složit pokutu 400 zl. ze summy trhové za statek *Žďár* (kr. Jičín., dom. Jilemnice), který s bratry svými téhož roku *Albrechtovi s Waldšteina* za 7583 zl. rýn. prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Viz též Albrecht z Waldšteina.)

Václav Has z Hasenthalu při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 žaloby král. prokuratora byl osvobozen a nemaje žádného jmění nesložil žádné pokuty za pardon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jakub Hasík z Lomné a při městě Chlumci, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1626, zanechav dvůr Lomné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. poněvadž neměl žádného jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Haugvic ryt. z Biskupic odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl rytmistrem u vojska nepřátelského; pročez při kommissi confis.

Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Arnošt Haugvic ryt. z Biskupic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorašho ujel již předtím ze země pro náboženství do Lužice. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Haugvic ryt. z Biskupic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *k manství*, téhož roku za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti (1626) na místě synů po něm pozůstalých přijal léno jich poručník Jan Odkolek dne 6. května 1628, potom l. 1636 k ruce syna nezletilého *Karla Štastného Haugvice* jeho poručník *Jaroslav Král* na statek *Malobratřice dolní* (kr. Boleslav., dom. Mnich. Hradiště), tvrz a ves s dvorem poplužním a šesti chalupami, v summě odhadní 2000 kop míš. Dotčený pak syn došed let svých l. 1651 léno obnovil a z manství byl propuštěn. (D. dv. 7, f. 90; 68 l., f. 43; 6 relat., f. 8 p. 1.)

Vilém Haugvic ryt. z Biskupic, katolík, vypravil za času zpourey jednoho jezdce k vojsku stavovskému; byl však při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobozen pokuty za perdon mu udělený, protože mimo špatný dvůr sedlský neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu, obojích práv doktor, král. rada nad appellacemi a měšťan Staroměstský, dal se od stavův odbojných potřebovati v kommissích i mimo zemi, zvláště l. 1620 v poselství vypraven byl s Václavem Berkou z Dubé a Fridrichem z Bílé ke kurfiřtu Saskému (viz Berka). Pročež odsouzen při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi dne 16. června 1621 *hrdla, cti i statku*, dne 21. června t. r. byl sťat a jeho hlava s rukou na věži mostské vystrčena. Jmění po něm pozůstalé, totiž *dům* v Starém městě pražském ležící l. 1610 mezi hutí Pavla Hada z Proseče a domem Cipriana Bílka, se všemi svršky, zejména *zhámenitou knihovnou*, hned od král. komory byl ujat. Avšak dům dotčený, který Haunšild společně s manželkou svou Kateřinou roz. z Proseče l. 1610 za 2300 kop m. od Zachariáše Pecolda koupil, ponechán dotčené manželce ve věně jejím per 1300 kop míš. a v jistině 600 kop m., při čemž s dítkami svými zůstavena

byla. Knihovna pak k žádosti kardinala z Ditrichšteina, biskupa Olomúckého, postoupena byla l. 1623 k potřebě dítek po Haunšildovi pozůstalých, jichž se ujal bratr jeho manželky Magnus Braendl z Brandenfelsu cíś. rychtář v Olomúci. (C. 215, H. 35 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 18.)

Jan Helvík z Felzova, měřtan Litoměřický, provinil se jedině tím, že přijal od krále Fridricha falckého mocný list; pročež při kommissi inquisitionis ob rebellionem l. 1626 *polovice jmění* odsouzen byl. Statek jeho řečený „*Helvíkovský*“ ve vsi Pokraticích u Litoměřic ležící a dskami zemskými se řídící, k němuž náleželo 9 poddaných v 5 vesnicích (totiž v Pokraticích 4, v Hliné 2, v Kundratci 1, v Čeřeništi (Tschersing) 1, v Babině Liběšické 1), tři vinice, na nichž bývalo ročně vína 20 sudův sedmivěderních po 25 kop., ovocní kopaniny a 6 kusův lesa — již l. 1622 od král. komory byl ujat a za 8225 kop odhadnutý postoupen konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika v Menším městě pražském* na srážku zadržalého deputatu. Ačkoliv dle zprávy komory dvorské z dne 6. května 1627 císař rozkázal, aby statek ten Helvíkovi aneb jeho dědicům byl navrácen, předce dominikánům ponechán a l. 1641 a 1650 do desk zemských vložen jest. (C. 215, H. 25. — D. Z. 150, K. 8.) Toliko konventu kláštera dekretem komory české z dne 5. března 1629 nařízeno, aby Prokopovi Tendlerovi z Baldova, cíś. služebníku, z toho statku 500 zl. rýn. zaplatil jakožto odměny, jemu slíbené za příčinou vyjevení, že týž statek v pokutě král. fisku náleží.

Gruntý šosovní, po Helvíkovi pozůstalé, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: dva domy v městě za 1400 kop, dvě vinice za 700 kop, dědina u Pokratic za 400 kop, tedy v jedné summě za 2500 kop odhadnuté, obci Litoměřické v perdonu per 1250 kop vedle cíś. resoluce 22. dubna 1628 na zaplacení dluhův jsou zůstaveny a zanechány (C. 215, L. 7).

Ondřej Hennewald ryt. z Ekersdorfu na Příchovicích, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž nebyl při témž sjezdu stavův, pokuty při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$.)

Mistr Václav Henych (Heník) Kamejk z Pokratic, měšťan Litoměřický, při kommissi inquisitionis ob rebellionem v Litoměřicích nařízené l. 1626 *pěti dílův* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho, *Henychovský* řečený, ve vsi Pokraticích blíž města Litoměřic ležící a dskami zemskými se řídící, k němuž náležel *dvůr* s 10 poddanými, mlýn, 4 vinice a 7 kusů hájův, od král. komory již l. 1622 byl ujat a za 4457 kop odhadnutý se statkem Helvíkovským postoupen od císaře k dědičnému jmění konventu *kláštera sv. Maří Magdaleny řádu sv. Dominika* v Menším městě pražském v summě 10.000 kop m. na porážku zadržalého deputatu ročních 3000 kop míš. (C. 215, H. 25 & 40. — D. Z. 150, K. 8.) Dominikáni prodali l. 1655 statky řečené kolleji jesuitské sv. Klimenta v Starém městě pražském za 10.000 kop míš. (C. 215, L. 7.)

Gruntů pak šosovní Henychovi náležející, při městě a okolo města Litoměřic ležící, totiž: *dům Henychovský* v Dlouhé ulici, odhadnutý za 400 kop; chalupa v Zásadí za 50 kop; *dědina* za Voldanem se stodolou na Voldaně za 310 kop; *dědina* u Pokratic za 300 kop; sedm vinic, z nichž tři na Mostské hoře s lisem, za 1350 kop, tedy v jedné summě za 2410 kop míš. byly odhadnuty. Těchto gruntův, kterých Henych odcházeje ven ze země pro náboženství l. 1624 zanechal, ujala se obec Litoměřická a část jich rozličným osobám prodala. — Avšak dcera po Henychovi v městě Perně l. 1630 zemřelém pozůstalá Kateřina, provdaná Nezbedová, do země se navrátivši přijala náboženství katolické a ukázavši, že dědictví otce jejího, jenž v listině odsouzených ani se nenacházel, toliko *omylem* v pokutě vzato bylo, obdržela od obce Litoměřické náhradou za pozůstalost svou 1000 kop míš. vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1676. (C. 215, L. 7.)

Adam, Jan Vilém a Václav Henykarové (Henniger) z Eberka, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobození pokuty bez výminky (*absoluti sine clausula*), zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě

pražském složití jistou summu peněz, totiž *Adam* 200 zl., *Jan Vilém* 300 zl. a *Václav* 500 zl. rýn., na kteréž summy dle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 ještě zbytek doplatiti měli o sv. Jiří t. r., totiž syn Adama zemřelého Jan Václav 100 zl. a Václav 80 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.) — Mimo to *Václav Henykar* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl od kommisie confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 pohledanosti své na statcích Sobochlebech, Stradonicích a Nasavrcích, předešle Albrechtovi Kekulovi konfiskovaných. (C. 215, C. $\frac{10}{38}$.)

Abraham Herfurt z Frankenbergu, katolík, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen k *manství*, neměl žádných statkův dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Gottfried Hertel z Leutersdorfu, katolík, vykonal teprv dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vyhradiv však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 pokuty za provinění své osvobozen, uvolil se za pardon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere složití 500 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Adam mladší a Filip bratři Hertenbergerové (Hartenberger) z Hertenbergu při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění, v kterémž statek jejich *Pichelberg* (kr. Cheb., okr. Falknov.), tvrz a ves s dvorem poplužním s 43 poddanými, l. 1624 od král. komory byl ujat a za 12.536 kop míš. odhadnut, avšak dotčeným bratřím proti zaplacení pokuty 1000 zl. a dluhův per 16.000 zl. l. 1625 navrácen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 7.)

Petr Hertenberger z Hertenbergu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; pročež statek jeho *Kostrčany* (okr. Žlutic.) — tvrz a ves Kostrčany s dvorem poplužním a ves Mokrá (Mokré) — od král. komory v pokutě ujat a l. 1623 za summu odhadní 13.378 kop míš. prodán byl cizozemci *Janu Hegnerovi z Reselfeldu* (Rösselfeld), sekretáři při kanceláři české dvorské a císař. rychtáři Nového města pražského. Her-

enbergerovi pak vyplaceny byly dvě třetiny, 8918 kop mš. ynášejíci, z důchodů král. komory vedle nařízení dne 15. prosince 1623. (C. 215, H. 7. — Lib. confis. 2, f. 309. — D. Z. 153, H. 14.)

Volf Jošt Hertenberger z Hertenbergu při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože již předtím přistoupil k náboženství katolickému. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Baltazar a Erasmus bratři Hiršpergerové z Hiršperku i z Kynygshaynu (Königsheimu), přistoupili ke konfedaraci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k jejich snesení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění *Jan Baltasar třetiny, Erasmus Holovice* jmění svého při kommissi confiscationis l. 1622 byli odsouzeni a propadli v pokutě statek *Vartenberk* (kr. Bolesl., kr. Mimoň.), k němuž náležel zámek a městečko Vartenberk s dvory poplužními a vsi Noviny (Neuland), Luhov Luhe), Dubnice (Hennersdorf), Březina, Brniště (Brniš, Brims), Smrdákov (Smrdak) a Vranov (Rabendorf). Tento statek koupil

1623 od komory české za summu odhadní 83.116 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej l. 1624 v léno přenesl. C. 215, H. 8 & F. 3/4. — Lib. confis. 2, f. 280. — D. Z. 41, C. 30. — Viz též Waldstein, statky lenní.)

Mimo to propadl *Erasmus Hiršperger* jistinu 3000 kop mš., protože ji při konfiskaci jmění svého zamlčel. Na povíci pak z milosti mu ponechanou po srážce dluhův na jeho dlu vězících připadlo 18.421 kop mš., na něž obdržel a hotově 3421 kop a na zbytek 15.000 kop dáno mu bylo ne 18. května 1628 cís. pojištění. Naproti tomu nestačily dvě třetiny bratru jeho *Baltasarovi* z jeho dlu ponechané ni k zaplacení dluhův 50.000 kop na témž dlu vězících; protož vedle dotčené cís. resoluce dáno mu z milosti 3000 zl.

potom vedle cís. resol. 9 února 1633 a 7. července 1636 milosti ještě 1000 kop mš. náhradou za škodu a ublížení, teréž se mu stalo příliš nízkým odhadem statku Vartenberského. (C. 215, H. 8.)

Nad to pozbyli bratři Hiršpergerové vsi *Outěchovice* (Audishorn) a *Břevniště* (Merzdorf, kr. Boleslav., okr. Mimoň.) s dvory poplužními hořejším a dolejším a příslušen-

stvím, jak je l. 1611 za 10.000 kop míš. prodali *Heleně Hiršpergerové* roz. Škopkové z Kocně (D. Z. 184, E. 29), kteráž je opět l. 1619 týmž újcům svým odkázala (D. Z. 140, G. 30). Avšak po smrti Hiršpergerové l. 1621 ujali se bratří její *Krištof a Linhart Škopkové* vsí dotčených a prodali je Kristianovi *Weigelovi z Weigelsfelsu*, který je l. 1628 *Albrechtovi z Waldšteina* dobrovolně postoupil a od téhož opět v léno přijal. Ale poněvadž *Helena Hiršpergerová* při *kommissi confiscationis* odsouzena byla všeho jmění, ujal se l. 1658 král. prokurátor dotčených vesnic, kteréž za 15.692 zl. odhadnuté, dědičně prodány byly za 7500 zl. rýn. radovi komory dvorské *Janovi Putzovi z Adlersturnu*. (C. 215, H. 8. — D. Z. 152, O. 9. — Viz též Albrecht z Waldšteina statky lenní.)

Karel Vilém Hiršperger (Hainc) z Hiršperku, katolík, vykonal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu podle předešlého snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při *kommissi confiscationis* dne 7. dubna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se l. 1629 při *kommissi tractationis de pio opere* za perdon mu udělený odvésti 100 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich Hlaváč z Vojenic, při *kommissi confiscationis* l. 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Cerhenky Malé* (okr. Kouřim.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který l. 1623 od král. komory koupil za summu odhadní 5533 kop míš. král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*. (C. 215, H. 9. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — Mimo statek dotčený od král. komory ujat byl též *Hlaváčův dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra ležící na poručení komory české dne 9. září 1643. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Hlaváčovi, jenž přislíbil státi se katolíkem, vedle cís. resoluce z dne 18. dubna 1628 z milosti postoupeny byly statky zemřelého jeho bratra *Karla*, za jehož provinění v čas zpourey se uvolil l. 1629 při *kommissi tractationis de pio opere* složit pokuty 58 zl. 20 kr. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & H. 9.)

Albrecht Hložek ryt. ze Žampachu byl mezi reiatory při sáemu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen

byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *třetiny* jmění propadl statek *Šestajovice* (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L.) — tvrz pustou a ves s dvorem poplužním — který postoupen byl jeho synovi *Karlovi*, po jehož smrti l. 1638 byl prodán pro dluhy jeho bratrovi *Mikuláši Bohuslavovi* za 9500 zl. rýn. (C. 215, C. $1\frac{1}{41}$. — Lib. conf. 2, f. 437. — D. Z. 301, N. 25.)

Karel Hložek ryt. ze Žampachu, syn Albrechtův, katolík, vypravil lid svůj k veřejné hotovosti za času zpourey a přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za provinění své podvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složit pokutu 150 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $1\frac{1}{41}$.)

Mikuláš Bohuslav Hložek ryt. ze Žampachu, syn Albrechtův, katolík, při kommissi confiscationis dne 17. listopadu 1622 osvobozen pokuty pro provinění své, že přistoupil k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; za pardon mu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 400 zl. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Statek svůj *Bzí* (kr. Budějovic., dom. Třeboň), který l. 1623 od matky své Magdaleny roz. z Tetova za 18.000 kop mš. koupil (D. Z. 304, L. 19), prodal l. 1651 Karlovi Adamovi z Říčan. (D. Z. 150, M. 19.) — Statky pak *Šestajovice* a *Hospoší*, též dům v Novém městě pražském na Přskopech proti kostelu sv. Štěpána Malého ležící, a vinici postoupil l. 1656 synu svému Janovi Karlovi. (D. Z. 152, L. 1.)

Sigmund Hložek ze Žampachu, při kommissi confisc. vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Skoupy* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrz dřevěnou a ves Skoupy s dvorem popl., vsi Hostomice, Vletice (Veletice), Plešístě a Tisomnice — kterýž za 11.120 kop mš. odhadnutý koupila dne 26. března 1623 za 11.000 zl. kněžna *Polyxena z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, H. 10. — Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, F. 30 & 292, B. 23.) Pohledanost Anny Magdaleny Hložkové na témž statku per 5000 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Ondřej Hobervešl z Hobrfeldu, v umění lékařském doktor, odsouzen *všeho jmění* l. 1622 při kommissi confiscationis, propadl *dům* panský v Novém městě pražském v ulici Šilinkovic, mezi domy někdy Jana Hronka a Daniele Prunara ležící, řečený „u Talavašků“ se sladovnou i jiným příslušenstvím, který (dle libro contractuum virid. 11, fol. 101) l. 1615 ff. 5. *post Sanct. Magistri Joannis Hus et Magistri Jeronymi Pragensis, Martyrum Boëmorum* za 1200 kop míš. od sirotků po Janu Štastném Goliášovi pozůstalých koupil sobě a Mandaleně Skalové ze Zhoře manželce své. Dům ten za 1900 kop míš. odhadnutý prodán byl *Arnoldovi z Perglasu*, císařské radě při appellacích, vedle dekretu král. komory z dne 19. srpna 1622 na lhůty za 1000 kop míš., z kteréž summy si kupující porazil l. 1627 služného zadržalého 500 kop míš. (C. 215, H. 28 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. conf. 2, f. 488. — Lib. contract. virid. 12, f. 59.)

Adam Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Bernarda mladšího, Bohuslava a Jiřího,*) navrátil se do vlasti ze služby krále Francouzského asi čtyry měsíce před zpourou, sloužil ve vojsku stavovském až do bitvy bělohorské. Pročež při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Týnec nad Sázavou* (kr. Tábor., okr. Neveklov.), totiž: zámek Týnec nad Sázavou s ohradou, pivovárem, dvorem poplužním, chmelnicemi, kostelem blíž zámku s podacím kostelním a mlýnem pod zámkem; městečko Týnec s dvorem poplužním *Novým*, vesnice celé Bukovany, Chařovice, *Ledce* (zašlá) s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, *Malensko* (zašlá), pak na díle vsi Chleby, Poděvúsy, Nespěky a Hvozdec, též na Požářích dvůr poplatný s lesy, rybníky i jiným příslušenstvím, tak jakž to Dorota Hodějovská, roz. Hrzaňka z Harasova, od Jaroslava Velemyšského z Velemyšlovsi l. 1607 za 29.500 kop míš. koupila (D. Z. 181, H. 14.) — Tento statek s dílem města Be-

*) Tito bratři Hodějovští zdědili po otci svém *Přechovi* statky Milevsko, Čestice a Lčovice, pak l. 1610 po matce své Dorotě, roz. Hrzaňové z Harasova, potom opět provdané Talmberkové, statky Konopiště, Býnice, Nedvězí a Týnec, o kteréž všechny po smrti bratra svého Přecha se rozdělili. — Bratr jejich otce Přecha, jejich strýc Jan z Hodějova, zanechal syna Smila, jemuž připadly statky Tloskov, Maršovice a Vlknice. (D. Z. 128, B. 16 & G. 17; 136, O. 11.)

ova prodán byl od komory české dne 18. prosince 1622 *Albrechtovi z Waldšteina* za 27.000 zl.; avšak při schválení souvry od císaře dne 6. února 1623 přiráženo 10.500 zl., že summa trhová na 37.500 zl. rýn. (32 142 kop mš.) a zvýšena. Z této summy, za niž Waldstein statek ten *Albrechtovi Michnovi z Vacinova* l. 1623 postoupil, po srážce hřív per 6084 kop mš. připadlo do král. komory 26.058 kop mš. dle účtu komory české z dne 24. října 1623. (C. 1, H. 12 & P. 1/2. — Lib. conf. 2, f. 83. — D. Z. 141, 17; 194, D. 4 & 620, A. 27.)

Mimo to propadl Hodějovský též díly své na statecích *Michnovickém, Čestickém a Lčovicím*. — (Viz Hodějovský *Bernard* starší a Jan Jiří.) — Takto zbaven všeho jmění svého, nyní přinucen byl sloužiti pod Mansfeldem, potom králi českému Kristianovi IV. až do bitvy u Luttera, kdež dne 8. srpna 1626 zajat, konečně dne 14. dubna 1629 žádost svou za udělení milosti a přijetí do cís. služby vojenské *Albrechtovi z Waldšteina* podal; není však vytčeno, zdali k žádosti jeho bylo svoleno. (F. 67—¹⁶/₆.)

Bernard nejstarší Hodějovský rytíř z Hodějova, zemřel 1622, nejša při kommissi confiscationis odsouzen, ačkoliv v ní úcasten byl. Jeho dědicové *Jiří a Smil bratři Hodějovští* z Hodějova, synové ryt. *Oldřicha z Hodějova* a na *Markartci* v Moravě,*) jímž Bernard strýc jejich všelijaké jistoty, v jedné summě (nepočítajíc úrokův) 29.200 kop mš. náležící, l. 1620 na rovný díl odkázal (D. Z. 140, H. 14), a jíce takového odkazu bezpečně užiti, umluvili a porovnali při kommissi transactionis dne 14. února 1631 o pokutu provinění dotčeného Bernarda tak, že z té summy dlužní, rá by jim při kommissi revisionis prisouzena byla, 4000 kop mš. král. komoře postoupili. Avšak dříve než tato luva od císaře schválena a jim dokonalý perdon na dotčeného Bernarda vydán byl, zemřeli oba dva bez dětí v cís. službě vojenské. Jejich dědicové, děti po jejich sestře *Evě*

*) *Oldřich ryt. z Hodějova* byl též odsouzen ke ztrátě jmění svého kommissi generálů na Moravě; avšak zřetaven byl při statku svém *Markartci* (Markvarec, kr. Jihlav.), za 22.000 zl odhadnutém, poněvadž 20.000 zl. dluhův na něm měl a přislíbil státi se katolíkem i s dětmi svými, též složit pokuty 5656 kop mš., z nichž 4656 kop na jistínách zůstal. (C. 215, H. 12.)

Vencelíkové (Jan Konrad *Vencelík* z Sarabic a sestry jeho Kateřina Albertina *Hložková* a Anna Sidonie *Vencelíková*), na kteréž jure successionis výš dotčené jistiny připadly, ucházeli se o ně po mnoha let při kommissi revisionis a teprv vedle návrhu král. prokuratora z dne 13. července 1658 zůstaveni jsou toliko při jistotách per 12 500 kop míš. před zpourou vzdělaných proti zaplacení perdonu dotčených 4000 kop míš. (C. 215, H. 12. — Viz též Hodějovští bratři.)

Bernard starší Hodějovský ryt. z Hodějova a na Řepici, zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Řepice* (kr. Písek, okr. Strakonice.) — zámek od cís. vojska do základů spálený a ves Řepice s dvorem poplužním, pivovárem a podacím kostelním, pak vsi Černikov, Domanice a *Droužetice* s dvorem poplužním — v zástavě držel strýc jeho *Bernard nejstarší z Hodějova*, kterýž summu výplatní na témž statku l. 1620 odkázal strýcům svým, bratřím *Hodějovským Adamovi, Bernardovi mladšímu a Bohuslavovi*. Ale poněvadž tito též se zúčastnili ve zpouře, statek Řepice, již l. 1620 od Don Martina de Huerta v pokutě ujatý, l. 1621 od Don Baltasara de Marradas *Juditě Kolovratové* roz. ze Sternberka za 1000 dolarů širokých (po 5 zl. rýn. 1 dolar počítajíc), na cís. lid válečný od ní půjčených, zastaven byl, mimo ves *Droužetice* s dvorem poplužním, kteráž od Martina de Huerta *městu Strakonickým* ve 2000 zl. byla zastavena. Potom l. 1623 celý statek Řepický, za 13.450 kop míš. odhadnutý, téže Kolovratové od komory české prodán byl za 10.977 zl. rýn., z kteréž summy sobě porazila 2000 zl., městu Strakonickým za Droužetice předešle již zaplacených. *) (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 402. — D. Z. 297, O. 24.)

Od statku *Řepic* obráceny jsou tehdy k statku *Kestřanskému* v summě odhadní 3832 kop míš. vesnice *Třepkov, Bo-*

*) Tvrz pustou a dvůr poplužní ve vsi Droužeticích koupila táž Kolovratová za 1200 kop míš. dne 13. prosince 1622 od Oldřicha z Hodějova, na něhož připadla po strýci jeho Bernardovi nejstarším z Hodějova. (C. 215, H. 12.) — Statek *Řepice* po Juditě Kolovratové pozůstalý a zadlužený prodán byl l. 1630 za 21.000 zl. rýn. Hendrychovi Libšteinskému z Kolovrat na Žichovicích, Střelě, Frymburce a Hrádku Starosedlském. (D. Z. 298, A. 29.)

a *Drhovle* s 3 dvory v Drhovli, Třepkově a Drhovli šl. (C. 215, H. 12.)

Bernard mladší Hodějovský sv. pán z Hodějova, na Kono-
a klášteru Milevském, bratr Adama, Bohuslava a Jana
, dal se potřebovati ve zpouře pod Oldřichem Vchyn-
za kommissaře, aby vypůjčoval peněz k válce odbojné;
konfederaci podepsal a zpečetil, Fridricha falckraběte
álovství České a jeho syna za čekance volil a byl re-
m ke dskám v té příčině, též kommissařem vojenským
strmistrem. Pro tato provinění při kommissi confisca-
dne 3. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění
, propadl v pokutě:

a) Statek *Konopiště* (německy tehdáž „Hanfstengel“,
bor., okr. Benešov.) s dvěma dfly města Benešova, kterýž
odhadnutý za 55.234 kop mš. od komory české l. 1623
l. *Albrecht z Waldšteina* za 65.600 zl. rýn., v kteréž
ě jej téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacinova*.
15, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 81. — D. Z. 141, B. 16
)*) — Statek Konopiště obsahoval tehdáž zámek Kono-
s ohradou, též zámek pustý *Kostelec* nad Sázavou le-
zámek pustý *Kozlí*, s pivovárem a dvorem poplužním
ímku Konopišti; pak dvory poplužní Poměnice s ovčf-
Vondřejovice (nyní Marianovice) s ovčínem, Radiko-
a Chvojno; mlýny, z nichž jeden pod zámek s pilou
ojem vodním s obzvláštním kolem, jímž se voda nahoru
ímku pěhy hnala, pak mlýny Hanzlovský s olejnicí,
ovský, Brodecký při Sázavě, mlýn sladový pod městem
lovem se sádkami, mlýn v Nespěkách při Sázavě s pilou;
Benešov celé s kostelem, kollaturou a podacími kostel-

) Panství *Konopiště* s městečkem Benešovem a se statky *Býnice*
ec připadlo po *Pavlovi Michnovi* na jeho syna *Václava*, kterýž je
d l. 1667 svému strýci *Sigmundovi Norbertovi* synu po *Vilémovi*
ovi (D. Z. 263, N. 10), po jehož smrti panství to na jeho nezleti-
yna *Jiřího Karla Václava* připadlo, jehož matka a poručnice
Alžběta, potom opět provdaná hrab. z Vrřovic, roz. Lažanská
ové, panství to spravovala, až pro dluhy do sequestru vzato a
za 166.000 zl. rýn. prodáno bylo *Jiřímu Ludvíkovi hraběti ze*
dorfu (D. Z. 390, J. 14). Sinzendorffův syn Filip Ludvík prodal
iště l. 1701 za 221.000 zl. *Františkovi Karlovi hraběti Přehořov-*
sv. p. z Kvenšovic na Dobřejovicích, Kamenici a Bulici, po němž
pro dluhy od soudu prodáno bylo za 331.000 zl. rýn. *Janovi*
z hraběti z Vrtby na Nuslích (D. Z. 492, N. 21).

ními; vsi Kozmice s podac. kost., a dvorem Vsesvaky (zanikl), Vlkov, Lhota Kačkova (díl), Petroupím (díl), Sebradce, Bedrč (díl), Žiňany (díl), Jirovice, Semovice (díl) a dvůr Hůrka, Jarkovice, Tožice (díl), Podhájí (díl), Myslč (díl), Chvojno s podacím kost., s mlynářem pod Tismem, dvůr Kozlí, ves Vatekov, Přibýšice (díl), Tisem, dvůr Doloplazy, ves Neštětice, Chvojenec (díl) s podacím kostelním; Černíkovice i s mlynářem, Prosečnice, Poděvúsy (díl) s mlynářem, mlýn Vazovnice, ves Chrast s podacím kost., Těptín, Pohoří, Čakovice s mlynářem, Ládvce (díl), Nespěky (díl), Řehenice (díl), Městečko (díl), Poříčí (díl), Pecirady (Přerady), Brodce, Hrušice, Krusvičany s 2 mlynáři, Ouročnice, Zbožnice, Žabovřesky, Lhota Bukovská, Chlístov, Vaclavice s podacím kost. a mlynářem; s řekou Sázavou s oběma břehy začínajíc od Ledec gruntův Tejneckých až nad jez mlýna Tejneckého a vším jiným příslušenstvím, tak jak to někdy paní Alžběta ze Sternberka panu Arklebovi z Kunovic manželů svému a dětem svým odkázala, a tento l. 1603 (dle desk z. kvat. 178, N. 14) od osoby své i na místě synů svých Jana a Jetřicha a dcer Bohunky Žerotinské, roz. z Kunovic, a Marie Magdaleny, prodal paní *Dorotě Hodějovské*, roz. Hrzaňkové z Harasova, za 110.000 kop mš. s tou výminkou, aby obec města Benešova při obdarování na piva vaření a na odoumrť, též na šenk vinný, zůstavena byla, pak aby Šebestianovi Beřkovskému z Šebřova a jeho manželce Magdaleně, roz. z Milhostic a z Vojkova, a jejich dítkám výhost na dům řeč. Hlasovský s polmi a lukami ponechán byl. (D. Z. 132, K. 24.)

b) Statek *Milevsko* (Mühlhausen, kr. Tábor.) — bývalý klášter praemonstratů s kostelem a kollaturou, pak s kostelem farním s podacím kostelním, s pivovárem, mlýnem a dvorem poplužním, též dvůr poplužní Jenišovský při klášteře s dvěma ovčíný, městečko Milívsko a vsi Staňkov, Lišnice, Okrouhlá, Zbelitov, Přeborov, Skoronín (nyní dvůr popl.) Něžovice, Březí, Ninkovice, Zbislav, Dmejštice, Blehov, Vosletín (Osletín) s mlynáři a Tejtec; též díl vsi Přestěnice s platem z jiter na Soběnově, ves Sepekovo s podacím kostelním a platem k témuž záduší náležejícím na vsích Mlčkovu, Radihošti a Popovci, ve vsi Zalší 2 člověky, též mlynáři pod Sepekovem; ves Božetice s platem z jiter na Bečovém a

lumě i vším příslušenstvím, jak to Bernard starší z Hodějova l. 1581 od Křištofa ze Švamberka za 22.125 kop gr. k. koupil (D. Z. 65, H. 23) — kterýžto statek, za 40.000 p. mš. odhadnutý, vedle cí.s. listu z dne 23. ledna a 19. vna 1623 (teprv dne 20. března 1684 do desk zemských ženého) řádu praeimonstratův, jemuž l. 1545 od komory ké byl odňat a Křištofovi ze Švamberka prodán,*) k ru-
m Kašpara Questenberka, opata kláštera na hoře Sion
rahov) z milosti byl darován a opět postoupen. (C. 215,
12. — Lib. conf. 2, f. 363. — D. Z. 467, C. 24.)

c) Polovici domu „Hodějovských“, na náměstí Staroměst-
m blíž Týna vedle „Zvonu“ ležícího, kterýž celý za 13.000
p. mš. odhadnutý v této summě Hodějovskému a jeho bra-
vi Bohuslavovi, jemuž druhá polovice téhož domu byla
hata, vedle cí.s. resoluce z dne 14. prosince 1627 na srážku
h jim z milosti ponechaných opět byl postoupen. (C. 215,
12.)

d) Jistinu 2000 kop mš., již měl Hodějovský za Adamem
Valdšteina (C. 215, P. $\frac{1}{1}$); pak díl na statcích Čestickém
Lčovicím, též na statku Řepickém. (Viz Hodějovský Jan
I a Bernard starší.)

Veškeré jmění Hodějovského vynášelo dle účtu komory
ké z dne 24. října 1623 v jedné summě 119.850 zl. 30 kr.
., z čehož po srážce dluhův per 70.719 zl. 40 kr. zůstalo
130 zl. 49 kr., z nichž připadlo na dva díly král. komoře
753 zl. 53 kr. a na jeden díl Hodějovskému z milosti po-
dhaný 16.376 zl. — Hodějovský pak před odejitím svým
země za příčinou náboženství l. 1628 postoupil 5300 kop
l., na jeho díl od král. komory mu ještě nezaplacených,
ovi staršímu z Talmberka, kterýž se jich ještě l. 1655
rně domáhal. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$; H. 12 & P. $\frac{1}{4}$.)

Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodějova na Benicích
ledvězí, bratr Adama a Bernarda mladšího, při kommissi
fiscationis dne 3. listopadu 1622 odsouzen třetího dílu
ní svého, propadl: a) Statek Býnice (Benice, kr. Tábor,
: Neveklov., dom. Konopišť.), k němuž náležela tvrz a ves

*) Statek Mělský koupil Křištof z Švamberka dědičně od krále
similiána II. s panstvím Žvíkovem l. 1576 za 47.998 kop gr. praž.
t. (D. Z. 18, O. 15.) — Viz Švamberk.

Býnice s dvorem popl., podacím kostelním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky a vesnice Soběšovice, Radikovice, Tuchyně, Lhota a Dunavice (dle D. Z. 1, K. 9), se vším příslušenstvím, jak to matka Hodějovského Dorota l. 1597 od Jaroslava Velemyšlského z Velemyšlovsi koupila (D. Z. 19, H. 8 & 136, O. 11); též ves *Jestřibice*, kterou táž Hodějovská koupila l. 1602 dne 24. ledna od obce města Týna nad Vltavou; pak ves Kostelec, krčma ve vsi Poříčí, mlýn na Sázavě, řečený v Pinkovech, což vše táž Hodějovská l. 1606 od Velemyšlského směnou za kus lesů blíž zámku Týnce ležícího a dva osedlé v Poděvúsích obdržela. (D. Z. 181, H. 11.)

b) Statek *Nedvězí* (kr. Tábor, okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležela tvrz a ves Nedvězí s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny, 7 rybníky, ostrovem ve Vltavě, a vsi Maskovice a Krňany celé, pak dílem vsi Oujezd (Vysoký) s podacím kostelním, Pohoří, Teletín, Lhota a Loutě, též díl městečka Netvořic a dvůr poplatní na Stromči, jak to Dorota Hodějovská l. 1609 od bratří Chobotských z Ostředka za 10.000 kop míš. koupila. (D. Z. 134, M. 23.)

Tyto statky s dvěma díly města Benešova od komory české l. 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* za 63.000 zl. rýn., v kteréž summě je téhož roku postoupil *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 14 & 194, O. 24.)

c) *Polovici domu Hodějovských* (Viz Bernard mladší Hodějovský); pak d) *Díl na statcích Čestickém a Lčovickém*, jakož i na statku *Řepickém*. (Viz Hodějovský Jan Jiří a Bernard starší.)

Mimo to propadl Hodějovský též ves *Hostěradice* se 4 dvory kmetčími a přívozem na řece Sázavě, kterou jakožto statek kapitoly hradu Pražského l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3500 kop míš. koupil a až na 1982 kop zaplatil. Statek ten navrácen byl dotčené kapitole. (D. Z. 193, F. 9.)

Z tohoto jmění všeho, vynášejícího 70.583 zl. 20 kr., připadlo po srážce dluhův per 30.034 zl. 25 kr. na díl v pokutě král. komoře propadlý 12.849 zl. 38 kr., a na dvě třetiny Hodějovskému ponechané 25.699 zl. 16 kr., kteréž od komory české obdržel až na 5651 kop 44 gr. míš., jež před

odejitím ze země l. 1628 tchánovi svému Janovi star-
z Talmberka postoupil, avšak jich pro své nové pro-
při vpádu saském l. 1631 vedle rozsudku kommisie
Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. (Dle
omory české z dne 9. února 1651.)

anželce Hodějovského Regině, roz. z Talmberka, z její
anosti per 6000 kop mš. toliko věno její 2000 kop,
tku Býnickém pojištěné, vedle recessu dne 11. března
přisouzeno bylo; avšak o zaplacení této summy ještě
5 marně se ucházel její otec, jemuž ji dcera jeho
3 postoupila. (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$.)

n Jiří Hodějovský sv. pán z Hodějova, bratr Adama,
da ml. a Bohuslava, zemřel v trvalé zpouře, již se
nil, tak že při kommissi exsecutionis odsouzen byl
jmění. Statky po něm pozůstalé, kteréž po jeho smrti
o bratry připadly, od král. komory byly ujaty, totiž:
z a Lčovice (Lěčovice, Eltschowic, kr. Písek, okr. Vo-
— tvrz a ves Čestice s dvorem poplužním; tvrz a ves
e s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Straňovicích,
se do základu bylo spáleno, vsi Malenice, Oulehle,
vice (Setěchovice), Bolikovice, Radostice (Radohostice),
aří, Štítkov, Smrčná, Spule (Spuly), Nahořany a Zle-
v nichž bylo 90 dvorův kmetských vyhořelých, s lesy,
y a příslušenstvím. — Tyto statky, odhadnuté za
kop mš., koupil od král. komory dne 6. prosince
Jindřich Michal Hysrle (Hieserle) sv. pán z Chodův za
kop mš., z kteréžto summy po srážce dluhů král.
připadlo 15.830 kop dle účtu komory české z dne 24.
1623. *) (C. 215, H. 12 & P. $\frac{1}{2}$. — Lib. confis. 2, f.
— D. Z. 141, E. 18 & 194, K. 20.)

ldřich Hodějovský sv. pán z Hodějova, při kommissi
ationis odsouzen byl k *manství*, avšak neměl žádných
, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C.
2. $\frac{1}{8}$.)

mil Hodějovský sv. pán z Hodějova, strýc dotčených
z Hodějova, byl mezi relatory při sněmu generalním

Statek Lčovice s dvory poplužními a vesnicemi vytčenými prodal
l. 1651 za 18.000 zl. rýn. manželce své Alžbětě, roz. purkrabince
za (D. Z. 150, N. 14.)

l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; nacházel se též mezi plnomocníky království Českého, ke knížeti uherskému Betlenovi Gáborovi za příčinou konfederace do Báňské Bystřice dne 2. června 1620 vyslanými; ujel pak hned po bitvě bělohorské ze země s Fridrichem Falckým, jehož komorníkem byl. Pro tato provinění při kommissi hrdelní dne 5. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Statky jeho od král. fisku hned byly ujaty, totiž: a) Statek *Tloskov* (kr. Tábor., okr. Neveklov.) — tvrz Tloskov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Heroutice, městečko Neveklov s podacím kostelním, dvůr Lhotka, vsi Břevnice a Spůly (Spole), dvůr Záluží, vsi Hůrka u Neveklova, Stražovice, Vlkonice, Křečovice s podacím kostelním, Zhorney, Skrejšov; dvůr Lhotka Vozerovská, vsi Blaženice, Dubovka, Zaječí, Mštětice; pak na díle vsi Stranné, Řehovice, Skrchleby, Loutě, Nahoruby, Brdečné, Poličany, Radslavice, Mlikovice, Dlouhá Lhota; dvůr Ratimice, dvůr Sobiškův a díl vsi Ouštic (Ouštětice); zámek pustý *Vostromeč* (Ostromeč), dvůr Hradnice, dvůr Žlíbek, mlýn Boráků, dvůr Oustí, dvůr Klouby, ves Živhošť s obou stran Vltavy; mlýn u Tloskova; lesy a rybníky s jiným vším příslušenstvím, jak to již l. 1578 k statku Tloskovu náleželo. (D. Z. 69, D. 30.)

b) Statek *Maršovice*, k němuž náležel zámek a ves (městečko) *Maršovice* s dvorem poplužním, a vsi Strnadice, Zálesí, Řehovice, pak dvůr poplužní pustý Tykovice (D. Z. 12, B. 11), jak to předešle za 23.000 kop mš. bylo koupeno.

c) Statek *Vlksice*, k němuž náležely tvrz a ves Vlksice s dvorem poplužním, a vsi Dobřeměřice, Malý Kvaštov, Růžená, Voděrady (díly), Lhota, Vratšov, Větrov, Klokočov a díl Číčovice (dle D. Z. 128, C. 21 & 23; F. 30), jak to l. 1599 Přech z Hodějova od Jana Mičana z Klinšteina a z Roztok za 14.000 kop koupil. (D. Z. 174, A. 28.)

Tyto statky všechny, majíce cenu přes 100.000 kop mš., bez pořádného odhadu od komory české prodány byly dne 19. dubna 1622 za 50.000 zl. rýn. *Pavlovi Michnovi z Vacinova*. (C. 215, H. 12. — Lib. confis. 2, f. 81. — D. Z. 141, A. 3 & 194, A. 4.)

Jaroslav Hoffmann z Minichhofen (Münchhofen) na Stein-
pro své účastenství ve zpouře ujel ze země hned po
bělohorské a jeho *veškeré jmění* v pokutě od král. ko-
bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 5800 kop m. za
nem z Waldšteina. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

b) Statky *Steinhof* a *Krainhof* (kr. Cheb., okr. Falknov.),
nž náležely tvrze a vsi Steinhof a Krainhof s dvory po-
ními, a vesnice Ebersfeld, Myšlen (Mülln, Müllen), Schön-
n, Libava (Liebau) a Schönficht (okr. Kinžvart.). Tyto
y od císa. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1623
ány byly za 10.000 kop mš. J. Hussmannovi, kterýž
jich nezaplatil. Pročež od král. komory opět ujaty byly
.630 koupili je cizozemci bratři z *Metternich*, *Jan Rein-*
probošt v Mohuči a kanovník v Děvině, *Karel*, kanovník
gsburgu, *Emerich*, kanovník v Trieru a Paderbornu, *Pi-*
a *Lotharinsen* radové kurfiřta Trierského, za 40.000 zl.
se statkem *Kinsperkem* (Königsberg), obci města Kinš-
u konfiskovaným. (C. 215, H. 37. — Lib. confis. 2, f.
— D. Ž. 143, M. 17 & 297, B. 26.)

c) *Dům Hofmannovský*, v Menším městě pražském le-
který teprv l. 1644 za summu odhadní 1000 kop mš.
postoupen Matyášovi *Arnaldini Hartmanovi z Klaršteina*.
215, H. 37.)

Hoffmann pak sloužil u nepřítele, s nímž se do země
átil při vpádu saském; protož opět odsouzen byl při
missi confis. Fridlandské l. 1633 v Loketsku nařízené.
215, E. 1.)

Krištof Hoffmann z Minichhofen, bratr předešlého, nechtěl
boženství katolickému přistoupiti, a maje ze země ode-
při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pro své
tenství ve zpouře předešlé za udělení perdonu toliko
zl. rýn. pokuty zaplatiti se uvolil, poněvadž mu z jeho
u *Mostova* (Mostau, kr. Cheb.)* zcela zadluženého je-
2000 zl. rýn. zůstalo. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

*) *Mostov* — tvrz a ves M. s dvorem popl., ves Štanhof (Steinhof)
rem poplužním a dědinami řečenými na Klingeru (Klingen), též
čulsaun, Drobrassen (Dobrošen), Ebersfeld, Müllen, Schönbrun a
ienbach, též na díle vsi Kornov, Rolosengrün, Libava, Schönficht,
nreyt (1 osedlý) a Mühlbach — koupil l. 1606 Jiří Arnošt Hoffmann

Mikuláš Hoffmann z Šenhofu odsouzen byl při kommissi transactionis l. 1629 k pokutě 600 kop míš., pro kterou l. 1633 jeho *dům* v Starém městě pražském v Železné ulici „u Kamenného ptáka“, odhadnutý za 1335 kop míš., k ruce král. fisku od cís. rychtáře byl ujat. — O ten dům ucházela se katolická dcera po Hoffmannovi pozůstalá Zuzanna, poněvadž její matce Zuzanně, roz. Krezlové, dům ten společně s Hoffmannem náležel. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ a $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 17.)

Simeon Hoffmann z Kolince sloužil při vpádu kurfirsta Saského do Čech l. 1631 v jeho armádě za leytnanta; pročež propadl statek svůj, totiž: a) *dům* jemu od Anny Housenkové odkázaný, v Starém městě pražském v Konešovic (nyní Sirkové) ulici vedle domu Ottmarovského a Nerhofského ležící, řečený u Housenků, kterýž l. 1632 od cís. rychtáře k ruce knížete z Fridlandu ujat a l. 1637 za 1089 kop míš. odhadnut byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 467.)

b) *Vinici*, ležící před Novou branou pod šibenicí, kteráž vedle zprávy komory české z dne 14. října 1637 fiskálnímu adjunktu Rudolfovi Dodonaeusovi byla postoupena.

Avšak cís. resolucí z dne 20. července 1637 na přímluvu kurfirsta Saského Hoffmannovi milost udělena jest a statečky dotčené jemu navraceny býti měly. (C. 215, H. 41.)

Jiří Fridrich hrabě z Hohenlohe (jinak z Hollachu), pán na Langenbruku, Boleslavi, Kosmonosích a Krulichu, před zpourou válečná rada a nejvyšší císařský, přijal i přes napomenutí císaře, zvláštním listem dne 20. července 1618 k němu učiněné, od direktorův a správcův zemských na počátku zpourey nejvyšší správu vojenskou nad lidem válečným, zvolen jsa podle hraběte Henricha Matese z Turnu za general-lieutenta. K jeho a hraběte z Turnu přímluvám stavové pod obojí na obecném sjezdu dne 29. srpna 1618 snesli se na tom, aby lidu císařskému do země vpadlému dostatečně bylo odpíráno vyzdvižením a vypravením pátého člověka k vojsku stavovskému. Od začátku l. 1619 stál Hohenlohe s vojskem stavovským proti Bukvojovi v hlavním ležení u Budějovic,

od Kašpara starš. Belvice z Nostvic (D. Z. 187, E. 7), který též statek s zámek a městem Kinšperkem l. 1600 od krále Rudolfa II. za 38.000 kop míš. koupil (D. Z. 129, M. 14).

kréž město do šesti měsíců marně obléhal, a nevyřídív nic neslušně odtud odtáhl, neposlav v čas ani pomoci bratři z Mansfeldu, když tento s Bukvojem u Záblatí svedl bitvu nešťastnou. Potom byl v poselství ke kurfiřtu Heidelberskému falckraběti Fridrichovi, též ke knížeti z Anhaltu.

Kralování Fridricha Falckého byl Hohenlohe radou válečnou a nejvyšším lieutenantem krále Českého a ke konci roku 1619 vypraven byl jakožto legát královský v poselství stavů českých do Prešpurka ke knížeti Sedmihradskému a stavům uherským k zavření s nimi nové konfederace. Byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, na kterém falckrabí syn byl zvolen za čekanca krále Českého. Avšak obdržev od stavů Českých na sjezdu dne 9. května 1620 slíbené náhrady za dar jemu před zpourou od císaře na 10.000 kop mš. zakázaný, ani pojištění za hrabství své vší Německé ležící, prozrazoval prý knížeti Bavorskému Maximilianovi a Bukvojovi tajné rady u krále Fridricha k útoku na nepřítelů držané, tak že zradou jeho nepodařilo se přepadení a zajetí knížete Bavorského, ve vsi Liticích Plzeň ležícího. I v bitvě na Bílé hoře navedl prý Hohenlohe jízdu nizlandskou, pod regiment jeho náležející, aby dorazila na kyrasíry císařské, nýbrž jim obnažila lehké dělostřelectvo uherské, kteréž pak nemohouc útoku kyrasířů odolati, na útěk se dalo, tak že touto zradou bitva v prospěch císařských byla rozhodnuta. (Skála, IV. 323, 343 a 366.) — Po bitvě bělohorské ujel Hohenlohe s králem Fridrichem ze země do Vratislavě, odkudž byl od krále Fridricha vyslán ke kurfiřtu Saskému dne 21. ledna 1621 s žádostí o podporování věci jeho, ale ničeho nepořídil.

Zatím Hohenlohe jakožto přední původce a strůjce výpravy válečné stavů českých proti Ferdinandovi II. do císařské vězňů byl dne 29. ledna 1621 společně s Jiřím starším falckrabím Brandenburským (jinak z Karlova) a Kristianem knížetem z Anhaltu, kterážto klatba dne 13. února t. r. také ve všech třech městech Pražských byla vyhlášena. Avšak falckraběti z Hohenlohe dostalo se l. 1622 od císaře dokonalého puštění všeho jeho provinění předešlého, tak že na vzácné smluvy od císaře dne 19. září 1623 ve zvláštní audienci byl přijat a potom i za tajnou radu dvorskou vyhlášen.

(Skála, X. str. 1210). Z toho souditi lze, že nebyla nepodstatná pověst o zradě Hohenlohově svrchu dotčená.

Statky hraběti z Hohenlohe a manželce jeho Evě, roz. z Waldšteina, náležející, od komory české dne 18. června 1621 konfiskované, totiž: panství Boleslavské, statky Kosmonosy a Králíky (Krulich), též dům na Hradčanech; pak hamry železné v Schmidebergu (kr. Žatec.) a kukusy ($11\frac{1}{12}$ a $\frac{1}{44}$ dílů odhadnutých za 2304 kop 32 gr. míš.) na dolech kamencových u Chomútova, vedle cí.s. resoluce z dne 22. května 1628 navraceny byly dotčené manželce hraběte z Hohenlohe. (C. 215, C. $\frac{10}{39}$ a $\frac{11}{41}$; H. 14.)

Tato prodala l. 1628 ze statků jí navracených: a) Panství *Boleslavské* a statek *Kosmonosy* — zámek Mladý Boleslav a tvrz Kosmonosy s vesnicemi a dvory popl., jak to l. 1588 Jiří starší z Lobkovic od sester Krajířových z Krajku, Markety Švihovské a Barbory Krajířové za 50.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 166, C. 28); též díl statku Kosmonovského, který l. 1583 Adam Krajíř z Krajku manželce své Martě, roz. z Veselice, za 7500 kop gr. česk. prodal (D. Z. 66, J. 29) a tato l. 1588 Jiřímu z Lobkovic za přátelství jí v sirobě a vdovství prokázané odkázala (D. Z. 24, F. 23 & N. 6), totiž ves Kosmonosy s dvorem poplužním, domem nově vystavěným, podacím kostelním, s vinicemi na Volšovce a lesy, ves Hrdlořezy s lesy Hol a Předliští řeč., ves Debrš (Debr) s podacím kostelním, mlýnem a lesem Mnišek řeč.; vsi Obruby Velké (díl), Bechová s mlýnem a rybníkem, Skyšice se 4 rybníky; ves Obrubče s domem novým, dvorem poplužním, s lesem Háječko řeč., s oborou, v níž 6 rybníčkův a při ní dvory s rybníky (zejména Dražičný, Farářský, Natvrzní, Podtvrzní, Halamka, Pěkník, Chvistonovský, Zdeinkovský, Suchý Velký a Malý) a 13 rybníčky; vsi Martinice (Martinovice) s mlýnem, Lidkovice (Lýtkovice, díl) s rybníkem a 5 rybníčky, též kostelík na Všebořstě — jak jí to všecko l. 1605 od jejího předešlého manžela Bohuslava Joachyma z Lobkovic bylo odkázáno (D. Z. 132, R. 23), za 116.666 tolarů říšských hraběti *Gottfridovi Hendrichovi z Pappenheimu*. (D. Z. 295, A. 5.)

b) Statek *Králíky* (Krulich, Grulich, kr. Král.-Hradec.) — město Krulich s podacím kostelním, vsi celé Heydis (Hedeč,

), Levka dolní, Levka prostřední, Levka hoření, Heřnice, Morava, Červený Potok, Bořkovice, Lichkov a Pečice Německé; městečko Mladkov s podacím kostelním jm., mlýnem nachlebním, pilou a clem, se vším přísluštstvím, jak to hraběnka z Hohenlohe l. 1604 od předchozího manžela svého Bohuslava Joachyma Hasišteinského Lobkovic v dluhu 10.000 kop gr. česk. měla postoupeno (Z. 93, G. 8) — prodala též hraběti *Gottfridovi Henriovi z Pappenheimu* za 60.000 kop mš. neb 46.666 tolarů kých. (D. Z. 295, B. 24.)

c) *Dům na Hradčanech*, mezi domem Lobkovickým (po Eggenberském) a domem vedle kostela sv. Benedikta, který Eva z Hohenlohe též od prvního manžela l. 1606 zdělila, prodala l. 1628 *Jindřichovi Šlikovi* z Pasaunu a z Lokte za 6000 tolarů širokých in specie. (Z. 294, M. 30.)

Jan Mikuláš Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochauzu) na Velemyšlovsi, Hrušovanech, Eisenberku a Hlíňanech, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne ledna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, v kterémž král. komory ujaty byly všechny statky jeho, totiž: a) Statek *Velemyšloves* (Welmschloss, kr. Žatec) — tvrz a ves Velemyšloves s dvorem poplužním, ves Trusenice (Druzenc, Trusenic) s dvorem poplužním, pak dva osedlí ve vsi Deneticích (Denetic) a jeden osedlý ve vsi Vysočanech, s příslušenstvím — kterýž od komory za 25.675 kop mš. odhadnutý, dne 19. srpna 1623 koupil *Humprecht starší Černín z Chudenic*, císař. rada a purkrabě kraje Hradeckého, za 25.700 kop mš., za což summu jej pak kolleji jezuitské v Chomútově popil. (C. 215, H. 11. — Lib. confis. 2, f. 312. — D. Z. 141, O. & 21.)

b) Statek *Hrušovany* (kr. Žatec.) — tvrz a ves H. s dvorem poplužním pustým — který dne 30. června 1623 za summu odní 8548 kop 45 gr. mš. koupil *Florian Dětřich Žďárský z Žďáru*. (C. 215, H. 11. — Lib. confiscationis 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17.)

c) Statek *Eisenberk* (kr. Žatec.), k němuž náležel zámek Eisenberk s dvorem poplužním a vinicí, vsi Albrechtice (Berštorf, Olberštorf) pod zámek ležící s podacím kostel-

ním, Hořejší a Dolejší Jiřetín (Ober- a Nieder-Jernthal, Georgenthal) a Vierzehnhöf, s příslušenstvím, jak to Sigmund Smolík ze Slavic l. 1544 svému švagru Mikuláši Hochauzarovi odkázal (D. Z. 2, J. 22), pak l. 1565 bratři Jiřík a Petr Hochauzarové mezi sebe rozdělili (D. Z. 57, C. 4) a l. 1597 Václav mladší Hochauzar polovici téhož statku Jiříkovi Hochauzarovi za 12.000 kop mš. prodal. (D. Z. 128, C. 29.) — d) Statek *Hliňany* (Hlinai, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.), k němuž náležela tvrz a ves Hliňany s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky, vinicemi a 20 osedlými, jakž Hochauzar téhož statku polovici l. 1607 za 22.000 kop mš., a druhou polovici l. 1619 též za 22.000 kop mš. koupil od Kateřiny Kaplířové z Sulevic (D. Z. 182, J. 9 & 139, O. 2). — Tyto oba statky Eisenberk a Hliňany koupil od komory l. 1623 za summu odhadní 67.956 kop mš. *Vilém mladší Popel z Lobkovic*, který třetinu král. fisku náležející per 22.652 kop do polovice lehkými penězi zaplatil, ačkoliv ji teprv l. 1624 platiti měl penězi dobrými; ostatní pak dvě třetiny povinen byl sám Hochauzarovi odvésti v summě 45.000 kop mš. (C. 215, H. 11. — Lib. conf. 2, f. 241. — D. Z. 141, D. 12 & 194, H. 2.) Na tuto summu l. 1626 pronajal a pustil Lobkovic Hochauzarovi k užívání na tři léta statek Hliňany, který pak po smrti Hochauzara l. 1629 opět ujal a dětem Hochauzarovým, *Jiřímu, Bernardovi, Janu, Mikuláši, Anně a Evě*, pozůstávající summu 45.000 kop l. 1629 pojistil a jim dle rozdělení díly jejich na jisté lhůty platiti se zavázal. (D. Z. 296, J. 30.)

e) Konečně *dům Hochauzarův*, v Novém městě pražském na Pasířské ulici ležící, vedle cí. resoluce z dne 17. října 1625 postoupen byl za summu odhadní 1200 kop mš. *Jakubovi Herfurtovi z Frankenbergu*, jemuž třetina ze summy trhové král. fisku náležející byla darována. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Synové nejstarší Hochauzarovi *Jiří a Bernard* vystěhovali se ze země do Pirny za příčinou reformace, a navrátili se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujali se mocně statku Eisenberku, na němž pohledanost svou měli pojištěnou, a na nejvýše jej vydrancovali. Protož při kommissi konfis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzení, propadli v pokutě l. 1636 díly své na statcích Eisenberku a Hliňanech pojištěné

78 kop mš. vynášející, pak jistinu 9450 kop mš. po jím zanechanou. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & H. 11.)

Ostatní děti Hochauzara obdržely l. 1629 jenom cís. poří na 22.832 kop mš., a ještě l. 1657 marně se domáhali i dědicové, Jan Petr Hochauzar a sestry jeho Kateřina, Anna, Anna Kateřina a Eva Benigna pozůstalosti svrchu zmé. (C. 215, H. 11 & P. $\frac{1}{1}$.)

Jan Václav Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochau) sloužil ve vojsku stavovském a ujel po bitvě bělohorské ze země, pak se k Mansfeldovi připojil a u nepřítelů byl; pročež při kommissi confiscationis odsouzen byl k *jmění*. Jeho statek *Bašt malý* (Baštěk, okr. Karlín., Pakoměřice) — tvrz a ves Bašt s dvorem poplužním — jeho otec Bernart († 1611) jemu a dvěma nezletilým bratřím Jindřichovi a Štěpánovi Jiřímu i dvěma jejich sram Mandaleně a Lidmile zanechal, a na němž matka i Anna Marie 5000 kop mš. věna svého pojištěno měla, i nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtena a z dne 26. června 1622 klášteru sv. Maří Magdaleny sv. Dominika v Menším městě pražském postoupen 8978 kop 20 gr. odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 22. nce 1638 k dědičnému jmění v summě 7356 kop 40 gr. na srážku zadržalého deputatu odevzdán jest. (D. Z. K. 8. — C. 215, H. 11.) Bratři Hochauzarovi marně zeli se o pozůstalost svou na témž statku ještě l. 1637 kommissi revisionis.

Druhý statek po Hochauzarovi pozůstalý, totiž polovice *Hořan* (Hareth, kr. Žatec) s dvorem poplužním, ponechán vedle cís. resoluce z dne 27. července a z dne 6. září jeho dědicům *k manství* a připadl strýni jeho Kateřině auzarové, kteráž se ohlásila v příčině léna, avšak ho nevši statek ten prodala l. 1624 za 5500 kop mš. Jiříkovi *novi s Schönek*, cís. rychtáři města Mostu, jemuž matka auzarova druhou polovici téhož statku jí náležející tím byla prodala.*) Schön přijal léno dne 20. června , avšak po smrti jeho připadl ten statek králi, poněvadž

*) Ves *Hořany* s dvorem poplužním koupila Markéta Hochauzarová se Solhanzu, i na místě syna svého Jana Václava l. 1600 za 1 kop mš. od obce města Mostu (D. Z. 129, P. 25).

Schönovi dědicové léna na něj nepřijali. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 11. — D. dv. 7, f. 31 a 93; 68, f. 13.)

Theobald (Theodor) Hok ze Švarcpachu a Zweibruku, na Chvalkově, někdejší sekretář a dvořenín Rožmberský, nebyl odsouzen; nicméně jeho statek *Žumberk* (Sonnberg, kr. Budějovic, dom. Nové Hradý) již před bitvou bělohorskou císařským vojskem ujatý, s panstvím Novými Hradý po Švamberkovi konfiskovaným hraběti *Karlovi Bonavent. Bukvojovi* l. 1620 darem byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & H. $\frac{167}{5}$. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švamberk.)

K statku tomu náležela tvrz *Žumberk* s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz *Chvalkov* s dvorem poplužním, tvrz *Michnice* s dvorem poplužním, pak vsi *Žumberk* a *Michnice*, též dílem vsi *Kondratce*, *Klenná* (Klení), *Veska* (Vesce), *Pěčín* (Pěšín), *Lniště*, *Boršíkov* a *Otěvík*, jak to Petr Vok z Rožmberka l. 1602 od Častalara Dlouhoveského z Dlouhévsí a na Chlumu za 23.000 kop míš. koupil (D. Z. 184, J. 19), a potom l. 1610 s vesnicemi *Žďár* (Žár, Sohoř) a *Buková* (Bukvice), ale bez statku *Michnice* (tvrze a vsi s dvorem popl.) Theobaldovi a Janovi strýcům Hokům ze Zweibruku za 1000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 183, J. 21.)*

Matka Hokova Markéta, kteréž její manžel Jan Hok l. 1614 statek *Chvalkov* s vesnicemi *Žďár*, *Bukvice* a *Pěšín* v summě 15.000 kop míš. daroval, l. 1628 marně se domáhala toho, aby jí statek ten byl navrácen a úroky z dotčené summy zadržalé z komory české byly zaplaceny. (C. 215, H. $\frac{167}{5}$.)

Šebestian Jindřich Hok z Zweibruku, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen, poněvadž neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiljí Holcar (Holzar) z Holic ve vsi *Žernově* (kr. Jičín, okr. Lomnický), obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu za

*) Prodej ten právě před zpourou l. 1618 z desk zemských byl vymazán, poněvadž *Theobald Hok* nálezem soudu zemského nebyl ani do země ani do stavu rytířského přijat, též pro nešlechtnost a podvod, jež prý se dle udání doktora *Fabiusa Ponzona* porušením kšaftu *Petra Voka z Rožmberka* k prospěchu *Petra z Švamberka* dopustil, hrdla odsouzen, avšak za správy direktorův pomocí *Petra z Švamberka* l. 1619 z vězení propuštěn. (D. Z. 135, D. 27. — Viz též Švamberk.)

ení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Vincenc Holčšporer (Holzsparer) z Hochšteina, l. 1619 nemocen pro strach Uhrův odebral se ze statku svého v Hradě, rebellovi Petrovi z Švamberka náležející, kdež zajat byl od hraběte Bukvoje, od něhož po shledání nevinu perdonu dosáhl a brzy potom zemřel. Ač nebyl na válce účasten, ani jmení odsouzen, předce jeho statky, *ohy* (Svibohy, Zweiendorf), tvrz s dvory poplužními a s dvorem, pak dvůr poplužní *Olbramy* (Obravy, Wolfersdorf, Budějovic, okr. Nové Hradky), od císař. vojska před bitvou u Hradce v plen vzaté, od král. komory za summu odhadem 5000 kop mš. l. 1622 *Gangolfovi opatu kláštera Vyšebrodského* prodány byly. Avšak vdova Žofka Holčšporerová dosti své za navrácení těch statků obdržela od knížete Chotčsteinu dne 25. září 1623 recess, podle něhož se s klášteřem Vyšebrodským vyjednávalo, aby od statků těch, které mu omylem konfiskovány, upustil, což teprv po mnoha vyjednávání vedle císař. resoluce z dne 3. dubna 1628 dne 1. února 1632 se stalo, tak že statečky ty vdově proti zaplacení dluhů na nich vězících navraceny a postoupeny

Klášteři pak náhradou za summu trhovou povoleno bylo 1000 kop mš., jež z kontribuce zemské každoročně sobě poskytl měl. (C. 215, H. 16. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. J. 19 & 622, B. 23. — Viz též Kalchreiter.)

Zachář Ottmar z Holohlav a ve Svoji na Chrudimsku, předán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan mladší a Otík starší Holovouští z Holovous obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení jim perdonu; avšak dle zprávy komorního *Jan* zemřel již předtím, zanechav dětem v Chlumci poplatný v Chlumci; *Otík* pak byl v službě u pana z Vrchlabí. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich Homut ryt. z Harasova na Radonicích prodal l. 1628 svůj *Radonice* (kr. Budějovic, okr. Lomnic) Františkovi Rostokovi z Astfeldu a odešel pro náboženství ze země; stál se však při vpádu saském l. 1631 jsa hofmistrem

u nejvyššího z Hofkirchu, s nímž prý lid sužoval a trápil. Protož při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Václav starší Homut ryt. z Harasova účastnil se zpoury tím, že syna svého Jindřicha Štastného vypravil k hotovosti veřejné a že skrze téhož syna od stavův odbojných l. 1620 koupil statky duchovní, které však potom navrátil, totiž: a) statek *kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, vsi Železná (kr. Praž., okr. Unhošť) s podacím kostelním, Přílepy, a dílem vsi Kozolupy, Nenačovice a Chraštany; b) statek *kláštera svatého Jana v Skále*, vsi Bobovice, Hostín, Sedlec, a Kozolupy (díl); c) statek *kláštera sv. Tomáše*, ves Lužce s dvorem pustým, Dobřížským řečeným. (D. Z. 140, F. 4.) — Homut pak přijav víru katolickou, za provinění své zavázal se při komissi transactionis dne 18. dubna 1629 složití pokutu 1796 zl. 40 kr. ze statků svých *Petrovic a Psář* (kr. Praž., okr. Řičan a Jílové), za 10.000 kop míš. odhadnutých a na 5000 kop zadlužených. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav mladší Homut ryt. z Harasova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel za příčinou náboženství l. 1628 ze země do Pirny. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém Homut ryt. z Harasova, na Petrovicích v Kouřímsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bedřich Hora z Ocelovic na Hotovicích, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 při dvou třetinách zůstaven, propadl statek *Hotovice* (Otovice, kr. Litoměř., okr. Chabařov), k němuž náležela tvrz Hotovice s chalupami při ní a vsi Víklíce, Lochočice (Lochtschic), Habří (Habeřic) a *Habartice* (Ebersdorf),*) s čtyřmi dvory poplužními. Statek ten za 64354 kop 37 gr. míš. odhadnutý, cizozemci Petrovi Jindřichovi sv. p. z *Strahlendorfu*, cís. tajnému radovi a místo-

*) Ves *Habartice* s podacím kostelním, dvorem poplužním, mlýnem, lesy a jiným příslušenstvím, koupil Hora l. 1613 od Jana Albrechta Štampacha za 9600 kop míš. (D. Z. 130, K. 28.)

léři říšskému, l. 1623 k užívání postoupen a l. 1629
án byl za 20.000 kop mš., ačkoliv l. 1624 Ferdinand
olf Lažanský jej za 47.139 kop 48 gr. m. koupiti chtěl.

summa trhová postoupena byla cís. resolucí z dne 24.
ence 1629 kapitole kanovnické katedrálního chrámu
ssově za pretensi, již za císařem měla; avšak až od
alendorfa a jeho dědiců v třech lhůtách po 10.000 zl.
1629—1639 zaplacená byla, předce statek ten téže kapi-
za onu pretensi cís. resolucí z dne 24. července 1692
postoupen. (D. Z. 151, O. 10.)

Poněvadž dotčený statek jenom za třetinu summy od-
í byl prodán a tím dědicové po Horovi pozůstalí, vdova
m malých dítek, příliš zkráceni byli a nedostavše po
há léta na dva díly otcí jejich ponechané ničeho, v nej-
bídě a nouzi žili, žádali opětně, avšak marně za na-
ení statku od Strahlendorfa jim nezaplaceného. Neboť až-
cís. resolucí l. 1639 král. komoře bylo nařizeno, aby
ám po Horovi pozůstalým, Alžbětě, Evě, Marii a Anně
řině, statek proti zaplacení třetiny král. fisku připadlé
navrácen, předce se to nestalo, nýbrž vedle návrhu ko-
y z dne 8. února 1653 cís. resolucí z dne 3. října 1653
cům Horovým jenom dotčené dvě třetiny při komoře
é byly vykázány. (C. 215, H. 17. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Joachym mladší Hora z Ocelovic na Veliké Černoci, při
missi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února
odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Čer-*
Velikou (kr. Žatec, okr. Podbořan.), tvrz a ves s dvorem
užním, s podacím kostelním, mlýny a vším příslušenstvím,
to Hora l. 1604 od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova
3.650 kop mš. koupil. (D. Z. 179, G. 2.) — Statek ten
rve za 26.636 kop mš., později za 22.570 kop 40 gr.
adnutý, l. 1623 hejtmanu *Matyašovi Ondřeji Portovi* za
ených na něj komoře české 17.000 zl. lehkých peněz
oupen a témuž vedle cís. resoluce z dne 17. září 1624
lán byl za 20.700 kop mš. dobrých peněz. Avšak Port
uto summu mimo dotčenou půjčku ničeho nezaplatil:
ež po jeho smrti l. 1625 statek ten postoupen býti měl
vi dřívějšího majitele, Adamovi Kristofovi Horovi, za
36 kop mš., z nichž po zaplacení dluhů na jeho dvě

třetiny 5125 kop a na třetí díl král. fisku náležející 2562 kop připadnouti mělo. Ale Hora, maje i dědicům Portovým summu oněch 17.000 zl., na 10.000 kop sníženou zapraviti, nechtěl se ujeti statku toho, který konečně l. 1629 prodán byl *Humprechtovi Janovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 14.000 zl., z nichž Horovi na jeho dvě třetiny jenom 1944 zl. 26kr. připadlo. Avšak i tato summa od Černína ještě l. 1652 nebyla zaplácena, ač témuž komora česká exekucí hrozila. — Vdova Anna Horová obdržela za pohledanost svou per 9500 kop míš. císa. pojištění jenom na 7000 kop míš., kteráž summa jí ještě l. 1651 od komory české nebyla vyplacena. (C. 215, H. 17, & P. 1/1. — Lib. conf. 2, f. 164. — D. Z. 299, P. 9 & 145, L. 2.)

Joachym starší Hora z Ocelovic, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, vystěhoval se ze země, nechtě přijati víru katolickou. (C. 215, C. 1/8.)

Adam a Vilém Smil Horčicové z Prostého, katolíci, při kommissi confiscationis dne 3. října a 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni; *Vilém* pak kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složil za pardon mu udělený pokutu 100 zlatých rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. 1/8.)

Jiřík a Moric Jindřich Horčicové z Prostého při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna a 27. června 1623 odsouzeni byli *třetího dílu* jmění svého, které však zamlčeli, totiž 27.000 kop míš. peněz nápadných, jež měli na statku Bratronicích za Salomenou Vratislavovou z Mitrovic, dcerou po Janovi nejstarším Horčicovi.

Mimo to zamlčel *Jiřík Horčice* statek svůj *Čekanice* (kr. Písek, okr. Blatna) — tvrz a ves Čekanice s dvorem poplužním v Rošicích (nyní samota), mlýnem a příslušenstvím — který l. 1616 od Štastného Vratislava z Mitrovic za 13.500 kop míš. koupil a zbytek summy trhové 4000 kop teprv l. 1624 zaplatil. (D. Z. 192, L. 5 & 292, H. 14.) Statek ten postoupil pak Jiřík Linhartovi Švarcbartovi ze Švarcbachu, který jej l. 1628 prodal za 11.200 kop míš. Janovi Rossau z Pallesanu a na Přecíně, kurfiřta bavorského nejvyššímu lieutenantu, tak že tento povinen byl ze summy trhové zaplatiti Janovi Jiřímu Horčicovi z Prostého a v městysi Mi-

sticích 4000 kop a Vilémovi Smilovi Horčicovi 3000 kop mš. (D. Z. 298, O. 14 & 145, D. 4.)

Poněvadž Jiřík a Moric Jindřich Horčicové ještě l. 1630 dily král. fisku v pokutě propadlé při kommissi transactionis se nenarovali, dne 10. března 1630 opět obesláni byli před kommissi a nařizeno jim, aby třetí díl z dotčeného nění svého ke král. komoře odvedli. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & H. 45.)

Vojtěch Horčice z Prostého (Horčický z Horčice a na lání) při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen k *manství*, nepřijal léna na statek svůj, *dvůr ve vsi Pláni* (Planá, kr. Písek, dom. Orlík) ohlásil teprv dne 21. srpna 1630 při kommissi, že statek on zamlčel a bez povolení strýni své *Polyxeně Zahradkové Vlčí hory*, roz. Horčické, za 2100 kop mš., prodal. Pročež o jeho smrti 1621 statek ten od král. komory ujat a l. 1638 dotčené Zahradkové dědičně prodán byl za 500 kop mš., terážto summa Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému hraběti Bukové na srážku jeho pohledanosti za komorou byla odedena. — Mimo to připadlo po Horčickém král. fisku 3000 op mš. nápadních peněz, kteréž měl Horčický na Bratrovicích pojištěné. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a H. 45. — D. dv. 7, f. 165.)

Jindřich Horňatecký z Dobročovic provinil se hrubě účastenstvím svým ve zpouře, a obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení peronu, nepostavil se a dle zprávy posla komorního složití nechtěl žádné pokuty, dokládaje, že při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 obvinění ze zpoury byl zproštěn pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kunata Horňatecký z Dobročovic, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen k *manství*, neměl žádného statku dědičného, tak že pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Mikuláš Horňatecký z Dobročovic, bratr Ondřejův, zemřel trvalé zpouře a při kommissi confiscationis dne 2. října 1623 za nevinného uznán i pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ondřej Horňatecký z Dobročovic, bratr Mikulášův, na braslavicích, Dobřeni a Radboři, byl mezi relatory na sněmu generálním l. 1620, při kterémž syn krále Fridricha Falckého

byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 21. října 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory všechny statky jeho byly konfiskovány, totiž: a) Statek *Zbraslavice* (kr. Čáslav., okr. Kutn. Hora), k němuž (dle desk zem. kvat. 1, E. 25) l. 1542 náležel zámek a městečko Zbraslavice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Štipoklasy, Hetlín a Rapošov, pak dílem vsi Ostrov, Machovice, Milánovice; též v *Poručicích* (zašly) 1 dvůr kmetců, pustotiny v Černinách, mlýny, lesy a rybníky s jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Věnek Malovec z Malovic postoupil v dluhu 100 kop gr. česk. Ondřejovi Hornátekému (D. Z. Menší zápisné, kvat. 236, F. 17).

b) Statek *Dobřeň* (kr. Čáslav., okr. Kut. Hora), k němuž náležely sídlo a tvrz Dobřeň s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a rybníkem řečeným Matoušovským, vsi celé Dobřeň s podacím kostelním, Solopisky s podacím kostelním, Maleňovice s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to manželka Hornátekého Kateřina, roz. Voděracká z Hrušova, od sestry své Lidmily Šanovcové, která též statek po otci svém Václavovi Voděradském l. 1606 zdědila (D. Z. 133, C. 27), l. 1610 za 25.500 kop míš. koupila. (D. Z. 183, N. 5.)

c) Statek *Ratibor* (Radiboř, Radboř, Ratboř, kr. Čáslav, okr. Kolín) — tvrz a ves Radboř s dvorem poplužním a ves Kořenice s příslušenstvím, jak též statek Hornátekému l. 1608 od Anny Doroty Voděradské, potom opět provdané za Petra z Libenthalu, roz. Kamejtské ze Lstiboře, matky Kateřiny Hornáteké, roz. Voděradské z Hrušova, v summě 5000 kop míš. listem obranným byl postoupen. (D. Z. 26, D. 30 & 140, B. 28.)

Tyto statky vedle cí. resoluce z dne 2. května 1626 za summu odhadní 69.145 kop míš. ponechány byly *Hornátekému* proti složení třetiny 23.048 kop 36 gr. míš. do král. komory. Na tuto třetinu poraženo bylo Hornátekému cí. resolucí z dne 21. listopadu 1626 z pohledanosti jeho manželky Kateřiny, na statku Toužetíně per 30.000 kop míš. pojistěné, 18.381 kop 56 gr. a 1700 kop úroků zadržalých, tak že Hornáteký na dotčenou třetinu jenom 4666 kop 40 gr.

sil. (C. 215, H. 18. — Lib. conf. 2, f. 422. — D. Z. 142, & 293, P. 9.)

an (Hynek) Horšický z Horšic, při kommissi confiscave-
vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 *polovice*
odsouzen, propadl statek svůj *Horšice* (Horsice, kr.
okr. Přestic), půl dvoru poplužního, tvrze a vsi se
osedlými a třetinou kollatury — za 3094 kop mš. od-
tý, který jemu pak z milosti dne 30. prosince 1623
mě 3834 kop mš. *v léno* byl postoupen. Horšický při-
no dne 22. června 1626 a jeho syn Mikuláš Vilém ob-
přísahu manskou l. 1638 na týž statek, kterýž mu po-
. 1652 proti zaplacení zadržalého stého peníze lenního
00 zl. (sníženého na 300 zl.) z manství byl propuštěn.
5, H. 19. — Lib. conf. 2, f. 259. — D. dv. 7, f. 32 &
68, I., f. 59.)

an Horský ryt. z Grünfeldu přistoupil ke konfederaci
českých s jinými zeměmi učiněné, též k sňesení sta-
odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení
sta Fridricha falckraběte; předce však, jsa katolík, po
své při kommissi confiscationis dne 29. října 1622
y za provinění své byl osvobozen. (C. 215, C. 1/2 &
11.)

Maximilian Hošťálek z Janovic (z Javořic), primator města
byl již l. 1617 na sněmu dne 8. června proti přijetí
řízete Ferdinanda (II) za krále Českého, čímž sobě ne-
t jeho způsobil, tak že hned potom primatorství byl
n; náhradou za tuto potupu od stavův odbojných do
direktorů stavu městského pojat, účastnil se povstání
ě tím, že zpečetil a podepsal konfederaci, pak že Fri-
t Falckého za krále volil, též při jeho příjezdu do krá-
í Českého v Žatci dne 27. října 1619 slavně uvítal a
ně svém ubytoval. Mimo to koupil l. 1620 od stavů
: duchovní abatyše a konventu kláštera Týneckého,
líl vsi *Hříškova* (okr. Loun.) s příslušenstvím, za summu
ní 1865 kop mš., zaplacených až na 400 kop, z nichž
atu ročně 24 kopy dotčenému klášteru dávatí měl.
192, M. 26.) — Pro tato provinění při kommissi hrdební
král. výpovědi z dne 26. května 1621 odsouzen *hrdla*,
statku, dne 21. června t. r. byl stat a hlava jeho do

Žatce po pacholcích katových odeslána a tam na bráně městské přibita. *)

Jmění Hošťálkovo, mimo dukáty a skvosty zlaté, které při zatčení jeho cí. rytmistr Gradýn si mocně vzal, od král. komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dvůr ve Velichově* (Welchau, okr. Žatec.) s dílem vsi *Hříškova* (Říškov, okr. Loun.), odhadnutý za 2100 kop míš.; pak *dvůr poplužní v Žiželicích* (Schiesselic, okr. Žatec.), odhadnutý za 1725 kop míš., kteréž dvory od komory l. 1623 koupili za 3600 kop míš. měšťané v Mostě, *Jan Muk z Mukenthalu* a *Jiří Schön z Schöneku*. (C. 215, H. 20. — Lib. conf. 2, f. 464.) — Díl vsi Hříškova svrchu vytčený navrácen byl klášteru Týneckému. — b) *Dvůr s dvěma zahradami v Žatci*, odhadnutý za 2020 kop míš., prodán byl od komory české za 980 kop míš. cí. rychtáři *Jindřichovi Gergovi*; avšak vedle cí. resol. 8. listopadu 1630 a 1. dubna 1631 sirotkům Hošťálkovým, Janovi Zikmundovi a jeho bratřím, navrácen jest proti zapravení části 400 kop míš., od dotčeného Gerga již zaplacené. (C. 215, H. 20.)

Vdově po Hošťálkovi pozůstalé *Dorotě* přisouzeno bylo z věna 1896 kop toliko 1661 kop míš., při kteréž pohledanosti jakož i při domě svém, pak dvoru pustém s 111 korc. rolí dne 21. dubna 1627 byla zůstavena, což vše při odchodu svém ze země pro náboženství strýci svému k opatrování zanechala. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.) Ale poněvadž její synové a dědicové při vpádu saském l. 1632 do města se navrátili, všecko jmění po ní pozůstalé od král. fisku bylo ujato.

Jan House z Krásné Hory (Hause von Zierberg) odešel ze země za příčinou reformace, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl pohledanost svou za knížetem Vilémem z Lobkovic na statku Jedibabech pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{10}{38}$.)

Jan Houska ryt. ze Zahradky, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 30. května 1623 odsouzen k *manství*, nepřijal léna na statky své, tvrz a ves *Pošna* a

*) Teprv l. 1632, když město od lidu Saského mocně bylo vzato, s lidem nepřátelským též synové Hošťálkovi Cipryan a Maximilian se navrátili, hlava otce jejich s brány sňata jest.

vesnice *Proseč, Zahrádka a Vysoká Lhota* (kr. Tábor, okr. Pacov) s dvory poplužními. Po smrti jeho tyto statky od král. komory ujaty, za 12.345 kop m. odhadnuty a l. 1627 prodány byly za 14.104 kop mš. cizozemci *Maximilianovi Pechlarovi ryt. z Meminku*, jemuž summa trhová za službu vojenskou poražena a statky dotčené cíś. resolucí dne 9. září . 1628 z manství byly propuštěny. (D. dv. 7, f. 222; 53, f. 114; 68, I., f. 52.)

Vdově po Houskovi pozůstalé, *Mandaléně, roz. Kapounové z Svojkova*, věno její per 6250 kop m. na statku onom pojištěné nebylo od komory české vyplaceno; protož se o ně ucházel *Hendrych nejstarší Kapoun ze Svojkova*, cíś. rytmistr, l. 1648 i na místě dvou bratrů a strýců svých jakožto dědiců po strýni své Mandaléně (sestře děda jeho), jemuž teprv l. 1652 při kommissi revisionis pozůstalost dotčená bez úroků byla přisouzena. (C. 215, C. 1/10 a H. 3. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 154, B. 30.)

Adam starší Hozlaur ryt. z Hozlav (Hazlovský z Hazova, jinak Haslauer), při kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 5. listopadu 1622 při *polovici* zanechán, propadl polovici jistin, 16.800 kop mš. vynášejících, z nichž však 8000 kop k ruce manželky své Alžběty, roz. z Vchynic, l. 1616 pojistil na statku svém Hradišti nad Vltavou a Sázavou (Hradištko, kr. Pražský, okr. Jilov.), k němuž náležela tvrz a ves Hradiště s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Branšov (Brunšov) s přívozem, Pikovice, Měchenice a díl městečka Štěchovic. — Statek ten, který Hozlaur l. 1617 za 14.300 kop mš. *Marianně Morakšové, roz. Novohradské z Kolovrat*, prodal (D. Z. 139, B. 25), pro jistinu dotčenou od král. komory byl ujat.

Z jistin vytčených připadlo král. komoře 4000 kop mš., a druhá polovice Hozlaurovi přisouzena byla jistým recessem král. místodržících a komory české; ale ani jemu nebyla pojištěna, ani jeho dcerám zaplácena. Neboť Hozlaur obviněn opět dne 5. ledna 1633 od král. prokuratora z velezrády, již prý se dopustil přistoupením k nepříteli při vpádu saském l. 1631, proto při kommissi confiscationis Fridlandské dne 2. září 1633 odsouzen byl všeho jmění. Ačkoliv pak po smrti jeho nejstarší dcera Voršila žalobu prokuratora

vyvrátila, předce marně se domáhala ještě l. 1638 dotčené jistiny 4000 kop míš., jí a sestrám jejím nezletilým při kommissi revisionis opět prisouzené, jakož i *domu* otcovského, v Novém městě pražském na Spálené ulici v rohu vedle Tomáše Horáčka ležícího, jehož se ujal cíś. rychtář dne 2. června 1632 k ruce Albrechta z Waldšteina, po jehož smrti král. fisku připadl. (C. 215 H. 5 & P. $\frac{2}{5}$.)

Adam mladší Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis obviněn, že podporoval zpouř stavů placením kontribucí a postavením lidu jízdeckého i pěšího, ač nebyl odsouzen, předce statek jeho *Olší* (dom. Milevsko, kr. Tábor.) — tvrz a ves Olší s dvorem poplužním a ves Nové Dvory, tak jak to Hozlauer l. 1618 od otce svého Jindřicha za 8000 kop míš. koupil (D. Z. 139, C. 30.) — od král. komory ujat a za 10.096 kop míš. odhadnut byl. Ale poněvadž na témž statku sedm bratří Hozlaurových podíly své otcovské měli v sumě 5100 kop míš., k žádosti své dne 8. května 1623 Jindřich mladší, Václav a Jiří i na místě bratří svých nezletilých zůstaveni byli proti zaplacení dluhů při statku dotčeném, z něhož Adamovi jenom 1000 kop náleželo. Tento pak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 osvobozen byl i pokuty za pardon mu udělený, poněvadž na díl svůj dotčených 1000 kop dlužen byl 900 kop. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & H. 5. — Lib. conf. 2, f. 474.)

Hozlaurové z Hozlav Albrecht starší, Jiří a Vladislav, při kommissi confiscationis dne 3. října a 12. listopadu 1623 pokuty osvobozeni, nepostavili se l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se o pokutu za pardon jim udělený smluvili; neboť Jiří byl zajat v Turecku, ostatní pak pro náboženství l. 1628 ze země odešli. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Taktéž se nedostavili před kommissi transactionis dle obeslání z dne 5. února 1629 *Gabriel Hozlaur*, hejtman panství v Roztokách u knížete z Lichtenšteina, který se provinil v čas vzpoury přistoupením k zavržení krále Ferdinanda II.; *Jan Hozlaur*, který zemřel, nezanechav ničeho, a *Václav Hozlauer* na Prostaji v Moravě, který prý pokutu na Moravě kardinálovi Dietrichšteinovi složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Bohuslav Nester Hozlaur z Hozlav a na Voltyních, roz-
 v se s bratry svými Jindřichem starším a mladším, Ja-
 a Jiřím, Vilémem a Jaroslavem o statky po otci Křišto-
 i nejstarším pozůstalé l. 1619, táhl s mnohými jinými po-
 alci do markrabství Moravského i do arciknížectví Ra-
 ského, a na svůj vlastní náklad po deset neděl válečně
 řebovati se dal. Avšak na žádost svou, v níž dokázal, že
 om těžkými pohrůžkami k tomu tažení byl přiveden, od-
 ře zase na milost přijat a při jmění a statečku svém
 'tyních (okr. Tábor) zanechán jest vedle cíś. resoluce l. 1620
 čtvrték po památce Početí Panny Marie. Z té příčiny
 obozen byl i pokuty za pardon mu udělený dne 21. čer-
 ce 1629 při kommissi transactionis. (C. 215, C. 1/4 & H. 5.)

Jan Jiří Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis
 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl
 ek Dobronice*) (kr. Tábor, okr. Bechyň.) — tvrz a ves
 vorem popl. a ves Staré Sedlo (Altsattel) — který od komory
 summu odhadní 5192 kop mš. l. 1623 jeho bratr *Bohu-*
Nester koupil. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 197. —
 Z. 142, Q. 3.) — Ale poněvadž Bohuslav Nester na
 mu trhovou za týž statek jakož i za statek *Srlín* (viz
 oslav Hozlauer) i s úroky 5101 kop mš. vynášejícími nic
 aplatil, oba statky opět l. 1636 od král. komory ujaty a
dinandovi Pruggerovi z Grünburgu, nejvyššímu poštministru
 l. Českého, za 15.600 kop mš. postoupeny byly. (D. Z.
 , E. 22.)

Jan Sigmund Hozlaur z Hozlav při kommissi confiscationis
 král. prokuratora l. 1623 obviněn byl, že se k rebellům
 ojíil, direktorů předsevzetí schvaloval a hájiti slíbil, kon-
 uce k válce rebelské platil a sám osobně ve vojsku sta-
 ském na Moravu a před Vídeň táhl i lid svůj k tažení
 al. Avšak žaloba ta zůstala nevyřízena, poněvadž kom-
 se téhož času byla zrušena. Hozlaur pak chtěje v stáří
 n pro náboženství ze země odejítí, zavázal se při kom-

*) Statek *Dobronice* — zámek D. s dvorem poplužním, lesy a rybníky,
 Dobronice, Rataje, Staré Sedlo, Běhice, Slapy, Voltyně, Nové Dvory,
 í a Slavňovice, pak vsi zástavné *Srlín* a *Bojenice* — po Jindřichovi
 aurovi pozůstalý, rozdělili na 5 dílů l. 1572 jeho synové a dědicové
 Křištof, Jetřich, Adam a Jiřík. (D. Z. 66, G. 15.)

missi transactionis dne 9. června 1628 za udělení perdonu složití pokutu 75 zl. rýn. z domu svého v Hroznětíně (Lichtenstadt. (C. 215, C. 1/4 & H. 5.)

Jaroslav Hozlaur z Hozlav v trvalé zpouře l. 1619 jeda z města Vodňan domů na cestě od lidu uherského zabit, a pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění odsouzen byl. Statek jeho *Srlín* (kr. Tábor, okr. Bechyň.), ves s dvorem poplužním a půl vsi *Zběšice*, od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 3548 kop míš. l. 1623 prodán bratru jeho *Bohuslavovi Nesterovi*, jemuž ze summy trhové díl Jaroslavovi z milosti ponechaný per 1745 kop míš. byl poražen. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 198. — D. Z. 142, Q. 4. — Viz též Jan Jiří Hozlaur.)

Jeronym Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 *pátého dílu* jmění odsouzen, propadl statek *Hněvkovice* (kr. Budějov., dom. Vltav. Týn.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který již před vítězstvím na Bílé hoře od císař. lidu válečného mocí byl vzat a *Janovi Častolarovi* v summě 1000 zl. rýn., k potřebám válečným půjčené, k užívání postoupen; potom za 10.958 kop míš. odhadnutý, vedle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 14. prosince 1621 darem odevzdán byl arcibiskupovi Pražskému proti zaplacení dotčených 1000 zl. Častolarovi na něm pojištěných.

Dědicům Hozlaura mělo vydáno býti z komory české po zaplacení dluhů tolik, zač by stály ostatní čtyry díly Hozlaurovi ponechané. Avšak marně se domáhala *Anna Hozlaurová*, vdova po jeho bratrovi Vilémovi, zase provdaná *Turnovská*, pohledanosti per 4000 kop míš. k ruce dcery po Vilémovi zůstalé; neboť tato pohledanost, jakož i díl *Anně Marii*, manželce *Gabriele Hozlavského* per 1000 kop míš. náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 257.)

Jindřich starší Hozlaur z Hozlav zemřel v městě Táboře proti císař. vojsku uzavřeném v trvalé zpouře a pro provinění své při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Pročež statek jeho *Branlín* (Brandlín, okr. Soběslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním,

král. komory ujat a odhadnutý za 10.060 kop 10 gr. mš. 1623 za 10.000 zl. *Janovi staršímu Černínovi s Chudenic* oupen byl. Poněvadž ale vdova pozůstalá po Hozlaurovi, roz. z Reizensteina, pro svou pohledanost per 9000 kop statku toho vzdáti se nechtěla, týž statek teprv l. 1626 dán byl za summu odhadní *Štěpánovi Drago Draghi*, ryt. aběti z Palatinu, rytmistru pluku Dona Baltasara de radas, tak že vdově Hozlaurové pohledanost její ze summy vé zaplacená býti měla. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, 11. — D. Z. 145, N. 23; 299, R. 15.) — Avšak vdova laurová, potom zase provdaná za *Šindela se Štěkře*, při missi confis. Fridlandské dotčené pohledanosti své byla uzena, proto že při vpádu saském l. 1631 nepříteli podávala, o katolických osobách špatné a hanlivé řeči měla atku Kyrberku (Kirchenbirgu), krajskému hejtmanu Hertnáležejšího, se ujala. Ale poněvadž z jmění jejího po ce dluhů toliko 1000 zl. zůstalo, pokuta jí uložená na zl. rýn. byla snížena. (C. 215, E. 1 & H. 5.)

Jindřich mladší a Jan, bratři Hozlaurové z Hozlav, při missi confiscationis dne 9. listopadu 1622 odsouzeni *třetího dílu* jmění svého, propadli statek *Rataje* (kr. Tábor, Bechyň.) — sídlo a ves Rataje s dvorem poplužním 2 sedláky a 2 chalupami,*) pak tři poddané ve vsi jiné — který odhadnutý za 5117 kop 39 gr. mš. od komory koupil l. 1623 za 6000 kop mš. *Adam starší ernberka*, jemuž summa trhová poražena byla na jeho ensi za komorou českou. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, 5. — D. Z. 468, D. 7 & 13.)

Jiří Arnošt Hozlaur z Hozlav, emigrant, navrátil se při lu saském l. 1631 do země s kommissařem saským Janem n z Felzu, u něhož byl ve službě; protož při kommissi is. Fridlandské l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, avšak ěl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Oldřich Hozlaur z Hozlav, při kommissi confiscationis 9. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl:

*) Statek *Rataje* a ves Zběhlce se 7 sedláky prodali bratři Hozlau-Jindřich mladší, Jan ml., Adam ml., Jiří a Václav l. 1618 bratru a Oldřichovi za 6000 kop mš.; ale prodej ten v čase zpoury uči- byl zrušen. (D. Z. 139, G. 5.)

- a) Stateček *Zběšice* (Běšice, kr. Tábor, okr. Bechyň.) — půl vsi zpustlé a vypálené — který l. 1623 za summu odhadní 959 kop mís. koupil jeho bratrovec *Bohuslav Nester Hozlaur*.
- b) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti Zderazské ležící, který teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) Pohledanosti bratří Hozlaurových Václava a Adama mladšího per 1000 kop, a Evy Barbory Hozlaurové per 1750 kop mís. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 199. — D. Z. 142, Q. 5.)

Petr Pavel Hozlaur z Hozlav po vítězství bělohorském pro nedostatek zdraví do Tábora se odebral, odkudž odejít nemohl, poněvadž Táborští, nechtíce se poddati, všem obyvatelům toho pod trestem na hrdle a statku zapověděli; mimo to jsa v podezření, že k císaři se kloní, byl tam uvězněn a l. 1621 zemřel. Nicméně od král. prokuratora při kommissi hrdelní byl obviněn a jeho statky hned od král. komory ujaty jsou, totiž: tvrz a ves *Uhřice* (kr. Tábor, okr. Sedlec., dom. Prčic.) s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; tvrz a ves *Libenice* s dvorem poplužním, pak dílem vsi Bolešín (Bolešín) s 2 osedlými, Záhoří a Monín po 1 osedlém, Božetín s krčmou, Hatov s 3 osedlými, Porádkov (Borátkov) s 2 osedlými, Dobřejov Hořejší a Dolejší po 1 osedlém, Záběhlce s 2 osedlými a Dvorce s 4 osedlými a krčmou, jak to Hozlaur s manželkou svou Veronikou l. 1618 od *Fridricha z Bílé* koupil za 16.500 kop mís., na kterouž summu toliko 5000 kop manželka Hozlaurova odvedla. (D. Z. 191, G. 29 & 192, C. 2.) Viz Fridrich z Bílé.

Ačkoliv pak Hozlaur vedle král. výpovědi z dne 12. listopadu 1622 při kommissi confiscationis dne 9. prosince t. r. žaloby byl osvobozen, přece statky jeho, v čase zpourey koupené, od kommissee confis. l. 1623 prodány byly za summu odhadní 10.572 kop mís. *Zdeňkovi Lvovi Libšteinskému z Kolotrat*, který je však vedle nařízení komory české z dne 12. května 1623 vdově Hozlaurové měl postoupiti, ale nedbaje toho l. 1629 je prodal se statky Kasejovicemi a Dobrošovicemi za 20.000 kop mís. *Barboře Šeitlerové*, měšťance Menšího města pražského, tak že teprv na opětne nařízení král. komory z dne 30. dubna 1630 *Hozlaurové* byly navraceny.

215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 163 & 463. — D. Z. 144, & 3; 297, H. 25.)

Vilém starší Hozlaur z Hozlav na Slapech a Dražickách, kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen k dílu jmění, propadl statky *Dražičky**) (Dražička) a y (kr. Tábor, dom. Želeč.) — tvrz a ves Dražičky s dvo-
poplužním, vsi Slapy s dvorem popl. a Lhotku Hnoj-
— které odhadnuté za 8730 kop mš., od komory čes-
koupila l. 1623 *Lidmila Pechlerová*, roz. Novohradská
lovrat, za 9600 kop mš. — L. 1629 domáhal se toho
aur při kommissi revisionis, aby mu na jeho dva díly
6400 kop mš. aspoň nějaká část vyplacena byla, do-
aje, že statek jeho k velikému jeho zkrácení a škodě
š levně a k tomu ještě na dlouhou (špatnou) minci pro-
byl, kdežto stál dle contratasy za 20.559 kop mš.
ých peněz. Avšak nedostalo se Hozlaurovi ničeho z do-
é summy; teprv dědička jeho *Voršíla Pavlovská*, roz.
aurova, obdržela na pozůstalost svou dne 2. října 1666
pojištění. Tato jsouc nevidomá a zcela zchudlá, od služby
po 19 let podporovaná, při kommissi revisionis vyhle-
la toho, aby pojištění dotčené někomu jinému prodati
postoupiti mohla; ale věc ta ještě l. 1690 nebyla vy-
na. (C. 215, H. 5. — Lib. conf. 2, f. 204. — D. Z. 141.
c.)

Volf Hozlaur z Hozlav pro účastenství své v kommissích
stalců při kommissi executionis odsouzen k vypovězení
věčnost z království Českého, avšak vedle král. výpovědi
e 2. června 1621 z milosti v poutech do Rábu dodán
měl; což jest se nestalo, tak že toliko u vězení v Sta-
městě pražském jeden rok seděl. Když pak k ruce téhož
aura l. 1629 jistá summa peněz za jeho statek na Ja-
Jetřichovi Berkovi z Dubé a Lippého při soudu nejvyš-
purkrabství pražského přisouzena byla, učinil na ni
věd král. prokurátor dokládaje, že Hozlaur ji v pokutě
adl. Ale poněvadž Hozlaur vedle dotčeného rozsudku

*) Statek *Dražičky* — tvrz a ves s dvorem poplužním a pivovárem
Lhotku Hnojnovu s příslušenstvím — koupil Hozlaur l. 1618 za
zpouř za 7700 kop mš. od Marie z Myslovské, roz. z Olbramovic
Z. 192, B. 23.)

ani statkův a jmění svého ani práv a spravedlností svých odsouzen nebyl, zůstaven jest k žádosti dcery své *Aleny Sternberkové* při této summě peněz dle výpovědi komory české z dne 5. března 1629. (C. 215, H. 5.)

Jaroslav Hrabaně z Přerubenic nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Bořek Hradecký z Bukovna s Václavem Zdeňkem Hradeckým při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey zprostěn, podržel statek *Bitovany* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, který otec jeho Viktorýn l. 1618 od Václava Vostromiřského z Rokytníka za 6500 kop míš. koupil (D. Z. 140, B. 12); potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam z Hradešína zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž všecko od král. komory bylo uято, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech, proti sv. Benediktu podle domu Petra Josefa ležící, který l. 1624 koupil kapitán *Felix Frey ryt. z Pambergu* za 3500 kop. míš.; ze summy trhové polovice dána *Janu Divišovi z Hradešína*, synovi po Adamovi pozůstalému. (C. 215, D. 16. — Lib. contract. viridis 12, f. 178.) — b) *Jistina 1000 kop míš.*, od obce Nového města pražského Hradešínovi povinná, z níž propadlou polovici 500 kop obec tato do úřadu rentmistrského odvésti měla. K žádosti pak obce za osvobození takových dluhův, povinných osobám pro vzpouru odsouzeným, povoleno jí od komory české dne 24. března 1624 proti věřitelům svým vyhledávati příročí do summy 16.562 kop 49 gr., jež za komorou dluhu spravedlivého měla. (C. 215, D. 16.)

Ian a Sigmund Bohuchvalové z Hrádku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července a 15. září 1623 odsouzení byli *třetího dílu* jmění; avšak rozsudek ten pro zrušení kommissey nebyl vyhlášen, tak že zůstaveni byli při jmění svém. Teprv l. 1629 obesláni byli před kommissi transactionis za příčinou vyrovnání se o pokutu dědicové *Jana Bohuchvala*, syn *Viktorýn Bohuchval z Hrádku* a

a jeho Anežka; ale posel komorní nemohl se jich do-
na Plzeňsku, kde Viktorýn po otci svém předešle držel
k *Čachrov* — tvrz starou na Čachrově, při ní stavení
s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem; městečko
rovo s podacím kostelním dvojím, ves Jesení s mlýnem
ní a s krčmou ve vsi Novém (Onom) Světě, jak to léta
za 5000 kop mš. prodal manželce své Kateřině, roz.
ovic, a tato l. 1614 opět jemu odkázala. (D. Z. 187,
10, 137, E. 11.) Statek ten postoupil Viktorýn l. 1628
i Šlovickému ze Šlovic a bez pochyby z příčiny refor-
ze ze země odešel. (C. 215, C. 1/4.)

Adam Daniel Hrobčický ryt. z Hrobčic při kommissi
scationis dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne
června odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, v kterémž
od komory ujaty byly všechny statky, které Hrobčický
otcem svým *Janem Jiřím* starším po otci svém Rackovi
islavovi) byl zdědil, totiž: a) *Budenice* (Budynice, kraj
., okr. Slan., dom. Zlonice), — tvrz a ves Budenice
orem poplužním, mlýnem, pivovárem a vinicí, vsi Jar-
Bakov s mlýnem a rybníkem, též ves pustá Budenický,
to l. 1550 Adam Hrobčický od Petra Chotka z Vojnána
000 kop mš. koupil (D. Z. 48, F. 21); — b) *Kamenný*
t (Kamenomost, kr. Praž., okr. Velvar., dom. Nelahoze-
, ves s dvorem poplužním a jedním osedlým ve vsi
ně. — Tyto oba statky, z nichž první za 11.730 kop,
ý za 8077 kop mš. byl odhadnut, od král. komory dne
prosince 1623 prodány byly nejvyššímu hofmistru král.
ého *Adamovi z Waldšteina* za summu odhadní 19.807
mš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 12 a 13. — D. Z.
B. 13 a 14; 293, B. 7 a 9.)

Podle sečtení komory české z dne 8. října 1652 nále-
jedna polovice z dotčené summy trhové Janovi Jiřímu
símu Hrobčickému, bratrovi odsouzeného Adama Daniela;
k tento ještě l. 1658 domáhal se při kommissi revisionis
pojištění na tuto svou pohledanost i s úroky v tak
bých letech vzešlými. Dvou třetin pak per 6602 kop
z druhé polovice Adamovi Danielovi náležejících,
ně vyhledávali jeho synové, Jan Jiří mladší, Albrecht a
slav, ještě l. 1660 při kommissi revisionis et restitutionis.

Neboť otec jejich též při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 všeho jmění byl odsouzen, poněvadž zůstává pro náboženství v cizině, ve švédském vojsku sloužil, s nepřítelem l. 1631 do země přijel a v Žatci jat byl. Protož i jeho *dům v Novém městě pražském* na Zderaze ležící na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, H. 21 & P. $\frac{2}{4}$.)

Bohuslav starší Hrobčický ryt. z Hrobčic na Ličkově a Želči, při kommissi confiscationis odsouzen *všeho jmění*, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 při dvou dílech zůstaven, propadl: a) Statek *Ličkov* (Litschkau, kr. Žatec), *) k němuž náležel zámek Ličkov s předhradím, s dvory poplužními Ličkovským, Želečským, Drahomyslským, Třeskonickým a Nečemickým, pak dvorcem pustým v Malém Očichově; vesnice Ličkov, Třeskonice, Nečemice (Nečenice), **) *Želeč* (Seltsch), ***) Malé Vočichovice (Očihovec, Klein-Otschehau), Trnovany, Drahomysl, Liběšice (Libišice) a Kluček (Klutschkau). Tento statek podle cíś. resoluce z dne 12. května 1623 za summu odhadní 55.660 kop míš. prodán byl *Hertvíkovi Vratislavovi z Mitrovic*, jemuž ze summy trhové poraženo 20.000 kop míš., kteréž mu cíś. resolucí z dne 19. ledna 1623 z milosti byly povoleny náhradou za jeho utrpení a věrné služby v čase zpourey. Taktéž nezaplatil Vratislav, ani dědicové jeho summy 5044 kop míš., přiražené při ratifikaci smlouvy trhové. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 141, E. 22 & 194, K. 28.)

b) *Dům* v Menším městě pražském v osadě sv. Jana v Oboře na Hluboké cestě ležící, l. 1614 za 1312 kop míš. koupený, který však ponechán byl Hrobčickému a jeho man-

*) Panství *Ličkov* — zámek L. s předhradím, oborou, pecí vápennou, lesem; dvory poplužní Ličkovský, Nečenický a Dobříčanský; vsi Ličkov, Nečenice s podacím kostelním, Třeskonice, Liběšice s podacím kostelním, Kluček s mlýnem, Drahomysl, Dubčany, Dobříčany s podacím kostelním, s mlýnem a Trnovany s příslušenstvím koupil l. 1594 Diviš Hrobčický od J. M. C. za 60.448 kop míš. (D. Z. 170, A. 30.)

**) Díl vsi *Nečenice* (Nečimic) s podacím kostelním koupil Hrobčický l. 1620 ve zpouře za 3685 kop míš. od Viléma Hrušky z Března. (D. Z. 140, B. 29.)

***) Tvrz a ves *Želeč* s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslušenstvím koupil l. 1575 Diviš Hrobčický od Viléma Vostrovce z Kralovic za 7450 kop míš. (D. Z. 62, B. 26.)

telce Barboře, roz. z Oberndorfu, již vlastně náležel, proti zaplacení třetiny per 130 kop, král. komoře propadlé.

Hrobčický marně žádal dne 1. července 1623, aby mu statek Ličkov, dle kontratasy za 97.165 kop odhadnutý, zase dědičně postoupen byl. Potom pro náboženství ze země se vystěhovav, při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Žatce přijel, statku Vroutku, Heřmanovi Černínovi náležejícího, nocně se ujal a jej vyšumoval; pročež *při kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen, propadl též dvě třetiny (37.106 kop m.) za statek Ličkov předešle mu ponechané. — Jeho manželka domáhala se l. 1629 i za let následujících toho, aby jí byla přisouzena pohledanost její, na statku Ličkově per 11.700 kop m. pojištěná; avšak není v aktech vyčteno, zdali toho dosáhla. (C. 215, H. 21 & P. 1/4.)

Jan Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 *třetího dlu* jmění svého byl odsouzen. Statek jeho nanský *Přítčina* (kr. Praž., okr. Rakovnick, dom. Kolečovice), rozděleným synům jeho Jiřímu Havlovi, Rudolfovi, Ladislavovi a Janovi Bořivoji již l. 1621 byl odňat, avšak zase jim navrácen a k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.) — Mimo to dům „*Culehnerovic*“ (Culehnera Jiříka) v Starém městě pražském blíž kostela sv. Ondřeje vedle hřbitova ležící, který Hrobčický držel v summě naň půjčené 1868 kop 30 gr. míš., edle dekretu komory české 10. července 1629 od císař. rychtáře byl ujat, ale t. r. postoupen synům Hrobčického za summu odhadní 2100 kop míš., tak že jim třetina, král. komoře z něho náležející, per 700 kop míš. na jejich dvou flech ze statku Petrovic jim ponechaných byla porážena. (C. 215, H. 21. — Lib. contract. caerul. 3, f. 411.) — Viz i Havel Hrobčický.

Jan Vilém Hrobčický ryt. z Hrobčic zemřel v trvalé zpouře, však při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl *osvobozen*, tak že jeho dědicové podrželi statek *Chodov* (okr. Karlín) — tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, ves Litochleby — který Hrobčický l. 1616 za 18.000 kop m. 100 dukátů od Benjamina Fruweina koupil. (D. Z. 190, . 20. — C. 215, C. 1/4.)

Jiří Hrobčický ryt. z Hrobčic, při kommissi confiscationis dne 4. února 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Údešice* (nyní dvůr popl. u Jarpic) a *Paleč Veliký* (kr. Praž., okr. Slan., dom. Vraní), který dne 16. května 1623 nejvyššímu hofmistru král. Českého *Adamovi z Waldšteina* k správě a opatrování postoupen, potom dne 5. prosince t. r. prodán cizozemci *Arnoštovi hraběti de Monte-Cuculi* za summu odhadní 38.573 kop m. (45.001 zl.), na kterou témuž poraženo za služby vojenské 39.861 zl. a zbytek darován vedle cís. resol. 27. února 1625, 4. května 1627 a 2. listop. 1630. Monte-Cuculi pak prodal statek ten za touže summu *Matyášovi Arnoldýnu z Klaršteina*. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 11, D. Z. 154, C. 19—26.)

b) *Dvůr ve vsi Šlapanicích*, na statku Údešickém ležící, byl též v pokutě ujat; avšak náležel manželce Hrobčického, *Marii*, roz. z Pašeňova, která jej od manžela svého l. 1608 za 2000 kop m. koupila a synu svému *Adamovi Štastnému* dědičně odkázala. Pročež témuž l. 1623 na žádost otce od komory české byl ponechán a potom l. 1633 jeho strýci Mat. Arnold. z Klaršteina v dluhu 200 dolarů k užívání postoupen. (C. 215, H. 21.)

c) Ves *Kmetiňoves* (kr. Praž., okr. Velvar.), kterou Hrobčický od Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrůžického z Kolovrat l. 1620 v čase zpourey za 12.000 kop míš. koupil (D. Z. 193, G. 21.) a až na 7000 kop míš. zaplatil; avšak ves tu žádal l. 1623 nazpět probošt kláštera Doksanského, jemuž od starodávna náležela. (C. 215, H. 21.)

d) *Dům v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Jindřicha* ležící, „u *Emků*“ řečený, jehož polovice manželce Hrobčického náležela a od ní synovi byla odkázána, s jednou vinicí u Prahy, odevzdán ku správě a opatrování Adamovi z Waldšteina, potom Hrobčickému ponechán, avšak pro jeho provinění při vpádu saském l. 1631 na poručení komory české dne 9. září 1643 opět v pokutě ujat byl. (C. 215, H. 21 & P. 2/2.)

e) *Jistiny* na 10.000 kop míš. vynášející. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický na polovici z milosti mu ponechanou per 19.286 kop m. neobdržel ničeho, a poněvadž potom při kom-

si Fridlandské dne 25. ledna 1634 opět byl odsouzen, ho syn *Adam Šťastný* marně se domáhal toho, aby mu ená polovice a jistiny, po otci a matce jeho na statcích fiskovaných per 15.987 kop m. pojištěné, od komory české vydány. Po jeho smrti (1642) domáhali se jeho strý- Jan Jiří starší a mladší a Albrecht Ladislav Hrobčický : l. 1666 této pozůstalosti na ně připadlé, ale pro vy- ní lhůty (propter lapsa fatalia) byli odmrštěni. (C. 215. /.)

Jiří Havel Hrobčický ryt. z Hrobčic, syn Jana †, též od- eného, při kommissi confiscationis 21. srpna 1623 vedle výpovědi z dne 27. června odsouzen *třetího dílu* jmění, adl statek *Petrovice* (kr. Pražský, okr. Rakovnsk), k němuž žely tvrz a ves Petrovice s dvorem poplužním, ovčínem, várem, 2 osedlými ve vsi Příčině a vším příslušenstvím, to vše ke právu manskému k hradu Křivoklátu náležející 89 Havel Hrobčický od Ferdinanda Renspergera z Renš- u za 7500 kop gr. česk. koupil, a k tomu též ves *Šanov* lacím kostelním, s chalupami nad Senomaty, vsi Oujezdec, z Nouzov, Václavy s dvorem poplužním, Řeřihy a Hosto- e s příslušenstvím od téhož Renspergera za 11.500 kop česk. prikoupil. (D. Z. 167, E. 29.) — Statek ten za mu odhadní 25.932 kop 50 gr. míš. od komory prodán dne 4. října 1623 císař. radovi a hejtmanu panství Bran- kého *Janovi Zellerovi s Rosenthalu*, kterýž jej zcela za- l. — Ze summy trhové připadlo král. fisku na třetinu . kop 16 gr.; Hrobčický pak obdržel od komory na po- u dvou dílů per 17.288 kop 33 gr., jemu a jeho nezle- i bratřím ponechaných, dne 13. října 1623 část 12.685 míš. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 304. — D. Z. B. 30 & 293, D. 6.)

Krištof Hrobčický ryt. z Hrobčic na Velkém Očechově bříčanech, při kommissi confiscationis odsouzen všeho í, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 (publ. 30. a) při *polovici* zůstaven, propadl statky: a) *Dobříčany* ritschan, kr. Žatec), tvrz a sídlo rytířské nově postavené, 20 od lidu vojenského vypálené, s dvorem poplužním snicemi; b) tvrz a sídlo rytířské ve *Velkém Vočechově* ov, Gross-Otschehau, kr. Žatec, okr. Podbořany) s dvo-

rem poplužním a vsi Velký a Malý Očihov;*) c) dvůr poplužní v *Dubčanech*. — Tyto statky od komory české za 40.155 kop 47 gr., též svršky za 1148 kop 36 gr. odhadnuté zastaveny byly Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic v jisté summě k válečným vydáním půjčené; pak l. 1623 prodány cizozemci *Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní, kteráž cíś. resolucí 22. srpna 1623 při ratifikaci smlouvy ještě na 34.692 kop 34 gr. byla snížena. (D. Z. 153, F. 3.)

Pročež Hrobčický dne 31. srpna 1628 podal ke kommissi liquidationis et revisionis stížnost, v níž dokázal, jaká křivda, škoda a zkrácení při odhadu a prodeji jeho statkův mu byla učiněna. Neboť Hrobčický statky ty při *bratrském dělení* přijal za 86.000 kop míś. a přikoupil k nim polí a luk, tak že by je byl před jich konfiskací ani za 96.000 kop m. neprodal; i dle kontrataxy vynášela cena těch statků již zpustošených l. 1628 ještě 73.898 kop, kdežto Clary zaplativ je lehkými penězi, za ně dal na dobrých penězích toliko 4130 kop míś., tak že nezaplatil ani svršků dle kontrataxy za 7312 kop míś. odhadnutých; mimo to odprodal Clary od těchto statků l. 1626 *Veliký Očechov* cíś. podplukovníkovi sv. pánu *Strassoldovi* za 30.000 zl. dobrých peněz. — Ačkoli Hrobčický při kommissi revisionis se nabídl, že ty statky za 78.502 kop sám nazpět vezme, a ze summy té po srážce polovice jemu ponechané per 20.652 kop a po zaplacení dluhů král. komoře 29.000 kop odvede, aneb místo této summy statek svůj *Hřebečnůky* postoupí; předce Clary de Riva při statcích těch byl zůstaven.

Hrobčický obdržel na polovici jemu z milosti ponechanou (kteráž dle sečtení při účtárně komory české z dne 7. června 1674 toliko 14.302 kop vynášela) l. 1623 jenom 2562 kop míś.; zbývající pak část 11.740 kop jeho dědicům ještě l. 1690 při kommissi revisionis vykázána nebyla. Též pohledanost jeho manželky Markety (Maruše), roz. z Roupova, na dotčených statcích per 10.000 kop pojištěná, zůstala nevyřízena, tak že ani její syn a dědic Jiří Kašpar Hrobčický, ani jeho manželka a po něm pozůstalá vdova Susanna, napotom opět

*) Statek *Vočechov*, tvrz pustou a ves s příslušenstvím, koupil l. 1544 za 1600 kop gr. česk. Jeronym Hrobčický od Jana mladš. Krakovského z Kolovrat. (D. Z. 46, C. 29.)

daná Běšínová, kteréž od něho l. 1655 pohledanosti ty postoupeny, ničeho neobdržela. Teprv její dcery, Benigna ta Schaefflingerová a Anna Emilia Freudenbergerová (není dcery Jiřího Kašpara Hrobčického), vedle císa. resoz dne 25. září 1675 obdržely na místě oněch 10.000 kop chř. ode všech úroků až do l. 1675 zadržalých upustiti istiny ještě pátý díl sleviti musily) císa. pojištění toliko 000 kop s úroky od l. 1675 počínajíc. (C. 215, H. 21. — conf. 2, f. 200. — D. Z. 153, F. 3.)

Ladislav Hrobčický rytíř z Hrobčic přistoupil ke konaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakoz smešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. lení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro tato provinění přinissi confiscationis odsouzen byl všeho statku, avšak výpovědí z dne 10. února (publik. 8. března) 1623 osti při dvou dílech zůstaven. Pod tím *třetím dílem* povšechno jmění jeho vzato a od král. komory prodáno totiž:

a) Statek *Čestín Kostel* (Čestín, kr. Čáslav., okr. Janoza 18.075 kop mš. odhadnutý, k němuž náležel zámek ostel s dvorem poplužním, pivovárem, pak dvorem popl. ským, jinak Podolským, městečko Č. Kostel s dvory a podacím kostelním, vsi Žichovice (nyní jen dvůr), nice, Tlučeň (díl), Milotice, Boštice a Nespeřice se 17 ky (zejména Mlýnský u dvora M., Nový nad pazdernou, máček, Mařovka, Kasanský, Žichovský, Musil, Jelínek, zný a jiné), a vším příslušenstvím, jak to Ladislav Hrob l. 1616 od Karla Mazance z Frymburku za 21.000 kop oupil. (D. Z. 138, D. 9 & 189, J. 6.)

b) Dvůr poplužní ve vsi *Miloticích*, ač náležel se vsi Hrobčického manželce Polyxeně, roz. z Kalenic, která o navrácení marně se ucházela.

c) Statek *Přítoky* (okr. Kutná Hora), zámek Přítoky ry poplužními a vesnicemi, pak ves *Bylany*, odhadnuté 1.049 kop 20 gr., na kterýžto statek, od Adama staršího rny z Květnic l. 1622 za 15.200 kop mš. koupený, Hrob jenom 3000 kop zaplatil a 12.000 kop dlužen zůstal. Tyto statky, na nichž bylo dluhů pojištěných 18.900 kop koupila l. 1623 od komory vedle taxy za 28.125 kop

8 gr. *Johanna Kuna z Kuňovic* (Kaunic), roz. z Dubé a Lipého, která na summu trhovou jenom 4000 zl. lehkých peněz složila. (D. Z. 141, G. 14 & 296, P. 17.) Po její smrti ujal se týchž statků její bratr *Volf Berka hrabě z Dubé* a po jeho úmrtí *Markéta Talmberková*, roz. Trčkovna z Lípy, kteréž, protože až do té doby zaplacený nebyly, od komory české opět byly odňaty, a jsouce od lidu válečného nejvýše zpuštěny, l. 1627 znova odhadnuty jenom za 18.530 kop 30 gr. mš. a kontrataxou toliko za 12.715 kop. král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* na srážku jeho pohledností per 63.000 zl. na statcích konfiskovaných v summě 20.000 zl. rýn. l. 1628 postoupeny a konečně v téže summě prodány l. 1630 *Albrechtovi Libšteinskému z Kolovrat*, jenž si na summě trhové 17.625 zl., k válečným potřebám půjčených, porazil a již l. 1631 statek Čestín za 13.000 zl. *Jochimovi Rungenovi z Rungen* prodal. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 129. — D. Z. 143, L. 7.)

d) *Dům* v Starém městě pražském na Freymarce v osadě sv. Havla mezi domy „u Zlatého Kola“ a „u Zlatého Okouna“ ležící, „u Tašků neb Tašek“ řečený, právem fideicommissi náležející rodině Hrobčických, odhadnutý za 2545 kop mš., zanechán byl l. 1629 *Křištofovi Hrobčickému*, na něhož po smrti Ladislava a Oldřicha nápadem přišel, proti zaplacení třetiny summy odhadní do král. komory s tím opatřením, že jeho dědicům následující nápadníci zase tento třetí díl, totiž 848 kop 20 gr. za postoupení domu toho navrátiti povinni budou. (C. 215, H. 21.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Štěpána ležící, teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byl ujat. (C. 215, P. 9/2.)

f) *Jistoty* 7650 kop mš., kteréž s úroky až do l. 1630 vynášely summu 14.314 kop 30 gr.

Veškeré jmění Ladislava Hrobčického vynášelo mimo dům dotčený 42.439 kop 38 gr., z něhož po srážce dluhův per 18.900 kop zůstalo 23.539 kop 38 gr. Na dva díly z této summy Hrobčickému z milosti zanechané nedostal ani on za živobytí svého ani jeho dědicové ničeho až do l. 1629. Pročež jeho nejstarší syn *Jeronym Jindřich* l. 1629 a po jeho smrti l. 1631 bratr jeho *Václav Křištof* i na místě ostatních bratří

sester svých vyhledával toho při komoře české, aby vedle poručení opětovaného dne 25. května 1630 strany těch ou dflů sečtení podle taxy první per 28.125 kop mš. při árně se učinilo, což se však teprv l. 1656 podle poslední y per 20.000 zl. stalo, tak že dědicům jejich na ony dva y jenom 6991 zl. 20 kr. vykááno bylo. Avšak věc ta ještě 1661 při kommissi revisionis vyřízena nebyla, tak že ani ikové Ladislava Hrobčického po častém a mnohém toho ledávání spravedlnosti své dědické nemohli se dovolati. 215, H. 12.)

Oldřich Hrobčický ryt. z Hrobčic na Pětipsech a Vroutku, kommissi confiscationis odsouzen všeho jmění, avšak milosti král. výpovědí z dne 27. března 1623 jenom k *man-* í, přijal povinnost manskou dne 29. srpna 1626 na statky , kteréž sám na 53.000 kop m. odhadl, totiž: a) tvrz něstečko *Vroutek* (Rudig, kr. Žatec, okr. Podbořan.), od i válečného na polo vypálené a zpustošené, s dvorem po- žním, jak to Hrobčický Vladislav l. 1589 od Radslava ynského za 12.125 kop česk. koupil (D. Z. 166, D. 3); ves *Keblany* (zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Zderaze, : Jesenice, dom. Petrovic.) s příslušenstvím, jak to Vladí- v Hrobčický l. 1595 od Jana Křištofa Mysky za 3550 kop česk. koupil (D. Z. 170, G. 6), pak ves *Smikusy* (Šmi- isy, zaniklá, nyní jen dvůr poplužní u Hořovic, okr. Je- ic.) se sídlem a dvorem poplužním; c) *Pětipsy* (Fünf- iden, okr. Kadaň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pak nice od lidu vojenského zpleněné a dšlem vypálené, totiž: ětice (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz), Kličín, váves (Neudorf, Neudörfel)* a Libědice (Libotic) s dvory lužními. (D. dv. 7, f. 46 & 91; 68, I., f. 28.)

Mimo to měl Hrobčický dvůr ve vsi *Slatiňanech* (Sla- a, okr. Kadaň., ves zaniklá), který s povolením knížete ichtenšteina dne 16. května 1623 prodal za 2500 kop m. *vanné Chrtové z Obernauchingu* ke vsi Slatině jí náležející. ěr ten Chrtové cí. resolucí z dne 22. července 1623 proti

*) *Novou ves s dvorem poplužním, mlýnem na Ohři, s příslušen-* m koupil l. 1612 Oldřich Hrobčický od bratří Křištofa a Jachyma ovců za 6109 kop mš. (D. Z. 185, C. 23.)

odvedení pátého dílu summy trhové z manství byl propuštěn a dědičně postoupen. (D. Z. 141, G. 30.)

Po smrti Hrobčického l. 1629 statky jeho, dle práva manského králi připadlé, prodány byly od komory české, totiž: a) statek *Vroutek*, za 36.843 kop m. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 11. října 1630 *Heřmanovi Černínovi hraběti z Chudenic* za 30.000 zl. rýn., kteréž obdržel cís. pošt-mistr Jan Křištof z Paaru, jakožto summu král. komoře na týž statek půjčenou (D. Z. 298, G. 27); b) statek *Pětipsy* prodán byl *Křištofovi Šimonovi hraběti z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., l. 1630 dne 15. června za 25.266 zl. v právu dědickém, a Guibaldovi hraběti z Thunu l. 1652 z manství propuštěn (D. Z. 144, N. 13 & 298, O. 9, desky dvor. 68, I., fol. 28); c) statek *Keblany a Šmikusy*, za 9444 kop míš. odhadnutý, cís. nejvyššímu dodavateli profiantu *Janu Hubrýkovi (Hochberger) z Hendersdorfu* cís. resolucí dne 23. dubna 1631 za 3000 zl. dědičně postoupen a summa ta z peněz král. komoře půjčených jemu porážena byla. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 448.)

Mimo to připadlo po Hrobčickém král. komoře 2000 kop míš., kteréž měl Hrobčický na statcích Kamejských pojištěné, tak že summu tu i s úroky zadržalými měl odvésti ke komoře Vilém hrabě Vřesovec. Též šatstvo a prádlo po Hrobčickém pozůstalé a za 1316 zl. odhadnuté prodáno za 951 zl. a summa ta dána byla některým úředníkům kanceláře král. komory české a radám účtárny na porážku služného jim zadržalého. — Naproti tomu bylo na statcích vytčených dluhů 7708 kop m.; z těch náleželo vdově Heleně Sekerkové z Sedčic 1400 kop m., na něž l. 1630 cís. pojištění obdržela, avšak teprv l. 1677 její dceři Magdaleně i s úroky za 47 let zadržalými vykázáno bylo od komory 5760 zl. (C. 215, H. 21. — Lib. conf. 2, f. 136. a 328.)

Zdislav Havel Hrobčický z Hrobčic na Kolečovicích a Horosedlích zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročez při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž všecko vdově po něm pozůstalé Markétě Ludmile, roz. z Bubna, a nezletilému synu Václavu Havlovi odňato a l. 1623 od král. komory prodáno bylo, totiž: tvrz a ves *Kolečovice*

dvorem poplužním,*) pak vsi *Hořesedly* (Horosedly, kraj tec., okr. Jesenic.) a *Újesdec* (jinak Nouzov), za summu hadní 17.682 kop mš. postoupeny byly cizozemci *Janovi ůnichovi z Arsbergu*, cí.s. dvorn. sluhovi. (C. 215, H. 21. — b. conf. 2, f. 298. — D. Z. 153, B. 29.)

Adam Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis e 24. dubna 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: Statek *Semenkovice* (kr. Žatec., okr. Postoloprty), tvrzes s dvorem poplužním, odhadnutý za 11.281 kop 45 gr., kterouž summu jej dne 26. června 1623 koupil cizozemec *lam hrabě z Herbersdorfu*, cí.s. radda a komorník. (C. 215, 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 28.) — b) *Dům ruškův* šosovní v Starém městě pražském, teprv l. 1629 dle návrhu král. prokuratora z dne 5. října 1629 v pokutě at byl. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Adam Jindřich Hruška ryt. z Března, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 (publik. e 24. dubna) odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *lmice* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Lipno), k němuž nále- a tvrzs Selmice s dvorem poplužním (nyní jen myslivna Zbrašín), vsi *Zbrašín* s tvrzí pustou a příslušenstvím, *řany, Lištany a Hřivice* (díl, 2 osedlí), 2 mlýny, lesy (30 ů), 9 rybníků a příslušenství, jak to l. 1573 Adam Hruška sester z Citova, Mandaleny Prokové a Lidmily Hochau- rové, za 8250 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 61, E. 10.) Tento statek za summu odhadní 50.889 kop m. prodán byl l. 1623 *lamovi hraběti z Herbersdorfu*. jemuž summa trhová za to statek i ostatní statky Hruškům konfiskované a jemu dané poražena byla na 134.000 zl. k potřebám válečným jčených. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 105. — D. Z. 3, H. 28.)

b) *Dům* v Starém městě pražském vedle Králova dvora Smrčkovského domu blíž Nové brány (nyní Prašné věže) proti Mincí ležící, řečený „*Hruškovský*“, jinak „*Plunický ůr*“, též „*Hrachovic dům*“, se zahradou i s druhým domem obnoveným, též pavlačí přes ulici k věži staré i s těmi

*) Ves *Kolešovice* koupil l. 1541 Jeronym Hrobčický od Jana mladší. akovského z Kolovrat za 1750 kop gr. česk. (D. Z. 41, A. 1)

pokoji a krámy, v nichž řemeslníci v nájmu byli; kterýžto dům Jan Hruška, otec Adama Jindřicha, od Jana Hracha (Hrocha) z Mezilesic l. 1604 za 6000 kop míš. koupil (D. Z. 132, J. 13), za kterouž summu od komory prodán byl l. 1623 dne 18. prosince *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, od jejíhož syna Václava l. 1646 prodán ad pios usus *kardinalovi Harrachovi*, arcibiskupovi Pražskému, s dvorem Královým za 15.428 kop míš. (C. 215, H. 22. — D. Z. 151, K. 25 & W. 25.)

c) *Louky tři v Lužehradech* při Lounech (nyní Buštěhrad, samota při vsi „Nečichy“), pod šos města Lúna náležející, v jich držení a užívání byla Barbora Hrušková po Adamovi Jindřichovi pozůstalá vdova, teprv l. 1631 od král. komory ujaty a prodány jsou *Alžbětě Volfomině Žďárské*, roz. Berkové z Dubé a Lippého, za summu odhadní 1000 kop míš. hotových peněz, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 5. listopadu 1631 tajemník dvorské komory Fridrich Plunis z Adlerswerthu na porážku svých pohledaností obdržel. (C. 215, H. 22.)

Dluhy na statcích vytčených vězíci per 22.100 kop, jakož i dva díly Hruškovi z milosti zanechané, měly býti zaplacený z komory české. Avšak teprv dcerám, po Hruškovi pozůstalým, Dorotě Barboře Bisingerové, Anně Alžbětě Rausendorfové, Bohunce Sidonii a Polyxeně Sabině Hruškové, dáno bylo l. 1639 cíś. pojištění na 23.192 kop 54 gr. summy hlavní, kteráž na dva díly jejich ze statku Selmic a domu vedle sečtení komory české z dne 11. prosince 1637 připadla, kdežto od úroků z té summy od l. 1624—1637, tedy za 13¼ l., vynášejících 18.437 kop 45 gr., upustiti musily. Na třetí díl král. fisku náležející připadlo (mimo dotčené úroky) 11.596 kop 27 gr. (C. 215, H. 22.)

Se statky Adama Jindřicha Hrušky konfiskováno bylo omylem též jmění nezletilého *Jana Adama Hrušky*, syna pozůstalého po Karlovi Hruškovi před zpourou zemřelém, kteréž Adam Jindřich jakožto poručník jeho v opatrování měl, totiž: a) Statek *Citoliby* (kr. Žatec, okr. Loun) — tvrz a ves s dvorem poplužním, 2 rybníky, pivovárem, podacím kostelním a vším příslušenstvím, jak to l. 1569 Adam Hruška od Václava Kuneše z Lukovec za 4141 kop míš. koupil

l. 60, A. 6), odhadnutý za 71.753 kop mš. — b) *Dům* v městě pražském vedle domu „u Smrti“ řečeném. — Avšak tyto statky, l. 1623 též Adamovi hraběti rbersdorfu postoupené, navraceny byly vedle rozkazu komory české z dne 24. září 1630 dotčenému Janovi Hruškovi, jenž nevinu svou dokázal. (C. 215, H. 22.) **Jakub a Tobiáš Hruškové ryt. z Března**, odsouzení při kommissionis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna (l. 10. února) a 17. března 1623 *třetího dílu* jmění, dluží statek *Bitozeves* (Wittosess, kr. Žatec, okr. Postoloprty) k němuž náležely tvrz a ves Bitozeves s dvorem podacím, podacím kostelním, 6 osedlých v Semenkoviciích nem a příslušenstvím, jak to l. 1506 Jan Hruška od J. unda z Němčevsi za 2500 kop gr. č. koupil (D. Z. 2. 3.); pak vsi *Selebice* s vinicí a *Hradiště* s podacím kostelním a dvěma loukami, též díl vsi Tvřšic, 3 rybníky na řece Ohře, jak to se vsí Zálužic (viz Jiří Hruška) a Karel Hruška od král. panství Ličkovského za 13.000 mš. odkoupil. (D. Z. 170, A. 12.) — Statek ten za l. 1623 odhadní 31.131 kop 22 gr. mš. dne 23. června 1623 král. komory koupil cizozemec *Adam hrabě z Herbersdorfu*. Z polovice statku tohoto, Jakubovi náležité, se svršky nejvíce 15.941 kop 51 kr., připadlo vedle sečtení komory z dne 10. března 1651 po srážce dluhů na díl král. náležející 1997 kop 17 gr. a na dvě třetiny *Jakubovi* z milosti zanechané 3994 kop 34 gr., kteréž jemu, i manželce jeho Magdaleně, roz. z Sulevic, její pohled per 4000 kop mš., z komory české vyplaceny býti (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, 1.)

Jakub Hruška odsouzen též při *kommissi confis. Fridrichové* dne 25. ledna 1634, z milosti zůstaven byl při poctě své na statku Bitozeveském. (C. 215, C. 1/7.)

Jiří Hruška ryt. z Března, odsouzen při kommissionis dne 13. června 1623 *třetího dílu* jmění, propadl s *Lišany* (kr. Žatec, okr. Postoloprty) — tvrz a ves Lišany s dvorem poplužním a vsí Zálužice (Salusnitz), Hárky (Hádky) a Vidovle (Vidouli, Wiedobel) — kterýž odhadnutý 15.967 kop 31 gr., od král. komory koupil vedle císa. re-

soluce z dne 4. března 1625 cizozemec *Seyfrid Křištof Breuner sv. pán ze Stärs* za 15.000 kop mš., tak že jemu summa trhová poražena byla z 20.000 zl., jež měl za obilí za komorou českou. *)

Avšak dvůr a ves *Vidovle* s tvrzí obořenou omylem konfiskované dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 14. ledna 1625 zůstaveny byly *Evě Hruškové*, roz. Kelblové z Geysinku, manželce Jiřího, kteréž od manžela jejího před zpourou l. 1618 v dluhu 3250 kop byly postoupeny.

Dle sečtení při komoře české z dne 16. srpna 1659 připadlo na dvě třetiny zanechané Hruškovým synům a dědům, Jiřímu a Václavovi, 8555 zl. 33 kr., z čehož jim poraženo 1398 zl. za užívání téhož statku od dne odsouzení jejich otce až do prodeje statku l. 1625, pak 1253 zl. jim již l. 1651 na ty díly z komory vyplacené, a na zbytek dáno jim cí. pojištění; pozůstalost pak matky jejich na Vidovli per 3250 kop vykázána jim po dlouhém processu, avšak bez všech úroků při komoře české teprv l. 1673. (C. 215, H. 22. — Lib. conf. 2, f. 343. — D. Z. 154, B. 26.)

Jiří Fridrich Hruška ryt. z Března, odsouzen při commissi confiscationis l. 1623 *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Toužetín* (kr. Žatec, okr. Loun.), k němuž náležely zámek a ves Toužetín s dvorem poplužním, 3 sedláci ve vsi *Doníně*, ves *Smolnice* (díl) s podacím kostelním, dvůr poplužní *Březí* a ves *Nováves* s příslušenstvím, jak to Jan Hruška od Petra z Libenthalu za 43.000 kop mš. l. 1606 koupil. (D. Z. 180, A. 28.) Statek ten za summu odhadní 34.261 kop mš. postoupen byl l. 1623 cizozemci *Adamovi Hraběti z Herbersdorfu*, tak že zaplacení pohledaností na tom statku převzala král. komora. Pročež dáno jest l. 1629 cí. pojištění nejenom vdově Uršule, po Hruškovi pozůstalé, na 3000 kop mš. z věna jejího, z něhož 500 kop i s úroky per 1600 kop slevila; nýbrž i Kateřině Hornátecké, dceři Petra z Libenthalu dáno též cí. pojištění na zbytek summy trhové per 11.623 kop, z kteréž 1623 kop i s úroky slevila.

b) Jistinu 1000 kop mš., o níž se jeho syn Rudolf l. 1660 ucházel; avšak tato připadla zcela král. fisku vedle zdání

*) Breuner prodal Lišany se statkem Tatinnou hraběti Adamovi z Herbersdorfu. — Viz Vilém Hruška.

komory české z dne 19. června 1660, poněvadž na újmu jeho zamlčena a zatajena byla v sečtení při komoře české dne 1. srpna 1651, vedle něhož Rudolf na dvě třetiny jemu zachovalé per 12.040 zl. 34 kr. císa. pojištění obdržel. (C. 215, I. 22. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 153, H. 27.)

Vilém Hruška ryt. z Března na Tatinném a Tvršicích, odvolouzen při kommissi confiscationis l. 1623 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Tatinná* (Tatinné, kr. Žatec, okr. Postoloprty),* ves a tvrz pustou Tatinné s dvěma dvory poplužními a ves Tvršice — odhadnutý za 16.937 kop 47 gr. míš., jenž dne 30. října 1623 od komory postoupen byl *Markétě Popelové z Lobkovic* za 16.402 kop., na kterouž summu hned k potřebám válečným proti Betlen. Gaborovi 16.000 zl. složila, tak že zbytek summy trhové jakož i 335 kop míš. za svršky císař. resolucí z dne 3. února l. 1626 bylo prominuto. Lobkovicová postoupila statek ten *Seyfridovi Křištofovi Breunerovi sv. p. z Stáras*, od něhož se statkem *Lišany* l. 1628 za 38.000 zl. prodán byl *Adamovi hraběti z Herbersdorfu* (D. Z. 296, F. 27), a od tohoto hraběti *Pavlovi Michnovi*.**) — Vedle sečtení při komoře české z dne 10. března 1651 připadlo z tohoto statku král. fisku 5210 kop 14 gr. a dědici *Adamovi Jindřichovi Hruškovi* na jeho dva díly 10.421 kop 20 gr., za jejichž pojištění žádal. (C. 215, H. 22. — D. Z. 142, G. 3 & 293, K. 1.)

Albrecht Hrušovský ryt. z Hrušova, po smrti své při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 za nevinného uznán a pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. 2/8.)

Adam Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova na Skalce, Landškroně, Landsperku, Červeném Hrádku, Platné, Eydlích, Stolinkách a Ronově, katolík, účastnil se zpourey se svými syny *Zdislavem, Janem a Vilímem Jiřím* hlavně tím, že direktorům a správčům zemským l. 1618 k vedení války odbojné půjčil 303.600 kop míš.; dotčení pak synové po

*) Statek *Tatinná*, tvrz a ves s dvorem poplužním a přilúženstvím, koupil l. 1533 Mikuláš Hruška od Jindřicha Beřkovského ze Šebířova za 1600 kop gr. česk. (D. Z. 2, L. 1.)

**) Statky *Tatinná*, *Lišany*, *Toužetín*, *Bitozoves*, *Selmice*, *Semenovice*, kteréž Hebersdorf v jedné summě za 187.823 zl. koupil, prodala jeho manželka hraběnka z Hebersdorfu l. 1630 Pavlovi Michnovi za 15.500 zl. rýn. (D. Z. 296, F. 13.)

jeho smrti l. 1619 podepsali konfederaci a hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy podle snešení stavův odbojných. Pročež všickni při kommissi confiscationis od král. prokuratora účastenství ve zpouře byli obviněni a statky jejich v pokutě měly býti ujaty, totiž: a) Panství *Červený Hrádek* (Rothenhaus, kr. Žatec., okr. Borek.), k němuž náležel zámek Č. Hrádek nad městem Borkem ležící, s dvorem popl., město Borek (Görkau) s podacím kostelním a platy, vsi Utvice (Otvice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Pešvice s dvorem poplužním, Drmaly (Dyrmaul), Stolzenhan (Stolzenheim) a Rudelsdorf; městečko horní sv. Kateřina a vsi Kalich (Kalch) s podacím kostelním a mlýnem, Kleinhan, Brandov s podacím kostelním, dvorem poplužním a mlýnem, Grünthal český; městečko *Eydlice* (Udlice) s tvrzí, podacím kostelním, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, vsi Přičaply (Prytsapl) s mlýnem, *Nezaběhlice* s tvrzí a dvorem poplužním, Trouškovice (Droužkovice) s podacím kostelním a dvorem poplužním, Šesl (Všestudy) s podacím kostelním a dvorem poplužním; 7 rybníkův a 11 lesův o 25.031 provazců po 25 lokt. zdělí.

b) Panství *Blatno* (Platten, kr. Žatec, okr. Borek.), k němuž náležel zámek Blatno s dvorem poplužním, vsi Blatno (Platna) s podacím kostelním, Bečov (Petš), Sperbersdorf, Čercha (Šerchov), Quina (Kvinov) s podacím kostelním, Radenov (Rodenau), Březenec (Pirken) s podacím kostelním, Oberdorf a Spořice s podacími kostelními a dvory poplužními; 3 mlýny, 3 rybníky a lesů 27.929 provazců.

c) Panství *Landškron* a *Landšperk* (kr. Chrudim.), k nimž náležel zámek *Landškron* s podacím kostelním, dvorem poplužním pod zámkem, dvůr poplužní na *Kořeně* řečený, město *Landškron* s předměstím, vsi *Třebovice*, *Damníkovy*, *Lukava* a *Rudoltice*, vše s podacími kostelními; Horní a Dolní Třešňovec, Albrechtice, Sazava, *Žichlink* (Zichlínek) s dvorem poplužním, Herbortice, Kozínoha (Ziegenfuss) a Trpík, *Bystré* s dvorem poplužním; — též zámek *Landšperk* pustý, s dvorem poplužním pod ním a ves Boudy (zašla), město *Oustí nad Orlicí* s předměstím a podacím kostelním, město *Třebová Česká* s předměstím a podacím kostelním, městečko

Donné s podacím kostelním, vsi Helvíkov, Kunšwald s podacím kostelním, Skubrov, Rybník, Zhoř, Vlčkov (díl), *Paras* s dvorem poplužním, Lhota, *Dlouhá Třebová* s dvorem poplužním, Veliká Řetová s podacím kostelním, Malá Řetová, Hartice (díl), Hylvaty; *dvůr poplužní Voldřichovský* s chramy, vsi Knapovec s podacím kostelním, Bližší a Další ažoves (Horní a Dolní), Černovýr, *Dolní Dobrouč* s dvorem poplužním Šeyvským a podacím kostelním, *Horní Dobrouč* s podacím kostelním a farou, Jamná, *Vejprachtice* s dvorem poplužním, podacím kostelním a farou, Čenikovice s podacím kostelním, Dolní a Horní Heřmanice s podacím kostelním a farou, Jakubovice, Čermná s podacím kostelním a farou, Vostrov s podacím kostelním a Vorlička, se vším příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 21.)

d) Panství *Skalka* (dom. Dlažkovice, okr. Lovosic, kr. oměřic.) — k němuž náležel zámek Skalka s dvorem poplužním, pivovárem, oborou, podacím kostelním; dvůr poplužní ve vsi Vatislavi, vrch pustý Zámek, řečený Starý Kolov a pod ním dvůr poplužní Mladý Košťálov, též dvůr čický pod Košťálovem s ovčínem, dvůr Radešinský při cizi Radešíně ležící a dvůr Loukořanský; vsi Vatislav (díl), Chrastná (díl), Sutom, Teplá, Dříněk, Mrsklesy (díl), Jenčovice (díl) s podacím kostelním, Lhota, Košťálov (díl), Jenčovice (díl), Loukořany (díl), Šepetely (díl), Podsetice (díl), etice, Sobodruhy (Sobědruhy), Běhanka a Foysdorf (Voitsdorf) s příslušenstvím. (D. Z. 193, K. 25.)

e) Statek *Stolinky* (Drny, Drum), k němuž náležel zámek pustý Ronov, pod ním tvrz Stolinky s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Stron (Stran) s ovčínem, městečko Stolinky s podacím kostelním, městečko Zbovedly s podacím kostelním, vsi celé Sezemice (Sezimka), Lobentanz, Petrovice (Petersdorf), díl vsi Boru (Ráj Heyda); městečko Radoušov (Grabern) s podacím kostelním a pivovárem, kterýž měšťané za roční plat 100 kop mš. kláštera Doksanského až do války vrchnosti drželi, vsi Jonsdorf, Jobern, Krossendorf, s platem úročným z městečka Hošťky (Gastdorf) z krámů masných (8 kamenů loje) domem v témž městečku, se vším příslušenstvím, jak to

l. 1608 Adam Hrzaň od Jana z Vartenberka za 51.428 kop mš. koupil. (D. Z. 183, F. 4.)

Avšak konfiskovány nebyly statky vytčené, kteréž po smrti Adama Hrzaňa a jeho syna Viléma Jiřího na ostatní dva syny Jana a Zdislava připadly, tak že při rozdělení jich l. 1619 Jan obdržel panství Červený Hrádek a Blatno, jež Adam Hrzaň l. 1606 od krále Rudolfa za 250.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 133, L. 4), Zdislav pak všecky ostatní statky na díl svůj dostal. (D. Z. 193, H. 28.) Neboť *Zdislav Hrzaň* získal si milost knížete Karla z Lichtenšteina, král. místodržícího a předsedy kommisie konfiskační tím, že témuž knížeti statky své *Landškron* a *Landšperk*, kteréž za 300.000 kop mš. stály, dne 7. července 1622 za 183.000 kop mš. prodal. (D. Z. 140, L. 29 & 193, K. 21.) Odměnou za to žaloby osvobozen byl při kommissi confiscationis nejenom *Zdislav Hrzaň* dne 29. listopadu 1622, nýbrž i bratří jeho, zemřelý *Vilém Jiří* dne 10. března 1623 a *Jan* dne 26. května 1623, tak že při všech statcích svých byli zůstaveni.

Zdislav pak, jemuž na základě dotčeného perdonu vedle cíś. resoluce z dne 13. března 1624 ponechán byl též *dům* v Starém městě pražském, v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté Husy ležící, Kometkovský řečený, v čase zpoury l. 1619 od Benjamina Fruweina za 13.000 kop mš. a 100 kusů dukátův koupený*) — prodal manželce své Alžbětě, roz. Haugvicové z Biskupic, l. 1622 panství *Skalku* za 110.000 kop mš. (D. Z. 193, K. 25), pak l. 1623 statek *Stolinky* za 74.000 kop mš. (D. Z. 141, J. 29.)

Když však l. 1628 Zdislav s bratrem Janem při kommissi revisionis žádal za nahrazení svrchu dotčených 303.600 kop mš., dokládaje, že jeho otci od direktorův k válečným potřebám mocí byly odňaty;***) dokázal král. prokurator, že jejich otec přemluven od syna Zdislava direktorům peníze ty proti dostatečnému pojištění a proti úrokům 6% dobrovolně půjčil, pak že z těch peněz Zdislav 20.000 kop, jeho

*) Dům ten prodal Hrzaň před odejitím svým ze země *Kristianov* m. p. s *Illo* za 10.000 zl. (Viz *Illo*.)

**) Dle *Skály II.* str. 406 byla tato summa peněz vyzdvižena Hrzaňovi, kterýž, ač nad jiné bohatší, k potřebám zemským nic propůjčovati nechtěl, na jeho zámcích Červeném Hrádku, Skalce a Landškroně skrze zvláštní kommissaře, od direktorů tam s vojenskou assistencí vypravené.

i Vilém 5000 kop a bratr Jan 3000 kop již od di-
obdrželi, a všickni tři bratři z té summy na úro-
smrti otce svého l. 1619 až do 93.000 zl. z důchod-
du dílem na penězích, dílem na porážku kontribucí
a tak nejenom jejich otec, nýbrž i všickni jeho sy-
ny se stali účastni. Pročež dle zdání kommis-
e, vedle cíś. resoluce z dne 15. dubna 1628 Zdislav
eho Jan s žádostí svou byli odmrštěni s tím dolo-
i dotčených 93.000 zl. do důchodů komory české
jsou povinni; kterážto fiskální pohledanost vedle
uce z dne 21. ledna 1643 postoupena byla cíś. plu-
Zikmundovi *Myslíkovi z Hyršova* na srážku jeho
za služby vojenské. — Mimo to oba bratři Hrza-
král. prokuratora účastenství ve zpouře znova ob-
avázali se při kommissi transactionis l. 1628 za-
m udělený složití pokuty, totiž Zdislav 4000 zl.
00 zl. rýn.

m odešel *Zdislav* pro náboženství ze země, a na-
s lidem saským l. 1631, zmocnil se statku Skalky,
manželky již prodaného; protož při *kommissi con-*
Fridlandské dne 16. ledna 1634 *odsousen byl všeho*
i že i statek *Stolinky*, jeho manželce náležející, od
z Waldšteina v pokutě byl ujat a za 36.000 kop
adnutý, postoupen Waldšteinovi, po jehož zavra-
60.000 zl. odhadnut a vedle cíś. resoluce z dne 30.
5 odevzdán k správě cíś. generalu *Reinhartovi sv.*
erode; avšak vedle cíś. resoluce z dne 11. února
rácen byl manželce Zdislava Hrzaňa, jemuž dle
ál. kanceláře dvorské dne 16. července 1635 milost
ena. — Předce však ještě l. 1656 naléhal král. pro-
an hrabě z Graefenburgu na to, aby král. fiskus
atků Landškrona a Landšperka, knížeti z Lichten-
Zdislava Hrzaňa l. 1622 na újmu fisku prodaných
, poněvadž Hrzaň tehdy byl ještě v stavu obvinění
ozději od knížete z Lichtenšteina zprostěn žaloby,
m pod zámyslem, že provinění jeho od císaře bylo
. Přes to všecko zůstali dědicové knížete z Lichten-
rzení statků dotčených. (C. 215, B. 19; C. 1/3; E.
& 5; H. 23.)

Adam Tobiáš Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého vykonáním přísahy, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; pročež při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 obvinění ze zpourey byl zprostěn a pokuty osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Václav Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterémž falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož odsouzen při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 *polovice* jmění, propadl statky: a) *Libeň Vysoká* (kr. Praž., okr. Mělník, dom. Řepín) — tvrz a ves Libeň s dvorem poplužním a vsi Živonín, Kanina (díl) a Sedlec (1 poddaný) s dvory poplužními, ves pustá Kerbartice, s podacím kostelním na Hradště (Hrázsko) a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Tobiáš Hrzaň od Zikmunda Karlíka z Nežetic za 36.500 kop míš. koupil. (D. Z. 170, C. 1.) — b) *Vrutice* (později Kropáčova řečená, kr. Boleslav, okr. Benátky), tvrz a ves Vrutice s dvorem poplužním a pivovárem, vesnice Radouň s podacím kostelním, Zahájí, Krpy s podacím kostelním, Sušno a Katusice, jak to l. 1543 Jan Hrzaň od Jiříka, Václava, Vilíma a Oldřicha Walkounů z Adlaru koupil za 800 kop česk. (D. Z. 43, J. 22 & 91, M. 10.) — Tyto dva statky, odhadnuté za 59.905 kop 20 gr., koupil od komory *Filip Fabricius Platter z Rosenfeldu* (napotom z Hohenfallu řečený) l. 1622 za 55.765 kop 20 gr. míš., na kterouž summu si porazil 25.714 kop 17 gr., jemu od císaře dne 21. prosince 1622 z milosti darovaných, a vyplatil hned manželce Hrzaňové Alžbětě, roz. z Dubé, její véno na statcích těch pojištěné 13.500 kop a dceři její 6000 kop, pak za řetěz zlatý, 300 dukátů těžký, 3000 zl. (D. Z. 141, F. 10 & 194, M. 28.)

c) Statek *Sovinky* (kr. Boleslav.), odhadnutý za 17.100 kop, totiž městečko Sovinky s příslušenstvím, jak to l. 1549 Tobiáš Hrzaň od Jindřicha purkrabí z Donína za 849 kop česk. koupil (D. Z. 8, P. 23); pak statek *Krásná* (Krásňoves, okr. Bělá), odhadnutý za 10.600 kop 40 gr., kteréž oba koupil l. 1623 cizozemec *Petr Fuchs z Wramholzu*, cíś. rada

ppellacími, za 21.820 kop 10 gr., na něž sobě porazil ho zadržalého 2280 zl. 33 kr. (D. Z. 153, J. 6.)

e všech těchto statků připadlo na polovici Hrzaňovi osti zanechanou dle sečtení král. komory z dne 13.

1640, po srážce pretensí manželce a dceři jeho zá-
é, jenom 27.757 kop 17 gr., z nichž ještě 13.000 kop
v čase zpourey učiněných se platiti mělo; na tento díl
bdržel Hrzaň l. 1623 jenom 1000 kop. (C. 215, H. 23. —
onf. 2, f. 328.)

lbrecht Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, při kommissi
ationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623

října t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl

Dušníky (kr. Praž., okr. Unhošť., dom. Chraštáň.),

ž držení a užívání *Přech Mítrovský z Nemyšle*, zeť

r, v summě 1000 kop mš. věna manželky své až do

zůstával. Téhož roku žádal syn Hrzkův Jiřík, aby

en byl při statku dotčeném od lidu vojenského vy-

vaném, od komory české toliko za 3311 kop mš. od-

ém a dluhy na 4910 kop obtíženém, pak aby pokuty

isku náležející zprostěn byl. Není však v aktech vy-

zdali k žádosti jeho bylo svoleno. (C. 215, H. 24. —

onf. 2, f. 210.)

arkvart Jiří Hrzek ryt. ze Mšena Hrádku, purkrabí na

í Kosteleckém, obeslán dne 5. února 1629 před kom-

ransactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení

u, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle zprávy

komorního měl jenom dva domy ve vsi Škvorci pod

cem (okr. Česk. Brod.). (C. 215, C. 1/4.)

idrich Hubryk z Hendersdorfu účastnil se výpravy ve

v čase zpourey, avšak nemaje jmění žádného, při kom-

transactionis dne 15. dubna 1629 pokuty za pardon

ělený byl osvobozen. (C. 215, C. 1/4.)

n Hubryk z Hendersdorfu a na Jedlině, při kommissi

ationis dne 26. října 1623 pokuty osvobozen, nepo-

se dle obeslání před kommissi tractationis dne 17.

1630, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udě-

řotož jeho pohledanost 1500 kop mš. na statku Ko-

a, Janovi Štampachovi konfiskovaném, ještě l. 1690 při

ssi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; 1/4 & 1/8.)

Jan, Petr a Václav, bratři Hubrykové z Hendersdorfu při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jindřich Hubryk z Hendersdorfu ve vsi Vítkově, obelán před kommissi tractationis dne 5. února 1629, nepostavil se ještě 17. února 1630, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Hubryk z Hendersdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků dědičných nemá, kromě dvorce sedlského ve vsi Kluku na panství Poděbradském. Statek předešle jemu náležející držela Johana Haugwicová, roz. z Hendersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 19.)

Křištof Karel Hubryk z Hendersdorfu, úředník na Dolejších Beřkovicích, nevyrovnal se o pokutu za pardon mu udělený při kommissi tractationis ještě dne 17. února 1630, ačkoliv již dne 5. února 1629 byl obelán. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Hubryk z Hendersdorfu na Betlesdorfu (Berzdorfu) vypravil s Jarolimem z Nostic a Adamem z Penčíku v čase zpoury k veřejné hotovosti jednoho pěšáka; pro kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Don Martin de Hoeff-Huerta na Hvozďě, Mokrosukách, Velharticích, Písku, Neustupově a Miličíně, císař. plukovník a vůbec známý trýznitel a sužovatel lidu v Čechách, odkázal dotčené statky l. 1638 dne 7. ledna dceři své adoptované, šlechticně panně *Anně Marii vojvodovně z Moldavy*, kterou za universalní nápadnici všeho statku svého nařídil. (D. Z. 146, C. 17.) Avšak po smrti své od kněze Leonharta della Gratia pro rozličné zločiny proti císaři spáchané (kteréž vytčeny nejsou) byl udán, tak že vedle císař. nařízení 6. srpna 1638 pozůstalost jeho všecka do sequestru byla vzata, zvláště jeho těžký vůz s penězi ve Vídni tajnou inkvisicí k ruce císaře ujat, dědičce pak jeho zatím toliko statek Velhartice k výchování jejímu ponechán byl. (Archiv komory dvorské.) Ale vedle císař. nařízení z dne 1. a 18. září 1638 vyjednával nejvyšší mincmistr král. Českého Vilém Popel z Lobkovic důvěrně a tajně s dotčenou dědičkou Huertovou, vojvodov-

oldavy, o postoupení města a panství Písku Huertlešle v summě 110.000 zl. zastaveného, a podle pos ní dne 12. října učiněného a dne 15. října 1638 schváleného ponechány jí byly statky Velhartice, v a Miličín proti postoupení panství Píseckého rál. fisku. — Mimo to z pozůstalosti Huertovy vy- bylo odměnou Lobkovicovi 12.000 zl., též knězi a Leonhartovi della Gratia jistá odměna byla povolena, Lobkovicovi 2000 zl. a della Gratia 203 zl. z pan- ckého byly od města Písku zaplacený. (Viz též Pí- žonečně statek *Žihobce*, Huertovi předešle v summě . vedle cí.s. resol. 27. června 1627 za 33.000 zl. po- prodán byl na spokojení pluku Dona Baltasara de za 33.000 zl. cí.s. plukovníkovi *Antonínovi de Gra-* Jaroslav Bukovanský.)

Hufnagel, malíř dvorský a měšťan Malostranský, bitvě bělohorské ze země, a odsouzen hrdla, cti patentem z dne 17. února 1621, propadl *dům* městě pražském na Újezdě ležící „u *Zlatého Med-* čený, řídící se majestatem,*) od císaře Rudolfa ropůjčeným Jindřichovi z Pisnice a po něm Jindři- Bray, od něhož jej Hufnagel l. 1616 za 3500 kop il. Dům ten se všemi právy a svobodami postou- od král. komory l. 1621 Hufnagla švagrovi Janovi e *Zhoře* za 2500 kop mš., kteráž summa cí.s. reso- 3. března 1623 na 4000 kop zvýšena, avšak opět . resoluce z dne 26. listopadu 1627 na dřívější nížena byla k žádosti Skály za jeho služby ve vy- statkův, rebellům náležejících. (C. 215, H. 38.)

Šk Humpolecký z Rybenska a při městě Chrudimi, Hradci Králové, obeslán před kommissi transactio- 9, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu. l se; nemohl se ho posel komorní nikde doptati. C. 1/4.)

ard a Jiří Krištof bratři Huvarové (Hofer) z Loben- eli l. 1620 ze země a sloužili u nepřítele. Jejich

im *majestátem se řídící* byl svobodný a spupný statek, bez . daní, obyčejně se svobodným prodejem (kenkem) všelijakého kůt piv venkovských i Pražských.

statek *Záhoří* (Serles, kr. Cheb.) — tvrzka zpustlá, ves a dvůr poplužní též zpustlý, s 4 poddanými a jeden poddaný ve vsi Vitkovicích — teprv l. 1628 k ruce král. fisku od Žateckého císař. rychtáře ujat, za 2796 kop 32 gr. odhadnut a léta 1629 *Volfovi a Enderu* za 2800 zl. prodán byl. Tento však jenom 300 zl. na summu trhovou zaplatil, tak že po jeho smrti l. 1635 statek ten sestře odsouzených Huvarův Barboře na porážku její pretense per 1000 kop míš. postoupen a vedle císař. resoluce z dne 21. února 1639 za 2794 zl. 10 kr. rýn. ponechán jest. (C. 215, H. 13. — D. Z. 301, M. 20; 147, J. 8.)

Jan Krištof Huvar (Hofer) z Lobenšteina vedle král. resoluce dne 4. listopadu 1624 pokuty osvobozen (*absolutus sine clausula*), podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 60 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Jiří Fridrich Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis dne 3. října l. 1623 obvinění ze zpourey sproštěn, maje pro náboženství ze země odejíti, obeslán byl před kommissi transactionis dne 9. června 1628; avšak nemaje žádného jmění, pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Julius Huvar (Hofer) z Lobenšteina při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. Statek jeho *Čichalov* (Čicholov, Sichalov, Sichelau, kr. Cheb., okr. Žlutic.), odhadnutý prve za 7600 kop míš., potom za 11.250 kop k naléhání věřitelů pro dluhy v summě 14.033 kop na něm vězící, l. 1629 postoupen byl jeho synovi *Janovi Krištofovi* za poslední summu odhadní, z níž zapraviti měl dluhy na 10.893 kop od věřitelů snížené, pak 1000 zl. pokuty místo třetiny král. fisku náležející. Avšak *Jan Krištof Huvar* pro provinení své při vpádu saském l. 1631 opět propadl statek dotčený, který od *Albrechta Waldšteina*, knížete z Fridlandu, v pokutě ujat a l. 1632 postoupen byl *Gerhartovi z Questenbergu*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce z dne 7. května 1636 dědičně byl ponechán proti zaplacení dluhův na něm vězících, k nimž náležela pohledanost 3000 kop míš. matky Jana Krištofa Huvara, Marie roz. z Globen, pak pohledanost jeho manželky 4250 kop,

o kteréž se tyto po mnohá léta marně ucházely, až konečně dotčený statek po smrti Questenberga l. 1655 od poručníkův jeho dětí pro veliké dluhy král. komoře byl navrácen a za summu odhadní 11.250 kop mš. postoupen vdově po Janovi Křištofovi Huvarovi, Anně Marii Salomeně roz. z Steinsdorfu. (C. 215, H. 13. — Lib. conf. 2, f. 485. — D. Z. 145, E. 19 & 152, J. 17.)

Bernard Hyzrle (Hiserle) ryt. z Chodova, katolík, vykonal přísahu dne 1. října l. 1619 podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statky své, totiž *Zálezly* (kr. Písek, okr. Volyň), odhadnutý za 3646 kop mš., a *Želibořice* (okr. Volyň), odhadnutý za 3921 kop mš. *) Za pardon mu udělený uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 zaplatiti 600 zl. rýn. k alumnatu kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jiřík Chanovský Dlouhoveský z Dlouhé vsi, při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 27. června odsouzen *k manství*, přijal léno dne 22. června 1626 na dva díly statku *Zavlekova* (Zavlekom, Zamlekov, kr. Plzeň, okr. Planice), tvrz a ves s 22 osedlými a dvorem poplužním, za 8400 kop mš. odhadnuté. (D. dv. 7, f. 28 & 68 díl I. f. 14.) — Statek ten, na který Chanovského syn Jiří Mikuláš dne 2. července 1637 léno obnovil (D. dv. 7, f. 217), z manství propuštěn byl vedle cíś. resoluce l. 1640 proti odvedení zadržalé quoty manské (č. stého peníze) per 980 zlatých a proti složení 1000 zl. rýn. za jeho převedení do dědictví l. 1650. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$, C. 24.)

Chanovští Dlouhoveští z Dlouhé vsi Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Křištof, **) katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého,

*) Statek *Želibořice* — tvrz a díl vsi Ž. s dvorem poplužním, dvůr poplužní Žabrákov, vsi Bušanovice, Dolejší Nekvašovice (díl), Oujezdec (díl) a Konopiště — prodal l. 1661 Ferdinand Arnošt Hyzrle za 16.500 zl. rýn. Divišovi Lvovi Žákovci ze Žákavy (D. Z. 313, E. 16.)

**) Křištof Chanovský držel na ten čas statky Chanovice, Sviratice a Oujezdec (kr. Písek, dom. Horažďovic. — D. Z. 139, O. 12).

avšak vyhradili si, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 pokuty osvobození, podvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon jim udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském odvésti pokuty, totiž *Aleš* 600 zl., *Bohuslav* 500 zl., *Jan Jindřich* 500 zl. a *Krištof* 200 zl. rýn., kteréžto summy také složili; jenom Jan Jindřich měl doplatiti na svůj díl dne 2. dubna 1631 ještě 200 zl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Charvat z Bernšteina na Bělošicích, při kommissi confiscationis dne 26. května 1623 pokuty osvobozen, podržel statek svůj Bělošice (Bělušice), též vsi Červený Oujezd (okr. Břlin., dom. Světec), Dobrčice (díl) a Radovesice (díl) s dvěma háji (Panenská hora a pod Vostrým), kteréž vsi l. 1620 od Karla Chotka za 100 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 193, E. 20.)

Avšak navrátiti musil kapitole sv. Víta na hradě Pražském statek duchovní, ves *Kozly* s dvěma krčmami výsadními a příslušenstvím, který koupil za času zpourey l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 3715 kop mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, D. 23 & 192, N. 6.) Mimo to zavázal se při kommissi tractationis de pio opere skrze Karla Lhotu z Lhotky l. 1629 za pardon jemu udělený složiti 400 zl. k alumnatu u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam, David, Jan Jindřich, Jiří a Sigmund Chlumčanští z Přestavlk a z Chlumčan, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné a zavržení krále Ferdinanda II., ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622, 23. května a 3. října 1623 osvobození pokuty, uvolili se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon jim udělený zaplatiti na *collegium nobilium* pokuty, totiž *Adam* 20 zl., *Jan Jindřich* 20 zl. a *Sigmund* 60 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mimo to *David Chlumčanský*, který při vpádu saském l. 1631 povstalé sedláky vedl k nepříteli, jako *Krištof Čabelický*, propadl pohledanost svou na statku Václava Přichovského pojištěnou. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & C. 15.)

Oldřich, Václav a Sigmund bratři Chlumčanští z Přestavky a z Chlumčan podepsali konfederaci stavů povstalých a účastnili se výpravy zemské; avšak přistoupivše k náboženství katolickému, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon jim udělený byli osvobozeni drželi statečky své, *Buková a Loučim* (okr. Kdyně), za 15 kop mš. odhadnuté. (C. 215, C. 15.)

Oldřich Chlumčanský z Přestavky a Chlumčan účastnil se bratrem svým Václavem zpoury tím, že bratra svého *tofa* s dvěma koni a jedním pěším k vojsku stavovskému vypravil. Pro toto provinění při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. — Bratr jeho Krištof při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen jednak pro svou chuť, zvláště pak že přijal víru katolickou. (C. 215, C. 15.)

Václav starší Chlumčanský z Přestavky a Chlumčan byl v čase zpoury k hotovosti veřejné bratra svého Vladimíra; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl k manský *Štokov* (kr. Cheb, okr. Planá), někdy k panství Tachovskému náležející, s kusem lesa od Tachova přilehlým. Statek ten od král. komory l. 1623 za summu 8534 kop mš. koupila Chlumčanského manželka *Anna*, roz. *Hradištská z Hořovic*. Ze summy tržbové po odpuštění dluhů připadlo král. fisku 2500 zl. rýn. dle účtu komory české z l. 1672. (C. 215, C. 15. — D. Z. 142, A. 18, Q. 17.)

Adam Chobotský ryt. z Ostředka zemřel v trvalé zpouře, a zúčastnil; pročež odsouzen byl při kommissi confiscationis *všeho jmění*, kteréž od král. komory bylo uято, totiž k *Nesperi* (Nespeř, kr. Tábor, okr. Vlašim.) — tvrz a *Nespery* s dvorem poplužním ve *Lhotě* (Nesperské) — odhadnutý za 23.104 kop mš. Avšak statek ten z cís. mil. l. 1623 jeho nezletilému synovi *Vilémovi* ponechán byl jistému zaručení poručníka jeho, strýce *Jana Chobotského*, jemuž rozkázáno, aby svěřence svého na učení do jezuitských odevzdal.

Tento *Vilém Chobotský* potom při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že při vpádu saském l. 1631 s. nepřítelem do Prahy přišel a rebellovi Oldřichovi z Řičan se připojil; protož od knížete z Fridlandu jeho statek Nesperry v pokutě ujat a cí. plukovníkovi *Markovi Corpusovi* na srážku jeho pohledanosti za najímání lidu vojenského per 13.000 dolarů českých postoupen byl. Když ale Vilém Chobotský z obvinění toho při kommissi Fridlandské revisionis l. 1635 se očistil, od žaloby dotčené dokonale osvo- bozen a statek jeho vedle cí. resoluce z dne 3. března 1636 jemu opět navrácen byl. (C. 215, C. 2. — Lib. confis. 2, f. 372. — D. Z. 620, A. 19.)

Jan Chobotský ryt. z Ostředka při kommissi confiscationis odsouzen l. 1623 všeho jmění, však z cí. milosti při dvou třetinách zůstaven byl. Statek jeho *Bedřichovice* (kraj Tábor., okr. Votic., dom. Jankov) od král. komory v pokutě ujat a za summu odhadní 10.568 kop míš. *Janovi mladš. z Talmberka*, cí. hejtmana kraje Kouřimského l. 1623 postoupen, avšak do desk zemských vložen nebyl. (C. 215, C. 2. — Lib. conf. 2, f. 114.) Po smrti Talmberka připadl statek Bedřichovice s panstvím Jankovem dědičně *Rudolfovi Františkovi z Talmberka* (D. Z. 73, L. 24), kterýž statek Jankov se vsí Bedřichovicemi prodal l. 1702 *Janovi Antonínovi Kořenskému sv. p. z Terešova*, jemuž teprv ves Bedřichovice do desk byla vložena. (D. Z. 468, K. 1.)

Manželka Chobotského *Anna*, roz. *Vítova ze Rzavého*, postoupila věno své 2500 kop míš. na Bedřichovicích pojištěné dceři své *Ludmile*, již l. 1630 cí. pojištění toliko na 2500 zl. dáno bylo. (C. 215, C. 2.) — Naproti tomu pohledanost *Viléma Chobotského* na téměř statku per 6380 kop míš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. 1/1.)

Václav Chobotský ryt. z Ostředka, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen třetiny jmění, propadl statek *Tehov* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), k němuž náležely tvrz a ves Tehov zcela spálená, v níž bývalo 19 osedlých (15 s potahy a 4 chalupníci), s dvorem poplužním, 6 rybníkův a 3 leče lesů na 24 tenat. Statek ten za 5338 kop míš. odhadnutý od komory koupil dne 25. června 1627 president nad appellacemi *Frid-*

rich s Talmberka za 4200 zl. rýn. špatných peněz, již dne 12. prosince 1623 do komory složených; Tehov pak k panství Vlašimskému byl připojen. Dle účtu komory české z dne 15. února 1666 vynášela tato summa na dobrých penězích toliko 553 zl., tak že synové Talmberkovi ještě 3877 zl. i s úroky doplatiti majíce, je sobě porazili na služném otci jejich zadržalém. (C. 215, C. 2 & W. 8. — Lib. confis. 2, F. 176. — D. Z. 294, A. 30.)

Abraham Chotek ryt. z Chockova (Chotkova), při kommissi transactionis dne 9. června 1628 osvobozen byl pokuty za pardon mu udělený, protože neměl jmění žádného a přislíbil přijati víru katolickou. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Chotek ryt. z Chockova a na Žihli, zemřel za času zpourey, již se zúčastnil. Dle výpovědi kommissee confiscationis dne 12. listopadu 1622 *všecko jmění* jeho od král. komory bylo uято, totiž statek *Žihle* (Scheles, kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Petršpurk.), k němuž náležela tvrz Žihle s městečkem, s dvory poplužními v Žihli, Pohvizdech a Malmeřicích, vsi Blatná (Blatno, Pladen), Velečín, Malmeřice (Alberitz), Pastouchovice, Žďár (Saar) a Podbořanky (Podersanka). jak to l. 1600 Václav Chotek od Mikuláše Libšteinského z Kolovrat za 53.500 kop mš. koupil. (D. Z. 129, M. 13.) Tento statek za 46.457 kop mš. odhadnutý, l. 1622 od král. komory za 48.000 zl. rýn. koupil *Heřman Černín s Chudenic* na Petršpurce, hejtman Starého města pražského, jemuž cís. resolucí z dne 6. března 1623 ze summy trhové sleveno bylo 15.000 kop mš. (C. 215, C. 4. — Lib. conf. 2, f. 2. — D. Z. 141, J. 17 & 292, H. 8.)

Marně žádali bratři Chotkové, aby jim statek Žihle, na němž 47.553 zl. dluhů bylo pojištěno, za 100.000 zl. postoupen byl. — Věno manželce Chotkové Rozyně, roz. z Renšperku a Držkovic, l. 1619 na vsi Žďáru, na dvoru poplužním Novém, řečen. Chvojovském téhož statku od Chotka pojištěné per 20.000 kop mš. (D. Z. 139, O. 12), teprv vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1663 jí prisouzeno bylo, tak že pojištění na 20.000 zl. obdržela. Pohledanosti pak Alžběty Chotkové per 4500 kop mš., a Marušky Chotkové per 1500 kop mš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. 1/4 & C. 4.)

Mimo statek dotčený zanechal Chotek *dům* šosovní v Starém městě pražském, který vedle návrhu král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komory byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složit 160 zl. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{9}$.)

Karel Chotek ryt. z Chockova, bratr Jiříkův, při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění, avšak z cís. milosti při třetím dílu zanechán, propadl: a) 17.187 kop mš., jakožto dvě třetiny král. komoře v pokutě náležející, z jistiny 25.780 kop mš., kterou měl na statku Žihelském bratra svého Jiřího, jemuž díl svůj na témž statku l. 1617 za 38.000 kop mš. prodal.

b) *Dvůr* ve vsi *Lišanech* (kr. Praž., okr. Rakovník), který Chotek v čase zpourey l. 1619 od Jiřího Zikmunda Frankrýnara za 2000 kop koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl ujat a k cís. panství Křivoklatskému připojen. Poněvadž Chotek na dotčenou summu trhovou jenom 500 kop mš. složil, měla býti zaplacená ostatní summa Frankrýnarovi z komory české; avšak týž dluh jakožto v čase zpourey vzešlý dle nálezu komisse revisionis od král. komory placen býti neměl. (C. 215, C. 4.)

Mimo to Chotek navrátiti musil statky duchovní: a) *klášteru sv. Sary a špitálu sv. Václava u města Mostu*, vsi *Židovice a Kočov* s podacím kostelním, dvorem poplužním, 2 krčmami, mlýnem a příslušenstvím, jak to s manželkou svou Alžbětou, roz. z Bärenšteina, l. 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5894 kop mš. zcela zaplacenou, mimo 500 kop, z nichž deputatu ročně 30 kop klášteru dotčenému dávati měl. (D. Z. 192, O. 14.) — b) *Klášteru Světeckému vsi Radovesice, Červený Oujezdec a Dopřice* (Dobřice) s příslušenstvím a s háji, Panenskou horou a pod Ostrovem řečenými, jak to Chotek koupil l. 1620 od stavů za summu odhadní 6728 kop mš., na kterouž si porazil 1200 kop hned při zástavě téhož statku od něho složených. (D. Z. 192, O. 6.)

Chotek pak l. 1631 při vpádu saském dal se potřebovati nepříteli za kommissaře krajského; pro kteréž provi-

ění statek jeho dvůr poplužní ve vsi *Pavlčíně* (Povlčín, okr. Rakovnsk.), pak vsi Povlčín (díl), Veclov s podacím kostelním a Svojetín s příslušenstvím, který l. 1630 od věřitelů bratří Reinšpergerův Jana Adama, Jana Ferdinanda a Vespasiana za 20.000 kop mš. koupil (D. Z. 299, N. 25), a na tuto summu toliko 8000 kop odvedl, l. 1632 od kommissee Fridlandské konfiskován k ruce *Albrechta z Waldšteina* a od téhož polskému plukovníku *Tobiášovi Minorovi* k užívání byl postoupen. Dle zprávy komory české z dne 15. září 1638 týž statek po Karlovi Chotkovi zcela zpustošený po smrti Waldšteina od kommissarův soudu zemského dne 16. března 1638 za 10.000 zl. prodán byl *Mikulášovi Bechyňovi z Lašan*. (D. Z. 300, F. 4.) Synové Chotkovi Jan Václav a Jiřík, jakož i dotčení bratří z Reinšperku s ostatními věřiteli marně se domáhali pohledaností svých na témže statku; neboť ještě l. 1690 věc ta při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & C. 4.)

Manželce Chotkové Alžbětě, roz. Charvatce z Baerenteina, ponechán byl statek *Bělušice* (kr. Litoměřic.), jí náležící. (C. 215, C. 4.)

Václav Chotouchovský z Nebovid, nejvyšší správce Hor Kutenských a úřadu minemistrského, zemřel v měsíci září 1618 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, odkávav dům svůj, *Hrádek nad Pachem* řečený, s příslušenstvím a dvůr *Přibitovský* se zahradou v předměstí Čechovském na *Horách Kutských* manželce své Aleně, roz. z Hodkova. (D. Z. 139, H. 29.) Při kommissi confiscationis jakožto hlavní rebel udán, avšak nezanechav žádného jmění, nebyl odsouzen. (C. 215, C. 19.) Neboť Chotouchovský statek svůj *Žleby* prodal již l. 1615 za 120.000 kop mš. *Heřmanovi Černínovi z Chudenic* (D. Z. 192, H. 4), kterýž statek ten l. 1623 na splátku tržové summy za nakoupené statky konfiskované císaři sménou postoupil. (Viz Linhart Colona z Felzu.) Týž statek prodala komora česká l. 1623 vlaským dobrodruhům pánům z Magni za 116.660 zl., od nichž jej l. 1629 koupil Jan Rudolf Trčka, po jehož smrti l. 1635 opět statek ten byl konfiskován. (Viz Trčka. — D. Z. 148, J. 24 & L. 17; 297, E. 7.)

Adam Chřepický ryt. z Modlíškovic při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas

a vedle cíś. resoluce 21. května 1621 perdonován a na milost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

Kašpar Chrt ze Rtína neprovinil se ničím v čase zpourey; nicméně statek jeho manželky Alžběty, roz. z Drahenic, totiž tvrz a ves *Suchá* s dvorem poplužním (nyní toliko dvůr poplužní u Pištína okr. Hluboká), pak ves Tupesy — již před bitvou bělohorskou od cíś. vojska vzat, dokonce zpustošen a ves Suchá spálena byla. Statek ten postoupen byl hned l. 1620 opatu *kláštera Vyšebrodského*, který na něj a na statek Čákovec, též od vojska ujatý, 7197 zl. k potřebě vojenské půjčil; však k rozkazu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 18. srpna 1622 byl navrácen manželce Chrtově, která jej l. 1635 Donu Baltasarovi *de Marradas* za 10.000 zl. rýn. prodala. (C. 215, C. 5. — D. Z. 144, Q. 8.)

Buryan Chuchelský ryt. z Nestajova na Malči a Předboři, syn Jana staršího Ch., účastnil se výpravy stavovské vysláním lidu svého s bratry svými *Hertvíkem a Ferdinandem*, přiznal se též k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, a byl též relátorem na sněmu generalním l. 1620. Avšak poněvadž cíś. vojsko na statcích svých s Janem Rudolfem Trčkou všemožně za čase zpourey podporoval, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 s bratry svými pokuty osvobozen podržel statky své *Maleč a Předboř* (okr. Chotěboř.). Potom urovnal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 o pokutu 100 kop míś. za udělení perdonu, kteráž však jemu vedle cíś. výpovědi z dne 5. srpna 1630 byla promiřnuta za vydatnou jeho službu v čase zpourey a po bitvě bělohorské císaři prokázanou. (C. 215, C. 1/4; C. 1 1/4, & C. 21.)

Jan Křiřtof Chuchelský ryt. z Nestajova, bratr Buryanův, ujel po bitvě bělohorské ze země s nepřítelem, s nímž se v Glacku dal zavřít, potom množství let při nepřátelích zůstával, lid proti císaři najímal, ano i sám za fendricha potřebovati se dal. Pro tato provinění propadl otcovský svůj díl na statku Malči bratra svého Buryana, v který se l. 1630 listem obranným uvázal; za tou příčinou též statek k nařízení cíś. místodržících 22. srpna 1630 do sequestru vzat, avšak vedle cíś. resoluce Buryanovi Chuchelskému opět byl postoupen. Jan Chuchelský pak při vpádu saském l. 1631

se přidržel hraběte z Thurnu, u něhož často býval, a v Praze drahý čas se zdržoval, tak že i při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění; avšak neměl ničeho, poněvadž již dříve pro způrnost a neposlušnost od otce svého Buryana byl vyděděn. (C. 215, C. 1/2 & C. 21. — D. Z. 144, E. 17.)

Kristian sv. pán z Illau (Illo), císař. polní podmaršálek, byl v čele důstojníků vyšších, kteří se Albrechtovi z Waldšteina knížeti Fridlandskému dne 12. ledna 1634 zvláštní listinou v Plzni ctí a životem zavázali, že při něm setrvají, pokud v císařské službě zůstane; mimo to vyjednával po uveřejnění císař. patentu z dne 18. února 1634, kterým Waldštejn byl sesazen, jménem Waldšteina s vůdcem švédským Bernardem z Weimaru o spojení se s ním. Protož s ostatními hlavními přívrženci Waldšteinovými při exsekuci Fridlandské v Chebu dne 25. února 1634 byl zavražděn a statky jeho všecky k ruce císaře byly vzaty, totiž: a) Město *Stříbro* (Mies, kr. Plzeň.) s vesnicemi, dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to l. 1623 Illovi zástavou k držení a užívání bylo postoupeno v summě 70.000 zl. na srážku jeho útrat válečných per 50.000 zl., kteréž sobě za komorou českou míti pokládal. Z této zástavy propuštěno bylo město Stříbro po smrti Illově vedle císař. resoluce z dne 27. června 1634 proti zaplacení summy zástavní 30.000 zl. do komory české v 15 letech. (Viz Stříbro. — C. 215, J. 6.)

b) Statek *Popovice* (kr. Tábor., okr. Benešov.), k němuž náležely tvrz a městečko Popovice s dvorem poplužním, dvory poplužní ve vsích Vozlicích (zanikla) a Mladovicích, pak vsi Mladovice, Kondratice (Kundratice), Vojslavice (Vojislavice), Lhota Kamenná, Věžníky, Hlivín (díl) a Dlouhépole (díl), jak to Illo l. 1630 za 19.500 kop mš. koupil od Markéty z Říčan, roz. Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 144, F. 23 & 298, B. 3.) — Tento statek vedle císař. resoluce z dne 9. března 1639 postoupen byl vdově po Illovi pozůstalé, *Anně Albertině*, opět provdané Briaumonte, roz. hraběnce z Fürstenbergu, proti zaplacení všech dluhů 19.506 kop mš. Avšak pro tyto dluhy dne 20. ledna 1654 prodán byl dotčený statek (bez vsi Hlivína, která při kridé téhož statku Zdislavě hraběnce z Waldšteina k ruce jejímu sirotku byla přivlastněná)

za 19.000 kop mš. *Jiřímu Štastnému Jaroslavovi Víthovi ze Zersavého*, jemuž již vedle cí. resoluce z dne 3. října 1642 v dluhu 10.000 kop k držení byl postoupen. Vítha pak hned dne 22. ledna t. r. prodal týž statek za 24.000 kop m. paní *Anně Celarové*, roz. Kořenské z Terešova. (C. 215, J. 6. — D. Z. 308, W. 18 & 23.)

c) *Dům, Kometkovský* řečený, v Starém městě pražském v Dlouhé třídě naproti domu u Zlaté husy ležící, který Illo od Zdislava Hrzaně z Harasova l. 1628 za 10.000 zl. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 370), vedle cí. resoluce z dne 30. července 1640 postoupen byl dotčené vdově Illové v summě 10.000 zl. na srážku její pohledanosti 30.000 kop mš. na statcích Illových jí přisouzené. (C. 215, J. 6. — Lib. contrac. caerul. 5, f. 68.)

d) *Domy a grunty* v městě Stříbře, které Illo od tamějších sousedův za 3465 zl. 49 kr. koupil a dílem nedoplatil, vedle cí. resoluce z dne 28. září 1640 postoupeny byly obci města Stříbra proti zaplacení nedoplatené summy tržové per 1100 zl. náhradou za škody městu od Illova na zdích městských a na masných krámech učiněné. (Viz Stříbro.)

e) *Jistina* 12.000 zl. na statku Stolinkách, kteráž k ruce císaře byla ujata. (C. 215, F. 5/.)

f) Zbytek stříbra 146 hřiven (v ceně 3000 zl.), které Illo l. 1633 uložil u zlatníka Filippa Junkera, měšťana Novoměstského, v summě 180 hřiven, z nichž spotřeboval 34 hřivny na zhotovení dvou velikých umyvadel a dvou konvic, Illovi předešle již odvedených. (C. 215, J. 6.)

Mimo jmění vytčené konfiskovány byly též *statky Illovy na Moravě* v kraji Znojenském ležící, totiž statek *Budkov*, zámek a ves Budkov, vsi Lomy a Opoměřice; pak statek *Mladoňovice* (Ladoňovice), tvrz a ves Mladoňovice a vsi Slavkovice, Trpičovice a Lhotice, jak je Illo od *Zdeňka sv. p. s Roupova* koupil. Tyto statky vedle cí. resoluce z dne 10. ledna a 2. srpna 1635 opět postoupeny byly dotčenému Roupovci proti odvedení 12.626 zl., od Illova na summu trhovou předešle zaplacených, pak všech zásob obilí, což vše vedle cí. listu z dne 14. března 1635 na knížete Dietrichšteina p. Eggsteinovi k zásobení uherského pomezí do proviantu odevzdáno býti mělo. Avšak Roupovec, nejsa katolík,

byl povinen dotčené statky za půl léta katolické osobě prodati. (C. 215, J. 6.)

Naproti tomu vedle císař. resoluce z dne 2. prosince 1634 ponechány byly všecky svršky Illovy v Znojmě zabavené dětem po jeho tchánovi, plukovníku *Vratislavovi hraběti z Fürstenbergu* l. 1631 zemřelém, pozůstalým, totiž dotčené vdově Illové a její sestře, pak jejím bratřím *Vratislavovi* a *Fridrichovi* z *Fürstenbergu*, zvláště všecko stříbro se znaky *Sternbergův* a *Fürstenbergův*; ostatní pak svršky bratrovi jejich *Vratislavovi* z *Fürstenbergu*, který se za to všech svých pohledaností měl vzdáti. (C. 215, J. 6.) — Konečně vykázáno bylo vdově Illové na dotčenou pohledanost její per 30.000 kop míš. (35.000 zl.), mimo dům Kometkovský per 10.000 zl., ostatních 25.000 zl. při městě Stříbře, tak že se jí z dotčené zástavy 30.000 zl. po lhůtách ročních per 2000 zl. mělo vypláceti. (C. 215, J. 6.)

Adam Janovský z Janovic vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 pokuty byl osvobozen. Po jeho smrti zavázal se *Jan Jiří z Janovic* při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon Adamovi udělený složit 126 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Diviš a Drslav Janovští z Janovic, ač při kommissi confiscationis dne 22. května 1623 obvinění ze zpourey zproštěni, přece obesláni byli dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Diviš* již předtím zemřelý nezanechal žádného jmění, *Drslav* pak ve Vidicích (okr. Přimd.) bydlící nechtěl ničeho dáti, odvolávaje se na své osvobození při kommissi konfiskační. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Heralt Janovský z Janovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, které však vytčeno není. (C. 215, J. 1.)

Heřman Janovský z Janovic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných a hlasoval pro zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti manželka jeho Anna, roz. Přichovská, obeslána před kommissi transactionis a nemajíc žádného jmění

s třemi sirotky, dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Janovský z Janovic zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, a při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho jmění*. Jeho *dům* v Starém městě pražském před Týnským kostelem vedle Trčků a domem farním ležící, Pikartův řečený, od král. komory ujat a l. 1623 za summu odhadní 4887 kop míš. *Martini Tejneckému* prodán byl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 151. — C. 215, J. 1.)

Jindřich Janovský z Janovic účastnil se osobně výpravy válečné za času zpoury a zemřel, nezanechav ničeho. Pročež vdova po něm pozůstalá Lidmila, roz. Widerspergova, se čtyřmi sirotky při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za perdon manželu udělený byla osvobozena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Janovský z Janovic, odsouzen při kommissi confiscationis dne 8. března vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *k manství*, hned za podání léna se ohlásil. Po jeho smrti († 1623) jeho syn *Jan Jindřich* dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Janovice* (kr. Klatov.), tvrz s dvorem poplužním a městečko Janovice, též vsi Rohožno, Ondřejovice a Vespuli (snad Veselí, díl), v nichž bylo 39 poddaných s potahy a 28 chalupníků, v summě odhadní 19.648 kop míš. — Po smrti Jana Jindřicha l. 1634 přijal léno to Vilém z Klenového a z Janovic jménem pozůstalých sirotek, pak *Jiří Gotthart* došed let svých právních i na místě a k ruce bratra svého mladšího *Oldřicha Viléma* l. 1638 vykonal přísahu lenní (homagium) na týž statek, kterýž l. 1649 za příčinou propuštění z manství za 25.045 kop míš. k dědičnosti odhadnut, avšak dluhy per 22.850 kop byl obtížen, tak že pohledanosti věřitelův ještě l. 1666 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & J. 1. — D. dvor. 7, f. 31, 73, 191 a 196; 68. I. f. 49.) Pročež vedle cíś. resol. 6. září 1670 statek ten na žádost poručníka Jana Viléma Chanovského z Dlouhévsí pro dluhy z manství a léna vyňat a arcibiskupovi Pražskému k zřízení biskupství Klatovského l. 1675 prodán byl. (D. Z. 630, M. 6 & 466, O. 7.)

ii) Fridrich Janovský z Janovic zavázal se při kommissionis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený slo-
000 zl. rýn. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě
sém. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

irištof Janovský z Janovic, při kommissioni confiscationis
3 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Sehostov* (So-
v, kr. Plzeň, okr. Kdyně) — tvrz a ves Sehostov s dvo-
uplužním a ves Struhadlo — za 7983 kop mš. odhad-
který od komory koupil l. 1627 *Zdibor Přichovský*
hovic a na Petrovicích nad Ouhlavou za 10.500 kop
— Dle sečtení komory české l. 1629 připadlo po za-
ní dluhů na díl král. komoře náležející 3200 kop mš.;
m Janovského ponecháno po jejich matce věno per 2700
n. (C. 215, J. 1. — Lib. conf. 2, f. 383. — D. Z. 143,
,

igmund Janovský z Janovic, katolík, půjčil v čase zpourey
tky duchovní něco peněz stavům odbojným; avšak maje
dvůr od vojska vypálený, při kommissioni transactionis
8. dubna 1629 s bratrem svým Smilem starším pokuty
svobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

an Javornický z Javorníka a v Bělé na Chrudimsku,
án byl dne 5. února 1629 před kommissioni transactionis
ovnění se o pokutu za udělení perdonu; avšak zemřel
edtím dle zprávy posla komorního. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

omáš Javornický z Javorníka odešel bezpochyby ze země,
hav vinici řečenou Strnišovskou, které se o své újmě
lěkan Vyšehradský pod záminkou, že se mu z té vinice
vzdávala činže, která však dle knih úřadu hor vinič-
Pražských nenáležela kapitole Vyšehradské, nýbrž k špi-
iv. Barbory. Vinice tato potom recessem knížete z Lichten-
i a komory české z dne 15. ledna 1625 děkanství Vyše-
kému byla ponechána. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

lan Martin z Javorníka, měšťan Starého města pražského,
odchodem svým ze země pro náboženství prodal *dům*
v Starém městě ležící za hotových 2700 zl. rýn. Bar-
Šleinicové. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se
ibergu, kde se usadil, bez povolení do Prahy, pro kteréž
nění při kommissioni confis. Fridlandské dne 25. ledna
odsouzen byl všeho jmění; avšak prokázav nevinu svou,

na přímluvu kurfiřta Saského císař. resolucí z dne 18. srpna 1644 z obvinění propuštěn, pohledaností svých v Čechách mohl užíti. (C. 215, M. 20 & P. $\frac{2}{4}$.)

Buryan Jeníšek z Újezda, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého Fridricha, avšak vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Na přímluvu král. prokuratora Přibíka Jeniška z Újezda při kommissi confiscationis provinění svého dne 17. listopadu 1622 zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardonu udělený dáti 100 zl. rýn. na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Jesenský z Jeseného neb z Jessenu (Jessenius de Magna Jessen), z rodu rytířského v Uhrách pocházející, v umění lékařském doktor a rektor akademie Pražské, byl od evangel. stavův a direktorů dne 21. června 1618 poslán do Prešpurka k stavům uherským, aby s nimi smlouvu k společnému jednání s Čechy učinil, avšak v Prešpurku na poručení krále Ferdinanda II. jat, do Vídně odvezen a tam skoro pět měsíců stížen vězením, z něhož na přímluvu nejvyššího hofmistra král. Česk. Adama z Waldšteina teprv dne 6. prosince byl propuštěn naproti tomu, že stavové čeští císaři vydali D. Ponzona a Jakuba z Tepence, hejtmana Mělnického, jež u vězení drželi. Potom l. 1620 byl Jessenius mezi plnomocníky král. Českého ke knížeti uherskému a sedmihradskému Betlénovi Gáborovi do Báňské (Nové) Bystřice za příčinou konfederace dne 2. června vyslanými. Pro tato provinění při kommissi hrdelní odsouzen byl *statku, cti i hrdla* tak, že za živa měl býti čtvrcen, dříve však mu jazyk týlem vytažen, a pak čtvrti těla jeho ven za městem na silnicích hlavních rozvěšeny; ale vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. byl odpraven tak, že se mu za živa toliko kus jazyka uřízl, hlava stala a s tím kusem jazyka na věži mostské přibila, tělo pak za Horskou hránu v pytli vyvezené a tam rozčtvrcené na kolí vstrkáno a vyzdviženo bylo.

Pozůstalost Jesenského, totiž tři zlaté řetězy, 200 dukátů, 200 širokých tolarů, 150 kusů starých dvanácti-

rejcárů, několik zlatých prstenů, pak úpis na 2000 kop mš., které za panem Betenglem na úrocích měl, nebylo lze náztí; neboť všechny věci ty Jessenius před svým uvězněním bytu svého v Kaprové ulici sám vynesl a kdesi schoval. Dle domnění služebníka jeho, scholastika Václava prymka Lounského, spolu s ním v žaláři zavřeného, věci ytčené uloženy byly k ruce Jessenia nemanželské pětileté cerušky Julie u magistra *Davidu Lipacha*, kazatele německého a diakona při kostele Salvatora v Starém městě pražském, který se tohoto opuštěného dítěte ujal a je k sobě zal, ale těch věcí vedle své výpovědi od Jessenia nepřijal. C. 215, J. 3.)

Pavel Jeřín z Bezdězí, písař nižší v Novém městě pražském, potom za Fridricha Falckého rada při appellacích, dále potřebovati od stavův odbojných v rozličných kommissích, vlastně byl koncem l. 1619 sekretářem při hraběti z Hallachu (Hohenlohe) a jiných vyslaných z Čech k Betlénovi Gáborovi o Prešpurka za příčinou uzavření konfederace. Protož hned o bitvě bělohorské ujel ze země a podle patentu z dne 17. nora 1621 při kommissi exsecutionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 odsouzen *hrdla, cti statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Mění pak jeho všecko hned od král. fisku bylo uято, zeměna *dům*, řečený Kolousovský, jinak Kaňhovský, v Novém městě pražském pod Vyšehradem proti Hrobci nad potokem lotičem ležící, který od císař. vojáků zcela rozbořený, dne 10. června 1622 navrácen byl Janovi z *Klenového a z Janovic*, jemuž v čase zpourey pro jeho odjetí ze země od direktorů byl odňat a Jeřínovi l. 1620 prodán za 256 kop mš. zcela zaplacených. (D. Z. 140, F. 1 & 193, B. 25.) Jan z Klenového postoupil právo své na témž domě l. 1622 Přibskovi enškovu a tento opět l. 1624 Janovi Křištofovi z Říčan. D. Z. 138, K. 4. — C. 215, G. 15 & P. 2/3.)

Albrecht Jestřibský ryt. z Ryzmburka (Risenburk) na lomili a Puhlovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 26. října 1623 odsouzen *třetiny jmění*, prodal již dne 23. srpna t. r. statek svůj *Puhlovice* (kr. Král.-Hraec., okr. Nechanic.), tvrz a ves Puhlovice s dvorem polužním a ves Homile, paní *Alžbětě Vchynské z Vchynic*, roz.

Krajčce z Krajku, za 16.500 kop míš. podle recessu knížete z Lichtenšteina z dne 14. února 1623 s cí. povolením a s tím vyhrazením, že ze summy trhové po zaplacení dluhův per 11.380 kop míš. třetina král. komoře náležející se má zaplatiti. Avšak Vchynská statek ten opět postoupila Jestřibskému, kterýž při kommissi transactionis l. 1631 se uvolil místo třetiny ke král. fisku 3000 zl. pokuty odevzdati; ale tato pokuta ještě l. 1677 nebyla zaplacená. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 399. — D. Z. 292, M. 2; 316, A. 13 & 317, E. 3. — Lib. transactionis f. 41, Nro. 203.)

Jan Bernard Jestřibský z Risenburka na Zvíkově obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se co do pokuty za provinění své, v čas zpourey spáchané, vyrovnal; avšak posel přinesl obeslání dne 17. února 1630 nazpět, dokládaje, že Jestřibský již zemřel, a že Albrecht Jestřibský poručník jeho dětí spravuje statky jeho *Zvíkov a Syrovátku* (okr. Nechanic) — tvrz a ves Syrovátku s dvorem poplužním, který Jestřibský l. 1608 od Jana Křištofa z Waldšteina za 6100 kop míš. koupil. (D. Z. 186, A. 12.) — Není však v aktech ničeho, zdali nějaká pokuta za něho byla složena. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Jestřibský ryt. z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, tak že statek jeho *Boharyně* (Boharna, kr. král. Hradec., okr. Nechanic.) v pokutě ujat a v summě odhadní 26.976 kop míš. od král. místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina postoupen byl l. 1622 s jinými statky na směnu panství *Kolínského Václavovi Vchynskému s Vychnic.**) — Po srážce dluhův na král. komoru přenešených vynášela třetina Jestřibskému z milosti ponechaná 8601 kop míš., na kterouž summu obdrželi teprv jeho synové a dědicové *Jetřich Bernard a Jan* vedle cí. resoluce

*) Vchynský obdržel směnou za panství *Kolínské*, král. komoře postoupené, mimo Boharyně též statky konfiskované *Slibovice a Vykleky* po Slibovském, *Beruničky* po Kapounovi Karlovi, *Hlušce* po Kapounovi Křištofovi a *Obédovice* po Klusákovi, v jedné summě za 194.176 kop odhadnuté. Jeho syn odvedl l. 1628 ještě náhradou za dotčené statky, otcí místo panství *Kolínského* postoupené, král. komoře 33.000 zl., do kterých pojato bylo též 2000 kop míš., za statek *Hrádek* nedodaných. (D. Z. 143, D. 1.)

dne 15. března 1659 císař. pojištění s úroky od l. 1658 poplajíc. (C. 215, F. 5 a G. 2. — Lib. conf. 2, f. 113. — Z. 143, D. 1.)

Druhý statek Jestřibského, *Okrouhly* (Wokraulik, kraj Šín, okr. Nová Paka) — dvůr poplužní a ves Okrouhly, ves delec (Hřidelec) s kollaturou a díl vsi Oujezda sv.-Janého — ponechán byl jeho manželce Marianně, roz. Kuřovně Choteče, která jej knížeti z Fridlandu *Albrechtovi z Waldsteinu* dne 16. února 1628 prodala za 8250 kop míš. (9625 stých), na kterouž summu Waldstein 6000 kop míš. Jestřibské dlužen zůstal, tak že dědicové její ještě l. 1686 při kommissi liquidationis marně se o ně ucházeli. Waldstein k l. 1629 statek Okrouhly v manství přenešený postoupil *Janě Zilvarové* k statku Bělehradu za její pohledanost na statku Vrchlabském. (C. 215, F. 5/6. — D. Z. 142. Q. 26 & 5, K. 17. — Viz též statky lenní Fridlandské.)

Vilém Jestřibský z Risenburka při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen l. *třetiny jmění* svého, kteréž však není vytčeno. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 byl při hraběti z Thurnu a mnoho zlého troš. Pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. srpna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění; avšak nezapchal v Čechách ničeho. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Jezbera z Kolivéhory (Jezberovský z Olivé Hory, Olivenberg), při kommissi confiscationis z účastenství ve bouři l. 1623 obviněn, z toho dostatečně se vyvedl, a sedmým svědomím vzácných osob to prokázal, že, ačkoliv od rektorů v některých věcech a zvláště za hejtmana nadem vojenským Starého města pražského se jest potřeboval, však že to na oko (simulative) před rebelly s dobrým svědomím, vůlí a radou nejvyššího hofmistra království Českého i jiných pánů, věrných císaři a králi, pod dobrým rozuměním od něho se stalo, aby tím snadněji lidu císař. vojenskému v čas příležitosti spomoženo a obce měst Pražských získány býti mohly. Z těch příčin od žaloby prokurátora osvobozen a na přimluvu knížete z Lichtenšteina od aře dokonale perdonován jest. (C. 215, B. 34.)

Potom však při kommissi confiscationis Fridlandské byl obviněn, že s emigranty a exulanty si dopisoval a tajné schůze s nimi měl, zvláště s Erdmanem Trčkou. Proto jeho jmění l. 1636 bylo zabaveno, ale k jeho žádosti dne 17. července 1638 opět jemu vydáno a cíś. resolucí z dne 19. července t. r. nařízeno, aby Jezberovský za zrušení fiskálního processu a udělení perdonu 10.000 tolarů říšských v pokutě složil a tyto peníze Františkovi *hraběti Piccolomini s Arragona* na porážku odměny z milosti témuž povolené per 25.000 zl. rýn. byly vykázány a postoupeny. (C. 215, G. 14.)

Břeněk (Zdeněk) Ježovský ryt. z Lub při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas a vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat, podržel statek svůj *Kalenice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.) — tvrz pustou a ves Kalenice s dvorem poplužním a dílem vsi Kejníc — který l. 1601 od bratří Boubinských za 9200 kop míš. koupil. (C. 215, S. 79. — D. Z. 176, E. 16.)

Ian Ježovský ryt. Lub na Malých Outěchovicích, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen, protože jenom z přinucení výpravy stavovské v čas zpourey se zúčastnil, a statek jeho *Malé Outěchovice* (kr. Tábor, okr. Pacov.), který l. 1620 ve zpouře od Alžběty Beřkovské z Břízy za 5500 kop míš. koupil (D. Z. 140, B. 21), nad cenu svou byl zadlužen. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Ježovský ryt. z Lub přistoupil ke konfederaci stavův odbojných, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis l. 1623 *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1 1/4.)

Zdeněk Ježovský ryt. z Lub při kommissi confiscationis dne 21. srpna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze dáti 400 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jíří t. r. měl složiti. (C. 215, C. 1/8.)

Karel Jörger sv. p. z Tolletu, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen *všeho* jmění, propadl statek *Želiv* (Selau, kr. Čáslav., okr. Humpo-

lec), k němuž náležel klášter Želiv s pivovárem a dvorem poplužním; vsi celé Želiv (jinak Čechetice) s podacím kostelním, Temechov (léta 1664 již jen dvůr panský nedaleko kláštera), Tukleky s mlýnem pod vsí, Poříčí, Bolechov, Brtná (díl); městečko *Senožatny* (Senožaty) s podacím kostelním, vsi celé Čihovice, Nečice, Vřesník, Liskovice, Záhoří, Sedlice (Sedlec) se vsí pustou Strejškovice, Břístě Mešné (Mladé) s podacím kostelním, Smrdov (l. 1664 již jen dvůr panský), Kletečná (díl), Petrovice, Jiřice s podacím kostelním, Staré Břístě i s platem z pusté vsi Vilímkova, Komorovice, Vystrkov, Bystře, Krasoňov, Vojislavice (díl) s mlýnem a podacím kostelním, Třebelice (Střebelice, nyní samota), Kobrovice, Podolí (nyní samota), Lisky (Liské), Bělá s mlýnem pod vsí (l. 1664 již jen dvůr panský, nyní samota), Hojanovice (díl), Lohenice, Holušice (díl), se vším příslušenstvím, jak to koupil l. 1601 od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic*) za 82.500 kop míš. Jan Fridrich Hoffman sv. p. na Grunpichlu a Střechově (D. Z. 175, C. 2; též 130, G. 9), a od tohoto l. 1615 jeho švagr Karel Jörger z Tolletu za 90.000 kop míš. (D. Z. 190, L. 16.) — Tento statek obdržela léta 1622 *Maria Majdalena Trčková z Lipy*, roz. z Lobkovic, od komory české postoupením v summě 20.000 kop míš. na srážku peněz k potřebám válečným půjčených. Ale vedle cís. resoluce z dne 19. července 1623 statek ten, před mnoha lety řádu praemonstrat. náležející, opět postoupen a darován byl *klášteru Strahovskému* za 10.000 zl. rýn., jež opat Kašpar Questenberg k zapravení pohledanosti Marie Trčkové dobrovolně náhradou dal.

Na témže statku vyhledávala vdova po Jörgerovi pozůstalá 25.000 kop. míš., dokládajíc, že je od bratra svého Hoffmana svrchu dotčeného ze summy tržové darem obdržela a od manžela svého na témže statku pojištěné měla. Avšak pohledanost tato, kterouž dceři své Evě Regině, provdané z Kreilsheimu, postoupila, při kommissi revisionis vedle cís. výpovědi z dne 8. března 1646 uznána byla za nepodstatnou a nepravou. — Statek pak Želivský teprv l. 1687 opat kláštera

*) Dvořecký obdržel statek Želiv l. 1600 od Jana Rudolfa Trčky směnou za statek *Konice* a k tomu ještě za hotových 15 000 kop gr. českých. (D. Z. 174, F. 8.)

do desk sobě sám vložití dal. (C. 215, D. $\frac{1}{5}$; E. $\frac{32}{45}$ & J. 5. — D. Z. 252, E. 25.)

Jan Kába ryt. z Rybňan, měšťan Novoměstský, byl jedním z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis *hrdla, cti i statku*, avšak k návrhu knížete z Lichtenšteina vedle král. výpovědi z dne 16. června 1621 z milosti jenom k vězení do Rábu odsouzen, zůstal ve vězení na radnici Novoměstské až do 19. srpna 1622, kteréhož dne na rukojmě propuštěn pod výminkou tou, aby v domě svém jako zatčený zůstával. Trestu toho teprv dne 16. května 1623 zprostěn, propadl statky své: tvrz a ves *Dvorec* (Dvorce) s dvorem poplužním, pivovárem a 2 mlýny, který léta 1601 od sirotka Petra po Břetislavovi Dvořeckém z Olbramovic za 5500 kop míš. koupil (D. Z. 176, J.3); pak ves *Kvasejovice* (kr. Tábor., okr. Soběslav, dom. Branlín), s dvorem popl., sídlem a příslušenstvím, jak to Kába l. 1599 od Břetislava Dvořeckého za 5800 kop míš. koupil. (D. Z. 173, H. 26.) — Tyto statky, odhadnuté za 9157 kop míš., dne 3. ledna 1623 koupil *Jan Řepický ryt. z Sudoměře* se statkem *Mezné* (viz Benjamin Fruwein) za 14.000 zl. rýn., do důchodu zcela odvedených, tak že věřitelé na komoru českou byli ukázáni. (C. 215, K. 2. — Lib. conf. 2, f. 182. — D. Z. 141, A. 27 & 194, B. 8.)

Jiří Kába ryt. z Rybňan, kmet osmdesátiletý, odjel hned při začátku pozdvižení stavů před ukrutností vojenskou ze statku svého s manželkou a sedmi dětmi nedospělými do města a pevnosti Třeboně, kdež s manželkou l. 1620 zemřel. Ačkoliv Kába v Třeboni, dle svědectví purkmistra a rady toho města, jenom pro bezpečnost a obhájení hrdal zavřítí se dal, tam v žádném tovaryšstvu ani v radách proti císaři s vojenskými důstojníky toho času nebýval a ničím se neprovinil; předce jeho statek *Cuknštejn* (Zuckenstein, kraj Budějovic.), tvrz a ves (nyní jen dvůr poplužní u Stropnice) s dílem Stropnice a Benešova, od cís. vojska všecek vypálený a zplundrovaný, mocí válečnou vzat a cizozemci *Karloví Bonaventurovi hraběti Bukvojovi* dle cís. listu daného ve Vídni ve čtvrtek den sv. Doroty l. 1620 darem postoupen a k panství Novohradskému připojen byl.

Syn po Kábovi pozůstalý *Pavel* i na místě bratří a sester svých nezletilých, Viléma, Zikmunda, Kryštofa, Zacharyáše Majdaleny, Kateřiny a Marie, vyhledával toho při komoře, české a při kommissi revisionis, aby jim statek Cuknštejn zase postoupen aneb summa jistinná, zač by prodán býti mohl, dána byla. Poněvadž ale ten statek, jakožto před vítězstvím mocí válečnou vzatý, navrácen býti nemohl (bylyť všecky statky takové k ruce císaře vymíněny a žádnému z nich ničeho navrátiti se nemělo), sirotkům dotčeným toliko z jistin, po rodičích jejich pozůstalých a 11.655 kop mš. vynášejících, 10.000 kop avšak bez úrokův dle návrhu kommissee liquidationis dne 21. prosince 1630 z milosti od císaře bylo postoupeno. (C. 215, K. 2. — D. Z. 153, J. 30 & K. 1. — Viz též Švamberk.)

Petr Kába ryt. z Rybňan při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas na milost přijat a při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený složit 120 zl. rýn. k alumnatu kláštera šv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & S. 79.)

Vilém Kába ryt. z Rybňan, odsouzen při kommissi confiscationis l. 1622 *všeho jmění*, propadl jistinu 1000 kop. mš., které dlužnice vdova Anna Kábová při úřadě důchodenském dne 10. prosince 1622 složila. (C. 215, K. 2.)

Zacharyáš Kába ryt. z Rybňan, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vykonav přísahu, avšak vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění jeho při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 bylo jemu prominuto, tak že byl i pokuty zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Mikuláš a Sezima ryt. z Kádova, katolíci, podepsali přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi a zavržení krále Ferdinanda II., avšak vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty byli zproštěni. Sezima pak l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere

složil 50 zl. pokuty na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Sigmund ryt. z Kádova účastnil se v čas zpoury výpravy veřejné, ale přijav víru katolickou osvobozen byl pokuty pro provinění své při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Bavor Kalenice (Kalenický) ryt. z Kalenic odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 10. února 1623 *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Zruče* (kr. Čáslav., okr. Kralovic.), k němuž náležel zámek Zruče nad Sázavou s městečkem, dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a vším příslušenstvím, pak vsi Samechov, Jiřice, Pohled a Lipina, jak to l. 1560 Adam Kalenice za 3050 kop gr. česk. prodal Janovi staršímu Kalenicovi. (D. Z. 13, L. 13.) — Tento statek od komory české za summu odhadní 19.793 kop mš. prodán byl l. 1623 cizozemci *Arnoldovi Perglerovi z Perglasu*, cí. radovi při appellacích, jemuž ze summy trhové cí. resolucí z dne 3. dubna 1623 poražen byl dar z milosti 8000 zl. (C. 215, B. 3. — Lib. conf. 2, f. 487. — D. Z. 153, B. 1.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Řeznické ulici blíž radnice ležící, odhadnutý za 900 kop mš., který Kalenický již před tím *Křištofovi Vamberskému z Rohatec* za 400 kop mš. prodal a na tu summu jenom 100 kop obdržel. Zbytek summy trhové 300 kop jakožto propadlý díl třetí měl kupující vedle rozkazu komory české l. 1627 do král. úřadu rentmistrského složit, kdež mu poražen byl na úrocích zadržalých ze summy 7700 kop, již za komorou měl. (C. 215, B. 3.)

Manželka Kalenicova Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska, měla na statku Zručském od manžela svého l. 1616 pojištěné věno své 10.000 kop mš. (D. Z. 138, E. 7); není však vytčeno, zdali jí a jejímu manželu na pohledanosti jejich něco bylo zapláceno.

Kašpar Kalichreiter (Kolchreiter, Kalkreiter) z Kalichreita a v Rychněvku, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629 k porovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní doptati se ho nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Melichar Kalichreiter z Kalichreitu přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi confiscationis léta 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž všecko již před bitvou bělohorskou cíś. vojskem bylo ujato, totiž: a) Statek *Habří* (kr. Budějovic.) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který od král. komory l. 1620 zastaven byl v summě 1500 zl. rýn. měšťanu Budějovickému Mikulášovi Šancovi; potom léta 1623 za 8150 kop mš. odhadnutý, postoupen konventu kláštera Vyšebrodského se statkem Svěbohy za 15.000 kop mš. (C. 215, K. 3. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 141, J. 19 & 292, H. 22); avšak vklad ten do desk na oba statky léta 1633 byl vymazán, poněvadž konvent kláštera od nich upustil. (D. Z. 622, B. 23. — Viz též Vinc. Holcšporer.) Zdaž pak statek Habří Kalkreitrovi neb jeho dědicům na srážku polovice mu ponechané byl navrácen, není vytčeno.

b) *Dvůr u města Budějovic* s $1\frac{1}{4}$ lánu rolí bez poddaných, zcela vydrancovaný, který již vedle cíś. resoluce z dne 26. září 1620 darován byl dne 20. října 1620 *Mikulášovi Alsterle*, měšťanu Budějovickému, za jeho služby císaři prokázané. (C. 215, T. 21.)

Arnošt z Kaltenšteina na Malé Bukovině, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *polovice jmění*, kteréž za tou příčinou všecko v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 500 kop mš. — b) Statek *Bukovina Malá* (Bukovinka, kr. Kralohradec., dom. Náchod.), k němuž náležela tvrz a ves Bukovinka s dvorem poplužním, mlýnem řečeným Kněžským a příslušenstvím, jakž to l. 1617 Kaltenšteín od bratří Bukovských z Hustiřan Melchisedecha, Karla a Křištofa za 6300 kop mš. koupil. (D. Z. 192, A. 19.) Tento statek vedle cíś. resoluce z dne 2. září 1624 témuž *Kaltenšteínovi* za summu odhadní 5267 kop mš. byl postoupen, ale po smrti jeho ab intestato l. 1635 opět ku komoře potažen a za 3142 kop mš. odhadnutý, vedle cíś. resoluce z dne 7. května 1636 prodán se statkem *Střezoměřice* za 8682 zl. 50 kr. *Salomeni Varleichové z Bubna*, roz. Ostroměřské z Rokytníka, a *Heřmanovi Bukovskému*. (C. 215, K. 4 & P. 26. — Lib. confis. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2 & 297, F. 12.)

Manželka Kaltensteinova domáhala se po delší čas pohledanosti své 3200 kop míš., na statku Bukovinském pojištěné. Též dcera z jeho sestry *Anna Helena Radvanovská*, roz. Langova, právem dědičným ucházela se o týž statek, a vedle cíś. resoluce z dne 8. října 1655 dáno jí cíś. pojištění na poloviční summu, za kterou dotčený statek předešle byl prodán. (C. 215, K. 4.)

Jan Kamaryt z Rovin, měšťan Nového města pražského, lid obecný proti císaři pobouřil prohlášováním snešení direktorů na radnici Novoměstské, též po čas zpoury v povinnostech proti císaři potřebovati se dal; pročez při kommissi executionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, ale cíś. resolucí z dne 2. června 1621 z milosti při hrdle zachován a toliko k vězení do roka odsouzen byl. *Dům* jeho, na Koňském trhu v Novém městě ležící, 1611 za 11.500 kop míš. od něho a manželky jeho koupený a na 800 kop míš. zadlužený, k tomu od cíś. vojáků zcela vytlučený a vydrancovaný, l. 1622 od král. komory byl ujat a toliko za 500 kop míš. odhadnutý, z milosti Kamarytovi a manželce jeho zanechán. (C. 215, K. 45.)

Jan Kamberský z Kamberka, při kommissi confiscationis dne 10. února 1623 vedle král. výpovědi 28. ledna t. r. odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Nemojov* (kr. Čáslav, dom. Chotěboř.), kterýž od lidu vojenského zcela zahubený, za summu odhadní 2195 kop míš. ponechán byl dne 3. října 1623 témuž Kamberskému proti zaplacení dluhův 1660 kop, a třetiny král. komoře náležející 893 kop míš. (C. 215, K. 5. — Lib. confis. 2, f. 371.)

Jan Jiří Kamejcký ryt. ze Lstiboře odešel l. 1628 pro náboženství ze země, prodav před tím t. r. statek svůj *Kamejk* (kr. Litoměř.) — zámek Kamejk, pod ním tvrz Kamejk, pivovár, ovčín, dvůr poplužní, vsi celé Kamejk, Miřevíce, Řepnice a na díle vsi Malíč, Sebuzzín, Babiny, Hlinná se vším příslušenstvím — Heřmanovi *Černínovi s Chudenic* za 29.000 kop míš., na kterouž summu jen 10.000 kop obdržel. (D. Z. 295, L. 23.) — Při vpádu saském l. 1631 navrátil se Kamejcký do Čech a ujal se mocně statku Kamejku; pročez při kommissi confiscationis Fridlandské dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl zbytek summy trhové za sta-

tek Kamejský 19.000 kop, kteréž Černín zaplatiti nechtěl, dokládaje, že mu Kamejcký z toho statku na 300 sudů vína a 4000 koreň obilí odňal. Této summy domáhali se strýcové Kamejckého, *Václav* a *Jiří*, kteří při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni; avšak cíś. resolucí z dne 4. ledna 1668 odmrštění jsou. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 6. — Viz též bratři Kamejčtí.)

Kamejčtí ze Lstiboře, bratři Jan Všebor, Krištof Mikuláš, Václav a Jiřík, z nichž odsouzen byl při kommissi confiscationis nálezem dne 11. listopadu 1622 *Krištof Mikuláš*, jenž v službě stavův odbojných l. 1620 zemřel, *třetiny* svého jmění, a *Jan Všebor* nálezem dne 21. července 1623 *k manství* na statky, kteréž jakožto nejstarší i na místě bratří svých po zemřelém otci svém Vilémovi Kamejckém držel, totiž: a) Statek *Libochovany* (kr. Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves Libochovany a ves Pračkovice, s dvory poplužními, vinicemi a desátkem vinným, na 150 sudů vína od města Litoměřic povinným, jak to l. 1596 Vilém Kamejcký na Velikých Žernosekách od Jana Štěpána z Roupova za 17.500 kop míš. koupil. (D. Z. 171, E. 17.) — b) Statek *Žernoseky Veliké* (Gross-Černosek, kraj Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves *Žernoseky* s dvorem poplužním, podacím kostelním, třemi vinicemi, šafranicemi, mlýnem, hájem řeč. Strážistě, platy z vinic a vším příslušenstvím, jak to Kamejčtí již před l. 1541 drželi. (D. Z. 1, B. 8 & 26, D. 28.) — c) *Vinici*, „*Buděšinka*“ řečenou, od města Litoměřic za 600 kop koupenou a po matce jejich na ně připadlou.

Po smrti Jana Všeбора, který na statky vytčené léna nepřijal, důvěruje se, že jemu a bratřím jeho neprovinilým v dědictví zanechány budou, l. 1625 vyzváni jsou pozůstalí bratři *Václav* a *Jiří* od praesidenta komory české Viléma z Vřeovic, blízkého příbuzného svého krevního, aby, chtějí-li statky ty podržeti, k náboženství katolickému přistoupili. Což když učiniti nechtěli, statky jejich dne 15. ledna 1626, ač patenty týkající se náboženství ještě vyhlášeny nebyly, jedině na poručení král. komory v pokutě ujaty a darem postoupeny *Janovi Baptist. sv. pánu Webrovi*, který však jich se vzdal, vida, že Kamejckým veliká křivda se činí. Ačkoliv pak bratři Kamejckých žádost za navrácení statků těch cíś.

reskriptem z dne 23. března 1626 král. místodržícím k příznivému vyřízení byla odevzdána, předce statky jejich, zatím skrze účtárnu komory české za 116.976 kop odhadnuté, postoupeny byly nadřečenému *hraběti Vilémovi z Vřesovic* za nepatrnou summu 65.397 kop 37 gr. míš., z kteréž připadlo král. fisku v pokutě za bratry Krištofa Mikuláše a Jana Všeбора 20.947 kop 34 gr. a na pozůstalé bratry Václava a Jiřího po 16.458 kop 48 gr. Avšak jenom Jiřímu jeho díl od Vřesovce zcela vyplacen, Václavovi pak na jeho díl toliko 4371 kop 30 gr. dáno a ostatní summa pojištěna byla.

Že Václav Kamejcký ze statkův otcovských dle dílčího výkazu dědictví předešle za 150.000 kop odhadnutých, z nichž mu po právu polovice náležela, jenom tak nepatrný díl obdržel, tím na nejvýše rozhořčen a k zoufalství takřka přiveden, odešel l. 1628 ze země k nepříteli, kdež až do uzavření míru Westfalského v službě vojenské zůstával, a mezi tím l. 1631 do Čech se navrátil s lidem nepřátelským, statků mu odňatých zase se ujal. Pročež při kommissi Fridlandské i s bratrem Jiřím dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou za Vilémem z Vřesovic, kterémuž cíś. resolucí z dne 6. listopadu 1635 za jeho věrné a platné služby byla darována. Konečně žádali oba nadřečení bratří Kamejčtí l. 1650 na základě míru Westfalského za restituci pohledaností svých, avšak vedle cíś. resoluce z dne 4. ledna 1668 od kommissi revisionis této milosti nehodnými uznáni a na vždy odmrštění byli. (C. 215, K. 6. — Lib. conf. 2, f. 20. — D. Z. 142, K. 26 & 293, P. 16.)

Jindřich Kamenický z Vitiněvsi, po smrti své od král. prokuratora obviněn účastenství ve zpouře, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za nevinného uznán byl. Vdova po něm pozůstalá, majíc pro nábožensví ze země odejít, nesměla s sebou vzítí dítky své. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Kanický, z Čachrova a na Vlčím účastnil se v čas zpoury se synem svým *Jindřichem* výpravy válečné stavův odbojných. Avšak statek jeho *Vlčí* (kr. Plzeň., okr. Přestice), od cíś. vojska zcela vypálený a toliko za 3000 kop. míš. odhadnutý, pro dluhy 5000 kop vynášející ponechán byl jeho synovi *Jiřímu* staršímu, kterýž při kommissi transactionis

dne 18. dubna 1629 osvobozen byl i pokuty za pardon jeho otci a bratru po jich smrti udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Kanický z Čachrova přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II., též k jich konfederaci s jinými zeměmi učiněné; pro kteréž provinění při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého. Ale rozsudek ten pro zrušení kommisie dotčené nebyl vyhlášen, tak že Kanický zůstal v užívání jmění svého. Teprv dne 10. března 1630 před kommissi transactionis obeslán, uvolil se dne 18. dubna t. r. třetinu v pokutě král. fisku náležející zaplatiti ze statku svého dle odhadu jeho, jakož i z jistiny 2700 kop míš., kterou měl za Vilémem starším z Lobkovic. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 59.)

Sigmund Kanický z Čachrova vypravil syna svého *Jiřího* k vojsku stavovskému, město Plzeň obléhajícímu, a podporoval zpouř stavů placením kontribuce. Po jeho smrti († 1618) i dotčený syn jeho *Jiří* vykonal přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak po bitvě bělohorské přistoupil k náboženství katolickému a při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, podržel statek svůj za 10.000 kop míš. odhadnutý a na 11.000 kop zadlužený. Za pardon jemu a jeho otci při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 udělený zavázal se Jiřík složiti 150 zl. rýn. ke collegium nobilium. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Vilém Kanický z Čachrova a na Kanicích, obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629, aby se vyrovnal o pokutu za udělení pardonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630 před kommissi dotčenou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam starší Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění, avšak vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti *pod léno* zanechány statky jeho: a) *Tuchořice* (kr. Žatec., dom. Dobříčany), tvrz (zámek) a ves Tuchořice s dvorem poplužním a 24 poddanými, odhadnuté za 14.059 kop 42 gr.; b) ves *Hetov* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, odhadnutá za 4198 kop 45 gr. — Na tyto statky přijal léno Kaplíř dne 22. června 1626, a maje

za příčinou náboženství ze země se odebrati, postoupil je k opatrování l. 1628 zeti svému Sigmundovi Vilému Lickovi z Rysmburka. Po smrti Kaplířově připadly statky dotčené král. komoře a postoupeny býti měly *Janovi sv. p. z Aldringen* vedle cíś. resoluce 6. března 1629; avšak cíś. resol. 31. března 1635 a 30. června 1637 obdržel je darem za zpupné dědictví cíś. plukovník *Achilles sv. p. de Soye* náhradou za služby své věrné a platné. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, f. 32 & 115; 68, f. 21 & 53, f. 128. — D. Z. 146, H. 25.)

Dcera Kaplířova Lidmila Licková, která pro náboženství ze země odešla a přes 22 léta v Sasku bídne žila, vyhledávala toho l. 1651 při kommissi revisionis, aby jí od komory české vyplaceny byly jistiny po otci zděděné 12.500 kop míś., jakož i desátý díl z lenních statků Tuchořice a Hetova per 1800 kop, též pohledanost na týchž statcích pojištěná matce její Anně per 8500 kop, pak jistiny po matce na statcích konfiskovaných 7000 kop vynášející; avšak s žádostí svou pro vypršení lhůty (ob delapsa fatalia) dne 30. ledna l. 1659 byla odmrštěna. Přes to všecko k opětné žádosti vedle cíś. resoluce dne 18. srpna 1663 přisouzeno jí bylo z celé její pohledanosti, 29.800 kop míś. vynášející, 20.000 kop bez úroků zadržalých, na kterouž summu potom na zlaté rýn. sníženou dne 27. září 1664 cíś. pojištění obdržela. (C. 215, H. 8 & P. 1/1.)

Adam Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, bratr Křištofa, jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1620, odsouzen při kommissi confiscationis dne 31. ledna vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Čížkovice* (kr. Litoměřic, okr. Lovosic.), totiž ves Čížkovice s dvorem poplužním a tvrzí Dolejší, též druhou tvrz nad vsí, řečenou Hořejší, s dvorem poplužním, 28 poddanými (z nichž 12 s potahem a 16 chalupníků) a 17 vinicemi, přes 100 sudů vína dobrého ročně nesoucími. Statek ten, odhadnutý za 34.235 kop 48 gr. míś. od král. komory koupil hrabě *Volf Ilburg Vřesovec z Vřesovic*, cíś. rada, komorník a kurfiřta Saského general-strážmistr, dne 15. listopadu l. 1623 za 25.500 kop míś., kteroužto summu jenom dlouhými (špatnými) penězi l. 1623 zaplatil, ačkoliv ji v dobrých penězích složití měl. Vřesovec postoupil pak statek ten Marii

Magdaleně Trčkové. (C. 215, K. 8. — Lib. confis. 2, f. 138. — D. Z. 141, L. 5 & 292, L. 18.)

b) *Dům* Kaplířův v Novém městě praž., ve čtvrti sv. Petra ležící, který teprv na poručení komory české 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

O polovici z summy trhové za statek Čížkovice Kaplířovi z milosti zanechanou a po zaplacení dluhů jenom 5250 kop vynášející, jakož i věno jeho manželky Alžběty, rozené z Údrče, per 15.000 kop na Čížkovicích pojištěné, ucházela se Kaplířova dcera, *Anna Alžběta Věšníková*, i na místě bratra svého *Jiříka Fridricha* (který l. 1628 jsa pachole od strýce svého Pavla ze země pro náboženství vyveden byl), a sester svých *Polyxeny a Estery* l. 1629 při kommissi revisionis; avšak ještě l. 1646 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, K. 8.)

Albrecht Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Statek jeho *Lhotu Jenického* (kr. Tábor.), tvrz a ves s dvorem poplužním, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě ujatý, skrze hraběte Michnu z Vacinova l. 1632 postoupen byl císař. plukovníkovi *Markovi sv. pánu de Corpus* na srážku peněz, od něho na najímání vojska vynaložených, jemuž po smrti Waldšteina byl ponechán od císaře za jeho věrné služby vojenské. Od dědicův Corpusových též statek prodán byl plukovníkovi *Nikolao Feduari*, a od tohoto l. 1643 generálovi *Sigmundovi Myslíkovi sv. pánu z Hyršova*, jemuž teprva l. 1648 do desk byl vložen. (D. Z. 149, N. 3.)

Kaplířův otcím, *Kašpar Helcl ze Sternšteina* (jenž od l. 1624—1629 na vyzdvižení téhož statku, předešle císař. vojskem před Tábořem ležícím vydrancovaného a vypáleného, 2458 kop mš. vynaložil, a jehož manželka Salomena, vdova po Adamovi Kaplířovi, roz. z Vtelna, na téměř statku 1500 kop věna pojištěno měla), marně se ucházel l. 1633 o postoupení toho statku neb zaplacení dotčené pohledanosti per 3458 kop. Teprv jeho dcera *Barbora Lieglerová*, měšťanka v Třeboni, za tuto pohledanost smlouvou z dne 9. dubna 1654 obdržela od Sigmunda Myslíka toliko 1100 kop mš. (C. 215, H. 8.)

Albrecht Štastný Kaplíř ryt. ze Sulevic provinil se placením kontribucí stavům povstalým a účastenstvím ve výpravě do Čáslavi l. 1618, zemřel v trvalé zpouře l. 1619, zanechav statek svůj *Chcebusy* (Zebus, kr. Litoměřic., okr. Štětí), odhadnutý za 30.000 kop mš., avšak dluhy 20.000 kop obtížený, svému strýci *Oldřichovi Vosterskému Kaplíři z Sulevic*, jemuž postoupen byl vedle cís. resoluce z dne 23. března 1628 proti zaplacení 4000 kop mš. pokuty, kterou před kommissí transactionis dne 4. března 1628 za perdon strýci Albrechtovi udělený odvésti se podvolil. (C. 215, K. 8 & C. 1/4. — Viz Oldřich Kaplíř.)

Alexander Kaplíř ryt. z Sulevic na Hořejších Chobolicích a Velkém Lipně, odsouzen při kommissi exsecutionis všeho jmění, avšak cís. výpovědí 17. března 1623 (publik. 23. května), při dvou třetinách zůstaven, propadl statky své, tvrz a ves *Lipno velké* (Gross-Lippen, kr. Žatec, okr. Postoloprty) a tvrz a ves *Stekník* (Steklník, Steknic, okr. Žatec), kteréž odhadnuté za 27.443 kop m., od král. komory koupil nejvyšší hofmistr zemský *Adam z Waldšteina*; avšak cís. resol. dne 30. září postoupeny jsou v téže summě cizozemci *Janovi sv. p. z Aldringen*, cís. radě vojenské a nejvyššímu leytnantu, jemuž ze summy trhové bylo poraženo 20.000 kop mš. za službu vojenskou, a 7443 kop m. cís. resolucí z dne 6. října 1623 darováno. (C. 215, K. 8. — D. Z. 153, F. 16 & 18.)

Kaplíř pak odešel se syny svými l. 1628 za příčinou náboženství ze země do Mišenska, odkudž při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem se navrátil, mocně se ujal statků předešle mu konfiskovaných i statku Klomína, též potřebovati se dal za kommissaře v kraji Litoměřickém k vybírání kontribucí a berní k rukám nepřitele. Pročež při kommissi confis. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen opět všeho jmění, propadl nejen dvě třetiny z milosti mu ponechané, nýbrž i statek *Chobolice hořejší* (Ober-Koblic, kr. Litoměřic., okr. Ústí, dom. Ploskovic.) s městečkem *Verneřice* (Wernstadt), který od král. komory *Jindřichovi hraběti Šlikovi* postoupen byl. Avšak statek ten nenáležel Kaplíři, nýbrž jeho manželce *Dorotě, roz. Kyšperské z Vřesovic*, která jej před svou smrtí l. 1626 synům svým nezletilým *Matyášovi Gerunkovi a Jiřímu Křištofovi* odkázala, tak že k jich dobrému otec jejich

Alexander Kaplíř jej spravoval až do svého ze země vystěhování. Proto po smrti otcově bába jejich, vdova *Kateřina Kaplířová* ze Sulevic, domáhala se několikrát a posléze před svou smrtí l. 1637 tobo, aby vnukům jejím nadřečeným, velikou nouzi a bídu trpícím, statek dotčený byl navrácen. Čehož když se nestalo, sirotci ti nouzí přinuceni služby vojenské konali, starší Matyáš při vojsku císařském, švédském a španělském, mladší Jiří pak dostal se až do Západní Indie, kdež ve válce hollandské u vrchu Quadraxapez l. 1649 padl. L. 1651 ucházel se *Matyáš Gerunk Kaplíř*, tehdy rytmistr španělský, při kommissi revisionis o restituci statku Chobolického, který po jeho smrti († 27. března 1658 ve Vídni) teprv vedle cíś. resol. 24. května 1661 jeho příbuznému cíś. generálu, polnímu podmaršálkovi *Kašparovi Zdeňkovi Kaplíři* opět dědičně měl býti postoupen. (C. 215, K. 8. — D. Z. 113, M. 28.)

Bohuslav Kaplíř ryt. ze Sulevic a na Milešově, při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen *k manství*, dne 22. června 1626 přijal léno na statek *Milešov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležely zámek a městečko Milešov s dvorem poplužním, mlýnem a pivovárem, vsi Mleynice (Mlýnec), Litěchovice (díl), Čenčice s dvorem popl., Paleč, Kocourov, Vrbičany (díl) s dvorem popl., s vinicemi, chmelnicemi a jiným příslušenstvím; též tvrz *Nedvědice* (Medvědice) s dvorem popl., vsi Nedvědice s podacím kostelním, Mrsklesy (díl), Dřínec (díl), se vším příslušenstvím, jak to l. 1603 Kaplíř po Jiřkovi Kamarytovi Kaplíři za 46.500 kop mš. koupil. (D. Z. 178, D. 16.) — Tento statek Kaplíř sám za 35.000 kop mš. odhadl, avšak jenom z 12.000 kop sty díl manský platiti byl povinen. Jeho syn *Václav* obnovil přísahu manskou dne 9. srpna 1638 na místě otce svého nemocného, po jehož smrti l. 1639 zanechány byly pod léno statky dotčené jeho vnukovi *Karlovi Kašparovi Kaplíři*, jehož otec *Vilém* v Nizozemsku žil a tam zemřel. Tento obnoviv 1650 povinnost manskou, vedle cíś. resoluce 9. listopadu 1656 obvinění z účastenství ve zpouře zcela zproštěn, a l. 1664 proti zaplacení quoty manské 2588 zl. rýn. z manství propuštěn byl. (C. 215, K. 8. — D. dv. 7, 28 & 239; 68, f. 8 & 53, f. 211.)

Jan Buryan Kaplíř ryt. ze Sulevic hned s počátku zpouř pod hrabětem z Turnu za rytmistra potřebovati se dal a při vzetí městečka Světlé (Zwetlu) dne 26. listopadu 1618 byl zastřelen. Vedle patentu z dne 18. března 1621 všecken jeho statek v pokutě ujat býti měl. Avšak teprv l. 1629 dověděl se král. prokurator, že týž Kaplíř měl ves *Slemen* (kr. Král.-Hradec., dom. Rychnov.) s mlýnem Jenikovským a příslušenstvím, předtím k statku Vamberskému náležející, kterou l. 1612 od Václava Mikuláše Pecingara z Bydžína za 4000 kop míš. koupil (D. Z. 185, G. 3) a k panství Potenšteinskému, manželce jeho náležejícímu, připojil, potom l. 1617 na též vsi Adamovi Vratislavovi staršímu z Mitrovic 1000 kop gr. českých pojistil. Po smrti Kaplíře týž Vratislav l. 1620 listem obranním od desk zemských vyžádaným v dotčenou ves se uvázal, a pozůstalá po něm vdova Salomena, roz. z Prostého, právo na též vsi ve 2000 kop míš. a 600 kop úroků zadržalých l. 1625 postoupila císař. nejvyššímu Kašparovi Grambovi, po jehož smrti kšaftem na jeho sestru Francelinu Dusíkovou roz. Grambovou přešlo. Ale král. prokurator ono uvázání v statek dotčený za času nepořádné správy, jakož i další jeho postranní postoupení jakožto bez jistého král. povolení za neplatné uznal, tak že táž ves od král. komory ujata a prodána býti měla. Ale dotčená sestra Grambova od statku toho upustiti nechtěla, nýbrž ještě l. 1640 při něm proti doplacení odhadní summy 3228 kop míš. zůstavena býti žádala. (C. 215, K. 8.)

Jan Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.)

Jindřich Kaplíř ryt. ze Sulevic, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 218, C. 1/8.)

Jiří Fridrich Kaplíř ryt. Vosterský ze Sulevic, syn Adamův, l. 1628 jsa ještě pachole od strýce svého Pavla Kaplíře pro náboženství ze země vyvezen, obviněn byl při kommissi konfis. Fridlandské na zlou a nepravdivou zprávu, že l. 1631 a 1634 s lidem nepřátelským do Čech vpád učinil a ve službě nepřátelské potřebovati se dal. Pročež statek jeho *Třebiblice*

hořejní (Třebivlice, Ober-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic) — tvrz a ves s dvorem poplužním — který po matce své Alžbětě roz. z Údrče zdědil, od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 ujat a odhadnutý za 17.000 kop míš. postoupen byl *Melicharovi Wahlovi*, radovi při komoře české, na srážku jeho pohledanosti. Ale po smrti Kaplíře, jehož nevina potom byla dokázána, vedle cís. resol. 21. listopadu 1645 týž statek, všecken však vypálený a pustý, navrácen byl jeho sestřám, Anně Alžbětě Věžníkové a Estěře Kaplířové, které na něm 4000 kop míš. měly pojištěno. (C. 215, E. 3 & K. 8. — Viz též Adam Kaplíř)

Kašpar Kaplíř ryt. ze Sulevic na Neustupově a Milčíně, někdy cís. rada a komorník, purkrabě Karlšteinský, potom jeden z direktorův a hlavních původců povstání, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil; pak zpečetil a podepsal akt konfederací a přimlouval se při sjezdu stavů dne 19. srpna 1619 o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého, za jehož kralování byl nejvyšším písařem zemským. Pro provinění tato při kommissi executionis dne 15. dubna 1621 vyslýchán (Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. $\frac{1}{138}$) a odsouzen *hrdla, cti i statků*, měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen, ale z milosti pro sešlost věku (měl přes 80 let) vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 zůstaveno při jeho stětí a hlavy na věži mostské vystavení.

Jméni po něm pozůstalé hned od král. komory bylo konfiskováno, totiž: a) *Statky duchovní*, ves celá *Oupoklav* (Upohlavy, kr. Litoměřic., dom. Čížkovice) s krčmou výsadní a dílem vsi Širovic, *klášteru sv. Jiří* na hradě Pražském náležející; pak díl vsi *Lukovce* s vinicemi, *děkanství Litoměřického* náležité, kteréž Kaplíř v čas zpouy l. 1620 od stavův odbojnych koupil za summu odhadní 6500 kop míš. zaplacenou až na 1500 kop, z nichž deputatu ročně 90 kop klášteru sv. Jiří dávati měl. Tyto statky dotčeným duchovenstvím byly navráceny. (D. Z. 140, E. 5; 193, A. 1.) — b) Zbytek summy trbové per 1800 kop míš. za dům v Starém městě pražském, v osadě sv. Jiljí, vedle domu u Tří Kalichů na rohu ležící, který Kaplíř dne 14. srpna 1620 za

3900 kop míš. prodal Jetřichovi Špetlovi z Janovic. (Lib. contract. caerul. 3, f. 270.) — c) Jistina 2000 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) — d) Jistina 3000 kop míš. ze summy 12.000 kop, jemu cís. resolucí 10. května 1611 z milosti udělené, z níž Kaplíř manželce své Evě 6000 kop a synu svému Albrechtovi 3000 kop postoupil. — e) Jistina 15.000 kop míš. na statcích Miličínském a Neustupovském, Vlčkovickém a Broumovickém, náležejících jeho manželce Evě, roz. Radimské ze Slavkova.

Avšak i statky *Miličín, Vlčkovice, Broumovice a Neustupov*, které manželka Kaplířová l. 1616 odkázala vnukům svým *Kušparovi Zdeňkovi a Oldřichovi*, dětem pozůstalým po jejím synovi *Albrechtovi* již l. 1615 zemřelém (D. Z. 139, E. 26), a které její manžel k rukám jejich spravoval a opatroval, maje z nich až do smrti své toliko užitek vymíněný, již l. 1620 válečnou mocí od cís. vojska vzaty a *Donu Baltasarovi de Maradas* na zaplacení jeho pluku zastaveny byly. Příjmy z těch statků l. 1621 vynášely 10.161 kop míš. — Po odpravení Kašpara Kaplíře, děda týchž sirotekův, ucházela se o statky ty avšak marně matka jejich *Mandalena Kaplířová roz. z Údrče*, zůstávajíc s nimi u veliké nouzi a chudobě; bylať již několikráte od vojákův ze všeho obloupena a v čas drancování Prahy o všechno jmění své přišla, tak že ani sebe ani dítky své čím přiodítí neměla a téměř mezi dobrými lidmi žebrotou živiti se musila. Neboť Kaplířová s pohledaností svou, jako ostatní věřitelé, na komoru českou ukázána, a statky dotčené vedle cís. resol. 17. června 1627 postoupeny byly pluku Dona Baltasara a pak l. 1630 dědičně prodány *Donu Martinovi de Hoeff-Huerta*, totiž statek *Miličín* se statky *Vlčkovickým a Broumovickým*, po prvé za 56.186 kop, po druhé za 69.280 kop míš. odhadnutý, v summě 70.000 zl. rýn.; statek pak *Neustupov* s dvory poplužními v Neustupové, Pechovém Záhoří a Novým Dvorem, za 37.675 kop míš. odhadnutý, v summě 38.000 zl. rýn.

K statku *Miličínu* (kr. Tábor.) náleželo město Miličín s panským sídlem, s kostelem, farou a podacím kostelním, pivovárem a domy šenkovními; vsi celé Německé Záhoří, Rekzině, Žibkov, Lažany, Borek hořejší s mlýnem pod ní Hospodským řečen., Nové Dvory (nyní samota), Třetužel

s dvorem poplužním, Záskaří s jedním osedlým (zašlá), Větrov (díl), Borek dolejší, Malovice (díl), a Ješetice (Vyšetice, díl), se vším příslušenstvím, jak to Michal Španovský z Lisova l. 1593 od Petra Voka z Rožmberka za 50.720 kop mš. koupil (D. Z. 168, G. 5), a bratři Mikuláš a Joachym mladší Španovští paní Evě Kaplířové, roz. z Slavkova, l. 1600 za 41.000 kop mš. prodali. (D. Z. 175, B. 2.)

K statkům *Vlčkovickému a Broumovickému* náležela tvrz *Vlčkovice* s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, lesy $6\frac{1}{2}$ lánu a $9\frac{1}{4}$ provazce (neb $1257\frac{1}{4}$ provazce), rybníků 8 větších a 11 menších; vsi *Broumovice* s mlýnem, Svojsice (Voješice), Slavín (díl), Otradovice (díl), Hory s dvěma grunty pustými, a dvůr poplužní ve vsi Nosákově. (D. Z. 166, K. 25; 152, C. 3 & 399, D. 16.)

K statku *Neustupovu* (kr. Tábor.) náležela tvrz a ves (l. 1676 již městys) Neustupov s podacím kostelním a dvorem poplužním; vsi celé Záhoří Pechové (Vysoké) s dvorem popl., Podlesí, Zálesí, Bořetice, též na díle vsi Oldřichovice s podacím kostelním, Buchová, Větrov, Otradovice, Lhotka, Žinice, Jiřetice, Háj, Rambouzy, Hojšín, Chlístov, Nosákov, Záříčí a Hory (Vrchy); Dvůr Nový s poplužím (později pustý a zbořený, jakož i mnohé z vesnic dotčených); lesy $2292\frac{4}{5}$ provazců neb $11\frac{3}{4}$ lánu, rybníky 43 větším dílem malé a pusté, 4 mlýny, s jiným vším příslušenstvím. (Dle D. Z. 509, E. 8 & 392, P. 6.)

Tyto statky odkázal (dle D. Z. 146, C. 17) Don Martin de Huerta l. 1638 dne 7. ledna dceři své adoptované, šlechticně panně Anně Marii vojvodovně z Moldavy, které jakožto universalní nápadnici všeho statku jeho vedle cíś. resol. 5. března 1639 za její pohledanost dědičně byly odevzdány, tak že všecky závady (145.000 zl.), na týchž statcích od první konfiskace pocházející, král. komora na sebe převzala a na kommissi revisionis ukázala, při kteréž s věřiteli o slevení části z jistin jejich bylo jednáno. (Viz Huerta.)*

*) Dotčená vojvodovna z Moldavy, prv Huertová, potom Doninová a posledně Fareuspachová, postoupila pro dluhy statek Miličín l. 1645 Františkovi Eusebiu hraběti z Pöttingu, jehož dědic Jan Šebastian z P. jej l. 1681 prodal za 50.000 zl. kanovníkovi Solnohradskému Františkovi Ferdinand. hraběti z Khuenburgu (D. Z. 395, K. 6), který koupil též *Vlčkovice a Broumovice* l. 1686 (D. Z. 399, D. 16) se statkem Záhořím

Pohledanost *Kašpara Zdeňka Kaplíře* a jeho bratra *Oldřicha*, kteří u nepřítele sloužili, od král. komory byla ujata; avšak vedle cíś. resol. 22. listopadu 1653 díl Kašpara Zdeňka Kaplíře, na ten čas španělského plukovníka, jemuž i díl po jeho bratrovi Oldřichovi v službě nepřátelské zemřelém připadl, na dotčených statcích jakož i na statku Votickém (viz Pavel Kaplíř) při komoře české sečtený, vynášel 162.510 zl. jmění, z něhož jemu po srážce všech dluhů a pokuty, za provinění jeho děda král. fisku náležející, zůstalo 15.828 zl. 43 kr., za jejichž pojištění ještě l. 1656 žádal. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 359 & 361.)

Krištof Kaplíř ryt. ze Sulevic a na Sedčicích, v čas zpourey hejtman hradu Pražského, provinil se též tím, že byl mezi relatory při sněmu generalním, při kterém Falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.) — Bezpochyby neměl žádných statků; neboť statek *Bukovice* (dom. Kostomlaty) — tvrz a ves B. s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Lynče (Hlinče) a Mošňov — který Krištof Kaplíř a bratr jeho Adam po otci svém Jiříkovi zdědili, již l. 1609 od nich prodán byl za 14.090 kop míš. Anně Vřesovcové z Miliny a na Křemuži. (D. Z. 182, K. 8.)

Mikuláš Kaplíř ryt. ze Sulevic, při kommissi confiscationis 3. října 1623 pokuty osvobozen, obeslán byl l. 1629 před kommissi tractationis de pio opere, aby se vyrovnal o pokutu za pardon mu udělený; avšak již předtím zemřel, a statek po něm zůstavený držel nejvyšší purkrabí Pražský. (C. 215, C. 1/3.)

Oldřich Kaplíř Vosterský ze Sulevic dle výpovědi při kommissi executionis na něj vynešené propadl v pokutě *všechn statek* svůj, tak že mu hned l. 1621 konfiskováno bylo klenotů a hotových peněz za 20.000 kop míš. (dle jeho

Německým za 47.000 zl. od Jana Maximiliana z Talmberga, jehož otci Vilémovi Václavovi Františkovi z Talmberga statek Vlčkovice s Broumovicemi l. 1652 dotčená vojvodovna z Moldavy v dluhu 8000 kop míš. za summu odhadní 9523 kop postoupila (D. Z. 152, C. 3). Statek pak *Neustupov* držel (extra tabulas) v dluhu *Bernard de Areyzaga* (l. 1650), jehož dědic Jan de Areyzaga jej l. 1676 prodal za 40.300 zl. rýn. plukovníkovi Karlovi Arnoštovi sv. p. z Biesingen (D. Z. 392, P. 6).

zprávy na komoru českou dne 2. května 1628 učiněné). Avšak podle cíś. výpovědi z dne 14. června 1623 toliko z dědictví vyňat a v *manství* uveden jest statek jeho *Radouň* (Radujeň, Radujno, kr. Litoměřic., okr. Štětí), totiž tvrz s dvorem poplužním a půl vsi Radouni, pak dílem vesnice Počeplice, Ješovice, Medonosy (Medenost), Scebusz (Chcebusz) s polovicí pivováru a Bylochov (Bolochoy), s 23 osedlými, z nichž 8 s potahem, 13 chalupníkův a dva grunty pusté; což vše odhadnuto za 13.150 kop 31 gr. mš. — Statek ten, na nějž Kaplíř dne 5. března 1627 léno přijal, po jeho smrti l. 1628 právem odúmrtím připadl králi, od něhož postoupen za pětinu ceny odhadní k manství Fridlandskému *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej l. 1629 *Adamovi z Waldšteina* prodal. (D. dv. 7, f. 51; 68, I, fol. 34. — Lib. conf. 2, f. 267 & 270. — C. 215, C. $\frac{1}{101}$ & K. 8. — D. Z. 142, Q. 22 & 143, K. 17.)

Statek *Chcebusz* (Scebusz, Zebus), který na Oldřicha Kaplíře po Albrechtovi šťastném Kaplíři strýci jeho přišel, a jemu proti složení 4000 kop mš. manství osvobozen byl, jakož i polovici statku *Brocna*, odkázal Oldřich švagrovi svému Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostvic. Avšak statek Brocenský — díl městečka Brocně a vsi Hubenova — který Kaplířova manželka Lidmila, roz. z Nostvic, od Oldřicha Václava Kaplíře l. 1617 za 9000 kop mš. koupila (D. Z. 139, C. 20) a manželu svému l. 1621 odkázala, tak že teprv po její smrti l. 1627 na něho přišel, po smrti Kaplířové od král komory ujat jest, protože Kaplíř na něj léna žádati opominul. — A tak toliko statek Chcebusz postoupen byl Belvicovi, který jej prodlužil tak, že pro dluhy byl prodán *Jakubovi Knoblochovi*, a poněvadž tento summy tržové nezaplatil, l. 165) postoupen *Dorotě Kunšové* roz. Vosterské Kaplířové ze Sulevic za 26.000 zl. rýn. (D. Z. 305, K. 17.)

Na statku Chcebuszkém měly pojištěno od Oldřicha Kaplíře l. 1624 sestry jeho, Kateřina provdaná za cíś. setníka Viléma z Carem, Dorota a Johanna, pak strýně jeho Anna Salomena po 5000 kop, úhrnem 20.000 kop mš. (D. Z. kvatern nový zelený, lit. B. 12—15.), jichž se při kommissi revisionis po mnohá léta domáhaly, tak že část té pohledanosti per 1700 kop ještě l. 1690 vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & K. 8.)

Pavel Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, nejvyšší general-kvartírmistr vojska stavovského, koncem l. 1619 s hrabětem z Hollachu (Hohenlohe) a Pavlem Ješínem k zavření konfederace s knížetem Betlenem Gaborem do Prešpurku za kommissaře od stavů českých byl vyslán, potom hned po bitvě bělohorské ze země ujel. Pro kteréžto provinění při kommissi executionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno jeho hned k ruce král. fisku bylo ujato, totiž:
a) Vsi *Braníšovice, Hněvanice a Záluží* (kr. Tábor., okr. Milevsko), pak mlýn Hromadovský s třemi rybníky u Braníšovic a lesem Hotovec řečeným, jak to Kaplíř l. 1613 po Jindřichovi Doudlebském z Doudleb zdědil (D. Z. 137, B. 18) — kterýžto statek za summu odhadní 2230 kop m. od komory koupil l. 1623 *Pavel Michna s Vacinova*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 80. — D. Z. 141, M. 12 & 292, M. 22.)

b) Statek *Votice* (Otice, kr. Tábor.) — tvrz a městečko V. se sídlem a dvorem popl., vsi Mladoušov, Kochanov, Mysletice, Hory, Zdeboř, Hostišov s dvorem popl., Jestřebice, Nazdice (díl), Střelítov (díl), Lysá, Čeňovice, Kaliště a Budenín, s dvorem poplužním Janerským, jak to l. 1600 Johanka Hrzaňova ze Sulevic od Štěpána Jiřího ze Sternberka za 33.000 kop míš. koupila (D. Z. 174, N. 14) — kterýž dne 1. června 1621 od král. komory postoupen byl za 18.000 zl. *Sezimovi s Vrtby*, cís. radovi a komorníku, hejtmanu Nového města pražského. (D. Z. 141, A. 2.) Avšak statek¹⁾ Votice ne-
náležel Pavlovi Kaplířovi, nýbrž dědicům a vnukům po Evě Kaplířové, Kašparovi Zdeňkovi a Oldřichovi, synům po Albrechtovi Kaplířovi (D. Z. 139, E. 26), k jichž rukám jej Pavel spravoval (viz Kašpar Kaplíř). Protož vytčená summa
trhová nabazena byla Kašparovi Zdeňkovi Kaplířovi, španělskému plukovníku, vedle cís. resol. dne 18. května l. 1656. (C. 215, K. 8.)

c) Jistiny 29.500 kop míš. dle extraktu purkrab. úřadu, z nichž pojištěno bylo 20.000 kop na statcích Švamberkových. (C. 215, C. 1/2 & S. 83.)

d) *Dům* v Novém městě pražském na Dobytčím trhu proti kostelu Božího Těla ležící, od cís. vojska vydrancovaný,

bez dveří a bez oken, pustý, postoupen byl l. 1621 dne 7. října v summě odhadní 700 kop míš. k držení a užívání *Sezimovi z Vrtby*. (C. 215, K. 8 & P. $\frac{2}{5}$.)

e) *Dům Kaplířovský* v městě Táboře na náměstí u kostela ležící, jehož se všemi svršky a nábytky při vzdání se téhož města l. 1621 general Don Balthasar hrabě de Maradas se ujal, pak jej Donu Kašparovi de Huerta v držení odevzdal, avšak zase sobě osobil, až konečně dům ten ujat byl skrze kommissi do města Tábora dne 12. dubna 1629 nařízenou v příčině vyhledání některých domů v pokutě král. komoře případných. Dům tento od dotčené kommise l. 1629 za 1500 kop míš. a 15 dukátů (po 6 kop 25 gr.), pak l. 1638 toliko za 1200 kop míš. odhadnutý, koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*, dne 24. list. l. 1638 za 1000 zl. rýn., kterážto summa jemu byla poražena na jeho pretensi 2100 kop míš., od císaře jemu s úrokem dne 9. prosince 1637 pojištěných. Berně a kontribuce na tom domě zadržalé převedeny byly na domy *Samuele Slováčka a Nathanye Kynyka*, v témž městě na král. komoru v pokutě případlé. (C. 215, K. 8.)

Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové Vosterští ryt. ze Sulevic, synové po Adamovi a Vilémovi Vosterském, pro své provinění, že jsou se v Saských vojenských službách l. 1631 potřebovati dali, při *kommissi confis. Fridlandské* vedle výpovědi dne 16. ledna 1634 všeho jmění a statku odsouzeni jsou. Pročež zbytek jejich podílů, kšaftem Oldřicha Vosterského Kaplíře na statku Chcebuzském jim l. 1628 po 6000 kop pojištěných, 7000 kop m. vynášející, v pokutě vzat a nejprve vedle cís. resol. l. 1636 dne 14. července postoupen dědicům *Jana de Vitte* na srážku jejich Fridlandských pohledaností za J. M. C. per 222.400 zl.; potom ale, když tito jinde spokojeni byli, odevzdán byl držiteli statku Chcebuzského *Kašparovi Mikulášovi Belvicovi z Nostric* cís. resol. dne 23. července a 5. list. 1637 na srážku jeho vojenských pohledaností.

L. 1669 sestry Vosterské Kaplířky ze Sulevic, *Žofie Dlouhoveská a Anna Magdalena Brochynová*, jakožto nejbližší krevní příbuzné vyhledávaly toho, aby vedle generalní amnestie dotčeného dědictví užiti mohly, avšak žádost jejich příliš opozdilá (ježto Kaplířové odsouzení na obeslání se ne-

dostavili a v urputnosti své setrvali) a neoprávněná při kommissi revisionis dne 26. září 1671 zcela jest odmrštěna. (C. 215, K. 8; C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{10}{28}$.)

Smil Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 23. března 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Třebušín* (Třebušna, Třebušov, Triebisch, kr. Litoměřic.) — tvrzku, dvůr poplužní a ves Třebušín, pak dvůr poplužní a ves *Vrbičany**) — odhadnutý za 20.264 kop míš., za kterou summu jej koupil l. 1623 od komory české cizozemec *Pavel Wencelius (Wenzl) z Bochova*, doktor v právích a rada při appellacích, složiv již l. 1622 k potřebám válečným 300 dukátův po 10 zl.

Dle účtu učiněného dne 23. září 1646 při komoře české s vdovou Kateřinou Kaplířovou, roz. Hruškovou z Března, i na místě dcer její, Evy a Johanny Polyxeny, pozůstalých po Smilovi Kaplíři, připadlo po srážce jejich pohledaností per 3400 kop míš., jim již l. 1631 od císaře pojištěných, a jiných dluhů na polovici jim z milosti ponechanou 4497 kop a úroků z nich ode dne odsouzení počítaných 6123 kop, které však jim pojištěny nebyly. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 451. — D. Z. 153, B. 25.)

Šťastný Častovec (Felix Hospitius) Kaplíř ryt. ze Sulevic účastnil se zpoury tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého; protož při kommissi confiscationis dne 8. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen *polovice* jmění, v kteréž od král. komory vzaty byly všechny statky jeho, totiž: a) *Vtelno* (kr. Žatec., dom. Škrle), ves s dvorem poplužním, koupený l. 1616 od Doroty Hruškové za 16.000 kop míš., který za summu odhadní 11.363 kop od komory l. 1623 prodán byl *Florianovi Dětřichovi sv. pánu ze Žďáru*. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.) — b) *Želechovice* (Schelechowic, okr. Lovosic., dom. Teplic.); avšak statek tento ponechán *Vilémovi Vchynskému z Vchynic*, který k nařízení komory české dne 18. července 1630 dokázal, že Kaplíř

*) Vísku *Vrbičany* s dvorem poplužním koupil l. 1604 Jaroslav Kaplíř od Bohuslava Kaplíře za 3000 kop míš. (D. Z. 178, H. H. 24.)

statek ten před zpourou l. 1617 za 21.000 kop mš. prodal Radslavovi staršímu z Vchynic. — Proto z tohoto statku král. fisku nic nepřipadlo. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 488.)

Manželka Kaplířová, *Anna Sabina*, roz. Hruškova z Března, musila navrátiti klášteru Oseckému statek duchovní, ves celou *Obernici* (Obornici, kr. Žatec, dom. Osek), kterou koupila v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 690 kop mš., zaplacenou až na 250 kop, z nichž deputatu ročně 15 kop klášteru dotčenému dávatí měla. (D. Z. 140, E. 6; 193, A. 6.) — Potom odešla s manželem svým pro náboženství ze země a ucházela se l. 1629 o pohledanost svou per 12.500 kop mš. na statku Vtelně pojištěnou. Po její smrti domáhali se její děti a dědicové, Adam a Barbora Magdalena l. 1655 při kommissi revisionis této pozůstalosti, která teprv vedle cíś. resol. dne 21. prosince l. 1667 dceři Barboře Magdaleně navrátila se l. 1662 ze Saska do Čech a přistouпивši k náboženství katolickému byla prisouzena, avšak na zlaté rýn. snížena, tak že dotčená dcera dne 14. dubna 1668 toliko na 12.500 zl. rýn. cíś. pojištění obdržela. (C. 215, K. 8 & P. 1/1.)

Václav Kaplíř ryt. ze Sulevic byl též mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, čímž se zpoury účastna učinil, tak že při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak vedle král. výpovědi z dne 18. ledna 1623 (publ. dne 18. února) z milosti při polovici zůstaven, propadl statek *Brodce* (Brodec, kr. Boleslav, okr. Benátky), k němuž náležel zámek a městečko Brodce s podacím kostelním a pivovárem, též vsi *Horka* (Horky) a *Písek* (zaniklá) s dvory poplužními, mlýny a vinicemi, ves *Radimice* a díl vsi *Struhy* (dom. Loučeň.) s dvorem poplužním, jak to Kaplíř l. 1612 od Vojtěcha Václava Kaplíře za 55.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, F. 22) Tento statek, odhadnutý za 53.403 kopy mš., od komory prodán byl l. 1623 za 50.000 zl. rýn. cizozemci *Matyáši Arnoldini Hartmanovi s Klaršteina*, cíś. dvorské radě říšské.

Dle účtu při komoře české dne 4. května 1638 učiněného připadlo ze statku Brodce Kaplířovi na polovici z milosti mu zanechanou, po srážce dluhů, toliko 8888 zl. 20 kr. a manželce jeho Alžbětě roz. z Bílé z pohledanosti její per

20.000 kop mš., z níž 1000 kop slevila, i s úroky v jedné summě 27.060 zl.; na tyto summy dáno jim bylo již l. 1623 z komory české 21.600 zl. — Mimo to Kaplířovi, jenž ze země pro náboženství ušel, avšak l. 1629 navrátiti se a k náboženství katolickému přistoupiti slíbil, pohledanost jeho na statku Votickém per 1000 kop mš. z cís. milosti byla zanechána. (C. 215, C. $11\frac{1}{4}$, & K. 8. — Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 153, E. 14.)

Václav Burian Kaplíř ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, K. 8.)

Vilém Šťastný Kaplíř Vosterský ryt. ze Sulevic pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění; avšak podle cís. resoluce z dne 18. srpna 1623 toliko *v manství* uveden statek jeho *Záhoří pod Miličnem*, jinak *Německé* (kr. Tábor., okr. Vožice), tvrz a ves Záhoří s dvorem popl., pivovárem a mlýnem Lepáčovským, vsi Řavec (zašlá) a Moravčí s dvorem poplužním. Vdova po něm pozůstalá Ludmila, roz. z Beše, ohlásila se l. 1623 k přijetí léna k ruce svého syna nezletilého; ale statek její, za 5389 kop mš. odhadnutý, již dne 7. července l. 1621 od Dona Balthasara de Marradas zastaven byl cís. leytnantu *Kašparovi Melicharovi ryt. Winkelhoferovi* v summě 800 širokých tolarův in specie (po $2\frac{1}{2}$ zl. rýn.) č. 2000 zl. rýn., na vyživení lidu válečného půjčených. Proti zaplacení této summy jest navrácen týž statek vdově dotčené podle cís. resol. 6. listopadu 1628 a l. 1631 do dědictví převeden téže Kaplířové, která jej l. 1644 za 7000 kop mš. prodala *Vilémovi Vithovi ze Rzacého*. (C. 215, K. 8. — Lib. conf. 2, f. 492. — D. dv. 7, f. 22 & 53, f. 93. — D. Z. 144, D. 21 & 148, M. 18.)

Naproti tomu *dům*, témuž Kaplíři náležející, na ulici Mikulandovic v Novém městě pražském ležící, v pokutě ujat a odhadnutý za 700 kop mš. l. 1621 postoupen byl *Přibíkovi Jeníškovi s Újesda* v summě 1500 kop mš. z cís. milosti místo náhrady za škody v čas zpourey jemu učiněné, kterýž jej l. 1630 *Hynkovi Žďárskému* za 500 kop mš. prodal. (C. 215, K. 8.)

Johanna Kaplířová ze Sulevic, roz. z Šebířova, provinila se v čas zpoury tím, že od stavův odbojných l. 1620 koupila statek duchovní *kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves *Ouješdec* s příslušenstvím, za summu odhadní 690 kop míš., zaplacenou až na 250 kop míš., z nichž deputatu 15 kop ročně dotčenému klášteru měla dávat. Po bitvě bělohorské musila Kaplířová statek ten beze vší náhrady navrátiti duchovenství dotčenému. (D. Z. 140, E. 17 & 193, A. 4.)

Kateřina Kaplířová ze Sulevic, roz. ze Sulevic, na Sedčicích a Větrušicích, provinila se ve zpouře tím, že statek duchovní — ves celou *Pšov* (Schaab, kr. Žatec) s podacím kostelním a příslušenstvím, též díl vsi *Kašice* (Kaštice) s třemi osedlými — od stavův odbojných špitalu křížovníků pro neplacení kontribucí odňatý, l. 1620 koupila za summu odhadní 6000 kop míš. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské statek ten Kaplířová dotčenému špitalu musila navrátiti beze vší náhrady. (D. Z. 140, G. 3 & 193, E. 12.)

Za to ponechány jí byly statky její: a) *Větrošice* (Větrušice, kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním, který Kaplířová v čas zpoury l. 1620 od Václava Strojetickeho z Strojetic za 7750 kop míš. koupila (D. Z. 140, B. 11), tak že jí l. 1626 nově do desk byl vložen. (D. Z. 254, D. 26.) — b) *Sedčice* (kr. Žatec.) — tvrz a ves Sedčice s pivovárem a dvorem poplužním, a dílem vsi Šobokliky (Žabokliky) s dvorem poplužním a podacím kostelním, Votrušice (Větrušice) s dvorem poplužním a Čejkovice — který Kaplířová od Asmana staršího Štampacha ze Štampachu koupila a l. 1628 Anně Saloméne hraběnce Černínové z Chudenic za 41.000 kop m. prodala. (D. Z. 295, N. 30.)

Fridrich Kapoun ryt. ze Svojkova, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis nebyl odsouzen; avšak při kommissi transactionis l. 1629 uloženo jemu pokuty za perdon 1500 zl., kteréž jeho sestra za něj zaplatila. (C. 215, C. $11\frac{1}{41}$.)

Jindřich Jan Kapoun ryt. ze Svojkova a na Valečově provinil se tím, že přistoupil i na místě bratří svých Krištofa a Karla k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; pročež

při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 odsouzen *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) Pohledanost svou na statku *Valečově* (viz Křištof Kapoun), totiž třetinu ze summy trhové, vynášející 12.676 zl. 20 kr., z kteréž po zaplacení dluhů na $\frac{2}{3}$ jemu zanechané dědici jeho, bratrovi *Albrechtovi*, 4710 zl. 43 kr. a na díl král. fisku náležející 2355 zl. 24 kr. připadlo dle účtu komory české dne 28. února 1643. (C. 215, K. 7.)

b) Statek *Popovice* (kr. Kralohrad., okr. Nechanic.) — tvrz a ves Popovice s dvěma dvory popl., ves Lhotu pod Stračovem ležící, s 11 poddanými — který Kapoun od Křištofa Václava *Plesa Heřmanského ze Sloupna* za 12.000 kop míš. koupil a toliko 1000 kop zaň zaval. Statek ten l. 1623 od komory za 10.014 kop odhadnutý, postoupen *Vilémovi z Vinoře*, pak l. 1627 již tak zpustlý, že toliko dva poddaní na něm zůstali, prodán byl *Oldřichovi Linhartovi z Vinoře* l. 1644 za 4376 kop míš. — Věřitelé ukázaní jsou na komoru českou, avšak ještě l. 1659 pohledanosti své marně se domáhali dědicové *Plesa Heřmanského*, z nichž Helena Marie Schmidlová, roz. Vostrovská, na věno matky své, na témž statku per 250 kop pojištěné, teprve l. 1666 cíś. pojištění obdržela (C. 215, C. $\frac{11}{4}$, & K. 7. — Lib. conf. 2, f. 394. — D. Z. 148, J. 20 & 303, C. 26.)

Karel Kapoun ryt. ze Svojkova a na Běroničkách, bratr Křištofa, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž z té příčiny všecko od král. fisku bylo ujato, totiž: a) statek *Běruničky* (Klein-Běronic, kr. Jičín.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to již l. 1557 Jindřich Kapoun držel (D. Z. 13, M. 21) — kterýž statek odhadnutý za 22.006 kop se svršky per 1330 kop, v summě odhadní od král. komory postoupen byl *Václavu Vchynskému z Vchynic* směnou za panství Kolín. (D. Z. 143, D. 1. — Lib. conf. 2, f. 236. — C. 215, K. 7.) — Viz též Jestřibský Karel.

b) Statek *Zámorsk* (kr. Chrudim.), k němuž náležela tvrz a ves Zámorsk s podacím kostelním, dvorem poplužním a vesnice celé Jaroslav s dvorem popl. a Vysoké, s mlýnem, pilou, rybníky (zejména Draždník, Netřeba, Karhanec, Meti-

chův, Židků, Kubíků, Podvesní, Vašků, Nechvíle, Padoušek, Volšimský, Marek, Rypplík, Řečický, Kuchynský, Novat, Podstranský, Dolní, Krykov a Jaroslavský) a vším příslušenstvím, jak to l. 1613 Kapoun od bratří Lukavských z Lukavice Ladislava, Jindřicha, Beneše, Albrechta Felixa a Jaroslava za 35.000 kop mš. koupil. (D. Z. 136, G. 15 & D. Z. 187, B. 7.) — Tento statek, odhadnutý za 25.321 kop 2 gr. mš., léta 1623 dne 7. ledna od královské komory koupil *Albrecht z Waldšteina* za 24.000 kop mš. (28.000 zl.) a prodal jej téhož roku *Vincencovi Muschingerovi*. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 141, B. 5; 153, D. 13 a 194, B. 29.)

c) *Jistiny* 4300 kop mš. i s úroky zadržalými. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 26. června 1637 připadlo ze všeho jmění i s úroky po srážce dluhů per 23.306 kop na polovici Kapounovi zanechavou 24.914 kop 55 gr., kterážto summa dle sečtení komory z dne 27. května 1648 bez úroků jenom 13.837 kop 10 gr. vynášela a jeho dědicům a synům, *Jindřichovi* nejstaršímu, *Albrechtovi Vinkovi* a *Jaroslavovi* teprv l. 1653 dle účtu komory 3. dubna byla pojištěna. (C. 215, K. 7.)

Krištof nejstarší Kapoun sv. pán ze Svojkova pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek nápadní, rodu Kapounů náležející, *Hlušice* (Hlušce, kr. Jičín okr. Bydžov), k němuž náležely tvrz a dvůr poplužní Hlušce, vesnice Hlušce Veliké a Malé,*) Janovice s dvorem poplužním a dvůr Nový, pak díly vsí Starý Bydžov a Olešnice prostřední; též dům svobodný u brány města Hostinného se zahradou a dvorem poplužním „*Skřenešský*“ řečeným. Tento statek od císaře léta 1623 postoupen byl v summě odhadní 58.231 kop 16 gr. mš. s jinými statky sménou za panství Kolín *Václavovi Vchynskému z Vchynic* (viz Karel Jestřibský), jehož dědic Jan Octavian Vchynský

*) Vsi *Hlušce Velké a Malé* koupili l. 1549 bratři Kapounové, Albrecht, Jindřich a Jan od Arnošta Bruknara z Brukšteina za 2825 kop gr. českých. (D. Z. 48, A. 4.)

jej prodal léta 1630 za 33.500 zl. rýn. císař. kapitanu Ivovi z Blanschartu na Michalovicích. (D. Z. 297, P. 25.) — Marně toho vyhledával Kapoun sám i jeho bratři a sestry po mnoha let, aby při téměř statku nápadním byli zůstaveni; neboť konečně Jindřich nejstarší Kapoun i na místě bratří a strýců svých vedle císař. resoluce z dne 29. dubna 1649 navždy byl odmrštěn. (C. 215, C. 1/7 & K. 7. — Lib. confis. 2, f. 236 — D. Z. 143, D. 1.)

b) Statek *Valečov* (kr. Boleslav., okr. Mnich. Hradiště), k němuž náležel zámek Valečov s dvorem poplužním a tři mlýny, městečko *Kněžní Most* (Kněžmost, Fürstenbruck) s dvorem poplužním, vsi Vepřko (díl), Zájezd (díl), Koprník, Boseň s podacím kostelním, Písek, Zásadka (Malá), Mužské a Zapudov, jak to l. 1602 bratři Jindřich a Krištof Kapounové od Vojtěcha Václava Kaplíře z Sulevic za 40.000 kop míš. koupili (D. Z. 176, J. 22); pak vesnice celé *Branžez a Zakopaná* s rybníky Šidákem, Martinkem, Drlinským, Žluuským, Suchým, Komarovským velkým a malým, s lesy a jiným příslušenstvím, jak to Krištof Václav Kapoun l. 1604 od Jana mladšího Odkolka z Oujezdce za 11.750 kop míš. koupil (D. Z. 178, L. 4.)* — Celý tento statek s 97 poddanými (z nichž 34 s potahy a 45 chalupníků), za 38.020 kop 20 gr. míš. odhadnutý, od král. komory prodán byl l. 1623 *Albrechti z Waldšteina*, který jej dne 16. července 1625 postoupil v léno Friedlandské za 30.000 zl. *Gerhardovi z Taxis*, vymíniv si vesnice Koprník, Písek, Vepřko a Zapudov. (C. 215, K. 7. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 141, B. 28 & 194, E. 5.)

c) *Dům Kapounův nápadní* v Starém městě pražském, od císař. rychtáře l. 1623 k ruce král. fisku ujatý, proti zaplacení třetiny v pokutě z něho náležející zanechán býti měl vedle dekretu král. prokuratora z dne 5. února 1630 Jindřichovi staršímu, bratrovi Krištofa Kapouna. (C. 215, K. 7.)

Dle účtu komory české z dne 27. června 1642 připadlo ze statku Valečova po zaplacení dluhů dědicům Krištofa Kapouna na dvě třetiny jemu zanechané 8609 zl. 15 kr., a

*) Třetinu statku Valečova koupil Krištof Kapoun v čas zpoury l. 1620 od strýce svého Jindřicha Jana Kapouna za 17.000 kop míš., které však dlužen zůstal. — Viz Jindřich Jan Kapoun.

na třetinu král. fisku náležející 4304 zl. 37 kr. rýn.; pak dle účtu z dne 20. srpna 1653 připadlo z obou statků Hlušice a Valečova po srážce dluhů per 30.731 kop mš. na díl dědiců Kapounových 42.241 kop mš., kteréž dle účtu l. 1673 Křištofovi Fridrichovi Kapounovi z král. komory úplně byly zaplacený. (C. 215, F. $\frac{5}{8}$ & K. 7.)

Petr Křištof Kapoun ryt. ze Svojкова na počátku zpourey sloužil sám za fendricha, l. 1619 vypravil jednoho jezdce a dva pěší k vojsku stavovskému a l. 1620 účastnil se výpravy válečné s dvěma koni a dvěma pěšími; avšak pro tato provinění nebyl odsouzen při kommissi confiscationis. Vdova po něm pozůstalá, opět provdaná za Ladislava Lukavského z Lukavice, majíc statky Zaječice a Holejšovice (kr. Chrudim.), obeslána před kommissi transactionis dne 21. července 1629, aby se porovnala o pokutu za perdon Kapounovi udělený, nechtěla ničeho zaplatiti. (C. 315, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht a Jan Kapříkové Loseničtí z Losenic sloužili ve vojsku stavův odbojných; avšak po bitvě bělohorské přistoupiše k víře katolické, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 osvobozeni byli pokuty za perdon jim udělený, tak že Jan Kapřík podržel dvůr svůj poplatný, za 700 kop mš. odhadnutý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Lukáš Karban z Volšan, měšťan a radní Nového města pražského, jsa v čas zpourey purkmistrem podepsal konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, pak přehlížel a opravil s jinými povstalci l. 1620 justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Pro tato provinění při kommissi executionis odsouzen byl dne 14. května 1621 hrdla, cti i statku, avšak vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 z milosti místo ztrestání mečem do smrti uvězněn a do Rábu v poutech dodán býti měl; ale i tento trest potom byl zmírněn, tak že jenom na čas ponechán byl na radnici Novoměstské ve vězení, z něhož dne 11. srpna 1622 na rukojmě propuštěn a dne 7. července 1623 i vězení domovního zproštěn byl.

Jméni však jeho všecko hned v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům*, od starodávna řečený *Karbanovský*, na Koňském trhu mezi domy Švikovským a Mačovským v osadě sv. Štěpána Velikého v Novém městě pražském ležící, který od ko-

mory české za summu odhadní 5000 zl. prodán byl vedle dekretu knížete Lichtenšteina z dne 16. června 1622 *Janu Karlovi Kynygovi z Kynygsfeldu* (König v. Königsfeld), bývalému císař. komornímu sluhovi císař. Matyáše, na srážku 4000 zl. jemu od císaře darovaných. Dům tento pak prodal Kynyk (König) l. 1627 za 6000 zl. rýn. Stefanovi Beníkovi z Petersdorfu. (Lib. contract. virid. 12, f. 50 & 227.)

b) *Dům Kopovský* řečený, v Novém městě pražském na rohu proti klášteru Slovanskému nad ouvozem ležící a deskami zemskými se řídící, s dvěma jinými domy šosovními k němu připojenými, se vším jeho příslušenstvím, ohradou a viničkou — který Karbanův otec Martin od Joachyma Oldřicha z Hradce l. 1599 koupil, a Karban l. 1615 manželce a dětem svým postoupil, avšak l. 1617 *Isaiášovi Šullerovi*, měšťanu Novoměstskému, za 1500 kop míš. prodal — byl teprv v appellaci dne 30. dubna 1637 král. fisku prisouzen, protože Šullerovi a od tohoto l. 1629 před jeho emigrací *obci Novoměstské* za 4400 kop míš., pak od této obce l. 1629 opět císař. rychtáři Novoměstskému *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu* za touže summu postoupen byl toliko knihami městskými bez výhrady desk zemských. Za tou příčinou všecky tyto trhy král. prokuratorem již l. 1634 byly zrušeny a po dlouhé při dům dotčený, l. 1635 za 1970 kop míš. odhadnutý, vedle císař. resoluce 26. června 1637 postoupen byl dcerám po *Vojtěchovi Koutkovi Nečanském z Minic* na srážku jejich pohledanosti 6000 kop míš., již za král. komorou měly, ve dvou třetinách per 1532 zl., a *dědicům Ritteršicovým* v jedné třetině per 766 zl., kterou jim dědicové Koutkovští zaplatily. (C. 215, K. 9. — D. Z. 146, H. 3.)

Manželce Karbanové Dorotě, roz. Kohoutové z Lichtenfeldu, měla se postoupiti a vydati polovice všeho jmění mohovitého i nemohovitého, po jejím manželu pozůstalého a jí l. 1615 od manžela zapsaného (Lib. contract. virid. 11, f. 84), vedle císař. resol. 6. července 1622, a za tuto polovici ponechána jí byla *vinice na Bohdalči* ležící a 14 korců míry držící, pak *domeček na Široké ulici*, což též manželu jejímu náleželo a jí i se svršky z domu na Koňském trhu již dekretem 11. října 1621 od knížete z Lichtenšteina bylo propuštěno. Po smrti její i dcery Anny připadly tyto statečky

s jinými pohledanostmi manželu jejímu Lukášovi Karbanovi, kterýž nejsa nápadův odsouzen, onu vinici s lisem nové vystavěným sobě a druhé manželce své Johanně z Höllenšteinu l. 1625 ujal (Lib. contract. 20, f. 70); pak pro náboženství ze země vyšel v saském městě Freibergu se usadil a léta 1630 dotčenou vinici skrze plnomocníka svého Janovi Minichovi z Arasperku za 4000 zl. prodal. (Lib. contract. 20, f. 218.)

Ostatních však pohledaností svých byl Karban opět odsouzen při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634, protože při vpádu saském l. 1631 do Prahy se navrátil; ale na přímluvy kurfiřta Saského vedle cíś. resol. 11. ledna 1644 netoliko výpovědi Fridlandské kommisie byl osvobozen a perdonován, nýbrž i na pohledanost svou, dle sečtení účtárny král. komory 1649 zl. vynášející, l. 1653 cíś. pojištění obdržel, a co do jistin po sestře své Dorotě, někdy manželce Václava Borka z Hornic, zděděných per 3250 kop míś. na kommissi revisionis byl ukázán. Avšak o tuto pohledanost jeho dědicové ještě l. 1660 marně se ucházeli. (C. 215, K. 9.)

Jan Tiburcí ryt. Karel ze Svárova, katolík, bratr Karla a Kristofa, zemřel v čas zpoury, již se zúčastnil, tak že odsouzen byl *třetiny* jmění při kommissi confiscationis; avšak dne 23. srpna 1623 pokuty byl osvobozen. Pročež statek po něm pozůstalý *Těňovice* (kr. Plzeň., okr. Blatná.), který v pokuté již byl ujat a dle rozkazu knížete z Lichtenšteina správci statků konfiskovaných dne 13. září 1623 odevzdán, dětem po Karlovi pozůstalým byl navrácen, ačkoliv o postoupení jeho Adam starší Vratislav z Mitrovic l. 1623 dne 15. března žádal nabízeje komoře za něj a vesnice Rokycanské jemu zastavené směnou statek svůj Mirošov k fořtu panství Zbirovského. (C. 215, C. 1 a 1/8 & S. 54.)

Karel ryt. Karel ze Svárova, katolík, podepsal přísahu a konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k sňesení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále; avšak při kommissi confiscationis 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za per-

don mu udělený složiti 600 zl. rýn na collegium nobilium. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Krištof ryt. Karel ze Svárova Suchomastský, na Hamru Ostrově a Valu, bratr Jana Tiburcího, oblíbil si snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž v této pokutě všecko od králov. komory bylo ujato, totiž: a) Jistiny 17.553 k. míš.; b) čtvrtý díl statku řečeného *Hamr Ostrov* (Hammer auf der Insel, dom. Třeboň.) — tvrz a ves Hamr s dvorem poplužním a vsi Val a Vlkov s 28 sedláky a 13 chalupníky, 8 rybníky (zejména Vlkovský, Hluboký, Krajina, Nový, Višnovský, Štipov, Hladov a Hamrský) a 7 rybníky pustými — kterýžto statek celý za summu odhadní 21.011 kop míš. od komory koupil l. 1623 jeho syn *Václav Albrecht*. Ze čtvrtého dílu summy trhové per 5252 kop připadlo na třetinu král. fisku náležející 1750 kop míš.; pak třetí díl z jistin dotčených, vynášející 5850 kop summy hlavní, mimo úroky z ní za 15 let zadržalé, tak že Karel na místě těch jistin toliko obyčejné pojištění na 10.000 kop míš. při kommissi revisionis dne 28. listopadu 1635 obdržel. (C. 215, S. 54. — Lib. conf. 2, f. 248. — D. Z. 143, N. 3; 297, E. 18.)

Petr Tobiáš ryt. Karel ze Svárova podepsal konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi, přistoupil též k zavržení krále Ferdinanda II. a k zvolení Fridricha Falckého. Po jeho smrti statek jeho *Hradiště* (*Žďárovo*, kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Hradiště s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, 3 rybníky (Břeh, Vlčický a Poplužský) a lesy, městečko Blovce a vsi Hradiště, Vlčice, Štítovo, Struhaře, Nechanice a Oujezdec s příslušenstvím, jak to Karlovi l. 1618 jeho manželka Marketa, roz. Hradištská z Hořovic, postoupila (D. Z. 139, J. 13.) — k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 12. září 1623 správěm statků konfiskovaných odevzdán, avšak brzy potom navrácen byl *Janovi Václavovi*, synovi pozůstalému po Karlovi, kterýž při kommissi confiscationis dne 26. června 1623 bez výminky pokuty byl osvobozen. Tento zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 složiti jistinu

1100 kop mš. do král. komory za perdon jemu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$; C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Karlík z Nežetic a na Slatiňanech ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před kommissi executionis odsouzen rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, cti i statku všeho*, propadl: a) Statek *Slatiňany* (kr. Chrudim), k němuž náležely tvrz a ves Slatiňany s podacím kostelním, pivovárem a dvorem popl., zámek *Rabšteinek* pustý s dvorem popl., vsi celé, Skrovada, Kochanovice, Trpišov, Týnec, Lhota, Lipiny. (Lipina), a Sobětuchy (díl), jak to l. 1619 Karlík manželce své Anně roz. z Gerstorfu ve věně 7500 kop mš. zapsal. (D. Z. 139, K. 12.) Tento statek odhadnutý v taxě vyšší za 51.617 kop, v nižší za 35.604 kop, od král. komory prodán byl l. 1623 *Lvovi Burianovi Berkovi z Dubé* za 28.165 kop 42 gr. mš. (dle smlouvy trhové jenom za 24.000 kop, ale při cís. ratifikaci přirazeno 4165 kop). (C. 215, K. 10. — Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 620, A. 30; 141, B. 21; 194, D. 14.)

b) *Dům šosovní „u Kometů“* řečený, na Koňském trhu v Praze ležící, který od komory koupil l. 1623 dne 17. října *Štěpán Beník z Petersdorfu* za 1700 kop mš. (C. 215, K. 10. & P. $\frac{2}{3}$ — Lib. confis. 2, f. 157. Lib. contract. virid. 12, f. 161.)

Adam Kechel (Köchel) z Hollenšteina obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1619 v Táboře, kdež předešle bydlel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Kechel (Köchel) z Hollenšteina, měšťan a v čas zpoury l. 1620 spoluradní Menšího města pražského, pro provinění své (viz Jahn) při kommissi confiscationis odsouzen byl všeho jmění, avšak z milosti vedle král. resoluce z dne 6. srpna 1624 (publik. 14. září t. r.) zůstaven při pátém dílu, který mu z komory české vydán býti měl. Jméni jeho všechno již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Pokratice* (kr. Litoměřic.), k němuž náležela tvrz ve vsi Pokraticích s 15 poddanými při rozdílných vesnicích cizích; 6 vinic do 20 korců mšry pražské majících, z nichž jedna řečená Hortovská; 83 provazce lesův a porostlin, 80 záhonů rolí; mimo to desátek od 18 držitelů vinic až 10 sedmivěderních sudů vína ročně vynášející. Tento

statek za 11.988 kop míš. odhadnutý postoupen byl cíś. resolucí z dne 25. dubna 1630 za 13.721 kop 55 gr. míš. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na srážku 50.000 zl. rýn., od ní k potřebám válečným l. 1623 půjčených. Týž statek postoupili Jesuité v summě 10.000 kop dle vyrovnání z dne 17. července 1648 k fundaci kláštera Dominikánův u sv. Maří Majdaleny v Menším městě pražském, od něhož l. 1652 opět Jesuitům u sv. Klimenta byl prodán. (C. 215, K. 13. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 143, N. 2; 297, F. 28 & 662, H. 1 a 3.)

b) *Dvůr Kechlův* v Předním Ovenci (Bubenči) u Prahy ležící, který vedle cíś. resol. 28. listopadu 1624, 24. ledna 1625 a 8. listopadu 1627 za summu odhadní 2638 kop 16 gr. míš. prodán byl *Tomášovi Markovi z Markfeldu*, cíś. dvořenínu a komorníku, jemuž k tomu cíś. resol. 26. dubna 1628 ještě kousek louky u Obory na řece ležící k užívání na čas života byl postoupen. (D. Z. 142, Q. 27 & 294, N. 1.)

c) *Dva domy* v jedno spojené, v Menším městě pražském na náměstí vedle radnice ležící, u Plavína (u Splavínů) řečené, které vedle cíś. resol. 28. listopadu 1624 a 24. ledna 1625 koupil za summu odhadní 12.025 kop míš. týž *Tomáš Marek (Marcus) z Markfeldu*, jemuž polovice summy trhové byla darována, druhá pak poražena ze summy 12.000 zl., jež Markus na statky konfiskované k potřebám válečným půjčil. (C. 215, K. 13 & P. 2. — Lib. conf. 2, f. 314. — Index 3, f. 202.)

d) *Zahrada řečená Flavinovská* s velikou štěpnicí a domem v Menším městě pražském vedle domu Adama z Waldšteina za klášterem sv. Tomáše ležící a dskami zemskými se řídící, za 500 kop gr. českých (1000 kop míš.) odhadnutá, kterou *Adam z Waldšteina*, nejvyšší hofmistr král. Českého koupil za 4000 kop míš., na kterouž summu 428 kop 34 gr. zaplatil a zbytek summy trhové od císaře darem obdržel. (C. 215, K. 13. — D. Z. 142, D. 8.)

e) *Vinice* na stráni Podbabské u Prahy ležící, které se ujal nejvyšší purkrabí *Adam ze Sternberka* pod tou záminkou, že ležela na gruntech purkrabských. Po jeho smrti vedle dekretu komory české z dne 10. března 1625 postoupen byl díl této vinice Marii Maximilianě Sternberkové, druhý pak

díl klášteru Matky Boží nad Louží v Praze. — Potom prodány byly oba díly *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* za 2228 kop 24 gr. mš. (C. 215, E. 4; K. 13 & P. $\frac{2}{3}$.)

Dle účtu s Kechlem při komoře české dne 26. února 1630 učiněného vynášela summa za všechny statky jeho 31.042 kop 20 gr. mš., z kteréž připadlo na čtyry pětiny král. fisku v pokutě náležející 24.833 kop 52 gr., a na pětinu Kechlovi z milosti zanechanou 6208 kop 28 gr. m. Na tento pátý díl, jakož i na věno jeho manželky Anny per 4000 kop mš. vydáno bylo Kechlovi vedle cíś. resol. 13. října 1631 cíś. pojištění. Kechel pak jsa pro náboženství s manželkou a dětmi svými v Sasku usazen, domáhal se l. 1635 a 1638 toho, aby jemu a jeho manželce summy doštěné, aneb aspoň úroky z nich zadržalé, z komory české byly vydány. Ale nedostal ničeho, ani dědicové jeho, kteří se l. 1643 jakožto poddaní kurfiřta Saského na jeho přimluvu o pozůstalost onu ucházeli; neboť Kechel pro navrácení své do Čech při vpádu saském l. 1632 též při kommissi confis. Fridlandské l. 1634 všeho statku svého odsouzen, nežádal za revisi výpovědi naň vynesené. (C. 215, K. 13.)

Ondřej Kek z Schwarzbachu, při kommissi confisc. odsouzen k manství, avšak dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Albrecht Kekule ryt. ze Stradonic na Sobochebích, Kysperce, Stradonicích a Nasavrcích, zemřel dne 21. srpna 1622, ustanoviv l. 1620 za dědice strýce svého Viléma Divise Kekule, nezletilého syna Viléma Kekule, a nařídív za poručníci jeho manželku svou Lidmilu, roz. Sekerkovu z Sedčic. (D. Z. 140, K. 14.) Avšak pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl Kekule *polovice* jmění, tak že v této pokutě všechny statky po něm pozůstalé od král. komory byly ujaty, totiž:

a) Statek *Nasavrky* (Nassaberg, kr. Chrudim), k němuž náležel zámek pustý Stradov, tvrz a městys Nasavrky a vesnice Vochoz s dvorem poplužním, Obořice, Drahotice, Vejsounín (Výsonín), Javorné a Peklo. Tento statek, bez svršků za 26.534 kopy mš. odhadnutý, koupil l. 1623 od král. komory cizozemec *František de Couriers*, cíś. plukovník, se

svršky za 28.078 kop 34 gr. míš. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.)

b) Statek *Sobochleby* (Soběchleby, Soběchlapy, Sobochleben, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic.), za 24.240 kop m. odhadnutý, k němuž náležela tvrz Sobochleby s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem, oborou, 3 bažantnicemi, 4500 provazci lesů, 4 rybníky; pak vsi Sobochleby s 16 poddanými, Maršov (Marschen) s 12 poddanými, Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) s dvorem poplužním, Modlany s dvorem poplužním a 21 poddanými, Unčín (Huntschen, Hundstein, Hainstein, Hohenstein) s 24 poddanými a pustým zámek *Kyšperkem*.

c) Polovice statku *Stradonice* (okr. Slané, dom. Zlonic.), totiž dvůr poplužní a půl vsi Stradonice s čtyřmi chalupníky, mlýnem a dvěma rybníky, za 4054 kopy m. odhadnutá.

Statky Sobochleby a Stradonice vedle cíś. resoluce z dne 31. ledna 1623 prodány byly za 32.335 zl. rýn. cizozemci *Alexandrovi Regniers sv. pánu z Bleileben*, cíś. nejvyššímu lieutenantu a strážmistru, který . summě trhové 2000 zl. dobrovolně dáti se podvolil, když vdova Kekulová na zkrácení si stěžovala, dokázavši, že statek Sobochleby příliš nízko od komory byl odhadnut, ježto dle contratasy jeho cena 82.210 kop míš. vynášela. (C. 215, K. 14. — Lib. conf. 2, f. 411. — D. Z. 153, A. 19.)

d) *Jistiny* 20.000 kop míš., z nichž Kekule již před zpouren 10.000 kop manželce své Lidmile byl postoupil, tak že tato na statcích dotčených vůbec pohledávala 33.950 zl. Avšak místo této pohledanosti vyjednáno s ní při kommissi revisionis toliko na 7000 kop míš. (8166 zl. 40 kr. rýn.), na kterouž summu jí od Regniersa 2000 zl. vyplaceno, na zbytek pak 6166 zl. l. 1638 dne 13. května nové cíś. pojištění dáno bylo, tak že z této pohledanosti její král. komoře 25.783 zl. k dobrému připadlo. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 14. — Lib. conf. 2, f. 412.)

e) *Dům Kekulovský* na Koňském trhu v Novém městě pražském ležící a vyhořelý, jehož podle odkazu Albrechta Kekule užiti žádal l. 1623 Samuel Mathisaeus de Hostinna, koncipista při kanceláři české. (C. 215, K. 14.)

f) *Dům Kekulovský* v Starém městě pražském vedle domu Václava Fialy a proti lázni Točenici na rohu ležící, který od král. komory vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 26. března 1623 koupil za 1500 zl. rýn. *Kašpar Celler (Zeller) z Rosenthalu*, císař. hejtman panství Pardubického. (C. 215, K. 14. — Lib. contract. caerul. 3, f. 318.)

Dle účtu při komoře české dne 4. března 1638 učiněného s Purkhartem Kekulí, synem svrchu dotčeného Viléma Diviše, strýce a dědice po zemřelém Albrechtovi, připadlo na polovici témuž Purkhartovi a jeho bratru Vilémovi Divišovi z milosti zanechanou 32.546 zl. Ale poněvadž *Vilém Diviš Kekule* po vpádu saském l. 1631 s nepřitelem ze země vyjel a v službě jeho zůstal, tak že při kommissi confis. Fridlandské odsouzen byl všeho jmění; připadla jeho polovice z dotčených 32.546 zl. též král. fisku. — I díl Purkhartův dle účtu komory české z dne 9. dubna 1650 snižen byl na 11.160 zl. 50 kr., na kterouž summu teprv l. 1665 jeho synům Vilémovi, Albrechtovi a Janovi Kašparovi císař. pojištění bylo dáno. Tak se dostalo král. fisku z pozůstalosti po Albrechtovi Kekulovi summu 76.102 zl. rýn., mimo úroky Purkhartovi a jeho dědicům z dílu jeho za 43 léta zadržalé. — K tomu pohledanost vdovy Majdaleny Kekulové na statku Soběchleby per 3000 kop míš. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1 & K. 14.)

Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic (Žehrovice, Žírovice) sůčastnil se osobně výpravy válečné stavů povstalých a zavázal se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za provinění své složití pokutu 600 zl. rýn.; avšak oddal se l. 1631 při vpádu saském pod kurfiřta Saského k službě vojenské a zemřel brzy potom v Perně. neobdržev žádného perdonu. Proto odsouzen byl při kommissi confis. Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho jmění. Jeho dvůr „*Rejterský*“ řečený, ve vsi *Březňovsi* (Březiněvsi, okr. Karlín.) s krčmou řečenou Bílou, ležící na gruntech kláštera Melitenského Matky Boží pod Řetězem v Menším městě pražském (kterýž dvůr Kekule l. 1630 od měšťana Staroměstského Jana starš. Petrčka z Vokounšteina sobě a manželce své Markétě Aleně, roz. Vostrovcové z Kralovic, byl koupil), z polovice ujat byl k ruce knížete z Fridlandu, kdežto při druhé polovici vdova

Kekulova až do smrti své byla zanechána. Ale po smrti knížete z Fridlandu ujal se *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, velkopřevor řádu Melitenského, dotčeného dvoru zcela a zúplna, ačkoliv polovice na sestru zemřelé vdovy Kekulové Annu Marii Vostrovskou právem nápadním přijíti měla. Avšak tato marně se domáhala l. 1636 práva svého, ani její dědicové nepořídili ničehož; neboť priorat řádu dotčeného byl v držení téhož dvoru ještě l. 1691, kteréhož léta velkopřevor vyzván byl od komory české, aby se s ní strany toho majetku porovnal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$; K. 14.)

Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic dočinil se zpoury l. 1632 v čas vpádu kurfiřta Saského do měst Pražských, dada se potřebovati pod armádu téhož kurfiřta; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi Fridlandské dne 16. ledna 1634 všeho statku svého, propadl: a) *Díl svůj per 3000 kop mš.*, od strýce jeho Václava Kekule odkázaný a pojištěný na statku *Pravoníně* (kr. Čáslav., okr. Kralovic. Dolní), v jehož držení a užívání jeho starší bratr Purkhart byl. Tato summa od císaře l. 1636 postoupena byla Oldřichovi Skuhrovskému na porážku 3500 kop mš. od král. komory jemu povinné. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$; C. $\frac{10}{38}$ & K. 14.) b) *Díl svůj 16.273 zl.*, kterýž po † Albrechtovi Kekulovi naň připadl. (C. 215, K. 14. — Viz Albrecht Kekule.)

Jan Kelbich z Ostrychu l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis obeslán, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na statku *Libunci* (okr. Jiřín.) odevzdal, Kelbich za příčinou reformace již předtím ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Kelbl ryt. z Geisingu (Keysinku) odsouzen při kommissi confiscationis dne 23. června 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Netluky* (Pnětluky, Mnětluky, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), tvrz a ves s dvorem poplužním a 8 poddanými ve dvou vesnicích, který předtím za 8250 kop mš. byl koupil a k němuž náležel též díl statku Předlického. Statek ten odhadnutý za 4582 kop, prodán jest od komory české cizozemci *Františkovi ryt. de Couriers* za 4654 kop mš. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 153, H. 18.)

Kelbl, maje se pro náboženství ze země vystěhovati, vyhledával toho při císaři, aby jeho manželce Evě rozené Hruškové věno její 3000 kop mš., na dotčeném statku pojištěné, jakož i jemu dvě třetiny z milosti zanechané podle summy trhové, za kterouž on statek ten byl koupil, vyplaceny byly, stěžuje si, že beztoho velmi byl zkrácen tím, že statek jeho právě v čas žní mu odňat a za několik tisíc kop obilí hned potom od Couriersa bylo prodáno. Avšak nedostalo se ničehož ani jemu, ani jeho manželce, kteráž před ním l. 1657 zemřela. Ještě l. 1673 dcery po nich pozůstalé, Anna Alžběta z Grünthalu, Magdalena a Eva Polyxena, spravedlnosti své marně se domáhaly; neboť od kommissee revisionis dne 18. února 1673 co do věna matky své odmrštěny byly za tou příčinou, že otec ji přežil; co do ostatní pohledanosti ukázány byly na komoru českou. (C. 215, K. 15.)

Bernard Kelbl ryt. z Geisingu a na Hrbovicích, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *k manství*. Jeho syn *Adam* na místě otce nemocného přijal léno dne 2. října 1626 na statek *Hrbovice* (Herbitz, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic., dom. Chlumec) — tvrz Hrbovice s dvorem poplužním a díly vsí Hrbovice, Střížovice, Německá ves, Dělouš a Kamenice — za 8714 kop m. odhadnutý, který l. 1628 s král. povolením pro dluhy (11.001 kop m.) *Petrovi Jindřichovi ze Stralendorfu* za 6200 kop m. prodán a l. 1652 z manství propuštěn byl *Vilému Albrechtovi z Kolovrat* k ruce jeho dítek, nápadníků Stralendorfovských. (C. 215, C. 1/10. — D. dv. 7, f. 23, 38 & 47; 68, I., f. 63.)

Druhý syn Kelblův *Václav mladší* přijal na místě otce dne 22. června 1626 léno na polovici statku *Předlice* (Ober-Prödlitz, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Předlice (díly) s dvorem poplužním hořejším a díly vsí Hrbovice, Střížovice, Německá Nováves, Dělouš a Kamenice (D. Z. 185, C. 30, E. 23 & M. 20 & 22) — za 7450 kop mš. odhadnutou, a maje odejíti ze země pro náboženství, l. 1628 prodal jej s král. povolením z dne 30. října 1629 za 4800 kop mš. *Šalomounovi Freudenbergerovi z Havelbergu*, cíl. rychtáři v Ústí n. L., jenž na summu trhovou 3000 kop dlužen zůstal. V čas vpádu saského l. 1631 navrátil se *Václav Kelbl* do země s nepřitelem; pročež při kommissi confis. *Fridland-*

ské 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl dotčenou summu 3000 kop míš. i s úroky, od Freudenbergera mu zadržalou, kteréž se l. 1638 marně domáhal, žádaje císaře, aby mu provinění jeho v čas vpádu saského bylo prominuto. — Statek pak *Předlice*, na který l. 1659 Ferdinand Arnošt a Jan Jiří, bratři Freudenbergerové z Havelsbergu, léno přijali, l. 1694 hraběti z *Schönfeldu* z manství propuštěn byl proti odvedení 2000 zl. náhrady za quotu manskou až na ten čas zadržalou. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 31 & 172; 68, II. f. 34.)

Jan Heřman Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpoury, již se zúčastnil tím, že přistoupil k snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; pročez při kommissi confis. 23. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. Jeho statek *Habrovice* (Jonsdorf, kr. Litoměřic., okr. Chabařov., dom. Březnice), dvůr poplužní a ves Habrovice s vesnicemi Bohna a Dělouš (Tillisch), v pokuté ujat a za 5214 kop míš. odhadnutý vedle cís. resoluce 3. února 1624 postoupen byl cizozemci *Janovi Kašparovi* z *Kerbic* (Kürbitz), hofmistru kurfiřta Saského, pro jeho věrné služby za 6714 kop míš., ačkoliv Couriers zaň o 2000 kop míš. více podával. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 249. — D. Z. 153, G. 21.)

Naproti tomu statek *Všebořice* (Schöbritz)*) — tvrz a ves Všebořice s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí a chmelnicí, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (díl), Kamenice (Kemnice, jinak Benešov, díl), Telnice s mlýnem, pilou a papírnou, Strickenwald s dvorem poplužním, Žďár s dvorem poplužním a 2 mlýny, Cukmandl (Zuckmantel), Drožkov (Strážky, Troschig) s mlýnem a Boštětice (Božtěšice, Postitz) s dvorem poplužním a 2 mlýny; — též statek *Veliký Chudarov* (Gross-Kaudern, okr. Ústí n. L.) — tvrz a ves Ch. V. s dvorem popl. a pivovárem, vsi Malý Chudarov, Neznabohy, dvůr popl. Kočkov s vinicí a ves Lovošov — které omylem byly konfiskovány, navraceny jsou manželce

*) Statek *Všebořice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vsi Německá Nováves (díl), Dělouš (1 osedlý), Kamenice (1 osedlý), Strážky a Žďár s dvorem poplužním koupil l. 1581 Volf Žoldan *Štampach* od Jana Lunkvise z Lunkvic směnou za statek svůj ves *Železnou* s dvorem poplužním, mlýnem a poustkou ve vsi Měcholupch, a nad to za 3550 kop gr. česk. (D. Z. 64, Q. 19.)

Kelblové Estře, napotom Rašínové (Rešové), roz. Štampachové, kteráž je co dědictví zpupné po otci svém Janu Albrechtovi ze Štampachu l. 1628 prodala za 40.000 zl. rýn. Alexandrovi Regniersovi. (D. Z. 143, A. 20.)

O dvě třetiny Kelblovi z milosti zanechané ucházela se po jeho smrti l. 1624 vdova po něm pozůstalá, dotčená Estera; avšak l. 1630 této pohledanosti k ruce císaře se vzdala proti tomu, že při věně svém 3750 kop na statku Habrovickém byla zůstavena. (C. 215, K. 15.)

Petr Kelbl ryt. z Geisingu zemřel v čas zpourey l. 1620, zanechav statky své Chlumec a Klíše synům svým Ottovi, Rudolfovi, Jindřichovi, Petrovi a Janovi Václavovi, z nichž nejstaršího Ottu kšaftem svým l. 1617 ustanovil za poručníka bratrův jeho let nemajících, Petra a Jana Václava, důvěruje se, že on bratry své k učení liternímu, obzvláště pak *k zvykání jazyku českému*, vésti a držeti bude. Avšak *Petr Kelbl* sám i jeho synové *Otta a Rudolf* pro své provinění v čas zpourey při kommissi confiscationis všeho jmění odsouzeni, potom z milosti vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *Otta* při dvou třetinách a *Rudolf* při polovici podílů svých ponechání, ostatní pak jich bratří výpovědí dne 6. února 1623 zůstavení byli při celých podílech svých na statcích dotčených, které již předtím v pokutě byly ujaty.

Oba pak statky a) *Chlumec* (Chlum, Kulm, kr. Litoměřic., okr. Chabařovic.) — tvrz a ves Chlumec s podacím kostelním, dvorem poplužním, dvěma mlýny, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím, jak to *Otta Kelbl* po otci svém Petrovi zdědil a l. 1584 podle sněmu obecního l. 1549 do desk zemských znova sám vložil (D. Z. 251, D. 25) — odhadnutý za 109.920 kop míš.; b) *Klíše* (Kleische) — tvrz a ves s dvorem popl., 2 vinice řečené Mikulášovic a Linhartovic, a ves Levíně — odhadnutý za 21.142 kop míš., tedy oba statky v jedné summě za 131.062 kop neb 152.906 zl. rýn., vedle cíś. resol. 14. října 1623 postoupeny byly za 127.167 zl. rýn. cizozemci říšskému vicekancléři *Petrovi Jindřichovi sv. pánu ze Strahlendorfu* tak, že mu ze summy trhově poraženo bylo 35.000 zl. z cíś. milosti mu darovaných, pak 70.363 zl. 58 kr., jež měl za císařem, zbytek pak 21.637 zl.

vedle cíś. resol. 29. prosince 1623 zaplacen býti měl říśskými dolary (1 dolar po 8 zl. počítajíc).

Dotčeným bratřím Kelblovým, z nichž Jindřich zemřel, díly jich vykázány byly při komoře české, tak že po zaplacení dluhův ze summy pozůstalé per 111.804 zl. připadlo na díly Petra a Jana Václava po 27.951 zl., na díl Otty po srážce třetiny v pokutě propadlé toliko 18.634 zl., a na díl Rudolfův po srážce polovice král. fisku v pokutě náležející jenom 13.975 zl.; na kteréžto díly každému z nich dne 30. března 1630 cíś. pojištění bylo dáno. Z těchto bratřích, ze země pro náboženství odešlých a v Sasku usedlých, navrátili se při vpádu švédském l. 1639 Rudolf a Petr, a ujali se statku Chlumu, který podrželi až do vyhnání Švédův z Čech, s nimiž opět ze země vytáhli. Avšak nemohlo se na ně ničehož dokázati, tak že synovi po Petrovi pozůstalém, Karlovi Kelblovi, cíś. pojištění l. 1666 opět bylo navraceno. (C. 215, C. 1/3 & K. 15. — Lib. conf. 2, f. 149. — D. Z. 141, M. 20 & 292, N. 29.)

Mimo to zanechali bratři Kelblové *dům* svůj v Soukenické ulici na Novém městě pražském ležící, k držení a užívání svému prokuratoru Karlovi Libeckému, který se o něj l. 1643 porovnal s Vilémem Mincenbergerem, expeditorem komory české. Dům ten byl l. 1638 za 600 kop m. odhadnut. (C. 215, K. 15.)

Václav starší Kelbl ryt. z Geisingu pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, v kteréž pokutě byly konfiskovány všechny statky jeho, totiž: a) *Chvojno České* (Böhm.-Kahn, kr. Litoměřic., okr. Chabařov.) — tvrz a ves Chvojno České, pak tvrzka a ves Chvojno malé, jak to po Rudolfovi Kelblovi na Václava staršího připadlo — kteréž za summu odhadní 6836 kop míš. od král. komory koupil l. 1623 cizozemec *František de Couriers*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 151. — D. Z. 153, H. 18.)

b) *Děčany* (Jetschan, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.) — dvůr poplužní a ves Děčany, pak dvůr *Semeč* (Semčice, Semtsch), jak to Kelblovi Jan Štampach od panství Košťického za 11.000 kop míš. odprodal — kterýž statek za summu odhadní 3907 kop míš. Kelblovi l. 1628 na srážku jeho dvou

třetin ponechán, a od něho l. 1628 za touže summu Janovi Tretscherovi ze Steinbachu (jinak ze Steinberga) prodán byl. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 223. — D. Z. 143, C. 19.)

Dle účtu komory české z dne 15. února 1622 z veškerého jmění Kelbla, vynášejícího 10.743 kop, připadlo po srážce dluhů per 3700 kop král. fisku 2347 kop 40 gr., a na dvě třetiny Kelblovi ponechané 4695 kop 20 kr., z nichž mu porážena summa trhová za statky Děčany a Semeč, na zbytek pak 788 kop dáno cí. pojištění. (C. 215, K. 15.)

Vilém Kelbl ryt. z Geisingu, syn Bernardův, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Předlice* (Prödlitz, kraj Litoměřic., okr. Ústí n. L.), totiž: díl vsi Předlic s 14 poddanými, z nichž 2 s potahy, ve vsi Hrbovicích 2 chalupníky, ve vsi Vinné (Weindorf, nyní Winney, okr. Litoměřic.) 2 osedlé, ve vsi Rodné (Roudné) 1 sedláka, ve vsi Týništi (Tünscht) 2 sedláky s 2 chalupníky, ve vsi Kamenici (Kamitz) 1 chalupníka. Tento statek koupil od král. komory za summu odhadní 5158 kop míš. l. 1623 cizozemec *Frant. ryt. de Couriers*. (C. 215, K. 15. — Lib. conf. 2, f. 251. — D. Z. 153, H. 18.)

Jan Vilém Kfelš ze Zakšova, jinak z Saxova (Kfeller, Gfeller von Sachsengrün), po své smrti při kommissi confisc. vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory bylo ujato, totiž statky *Staré Sedliště a Částkov* (kr. Cheb, okr. Tachov), k nimž náležely tvrz a ves Částkov (Schossenreith)*), tvrz a ves Pernolec (Bernetzreith, star. Berartsckleyt), tvrz a ves Třídvoř, jinak Dreihöfen (u Vokova, Wogau, okr. Cheb), tvrze pohořelé v Starém Sedlišti

*) Statek *Částkov* — tvrz a ves Částkov s dvorem poplužním, mlýnem a díl vsi Pernolce — koupil l. 1591 Kfelš od Viléma Bobuše z Otěšic za 7150 kop míš. (D. Z. 167, O. 11.) — K tomu přikoupil l. 1606 od komorníka panství Tachovského za 10.120 kop míš. ves Moršenkoten celou, ve vsi Bernygsreytu (Pernolci) 10 osedlých, ve vsi Šosenreytu (Částkově) 3 osedlí, ve vsi Velikém Gropicreytu (Rapotíně) 2 osedlí a 1 mlýnáře; dvůr poplužní Třídvoř (Dreihöfen) s rybníčky, též 2 kopy 24 gr. míš. platu stálého s městečka Starého Sedliště; dva kusy lesův řečených Ceytlberg a Schwarze Lohé s 229 provasci dříví a jiným příslušenstvím. (D. Z. 153, D. 24.)

(Alt-Zetlisch) a při dvoře poplužním Lukavice, vše s dvory poplužními a vesnicemi Maschakoten (Moršenkoten, star. Marsekuden), Rapotín Velký (Krapotín, Gross-Gropitzreith) a Innichen (Imchen, star. Incha), pak městečko Staré Sedliště s příslušenstvím. Tyto statky, za 76.881 kop míš. odhadnuté, dne 30. ledna 1624 od komory české koupil *Jan Křištof Kavka Říčanský sv. pán z Říčan* za 110.000 kop míš., do král. důchodů již ke konci l. 1623 v lehké minci odvedených (totiž 6000 kusů dukátů po 16 zl. = 96.000 zl., ačkoliv té doby statky konfiskované již jen dobrými penězi placeny býti měly, tak že dukát toliko za 2 zl. 20 kr. měl se počítati), čímž král. fiskus 84.000 zl. ztráty utrpěl — dle zprávy účtárny komory české z dne 27. listopadu 1659. (C. 215, G. 3. — D. Z. 142, E. 16 & 293, G. 6.)

Na dvě třetiny Kfelířovi z milosti ponechané, po srážce dluhů per 9800 kop míš., mělo jeho dědicům z komory české vydáno býti 73.500 kop míš., o něž se Kfelířovi synové, *Vilím a Joachim Vilím*, při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozeni, l. 1636 marně ucházeli; není však vytčeno, zdali později něčeho dosáhli na tuto pohledanost svou. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & G. 3.)

Kašpar Khyn z Khynu (Khün) pro provinění své v čas zpourey při kommissi revisionis l. 1630 odsouzen byl *všeho* jmění, totiž jistiny 1000 kop míš. i s úroky desíletými per 600 kop míš., již měl na statku „Studenka“ po Jiřím Šťastném Vančurovi z Řehnic konfiskovaném. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Maximilian Khyn z Khynu, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se za pardon mu udělený při commissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 30 zl. rýn., kteréž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Kirchmayer vladyka z Reichwic, v čas zpourey l. 1620 primas Starého města pražského, byl mezi osobami stavu městského při sněmu generalním l. 1620 zvolenými k stvrzení konfederace stavův odbojných s Uhry v Prešpurce dne 15. ledna 1620 zavřené. Pro kteréž provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžitě pokutě za pardon jemu udělený. Potom dal se potřebovati u nepřítele při vpádu saském l. 1632 a

od císařského lidu byl zajat; pročež při kommissi confiscationis Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění svého*, kteréž později k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) Jistiny na 40.000 kop mš., jež Kirchmayer dílem sám za rozličnými městy a osobami v Čechách měl a dílem po matce své Anežce a sestrách svých teprv po Fridlandské konfiskaci l. 1638 zdědil. — b) Jistiny na 20.000 zl. za kurfiřtem Saským i všecko jeho jmění mohovité v Drážďanech. — c) Zahrada pustá, na Smečkách v Novém městě pražském u brány Sviňské ležící, kteráž l. 1645 od komory české postoupena byla za summu odhadní 100 zl. Danielovi *Pachtovi s Rajova*, sekretáři při komoře české na srážku platu zadržalého jeho tchánovi, Rafaelovi Mnišovskému ze Sebusyna.

Této pozůstalosti po Kirchmayerovi, jenž l. 1640 dne 24. srpna v Řezně bez poslední vůle zemřel, vyhledávali marně od l. 1657 až do l. 1678 jeho dědicové a strýcové, zejména Jan Karel Kirchmayer z Reichwic, doktor v lékařství a zemský fysikus v království Českém, a jeho bratr Albrecht, a Johanna Kirchmayerova, provdaná za Cyrilla Agrikolu, též v Čechách žijící; pak v Sasku Karel Kirchmayer z Reichwic a jeho sestra Alžběta, provdaná za Jana Jakuba Heiden, jakož i Dorota Teuflova, provdaná za Jana Bernhárda z Zeilbergu. Neboť ačkoliv tito dědicové dokázali, že strýc jejich publicatis revocatoriis ničeho proti J. M. C. se nedočinil, alebrž ještě v císař. vojsku službu leytnanta konal a tak věrnost J. M. C. zachoval; předce až do l. 1678 ničeho z pozůstalosti jeho v Čechách nedostali. (C. 215, K. 19.)

Valentín (Faltýn) Kirchmayer vladyka z Reichwic, otec Janův, byl v čas zpourey l. 1619 a 1620 primas Starého města pražského, v jehož domě po bitvě bělohorské král Fridrich i s královnou před odjetím svým ze země přenocoval. Ale poněvadž náležel k straně mírných utrakvistův, která stavům odbojným odporovala, a po bitvě bělohorské se domáhal při císaři samém odpuštění provinění svého, po smrti své († 6. července 1622) pokuty 666 kop 40 gr. mš., jemu l. 1624 za pardon uložené, podle císař. nařízení osvobozen byl. (C. 215, P. 2/4. — Skála IV. str. 382.)

Jaroslav Kladenský z Kladna nepostavil se l. 1629 na obeslání před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o po-

kutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního odešel pro náboženství ze země, prodav předtím dvůr svůj podplatný ve vsi Černíkách (kr. Praž., dom. Kounice.) — (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší a Vilém mladší Klenovští z Klenového a z Janovic na Klenovém podepsali dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále; avšak jsouce katolíci, při kommissi confiscationis dne 26. listopadu 1622 pokuty byli osvobozeni, tak že *Jan* podržel statek svůj ves *Kotovice* (kr. Plzeň., dom. Chotěšov.). — L. 1629 *Jan Klenovský* i na místě zemřelého bratra svého *Václava z Klenového* na Kloušově a Blatnici, obeslán před kommissi transactionis, uvolil se za perdon mu udělený za sebe samého dáti 100 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. Naproti tomu dokázal, že bratr jeho *Václav* v čas zpourey od Mansfelda byl zajat a v Plzni uvězněn, protože stavy odbojné podporovati se zpěchoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$; K. 62.)

Matěj Klukovský, měšťan Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil sobe a *Marianně* manželce své statek duchovní špitála *Křižovníkův*, ves *Holyň* (kr. Pražský, dom. Slivenec.) s příslušenstvím, za summu odhadní 2250 kop míš. zcela zaplacenou. Po bitvě bělohorské musil *Klukovský* týž statek dotčenému špitálu bez vší náhrady navrátiti. (D. Z. 140, F. 18 & 193, D. 6.)

Albrecht mladší Klusák ryt. z Kostelce, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných a byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za českého krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen k manství, avšak nemaje statku dědičného, dne 26. listopadu 1622 pokuty byl zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Jan Oldřich, Mikuláš a Václav Klusákové ryt. z Kostelce, před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obesláni za příčinou pokuty za udělení perdonu, nepostavili se; neboť posel komorní nemohl se jich nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Albrecht (Albrecht Jiří nejstarší) Klusák z Kostelce pristoupil ke konfederaci i k snešení stavův odbojných o za-

vržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620; pročež při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen byl *tří čtvrtin* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. 11/41.)

Mikuláš Klusák z Kostelce, hejtman na Poděbradech, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn byl zvolen za čekance král. Českého, zemřel v trvalé zpouře. Pro provinění své při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *všeho* jmění, avšak jeho dědicové cís. resol. 22. listopadu 1622 z milosti při *polovici* téhož jmění byli zůstaveni. Pročež pozůstalý po něm statek *Obědovice* (kr. Hrad. Král., okr. Nechanic.) — dvě tvrze a dva dvory poplužní se vsí Obědovicí a vším příslušenstvím, jak to Klusák l. 1612 od Jana Kristofa z Waldšteina za 21.200 kop míš. koupil (D. Z. 185, H. 2) — v pokutě ujat a za 33.126 kop míš. odhadnutý postoupen byl *Václavovi Vchynskému z Vchynic* a z Tetova směnou za panství Kolín dne 10. prosince 1622. (C. 215, K. 21. — D. Z. 143, D. 1.) — Viz též Jestřibský Karel.

Mimo to připadla král. fisku polovice zbytku ze summy tržové za statek *Radovesnice* (kr. Jičín, okr. Chlumeč.) — tvrz a ves s dvorem poplužním a ves Domanice — který Klusák l. 1607 králi Rudolfovi II. za 23.000 kop míš. prodal (D. Z. 184, A. 24), a na summu tržovou toliko 10.000 kop obdržel.

Syn Klusákův Ondřej Adam žádal l. 1622 jménem svým i matky a bratří nezletilých, aby jim díl summy tržové pojištěné per 13.000 kop míš. za statek *Radovesnice*, neb některá jistina od dlužníků k živobytí byla vydána; nedosáhl však ničeho. Žádost tu, jakož i za pojištění polovice z milosti jim ponechané, opětoval l. 1656 *druhý syn Jaroslav*, avšak opět marně; neboť pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. — Též marně pohledávali dluhu svého 1500 kop míš. na statku Obědovickém dědicové Zdeňka Adama Mladoty ještě l. 1656 při kommissi liquidationis. (C. 215, C. 1/2 & K. 21.)

Baltasar Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne

22. června 1626 léno na statek *Markvartice Hořejší* (Ober-Markersdorf, kr. Litoměřic., okr. Kamenic.), dvůr poplužní a ves s pivovárem, mlýnem a pilou, kterýž za 9500 kop míš. odhadnutý s cí. povolením 24. října 1626 prodal za 8000 kop míš. *Janovi staršímu Odkolkovi z Újezdce*, jenž dne 10. května 1627 léno přijal, l. 1638 povinnost manskou na týž statek obnovil a l. 1668 proti složení 300 zl. z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 22. — D. dv. 7, f. 31 & 52; 68, I. f. 9.)

Mimo to propadl Knobloch statek dědičný zpupný, *Stružnice* (Strouznice, Straussnic, okr. Česk. Lípa) — tvrz *vrchní Stružnice* nově vystavěná, avšak nedostavěná, s dvorem poplužním a ovčínem; tvrz *prostřední Stružnice*, od lidu vojenského zplundrovaná, s dvorem poplužním zpustošeným, a dokonce vydrancovaným; ves Stroužnice s mlýnem, řečeným *Dřevěným*, a díl městečka Jezve (Jizve) s podacím kostelním, s platy ve vsi Dolejší Liběchově (Libchavě) a vším příslušenstvím, s 76 poddanými, z nichž bylo 25 s potahy a 51 zahradníkův a chalupníkův — jehož polovici Knobloch l. 1570 po otci svém Janovi zdědil (D. Z. 17, C. 14), a druhou polovici l. 1602 za 16.000 kop míš. od Jana Hovory Berky koupil. (D. Z. 178, K. h. 16.)*. — Neboť Knobloch prodal dotčený statek v čas zpourey dne 22. května 1620 pro veliké dluhy *Jindřichovi Solhauzovi ze Solhauzu* za 34.250 kop míš., na kterouž summu kupující Knoblochovi 9300 kop míš. a věřitelům jeho 10.000 kop složil. (D. Z. 193, K. 2.) Avšak prodej ten v čas zpourey uzavřený za neplatný uznán a v nic obrácen, statek pak dotčený od komory české l. 1628 za 35.274 kop míš. odhadnutý, vedle cí. resoluce z dne 21. března 1629 prodán byl dědičně *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Martinic*, maršálkovi dvoru král. Českého, za 25.500 zlatých, na kterouž summu kupujícímu poraženo bylo 10.000 zlatých za služby vojenské jemu vykázaných. Ze zbytku summy trhové vykázáno bylo Knoblochovi z milosti 2000 zl., avšak tato pohledanost ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena; pak vdově Apollonii Solhauzové, kteráž na

*) Berka koupil týž statek l. 1600 od Jindřicha Penčíka z Penčíku (jemuž jej l. 1564 Kelbl prodal, D. Z. 15, E. 30) za 8525 kop gr. česk. (17.050 kop míš.) D. Z. 129, G. 18 & 174, A. 1.

témž statku 13.000 kop mš. pojištěno měla a ze summy této 3000 kop slevila, vedle cíś. resol. 16. listopadu 1629 dáno bylo cíś. pojištění na 10.000 kop, kteréž jí Vratislav z Mitrovic ze summy trhové zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & K. 22. — Lib. confisc. 2, f. 337. — D. Z. 143, F. 15 & 295, P. 8.)

Jan Křištof Knobloch z Warnsdorfu, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění; avšak není vytčeno, zdali a které statky propadl. (C. 215, K. 22.)

Jan Knot, vojenský sekretář Matyáše z Turnu, dle král. rozkazu dne 7. ledna 1621 knížeti z Lichtenšteina danému jat a uvězněn býti měl; avšak ujel hned po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní podle patentu z dne 17. února 1621 při téže kommissi dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dva domy* v Starém městě pražském na rynečku vedle sebe ležící, z nichž na jeden Knot jenom závdavek dal, postoupeny byly vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 8. června 1622 šlechticně *Erě Švihovské s Ryžmberka a s Švihova*. (C. 215, K. 23 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 301.) — b) *Vinice*, na gruntech probošta kostela hradu Pražského ležící, kteréž se proto o své újmě ujal týž probošt, od něhož ji měšťan Staroměstský *Matyáš Goldschlaeger* za 800 kop mš. koupil. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Křištof starší Kober z Kobersperku, měšťan pražský Malostranský, jeden z někdejších direktorův, vykonal poselství při kurfiřt. Saském (viz Colona z Felzu), zpečetil a podepsal konfederaci. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi executionis odsouzen *hrdla, cti i statků* vedle král. resoluce z dne 26. května 1621 byl *stat* dne 21. června t. r. a hlava jeho na věži mostecké přibita. *Dům* jeho, v Menším městě pražském v ulici k mostu jdoucí mezi domy Feranta Castelly a Kateřiny Trojanové ležící, na kterémž Kober manželce své před zpourou 5000 kop a dítkám svým, Adamovi, Křištofovi, Janovi a Prudencii 4800 kop mš. pojistil, zanechán byl z té příčiny vdově po něm pozůstalé Anežce, roz. z Rottenfeldu.

Tato, majíc pro náboženství ven ze země se odebrati, prodala jej dne 27. září l. 1627 *Janovi Grafovi*, měšťanu a spoluradnímu Malostranskému, za 8000 kop míš. hotových peněz. (C. 215, K. 47.)

K ruce král. fisku připadla toliko jistina 200 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak jistina 1000 kop míš., kterou *Jan Spones* ze země ušlý na domě Kobrové měl; též 382 kopy míš., totiž polovice summy odhadní za *tři vinice*, které Kobrovi společně s jeho manželkou náležely. (C. 215, P. 2.)

Při ostatním jmění, vynášejícím 5800 kop míš., zůsta-vena jest dotčená vdova, poněvadž jí vlastně náleželo. (C. 215, P. 2.) Avšak navrátiti musila statky duchovní, které v čas zpoury l. 1620 s manželem svým od stavův odbojných koupila za summu odhadní 4820 kop míš. zaplacenou až na 1000 kop m., z nichž deputatu do kláštera Strahovského ročně 60 kop, a 150 kop míš., z nichž deputat roční 9 kop proboštu kostela hradu Pražského dávati měla; totiž: a) *statek kláštera Strahovského, dvůr poplužní při témž klášteře ležící s vinicí a pustou štěpníci, s nádvořím, 2 stodolami, mlýnem samotičným, pivovárem, dědinami a vším příslušenstvím, též 4 chalupníky ve vsi Třešovicích s příslušenstvím, k témuž klášteru náležejícím*; — b) *Kus dědiny ve dvojích honech za 5 kop záhonův a 52 záhony, ležící po levé ruce vedle stezky jdouc od kláštera Břevnovského, kteréž doktor Václav z Fli-senpachu držel; též krčmu výsadní, mlýn a 3 chalupníky Pod Babou, též krčmu a mlýn v Šárce pod kostelíkem sv. Matěje s příslušenstvím, jakž to vše k proboštví kostela hradu Pražského a klášteru Břevnovskému náleželo (kromě luk a pole, které Baltasar Tyliš, měšťan Menšího města pražského, od dotčeného duchovenství koupil).* (D. Z. 145, E. 16 & 193, A. 24.)

Jan Oldřich Kobík z Poříčan při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Adam Havel a Jindřich Kocové ryt. z Dobrušky, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

katolickému. Při kommissi confiscationis dne 22. listopadu 1622 provinění svého zproštění, podvolili se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za pardon jim udělený odvésti pokuty, totiž *Adam Havel* 900 zl. a *Jindřich* 1000 zl. rýn., k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{11}$.)

Bohuslav Koc ryt. z Dobruše, při kommissi confiscationis vedle císař. resoluce z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovic* jmění, propadl díl statku *Dlažova* (Glosau, kr. Plzeň., okres Kdyně.), totiž vsi Dlažov (Dlažďov), Lipkov a chalupu ve vsi Struhadlech, kteréž od král. komory dne 10. října 1623 koupil jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 2298 kop mš. (C. 215, K. 35. — Lib. conf. 2, f. 10. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.)

Mimo to měl Koc též statek a ves *Rohanov* (kr. Písek, okr. Volyň.), kterouž od komory Jan Krištof Říčanský Kavka z Říčan a na Dobruši l. 1623 koupiti a na ni hned 150 zl. rýn. složiti chtěl. Avšak statek ten Kocovi na srážku jeho polovice ponechán a l. 1644 od Regíny Kocové, roz. z Klenového a Janovic, za 1600 kop mš. prodán byl Alžbětě Malovcové, roz. z Branišova. (D. Z. 149, B. 19. — C. 215, K. 35.)

Bohusoud Koc ryt. z Dobruše, při kommissi confiscationis dne 17. června 1623 odsouzen *k manství*, přijal dne 22. června 1626 léno na statek svůj *Miletice* (okr. Kdyně, kr. Plzeň.) — tvrz a ves Miletice (díl) a ves Libkov (díl) — za 8511 kop mš. odhadnutý, kterýž pak l. 1629, když pro náboženství ze země se odebrati chtěl, za odhadní summu prodal *Vilémovi Pekovi z Římku*, jemuž vedle císař. resoluce z dne 30. května 1646 z manství v dědictví byl převeden. (C. 215, P. 6. — Lib. conf. 2, f. 264. — D. dv. 7, f. 32; 53, f. 92.) — Dle desk zem. kvat. 152, L. 24 statek manský Miletice na žádost Diviše Albrechta Koce hraběte z Dobruše dne 9. srpna 1656 od císaře z léna propuštěn byl proti odvedení zadržalé quoty (stého peníze) a složení 600 zl. za převedení téhož statku do dědictví.

Diviš Koc ryt. z Dobruše na Bistřici nad Ouhlavou a Vobčicích, katolík, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého Fridricha

za krále. Při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 provinění svého osvobozen s výminkou (absolutus cum clausula), zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za pardon mu udělený složiti k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském 3700 zl. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 1850 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti byl povinen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $11\frac{1}{11}$.)

Křištof Koc ryt. z Dobrše, bratr Bohuslava a Viléma Přídruha, ačkoliv dle smlouvy s hrabětem Don Baltasarem de Marradas při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 učiněné a cís. resol. 21. května 1621 schválené byl perdonován, předce při kommissi confiscationis vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Ouborský*, ves Ouborsko (Úborsko, kr. Plzeň, okr. Nýr.) a dílem ves *Běhařov* (Wihořau, okr. Kdyň), *) který dne 10. října 1623 koupil od král. komory jeho strýc *Diviš Koc* za summu odhadní 5350 kop míš., se statkem *Dlažďovským*, Bohuslavovi Kocovi konfiskovaným, za 7688 kop 20 gr. (C. 215, K. 35 a S. 79. — Lib. conf. 2, f. 9. — D. Z. 143, C. 12 & 295, F. 23.) Pohledanost manželky Kocové Kateřiny, roz. z Bubna, per 4000 kop míš., o niž se již léta 1623 ucházela, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Václav Koc ryt. z Dobrše na Volšovech a Hlavňovicích, s bratry svými Dětlebem, Milotou, Markvartem a Bohusoudem, pak se strýcem svým Dětlebem, při odevzdání města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Marradas a vedle cís. resol. 21. května 1621 perdonován byl; pročež statek jeho *Dražejovice* (Dražovice, okres Sušic.), od cís. vojska před bitvou bělohorskou mocí ujatý a za 11.875 kop míš. odhadnutý, Kocovi navrácen byl. Po jeho smrti statek ten připadl dědičně jeho dceři Anně Veronice, napotom provdané za hraběte z Turnu, která jej l. 1636 Bohuslavovi Jiřímu Krakovskému z Kolovrat za 16.000 kop míš. prodala (C. 215, S. 79. — Lib. conf. 2, f. 209.)

*) Tvrz a ves Běhařov s dvorem poplužním a mlýnem Kohoutovským náležela Anně Měsíčkové, roz. z Ottersfeldu, která ji od Evy Měsíčkové, roz. z Údrče, za 8400 kop míš. l. 1609 koupila. (D. Z. 183, A. 21.)

Vilém Přidruh Koc ryt. z Dobrše jako bratr jeho **Krištof** při odevzdání města Sušice byl perdonován, pak vedle král. výpovědi dne 30. května 1623 žaloby král. prokuratora osvo-bozen. Předce však na omylnou a nepravdivou zprávu měšťanů Budějovských statek jeho *Koroseky* (okr. Budějovic, dom. Krumlov.) — tvrz a ves Koroseky s pivovárem a dvo-rem poplužním, ves Závraty (Závraty) s ovčínem, poddané ve vsi Slavci, Čertyni a v městysi Křemži s mlýnem, lesy a jiným příslušenstvím, jak to Koc l. 1611 po Jindřichovi Častolarovi z Dlouhé vsi za 12.800 kop mš. koupil (D. Z. 184, J. 27) — který Koc dne 4. července 1623 již opatu kláštera Vyšebrodského za 11.200 kop mš. prodal, hned potom jemu byl odňat, za 9493 kop odhadnut a městu hor-nímu *Budějovicům Českým* za 10.000 kop mš. prodán, pak l. 1636 od obce Budějovické knížeti *Janu Antonínu s Eggen-bergu* za 10.700 zl. rýn. postoupen a k panství Krumlovskému připojen.

Mimo to též *Kocův dvůr* poplužní s krčmou ve vsi *Čer-tyni* blíž Krumlova k statku Koroseckému náležející k ruce král. fisku ujat a *Pavlovi Rykovi*, sousedu města Krumlova, v summě 200 zl. rýn. na vojsko půjčených zástavou k uží-vání postoupen, pak l. 1629 Kocovi na jeho žádost proti za-placení oné summy navrácen byl. Ale statek Koroseky přes všecku stížnost na bezprávi Kocovi učiněné ponechán byl městu Budějovicům, Kocovi pak, jenž při kommissi tracta-tionis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený se zavá-zal složit 100 zl. rýn. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Praze, vedle cíś. resol. 7. listopadu 1630 náhradou dáno bylo cíś. pojištění na 9000 kop mš. — Avšak ani Koc ani jeho dědicové na summu vytčenu ničeho neobdrželi; teprv jeho bratrovci Adamovi Humprechtovi Fortunatovi, synovi Jana Markvarta Koce, dne 25. dubna 1698 dáno bylo nové pojištění na summu 9000 kop mš. a na úroky z ní až do léta 1696 zadržalé per 41.259 zl., kteréž se mu z komory české spláceti měly. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$; K. 35 & S. 79. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141. F. 21; 292, A. 21 & 305, O. 20.)

Ondřej Kocour z Votína, měšťan a radní Nového města pražského, při kommissi executionis vedle král. výpovědi z dne 2. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, dne 21. června t. r. byl sťat.

Jméni jeho všecko od král. komory hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům Kocourovský* řečený, v Novém městě pražském v rohu na Příkopech ležící, který na poručení knížete z Lichtenšteina dne 23. června 1621 za 2500 kop mš. prodán byl *Janovi Hegnerovi z Rezelsfeldu*, cís. sekretáři a rychtáři v Menším městě pražském. — Na domě tomto měl bratr Kocoura, Jan, pojištěno 1333 zl. rýn. (C. 215, K. 47 & P. $\frac{2}{5}$ — Lib. contract. virid. 12, fol. 14.)

b) *Dům u Zvonařů* (Zvonařovský) řečený na Novém městě pražském na Široké ulici (nyní číslo d. 747) ležící, který vedle dekretu knížete z Lichtenšteina 25. října 1623 dne 15. listopadu l. 1623 *Tomáš Maus*, někdejší dvorský sluha cís. Matyáše, za summu odhadní 2500 zl. rýn. koupil a potom odkázal proboštovi hradu Pražského Simonovi Brosiusovi z Horšteina, od něhož klášteru sv. Františka u matky Boží Sněžné l. 1626 postoupen byl. (C. 215, K. 49. — Lib. contract. virid. 12, fol. 163 & 221.)

c) *Dům* v Menším městě pražském ležící; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, K. 49.)

d) *Vinice, Zvonařka* řečená, která postoupena byla na poručení knížete z Lichtenšteina dne 18. září 1621 JUDru. *Rafaelovi Mnišovi*, cís. radovi za jistou summu k potřebám válečným půjčenou. (C. 215, K. 49.)

Dům Zvonařovský a vinice měly vedle zdání kommissee liquidationis dne 3. června 1622 a cís. resol. 6. července t. r. připadnouti na syna *Jana* po Kocourovi pozůstalého, poněvadž jeho matce Anně, dceři *Brykcího Zvonaře z Cimperku*, vlastně a dědičně náležely; není však vytčeno, zdali a jaké náhrady se dostalo Janovi Kocourovi. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Jan Václav Kočovský z Kočova (Keč z Kečova, Kötscher von Kötschau, Gotschau), zemřel v čas trvalé zpoury, jíž se zúčastnil. Pro provinění své odsouzen při kommissi confiscationis všeho statku a jmění, ale dědicové jeho z milosti při třetím dílu zůstavení byli dle cís. výpovědi z dne 30. května 1623, tak že jim tolik, zač by tento třetí díl stál, z komory české mělo býti vydáno. Statky Kečovy. *Tisová* (Tissa), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Trnová* (Tirna, kr. Cheb., okr. Tachov), tvrz a ves s dvorem popl., odhadnuté za 16.026 kop 40 gr. m., ježto podle kontrataxy od Keče předložené za 21.414 kop

stály, darovány byly cís. resol. 20. září 1624 *opatovi kláštera Kladrubského*, Fridrichovi Viktorýnovi z Falkenbergu, náhradou za několik vesnic, od gruntů téhož kláštera hraběti Maximilianovi z Trautmansdorfu k panství Čechovickému postoupených. (C. 215, K. 16. — Lib. conf. 2, f. 456. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

Vdova Anna Marie Kečová, roz. Širntingarova, domáhala se pohledanosti své na těch statcích pojištěné per 6200 kop mš., pak 10.000 kop mš. l. 1616 od manžela jí odkázaných, jakož i třetiny z cís. milosti jí zanechané; avšak ani její dcera a dědička Maria Amalia, provdaná Perglarová z Perglasu, ničeho nedostala. Teprv synové Perglarové, Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf, domáhající se pozůstalosti této od l. 1656 při kommissi revisionis, dosáhli toho l. 1677, že jim jenom na pozůstalost po jejich babě per 6200 kop, avšak po slevení všech úroků toliko na 6000 zl. dne 16. ledna 1677 cís. pojištění bylo vydáno, kdežto s ostatní pozůstalostí odmrštění byli z té příčiny, že dluhy na statcích dotčených summu odhadní značně převyšovaly. (C. 215, K. 16.)

Jiří Kočovský (Keč.) z Kečova na Vostračíně (Osvračín) a Chotiměři v Plzeňsku, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již l. 1621 zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Simeon Kohout z Lichtenfeldu dal se potřebovati l. 1620 se svým újcem Samuelem Ješínem a s jinými v legaci do Turek a na cestě tam zemřel. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi exsecutionis l. 1622 *všeho jmění a jeho dům „u Podušků“* neb „*Poduškovice*“ řečený, v Novém městě pražském na Dobytčím trhu a na Paš ulici ležící, s pivovárem v pokutě ujat a za 5800 kop mš. odhadnutý l. 1622 prodán paní *Dorotě Magové* (Makové neb de Magnis č. de Magno), roz. z *Trautenberka* za 4400 kop mš., kteráž summa jí poražena byla ze summy trhově za statek *Němíkovice* (nyní Jeníkovice, okr. Píseck.), jejíž směnou za ten dům král. komoře v summě odhadní 6232 kop m. prodala.

Marné se domáhali domu toho Daniel Kohout a Dorota Karbonová, bratr a sestra Simeona Kohouta, i na místě Jana

Maximiliana, bratra svého nezletilého, dokládajíce, že bratr jejich Simeon jakožto člověk mladý a k spravování sebe rozumem svým ještě nedospělý s újcem svým Samuelem Ješínem, maje jej sobě představeného za praeceptora, *na onen čas po literním umění do cizích zemí vyslán byl*; a když potom týž Ješín l. 1620 *podle jiných kommissarův do Turek propůjčiti* dáti se musil, že bratra jejich jakožto schovance svého bez vědomí a povolení jejich s sebou vzal. (C. 215, K. 44.)

M. Valentýn Kochan z Prachové, měšťan, písař a přední radní Nového města pražského, jeden z někdejších defensorův a direktorů stavu městského, byl již na sněmu l. 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil, tak že hned potom z radního písařství složen byl; náhradou za tuto potupu od stavů do počtu direktorův pojat, účastnil se zpourey. Pročež odsouzen byl při kommissi executionis vedle král. vypovědi z dne 26. května 1621 *hrdla, rty a statků*, dne 21. června t. r. stat a hlava jeho na věž mostskou přibita. Statek všecken po něm pozůstalý hned v pokutě byl vzat, totiž: a) *dům* v Novém městě pražském na Dlaždění ležící, od cí. vojákův po čtyrykráte vydrancovaný; b) *zahrádka* blíž Svinské brány za městskou zdí ležící, od obce Novoměstské koupená předešle za 50 kop míš.; c) *jistoty* čtyry na 3600 kop míš.

Vedle vyměření knížete z Lichtenšteina z dne 12. srpna 1622 jmění vytčené na dva díly rozděleno bylo, tak že jedna polovice vedle zadání manželského l. 1613 vykonaného vdově Kateřině a 7 jejím dítkám po témž Kochanovi pozůstalým zanechána a na ní recess vydán jest, druhá pak polovice Kochanovi náležející v pokutě král. komoře připadla. Na díl vdovy Kateřiny vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 6. dubna 1623 zanechán dům se zahrádkou svrchu dotčený, jakož i jistota od obce Brodu Českého na 1500 kop míš. svědčící. Co klenotů, zlata, stříbra a jiných nábytkův a svrsků v domě tom zůstalo, to vše při jeho vydrancování od cí. vojákův hned po bitvě bělohorské pobráno bylo. (C. 215, K. 48 & P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 119.) — Dům dotčený po odejití Kateřiny Kochanové ze země opět

l. 1630 od král. komory ujat a Janovi Čábovi za 600 kop mš. prodán byl. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Tobiáš Kochánek z N. (z Prachové?), nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podvolil se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 10 zl. 20 kr. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské v klášteře u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova na Žluticích a Hrádku Prohořském účastnil se zpourey tím, že podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík, při kommissi confiscationis dne 20. ledna 1623 pokuty byl osvobozen a podržel panství své *Žlutice* (Luditz, kr. Cheb.), k němuž náležely: zámky Nevdek, Mazanec a Žlutický s dvory poplužními, město Žlutice s podacím kostelním, clem, pivovárem a mlýnem; vsi Verušice s podacím kostel., Dolánky, Borek, Kobyla s podacím kostel., Skřipová se clem a Záhoří (díl); též spravedlnost k témuž panství l. 1572 od Mikuláše Hasišteinského z Lobkovic koupená, totiž: tvrz *Hrádek* s dvorem poplužním Prohoř řečeným, lesy (zejména Městečko, Kamenný háj, Pozporno, Štědrský háj) a vsi Prohoř, Braslav (Zbraslav), Štědrá, Lažany, Smiles (Smilov), Přestání, Komárov, Lužetín, Krasov, Potok, Kamenná Hora, Doubravice, Mezín (Mezí), Čistětín a Bržín; jakž to vše děd Kokořovce Jiří z Kokořova l. 1575 od Jana staršího z Lobkovic za 33.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 18, O. 1), a Adam Jiří Kokořovec na díl svůj dostal po otci svém Petrovi, který k tomu též ves Pšovo s dvorem poplužním, ves Vojtěšíno s lesy a ves Kolečov od panství Rabšteinského prikoupil. (D. Z. 192, D. 9.)

Kokořovec pak při kommissi transactionis de pio opere zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený složit pokutu 3500 zl. rýn. ke kolleji Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Adam Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil tím, že přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého za krále. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne

26. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *k manství*. Jménem dětí po něm pozůstalých, (Petra Jiřího, Jana Viléma, Eleny a Kateřiny) učinil jejich poručník a strýc Jan Vilém Kokořovec l. 1622 ohlášení za přijetí léna na statek *Prádlo* (okr. Nepomuk) — tvrz a ves Prádlo s podacím kostelním, dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní Dubec (pustý), vsi Měcholupy, Nevotinky (Nevotniky), Nová Ves a Klikářovo — který však nad summu odhadní zadlužen byl. Pročež k žádosti poručníka dotčeným sirotkům Jiřímu Petrovi a Janu Vilému vedle cíś. resol. 14. října 1623 z manství zdarma byl propuštěn a od nich l. 1629 *Jindřichovi Lapáčkovi ze Rzávého* a na Mnichu za 24.000 kop míś. prodán. (C. 215, K. 68. — D. dv. 53. f. 51. — D. Z. 296, K. 7.) — Za perdon Janu Adamovi Kokořovci udělený uvolil se jeho bratr Krištof l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere na místě dotčených sirotků zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Kokořovec ryt. z Kokořova zemřel v čas zpourey, již se účastnil; ale poněvadž byl katolíkem, vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623 při kommissi confiscationis dne 4. listopadu t. r. pokuty byl osvobozen. Za perdon jemu udělený uvolila se vdova po něm pozůstalá Anna při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti 60 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Vilém Kokořovec ryt. z Kokořova, katolík, podepsal konfederaci a hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého; avšak při kommissi confiscationis dne 10. března 1623 pokuty osvobozen byl bez výminky (absolutus sine clausula). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Petr a Krištof Karel bratři Kokořovci ryt. z Kokořova provinili se ve zpouře tím, že hlasovali pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž i přísahali. Ale poněvadž byli katolíci, při kommissi confiscationis dne 27. ledna a 7. dubna 1623 pokuty byli zproštěni, tak že podrželi panství *Štáhlavy* — tvrz Štáhlavy s mlýnem, lesy a rybníky, ves Nezavětice s příslušenstvím, plat na lidech ve vsi Sedlci, ve vsi Lhotě $3\frac{1}{2}$ lánu s dědinami a lukami, v Malých Štáhlavicích plat roční na 3 lidech,

zámek pustý Lopata s lesy a příslušenstvím a vsi pusté Nestaní (Nestivy) Hořejší a Dolejší s příslušenstvím, jak to vše Jiří vladyka Kokořovec z Kokořova a na Vserubech l. 1539 od bratří a strýců Doupovců za 6600 kop míš. koupil (D. Z. 44, H. 6); též vsi Žakava s dvorem poplužním, Nezvěstice s dvorem poplužním, Volešná, Malé Štáhlavce, Milínovo, Kornatice, Raková s dvorem poplužním, Nevido (Nevidy) a Mešné (Mešno, díl), které otec Kokořovců Karel od Křištofa staršího z Roupova k témuž panství přikoupil; i též ves Domyšlice (díl), kterou Karel Kokořovec od Jana Loubského koupil; k tomu dvůr poplužní v Malých Štáhlavcích, který bratřím Kokořovcům daroval jejich strýc Adam Jiří z Kokořova l. 1619 při postoupení panství Štáhlavského, po jich otci Karlovi jim náležejícího. (D. Z. 192, D. 26.) — Za pardon jim udělený zavázali se bratří Kokořovci l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere odvésti na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze pokuty, totiž *Jiří Petr* 1166 zl. 40 kr. a *Křištof Karel* 700 zl. rýn. (C. 215, C. 1₈.)

Křištof nejstarší Kokořovec ryt. z Kokořova, bratr Jana Adama, katolík, účastnil se zpouř hlasováním pro zavržení krále Ferdinanda II. i zvolení Fridricha Falckého, podepsal též konfederaci a byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620. Pro kteréž provinění při kommissi confiscationis odsouzen byl k *manství*, avšak vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel v dědictví statek svůj *Kocenice* (*Chocenice*. kr. Plzeň., okr. Blovic.) — tvrz Kocenice s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, dvůr poplužní *Bzí*, vesnice Kocenice, Jarovo (Rájov), Zhuře, Kotousov, Lhotka a Komorno se vším příslušenstvím — který pak l. 1624 prodal manželce své Kateřině, roz. z Svarova, za 27.000 kop míš., na témž statku jí pojištěných. (C. 215, K. 68. — D. Z. 294, B. 20.)

Ludvík Bezdružický z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dne 13. června 1623 k *manství* ohlásil, že žádých statkův dědičných nemá, na které by léno přijati mohl. Neboť statek svůj dědičný *Hrochův Týnec* (Hrachow-Teinic, kr. Chrudim.) — tvrz H. Týnec s dvorem poplužním, městečko H. Týnec s dvorem popl., dva dvory popl. ve vsi Trojovicích, tvrz a ves *Bezděkov* s dvorem popl. a vesnice Čan-

kovice (díl), Stráž, Hluboká (díl), Libecina, Řepnky, Třemošice (Strěmošice) a Zádolí, s příslušenstvím, jak se to dle cedulí dílčích na díl jeho dostalo — prodal již předtím v postě l. 1623 císař. hejtmanu panství Pardubského *Kašparovi Celerovi z Rosenthalu* za 26.500 kop míš., z kteréž summy kupující 22.656 kop míš. dluhů zapraviti a zbytek Kolovratovi odvésti měl. — Poněvadž smlouva trhová od krále místodržícího Karla knížete z Lichtenšteina schválena a do desk zemských vložena byla, Kašpar Celer při statku tom proti složení 5000 kop míš. císař. resol. 26. srpna 1626 zůstaven a statek ten z manství mu propuštěn jest. (C. 215, C. 1/10 & K. 26/100 — Lib. conf. 2, f. 457. — D. Z. 141, D. 17 a 194, G. 26. — D. dv. 7, f. 56; 53, f. 66.)

Vilém Jindřich Bezdrůžický z Kolovrat, při kommissi confiscationis vedle krále výpovědi dne 17. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Jistiny 101.713 zl. rýn. — b) Statek *Bystré* (kr. Chrudim., okr. Polička), k němuž náležel zámek Bystré s pěti dvory poplužními a 13 vesnicemi (při nichž bylo 130 osedlých s potahy a 169 zahradníkův), totiž městečko Bystré s dvorem poplužním, vsi Jedlová (Schönbrunn) s dvorem poplužním, Limberk (Laubendorf) s dvorem popl., Banín (Bohnau) s dvorem popl., Trpín (Třepín) s dvorem popl., Korouhev (Kurau, Kuhra), Lačnov, Staršov (Stašov, Dittersbach), Čtyry Dvory (Vierhöfen), Kateřina (Kateřinky), Bělá Nová, Dlouhá (Böhm. Wiesen), Hlásnice (Wachtendorf), Hartmanice a Hamry (Hammergrund), se sedmi mlýny a jiným příslušenstvím, jak to Jan Bezdrůžický z Kolovrat po své manželce Bohuňce, roz. Zarubové z Hustiřan, zdědil (D. Z. 21, E. 21 & 66, J. 16) a l. 1603 synům svým Ludvíkovi a Vilémovi Jindřichovi odkázal. (D. Z. 132, D. 5.) — Tento statek, od krále komory za 77.414 zl. (66.354 kop míš.) odhadnutý, Kolovratovi vedle císař. resoluce z dne 8. listopadu 1624 za summu odhadní byl ponechán.*)

Veškeré jmění Kolovratovo vynášelo 179.127 zl., z čehož po srážce dluhů per 129.193 zl. zbylo jmění toliko 49.934 zl., tak že polovice krále fisku připadající vynášela 24.967 zl. —

*) Statek Bystrá odkázala Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat roz. hraběnka z Martinic l. 1651 Jiřímu Adamovi hraběti z Martinic. (D. Z. 150, L. 6 & 414, L. 17.)

Avšak mezi jistinami onými měl Kolovrat za král. komorou 77.031 zl., tak že tato jemu po srážce dotčené polovice ještě dlužna zůstala 52.064 zl., jichž však Kolovrat i dědicové jeho l. 1636 při kommissi revisionis se vzdali. (Dle zprávy účtárny komory české dne 27. června 1628. — C. 215, K. 26/2. — Lib. conf. 2, f. 159.)

Vladislav Abdon Ludvíkovský Bezdrúžický z Kolovrat a na Středoklucích, zemřel l. 1623, pro své účastenství ve zpouře jsa odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *všeho jmění*, propadl statek *Středokluky* (kr. Pražský, okr. Smíchov.), k němuž náležely tvrz a ves Středokluky s dvorem popl., pivovárem a mlýnem; vsi Běloky, Dobrovice (Dobroviz), Kozinec s dvorem popl., *Kmetiněves*, *Chýnov* a díl vsi *Veliké Kněževsi* (Gross-Herrndorf, okr. Velvar.) s 11 poddanými, z nichž 8 s potahy, též dvůr poplužní *Zájezd*, jak to Kolovrat l. 1613 manželce své Sidonii, roz. Kaplířové z Sulevic, ve věně 6000 kop mš., zástavou postoupil. (D. Z. 136, O. 2.)* — Statek ten, odhadnutý za 77.436 kop mš., vedle cís. resoluce z dne 14. května 1623 obdržel darem *Julius Jindřich vévoda Saský*, tak že i dluhy na něm vězící od komory české zaplacený býti měly.

Vdova *Kolovratová Eva Magdalena*, napotom provdaná za Jana Albrechta sv. p. z Schönkirchen, na pohledanost svou 7000 kop mš., z níž však 2000 kop i s úroky při kommissi liquidationis slevila, tedy toliko na 5000 kop mš. obdržela dne 17. září 1629 cís. pojištění. Taktéž pojištěno bylo cís. resol. 23. ledna a 25. dubna 1630 sestrám Kolovratovým, Johanně Magdaleně a Marii Anešce z pohledanosti jejich, 36.000 kop jistin a 41.864 úrokův vynášející, toliko

*) Ke vsi *Kmetiněvesi*, kterou Kolovrat l. 1620 za 12.000 kop mš. *Jiříkovi Hrobčickému* prodal (D. Z. 193, G. 21) a již toho času nejvyšší hofmistr král. Českého jako sequestrator v držení měl, právo a spravedlnost míti se pravil probošt Doksauský. — Ves *Kněževs*, kterou tehdejší poručníci sirotekův po Adamovi ze Sternberka pro jistou summu peněz v užívání měli, osvojovala sobě kněžna abatyše kláštera u sv. Jiří. — *Dvůr poplužní ve vsi Kněževsi* náležel Evě, manželce Abunda z Kolovrat. — Ves *Chýnov* l. 1619 odprodal Kolovrat za 3450 kop mš. Vilémovi staršímu z Lobkovic, kterýž zaplatil toliko 400 kop na summu trhovou, ji připojil ke vsi *Tursku*, od direktorův konventu špitálu Křižovnického v Praze l. 1619 odňaté a Fridrichovi z Bílé, pak dotčenému Lobkovicovi na poručení týchž direktorův puštěné. (Vis Vilém starší z Lobkovic.)

30.000 kop míš. z důchodů komory české. (C. 215, K. $\frac{26}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, D. 21.)*)

Jaroslav Krištof Krakovský z Kolovrat a na Šipech, při kommissi confiscationis 26. října 1623 pokuty byl osvobozen, avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen; pročež Kolovrat domnívaje se, že byl k *manství* odsouzen, přijal dne 20. června l. 1626 omylem léno na polovici statku svého *Šipy* (Schippen, kr. Plzeň.) v summě odhadní 3500 kop míš., jak týž statek po otci svém Abundovi zdědil s bratrem Jiřím Albrechtem, který díl svůj l. 1624 za 3500 kop míš. bratru svému postoupil. (D. Z. 298, J. 24.) L. 1652 vedle cíś. povolení Kolovrat opět při předešlém právu dědickém byl zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. dv. 7, f. 27 & 68, f. 7.)

Maximilian Krakovský z Kolovrat dal se potřebovati v čas zpoury za kommissaře vojenského. Za udělení perdonu podvolil se před kommissí transactionis dne 12. února 1628 odvésti pokuty 6000 kop míš. ve třech lhůtách půlletních po 2000 kopách a tak při statcích svých zůstaven jest. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Z. 13.) — Vedle dekretu komory české z dne 7. dubna 1628 odvedl Krakovský summu dotčenou kapitole chrámu sv. Víta na hradě Pražském, kteréž na srážku deputatu zadržalého od komory byla vykázána. (C. 215, K. $\frac{26}{4}$.)

Ferdinand Libšteinský sv. pán z Kolovrat, na Hokově, bratr Jaroslava Julia, katolík, cíś. resolucí z dne 8. února 1623 na milost přijat byl, a prominuto mu poblouznění jeho v čas zpoury, totiž že byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého. (C. 215, C. $\frac{11}{4}$ & K. $\frac{26}{4}$.)

Heralt Václav Libšteinský sv. pán z Kolovrat, katolík, podepsal teprv l. 1620 v měsíci červnu přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 podvolil se dáti 100 zl. rýn. pokuty na *collegium*

*) Statek Středokluky koupila l. 1630 *Johanna Mandalena Bezdrůžická z Kolovrat* od Julia Jindřicha knížete Saského za 63.000 zl. rýn. (D. Z. 298, M. 21.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

nobilium Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jaroslav Libšteinský sv. pán z Kolovrat zemřel l. 1619 v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi confis. vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *drou třetin* jmění, kteréž všecko v pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Panství *Petršpurk* (Petersburg, kr. Žatec.), k němuž náležel zámek Petršpurk od vojska vyplundrovaný s dvorem poplužním, tři díly městečka Jesenice (Jehnitz) a 8 vesnic se 141 osedlými, zejména Chlumčany (Klumtschan), Černčice (Čencice, Tschentschitz) s dvorem popl., Bílence (Willenz) s dvorem popl., Chotěšov (Koteschau), Krty (Gerten), Drahouš (Drahuschen), Bukov (Muckhof) a Vrbice (Fürwitz). Toto panství odhadnuto bylo od komory české za 55.955 kop mš., ačkoliv je Jaroslav Kolovrat dostal v dílčí ceduli za 80.000 kop mš. za díl svůj při rozdělení pozůstalosti po svém otci Jaroslavovi nejstarším mezi pět synů jeho Mikuláše, Beneše, Joachyma, Karla a Jaroslava tehdaž let nemajícího.

b) Statek *Soseň* (Sossen) — zámek (tvrz) Soseň i s dvorem poplužním zcela shořelý, s pivovárem, 2 ovčiny; dvůr poplužní Plavec, čtvrtý díl městečka Jesenice s rybníkem a vsí Soseň, Kosobody (Gossawoda) s mlynem pode vsí řečeným Spáleným, Bedno (Bedlno, Wedel), Klečetné (Kletscheding) a Chmeleštny (Chmelištná, Chmeleschen) s podacím kostelním, s 80 osedlými z nich 35 pohořelých, též mlýn poplatný s pilou na Smrku, řečený Křečkovský, s příslušenstvím, jak to Kolovratův otec Jaroslav l. 1612 od Viléma z Landšteina za 38.500 kop mš. koupil (D. Z. 136, G. 1 & 185, L. 16) — odhadnut byl od komory za 23.985 kop mš.

c) Statek *Pšovlky* (Pschoblik) — tvrz Pšovlky od vojáků vydrancovaná s dvorem poplužním, ovčínem a pivovárem, mlynem nachlebním, 3 rybníky velkými a čtyřmi menšími; vsí Pšovlky a Švihov (Schmihof), s dvorem poplužním, s příslušenstvím a 40 osedlými, z nichž 7 pohořelých — který Jaroslavův otec l. 1612 od Johanny Kolovratové, roz. z Hochhauzu, za 30.000 kop mš. koupil (D. Z. 186, G. 30), odhadnut od komory za 18.082 kop mš.

Tyto tři statky, za 98.004 kop mš. odhadnuté, koupil od komory české l. 1622 dne 6. října hejtman Starého města

pražského *Heřman Černín z Chudenic* za 76.000 zl. rýn., z kteréž summy jemu císař. resolucí 6. března 1623 z milosti prominuto bylo 17.500 zl. — Když pak l. 1628 dcera po Kolovratovi pozůstalá Anna Sidonie, provdaná Colonová z Felzu, jménem svým i nezletilé sestry své Markéty Kateřiny při císaři si stěžovala, že příliš nízkým odhadem a prodejem statků otcových, kteréž dle kontratomy měly cenu 166.073 kop m. dobrých peněz, za nepatrnou summu 76.000 zl. v dlouhé (lehké) minci náramně byla zkrácena a za tou příčinou za navrácení dotčených statků žádala; uvolil se Černín nad summu trhovou dobrovolně na zaplacení dluhů přidati 6000 kop míš. (C. 215, K. $\frac{26}{100}$. — Lib. conf. 2, f. 1. — D. Z. 141, J. 16; 292, H. 5.)

Mimo statky vytčené v pokutě ujata byla též *jistina* 4900 kop míš., kterou měl Kolovrat na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); pak *dům Kolovratův* v Menším městě pražském na Vlašské (jinak Nové) ulici, proti Zlatému Stromu mezi domy Kunrada Kyliana a Bonaventury Johna ležící, který dne 9. prosince 1622 od komory české prodán byl císař. radovi *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu* za 2500 kop míš., z kteréž summy po zaplacení dluhů král. komoře 1200 kop míš. připadlo. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. 7, fol. E. 20.)

Vdova po Kolovratovi pozůstalá obdržela teprv l. 1628 dle návrhu kommisie revisionis dne 10. června t. r. na věno své per 25.000 kop míš., pak na pohledanost per 30.000 kop míš., z níž však úroky zadržalé v summě 26.000 kop slevila, toliko 6000 kop hotových peněz a na zbytek dáno jí císař. pojištění. — Po srážce této pohledanosti per 64.166 zl. zůstalo ze summy trhové za statky Černínovi prodané toliko 11.832 zl. a na tuto summu dáno bylo l. 1628 císař. pojištění deerám po Kolovratovi pozůstalým za jejich pohledanost na dotčených statcích jim náležejících. Díl však třetí, z dotčených statků dědicům Kolovratovým náležející, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyl vyřízen. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Jaroslav Julius Libšteinský sv. pán z Kolovrat, odsouzen při kommissi confiscationis dle král. výpovědi z dne 8. února 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Kolešov veliký* (Gross-Gollischau, kr. Žatec., okr. Podbořan.), totiž: tvrz

a ves Kolečov s dvorem poplužním, jak to Kolovratův otec Beneš l. 1606 od Volfa Beřkovského za 11.000 kop mš. koupil (D. Z. 133, E. 23); pak městys *Kryry* (Kriegern), *) ves *Běsno* (Wiessen) s dvorem poplužním a díl vsi *Soběchleby* (Oberklee) s 71 poddanými, z nichž 48 s potahy. Statek ten, který Jaroslav po otci svém Benešovi v dílu bratrském v 70 662 kop mš. dostal, od komory české toliko za 50.280 kop odhadnut a za tuto summu prodán jest l. 1623 cizozemci *Heřmanovi s Questenberga*.

Ačkoliv Kolovrat při kommissi revisionis l. 1628 sobě stěžoval, že přfiliš nízkou taxou statku jeho velmi byl zkrácen, kdežto týž statek dle kontratasy za 87.480 kop mš. stál; předce jemu dvě třetiny z milosti ponechané dle původní taxy vyměřeny jsou, tak že po srážce dluhů per 17.029 kop na něho 22.167 kop mš. připadlo, a tato summa jemu od komory české l. 1628 pojištěna byla. Na srážku této pohledanosti postoupen mu byl v summě 4000 zl. l. 1648 vedle cí. resol. 22. října 1647 statek manský *Charvatce* (okr. Libochovic.) po Janovi Resslerovi konfiskovaný a za 4776 kop mš. odhadnutý, kterýž mu z manství byl propuštěn. (D. dv. 68. I. f. 26.) — Na pohledanost matky jeho Anny Barbory per 6300 kop mš., a sestry jeho Lidmily per 8000 kop m. vydáno jim l. 1628 cí. pojištění. (C. 215, K. 26/100. — Lib. conf. 2, f. 301. — D. Z. 153, F. 24.)

Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Rabšteíně, Libkovicích, Oudrči a Marticích, pro své účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 31. října 1622 *třetího dílu* jmění svého. V této pokutě měly Kolovratovi konfiskovány býti všechny statky, totiž panství Rabšteín, statky Údrč, Ratiboř a Martiče, za 92.000 kop mš. odhadnuté. Ale poněvadž manželka Kolovratova Kateřina, roz. Berkova z Dubé, byla sama kato-

*) Městys *Kryry* s podacím kostelním a vším příslušenstvím koupil l. 1580 Jaroslav Libšteinský z Kolovrat za 13 000 kop mš. od Ferdinanda z Renšperku. (D. Z. 66, G 9.) Statek *Běsno* obsahoval (dle rozdělení statků po Jaroslavovi starším Libšteinském z Kolovrat mezi jeho syny Mikuláše, Beneše, Joachyma Karla a Jaroslava l. 1593) městys *Kryry* s 40 poddanými, ves *Soběchleby* s 20 poddanými, ves *Běsno* s 11 poddanými, ves *Zderaz* (dom. Kolečovice) s 16 poddanými, ves *Voráčov* s 26 poddanými, ves *Krty* s 22 poddanými, s 2 dvory poplužními při vsi *Běsně* a vsi *Zderazi*, 8 rybníky, lesy a příslušenstvím. (D. Z. 171, J 8.)

lička, i dcery své Zbinku a Johannu Helenu v náboženství katolickém vychovávala, nad to pak, že po bitvě bělohorské všecko jmění její, několik tun zlata 70.000 kop míš. obsahující, kteréž v domě bratra svého nejvyššího purkrabí Bohuchvala Berky měla schované, při drancování téhož domu od cís. vojska bylo pobráno (viz Bohuchval Berka); z těch příčin vedle cís. resoluce z dne 3. února 1623 ponecháno bylo Kolovratovi panství Rabštejn na srážku dvou třetin z milostí mu povolených. Naproti tomu převzal Kolovrat 10.000 dluhů z ostatních statků, které místo třetiny propadlé vedle cís. resoluce z dne 13. května 1623 v pokutě král. fisku odstoupil, totiž: a) Statek *Údrč* (Oudrč, Udritsch, kr. Cheb, okres Žlutice), k němuž náležel zámek (tvrz) s dvorem poplužním, pivovárem, 2 mlýny a díl vsi Údrče s 14 poddanými a podacím kostelním, ves Polomy (Pohlem) celou s 13 osedlými a dvorem poplužním, lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1613 Kolovrat od Štěpána Šlika za 17.000 kop míš. koupil (D. Z. 186, Q. 20); pak statky *Kněhnice* (Kněnice) a *Vohaneč* (Vahaneč, Bohentsch) — tvrz a ves Kněhnice s pivovárem a dvorem poplužním, tvrz a ves Vohaneč (díle) s dvorem poplužním a rybníky, s jedním osedlým ve vsi Dřívínově (Hřívínov, Makowic), s rybníkem Romanovský řečeným, se 7 osedlými ve vsi Skoku, 2 lukami pod Skokem a jiným příslušenstvím, jak to léta 1613 Kolovrat od Křištofa Zumra z Herstošic za 18.500 kop míšenských koupil. (D. Z. 186, Q. 8); též dvůr poplužní s 1 osedlým ve vsi *Vahanči*, který Kolovrat od Davida Huvara z Lobenšteina léta 1617 za 2300 kop míš. k tomu přikoupil (D. Z. 192, A. 17); pak rybník od Jana Joachyma Ratibořského za 1900 kop Kolovratovi postoupený. — b) Statek *Ratiboř*, tvrz a ves Ratiboř s dvorem poplužním, mlýnem a 1 osedlým ve vsi Veselově, jak to Kolovrat l. 1617 od Jana Joachyma Ratibořského z Chcebuze za 20.000 kop míš. dobrých stříbrných rázu pražského koupil. (D. Z. 192, A. 14.) — c) Statek *Martice* (Maroditz), tvrz a ves Martice s dvorem poplužním a šesti poddanými, pak díl vsi Skoku (Skoky, Maria-Stock) s 5 poddanými; ves Lineč (Hlineč, Lintsch) s dvorem poplužním a 5 osedlými, jak to Kolovrat od Mikulaše Ratibořského l. 1616 za 14.000 kop míš. koupil (D. Z. 138, D. 8.) — Tyto statky od Kolo-

vrata za 73.700 kop mš. předešle koupené, od král. komory toliko za 25.422 kop mš. odhadnuté, prodány byly l. 1623 sekretáři komory české *Severýnovi Tahlovi z Horšteina* za 24.512 kop mš., kterážto summa od císaře kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze na fundaci byla postoupena. (C. 215. K. ²⁶/₆. — Lib. conf. 2, f. 7. — D. Z. 141, E. 5 & 195, K. 4.)*)

Avšak Kolovrat účastnil se nové zpoury při vpádu saském l. 1631 zvláště tím, že se ujal statku Jesenického a lid poddaný v Manětíně proti pořádné vrchnosti pozdvihoval a bouřil, též že rebella Jana z Roupova za pořádnou vrchnost vyhlásil, jeho se ujímal a u sebe na Rabšteine přechovával i lid nepřátelský podporoval. Pro tato provinění při *kommissi konfisc. Fridlandské* dne 11. února 1634 odsouzen, v pokutu upadl se vším statkem svým, kterýž pak k ruce Albrechta z Waldšteina, knížete Fridlandského, byl konfiskován a po jeho zavraždění dle rozsudku kommisie revisionis léta 1635 král. fisku připadl, totiž:

a) Panství *Rabšteín* (Rabenšteín, kr. Plzeň, okr. Manetín), k němuž náležely zámek a městys Rabšteín (v němž předešle byli 32 osedlí, z nichž na ten čas jenom 17 zůstalo), též vesnice Kotaneč (Kotantschen), Vysočany, Stvolý (Stvolna, Zwollen), Vodlezla (Odlezly), Močidlice (Modschidl, dom. Chýše), Tis (Tyss, dom. Chýše) s podacím kostelním, Chrástovice (Krášťovice, Kraschtowic), Hluboké (Hluboká), Hrádek (Ratka), a dílem vsi Novosedly (Nobosedl, dom. Chýše), Luby (dom. Chýše), a Potvorov, v nichž předešle bývalo 128 osedlých a 27 chalupníků, z nichž na ten čas toliko 87 osedlých a 23 chalupníků zůstalo; pak dvory poplužní Stvolenský, Hradecký, Vranov, Jablonná (dom. Chýše nedaleko vsi Lub), Tisovský a Nový dvůr (Neuhof, dom. Chýše). — Toto panství odhadnuté prve za 155.750 zl. rýn., potom jenom za 110.879 zl., vedle císař. resoluce z dne 14. července postoupeno bylo dědičně nejvyššímu hofmistru hraběti *Leonhartovi Helfridovi z Meggau* náhradou za císař. dar 100.000 zl., jemu

*) Tyto statky, k nimž Tahlo připojil vsi Jesinku a Sovolusy, po Abrahamovi Štensdorfovi koupené, prodal Tahlo s jinými statky, kteréž v jedné summě za 50.000 kop mš. obdržel, l. 1630 za 114.000 zl. rýn. knížeti Saskému Juliovi Henrychovi, fundaci pak Jesuitům na týchž statech pojištěnou per 60.000 kop mš. přenesl na statek svůj Středokluky. (D. Z. 302, L. 6.)

za věrné služby udělený, avšak proti zaplacení dluhů 16.332 zlatých na témž statku vězících. (C. 215, K. $\frac{26}{b}$. — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 147, Q. 27. — Cís. dar. list z dne 12. února 1642.)

b) *Dům Kolovratský*, v Menším městě pražském v ulici pod valy hradu Pražského mezi domy Krištofa Haranta z Polžic a Melichara Pelleru krejčího proti kostelu sv. Martina ležící a právem městským se řídící, který Kolovrat od Bohuslava Jiřího Krakovského z Kolovrat za 1800 kop míš. koupil (Lib. contrac. 6, fol. Q. 29), darován byl l. 1636 též *hraběti z Meggau*. (C. 215, K. $\frac{26}{b}$.)

Dcerám po Kolovratovi pozůstalým Zbince z Waldšteina a Johanně Heleně vydány byly dle dekretu komory české z dne 30. dubna 1635 svršky na Rabšteine konfiskované i hotové peníze k zapravení útrat na pohřeb rodičů jejich l. 1635 zemřelých; k tomu vykázáno jim bylo na Rabšteine vedle cís. resoluce z dne 14. července 1635 věno od otce jejich po 10.000 kopách jim odkázané, jakož i jmění po matce jejich na Rabšteine pozůstalé. — Mimo to ponechal císař z milosti *Vilémovi Stossovi z Kounic*, synovi ze sestry Kolovratovy, summy peněz jemu od Kolovrata před smrtí darované, totiž 3000 říš. tolarů a na 300 dukátů hotových peněz a 4800 kop míš. jistin. (C. 215, K. $\frac{26}{b}$.)

Poznámka. *Joachym Novohradský z Kolovrat* omylem mezi odsouzenými pro zpouř se uvádí; neboť statek jeho *Drslavice*, který l. 1603 Volf Novohradský z Kolovrat od Petra Voka z Rožmberka za 60.000 kop míš. koupil (D. Z. 131, K. 8), pak statky *Winterberk* a *Kunžvart* prodány byly pro dluhy l. 1639 za 60.000 zl. rýn. *knížeti z Eggenberga*. Též *dva domy* Kolovratovy v Menším městě pražském přišly na Jana de Vitte z Lilienthalu. (C. 215, K. $\frac{26}{b}$. — D. Z. 621, H. 27.)

Vilém Fridrich Libšteinský sv. pán z Kolovrat na Libořících, jemuž účastenství jeho ve zpouře vedle cís. resoluce z dne 23. května 1623 bez výminky bylo prominuto (absolutus sine clausula), uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba dáti 150 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Potom při *kommissi konfis. Fridlandské* z účastenství při vpádu saském l. 1631 byl obviněn a odsouzen, tak že jeho statek *Libořice* (Liboric, kr. Žatec.) — tvrz (zámek) a ves Li-

bořice s dvorem poplužním, ves Malá Černoc s dvorem poplužním, vsi celé Železná s dvorem poplužním, Syřem a Sárka (Cárka), s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to l. 1601 otec Kolovratův Karel manželce své Julianě roz. Šlikovně ve věně 15.000 kop mš. zapsal (D. Z. 130, E. 1) a l. 1606 synu Vilémovi Fridrichovi odkázal (D. Z. 133, F. 17.) — od knížete Fridlandského Albrechta z Waldšteina ujat a l. 1632 darem postoupen byl generalovi *Františkovi hraběti Měsesimo*, jemuž za jeho služby vojenské vedle cíś. resol. 27. srpna 1633 ponechán jest proti zaplacení dluhův na něm vězících.

Když však Kolovrat při kommissi revisionis Fridlandské nevinu svou dokázal, dotčený statek vedle cíś. resol. 4. listopadu a 23. prosince 1637 opět mu byl navrácen. Též jeho manželce Anně Marii, roz. Colonové z Felzu, vedle cíś. resol. 2. března 1638 opět postoupena byla ves *Železná*, která jí byla odňata bezprávně a omylem se statkem Libofickým, na němž 50.000 kop mš. pojištěno měla. (C. 215, K. $\frac{20}{16}$. — D. Z. 144, N. 4.)

Zbyněk Novohradský z Kolovrat na Buštěhradě, Košátkách a Zákupích, vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolíkem, při kommissi confiscationis dne 10. října 1623 pokuty pro provinění své osvobozen, podržel statky své a zavázal se za pardon jemu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 500 zl. rýn. na alumnat kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Konarovský z Libanic (Libenic) při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pro chudobu svou pokuty za provinění své v čas zpoury osvobozen, zavázal se za udělení perdonu při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 složit 30 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jaroslav Konarovský z Libanic účastnil se výpravy válečné stavův odbojných; avšak při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován, protože k náboženství katolickému přistoupl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vilém starší Konecchlumský z Konecchlumí účastnil se zpoury tím, že byl kommissařem l. 1619 při výpravě lidu válečného z krajů Chrudimského a Čáslavského, též kommissařem při direkcí stavův odbojných, pak že zpečetil a podepsal konfederaci. Pro tato provinění při kommissi executionis dne 19. června 1621 vedle královské výpovědi z dne 3. června t. r. odsouzen *hrdla, cti i statku*, dne 21. června s ostatními náčelníky zpoury byl štat a jmění jeho od král. komory hned uято, totiž: jistina 763 kop 32 gr. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & K. 56.) — Manželka Konecchlumského Anna, roz. z Remeru, měla věno své 2500 kop mš. pojištěné na statku Spitickém, který manžel její léta 1616 Hertvíkovi Myškovi prodal, a postoupila je Jakubovi Vilému Aichlerovi z Aichelberga. (C. 215, M. 11. — Viz Myška.)

Albrecht Konojedský (Kunecký) z Konojeda a z Pojetic na Konojedech a Velkořicích, zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, tak že byl odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 *třetího dílu* jmění svého, v kterémž od král. komory uјaty byly všechny statky jeho, totiž: a) *Konojedy* (kr. Litoměřic., okr. Úst.) — sídlo, tvrz a ves Konojedy s dvorem poplužním a vsi Dubičina horní a dolní (Ober- und Unter-Eicht, Eiche), Petrovice Stolinské, Mukařov (Munkern), Čáslav (nyní Čáše, Tschiaschel) a Merboltice (Mentendorf) s 151 poddanými (z nichž 72 s koni, 39 zahradníků a 40 domkářů); pak tvrz a dvůr poplužní *Šachov Malý* (Tschoka, nyní Klein Schokau, okres Benešov); b) tvrz a ves *Valkeřice* (Velkořice, Erkeřice, Helkeřice, Algersdorf, dom. Konojedy) s dvorem poplužním a 63 poddanými (z nichž 35 s koni, 10 zahradníků a 18 domkářů.)

Tyto statky, odhadnuté i se svršky a nábytky za 45.783 kop mš., prodány byly dne 6. května 1623 hejtmanu zemskému hrabství Glackého, *Adamovi Gottfridovi Berkovi z Dubé* za 53.783 kop mš., z kteréž summy témuž poraženo 20.000 kop mš., jemu za věrné služby vedle cíś. resoluce 8. října 1622 darovaných, jakož i 1014 $\frac{1}{2}$ dukátu in specie (počítaje každý po 14 zl.), které za královskou komorou pojištěné měl, v summě 12.174 kop mš., pak 4000 kop mš. do

úřadu rentmistrského na hotově odvedených. Ostatních 17.609 kop zaplatil Berka na tři lhůty ve dvou letech vdově Marii Konojedské, roz. z Solhauzu, a dcerám jejím Mandaléně, Lidmile a Anně Eusebii, po Konojedském pozůstalým, na dvě třetiny z milosti jim zanechané. Táže pak vdova stěžovala si při kommissi revisionis, že při konfiskaci statku Konojedského dle předložených inventářů i její vlastní svršky a nábytky, které v domě svém v Benešově (Bensen) měla, v summě 3050 kop mocí odňaty byly, jakož i že příliš nízkou taxou téhož statku velikou škodu a zkrácení se sirotky svými utrpěla; neboť statky nadřčené dle kontrataxy za 82.674 kop a svršky s nábytkem za 3657 kop stály. Avšak nepořídila ničeho; toliko na věno její, na statku téměř pojištěné, per 10.000 kop mš., dáno jí dne 5. února 1629 cís. pojištění. (C. 215, K. 30. — Lib. conf. 2, f. 297. — D. Z. 141, D. 27 & 194, J. 20.)

Jan Kopidlanský z Kopidlna, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel pro náboženství ze země, postoupiv předtím dvůr svůj lenní v Poděbradech král. komoře. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Purkhart Kordule ryt. ze Sleupna pro své těžké provinění v čas zpoury odsouzen při kommissi confis. vedle cís. resoluce z dne 10. února 1623 toliko *polovice* jmění svého, protože již k víře katolické přestoupil. Statek jeho *Hořeňoves* (Hoříněves, okr. Jaroměř.) — tvrz a ves s podacím kostelním, dvorem popl. s 19 poddanými, lesy a rybníky, jak to Kordule l. 1622 od sester Salomeny Lokšanové a panny Kateřiny Štosoven z Kounic za 16.800 kop m. koupil a na summu trbovou toliko 5942 kop odvedl (D. Z. 292, H. 15) — od komory české za 13.415 kop m. odhadnutý, prodán byl dne 13. června l. 1624 za 13.000 zl. Albrechtovi z Waldšteina, který jej t. r. postoupil paní *Marii Magdaleně Trčkové* sménou za jiné statky (viz Stubenberg, též Jan Rudolf Trčka při panství Smiřice). (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 280. — D. Z. 293, A. 22; 141, B. 7 & 292, H. 15.)

Druhý statek Kordulovi odňatý *Souňov* (okr. Čáslav., dom. Krchleby) — sídlo s dvorem poplužním a mlýnem — na kterémž Kordule manželce své Veronice roz. Kapounové z Svojkova 5000 kop věnoval, a 2000 kop dluhů měl, po-

stoupen byl též Veronice k věnní zástavě v summě odhadní 7339 kop mš. (C. 215, K. 32. — Lib. conf. 2, f. 447.)

Podle účtu s Kordulem při komoře české dne 24. října 1624 učiněného měl Kordule na obou statcích toliko 6281 kop mš., od kteréžto summy jedna polovice v pokutě jest vzata, a druhá jemu zanechána. (C. 215, K. 32.)

Jan Arnošt a Adam Mikuláš Štosové z Kounic, domáhali se marně otcovského statku Hořeněvsi, který sestrám jejich doplacen nebyl. (C. 215, S. 42.)

Sigmund Jindřich Kordule ze Sloupna sloužil v čas zpouř za fendrycha při vojsku stavovském jsa k tomu přinucen. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen k *manství* vedle král. výpovědi z dne 10. února (publik. dne 13. března) 1623, téhož roku a potom dne 16. června 1626 ohlásil se v příčině přijetí léna na statek svůj *Vřeštov* (Bürglitz, domin. Hořeněves, okr. Jaroměř.) — zámek a městečko Vřeštov s dvorem poplužním a pivovárem — odhadnutý za 19.638 kop mš., avšak pro veliké dluhy nikdy na něj léna nepřijal. Statek ten, zadlužený na 12.953 kop, cís. resolucí z dne 24. července 1631 z manství Kordulovi propuštěn, i zadržalý na něm stý díl jemu prominut byl. (C. 215, C. 110 & K. 32. — D. dv. 7, f. 22 & 169 — D. Z. 622, A. 27.) Vedle poručení komory české dne 27. září 1638, obnoveného dne 12. ledna 1643, týž statek dětem po Kordulovi pozůstalým odňat a ujat býti měl od král. komory pro dluh 5200 kop m., jímž Kordule sestře své Kateřině Markétě, provdané za Jindřicha Straku z Nedabylic, povinen byl, a kterouž summu tato jeho sestra v pokutě pro provinění své propadnouti měla. (C. 215, S. 44. — Viz Straka Jindřich.)

Bohumil Kořenský ryt. z Terešova a syn jeho **Zdeněk** zemřeli v trvalé zpouře; při kommissi confiscationis byli odsouzeni všeho jmění, avšak cís. resol. 31. října 1622 žaloby osvobozeni. Protož statek Zdeňkův *Neznašov* (Nezdašov, okr. Vitav. Týn.) — tvrz a ves Neznašov s dvorem popl. a ves Temelín — odhadnutý za 13.000 kop m. sirotkům po Zdeňkovi pozůstalým ponechán a k ruce jejich prodán byl hraběti *Nezimovi z Vrtby* l. 1622 za 8000 kop m., na kterouž summu z Vrtby toliko 3000 kop m. věna vdově Barboře Kořenské, roz. z Rohatec, l. 1622 zaplatil. Synové a dědicové Zdeňkovi

žádali opětně za to, aby jim zbytek summy trhové, per 5000 kop nezaplacený i s úroky zadržalými per 18.000 zl., při kommissi liquidationis jim prisouzený, buď od dědiců z Vrtby byl zaplacen aneb statek navrácen; avšak ještě l. 1692 věc ta vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 33. — Lib. conf. 2, f. 69. — D. Z. 139, B. 20; 141, D. 17.)

Karel Markvart Kořenský ryt. z Terešova, ač nebyl odsouzen, předce statek po něm pozůstalý, *Sedlo a Stradov* (kr. Budějovic., okr. Svin. Trh., dom. Komařice) z poručení král. prokuratora dne 4. března 1629 k ruce J. M. C. vzat a inventován jest dle zprávy Jana Jiřhho Vrabského Tluksy z Vrabí, jenž za Kořenského v rukojemství se postavil. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Petr Vok Kořenský ryt. z Terešova propadl jistotu 900 kop míš. dle extractu purkrabského úřadu; avšak při kommissi transactionis dokázav nevinu svou, dne 21. července 1629 pokuty za udělení perdonu byl zbaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{7}$.)

Kořenští ryt. z Terešova: Ctibor, Jiří starší a jeho otec Karel na Komářicích a Zborově, *Jiří mladší, Josue a Lukáš*, katolíci, přistoupili všickni ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, avšak vyhradili sobě při tom, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž při témž snešení stavů přítomni nebyli, při kommissi confiscationis dne 26. a 29. listopadu 1622, dne 14. července 1623, pak král. výpovědí dne 12. listopadu 1622 a poslední Lukáš dne 20. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. Z nich pak l. 1629 při kommissi transactionis de pio opere uvolili se za perdon jim udělený zaplatiti pokuty na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském, totiž *Jiří mladší* 80 zl., *Josue* 80 zl. 40 kr. a *Lukáš* 150 zl. 30 kr. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{41}$.)

Jan nejstarší Kostelecký ze Sládova (Sádlova), nemaje žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a zavázal se l. 1629 za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere dáti k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě praž-

ském 30 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Košetický z Horek, ingrossator větších desk zemských a měštnín Nového města pražského, pro účastenství své ve zpouře k nařízení knížete z Lichtenšteina l. 1621 uvězněn a proti složení 1500 zl. z vězení propuštěn, zemřel l. 1624 dříve, než pokuta 2500 kop mš. za perdon jemu uložena byla. Teprv dne 7. října 1627 ohlášeno odsouzení jeho k *poroci všeho jmění* po něm pozůstalého, kteréž již l. 1625 od král. komory bylo uято, totiž: a) *dům na Přikopích*, mezi domy Jana Hegnera z Rezelfeldu a Jindřicha Hornáteckého z Dobrojovic (jehož dům „u Kolářů“ slove) oboustranně ležící, se zahradou i s druhým domečkem k němu náležejícím, odhadnut l. 1627 za 13.450 kop mš., vedle cí. resoluce z dne 15. května 1629 král. kollegiu appellačnímu k zaplacení služného zadržalého postoupen a *Pavlovi Wenceliusovi z Bochova* a na Třebušni, cí. raddě nad appellacemi za 8500 zl. rýn. beze všech dluhův a jakýchkoliv závad prodán jest. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$; K. 34 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 30.)

b) *Druhý dům malý* v Nekazané ulici (nyní Nekazanka) vedle domů Pavla Mejšnara a Maryanny Mřeňové v osadě sv. Jindřicha ležící, prodal Košetický již předešle *Ešteře Fialové*, kteráž na summu trhovou 400 kop mš. nedoplatila. Z této summy Fialové 100 kop prominuto a ostatní 300 kop dceři po Košetickém pozůstalé Alžbětě, provdané Kurzbachové z Trachburku, na srážku její otcovské pohledanosti postoupeny byly vedle cí. resoluce 19. března 1636. (C. 215, K. 34.)

c) *Vínice* nade vsí Vršovicemi ležící na gruntech Marie Majdaleny Trčkové, kteráž jí Košetickému od úroku po osmi kopách i desátku l. 1623 osvobodila; tato odhadnuta za 700 kop postoupena byla l. 1627 dotčené dceři Košetického též na srážku ponechané jí z milosti polovice. (C. 215, K. 34.)

d) *Chmelnice na Věnečku u Rallic* s loučkou, které se hned po smrti Košetického panna Anna Voršila Kovanka z Bugery, převorka kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Starém městě pražském, ujala, jakoby právem odúmrtním na ten klášter byla připadla, pak jí l. 1625 Linhartovi Korkovi Cholovskému z Korkyně a z Cholovic, měšťanu Staroměstskému, za 224 kopy mš. prodala. Tato summa připadla jed-

nou polovicí komoře a druhou polovicí l. 1637 též dotčené dceři Košetického, s níž jakož i s komorou českou se dědicové Korkyňovi umluvili, naproti pak tomu regres svůj ke klášteru dotčenému vzíti měli (dle dekretu komory č. 15. května 1637). (C. 215, E. 4 & P $\frac{2}{3}$.)

e) *Jistiny* 6700 kop mš., z nichž 1000 kop dotčené dceři Košetického též na porážku její polovice l. 1630, jakož i všecky svršky a nábytky, odhadn. za 3972 kop m., postoupeny jsou. (C. 215, K. 34.)

Václav Košetický z Horek pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl vyhlášen, tak že Košetický podržel statek svůj. Po bratru svém Joachymovi zdědil l. 1644 statek *Viklantice a Petrovsko* (kr. Tábor, okr. Pacov.) vsi s dvory poplužními, který jeho syn Václav Ferdinand l. 1671 za 4175 zl. rýn. prodal Hendrychovi Ferdinandovi Perkovi (Pergovi) z Reinfeldu. (D. Z. 389, F. 13.)

Jan Kostnar z N., obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Krištof Kotvice z Kotvic, pro účastenství své ve zpouře odsouzen při kommissi confiscationis *třetího dílu* jmění svého vedle král. výpovědi z dne 26. září 1623, propadl statek *Warnsdorf starý* (kr. Litoměřic., dom. Rumburk), tvrz s vesnicemi a dvory poplužními, kterýž odhadnutý za 18.661 kop m., postoupen byl vedle císař. resoluce z dne 18. října 1624 *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 20.000 zl. na srážku summy jemu za služby vojenské povinné. (C. 215, K. 36. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 147, H. 1 & 153. M. 26.) — Kotvice marně se domáhal při král. komoře dvou třetin z milosti mu ponechaných, na něž ničeho neobdržel. Protož l. 1650 žádala manželka Kotvicova Kateřina, roz. z Nostic, za navrácení dotčeného statku, avšak nepořídila ničeho. (Arch. míst. K. $\frac{97}{4}$.)

Jan Oldřich Kouč ryt. z Kouče (Kauč, Kautz), pro provinění své v čas zpoury při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen *třetího dílu*

jmění svého, propadl statek *Domousnice* (kr. Boleslav., okr. Sobotka), tvrz a ves Domousnice a vsi Rabakov a Čížovice (nyní Čížovka) s 14 poddanými, dvěma dvory popl., 1 vinicí, 32 rybníky a 70 lečů lesů. Tento statek od král. komory prodán byl l. 1623 dne 27. září za summu odhadní 46.862 kop 40 gr. m. paní *Polyxeně kněžně Popelové z Lobkovic*. Ze summy trhové připadnouti měl král. fisku třetí díl per 15.620 kop, ostatní dva díly Koučovi a jeho bratřím let nemajícím. Avšak statek Domousnice nebyl nikdy kněžně Lobkovicové postoupen; neboť jej držel až do l. 1629 *Petr Kouč*, který téhož roku v Drážďanech v emigraci zemřel. Po jeho smrti dědili jej jeho synové Jan Oldřich, Karel a Jetřich, kterýž poslední l. 1630 statek ten v držení a užívání měl (dle desk zem. kvatern. 75, J. 3); pak vdova po něm pozůstalá Anna, opět provdaná Rašínová, ještě l. 1643, tak že téhož roku dne 28. ledna od komory české vyzvána byla, aby dokázala, jakým právem ten statek drží. Čehož když prokázati nemohla, statek ten dne 21. května 1643 od komory české knížeti z Lobkovic proti zaplacení všech závad odevzdán býti měl. (C. 215, K. 12 & R. 15. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 143, K. 18.)

Jan Jindřich, Adam a Petr, bratři Koučové ryt. z Kouče, z nichž Jan při kommissi exsecutionis dne 24. dubna 1623 *třetího dílu* jmění odsouzen, avšak z cíś. milosti perdonován, s bratry svými za příčinou náboženství l. 1628 do Saska se vystěhoval. Potom l. 1631 Adam do služby švedské vstoupiv padl u Magdeburku; ostatní dva bratři navrátivše se při vpádu saském l. 1630 do země, vydrancovali statky *Horní Trmice a Dubice* (tvrz a ves s dvorem popl. v kr. Litoměř.) předtím jim náležející, ačkoliv l. 1629 první statek Vavřinci Majdrlovi z Mansberga, cíś. radovi a úředníku pohraničního cla v Praze, za 34.104 kop mš., druhý pak Marii Drešrové, potom provdané de Boisové, roz. Reišlové, byli prodali. Pročež král. fisku propadli zbytek z summy trhové na statku Trmickém per 5963 zl. pozůstalý, kterýž Majdrlovi od císaře l. 1636 z milosti náhradou za jeho věrné služby byl darován tak, že z něho cíś. radovi a starostovi při dskách zemských Janu Bonaventurovi Papazoni na srážku jeho pohledanosti za komorou českou 2522 zl. vydati měl. Naproti tomu na-

vrácen jest Petrovi Koučovi, jenž bratry své přečkal, zbytek summy trhové na statku Dubickém vězíci per 3667 kop m. vedle císař. resoluce z dne 7. září 1655 na základě generalní amnestie. (C. 215, K. 12. — Lib. conf. 2, f. 455 & 456. — D. Z. 143, K. 16 & 145, B. 10.)

Oldřich Kouč ryt. z Kouče obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního pro náboženství ze země ujel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Daniel Kousek ze Sobětiček, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, provinil se při vpádu saském l. 1631, tak že při kommissi confis. *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou, již měl za Janem nejstarším z Widršperku, jakož i jistinu 1000 kop m. za Adamem z Waldšteina. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{10}{32}$.)

Jakub Kousek ze Sobětiček a ve Vrhavči, při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *k manství*, nepřijal léna na stateček svůj. Obeslán pak před kommissi transactionis, dne 4. března 1628 pokuty za udělení perdonu osvobozen byl, poněvadž jeho stateček nepatrný zcela byl zadlužený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Kousek ze Sobětiček po smrti své († l. 1621) od král. prokuratora z účastenství ve zpouře obviněn, a vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 žaloby osvobozen byl, poněvadž bratří jeho *Vilém a Daniel* nevinu jeho na díle odvedli. Nicméně vedle výpovědi kommisce confiscationis dne 3. října 1623 statek dotčeným bratrům náležející z dědictví vyňat a v *manství* uveden byl. Protož přijali bratří Vilém a Daniel dne 23. června 1626 léno na polovici statku *Lhotky* (Ober-Lhota, okr. Klatov.), totiž tvrz a ves Lhotka s dvorem poplužním a vsi Neznašov, Vrhavec a Radoňov (Radimov, Radinau), v summě odhadní 3654 kop mš. Avšak vedle nařízení komory české z dne 15. ledna 1630 měli bratří Kouskové statek ten král. komoře odstoupiti, poněvadž se proti právu lennímu dílu bratra zemřelého ujali; ale ponechán jim statek v manství proti zaplacení 1000 kop mš. za dotčeny díl bratrův. Po smrti Viléma (l. 1635) přijali jeho synové,

Albrecht Hynek a Jindřich Jaroslav, l. 1637 statek, kterýž pak l. 1652 z manství propuštěn Adamovi Kouskovi, proti složení zadržalého stého 0 zl. za převedení v dědictví. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a D. dv. 7, f. 33 & 68, f. 11.)

Kousek ze Sobětiček provinil se ve zpouře tím, že ve vojsku stavovském sloužil; pročež před kommissionis obeslán uvolil se dne 18. dubna 1628 za udělený 400 zl. rýn. pokuty ve dvou lhůtách zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Koutský z Kostelce provinil se placením kontribuce povstalým; avšak dokázav, že to jenom z příslušenství, na zvláštní přimluvu Jesuitův osvobozen byl, nedostal mu udělený při kommissi transactionis dne 1629. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

mladší Koutský z Jenšteina, syn Vojtěcha staršího, byl l. 1624 pro své účastenství ve zpouře odsouzen k 95 kop míš.; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen. Koutský maje pro náboženství se vystěhovati prodal svůj statek v Novém městě pražském ve čtvrti sv. Petra na Zlatého Kříže řečený, l. 1628 za 370 kop míš. Janu Křížkovi. (Lib. contract. 12, f. 306.) Též jeho matka prodala před odchodem svým ze země svůj statek v Novém městě pražském ležící, který po Adamovi Huberovi z Rozenpachu zdědila, dne 6. listopadu 1628 za 2100 kop míš. Jiříkovi Jonákovi (C. 215, Lib. contr. virid. 13.)

starší Koutský z Jenšteina, saský soudní rada, roku 1631 navrátil se Koutský s nevěstou do Prahy, ujímal se desk zemských i soudu purkrabského a klíče obou úřadů zapečetil. Proto při kommissi transactionis dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, kromě summy trhové 300 kop míš. za dům svrchu uvedený, l. 1642—1654 domáhal se marně statku svého. Zemřel po otci svém, též král. fisku připadlé, i jeho dědictví hledávali toho marně ještě l. 1677. (C. 215, Lib. contr. virid. 13.)

starší Koutský z Jenšteina, měšťan Nového města Prahy, v čase zpouře mezi jiné starší obecní zvolen za advokata a prokuratoru krále Fridricha Falckého za adjunkta

a pomocníka k vedení věcí právních přidán, hned po vítězství bělohorském k perdonu se přihlásil, dokládaje, že jen přinucením a pohrůzkami v službách Fridrichových potřebovati se dal a nad tou zpourou žádného zalíbení neměl. Ačkoli hned po vítězství při soudech zemských, komorních, dvorských a lenních potřebách i rozličných kommissích podle císař. prokuratora pilně sloužil, předce i přes všecku přimluvu knížete z Lichtenšteina dne 4. pros. l. 1624 za něj učiněnou vedle císař. resoluce z dne 1. října 1626 perdonován nebyl, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtěl. Potom l. 1627 ze země pryč se odebral, a navrátil se při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž knížeti z Fridlandu a po jeho brzkém zavraždění král. komoře připadlo, totiž: a) *Jistina* 6000 kop míš., kterou Koutský měl od l. 1616 za obcí města Písku, i s úroky z té summy zadržályní; b) 1750 kop míš., kteréž Koutský ještě pohledávati měl ze summy trhové za dům svůj v Novém městě pražském na Poříčí v osadě sv. Jindřicha ležící, u *Hrubých* řečeny, kterýž s grunty, vinicemi a poli k němu příslušejícími l. 1629 *Pavlovi Julišovi z Šenpachu*, appellač. registratoru, prodal. Z této summy zapláceno bylo od vdovy Julišové Lidmily již l. 1633 ke kommissi Fridlandské 150 kop, ze zbytku pak vedle císař. resoluce z dne 21. října 1639 ponecháno dotčené vdově 471 zl. na zaplacení služného manželu jejímu zadržáلهho a ostatních 1395 zl. 40 kr. (1196 kop) darováno sekretáři při král. komoře *Kristianovi Itterovi*. (C. 215, K. 52. — Lib. contract. virid. 12, f. 325 & 13, f. 378—381.)

Jindřich Kozel z Peclínovce, senator Nového města pražského, dal se potřebovati od stavů povstalých v rozličných kommissích; pročež odsouzen při kommissi executionis *hrdla, cti i statku*, měl oběšen býti z okna radnice Novoměstské, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 stat byl dne 21. června t. r. s ostatními náčelníky povstání na náměstí Staroměstském. Pozůstalost jeho, z níž polovice jeho manželce Lidmile, roz. Hruškové, a dvěma synům náležela, hned v pokutě byla ujata, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském ležící pod sv. Štěpánem Velikým jdouc k sv. Kateřině, l. 1621 za 400 kop m.,

pak za 1515 zl. rýn. odhadnutý, zanechán manželce a dvěma synům Kozlovým místo polovice jim náležející, od nichž jej potom koupila kollej jesuitská v Novém městě. (C. 215, P. 2/5.) — b) *Čtyry kusy polí*, za Koňskou branou a nad Vršovicemi ležící, odhadnuté za 1015 kop míš., prodány byly l. 1627 za 1030 kop *Florianovi Libochovskému* radnímu Nového města pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 300 & 6, f. 124.)

Dle rozvržení l. 1627 při komoře české učiněného připadnutí mělo z této pozůstalosti král. fisku, mimo polovici všech svrškův a nábytků, ještě 1305 kop míš., kterážto summa dotčené vdově a synovi jejímu Janu Cyprianovi vedle cíś. resoluce z dne 22. května 1629 byla prominuta. (C. 215, K. 37.)

Litold (Lipold) Kozelka z Hřivie, při kommissi confiscationis obviněn z účastenství ve zpouře, nevinu svou dílem prokázal a vedle král. výpovědi z dne 3. října 1623 žaloby osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis za udělení perdonu složit 257 zl. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze. Potom pro náboženství ze země do Pirny odešel, nezřídív žádného plnomocníka k statku svému zanechanému a l. 1634 s lidem nepřátelským zase se navrátil, vesnice *Čenčice* (Černčice, kr. Žatec., dom. Vršovice), *) jemu předtím náležející, mocně se ujal. Pročež při *kommissi confis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl nejenom dotčenou vesnici, kteráž vedle nařízení komory české dne 9. pros. 1654 v pokuté ujata, nýbrž i *vinici* šosovní při městě Lounech ležící, kterou l. 1639 *Václav Kaplíř ze Sulevic* za 150 kop míš. od královské komory koupil. (C. 215, C. 1/8 & K. 67.)

Václav Kozelka z Hřivie účastnil se zpoury, přiznav se ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, a pristoupiv k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého; avšak jsa katolíkem, pro provinění své nebyl odsouzen. (C. 215, C. 11/41.)

*) Ves Čenčice s 8 osedlými a ves Strážniště s třemi osedlými, s podacím kostelním a příslušenstvím koupil l. 1577 Mikuláš Kozelka od kláštera Plazského za 1800 kop gr. českých. (D. Z. 63, F. 7.)

Hynek Kozlovský z Kozlova zemřel l. 1618 zanechav stateček *Mackov* (okr. Blatná) zcela zadlužený. Žalobu král. prokuratora, že Kozlovský l. 1619 lid svůj k výpravě krajské poslal, odvedla jeho manželka před kommissí transactionis, tak že dne 4. března 1628 pokuty byla osvobozena. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Král z Dobré Vůdy (Vody) přistoupil ke konfederaci stavův povstalých s jinými zeměmi učiněné, jakož i k sněšení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro toto provinění odsouzen při kommissi confiscationis dne 9. listopadu 1622 k *manství*, učinil ohlášení 9. srpna 1624, že by za ponechání v dědictví statku svého, který odhadl za 3000 kop mš., do král. komory složil 1000 kop mš. na tři lhůty; což však přijato nebylo. Protož přijal dne 20. června 1626 léno na statek svůj, tvrz a dvůr poplužní ve vsi *Dolejštech Plotištech* (kr. Kralohrad.) s pěti chalupami, odhadnutý za 6000 kop mš., který po smrti jeho l. 1635 opět od komory české ujal, a l. 1636 *kolleji jesuitské v Jičíně* na srážku její fundace postoupen, a potom od této kolleje jesuitské kolleji v Hradci Králové prodán byl. — Věno vdovy po Janovi Královi pozůstalé, Aleny Kateřiny, roz. Litické z Šonova, potom zase provdané Dohalské, na tomto statku pojištěné per 600 kop mš., teprv l. 1643 jí při kommissi revisionis přisouzeno bylo. (C. 215, K. 54. — Lib. conf. 2, f. 211. — D. dv. 7, f. 16, 22, 28 a 70; 68, I, fol. 25.)

Druhý statek Krále *Dobrávoda* (Dobrávůda, Gutwasser, kr. Král. Hradec., dom. Brandejs), totiž tvrz a ves Dobrávoda a ves *Chlum* s dvěma dvory poplužními, v němž jemu sedmý díl náležel, a v ostatních šesti dílech jeho dětem, Václavovi, Beatrici Marii, Mandaleně, Justýně, Johanně a Aleně, koupil l. 1624 podle dotčených šesti dílův za 12.429 kop mš. *Albrecht z Waldšteina*, jemuž i Jan Král sedmý díl svůj, který proti zaplacení 500 kop mš. z manství byl propuštěn. l. 1628 postoupil. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 54 — D. Z. 141, M. 25., a 142 Q. 15.) — Waldštejn pak ponechal k užívání týž statek v léno Fridlandské přenesený dotčeným dětem Královým, jimž na summu trhovou toliko 1080 zl. zaplatil. Z té příčiny po smrti Waldšteinově zůstaly dcery Královny Justýna, Alena a Johanna v držení téhož statku, který jim dne 13. října

1642 proti odvedení 500 zl. do král. komory z manství Fridlandského byl propuštěn a dědičně postoupen, od nich pak dne 18. října 1642 prodán Kateřině hraběnce z Waldšteina, roz. Krínecké. (C. 215, F. 5 & K. 54. — D. Z. 147, Q. 24.)

Jan Filip Kraz (Craz) hrabě z Schærfenšteina, plukovník krále Španělského v cí.s. službě, přešel l. 1633 k nepříteli; pročež po svém zajetí l. 1635 před soud vojenský ve Vídni postaven, *hrdla i všech statků svých odsouzen a odpraven* byl. *) Ve svém kšaftu, který ve vězení dne 4. června 1635 ve Vídni napsal, vyznal provinění své, žádaje, aby tělo jeho v kostele jezuitském ve Vídni bylo pohřbeno. — Statky jeho všechny již léta 1633 od *Albrechta z Waldšteina* konfiskovány a na poručení jeho hraběti *Šimonovi z Thunu* postoupeny, avšak po smrti Waldšteínové k ruce král. fisku ujaty byly.

Že pak po Krazovi se nacházel nemalý počet věřitelův a praetendentův, z té příčiny statky jeho všechny, v království Českém ležící, vedle cí.s. resoluce na poručení komory české dne 23. června 1637 zatím právně byly sequestrovány, a cí.s. patentem dne 18. června 1637 jistá Crida rozepsána. Potom podle rozsudku ve věci té dne 19. července 1642 vynešeného předsevzato bylo rozdělení statkův Krazových mezi věřitele jeho, totiž: 1. Statek *Řenče* (Řeneč, Rentsch, kraj Plzeň, dom. Lukavice), který Kraz l. 1623 po Joachymovi Ladislavovi Loubském za 64.000 kop mš. koupil v summě odhadní 53.517 kop mš., přivlastněn byl *Adamovi Jaroslavovi Loubskému z Lub*, tak že z této summy trhové, po srážce 29.399 kop mš. Loubskému přisouzených, spokojeni býti měli věřitelové Jan Moric Widdersperger s 3106 kop., Přibík Jenššek z Újezda s 20.209 kop. a Kateřina Branišovská s 801 kop.

2. Statek *Žimutice* (dom. Třeboň.), od Kraze koupený za 30.600 kop, a dvůr poplužní a ves *Sobětice*, koupený za 4.000 kop mš., ponechány byly v summě odhadní 32.000 kop

*) Vedle cí.s. resoluce z dne 12. dubna 1635 poručeno bylo král. komorě české, aby k zapravení výloh zařízením dotčeného soudu vojenského způsobených, 4000 zl. ze statkův Krazových bylo odvedeno k dvorskému výplatnímu úřadu vojenskému.

míš. *Václavovi Čabelickému se Soutic*, tak že zaplatiti měl věřitelům, *Kateřině Branišovské* 4311 kop, *Anně Zuzaně Kořenské ze Soutic* 1132 kop a *Barboře Čabelické ze Soutic* 351 kop míš. (Viz Čabelický.)

3. Statek *Drahkov* (kr. Plzeň, dom. Chocenice), od Kraz za 6790 kop míš. koupený (viz *Widersperger Martin*), postoupen byl v summě odhadní dědicům *Vavřince Majdrle* na srážku jejich pohledanosti jim prisouzené.

4. Statek *Úsilov* (Auslau, kr. Plzeň, dom. Chudenic.) — tvrz nová i stará s dvorem poplužním při tvrzi nové, vsi *Ousilov* a *Vílov* s 3 mlýny, jak to l. 1624 za 23.500 kop míš. koupil Kraz od *Jana mladšího Widerspergra* (D. Z. 293, Q. 24) — v summě odhadní 24.582 kop míš. odevzdán byl *Janovi Oldřichovi Burghauserovi*, radovi kurfiřta Bavorského, tak že spokojiti měl věřitele, dědice po *Vavřinci Majdrle* s 969 kop.; *Veroniku Kateřinu* předešle *Brüsslovou*, potom *Alsterovou z Assfeldu*, s 6157 kop. a *Václava Čabelického ze Soutic* s 4633 kop. míš.

5. Statek *Riesenberk a Kouty* (kr. Plzeň.), od Kraz za 70.000 kop míš. koupený, v summě odhadní 73.785 kop míš. postoupen byl *Vilémovi Colonovi z Felzu* za pohledanosti jeho sestry *Anny Alšběty, vdovy po Krazovi* pozůstalé, a od též jemu l. 1641 postoupené; mimo to měl *Colona* zaplatiti věřitelům, bratřím a strýcům ze *Svarova* 6829 kop, *Václavovi Čabelickému* 7000 kop a *Jindřichovi Lapáčkovi* 1713 kop. (Viz *Guttenstein*.)

6. Statek *Zahořany* (dom. Kouty), od Kraz koupený za 30.000 kop míš., s dvorem *Hlašovským* ve vsi *Zahořanech* koupeným za 3500 kop., v summě odhadní 46.107 kop vykázan byl věřitelům, *Vilémovi Colonovi z Felzu*, resp. *vdově Krazové Anně Alšbětě* v 18.000 kop.; *Janovi Oldřichovi Burghauserovi* v 14.049 kop.; *Janovi mladšímu Widerspergerovi* v 2009 kop.; *obci městečka Kdyně* v 1811 kop.; *Petrovi Ammonovi měšťanu ve Furthu v Bavořích* v 874 kop.; dědicům *Jana Werdemanna* v 1871 kop.; *Janovi Olimarovi* v 1503 kop.; *Kateřině Derogerové z Stříteže* v 4731 kopě a *Gerhardovi Luix-ovi* v 1255 kop. (Viz *Guttenstein*.)

Mimo tyto statky, v jedné summě 238.186 kop míš. vynášející, zůstalo po *Krazovi* rozdílných jistin 14.269 kop,

kteréz také jednotlivým věřitelům byly vykázány, tak že celá pozůstalost Krazova v jedné summě 252.456 kop mš. vynášela, z níž k ruce císaře toliko 1422 kop připadlo. Avšak věřitelové Krazovi byli povinni z pohledaností jim vykázaných jistou část i s úroky zadržálými (per 50.316 zlatých) k ruce císaře sleviti, čímž král. fisku připadlo 96.665 zl. rýn., kteráž summa vedle cíś. resol. 18. prosince 1638 a 5. dubna 1644 byla postoupena *Jindřichovi Petrovi hraběti z Guttenšteina* za jeho pohledanosti při král. komoře české. K tomu připadly král. fisku též jistiny, které Krazovi Jan Fridrich z Švamberka byl postoupil, vynášející i s úroky 29.202 zl., tak že z veškeré pozůstalosti Krazovy na císaře přišlo 125.868 zl. rýn. (C. 215, K. 66. — D. Z. 302, D. 4.)

Z ostatní pozůstalosti Krazovy v Čechách ponecháno bylo: a) Vdově Krazové Anně Alžbětě roz. z Felzu, mimo pohledanosti sub Nr. 5 & 6 již uvedené, také dvůr *Bělohrad* (Weissberg, dom. Kouty) při vsi Starec, za 1406 kop mš. odhadnutý, který l. 1626 od manžela svého koupila; pak *dům* v Menším městě pražském v Nové ulici za sv. Tomášem ležící, který od Ondřeje Stegmanna za 5000 kop mš. koupila. (C. 215, K. 66.)

b) *Obci města Domažlic* navraceny byly bez náhrady vedle cíś. resol. 17. února 1642 vesnice *Španov, Řichovice a Hradiště*, Krazovi za 3000 zl. předešle zastavené. (C. 215, K. 66. — D. Z. 624, C. 12.)

c) *Kanovníkům v Praze* navrácen byl dvůr v Dušníkách. (C. 215, K. 66.)

Statky po Krazovi pozůstalé v říši Německé, zejména *Arzfeld, Riesenbach a Hohenbach* v biskupství Bamberském ležící, *čtyry mlýny* ve Falcku hořejším a *mnohá cíś. léna a odpadky*, což všecko cíś. fisku v pokutě připadlo, vedle cíś. resoluce z dne 27. října 1626 z milosti darovány byly *synům Krazovým, Janovi Antonínovi a Karlovi Fridrichovi,*)* odměnou za jejich udatnost v cíś. službě vojenské dokázanou, zvláště pak za vydatné a prospěšné služby vojenské *bratří Kraz* odsouzeného, z nichž plukovník *Adam Jetřich* u Lands-

*) Karel Fridrich, cíś. rytmistr, brzy potom l. 1636 v bitvě poraněn z mřel.

berga, *Hanibal* u Budína proti Turkům a *Hugo Filip* u Gröningen v Nizozemsku padli. (C. 215, K. 66.)

Jan Kašpar Křečovský obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení pardonu; ale posel komorai nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Kateřina Křinecká z Ronova, roz. ze Svojkova, odešla po bitvě bělohorské bez povolení ze země; pročež její *dům* v Starém městě pražském proti minci v osadě Týnské ležící od král. komory ujat a vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 18. června 1622 s dvěma domy po Bohuchvalovi Berkovi konfiskovanými*) spojený, paní *Heleně Maternové*, roz. *Lažanské z Bukové*, v jisté summě postoupen byl. (Knihy městské, D. Z. Miscellan. Lib. contract. caerul. 3, f. 86. — Viz též Bohuchval Berka.)

Jan Albrecht starší Křinecký sv. pán z Ronova, někdejší kommissař při defensi zemské, byl též mezi relatory při sněmu generalním, při kterém syn krále Fridricha Falckého byl zvolen za čekance král. Českého. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *všeho jmění*, kteréž v pokutě král. fisku připadlo, totiž: a) Statek *Rožďalovice* (kr. Jičín.), k němuž náležely zámek a město Rožďalovice s dvorem poplužním a vsi Podolí, Zámostí, Žitovlice a dílem Pojedy, pak 24 rybníky (Bučický, Pařízek, Babínek, Nový, Kozák, Polívka, Tobelický, Vodička, za Humeny, Hořínek, za Jelínkovy, u vsi Pojedy, za Tomíčkovíc, Kněžský bořejší, prostřední a dolejší, Velšovský, Rohlíček, Charvat, Návesník, Nedbálek, Kulbánek, Suchánek a Vylitka). Tento statek, který Křinecký l. 1614 za 75.000 kop mš. od Karla Jindřicha Křineckého koupil (D. Z. 187, C. 11), od komory české na ten čas toliko za 34.682 kopy mš. byl odhadnut.

b) Statek *Ronov Nový*, zámek a ves Oskořínek (Ronov) s dvorem popl. a ves Nový dvůr (okr. Nymburk.) — odhadnutý za 16.255 kop mš.

*) Jeden z těchto domů, nárožní, koupil Berka l. 1612 od Tomáše z Proseče na Jirnách za 1825 kop gr. českých, a druhý podle uličky ležící od krejčího Václava Šindlera l. 1612 za 900 kop gr. českých.

Tyto statky, odhadnuté v jedné summě za 50.937 kop, koupil dne 17. prosince 1622 *Albrecht z Waldšteina* za 58.333 zl. rýn. a postoupil je v téže summě l. 1623 směnou za jiné statky (viz Václav Berka) nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina*. (C. 215, K. 39. — Lib. confis. 2, f. 266. — D. Z. 141, D. 5 & 194, G. 5.)

c) Díl Křineckého na *domě* pánův Křineckých. (Viz bratří Křinečtí.)

Syn Křineckého, brzy potom zemřelého, *Jan Albrecht mladší*, žádal dne 16. listopadu 1622, aby mu k nějakému opatření díl ze statkův otci odňatých dán byl, však nedosáhl ničeho, ačkoliv před kommissí nevinu svou prokázav, dekretem knížete z Lichtenšteina daným dne 3. října 1623 žaloby pro účastenství ve zpouře byl zproštěn. Týž odešel potom ze země za příčinou reformace. Také jeho sestry, *Maria Magdalena Slavatová a Johanna Křinecká*, s pohledaností svou per 19.000 kop míš., již na statku Rožďalovickém měly, vedle cíś. resoluce z dne 9. září 1653 odmrštěny jsou. (C. 215, C. 1/8 & K. 39.)

Co se konečně dluhů na statku Rožďalovickém zůstalých dotýče, poznamenati dlužno, že bratří *Václav a Berchtold Zarubové* na pohledanost svou per 7000 kop míš., kterou po otci svém Hartvíkovi na statku dotčeném i s úroky od l. 1624—1674 zadržalými měli, teprv dne 12. prosince 1674 cíś. pojištění toliko na 7000 zl. obdrželi. (C. 215. K. 39.)

Jiří Křinecký sv. pán z Ronova, pro účastenství své ve zpouře odsouzen při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 *polovice* jmění svého, propadl: a) Statek *Dětenice* (Dětinice, kr. Jičín., okr. Libaň.), totiž tvrz a ves Dětenice s dvorem poplužním a vsi Mičely (Mčely, Mzell, okr. Nimburk) s dvorem poplužním, Studce Veliké (Gross-Studec, okr. Nimburk.) a Vosenice (dle kvatern. trhov., nov., červen., l. 1615, G. 23). Statek ten od komory české za 53.531 kop míš. odhadnutý prodán byl l. 1623 za 58.893 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej v též summě l. 1623 *Adamovi z Waldšteina* postoupil. (C. 215, K. 39. — Lib. confisc. 2, f. 278. — D. Z. 141, D. 21.)

b) *Díl svůj na domě*, jenž slove „*Pánů Křineckých*“. (Viz bratří Křinečtí.)

Manželce Křineckého Žofii, roz. z Lukavic, její věno na statku Dětenickém pojištěné per 20.000 kop mš. teprv na přímlovu kurfiřta Saského vedle cís. resoluce z dne 24. října 1656, bez úroků přisouzeno jest; avšak ona s tím spokojena nejsouc, žádala za navrácení statku Dětenického, ale nedosáhla ničeho. (C. 215, K. 39.)

Křinečtí sv. páni z Ronova, Bohuslav, Jiří a Jan Albrecht starší, z nichž *Bohuslav* při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *polovice* jmění, ostatní pak dva, jak již vytčeno, byli odsouzeni, propadli mimo statky již uvedené též *díly své na domě*, jenž slove „*Pánův Křineckých*“, ležícím v Starém městě pražském za krámy masnými při kostele Týnském mezi domy Bruncvickým a Faltýnským. Dům tento, který dotčení bratři Křinečtí s dvěma bratry svými po paní *Beatrici Křinecké*, potom provdané Lobkovicové, roz. ze Silberšteina, zdědili a před odchodem svým ze země za příčinou reformace l. 1627 bratrovi svému *Jindřichovi*, katolíkovi v zemi pozůstalému, k užívání odevzdali, teprv l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1636 od komory české v summě odhadní 2493 kop mš. postoupen sekretáři při král. komoře dvorské *Jakubovi z Luckenbergu* na srážku cís. daru jemu z milosti uděleného. Neboť *Jiří Křinecký* se navrátil s bratrem *Bohuslavem* při vpádu saském l. 1631 opět do země, ujímal se statků předtím mu náležejících, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohrbívání, pomáhal v tajné radě voliti administratora a jiné kněžstvo nekatolické, ujímal se s jinými hlavního kostela Týnského i jiných, jakož i kolleje Karla IV., zvláště pak byl kommissařem nařízeným k ubytování lidu nepřátelského v Starém městě pražském; pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl s bratrem *Bohuslavem* všeho jmění svého, jehož se potom marně domáhal od léta 1637—1644, ač přitom podporován byl přímlovou kurfiřta Saského. (C. 215, K. 39. — Lib. contract. caerul. 3, f. 522.)

Jan Křížkovský z N. na obeslání kommissee transactionis z dne 5. února 1629 nemohl se vyrovnati o pokutu za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního zemřel již před

tím a jeho statek *Sedlečko* držela kněžna Polyxena z Lobkovic. (C. 215, C. 1/4.)

Křištof a Samuel bratři Kronenperkové z Kronenperku (Kronenberger v. Kronenberg), měšťané Nového města pražského, odešli l. 1627 pro náboženství ze země s matkou svou Annou, která pozůstalost svou strýci Janovi Davidovi Dytrychovi na oko postoupila. Synové její navrátili se při vpádu saském s nepřítelem do Čech; protož odsouzeni byli při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž vedle výpovědi appellací dne 16. prosince 1641 k ruce král. fisku bylo uято, totiž:

a) Jistiny rozdílné 5140 kop míš. s úroky z nich od léta 1627—1640 zadržalými per 4010 kop míš. (C. 215, K. 55.)

b) *Mlýn Šerlinkovský* řečený v Novém městě pražském na dolejší řadě vedle mlýnce Daniele Jona ležící, který otec Kronenperkův Samuel s manželkou svou Annou roz. z Tiefenthalu l. 1620 dne 16. července za 4500 kop míš. od Anny Kořenské z Veleslavína koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 3re.) — Mlýna toho, za 3000 kop míš. odhadnutého ujala se obec Nového města pražského v quotě obci nezaplacené a postoupila jej l. 1627 nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina* v dluhu 2000 kop míš., jemu od obce povinném. (Lib. contract. virid. 12, f. 246. — C. 215, K. 55.)

c) *Dva domy* v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící postoupeny byly vedle cíś. resoluce z dne 26. listopadu 1645 cíś. appellačnímu radovi *Janovi Reichartovi Schwabovi z Ragersdorfu* za summu odhadní 3162 zl. rýn. na porážku jeho pohledanosti 2254 zl. za komorou českou proti zaplacení dluhů 632 zl. dekretem komory české 7. srpna 1646. (C. 215, K. 55 & Z. 9. — Lib. contract. virid. 14, f. 282.)

d) *Zahrada* v Květounské (Štěpánské) ulici v Novém městě pražském, odhadnutá za 500 kop míš. (C. 215, K. 55.)

e) *Dům Fandnerovský*, od starodávna u *Pfentnarů* (Pfandnerů) řečený, v Starém městě pražském na Mostku ležící, po emigraci Anny Kronenperkové vedle dekretu komory české dne 17. října 1630 od cíś. rychtáře Linharta Korka Cholovského z Korkyně byl ujat a potom za 1830 kop míš. odhadnut; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, K. 55. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

f) *Dům v Hoře Kutné*, odhadnutý za 816 zl. rýn.; pak *dům, pole a louky v Jaroměři*, odhadnuté za 1000 kop mš. (C. 215, K. 55.)

L. 1646 dědicové Kronenperkrův v Münsteru se zdržující žádali hraběte Maximiliana z Trautmansdorfu, cís. nejvyššího hofmistra, k vyjednávání míru do Münsteru vyslaného, za přmluvu, aby jim statky odňaté opět byly navraceny; ale neobdrželi ničeho. (C. 215, Z. 9.)

Albrecht Krupý z Probluze obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k zapravení pokuty za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, 1/4.)

David Kukla z Tangeperku (Tannenberg), měšťan Starého města pražského, dal se potřebovati v čas zpourey od direktorův a správců král. Českého v mnohých kommissích a nemoha pokutu za perdon na něho l. 1624 uloženou zaplatiti, zůstával proto přes rok u vězení. Potom pro náboženství l. 1627 odešel ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631, ujal se statků svých, které od cís. rychtáře již l. 1630 jakožto odběžné k dobrému král. komory vzaty byly. Protož při kommissi confiscationis *Fridlandské* odsouzen všeho jmění, propadl v pokuté *čtyry domy v Starém městě* ležící, totiž: *Dům v osadě sv. Haštala*, od starodávna „u *Pražáků*“ řečený, vedle „*Zlaté váhy*“ ležící i s kulnou vedle hřbitova sv. Haštala proti dvoru obecnímu, l. 1633 odhadnutý za 557 kop; *dva domy*, v jeden spojené, „na *Spáleništi*“ řečené, naproti třem *Moždířům*, odhadnuté za 1032 kop mš.; *dům nárožní v osadě sv. Havla* „u *Havířů*“ řečený, vedle *Stříbrné Růže* ležící, l. 1633 odhadnutý za 1840 kop; pak několik kusů polí a jednu vinici. Všechny tyto statky koupil od král. komory l. 1633 za 13.000 zl. rýn. *František Cortesi z Peregrinu*, primator Starého města pražského, i s domem *Albrechtovi Štorkovi* konfiskovaným, a byl povinen splatiti též všecky závady i berně a kontribuce na týchž domech zadržalé. (C. 215, P. 1/4. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 476.)

Václav Kul z Reibsdorfu nepostavil se l. 1629 před kommissi transactionis k zapravení pokuty za udělení perdonu; neboť dle zprávy posla komorního z dne 17. února

1630 odešel již předtím pro náboženství do ciziny a byl poddaným kurfiřta Saského v Lužicích. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Zdeněk Kulejovský z N. obeslán byl na Kouřimsku l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Chval Kunaš z Machovic, vladyka na Křenovicích, Dubném a Římově, jeden z relatorů na sněmu generalním l. 1620, jemuž vedle nařízení nejvyšších úředníků král. dne 26. listopadu 1619 správa komorního panství Brandejského nad Orlicí k ruce stavův do sequestru vzatého byla odevdána, pro toto provinění odsouzen při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 *dvou třetin* jmění svého, propadl: a) Statek *Chřenovice* (Křenowic, kr. Budějovic., okres Hluboká), rodině jeho již od l. 1382 náležející, kterýž odhadnut za 9592 kop mš., beze všech dluhův a pohledaností, jichž na něm bylo 5900 kop, *Donu Baltasarovi de Marradas* za služné jeho pluku zadržané vedle cís. resoluce z dne 17. května 1627 postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & K. 40. — Lib. conf. 2, f. 316.)

b) Statek *Dubné* (Dubno, Duben, okr. Budějovic.), tvrz a ves Dubné s dvorem poplužním a podacím kostelním, ves Třebín s dvorem poplužním a díl vsi Branišova, jak to Kunaš po Ctiborovi Vojfří z Protivce, bratru manželky své Eusebie Polyxeny obdržel (D. Z. 127, L. 10. — Viz Vojfř). Statek ten, odhadnutý za 7769 kop mš., koupilo město horní *Budějovice České* l. 1623 za 10.500 kop mš. (C. 215, K. 40. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

Marně se domáhal Kunaš třetiny z milosti mu ponechané; teprv po jeho smrti l. 1628 po dlouhém jednání při kommissi revisionis dáno jest cís. pojištění dne 14. srpna 1638 na 2000 zl. jeho sestře *Marianně Brygidě*, provdané za Jana Libovického z Libovice. (C. 215, K. 40.)

Dům po Kunašovi pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti sv. Petra ležící, teprv na poručení komory české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat býti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{12}$.)

Beneš (Benedikt) Vyšata Kunaš ryt. z Machovic, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odboj-

ných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pročež odsouzen při kommissi confiscationis 14. července 1623 *všeho jmění*, propadl: a) Statek *Machovice staré* (kraj Budějovic., okr. Krumlov.) — starodávne zboží rodinné, tvrz a ves s příslušenstvím — který *Donu Baltasarovi de Marradas* za služné jeho pluku zadržalé l. 1627 byl postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$, & K. 40. — Lib. conf. 2, f. 364.)

b) *Jistina* 3500 kop mš., kterou Kunaš manželce své Johaně, roz. z Vrabí, l. 1621 postoupil, vedle zdání král. prokuratora z dne 21. prosince 1630 k ruce král. fisku ujata jest. Naproti tomu obdržela táž manželka na věno své per 2000 kop mš. l. 1629 cís. pojištění. (C. 215, K. 40.)

Jiří, Jindřich Václav a Vilém, bratři Kunašové z Machovic, z nichž *Jiří* při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého, protože byl mezi relatory při sněmu generalním l. 1620; *Jindřich a Vilém* dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. Pro provinění Jiřího statek jejich *Čejkovice* (Vilštejn, Wildstein, dom. Hluboká) — starý hrad Vilštejn a vsi Čejkovice, Chuchlice a Omlenice — od král. komory byl ujat a za 7125 kop mš. odhadnutý ponechán dotčeným bratřím pro dluhy proti zaplacení třetiny per 1583 kop mš. král. fisku v pokutě náležející, která však dědicům jejich vedle cís. resol. 27. března 1647 pro velikost dluhů per 9500 kop mš. na dotčeném statku vězících byla promiřuta. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$, & K. 40. — Lib. conf. 3, f. 492, B.) *Vilém Kunaš* zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za udělení perdonu dáti 50 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské a sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kunigunda Kunešová z Lukovec, roz. z Berbisdorfu, provinila se ve zpouře tím, že od stavův odbojných l. 1620 v pondělí po neděli květné koupila za 2700 kop mš. statek duchovní, *kláštera Zbraslavského náležející*, totiž městečko *Řevnice* (okr. a dom. Zbraslav.) s dvěma kostely, podacím kostelním a vším příslušenstvím (krom čtyř lidí k arcibiskupství Pražskému a na ten čas již Hendrichovi Matesovi hraběti z Turnu náležejících). Statek ten po bitvě bělohorské musila Kunešová navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 192, J. 30.)

Ladislav Julius Kurzbach z Trachenburku a z Milče při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna

1623 odsouzen *k manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie confiscationis vyhlášen nebyl, tak že Kurzbach nepřijal léna na zadlužený statek svůj *Zaječice* (Sadschic, kraj Žatec., dom. Eisenberk) — tvrz a ves Zaječice s dvorem poplužním, vsi Vořmany (Vrskmany), Polety (Pohlody) s dvorem popl., Holešice s podacím kostelním, Mokořany (Komořany) s dvorem popl. a Langendorf s příslušenstvím, jak to Kurzbach l. 1621 od Jana Kristiana Belvice z Nostvic za 56.000 kop mš. koupil. (D. Z. 140, J. 22.) — Témuž Kurzbachovi vedle cí.s. resoluce, dne 18. října 1636 na komoru českou prošlé, dluh na statku jeho Marii Magdaleně Trčkové v summě 42.360 kop mš. přisouzený a postoupený a po Trčkové na král. komoru v pokutě případlý, z milosti a místo odměny mu zakázané prominut a při dskách zemských vymazán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{1}$ — D. Z. 296, L. 27.)

Jindřich starší Kustoš ze Zubřího a z Lipky pro účastenství své v zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého; avšak statek jeho *Lipka* (kr. Chrudim, dom. Nasa-vrky*) nebyl konfiskován. Teprv když jeho syn *Karel* statek ten l. 1630 prodati chtěl, od král. prokuratora a komory české dne 27. srpna 1630 ke kommissi transactionis byl obeslán, aby komoru spokojil v dílech od jeho otce v pokutě propadlých. (C. 215, K. 64.)

Jindřich mladší a Jiří Kustošové ze Zubřího, nemajíce žádných statků, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byli zproštěni a odešli potom ze země za příčinou reformace. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Kutnauer z Sonnenšteina, měšťan Starého města pražského, v čas zpourey purkmistr a hejtman městský ve věcech vojenských, též obviněn vydrancování kollegia jesuitského, při kommissi exsecutionis (hrdelní) odsouzen vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 *hrdla, cti i statků*, oběšen byl

* Statek *Lipku* — tvrz Lipku s dvorem poplužním, pivovárem a dvory kmety při tvrzi ležícími, ves Bradlo horní s platem ve vsi Javorin, vsi Strítež, Modletín, Vratkov, Hudeč s mlýnem a příslušenstvím — koupil l. 1557 Jan Kustoš od Bernarda Sobka z Kornic za 1200 kop gr. česk. (D. Z. 52, G. 12); a předtím l. 1556 od téhož Sobka ves *Hlubokou* s podacím kostelním a vsi zápisné *Zubří* a Kameničky za 325 kop gr. česk. (D. Z. 52, G. 11.)

dne 21. června 1621 se svým otčímem Sušickým na jednom trámu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. — Zanechal dceru Kateřinu z předešlé své manželky, kteréž odkázal jistotu svou 1000 kop mš. za obcí Malostranskou a 200 kop mš. za stříbro, po bitvě bělohorské do král. komory půjčených. Ostatní jmění náleželo jeho druhé manželce Kateřině. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Kateřina Kutnauerová z Sonnenšteina, roz. Zakostelská z Bilejova, vdova po dotčeném Janovi Kutnauerovi, potom opět provdaná za Jana Nathaniele Vodňanského z Urašova (Vrašova), odešla pro náboženství ze země i s dětmi svými, kteréž nazpět vydati nechtěla. Protož podle cí. patentu z dne 21. června 1628 veškeré jmění její od král. komory bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském, který po synu svém z prvního manželství, Jerolimovi Prunerovi, zdédila. (C. 215, P. 2.)

b) *Statek Litovice* (Letovice, kr. Praž., okr. Unhošť., dom. Tachlovic.) — tvrz a ves Litovice s dvorem poplužním a dvorem v Hořejších Ptčích, s podacím kostelním, 2 osedlými ve vsi Hostivici a platem v Dobrovici se vším příslušenstvím, jak to l. 1559 Šebestian Pruner, měšťan Starého města pražského, od Abunda Šlika za 3375 gr. českých koupil (D. Z. 55, J. 22), pak dotčená Kutnauerová po svém prvním manželu Janovi Jerolimovi Prunarovi zdédila — postoupen byl vedle cí. resoluce z dne 19. října 1630 *Křištofovi Šimonovi sv. pánu z Thunu*, nejvyššímu hofmistru krále Ferdinanda III., za summu odhadní 13.184 zl. rýn., však s tou výminkou, že kupující s dědici svými povinen byl z rybníka k tomu statku náležejícího vodu vedle potřeby jak na hrad Pražský, tak do rybníka v bažantnici na časy budoucí propouštět. (C. 215, G. 13 & K. 41. — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 622, C. 19; 144, L. 11 & 298, O. 8.)

c) *Gruntů při městě Louně*, totiž: *půl domu*, řečeného „na Hvězdě“; *dvůr*, řečený „Červený“, na malém předměstí s rolí, a *dvůr* druhý na velkém předměstí s polem; *zahradu* ve Voborce, dvě chmelničky, louku v Lužeradech a druhou v Kujmě, tři vinice s lisem, z nichž dvě pod Voblíkem, jedna pod Mělcí ležící. Z gruntů těch prodala dotčená Kutnauerová l. 1628 dvůr červený se zahradou *Elisaeovi de Bois* za 3300

terouž summu toliko 954 kopy obdržela; pročez 1634 od král. rychtáře Lounského *Evě Štampa-ic* v summě 1000 kop m., kteréž za král. komo-uzívání odevzdán, až by De Bois zbytek summy kop do komory české odvedl. (C. 215, K. 41.) na 300 kusů dukátův i s úroky, kterou Kutnau-Lounské l. 1620 na vydržení lidu cíś. vojenského že této summy komora česká l. 1631 uvěznová-í Lounských se domáhala; jakož i jistina 126 teré Kutnauerová za některými sousedy Loun- (C. 215, K. 41.)

Kutnauerové žádali marně l. 1640—1657 za na-ených statků, matce odňatých. (Archiv místodržít.

Kutnauer z Sonnenšteina, měšťan Starého města jel hned po bitvě bělohorské ze země, odsouzen n z dne 17. února 1621 a při kommissi exse- 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna *cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na- bito.

eho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům hů* řečený, v Starém městě pražském v osadě e domu Gerlovic ležící, odhadnutý za 1243 kopy od král. komory koupil *Jan Hartung z Harten-* rator německý při účtárně komory české dne 1. 29 za 933 zl. 20 kr. rýn., na kterou summu l. a zbytek jemu cíś. resolucí z dne 14. dubna n byl. (C. 215, K. 41 & P. 2. — Lib. contract. 422.)

vice domu „u Bab“ řečeného, v Tarmarce v Sta-pražském ležícího, odhadnutá za 2862 kop míś., 28 koupila vdova Kutnauerová Estera z Vele-druhá polovice téhož domu náležela, za 2700 kterou summu l. 1628 tuto polovici prodala cíś. i radovi *Rafaelovi Mnišovskému z Sebusina*, jemuž my trhové, 1700 kop míś. král. fisku náležející, služného (ročních 400 kop míś.) od 4. března 4. dubna 1628 per 2033 kop 20 gr. zadržalého. ovici téhož domu prodala táž Estera Mnišov-

skému za 3000 kop. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, f. 401 & 4, f. 135. — Lib. obligation. 4, f. 280.)

c) *Dům Kutnauerovský, též Hatapatovský* neb „u Krocínů“ řečený, v osadě s. Ondřeje mezi domy někdy Adama Jelínka a zádušním v Starém městě pražském ležící, odhadnutý za 4361 kop m., který za 4000 zl. l. 1628 prodán byl od Estery Kutnauerové cís. rychtáři Malostranskému *Filibertovi Emanuelovi de Bois*, tak že ze summy trhové 2086 zl. Kutnauerové a 1913 zl. 20 kr. v pokutě král. fisku připadlo; avšak kupujícímu cís. resolucí 18. června 1629 z milosti 400 kop míš. ze summy trhové sleveno bylo. (C. 215, K. 41. — Lib. contract. caerul. 3, fol. 398.)

d) *Drě chmelnice*, z nichž jedna pod horou Žižkovou za 400 kop m., druhá na gruntech Libenských za 100 kop, a pole na gruntech Špitalských blíž kostela sv. Pavla za 200 kop, dohromady odhadnuté za 700 kop m., v kteréž summě zanechány jsou manželce Kutnauerové na srážku polovice jmění jí náležejícího. (C. 215, K. 41.)

e) *Jistina 300 kop míš.*, pojištěná na zahradě, za branou Poříčskou při zdech městských ležící a Dorotě Finkové, sestře Estery Kutnauerové, měšťance Starého města pražského náležející. Tato zahrada proto, že jistina dotčená od Estery Kutnauerové zatajena byla, v pokutě ujata a v summě 300 kop m. prodána jest l. 1630 perkmistru hor viničných pražských *Samuelovi Pruškovi s Pruškova*, jemuž za vyjevení této jistiny třetí díl z summy trhové poražen byl. (C. 215, K. 41.)

Ze všech těchto statků vynášejících 7858 kop, náležela polovice manželce Pavla Kutnauera Esteře, potom opět prodaná za Šimona Krumlovského, kteréž vedle rozvržení při komoře české dne 13. října 1628 učiněného zanechána byla ze summy trhové. (C. 215, K. 41.)

Albrecht Kutovec ryt. z Ourazu pro své účastenství ve zpouře ujel po bitvě bělohorské s králem Fridrichem ze země; avšak navrátil se, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 osvobozen pokuty, podržel *dům* svůj v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/3 & K. 51.)

Jan Kvos z N. obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdónu. Avšak dle zprávy posla komorního zemřel již před-

tím, nezanechav žádného jmění; bylť předešle stalmistrem u starého Rožmberka. (C. 215, C. 1/4.)

Jaroslav, Rudolf a Křištof bratři Kyjové z Kyjova (Kej z Kejova) a z Hiršfeldu, majíce odejítí pro náboženství ze země, podvolili se při kommissi transactionis dne 9. června 1628 zaplatiti pokutu 300 zl. rýn. za perdon jejich ť otci, *Adamovi* staršímu, udělený. Statek pak po otci zděděný, *Albrechtice* (okr. Česk. Dub.) — tvrz zcela vypálenou a ves Albrechtice s dvorem poplužním, tvrz a ves Svojkov s dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Příšovicí, vsi Zásada a Kamení, s mlýny v Slavíkově a Sedlovicích — prodali dne 23. května 1628 za 16.000 kop mš. (18.666 zl. 40 kr.) *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej v léno přenesl, a nezaplátiv na summu trhovou mimo 300 zl. rýn. ničeho, jakožto léno Fridlandské dne 26. června 1628 opět postoupil zástavou v summě trhově matce dotčených bratří, *Anně Marii z Kyjova*. (C. 215, F. 5/8 & K. 17. — D. Z. 143, B. 26.) Po její smrti statek ten připadl synům jejím, ale poněvadž tito při vpádu saském l. 1631 bez povolení do země se navrátili, statek jejich v pokutě byl ujat od Waldšteina, po jehož zavraždění vedle cíś. resoluce dne 4. července 1636 a 5. srpna 1637 cíś. plukovníkovi *Danielovi Beygottovi sv. p. z Reinerstadtu* na srážku 30.000 zl. z cíś. milosti jemu udělených se statkem *Roven* v summě 21.616 zl. k užívání odevzdán a cíś. resolucí 27. září a 1. října 1644 dědičně postoupen byl. (D. Z. 149, C. 22.)

Marně domáhal se tébož statku Jaroslav Kyj v Sasku zůstávající po smrti bratří svých; neboť při kommissi liquidationis l. 1644 navždy byl odmrštěn. (C. 215, F. 5/8.) I jeho *dvůr svobodný* pustý s 45 korci rolí, ve vsi Lažanech v kraji Boleslavském ležící, po matce jeho naň připadlý (jehož se bezprávně ujal l. 1652 Jan Jeník Zasadský z Gemsendorfu v dluhu domnělém a nikdy neprovedeném, 50 tolarův a úroků za 20 let vzešlých), k nařízení komory české dne 7. září 1665 od hejtmanů kraje Boleslavského k ruce král. fisku byl ujat a cíś. rychtáři Boleslavskému k opatrování odevzdán. (C. 215, K. 17.)

Václav Kyj (Kej) z Kyjova a Hiršfeldu a na Brocně, odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne

28. ledna 1623 *polovice* jmění, propadl: a) Jistinu 5298 kop mš. — b) Statek *Brocno* (Brocen, kr. Litoměřic., okr. Stětí), totiž tvrz Brocno s dvorem popl., pivovárem a mlýnem, městys (nyní ves) Brocno (díl) a ves Chudolazy s 26 poddanými (z nichž l. 1668 bylo pustých živností v Brocně 8, v Chudolazech 5), ves Hubenov (díl) s dvorem popl., díl vsi *Chodče* s podacím kostelním a plat ze vsi Mastýřovic, jak to Alexander Kyj l. 1604 od Vojtěcha Vladislava Vosterského Kaplíře za 17.000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 178, F. 3.) a po jeho smrti bratr jeho Václav Kyj od Kaplíře za 32.000 kop mš. převzal. (D. Z. 183, C. 12.) Statek ten od komory české l. 1623 za summu odhadní 19.500 kop mš. kněžně Polyxeně z Lobkovic byl prodán; avšak byl již tak zpustošený, že jej řečená kněžna za summu dotčenou převzítí nechtěla. Pročež ponechán od komory k užívání vdově Dorotě Kyjové, roz. Kaplířové, a potom její dceři Esteře Juditě, provdané za Kašpara Ratzenbergera z Ratzenbergu, jemuž po smrti jeho manželky k rukám dětí po ní pozůstalých (Jana Krištofa, Bohumíra Konstantina, Anny Sabiny, Eleonory Konstantiny a Evy Doroty) vedle cfs. resoluce z dne 4. února l. 1668 za summu odhadní 10.520 kop 17 gr. proti převzetí všech dluhův, summě odhadní se rovnajících, prodán jest, tak že z toho statku, který po mnoha let zcela zpustlý zůstal a žádného užitku nevynášel, ničeho na král. komoru nepřišlo. (C. 215, K. 17. — Lib. confis. 2, f. 112.)

Dům po Václavu Kyjovi pozůstalý, v Novém městě pražském na Pasířské ulici mezi domy Jana Vacka z Růženého a Blažeje Pauera ležící, který Kej s manželkou svou l. 1623 od Kašpara Vítkového za 925 kop mš. koupil (Lib. contract. 12, f. 80), na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti mel. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Arnešt Kylpus (Hylpus) z Libochova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Volf Fridrich Lamingar z Lamingu a Albenreuthu (Lamingar v. Lamingen) pro své účastenství ve zpoure ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak tento rozsudek král. výpovědí z dne 16.

září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jmění* jeho byl potvrzen. Pročež v pokutě ujat byl statek jeho *Újezd Chodový* (Újezd sv. Kříže, Heiligenkreuz, kr. Plzeň), totiž tvrz sv. Kříž s dvorem poplužním a vesnice Újezd Chodový, Babice (Wabitz), Haselberg, Fuchsberg a Bystřice (Wistersitz) s 50 osedlými (z nichž 44 s potahem a 4 chalupníci). Tento statek, rodu Lamingarův z Bavor pocházejícímu již přes 200 let náležející a od otce Lamingarova Volfa Joachyma l. 1598 za fideicommissum vedle cíś. listu ustanovený, odhadnut byl prve za 16.000 kop míś., potom však od vojska zpustošený toliko za 9862 kopy, a vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1624 postoupen a l. 1630 prodán *bratrovi Lamingara, Volfovi Vilémovi*, cíś. dvorní radě říśské za 11.238 kop míś., kteráž summa cíś. resolucí z dne 25. května 1631 jemu poražena byla z jistiny, již měl na témže statku za bratrem svým; avšak kupující zaplatiti povinen byl vdově bratra svého, roz. hraběnce z Eberšteina, věno její 5000 kop míś. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Ves *Mělnice* (Melnitz) od Lamingara k témuž statku přikoupená, ale nezaplacená, dřívějšímu majiteli byla navráćena. (C. 215, L. 1.)

Volf Joachym Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu provinil se jako jeho bratr Volf Fridrich, avšak navráćiv se do země, sloužil v cíś. vojsku, tak že cíś. resolucí z dne 28. června 1628 provinění jeho mu bylo prominuto. Ale brzy potom odešel opět ze země a vstoupil do služby kurfiřta Saského, v jehož vojsku byl l. 1631 nejvyšším strážmistrem a zahynul v bitvě u Lipska. Pročež při kommissi konfisk. Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, totiž 4000 kop míś., na statku Újezdě Chodovém, jakož i za Adamem Havlem Kocem z Dobrše pojištěných, které však vedle cíś. resoluce z dne 20. dubna 1634 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi* byly darovány. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{3}$, & L. 1.)

Volf Josef Lamingar z Lamingu a z Albenreuthu, při kommissi hrdelní odsouzen jako jeho bratr Volf Fridrich, propadl v pokutě statek *Bělá* (Weissensulz, kr. Plzeň.) — tvrz a ves Bělá s dvorem poplužním a 60 poddanými, z nichž 46 s potahy a 14 chalupníků, se vším příslušenstvím — který po prvé za 18.996 kop, po druhé za 26.000 kop míś. odhad-

nutý, za 18.996 kop mš. vedle cíś. resoluce z dne 28. března 1624 jeho bratrovi *Volfovi Vilémovi z Lamingu* byl postoupen. Když však tento nevinu bratra svého, zatím v cíś. službě vojenské zemřelého, prokázal, tak že zemřelý vedle cíś. resoluce z dne 28. července 1626 co do poctivosti své byl restituován; ponechán byl též statek Bělá beze vší pokuty *Volfovi Vilémovi z Lamingu* za jeho pohledanost 15.000 kop mš., na témže statku pojištěnou, a proti zaplacení dluhův 3000 kop mš., jakož i zapravení 7702 zl. vdově bratrově roz. *Kfelsřové*, k čemuž jemu ponechány byly též jistiny po bratru pozůstalé 6350 kop mš. vynášející. (C. 215, L. 1. — Lib. conf. 2, f. 168.)

Jan Albrecht Lampach, účastniv se zpouřy, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak tento rozsudek jemu po zrušení kommisie nebyl ohlášén, tak že zůstaven byl při statku svém. (C. 215, C. 1/4.)

Křiřtof Jindřich Lampach, pro provinění své v čas zpouřy při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění svého, propadl *dům* na Spálené ulici v Novém městě pražském ležící, v kterém předeřle *Fridrich Lampach* obýval. Dům ten od král. komory dne 29. dubna 1625 vedle cíś. resoluce z dne 19. dubna t. r. cíś. radovi nad počty při komoře české *Kařparovi Krybłovi* byl darován. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 204.)

Filip Lang z Langenfelsu, emigrant Chebský, navrátiv se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské v Chebu l. 1633 statku svého *Iglingen*, v Bavořích ležícího, který k ruce *Albrechta z Waldřteina knížete z Fridlandu* konfiskován byl. (C. 215, E. 2.)

Jan Mikuláš Lang z Langenhartu l. 1629 před kommissi transactionis obeslán byl, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak posel komorní přinesl dne 17. února 1630 zprávu, že Lang již zemřel a statek po něm pozůstalý *Veliké Stroupece* (Stroupec, okr. Žatec.) že drží jeho zeť kapitán *Křiřtof Wilthart*. (C. 215, C. 1/4.)

Mikuláš Langenbruk z Langenbruku pro účastenství své ve zpouře ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež dle patentu z dne 17. února 1621 jmění jeho všecko od král. fisku

v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistina 1113 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — b) *Dům* v Starém městě pražském blíž mostu na rohu proti kolleji jesuitské stojící „u *Danielů*“, potom též Langenbrukovský řečený, který l. 1610 Langenbruk s manželkou svou Lukrecií roz. Šetlinovou od Františka Cortese za 8400 kop mš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, fol. 28) a pak zcela nově vystavěný léta 1619 hraběti Joachymovi Ondřeji Šlikovi prodal za 15.000 kop mš., na kterouž summu toliko 2000 kop bylo zapláceno. Avšak prodej ten v čas zpoury učiněný za neplatný byl uznán a dům dotčený vedle cíś. resol. 27. března 1621 dekretem knížete z Lichtenšteina dne 10. července t. r. *kolleji Jesuitů* u sv. Klimenta v dluhu 5000 kop mš., jež na témž domě pojistěné měli, od císaře vynahrazením škod v čas zpoury vzatých dědičně byl darován a od nich dne 12. dubna 1624 prodán za 20.000 zl. rýn. *knížeti Saskému Juliovi Henrichovi*, po němž pak domem Saským byl nazván. — Manželce Langenbrukové na její díl per 8000 kop mš. z téhož domu povoleno bylo toliko 1700 kop mš. recessem knížete z Lichtenšteina 26. srpna 1623. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, L. 17, P. 2 & S. 65. — Lib. contract. caerul. 3, f. 285.)

Václav starší Lapáček ze Zrzavého učinil se zpoury účastna, vyslav k výpravě vojska stavovského syna svého Jindřicha s dvěma koni; avšak nebyl obeslán před kommissi confiscationis, nýbrž teprv po jeho smrti l. 1627 od komory v pokutě ujat býti měl statek po něm pozůstalý a jeho synům Jindřichovi, Jiříkovi, Zikmundovi a Linhartovi náležející, totiž *Mnich* (kr. Tábor., dom. Červená Lhota), k němuž náležely sídlo (předešle zámek) a ves s 22 osedlými, z nichž 10 s potahem a 4 grunty pusté, 2 chalupníci a 6 chalup pustých, s dvorem poplužním, pivovárem spáleným, mlýnem a 10 rybníky; vsi *Besděčín* s pěti osedlými, z nichž 3 s potahem, a dvorem poplužním; Rosička s dvorem sedlským a 14 osedlými (z nichž 12 s potahem, 1 grunt pustý a 1 chalupa pustá); pak dva osedlí s potahem ve vsi Bořetíně.

Avšak statek ten, odhadnutý za 10.690 kop mš., pro dluhy před tím již prodán byl za 8500 kop mš. *Aleně Sibyle Lapáčkové* roz. z Kokořova, tak že po zaplacení dluhů toliko 2245 kop mš. zůstalo synům dotčeným, již katolíkům

a ve vojsku císařském sloužícím, z nichž Jindřich před kommissi transactionis obeslán dne 18. dubna 1628 za perdon otci udělený 983 zl. složití se uvolil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & L. 3.)

Statek Mnich prodal Jindřich Lapáček l. 1630 (avšak bez vsi Bezděčína, která již na ten čas byla zašlá) za 11.500 kop mš. *Janovi staršímu Černínovi s Chudenic.* (D. Z. 296, O. 16.)

Jakub Lavín z Ottenfeldu, doktor v lékařství, při kommissi confiscationis dne 7. dubna 1623 pokuty za provinění své v čas zpouy byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jaroslav Lavín z Ottenfeldu, měšťan Starého města pražského, při kommissi confiscationis *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, protože při vpádu saském l. 1631 s jinými emigranty do země přišel a též u nepřítelů potřebovatí se dal. Avšak na žádost svou, jsa katolíkem a nemaje žádného jmění, vedle zdání kommissee revisionis *Fridlandské* dne 12. dubna 1636 byl perdonován. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & L. 6.)

Jan starší Ledčanský z Popio a na Třebotově účastnil se zpouy tím, že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti stavů povstalých i sám táhl do Rakous před Vídeň, pak že půjčil peníze stavům k vedení války rebelské, podepsal a zpečetil konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněnou, též od stavů koupil statky duchovní a do desk zemských je sobě vložil. Pro tato provinění při kommissi confiscationis dne 31. října 1622 odsouzen byl *polovice* jmění svého, kteréž v této pokutě všecko dne 2. listopadu 1622 bylo konfiskováno, totiž: a) Některé jistiny, zvláště 800 kop mš. za Adamem z Waldšteina.

b) Statek *Třebotov* (kr. Pražský, dom. Zbraslav.) — tvrz a ves Třebotov s podacím kostelním, dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to Ledčanský l. 1615 od Matouše staršího Hovorčovského z Kolivé Hory za 13.000 kop mš. koupil (D. Z. 189, A. 13)* — který za 5202 kopy mš. odhadnutý od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 21. února 1623 prodán byl za 5000 kop mš. Dru. *Janovi Wence-*

*) Tento statek koupil Hovorčovský l. 1610 od strýce svého Jiříka za 10.000 kop mš. (D. Z. 183, J. 24.)

liusovi s Fliessenbachu, radě při král. appellacích. (C. 215. L. 8. — Lib. conf. 2, f. 449. — D. Z. 141, D. 15 & 620, B. 14.)

c) *Dům* v Starém městě pražském, jdouc k rynku v rohu po levé ruce, kde slove *pod Usdaři*, v osadě sv. Linharta mezi domy Alžběty Payerlové a Tobiáše Karchesiusa ležící, který dle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 19. listopadu 1622 prodán byl *Bartoloměji de Pauli* za 5000 zl. rýn. (2142 kop 51 gr. česk.), z nichž 2000 kop mš. zanecháno bylo čtvero dětem Ledčanského, Benjaminovi, Janovi, Mandaleně a Johance, jimž po jejich matce Regině roz. z Aventinu náležely. (C. 215, L. 8. — Lib. contract. caerul. 2, f. 332 & 3, f. 310.)

d) *Dům s pivovárem* v Novém městě pražském na Dlažďení blíž Nové brány (Prašné věže) ležící, řečený „*Fleišmanovský*“, předešle za 2200 kop mš. koupený, který cís. resolucí z dne 1. srpna 1624 dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 16. října 1624 prodán byl za 5000 zl. rýn. registratoru komory české *Michalovi Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně*. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. confisc. 2, f. 371. — Lib. contract. virid. 12, f. 186.)

e) *Dům* v Novém městě pražském ležící, u *Krkavců* řečený, se zahrádkou, který dle cís. listu z dne 23. dubna 1625 od král. komory dne 2. května t. r. darován byl bez závad *Jiřímu Římskému z Kosmačova*, expeditoru a koncipistu komory české, a Dorotě, manželce jeho, od nichž za 1000 kop mš. byl prodán. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 196.)

f) *Dům* nárožní s příslušenstvím v Novém městě pražském na Koňském trhu ležící, u *Pekarků*, též u *Černého orla* řečený, který Ledčanského manželka Regina l. 1608 za 3200 kop mš. koupila a čtyřem dětem svým zanechala. Nicméně i tento dům omylem byl konfiskován a dle dekretu komory české z dne 27. června 1625 prodán za 3450 kop mš. *Linhartovi Korkovi Cholovskému z Korkyně*, měšťaninu a spolutradnímu Starého města pražského. Ze summy tržové zapláceno bylo opatovi Zbraslavskému 2250 kop mš., od Ledčanského jemu na témž domě pojištěných. (C. 215, L. 8 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 205.)

g) *Vinice* před branou Oujezdskou na poli špitálském ležící, která od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 postoupěna byla za 2000 kop mš. *Václavovi Magerle ze Sobišku*. (C. 215, L. 8.)

h) *Vinice s polem* nad Volšany ležící, řečená *Špitálská*, l. 1615 za 1650 kop mš. koupená, prodána byla l. 1622 od knížete z Lichtenšteina za 800 kop mš. *Vilémovi Jetřichovi Plateysovi z Plattenšteina*. (C. 215, L. 8.)

i) *Vinice na Věnečku* nad potokem Botíčem u Prahy ležící, která l. 1623 *Kašparovi Loselioví*, primasovi Staroměstskému, za 3500 kop mš. byla prodána. (C. 215, L. 8.)

k) *Vinice* řečená „*Votelka*“, za Vyšehradem u Podol ležící, též *chmelnice a štěpnice* s polem za vsí *Dvorce* (Dvoří) u Podol ležící, za 1500 kop mš. odhadnuté, kteréž si o své újmě přivlastnil děkan Vyšehradský, potom Rudolf Trčka, po němž se dostaly hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, E. 4 & L. 8.)

l) *Vinice* pod Emausy ležící, kterou Ledčanský l. 1622 za 1300 kop mš. *Anně Poltové* z Podskalí bezprávně prodal. (C. 215, L. 8.)

Mimo statky vytčené navrátiti musil Ledčanský beze vsí náhrady statky duchovní, totiž *klášteru Zbraslavskému* ves *Malý Kuchařk* (díl, dom. Zbraslav.), *kostelu všech svatých na hradě Pražském* ves *Chejnici* (díl, dom. Choteč.), též dva chalupníky k *děkanství Vyšehradskému* náležející, které léta 1620 od stavův odbojných koupil za summu odhadní 5200 kop mš., zaplacenou až na 1500 kop., z nichž deputatu klášteru Zbraslavskému a ke kostelu všech svatých ročně po 50 kopách odváděti měl. (D. Z. 140, F. 19 & 193, D. 8.)

Dle účtu při komoře české dne 9. května 1653 učiněného vynášelo veškeré jmění Ledčanskému konfiskované po srážce dluhů toliko 21.619 kop mš., z čehož připadla polovice král. fisku, druhá pak polovice Ledčanského dětem, Janovi mladšímu (blbému), Benjaminovi (již †), Majdaleně prve provdané Kronenbergrové, potom Podkostelské, a Johanně Benedinové, neb jejich dědicům. (C. 215, L. 8.)

Jan Ledecký z Granova, bývalý hejtman král. panství Brandýsa a Přerova, utekl ze země po bitvě bělohorské pro účastenství své ve zpouře, tak že při kommissi hrdební dne

14. července 1622 odsouzen byl *hrdla, cti i statku*, který již předtím v pokutě byl ujat, totiž: *dvůr v Dechtarech* (kr. Pražský, dom. Brandýs.), l. 1614 za 4500 kop mš. koupený. Statek ten vedle cíś. resoluce z dne 27. března 1621 *Jesuitům* u sv. Klimenta v Starém městě pražském náhradou za škody jim v čas zpourey způsobené byl darován a od nich l. 1623 za 3800 kop mš. prodán se statkem Sluhy *Jiřímu Benediktovi Beníkovi s Petersdorfu*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & L. 21. — D. Z. 141, G. 17.)

Mikuláš Absolon z Ledské obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel, statek pak Ledská držel na ten čas Otto z Oppersdorfu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Wolf ryt. z Lengenfeldu, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země a sloužil u nepříteli. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi confiscationis Fridlandské, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 všeho jmění; nezanechal však ničeho. (C. 215, E. 2.)

Jan Křištof Albrecht Leskovec z Leskovce, katolík, přistoupil teprv v měsíci červnu 1620 k předešlému snesení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, avšak vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění bylo mu prominuto při kommissi confiscationis dne 9. prosince 1622, takže za perdon mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 toliko složil pokutu 583 zl. rýn. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Karel Lhotka ze Smyslova, nemaje žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn, odešel potom pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku švédském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Lhotský ze Ptení, při kommissi konfiskační dne 10. října 1623 obvinění prokuratora zproštěn, i pokuty při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen, vystěhoval se potom ze země pro náboženství do Pirny, kde ještě l. 1636 zůstával. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{8}$.)

Ladislav a Rácek Ladislav Lhotští ze Ptení, obesláni před kommissi transactionis l. 1629, nepostavili se; neboť Ladi-

slava nedoptal se posel komorní, Racek pak již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Křištof Libnaur z Libňova (Libenaur v. Liebenau) při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty za udělení perdonu byl osvobozen, poněvadž jenom z přinucení odváděl kontribuci stavům povstalým. (C. 215, C. 1/4.)

Petr z Liebentalu obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Mistr Jan Libertýn, měšťan a radní Nového města pražského, odsouzen l. 1624 pro své provinění v čas zpourey k pokutě 250 kop mš.; avšak rozsudek ten zrušen byl vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627, tak že Libertýn pro své škodlivé účastenství ve zpouře (viz Jiří starší Zygel) *všecko jmění své v pokutě propadl, totiž:*

a) *Dům* v Novém městě pražském blíž Velikého sv. Štěpána na rohu v Květonské ulici ležící, u *Tatarků* řečený, i s dílem domu, který Libertýn l. 1620 dne 2. prosince od Jana Muláčka za 450 kop mš. k domu svému přikoupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 317.) Tento dům l. 1627 za 1900 kop mš. odhadnutý, zanechán byl od král. komory vdově *Dorotě Libertýnové* na srážku polovice, z jmění Libertýna jí náležející, kteráž též dům dceři své Lidmile dne 24. května 1628 postoupila. (Lib. contract. virid., 12, f. 280.)

b) *Tři vinice* (jedna na Modřince neb Zmrzlíkovská řečená, za 1200 kop mš. odhadnutá, druhá u Strašic odhadnutá za 700 kop, třetí za Horskou branou ležící odhadnutá za 800 kop), zanechány byly též vdově Libertýnové na její díl, kteráž druhou vinici Samsonovi Lorencovi za 940 kop, a třetí vinici Janovi Ulrichovi za 900 kop mš. l. 1628 prodala. (C. 215, L. 19.)

c) *Vinici* nad vsí Radlicemi, ležící na gruntech kláštera u sv. Anny v Starém městě pražském, za 6066 zl. rýn. odhadnutou, kteráž od král. komory paní *Marií Magdalenu Trčkové* náhradou za dům Knechtovský (Knechthof, jejíž ze statků konfiskovaných koupila a opatovi kláštera Plasského vedle císař. resoluce 7. července 1627 navrátila), v summě 5000 zl. l. 1627 byla postoupena a vedle císař. resoluce z dne

13. srpna 1633 prodána. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

d) Zbytek summy trhové 680 kop mš., které Libertýn pohledávati měl za dům na Koňském trhu na rohu podle ulice v Krakové ležící, * *Kvasyhrachův* řečený, l. 1622 za 1300 kop mš. prodaný Janovi Hnátovi a od tohoto Janovi Turkovi postoupený. (Lib. contract. virid. 12, f. 33 a 41. Viz též Turek.)

Celá pozůstalost Libertýna vynášela 10.115 zl. rýn., z nichž polovice král. komoře, a druhá polovice vdově Libertýnové Dorotě, potom provdané za Tobiáše Vršovského z Těšetína, připadla. (C. 215, L. 19. — Lib. conf. 2, f. 74.)

Jan Hylebrant Licek z Risenburka, při kommissi confiscationis odsouzen k manství, neměl žádných statků dědičných, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. 1/7.) Neboť statek *Koldín* (kr. Kral.-Hrad., dom. Častalovice) — tvrz a ves K. s dvorem poplužním, též dvůr poplužní Kozejcký a vsi Hradiště a Turovy (Turové) — předešle jemu náležející, prodal již l. 1604 za 14.000 kop mš. paní *Markétě Zeidlicové* roz. z Hustiřan. (D. Z. 180, L. 16.)

Sigmund Vilém a Bohuslav Šťastný, bratři Lickové svob. páni z Risenburka pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzení byli *třetiny* jmění, v kteréž pokutě ujat byl od král. komory statek jejich *Domoradice* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), tvrz a ves s dvorem poplužním a mlýnem. Avšak Lickové proti zaplacení třetiny král. fisku náležející zůstavení jsou při statku dotčeném.*)

Sigmund Vilém pak pro své provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzen byl opět dne 16. ledna 1634 při kommissi k *jmění*, které však není vy-

Liedl von Liedlau) utekl po
vrátiv se podle patentu z dne
o *jmění*. Statek jeho *Přimda*
ečko Přimda s platy stálými

Bohunce Lickové, roz. Zárubce
odaly tyto sestře své Anně Klíko-
kop mš. (D. Z. 316, D. 10.)

ročně 120 kop mš. z 81 domů vycházejícími, s podacím kostelním, mlýny, rybníky, 2 kusy lesů i s příslušenstvím, jak tuto část panství Přimdeckého Lidlovův otec Ondřej s manželkou svou Barborou, roz. ze Steinberga, l. 1601 od krále Rudolfa II. za 4425 kop gr. česk. (8850 kop mš.) koupil (D. Z. 130, F. 16 & 175, C. 15)*) — i s domy a dědinami Říčlovými v Přimdě**) — od komory české postoupen byl l. 1621 bavorskému plukovníku *Timonovi Lindlo (Lintelo)*, sv. pánu s *Lindelau* za summu odhadní 8219 kop mš., pak témuž vedle cíś. resoluce z dne 22. března 1631 a 7. prosince 1637 se statkem *Orlovem (Urlau)*, po Tucharovi konfiskovaným, za sníženou taxu 13.857 kop mš. prodán a teprv jeho synovi Jiřímu Maximilianovi vedle cíś. resoluce 22. května 1658 do desk vložen.

Ze summy trhové dáno bylo sestře Lidlové Barboře, provdané Tucharové, náhradou za dotčené statky Říčlové, omylem jí odňaté a výpovědí kommisie revisionis 23. července 1624 jí přisouzené, 3000 kop mš. a za čtvrtý díl statku Přimdy 1200 kop mš. — Naproti tomu vdova po Lidlovi pozůstalá Marie Salomena, roz. z Nostic, s žádostí svou za navrácení věna 6685 kop mš., na statku Přimdě pojištěného, l. 1668 navždy byla odmrštěna, ačkoliv jí l. 1661 od král. prokuratora bylo přirčeno. (C. 215, L. 9. — Lib. confis. 2, f. 399. — D. Z. 311. L. 20.)

Jan Lipanský z Lipan, účastnív se výpravy stavovské s jedním koněm, podvolil se při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 za perdon mu udělený dáti do komory 100 kop mš.; potom dle nařízení komory české z dne 12. července 1631 měl též zaplatiti pokutu za bratra svého *Petra*, po němž se statku *Veliké Lhoty* ujal. (C. 215, C. 1/4 & L. 20.)

Jan Lipnický z Přiběnic vystěhoval se ze země pro náboženství, zanechav dům v Novém městě pražském na Kvě-

*) Zároveň zrušen byl od krále Rudolfa majestat městečku Přimdě l. 1596 udělený, poněvadž obec dluhy, za příčinou vykoupení svého učiněné, zaplatiti nemohla.

**) Říčlový domy v Přimdě s polmi koupil se statkem Orlovem l. 1606 Jan Kašpar mladší Tuchar z Šoberova od Jana Jindřicha Říčka (Ritschel) z Hartbachu za 13.660 kop mš. (D. Z. 184, C. 21), a postoupil je l. 1613 za 4000 kop mš. manželce své Barboře, sestře Maximiliana Lidla.

tonůnské (Štěpánské) ulici ležící „u Šoušů“ řečený, který od král. fisku v pokutě ujat a za 1200 kop mš. odhadnutý vedle cíś. resoluce z dne 14. října 1638 cíś. rytmistru *Janovi Kylianovi s John* za jeho služby vojenské z cíś. milosti dědičně byl darován a postoupen. (C. 215, L. 11. — Lib. contract. virid. 13, f. 346.)

Adam a Jan Lipovští z Lipovice, katolíci, při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 osvobozeni byli pokuty pro provinění své, že dne 1. října 1619 přistoupili k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Za pardon jim udělený zavázali se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit pokuty k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze, totiž *Adam* 60 zl. a *Jan* 200 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Litický z Šonova a na Litici, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení pardonu, nepostavil se, poněvadž posel komorní nikde se ho doptati nemohl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Karel Šebestyan Litický z Litic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za pardon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Litoměřický z Jizbice, měšťan z Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že l. 1620 od stavův odbojných koupil statek duchovní probošství kostela sv. Víta náležející, totiž *vinici* s lisem v Šárkách u sv. Matěje ležící a 24 korce míry držíci, za summu odhadní 700 kop mš. peněz hotových. Tuto vinici musil Litoměřický po bitvě bělohorské dotčenému probošství navrátiti beze vsí náhrady. (D. Z. 140, F. 7 & 193, C. 3.) Viz též Mašterovský.

Krištof sv. pán z Lobkovic a z Hasišteina při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 obvinění z účastenství ve zpouře i pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Vilém starší Popel sv. pán z Lobkovic na Týně Horšovském, Čechovicích a Miřkově, byl již l. 1617 na sněmu zemském dne 8. června proti přijetí a vyhlášení arcivévodý Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě způsobil při králi novém patrný hněv a nemilost; potom od stavův povstalých

za direktora a správce země zvolen, zpečetil akt konfederací, přimlouval se při sjezdu stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a volil též Fridricha falckrabí za krále, za jehož panování byl nejvyšším hofmístrem království Českého, a při sněmě generalním l. 1620 přimlouval se za to, aby Ruprecht synáček mladší krále Fridricha zvolen byl za čekance král. Českého. Pro tato provinění těžká při kommissi hrdelní odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*.

Ale poněvadž k volení kurfiřta Fridricha Falckého za krále mezi stavy osobně se nepostavil, dada mu toliko hlas svůj skrze Pavla z Říčan, pak že hned po bitvě bělohorské první vévodu Bavorského za milost žádal, a při stavech v Praze přítomných to způsobil, že se Ferdinandovi II. hned vzdali; mimo to že Popel jakožto člověk beze všech studií a nevzdělaný od jiných svéstí se dal, konečně, že členové vznešené rodiny Lobkovicův císaři a domu Rakouskému vždy vydatné služby prokázali: z těch příčin podle návrhu knížete z Lichtenšteina a kommissarů Talmberga, Dellio a Strahendorfa trest mu přisouzený vedle král. výpovědi dne 26. května 1621 zmírněn byl, tak že místo ztrestání mečem odsouzen byl *k vězení do smrti*, a všecko jmění jeho král. fisku připadlo. A tak Lobkovic na cíś. poručení od knížete z Lichtenšteina dne 29. dubna 1622 z hradu Pražského, kdež byl uvězněn, na zámek Zbirovský do vězení odvezen, *) a jeho všechny statky od král. komory české v pokutě byly ujaty, totiž:

a) *Horšáv Týn* (Bischof-Teinic, kr. Plzeň.), k němuž náležel zámek Týn Horšovský s městem i předměstími a dvorem poplužním, dvůr poplužní ve vsi Horšově, zámek pustý Herštein s příslušenstvím, vsi celé Semošice, Mrchojedy, Třebnice, Němčice, Březí, Mračnice, Mašovice, Polžice, Medná, Roudná, Kocourov, Křakov, Mízholez (Měšholce), Buková, Bohatá, Malahov, Doubravka, Borovice, Srby, Drahotín, Načetín, Hvozďov, Sirotčí (Malý) Malahov; též na díle vsi Sedlec, Výrov, Jenikovice, Lužec (pustá, nyní Luženice), Vraňov

*) Lobkovicovi na Zbirově uvězněnému vedle cíś. resol. 27. května 1622 přidělen byl avšátní sluha. Mimo to povolen byl jeho synovi na vychování od císaře roční příspěvek 2000 zl., kterýž se mu vedle cíś. resol. 20. května 1622 z komory české vydávati měl. (C. 215, L. 12.)

a Strýčkovice, se vším příslušenstvím, jak to vše příslušelo k arcibiskupství Pražskému a k vrchnosti královské; též vsi Seminovice (Semněvice) a Bozdíše (zašlá), které příslušely ke kostelu Vyšehradskému; jakž toto celé panství zápisné a duchovní l. 1542 král český Ferdinand a arcikníže Rakouské v dluhu 8482 kop gr. českých Janovi mladšímu z Lobkovic a na Mašlově dědičně za statek zpupný a svobodný postoupil. (D. Z. 84, B. 25.)

b) Statek *Čečovice*, k němuž náležely tvrz a ves Čečovice s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi celé Bukovec s podacím kost., Nemněnice, Ostromeče, Černovice a Nouměř, též dílem vsi Všeckoře (Všekary) a Hažovo (D. Z. 1, L. 12 & 250, B. 10), jak to sobě bratři z Gutenšteina l. 1542 do desk vložili a potom Lobkovicům prodali. (Viz též Širntingar Jan Bartol.)

c) Statek *Miřkov*, totiž tvrz a ves Miřkov s dvorem poplužním, dvůr poplužní Nasetičky, tvrz pustá a ves *Svinná* s dvorem popl. a mlýnem, vsi Voplotec (Oplotec), Křebřany, Miřovice (díl) s dvorem poplužním, a ves pustá Chotějovice (zašlá), se vším příslušenstvím, jak to l. 1604 Vilém z Lobkovic od Viléma Miřkovského ze Stropčic a na Vrchlabí za 30.000 kop míš. koupil. (D. Z. 132, F. 7 & 178, D. 12.)

Tyto statky všecky, za 264.627 kop míš. odhadnuté, vedle cíś. resoluce z dne 30. března 1622 prodány byly bez všech závad cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 200.000 zl. rýn., na kterouž summu témuž poraženo bylo 105.000 zl. k potřebám válečným od něho půjčených, pak 60.000 zl. za jeho služby z cíś. milosti jemu darovaných; zbytek pak zaplatil Trautmansdorf kvitancí cíś. dvorského výplatního úřadu vojenského dne 27. dubna 1634. (C. 215, L. 12. — Lib. confis. 2, f. 450. — D. Z. 153, A. 27.)

Mimo statky dotčené propadl Lobkovic též:

d) ves *Chýnov* (okr. Smíchov.), kterou l. 1619 od Ladislava Abdona Ludvíkovského Bezdrůžického z Kolovrat za 3450 kop míš. koupil a ke vsi *Tursku* (od direktorů konventu špitálu Křižovnického v Praze l. 1619 odňaté a Lobkovicovi postoupené) připojil. Tyto vesnice hned po bitvě bělohorské od knížete z Lichtenšteina křižovníkům byly navraceny, Chýnov pak arcibiskupovi Pražskému postoupen dle

zprávy převora křížovníků dne 13. července 1623. — e) Jistiny 8150 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — f) *Dům* v Menším městě pražském za branou Píseckou (Sandthor), nákladně vystavěný, který za 8000 zl. odhadnutý vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 2. července 1621 *Leovi Burianovi Berkovi s Dubé a Lipého* za 2000 kop mš., k potřebám válečným půjčených, byl postoupen. (C. 215, L. 12.)

Konečně navrácen byl proboštství kapitoly kostela hradu Pražského statek duchovní — tři lidi osedlí ve vsi *Veltrusích Velikých* (kr. Praž., dom. Jevíněves) s platy a příslušenstvím — který Lobkovic l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 250 kop mš. zcela zaplacenou koupil. (D. Z. 140, E. 18 & 193, B. 4.)

Bohuslav Log (Loj) z Netky při kommissi konfiskační zproštěn, října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey byl dne 3. protože neměl jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Fridrich Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), dada se v čas zpourey se synem svým válečně potřebovatí ve vojsku stavovském, při kommissi konfiskační l. 1622 odsouzen byl všeho jmění, z císař. milosti pak při dvou třetinách zůstaven. Jeho statek *Poutnov* (Pauten, kr. Cheb., okr. Teplá), půl vsi Poutnova s dvorem poplužním, od komory české l. 1623 za peníze jí půjčené postoupen k správě sekretáři kláštera Tepelského *Valentinovi Schindlovi s Hirschfeldu*, jemuž l. 1627 za summu odhadní 1701 kop mš. dědičně byl prodán. (C. 215, L. 13. — Lib. conf. 2, f. 395. — D. Z. 143, K. 15 & 295, F. 5.)*)

Sabina Lochnarová z Palič, roz. Kfelšřova, navrátila se při vpádu saském l. 1631 do Chebu, podporovala nepříteli a zmocnila se statku *Těšova* (Teschau, okr. Kinžvart.), který před emigrací svou Metternichovi prodala. Pro toto provinění při kommissi konfis. Fridlandské v Chebu l. 1623 odsouzena byla k pokutě 300 zl. rýn. (C. 215, E. 1 & L. 13.)

*) Druhý díl vsi Poutnova se sídlem (domem), od vojska zcela zpustošený, koupil l. 1622 MDr. Jití Brand od vdovy Anny Marie, pozůstalé po bratru jeho MDr. Jindřichovi Václavovi Brandovi s Brandenfelsu, měšťanu Plzeňském, který též statek od Daniela Ričla s Hartenbachu l. 1616 za 7000 kop mš. koupil. (D. Z. 192, C. 25.)

Volf Křištof Lochnar ryt. z Palič (Lochner von Paelitz), bývalý sudí zemský kraje Loketského, odešel pro náboženství ze země, potom navrátil se s rodinou svou k náboženství katolickému přistoupil a proto při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítelé, tak že při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském zřízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, kteréž Albrechtovi z Waldšteina knížeti z Fridlandu připadlo, totiž: statky *Mnichov* (Münchhof, okr. Locket.), tvrz a ves s dvorem poplužním, a *Jimlíkov* (Imligau, okr. Locket.), ves s dvorem poplužním. Tyto statky za 20.000 zl. odhadnuté od Waldšteina byly postoupeny cís. plukovníku *Alexandrovi Borri*, jemuž po smrti Waldšteina cís. resolucí z dne 4. července a 20. srpna 1636 odměnou za jeho věrné služby byly darovány. (C. 215, C. 1/4, E. 1 & L. 13. — D. Z. 146, E. 4.)

Ale statek *Jimlíkov* nenáležel Lochnarovi, nýbrž jemu jakožto poručníku dětí po *Jiřím Reisengrúnerovi z Grünlassu* v summě 3000 kop míš. byl zastaven. Protož syn Reisengrúnerův Sigmund, někdejší plukovník švédský, l. 1650 ucházel se na základě míru Westfalského o navrácení téhož statku, jakož i vsi *Sponseľ*, kterou jeho strýc Adam Reisengrúner Vilémovi Winklerovi v summě 300 kop míš. předešle zastavil; není však vyčteno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, R. 16.)

Adam Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, kommissar při někdejší direkcí stavův odbojných, ujel po bitvě bělohorské ze země, provázeje na útěku do Němec krále Fridricha Falckého, jehož komorníkem byl, zemřel l. 1622 v Sedanu, poraněn byv na cestě nešťastnou náhodou. (Skála, V. st. 273.) Patentem z dne 17. února 1621 a při kommissi executionis dne 5. dubna vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito bylo. Statkův pozemských nezanechal; neboť polovici statku *Březnice*, jemu náležející, prodal již l. 1615 manželce své Lidmile, roz. Černínové (D. Z. 188, K. 7), která týž statek l. 1623 Přibískovi Jeníškovi z Újezda za 32.000 kop m. prodala. (D. Z. 141, C. 9.)

Mezi svršky a skvosty jeho, k ruce král. fisku ujatými, byly též zlatý kříž s orlem a zlatá stužka na krk, obé diamanty vysázené, které Lokšan skrze žida svého Eliáše Presnice u žida Rabi Salomena Puriaka za 1100 kop mš. zastavil. Tyto skvosty cís. rychtář Starého města pražského Osterštok a doktor práv Kapr z Kapršteina od žida vyzdvihi, dadouce jemu za summu půjčenou i s úroky zlatou stužku drabokamy a perlemi vysázenou a též od Lokšana zastavenou; avšak z toho král. fisku ničeho neodvedli, majíce při tom zisku do deseti tisíc kop mš., jak z vyšetřování vedle cís. resol. dne 27. ledna 1638 od komory české zařízeního dle udání a svědectví židů jmenovaných, ale již po smrti Ostrštoka a Kapra, na jevo vyšlo. (C. 215, L. 14.)

Jiří Lokšan sv. pán z Lokšanu a na Březnici, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl polovici statku *Březnice* (kr. Plsek), totiž půl zámku a městečka Březnice s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Bobovice, Počaply, Velenice, Piňovice (Pňovice), Mřetín a Bor s dvorem poplužním. Tento statek prodán byl l. 1623 za summu odhadní 22.558 kop m. od komory české král. prokuratoru *Přibíkovi Jeníškovi s Újezda*, jenž i druhou polovici téhož statku od manželky Adama z Lokšanu za 82.000 kop mš. koupil. (C. 215, C. 1/2 & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 28 & C. 9; 194, J. 6 & 620, B. 23.)

Ves však *Bor* s dvorem poplužním a příslušenstvím, omylem konfiskovaná, navráćena byla l. 1623 manželce Lokšanové Anně, roz. ze Stržtěže; neboť tato jí l. 1616 od manžela svého za 4000 kop mš. koupila. (D. Z. 292, N. 26.) Její syn Adam Loubský z Lub prodal pak l. 1642 ves Bor za 5000 kop mš. Přibíkovi Jeníškovi z Újezda. (D. Z. 305, C. 2.)

Lokšanová pak l. 1638 při kommissi transactionis uvolila se za svou pohledanost 20.000 kop mš. a věno 4000 kop na statku Březnickém přijati toliko 15.000 kop m., na kterouž summu cís. pojištění t. r. obdržela. (C. 215, L. 14.)

Václav Lokšan sv. pán z Lokšanu při kommissi konfiskační dne 12. prosince 1622 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež jeho statek *Tochovice* (okr. Březnice) — městys Tochovice s dvorem poplužním a vsi Ostrov, Vrančice, Kletice,

Hořičany (Hořejany), Stará Voda, Hořapsko (Horyčabsko), Lisovice, Voslým (Osly) a Vacikov — v pokutě ujat a za summu odhadní 23.381 kop mš. prodán byl l. 1623 *Přibíkovi Jeníškovi z Újezda*. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & L. 14. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, D. 29; 194, J. 9 & 620, B. 23.)

Lokšan Václav i Jiří neobdrželi ničeho na polovici jim ponechanou; neboť statky jejich nad summu trhovou byly zadluženy. Avšak z dluhů těch přisouzeno bylo na obou statcích toliko 13.966 kop summy hlavní a 9072 kop úroků zadržalých, od nichž věřitelové k ruce J. M. C. upustili. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Martin Lomnický, erbovní č. dědiční měšťan v městě *Veselí*, od stavův povstalých přinucen byl k hotovosti veřejné; nemaje však jmění žádného při kommissi transactionis dne 21. července 1629 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

David a Jindřich Lorenzdorf z Lorenzdorfu, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzeni *k manství*, neměli jmění žádného, tak že dne 13. června 1623 pokuty byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam Jaroslav Loubský ryt. z Lub při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, avšak jsa katolík, výpověď z dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a podržel v dědictví statek svůj *Myslín* (kr. Písek, dom. Orlík.), k němuž náležely vesnice Myslín s dvorem poplužním, krčmou výsadní a mlýnem, Stražiště s dvorem poplužním, krčmou a podacím kostelním, Plíškovice (díl) s 2 osedlými a krčmou, Bor (díl) s 3 osedlými a krčmou výsadní, též ves pustá Lhotka, s mlýny poplužními, lesy, rybníky a příslušenstvím. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — D. Z. 171, E. 14.)

Brykci Ctibor Loubský ryt. z Lub, katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 odvésti k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze 14 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. složit měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Loubský ryt. z Lub, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi

transactionis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složití 40 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. Potom vystěhovav se za příčinou reformace ze země do Pirny, přijel při vpádu saském l. 1631 s nepřítelem, je- muž sloužil, do Prahy, kde Pražanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Pročež při *kommissi confisc. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl pohledanost svou na statku *Myslíně*, jeho bratrovi Adamovi náležejícím, který l. 1595 za 8500 kop mš. bratru svému Hynkovi prodal. (D. Z. 171, D. 14.) Ale poněvadž se k víře katolické přihlásil, povoleno mu bylo navrátiti se z Pirny do Čech vedle cíř. resoluce z dne 14. srpna 1635, a zůstaven byl při jmění svém, když se stal katolíkem. (C. 215, C. 1/7 & L. 4.)

Jan Loubský ryt. z Lub pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 8. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen všeho jmění, avšak z milosti zůstaven byl při *polovici*, v kteréž pokutě všechny statky jeho byly konfiskovány, totiž:

a) Statek *Zalužany* (kr. Písek, dom. Vorlík), *) k němuž náležely sídlo a ves Zalužany s dvorem poplužním a 50 poddanými osedlými, z nichž byli ve vsi Zalužanech 42 (19 s potahy, 16 chalupníkův a 7 pohořelých), ve vsi Oujezdci 4 (1 s potahem, 1 chalupník a 2 pohořelí), ve vsi *Daleky* (zašlá) 4 (2 pohořelí a 2 chalupy pusté); též 7 rybníků, zejména Ždárský, Dalecký, Počal, Smrt, Loubský, Na dráhách a Hubatorský. Tento statek od král. komory l. 1623 prodán byl paní *Marii Maximilianě ze Sternberka*, roz. hraběnce z Hohenzollern, za summu odhadní 23.851 kop mš., kterou kupující si porazila na úrocích zadržalých ze summy 232.640 kop mš., půjčené l. 1623 od Adama hraběte ze Sternberka na král. statky Chomútov a Přísečnice. Ale poněvadž summa

*) Statek *Zalužany* — tvrz a dvůr poplužní ve vsi Zalužanech a díl téže vsi s rybníky, lesy a podacím kostelním, ves Niňovice (díl) — též tvrz v *Myslíně* s dvorem poplužním a celou ves tudíž, s 2 mlýny, lesy, podacím kostelním a vším příslušenstvím, *Vilém Loubský z Lub* po shoření desk dal sobě opět vepsati l. 1549. (D. Z. 251, A. 5.) — *Díl vsi Zalužan* koupil *Adam Loubský* l. 1576 za 1400 kop mš. od Křištofa ze Švamberka na Vorlíku (D. Z. 62, O. 12) a předtím l. 1573 několik dědin u Zalužan za 400 kop gr. česk. (D. Z. 61, K. 21.)

trhová nebyla zaplacená hotovými penězi dle smlouvy trhové, nebyla schválena tato smlouva, ani do desk zemských vložena. Protož dle dobrého zdání král. prokuratora a komory české z dne 11. a 20. ledna 1685 dědic dotčené Sternberkové, *Václav Vojtěch hrabě z Sternberka*, nahraditi měl summu trhovou i s úroky (dohromady přes 100.000 kop míš.) král. fisku, který z té příčiny zveden byl v statek Zalužany. (C. 215, C. 1/5 & L. 4. — Lib. conf. 2, f. 57.) Ale vedle cíś. resoluce z dne 17. května 1697 nejenom statek Zalužany, který zatím komora česká cíś. plukovníku *Karlovi Arnoštovi z Beisingen* prodala, hraběti ze Sternberka byl navrácen a se statky *Ratajským, Brníkovským, Horažďovickým a Evaňským*, l. 1622 Adamovi ze Sternberka prodanými, do desk zemských vložen, nýbrž i témuž Sternberkovi za ustoupení od summy 1,502.160 kop míš., jemu od král. komory povinné, pojištěna byla jistina 124.224 kop míš. s úroky od sv. Jiří l. 1697 znovu běžícími, jakož i 414.898 kop míš. úroků až na ten čas zadržalých. (D. Z. 468, D. 7—22.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který Loubský l. 1612 za 700 kop míš. od Horatia Fontana de Brusata koupil a brzy potom prodal Kašparovi Bechyňovi, po němž se dostal jeho synovi Jiříkovi, potom Oldřichovi Bechyňovi a konečně Ladislavovi Hozlaurovi, který jej l. 1623 držel. Přes to všecko dům ten dle zdání král. prokuratora jakožto statek Loubského l. 1623 v pokutě ujat byl, poněvadž na něj žádný z vytčených majitelů neměl zápisu při knihách městských. (C. 215, L. 4.)

Po zaplacení dluhův ze všeho jmění, k němuž též jistina 1600 kop míš. náležela, připadlo na polovici Loubskému z milosti ponechanou 12.000 kop míš. Avšak i tato summa, jakož i pozůstalost 9428 kop Loubskému po jeho manželce a dceři náležející, tedy v jedné summě 21.428 kop m. ujato bylo od král. fisku, poněvadž Loubský o vytčené pohledanosti se nepřihlásil v čas při kommissi liquidationis. I Loubského dědicové, synové *František a Václav*, pak dcery *Anna a Eulélia Ottília*, kteří po mnohá léta spravedlnosti své se domáhali, z téže příčiny l. 1685 při kommissi revisionis vedle dobrého zdání král. prokuratora byli odmrštěni. (C. 215, L. 4.)

Jan Joachym Loubský ryt. z Lub., katolík, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpouřy pro chudobu svou byl osvobozen. (C. 215, C. 1/9.)

Joachym Ladislav Loubský ryt. z Lub na Renčích, Snopoušovech, Hořejší a Dolejší Lukavici, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 (publik. dne 7. února) odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) statek *Lukavice dolejší* (kr. Plzeň., okr. Přestic.), tvrz a ves Lukavice s dvorem poplužním, pivovárem a ovčínem, díl vsí Hořejší Lukavice a Lišice (Lišce), ves Krašovice,*) tři chalupy pusté v Lomech řečené, s mlýnem spáleným; — b) statek *Renč* (Reneč, Renče, Rentsch, okr. Přestic.), tvrz a ves Renč s dvorem poplužním a vsí Snopoušov (Schnapautzen) s dvorem popl., Vodokrty s dvorem popl., Osek (Wossek), Libakovice (Libaken), Plevňov. Kníže (Knihy) a Háje (Haj), též dědinu *Dílče* řečenou pod Plevňovem, kterou Loubský l. 1602 za 300 kop mš. od Johanky Švihovské koupil. (D. Z. 177, Q. 22.) Oba tyto statky, nebyvše ani odhadnuty, po nechány opět a prodány byly témuž Loubskému od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 10. dubna 1623 za 49.750 kop mš. proti zaplacení dluhů, kteréž dle zprávy Loubského (avšak nepravdivé) více nežli ty statky v taxě vynášely, tak že z týchž statků král. komoře nic nepřipadlo.

Loubský pak postoupil hned statek *Renč* synu svému *Adamovi Jaroslavovi* v summě 30.000 kop mš., který jej hned l. 1623 hraběti *Filipovi Kracovi z Šarfenšteina* za 64.000 kop mš. prodal. (D. Z. 153, J. 3.)**) — Téhož léta dne 12. července prodal Loubský i druhý statek *Dolejší Lukavice* paní Lidmile Žákavcové ze Žákavy, roz. z Kokořova, za 50.000 kop mš., kteráž jej postoupila Kracovi, od něhož l. 1627 za 26.000 kop mš. Divišovi Kocovi byl prodán. (D. Z. 142, L. 18 & 293, R. 10.)

Poněvadž takto Loubský král. fisku veliké ublížení a škodu učinil a mimo to i mnoho jistin, které za lidmi měl,

*) Ves *Krašovice* (Krasavče) s příslušenstvím koupil *Loubský* l. 1597 za 5200 kop mš. od Michala Španovského z Lisova. (D. Z. 172, G. 27.)

**) Po odpravení Krace postoupen statek ten l. 1642 témuž Loubskému v taxě 53.617 kop mš. na porážku jeho pohledanosti na něm per 29.399 kop mš. — Viz *Krac*.

neoznámil a ututlal; pročež jeho syn *Adam Jaroslav* vedle cís. resoluce z dne 15. prosince 1635 měl zaplatiti pokutu 15.000 zl., kteráž vedle cís. resol. 23. února 1636 na 4000 zl. byla zmírněna. — Mimo to vedle nařízení komory české z dne 29. února 1639 postoupiti musil z jistiny zamlčené per 7200 kop míš. i s úroky od l. 1623—1639 per 6696 kop král. fisku polovici vynášející 6948 kop m. — Pohledanosti některých věřitelů na statcích Loubského ještě l. 1679 při kommissi revisionis nebyly vyřízeny. (C. 215, L. 4. — Lib. conf. 2, f. 339 & 407. — D. Z. 141, G. 22; 292, E. 2 & 293, R. 8.)

Křištof Častolar Loubský ryt. z Lub a na Senči, katolík, podepsal dne 1. října 1619 přísahu stavův odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, jakož i zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha kurfiřta falckého, ale vyhradil si, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 jemu bylo prominuto, tak že byl i pokuty za udělení perdonu osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Kašpar Luk, doktor práv, rada nad appellacemi za Fridricha falckého a předtím sekretář německý v direkcii stavův odbojných, od nichž vyslán byl dne 21. září 1618 s hrabětem Joachymem Ondřejem Šlikem, Fridrichem z Bělé a Martinem Fruweinem k sjezdu knížat a stavův slezských, aby s nimi smlouvu o pomoc učinil. Pro toto účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na Malé Straně, pak při kommissi exsecutionis dne 17. července 1621 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, avšak vedle král. výpovědi z dne 26. července 1621 udělena mu milost taková, že do vězení na hrad Křivoklát z Bělé věže dne 24. srpna 1621 odvezen jest.*) Statky pak jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Dům* v Menším městě pražském

*) Na žádost jeho manželky Kateřiny povoleno dne 18. června 1622 od knížete z Lichtenšteina uvězněnému to polehčení, aby časem z vězení na dvůr zámecký puštěn na vzduchu mezi strážemi procházeti se směl, a propůjčeno mu černidla a papíru, aby manželce své, kteráž k opatrování dítek do Slezska odešla, psáti mohl. Na druhou její žádost povoleno dne 31. května 1623, aby mu zámecký hejtmán na straně, *svláště masa a sýru*, neujímal, nýbrž lepší stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po žejdlíku vína dával. (C. 215, L. 18 & S. 41. — Viz Stolz Mikuláš.)

na konci mostu ležící, který od komory české za summu odhadní 2500 kop mš. cí. poštmistru *Ferdinandovi Bruggerovi z Grönenburgu* na srážku služného zadržalého l. 1622 postoupen byl, avšak vedle cí. resoluce z dne 14. května 1625 priorovi řádu Melitanského z milosti odevzdán býti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v Bosácké ulici ležící, který vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 11. května 1622 *Janovi Lorencovi Jerobovi* za 100 kop mš. předešle císaři k potřebě válečné zapůjčených postoupen byl, tak že mu ostatní summa trhov. od císaře byla darována. (C. 215, L. 18 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 44.)

Ferdinand Karel a Matyáš Lukavečtí ryt. z Lukavce při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni; *Ferdinand* pak při kommissi tractationis de pio opere zavázal se složit 275 zl. na collegium nobilium u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan starší Lukavecký z Lukavce a na Vonšově zemřel l. 1618 počátkem zpouř, jíž se účastna učinil, tak že statek jeho *Vonšov* (Onšov, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.)* — tvrz a ves Vonšov s podacím kostelním, pivovárem, dvorem poplužním, panským mlýnem a lesy, též ves Těškovice (dle D. Z. 178, B. 29) — k ruce král. fisku ujat býti měl. Avšak syn po něm pozůstalý *Ferdinand Karel* ten statek s povolením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 prodal příbuzné své *Anně Julianě Beřkovské*, roz. z Amšatu, za 5500 kop mš. — Z této summy trhov. kteráž vlastně král. fisku připadla a náležela, ačkoliv Lukavecký odsouzen nebyl, postoupila komora česká dskami zemskými dne 4. února 1658 vedle cí. resoluce *Rudolfovi Tycho Gansnebovi Tengnoglovi z Kampu*, cí. radě, soudci zemskému a hejtmanu hradu Pražského, 5800 zl. kapitalu i s úroky, a ostatních 1674 zl. *Janovi Ignacovi Cukrovi z Tamfeldu* na porážku dluhů jim od král. komory povinných. — Tengnoglova dcera Lidmila z Lišova domáhala se summy dotčené

*) Díl tvrze Vonšovské s dvorem poplužním, mlýnem a příslušenstvím koupil Lukavecký l. 1614 od sester *Johanny Těminové* a *Anny Pražákové* za 700 kop mš. (D. Z. 136, P. 28.)

ještě l. 1673 při kommissi revisionis & liquidationis. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 478. — D. Z. 292, C. 17.)

Jetřich Adam Lukavecký z Lukavce při kommissi confiscationis dne 14. července 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Kamberk* (kr. Tábor., dom. Ml. Vožice), totiž tvrz a městečko Kamberk s dvorem popl., a vsi Předbořice, Kočov (Chočov), Skrejšov a Hrnčíře, též dílem vsi Vosná (Osná), Pravětice (okr. Vlašim.) a Daměnice s dvorem popl. (okr. Vlašim.). Statek ten od komory za summu odhadní 17.803 kopy m. l. 1624 koupil cizozemec *Jan Jakub Kalnberg ryt. z Kalnberga*, cíś. plukovník, jemuž cíś. resol. 19. června 1624 summa trhová z milosti prominuta a ještě 2000 zl. z jiných král. důchodů vykázáno bylo. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 314. — D. Z. 153, L. 18 & 143, C. 14.) Po smrti Kalnberga připadl statek ten opět král. komoře a darován byl děkanovi stiftu Pasovského. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Mimo to propadl Lukavecký jistinu 2000 kop na statku Libanickém (C. 215, L. 15); pak *dům* v čtvrti Zderazské v Novém městě pražském ležící, který teprv na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{9}{12}$.)

Lukavecký obdržel na místě dvou dílů z milosti mu zanechaných per 6535 kop, a pohledanosti manželky své per 8000 kop, dne 15. května l. 1628 cíś. pojištění toliko na 11.868 kop m., tak že z jeho dílu král. komoře 2666 kop a na úrocích zadržalých 5280 kop m. připadlo. Pozůstalost manželky Lukavecké Lidmily Kristiny, roz. z Dobřenic, per 2000 kop m. ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kateřina Lukavecká z Lukavce, roz. z Wildšteina, s manželem svým pro náboženství l. 1620 ven ze země odešla. K nařízení knížete z Lichtenšteina dne 21. prosince 1621 pozůstalost její, totiž *dvůr svobodný ve vsi Přistoupímě*, za Brodem Českým ležící, s ovčínem, mlýnem, štěpnicí, dědinami a jiným příslušenstvím, též *dvůr pustý při městě Kolíně, Filipovský řečený*, ke dvoru Přistoupímskému náležející, se všemi svršky a nábytky postoupen byl (*s dvorem manželským na Chrasti* bratřím *Linhartům z Neuenberga* náležejícím) k držení a užívání Janovi Danielovi Kaprovi z Kapr-

šteina, císař. radovi a místosudímu dvorskému, za summu 2000 kop m. do král. komory půjčenou. Po smrti Kapra postoupeny ty dvory od sirotek jeho l. 1627 za 2350 kop m. *Albrechtovi Bernardovi Maternovi z Květnice*. O navrácení jich ucházela se dotčená Lukavecká l. 1640, prokávající nevinu svou; avšak vedle dekretu komory české z dne 18. prosince 1653 odmrštena jest, poněvadž ty dvory jakožto statky odběžné podle patentů l. 1630 prošlých do král. fisku připadly. (C. 215, L. 15. — D. Z. 152, G. 25.)

Mikuláš starší Lukavecký z Lukavce odsouzen při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 *polovice* jmění svého, propadl statek *Všebořice* (Schebořic, kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který za summu odhadní 11.575 kop m. od komory koupil *Volf Jiří sv. pán z Petyngu* (Pöttingu) dne 14. července 1623. Na polovici z summy trhové, Lukaveckému z milosti ponechanou, totiž 5787 kop m., jeho dcerám *Lidmíle, Kateřině a Heleně* teprv dne 26. srpna 1638 dáno jest císař. pojištění. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Mikuláš mladší Lukavecký z Lukavce přistoupil k sňatku se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, pak ke konfederaci týchž stavů s jinými zeměmi učiněné. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Lukavec* (kr. Tábor., okr. Pacov.), k němuž náležely tvrz a městys Lukavec s dvorem poplužním, a vsi *Týmova* (Týnová, Týnoves, Theindorf), *Mezilesí* (Meziles-thein), *Velká* (Veliká ves, Grossdorf) a *Lhota* (Salačova). Statek ten od král. komory za summu odhadní 40.660 kop míš. dne 14. července 1623 prodán byl císař. nejvyššímu *Volfovi Jiřímu sv. pánu z Pöttingu*. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.) — Pohledanost manželky Lukaveckého *Anny Benigny*, roz. ze *Skuhrova*, v summě 4000 kop míš. na statku tom pojištěná, ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Petr Lukavecký z Lukavce a na Paběnicích, při kommissi konfiskační dne 27. ledna 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil se k přijetí léna na statek *Paběnice* (kr. Čáslav., okr.

Kutná Hora), zámek a městečko Paběnice s dvorem poplužním,*) který odhadnutý za 6066 kop míš. po smrti Lukaveckého l. 1625, poněvadž dědicův mužského pohlaví neza-
nechal, na krále připadl, a vedle král. resoluce 2. září a 16.
října 1630 k fundaci kolleje jesuitské do Hory Kutny za dě-
dictví svobodné darem postoupen a z desk dvorských pro-
puštěn byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$, K. 42 & L. 15. — Lib. conf. 2,
f. 400. — D. dv. 53, f. 96. — D. Z. 144, C. 17.)

Mimo to měl Lukavecký statek *Třebešice* (Třebečice,
kr. Čáslav., okr. Kutná Hora), tvrz a ves s dvorem popluž-
ním, který l. 1617 od synův a dědicův po Sigmundovi Ma-
ternovi z Květnic za 8100 kop míš. koupil a l. 1620 v téže
summě manželce své Johance, roz. z Dobřenic, prodal. Avšak
smlouvy ty, poněvadž v čas zpourey do desk vložené, byly
zrušeny a vymazány (D. Z. 140, B. 11 & 192, G. 16 & 20),
ale potom opět do desk vloženy (D. Z. 254, S. 13), tak že
Johanka Lukavecká statek Třebečice l. 1627 prodala za 7000 zl.
ryn. paní Eufemii Lehnerové roz. z Dobřenic a na Modle-
tině. (D. Z. 299, Q. 15.)

Naproti tomu propadla táže Lukavecká *dům svůj v Kutné
Hoře*, který před odjetím svým pro náboženství ze země
Adamovi Studeneckému z Pušíněvsi l. 1630 postoupila. (Viz
Hora Kutná.)

Smil Lukavecký ryt. z Lukavce účastnil se zpourey jako
Mikuláš mladší a při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen
polovice jmění, propadl: a) jistinu 4100 kop míš.; — b) sta-
tek *Křešín* (kr. Čáslav., dom. Kralovice dol.), tvrz a ves
s dvorem poplužním, který od komory české vedle cíś. reso-
lucce z dne 14. července 1623 koupil *Volf Jiří svob. pán*

*) Petr Lukavecký koupil l. 1600 za 25.100 kop míš. statek sirotčí
po Jetřichovi Lukaveckém posůstaký, totiž: tvrz *Kluky* (okr. Čáslav)
s pivovárem a dvorem poplužním, ves Kluky s dvorem poplužním řeče-
ným Dvořákovským a podacím kostelním, ves Třebešice (díl) s dvorem
poplužním Šimačkovským a s podacím kostelním v Loších (Lochy); zá-
mek pustý *Paběnice* (okr. Kutná Hora) s dvorem poplužním, městečko
Paběnice celé a ves Třebonín (díl) s podacím kostelním, mlýnem pod
Zbyšlaví a příslušenstvím. (D. Z. 175, D. 24 & 131, H. 22.) — Tento sta-
tek, avšak bez zámku a městečka Paběnic, koupil od Lukaveckého před
zpourou (rok není výtčen, tak že tento prodej se zdá býti jen na oko
uzavřen) *Jan Rudolf Trčka* za 10.000 kop míš., jemuž teprv l. 1628
od bratra Lukaveckého Jindřicha do desk byl vložen. (D. Z. 143,
A. 12.)

z Pöttingu za summu odhadní 15.096 kop mš., z čehož polovice 7548 kop pojištěna byla Lukaveckému. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 470. — D. Z. 147, J. 6 & 301, O. 9.)

Syn Lukaveckého *Bohuslav* domáhal se l. 1636 dílu otci jeho ze statku Křešína náležejícího, i úrokův od léta 1623—1636 jemu v summě 5887 kop mš. přisouzených; není však vytčeno, zdali něco obdržel. (C. 215, L. 15.)

Albrecht Hildebrand Lukavský ryt. z Lukavice, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za pardon mu udělený k alumnatu sv. Jakuba složit 200 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommissee z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Beneš, Jaroslav a Ladislav, bratři Lukavští ryt. z Lukavice, katolíci, účastnili se osobně výpravy válečné stavů povstalých; protož zavázali se při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za pardon jim udělený složit pokutou jistiny své, které měli za král. komorou českou, totiž Beneš a Jaroslav po 933 zl. 20 kr. a Ladislav 2370 zlatých i s úroky zadržalými. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan mladší Lukavský ryt. z Lukavice, pro těžké provínění své v čas zpoury při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen všeho jmění, z cís. milosti však při třetím dílu zůstaven, propadl statek *Domanice* (kraj Písek, okr. Strakonice.), který od komory české léta 1623 koupil hrabě *Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka*, cís. tajný rada, nejvyšší komorník a president komory české, za summu odhadní 6850 kop mš., z kteréžto summy Lukavský z milosti 2403 kopy obdržel a jeho sestře pohledanost její 1785 kop vykázána byla. (C. 215, L. 15. — Lib. conf. 2, f. 202. — D. Z. 141, K. 29 & 292, L. 10.)

Petr Lukavský ryt. z Lukavice zemřel léta 1623, nezanechav žádného statku. Bratr jeho v Žereticích, poručník jeho dětí, obeslán byl dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za pardon bratru jeho udělený; není však vytčeno, zdali nějakou pokutu zaplatil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Lukavský ryt. z Lukavice při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl pardonován,

protože neměl jmění a že přijal víru katolickou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Arnošt Lungwic z Lungwic, katolík, přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte za krále; pak vypravil v čas zpouřy syna svého Albrechta k veřejné hotovosti. Protož po smrti své při kommissi hrdelní odsouzen byl všeho jmění; avšak vedle král. výpovědi z dne 3. prosince 1622 pokuty byl osvobozen, jakož i jeho syn *Albrecht* dne 18. dubna 1629 při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jetřich Lungwic z Lungwic, nemaje žádného jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Fridrich Lutic ryt. z Lutic (Lotic, Lhotic), při kommissi konfiskační dne 27. července 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. července t. r. odsouzen *třetího dílu* jmění, propadl statek *Freudenberg* (kr. Litoměř., okr. Kamenic.) — tvrz a dvůr poplužní s 9 chalupníky ve vsi Freudenbergu a Gerstorfu — který vsak, odhadnutý za 950 kop míš. a nad tuto summu zadlužený, jemu ponechán a od něho dne 4. března 1630 prodán byl za 1500 kop míš. *Janovi Oldřichovi Měděnci z Ratibořic* vedle smlouvy cís. resolucí z dne 28. prosince 1635 schválené, tak že ze summy tržové král. fisku připadlo 500 kop míš. (C. 215, L. 16. — Lib. conf. 2, f. 215. — D. Z. 145, G. 9 & 299, M. 26.)

Mimo to měl Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jemuž Lutic od statku Freudenbergu čtyry poddané a mlýn, ve vsi Freudenbergu ležící, l. 1617 za 1300 kop míš. prodal, z této summy odvésti třetinu k ruce král. fisku vedle nařízení komory české z dne 13. července 1630; avšak Elsnic dokázal, že statek ten již před zpourou koupil, hned hotovými penězi zaplatil a zase jinému postoupil a že tedy ničím povinen není. (C. 215, E. 3.)

Joachym Lutic ryt. z Lutic, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl: a) jistinu 400 kop míš.; — b) statek *Volfartice dolejší* (Wolferdorff, kr. Litoměř., okr. Česká Lípa), tvrz nově vystavěnou a

vsi Volfartice a Nová ves (Neudörfel), odhadnutý za 18.277 kop; pak stateček *Radeč* (Schossendorf), ves s dvorem poplužním a ves Dlouhá Břízí (Březí), odhadnutý za 2849 kop. Tyto statky koupil dne 11. října 1623 *Vilém Vratislav hrabě z Mitrovic*, císař. válečná rada, za 18.277 kop míš., tak že mu tato summa poražena byla na daru od císaře mu uděleném. (C. 215. L. 16. — Lib. conf. 2, f. 335. — D. Z. 141, K. 22 & 292, J. 16.)

Na třetinu Luticovi ponechanou připadlo 6092 kop, kteréž mu z král. komory vydány býti měly. — Pohledanost však Magdaleny Luticové per 1500 kop míš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1.)

Ří Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobišku, odsouzen při kommissi confiscationis dne 16. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění, propadl statek *Choteč* (okr. Smíchov.), tvrz a ves Choteč s dvorem poplužním se čtyřmi rybníky a 2 rybníčky, s mlýnem Novým pod Novým rybníkem a s mlýnem Hořejším u prostředního rybníka, s vinicí u Třebetova, lesy a jiným příslušenstvím, jak to l. 1569 Nykodým Magrle z Sobišku od Petra Chotka z Vojnína za 3750 kop míš. koupil (D. Z. 59, J. 6); pak ves *Zbusany*. Tento statek odhadnutý za 13.323 kop míš. l. 1623 od císaře k dědictví postoupen byl proboštu, děkanu i vši kapitole kostela u všech Svatých na hradě *Pražském* na odměnu statku a vesnic, totiž: *Vladislavice* na onen čas městečka, potom vsi řečené *Václavice*, *Brašvičany* (zanikla), *Uročné Lhoty* potom řečené *Ouročnice*, *Bukovské Lhoty* (nyní Buková), *Lačnice* potom řečené *Chlístov*, *Sakovřesky* potom řečené *Žabovřesky* a *Zbožné Lhoty* potom řečené *Zbožnice* (všecky v okr. Benešov., kr. Tábor.), na onen čas téže kapitole podle fundace Karla IV. náležejících a potom od císaře prodaných. (D. Z. 141, D. 3.)

Magrle obdržel l. 1623 z komory české 5000 zl. rýn. na srážku dvou dílů jemu z milosti zanechaných. Jeho syn *Matyáš*, odcházeje po smrti otce svého l. 1628 pro náboženství ze země do Polska s manželkou svou Dorotou, roz. *Kustošovou*, a čtyřmi syny (Janem, Jiřkem, Ludvíkem a *Matyášem*, z nichž nejstarší šest, nejmladší 3/4 léta měl), postoupil strýni své *Lidmile Magrlové* z práva svého k těm dílům po otci mu náležejícím na její výživu 1000 kop, na kteréž dne 6. čer-

vence 1630 císařské pojištění obdržela. Pročež po smrti jeho žádala, aby jí na srážku těch 1000 kop postoupen byl *dům* v Novém městě pražském, řečený „u tří Andělů“ jinak „u Albínů“, proti Zderazu v rohu mezi domy Fafovic a Košických ležící, odhadnutý l. 1631 za 900 kop m., který jakožto oběžný po téměř strýci jejím od krále komory l. 1630 ujat byl. Téhož domu domáhala se l. 1640 Bohunka Flotová, vlastní sestra Matyáše Magrle a druhá jeho sestra Anna v Berouně zůstávající. (C. 215, M. 1. — Lib. conf. 2, f. 171. — D. Z. 141, D. 3.)

Václav Magrle (Mayerle) ze Sobišku, měšťan Starého města pražského, jeden z někdejších defensorů, žaloby krále prokuratora z účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis dne 29. října 1622 byl osvobozen a při jmění svém zanechán. Neboť Magrle dle svědomí od Rudolfa Trčky, Humprechta Černína, Oldřicha Bechyně, Jana Horského, Henricha z Frankenšteina a jiných osob jemu daného hned na počátku zpoury od defensorův a stavů pod obojí se odtrhl, s direktory a správci zemskými nedržel, jim ani falckraběti Fridrichovi nesloužil, jejich předsevzetí zlé nikdy neschvaloval, nýbrž Pražanům Staroměstským tajně radil, aby bran, zdí a města direktorům v moc nedávali, jim se zprotivili, obec proti nim pozdvihli a je potloukli, též aby lidu císařskému neb kurfiřtskému, když by k Praze přitáhl, město otevřeli a císaři se poddali. Mimo to Magrle a jiní jeho druhové, zejména Rudolf Trčka, Janovský, Henrich z Frankenšteina, Bechyně a písař jich Jezbera, konfederaci novou (kontradirekci) sobě nařídili, a přísahou se vespolek zavázali, že při králi Ferdinandovi pánu svému státi budou do nejposlednějšího hrdel přemoženi; též v Jankovského domě se o to radívali, jak by mohli podporovati krále Ferdinanda proti rebellům; dopisovali pak o tom nejvyššímu hofmistru Adamovi z Waldšteina, s nímž měli srozumění; posílali též listy ke knížeti Bavorskému, žádající, aby co nejdříve přitáhl ku Praze, a dokládající, že nemálo měšťanů králi Ferdinandovi věrných mu budou nápomocni, aby se do Prahy dostal.

Magrle pak chtěl l. 1623 do komory kurfiřta Saského zapůjčiti 30.000 zl. rýn., vyhledávav toho při Janovi Nerhovi, z krále Českého pro náboženství odešlém, aby mu to

při též komoře pro jeho a dědiců jeho bezpečnost a opatření ke konci přivést pomohl; k čemuž však nepřišlo, neboť Magrle při počátku reformace umřel, pozůstaviv manželce nemalé summy peněz hotových na zlatě, s nimiž ona pro náboženství se vystěhovala do Pirny, kdež l. 1633 zemřela, zanechavši pozůstalosti své na díle bratru svému Kašparovi Permanovi, na díle Janovi Jezberovskému, částkou pak chudé a potřebné vystěhovalce podělivši. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — Viz též Skála, V, str. 199—205.)

Bohuslav starší Malovec ryt. z Malovic zemřel v čas povstání, jehož se zúčastnil, tak že byl odsouzen vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 *k manství*. Avšak rozsudek ten ohlášen nebyl po zrušení kommisie konfiskační jeho synovi *Bohuslavovi mladšímu*, jemuž, ačkoliv sám ve vojsku stavovském za fendricha sloužil, při commissi tractationis dne 18. dubna 1629 žádné pokuty uloženo nebylo, poněvadž jeho statek *Hradiště* (okr. Klatov.) nad cenu byl zadlužen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan Krištof Malovec ryt. z Malovic, z účastenství ve zpouře obviněn, odešel ze země do Annabergu, odkudž skrze manželku svou při commissi transactionis se uvolil za pardon mu udělený 423 kopy mš. pokuty složit, kteráž mu z jeho pohledanosti za komorou českou byla poražena. (C. 215, W. 30.)

Jan Vilém Malovec ryt. z Malovic ujel po bitvě bělohorské ze země a nedostaviv se před kommissi executionis, odsouzen byl rozsudkem dne 14. července 1622 *hrdla, ctí i statku* všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace všeho jmění, které již předtím v pokuté uято bylo, totiž:

a) Statek *Lhotice* (kr. Čáslav., dom. Doln. Kralovic.), totiž tvrz a ves Lhotice s dvorem poplužním, a vsi *Pišť* a *Vitonice* s mlýnem pod rybníkem Píseckým, jak to Malovec l. 1617 od Jindřicha Střely z Rokyc za 10.000 kop mš. koupil. (D. Z. 139, B. 29.) Tento statek s 24 osedlými (z nichž l. 1637 bylo 6 gruntů spálených a pustých), odhadnutý za 5758 kop mš., l. 1623 paní Johance Kateřině Rungerové, roz. ze Skuhrova, v summě 3500 kop na téměř statku pojištěných zástavou postoupen, a potom vedle cís.

resoluce z dne 14. prosince 1629 *Maximilianovi Pechlerovi z Memingen*, cíś. nejvyš. lieutenantu, prodán byl za 5300 kop mš., z kteréžto summy jemu poraženo l. 1630 platu 2300 kop mš. za službu vojenskou zadržalého. Pechlar prodal l. 1630 týž statek za touže summu Janovi Vraždovi z Kunwaldu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2. — Lib. conf. 2, f. 251 a 172. — D. Z. 296, O. 13 & P. 11; 143, L. 3.)

b) Statek *Krejnice* (kr. Písek., okr. Strakonice.) — ves Krejnice s 9 osedlými a dvěma dvory, *Škopkovský a Řahovský* řečenými — odhadnutý za 4200 kop mš. Avšak statek ten postoupil Malovec již l. 1615 a dskami zemskými zapsal manželce své Alžbětě roz. z Branišova, která na něm věna svého a jistin na 4600 kop mš. měla; pročež když l. 1627 cíś. kommissaři v něj k ruce král. fisku uvést se chtěli, na opětou žádost Malovcové l. 1629 od komory byl zanechán. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & M. 2.)

Jetřich, Jan a Václav, bratři Malovcové ryt. z Malovic, jimž za statky jejich již před bitvou bělohorskou od cíś. vojska mocí vzaté a pobrané náhradou od tehdejších direktorů a správců zemských panství komorní Kolínské k užívání postoupeno bylo, při kommissi exsecutionis dne 29. října 1622 pro své účastenství ve zpouře odsouzení byli všeho jmění, avšak vedle cíś. resoluce učiněna jim ta milost, že, krom všech statků vojenským během jim vzatých a král. fisku propadlých, *Jetřichovi a Janovi* polovice, *Václavovi* pak dvě třetiny toho všeho, což by tak ještě mimo dotčené statky buď na gruntech, zápisech aneb svršcích a jakýchkoli věcech po zaplacení dluhů jejich pozůstalo, zanechány a od komory české vydány býti měly.

Panství *Hluboká*, dotčeným bratřím v třech rozdílných dílech náležející, od cíś. vojska l. 1620 mocí vzato, již l. 1622 *Donu Baltasarovi de Marradas* na srážku jeho pohledností za služby vojenské postoupeno a od komory české l. 1623 dříve za 273.267 kop, potom na žádost Dona Baltasara za 258.893 kopy odhadnuto, témuž Marradasovi léta 1628 dědičně beze všech závad a dluhů, na něm vězících, prodáno bylo toliko za 200.000 zl. rýn., z kteréž summy jemu z cíś. milosti 80.000 zl. za jeho služby darováno, a ostatních 120.000 zl. odečteno na srážku peněz, jež sobě

pokládal a zadržalé měl za král. komorou za své služby válečné. Avšak ve smlouvě tržové vymíněno bylo opět právo J. M. C., které od starodávna na panství Hlubockém k horám a lesům vedle znění smlouvy s bratřími Ungnady l. 1557 učiněné a vedle reversu, od Joachyma z Hradce při koupi téhož panství l. 1562 dne 10. března daného, komoře české náleželo, totiž že držitelé panství Hlubockého povinni byli z těch hor a lesů, na čtyry míle v svém okrsku se táhnoucích, k potřebám hor stříbrných v Rudolfově (Rudolfstadt), pak domů úředních pro obchod solní v městě Budějovicích a v městě Tejně nad Vltavou, též k dělání lodí, na nichž se sůl plavila, jakož i k stavění a opravování vrat na všech jezích od Budějovic až do Tejna, dříví beze všeho platu dodávati, a že z těch lesů toliko s vědomím císa. forstmistrův dříví lidem domácím a přespólním k potřebám, avšak nikoliv na plavbu, prodávati směli. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2. f. 252. — D. Z. 142, Q. 17 & 294, G. 30.)

K panství *Hlubockému*, které l. 1598 Bohuslav Malovec od Joachyma Oldřicha z Hradce za 320.000 kop mš. koupil (D. Z. 175, H. H. 15 & 130, H. 26), náležely dle smlouvy tržové l. 1628: zámek neb hrad *Hluboká* (Frauenberg) s pivovárem, mlýnem a pilou pod hradem, oborou, s dvory poplužními, totiž dvůr pod hradem řečený Podhradský, Vondrovský, Volešnický, Zlatýšovský, Machovský, Chřeňovský (Chňovský), Voselský, Zvíkovský a Žďárský, s ovčíný při nich; pak tvrz pustá *Zvíkovec* (Zvíkov) s lesem Slapcem a Prahod, sídlem *Divčickým*, *Novosedlským*, *Purkareckým* a *Machovským*; též městečka *Adamstätt* (Malé hory), *Lišov* s podacím kost., *Purkarec* (Burgholz, nyní ves) s mlýnem, pilou a podacím kostelním a *Podhradí* pod Hlubokou; dům *Helcovský* na Rudolfstadtu (Rudolfově) s popluzím, zahradou, a mlýnem pod rybníkem Světlíkem; pak 73 vesnice, totiž Křesín, Zlatýšovice (zašlá), Voselné, Hůrky, Hory Německé (Hury, Hur), Jelmo, Kolné (Kolnej), Velechvín, Hrátov, Levín, Jivno, Kaliště, Třebotová Hora (Třebotovice), Libnič; díl vsi Oujezdce, díl vsi Dasny (Kronfeller) a Čejkovic; Bavorovice (Baurovic), Hosín s podacím kost., Dobřejiice, Lhotice, Hrdějice (Hartowic), Vlkov, Poněšice, Opatovice, Chotejčany (Schmidgraben). Pištěn s podacím kostelním, Česňovice (Čestňovice),

Zálužice, Břehov (Schwiehalm), Jaronice; *Plašovice* (Plastovice) a *Pašice*, od Jetřicha Malovce přikoupeny; Volešník, Mydlovary, Zliv, Velice, Chlumec, Jeznice (Jezmice), Zahájí s podacím kost., Munice, Ves Nová, *Něvděkov*, *Divčice*, *Novosedly*, Prašivá Lhota, Dubenec, Nakří horní a dolní s podacím kost., Zbudov, Malé Záblatí (Záblatičko) a Velké Záblatí; pak *statky*: tvrz *Dříteň* (Zirnaue) s dvorem poplužním a pivovárem; tvrz *Chvalešovice* s dvorem popl. a pivovárem; tvrz *Vyhlavy* (Vhlavy) s dvorem poplužním; tvrz a dvůr popl. *Bejšov* s dvory popl. Kmínským, Jaroslavickým, Všemyslickým, Truskovickým a Lhotským s ovčíný; s mlyny v Jaroslavcích, v Oujezdci, v Podeřísti, u Milenovic, řečeným Kubovským a pod rybníkem Hůreckým (u vsi Bílé Hůrky); městečko *Albrechtice* a vesnice Bílá Hůrka s podacím kost., Litoradlice, Kmín, Oujezdec, Kočín, Libiv, Podeřístě, *Vyhlavy* (Vhlavy), *Dříteň* s podacím kost., Jaroslavice, *Chvalešovice*, Malešice, Sedlice (Sedlec), Lhota pod horami, Oujezdec, Lhota Lškařova (lékařová) s mlýnem, a na díle vsi Temelnic (Temelnice), Čičenice, Truskovice, Všemyslice, Tupesy a Němčice; též lesy a rybníky Hořecký, Nový, Blatský a jiné příslušenství.*) (D. Z. 142, Q. 17.)

Z toho panství náleželo na díl *Jetřicha Malovce*, l. 1623 za 102.321 kop mš. odhadnutý, zámek Hlubocký s mlýnem pod ním o 11 kolách na řece Vltavě, pivovárem, oborou, 7 dvory poplužními, lesy za 10.000 kop odhadnuté a 27 rybníků za 46.720 kop odhadnutých; pak městys Podhradí a 25 vesnic, v nichž předešle bylo 376 osedlých, od nichž vycházelo ročně platu stálého 842 kopy mš., totiž úroků 539 kop, slepic 634 po 4 gr., vajec 4 kopy po 4 gr., sýrů 94, pšenice 36 korců, žita 69 korců, ovsu 238 korců; mimo to konali roboty ženní 578 dní po 4 gr., orní 7 kop 50 záhonů, vláčení 14 kop 14 záhonů, vození hnoje 12 dní, sena

*) Panství *Hluboká* i se statky od Marradasa k tomu přikoupenými (totiž: statek *Suchá*, prodaný od Elišky Hertlové, roz. Šicové z Drahenic; dvůr *Bejšovský* ve vsi Dasné a dvůr *Křestín* též s městem Vodňany a dvorem poplužním Pražák řečeným a vsí Stožic, což vše Marradas zástavou držel; kromě městyse Albrechtic a dvorů poplužních ve Všemyslicích a Oujezdě, což Don Baltasar de Marradas l. 1630 Sezimovi hraběti z Vrby za 5000 zl. odprodal) od Dona Bartholoméje z Marradas, hraběte ze Sallent koupil dne 1. října 1661 Jan Adolf hrabě z *Schwarzenberka* za 885.000 zl. rýn. (D. Z. 314, N. 24.)

sekání a vození na 146 vozích. Avšak :
lych zůstali l. 1623 toliko 132; z ost.
80 pustých a 164 usedlosti do základů
vsi Zlatýšovice (předešle s dvěma sed
dešle s 3 sedláky), Volešník (předtím s
(předtím s 16 osedlými), Chlumec (př
a Lhota Prašivá (předešle s 16 osedlými
byly na ten čas pusté a spálené, tak
ležející ležely ladem.

K dílu panství Hlubockého, kterél
Malovec, za 76.587 kop míš. odhadnuté
Adamstadt a Lišov, pak 26 vesnic, v
lidí osedlých 452, kteří platili platu s
Avšak na ten čas l. 1623 téměř všeck
a půl městečka Lišova, byly spálené a
tčených 452 usedlých toliko 40 zůstalo
byly pusté a rozbořené, i dědiny (15 lá
plužním na ten čas spáleným náležejí
ležely. Rybníky, v nichž 1020 kop náse
bývalo, z části byly nenasazeny, z části
v taxe 12.765 kop míš. (1 kopa násady
kladla); za 12 rybníků potěrných polož
kop míš.; lesy pak položeny byly v tax

K dílu *Václava Malorce*, za 79.98
tému, náležely statky *Chralešovice*, *Dř*
stečkem Albrechtcem a 22 vesnicemi.
lidi osedlých 431 (dle kontratasy jenom
bylo 119 usedlostí spálených a pustých
v nichž se předešle do 1240 věder piva
ten čas toliko sotva 620 věder piva
z nichž tři byly spálené a pusté; 7 d
nichž 26 lánů dědin leželo ladem krom
dva ovčiny, v nichž přes zimu 2700 c
na ten čas prázdný zůstávaly; rybníky,
násady, též z části byly pusté a za 26.
nuté; za lesy položeno bylo v taxe 13.1

Jan Malovec propadl mimo vytčen
ckého též statky: a) *Štěkeň* (Štěkna, ol
muž náležely zámek a městečko Štěkeň

poplužním, lesy a rybníky, pak vsi Čejetice s dvorem poplužním, Předborovice, Přestějovice (Přestovice) a Brusy (díl). — b) *Cehenice* (Cehnice), tvrz a městečko (nyní ves) Cehnice s dvorem poplužním, mlýnem, cihelnou a pivovárem, též vsi Radějovice (díl), Netonice (Netenice), Peračov, Dunovice (díl), Kuřimany a Sudkovice (díl). — Tyto statky, které Anna Malovcová roz. z Újezda l. 1612 za 85.000 kop m. od Anny Loubské z Stržiteže koupila (D. Z. 186, J. 28), již před bitvou bělohorskou od císař. vojska mocí vzaté, postoupeny byly l. 1621 od knížete z Lichtenšteina k užívání městu *Budějovicům*, potom dne 23. července 1622 *Ferdinandovi Rudolfovi Lažanskému*, pak dne 10. ledna 1623 prodány *Jiřímu Mitrovskému z Nemyšle* za 41.000 zl. rýn. a konečně vedle císař. resoluce z dne 19. března 1624 postoupeny dne 1. dubna 1625 *Jakubovi Kislovi hraběti z Gotsche*, sv. pánu v Kaltenbrunnu, pánu na Marburku, císař. tajné radě a nejvyššímu komorníku a zeugmistru v Štýrsku, jemuž dne 20. ledna 1628 dědičně byly prodány za summu odhadní 30.107 kop míš., kterouž summu po srážce 6000 zl. z milosti jemu prominutých sobě odčetl z 140.400 zl. l. 1623 k potřebám válečným na dlouhé minci půjčených, ačkoliv summa ta na dobré minci toliko 17.550 zl. vynášela. *) (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 170. — D. Z. 145, F. 18 & 622, K. 19.) Nad to Janovi Malovcovi vzata byla v pokutě od král. komory i *jistina* 5000 kop míš. na statcích Rožmberských (C. 215, S. 83); pak *dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící, který na poručení komory české dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujat byl. (C. 215, P. 2/3.)

Jetřich Malovec propadl mimo vytčený díl svůj na panství Hluboké též: a) *Jistinu* 2600 kop míš. i s úroky zadržalými za Adamem z Waldšteina. — b) Díl summy tržové 35.000 kop míš., který Malovec l. 1618 za statek *Drslavice* (okr. Prachatic.), od Joachyma Novohradského z Kolovrat

*) Statky *Štěkeň* a *Cehenice* prodal Jan Jakub Kisl (Khysl) l. 1637 za 50.000 zl. rýn. Janovi Antonínovi knížeti z Eggenberga (D. Z. 145, L. 161, který je k placení za hrabství Gradištské (Hradištské) postoupil císaři, od něhož odevzdány byly dědičně l. 1648 Janovi Antonínovi Loosmu z Losenthalu, dědici Dona Baltasara de Marradas, za 20.000 zl. rýn. a za odměnu Donu Baltasarovi od císaře zakázanou. (D. Z. 149, F. 9 & 305, K. 11.)

v čas zpoury za 77.000 kop mš. jemu prodaný (D. Z. 139, G. 20), ke dskám zemským složil; neboť summa ta od tehdejších direktorů k potřebám válečným byla vyzdvižena, statek pak Drslavice, jehož prodej za neplatný byl uznán, Kolovratovi navrácen a l. 1639 pro dluhy prodán se statkem Vimberským za 60.000 zl. knížeti z Eggenberka. (C. 215, 3, f. 140. E.) — c) Jistinu 18.000 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.) — d) *Dva domy* v čtvrti sv. Petra, též *dům* na Zderaze v Novém městě ležící, které na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě byly ujaty. (C. 215, P-^{2/2}.) — e) *Dům* svobodný *Sturmovský* řečený se zahradou na Široké ulici v Novém městě mezi domy Mikuláše Kestenbergera a u Bílé Husy ležící, který Malovec l. 1619 od Štastného Václava Pětipeského za 5150 kop mš. koupil. (D. Z. 192, E. 3.)

Konečně dotčení bratří Malovcové ani z toho, co jim rozsudkem z milosti bylo zanecháno, ničeho nedostali, ačkoliv *Jetřich Malovec* i vedle cíś. resoluce z dne 28. dubna 1625 nejenom dokonalého perdonu, ale i té milosti dosáhl, že na zaplacení jeho dluhů při komoře české jemu 20.000 zl. bylo vykázáno a mimo to povoleno sobě dobývati jistin mu povinných. Neboť *Jetřich* dne 30. března 1634 uvězněn byl proto, že na jeho poručení, když na ten čas byl Fridlandským hejtmanem zemským, ze země vyvezeno bylo 39.154^{1/2} kusů dukátů Fridlandských, král. fisku po knížeti Fridlandském v pokutě propadlých. Pročež vedle rozsudku české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 nahraditi měl za tyto dukáty 117.463 zl. a na úrocích z té summy 113.906 zl., v jedné summě 231.369 zl. rýn.; avšak vedle cíś. resoluce z dne 7. června 1651 tato summa jemu proti upuštění od všech pretensí vlastních i zděděných po obou bratřích z milosti byla prominuta, a ještě 30.000 zl. na komoře mu vykázáno. (C. 215, F. 5 & M. 2. — Viz též Albrecht z Waldšteina)

Jindřich, Oldřich a Petr, bratři Malovcové ryt. z Chejnova a Winterberka, dokázavše nevinu svou, při kommissi confiscationis dne 24. října a 4. listopadu 1623 žaloby byli zproštěni, tak že jim vedle cíś. resoluce z dne 9. září 1623 navráceny byly i statky jejich, totiž svěření *Bohumilice*

a zámek *Skalice* (kr. Písek, okr. Vimperk.), Jindřichovi a Petrovi náležející a za 5461 kop mš. odhadnuté, pak *Zdíkov Malý* (okr. Volyň.), Oldřichovi náležející a za 6230 kop mš. odhadnutý, ačkoliv tyto statky již před bitvou bělohorskou od cís. vojska byly vzaty a od cís. kommissaře a nejvyššího strážmistra Dona Martina de Hoeff-Huerta dne 18. prosince 1620 Vítovi Pelhřimovskému k správě svěřeny. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 118.) — Mimo to zůstaveni byli dotčení bratři při pretensi své na statcích Kamenici a Chejnově, po Vencelíkovi konfiskovaných, kteráž jim v summě 12.637 kop m. l. 1629 byla pojištěna. (C. 215, W. 10.) — *Jindřich* pak se podvolil při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 120 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka přistoupil ke konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněné, též k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; avšak jsa katolík při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění své byl osvobozen, podržel též statek svůj *Jince* (kr. Pražský) a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu složit 1200 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Košan (Václav Košan) Malovec ryt. z Malovic ujel se synem svým hned po vzdání se města Sušice před bitvou bělohorskou ze země, a při nepříteli zůstáváje ani k perdonu se neohlásil, tak že pokutu patentem z dne 14. července 1622 vyměřenou na sebe vztáhl a statek, po matce jeho léta 1630 zemřelé při městě Sušici zůstalý, král. fisku propadl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2.)

Mstidruh Václav Malovec ryt. z Malovic účastnil se sám s jedním koněm výpravy válečné stavů povstalých; avšak po smrti své při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž nezanechal jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr starší Malovec ryt. z Malovic odsouzen při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 9. září 1623 *třetího* dílu jmění svého, ale poněvadž k náboženství katolickému přistoupil, vedle cís. výpovědi dne 4. listopadu 1624

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

pokuty osvobozen, podržel jmění své, kteréž podle jeho zprávy, dané kommissaři od komory české k odhadnutí statků jeho již dne 23. ledna 1623 nařízenému, toliko na jistotách 17.853 kop mš. vynášelo, kdežto statky *Kámen a Proseč* (kr. Tábor., okr. Pacov) náležely nezletilým bratřím jeho *Rudolfovi a Václavovi*, kteří v žádnou pokutu neupadli. Malovec sám nesložil žádné pokuty za pardon mu udělený; neboť zemřel před zařízením kommissee tractationis. Vdova po něm pozůstalá provdala se opět za purkrabího Menšího města pražského. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{1}{8}$ & M. 2.)

Petr Mikuláš starší Malovec ryt. z Malovic se synem svým *Křištofem* při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generála Dona Baltasara de Marradas a vedle cíś. resoluce 21. května 1621 na milost byl přijat; protož i při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 pokuty za pardon mu udělený byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 79.)

Vilém Malovec ryt. z Malovic při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění, propadl v pokutě statek *Vesce* (kr. Tábor., okr. Milevsko), a vsi *Třemešné*, *Makov* s dvorem poplužním, a *Pikov* (dom. Jistebnic.), pak *Leština* (dom. Vožice) — který jemu již během vojenským vzat a za 4894 kopy mš. odhadnutý *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z *Pernšteina*, l. 1623 za 4000 zl. prodán byl, ačkoliv za 12.000 zl. stál. Malovec ještě dne 22. dubna 1630 marně domáhal se toho, aby jemu díl z milosti ponechaný, pak jeho manželce věno 1000 kop mš., též jeho třem sestrám jejich díly po 300 kopách m., na dotčeném statku pojištěné, byly vykázány a vydány. (C. 215, M. 2. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, G. 2 & 292, B. 27.)

Zdeněk Malovec ryt. z Chejnova a Winterberka, jeden z kommissařův při někdejší direkcí, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl třetí díl statku *Čkyně*, totiž *Vysoký dvůr* (Vysoká, Oberhof, kr. Písek, okr. Vimperk.) s dvorem poplužním a dvůr v *Dolanech*, odhadnutý za 3695 kop mš., za kterouž summu prodán byl l. 1623 jeho synovi *Bohu- chvalovi*, po jehož smrti cíś. resol. 20. července 1628 opět otci jeho postoupen jest.

Dům po Malovcovi pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti sv. Petra ležící, na poručení komory české 9. září 1643 v pokutě od cís. rychtáře ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.) — Mimo to pohledanosti Malovcovy na jistinách, vynášející 11.900 kop m., ještě l. 1690 při kommissi revisionis et liquidationis vyřízeny nebyly. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 2. — Lib. conf. 2, f. 133.)

Týž Malovec zdědil l. 1625 od Alžběty Bukovské statek *Krašov* a prodal jej pro dluhy za 27.000 kop mš. (C. 215, M. 2.)

Křištof Ferdinand ryt. Mangolt odešel z Loketska pro náboženství a navrátil se při vpádu saském do země s nepřitelem, u něhož sloužil, odsouzen byl při *kommissi confis. Fridlandské* v kraji Loketském nařízené l. 1633 všeho jmění; avšak neměl ničeho. (C. 215, E. 1.)

Diviš Bohuslav Markolt z Tedražic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udelený složit k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze 100 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Diviš Markvart ryt. z Hrádku a na Bělé, účastnil se zpoury tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním léta 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance království Českého. Pro toto provinění při kommissi confiscationis dne 10. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž za tou příčinou všecko v pokutě bylo ujato, totiž: a) Jistiny 10.033 zl. rýn.

b) Statky *Běla* (kr. Plzeň., okr. Manetín.),*) *Nekmíř* (okr. Plzeň.) a *Podmokly* (okr. Touškov.), k nimž náležely zámky Bělá, Nekmíř a Podmokly; dvory poplužní v Přišově, při tvrzi Kumberku (Komberk), při tvrzi Kokořově, v Nekmíři, v Tlučné, v Litém, v Kuňovicích (Kunějovicích), na Vrtbě (Vrtva) a na Zámku; 700 lečů lesův a 49 rybníků; městečka Touškov Bílý (T. nade Mží, Weiss-Tuschkau, dom.

*) Statek *Bělou*, zámek Bělou a městečko Touškov s vesnicemi a jiným příslušenstvím jakožto statek sirotčí po někdy Petrovi z Roupova pozůstalý, koupil od soudu zemského l. 1555 Šebestian Markvart z Hrádku a na Nekmíři, purkrabí Karlšteinský, za 13.000 kop gr. českých. (D. Z. 51, K. 23.)

Čeminy) a Všeruby (Wscherau, dom. Kunějovice) s 120 osedlými; vsi Bělá Hořejší, Hůrky (Hurkau), Hubenov, Lité (Litau, dom. Manetín), Dražně (Draschen), Vražné (Vražno), Korejtko (Korýtko), Mrtníky (Mrtnice), Loza, Tlučná, Bučí (Butsch), *Krašovice*, Trnová a Zahradka (všecky v okr. Manetín.); Třemošná, Záluží, Ledce (Ledec), Žilov, Tatinná (Tatěna), Příšov, Lhotka, Nebřem (Nebřeň), Nekmír a Kokořov (nyní toliko dvůr, všecky v okr. Plzeň., dom. Nekmír.); *Košetice* (blíž Naklova, Nagles, zanikla, nyní samota), *Kunějovice* (Kuňovice), Mostice (Mosting), Ouněšov (Úněšov, Anischau), Podmokly, Popovice (Popovice), *Běňov* (Běňoves, nyní Wenussen řečená), Doubrava (Dobraken), Kušty (Gutsch), Vlkýš (Wilkischen) a ves pustá Myslinka (vše okr. Touškov.), v nichž ve všech bylo 514 osedlých a 36 gruntův spálených. — Tyto statky, od účtárny komory české po prvé za 136.608 kop m., po druhé za 180.856 kop m. odhadnuté, prodány byly l. 1622 toliko za 120.000 zl. rýn. *Vilémovi Vřesovci z Vřesovic*, který na tuto summu teprv l. 1628 z dobré vůle 13.000 zl. přidal, poněvadž Markvart opětně si stěžoval, že statky jeho dle kontratomy za 389.561 kop a zásoby obilí za 22.254 kop odhadnuté, tedy za 411.815 kop mš. stály, tak že sotva za čtvrtý díl na velikou újmu a zkrácení král. komory, tak i na velikou škodu a zkázu jeho byly prodány. (C. 215, M. 3. — Lib. conf. 2, f. 17 & 454. — D. Z. 141, G. 23 & 292, E. 5.)

V smlouvě tržové učinil si Vřesovec to opatření, že vesnice předešle ke klášteru Plasskému náležející, totiž: Záluží, Mlýn Dubský, Ledce, Vražné, Mrtníky, Korýtko s mlýnem Kordelovým, Lité, Dvůr ve vsi Dražni a plat ve vsi Loze a Třemošné — které byly zápisné a duchovní, již kupujícího Vřesovce vlastní a zpupné dědictví býti měly. Naproti tomu postoupil Vřesovec klášteru Plasskému od statku Bělé vesnice Rybnice, Kaznějoves, Hradiště (dolejší) a Žichlice, k těmž klášteru již předtím připojené. — Mimo to statek *Touškov* — městečko T. a vsi Doubrava, Vlkýš, Koušty (Kušty), Běňoves, dvůr poplužní Komberk a ves pustá Myslinka — za 25.553 kopy mš. odhadnutý, měl od Vřesovce postoupen býti klášteru Kladrubskému, jemuž předešle náležel. Avšak dle porovnání s Vřesovcem l. 1624 upustil opat dotčeného

kláštera od téhož statku, za kterýž náhradou statek *Prostiboř* (kr. Plzeň.) — tvrz a ves P. a vsi Darmschl (Darmschlag) a Teleč (Teličí, Teltsch) — předtím ke klášteru tomu náležející, dostati měl. Ale když tohoto statku Jan Rudolf Wolfinger nechtěl postoupiti, pojistil Vřesovec klášteru Kladrubskému l. 1626 dskami zemskými 22.000 zl. rýn., za kterouž summu jemu statek Touškov l. 1628 k zpupnému dědictví byl zanechán. (D. Z. 143, L. 5.) — Přes to všecko dle porovnání dne 29. ledna 1676 navrácen byl statek Touškov klášteru Kladrubskému, protože se mu nedostalo peněz za něj od Vřesovce pojištěných. (D. Z. 295, J. 16.)

Ze všech statků svrchu vytčených po srážce dluhů připadlo Markvartovi na třetinu jeho toliko 8852 kop míš.; potom však vedle cíś. resol. 4. května 1628 za tuto třetinu a za pohledanost 76.500 kop míš., jeho manželce Anné roz. z Říčan náležející, povoleno bylo při kommissi tractationis toliko 50.000 zl. rýn., na kterouž summu jim oběma bylo poraženo 10.033 zl. za jistiny jim zanechané, pak ze summy trhové vyplaceno 31.000 zl., a na zbytek 8966 zl. dáno cíś. pojištění. — Mimo to na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1622 manželce Markvartové navráceno bylo všecko stříbro, na zámku Bělé konfiskované, vážící 148 hřiven 13 lotův (1 lot odhadnut byl za 2 zl. 30 kr. nebo 2 kopy 8 gr. 4 d. míš.); též jí ponechán všecken dobytek, totiž 195 krav, 5 býků, 83 kusy jalového, 69 kusů sviňského dobytka a 35 koní, kteréž pojednala sama do dvorů panství Bělského, od vojska vydrancovaných. (C. 215, M. 3.)

Ctibor Martinovský z Brňova při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádného statku dědičného, tak že dne 13. června 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1/7.)

Václav Maštěrovský z Jizbice, též Litoměřický řečený, měšťan Starého města pražského, neprovinil se v čas zpoury ničím jiným, než že dne 8. června 1618 od direktorův a správců zemských zvolen byl ze stavu městského se Šimonem Sušickým z Sonnenšteina mezi kommissary a opatrovníky kolleje jesuitské u sv. Klimenta v Praze po vypovězení Jesuitů z král. Českého. Ale poněvadž některé svršky a nábytky v kolleji jesuitské pozůstávající v čas zpoury od vojáků

stavovských byly pobrány neb zmařeny, z té
soudě hned po bitvě bělohorské se navrátilšíc
missaři k opatrování kolleje nařízením obvině-
cování kollegia, tak že vedle poručení knížete
dne 20. února 1621 s jinými náčelníky povsta-
sky byl vézením opatřen, pak při kommissi e:
19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne
hrdla, cti i statkův odsouzen a dne 21. červ
zpouř stat. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{1000}$.)

Dům po Maštěrovském pozůstalý a v po-
vaný navrácen byl jeho manželce, již vlastně n
P. 2.) Viz též Litoměřický.

Adam Materna z Květnice odsouzen byl v
luce z dne 27. října 1623 při kommissi confis-
dělu jmění svého, ale rozsudek ten pro zru-
konfis. nebyl jemu ohlášen, tak že při statku
byl. Potom vystěhoval se za příčinou reform
(C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Jiří Materna z Květnice, vedle císař.
října 1623 na milost přijat a při statcích svy-
latur zůstaven, místo pokuty za provinění
summu peněz ad pium opus složit. (C. 215,
statků svých prodal *Žerčice* (okr. Boleslav.)
stečko *Žerčice* s dvorem popl., pivovárem a
Koblence s dvorem poplužním a příslušenstvím
purkrabímu Adamovi z Waldšteina l. 1624 za
(D. Z. 293, B. 2); pak *Sloupno* (okr. Bydžov.)
s dvorem popl. a mlýnem a díl vsi Starého
Albrechtovi z Waldšteina l. 1628 za 20.000 k
kusů dukátů. (D. Z. 295, C. 24. — Viz léno

Potom zanechav statek svůj nápadní *R*
Čáslav, okr. Kolín.), odešel pro náboženství
Freiberku, pod králem švédským za rytmistra
dal a tam zahynul. Pročež statek *Radovesnice*
s dvorem poplužním a příslušenstvím — odha-

*) Ves *Sloupno* s dvorem panským, mlýnem, p
v Metličanech, s platy z města Nového Bydžova, koupil
Materna od Václava Kluského z Libodřic za 19.500 ko
D. 14.)

kopy mš. k ruce král. fisku byl ujat, a zároveň od komory české dne 10. července 1631 nařízeno, aby peníze za statky Maternovi nedoplačené, totiž 1500 kop m. od Adama z Waldšteina a 18.000 kop od Albrechta z Waldšteina, na komoru složeny byly. Mimo to propadl Materna 20.000 kop mš., které měl za Janem Rudolfem Trčkou dle udání cís. hejtmanna Lehnera, jakož i jistou summu peněz, kterou měl na místě svém a bratra svého Jindřicha Zikmunda položenou, a kteráž l. 1624 od cís. kommissarů k ruce komory české vyručena byla.

Pohledanosti Trčkovské per 20.000 kop m. domáhala se l. 1639 vdova po Maternovi pozůstalá, Veronika roz. Chuchelská, a potom její dcera Barbora, provdaná Vostrovská, (l. 1651—1670), avšak obě vedle cís. resoluce 29. prosince 1639 a 25. června 1670 odmrštěny jsou.*) (C. 215, M. 4 & T. 13/3. — Lib. conf. 2, f. 409.) — Statek nápadní *Radovesnice* zcela zadlužený a zpustošený postoupen byl bratru Maternovu Jindřichovi Sigmundovi, po němž pro dluhy léta 1651 prodán byl *Václavovi Jiřímu Holickému hraběti z Sternberka* za 4000 zl. k rukám věřitelů. (D. Z. 307, D. 3.)

Jindřich Sigmund Materna z Květnice, bratr předešlého, obeslán dne 17. února 1630 ke kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu, nepřijal obeslání, poněvadž se ničím neprovinil. Statek svůj *Starý Bydžov*, dvůr poplužní a díl vsi, prodal dne 17. července 1629 za 10.128 kop mš. knížeti z Fridlandu (D. Z. 144, A. 18), který Maternovi na summu trhovou 10.278 zl. rýn. dlužen zůstal. O doplacení této summy hlásila se sestra Maternova Anna Dorota Robmhapová, když dotčený statek po Fridlandovi byl konfiskován; avšak ještě l. 1651 k zaplacení nepřišla. (C. 215, C. 1/4 & F. 5/4. — Viz Albrecht z Waldšteina.)

Fridrich Mateřovský z Mateřova uvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon mu udělený v pokutě dáti 500 kop mš., které, maje se pro náboženství ze země odebrati, z jistin svých 3500 zl. skrze plnomocníka

*) Veronika Maternová měla též od manžela svého Jana Jiřího pojištěno věna 5000 kop mš. na statku Radovesnicích a Starém Bydžově. (D. Z. 142, B. 10)

svého, císař. radu Václava Mladotu z Solopisk, l. 1629 do komory české složil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & M. 21.)

Jan Jiří Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Mateřovský z Mateřova propadl teprv l. 1656 vedle zprávy účtárny komory české z dne 11. května 1656 No. 2722. jistiny 12.700 kop m., jemu od Kunygundy Kunešové odkázané, i s úroky 20.480 kop mš. od l. 1617 zadržá-
lymi. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Rudolf Mateřovský z Mateřova při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil na Moravě při nějakém pánu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Jiří Matyašovský z Matyašovic, hejtman na panství Velíši, dokázav nevinu svou, při komoře české dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Matyáš Matyašovský z Matyašovic, na panství knížete z Lichtenšteina na Moksicích, obeslán před kommissi transactionis l. 1629, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu, nemohl nalezen býti dle zprávy posla komorního, dne 17. února 1630 učiněné. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jiří Max z Maxen, nemaje jmění, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen a potom za příčinou reformace ze země odešel. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Kašpar Mečerad z Mečeredů (Mečerad, Mezerod),*) pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen k manství, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na něž by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Seyfrid Mečerad z Mečeredů, pro provinění své v čas zpoury odsouzen třetiny jmění při kommissi confiscationis

*) L. 1597 obdržel Mečerad z Mečeredu incolat v král. Českém. (D. Z. 127, L. 7.)

vedle král. výpovědi dne 27. června 1623, propadl: a) *dvůr ve vsi Předlic* (Prödlitz, kr. Litoměřic.) nedaleko Veselí (Wesseln), který l. 1627 vedle odsudku panu de Vitte postoupiti musil; b) jistinu 800 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Adam Měděnec z Ratibořic, nemaje jmění žádného, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen byl a potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. ¹/₈.)

Jan nejmladší Měděnec z Ratibořic a na Dobrošovicích přistoupil k snešení se stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte na Rýnu za krále Českého, též ke konfederaci týchž stavů s jinými zeměmi učiněné. Pro toto provinění při kommissi confiscationis odsouzen *dvou třetin* jmění svého, propadl statek *Dobrošovice* (kr. Tábor, okr. Sedlec., dom. Prčice), ves s dvorem poplužním, který od král. komory l. 1623 za summu odhadní 3036 kop mš. koupil *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat*, se statky Kvasejovickým a Uhřickým za 16.000 kop mš. (C. 215, M. 8. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25. — Viz Mikuláš Měděnec a Petr Pavel Hozlaur.)

Jan mladší Měděnec z Ratibořic na Čachořicích a na Nových Dvorech účastnil se výpravy stavův povstalých proti Ferdinandovi II. a brzy potom zemřel. Pročež statek po něm pozůstalý byl konfiskován, totiž: *Čachořice*, tvrz a ves s dvorem poplužním (nyní toliko samota, kr. Tábor., okr. Sedlčan., domin. Chlumec.), ves *Křemenice* (dřl) a ves *Nové Dvory* s dvorem poplužním. *) Statek ten již před vítězstvím od císa. vojska v pokutě vzat, od Dona Baltasara de Marradas za půjčených jemu 3600 kop mš. Janovi Řepickému ze Sudoměře l. 1621 k užívání na dvě léta postoupen, a potom léta 1623 od komory české za 6888 kop m. odhadnutý *Polyxeně kněžně z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 6000 zl. rýn. prodán

*) Statek *Nové dvory* — tvrz a ves celou Nové dvory s dvorem poplužním a vsi celé Ředice, Křemenice a Čachořice, též 2 dvory kmetci nad Křemenicemi a dvůr kmetci ve Chvalově, s mlýny a příslušenstvím — Lidmila z Nového Dvora, manželka Petra Měděnce z Ratibořic dala sobě po sňatí desk l. 1545 nově vložit jakožto dědictví po otci svém. (D. Z. 250, J. 18.)

byl. Summa trhová ponechána jest vedle recessu knížete z Lichtenšteina dne 18. listop. 1622 vdově Cecilii Měděncové roz. z Malovic za její pohledanost 5000 kop mš. na Čachořicích pojištěnou. Naproti tomu dcera Kateřina Mandalena, vdova po Janovi Sádlovi z Vražného, potom opět provdaná Fictumová, které Měděnec l. 1619 statek Čachořice odkázal, s žádostí svou za navrácení téhož statku od knížete z Lichtenšteina odmrštěna jest, poněvadž odkaz ten v čas zpoury učiněný za neplatný uznán byl. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 41. — D. Z. 141, F. 26 & 292, B. 13.)

Mikuláš mladší Měděnec z Ratibořic zemřel v městě Táboře u nepřitele; pročež *všechno jmění* jeho král. fisku v pokutě připadlo. Statek jeho *Kvasejovice* (Kwasowic, domin. Prčice, kr. Tábor., okr. Sedlec.), ves s dvorem poplužním; pak *dva dvory svobodné* ve vsi *Malkovicích*, kteréž Měděnec l. 1620 od Evy Měděncové, roz. z Bukovan, za 800 kop m. koupil a toliko 200 kop zaplatil; jakož i dvůr poplužní ve vsi *Bolechovicích* (jenž vlastně vdově po něm pozůstalé Anně Kateřině roz. z Vesce náležel, ale omylem s ostatním statkem byl konfiskován), s jednotlivými poddanými ve vsi Martinicích, Záhoří a Stuchanově, koupil l. 1623 od komory české *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat* za summu odhadní 2392 kop mš. — Vdově po Měděnci pozůstalé, s níž se Libšteinský o dotčený dvůr ve vsi Bolechovicích porovnal, její pohledanost na statku Kvasejovickém per 3050 kop mš. při komoře české vedle nařízení kommisie liquidationis z dne 22. srpna 1623 byla vykázána. Nedoplačená pak summa za dvory ve vsi Malkovicích per 600 kop mš. i s úroky vzešlými zaplacená býti měla Evě Měděncové, vdově po Mikuláši starším, od Libšteinského, který ty dvory Jiříkovi Kokoškovi prodal, ze summy trhové vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 19. června l. 1624; však teprv l. 1638 dáno jí na tuto pohledanost cís. pojištění. (C. 215, M. 8. — Lib. conf. 2, f. 33. — D. Z. 144, A. 1 & 3; 297, H. 25.)

Mikuláš starší Měděnec z Ratibořic teprv po své smrti obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; proto posel komorní přinesl nazpět obeslání jeho dne 17. února 1631. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Měnický z Červené vsi při kommissi confiscationis l. 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, ale neučinil žádné pořádnosti co do pokuty, tak že vedle poručení komory české dne 16. března 1686 *dvůr* šosovní ve vsi *Měniku* (dom. Bydžov.) po něm pozůstalý, za 300 kop míš. odhadnutý, v pokutě ujat byl. Avšak vedle dekretu komory české dne 21. února 1688 *dvůr* ten Anně Kateřině ovdovělé Měnické, roz. Jestřibské z Ryzmburku, a dětem jejím proti složení pokuty 50 kop míš. za pretensi fiskální zase byl postoupen. (C. 215, M. 24.)

Jan Menšík ryt. z Menšteina, katolík, vykonal přísahu na konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění své bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Starém městě pražském složití pokutu 60 zl. rýn., kterou dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jíří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Adam a Purkhart Merklinští ryt. z Merklína, katolíci, podepsali konfederaci stavů povstalých s jinými zeměmi učiněnou, vyhradivše si, co by bylo proti náboženství katolickému. Toto provinění bylo jim prominuto při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622, tak že při statecích svých *Racovech a Vitovicích* (Racov a Vitonice, kr. Cheb., okr. Primda, dom. Bor.) byli zůstaveni. *Purkhartova manželka Kateřina*, roz. Černínova z Chudenic, uvolila se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon manželu jejímu udělený složití 150 zl. na *collegium nobiliū* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Merklinský z Merklína obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, a vdova po něm pozůstalá držela statek Bernartice jakožto věno své. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Bořivoj Měsíček z Výškova a na Dolanech, písař menších desk zemských, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavů odbojných s jinými zeměmi učiněnou.

něnou, vyhradil však sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Pro toto provinění odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle cís. resol. 17. června 1623 *k manství*. Avšak nepřijal léna na statek svůj *Dolany* (okr. Klatov.), tvrz a ves *Dolany* s dvorem poplužním a ves *Balkov* (D. Z. 46, E. 19); též ves *Malechov* s dvorem poplužním a ves *Výrov*,*) ohlásiv dne 27. srpna 1626, že na statku tom více dluhů (totiž 44.800 kop m.)**) jest, nežli zač stojí. Proto žádal, jestliže by mu statek jeho v dědictví zůstatí neměl, aby raději od král. komory byl ujat. Mimo to díl statku svého, totiž *Balkov* (kdež prve ves pustá byla, kterou Měsíček l. 1616 opět vystavěl), a k tomu dva dvory panské a tři selské od statku *Dolanského* přidané, postoupil Měsíček l. 1616 druhé manželce své Marii roz. z *Řezna*, které na žádost její l. 1626 od komory české užívání toho dílu bylo ponecháno. Přes to všechno teprv l. 1642 statek *Dolanský* z manství propuštěn jest. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 9. — D. dv. 7, f. 45; 53, f. 64.)

Jiří Měsíček z Výškova zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi hrdelní patentem z dne 14. července 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & M. 9.)

Radslav Měsíček z Výškova utekl po bitvě bělohorské ze země, nezanechav žádných statků. (C. 215, M. 9.)

Adam a Krištof Meytolarové z Meytol obesláni byli léta 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdonu; avšak oba již předtím zemřeli dle zprávy posla komorního. *Adam* zanechal dítěti svému *dvůr* půl míle u *Přestic* ležící; po *Krištofovi* pak, jenž byl úředníkem u pana *Janovského* na *Janovicích*, nezůstalo ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Albrecht Mičan sv. pán z Klinšteina (v. *Klingenstein*) a z *Rostok*, katolík, při kommissi konfiskační dne 7. dubna

*) Ves *Malechov*, ves *Řakom*, ves pustou *Pravětičky* a ves *Výrov*, s dílem řeky, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, koupil l. 1569 *Mikuláš Měsíček z Výškova* od *Zdeňka Kavky Říčanského z Řičan* za 5300 kop míš (D. Z. 60, E. 7.)

**) Měsíčkova první manželka *Dorota* roz. *Fremutova z Tropčic* půjčila mu l. 1608 na statky jeho 7300 kop míš., které obdržela za statek svůj *Běhařov*, Evě Měsíčkové roz. z *Údrče* prodaný.

1623 pokuty byl osvobozen, ačkoliv l. 1620 podepsal a zpečetil konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou. Ale potom pro neposlušnost, že svršky po odsouzeném Bohuchvalovi Berkovi pozůstalé nevydal, v pokutu upadl, tak že do sequestru vzat byl statek jeho Nížburk (*Nižmburk*, Nischburg, okr. Křivoklát.) totiž hrad Nížburk s kaplou a hodinami velikými, s dvorem poplužním, vrch Hradiště, vsi Stradonice s dvorem poplužním a Žloutkovice, s dvěma mlýny, hutí železnou a vším příslušenstvím, jak to Fridrich Mičan l. 1613 od Jindřicha Kunrata Šanovce z Šanova za 33.000 kop mš. koupil. (D. Z. 187, A. 24.) Avšak Mičan vedle cís. resoluce dne 7. dubna 1623 obvinění zproštěn byl proti navrácení svršků dotčených, tak že statek Nížburk již předtím pro dluhy manželce jeho Mandaleně roz. z Hodkova za 38.257 kop mš. prodaný, a vedle nařízení král. místodržícího dne 31. srpna 1622 postoupený, též opět byl navrácen. (C. 215, M. 7. — Lib. conf. 2, f. 373.)

Jan Vilém Mičan sv. pán z Klinšteina byl mezi osobami na sněmu generalním l. 1620 obranými k učinění relace sněmovní ke dskám zemským a přitíštění pečeti zemské k uherské konfederaci. Pro toto provinění vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 při kommissi konfiskační odsouzen byl *polo-vice* jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. 11/41 & M. 7.)

Václav Mičan sv. pán z Klingenšteina při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od Dona Baltasara de Maradas a vedle cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na milost přijat byl. (C. 215, S. 79.)

Bohuslav ryt. z Michalovic na Rvenicích a Novém Sedle, v čas zpourey jeden z direktorů, správcův a rad zemských, nebyl při sjezdu stavů povstalých v koleji Karla IV., ani při vyhození král. místodržících, ani při nařízení direkce, meškaje na ten čas po pět neděl v Karlových Varech, odkudž teprv o letnicích do Prahy přišel. Avšak skrze Abdona z Kolovrat a Ehrenfrida z Berbisdorfu před ostatní direktory obeslán, prinucen byl proti vůli své vstoupiti do direkci na místo zvoleného direktora Křištofa z Fictum, který pro churavost svou úřadu toho převzít nemohl. Potom zúčastnil se všeho, co direktorové k ochraně náboženství pod obojí předsevzali, zvláště v jeho domě čtena a opravena byla první apologie

stavů povstalých, konány pak porady o zavření konfederace i o zavržení krále Ferdinanda II.; též spisoval s jinými žádosti stavův k jiným zemím o intercessi, zpečetil a podepsal konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přimlouval se při sjezdu stavův dne 19 srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, za jehož panování byl purkrabím kraje Hradeckého a místokancléřem král. Českého; učinil též návrh k sepsání a uveřejnění apologie, obsahující příčiny, za kterými Ferdinand II. k panování připuštěn býti neměl; přehlížel a opravil justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, byl též mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při němž falckrabí syn zvolen byl za čekance král. Českého, a koupil od stavův odbojných některé statky duchovní.

Pro tato provinění Michalovic, ač se dal císaři na milost hned po bitvě bělohorské, s ostatními direktory a náčelníky zpouř na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na hradě Pražském, potom první při kommissi hrdelní dne 3. dubna 1621 vyslýchán (Original-Verhör, Statthalt. Archiv sub K. 1/138) a odsouzen *cti, hrdla i statku*, tak že měl býti stat, čtvrcen a sem i tam rozvěšen; avšak vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 z milosti dne 21. června t. r. toliko byl stat, pravá ruka mu ufata a s hlavou jeho na věži mostské vystrčena.

Jméni jeho všechno hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Rvenice* (Ervénice, Seestadt, kr. Žatec, okr. Borek, dom. Eisenberk), *) k němuž náležela tvrz za městečkem Rvenicí u příkopů, kde předešle též nějaká tvrz stála, s pivovárem, dvorem poplužním, ovčínem, chmelnicí, štěpnicí velikou, kořenou zahradou, rybníky (zejména Velký, Nový, Kamenný), v nichž přes 600 kop násady bývalo, též lesy na 2719 provazcův; městečko Rvenice s Rybařskou ulicí, domy kmetskými, platy stálými i běžnými, robotami a jinými povin-

*) L. 1671 koupil za 8500 kop gr. praž. českých Bohuslav starší z Michalovic od Křištofa z Karlovic na Červeném Hrádku a Hermansdorfu dědictví k sádku Červenému Hrádku náležící, totiž městečko *Rvenice* s ulicí Rybařskou při něm, s podacím kostelním, též s městským k stavení sídla spůsobeným a příkopem obehnaným, s rybníky (Velkým a Novým) i jiným příslušenstvím; ves *Strupčice* s podacím kostelním a příslušenstvím. (D. Z. 60, E. 24.)

nostmi, podacím kostelním, 2 šenky (jedním v radnici, druhým v Rybářské ulici), 2 mlýny a cihelnou; ves celá Pertelsdorf (Bartelsdorf) jinak Dřínov a dílem vsi Kunnersdorf s ovčínem, Oujezd s mlýnem, Šenberk (Schimberg) a Komofany — jak to l. 1612 Bohuslav z Michalovic na Novém Sedle jakožto statek zadlužený po Divišovi z Michalovic za 34.480 kop 37 gr. mš. koupil. (D. Z. 185, J. 25. — Dle dílčích cedulí l. 1586, D. Z. 166, K. 27. — L. 28.)

b) Ves celá *Trupčice* (Strupčice, dom. Eisenberk) s podacím kostelním, dvorem poplužním někdy Urbana Landyše s 2½ lánu rolí (D. Z. 166, K. 27 — L. 28), kterýž statek od knížete z Lichtenšteina dne 4. listopadu 1621 postoupen byl k užívání arcibiskupství Pražskému až do nahrazení škody, klášteru Oseckému od Bohuslava z Michalovic a jeho manželky na statcích téhož kláštera l. 1619 do 18.131 kop mš. učiněné. (C. 215, C. 1/5.)

c) Statek *Noré Sedlo* (Novosedly, Neundorf, Neudorf, kr. Žatec, okr. Borek), ves s podacím kostelním, dvorem poplužním a příslušenstvím.

Tyto statky, odhadnuté poprvé za 61.808 kop, po druhé za 55.364 kopy mš., vedle král. resoluce z dne 17. září 1622 prodány byly *Vilémovi mladšímu z Lobkovic* za 50.000 kop mš., z kteréž summy jemu z milosti 20.000 kop bylo darováno. (C. 215, M. 6. — Lib. confisc. 2, f. 242. — D. Z. 194, A. 1.)

Mimo to *statky duchovní* — tvrz a ves *Škrle* (okr. Chomutov) s dvorem poplužním, mlýnem a podacím kostelním, též vsi Hošnice, Přílepy, Zálezly, Vysočany (díl) s podacím kostelním, Lažany a Býlna (Bylany), klášterům Oseckému a Světeckému náležející; pak ves *Nemelkov* s 2 chalupníky ke komendě Mostské špitálu Křižovníků příslušející, a dvůr, *Roselhof* řečený — které Bohuslav z Michalovic l. 1620 koupil od stavův odbojných a nejvyšších úředníků zemských za summu odhadní 30.000 kop mš., tak že na ni 18.571 kop k potřebám země v čas zpourey již odvedl, hned po bitvě bělohorské dotčeným klášterům byly navraceny. (D. Z. 192, K. 3.)

Vdova po Bohuslavovi z Michalovic, Voršila Benigna roz. z Vrtby, účastnila se zpourey tím, že koupila l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 15.000 kop mš. *statek*

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

duchovní, arcibiskupství Pražskému náležející, totiž *klášter Osecký* s kostelem, pivovárem, mlýnem Holzmühl řečeným, s dvorem poplužním, lesy řečenými Šmelperk a Klosterpuš (Klosterbusch), 7 rybníčky, též vsi Han (Hahn), Neudörfel jinak Starý Osek s podacím kostelním, Ladunk (díl) s mlýnem; pak platy z rolí a luk některých vesnic cizopanských. Protož nejenom tento statek hned po bitvě bělohorské dotčenému arcibiskupství byl navrácen (D. Z. 192, K. 6), nýbrž i v pokutě ujat *dům Michalovicův*, Voršile Benigně Michalovicové náležející, v Starém městě pražském v Coletné ulici ležící a dskami zemskými se řídící, který l. 1622 *knížeti Saskému Juliovi* v summě 6000 zl. císaři půjčených zástavou byl postoupen, pak vedle cíś. resoluce z dne 6. prosince 1627 prodán *Marii Magdaleně hraběnce z Buquoi* za summu odhadní 19.128 kop mš., která jí poražena byla na summu od císaře jí povinné. (C. 215, M. 6 & P. 2. — Lib. conf. 2, f. 495. — Lib. contract., f. 581. — D. Z. 621, D. 16; 142, Q. 22 & 294, H. 12.)

Mimo to Michalovicové z pohledanosti 42.089 kop mš., jí a osmero dítkám náležející ze statků po jejím manželu konfiskovaných, l. 1622 toliko 1589 kop bylo prisouzeno. Marně vyhledávala Michalovicová po mnoha let práva svého i dítek svých při císaři samém; neboť poněvadž po dvakráte ze země k nepříteli se odebrala, vedle cíś. resoluce z dne 25. srpna 1628 všech práv svých byla zbavena; jenom třem dcerám jejím, kdyžby k náboženství katolickému přistoupily, z milosti po 2000 zl. na věno jejich bylo povoleno. — Při vpádech nepřátelských léta 1632 a 1634 navrátila se opět paní Michalovicová do Čech a statků dotčených se ujala; pročež l. 1638 dne 23. ledna všech práv svých v království Českém majících odsouzena, v bytu svém do arrestu vzata, a když se prohlásila, že nijakž nemíní k víře katolické přistoupiti, ze země na vždy vypovězena byla. (C. 215, M. 6.)

Jan Václav ryt. z Michalovic, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z úcastenství ve zpouře zprostěn, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Smil ryt. z Michalovic, syn Bohuslavův, účastnil se zpouřím, že od direktorův a správců král. Českého byl vypraven

dne 16. července 1618 s Maximilianem z Kolovrat a Davidem Kuklou v poselství k Janovi Sigmundovi, kurfiřtu brandenburskému; potom že v měsíci prosinci léta 1618 vyslán byl s Pavlem z Říčan a Oldřichem Gerštorfem z Gerštorfu k vyjednávání se stavy moravskými na sněmu obecném shromážděnými; též že v mnohých jiných kommissích od stavův odbojných potřebovati se dal. Pro tato provinění obávaje se trestu, ujel hned po bitvě bělohorské ze země s králem Fridrichem, jehož skrze Francii do Zweibrücken k strýci jeho falchraběti Janovi doprovázel, a nepostaviv se podle patentu z dne 17. února 1621 před kommissi hrdelní, při téže kommissi dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Statky pak po jeho otci pozůstalé byly konfiskovány. (Viz Bohuslav z Michalovic. — Skála V. 39, 216. — C. 215, M. 6.)

Matouš Michal (Michalův), měšťan a purkmistr v Menším městě pražském, zapůjčil v čas zpourey jistou summu peněz tehdejšímu direktorům a správcům země na ves Vořech (Ořech, okr. Smíchov, dom. Chraštan.), kapitole hradu Pražského náležející. *) Pročež děkan této kapitoly, ačkoliv mu ves Vořech byla navracena, ujímal se l. 1630 dvoru poplužního, *Jilkovský* řečeného v téže vsi ležícího a Michalovi náležícího, a polovici jeho, jakoby kapitole v pokutě připadla, přivlastniti si chtěl. Avšak vdova po Michalovi pozůstalá obrátila se na komoru českou, žádajíc při dvoře tom zůstavena býti. Vedle zdání král. prokuratora nebyla kapitola dotčená oprávněna dvoru řečeného na ztenčení regalí se ujmáti, poněvadž Michal nebyl v pokutě kapitoly, ale král. komory. Z té příčiny vdova dotčená před kommissi transactionis byla oběslána, aby tam o pokutu za provinění manžela svého se porovnala. (C. 215, M. 19.)

*) Ves *Vořech*, statek to děkanství a kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském (kromě dvoru popl. Jilkovského v též vsi a 2 chalup ve vsi Dobříči dotčenému Michalovému náležících) s platy z 12 osedlých i z dvoru Jilkovského a 2 chalup vymíněných, prodána byla v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných *Matěji Mnichovskému*, měšťanu Nového města pražského, a *Matoušovi Michalovému* za 3310 kop míš. zaplacených až na 1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop dotčené kapitole dáván býti měl. (D. Z. 140, F. 28 & 193, E. 5.)

Petr Milota ze **Všejan** v městě **Turnově**, obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního neměl žádného jmění a žil v domě knížete z **Fridlandu**. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Arnošt z **Miltic** obeslán byl léta 1629 před kommissi transactionis za příčinou narovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Fridrich z **Minkvie** (**Minkovic**) účastnil se nejenom zpouř stavů, nýbrž sloužil též králi **Fridrichovi** falckraběti, dle udání a zprávy kardinala knížete **Františka** z **Dittrichšteina**, biskupa **Olomúckého**, císaři dne 19. listopadu 1621 podané, v níž **Dittrichštejn** zároveň žádal o dům *Henklovský* v **Menším městě** **pražském** na **Vlaské** ulici ležící a **Minkvici** náležející.

Ale **Minkvic** dům tento dne 24. září 1621 prodal za 20.000 kop mš. **Stefanovi Šmídovi**, cíl. radě a říšskému pfenigmistru, k ruce císaře, který též dům ze šosu a pořádku městského propustil a l. 1624 dotčenému *kardinalovi z Dittrichšteina* za dědictví zpupné a svobodné daroval. (C. 215, M. 17. — D. Z. 142, A. 19 & H. 12.) — Zbytek summy trhové 14.000 kop mš., který **Minkvic** o sv. **Jiří** 1623 nevyzdvihl, témuž k žádosti jeho vykázán byl rozsudkem komory české z dne 6. listopadu 1659, avšak bez úrokův a zmenšený na špatnou minci, již se l. 1623 užívalo. (C. 215, M. 17.)

Adam Mírek ryt. z **Solopisk**, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek **Sedlov** (kr. **Čáslav**, okr. **Kolín**, dom. **Ratiboř.**), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1607 od statku **Ratibořského** prodala **Kateřina** manželka **Ondřeje Horňateckého**, roz. **Voděradská** z **Hrušova**, za 8000 kop mš. švagrovi svému **Mikulášovi Horňateckému**. (D. Z. 181, E. 18.) Tento statek od komory léta 1623 za summu odhadní 3768 kop mš. koupil cíl. rada **Ondřej Horňatecký z Dobročovic** a připojil jej opět k statku **Ratibořskému**. — Pohledanost pozůstalé vdovy **Marianny Mírkové**, roz. **Horňatecké** z **Dobročovic**, per 1800 kop mš. při kom-

missi liquidationis l. 1625 jí přisouzena byla v summě 1800 zl. rýn., na kterou její dědička a sestra Anna Kamberská l. 1629 cís. pojištění obdržela. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 422. — D. Z. 141, J. 20 & 292, H. 24.)

Bohuslav Mírek ryt. z Solopisk vedle cís. resoluce z dne 28. října 1624 pokuty za provinění své v čas zpourey byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Sigmund Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. V této pokutě konfiskovány byly všechny statky po něm pozůstalé, totiž: tvrz a ves *Sineč* s dvorem poplužním, ovčínem, též ves Vítice (díl); tvrz a ves *Chotíš* (Chotejš, díl) a ves Sedliště (díl), kteréž oba statky před rokem 1542 bratři Mírkové Bohuslav a Jiří za 23.000 kop míš. od Vilíma z Chřetic koupili (D. Z. 5, A. 13); též dvůr poplužní s chalupou ve vsi Chotejši, který koupila l. 1578 Dorota Mírkova roz. z Petrovce a na Sinči od Doroty Vratislavové z Solopisk za 637 kop 30 gr. česk. (D. Z. 64, M. 10.) Tyto statky od král. komory prodány byly dne 14. srpna 1623, za summu odhadní 12.286 kop míš. *Karlovi knížeti z Lichtensteina*.

Dcerám po Mírkovi pozůstalým, Dorotě Krejšťanové, Alžbětě Švamberské a Aleně Renthalské, zanechané dvě třetiny per 6524 kop i s věnem 2500 kop, po matce jejich Žofii roz. Kasalické z Kastic pozůstalým, měly vyplaceny býti z komory české; avšak teprv dne 15. března 1653 dáno jim cís. pojištění na dotčené dvě třetiny, z nichž jim běžící úroky od Havla l. 1652 placeny býti měly; ale i tyto potom jejich dědicům vedle účtu komory české z dne 30. října l. 1683 na summě hlavní byly poraženy. (C. 215, M. 10. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Jindřich Mírek ryt. z Solopisk zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil; protož při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 16. září 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Pozůstalý po něm statek *Nesmiřice* (kr. Čáslav., dom. Královice dolní) — tvrz a ves Nesmiřice s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, ves celá Hradecko se zámkem pustým Hrádek řečeným, s podacím kostelním na témž Hra-

Vilém Miřkovský z Tropčic, při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 pokuty osvobozen, brzy potom zemřel. Léta 1629 obeslán byl před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu, ale jeho dcera provdaná za Zylvara nepřijala obeslání. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Bernard Mitrovský ryt. z Nemyšle odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, přidržel se hraběte z Turnu, býval často u něho a zdržoval se drahý čas v Praze. Pročež při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen byl všeho statku; není však vytčeno, zdali jmění jeho k ruce knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina, anebo později od král. fisku bylo ujato. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan starší a Jan mladší Mitrovští ryt. z Nemyšle při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jindřich Mitrovský ryt. z Nemyšle přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými přivtělenými a okolními zeměmi učiněné, též k snešení týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Avšak jsa katolík, při kommissi konfiskační nebyl odsouzen, a prokázav l. 1629 při kommissi transactionis nevinu svou, podvolil se dne 18. dubna 1629 za udělení perdonu dobrovolně dáti 200 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commis. transactionis sub Nro. 95.)

Jiří starší Mitrovský ryt. z Nemyšle a na Jitkově, účastnil se zpoury tím, že stavům odbojným odváděl kontribuci k vedení války, též že vypravil lid svůj k veřejné hotovosti i sám ve vojsku stavovském pod generalem z Bubna sloužil. Ale poněvadž byl již katolíkem, pokuty za provinění své při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 byl zproštěn a teprv při kommissi transactionis dne 21. července 1629 za udělení perdonu k složení pokuty 1166 zl. 40 kr. rýn. zavázán, za to pak zůstaven při statku *Jitkově* (kr. Čáslav, dom. Polná), k němuž náležely tvrz a ves Jitkov s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, a celá ves Oudolen s příslušenstvím, jak to jeho otec Pavel l. 1593 od Adama Naze z Chřenovic za 4425 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 169, D. 11.) — Zbytek pokuty vytčené 502 zl. rýn. zapravila teprv l. 1638 jeho dcera Ma-

ria Alžběta, provdaná Boreňová, která statek Jitkov po matce své Dorotě roz. z Komárova zdělila, tak že ji dotčená summa vedle cíś. resoluce z dne 14. října 1638 byla poražena z pohledanosti 6560 kop mš., manželu jejímu Vilémovi Boreňovi l. 1637 pojištěné. (C. 215. C. $\frac{1}{4}$ & M. 23. — Viz též David Boreň.)

Jiří mladší a Mikuláš Jan Mitrovští ryt. z Nemyše účastnili se zpouř, jako Jindřich Mitrovský; jsouce však katolíci, při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 pokuty za provinění své byli osvobozeni. *Jiří* pak zavázal se při kommissi transactionis léta 1629 za perdon mu uděleny složit pokutu 2333 zl. 20 kr. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Mitrovský ryt. z Nemyše, na Jetřichovicích, účastnil se l. 1619 výpravy válečné stavů povstalých, za kteréž provinění při kommissi transactionis dne 21. července 1629 složil pokutu 150 zl. a při statku svém *Jetřichovice* (kraj Tábor., okr. Sedlec.) byl zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. sub Nro. 170.)

Přech (Přibík) Mitrovský ryt. z Nemyše zemřel v čas zpouř, nezanechav žádného jmění, tak že při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byl zproštěn. (C. 215, $\frac{1}{8}$.)

Jiří starší Mladota ryt. z Solopisk, při kommissi konfiskační vedle král. vypovědi z dne 21. října 1622 odsouzen *k manství*, dne 2. prosince 1627 přijal léno na statek svůj, *dvůr Myškovský* ve vsi Vtelně Jizerném (okr. Boleslav.) ležící, za 5000 kop odhadnutý. Maje se pak l. 1628 pro náboženství ze země odebrati, zřídil bratry své Václava a Zdeňka Adama za plnomocníky nad dvorem svým, kteří jej pro dluhy s povolením nejvyššího soudu lenního Janovi Purkhartovi Kordulovi z Sloupna, hejtmanu Pardubickému, l. 1628 za 3500 kop mš. prodali. Avšak Kordule smlouvě trhově nedostal a l. 1639 od dotčeného statku upustil. Protož po smrti Jiřího Mladoty l. 1637 přihlásili se jeho synové *Jan a Adam* o ten dvůr, na nějž pak l. 1650 léno obnovili, rozdelivše se předtím smlouvou l. 1645 dne 25. března učiněnou o jmění po otci pozůstalé tak, že Janovi dotčený dvůr man-sky, Adamovi pak *dům* v Starém městě pražském, mezi domy Zarubovským a u Železných dveří ležící, náležeti měl. L. 1652

Janovi Mladotovi dotčený statek proti složení 800 zl. rýn. z manství jest propuštěn. (C. 215, M. 13. — D. dv. 7, f. 34 a 59; 68, I. fol. 30 a II. f. 8.)

Jiří Mladota ryt. z Solopisk odešel ze země pro náboženství, potom při vpádu saském léta 1631 navrátil se do Prahy, měšťanům, u nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení činil. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*; není však uvedeno, zdali jmění jeho k ruce vévody Fridlandského, neb později král. fisku bylo uято. (C. 215, $\frac{1}{7}$.)

Sigmund Mladota ryt. z Solopisk, při *kommissi konfiskační* dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zprostěn, vystěhoval se potom za příčinou reformace ze země, zanechav statek svůj manželce své Heleně, roz. z Ebersbachu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Mladota ryt. z Solopisk, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Avšak při *kommissi konfiskační* dne 3. listopadu 1622 pokuty za provinění svoje byl zprostěn, tak že podržel statky své. Za pardon mu udělený zavázal se l. 1619 při *kommissi tractationis de pio opere* dáti pokutu 600 zl. rýn. na *collegium nobilem* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Zdeněk Mladota ryt. z Solopisk a v Česově obeslán byl dne 5. února 1629 před *kommissi transactionis*, aby se vyrovnal o pokutu za udělení pardonu; dle zprávy posla komorního odešel již předtím pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Zdeněk Adam Mladota ryt. z Solopisk pro účastenství své ve zpouře při *kommissi konfiskační* l. 1623 *polovice* jmění svého byl odsouzen. V této pokutě konfiskován byl statek *Stakory* (kraj Boleslav., dom. Kosmonos.) — tvrz Stakory s dvorem poplužním, vinicí, rybníky a lesy, pak ves celá Stakory Veliké (Horní) s podacím kostelním — který Mladotova manželka Kateřina, předtím Chlumová z Dohalic, l. 1609 od Alžběty Mateřovské z Hustiřan za 16.000 kop míš. koupila (D. Z. 134, P. 2) a na tuto summu 12.000 kop zaplativši statek ten manželu svému a dítkám, Jiříkovi, Vi-

lém
Mla
náš
dne
kut
s di
2. 1
ské
řijn

dne
zpr
téz
lém

byl
vrže
hla
ské
sud
gen
krá
ods
jeho
luc
chá
kon

Ada
ský

a v
daci
cen
pod
úrol
robo
po
z W

F. 18.); též ves *Bošice* s 6 poddanými a dvůr poplužní *Vo-telec*. Tento statek, odhadnutý za 26.356 kop mš., postoupen byl l. 1622 *Václavovi Vchynskému z Vchynic*, od něhož však vedle cí.s. resoluce král. fisku byl navrácen.

c) Statek *Pyšely* (kr. Pražský, okr. Jilov.), totiž tvrz a městys *Pyšely*, pak 17 vesnic na větším díle společných, zejména *Babice* s dvorem poplužním na blízku, kde byla předešle ves *Nestařice*, *Zaječice* s dvorem poplužním, *Vavřetice*, *Kovařovice*, *Baruchov*, *Křiváček* (*Křivá ves*), *Malešín*, *Řehenice*, *Mokřany*, *Pětichvosty*, *Lhota Borová*, *Ládvce*, *Nespěky*, *Poříčí*, *Městečko* a *Hvozdec*, s 78 poddanými (45 s potahy a 33 chalupníci), kteří odváděli vrchnosti ročně úroku peněžitého 164 kopy 22 gr. mš., slepic 282 po 6 gr. a vajec 615 po 1 den., též konali roboty orní 90 dní po 24 gr. a ženní 90 dní po 6 gr. — Statek ten vedle cí.s. resoluce 29. ledna 1624 postoupen byl za summu odhadní 24.763 kop mš. *Karlovi Harrachovi*.

Ale vedle cí.s. resoluce 24. února 1624 oba statky *Svojišice* a *Pyšely* dcera odsouzeného Karla Mrackého, *Dorota Marie*, i na místě Karla *Eusebia*, syna po jejím bratru po zůstalého, jakožto jeho poručnice dne 24. dubna 1624 koupila za 53.010 kop mš., tak že z této summy po zaplacení dluhů 29.010 kop na statcích těch vězících, král. fisku 12.000 kop připadlo, z nichž vedle cí.s. resoluce 8. ledna 1637 nedopladená část 6500 kop *Karlovi Eusebiu Mrackému* na jeho vychování a vydržování v studiích byla darována. (C. 215, M. 14. — Lib. conf. 2, f. 391. — D. Z. 142, C. 27 & 292, Q. 15.)

Konečně na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl též *dům* po Mrackém pozůstalý, v Novém městě pražském v čtvrti *Zderazské* ležící. (C. 215, P. 2/2.)

Léta 1679 ujímal se král. fiskus opět obou dotčených statkův, protože dluhy od *Doroty Marie Mracké* ze summy tržové poražené, nebyly pravé, nýbrž na újmu fisku toliko smyšlené. Pročež polovice dlužní summy 14.500 kop i s úroky od l. 1624—1679 per 47.950 kop, tedy v jedné summě 62.450 kop komoře české nahrazeno býti mělo z těch statků, z nichž *Svojišice Karel Eusebius Mracký* dne 6. února 1638 *Anně Kamille sv. paní z Enkevörthu* (*Enkefurthu*), roz. hraběnce

z Wartenbergu, za 10.500 zl. rýn. prodal (D. Z. 300, O. 10); druhý pak statek *Pyšely* a dvůr Zalesany po Dorotě Marii Mracké odkazem dle desk zemských (Quat. 147, Q. 17) paní Alžbětě Dorotě hraběnce *Hallweilové*, roz. hrab. Vratislavové z Mitrovic, dědičně se dostal.

Mimo to statek *Zalesany* — tvrz s dvorem popl. s pěti poddanými ve vsi Voděradech a krčmou ve vsi Libodřicích, který Mracký od Davida Hořnateckého z Dobročovic l. 1608 za 13.500 kop míš. a 100 dukátů (uherských zlatých) koupil (D. Z. 134, B. 20) — od král. komory ujat býti měl. Avšak vedle porovnání ve věci té dne 23. června 1679 při komoře české učiněného dokázala dotčená hraběnka Hallweilová, že statek *Zalesany* (dle quaternu menšího zápisného rudého, lit. Z. 9) odsouzený Karel Mracký již l. 1609 dcerám svým, Kateřině, Dorotě Marii, Elišce a Johance Alžbětě v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil; jakož že dotčená jeho dcera Dorota Marie l. 1624 některé z dluhů v smlouvě trhově uvedených zaplatila. Za ostatní pak práva a spravedlnosti, kteréž z těch statků král. fisku náležely, uvolila se Hallweilová do komory české odvésti 15.000 zl. ze své pobledanosti 18.000 zl., kterou měla za komorou českou. (C. 215, M. 14.)

Adam Muchek (Mucha) z Bukové, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *k manství*, neměl jmění žádného, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Smil starší Muchek z Bukové vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, přistoupil též k snešení stavů povstalých o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; ale poněvadž byl katolíkem, při kommissi confiscationis dne 27. ledna 1623 pokuty byl osvobozen. Za udělení perdonu zavázal se l. 1629 před kommissí tractationis de pio opere složit 116 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Albrecht, Jošt Kristof a Jan Fabian, bratři Mulcové z Waldau (Mulz v. Waldau), drželi po otci svém Fabianovi († 1612) statek manský *Waldau* (Wallhof, kr. Cheb., okres Wildštejn), odhadnuty za 40.000 zl., na němž 26.000 zlatých dluhů vězelo. Obesláni před kommissi transactionis dne 9. června 1628 uvolili se *Jiří Albrecht a Jošt Kristof*, kteří

chtěli pro náboženství ze země odejít, za perdon jim udělený z dílů svých na statku dotčeném složit pokuty 1000 zl. a 600 zl. rýn.; Jan Fabian však pokuty byl osvobozen, protože přislíbil v zemi zůstat a k náboženství katolickému přistoupiti. Potom při vpádu saském l. 1631 *Jan Fabian* a syn po Joštovi Křištofovi pozůstalý *Jan Albrecht* podporovali nepřitele a při *kommissi confiscationis Fridlandské* v Chebu léta 1633 nařízené k pokutě po 300 zl. rýn. byli odsouzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & E. 1.)

Jan Myllner z Mylhauzu (Müllner von Mühlhausen) na Mimoni a Děvíně, bratr Jiřího a Petra, byl v čas zpourey kommissářem při direkcii stavův odbojných, podepsal a zpečetil konfederaci při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619, koupil s bratrem Jiřím též některé statky duchovní l. 1620 od stavů postalých a ujel ze země hned po bitvě bělohorské. Pro toto účastenství ve zpouře odsouzen byl patentem vyhlášeným dne 17. února 1621, pak při kommissi executionis dne 5. dubna a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Veškeré jmění jeho hned v pokutě bylo uято, totiž:
a) Statek *Mimoň* (Niemes, kr. Boleslav.), k němuž náležel zámek pustý Ralsko, městečko Mimoň se sídlem (domem) a podacím kostelním, vesnice Okrouhlá s dvorem poplužním, Kalgendorf (snad Kalken), Rabendorf jinak Vranov, Hvězdov Starý a Nový, Nová ves u potoka Srního (Neudorf, Reh-wasser) a Svěbořice s lesem Zbynsko řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1601 Myllnerův otec Jan od Karla Mazance z Frimburku za 20.000 kop gr. česk. (40.000 kop mš.) koupil. (D. Z. 175, P. 3.)

b) Statek *Děvín*, totiž zámek Děvín (nyní zřícenina u vsi Hamru) s dvorem popl., vesnice Nový Hamr s hamrem a mlýnem, Novina (Neuland), Černá Ves dolní a horní (Schwarzwald), Mednej (Medný) s dvorem poplužním, Ostrov a Polouhlavy se vším příslušenstvím, tak jakž to Jan Myllner l. 1604 koupil za 20.000 kop mš. od Adama z Bibersteina. (D. Z. 179, G. 5.)

c) Vesnice *Pertoltice* (Pertilec, Pertolice Barzdorf) a Srnova (Srnf potok, díl), které l. 1613 otec Myllnerův od

Erazima Hirsperka z Kynigsheynu za 9500 kop mš. koupil. (D. Z. 136, M. 21.)

Tyto statky, odhadnuté toliko za 39.940 kop mš., ačkoli v bratrském podílu l. 1620 za 90.000 kop byly položeny, vedle král. resoluce z dne 21. července 1621 cizozemci *Janovi Zeidleru*, jinak *Hoffmanovi*, kurfiřta Saského radě, v summě 34.650 zl. rýn. od císaře jemu povinné za 32.000 kop mš. zástavou na dvanáct let postoupeny dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 29. září 1623, a témuž Zeidlerovi vedle cís. resoluce z dne 18. října 1624 za dotčenou summu zároveň i náhradou za výlohy, které Zeidler na ty statky od cís. vojska zvláště od kozáků vypálené a zcela zpustošené učinil, prodány jsou dne 26. května 1626 s vyhrazením kolatur k ruce královské a proti reversu, že Zeidler na týchž statcích žádného jiného náboženství mimo katolické uvozovati nebude. (C. 215, M. 16. — Lib. conf. 2, f. 358. — D. Z. 153, G. 8.) — Viz též Zeidler & Albrecht z Waldšteina.

Mimo tyto statky konfiskován byl též *dům Myllnerovský* v Menším městě pražském na hořejším rynku, jdouc k stupním hradu Pražského po pravé ruce na rohu vedle domu Jana Mikuláše z Lobkovic a proti domu Viléma z Vchynic ležící, který matka Myllnerova Virginia roz. z Levínu léta 1612 od Jana Šindle z Eberharce za 5000 kop mš. koupila (Lib. contract. 6, P. 22.) — Tento dům dekretem knížete z Lichtenšteina dne 11. března 1621 obdržel k užívání *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*, cís. rada a místosudí dvorský v summě 2000 kop mš. král. komoře na týž dům půjčených, jemuž dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 23. května 1622 za 4000 kop mš. byl prodán. (C. 215, F. 3 & M. 16. — Lib. contract. 7, D. 10 a 13.)

Konečně ujaty byly od král. komory statky duchovní ves *Třebušice* (kr. Pražský, okr. Slaně) celá s příslušenstvím a díl vsi *Knovic* (Knoviz), *kapitole kostela hradu Pražského* náležející; též díl vsi *Blevic* (okr. Velvar.) *ke klášteru sv. Jiří* náležící. Tyto statky, které Jan Myllner s bratrem Jiřím l. 1620 koupil od stavův odbojných za summu odhadní 7000 kop mš. zcela zaplacenou, dotčeným duchovenstvím byly na vráceny. (D. Z. 140, G. 11 & 193, F. 6.)

Jiří Myllner z Mylhauzu, bratr Jana odsouzeného nejmladší, jemuz se podle rozdělení statků po otci Janovi († 1618) a matce Virgině pozůstalých polovice statku Mimoňského a Děvínského dne 24. září 1620 dostalo, postoupil díl svůj v 45.000 kopách bratru Janovi, od něhož na tuto summu ničeho neobdržel, poněvadž Jan brzy potom opustiv statky své ze země ujel. Jiří pak sám po bitvě bělohorské v Praze v domě svém v Menším městě od Rudolfa z Tiefenbachu jat a vězněm jeho učiněn, do Moravy i do Uher časem i v železích od něho vozen a teprv po osmi měsících za 3000 zl. rýn. výkupného propuštěn byl. Navrátil se do Prahy, domáhal se léta 1621 při král. kommissari knížeti z Lichtenšteina dílu svého na statku Mimoňském, ale nepořídil ničeho, ačkoliv se v čas zpouroy ničím neprovinil.

K tomu i *dům jeho Myllnerovský*, též v bratrském rozdíle jemu připadlý, v Menším městě pražském v Ostružnické ulici (Spornmachergasse) blíž domu Štěpána Jiřího z Šternberka ležící, dskami zemskými se řídící, před tím z dvou domů v jedno spojený, hned po bitvě bělohorské od *Alexandra Bleibena*, hejtmána nad jedním praporem knechtů pod nejvyšším z Waldšteina, Myllnerovi mocí vzat, a potom l. 1621 za 5040 kop miš. odhadnutý vedle cíś. resoluce z dne 2. května léta 1623 *Anně Marii Bleibenové*, roz. Pichlovně z Pichelbergu, za 3500 zl. rýn. prodán byl. (C. 215, M. 16. — D. Z. 141, E. 24 & 620, C. 7.)

Myllner pak odešel ze země za příčinou reformace a navrátil se při vpádu saském, ujal se domu dotčeného a jej vysumoval; protož při *kommissi confiscationis Fridlandské* odsouzen byl všeho jmění. (C. 215. C. 1/7.)

Petr Myllner ryt. z Mylhauzu (Müllner von Mühlhausen) na Zvoleňovsi, bratr Jana Jiřího, jeden z direktorů stavu rytířského, vyslán od stavů s Radslavem mladším z Vchynic k stavům hornorakouským, přemluvil je (4. dubna 1619) k uzavření konfederace se stavy král. Českého, podepsal a zpečetil akt konfедераční při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619, a přimlouval se za zvolení Fridricha Falckého, za jehož kralování byl místokancléřem král. Českého a s ním ujel hned po bitvě bělohorské. Pro tato provinění odsouzen patentem vyšlým dne

17. února 1621 a při kommissi exsecutionis dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Zvolňoves* (Zvoleňoves, Swoleňowes, okr. Slané.), tvrz se sídlem a ves Z. s dvorem popl. při tvrzi a druhým dvorem ve vsi, řečeným Starý, ves *Podlešín* s dvorem popl., a dílem vsi *Blevice* (okres Velvar.) s dvorem poplužním; Ješín a Slatina s 20 poddanými s potahy a 20 chalupníky. Statek ten od cí. vojska zcela zpustošený, odhadnutý za 25.548 kop mš., od knížete Karla z Lichtenšteina dne 22. dubna 1621 paní *Zusanně Chrtové ze Rtína*, roz. z Ober-Neuchynku (z Obranychynku, z Obranichen) a na Slatině k užívání postoupen a vedle cí. resoluce z dne 17. září 1622 prodán byl za summu odhadní, z kteréž jí dar z milosti 8000 kop byl poražen. (C. 215, M. 16. — Lib. confisc. 2, f. 481. — D. Z. 194, G. 17.)*)

b) *Dům* nedostavěný se zahradou v Novém městě pražském v ulici „Na dláždění“ řečené, jdouc k Horské bráně po levé straně ležící, který odhadnutý za 6000 kop se všemi nábytky a svršky, od Jindřicha Hornáteckého do jeho domu vedle ležícího odstraněnými, avšak k rozkazu komory české navracenými, prodán byl vedle cí. resoluce z dne 27. listopadu 1621 dvorskému hodináři *Joštovi Burgy* od král. komory dne 24. ledna 1622 za 6000 zl. rýn. na srážku služného jemu do 7594 zl. zadržalého. (C. 215, M. 16 & P. 3/8. — Lib. contract. virid. 12, f. 32.)

c) *Dům* v Menším městě pražském v ulici k stupním hradu Pražského po pravé straně ležící, který vedle cí. psaní dne 4. března 1625 na komoru českou proslého darován byl *Janovi Rudolfovi Pucherovi z Meggenhausen*, cí. říšské radě dvorské a sekretáři. Vdova po Pucherovi pozůstalá Eva roz. z Sydmbirku prodala též dům léta 1627 za 5000 zl. rýn. Antonínu Muškonovi, měšťanu a kupci dvorskému. (C. 215, M. 16 & F. 3. — Lib. contract. 7, H. 1 a 2.)

*) *Zvoleňoves* koupil l. 1604 Jiří Vratislav z Mitrovic od Zeidliců za 88.000 kop mš. (D. Z. 132, J. 11) a prodal l. 1609 Janovi Myllnerovi za 48.000 kop mš. (D. Z. 183, Q. 16.)

Adam Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého. Avšak synům po něm pozůstalým, Janu Břeňkovi, Joachymovi, Melicharovi a Sigmundovi, kteří ve vojsku cíś. služby konali, cíś. resolucí z dne 18. srpna 1626 z milosti byl zanechán díl král. fisku propadlý, zejména jistina 1000 kop mís., již jejich otci Jan Šťastný Přehořovský z Kvasejovic dlužen byl. (C. 215, M. 12.)

Jindřich Myslík ryt. z Hyršova odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřítelům, ujímal se domu manželky své Markéty roz. z Dubé, na Židovské zahradě v Novém městě pražském ležícího, též i vinice, Raj velký a malý řečené; byl kvartírmistrem nařízeným od kurfiřta Saského v Novém městě pražském a napomáhal hraběti z Turnu. Protož při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna l. 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Vilém Myslík ryt. z Hyršova při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře byl zproštěn, tak že podržel statek svůj *Radíč* (kraj Tábor, okr. Sedlčan.), totiž tvrz a ves Radíč s pivovárem a dvorem poplužním, dvůr poplužní řečený Nový dvůr a dílem vsi Vesce, Žďár, Hražany a Krchleby, též zámek pustý *Kozihřbetý*, s příslušenstvím, jak to l. 1575 Adam Myslík od bratří Vojkovských z Milhostic za 7500 kop mís. koupil. (D. Z. 62, F. 17.) Statek ten prodal Vilém Myslík s bratrem svým Václavem Šťastným l. 1624 za 16.000 kop mís. Pavlovi Michnovi z Vacinova. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$. — D. Z. 141, N. 7.)

Albrecht Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen *k manství*, ohlášení učinil dne 30. června 1626, že nemá žádných statků dědičných, mimo dvorec poplatní na komorním panství Dobříši a některé sto kop gr. dle svědomí Václava Mladoty ze Solopisk. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. — D. dv. 7, f. 36.)

Hertvík Myška ryt. z Žlunic a na Spiticích přistoupl ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, též k snešení se týchž stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Protož při kommissi confiscationis dne 19. listopadu 1622 odsouzen byl *k manství*, ale brzy potom zemřel. Jeho syn *Jan Bohuslav* léta 1622

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

vedle nařízení komory české z dne 29. října 1655 pro nezaplacení třetiny ze summy trhové v pokutě ujat byl na tak dlouhý čas, až dotčená třetina z jistin Myškovi nedoplatených byla zapravena. (C. 215, M. 11. — Lib. contract. 13, f. 343.)

Jan Jiří Myška ryt. ze Žlunic pro provinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, ale vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 z milosti dne 14. srpna t. r. propuštěn byl *k třetímu dílu* jmění svého. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Zaječice* (okr. Chrudim., dom. Nasevrky), tvrz a půl vsi s dvorem poplužním, který za 16.465 kop odhadnutý od král. komory vedle cís. resoluce dne 15. září 1624 koupil za 10.266 kop mš. cizozemec *Jan Babt. Weber sv. pán s Pisenbergu*, jemuž na summu trhovou poražen byl dar z milosti 3000 zl., pak 3000 zl. lehkých peněz, vynášejících v dobré minci toliko 375 zl., které Weber l. 1623 do komory české složil. Na ostatní summu zaplatil Weber teprv l. 1629 toliko 2777 kop mš. (3240 zl.), které na díly Myškovi z milosti zanechané připadly. Zbytek summy trhové i s úroky do 4325 zl. zadržalými vedle cís. resoluce z dne 23. května 1642 Webrovi z milosti byl prominut, a zaplacení dluhů 6100 kop mš. na dotčeném statku vězících převzala komora česká dle smlouvy trhové. (C. 215, M. 11. — Lib. conf. 2, f. 132. — D. Z. 153, K. 14 & 16.)

Jan Křištof Myška ryt. ze Žlunic zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil se synem svým Oldřichem Kunatou jako Hertvík Myška, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění podle patentu z dne 14. července 1622; ale vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622, vyhlášené dne 3. prosince t. r., jeho synové a dědicové z milosti při dvou třetinách byli zůstaveni. Statky po Myškovi pozůstalé všechny v dotčené pokutě byly konfiskovány, totiž: a) *Hrádek nad Podousy* (kraj Čáslav, okr. Kouřim., dom. Zásmyky), sídlo zámek Hrádek s dvorem poplužním a pivovárem, městečko Hrádek (l. 1637 již jen ves), vsi Podousy (Poděvousy) a Pučery s dvorem poplužním (z níž se platu komorního proboštu do staré Boleslavi ročně 18 kop gr. česk. od starodávna dávalo) se vším příslušenstvím, jak to l. 1595 Myška po Jindřichovi Myškovi za 11.500 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 177,

Q. 15.) — b) Tvrz a ves *Mančice Polní* (kr. Čáslav., okr. Kolín., dom. Lošany M.) s dvorem poplužním, ves *Lošany Malé* s dvorem poplužním, ves *Cerekvice* (dom. Nové Dvory) s dvorem poplužním spáleným a ves *Rašovice* (díl) s dvorem poplužním pustým. Tyto statky koupil léta 1623 od komory *Václav Vchynský z Vchynic* a z *Tetova* na *Chlumci* a *Zásmucích* za summu odhadní 51.300 kop mš., z kteréžto po zaplacení dluhův 3925 kop a věna 8000 kop vdově po synovi *Oldřichovi Kunatovi Myškovi*, *Johanně* roz. z *Malovic*, vykázaného připadlo na dvě třetiny zanechané ostatním dvěma synům *Jindřichovi Karlovi* a *Ferdinandovi Rudolfovi* 26.250 kop mš., a 13.125 kop jakožto třetí díl král. fisku náležející do komory české byl odveden. Mimo to měl *Vchynský* dotčenému *Jindřichovi Karlovi Myškovi* nahraditi 4143 kop mš. za dvůr *Kučery*, náležející témuž *Myškovi* po jeho matce, kteréž jej *Maria Chotouchovská* z *Nebovic* její sestra odkázala; neboť dvůr ten mezi ostatní dvory statku *Hrádku* jenom omylem do taxy pojat a *Vchynskému* prodán byl. (C. 215, C. 1/2, & M. 11. — Lib. conf. 2, f. 333. — D. Z. 143, D. 3.)*)

Konečně s jistotou po *Janu Křištofovi Myškovi* pozůstalých připadlo léta 1631 dotčeným jeho synům na dva díly 10.333 kop mš., a na díl král. fisku 5166 kop mš. (C. 215, M. 11.)

Jaroslav Myška ryt. z Žlunic, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi 17. března t. r. odsouzen k manství, učinil l. 1623 ohlášení a přijal dne 10. listopadu 1627 léno na statek svůj *Veliké Bečvary* (okres *Kouřim.*),**) totiž tvrz a ves *Bečvary* s dvorem poplužním, ves *Drahobudice* s dvorem popl. a ves *Hatě* s dvory kmetskými, v summě odhadní 17.493 kop mš. Tento statek s král. povolením léta 1627 prodal *Myška* za 20.000 kop mš. *Janovi Octavianovi Vchynskému z Vchynic* a z *Tetova*, jemuž pak

*) Statky *Hrádek nad Pačousy* a *Mančice* prodal l. 1637 *Jan Octavian Vchynský z Vchynic* za 30.000 zl. *Gerardovi* sv. pánu z *Taxis.* (D. Z. 299, R. 18.)

**) Ves *Veliké Bečvary* s dvorem poplužním a dvůr poplužní v *Hořejších Chvatlinách* s chalupou, mlýnem a příslušenstvím koupil *Jaroslav Myška* l. 1691 od *Karla Častovce Myšky* za 6075 kop gr. česk. (D. Z. 168, J. 5.)

z manství propuštěn byl proti odvedení 3203 zl. l. 1648 a 17.000 zl. l. 1669. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & M. 11. — Lib. conf. 2, f. 479. — D. dv. 7, f. 58; 68. I. f. 35.)

Jetřich Myška ryt. z Žluníc zemřel l. 1620 v čas zpoury, již se zúčastnil. Vdova po něm pozůstalá Anna Alžběta roz. Bohdanecká z Hodkova zavázala se při kommissi transactionis dne 4. března l. 1628 za provinění manžela svého zaplatiti 1500 kop mš., tak že summa tato na statku *Jeřice* (okres Hořic.), dětem Myškovým náležejícím a za 29.500 kop mš. odhadnutým, byla pojištěna. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Myška ryt. z Žluníc, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl statky: a) *Obdenice* (Obděnice, kraj Tábor., okr. Sedlčan., dom. Chlumec.), k němuž náležely zámek a ves Obděnice s dvorem poplužním, a vsi Radešice, Brod, Ohrada, Lhota hořejší, Hlinov (u Mokřan), Voděrady a Ratiboř. — b) *Tvrz a městys Kamýk* (okr. Sedlčan., dom. Chlumec.) s dvorem popl. a vesnice Lhota Švastalova, Zhoř, Proud-kovice, Lhota Koubelova, Solenice, Přívozec a Klenovice. Tyto statky odhadnuté za 28.363 kopy mš., od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernštýna, l. 1623 za 28.000 zl. rýn., kterážto summa k dobrému věřitelův na rok za kupující zůstala. (C. 215. M. 11. — Lib. conf. 2, f. 43. — D. Z. 141, F. 27 & 292, B. 15.)

Týž **Oldřich Myška** odešel potom pro náboženství ze země, byl rytmistrem v armádě nepřátelské, s níž se při vpádu saském do Čech navrátil; proto odsouzen byl též při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, kteréž není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Adam Náchodský z Neudorfu, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě dne 17. února 1630; dle zprávy posla komorního měl dvůr v Lužanech (okr. Jičín.) a byl na ten čas písařem při úřadě stavitelském v Jičíně u knížete z Fridlandu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Naxer z Rovné při kommissi konfiskační léta 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak tento rozsudek pro zrušení kommisie nebyl ohlášen, tak že Naxer podržel statek svůj blíž města Kolína, za 2000 kop mš. kou-

kuty za provinění své byl osvobozen, protože přijal víru katolickou. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš mladší Nejepinský z Nejepína, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpourey osvobozen, podržel statek svůj, dvůr svobodný, který zdědil po strýci svém *Mikulášovi starším z Nejepína*, jenž na počátku povstání od lidu stavovského byl zabit. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Bavor Nepolický ze Salic při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*; avšak rozsudek ten nebyl vyhlášen, a Nepolický vedle cíś. resoluce z dne 25. října 1624 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Bořivoj nejstarší Bořek Nepolický ze Zachrašťan za provinění své, že v čas zpourey stavům odbojným platil kontribuci a lid svůj vypravil k veřejné hotovosti, byv k tomu přinucen, zavázal se dne 4. března 1628 při kommissi transactionis za udělení perdonu složití pokutu 200 kop míš. K zapravení této summy prodal l. 1628 s povolením strýců svých Petra a Jana Hamzů Bořků ze Zábědovic na Střibřích a Monišicích statek nápadní *Újezd Svatojanský* (okr. Nová Paka, kr. Jičín.), majetatem krále Vladislava l. 1597 se řídící, knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina za 3700 kop míš. Ale poněvadž se stal již katolíkem a dle zprávy kommissee se vykázal lístkem o vykonané zpovědi, úplně a zcela byl od císaře perdonován, tak že jemu i pokuta složená od komory české l. 1632 byla nazpět dána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. Commiss. transact. Nr. 11 & N. 2. — Lib. conf. 3, f. 9. — Viz též Albrecht z Waldšteina.)

Přibík Netvorský z Břízy (jinak z Březi) a na Jablonné, při kommissi konfiskační odsouzen byl *pátého dílu* jmění. V této pokutě konfiskován býti měl jeho statek *Břežany* (okr. Tábor., okr. Neveklov, dom. Lešany), k němuž náležely tvrz a ves Břežany s dvorem popl. a pivovárem, dvůr poplužní *Vojetický* (nyní zašlý), díl městečka *Netvořic* s podacím kostelním, domem šenkovním a dvěma krámy masnými, pak díly vsí Chleb a Oujezda (Vysokého). Avšak statek ten od Netvorského již l. 1622 dne 3. května před jeho odsouzením na újmu král. fisku koupil za hotových 14.500 kop míš. *Pavel Michna z Vactnova* (D. Z. 193, G. 28), jemuž

řísai
ien
Té:
pra:
ory
(2.)
Po
lské
opa
rovs
alá,
215
Ad
yeni
ky i
ili
si c
jich
Bo

lužním, tvrz a ves *Všechlapy* s dvorem popl., ves *Struhy**)
orem poplužním a ves *Skrchleby* s dvory poplužními tu-
s 52 osedlými (z nichž 30 s potahy), jak to l. 1608 Adam
hart z Neuenberga od Adama Chlívenského z Ryzenska za
100 kop mš. koupil (D. Z. 182, D. 3) a l. 1615 s jinými
ky šesti synům odkázal (D. Z. 139, A. 5.) — od knížete
hlandského již l. 1632 konfiskován a postoupen byl *Ada-
i s Waldšteina* v summě 28.000 kop mš. na srážku
my trbové za statek Lomnice, od téhož Adama z Wald-
na knížeti z Fridlandu prodaný.

Ačkoliv Adam z Neuenbergu nevinu svou již l. 1633
edl a vedle cíś. resoluce z dne 29. ledna 1654 provinění
to osvobozen a v právo své na statku dotčeném resti-
ván byl, předce statek Vlkava, který Adam z Waldšteina
e cíś. resoluce z dne 27. ledna 1636 cíś. plukovníkovi
vi Fridrichovi hraběti Harrachovi odevzdal náhradou za

*) Dvůr poplužní a díl vsi *Struhy* s rybníky, lesy a příslušenstvím,
Radimice, v níž toliko krčma a chalupa, s příslušenstvím, koupil
l. 1608 Adam Linhart z Nauenperku na Vlkavě a Struhách za 7000 kop
od Václava mladšího Kaplíře ze Sulevic. (D. Z. 188, F. 17.)

statek Lomnice téměř postoupený, v držení Harracha a jeho dědiců zůstal. Teprve vedle cíś. resoluce z dne 6. února 1659 bratřím Adamovi a Vilému Václavovi z Neuenbergu vynahrazením jejich práva a spravedlnosti na statku Vlkavě postoupen byl statek *Obora* a *Veltěže*, po Volfovi Karlovi mladším z Vřesovic v pokutě propadlý, v summě odhadní 17.347 kop mš. (C. 215, L. 10. — Lib. conf. 2, f. 272. — D. Z. 182, D. 3. — Viz Volf Karel Vřesovec.)

Mimo to dotčeným bratřím z Neuenbergu již léta 1621 vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 21. prosince z pozůstalosti po otci jejich *dvůr manský na Chrasti* odňat a *Janovi Danielovi Kaprovi z Kapršteina* postoupen byl. (C. 215, L. 15. — Viz Kateřina Lukavecká.)

Jan Linhart z Neuenbergu (Neyenperku) při kommissi transactionis dne 19. února 1628 za perdon mu udělený uvolil se 1000 kop mš. zaplatiti z jmění svého na 8500 kop mš. odhadnutého, ačkoliv již před tím jeho statek lenní *Markvartice* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), odhadnutý za 1000 kop mš., od král. komory ujat byl. Potom při vpádu saském l. 1631 přistoupil k nepříteli; pročež jeho statek, svobodný dvůr ve vsi *Třebovli* (Třebaul, okr. Kouřim.) od král. komory l. 1635 konfiskován a *Janovi de Vitte* z Lilienthalu postoupen byl. (C. 215, C. 1/4 & L. 10.)

Hendrych Neumann (Niemann), cíś. rytmistr a kancléř Albrechta z Waldšteina, pro své účastenství v domnělém spiknutí knížete z Fridlandu s ostatními hlavními přívrženci Waldsteinovými při exsekuci Fridlandské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn, a jmění jeho dle cíś. patentu z dne 29. března 1634 konfiskováno, totiž: a) Všecky svršky, které Niemann uložené měl v domě u *Bubní* řečeném, ležícím v Soukenické ulici na Novém městě pražském. — b) *Dům Holkovský* předtím Kirchmayrovský, od starodávna u *Vlčíhrdlů* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Michala Archanjela mezi domy u Modrého Jelena a u Zlatého Anjela (Anjelovic) ležící. Dům ten předešle prodali dědicové a děti po Janovi Kirchmayrovi z Reichvic l. 1629 za 8000 zl. zaplacených až na 2200 zl. *Fridrichovi Cortesi z Peregrinu* (Lib. contract. caerul. 3, f. 418), od něhož jej l. 1633 koupil *Hendrych hrabě z Holky*, general polní maršalek, za

David, měšťan Jihlavský, l. 1599 od Štěpána sv. pána z Eycku (Eyzingen) za 26.000 kop mš. koupil (D. Z. 173, E. 13) a po jeho smrti l. 1603 vdova po něm pozůstala a poručnice svých čtvero dětí (Gottfrida, Judity, Anny a Rosiny) zcela doplatila. Tento statek již léta 1619, když hrabě Dampierre s cís. vojskem zámku Landšteinu se zmocnil, od Dona Baltasara de Marradas jakožto statek mocí válečnou vzatý a král. fisku připadlý bývalému cís. hejtmanu *Kristianovi Hybnerovi* proti složení několik tisíc kop mš. k užívání odevzdán byl.

Ačkoliv vdova Barbora Neymarová roz. z Königšteina hned po vítězství bělohorském navrácení toho statku, za 60.000 kop mš. od ní odhadnutého, nejprve při Donu Baltasarovi, potom při místodržícím knížeti z Lichtenšteina a posléze i při císaři vyhledávala; předce panství Landšteinské, dříve než věc ta právně vyřízena byla, zámeckému hejtmanu jindřichohradeckému *Jakubovi Keclovi z Rottendorfu* dne 3. července 1622 za 10.000 zl. zástavou dáno a dne 18. února 1623 za summu odhadní 21.618 kop m. prodáno jest. Avšak vedle cís. resoluce dne 14. března 1623 smlouva ta zrušena a Landštein bratřím *Maximilianovi a Ferdinandovi Morům (Mohr)* sv. p. z *Lichteneggu a Sedmikostelův* za 24.500 zl. rýn. postoupen byl tak, aby Keclovi složených na něj již 10.000 zl. nahradili, zbytek pak summy trhové jim za jejich věrné služby z milosti prominut byl. (C. 215, N. 5. — Lib. conf. 2, f. 332. — D. Z. 153, B. 8.)

Sestry Neymarovy, z nichž Judita za Jana Peugera a Anna za Schmidgrabnera provdána byla, neustále se domáhaly práva a spravedlnosti své k statku Landšteinskému. Ačkoliv spravedlnost jejich jim již dne 21. července 1629 a potom opět 16. února 1675 přisouzena byla, přes to všechno i přes všechna četná cís. resolucí o věci té vyšlá, teprv dne 18. září 1688 pohledanost jejich při kommissi revisionis a liquidationis vyřízena byla, tak že jim na ni cís. pojištění dáno jest. (C. 215, N. 5.)

Jan Adam Nostic (Kounovský) ryt. z Nostic a na Kounově při kommissi confiscationis l. 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, zvláště. proto, že v čase zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupil statky duchovní a je sobě do desk zemských

stoupen *hraběti z Martinic*, avšak vedle cíś. resoluce z dne 16. prosince 1622 navrácen byl manželce Nosticové, již vlastně náležel. (C. 215, N. 8.)

Jan Hanuš Nostic ryt. z Nostic, syn Jana Adama, připojil se při vpádu saském léta 1631 k nepříteli a proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* odsouzen byl dne 25. ledna 1634 všeho jmění. Avšak na přímluvu kurfiřta Saského Jana Jiřího vedle cíś resoluce z dne 26. května 1642 na základě míru Pražského obvinění i pokuty vytčené osvobozen a při statcích lenních Kounově a Lhotě, které po smrti jeho otce L. 1632 od král. komory byly ujaty, zůstaven jest. (C. 215, C. 1/2, & N. 8.)

Jan Václav Nostic ryt. z Nostic při *kommissi transactionis* dne 18. dubna 1629 za nevinného uznán a pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. 1/4.)

Jarolím Nostic ryt. z Nostic na Betlesdorfu (Berzdorfu), vypravil v čas zpourey s Oldřichem Hubrykem a Adamem z Penčíku jednoho pěšího k veřejné hotovosti, od stavův odbojných nařízené, pro kteréž provinění při *kommissi transactionis* dne 21. července 1629 složil pokutu 100 zl. rýn. za udělení perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Nostic ryt. z Nostic účastnil se výpravy stavovské na místě Jana z Černhauzu; avšak nemaje žádných statků v zemi ani jiného jmění, při *kommissi transactionis* dne 10. května 1628 pokuty za perdon mu udělený byl osvobozen, protože předešle proti Turkům a ve Španělsku prospěšné služby vojenské konal. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Nostic z Nostic obeslán byl dne 5. února 1629 před *kommissi transactionis*, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho v Loketskú nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Kašpar Nuess z Regersdorfu, fořstmistr v Trutnově, katolík, a jeho bratr *Timotheus*, účastnili se výpravy válečné stavů českých; avšak nemajíce jmění žádného, od král. komory dne 21. července 1629 pokuty za provinění své byli osvobozeni. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Obytecký ryt. z Obytec a bratr jeho Václav Viduna účastnili se zpourey, vykonavše dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou; ale

poněvadž sobě vyhradili, katolickému, při kommiss stopadu 1622 pokuty byli tractationis de pio oper udělený složití 400 zl. rý u sv. Jakuba v Starém m

Jan mladší Odkolek nově při kommissi konfis byl *všeho jmění*, tak že v *Valtinov* (Gross-Walten, tinov.) — tvrz Horní Val se sedmi poddanými, s Odkolek l. 1615 od Vilh rýn. koupil. (D. Z. 189,

Avšak Odkolek odvo ničím se neprovinil, nýb výpovědí kommissie konfis *Odkolek*, strýc jeho odsou kommissi odvedl a od žal bez výminky (sine clausi (který jemu od strýce Jan nost, jemu po strýci Jano ském náležející, l. 1620 v léta 1624 za 6500 kop z Dubé a Lippého. (C. 2

Jan Jindřich Odkolek i kační dne 8. března 1623 losti při polovici zanech omylem konfiskován byl jící. (Viz Jan ml. Odkole transactionis l. 1629 obe neboť posel komorní ne C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f.

Ladislav Odkolek ryt. slán byl před kommissi t

*) Tento Jan Odkolek po kolka z Oujezdce, na Temenici se všech statků po témž strý bratry a strýci svými; avšak pr v pokutě propadl a ze země uj

o pokutu za udělení perdonu; avšak obeslání to dne 17. února 1630 nazpět přišlo s tím doložením, že Odkolek již zemřel a že statek jeho nejvyššímu purkrabí předtím prodán byl. (C. 215, C. 1/4.)

Fridrich Georg z Oldenburgu, rodem z Lužic, doktor v právech, účastnil se zpoury tím, že uvítal Fridricha Falckého jakožto krále zvoleného jménem kraje Loketského na pomezí Chebském, že byl za téhož krále radou při appellaci, pak s Bedřichem z Bílé od místodržících krále Fridricha poslán v měsíci únoru 1620 ke kurfiřtu Saskému, aby ho od císaře odvrátil a novému králi českému pomoc jeho získal; čehož když se nedosáhlo, sepsal k rozkazu nejv. kancléře jménem krále Fridricha mandát dne 28. září 1620, kterým kurfiřt zbaven byl všech len a statků manských, jež ve Voigtlandu i jinde od koruny české držel. Proto Georg z Oldenburga ujel hned po bitvě bělohorské z Prahy a ne navrátiv se podle patentu 17. února 1621, odsouzen byl při kommissi exsekuční (hrdelní) dne 5. dubna 1621 a vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. *hrdla, cti i statků*, do klatby dán, a jméno jeho na šibenici přibito. Potom dal se potřebovati u Mansfelda v Loketsku, kdež byl jat, dne 29. května z Lokte do Prahy dodán a odsouzen po druhé při kommissi exsekuční vedle cíś. resoluce dne 16. června 1621 *hrdla*, tak že mu měla ruka býti utata, on pak stát a hlava jeho v Karlovarech veřejně vystavena; ale od čtvrcení těla jeho z cíś. milosti upuštěno býti mělo. Avšak poprava jeho byla odložena za příčinou vyšetřování jeho s některými pány z Míšenska, kteří si s ním i s jinými hlavními rebellanty dopisovali, jakož i za příčinou vyšetřování Mikuláše Štolce, s nímž Georg z Oldenburga v Loketsku mnoho zlého spáchal. Po tomto vyšetřování Georgovi vedle cíś. resoluce z dne 26. července l. 1621 udělena byla milost, tak že toliko všecko jmění své v pokutě propadl a byl ponechán ve vězení, do něhož z Bílé věže dne 24. srpna 1621 na hrad Křivoklát odvezen byl.

Manželka jeho Markéta, roz. Zumrova (Sommer), ucházela se marně o navrácení jmění, manželu odňatého, kteráž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

řího (D. Z. 17, M. 11), jehož synovi Albrechtovi z Waldšteina teprv l. 1607 týž statek byl postoupen (D. Z. 181 G. 15), od něhož se dostal Hanibalovi z Waldšteina, který jej léta 1615 v dluhu 1750 kop Mikulášovi Gerštorfovi postoupil (D. Z. 137, J. 15) a l. 1618 Hanušovi Jindřichovi z Opperštorfu prodal. — Statek ten od král. komory za 19.775 kop mš. odhadnutý, prodán byl dne 21. ledna 1623 za 25.381 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který jej s jinými statky l. 1624 postoupil směnou za panství Kopidno paní Marii Majdaleně hraběnce Trčkové, roz. z Lobkovic. (C. 215, O. 1. — Lib. conf. 2, f. 279. — D. Z. 141, B. 23 & 194, D. 19.) — Viz Štubenberga & Jan Rudolfa Trčka.

b) Část summy trhové 16.000 kop mš. za statek *Martice* (kr. Litoměřic.), který Jan Fridrich z Opperštorfu v čas zpourey l. 1618 od Volfa z Solhauzu koupil za 70.000 kop mš., a na tuto summu toliko dotčenou část zaplatil. Tento statek pro provinění Solhauza byl konfiskován. (C. 215, O. 1. — Lib. confisc. 2, f. 279. — D. Z. 193, H. 5 & 141, F. 7.) — Viz Volf Solhauz.

Otto svob. pán z Opperštorfu, z Dubu a z Frydšteina na Častalovicích, Týništi, Ledské a Přestavlicích, katolík, účastnil se zpourey tím, že vykonal přísahu dne 1. října 1619 podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak při kommissi confiscationis dne 15. března 1623 pokuty osvobozen, podržel statky dotčené, na nichž manželce své Anně, roz. Robmhapce ze Suché, za času zpourey 20.000 kop mš. věna pojistil. Za perdon mu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8. — D. Z. 139, N. 21.)

Alexander z Orderlíku (Ordalík), při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. Za perdon mu udělený zavázala se léta 1629 manželka jeho Anjelína při kommissi transactionis de pio opere dáti 60 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. složit měla. (C. 215, C. 1/8.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Ondřej z Ostešova a na Lhoticích Šádových vedle král. výpovědi z dne 8. března 1623 zcela na milost byl přijat (*absolutus sine clausula*), tak že navrácen mu byl statek jeho *Lhotice Šádovy* (kr. Čásl., okr. Humpolec),*) který již od král. komory byl ujat a *Maximilianovi Pechlerovi z Memingen* za jeho službu vojenskou v summě 16.780 kop míš. postoupen. Pechlerovi pak tato summa náhradou ze summy trhové za statek Proseč (viz Houska) poražena byla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & O. 5. — Lib. conf. 2, f. 251.)

Jan Otta ryt. z Losu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl v pokutě *dům* v městysi Unhošti a *dvoreček* s dědinami a lukami při témž městě ležící, kterýž stateček jemu proti zaplacení té pokuty zanechán býti měl. Avšak když brzy potom ve vězení na radnici Starého města pražského zemřel, stateček dotčený již zpustlý a shořelý l. 1638 postoupen byl strýci jeho Konradovi Ottovi z Losu náhradou za jeho pohledanost 500 kop míš. a zadržalé úroky 300 kop míš., proti odvedení šosu do důchodu panství cíś. Křivoklátského a zapravení berní a kontribucí do 151 zl., obci Unhoštěské od l. 1626 zadržalých. (C. 215, O. 3.)

Jaroslav Otta ryt. z Losu na Hlažovicích při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 *polovice* jmění odsouzen byl hlavně proto, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odboj-
ných koupil k ruce sirotka *Jana Václava Trmala z Toušic* statek *duchovní kapitoly sv. Víta na hradě Pražském*, ves *Lounín* (kr. Praž., okr. Beroun, dom. Tmaň) s příslušenstvím, za summu odhadní 1600 kop míš. zcela zaplacenou. Statek ten musil Otta dotčené kapitole beze vší náhrady navrátiti. (D. Z. 140, E. 13 & 193, A. 20. — Viz též Zdeněk Trmal.)

Mimo to v pokutě od král. komory odňat byl Ottovi z Losu statek *Hlažovice* (kr. Pražský, dom. Osov, okr. Hořo-

*) Statek *Lhotice Šádovy* — tvrz a ves Lhotice s podacím kostelním, pivovárem, dvorem poplužním a 2 mlýny, vsi Miletín s dvorem poplužním, Speřice, Lhotka, Vitice, Milhostice a Holšice (díl) — koupil Ondřej z Ostešova l. 1616 od Jindřicha nejstaršího Vrchotického z Loutkova za 16.000 kop míš. (D. Z. 295, E. 30), a máje pro náboženství l. 1628 ze země odejiti, prodal jej Johanně Winkelhoferové, roz. Vrchotické z Loutkova (D. Z. 295, F. 2), kteráž též statek l. 1637 postoupila Kateřině Ammonové, roz. Topinkové z Kvelbrunu (Quellbrunn), za 16.000 kop míš. (D. Z. 301, L. 18.)

statků koupil, avšak že při prodeji týchž statků vymíněn a nařizen byl vždy deputat těm kterým duchovenstvům; že král. korunu, která s privilegii zemskými v čas zpoury z Karlova Týna pro větší bezpečnost do desk zemských byla přenesena, při útěku krále Fridricha přinesl na radnici Starého města, ale potom hned dodal knížeti bavorskému na hrad Pražský.

Dle ostatních vypovědí Otty z Losu zadalo příčinu k povstání stavů jedině zavření a zapečetění kostelův evangelických, pak zapovězení sjezdu stavů v kolleji Karolinské k obhájení náboženství, což vše směřovalo proti privilegiím stavů, zvláště pak proti majestatu od krále Rudolfa II. danému. Proto prý stavové k zachování náboženství se usnesli odstraniti zlé rádce, král. místodržící, čímž však ničeho proti císaři a králi svému předsevzítí nechtěli. Z té příčiny že nařídili stavové jako l. 1609 zvláštní direktory a správce zemské, ačkoli proti tomu i Otta z Losu s Říčanem a jinými byl a žádal, aby úřadu toho byl zproštěn; pak že stavové učinili dle snešení sněmovního z l. 1610 konfederaci s jinými zeměmi, avšak nikoli proti císaři, nýbrž dle privilegií svých k ochraně a obhájení náboženství evangelického. Když pak k zlé radě bývalých král. místodržících a jiných nepřátel stavů evangelických císař. armáda do Čech vpadla a všude statky plenila, páčila, vraždila, nikoho ani žen ani dětí nešetříc, tu teprv že se pokládala za nepřítel, proti němuž stavové vojsko své vypraviti musili. Pro toto strašné řádění císař. vojska v Čechách zvláště že se stalo zavržení krále Ferdinanda nejenom usnešením direktorův a všech stavů král. Českého, nýbrž i všech zemí k těmž království přivtělených; tím však že nechtěli stavové projevití žádného opovržení proti králi Ferdinandovi neb domu Rakouskému, nýbrž že jenom hájili privilegií království, též že neporušili přísahy králi Ferdinandovi, poněvadž tento nebyl ještě v držení království, nejso zvolen řádně za krále, nýbrž proti reversu Rudolfa II. a Matyáše jenom za krále přijat. A poněvadž po zavržení Ferdinanda — jehož Otta z Losu předešle za nejhodnějšího nástupce trůnu pokládal, když se o jeho posloupnost (successi) jednalo — Fridrich falckrabě řádně a souhlasně od všech stavů král. Českého i všech zemí k němu

přivtělených za krále z té příčiny že Otta jeho přemožení zůstal císaře Ferdinanda, je pravého krále a pána nebude pokládán za velemoudrý panovník mezi králem a poddajícím a čekancem na se obviněný (Otta) te po vítězství císaře, ja učinil, očekává s pl pováží a jemu milost miliana. (Original Ve

V tomto vyznání knížete z Lichtenštei zvláštní tvrdošijnost : vědí, že Fridrich fal privilegii království Č byl zvolen; pak že C svého krále a pána, ž dfl činiti se má mezi pod jistými závazky. I dle téže zprávy kníže rozsudku nebyla přijat byl odsouzen *cti, st* měla býti utata, tělo a hlava jeho na věži povědi z dne 26. kvě s ostatními náčelníky nom stát, tělo jeho č mostské přibita. Zen lebné, neboť k němu z jednoty bratrské, i správcevé jejich duch

Jméni po něm p fiskováno, totiž: a) St řovic), k němuž nálo poplužním, pivovárem

dami železnými; pustý zámek Hrádek s dvorem poplužním a vsi Mrtnky s podacím kostelním, Osek, Hvozdec (Hvozdec) a Třtenice (díl), s chalupami havířskými a uhlířskými v lesích a pustinami, někdy vsi *Kleštěnice, Sokolovice a Pohoří* jmenovanými, se vším příslušenstvím, jak to Otta z Losu l. 1602 od sirotků po Jiřkovi Peškovi z Komárova, Bořivoje, Zdeňka, Šebestiana a Křištofa, za 23.000 kop mš. koupil. (D. Z. 176, K. 4.) — Statek tento, odhadnutý po prvé za 26.810 kop, po druhé za 30.432 kopy mš., za summu odhadní druhou od komory české vedle cíś. resoluce z dne 14. července 1623 prodán byl *Marii Eusebii hraběnce z Marti-
nic*, roz. ze Šternberka, se statkem Hořovice (viz Jan Lit-
vín z Říčan) za 89.000 kop mš. (C. 215, O. 3. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, F. 18 & 292, A. 29.)

b) *Dva domy šosovní* s kolnou v Starém městě pražském proti kůru kláštera sv. Anny a sv. Vavřince mezi domy Petra Payera a někdy pana Pavla Weisa z Petřína ležící, od Otty za 1075 kop mš. koupené, které vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 4. prosince 1621 měšťan a spoluradní Starého města *Petr Payer* za 1200 zl. rýn. koupil. (C. 215, O. 3 & P. 2. — Lib. contract. caerul. 3, f. 294.)

c) Jistota na 5000 kop mš., někdy témuž Ottovi z Losu od Alžběty Beřkovské roz. z Břízy dskami zemskými odkázaná, kterou Mikuláš Beřkovský vedle poručení kommisie konfiskační z dne 14. prosince 1623 do král. komory měl složit. (C. 215, O. 3.)

Mimo statky vytčené navrácen byl *děkanství Karlšteinskému* statek duchovní — ves celá *Praskolesy* (kr. Pražský. okr. Hořovice), s podacím kostelním a příslušenstvím, též jeden grunt ve vsi Kotopetech (Kotopeky) — který Otta z Losu koupil v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 1150 kop mš. zcela zaplacenou; avšak plat stálý, obilní osep a vosk z téhož statku od stavů ponechán byl děkanovi. (D. Z. 140, E. 15 & 192, O. 21.)

Vdově po Ottovi pozůstalé, Elišce roz. z Vchynic a z Tetova, kteráž od manžela svého zápis na statek Komárov sobě učiněný měla, místo tohoto statku k návrhu knížete z Lichtenšteina z dne 3. června 1622 vedle cíś. resoluce dne 6. července t. r. z milosti na vychování její až do smrti vydávati

se mělo recessem knížete z Lichi

t. r. po šesti stech kop mš. ročně z komory české od 21. června 1622 počínajíc. (C. 215, O. 3.)

Krištof Otta ryt. z Losu pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, protože se neohlásil za udělení perdonu; není však vytčeno, které statky mu byly konfiskovány. (C. 215, C. 1/1.)

Šebestian Otta ryt. z Losu při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; avšak rozsudek ten po zrušení kommisie konfiskační jemu nebyl ohlášén, tak že zůstaven byl při jmění svém, které není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

Ctibor starší Oudražský (Údražský) z Kestřan a na Oudraži, při kommissi konfiskační vedle cí.s. resoluce z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění svého; ale ponevadž rozsudek ten pro zrušení kommisie dotčené nebyl ohlášén, zůstal Oudražský v držení statečku svého *Oudraže* (Údraž, okr. Písek., dom. Chřešovice), k němuž tvrzka (Štoček), dvůr poplužní a ves Oudraž náležely.*) — Teprv léta 1630 dne 10. března před kommissi tractationis obeslán, ohlásil, že jmění jeho, totiž dvě třetiny dotčeného statečku odhadnutého za 5050 kop (třetí třetinu téhož statečku držel na ten čas Bořek Zdeněk Pešík), a 2000 kop mš. jistiny za Petrem z Švamberka, po srážce dluhův obnáší 5650 kop, z čehož by král. fisku připadlo 1883 kop mš. Avšak dědicům jeho statek dotčený vedle cí.s. resoluce z dne 2. listopadu 1667 proti zaplacení dluhův beze vsí fiskální náhrady dne 14. března 1668 ponechán jest. (C. 215, A. 7.)

Ctibor (Tiburcius) mladší Oudražský z Kestřan a na Bělci, vedle cí.s. resoluce z dne 24. října 1624 odsouzen byl *v léno*. Avšak před provedením toho rozsudku statek jeho *Bělce* (Bělč, kr. Písek, okr. Prachatic.), tvrz a ves s dvorem

*) Statek Oudraž, tvrz a ves s dvorem poplužním, dal sobě vložit do desk po jich shoření opět l. 1543 Ctibor Oudražský z Kestřan (D. Z. 250, E. 26.) — Tři díly statku Oudraže, náležející otcí Oudražského Zacharyášovi a jeho bratrovi Bohuslavovi, prodány byly l. 1594 po smrti Zacharyášově pro dluhy jeho bratrovi Janovi za 9000 kop mš. (D. Z. 169, O. 7.)

poplužním a pivovárem, již před bitvou bělohorskou od císařského vojska v pokutě vzat a vydrancován, pak l. 1623 za 2243 kopy odhadnutý prodán byl od kommisie konfiskační se statkem *Krušec* (viz Cíl ze Svojsic) za 8000 kop mš. *Johanně Malovcové*, roz. z Bukovan. (D. Z. 141, F. 16; 292, A. 3.) — Po smrti Oudražského († 1625), který teprv dne 8. června 1626 k vykonání povinnosti manské vyzván byl, přihlásila se na místě a jménem nezletilého syna jeho Ctibora téhož matka a poručnice k přijetí léna, ale nebylo jí povoleno léno přijati, a ještě léta 1638 marně se domáhal dotčený syn její téhož statku. (C. 215, A. 7.)

Jan Jaroslav Oujezdecký (Újezdecký) z Červeného Oujezda, od Jana Celera z Rosenthalu, hejtmana komor. panství Brandýského, dne 1. března 1623 udán byl účastenství ve zpouře. Ale prokázav nevinu svou i Šebestiana Oujezdeckého, v čas zpourey l. 1619 zemřelého, při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi 18. července t. r. žaloby a pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula), podržel statky své *Modřejovice* a *Slabce* (okr. Rakovník.), za jejichž postoupení dotčený udavač Celer žádal. Manželka Oujezdeckého Rozina uvolila se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon manželu udělený složití na alumnat kláštera sv. Jakuba 200 zl. rýn., které dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. zaplatiti měla. (C. 215, A. 3 & C. 1/8.)

Jaroslav (Bohuslav) Oujezdecký z Červeného Oujezda zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, a dle ediktu z dne 15. dubna l. 1621 při kommissi exsecutionis odsouzen byl všeho jmění. Statek jeho *Všetaty* (kraj Pražský, okres Rakovník, dom. Krušovice), již l. 1620 ujat byl k ruce král. fisku od kommissarův do kraje Rakovnického od knížete z Lichtenšteina nařízených a bezpochyby připojen k panství komornímu Krušovickému. Vdova po Oujezdeckém pozůstalá, *Maria Majdalena* rozená z Renšperka, žádala knížete z Lichtenšteina za navrácení a propuštění tohoto statku dětem jejím nezletilým náležejícího, nemajíc s nimi z čeho živa býti a nedopustivši se ničeho, pročby v takovou pokutu upadnouti měla. Není však vytčeno, zdali něčeho dosáhla. (C. 215, A. 3.)

ratora i pokuty byli osvobozeni, protože neměli jmění žádného. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Oldřich Pařízek z Pařízku, nemaje žádného jmění, pokuty za provinění své v čas zpourey při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Albrecht Řehoř Pauzar (Pouzar, Pausar) ryt. z Michnic a na Volešnici, pro své účastenství ve zpouře při kommissi confiscationis dne 12. listopadu 1622 odsouzen všeho jmění, však vedle král. výpovědi z milosti při jedné třetině byl zůstaven. V této pokutě konfiskovány byly všechny statky jeho, totiž: a) *Volešnice* (Olešnice, Ellexnitz, kr. Budějovic., okr. Svin. Trhové), za 16.745 kop mš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Volešnice s dvorem poplužním, ves Třebíčko a dílem vsi Klení, Bukvice a Vrcov, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to před shořením desk Oldřich Pauzar z Michnic od Volfa mladšího z Krajku za 4500 kop česk. koupil a do desk l. 1543 znova sobě vložil. (D. Z. 4, D. 3.) — b) *Dvorce* (Dvorec, Wurzen), tvrz a ves Dvorec (díl) s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, rybníky, ves celá Lhotka a dílem vsi Dobrkov, Třebec a Bukovice, jak to l. 1614 Pauzar po Václavovi Kořenském z Terešova za 14.715 kop mš. koupil. (D. Z. 187, F. 11.) Tyto statky od král. komory l. 1623 prodány byly *obci městu horního Českých Budějovic* za 24.000 kop mš., na kterouž summu tato obec l. 1633 ještě 8266 kop zaplatiti povinna byla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & P. 4. — Lib. conf. 2, f. 194. — D. Z. 141, F. 21 & 292, A. 21.)

Mimo statky vytčené propadl Pauzar z jistiny své do 1000 kop mš. na statku Prádle pojištěné, 666 kop 20 gr., které l. 1629 od král. komory byly ujaty. (D. Z. 296, K. 7.)

Pauzar potom za příčinou reformace odešel ze země a navrátil se při vpádu saském s hrabětem z Turnu do Prahy, pro toto opětné provinění odsouzen při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 všeho jmění, propadl též třetinu z jmění jeho mu ponechanou a na ten čas ještě nezaplacenou, totiž 8333 kop mš., kteréž se po jeho smrti a syna jeho *Petra* domáhal jeho nejbližší příbuzný *Jaroslav Petr Vchynský sv. pán z Vchynic*, syn Adama Vchynského též odsouzeného; avšak vedle cís. resoluce z dne 5. ledna 1664 byl odmrštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{1}{1}$.)

vaná a zpuštěná, s dvorem poplužním a vsí tudíž, městečko Nechanice s podacím kostelním, vsi Staré Nechanice, Lhota (díl) a Hrádek s tvrzí pustou a dvorem poplužním, s mlýny, rybníky, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to již před shořením desk Mikuláš Pecingar z Bydžína od Jana z Waldšteina za 1000 kop grošů českých koupil (D. Z. 8, N. 26.), a k tomu l. 1551 Vilém Pecingar ves *Lhotu Nechanickou* od Petra Kekule ze Stradonic za 650 kop gr. českých prikoupil (D. Z. 49, H. 6.) — Tyto statky za 57.201 kop mš. odhadnuté, od král. komory l. 1623 prodány byly za 57.000 kop mš. *Václavovi Vchynskému z Vchynic a z Tetova*, který na summu trhovou toliko 26.000 zl. zaplatil, a ostatek se summou trhovou za statky Hrádek nad Pačousy a Mančice (viz Jan Křištof Myška), v jedné summě 76.027 zl. dlužen zůstal.*) (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 235. — D. Z. 143, D. 2.)

Heřman Vilém Pecingar ryt. z Bydžína a na Vlčkovících, bratr Albrechtův, pro své provinění v čas zpoury zase slíbil v měsíci lednu 1621 přísahou zachovati věrnost a poddanost císaři; nicméně však při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Vlčkovice* (Wölfsdorf, kraj Král. Hradec, dom. Hradiště), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který za 21.672 kop mš., odhadnutý od král. komory dne 21. ledna 1623 prodán byl za 23.842 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina* a od tohoto léta 1624 směnou za jiné statky postoupen Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, P. 5. — Lib. conf. 2, f. 271. — D. Z. 141, B. 25 & 194, D. 27.) — Viz též Stubenberga a Jan Rudolfa Trčka.

Pecingar obdržel na polovici z milosti mu ponechanou léta 1623 od Waldšteina toliko 3530 kop mš.; zbytku pak 3441 kop mš. domáhal se po smrti Pecingara jeho bratr Albrecht Ctibor l. 1629 při komoře české. (C. 215, P. 5.)

*) Při těchto statech, se statky Boharyně a Homily (viz Jestřibský) za 82.093 kop mš. odhadnutých, bylo v jednom 160 poddaných, z nichž l. 1623 zběhlo 20, tak že jich zůstalo toliko 140 (mezi nimiž 71 s potahy), kteří vrchnosti odváděli ročně úroků 316 kop mš., 260 slepic po 6 gr. a 1057 vajec po 1 d., a konali roboty žení 196 dní po 6 gr., orní 4 dní po 20 gr., plení lnu 8 dní, trhání konopí 14 dní a kopání zeleniny 19 dní. (C. 215, P. 5.)

Pecingar pak obdržel vedle účtu komory české 20. ledna 1624 od Waldšteina ještě 5500 kop mš. na dva díly své, na nichž i pohledanost jeho manželky, na statcích dotčených do 6000 kop mš. pojištěná, léta 1635 vykázána byla. Z těchto statků připadlo po zaplacení dluhův do 10.980 kop mš. na třetinu král. fisku náležející 5553 kop mš. (C. 215. P. 5 & P. $\frac{1}{2}$. — Lib. conf. 2. f. 271. — D. Z. 141, B. 24 & 194, D. 24.)

Pavel Pečka (jinak Prčka), depositor při deskách zemských, pro své účastenství ve zpouře uvězněn byl dne 27. února 1621 na radnici Staroměstské, pak odsouzen při kommissi exsecutionis hrdla, cti i statkův, avšak z milosti vedle král. výpovědi dne 3. června 1621 ve vězení do roka zůsta-ven byl. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{46}{100}$; P. 21.)

Potom l. 1629 od král. prokuratora obžalován byl před nejvyššími soudci zemskými z neřádu a přečinění, kteréhož se při deskách zemských l. 1629 dopustil tím, že v jednom kvaternu deposicí peněz stříbrných od l. 1618—1621 jednu summu per 1928 kop mš. neřádně a ukrytě přetrhl, a mimo to že za času svého depositorství od l. 1618—1621 v jedné summě 103.025 kop mš. do deposicí přijal, ale o jich vydání a postupování ničeho nezaznamenal, toliko dokládaje, že l. 1619 tehdejší direktorové skrze Joachyma Ondřeje Šlika peníze ty vyzdvihli; také že jeden kvatern deposicí od léta 1613 až 1618 se ztratil. Pro tato provinění v pokutu řízením zemským J. 18. vyměřenou upadl, tak že dne 17. října l. 1629 hrdla, cti a všeho jmění odsouzen jest. Avšak na přímlovu Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu, jehož sekretářem Prčka byl, cís. resolucí z dne 30. října 1629 udělena mu ta milost, že z vězení byl propuštěn proti reversu danému, že pro nedostatky deposiční k jeho statku a jmění hleděno býti má. — Pročež od král. komory již dne 25. září 1629 ujato bylo všecko jmění jeho; totiž: a) Zbytek summy trhové 2000 kop mš., za Urbanem Jobstem, jemuž Prčka dům svůj, u Černého Orla řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí mezi domy Eliáše Behma, šmukýře a pánův z Říčan ležící, l. 1628 za 3000 kop mš. prodal. (Lib. contract. caerul. 3. f. 389.) — b) *Tři vinice na Rvačkách* řečené, na gruntech Libeňských za dvorem ležící, které Pečka l. 1614 společně

nálezející, postoupen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 6. — D. dv. 7, f. 28 a 61; 53, f. 121. — D. Z. 311. G. 2.)

Jan Peldřimovský z Výškovic (Výškovice), sekretář komory české a měšťan Staroměstský, dal se potřebovati za kommissaře při direkci zemské od stavův odbojných; pročež při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, ale k návrhu téže kommisie pro vysoké stáří své vedle cíś. resoluce z dne 16. června 1621 z milosti toliko k vézení do Rabu dodán býti měl. Avšak dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 30. dubna 1622 držán byl Peldřimovský u vézení na radnici Staroměstské, kdež až do 19. srpna t. r. zůstal, pak domovního vézení dne 16. května 1623 zprostěn, odesel l. 1627 s manželkou a dětmi svými pro náboženství ze země. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & P. 7.)

Jméni jeho všecko, ačkoli manželce jeho Dorotě rozené z Počernic větším dílem náležející, již předtím bylo konfiskováno, totiž: *Dům* v Starém městě pražském u *Zlaté tváře* řečený, za 5000 kop míś. odhadnutý, který vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 od cíś. rychtáře byl ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), avšak dekretem dne 10. května 1630 postoupen byl dceři Peldřimovského Dorotě Petržilkové, měšťance ve Freiberku, za všecku pohledanost její po matce a bratřích jí případlou. (C. 215, P. 7.) — b) *Vinice*, řečená *Bašta*, s domem v Novém městě pražském za špitálem sv. Bartoloměje v Podskalí ležící, která konviktu kolleje jesuitské v Starém městě na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1621 postoupena a darována byla, pak vedle nařízení komory české dne 16. března 1641 dotčené dceři Peldřimovského jakožto její dědictví po matce navracena býti měla; avšak Jesuité ji vydati nechtěli, až teprv l. 1656 k tomu byli přinuceni. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & P. 7.) — c) *Vinice* v Kartouzích, jdouc ke Koširům ležící, která Jiřímu Římskému z Kosmačova, registratoru při komoře české, vedle cíś. resoluce 31. prosince l. 1633 za 600 zl. rýn. byla postoupena. (C. 215, P. 7.) — d) Jistina 9000 kop míś. na statech Petra Švamberka, již se Peldřimovského dcera ještě l. 1675 marně domáhala. (C. 215, P. 7.)

Mimo to vedle nařízení komory české z dne 26. listopadu 1638 ujaty byly v pokutě *dva domy* v Starém městě

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Příbka Tajna z Tajna (Teyna) za 1200 kop mš. (D. Z. 43, E. 3) — od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu léta 1632 konfiskován a postoupen byl se statkem *Třebivlicemi* Jiřímu Kaplíři konfiskovaným, *Melicharovi Wahlovi z Wahlu* (von der Wahl), radovi při komoře české na srážku 10.000 zl. rýn., jemu vedle cíś. resoluce z dne 17. dubna 1632 za jeho věrné služby darovaných; potom l. 1636 dne 19. dubna ponechán k užívání vdově Wahlové Anně Marii opět provdané Schellhartové z Hartenfelsu, jejíž dědicovi Janu Antonínovi Schellhartovi dle cíś. povolení z dne 20. září léta 1640 teprv l. 1675 vedle cíś. resoluce dne 20. února 1675 do desk byl vložen. (C. 215, P. 8 & S. 24. — D. Z. 466. O. 30.) — Jan Antonín Schellhart sv. pán z Hartenfelsu prodal Žandov l. 1681 Janovi Kašparovi Proy z Geiselsbergu a Findelšteina za 24.000 zl. rýn. (D. Z. 395, E. 30.)

Jindřich Penčík z Penčíku při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen byl *třetiny* jmění. V pokutě této ujat byl statek jeho *Libchava Hořejší* (Ober-Liebich, kr. Litoměřic., okr. Česká Lípa), k němuž náležely tvrz a ves Libchava Hořejší s podacím kostelním, mlýnem, ovčínem, pivovárem a dvorem poplužním tudíž, ves Libchava dolejší (díl), dvůr poplužní Jaegersdorf s chalupou, vsi Langenau (Skalice, díl) s podacím kostelním a Sonnenberg (díl), mlýn při vsi Manoši (Manušici) s pilou, se vším příslušenstvím, jak to Penčík od Doroty Berkové, roz. z Vartenberka, l. 1614 za 38.500 kop mš. koupil. (D. Z. 188, C. 11 & P. 16.) — Tento statek za summu odhadní 26.958 kop 20 gr. mš. l. 1623 dne 9. dubna prodán byl beze všech závad *Vilémovi Vratislavovi hraběti z Mitrovic*, velkopřevoru řádu Malteského, jemuž ze summy trhové poražen byl dar z milosti 25.149 kop mš. (C. 215, P. 8. — Lib. conf. 2, f. 335. — D. Z. 141, E. 21.)

Manželka Penčíkova Anna, předtím ovdovělá Nosticová, měla na statku Libchavě pojištěno 26.200 kop mš., kteréž jí při kommissi liquidationis přisouzené připadly na její dcery Annu a Barboru z Nostic, z nichž Barbora po smrti sestry 1639 pohledanost celou zdělila a dceři své Anně Dorotě provdané Hiršové odkázala. Tato domáhala se ještě l. 1685 pohledanosti dotčené, není však v aktech, zdali ně-

conf. 2, f. 396.) — Z těchto statků, které nebyly do desk zemských vloženy, postoupil Della Porta statek *Úšov* (Úšavu), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, l. 1629 v dluhu 2571 kop mš. Veronice Kateřině prv Brüsslové a potom Alsterlové z Astfeldu. (D. Z. 143, G. 12 & 516, E. 1.) Statek pak *Puršov* — tvrz a ves s kollaturou, dvorem poplužním, pivovárem, mlýncem s pilou, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — po Hieronymovi della Porta, někdy výběřčím v markrabství Moravském, pozůstalý, prodán byl l. 1651 pro dluhy k rukám věřitelů *Veronice Alsterlové* z Astfeldu za 13.103 zl. 20 kr. rýn. (D. Z. 306, M. 20.) — Tyto oba statky prodal l. 1687 dědic dotčené Alsterlové, František Mikuláš Alsterle z Astfeldu, za 34.500 zl. rýn. a 500 zl. klíčného Janovi Sigmundovi hraběti z Götzen. (D. Z. 399, B. 26.)

b) Statek *Eisendorf* (kr. Plzeň., okr. Hostouň., dom. Oujezd Chodový), tvrz a ves s dvorem poplužním, na ten čas spáleným a zpustlým, s pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, lesy a rybníky a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1608 Perglar od Kristiny Albinové, roz. Waldvoglové z Lohe-mühlu za 8000 kop mš. koupil. (D. Z. 183, J. 10.) — Tento statek již dne 31. července 1621 od komory zástavou postoupen byl *Volfovi Vilémovi sv. pánu z Lammingu a Albenreuthu*, jemuž pak, l. 1626 za 8000 kop mš. odhadnutý, prodán byl za 6636 kop mš. — (Lib. conf. 2, f. 396. — D. Z. 142, N. 15 & 294, B. 26.)

Mimo statky vytčené konfiskována byla po Perglarovi též jistina 2500 kop mš. na statcích Švamberských (C. 215, S. 83); není však vytčeno, zdali na třetinu Perglarovi ze všeho jmění jeho náležející něco bylo vyplaceno.

Václav Otakar Perglar ryt. z Perglasu na Velharticích a Mokrosuce, při kommissi konfiskační od král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn, odvedl nevinu svou, tak že vedle král. výpovědi z dne 10. října 1623 dokonalý perdon

nosti Mansfelda Plzeň v moci své měli, upustil od Mansfelda a spojil se s hejtmány dotčenými, zvláště pak s generalauditorem Mansfeldským, doktorem Janem Vilémem Leiningere, za touže příčinou od Mansfelda do Prahy vyslaným, tak že jeho přičiněním dne 26. března 1621 v městě Stribře uzavřena byla smlouva, dle které dotčení hejtmáné města Plzeň za 140.000 zl. jim vyplacených dne 3. dubna t. r. cis. generalovi Tyllému odevzdali. (Viz též Skala, V., str. 56.)

Volf Albrecht Perglar ryt. z Perglasu odešel po bitvě bělohorské ze země; pročež při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého. Statek jeho *Líboč s Novými Dvory* (Leibitsch mit Neuhoft, kr. Cheb., okr. Falknov.)*) v dotčené pokutě dne 16. prosince 1623 od král. komory byl ujat, avšak dávána z něho výživa manželce Perglarové Evě roz. z Lämmin-gen a jejím dětem, které na témž statku 5600 kop mš. měly pojištěno. Teprv 1. 1629 statek ten, za 10.371 kop mš. odhadnutý, od komory prodán byl za 6000 kop mš. *Václavovi mladšímu Vratislavovi s Mitrovic.* (C. 215, P. 9. — D. Z. 143, F. 26 & 296, B. 1.)

Jiří Longin a Karel bratři Perglarové ryt. z Perglasu při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas perdonováni, pak vedle cís. resoluce dne 21. května 1621 na milost přijati byli. (C. 215, S. 79.)

Adam Pernklob z Šenreytu (Pernklo, Bernklau, Bärenklau von Schönreuth) účastnil se zpourey tím, že dne 1. října 1619 vykonal přísahu podle snešení stavův odbojných o zavržení krále Ferdinanda II. a o konfederaci, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak jsa katolík při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen a brzy potom zemřel. Jeho syn *Jan* zavázal se při kommissi tractationis de pio opere 1. 1629 za perdon otci udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 116 zl. rýn., na kterouž summu dle nařízení téže kommisce z dne 2. dubna 1631 ještě 100 zl. o sv. Jiří t. r. měl zapraviti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{4}$.)

Gedeon Pernklob z Šenreytu (Bernklau, Bärenklau von Schönreuth) při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 23. května 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Děkov* (kr. Žatec., okr. Jesenic., dom. Kolečovic.) — tvr z kamene důkladně vystavěná a vsi Děkov a Nová ves s příslušenstvím — kterýž odhadnutý za 16.660 kop mš., od komory české 1. 1623 koupil za 17.564 kopy mš. cizozemec

*) Vsi *Líboč* (díl) a Gottigau (Kotigau) prodal 1. 1603 Kašpar Belvic z Nostvic od panství Kinšperku za 7600 kop mš. *Anně Perglarové.* (D. Z. 178, B. 14.)

k užívání odevzdány byly náhradou za škody válkou utrpené témuž klásteru, jemuž teprv vedle cíś. resoluce z dne 5. dubna 1642 dědičně darovány a do desk vloženy byly. (C. 215 B. 1 & C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 110. — D. Z. 147, N. 19.)

Volf Abraham Pernklob z Šenreytu odešel pro náboženství ze země; proto obeslání jeho před kommissi transactionis za příčinou pokuty posel komorní dne 17. února 1630 nazpět přinesl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr Pešík ryt. z Komárova provinil se v čas zpourey tím, že při sněmu generalním l. 1620 syna Fridricha falckraběte volil za čekance království Českého a byl v té příčině relatozem ke deskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 29. října 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Hoštice* (kr. Písek, okr. Horažďovic.), k němuž náležely tvrz a ves Hoštice s dvorem poplužním, podacím kostelním a mlýnem, tvrz a ves Lhota s dvorem poplužním, vsi Sedlo s dvorem poplužním, Hlupino, Čechelovice, Komušino, Slivonice, Svato (Svatopole, díl), Oujezdec blíž Horažďovic (díl), Kladruby s dvorem poplužním, *Hodíčov* (zašla), *Svinělsky* hořejší a dolejší (zašly), Šimanovo, Nahořanky (díl), *Damice* a *Poříčí* dolejší (díl), se vším příslušenstvím, jak to l. 1562 Kunaš z Kraselova odkázal synům ze sestry své Doroty, manželky *Jana Pešíka* Waldeckého z Komárova, ujcům svým Šebestianovi, Kunatovi a Křištofovi Pešíkům. (D. Z. 14, L. 34.) — Statek ten, odhadnutý za 33.724 kopy mš., koupil od král. komory se statkem Střelou, po bratřích Boubinských konfiskovaným, nejvyšší sudí dvorský král. Českého *Jindřich Libšteinský z Kolovrat* za 48.000 kop mš., z kteréž summy jemu poraženo bylo darem 23.333 zl. 20 kr. vedle cíś. resoluce z dne 20. září 1622. (C. 215, P. 10. — Lib. conf. 2, f. 228. — D. Z. 141, F. 13; 194, N. 1 & 620, C. 18.) Pohledanost města Sušice na témž statku per 3500 kop mš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mimo statek dotčený propadl Pešík též 6000 kop mš. pojistěných na statku Tuchoměřickém i s úroky zadržalými, kteroužto jistinu císař daroval kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském, která statek Tuchoměřický l. 1621 koupila. (C. 215, P. 10. — D. Z. 620, A. 11.)

ves *Nautonice* (Noutomice, kr. Pražský, okr. Smíchov) s podacím kostelním a příslušenstvím, za summu odhadní 3173 kop mš., zaplacenou až na 500 kop, z nichž doputat dotčenému klášteru ročně 30 kop dávati měla; zbytek pak summy trhové 657 kop měla teprv l. 1621 o sv. Jiří stavům odvésti. Avšak po bitvě bělohorské smlouva tato z desk zemských vymazána byla, tak že Pětipeská dotčený statek beze vší náhrady klášteru sv. Jirskému navrátiti musila. (D. Z. 140, F. 13 & 193, D. 12.)

Václav Štastný Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberka, na Byšicích, Bosyni, Obřiství a zámku Mělnickém, jeden z direktorů, správců a rad zemských za času zpoury, chtěl již dne 23. června 1618 z direkce vystoupiti, ale nebylo mu od stavů k tomu povoleno; potom v shromáždění stavů dne 21. srpna 1619 byl proti návrhu, aby k zaplacení vojska stavovského každý jak ze stavů vyšších tak ze stavu městského klenoty zlaté a stříbrné k ražení peněz proti pojištění odvedl. Avšak když mu od direktorů panství Mělnické zastaveno bylo v summě 57.000 kop mš., kteréž k zaplacení lidu válečného zapůjčil, volil s ostatními direktory kurfiřta a falckraběte Fridricha za krále, za jehož panování byl král. radou a maršálkem dvoru král. Českého, byl též relatorem při sněmu generálním l. 1620 a zpečetil konfederaci s jinými zeměmi učiněnou. Pro tato provinění, ačkoliv hned po bitvě bělohorské císaři na milost se dal a jemu dne 15. ledna 1621 přísahu vykonal, předce na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 na hradě Pražském byl uvězněn, potom dne 17. dubna t. r. při kommissi hrdelní vyslýchán (německy), a dne 19. května 1621 odsouzen *hrdla. cti i statkův*; ale k návrhu téže kommisie učiněna mu vedle cíś. resoluce z dne 2. června t. r. ta milost, že místo ztrestání mečem odsouzen byl toliko všech statků a k vězení do smrti. Neboť z výpovědi jeho při dotčené kommissi vysvítalo, že neměl žádné vědomosti o mnohých věcech a činech stavův odbojných, jako o zřízení direkce, o spisování obrany (apologie) a více jiných; za direktora zvolen že nechtěl místa toho přijati, však od Smila Pecingara varován, kdyby toho nepřijal, že by jej stavové jako Slavatu z okna vyhodili, ze strachu a bázně o život a jmění své že k tomu přemluvíti se dal,

l. 1618 za 66.000 kop mš. koupil od sester roz. Myškových ze Žlunic, Barbory Vřesovcové a manželky své Johanny Pětipeské, které statek ten po matce své Majdaleně Myškové, vdově po Karlovi Častovci, zdědily (D. Z. 192, A. 22); k tomu ves *Kopeč* (díl), kterou Pětipeský l. 1618 dne 1. prosince od Novom. měšťana *Jana Fikara* z Vratu za 2200 kop mš. koupil. (D. Z. 192, B. 18.) — Tyto statky všechny, odhadnuté za 86.609 kop mš., l. 1623 od komory české koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 106.000 zl. rýn. (C. 215, P. 12. — Lib. confis. 2, f. 38. — D. Z. 141 G. 3 & 292, B. 30.)

Mimo statky vytčené Pětipeskému konfiskovány byly:

d) Jistiny 15.000 kop mš. na panství Mělnickém, zastaveném Pětipeskému od stavův odbojných v dluhu tom a v summě 42.000 kop m. k potřebě válečné půjčených. (C. 215, P. 12.) —

e) Jistina 6000 kop m. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) —

f) *Dům* „u Beránků“ řečený, v Starém městě pražském na náměstí mezi domem Kavků z Říčan a domem u Měňů řečeným ležící, od cís. vojska vydrancovaný a vybitý. (C. 215, P. 12.) Dům ten koupil opět Pětipeský s manželkou svou dne 28. června 1630 za 4200 zl. rýn. a 100 kop mš. od Barbory Ryčové z Frankenšteina. (Lib. contract. 13, f. 433.) —

g) *Dům panský* na Dlážďení v Novém městě pražském na rohu proti domu Mladkovic ležící, který od Pětipeského Alžběta Služská roz. z Bydžína l. 1617 za 1500 kop mš. koupila. Avšak dům ten ponechán Služské vedle dekretu komory české 13. dubna 1622. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. 12, f. 43.) —

h) *Množství peněz* v železné truhle, kteréž od knížete z Lichtenšteina do berního úřadu byly odvedeny. (C. 215, P. 12.)

Mimo to navrátiti musil Pětipeský statky duchovní, které l. 1620 od stavův odbojných za 2357 kop 45 gr. mš. koupil — totiž vesnice Vrbno (díl), Hořín, Býskovice (díl), Vrutice (díl) a městys Byšice (díl), náležející špitálu křížovníků v Praze, děkanství hradu Pražského, klášteru sv. Jiří na hradě Pražském a děkanství Staroboleslavskému. (D. Z. 192, M. 5.)

Manželka Pětipeského Johanna, roz. Myšková ze Žlunic, měla na statcích manželu jejímu konfiskovaných pojištěno 69.198 kop mš., z čehož jí dne 13. března 1623 toliko 38.048

Mimo statky vytčené navrátiti musil Pětipeský *statek duchovní kapitoly kostela sv. Víta na hradě Pražském*, ves celou *Královice* (kr. Pražský, dom. Vraní) s jedním poddaným ve vsi Kutrovicích a příslušenstvím (mimo plat komorní roč. 8 kop mís. ze vsi Královic vycházející ke kostelu Matky Boží před Týnem v Starém městě pražském), kterýžto statek v čas zpouřy l. 1620 od stavův odbojných za summu odhadní nevytčenou koupil. (D. Z. 140, F. 5.)

Matce Pětipeského Izaldě (Isoldě), roz. z Mylhauzu, která od manžela svého Václava Pětipeského statek *Byseň* až do smrti své k užívání měla odkázaná, náhradou vykázáno bylo l. 1622 od komory české ročně 200 kop m. na šaty a stravu pro ni a jednu děvečku;*) též Pětipeskému l. 1629 z milosti na výživu jeho ročně 300 zl. bylo povoleno. Ale poněvadž Pětipeský při vpádu saském l. 1631 opět se provinil, zbaven byl dotčené podpory a teprv od l. 1637 poskytováno mu od komory ročně 100 zl. rýn., též povoleno mu až do smrti obývati dům svrchu dotčený, kterýž po jeho smrti od komory české opět ujat a vedle dekretu z dne 14. dubna 1640

*) Z tohoto výkazu poznati lze, jaké ceny měly toho času (l. 1622) některé věci; byloť vykázáno Pětipeské:

Na šaty: 20 kop mís., totiž za 12 loket sukna černého	
na sukni, manlík a punčochy po 1 zl.	10 kop 17 gr.
za 12 loket plátna na dva čechlíky po 16 gr.	3 " — "
za 6 loket plátna tenšího na rouchy a čepce po 20 gr.	2 " — "
za 2 páry střevíců po 1 kopě	2 " — "
za pás, nože a od ušití sukně, mantlíku, punčoch, čechlíku, rouch a čepců	2 " 42 "

Na stravu: Masa pro paní a děvečku denně oběma 2 libry, tedy do roka (srazíc velkého postu 40 dní, vigilií, křivých a suchých dnů 20 dní, pátkův a sobot mimo to co se jich ve velikém postu počítá 90, tedy všeho 150 dní) za 214 dní 428 liber po 8 gr.	57 kop 4 gr.
za ryby neb jinší postní krmě za 150 dní po 6 gr. . . .	15 " — "
na chleba týdně po 2 1/2, čtvrt. mouky, do roka 8 korců a 2 čtvrt., korec (mouky) po 8 kopách	65 " — "
krup ječných po 1/2 čtv. týdně (na osobu 1/4 čtvr.), za 52 týdnů 3 korce. 1 w. ječmene, po 6 kopách 1 korec hrachu oběma týdně půl čtvrtce, do roka 1 korec, 2 w., 2 čt., po 8 kop.	19 " 30 "
čistě služby, z kteréž sobě šaty, obuv a jinší potřeby zjednati měla	13 " — "
	10 " 26 "

Summa 180 kop.

Uhrnem . . 200 kop — gr.

(Za omastek a sůl se nepočítalo ničeho; též za pivo ničeho, poněvadž ho paní nepila.) (C. 215, P. 12.)

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

dluhův, od níž pak je t. r. koupil *Pavel Michna z Vacínova*.*) Po zaplacení pohledaností a dluhův připadlo ze summy trhové král. fisku 5246 kop míš. (C. 215, P. 11. — Lib. conf. 2, f. 16. — D. Z. 141, A. 17 & 620, A. 23.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Kropáčkovici ulici ležící, l. 1621 za 500 kop míš. odhadnutý, který bezpochyby ponechán byl vdově Pfefferkornové Kateřině, roz. z Údrče na srážku její pohledanosti. (C. 215, P. 2/5.)

Karel Pfefferkorn ryt. z Ottopachu při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 dne 21. srpna t. r. odsouzen *polovice* jmění svého, propadl pohledanost svou na statku *Podbradci*, který s bratrem svým Adamem Matyášem l. 1617 *Janovi Davidovi Boreňovi ze Lhoty* za 14.250 kop m. prodal. (Viz Boreň.) Pfefferkorn pak odešel l. 1628 pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s hrabětem z Turnu, mocně se ujal statku Podbradce, na ten čas *Jetřichovi Malovci z Malovic* náležejícího a činil psaní velmi nešetrná na urážku císaře. Pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl druhý díl pohledanosti své na statku Podbradském, kteráž pak celá v summě 4875 kop m. i s úroky zadržálými vedle nařízení komory české dne 17. prosince 1676 v pokutě byla ujata. Marně se domáhal Adam Matyáš Pfefferkorn po smrti bratra svého ještě l. 1677 dílu dotčeného. (C. 215, C. 1/7 & P. 11.)

Anna Pfefferkornová z Ottopachu, panna, účastnila se zpouy tím, že od stavův odbojných l. 1620 statky duchovní, totiž: *statek špitálu křižovníků s červenou hvězdou v Praze* a *děkanství kostela sv. Víta* na hradě Pražském, ves celou *Slivenec* (kr. Pražský, okr. Zbraslav.) s podacím kostelním, mlýnem a lomem kamene mramorového; též *statek kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* v Starém městě pražském, ves celou *Rudlice* (okr. Smíchov.) s dvorem poplužním, vinicí a příslušenstvím; též *statek kláštera Zbraslavského*, vsi celé *Malý a Veliký Chuchel* (Chuchly, dom. Zbraslav.) s podacím kostelním a vším příslušenstvím, koupila za summu odhadní

*) Statky *Jinonice a Butovice* po Sigmundovi Norbertovi Michnovi koupil l. 1678 za 21.700 zl. rýn. Jiří Ludvík hrabě ze Sinzendorfu. (D. Z. 333, M. 11.)

blasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, s nímž po bitvě bělohorské ze země ujel a brzy potom zemřel. Pro toto účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno jeho všecko v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* řečený *Kosmačovský* se zahradou na Příkopech v Novém městě pražském mezi domy pána z Roupova a Anny Zlatnické ležící, který Písecký s manželkou svou Kateřinou l. 1615 po Matyášovi starším Jizbickém za 4150 kop míš. koupil (Lib. contr. virid. 11, f. 96), l. 1621 odhadnut byl za 2000 kop míš., není však vytčeno, komu a zač byl prodán. (C. 215, P. 27.) — b) *Dům na Poříčí* mezi domy Řehoře Svadby a Václava Hrdiny ležící, který Václav Písecký, jinak Opavský, l. 1618 od Pavla Kyjovského mlynáře za 915 kop českých koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 230.) Dům ten teprv léta 1630 od král. komory byl ujat. (C. 215, P. 27 & P. $\frac{2}{5}$.) — c) *Dvě vinice* za Koňskou branou, kteréž dne 21. června 1622 od komory koupil *Theodor Šimon Vahelius z Lilienau*, cís. hejtman v Slavkově, za 1300 kop míš., z kteréž summy mu za jeho věrné služby vedle cís. resoluce 7. května 1627 darováno bylo 800 kop. — Marně žádal l. 1622 *Florian Písecký*, strýc Václavův, aby sirotkům po Václavovi pozůstalým něco ze statkův vytčených bylo vydáno. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$, P. 27 & S. 18. — Lib. conf. 3, f. 485.)

Dle protokolu *kommissie konfis. Fridlandské* navrátil se Václav Písecký při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy, kdež na svůj předešlý titul direktorský se navracoval, s hrabětem z Turnu v radách býval a se synem svým *Janem* mnoho zlého tropil, tak že pro tato provinění při dotčené kommissi opět byl odsouzen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.) — Avšak dle předešlého byl to bezpochyby jeho strýc Florian Písecký.

Jan Jindřich z Písnice účastnil se zpourey, vykonav příslahu na konfederaci stavův odbojných; avšak jsa katolíkem, při kommissi confiscationis dne 3. listopadu 1622 pokuty bez výminky byl osvobozen (*absolutus sine clausula*) a zůstaven při statcích otcovských *Hertenberku a Šenpachu* (Schönbach, kr. Cheb.), které společně s bratry svými držel. Po smrti

jeho († 1626) zavázala se l. 1629 se Přichovská při kommissi tractationis bratrovi udělený dáti pokutu 2000 upomínacího z dne 2. dubna 1631 Jakuba v Praze o sv. Jiří t. r. složi

Petr Linhart z Písnice, katolík,]
dne 3. října 1623 pokuty za provině
zprostěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Jiří Planský sv. pán ze Žeberka (z Eberka, Seeberg) na Kněžicích a bratr jeho *Bohuslav*, při vzdání se města Sušice dne 27. září 1620 na milost byli přijati a vedle cíś. výpovědi dne 21. května 1621 pokuty osvobozeni. (C. 215, S. 79.)

Jan Jiří, Jan Vilém a Jiří Planští sv. páni ze Žeberka (z Eberka), nemající žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 3., 10. října a 4. listopadu 1623 žaloby a pokuty byli osvobozeni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Šebestian Planský sv. pán ze Žeberka *) (z Eberka), ačkoliv při vzdání se města Sušice l. 1620 dne 27. září vedle smlouvy s generalem Don Baltasarem de Marradas učiněné, pak cíś. resolucí z dne 21. května 1621 na milost přijat, pokuty byl osvobozen, předce při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen k manství, ohlásil dne 16. června 1626, že žádných statků pozemských nemá, nýbrž toliko jistinu na statku *Oučíně* (okr. Planic.), náležejícím bratru jeho Jindřichovi. Pročež místo manství v pokutě propadl pětinu jmění svého mohovitého, kteráž ze summy 1020 kop m. vynášela 204 kopy a na snažnou žádost jeho snížena byla na 100 kop při kommissi transactionis. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$; P. 29 & S. 79. — D. dv. 7, f. 21.)

Šebestian Joachym Planský sv. pán ze Žeberka, katolík, účastnil se osobně výpravy veřejné stavův povstalých; avšak při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdonován, poněvadž statek jeho vydrancován byl od lidu stavovského. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Krištof Václav Ples Heřmanský ze Sloupna a na Popovicích, vykonav v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti císaři.

*) Pánové ze Žeberka nazývali se též Planští od statku Planá (kr. Cheb.), který od l. 1409—1627 drželi.

nebyl odsouzen při kommissi konfiskační; nicméně však propadl zbytek summy trhové 11.000 kop mš. za statek *Popovice*, který předešle Jindřichovi Janovi Kapounovi za 12.000 kop mš. prodal, tak že na summu trhovou toliko 1000 kop závdavku obdržel. (Viz Kapoun.) Takto zbaven jmění svého, vstoupil do služby vojenské, v níž ještě byl l. 1630 dle zprávy posla komorního, který mu obeslání před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu dodati měl. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Ples Heřmanský ryt. ze Sloupna na Střezoměřicích při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež statek jeho *Střezoměřice* (Střezoměrice, Ziesmitz, kr. Král. Hradec., okr. Král. Dvůr.), který vdova po něm pozůstala Majdalena roz. Pátkova z Veleně ve věně svém 700 zl. rýn. držela, od král. komory dne 14. července 1627 v pokutě ujat a za summu odhadní 4300 kop mš. prodán byl dne 12. května 1636 *Saloméne s Bubna*, rozené Ostromířské z Rokytníka, a *Heřmanovi Lukavskému s Lukavice* se statkem Malou Bukovinkou (viz Arnošt z Kaltensteina) za 8682 zl., tak že summa trhová ani nestačila na zaplacení dluhův, na témž statku do 4700 kop m. vězících. (C. 215, P. 26. — Lib. conf. 2, f. 106. — D. Z. 145, G. 2.)

Václav Ples Heřmanský ryt. z Sloupna a při městě Chrudimi, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl: a) *Dvůr Plesovský* řečený, se zahradou, roli 1579 záhonů a loukou na předměstí v městě Chrudimi, mezi dvory Kuchynkovským a Jarouškovským ležící, l. 1629 za 3000 kop mš. odhadnutý. — b) *Mlýn*, pod *Kopanici* řečený, s polem 347 záhonů a loukou, odhadnutý l. 1629 za 1800 kop mš. — c) *Na jistotách* 2000 kop mš. s úroky z nich zadržálými.

Vedle cíś. resoluce z dne 22. září 1626 statek Plesovský, dvůr a mlýn, dědicům Plesovským, totiž dcerám Plesa a první manželky jeho Barbory, roz. z Ottersdorfu, Anně Marii Štikové a Evě Lukavské, za jejich pohledanost na témž statku 4666 kop vynášející postoupen byl léta 1629 v summě 5600 kop mš. tak, aby ony z něho všecky jiné věřitele spokojily; jistoty pak dotčené 2000 kop m. i s úroky připadly zcela král. komoře české. (C. 215, P. 26.)

Plotovi, který téhož léta jej postoupil obci Starého města pražského směnou za dům vedle téhož domu ležící a od paní Anny Fuglové, měšťky Staroměstské téže obci k ubytování vlov v městech Pražských odevzdaný. (Lib. contract. virid. 13, f. 53 & 54.) — Druhý z dotčených domů, mezi domy Fuglovským a Byšickým ležící, koupil Plot od Jindřicha Myšky za 1500 kop mš. léta 1629 a prodal jej l. 1638 za 1125 kop mš. hotových peněz Karlovi Ladislavovi Řepickému ze Sudoměře. (Lib. contract. virid. 13, f. 343 & 344.) — Viz též Myška.

Adam Jindřich Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl, nemaje jmění žádného, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jakub Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl pro účastenství své ve zpouře propadl v pokuté statek *Skupeč* (kr. Plzeň., dom. Bezdrůžice), po manželce jeho Anně roz. z Šanova naň odkazem připadlý, který vedle nařízení knížete z Lichtensteina dne 22. dubna 1621 s cís. povolením *Danielovi Jehlovi z Podhoršteina* k správě byl postoupen. Avšak Podmoklský při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty zproštěn bez výminky (absolutus sine clausula), zůstaven byl při statku dotčeném a zavázal se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 200 zl. rýn., z nichž dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. ještě 150 zl. složití měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{1}{10}$ & P. 18.)

Václav Popel z Vesce při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *polo-rice* jmění, jehož však neměl; neboť statky Ksyny a Březovice již l. 1609 byl prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$.)

Adam Pravětický ryt. z Pravětice provinil se v čas zpouř tím, že l. 1619 a 1620 syna svého Hynka s jedním koněm a jedním mužem pěším (jež s třemi jinými šlechtici vydržovali), k vojsku stavovskému vyslal. Protož jeho syn Hynek uvolil se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za udělení perdonu otci jeho († 1627) zaplatiti 500 zl. rýn., kterouž summu na polovici statku *Stěžer* — sídlo a ves Stězery s dvorem poplužním, kollaturou, mlýnem, rybníčkem Podkostelním, lesem a příslušenstvím — jemu po otci náleže-

vence 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění; avšak za příčinou neohlášení rozsudku po zrušení kommisie konfiskační podržel statek svůj, dvůr poplužní *Kroměšín* (kr. Čáslav., okres Chotěboř. u vsi Libče), a odchází pro náboženství ze země, zanechal jej k opatrování Hildebrandovi Albrechtovi Lukavskému, kterýž obeslán před kommissi transactionis dne 16. dubna 1630 díl třetí král. fisku z toho statku v pokutě připadlý splatiti se zavázal. Po smrti Lukavského dotčený dvůr prodán byl se statkem Bezděkovem a Štěpánovem l. 1650 Evě Kustošové roz. z Glouchova. (C. 215, P. 22. — D. Z. 150, E. 22.)

Manželka Předbořského Lidmila statek svůj *Královice hořejší a Bezděkov* (okr. Královice dol., kr. Čáslav.), který již před zpourou od bratra manžela svého, švagra Petra Předbořského, koupila, postoupila též k opatrování dotčenému Lukavskému, jenž jej pro dluhy na něm vězící l. 1628 za 9000 zl. paní Evě Kustošové ze Zubřího prodal (C. 215, P. 22. — D. Z. 235, C. 8.) Tedy jen omylem tento statek od mnohých mezi statky konfiskované jest položen.

Karel Předbořský z Předboře, jemuž obeslán před kommissi transactionis dne 5. února 1629 v Kolíně bylo dodáno, nepostavil se před dotčenou kommissi, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

Petr Předbořský z Předboře, bratr předešlých Adama a Jana Hynka, *) při kommissi konfiskační dne 17. října 1623 odsouzen byl *k manství*, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie konf. nebyl ohlášen. Pročež Předbořský nepřijav léna na statek svůj *Březovice* (okr. Chrudim.) obeslán byl před kommissi transactionis, kteráž jemu dne 15. května 1630 pokutu na penězích za perdon mu udělený prominula, poněvadž dotčený stateček jeho zcela byl zadlužený. (C. 215, C. 1/4, C. 1/7 & P. 22.)

Karel Mikuláš Předbořský ze Zásmuk, odsouzen *všeho jmění* svého, propadl summu 1385 kop mís., již za král. komorou měl pojištěnou. (C. 215, P. 22.)

Jindřich Předenice (Předenický) z Předenic nepřihlásil se za udělení perdonu; protož při kommissi konfiskační dne

*) Tito bratři zdědili statky dotčené po otci svém Alšovi.

povědi dne 18. srpna t. r. odsouzen *třetiny* jmění svého, propadl statek *Čankovice* (kr. Chrudim.), tvrz a ves s dvorem poplužním, který na poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 24. listopadu 1623 *Jakubovi Vilémovi z Achlaru a Eichelbergu* v summě 3000 zl. dlouhých (lehkých) peněz do král. komory půjčených k správě postoupen, potom za 4359 kop mš. odhadnut a dne 5. května 1625 prodán byl za 5200 kop mš. hejtmanu kraje Chrudimského *Vilémovi Jindřichovi Bezdrůžickému z Kolovrat* na srážku 6580 zl., od něho půjčených na vydržování pluku Fridlandského v Praze ležícího. — Na dvě třetiny Přibíkovi z milosti ponechané po srážce dluhův 1800 kop mš. připadlo 2266 kop mš., na kterouž summu však ještě l. 1628 ničeho neobdržel, ačkoliv žádal při kommissi revisionis & liquidationis za vydání dotčené summy nebo její pojištění, jakož i za zaplacení dluhů, pro kteréž od věřitelů i vězením byl stíhán. (C. 215, P. 23. — Lib. conf. 2, f. 158. — D. Z. 145, G. 2 & 299, M. 21.)

Albrecht Přichovský ryt. z Přichovic na Svojšíně, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 7. února 1623 pokuty za provinění své osvobozen, podržel statek svůj Svojšín (Schweissing, kr. Plzeň.), potom při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složil 250 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Ctibor Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se zpoury jako Albrecht Přichovský; avšak při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 perdonován, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kláštera sv. Jakuba dáti 400 zl., kterouž summu t. r. odvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Drslav Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, účastnil se veřejné hotovosti na místě otce svého, který potom od Polákův byl zabit. Při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu sv. Jakuba složití jistou summu peněz, na kterou dle listu téže

kommissse z dne 2. dubna 1631 ještě 30 zl. o sv. Jiří t. r. měl doplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Heřman Přichovský ryt. z Přichovic a na Smržovicích, obeslán dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, nedostavil se k vyrovnání o pokutu za udělení perdonu; neboť nebyl doma dle zprávy posla komorního, který obeslání jeho na stole zanechal a na znamení toho dvě třísky ze dveří vzal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Šťastný Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za udělení perdonu zaplatil 600 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{9}$.)

Jan starší Přichovský ryt. z Přichovic, při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 2. prosince 1623 odsouzen k manství, přiblížil se dne 13. června 1623 k přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn *Václav Vojtěch* i na místě bratří svých *Jindřicha a Markvarta* dne 12. března 1627 na statek *Smržovice* (kr. Plzeň., okr. Kdyně) — dvůr a díl vsi Smržovice, a dvůr ve vsi Dobříkově, s dvěma krémami výsadními a příslušenstvím — za 3500 kop mš. odhadnutý. Léta 1650 statek ten z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & P. 25. — D. dv. 7, f. 51.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský, byl však při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 pokuty bez výminky osvobozen (absolutus sine clausula). Za perdon mu udělený podvolili se jeho dědicové po jeho smrti při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba složití 100 zl. rýn., které dle listu téže kommissse z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měli zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří mladší Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, provinil se v čas zpourey jako Albrecht Přichovský a byl též při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty osvobozen. Potom pro své provinění při vpádu saském l. 1631 při kommissi konfis. *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Jiří Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. července 1629 odsouzen

třetího dílu jmění svého, propadl díl statku *Dlažova* (Dlažďov, Glosau, kr. Plzeň., okr. Kdyně.) — dvůr poplužní a díl vsi *Dlaždova* — který za summu odhadní 4869 kop m. l. 1624 Oldřichovi Bechyně ryt. z Lažan od komory prodán, ale potom vedle recessu dne 9. listopadu 1626 od knížete z Lichtenšteina k držení a užívání postoupen byl vdově po Přichovském pozůstalé Anně Dorotě roz. z Polžic a Bezdrůžic v praetensi její na témž statku, totiž v summě věnní 2500 kop m. a v jistíně 1000 kop mš., jí přisouzené se všemi svršky vedle téhož recessu od císaře ratifikovaného.

Přichovská odebravši se pro náboženství ven ze země, postoupila týž statek synu svému, Jindřichovi Oldřichovi Přichovskému k užívání. Ale *poněvadž všechny takové recessy vedle čís. resoluce zase znovu při kommissi revisionis přehlíženy a vyřízeny býti měly*, musila dotčená vdova svou spravedlnost do téže kommisie podati dle nařízení komory české z dne 24. července 1630. Zároveň svolila k tomu, aby statek dotčený bez svrškův Janovi Moricovi z Widersperku od komory prodán byl, když by pohledanost její ze summy trhové hned byla zaplacená. — Potom však statek *Dlažďov* ponechán byl jejímu synovi, který jej l. 1671 prodal za 4500 zl. rýn. Albrechtovi Jiřímu Heydovi z Lovčic. (C. 215, P. 25. — Lib. conf. 2, f. 495. — D. Z. 466, K. 14.)

Joachym Přichovský ryt. z Přichovic při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, které však vytčeno není. (C. 215, P. 25.)

Karel Přichovský ryt. z Přichovic, katolík, podepsal konfederaci a účastnil se výpravy válečné stavův povstalých; avšak již před bitvou bělohorskou přihlásil se k poddanosti při hraběti Donu Baltasarovi de Marradas. Potom při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba složit 100 zl. rýn., které dle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl odvésti. (C. 215, C. 1/4, C. 1/8 & C. 11/11.)

Markvart starší a Petr Jiří Přichovští ryt. z Přichovic a na Krašově, katolici, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na

Jan Bohuslav Protivec Karlovský z Karlova, katolík, účastnil se v čas zpourey hotovosti veřejné; avšak od král. komory dne 21. července 1629 bez pokuty perdonován, podržel svobodný dvůr při městě Červeném Kostelci, po bratru *Vilémovi* naň připadlý. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Wolf Erhard Raber z Brus, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Jistinu 3377 zl. rýn.; b) statek *Zahořany* (Sehrles, kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Vintířov) — tvrz a ves Zahořany (nyní dvůr popl.) s podacím kostelním, pivovárem, mlýnem, rybníčky, lesy a jiným příslušenstvím a ves Vidolice (Wiedelitz) — který od komory české dne 9. listopadu 1623 koupil *Ferdinand hrabě z Nagrolu*, cís. komorník a nejvyšší lieutenant za summu odhadní 12.734 kopy mš. zcela zaplacenou do komory české, tak že tato Raberovi dvě třetiny vyplatiti měla. Avšak Raber obdržel toliko z jistin svých 1341 zl. Dle účtu komory české z dne 3. dubna 1677 připadlo na dědice Rabera, *Adama Šmuhare z Rochova*, který se z ostatních jistin s polovicí vynášející 1017 zl. spokojil, ještě ze summy trhové 7006 zl., místo nichž jeho dědic *Ferdinand Kaplan* l. 1678 toliko 918 zl. přijati se uvolil a ostatku k ruce král. komory se vzdal, tak že z toho statku král. fisku místo třetiny 5883 zl. vynášející připadlo 11.863 zl., nepočítajíc v to úroky z nich zadržalé. (C. 215, R. 3. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 143, G. 3 & 296, D. 25.)

Jan Křištof Rabicar z Rabic (Rabicer, Rebicer z Rebic) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Šebastian Rabicar z Rabic (Rebicer z Rebic) pro provinění své za času zpourey při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen všeho statku a z milosti zůstaven při *třetině jmění*, propadl statek *Sklenná Huť* (Glashütten, kr. Plzeň., dom. Planá) — tvrz a ves Sk. Huť s dvorem poplužním a dvorem sedlským v Oberdoru (Hořejší vsi) s mlýnem, pivovárem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — kterýž od komory české l. 1625 za summu odhadní 12.271 kopy 30 gr. mš. koupil cizozemec cís. rytmistr *Maximilian de Ense*, po jehož smrti l. 1629 též statek odkazem připadl na

Gerharda sv. p. z Questenberga. Avšak není vykázáno, že de Ense zaplatil statek dotčený, kterýž dle zdání komory české k zaplacení dvou třetin Rabicarovi ponechaných opět ujat býti měl. Rabicarův syn Jan Karel obdržel dne 4. července 1630 cís. pojištění na díl otci jeho do 5542 kop mš. prisouzený, pak l. 1631 též pohledanost matky své 1832 kop mš. na témž statku vězící. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$ & R. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 153, L. 14; 252, D. 11 & 622, E. 22.)

Jobst Adam Rabicar z Rabic obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se doptati ani na Plzeňsku ani na Loketsku. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Rabicar z Rabic při kommissi confiscationis dne 10. října 1623, i při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty za provinění své v čas zpourey byl osvobozen, protože přislíbil v zemi zůstatí a k náboženství katolickému přistoupiti. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval nepřítelů jak v městě tak i v kraji Loketském; pročež při kommissi konfis. Fridlandské v kraji Loketském a Chebském nařízené dne 18. března l. 1633 odsouzen byl všeho jmění. Z milosti pak podržel statek svůj *Role Staré* (Altrohlau, kr. Cheb., okr. Karlovar.), který l. 1614 na díl svůj otcovský v summě 34.689 kop mš. obdržel, tak že z něho toliko 400 zl. pokuty měl složití. (C. 215, E. 1 & R. 11.)

Adam Ondřej Račín ryt. z Račina pro své provinění v čas zpourey při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Vlkošov* (Wilkischau, kr. Plzeň, okr. Manětín., dom. Nečtiny & Toužím.), k němuž náležely tvrz a ves Vlkošov s třemi dvory popl., sídlo v Lohové a vsi Čistětín, Krašov, Kamenná Hora, Lužetín, Zhorec (Horec), Račín, Tisová a Bržín, jak to Račín l. 1614 při dělení bratrském v summě 34.689 kop obdržel. Statek ten od komory české za 26.216 kop mš. odhadnutý, ačkoliv dle kontrataxy od Račina předložené za 62.444 kop mš. stál, dne 26. srpna 1623 prodán byl za 22.500 zl. rýn. *Adamovi Jiřímu Kokořovci z Kokořova*. Marně si stěžoval Račín na zkrácení nízkou taxou mu učiněné; neboť Kokořovec l. 1629 na summu trhovou toliko 2000 zl. přidal, kteréž Račínovi na srážku

jeho dvou třetin byly odevzdány. Dle účtu komory české 31. prosince 1636 připadlo ze summy trhové po zaplacení dluhův král. fisku 8164 zl., a na dvě třetiny dědicům Račina, sestrám jeho Kateřině a Johanně, provdané Nostvicové, 16.329 zl. rýn.; avšak tyto obdržely místo této pohledanosti vedle cís. resoluce z dne 17. listopadu 1637 teprv l. 1641 toliko cís. pojištění na 9170 zl. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 466. — D. Z. 141, G. 29 & 292, E. 27.)

Humprecht Račín ryt. z Račina účastnil se zpourey vykonáním přísahy na konfederaci stavův odbojných. Proto při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen *k manství*, dne 23. června 1626 přijal léno na statek svůj *Hrádek* (Hrádek-Desfours, kr. Písek, okr. Sušice) — tvrz a městečko Hrádek s dvorem poplužním, pivovarem, mlýnem a vsi Zbynice, Odolenov (Vodelenovy) a Kašovice s dvorem poplužním — odhadnutý za 26.000 kop m., kterýž l. 1650 z manství byl propuštěn proti složení zadržalé quoty manské (stého peníze) 277 zl., pak 1500 zl. za převedení do dědictví a 7000 kop lenního pokladu.*) (C. 215, C. 11/4, & R. 4. — Lib. conf. 2, f. 237. — D. dv. 7, f. 34 & 68, I. f. 29.)

Jan Humprecht Račín ryt. z Račina, katolík, při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 žaloby pro provinění své v čas zpourey osvobozen, zavázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený dáti 400 zl. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Křištof Račín ryt. z Račina obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již předtím, zanechav statek na Ježovech v Prachensku. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Račín ryt. z Račina při kommissi konfiskační pro účastenství ve zpouře nebyl ani obviněn ani odsouzen. Nic-

*) Statek ten byl ujat již před bitvou bělohorskou od pluku Don Baltasara de Marradas, v jehož moci po tři léta zůstal a potom Račínovi z milosti v léno byl ponechán, p. n. evadž matka jeho Anna, roz. z Chuděbic, na též statku 20.000 kop míš. měla pojištěno, z nichž pak slevila 5000 kop i s úroky od l. 1617 zadržalými.

méně statek jeho *Čejkovy* (Čejkov, kr. Písek, okr. Sušice, dom. Nalžovy) — tvrz a městečko (nyní ves) Čejkov s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím, ves Nezamysličky a část vsi Krutěnic — již v čas zpoury mocí vojenskou l. 1619 k ruce císaře ujatý, ale vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 14. prosince 1621 Račinovi, jenž se ničím neprovinil, k držení a užívání postoupený, opět l. 1623 Račinovi byl odňat a za 7343 kopy mš. odhadnutý, od komory české prodán *Fridrichovi Švihovskému z Ryamberka* a ze Švihova za 11.000 kop mš. Ze summy trhové vydáno bylo z cís. milosti 2000 zl. šlechticně Evě Švihovské. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 125. — D. Z. 142, P. 17 & 294, E. 26.)

Manželka Račínova Voršila, roz. Malovcova z Chejnova a Winterberga, která na statku dotčeném měla věno 2500 kop mš. a jiné pohledanosti 14.500 kop mš., domáhala se marně práva svého; neboť nebyla vyřízena žádost její, které jest přiloženo patero svědomí (svědectví) ještě zapečetěných a neotevřených. (C. 215, R. 4.)

Mikuláš Račín ryt. z Račina přistoupil ke konfederaci stavův odbojnych i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační všeho statku byl odsouzen, ale z milosti vedle král. výpovědi z dne 17. března (publik. 24. dubna) 1623 zůstaven při dvou třetinách jmění svého, které jemu z komory české vydány býti měly. Statky jeho *Brzolec* (Pürles, kr. Cheb., okr. Žlutic.) a *Bezvěrov* (Bezděrov, Bernklau) — tvrze a vsi s dvěma dvory poplužními, pak dvůr popl. řečený *Víska* a vsi Smilov, Lachovice, Přestání, Lažany, Novosedly (Nebosedl), Chlum a Lohov (díl) s 86 poddanými osedlými — za 46.706 kop m. odhadnuté prodány byly od kommisie konfiskační l. 1623 *Vilémovi Vřesovci z Vřesovic* a z Doubravské Hory, nejvyššímu mincmistru a praesidentu komory české, toliko za 31.796 kop mš. špatné mince (4650 zl. dobrých peněz).*) Na tuto summu poraženo bylo

*) Dle listů dílčích měly tyto statky bez svršků cenu 55.524 kop mš., totiž Brzolec 48.972 kop a Bezvěrov 11.552 kop mš. — K statku *Brzolec* náležely tvrz a ves Brzolec s dvorem poplužním, podacím kostelním; vsi Smilov, Lažany, Zhořec, Novosedly (díl), Novosedelko tvrz

Vřesovci 11.237 kop mš. za čtyry vesnice, zejména Kazňov, Hradiště, Žichlice a Rybnice, které Vřesovec od statku Bělského (Bělá horní) ke klášteru Plasskému postoupil. (Viz Divi *Markvart* z Hrádku.)

Když pak Vřesovec statky ty se statkem Vlkošovem l. 1626 *Juliovi Henrychovi knížeti Saskému* za 67.500 zl. dobrých peněz prodal (D. Z. 154, M. 20), stěžovala si manželka Račínová Žofie, roz. Sohr z Hochstadtu, kteréž na věno její 4500 kop mš. l. 1628 toliko 3000 kop při kommissi liquidationis přisouzeno bylo, že prodáním statků Račínovi odňatých a dle kontratomy za 95.678 kop ano i za 103.678 kop odhadnutých, jak král. komoře tak i Račínovi veliké se stalo ublížení; pročež Vřesovec l. 1628 ještě 4000 zl. k předešlé summě trhové dobrovolně přidal. — Synové po Račínovi pozůstalí, Joachym a Jiří, domáhali se ještě l. 1650 marně navrácení dotčených statkův; neboť vedle cíś. resoluce 7. října a 7. prosince 1650 měly jim toliko vyplaceny býti z komory české dvě třetiny, otcí jejich dle účtu téže komory z dne 4. března 1630 v summě 11.583 kop mš. přisouzené. Avšak dle účtu komory české dne 14. září 1652 připadlo na dvě třetiny Račínovi ponechané jeho synovi Joachymovi, cíś. plukovníku, toliko 9780 zl. místo od něho vyhledávaných 164.543 kop mš., totiž 60.143 kop hlavní summy a 104.400 kop úroků z ní zadržalých. (C. 215, R. 4. — Lib. conf. 2, f. 19. — D. Z. 142, F. 29 & 293, H. 25. — Lib. contract. f. 247.)

Otto Jindřich Račín ryt. z Račina provinil se v čas zpourey tím, že koupil l. 1620 vesnice *Šenov* (Schönaue) a *Rosenthal* s podacím kostelním a příslušenstvím, od stavův odbojných klášteru *Broumovskému* pro neplacení kontribucí odňaté, které po bitvě bělohorské klášteru dotčenému beze vší náhrady navrátiti musil. (D. Z. 193, D. 29. — Viz též Broumov.)

Křištof Radecký z Radče a na Radostově pro své provinění v čas zpourey při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Jistinu 9215 kop mš. — b) Statek *Radostov* (kr. Král. Hradec., okr. Necha-

s dvorem poplužním a rybníkem nad Novosedly, Bržino (díl), Přestání (díl) a Luhov (Lohov) s příslušenstvím, jak to Mikuláš Račín z Račina l. 1580 nově do desk dal vložiti. (D. Z. 250, L. 21 & 252, B. 30.)

Joachymovi Chrtovi ze Rtína vedle cí. ratifikace z dne 13. května 1623. (C. 215, R. 6. — Lib. confisc. 2, f. 410. — D. Z. 141, E. 4.)

Matyáš Radoňovský z Kosmačova obeslán byl dne 5. února l. 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Joachym Raki z Bonisdorfu při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž však vytčeno není. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jakub Rakvic z Rakvic obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho na Kouřimsku doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Křištof Rajský (Reyský) ryt. z Dubnic na Chrámce, vykonal dne 9. ledna 1620 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, vyhradiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Ale poněvadž byl katolíkem, osvobozen byl při kommissi confiscationis dne 29. listopadu 1622 pokuty za provinění vytčené a podržel statek svůj *Chrámce* (Kramic, kr. Žatec, okr. Bilin), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to (dle D. Z. 64, Q. 17) Křištof Rajský l. 1550 od Johanky z Vřesovic za 1750 kop gr. česk. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jaroslav Sezima Rašín z Ryzmburka (von Riesenburg), syn Alexandra Bohaboje, pro své účastenství ve zpouře měl byti obeslán l. 1630 před kommissi transactionis za příčinou pokuty za udělení perdonu (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Confis. Acten 123, C. $\frac{11}{40}$. — Viz commissio transactionis seznam D. sub Nr. 188); odešel však již předtím pro náboženství ze země s bratrem svým Jindřichem Bohabojem. Potom při vpádu saském léta 1631 navrátil se s nepřitelem do Prahy, kdež se hraběte z Turnu přidržel, domy drancovati pomáhal, věci lidem pobrané do Mísně odvážeti dal a velmi škodný a záhubný byl. Pro tato provinění při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Avšak hned po pádu Albrechta z Waldšteina, vévody Fridlandského, navrátil se Rašín opět do země a odebrav

se do Vídně, nabídl se, že dokonale zprávu podá o ve zrádném vyjednávání Waldšteina s králem Švédským, při kterém Rašín, jak sám tvrdil, Waldšteinovi za donašeče potřebovati se dal. Vedle vyššího rozkazu vydal pak Rašín tiskem 1634 zvláštní spis jazykem latinským sepsaný, v němž Waldšteina důvody smyšlenými velezrády obvinil, dokládaje, Waldstein již l. 1630 až do svého pádu jeho pomocí a prostřednictvím s hrabětem z Turnu a králem Švédským Gustavem Adolfem vyjednával, aby císaře Ferdinanda o korunu a ze jeho připravil. Odměnou za tento spis nejenom dotčený rozsudek proti Rašínovi při kommissi konfis. Fridlandské nešený od císaře byl zrušen, nýbrž i Rašínovi z císař. milosti 10.000 kop míš. vykázáno, a na srážku této summy a jeho pohledanosti, již měl s manželkou svou za dvorskou kancelářskou, v jedné summě 37.701 zl. postoupen byl dědičně jeho a manželce jeho Aleně. roz. Mitrovské z Nemyšle (prve p. vdané Vostromířské), statek *Chotěboř*, po Janovi Rudolfovici Trčkovici konfiskovaný, za summu odhadní 39.701 zl., a i zbytek summy trhové 2000 zl. rýn. jemu byl promilován podle císař. resoluce z dne 18. a 25. června 1636. K tomu Rašín dne 9. září l. 1638 i do stavu panského povýšen, neměl žádných jiných obzvláštních zásluh. (D. Z. 145, G. & 150, N. 9.)

Jindřich Bohaboj Rašín z Ryzmburka, bratr Jaroslava Sezimy, při kommissi confiscationis vedle císař. výpovědi dne 27. října 1623 odsouzen byl *k manství*, ale poněvadž rozsudek ten teprv dne 9. ledna 1624 jemu byl ohlášen, nepřijal, a byl přeložen na statek svůj, dvůr v *Bošíně* (kr. Boleslav., okr. Nymburk.), po otci jeho Alexandrovi Bohaboji naň připadlý; Bohaboj jej již předtím postoupil strýci *Janovi Petrovi Rašínovi*, kterýž jej se statkem *Doubravanským* Adamovi z Waldšteina l. 1625 prodal. (C. 215, C. 1/10. — D. Z. 144, F. 24. — Viz J. Sezima Rašín.) — Jindřich pak l. 1629 obeslán byl před kommissí transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení p. donu; avšak dle zprávy posla komorního odešel již předtím pro náboženství ze země, nezanechav ničeho. (C. 215, C. 1/10.)

Jiří Sezima Rašín z Rašína a z Ryzmburka při kommissi konfiskační vedle císař. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak syn po něm pozůstalý *Jan F.*

Rašín, kterýž též vedle cíś. výpovědi dne 17. března 1623 při kommissi konfiskační dne 30. května t. r. *třetiny jmění* svého byl odsouzen, neohlásil se o přijetí léna na statek po otci zděděný, *Doubravany* (Dobrovany, kraj Jičín, okres Lihaň.) — tvrz a ves Doubravany s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky, potoky, lesy a jiným příslušenstvím; též dvůr poplužní ve vsi Pojedí (Pojedy) a díl vsi Bošína s příslušenstvím, tak jakž to léta 1570 Jan Rašín z Rysmburka a na Velkém Bašti od Jana Chluma z Chlumu a na Janovickách za 4100 kop gr. českých koupil (D. Z. 64, J. 19) a potom synové po témž Rašínovi pozůstalí, Petr Lukáš, Jiří Sezima, Alexander Bohaboj a Maximilián, týž statek l. 1587 matce své Saloméně roz. z Waldšteina za 6200 kop gr. českých prodali (D. Z. 69, F. 11), po jejíž smrti opět jim připadl. Teprv když Jan Petr Rašín vedle cíś. resoluce z dne 16. března 1630 v manství byl zůstaven, přijal dne 8. června t. r. léno na týž statek za 15.018 kop míś. odhadnutý, který již dne 16. dubna 1625 prodal s cíś. povolením za 17.000 kop míś. nejvyššímu purkrabí *Adamovi z Waldšteina*, jemuž vedle cíś. resoluce dne 5. dubna 1631 z manství byl propuštěn a za dědictví zpupné zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 8. — Lib. conf. 2, f. 15. — D. dv. 7, f. 149 & 168; 53, f. 97. — D. Z. 124, F. 24.) Po zaplacení dluhů vynášela třetina král. fisku po Janovi Petrovi Rašínovi v pokutě náležející 2410 kop míś. — Vdově pak po Jiřím Sezimovi Rašínovi pozůstalé Lidmile, roz. z Šanova, náleželo na statku dotčeném věna 2500 kop míś. a jistin 4000 kop, místo čehož jí a čtyřem dcerám při kommissi revisionis 6000 kop bylo přisouzeno. (C. 215, R. 8.)

Petr Lukáš Rašín z Ryzmburka, strýc Jaroslava Sezimy, pro účastenství ve zpouře stavů při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Korotice* (kr. Čáslav., okr. Kutná Hora), tvrz s dvorem poplužním, kterýž *Heraldovi Václavu Libšteinskému z Kolorrat* v summě 4000 kop míś. dlouhých (lehkých) peněz dne 24. listop. 1623 od knížete z Lichtenšteina zástavou byl postoupen a vedle cíś. resoluce z dne 7. května 1624 za 4000 kop míś. dobrých peněz prodán, pak od jeho dědicův za touže summu postoupen *Markétě Kordulové* roz. z Říčan,

kteréž teprv l. 1648 do desk vložen, a dědicům Kolovratovým zaplacení summy trhové v dobrých penězích pro věrné služby dotčeného Kolovrata vedle císař. resoluce z dne 4. dubna 1647 prominuto bylo. (C. 215, R. 8. — Lib. conf. 2, f. 317. — D. Z. 149, N. 15 & 625, J. 23.) — Manželka Rašínova Bohuňka roz. Křinecká domáhala se ještě l. 1636 véna svého na statku Korotickém. (C. 215, R. 8.)

Mikuláš Ratiborský ze Choebuze, chtěje z Loketska pro náboženství do ciziny odejti, podvolil se při kommissi transactionis dne 9. června l. 1628 za udělení perdonu z jmění svého 9000 zl. rýn. vynášejícího dáti pokutu 800 zl. do komory české. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Rausendorf ryt. ze Šprembergu ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, za psance prohlášen a odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku, kterýžto rozsudek císař. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace *všeho jeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek jeho *Volfartice hořejší* (Ober-Wolfersdorf., kraj Litoměřic., okres Česká Lípa) — tvrz Volfartice s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, pilou a olejnou, díl vsi Volfartice s podacím kostelním a se zahrádkou v Nové vsi, jak to l. 1615 Rausendorf od Jana Šebestiana z Weissbachu za 17.000 kop mš. koupil (D. Z. 137, J. 23) — od komory české za 13.163 kop mš. odhadnutý, prodán byl l. 1623 za 17.827 kop 54 gr. mš. *cizosemci Františkovi de Couriers*. (C. 215, R. 10. — Lib. conf. 2, f. 153. — D. Z. 153, H. 24.) — Manželka Rausendorfova, Barbora roz. ze Solhauzu, která měla na statku dotčeném véno 5000 kop a jistin 5100 kop mš., marně se toho domáhala l. 1622, aby jí a jejím šesti dítkám týž statek v těch summách k užívání byl zanechán. Žádosti její přiloženo jest dvojí svědomí (svědectví) ještě zapečetěné, od Fridricha Rausendorfa a Jana Elsnice z Elsnic. (C. 215, R. 10.)

Vilém a Volf Oldřich bratři Rausendorfové ryt. ze Šprembergu odešli pro náboženství ze země, sloužili u nepřitele, s nímž při vpádu saském léta 1631 do Čech se navrátili. Proto při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzení všeho jmění, propadli jistinu, již měli za knížetem z Lobkovic. Naproti tomu ponechána jim byla summa trhová

za statek Všebořice zadržalá, která jim připadla l. 1641 dědictvím po Estěře Rašínové, předešlé Kelblové, roz. ze Štampachu. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, C. $\frac{10}{38}$ & K. 15.)

Křištof svob. pán z Redern (Reedern) na Fridlandě, měl ještě po bitvě bělohorské na svých statcích najatý lid vojenský, který teprv k rozkazu knížete z Lichtenšteina propustil; přechovával u sebe na Fridlandě hraběte Joachima Ondřeje Šlika až do jeho zajetí dne 18. března 1621, nežádal za udělení perdonu, nýbrž ujel ze země, a proto při kommissi konfiskační dne 14. července léta 1622 odsouzen hrdla, cti i statku, kterýž rozsudek cíś. výpovědí z dne 16. září 1622 potvrzen byl jenom co do konfiskace jeho statků, které již předtím v pokutě byly ujaty, totiž:

a) Panství manské *Friedland* (kr. Boleslav.), odhadnuté za 100.872 kopy mš., k němuž náležely zámek a městečko Friedland, městečko Neustadt, vsi Bullendorf, Schönwald, Rückersdorf, Bernsdorf, Heinersdorf, Dittersbächel, LUSDORF, Lieberda, Weissbach, Haindorf, Mildenau, Mildeneiche, (Mildenach), Raspenau, Ullersdorf, Einsiedel, Oppersdorf (Olbersdorf), Hohenwald, Dittersbach, Hermsdorf, Kunnersdorf, Nieder-Weissdorf (Weigsdorf), Friedlanz, Ringenhain, Bunzendorf a Wustung.

b) Panství manské *Liberec* (Reichenberg, kraj Boleslav.), odhadnuté za 59.000 kop mš., k němuž náležely zámek a město Liberec, pustý zámek Hammerstein, vsi Rosenthal, Paulsdorf, Habendorf, Schwarow (Schworau), Schönborn, Ratschendorf, Voigsdorf (Voitsbach), Katharinaberg, Rappersdorf (Ruppersdorf), Harzdorf, Kunnersdorf, Luksdorf, Granzdorf (Graenzendorf), Friedrichswalde, Reinowitz, Proschwitz, Mofersdorf (Maffersdorf), Rachlitz (Röchlitz), Eichicht (Aichhut), Munkendorf (Münchendorf), Schinksdorf (Schimsdorf), Liberkay (snad Hlubokay), Heinersdorf, Hannichen, Perzdorf (Berzdorf), Ober-Wittig, Nieder-Wittig a Neundorf.

Tyto obě panství s dvory poplužními, ovčiny, mlýny, rybníky, lesy, hamry, hutěmi cínovými, s podacími kostelními, nápravníky (many), a vším příslušenstvím, jak to léta 1558 Fridrich z Redern od cíś. Ferdinanda I. v léno obdržel, dne 12. července 1622 od komory české koupil za 150.000

kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složití 80 zl., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 40 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl, jinak že se k statku jeho, svobodnému dvoru s dvěma domy v městě Kozlanech, hleděti bude. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. $\frac{1}{8}$.)

Vespasian Renšperger z Renšperku při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Jan Rezler (Resler) z Lišic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. srpna a 6. září 1623 odsouzen k *manství*, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Charvatice* (Charvatce, kraj Žatec, dom. Libčeves.), tvrz a ves s dvorem poplužním, za 6000 kop mš. odhadnutý. Po jeho smrti týž statek na krále připadl a l. 1648 za 4776 kop mš. odhadnutý vedle cíś. resoluce z dne 22. října 1647 postoupen byl v dědictví zpupné *Jaroslavovi Jul. Libšteinskému z Kolovrat* za 4000 zl. na srážku jeho pohledanosti ze statku Kolečova mu náležející (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 31. — D. dv. 7, f. 34 & 80; 68. I. f. 26 & 53, f. 126.) — Viz též Kolovrat.

Bohuslav Ritter z Gross-Öttingu a na Vlasenici, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, protože po bitvě bělohorské se dal zavřít s mnohými jinými do města Tábora. Statek jeho *Vlasenice* (kr. Tábor.) — dvůr poplužní s pivovárem, ovčínem, rybníky, mlýnem, potoky a lesy, vsi Vlasenice celá s krčmou výsadní, Makov (díl) s krčmou výsadní a ve vsi Oudíně poustka shořená s příslušenstvím — již při obležení města Tábora od Dona Baltasara de Marradas k ruce král. fisku byl vzat a švagrovi Rittera, Jeremiaši Taigovi, k správě odevzdán, potom od král. komory vedle cíś. resoluce z dne 21. května 1625 *kněžně Polyxeně z Lobkovic* za summu odhadní 4514 kop mš. dědičně postoupen; avšak l. 1628 navrácen Ritterovi, jemuž provinění jeho vedle cíś. resoluce bylo prominuto. Nicméně léta 1632 od král. prokuratora opět ujat byl týž statek, od Rittera již l. 1630 Juditě Henerové z Kundratic za 5000 kop mš. prodaný; ale na opětnou žádost postoupen zase Ritterovi, který jej l. 1635 Anně

z desk dvorských vedle cís. resoluce 20. ledna 1638. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & R. 2. — Lib. conf. 2, f. 404. — D. Z. 143, B. 7 & 295, E. 27. — D. dv. 7, f. 44; 53, f. 114.)

Mimo to připadl na krále po smrti Robmhapa též jeho *dům s vinicí* v Novém městě pražském na Spálené ulici v osadě sv. Martina mezi domy Kašpara Bechyně z Lažan a Markéty Prosečové z Dubu ležící, který Robmhap s manželkou svou dne 22. června l. 1620 za 1700 kop mš. od Marty, vdovy po Adamovi Geronysovi z Librštna, koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 302.) Dům ten vedle cís. resoluce z dne 4 ledna 1628 postoupen byl *Linhartovi Misericovi*, cís. hofmistru nad pážaty, v summě odhadní 1600 kop mš. na srážku služného jemu v 1918 zl. zadržalého; avšak dle porovnání při komoře české léta 1628 učiněného zůstaven byl vdově Robmhapové Mandaléně, roz. z Lipé, náhradou za její pohledanost 5000 kop mš. — Dcera Robmhapova Anna, provdaná za Ottu z Opperstorfu, žádala l. 1628, aby jí náhradou za to, že od otce svého pro přistoupení k víře katolické ničeho nedostala, od krále z milosti byly postoupeny vsi panství Pardubického, Albrechtice, Štepanovsko, Žďary a Nová ves se 40 poddanými; není však vytčeno, zdali toho dosáhla. (C. 215, R. 2.)

Sigmund starší Robmhap ze Suché na Lichtenburce učinil se účastna zpouř tím, že berně a kontribuce k vedení války stavům odbojným odvozoval a podle veřejnosti syna svého na místě svém do Moravy i do Rakous k vojsku stavovskému vypravil. Pro tato provinění při kommissi konfiskační vedle cís. výpovědi z dne 2. prosince 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, avšak vedle cís. resoluce z dne 12. března 1624 ponechán byl *k manství* statek jeho *Lichtenburk* (Lichnice) a *Třemošnice* (kr. Čáslav.), za 15.167 kop mš. odhadnutý, k němuž náležel hrad Lichnice (Lichtenburg) a sídlo Třemošnice s dvory poplužními, pivovárem a zahradami, městečko Podhradí (nyní ves) a vsi Mičov, Skoranov, Kraskov, Žďarec, Závratce, Skalka (zanikla, nyní dvůr poplužní u Kubíkových dvorů) a Lhotka, se vším příslušenstvím.*) — Po

*) L. 1577 prodán byl od krále Českého skrze jistě kommissáře Albrechtovi Robmhapovi ze Suché a na Lichtenburce dědičně za 9813 kop 5 gr. česk. statek zápisný, Robmhapům již l. 1555 od Viléma Trčky

Jan Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března léta 1623 odsouzen byl *polovice* jmění svého, kteréž však není vytčeno. Odešel ze země pro náboženství do Pirny, zanechav dům v Mladé Boleslavi, který k ruce král. komory byl ujat. Potom navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, byl při snímání hlav s brány mostské, též při volení administratora a jiného kněžstva pod obojí. Pročež při *kommissi confiscationis Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jiří a Karel Rodovští ryt. z Hustiřan, obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnali o pokutu za perdon jim udělený, nepostavili se ještě dne 17. února 1630; neboť *Jiří* byl dle zprávy posla komorního vojákem a neměl žádného jmění; *Karel* pak dle zprávy bratra svého Adama byl jen chudý pacholek mezi lidmi se živící. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian z Rokycan, při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě dvůr poplužní *Mězholes* (kraj Plzeň, okr. Kdyň., dom. Chudenic.), za 5678 kop míš. odhadnutý; není však vytčeno, komu a zač byl postoupen dvůr ten, který později držela Anna Widersperková roz. z Merklína, po jejíž smrti l. 1645 týž statek na větším díle pustý jejímu synovi staršímu Purkhartovi Widersperkovi za 5000 zl. byl prodán. (C. 215, lib. conf. 2, f. 365. — D. Z. 390, F. 31.)

Adam Ropal z Risenburku obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu; ale posel komorní nikde se ho nedoptal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Strachota Ropal z Risenburku, při kommissi confiscationis dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 20 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Sigmund Rotleb ze Žablík, při kommissi konfiskační léta 1623 odsouzen *k manství*, neměl žádného jmění, tak že dne 3. října 1623 pokuty byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Daniel Roudnický z Březnice, někdejší přední písař při úřadu berničním a měšťan Starého města pražského, provínil se v čas zpoury tím, že l. 1620 od stavův odbojných za

summu odhadní 675 kop mš. zcela zaplacenou koupil statky a) *kláštera Břevňovského*, dědinu držící 6 kop a 30 záhon podle stezky ke vsi Břevňovu až k bořejší cestě, řečené Hladomře, ležící; b) *louku* pod hrází u rybníka Libockého pod Hvězdou, a *chalupu* se zahrádkou při bořejší cestě u Břevňova, kteráž doktorovi Václavovi z Flisenpachu náležela a pro jeho vyjetí ze země podtají v čas zpourey na starý král. Českého připadla; c) *plat roční* 3 kopy mš., kteráž Roudnický z dvou vinic svých, Svatošky ve vsi Radlicích a Homolky na Vidovle hoře nad Radlicemi na gruntech *kláštera sv. Anny a sv. Vavřince* ležících, k témuž klášteru ovládnutí byl povinen. Tyto statky po bitvě bělohorské musel Roudnický beze vsí náhrady navrátiti dotčeným majitelům dřívějším. (D. 140, E. 22 & 193, B. 2.)

Roudnický pak, maje odejíti pro náboženství ze země, postoupil *dům* svůj „u Zlaté svině“ řečený, v Starém městě pražském v Konešovic ulici mezi domy Alexandra Rumpala a Judity Bilínové ležící, dne 20. března 1626 v dluhu 500 kop mš. Lorencovi Majdrlovi z Mansbergu (Lib. contract. caerul. 3, f. 351); avšak l. 1631 s lidem nepřátelským ku králi Jiřímu Saskému do měst Pražských se navrátil, téhož domu se ujal. Pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 2. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl: *Dům* dotčený odhadnutý za 6492 kopy a *dvě vinice* při vsi Radlicích na gruntech kláštera sv. Anny ležící, řečené Vysoká a Sirotčůvka, témuž Majdrlovi léta 1628 od Roudnického postoupené (Lib. vinearum f. 94), za 5250 kop odhadnuté. Tyto statky měl připadnouti na válečné potřeby knížeti Fridlandskému vedle dekretu kommisie konfiskační dne 21. června 1633 (Lib. contract. caerul. 3, f. 475); ale po jeho zavraždění vedle císařské resoluce dne 10. února a 15. března 1635 *Jindřichovi Libšteinskému z Kolovrat* za 10.250 zl. rýn. prodány jsou, totiž *dům* za 5000 zl. proti zaplacení závad 1450 zl. na něm veškerých, a vinice za 5250 zl. — *Majdrle* pak s pohledaností svou 1700 zl. na týchž statcích ke kommissi revisionis byl ukázán. (C. 215, P. 2 & R. 27. — Lib. conf. 2, f. 230.)

Druhý *dům* téhož Roudnického, na Židovské zahrádce v Novém městě ležící mezi domy Adama Myslíka z Hynčova a někdy Jana Fírsta, léta 1619 za 430 kop mš. kou-

pený, u Roudnických řečený, nedostavěný, pustý, léta 1630 za 800 kop mš. byl odhadnut, a na poručení komory české dne 30. srpna 1638 postoupen *Jaroslavovi Lavínovi z Ottenfeldu* za summu odhadní 600 kop mš., na sražku jeho pohledanosti, kterou měl za komorou českou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & R. 27. — Lib. contract. virid. 13, f. 329.)

Jan Roupovec svob. pán z Roupova (von Ruppau) na Hrušově, volil Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance a byl relatorem ke dskám zemským v té příčině. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 31. října 1622 odsouzen byl *všeho jmění* a zbaven i všeho práva a spravedlnosti, kteréž měl, nebo budoucně od manželky své Alžběty, roz. ze Štampachu, a přátel svých zděditi a dosáhnouti by mohl. Ale vedle cíś. resoluce z dne 21. února 1626 provinění jeho mu bylo odpuštěno a pro zvláštní služby jeho domu Rakouskému prokázané udělena mu ta milost, že statku *Hrušova*, od jeho manželky mu odkázaného, užívati měl však s tou výminkou, jestližeby žádných dědicův neměl, nebo žeby dědicové jeho při katolické víře nezůstali, aby dotčený statek dědičně připadl *Joachymovi staršímu Slavatovi z Chlumu a Košumberka*, cíś. vojenské radě a hejtmanu Starého města pražského. Protož Roupovec, odebíraje se pro nábožentví ze země, statek *Hrušov* (kr. Boleslav., okr. Benátky) — tvrz a ves s dvorem poplužním, dvůr poplužní Zabrodecký a díl městečka Brodce, jak to manželka jeho (předešle Berbisdorfová) l. 1612 od bratří z Berbisdorfu za 32.500 kop mš. koupila (D. Z. 136, H. 14) — dotčenému Slavatovi dne 1. února 1628 postoupil a s povolením komory české 29. května 1629 témuž Slavatovi l. 1630 dne 4. ledna za 21.000 kop mš. prodal, tak že ze summy trhové po zaplacení dluhův pojištěno zůstati mělo na témž statku 11.700 kop mš., z nichž úroky ročně 800 kop mš. Roupovci a jeho dědicům Slavata odvozovati povinen byl.

Avšak Roupovec při vpádu saském l. 1631 navrátil se do země s nepřitelem, u něhož v Menším městě pražském byl kommissařem k ubytování lidu, pak i statku Manětína pomocí Joachyma Libšteinského z Kolovrat se ujímal; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

no jmění, propadl summu pojištěnou na statku
 ýž po smrti Slavaty od král. komory l. 1634
Matyášovi Arnoldimu Hartmanovi z Klaršteina
 ní pohledanosti vdově Anně Susaně Karolině
 z. z Rapachu, která však se jí marně domá-
 1641. Z téhož statku připadlo král. fisku mimo
 Roupovce v 11.700 kop. mš., též jistin 5500
 ezejících věřitelům odsouzeným, totiž Tejprech-
 , Solhauzovi a Hubrykovi po 1000 kop. a Kri-
 ů z Roupova 1500 kop. (C. 215, R. 21. — D. Z.
 297, K. 29.)

z Roupovce svob. pán z Roupova a na Telcích
 amissař při direkcí stavův odbojných a l. 1620
 z Slanského, byl též relatorem ke dskám zem-
 1620 v příčině zvolení syna krále Fridricha za
 Českého, zemřel v čas zpoury a po smrti své
 konfiskační dne 12. listopadu 1622 vedle král.
 ie 16. září t. r. odsouzen byl *všeho jmění*. Sta-
 e (Teletz, kr. Žatec, okr. Louny, dom. Peruc.) —
 ivorem poplužním, pivovárem, krčmami vysad-
 . nájemním, ovčínem, lesy, rybníky a příslušen-
 ůil l. 1622 od komory *Albrecht z Waldšteina* za
 lní 18.408 kop mš., v kteréž jej postoupil léta
Volfomině Žďárské, rozené Berkové z Dubé.
 21. — Lib. confisc. 2, f. 270. — D. Z. 141, H.

z Roupovce, svob. pán z Roupova a na Studenci,
 ůři direkcí stavův odbojných, byl též relatorem
 eneralním l. 1620, při kterémž falckrabí syn
 ěle zvolen byl za čekance král. Českého. Proto
 ě bělohorské ze země, a při kommissi konfis-
 3. ledna l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl:
Studenec Nový č. Dolní (kraj Čáslav, okres Chotě-
 ůž náležela tvrz Studenec se stavením, dvorem
 ovárem, mlýnem a pilou, vsi Studenec (Dolní),
 (Lhůta), Kladruby (Kladeruby), Sloupné, Vesce
 í, Podmoklany, Sychrov, Vodranec, Branišov,
 é (díl), Kocourov s dvorem poplužním, Oudavy
 plužním a Stružinec s rybníky, potoky, lesy a

vším příslušenstvím, jak to léta 1583 Vlachyně z Říčan od Jana Kekule ze Stradonic za 9250 kop gr. česk. koupil (D. Z. 67, L. 24), pak l. 1609 Kateřina Říčanská roz. z Smiřic prodala Bochuchvalovi Jaroslavovi z Náchoda za 25.000 kop mš. (D. Z. 183, H. 12), a posléz Roupovci l. 1618 jeho manželka Marianna (na onen čas Říčanská, potom Náchodská a pak Roupovská) se statkem *Předboří* odkázala. (D. Z. 140, H. 8.) Tento statek již léta 1622 v pokutě ujat a za 25.061 kop mš. odhadnutý od komory české l. 1623 prodán byl za 18.000 zl. rýn. (15.428 kop mš.) *Marii Magdaléně Trčkové* roz. z Lobkovic. (C. 215, R. 21. — Lib. confisc. 2. f. 71. — D. Z. 141, C. 15.) — b) *Dům* v Novém městě pražském na Mikulandovic ulici ležící, odhadnutý l. 1621 za 450 kop mš., v kteréž summě dle dekretu komory české dne 12. září l. 1625 postoupen byl *Alžbětě Lauermannové*. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 12, f. 236.)

Krištof Karel Roupovec svob. pán z Roupova na Heralci, Humpolci a Manětíně, nejvyšší sudí zemský, půjčil na vycování vojska stavovského do čtyř let bez úroků 10.000 kop mš. v měsíci únoru 1620 (militare II. fascic.), kteráž summa naň vložena byla od stavův odbojných pokutou za jeho nevěrné k vlasti se chování zvláště proto, že s cís. vojevůdci obecenství měl, je za ochranu na statcích svých žádal, ano i samému *Buquojovi* psal i od něho psaní přijímal; zemřel pak v trvalé zpouře. Předce však při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 27. června 1623 byl odsouzen *všeho jmění*, kteréž již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Manětín* (kraj Plzeň.), k němuž náleželo město Manětín se sídlem (domem), dvorem poplužním, pivovárem a mlýny, pak vsi Doubravice (česká), Újezd (Aujezd), Lukavá, Ladměřice, Štichovice (Stéchowic), Křečovo, Planá (Planes), Hodovice (Hodowies), Radějov (Radung), Vosojny (nyní Osojně dvůr) s tvrzí a dvorem poplužním, Lipí (Lippen) s dvorem poplužním; pak dvůr při mlýně Buršovském a šest mlýnův, zejména Zastudilovský s pilou pod mostem v Manětíně, Buršovský, Pracný, pod Lipím, Třebovský při městě, a na Vanivkách (nyní mlýn Vanifka), se vším příslušenstvím, jak to Roupovec l. 1617 od Jana Viléma Hrobčického za 70.000 kop mš. koupil. (D. Z. 191, M. 17.) — Tento statek, odhad-

... mš., koupila *Estera Mitrovská*, rozená ...
 , dne 22. srpna 1622 za 31.250 kop m.
 Lib. conf. 2, f. 351. — D. Z. 141. A. 29
dec (Erharec) a *Humpolec* (kr. Čáslav.)
 yřmi dvory poplužními a vesnicemi se 1
 izozemec *Filip starší hrabě ze Solms*, c
 nejvyšší (plukovník) vedle císař. resolu
 3 koupil za summu odhadní 71.369 k
 bylo poraženo darem od císaře 20.000
 lib. conf. 2, f. 255. — D. Z. 153, H. 6.)

Humpolec, totiž zámek *Heralec*, měst
 zejména *Heralec*, *Slavnič*, *Koječín*, *Ra*
 , *Braňšoudov*, *Plačkov*, *Mikulášov*, *Kan*

Světlice a *Hněvkovice*; 5 dvorů poplu
sčín, *Braňšoudov*, *Humpolec* a *Hněvk*
leralci a 13 hospod a krčem; 3 ovčín
dové a *Hněvkovicích*; 4 panské mlýn
ický, *Završský* a *Suchomel*), 45 rybníků
 vím zdělila l. 1670 po hraběti *Solms*
 hraběnka z *Königsegg*, kteráž je l. 170
 sv. p. z *Kirchneru* za 142.000 zl. rý
 , D. 17.)

ovský, v Starém městě pražském v osac
 ch mezi domy *Jana Hajka* a *Doroty Tu*

l. 1629 od král. komory byl ujat a d
 za 800 zl. rýn. prodán *Jakubovi Herfu*
 (C. 215, R. 21. — Lib. contract. caeru

) kop gr. česk. (4000 kop m.), které pa
Fürstenbergu, roz. z *Sternbergu*, *Roupov*
 tala, teprv l. 1670 i s úroky král. fisk
 R. 21.)

dec — zámek *Vorlík* nad *Humpolcem*, dvůr p
 vsi *Braňšoudové* a pivovárem a 4 osedlými, m
 ostelním a mlýny poplatnými pod městem; vsi ce
 poplužním, *Světlice* s mlýnem a *Čejov*, se vš
 l. 1588 *Krištof Karel* z *Roupova* za 12.000 k
Bubna a z *Olbramovic*, jakožto poručnice d
 , manželu jejím *Janovi Jiřím* z *Říčau*. (D. Z. 2

e) *Jistina* 1500 kop m. na statku *Hrušově*, Janovi z Roupova náležejícím. (C. 215, R. 21.)

Václav Vilém Roupovec svob. pán z Roupova (von Ruppau), na Žitenicích a Trnovanech, jeden z direktorů stavu panského a předseda direkce od stavův odbojných zřízení, měl vedle Turna největší vliv na celé povstání stavů českých; neboť k jeho návrhu po vyhození král. místodržících zvoleni byli direktorové a správcové země a nařízena obrana zemská, jeho přičiněním uzavřena byla s jinými zeměmi, zvláště s Chry a s Betlénem Gáborem konfederace, kterou též zpečetil a podepsal, potom učinil při sjezdu stavů návrh o zapuzení krále Ferdinanda II., přimlouval se o jeho zavržení, též o zvolení kurfiřta Falckého, jež za nejspůsobnějšího k panování v Čechách uznával, a za jehož kralování byl nejvyšším kancléřem, též při sněmu generalním léta 1620 se přimlouval, aby nejstarší syn krále, falckrabě Jindřich za čekance král. Českého byl zvolen. (Original-Verhör, Archiv místodržitel. K. 1/135.) — Protož ujel Roupovec hned po bitvě bělohorské ze země a při kommissi hrdelní dne 5. dubna vedle král. výpovědi dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statků*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméno pak jeho všecko hned konfiskováno bylo, totiž:
a) Statek *Trnovany* (kr. Litoměřic., dom. Ploskovice) — tvrz a ves Trnovany s dvorem popl. a vesnice Podvín (Podvín), Pohoří (Pohořany), Staňkovice s dvorem popl. a Řídec (Rydec, Ritschen) — který za 23.378 kop míš. odhadnutý, k opětné žádosti kurfiřta Saského vedle cíś. resoluce z dne 22. prosince 1622 darován byl *Volfovi Ilburkovi hraběti z Vřesovic*, cíś. radovi a komorníku, generalu strážmistru kurfiřta Saského, za jeho rytířské a hrdinské služby, v čas zpourey cíśaři platně prokazované. (C. 215, R. 21 & W. 34. — Lib. conf. 2, f. 140. — D. Z. 141, A. 13 & 620, A. 17.) — Vřesovec pak dne 20. dubna 1633 postoupil též statek *Albrechtovi z Waldšteina*. (Viz Jan Habart z Vřesovic & Waldšteina.)

b) Statek *Žitenice* (Schüttenic, okr. Litoměřic.), k němuž náležely tvrz a ves Žitenice s podacím kostelním, dvorem poplužním, mlýny a pivovárem, vsi Skalice, Hoření a Dolení Lbín, ve vsi Pohoří (Pohořany) 3 poddané a krčma, též plat z lidí v předměstí Litoměřickém, s jiným příslušenstvím, jak

týž statek, předešle k proboštsví Vyšehradskému náležející, od krále Ferdinanda I. Roupovcům zastaven a l. 1611 Václavovi Vilémovi z Roupova od Rudolfa II. za summu zástavní a složení 7000 kop mš. dědičně doprodán byl. (D. Z. 51, J. 49 & 135, G. 10.) — Statek ten od císaře darem postoupen byl Janovi Chrys. Kilianovi, *proboštovi na Vyšehradě* a Starému Boleslavi. (C. 215, R. 21.)

c) Dům v Starém městě pražském, proti sv. Štěpánu Menšímu ležící, který za 957 kop mš. odhadnutý l. 1630 byl vykázán Jesuitům k domu jejich professnímu. (C. 215, R. 21.) Dům ten podle špitálu sv. Kříže ležící, se zahrádkami, domečkem a kostelíkem sv. Šimona a Judy, koupil Roupovec léta 1615 za 5250 kop mš. od Jana a Hertvíka bratří Skalských z Dubu. (D. Z. 188, F. 23.)

d) Jistina 4800 kop mš. na statcích Švamberských (C. 215, S. 83.)

e) Jistina 50.000 kop gr. česk. (100.000 kop mš.) na statku Dubu, kterou Roupovec l. 1619 od Markéty Salomeny Slavatové, sestry + Albrechta Jana Smiřického, jakožto poručnice blbého bratra Jindřicha Jiřího, smlouvou obdržel za upuštění od všech svrškův a nábytků, jemu od Albrechta Jana Smiřického odkázaných; neboť smlouva tato, v čas zpourey učiněná, byla zrušena. (D. Z. 192, C. 7.)

Mimo statky vytčené od král. komory ujaty byly statky duchovní, které Roupovec v čas zpourey léta 1620 od stavův odbojných koupil, totiž: a) *Statek proboštsví Doksanského*, ves celá *Kopist česká* s přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštsví a děkanství Litoměřického hory kostela sv. Štěpána*, díl vsi *Pokratic* s kusem vinice, a díl vsi *Žitenice* s vinicí děkana Litoměřického, též kus štěpnice, za summu odhadní 4000 kop. mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 140, F. 17 & 193, C. 28.) — b) *Statek kláštera Broumovského*, ves *Hrdly* (okr. Litoměřic.) s dvorem poplužním a sídlem, a vsi *Travčice* (díl) a *Počaply* s podacím kostelním, přívozem a příslušenstvím; též *statek proboštsví Doksanského*, ves *Malá Nučnice* (Nučnický) s dvorem poplužním a příslušenstvím — za summu odhadní 14.000 kop mš., zaplacenou až na 2500 kop z nichž Roupovec deputatu ročně 150 kop opatu Břevňovskému dávati měl. (D. Z. 140, F. 27 & 193, E. 2.) —

Smlouva o statky vytčené, které duchovenstvím dotčeným od komory byly navraceny, ve dskách zemských vymazána jest.

Manželce Roupovcové Heleně, roz. Švihovské z Ryzmberka, z pohledanosti její 44.200 kop mš., na statcích Roupovcovi odňatých pojištěné, pak 30.500 kop m. na jiných statcích konfiskovaných, při kommissi revisionis dne 25. srpna 1628 přisouzeno bylo toliko věno její 15.000 kop a 9500 kop jistin. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$.) — Avšak i z těchto summ po její smrti připadla král. fisku polovice, kterou Roupovcová manželu svému byla odkázala. Neboť Roupovec, jemuž provinění jeho v čas zpoury spáchané z cís. milosti bylo prominuto, proti přípovědi své a reversu danému při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do země se navrátil, statků v pokutě propadlých mocně se ujal, v radách kurfiřta Saského i s Jindřichem Matesem z Turnu, úhlavním J. M. C. nepřitelem, býval, též hlavním byl původcem snímání hlav l. 1621 odpravených s věže mostské, i pohřeb jich od též věže až do kostela Týnského řídil, jeda sám napřed na koni; pak kostela Týnského i jiných kostelů hlavních ujímati se poroučel, a v témž kostele administratora i jiné kněžstvo volil. Pročež při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & R. 21.) Dotčená pohledanost jeho manželky ještě l. 1690 nebyla vyřízena při kommissi revisionis. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Václav Štastný Rous (Raus) ryt. z Vražkova, při kommissi konfiskační dne 26. května l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Nupaky* (kr. Pražský, okr. Říčany) — tvrz a ves Nupaky s dvorem poplužním s mlýnem, též ves Benice (Býnice) s dvorem poplužním a ves Nedvězí — kterýž dne 14. srpna l. 1623 od komory české za summu odhadní 14.144 kopy mš. koupil král. místodržící *Karel kníže z Lichtenšteina*. (C. 215, R. 9. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Manželka Rousova, Kateřina roz. Skalská z Dubu, domáhala se marně vsi Nedvězí, která jí od manžela jejího l. 1614 na věně jejím 4000 kop mš. dskami zemskými byla postoupena. Též matka Rousova, Kateřina roz. z Bučovic, marně žádala l. 1623 při dvou dvořích ve vsi Benicích jí náležejících býti zůstavena. (C. 215, R. 9.)

Vilém Rous ryt. z Vrážkova a z Lipna při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *polovice jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 9.)

Jan Jindřich Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic pro své těžké provinění v čas zpoury při kommissi konfiskační dne 24. dubna l. 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin jmění*. Pročež statek *Kralovice* (kraj Pražský, okres Říčán., dom. Uhřetěves) — tvrz a půl vsi Kralovice s dvorem poplužním a pustý dvorec ve vsi *Babicích* s příslušenstvím, jak to Rozenhajn l. 1620 od Estery Šatné roz. z Dubu za 9000 kop mš. koupil (D. Z. 193, E. 26 & 28) — od král. komory ujat a za summu odhadu 6941 kop mš. l. 1623 dne 14. srpna prodán byl král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina*. — Marně se domáhala toho statku manželka Rozenhajnova, Eliška rozená ze Solopisk, která jej od manžela svého koupila, totiž Kralovice za 8000 kop a Babice za 1000 kop mš., a na summu trhovou již 4500 kop mš. složila. Rozenhajn pak l. 1623 odešel pro náboženství ze země do Uher; jeho syn a dědic Karel padl jako cís. lieutenant ve službě l. 1649, jehož dědic a strýc Jan Jiří Rozenhajn ještě l. 1692 dvoru v Babicích marně se domáhal. (C. 215, R. 18. — Lib. conf. 2, f. 88. — D. Z. 141, M. 2; & 292, M. 9.)

Kašpar a Sigmund Rozenhajnové z Janovic při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 27. června a 15. září 1623 odsouzeni byli *třetiny jmění*, kteréž však vytčeno není. (C. 215, R. 18.)

Mikuláš Rozvadovský z Nišova, katolík, účastnil se výpravy válečné stavův českých; ale na přimluvu mnohých osob vzácných při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen zvláště proto, že předtím proti Turkům bojoval. (C. 215, C. 1/4.)

Eliáš starší Rozýn z Javorníka a Ouhornu (Auhorn), měšťan a konšel Nového města pražského, provinil se v čas zpoury jako Jiří Zygel; pročež při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, vedle král. výpovědi dne 2. června 1621 měl býti stat, avšak z milosti zůstaven byl na radnici Novoměstské u vězení, z něhož dne 16. srpna 1622

na rukojmě propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. května 1623 sprostěn byl. Jméno jeho všecko již předtím v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dva domy*, vedle sebe v Novém městě pražském na Příkopích ve čtvrti Jindřišské ležící, z nichž jeden, od Rozýna l. 1593 za 525 kop mš. koupený, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. května 1622 *Davidovi Klodvíkovi*, bývalému trabantu císaře Rudolfa, dědičně byl postoupen; druhý dům pak, odhadnutý za 1000 kop mš., l. 1624 v summě 600 kop zanechán *Jesuitům*, od nichž vedle dekretu komory české dne 4. září 1629 *Jindřichovi Bystřickému* za 400 kop mš. byl prodán. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 20. — Lib. contract. virid. 12, f. 45; 13, f. 10.) — b) *Dům* v Starém městě pražském, za 568 kop mš. odhadnutý, vedle cis. resoluce dne 16. března 1628 darován byl z milosti oborníkovi ve Hvězdě *Matyášovi Heybacherovi*. (C. 215, R. 20.) — c) *Vinice pod Libní* před Kozlovskou ležící vedle vody proti vrchu, řečená Tatkovská a dskami zemskými se řídící, které hned po odsouzení Rozýna bezprávně se ujal probošt hradu Pražského pod tou záminkou, že na gruntech jeho ležela. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Avšak vinice ta dle recessu knížete z Lichtenšteina dne 14. října 1621 zanechána byla k užívání i s domem, pod b) uvedeným, manželce Rozýnové *Regině* ve věně jejím 1200 kop mš. a jiné pohledanosti; když pak Rozýnová po smrti manžela svého ze země se odebrala, prodána byla táž vinice l. 1630 za 1000 zl. rýn. *Jiřímu Rovenskému z Libanhory*, adjunktu král. prokuratora a měšťanu Staroměstskému. (C. 215, R. 20. — D. Z. 144, K. 20 & 298, X. 9.)

Též *synové Rozýnovi* z první jeho manželky, *Jan Jiří* a *Samuel Benjamin* odsouzení byli podílu materského 4995 kop mš., na vytčených statcích pojištěného, protože otcí svému v čas zpoury svévolnosti páchatí napomáhali a potřebovati se dali stavům odbojným v kommissích a službách rozličných. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Eliáš mladší Rozýn z Javorníka dal se potřebovati v kommissích od direktorův i mimo zemi, zvláště vyslán byl od direktorů ku generalním státům Nizozemským s žádostí za pomoc peněžitou (Original-Verhör — Archiv místodrž. K. $\frac{1}{138}$) a byl též v legaci vypravené od stavův odbojných k Fridri-

chovi Falckému, králi nově zvolenému. Pro tato provinění odsouzen byl dle patentu z dne 17. února 1621 při kommissi executionis dne 5. dubna, vedle král. výpovědi dne 16. dubna t. r. *hrdla, ctí i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jméni jeho všecko hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Dům* v Starém městě pražském na Uhelném trhu proti masným krámům sobotním v osadě sv. Havla ležící, u *Vrabců* řečený dle zprávy cí. rychtáře 7. dubna 1625 postoupen k užívání *Joachymovi Chrtovi z Rtína*, potom l. 1630 za 2500 zl. rýn. odhadnutý prodán byl za 2000 kop mš. *Florianovi Libochovskému*, měšťanu Nového města pražského. (C. 215, E. 6. P. 2 & R. 20.)

b) *Dům* v Starém městě pražském, u Bílého Beránka řečený, který dle dekretu komory české dne 31. července 1629 za 1000 kop mš. koupil doktor v lékařství *Jan Steinmetz z Lilienšteina*; avšak vedle cí. resoluce a dekretu komory české z dne 27. června l. 1630 týž dům postoupen byl *Ottovi Hieronym. Poppovi*, registratoru při král. kanceláři dvorské, za 1200 zl. rýn. na srážku 1500 zl., od císaře mu darovaných. (C. 215, R. 20.)

c) *Dům* v Starém městě pražském na Tarmarce ležící, u *Pešonů* řečený, který za 980 kop mš. odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1622 prodán býti měl *Matyášovi Kaltšmidovi*, měšťanu Starého města pražského. (C. 215, R. 20.)

Jiří Rozýn z Javorníka, měšťan Nového města pražského, ušel po bitvě bělohorské ze země; pročež všecko jeho jmění v pokutě bylo ujato, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Koňském trhu v čtvrti Jindřišské ležící, řečený *Rozýnovský* neb *Tatkovský*, který na povolení komory české dne 11. prosince 1637 koupil *Lukáš Janda* za 1000 kop mš., kterážto summa vedle cí. resoluce byla postoupena cí. služebníku Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. virid. 13, f. 332 & 376.) — b) *Dům* u *Rozýnů* řečený, v Novém městě pražském v Pasířské ulici na rohu ležící, Rozýnovi l. 1611 od Joachyma Štastného Šturma z Hirsfeldu za 1600 kop mš. prodáný (Lib. contract. 10, f. 228), který léta 1623 za 2400 kop mš. odhadnutý postoupen

byl *Jesuitům*, a vedle dekretu komory české z dne 21. října léta 1640 ponechán kolleji jesuitské na Novém městě, od níž jej koupil *Jan Krotko*. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.) — c) *Vinice* na gruntech probošství kostela hradu pražského ležící, řečená *Pathanky*, kteréž se probošt l. 1623 ujeti chtěl, postoupěna byla na poručení knížete z Lichtenšteina 3. září 1623 k správě a užívání *Janovi Čápoovi*, měšťanu Menšího města pražského. (C. 215, R. 20.)

Manželka Rozýnova, Dorota roz. z Hohenbergu, zůsta-vena byla od kommissee liquidationis l. 1622 při spravedlnosti své 3688 kop míš., kterou po rodičích svých do statku man-žela svého vnesla; není však vytčeno, zdali jí něco bylo za-placeno. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.) — Jenom zvod do *domu Pešonov-ského*, v ulici k mostu proti kostelu jesuitské kolleje v Sta-rém městě pražském ležícího, který do jednoho dílu Dorotě Rozýnové náležel a v tomto dílu na poručení komory české dne 21. října 1627 v pokutě ujat byl, vedle dekretu komory z dne 30. září 1630 byl propuštěn. (Lib. contract. caerul. 3, f. 366.)

Jindřich Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku, katolík, při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof Rožovský z Krucenburku při kommissi konfis-kační vedle král. výpovědi dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, které však není vytčeno. (C. 215, R. 18.)

D. Leander Rüppel (Ryppl) z Ruppachu, měšťan Starého města pražského, tajná rada kurfiřta Falckého a Saského, též některých knížat říšských agent při dvoře krále Fridricha, byl za času zpourey v mnohých kommissích i mimo zemi činný. Pro těžká provinění svá na poručení knížete z Lichten-šteina dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské s jinými účastníky zpourey uvězněn a při kommissi hrdelní vedle král. výpovědi z dne 16. června 1621 odsouzen *hrdla, cti i statků*, dne 21. června t. r. byl stat, předtím však pravá ruka mu utata a na pranýři u radnice Staroměstské přibita.

Jméno jeho všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Lenní statek *Morenstein* v Horním Falcku u Auerbachu ležící, k ně-muž náleželo obydlí sešlé na vrchu lesnatém, s mlýnem o 3 kolách a pilou v dolině, lesem, poli a pastvinami, jak

šle Rudolfa II. za 600 zl. rýn. koupil. Tent
resoluce z dne 25. května 1629 postoupe
Filippovi z Satsenhofen za summu odhadu
steráž Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lam
reuthu, dvorní radě říšské a hejtmanu n
rny České, vykázána byla na srážku slu
alého. (C. 215, R. 30.)

Krčí u Prahy ležící, který Ryppl společn
a za 1000 kop mš. koupil. (C. 215, R. 30.)
starém městě pražském v osadě sv. Havl
e domu u Taků řečeného mezi domy Adam
ysa z Libušína a Kropáčovským ležící, kter
s manželkou svou od Anny Foglové l. 161
š. koupil, teprv l. 1628 v pokutě byl uja
mš. odhadnut. (C. 215, P. 2/3 & R. 30. —
erul. 3, f. 251.)

ozdílné do 4570 kop mš. vynášející. (C 215

vytčeného náležela polovice vdově po Ryppl
Anné roz. z Waldburgu, potom opět pro
a Staroměstského Jana z Endů; pročez tat
řížete z Lichtenšteina z dne 26. července 162
v užívání dvoru a domu vytčeného, na něm
iš. věna měla, a darována jí byla i polovic
u náležející vedle cí.s. resoluce z dne 6. čer

března 1630 zvláště proto, že sama k ná
kému přistoupila i dívky své, Jana, Leandra
denu v témž náboženství u Jesuitů vychovat
215, R. 30. — Lib. contract. caerul. 3, f. 251.

arší Ruth z Dirného na Borči a na Nov
při kommissi confiscationis dne 11. února
resoluce z dne 27. října t. r. odsouzen by
rozsudek ten pro zrušení kommisie neby
, C. 1/7.) — Avšak jeho statek *Nová Lhot*
bor, okr. Kamenice nad Lipou) — záme
s dvorem poplužním a pivovárem, městečk
Deštná) s krámy masnými, dvůr poplužn

Deštného a dvůr poplužní Chvalkovský, ob
ice Jižna, Březina, Mnich a ve vsi Vicemil

a Světcích po jednom poddaném, s chalupou v lese, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím *) — již l. 1621, jakoby byl před bitvou bělohorskou od císař. vojska mocí vzat, od Dona Baltasara de Marradas byl ujat, jeho pluku od císaře v summě 38.500 zl. rýn. postoupen (C. 215, C. $\frac{1}{3}$) a za touže summu, ač mezi bratry za 50.000 kop m. stál, l. 1630 prodán správci téhož statku *Antonínovi de Bruccio*, císař. rytmistru téhož pluku, jemuž již l. 1622 dne 21. ledna v 2000 zl. rýn. byl zastaven, summa pak trhově jemu poražena byla za službu vojenskou. (C. 215, R. 22. — Lib. conf. 2, f. 163. — D. Z. 144, D. 3 & 298, A. 21.) — Po smrti císař. podplukovníka *Antonína de Bruccio* l. 1638 připadl statek Lhota opět král. komoře a prodán byl l. 1641 dne 2. ledna bez statku Chvalkova za 60.000 zl. rýn. *Vilémovi hraběti Slavatovi*, který vedle císař. resoluce z dne 30. prosince 1638 na summu trhovou složil toliko 3477 zl. k zaplacení daru Heleně de Bruccio z císař. milosti uděleného, zbytek pak 56.522 zl. sobě porazil na úrocích až do l. 1640 per 59.541 zl. zadržalých ze summy 100.000 kop mš., při král. komoře jemu pojištěné. (D. Z. 301, P. 13.)

Marně se ucházel Ruth, který nevinu svou odvedl, o navrácení statku Lhoty, ačkoliv dokázal svědomím (svědectvím) sousedů města Deštné, zejména primasa téhož města *Václava Listopada*, rychtáře *Jana Pokory* a konšelů *Jana Bilského* a *Havla Špatenky*, kteří učinivše přísahu podali svědomí sepsané dne 17. srpna 1628 před kommissi liquidationis v kanceláři dolejší císař. rychtáře, purkmistra a rady Starého města pražského, že statek Nová Červená Lhota nebyl od lidu vojenského mocně odňat před bitvou bělohorskou, nýbrž že teprv v měsíci říjnu l. 1621 k ruce krále ujat byl skrze kommissáře od knížete Karla z Lichtenšteina do kraje

*) Městečko *Deštnéj* s podacím kostelním, vsi *Březinu* (díl), *Višňovej* (díl) a *Světce* (díl); lesy nad městečkem *Deštným* s chalupami v týchž lesích, les a jitra nade vsí *Žďárem*, les za *Plasnou* slove *Rožmberský*, les *Mladý řečený* pod vsí *Březinou*, se vším příslušenstvím koupil l. 1596 *Vilém Ruth z Dirného* od *Petra Voka z Rožmberka* za 5000 kop gr. českých. (D. Z. 127, D. 4.) — Dědictví ve vsi *Vicemili*, dvůr poplužní řečený *Kapinošovský* s ovčínem při též vsi, též mlýn při vsi *Jizné* řečený *Ryšanovský* s lidmi osedlými, potoky a rybníky koupil l. 1598 *Vilém Ruth z Dirného* a na *Nové Lhotě* a *Dirném* od *Petra Jana Dvořeckého z Olbramovic* za 1300 kop mš. (D. Z. 173, E. 18.)

Bechyňského k ujímání se všech statků vypravené. — snažnou a opětnou žádost Ruthovu stalo se s ním vyrovnání takové, že mu vedle cíś. resoluce z dne 18. ledna 1629 dotičně zanechán byl jeho druhý statek *Boreč* (kr. Litoměř. okr. Lovosic.) — tvrz a ves Boreč s dvorem poplužním, Oujezd Řezný; též tvrz a ves Lukovce (díl) s dvorem poplužním, lesy, rybníky, čtyřmi vinicemi (1 pod Lovošem horským a 2 u Lukovce a 1 za Litoměřicemi řečená Chlumecká) a s jiným příslušenstvím, jak to l. 1588 Anna Ruthová roz. Sulevic od Jana Rutha z Dirného za 13.000 kop mš. koupila (D. Z. 169, J. 18.) — odhadnutý za 15.000 kop mš. Mimo to převzala komora česká zaplacení všech dluhů v sumě 19.400 kop mš., na téměř statku jakož i na statku Lhota Červené vězicích.

Ruth pak dne 18. října 1630 prodal statek *Boreč* Apolonii Solhauzové za 12.500 kop mš., na kterouž sumu jenom 3000 kop obdržel (D. Z. 296, L. 30), a odešel pro boženství ze země do Pirny, kde l. 1630 zemřel. Jeho manželka Anna Marie, roz. Šmuhařova z Hrochova, potom ovdaná Hrobčická, měla na statku dotčeném pojištěno v sumě své 5000 kop mš., jí při kommissi revisionis & liquidationis přisouzené, kteréž jí z komory české dle dekretu téže komory z dne 9. února 1629 mělo býti zaplaceno. — Mimo to žádala táže vdova Ruthova l. 1638, aby statek Boreč pro nedoplatenou summu 9500 kop mš. dítkám jejím, Adamu Bohuslavovi a Anně Kateřině byl navrácen. Nedosáhla však ničeho; neboť statek ten pro provinění nejstaršího jejího syna *Zdislava Rutha*, který při vpádu saském l. 1631 s nepříteli do Čech se navrátil a dotčeného statku mocně se ujal, Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu l. 1632 byl k fiskování a postoupen paní Trčkové, po jejíž smrti opět král. fisku v pokutě byl ujat a dotčené paní Solhauzové k užívání navrácen. (C. 215, R. 22. — Viz též Albrecht z Waldšteina, Adam Erdman Trčka a Volf ze Solhauzu.) Též Zdislav Ruth marně se domáhal nedoplatené sumy trhově, dotčených 9500 kop mš., při kommissi revisionis & liquidationis a l. 1643 i při císaři samém intercessí k císaři Jiřímu třetímu, králi Saskému; neobdržel ještě l. 1647 ničeho, poněvadž o statek Boreč nebyla ku konci přivedena. (C. 215, R. 22.)

Bohuslav mladší Ruth z Dirného pro své těžké provinění účastenstvím ve zpouře spáchané odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Závsi* (kr. Tábor, dom. Dirné) — ves Závsi s dvorem poplužním a jedním poddaným ve vsi Višňovém — který l. 1618 od Sibylly Tučapové roz. z Loutkova, manželky Adama Tučapa z Tučap, koupil za 3500 kop mš. a na tuto summu toliko 430 kop mš. odvedl. Po jeho smrti týž statek právem dědickým připadl na jeho strýce Bohuslava nejstaršího Rutha, avšak brzy potom pro provinění Bohuslava mladšího byl konfiskován a *Křištofovi Vratislavovi hraběti z Mitrovic* na Březině a Dirném, nejvyššímu písaři král. Českého, l. 1627 za 670 kop mš. od komory české prodán. (C. 215, R. 22. — Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 142, P. 30; 294, F. 27 & 621, C. 28.) — Dědic Ruthův žádal l. 1629, aby z komory české zaplacen byl dluh 3070 kop mš., zbytek to summy trhové na statku dotčeném pojištěný, jehož se při něm Adam Tučap pro syna svého Václava Štastného domáhal. (C. 215, R. 22.).

Ondřej Ryger, měšťan Menšího města pražského, pro své účastenství ve zpouře ujel ze země hned po bitvě bělohorské; pročež při kommissi konfiskační odsouzen *všeho jmění* propadl *dům svobodný*, dskami zemskými se řídící, řečený u *Petržilků*, v Menším městě pražském na Újezdě vedle domu u Zlaté boty na rohu ležící, který s manželkou svou l. 1617 za 1150 kop mš. koupil. Dům ten od císaře l. 1622 postoupen byl v summě 850 kop mš. *konventu kláštera sv. Maří Majdaleny* řádu sv. Dominika v Menším městě pražském na srážku deputatu (ročních 3000 kop), témuž klášteru zadržalého. (C. 215, P. 2. — D. Z. 150, K. 8.)

Rudolf Albrecht Rychnovský z Rychnova a na Koclířově, ačkoli hned v měsíci lednu 1621 přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi II. vykonal, předce při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění. V této pokutě statek jeho *Koclířov* (Kötzelsdorf, kr. Král. Hradec., okr. Král. Dvůr) — tvrz Koclířov s dvorem poplužním a dšlem vsi s 9 osedlými (v celé vsi byli 34 osedlí)* —

*) Statek *Koclířov* — vsi celé Koclířov s podacím kostelním a Bukovina s lesy, rybníky a příslušenstvím koupil l. 1547 Hynek Rychnovský z Rychnova od Jana z Pernšteina za 1375 kop gr. českých. (D. Z. 47, F. 13)

virid. 11, f. 154.) Dům ten, v němž Řečického otec Jindřich s manželkou svou Majdalenou vedle cí.s. resoluce z dne 6. července 1622 bytu volného až do smrti své požívati měl, ponechán byl l. 1625 v summě odhadní 2720 kop míš. vdově Martě Řečické na srážku polovice jí přisouzené ze všeho statku po manželu jejím pozůstalého. Léta 1640 náležel týž dům Janovi Řečickému společně s Jesuity, kteří se téhož domu ještě za živobytí Jindřicha Řečického ujali. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 23.)

b) *Dům na Haldě* (jinak u Holovských) řečený, na Koňském trhu u Květonské ulice na rohu ležící, za 2900 kop míš. odhadnutý, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 30. srpna 1621 postoupen byl *obci Českých Budějovic* za summu peněz na cí.s. lid vojenský půjčenou (C. 215, B. 8), potom však vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 11. října prodán byl za 3000 zl. rýn. *Michalovi Ritteršicovi*, měšťanu Novoměstskému. (C. 215, R. 23.)

c) *Dům u Košíku* řečený, na Koňském trhu na rohu ulice Smečky ležící, za 2200 kop míš. odhadnutý; též *tři lomy pole*, ležící za Svinskou branou jdouc k Malešicům, náležející společně Řečickému a jeho manželce Martě, jejíž otec Martin Holovský jim je i s domy na Haldě a u Košíku léta 1600 odevzdal — od král. komory l. 1623 koupil *Gregor z Hornfelsu*, místodržící hejtmanství hradu Pražského, za summu odhadní 4000 kop míš., z kteréž vedle cí.s. resoluce z dne 8. dubna 1628 vdově Anně Hornfelsové a dětem jejím 750 kop míš. bylo prominuto. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 23. — Lib. contract. virid. 12, f. 280.)

d) *Dům s pivovárem* v Novém městě pražském mezi domy Rohlíka Bečváře a Jana Vojtovského ležící, ponechán byl manželce Řečického, která jej po prvním manželu svém Pavlovi Panáčkovi se svršky, klenoty a hotovými penězi zdědila. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & R. 23.)

e) *Pozemky*, které manželka Řečického též po prvním manželu svém zdědila, totiž *jedenácte kusů polí* po $5\frac{1}{2}$ kopě záhonův, u Volšan a za Slupy ležících, za 5500 kop m. odhadnutých, pak *vinice* nad Strašnicemi u Prahy na gruntech dvoru Strašnického ležící a za 2500 kop míš. odhadnutá, od komory české dne 5. září 1623 prodány byly za 6000 zl.

rýn. *obci Starého města pražského*, které již l. 1621 od knížete z Lichtenšteina k užívání byly postoupeny a vedle c. resoluce z dne 23. dubna 1626 do knih vloženy. (C. 215, B. 15 & R. 23. — Lib. conf. 2, f. 494. — Lib. contravirid. 12, f. 299.)

f) *Jistoty* na několik tisíc kop mš. svědčící. (C. 215, B. 15 & R. 23.)

Z těchto statků připadla polovice podle zdání kommissionis liquidationis dekretem knížete z Lichtenšteina z dne 1. května 1623 na vdovu Martu Řečickou jakožto na spoluzeměpisnici a majitelkyni týchž statkův. Avšak tato dostala z nich toliko domy sub a) & d) vytčené. — Nábytky a svršky z domů dotčených pobrali sobě cí. registrátorové a koncipisté při kanceláři české dvorské a komoře české, Otto Poppe, Jan Rašper a Kašpar Cyrus, jimž od knížete z Lichtenšteina dekretem z dne 23. září 1621 byly darovány. (C. 215, B. 15 & R. 23.)

Adam Řepický ze Sudoměře zemřel v trvalém povstání, jehož účastným byl; pročež při kommissi confiscationis veškerý jeho král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl dne 16. listopadu 1622 *všeho jmění*, které již předtím v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 855 kop mš. — b) Statek *Osečanský* (kr. Tábor., okr. Sedlčan.) — tvrz a ves Osečany s dvorem, poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, rybníky, lesy, vesnicemi a dvory poplužními — který l. 1622 *Albrecht z Wallenstein* za 28.000 zl. rýn. koupil a jej za touže summu l. 1623 *Pavlovi Michnovi z Vacinova* postoupil. *) (C. 215, C. 194, B. 15 & R. 24. — Lib. conf. 2, f. 82. — D. Z. 141, B. 15 & 194, C. 27.)

*) K statku Vosečanskému, jehož rozsah l. 1622 v deskách není vytčen, náležely zámek a ves Vosečany s dvorem poplužním, vsi celé Lhotka (Lhota Prosenická), Prosenice, Bříšejov, Onašův a Hluboký (Hluboká) dílem vsi Luhy, Radimovice, Štětkovice, Radějovice, Hradištko, Velbětice a Poličany; též tvrz pustá Bříš z dvorem poplužním, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to l. 1567 Jan mladší Bříšský z Bříší do desek znovu sobě vložil (D. Z. 251, B. 29) — Avšak od tohoto statku, kterému l. 1589 Mikuláš Vojkovský z Milhostic dětem svým odkázal (D. Z. 251, G. 80), některé vesnice, než se dostal Řepickému, dělením odpadly, takže l. 1725 k němu náležely jenom vsi Vosečany, Radějovice, Velbětice, Prosenice, Prosenická Lhota, Luhy, Hradištko a Klimčovice s třemi dvory poplužními, jak to tehdy Jan Jiří Bechyně z Lažan Ferdinandovi Karlovi Michnovi za 76.000 zl. rýn. prodal. (D. Z. 498, L. 7.)

Vdova po Řepickém pozůstala, Anna roz. z Hozlau, potom opět provdaná Byšická, věno své 3450 kop mš. i s pohledaností 10.000 kop na statku dotčeném při kommissi liquidationis l. 1631 přisouzeno měla, avšak po dlouhém vyjednávání teprv vedle cís. resoluce dne 19. prosince 1643 toliko na 8000 kop mš. cís. pojištění obdržela. — Naproti tomu bratři Řepického, *Jan a Karel*, s pohledaností svou 8000 kop mš. na statku dotčeném při kommissi liquidationis dne 9. března 1628 odmrštěni, po mnohá léta marne spravedlnosti své se domáhali, a věc ta ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena nebyla, ačkoliv *Jan* jsa katolíkem při kommissi konfis. 26. června 1623 pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen. Mimo to dcera po *Janovi* Řepickém pozůstala, *Judita* provdaná Šrejnerová, potom Řišnická, vedle poručení komory české z dne 3. dubna 1659 za otce svého, protože statek Osečany po smrti bratra svého Adama 2 1/2 léta na zkrácení fisku držel, 1000 zl. pokuty l. 1663 složití musila. (C. 215, C. 1/1, C. 1/8 & R. 24.)

Sebastian Chval Řepický ze Sudoměře, při kommissi konfiškační vedle král. výpovědi dne 9. září 1623 odsouzen k *manství*, neohlásil se o přijetí léna na statek svůj, který vytčen není. (C. 215, 1/10.)

Vilém Řepický ze Sudoměře před kommissi transactionis dne 5. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Řesanský ryt. z Kadova a na Drslavicích zemřel l. 1620, zanechav dětem svým na jistotě 1100 kop mš., z kteréž dědicové jeho, l. 1629 před kommissi transactionis obeslaní, pokutu za perdon jejich otcí udělený zaplatiti měli. Není však vytčeno, zdali něco složeno bylo od nich, neb od vdovy Řesanského Anežky, která měla svůj dědičný statek *Újezd Šatanový* (Šatný) v Plzeňsku, od vojáků vydrancovaný a spálený. (C. 215, C. 1/4.)

Rudolf Řesanský z Kadova (jinak z Radkova) a v Konětopě (Konětopech), obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Anežka Říčanská z Říčan, roz. z Hodějova, půjčila z času zpourey jistou summu peněz tehdejšímu správci zemským, od nichž jí za to postoupeny byly některé statky kláštera Teplského, kteréž však po bitvě bělohorské navrátila a mimo to dne 15. listopadu 1621 se uvolila zaplatiti 90 kop mš. náhradou za škodu témuž klášteru učiněnou. (D. Z. 193, G. 19.)

Adam Kavka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen byl *k manství*; avšak vedl rozsudku dne 2. října 1623 pokuty osvobozen, tak že podal statky své dědičné. (C. 215, C. 1/7.)

Heřman Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, zemřel po bitvě bělohorské; potom při kommissi konfiskační z účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 2. října 1623 vedl král. výpovědi z dne 27. června 1623 žaloby král. prokurátora osvobozen byl. Pročež statek po něm pozůstalý *Merklín* (kr. Plzeň., okr. Přestíc) — tvrz Merklín s dvorem poplužním a pivovárem, dvůr poplužní Horoušany řečený; městečko Merklín s dvorem Trubačovským, v kterémž se panské pivovarčepovalo; vsi Votěšice (Utěšice) s dvorem poplužním a Bolkov (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1595 bratři Adam Petr a Karel z Říčan prodali Oldřichovi z Říčan za 18.270 kop mš. (D. Z. 170, D. 2) — jehož se Don Martin de Huerta, osadiv zámek Roupov proti lidu Mansfeldovskému k ruce král. fisku ujal, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. srpna l. 1623 *Vilémovi z Říčan* na místě ostatních bratří Říčanského byl postoupen. Týž statek byl tak zpustlý a zadlužený, že se ho dotčení bratří Říčanského po jeho smrti ani ujeti nechtěli. (C. 215, R. 25.)

Jan nejstarší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, na Staré Červené Řečici, Novém Rychnově a Novém Těšenově kommissař při někdejší direkcii stavův odbojných, volil Fridricha falckraběte za krále Českého a jeho syna za čekance a byl relatorem ke dskám zemským v té příčině. Proto při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, kteréž však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Stará Řečice červená* (kr. Tábor, okr. Pelhřimov) — hrad a město Řečice a vsi Bitětice, Chvalov, Dehtáře,

(Dechtaře), Lhotky Jelcovy, Lhotky Kocourovy, Křelovice, Mašovice, Milotice velké a malé, *Popelištná* (Popelischna), Rybník, Rovné, Řemenov, Strměchy, Střítež, Těchoraz, Václavice (Vadčice), Olešná (Volešná), Vonšovice, Petrkov, Zmišovice a Žírov — odhadnutý za 92.487 kop mš. a svršky při něm za 11.942 kop m., tedy v jedné summě za 104.429 kop m.

b) Statek *Rychnov Nový* (Neu-Reichenau, kraj Tábor, okr. Pelhřimov.) — zámek a městys Rychnov, městys *Cerekvice dolní č. německá* (Unter-Cerekve) a vsi Cejly, Hutě dolní a horní (Alt- und Oberhütten, Unter- und Ober-Glashütten), Hojkov, Lešov, Dlouhá ves, Miličov, Rynarec, Řeženčice (Reřenčice) a *Nový Těšenov* — odhadnutý za 82.509 kop a svršky při něm za 9418 kop, tedy v jedné summě za 91.927 kop mš. *)

c) *Dvůr Kletečná* a *dvůr Zachotín* s poplužními a vesnicemi téhož jména, odhadnuté za 18.280 kop mš., též některé vesnice a svršky při nich odhadnuté za 3164 kop, tedy v jedné summě za 21.444 kop mš.

Všecky statky dotčené vedle nařízení knížete Karla z Lichtenšteina dne 21. října 1621 k ruce král. fisku od kommissarů kraje Bechyňského ujaty, v správě Říčanského až do l. 1623 ponechány a na poručení knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 (kterž v archivu místodržitelském v konceptu uloženo, avšak do desk vloženo není) postoupeny jsou arcibiskupovi Pražskému kardinalovi Harrachovi, jemuž od císaře náhradou za deputat, témuž arcibiskupství povolený, darovány byly. (C. 215, R. 25; C. 1/5 & E. 32/45. — Lib. conf. 2, f. 405 & 321. — Do desk statky ty vloženy nejsou.)

Mimo statky dotčené propadl Říčanský též *dům* v Novém městě pražském na široké ulici mezi domem Matyáše Nefestýna z Koberovic a domem Zvonařovským ležící, který

*) Statky *Řečici* a *Rychnov* postoupil l. 1608 Heřman nejstarší z Říčan synu svému Janovi v dluhu 1000 kop gr. česk. (D. Z. 94, A. 1.) Práva nápadního na statky Řečici a Rychnov postoupila l. 1596 Anna Šlenicová, roz. z Leskovce, jakožto dědička po bratra svém Křištofovi starším Leskovci z Leskovce, za 12.000 kop mš. *Heřmanovi nejstaršímu z Říčan* (D. Z. 171, H. 12), jemuž též Barbora Leskovcová z Škuhrova, vdova po Křištofovi starším Leskovci l. 1597, pak Albrecht Šebestian Leskovec spravedlnost svou na týchž statech postoupili. (D. Z. 175, N. 30 & 94, A. 1.)

a) Statek *Hořovice* (kr. Pražský), k němuž náležely zámeček a město Hořovice s dvorem poplužním, pak vsi Hořovská Víska (nyní Véska u kostela, V. velká, Gross-Wiska), Votmice (Otmice, Otmísky) s dvorem poplužním, Mtiha (Tihava), Rpety (Erpet), Kotopěky, Doubravice (pustá ves), Dlouhý Újezd s dvorem popl., Záluží a Tlustice, v nichž všech bylo 197 osedlých lidí poddaných. Tento statek, odhadnutý za 40.082 kop mš., koupila od komory české se statkem Komárovem (viz Jindřich Otta z Losu) *Maria Eusebia hraběnka z Martinic*, roz. ze Šternberka, léta 1622 za 56.000 kop mš. Avšak když paní Alžběta Popelová z Lobkovic za ty statky o 32.000 kop mš. více dáti chtěla, přidala paní z Martinic k summě trhové 33.000 kop mš. dne 19. července 1623, tak že oba statky za 89.000 kop koupila, z kteréž summy za statek Hořovice 58.568 kop připadlo.*) (C. 215, O. 3 & R. 25. — Lib. conf. 2, f. 226. — D. Z. 141, F. 18 & 292, A. 29.)

Od statku Hořovického děkanství a kapitole kostela sv. Víta na hradě Pražském navrácen byl statek duchovní, též kapitole od stavův odbojných l. 1620 odňatý, totiž 9 lidí osedlých ve vsi *Rpetech*, Říčanskému za 526 kop a 40 gr. mš. prodán; pak pět lidí osedlých ve vsi Kotopecích a jeden osedlý ve vsi Drozdově, jak to l. 1620 manželka Říčanského od stavův odbojných za 500 kop mš. koupila. (D. Z. 192, L. 23 & 25.)

b) *Dům Hrdinovský* řečený, v Starém městě pražském v osadě Matky Boží na Louži proti kostelu v rohu za kolejí Jesuitskou ležící, který Václav z Říčan, otec Jana Litvína l. 1594 od sirotků po Janu Vilémovi ze Švamberka za 750 kop gr. českých (1500 kop mš.) koupil (Lib. contract. caerul. 1, f. 140), l. 1622 za 4545 kop mš. odhadnutý, postoupen byl vedle dekretu knížete z Lichtenšteina 19. ledna 1623 man-

*) Díl statku Hořovického koupil l. 1525 Mikuláš z Říčan na Hořovicích od Doroty Kosovské z Klinšteina za 1400 kop gr. česk. (D. Z. 43, L. 3.) — Vsi Doubravice (polovice), Dlouhý Újezd, Záluží a Tlustice, prvé k panství Točnickému a Zbívovskému náležející, prodány byly l. 1611 od Rudolfa II. za 10.000 kop mš. Říčanskému a jeho manželce, kteréž potom s dvorem svobodným v Újezdě od manžela jejího byly postoupeny a omylem se statkem Hořovickým konfiskovány a prodány. (C. 215, R. 25.)

Křištof Pavel Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, nemaje jmění žádného při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za udělení mu perdonu. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Oldřich Václav Kavka Říčanský sv. pán z Říčan sloužil v čas zpourey ve vojsku stavovském za fendricha, dal se též proti císař. vojsku v Táboře zavřít a nepřihlásil se za udělení perdonu; pročež v pokutě propadl hrdlo, čest i všecken statek svůj. Za tou příčinou k ruce král. fisku ujat byl statek *Popovice* (kr. Tábor., okr. Benešov), k němuž náležely tvrz a městečko Popovice s podacím kostelním, dvorem popl. a pivovárem, vsi Mladějovice (Mladovice) s dvorem popl. Kundračice, Vojislavice, Voslice (Vozlice), Lhotka Kamenná a Věžníky, též na díle vsi Hlívín a Dlouhé Pole s příslušenstvím, jak to Oldřich Václav Říčanský s bratrem svým Heřmanem po otci svém Janovi nejstarším l. 1614 zemřelém zdědil. Ale poněvadž Oldřich Říčanský od generála Don Baltasara de Marradas při vzdání se města Tábora byl perdonován, a bratr jeho Heřman od císaře dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, zůstaveni byli oba při statku dotčeném, který pak léta 1627 prodali za 19.000 kop mš. manželce Oldřichově, Markétě, rozené Vrchotické z Loutkova. (D. Z. 143, B. 15.) Tato pak při kommissi transactionis dne 7. listopadu 1629 uvolila se zaplatiti 500 zl. rýn. za perdon manželu jejímu Oldřichovi Václavovi z Říčan udělený, kterouž summu dle dekretu komory české 15. června 1630 před svou emigrací složila ze summy trhové 19.500 kop mš. za statek Popovice *Kristianovi Illovi* prodaný. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 25. — D. Z. 298, B. 3.) Oldřich Říčanský odešel za příčinou reformace s manželkou svou ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, podporoval nepřítel; proto při kommissi konfis. *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl opět všeho jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Pavel (Cehnice) Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, na Dubu a Zálezlích, jeden z direktorů, správcův a rad zemských ze stavu panského v čas zpourey, přimlouval se při sjezdu stavů dne 19. srpna 1619 o zapuzení a zavržení krále Ferdinanda II., pak dne 26. srpna o zvolení kurfiřta Heibelského Fridricha za krále Českého, dada mu první

z dne 6. července 1622 ponechány byly manželce Říčanského Anně, již vlastně náležely, proti odvedení čtvrtého dílu ceny týchž statků na zaplacení lidu válečného. (C. 215, R. 25.)

c) *Dům u Černého Vlka* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Mikuláše proti kostelu ležící, který teprv vedle dekretu komory české z dne 24. listopadu 1634 v pokutě ujat a prodán byl sekretáři při komoře české *Benediktor Vendelínovi z Wilden* za 1235 kop míš., tak že summa ta jemu vedle cíś. resolucí z dne 20. prosince 1635 poražena byla z jeho služného. (C. 215, R. 25. — Lib. contract. caerul. 3, f. 486.)

Petr mladší Kavka Říčanský svob. pán z Říčan, při komissi konfiskační dne 7. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) Jistinu 500 kop míš. (C. 215, P. 1/1.) — b) Statek *Vosek* (Osek, kr. Plzeň., okres Rokycan.), k němuž náležely tvrz a ves Vosek s pivovárem, ovčínem, s dvorem poplužním, lesy a rybníky, s 15 osedlými, 10 chalupníky a krčmou; ves Bušovice s 9 osedlými, 2 chalupníky a krčmou, s mlýnem pod rybníkem Kamejtským, pak půl vsi Dlouhé Lhoty s 11 osedlými, jak to Říčanský l. 1615 od Karla r. Karla ze Svarova za 35.000 kop míš. koupil. *) Tento statek beze vsi Lhoty Dlouhé léta 1623 za summu odhadní 22.836 kop míš. od komory české prodán byl *Janovi z Klenového ryt. z Janovic*, tak že v smlouvě tržové půl vsi Lhoty Dlouhé s 10 osedlými a s dílem lesů a vrchu „Rač“ k ruce krále bylo vymíněno a ke komornímu panství Zbirovskému připojeno. — Avšak l. 1626 postoupen a prodán byl od komory statek Osek se statkem Přívěticemi, po Černínovi konfiskovaným, za 44.338 kop míš. *Ctiborovi Příchovskému z Příchovic*. (C. 215, R. 25. — Lib. confis. 2, f. 381. — D. Z. 141, H. 12 & 292, F. 30.)

Mimo to měl Petr z Říčan s bratry svými Křištofem Pavlem, Vilémem, Sigmundem a Joachymem po bratrovi svém Jířím Janovi l. 1627 zemřelém jistinu 3000 kop míš. i s úroky 800 kop míš. za Adamem z Waldšteina, z kteréž summy na každého z dotčených bratrů 760 kop míš. l. 1628 připadlo. Avšak

*) L. 1623 bylo v Oseku toliko 10 osedlých a 5 chalupníků, v Bušovicích 4 osedlí a 1 chalupník, ostatní pak dvory kmetci byly pusty. (C. 215, R. 25.)

i tato jistina l. 1647, ačkoliv Petr Říčanský odsouzen nebyl nápadů budoucích, od král. fisku byla ujata, protože zemřelý bratr Říčanského Jiří vzpoury účastna se učinil a za přičinou pokuty před kommissi transactionis l. 1629 měl být obeslán. (C. 215, P. 1 & R. 25.)

Petr Kavka Říčanský svob. pán z Říčan na Předslavi před kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán byl aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního zemřel již l. 1625 a vdova po něm pozůstalá držela statek jeho *Předslaví* (okr. Klatov.) — Nepak vytčeno, zdali za manžela svého nějakou pokutu složila. (C. 215, C. 1/4.)

Šebastian Jan Kavka Říčanský svob. pán z Říčan podepsal konfederaci a účastnil se výpravy válečné v čas zpourey. Potom přistoupiv k náboženství katolickému byl perdonován při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 podvolil se zaplatiti pokutu 200 zl. z dvoru svého sedlského v *Struhavě*, za 5000 kop mš. odhadnutého, a dluhy 1800 zl. obtížného. (C. 215, C. 1/4.)

Sigmund Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, katolík, přisahal na konfederaci stavův odbojných, ale poněvadž sobě při tom vyhradil, co by bylo proti náboženství katolickému při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 pokuty byl osvobozen bez výminky (absolutus sine clausula.). Potom uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složiti 100 zl. k alumnatu sv. Jakuba v Starém městě pražském, na kterouž summu dle listu téže kommisie z dne 2. dubna l. 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. 1/8.)

Vilém starší Kavka Říčanský sv. pán z Říčan při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen (cum clausula, aliquid ad pias causas); avšak není vytčeno, zdali za perdon mu udělený nějakou pokutu peněžitou zaplatil. (C. 215, C. 1/8.)

Vilém mladší Kavka Říčanský sv. pán z Říčan, při kommissi confiscationis dne 6. listopadu 1623 odsouzen byl polovicí jmění, kteréž v této pokutě všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistiny 8500 kop mš. — b) Statky *Kosová Hora* (Amschelberg, kr. Tábor., okr. Sedlčan.) a *Vojkov* (okr. Vo-

tic.) *) — tvrz a městečko vypálené Kosová Hora s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, tvrz Vojkov s dvorem poplužním a mlýnem, dvůr poplužní Pojezdecký, vsi celé Lhota (Dohnalova), Mezné, Lavičky, Chrastov (Chrastava), Štětkovice (Stutkovice) s dvorem poplužním, Sedlečko, Sledovice, Mrvice, Vojkov, Vysoká, Podolí, Třebnice, Radobyl (zašlá) a Vršovice; též na díle vsi Bořina Hora, Lovčice, Hulina (Hulín), Mrakotice, Divišovice, Minartice a Doublevičky (Doudlebičky) s příslušenstvím — kteréž za 23.695 kop míš. odhadnuté l. 1622 za 27.644 zl. rýn. od komory české koupil *Albrecht z Waldšteina* a je v téže summě léta 1623 postoupil *Sezimovi sv. pánu z Vrtby*. (C. 215, R. 25. — Lib. conf. 2, f. 261. — D. Z. 141, B. 13 & 19.) Tyto statky prodal léta 1662 za 36.500 zl. rýn. Jan František hrabě z Vrtby paní Františce Alžbětě Fellnerové z Feldeku, roz. Zárubové z Hustiřan. (D. Z. 313, N. 20.) — c) *Dům* v Novém městě pražském, na Široké ulici mezi domy Ondřeje Kohouta a Šimona Justa ležící, který za 2645 kop míš. odhadnutý, dle dekretu knížete z Lichtenšteina 23. března 1624 postoupen byl Říčanskému na srážku polovice jemu z milosti ponechané. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Vilém Lev Kavka Říčanský svob. pán z Říčan při kommissi konfiskační dne 13. června 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *třetiny jmění* svého, kteréž však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina-10.500 kop míš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.) — b) Statek *Beztahov* (kr. Tábor., dom. Votic.), k němuž náležely tvrz a ves Beztahov s dvorem poplužním a vesnice Srbice (díl), Střelitov (díl), Radotín a Vranov; tvrz a ves *Voračice* s dvorem popl., vsi Knénice, Bezměstí, Křtěnovice s dvorem popl., Zahradka (díl), Bučovice (díl), Martinice s podacím kostelním; dvory poplužní ve Volevci a Klo-

*) Statek *Kosová Hora* — tvrz s dvorem poplužním, městečko s podacím kostelním, vsi Lhota a Chrastov (díl) s příslušenstvím postoupili bratři Jan a Bohuslav z Říčan l. 1543 strýcům svým Hanušovi a Janovi z Říčan za 875 kop gr. česk. (D. Z. 4, G. 19.) — Statek *Vojkov* — tvrz a ves s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Lavičky, Vysoká, Podolí a 2 mlýny, Martinice (díl) s rybníky, Sedlečko, Bořina Hora (díl) s příslušenstvím koupil l. 1550 za 2500 kop míš. Jan mladší z Říčan od bratří Viléma a Petra Vojkovských z Milhostic. (D. Z. 49, C. 15.)

l. léta 161

15.000 ko

. od komor

ima sv. pá

o, jemuž z

dvě léta z

. Z. 141, l

kém v osad

abcův ležíc

o sestře sv

c. postoupi

anskému m

626 Mikul

rodán. (Li

r české dv

retu komor

to dvou tř

ěno její de

ry léta 161

avovskému

transaction

n. ze statk

odhadnutéh

missi konfi

byli osvob

le pio ope

yn. na coll

ě pražskén

confiscation

ouzen dne

aa, poněva

f kommiss

Táboře pro

ie 18. březn

1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února odsouzen *polovice* jmění, propadl statek *Skopytce* (Skopice, kraj Tábor., dom. Choustník.) — ves Skopytce celou s dvorem poplužním a ves Chabrovice celou s 2 mlýny, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který l. 1623 dne 10. dubna od komory koupil za summu odhadní 6285 kop 40 gr. mš. *Jan starší Černín z Chudenic* na Choustníku a Bělí. (C. 215, S. 2. — Lib. conf. 2, f. 416. — D. Z. 141, F. 12 & 194, N. 5.)

Hendrych Sádlo z Vražného při kommissi konfiskační (dle protoc. condemnat. f. 122) dne 26. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen pro těžké provinění své v čas zpourey všeho jmění, však z milosti při *polovici* zůstaven, propadl: a) statek *Vražné a Líderovice* (okr. Tábor., dom. Chotovin.) — vesnice s dvory poplužními, ovčiny, mlýny, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — který vedle cíś. resol. 11. října l. 1623 za summu odhadní 5339 kop mš. koupil *Josue Kořenský ryt. z Terešova*. (C. 215, S. 2. — Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.) — b) *Dvůr* ve vsi *Smyslově*, který se statkem Smyslovským (viz Dvořecký) koupil l. 1630 *Jan Oldřich kníže z Eggenberka*. (C. 215, D. 11. — Lib. confis. 2, f. 100. — D. 144, F. 3.) — c) Jistinu 1730 kop mš. na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83.)

Jan Sádlo z Vražného zemřel v čas zpourey, jíž se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž všecko v této pokutě k ruce král. fisku bylo ujato, totiž statek *Hlinice* (Linice, okr. Tábor, dom. Chotoviny), ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, který od komory l. 1623 za summu odhadní 2115 kop mš. koupil *Josue Kořenský z Terešova*. — Pohledanost vdovy Sádlové *Kateřiny Majdaleny*, roz. z Ratibořic, potom provdané *Fictumové*, totiž věno její 3000 kop mš. ze statku dotčeného, ačkoli jí recessem knížete z Lichtenšteina již léta 1623 dne 3. července přisouzená, předce ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/1; M. 8 & S. 2. — Lib. conf. 2, f. 246. — D. Z. 141, L. 7 & 292, L. 25.)

Jeronym Sádlo z Vražného, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udě-

raci stavův odbojných i k jejich snešení se o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého; zemřel l. 1623 a téhož roku dne 23. května při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice jmění*, kterýžto rozsudek pro zrušení kommisie nebyl vyhlášen. Jeho syn Jan Adam dne 10. března 1630 obeslán před kommissi revisionis, aby o polovici král. fisku v pokutě propadlou se porovnal, ohlásil dne 24. dubna 1630, že statek *Nedražice* (kr. Plzeň, okr. Stříbro) jemu náleží po matce jeho, před otcem již zemřelé; otec jeho že zanechal toliko 1500 kop míš. jistin, z nichž polovici do král. komory dáti se uvolil. Mimo to zavázal se při kommissi transactionis dne 15. května 1630 za perdon otci udělený složit 500 kop míš. ve čtyrech lhůtách. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & C. & $\frac{11}{41}$.)

Jan Bořek Salava z Lípy při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 15. září 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž však není vytčeno. Statek svůj, sídlo a dvůr ve vsi Tomicích a díl té vsi (kr. Čáslav., okr. Kralovice dol.), prodal Salava léta 1615 za 3600 kop míš. Susaně Špánovské z Leskovce. (C. 215, S. 5. — D. Z. 139, D. 20.) — Viz Karel Čabelický.

Jan, Mikuláš a Václav Salavové z Lípy při kommissi konfiskační dne 13. června vedle král. výpovědi z dne 1. června 1623 pokuty bez výminky byli osvobozeni (absoluti sine clausula). Protož podrželi statky své, zejména Mikuláš statek *Oumonín* (kraj Čáslav) — tvrž a ves s dvorem poplužním — který léta 1616 za 5500 kop gr. česk. od Jana a Jindřicha Matěje bratří Salavův koupil. (D. 139, B. 20. — C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jindřich Matyáš Salava z Lípy, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623, dne 4. listopadu vyhlášené, odsouzen *k manství*, ohlásil se v příčině léna, jehož však nepřijal na statek svůj *Březová* (kr. Čáslav., dom. Oumonín.) — polovici dvoru panského a vsi Březové — kterýž po jeho smrti l. 1626 k ruce krále byl ujat a za 4776 kop odhadnutý dne 24. června 1628 pro dluhy prodán *Polyzně kněžné z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 3600 kop míš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 5.) Druhý díl téhož statku náležel sirotku Janu Albrechtovi, pozůstalému po Janovi Salavovi

ej držela

ění, při
osvobo-

z Draho-
sfiskačn
izen by
) konfis-
okr. Bi-
užním s

koupil
šteinský
ny 3727
zaplatil

B. 6 8
j Žatec
plundro-
rem pu

11 pod
500 kop
(ač dle
mladšímu

za 4600
du 1623
Lobkovic
komora
nfisc. 2

země do
rné díle
000 kop
od ko-

aho Jan
vojsku
stavův
nuž pro-
du 1622

bylo prominuto, zavázal se léta 1629 při kommissi transactionis de pio opere za perdon mu udělený dáti 50 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. — *Adam Jindřich* zemřel l. 1621 a při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdoneván, poněvadž statek jeho pro dluhy již předešle prodán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$; C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{11}{41}$.)

Jan Všemír a Vilém Sedlečtí z Újezdce, katolíci, účastnili se hotovosti veřejné, od stavů povstalých nařízené, a vykonali 1. října 1619 přísahu podle snešení stavů o konfederaci s jinými zeměmi učiněnou; avšak brzy vzdali se na milost Donu Baltasarovi de Marradas, tak že i při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 osvobození byli pokuty za perdon jim udělený — Při kommissi tractationis de pio opere zavázali se dáti po 50 zl. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$; C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jindřich a Křištof Sedlečtí z Újezdce a na Újezdci dne 5. února 1629 obesláni byli před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komorního *Jindřich Sedlecký* odešel bezpochyby ze země, a *Křištof*, jehož statek *Těšetín* (Těšetiny, kr. Plzeň, okr. Klatov) Buryan Jenšek z Újezda předešle koupil, již před l. 1629 zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Petr a Volf Sedlečtí z Újezdce, katolíci, podepsali přísahu stavů odbojných, týkající se konfederace s jinými zeměmi učiněné; nemajíce však žádného jmění, při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 a 3. října 1623 pokuty za provinění své byli zproštěni. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Albrecht Sekerka ryt. ze Sedčic pro účastenství své ve zpoure na poručení knížete z Lichtenšteina dne 21. září 1621 jest jat a na radnici Novoměstské uvězněn, pak při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen k manství, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných, na které by léno přijati mohl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Bohuslav Vincenc Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený složit 307 zl. 30 kr. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Burian Sekerka ze Sedčic ujel po bitvě bělohorské z země a nepostaviv se dle patentu před kommissi hrdelní odsouzen byl dne 14. července 1622 hrdla, cti i statku; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září t. r. jenom co o ztráty *všeho jmění* byl potvrzen. Pročež statek *Budov* (kr. Cheb., okr. Bochov.), Sekerkovi a jeho bratrovi Čěnkovi Šťastnému v stejných dílech po 5000 kop míš. náležející v pokutě byl ujat, ale poněvadž od vojska zcela byl vydracován a zpustošen, vdově po Čěnkovi Šťastném l. 1623 z mřelém pozůstalé Heleně za summu odhadní 4885 kop m. ve věně jejím proti zaplacení všech dluhův l. 1631 byl ponechán. (C. 215, S. 12.)

Fridrich Sekerka ze Sedčic, bratr Jetřichův, pro účastenství své ve zpouře při kommissi confiscationis dne 31. ledna 1623 odsouzen byl *polovice jmění*; pročež statek *Veletice* (okr. Žatec.) — tvrz a ves s dvorem poplužním, dvěma vinicemi a příslušenstvím (dle dílčích cedulí l. 1577, D. Z. 67, C. 14) — který Sekerka před zpourou manželce své Julianě, roz. Šťastkové z Holejče hraběnce z Posaunu a Lokte, postoupil s vesničkou *Sádkou* (Sádek) a dvorem poplužním, od té hraběnkyně předtím koupenou, od král. komory v pokutě ujat a za 22.087 kop míš. odhadnutý prodán byl l. 1627 se statkem Měcholupy (viz Jetřich Sekerka) za 45.000 kop m. cizozemci *Janu Křištofovi svob. pánu z Paaru*, dědičným poštmistru zemskému v Štýrsku, vedle cíś. resoluce z dne 3. října 1624.

Marně se domáhala manželka Sekerkova tohoto statku jí vlastně náležejícího, od něhož l. 1626 odstoupiti nechtěla, tak že mocně odtud byla vystěhována; avšak povoleno jí při kommissi revisionis dne 15. září 1629 toliko véno její 10.000 kop m., místo nichž jí dáno cíś. pojištění jenom na 10.000 kop rýn., kteréž přijati se uvolila i úrokův zadržalých k ručení krále se vzdala. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Mimo to propadl Sekerka jistinu 8450 kop míš. a úrokův z ní zadržalých 4770 kop dle účtu komory české 27. ledna 1631 a 19. února 1657; díl pak z milosti mu ponechaný ještě l. 1690 při kommissi revisionis dědicům jeho nebyl vykázán. (C. 215, C. 1/2, & S. 12.)

Jan Ratibor Sekerka ryt. ze Sedčic, při kommissi konfis. dne 31. října 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Statek *Neratovice* (kr. Pražský, okr. Brandýs n. L., dom. Lobkovic*) — sídlo a ves Neratovice s dvorem poplužním a 7 poddanými, pak dvůr *Tišický* — kterýž odhadnutý za 9000 kop mš. od komory koupil za 4920 kop mš. cizozemec *Michal Bohuslav Zněšovský z Korkyně*, sekretář komory české. Marně žádal Sekerka, aby navrácen byl dvůr Tišický jeho dceři Lidmile, již vlastně náležel a omylem se statkem Neratovickým byl konfiskován. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 372.) — b) Statek *Lhota, Lhotka červená* (okr. Velvar., dom. Jevíněves.), dvůr poplužní s vinicí, chmelnicí a příslušenstvím, od Sekerky za 1500 kop mš. koupený, který od komory l. 1628 za 200 kop mš. odhadnutý, postoupen byl l. 1629 jeho synům *Janovi Jiřímu a Vilému Theobaldovi* proti zaplacení třetiny král. fisku z něho náležející. (C. 215, S. 12.) — c) *Dům Rubinovský* řečený, v Novém městě pražském v ulici na Dláždění řečené ležící, který Sekerka l. 1617 od Václava Kaplíře za 1500 kop mš. koupil (D. Z. 190, M. 19); není však vytčeno, komu byl prodán; bezpochyby ponechán byl Sekerkovi na srážku jeho dvou třetin. — d) *Jistinu* 3500 kop mš., kteréž se marně domáhali dotčení synové Sekerky; neboť dne 18. dubna 1629 od král. prokuratora byli odmrštěni.

Též Sekerka na díl z milosti mu ponechaný neobdržel ničeho, ač v největší bídě žil; ani mu vydáván nebyl deputat, po konfiskování statku jeho od komory české dne 10. prosince 1622 na jeho vychování a dítek jeho týdně po 2 korcích žita a 3 korcích ovsa vyměřený. (C. 215, S. 12.)

Jetřich Sekerka ze Sedčic, bratr Fridrichův, při kommissi konfiskační dne 13. března vedle král. výpovědi z dne 10. února léta 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) *Jistinu* 2500 kop mš. na statku Budovském. — b) Statek *Měcholupy* (okr. Žatec.) — tvrz a ves Měcholupy s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím, pak ves a dvůr poplužní *Dešnice* —

*) *Neratovice* náležely předtím k statku *Lobkovickému*, který Sekerka l. 1615 za 27.000 kop mš. Václavovi Magrlovi ze Sobišku prodal. (D. Z. 188, M. 19.)

který za 31.123 kop mš. odhadnutý l. 1627 vedle cís. resoluce z dne 30. října 1624 byl prodán cizozemci Janu Křištofovi sv. pánu s Paarou se statkem Veletickým (viz Fridrich Sekerka) za 45.000 kop mš. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 354. — D. Z. 154, C. 10.)

Dle účtu komory české z dne 27. ledna 1631 vynášel všecko jmění Sekerkovo čisté 32.101 kopu mš., z čehož na jeho polovici připadlo 16.050 kop mš., na kterouž summu s úroky od l. 1630 dne 5. dubna 1631 cís. pojištění obdržel. Avšak dle účtu dne 14. srpna 1651 učiněného připadlo na díl Sekerky toliko 9440 kop mš., kterážto summa i s úroky za 20 let 11.800 kop mš. vynášejícími l. 1651 jeho třem synům Křištofovi Adamovi, Václavovi a Jaroslavovi, pak třem dcerám Evě Polyxeně, Anně Šabině a Kateřině na stejné díly byla přisouzena, ale konečně dle účtu 6. října 1659 toliko na summu hlavní 9440 kop bez úrokův obmezená ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána. — Manželka Sekerkové Marii, roz. ze Štampachu, teprv l. 1637 po smrti manžela, (který též při kommissi Fridlandské l. 1635 byl obviněn, avšak cís. výpovědí z dne 12. září l. 1635 žalobou osvobozen) věno její 2000 kop mš. vedle cís. resoluce d. 1. října 1638 vykázáno bylo z dotčené jistiny 2500 kop mš. statku Budovském. (C. 215, C. 1/2, & S. 12.)

Ladislav Sekerka ryt. ze Sedčic, kommissař při direkcích stavů povstalých, zemřel v čas zpourey; při kommissi konfiskační dne 16. listopadu vedle král. výpovědi z dne 1. září 1622 odsouzen byl všeho jmění, které již předtím bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Vodolná Voda* (Odolena voda, Vodolka, kraj Pražsky, okr. Karlín.) — tvrz a ves Vodolná Voda s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, vinicí, chmelnicí, dvěma háji, podacím kostelním a příslušenstvím, tudy dle vsi Dřínova — kterýž, ač v bratrském rozdělení byl položen za 36.000 kop mš., od komory české toliko za 9000 kop mš. odhadnutý, l. 1623 prodán byl *Polyxeně kněžce s Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 9000 zl. rýn. (C. 215, C. 215, & S. 12. — Lib. conf. 2, f. 46. — D. Z. 141, F. 23 & 29 B. 6.)

b) Statek *Třebošnice* (dom. Mělník.), dvůr popl. s lenným dvorem ve vsi Postrčíně (Postřižíně), který po smrti Sekerky

držel jeho syn *Jiří Vratislav Sekerka*, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 *k manství* odsouzený. Tento statek na poručení komory české dne 6. října 1623 v pokutě byl ujat a k panství Mělnickému připojen, ale bez svršků, kteréž dotčenému synovi byly vydány.

I druhý syn *Sekerky Bohuchval*, v čas zpoury zemřelý, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 2. prosince 1622 *polovice jmění* byl odsouzen. — Vdova pak po Sekerkovi pozůstalá *Voršila*, roz. *Smrčková* z Mnichu, obdržela na věno své 2500 kop mš. vynášející toliko 985 kop hotových peněz, a na zbytek 1515 kop dáno jí pojištění vedle cíś. resoluce z dne 8. července l. 1628. (C. 215, $\frac{1}{10}$ & S. 12.)

Mikuláš Sekerka ryt. ze Sedčic, pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. července t. r. odsouzen *třetiny jmění*, propadl: a) Statek *Cvrčovice* (Svrčovice, kr. Pražský, okres Brandýs n. L., dom. Vinoř.) — ves s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, rybníky, potoky a vším příslušenstvím — který za summu odhadní 14.839 kop mš. od král. komory dne 18. září 1623 koupil *cizozemec Jiří Benedikt Beník z Petersdorfu*. (C. 215, S. 12. — Lib. conf. 2, f. 145. — D. Z. 153, K. 28.)

b) *Dům Sekerkovic*, v Starém městě pražském v osadě Matky Boží před Týnem blíž král. dvoru na rohu vedle domu Tomáše Kovandy ležící, který l. 1629 od král. komory koupil *Jan Samuel Proškovský z Krohenšteina*, koncipista při kanceláři české, za 700 kop mš., z nichž mu třetina, král. fisku náležející, vedle cíś. resoluce z dne 15. září 1638 byla darována. (C. 215, S. 12. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.) — c) *Dům „u Němců“* řečený, v Novém městě pražském na Poříčí u sv. Petra ležící; není však vytčeno, komu a zač byl prodán. — d) Jistinu 3000 kop mš. (C. 215, S. 12.)

Veskeré jmění Sekerky dle účtu komory české z dne 22. října 1637 vynášelo 18.539 kop mš., z čehož po zaplacení dluhů na třetinu král. fisku připadlo 4926 kop mš., a na dvě třetiny Sekerkovi zanechané 9853 kopy, na kterouž summu toliko 1020 kop z komory obdržel, tak že ještě 8832 kopy za komorou mu zůstaly. Avšak z této summy dle účtu komory dne 19. června 1641 dědicům jeho, manželce *Eleně*

a dcerám Voršile a Magdaleně, v nouzi žijícím, poražen bylo 3558 zl. za užívání statků vytčených od počátku zpouř, totiž ode dne 23. května 1618 až do dne odsouzení Sekerky 21. srpna 1623, tak že toliko na 7936 zl. cís. pojištění o držeti měly; ale pohledanost tato ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 12.)

Joachym Seltenšlag z Fridenfeldu účastnil se zpouř tím, že l. 1620 od stavův odbojných král. Českého statků *sáduší Matky Boží pod Řetězem* v Menším městě pražském a kláštera sv. Jiří na hradě Pražském, totiž díl vsi *Motoly* (Motoly, kr. Pražský, okr. Smíchov) s dvorem poplužním, vinicí a příslušenstvím, též dvůr pustý s dědinami, kus pole a štěpnici při vsi *Košářích*, koupil za summu odhadní 600 kop mš., zaplacenou až na 1000 kop, z nichž deputatu ročně 60 kop dotčeným klášterům dávati měl. Tyto statky musel Seltenšlag beze vsí náhrady navrátiti dotčeným duchovenstvím (D. Z. 192, O. 1.) — Ostatní dědiny, louky, zahrady a vinice při vsi *Košářích* Seltenšlagovi náležející, od téhož l. 1622 dne 13. dubna prodány byly Pavlovi Michnovi z Vacinova za náležitou summu 5300 kop mš. (D. Z. 193, G. 17), a z té příčiny na přimluvu Michny nebyl odsouzen Seltenšlag při kommissi konfiskační.

Jindřich Semín ze Semína na Lhotě Semínové obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komory nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.) Statek *Lhotě Semínova* (kr. Jičín, okr. Turnov) prodal l. 1628 *Adam Semín* za 12.250 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který nezaplátiv summy trhové, tyž statek opět Semínovi v léno Fridlandské postoupil. (Viz Waldštejn, léna Fridlandská.)

Václav Seměchovský (Zeměchovský) z N. vedle cís. rozsudce z dne 17. října 1624 pokuty za účastenství své v zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Václav Semický (Semnický) z N. při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství v zpouře byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Adam Křištof Sezima ze Sezimova Ouští na Ústí, Těčíněv a Rochově, kommissař při direkcii stavů povstalých, při kom

missi confiscationis dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Z té příčiny konfiskováno bylo všecko jmění jeho, totiž: a) Statek *Rochov* (Hrochov, Roche, okr. Ústí.) — tvrz a ves Rochov s 30 osedlými, s dvorem poplužním, pivovárem, lesy 17 lánů a 94 provazce, rybníky, 2 mlýny Rochovským a Vídenským, dvůr poplužní Semš řčený; vsi Vedlice (díl, 5 osedlých), Břehovice (Břehoryje, díl s 15 osedlými), Třebín (díl, 11 osedlými a 4 chalupníky), Loučka dolejší (18 osedlými), Pohorsko (10 osedlými), Raje (díl, 6 osedlými) a Skalka (16 osedlými), jak to léta 1616 Sezima od bratří Hannibala a Jana Křištofa z Waldšteina v dluhu zástavou držel. (D. Z. 138, B. 15, 27). — b) Tvrz a ves Těčíněves (Tetschendorf) s jednou čtvrtí města Ústí (Auscha) a dvory poplužními. — Tyto statky již dne 10. listopadu léta 1621 v summě 20.000 kop mš. kolleji jezuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském postoupeny, pak za 95.135 kop mš. odhadnuty a dotčené kolleji jezuitské dne 13. května 1623 k rozmnožení nadání darovány byly. Viz Jiří Vilém Sezima. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 13. — Lib. conf. 2, f. 406. — D. Z. 620, B. 21.)

Mimo to propadl Sezima díl svůj na domu Ouštěckém v Praze (viz Jan Petr Sezima); pak statek *Křovice* — dvůr a ves K. s dílem vsi Tmaně — který s druhým dílem statku Tmaně, Křištofovi Vilémovi Sezimovi náležejícím, prodán byl Bohuchvalovi Valkounovi. (Viz Křištof Vilém Sezima.)

Jan Petr Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl s bratrem Adamem Křištofem *dům Ouštěcký* (Sezimův) v Starém městě pražském ležící, který l. 1623 od král. komory koupil *Jiří Benedikt Beník (Benig) z Petersdorfu* za 1000 kop mš., kterouž summu Beník lehkými penězi zaplatil, ačkoliv polovici na dobrých penězích měl odvésti. (C. 215, S. 13. — Lib. conf. 2, f. 146.)

Mimo to *dům* Jana Petra Sezimy, v Starém městě pražském v čtvrti Linhartské ležící, na poručení komory české dne 9. září 1643 pro nezaplacení polovice král. fisku propadlé, byl ujat. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Jiří Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, odsouzen jako jeho strýc Adam Křištof *dvou třetin jmění*, propadl: a) Pan-

ství Ústí (Ústék, Auscha), totiž pán zámku s jednou částí města s 23 osedlými, dvěma domy panskými, s dvorem pluzním na předměstí ležícím s poplužím, 4 mlýny a vsí moř. Ostré (Neuland), Muckov, Vysoká (Vesík), Habřina (bern, díl), Lukov (díl), Kostelík (Weisskirchen) s podacím stelním, ve vsích Ráji a Schönborn po 1 chalupě; městys L (díl) s příslušenstvím. (D. Z. 392, N. 19.) — b) Panství *Libe* (Liebeschic), zámek s 7 vesnicemi. — c) Statek *Jištěrpy* (Jištěrpy, Dížčerpy, Giesdorf), totiž zámek (tvrz) a ves Jištěrpy s dvorem poplužním, s vinicemi, hájem řečeným Skalka a ves Třebutický s krčmou a příslušenstvím, jakž to l. 1. 1. Jan Sezima od Albrechta Blatenského z Blatna za 11.600 míš. koupil. (D. Z. 179, C. 29.) — d) Městečka *Levin* a *neřice* (Wernstadt).

Tyto statky všechny s 22 vesnicemi, (v nichž bylo poddaných usedlých, kteří platili platu stálého ročně kop míš.) a se 4 dvory poplužními za 91.504 kopy míš. totiž statky za 60.563 kop a syršky za 30941 kop) odhadnuté pak ves *Vrbice*, již Sezima l. 1620 od města Litoměřic za 9500 kop míš. koupil, jakož i statky *Těčíněves* a *Ro* Adamovi Křištofovi Sezimovi odňaté, dne 10. listopadu 1623 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Praze* postoupeny a v cís. resoluce dne 13. května 1623 v summě 200.000 zl. na srážku nadání (fundace), od císaře v summě 400.000 míš. též kolleji udělené, darovány byly s tou výminkou, že Jesuité jenom s cís. povolením od těch statků něco od datí mohou a povinni jsou ze summy odhadní po srážkách dluhův (jichž zaplacení komora převzala), vydati dědičce Jiřího Viléma Sezimy třetinu, a ze statkův Adama Křištofa Sezimy polovici, z milosti ponechanou. (C. 215, C. 1/2, 13. — Lib. conf. 2, f. 12. — D. Z. 620, B. 21.)

*) Při odhadu panství Ústěku počítána byla 1 kopa platu stálého toliko po 30 kopách, a 1 kopa platu běžného po 15 kopách. — Sezima pak při zámku a dvořích téhož panství odhadnuty byly takto: 4 sudy a 3 1/2 vědra, sud po 150 kopách; koně tažné 32 a hříbat 35 kopách, hovězí dobytek 103 kusy (krav 68, býků 4, volů 12, jalovic 19) po 30 kopách, ovce 1390 kusů po 3 kop.; pšenice 1008 kopy po 9 kop., žito 578 korec po 7 kop., ječmene 485 korec po 6 kop., 672 korec po 3 kop., hrachu 140 korec po 8 kop., semene cibule 8 korec po 80 kop., piva bílého 20 sudů po 6 kop., vlny 55 kar po 20 kop., čamele 2000 korec po 1 kopě. (C. 215, S. 13.)

Mimo to propadl Jiří Vilém Sezima 21 *podílů na dolech kamencových u Chomútova*, kteréž vedle cíś. resoluce dne 21. listopadu 1626 hejtmanu v Joachimstalu *Křištofovi Gradlovi z Grünenbergu* za jeho věrné služby byly postoupeny. (C. 215, G. 9.)

Vdově Sezimové Ludmile, rozené Švábové z Chvatliny, místo její pohledanosti 50.000 kop mš. na statcích dotčených při kommissi revisionis l. 1628 přisouzeno bylo vedle cíś. resoluce dne 4. srpna 1628 toliko věno 10.000 kop a 12.000 kop z ostatní pohledanosti, tak že jí dáno bylo cíś. pojištění na 22.000 kop mš., kterážto summa jejím dědicům, Volfovi Adamovi, Janovi Arnoštovi a Ludmile, sirotkům po Janovi Baltasarovi Švábovi, l. 1647 a 1665 nově byla pojištěna. — Sestrám pak Sezimovým, Kunigundě provdané za Jindřicha Oustěckého, Alžbětě provdané za Karla Kounice, Zdislavě provdané za Rudolfa z Waldšteina, a Anně provdané za Auersperga, vedle cíś. resoluce z dne 13. června 1628 a 23. srpna 1638 přisouzeno bylo v jedné summě 24.000 kop mš. (od jejich otce Jana Sezimy jim odkázaných na věno po 3500 kop., na výbytnou po 2000 kop. a na výživu až do provdání ročně po 200 kop.), na kterouž summu l. 1628 od komory české 6000 kop mš., na zbytek pak l. 1638 cíś. pojištění obdržely. (C. 215, S. 13.)

Křištof Vilém Sezima ze Sezimova Ouští, při kommissi konfiskační dne 20. ledna 1623 vedle král. výpovědi z dne 21. října 1622 odsouzen *třetiny jmění*, propadl dvůr *Tmaň* (okres Slané) s dílem téže vsi, kterýž s druhým dílem vsi Tmaňe pak s dvorem a vsí *Křovice* (nyní toliko dvůr popl.), Adamovi Křištofovi Sezimovi náležejícími, za 7605 kop mš. odhadnut a *Bohuchvalovi Valkounovi z Adlara* l. 1623 za 8914 kop mš. lehkých peněz prodán byl. (C. 215, S. 13. — Lib. conf. 2, f. 35. — D. Z. 141, E. 11 & 194, K. 10.) — Dle zprávy komory české 23. září l. 1638 na opětovanou stížnost Jindřicha Sezimy, syna Adama Křištofa, od úctárny odhadnuty byly statky *Tmaň a Křovice* znova za 11.276 kop mš. a zásoby obilí za 3234 kopy mš., pak po druhé téhož roku za 15.935 zl., z čehož patrně, že odhadem týchž statků l. 1622 od člověka nepřisežného předsevzatým za 7605 kop mš. znamenitá škoda byla učiněna nejenom král. fisku, nýbrž

i Sezimům, jejichž předkové statky dotčené l. 1589 za 18.9 kop mš. koupili. Avšak není vytčeno, zdali se Sezimům dostalo nějaké náhrady. (C. 215, S. 13.) — Viz Adam Křiš Sezima.

Jan Jiří a Jindřich Sezimové ze Sezimova Ouští při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastens své ve zpouře byli osvobozeni. **Jindřich** pak l. 1629 p kommissi tractationis de pio opere zavázal se za perdmu udělený zaplatiti 40 zl. 30 kr. rýn. na *collegium novum* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/8.)

Schaffmann viz Šofman z Hemerlesu.

Scharfenberger viz Šarferger z Šarfenberku.

Samson Schindler z Hohenwaldu, král. horní rada a hejman komor. panství Přísečnice (Pressnitz), provinil se o zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 2. dubna 1621 p dané, v čas zpoury tím, že radou a skutkem byl napomoc povstalcům při zařízení zásek v lesích pohraničních u Míša a na silnicích, pak že direktorům 11.000 kop mš. vesnice Přísečnickým od téhož panství k rozkazu direktor prodané do deposice ke dskám zemským dne 5. března 1621 odevzdal, též proti císaři, domu Rakouskému a katolické náboženství zlé řeči měl (arch. místodržít. militare, 'L. fase. 10). Pro tato provinění při kommissi konfiskační vedle císař. v. povědi dne 10. února 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kter již dne 3. dubna 1621 bylo ujato a k panství Přísečnickému připojeno, totiž: a) *Dům v městě Přísečnici a dvůr v Ahrendorfě* (Ahrendorf) s půl lánem rolí a luk, který však vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. února 1622 byl nvrácen manželce Schindlerové Dorotě, již vlastně náležel. b) *Dvůr ve vsi Neudörfel, Puschhof* řečený, s jedním lánem polí, 1 rybníkem na kapry a 3 rybníčky pstruhovými, o hadnutý za 4456 kop mš. — c) *Sídlo a dvůr poplužní Hasendorf* řečený při městě Přísečnici, v němž bylo 26 krav do ných, 31 kusů jalového dobytka a 4 koně, se 150 jitry l a 3 lány rolí — odhadnut za 7580 zl.; pak při téměř dvo *hut slévací na stříbro a měď*, odhadnutá za 2520 zl., též *h meděné a železné* s velikým rybníkem a 4 rybníčky pstrub vými. Tyto oba dvory Puschhof a Hasendorf s hutěmi a vš příslušenstvím byly odevzdány dne 3. dubna 1621 císař. hej

manu v Joachimsthalu *Křištofovi Gradovi z Grünbergu*, který komor. panství Přísečnice zástavou držel; potom však vedle cís. resoluce dne 19. května 1628 darovány hejtmanovi *Arnoštovi z Feldhauen* odměnou za to, že při povstání sedláků v Rakousku nad Enží přetrhal řetězy a lána přes Dunaj natažené. — d) *Hutě měděné a železné v Schmiedebergu* s mlýnem a rybníkem, pak *hamry železné v Sorgenthalu*, k nimž náleželo patero lenních dolů na železnou rudu; avšak tyto hutě, hamry a doly, vynášející ročně na 3000 kop mš. užitku, náležely manželce Schindlerové, již dle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. února 1622 byly postoupeny; po její smrti pak opět k ruce král. fisku ujaty, až konečně vedle cís. resoluce dne 4. července 1629 jejím dětem dne 21. května 1631 byly navráceny. *) (C. 215, S. 59.)

Schirntinger viz **Širntyngar z Širntyngu**.

Schleinitz viz **Šlejnic ze Šlejnic**.

Eliáš Schmidtgrabner ryt. z Lusteneggu (Šmidgrabner z Lusteneku) a na Wernsdorfu, bývalý důchodní v král. Českém, při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *polovice jmění* svého, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Jistina 19.379 kop mš., již měl Šmidtgrabner za komorou českou. — b) Statek *Wernsdorf* (kr. Žatec, okr. Kadaň.) — vsi Wernsdorf, Schönbach a Louchov (Laucha) s dvory poplužními a ves *Domašín* (Tomitschan) s kusem lesa a vinicí, předešle k panství Chomutovskému náležející — kterýž zástavou postoupen byl l. 1622 *hraběti z Martinic*, potom za 18.661 kop mš. odhadnutý, od komory dne 31. srpna 1623 za 17.000 zl. rýn. prodán byl *dceři Šmidgrabnerové*, vdově po cís. podplukovníku Tomášovi Jakoberovi z Pilgramsthalu; avšak při ratifikaci smlouvy trhové přiráženo jí bylo 2000 zl., kteréž císař sekretářům dvorní komory Volfovi Marlisovi a Melicharovi z Wahle daroval. (C. 215, S. 68. — Lib. conf. 2, f. 468. — D. Z. 142, D. 3 & 293, F. 6.) — c) Statek *Brusy* (Pruss, kr. Žatec, okr. Kadaň.) — tvrz a ves Brusy

*) V těchto hutích vyrábělo se ročně na 14.000 váh železa, z každé pak váhy (120 lib.) odvádělo se po 3 groš. dobrých (9 kr.) vážného král. kromě jakožto vrchnosti statku Přísečnického, jak to i v Míšensku tehdy bývalým bylo. (C. 215, S. 59.)

n
(n
[p
de
He
ibn
211
22
po
edl
Ji
no
dlu
vic
l z
ko
/.
ter
ym
oto
by
191
tku
án
níš
žé
nm
ta
69

om
istv
213

něn
šed
ich
rán

Schönaichevým, Marianně Služské a Rosině Klixové, vedle cíś. resoluce z dne 6. ledna 1625 měly vydány býti jistiny 14.000 zl., které jejich otec na statku Děčinském a jinde jim zanechal; avšak i tyto jistiny od král. prokuratora dne 7. července 1628 byly ujaty, dotčené pak dceři Rosině náhradou postoupeny býti měly dědiny pusté ke dvoru Perglasovskému náležející. (C. 215, S. 73.)

Schönowetz von Ungerswerth viz Šenovec z Ungerswerdu.

Schreiner viz Šreiner z Reseneku.

Schulz viz Šulc Vosecký.

Schwab viz Švab z Chvatliny.

Schwamberg viz z Švamberka.

Gerhard Schwoil ryt. na Palici (Palitz), emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země a zemřel v službě švedské. Pro toto účastenství své v zpouře nové odsouzen byl při *kommissi confisc. Fridlandské*, v kraji Chebském nařízené, dne 18. března 1633 *všeho jmění*, tak že stateček po něm pozůstalý *Palice* (Palitz, Pelitz, kr. Cheb.), za 6000 zl. odhadnutý, avšak na 3000 zl. zadlužený, od král. komory k ruce Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat. (C. 215, E. 2.)

Abraham Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města pražského, v čas zpoury dal se potřebovati za vyslance nejvyšších úředníků král. Českého, tak že podle memoriale jemu od nich daného dne 16. ledna 1620 jménem krále Fridricha Falckého s generalštaty neb stavy sjednocenými v Nizozemsku, pak s princem Oranžským o půjčku peněz a zavření konfederace jednal. Pročež hned po bitvě bělohorské ze země utekl a při *kommissi hrdelní* dne 14. července 1622 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, kteréž již předtím v pokutě byly ujaty, totiž: a) Jistina 2666 kop mš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 1/7.) — b) *Dvůr v Jenšteíně* (kr. Pražský, dom. Brandýs.) a *kréma v Zárubech (Zárybech)*, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 27. března 1621 *kolleji jesuitské u sv. Klimenta* v Starém městě pražském v summě 2000 kop mš. náhradou za škody jí učiněné byly darovány a od Jesuitů l. 1623 se statkem Sluhy prodány *Jiřímu Bened. Beníkoví z Petersdorfu*. (C. 215, C. 1/4. — D. Z. 141, G. 17.) — Viz též Berbisdorf Ehrenfrid.

Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, měšťan Starého města pražského, byl od l. 1609 mezi defensory stavů pod obličejkem, potom v čas zpourey jeden z direktorů stavu městského a nad appellacemi, podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého. Pro tato provinění odsouzen při kommissi exsecutionis dne 17. května l. 1621 *hrdla, cti i statku*, měl býti stat dne 1. června s ostatními náčelníky zpourey. Avšak k prosbám jeho sestry Doroty, zvláště pak na přimluvu syna jejího z druhého manželství, Jana Arnošta Plateyse z Plattenšteina, olomouckého a Pražského, a k návrhu knížete z Lichtenšteina z důvodů těch, že Sixt v čas zpourey byl proti jímání vojska stavovského, jakož i proti uvěznění nejvyššího purkrabí a proti konfederaci s cizími národy, pak že k tomu radil, aby se stavové J. M. C. poslušně podali, též že nemoc svou při mnohých činech stavův odbojných se zúčastnil; udělena Sixtovi vedle královské výpovědi dne 17. května 1621 teprv na popravišti milost, tak že zůstaven u vězení na radnici Staroměstské, z něhož dne 19. srpna 1622 na rukojmě byl propuštěn a domovního vězení teprv dne 16. května 1623 sprostěn.

Statek jeho však všecken již předtím v pokutě byl konfiskován, totiž:

a) *Dům u Sixtů* řečený, v Starém městě pražském na velkém náměstí ležící (nyní číslo p. 553), který koupil dne 1. 1622 *Filip Fabricius Platter z Rosenfeldu* (potom z Hohenfallu zvaný), dvorský sekretář, za 5000 zl. rýn. (Lib. contract. caerul. 3, f. 283. — C. 215, S. 15. — Lib. conf. 3, f. 15.)

b) *Dům u Nédvůdků* řečený, v Starém městě pražském na ležící, který manželce Sixtové Lidmile vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 28. června 1622 za její věno 3000 kop mš. postoupen jest. Tato, majíc pro náboženství léta 1622 s manželem svým ze země odejít, prodala týž dům s pořízením komory české *Jiřímu Rovenskému*; avšak nedoplativších naň 500 kop mš. na poručení komory české z dne 1. listopadu 1634 jí zadrženo bylo, protože vedle císař. resoluce z dne 30. května 1630 emigrantům ze summ hlavních nic platiti a ze země vysílati se nemělo. (C. 215, P. 2 & S. 15. — Lib. contract. caerul. 3, f. 37.)

c) *Domek panský*, Na Kosti v Benátkách řečený, v Novém městě pražském ležící, na poručení knížete z Lichtenšteina dne 10. ledna léta 1623 postoupen jest cís. sekretáři vojenskému *Karlovi Fridrichovi Plateysovi z Plattenšteina* s vinicí sub f) uvedenou. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 77.)

d) *Zahrada s domem „Palata“* řečeným, pod Zderazem v Novém městě pražském ležící, odhadnutý za 1000 kop mš., kterou Jan Arnošt Plateys z Plattenšteina, kanovník Olomúcký a Pražský, l. 1621 od král. komory za 100 zl. rýn. koupil. (C. 215, S. 15.)

e) *Vinice* za Koňskou branou ležící, vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 11. června 1622 postoupena byla darem klášteru sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, S. 15.)

f) *Vinice* s lisem, zahradou a domečkem pod sv. Apolinárem v Novém městě pražském ležící, kterou vedle dekretu knížete z Lichtenšteina dne 2. července 1621 *Karel Fridrich Plateys z Plattenšteina* za 1100 zl. rýn. koupil. (C. 215, S. 15. — Lib. contract. 12, f. 77.)

g) *Dvě vinice* u Prahy nad Košířemi ležící, z nichž jedna *Mydlárka* řečená, $15\frac{1}{2}$ korce míry měla, s lisem, štěpnicí a chmelničkou; druhá *Chvatěrubska* řečená, 22 korců míry. Těchto vinic zmocnil se o své újmě *Pavel Michna z Vacinova* pod záminkou, že na jeho gruntech ležely, a prodal je *Jakubovi Basseni* (Bassevi). (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{5}$.)

Sixt, nechtěje při reformaci k víře katolické přistoupiti, odešel ze země do Saska l. 1627 s manželkou svou Lidmilou a syny svými Janem a Vratislavem, a domáhal se l. 1652 v 83. roce věku svého po smrti manželky své pozůstalosti její v Čechách 5350 kop mš. a 6000 zl. rýn. vynášející, z kteréž teprv l. 1672 jeho synům toliko 6000 zl. při kommissi revisionis bylo přisouzeno. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Samuel Sixt z Ottersdorfu (jinak Syx z Schandelýru), zemřel v trvalé zpouře, jíž se účastnil, tak že všecko jmění jeho od král. fisku v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům* průchoditý, v Starém městě pražském v osadě sv. Jiljí ležící, od starodávna u *Sekretářů*, jinak u *Knechtů* (Knechtovský) řečený, který Sixt l. 1617 od Žofie Šárovcové roz. z Řízenska

za 3375 kop grošů českých koupil. (Lib. contract. caerul. 3 f. 228). Dům tento, v němž zůstával Sixtův bratr Abraham potom ze země zběhlý, od komory české za 18.000 kop míš. byl odhadnut, avšak není vytčeno, komu a zač byl prodán (C. 215, P. 2.) — b) *Jistina* 6089 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu, pak jistina 4000 kop m. na statech Švamberských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 83.)

Vilém Skalický ze Skalic, nemaje jmění, při kommissi konfiskační dne 3. října léta 1623 pokuty za účastenství v zpuře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Hertvík Skalský ryt. z Dubu (von der Eiche) a na Zhoři platil kontribuci k válce povstalcům a táhl osobně do Moravy a Rakous (ex protocol. condemnat., Nr. 358); pročež odsouzen při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 ve dle král. výpovědi z dne 17. března t. r. *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Zhoř* (kraj Čáslav., okres Kutn.-Hordom. Janovice červené), který l. 1615 za 18.000 kop míš. o bratři Václava a Mikuláše Salavů z Lípy koupil (D. Z. 137 N. 1), totiž tvrz a ves Zhoř s dvorem poplužním, pivováren, chmelnicí, lesy, rybníky a vsi *Chvalov* s dvorem poplužním, pilou a clem, *Bludov*, *Zdeslavice* (díl) a *Plhov* s 2 poddanými a mlýnem poplatným. Statek ten koupil léta 1623 od král. komory *Heracl Václav Libšteinský z Kolovrat*, císa. rad. a komorník, za 7000 kop míš., na kterouž summu toliko 1300 zl. rýn. složil, ostatní pak summa od císaře jemu darována jest.

Manželka Skalského, Anna Kateřina, roz. z Lippy, z pohledanosti své 6000 kop míš., na statku Zhořském pojištěna, slevila 1000 zl. i s úroky zadržalými při kommissi tractationis 1638, tak že toliko 6000 zl. přijati se uvolila; k této sumě po její smrti syn její Karel Skalský ještě léta 1650 se domáhal. (C. 215, S. 16. — Lib. confisc. 3 f. 489. — D. Z. 141, F. 6 & 194, M. 17.)

Jan Skalský ryt. z Dubu, bratr předešlého, odsouzen také *třetiny* jmění svého, propadl: a) Statek *Žežlovice* (Jazlovice, kr. Pražský, okr. Říčán., dom. Uhřetěves) — tvrz a ves Žežlovice s dvorem poplužním, krčmou výsadní, s mlýnem po tvrzí, ovčínem, podacím kostelním, porostlinami a rybníky, též ves *Radimovice* (díl, okr. Jilov.) — který od král. komory z

summu odhadní 6662 kop mš. dne 14. srpna 1623 *Karel kníže z Lichtenšteina* koupil. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, f. 87 & 221. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.) — b) *Dům u Skalských* řečený, mezi domy Číškovským a Kuřatkovským v Truhlářské ulici v Novém městě pražském ležící, který léta 1616 Skalský od Adama Alexandra Kořenského z Terešova za 2200 kop koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 153) a l. 1619 v téže summě manželce své Anně Marii postoupil, teprv l. 1636 za 1355 kop mš. odhadnut a od cís. rychtáře pro třetinu král. fisku na něm náležející ujat jest, ačkoliv jej Skalská l. 1628, majíc s manželem svým pro náboženství ze země odejítí, *Jindřichovi Hlaváčovi z Vojenic* byla postoupila. (C. 215, S. 16.) — c) *Vinici* s lisem, na Letních u Prahy ležící, kterou Skalského manželka ve věně svém 3500 kop mš. za 5000 kop postoupenou měla a l. 1628 Felixovi Hadovi z Proseče za 4000 zl. rýn. prodala; z této summy trhové připadla též třetina v pokutě král. komoře. Nedoplačené části ze summy trhové 1666 zl. rýn. domáhal se Skalský l. 1636 po smrti manželky své i jménem dcery své Alžběty Bohumily, provdané Preiserové, kteréž teprve dekretem kommisie liquidationis dne 19. listopadu 1667 toliko 690 zl. přisouzeno bylo, protože Skalský též při kommissi konfis. Fridlandské dne 25. ledna léta 1634 všeho jmění byl odsouzen. (C. 215, C. 1/7 & S. 16. — Lib. contract. 20, f. 115.)

Mikuláš Skalský ryt. z Dubu, odsouzen při kommissi konfiskační dne 26. května 1623 *třetího dílu* jmění svého, propadl statek *Sluštice* (kr. Pražský, okr. Česko-Brod., dom. Škvorec) — tvrz a ves Sluštice s dvorem poplužním a vsí *Zlatá* (Zlatý) a *Třebohostice* (Třebošnice), s pivovárem, ovčínem, krčmami výsadními, chmelnicemi, dvěma mlýny, podacím kostelním, 2 potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím — kterýž koupil dne 14. srpna 1623 za summu odhadní 21.975 kop mš. *Karel kníže z Lichtenšteina*. Na dvě třetiny Skalskému z milosti zanechané v summě 14.650 kop mš., z nichž témuž poraženo jest 2200 kop dluhův, dostala jeho dcera *Zotie*, provdaná Rotlebová, teprv dne 12. října 1650 cís. pojištění; avšak l. 1671 dne 6. února od účtárny komory české poraženy jsou dědicům jejím ze summy hlavní všechny úroky, od l. 1659—1670 v summě 13.358 zl. vyplacené, tak že jim

toliko 1167 zl. summy hlavní vykázano bylo. (C. 215, S. 16. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2 & 292, M. 9.)

Oldřich Sezima Karel Skuhrovský ryt. ze Skuhrova a na Louňovicích, při kommissi konfiskační dne 13. června 1622 odsouzen *k manství*, složil dne 2. října l. 1624 taxu statku svého, za jehož ponechání v dědictví 800 kop mš. dāti s uvolil (D. dv. 7. pag. 16); k čemuž když nebylo svoleno přijal léno dne 26. srpna 1626 na statek *Louňovice* (kr. Tábor., okr. Vlašim.), za 30.632 kop mš. odhadnutý, k němu náležely tvrz a městečko Louňovice s pivovárem, dvě dvory poplužními, též dvůr poplužní Voleský a vsi Křížov s dvorem poplužním, Karhule, Světlá, Libouň, Znosím, Laby Hrajuvice, Bejkovice a Rejkovice. — Na přimluvu Viléma z Lobkovic již l. 1628 k císaři učiněnou za Skuhrovského který netoliko katolický byl, ale i také při reformaci náboženské v kraji Kouřimském jakožto nařízený kommissar platiti potřebovati se dal, statek jeho vedle cíś. resoluce 19. července a 31. srpna 1635 z manství byl propuštěn proti složení 6000 kop mš. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 19. — Lib. conf. 2, f. 350. — D. dv. 7, 44 a 82; 68, I. f. 27 & 53, f. 111.)* — *Dům* Skuhrovského v Novém městě pražském na Květonské ulici blízko sv. Štěpána Velikého ležící, který l. 1621 byl konfiskován vedle poručení knížete z Lichtenšteina dne 3. března 1622 Skuhrovskému opět byl postoupen. (C. 215, S. 19.)

Jindřich Sladovský ze Sladova na Hořejším Dřevíči oběť slán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zpráv posla komorního neměl již statku *Dřevíče Hořejšího* (kr. Hradec Král., okr. Police) — ves se sídlem a dvorem poplužním — který l. 1614 od Lukáše Balbína Škornice z Vorličova Jan Sladovský za 3450 kop mš. koupil, a Jindřich Sladovský léta 1618 manželce své Kateřině, roz. z Hřivic, a dcerám svým odkázal. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 188, M. 17 & 139, H. 9.)

*) Statek *Louňovice* jakož i statek *Zoštov* — který se statkem Šebířovem l. 1604 Marie Kristina Skuhrovská, roz. z Talmberka, za 34.000 kop mš. od Evy Kapliřové koupila (D. Z. 132 H. 23) — odkázal Skuhrovský l. 1662 dcerám svým Alžbětě Kateřině a Ludmile Majdaléně provdané za Karla Adama Lva sv. pána z Řičan, kterýž statek Louňovice l. 1672 k arcibiskupství Pražskému odkázal. (D. Z. 151, P. 9; 308 D. 30 & 264, P. 15.)

Mikuláš Sladovský z Sladova, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený dáti 70 zl. rýn. na alumnat kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Bohuslav Benjamin Slánský z Doubravice a na Třesovících obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis. aby se narovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho v kraji Hradeckém doptati. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Diviš Lacenbok Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka, kommissař při někdejší direkci, od stavův odbojných nařízené, zemřel léta 1623, a téhož roku dne 22. května při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění. V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Košumberk* (kraj Chrudim.), totiž zámek Košumberk s dvorem poplužním a městys Luže, pak vsi celé Voltice (Voletice), Zdislav, Ložice s dvorem poplužním, Jenšovice (Jenišovice), Mírotín (Měretín), Popovice (Popovec) a Mentoury; též společné vsi Belá, Srbice (Srbee), Martinice, Pušice (Pěšice), Sedlec (Sedlce) a Hluboká (Hluboké) s mlýny, potoky, rybníky, lesy a jiným příslušenstvím. — Tento statek za 50.265 kop mš. odhadnutý, vedle cis. resoluce z dne 3. června 1623 za taxu vyšší 62.659 kop 17 gr. mš. koupil Slavatův strýc *Vilém hrabě Slavata*, praesident komory české a nejvyšší komorník království Českého. Ze summy trhové připadlo vdově Slavatové Veronice, rozené z Žerotína, 10.000 kop mš., na statku tom pojištěných, pak jejímu synovi ponechána polovice v summě 26.329 kop, a druhá polovice na komoru českou odevzdána.*) (C. 215, S. 20. — Lib. confisc. 2, f. 202. — D. Z. 194, M. 25 & 141, F. 3.)

Jan Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka, nechtěje při reformaci k víře katolické přistoupiti, odešel ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631, účastnil se snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, pomáhal v tajné radě voliti administratora a jiné kněžstvo, ujímal se hlavního kostela Týnského, jakož i kolleje Karla IV.; pročež při kom-

*) Statek *Košumberk* se statkem *Domanice* (viz Lukavský) prodal l. 1634 Vilém Slavata *Hendrychovi Vilémovi Slavatovi* za 81.104 zl. 49 kr. rýn. (D. Z. 299, A. 1.)

po jehož smrti postoupen byl l. 1644 za 6000 zl. rýn. *Rudolfovi hraběti z Coloredo*.

Mimo to od královské komory ujat byl statek duchovní *Kšely* (kr. Pražský, dom. Kostelec nad Černými lesy) — ves celá *Kšely*, ve vsi Přestoupení (Přistoupíně) dva osedlí s podacími kostelními a ve vsi Chotějši jeden osedlý — který Slavatová v čas zpourey dne 25. června 1620 od stavův odbojných za summu odhadní 9000 kop míš. koupila. Tento statek navrácen byl *proboštví a děkanství kostela sv. Víta* na hradě Pražském, jemuž od stavů pro neplacení kontribuce a berně byl odňat. (D. Z. 139, C. 30 & 140, F. 11.)

Markéta Salomena Slavatová, již na žádost Albrechta z Waldšteina cíś. resolucí z dne 1. září 1624 bylo povoleno, aby se synáčkem svým v Čechách na statcích Waldšteinských se zdržovala, nenavrátila se do země, nýbrž domáhala se statků Smiřických, o čemž obšírně pojednáno jest při Albrechtovi Janovi Smiřickém. (C. 215, S. 24.)

Joachym mladší a Michal mladší bratři Slavatové svob. páni z Chlumu a Košumberka, utekli po bitvě bělohorské ze země s králem Fridrichem, jež i do Sedanu, města francouzského, provázeli (Joachym byl hejtmanem nad životní stráží hraběte z Mansfeldu) a zdržovali se ještě léta 1630 u nepřitele; pročež při kommissi executionis odsouzeni byli *všeho jmění* svého. Dle ohlášení Joachyma staršího Slavaty při kommissi revisionis dne 22. dubna 1630 prodali dotčení bratři a bratr jejich Albrecht statek svůj *Kbely* manželce Joachyma staršího Slavaty za 7000 kop míš., z kteréž summy dily bratři zběhlých Joachyma mladšího a Michala, vynášející 4666 kop míš., král. fisku připadly. Mimo to ujat byl v pokutě též *dům v Praze* Joachymovi mladšímu náležející a od něho prodaný. (C. 215, C. 1/4.)

Krištof Šťastný Slavata sv. pán z Chlumu a Košumberka, při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi z dne 18. srpna t. r. odsouzen *k manství*, přijal léno dne 27. srpna 1626 na statek svůj *Pakoměřice* (kr. Pražský, okr. Karlín.) — tvrz s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to l. 1616 od Jetřicha Bořanovského z Bytišky a jeho bratra Albrechta za 14.500 kop míš. koupil (D. Z. 190, M. 28) — v summě odhadní 10.000 kop míš. Tento statek pak

l. 1628, Slavata maje pro náboženství ze země odejítí, s císařským povolením prodal *Tomášovi Ferdinandovi Teuflovi* z Zeibberga a Holenšteina, nejvyššímu regentu Slezskému, po jehož smrti (1636) statek ten na krále připadl a l. 1637 vedle císař. poručení *Oldřichovi Libšteinskému z Kolovrat* proti zaplacení dluhův 1800 kop m. dědičně zanechán a z manství propuštěn byl. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ a S. 20. — D. dv. 7, f. 45 a 68. I. f. 30.)

Týš Slavata, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země, ujímal se statku Pakoměřic, byl přítomen při snímání hlav s věže mostské a jich pohřbívání, též v tajné radě administrátora a jiné kněžstvo voliti pomáhal; protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všech jmění, pozbyl pohledanosti své na statku Pakoměřickém. Avšak rozsudek ten vedle císař. výpovědi 26. února 1644 zrušen, a císař. resoluci dne 9. května l. 1644 král. místodržící nařízeno, aby Slavatovi dopomožení se stalo k zbytku summy trhové 1000 kop mís., za statek Pakoměřice jemu zadržalo. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 20.)

Michal starší Slavata svob. pán z Chlumu a Košumberka na Novém Stranově, dal se potřebovati za kommissaře k vedení lidu krajského Čáslavského a Kouřimského léta 1625 v čas zpourv; pro kteréž provinění odsouzen při kommissi konfiskační *všeho jmění*, i toho, které by budoucně obdržel propadl jistinu 4000 kop mís., již měl za Adamem z Waldešteina. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.) Avšak k prosbě své, zvláště že k náboženství katolickému přistoupiti přislíbil, a na přimluvu bratra svého *Viléma Slavaty, vladaře domu Hradeckého*, vedle císař. resoluce z dne 23. června 1625 udělena mu ta milost, že jmění své i statek *Stranov Nový* (kr. Bolesl.), kterému manželka jeho Anna, roz. hraběnka Šlikovna, léta 1625 odkázala, na čas života svého v užívání podržel, a že statky ty po smrti jeho připadnouti měly bratřím jeho katolickým. — Slavata pak, maje pro náboženství ze země odejítí, prodal statek *Stranov Nový* *) bratru svému Joachymovi Slavatovi l. 1628.

*) K statku Stranovskému náležel zámek N
poplužním, též dvory poplužní v Smilovicích a v N
Zamostí s mlýnem poplatným na Jizeře, vsi celé Li
lovice, a dílem vsi Vtelno, Bezděčín, Nepřevažk.

za 40.000 kop mš., z kteréž summy po zaplacení dluhů zůstalo 26.000 kop mš., z nichž odváděti se měly úroky na čas živobytí Michalovi Slavatovi půlletně 780 kop mš., a po jeho smrti ostatním bratřím jeho mělo se vyplatiti 14.000 kop mš. (C. 215, S. 20. — D. Z. 144, A. 4 & 293, F. 27.)

Ale Michal Slavata, navrátil se ač bez cí. povolení do země a na přímluvu bratra svého Viléma, vladaře domu Hradeckého, vedle cí. resoluce z dne 19. září 1632, pak 21. září 1635 a 22. března 1636 obdržev lhůtu k přistoupení k víře katolické, tuto konečně l. 1636 přijal a z té příčiny perdonován téhož roku uvázal se opět v statek Stranov, poněvadž jemu Joachym ze zbytku summy trhové 26.000 kop mš. úroků v summě 7636 kop mš. nezaplatil. (D. Z. 297, J. 6.) Tyto úroky zadržalé, vedle cí. resoluce dne 11. srpna 1636 Michalovi Slavatovi přisouzené, měli mu zaplatiti bratři jeho Vilém, vladař domu Hradeckého, a Adam Gotthelf, na které po smrti Joachyma Slavaty l. 1632 statek Stranov připadl proti zaplacení dotčených úroků k ruce bratra Michala. (C. 215, S. 20.)

Jan Slavíkovec ryt. ze Slavíkova, odsouzen vedle cí. resoluce z dne 17. října 1624 *k manství*, přijal léno dne 2. října 1626 na statek svůj, tvrz a ves *Slavíkov* (kr. Čáslav, okr. Chotěboř, dom. Studenec), s dvorem poplužním, pivovárem a 4 chalupníky, pak 2 poddanými ve vsi Rovni, s lesy, rybníky, potoky a jiným příslušenstvím, kterýž za 1000 kop mš. odhadnutý, z manství propuštěn a dědičně zanechán jest cí. resolucí z dne 8. května 1628 pro veliké množství dluhů témuž Slavíkovci a jeho manželce, Anně Marii roz. Giglingarové z Kneyslšteina, místo její pohledanosti 3000 kop mš. na též statku pojištěných. (D. dvor. 7, f. 40; 68, I. f. 29. — D. Z. 138, L. 8. — C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 21.)

Zdeněk Slavíkovec ryt. z Slavíkova, odsouzen dle protocol. condemnat. f. 148 při kommissi konfiskační dne 22. listo-

Předměstce, s lesy, vinicemi, rybníky, řekou Jizerou, pivovárem a jiným příslušenstvím, jak to l. 1589 po Jetřichovi Jiřím Berkovi z Dubé za 13.000 kop gr. česk. koupil Karel z Biberšteina (D. Z. 166, E. 22), který též statek l. 1599 postoupil manželce své Anně, roz. Šlikové, od níž druhému manželu jejímu Michalovi Slavatovi byl odkázán. (D. Z. 142, F. 25.)

padu 1622 všeho statku, z milosti však zůstaven při p
vici jmění, propadl statek svůj *Dřevíkov* (kraj Chrud
okr. Nasavrky) — dvůr a ves *Dřevíkov* a vesničky *Ves*
Kopec, *Jančoury* a *Tavolky* (zaniklá) — který teprv l. 1
v pokuté ujat byl. Neboť Slavíkovec nezaplatil pokuty z
lovice statku svého, král. fisku propadlé, nybrž tyž statek
vědomí a povolení komory české nejprv *Alžbětě Věžník*
roz. Dobřenské z Dobřenic, v summě 1500 kop m. zastavi
potom l. 1641 *Adamovi Mettychovi z Čechova* a *z Ingersd*
a jeho manželce *Martě* za 2000 kop mš. zamlčením pr
fiskaln'ho nepořádně prodal. Pročež celý statek ten v pok
propadlý dotčená vdova *Marta Mettychová*, roz. *Mazak*
léta 1653 od komory české po druhé za 2000 kop kou
a summu tu opět zaplatiti musila, a ponecháno jí na v
o navrácení 2000 kop Slavíkovci zaplacených k jeho syn
a dědici *Jindřichovi Slavíkovci* přiblížeti. (D. Z. 152, G.
a 309, M. 23. — Lib. conf. 2, f. 210. — C. 215, S. 21.)

Jan Slavkovský ryt. ze Šonova (Schönau) a Skal
účastnil se osobně výpravy válečné stavův odbojných na
stě strýce svého *Kašpara*; pročež i s otcem svým *Adam*
na začetí zpoury zemřelém, při kommissi konfiskační
17. října léta 1623 vedle král. výpovědi z dne 15. z
t r. odsouzen *třetiny* jmění, propadl *dvůr* svobodný, *Vej*
řečený, ve vsi *Srětlíku* (kr. Budějovic., okr. Krumlov.) lež
s mlýnem, rybníkem a chalupou pod touž vsí. Statek
zpustlý, již l. 1619 od cí. vojska k ruce král. komory uj
k panství Krumlovskému připojen, pak vedle cí. resol
z dne 3. června 1620 dědičně postoupen byl *Adamovi Kláš*
skému z Rosengurten, písaři při městě Krumlově, za j
platné služby, kterýž jej l. 1624 *Arnoštovi Mincerovi* p
dal. — Dvoru toho domáhala se l. 1625 dcera po *Adam*
Slavkovském pozůstalá *Kateřina*, provdaná za *Jana Su*
z Dlouhévsí, kteréž od otce jejích na věně byl zanech
avšak ještě l. 1637 ničeho neobdržela. (C. 215. S. 22.)

Kašpar Slavkovský ryt. ze Šonova a Skalice, při ko
missi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna l
odsouzen *k manství*, zemřel nepřijav léna na statek s
dvůr popl. a ves *Nejepín* (kr. Čáslav., okr. Chotěboř.), kt
po něm obdržel v léno strýc jeho *Jindřich Adam Slavkovs*

Tento složiv l. 1654 místo zadržalé quoty manské 1045 zl. 55 kr. pro svou velikou chudobu toliko 300 zl. rýn., l. 1663 z manství byl propuštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 22.)

Jan Bavor Slepotický ze Sulic a jeho bratr Jiří při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byli osvobozeni, poněvadž neměli jmění žádného. Za perdon jim udělený zavázal se *Jan* při kommissi tractationis de pio opere zaplatiti 20 zl. rýn. k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Čtidruh Služský (Sluský) z Chlumu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž však není vytčeno; toliko jeho *dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském na poručení komory české dne 9. září 1643 v pokutě ujat byl. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$.)

Jan Benjamin Služský (Sluský) z Chlumu pro účastenství své ve zpouře stavovské při kommissi konfiskační dne 29. října léta 1622 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž z té příčiny všecko bylo konfiskováno, totiž: a) Zbytek ze summy trhové za statek *Tuchoměřice* — který Služský se statkem Čížovickým léta 1615 Ottovi Jindřichovi z Vartimberka za 46.000 kop mš. prodal (D. Z. 189, E. 19) — vynášející 10.000 kop mš., darován byl od císaře kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě pražském, jíž dotčený statek od Vartimberka léta 1621 byl prodán. — b) Statek *Koleč* (Choleč, kraj Pražský, okres Slaný) — tvrz a ves Koleč s dvorem poplužním a ves Týnec s vinicí a lisem, mlýnem, rybníky, potoky, háji a vším příslušenstvím*) — který za summu odhadní 15.458 kop mš. dne 23. března l. 1623 ponechán byl Služskému. Ale poněvadž Služský v čas vyměřený (6 nedělích) k náboženství katolickému nepřistoupil, statek ten opět od král. komory ujat a vedle cis. resoluce z dne 23. června léta 1623 prodán byl za 15.558 kop mš. cizozemci *Janovi Rašperovi*, sekretáři při komoře české. (C. 215, S. 23. — Lib. confisc. 2, f. 295. — D. Z. 153, C. 14.)

*) Statek *Koleč* a ves Týnec s příslušenstvím l. 1614 koupila za 21.000 kop mš. od Albrechta Pětipeského *Eva Kaplířová*, roz. ze Slavkova (D. Z. 187, G. 10). která jej postoupila Služskému.

Služský neobdržel na dvě třetiny jemu ponechané m...
čeho; neboť jeho pohledanost ještě l. 1690 nebyla vyřízena
při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/1.)

Albrecht Jan Smiřický svob. pán ze Smiřic, na Kostel...
nad Černými lesy, Dubu a Náchodě, náležel k předním p...
vodcům povstání stavův evangelických. Neboť byl při sjezd...
týchž stavů v kolleji Karolinské dne 21. května léta 1618
od hraběte z Turnu a ostatních defensorů k ochraně nábo...
ženství pod obojí zařízeného, od císaře však zapovězeného
pak se umluvil v domě svém s Turnem a jinými (viz Tur...
o vyhození král. místodržících Martinice a Slavaty, na kter...
i sám ruku vložil s Turnem, Oldřichem Kinským, Viléme...
starším Popelem z Lobkovic a Ehrenfridem z Berbisdorf...
s jehož pomocí z okna vyhodil též sekretáře Fabricia (dle v...
povědi Bohuslava z Michalovic a Pavla z Říčán, Originil-Ver...
hör, Archiv místodržitel. K. 1/138). Potom od stavův odbo...
ných mezi direktory, správce a rady zemské ze stavu pa...
ského zvolen, účastnil se vyjednávání konaného s Fridrichem...
falckrabětem o přijetí koruny České skrze Achace z Donf...
v Praze s direktory Berkou, Roupovcem, Budovcem, Mylln...
rem, Martinem Fruweinem, Michalovicem a Joachymem Š...
kem, kteří všickni veřejně nosili zvláštní znak bratrský již...
od Smiřického daný, jenž měl podobu srdce a modrou stu...
kou byl ověncen (dle výpovědi Pavla z Říčán, Original-Ver...
hör, Archiv místodržitel. K. 1/138). Mimo to vypravil Smiřický...
svého hofmistra a radu *Dominika Porsia*, který jej a mnoh...
jiné pány české k povstání přemluvil, jakožto vyslance direk...
torů s otevřeným listem úvěrečným na všechny kurfiřty, kn...
žata, hrabata a stavy říše Německé, též s dvaceti listy zvláš...
ními ku generalním státům Nizozemským, aby jim všem pod...
zprávu o příčinách povstání českého s žádostí za pomo...
radu a podporu. Výsledek této legace oznámil Smiřický sám...
direktorům, kteří Porsia k žádané audienci slavně nepřipu...
stili, avšak jej již předtím dne 31. července l. 1618 počti...
čísí mající cenu 500 zl. rýn. za jeho služby věrné jako i z...
summu 18.000 zl. rýn., kterou Dominicus Porsius direktorům...
na lid válečný dne 15. července t. r. zapůjčil. Konečně p...
sjezdu stavův odbojných dne 29. srpna 1618 přimlouval s...
Smiřický za obhajování země proti lidu císařskému do Čec...

vpadlému, dokládaje, že lépe jest částku jmění svého ztratiti a opykati s poctivostí, nežli potomně s velkou hanbou a posměchem přijíti o všecko; touto jeho přímlovou pohnuti snesli se stavové na zřízení defense zemské. Též na přímlovu Smiřického při sjezdu direktorů dne 18. září 1618 stalo se přehlížení domů pražských náležejících katolíkům, za příčinou jejich odzbrojení. Smiřický pak k najímání lidu válečného zapůjčil stavům 50.000 kop míš. a vypravil v měsíci září 1100 lidu svého pěšího do ležení českého před Budějovic, do něhož dne 29. září sám z Prahy odjel o 90 koních, maje dvořany a čeládku svou bíle a červeně oditou.*) V tomto ležení roznemohl se Smiřický palčivou zimnicí a do Prahy přivezen dne 18. listopadu 1618 v domě svém na Menším městě v 24. roce věku svého zemřel a dne 19. ledna 1619 na Kostelci nad Černými lesy v kostele zámeckém jest pochován. (C. 215, S. 24. — Skála, II. str. 185, 364, 389, 407; VIII. str. 1125.)

Pro vytčené účastenství ve zpouře odsouzen byl Smiřický po smrti své při kommissi hrdelní (exsecutionis) dne 26. dubna 1621 všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umořila a za proklatou a nepoctivou vyhlásila. Z té příčiny všecko jmění po Smiřickém pozůstalé od král. komory v pokutě mělo býti ujato.

K tomuto jmění, jehož větší část Smiřický nedfelně a společně s blbým bratrem svým starším *Jindřichem Jiřím* po otci svém Sigmundovi držel, náležely:

A) *Statky nápadní* (fideikommissní), které podle zařízení fideikommissního od Jaroslava Smiřického léta 1594 pro rod Smiřický, *avšak s vyloučením blbých*, učiněného a l. 1597 do desk zemských vloženého (D. Z. 128, E. 2 & 11),**) Albrech-

*) Smiřický prý smýšlel také, že bude králem v Čechách, protože měl býti švagrem kurfiřta falckého. (Skála, II., str. 185.)

**) Dle dotčeného *zařízení Jaroslava Smiřického*, který Kateřinu z Hasenburka měl za manželku, případnouti měly vytčené statky nápadní jeho dědici a strýci *Sigmundovi Smiřickému* na Skalách a Dubu, a po jeho smrti vždy na nejstaršího strýce z rodu Smiřického; avšak kdyby některý *nejstarší strýc rozumu zdravého nebyl a to při osobě jeho* na plném soudu zemském skutečně se seznalo, tehdy v statky ty uvázati se měl jiný strýc po něm nejstarší, který však povinen byl blbého podle stavu jeho vydržovati aneb ročně 4000 kop míš. na jeho vychování platiti. Kdyžby rod a kmen Smiřický mužského pohlaví všecken ze světa ušel, měly statky ty i na osoby ženského pohlaví z rodu Smiřického, též vždy na nejstarší, případnouti. — Mimo to křátem Jaroslava Smi-

tovi Janovi Smiřickému léta 1614 připadly, totiž: 1. Panství *Kostelec nad Černými lesy* (kraj Pražský), k němuž náležely zámek a městečko Kostelec s pivovárem, dvorem poplužním pak vsi Hoště (zašlá, nyní dvůr poplužní), Svrabov, Braňky, Dobré Pole, Voleška (Oleška), 2 osedlé v Nučicích, Konojedy, Strímelice, Voděrady Černé, 2 osedlé ve Zvanovicích, Cukmandl (zašlá), Bohumily (zašlá), Oudašín (Aldašín, zašlá), Jevany, Vyžlovka, Louňovice, Žernovka, Svojetice, Srbsín, Tebovec, Vojkov (zašlá, nyní samota), Všestary, Tehov, Klokočná, Menčice, Světice, Mukařov (zašlá), Kozojedy, Přehvozdy, Bylany, Vrbčany, Lipany, Vitice, Močedlník, Chrašťany a Mrzky, též krčma v Třebovli; pak tvrz a ves *Klučov* s dvorem popl., mlýnem, vinicí, a vsi Pořčany a Lstiboř, s podacími kostelními i jiným příslušenstvím, tak jak to l. 1558 dne 7. března od král. komory Jaroslav Smiřický ze Smiřic za 30.000 kop gr. českých (60.000 kop mš.) koupil. (D. Z. 53, J. 19.) — K tomu panství přikoupil léta 1573 Jaroslav Smiřický, jakožto poručník nad dětmi po Albrechtovi Smiřickém k ruce týmž sirotkům zámek a ves *Skalici (hor stříbrných)* s dvorem poplužním, řekami, rybníky, dvěma mlýny s lesem Rousýnem a chalupami i krčmou, při témž lesu vybudovanými, s podacím kostelním a vším příslušenstvím od synů po Mikulášovi Otmarovi z Holohlav za 4100 kop gr. českých. (D. Z. 18, A. 30.) Též přidělen byl ke Kostelci statek *Tuchoraz* — zámek Tuchoraz s dvorem popl., rybníky, sádkami, mlýnem, potoky a lesy; zámek pustý Šember (Všember), městečko Tuchoraz s krčmou a kovárnou panskou, ve Masoujedy (Masojedy) s krčmou; ve vsi Chrastu tvrz, dvůr kmetský s platem a mlýnem pod Chrastem i s krčmou výsadní a ve vsi Limusích což tu jest, s dvory kmetskými a vším příslušenstvím, též se svršky a nábytky — který Jaroslav

Smiřického bylo ustanoveno, aby žádný nápadník z rodu Smiřického z těchto statkův i svršků, nábytků, klenotův a jiných věcí fideikommissních ničeho neodcizoval, nedával, neprodával, nezměňoval, nezastavoval, ani žádný zůvad na ně neuvozoval. — První nápadník a dědic statků fideikommissních, Sigmund Smiřický, měl ze statku toho vydávati: a) bratru svému Albrechtovi Vladislavovi Smiřickému na Hořicích a Oulibicích až do jeho smrti ročně 1000 kop gr. českých; b) Jaroslavovi Sigmundovi Albrechtovi Václavovi, synům Václava Smiřického, každému po 2500 kop gr. česk., a kdyby jeden z nich zemřel, měl celou summu 5000 kop dostávati poňstátý; c) sestře testatora Saloméně Mičanové ročně 100 kop gr. česk. (D. Z. 128, E. 2 & 11.)

Smiřický l. 1579 za 10.000 kop gr. českých koupil od sester purkrabínek z Donína, paní Kateřiny Mičanové a panen Majdaleny, Lidmily a Alžběty, které týž statek po matce své Elišce roz. z Landšteina zdědily. (D. Z. 64, Q. 11.)

2. Panství *Uhříněves* (Auřinowes, kr. Pražský, okr. Říčany), totiž tvrz a ves *Ouříněves* s dvorem poplužním, vsi celé Kolovraty, Tehovice, Svošovice, Kunice; též na díle vsi Měcholupy, Přestavky, Lipany, Voděrady a Zdebrady; s vinicí, chmelnicí, oborou, podacími kostelními a vším příslušenstvím, jakžto l. 1579 *Jaroslav Smiřický* od Ferdinanda Ronšperka z Ronšperku za 28.500 kop mš. koupil. (D. Z. 64, L. 26.) — K tomu hrad (zámek pustý) a městečko *Říčany* s pivovárem, dvorem popl. pak vsi pusté Nesvačily a Přečice, dvůr Lehovice pustý s dědinami, dům Peškovský a dům Doušovský (dle D. Z. 58, L. 22.) s rybníky, lesy, mlýnem a vším příslušenstvím, jak to l. 1572 *Jaroslav Smiřický* ze Smiřic na Kostelci a Klučově po Jetřichovi Vostrovci z Kralovic za 9500 kop mš. koupil. (D. Z. 60, M. 11.) — Mimo to statek *Pitkovice* — tvrz a ves Pitkovice s dvorem poplužním, ovčínem, mlýnem, rybníky, potoky a háji — který koupil léta 1589 za 4250 kop gr. česk. *Jaroslav Smiřický* od Václava Strnada z Tryskovic. (D. Z. 167, P. 11 & 26.) Též statek *Koloděje* (dom. Uhříněves), totiž zámek a ves celá Koloděje s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Stupice (díl); tvrz a ves *Sybršina* s dvorem poplužním s domy novými na Fidrholci, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1590 *Jaroslavovi Smiřickému* na Kostelci v dluhu 2000 kop gr. českých Václav Homut z Harasova zapsal (D. Z. 91, B. 23), a *Jaroslav Smiřický* l. 1597 týž statek se vsí Hájek řečenou kšaftem k užívání manželce své Kateřině z Hazmburku až do její smrti postoupil. (D. Z. 128, E. 8.)

B) *Statky zpupné*, totiž: 1. Statek *Škvorec* (kr. Pražský, okr. Český Brod) — zámek a ves Škvorec a vsi Křimín, Horky, Křivaň a Ouval s příslušenstvím, jak to l. 1462 od Mikuláše ze Škvorce za 3000 kop gr. pražských koupil Čeněk z Klinšteina a pak léta 1530 týž statek od Jindřicha Škvoreckého z Klinšteina zapsán byl v dluhu 4000 kop gr. českých Sigmundovi Smiřickému ze Smiřic. (D. Z. 42, J. 5.) — K tomu připojen byl statek *Hostýň*, totiž tvrz Hostýň (nyní

samota) s dvorem poplužním a pivovárem, městečko Ouva (díl) se clem a podacím kostelním, ves Radošín (Radešín, díl), dvůr pustý poplužní v Hodově a dvory kmetcí pusté s podacím kostelním v Horkách a příslušenstvím, jak to léta 1560 Albrecht Smiřický od bratří Vchynských z Vchynic Václava, Bohuslava a Jiřka za 9000 kop mř. koupil. (D. Z. 54, L. 26.)

K tomu též statek *Jiřice* (kr. Pražský, dom. Brandýs.) — tvrz a ves Jiřice s podacím kostelním a dvorem poplužním, tvrz *Rudeč* s dědinami k ní náležitými, ves Rudeč (díl), vsi Čákovice a Nováves, s vinicí, štěpnicí, lesem, mlýnem, řekou Labem a rybníky (jmenovitě Slatinka, rybníky nad Čákovici, Žebrák, Dlouhý, Vokřínek, Šibeničný, Vydra [zarostlý] a Semínko), s podacím kostelním v Kozlech a jiným vším příslušenstvím — který Jaroslav Smiřický l. 1583 od dědicův a dětí po Mikulášovi a Jindřichovi Vancurovi z Řehnic za 8900 kop gr. českých koupil. (D. Z. 22, C. 2 & 66, J. 1.)

2. Statek *Chřenice* (Křenice, dom. Uhřetěves), totiž tvrz a ves Chřenice s dvorem poplužním, vsi celé Pacov s dvorem poplužním, Březí s podacím kostelním, Strašín, Janovičky a díl vsi Běchovice s roli a lukami ke dvoru pustému, který tam někdy býval, náležejícími; též půl podacího kostelního a půl školy ve vsi Slušticích, se vším jiným příslušenstvím jak to l. 1615 Albrecht Jan Smiřický od bratří Jana a Hertvíka Skalských z Dubu za 20.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 139, C. 12 & 191, G. 22.)

3. Statek *Dymokury* (kraj Jičín.), k němuž náležely
a) Tvrz a ves Dymokury s dvorem poplužním, podacím kostelním, mlýnem pod Dymokurským rybníkem, větrným mlýnem, pivovárem, chmelnicí a vinicí, též ves Svidnice a rybníky (zejména Deblický, Dymokurský, Pustý, Buškovec, Nový Stidka, Holský, Třeboňský, Žlábek, Ptáček, Šilbít, rybník nad Deblickým, rybníky u cihelny a pod cihelnou pustý), tak jako to l. 1572 od Štastného Křineckého z Ronova za 10.000 kop gr. česk. bylo prodáno Jindřichovi Seletickému ze Smojna (D. Z. 17, K. 13 & 60, H. 34), od jehož vdovy Doroty tento statek léta 1573 koupil za 10.075 kop gr. českých Zdeněk z Waldšteina (D. Z. 61, G. 12.) — b) *Městec Králové* (Kynysfeld, Königstadt), město celé s podacím kostelním s dvo-

rem na Střihovích (Střihov) nově vystavěným, vesnice Sloveč, Vosek, Dvořiště a Dubečno, s lesy, rybníky (jmenovitě Městecký, Štěpovský, Krtský, Štitarský, Puklice, Svatojakubský, Bělek, Hluzina, a při vsi Slověč rybník Vocásek, Votypka, Kováček, Starý, Koblih, Čakanka, a při vsi Dubečném rybník Dubečský), i s mlýnem pod rybníkem Štitarským, s potoky a vším příslušenstvím, jak to léta 1587 od bratří Jaroslava a Mikuláše Trčků za 11.750 kop gr. česk. (23.500 kop mš.) koupila vdova po Zdeňkovi z Waldšteina, Maria rozená z Martinic, k ruce syna svého Viléma z Waldšteina (D. Z. 25, C. 25), po jehož smrti týž statek se statky Dymokurským a *Kněžickým* (ves Kněžice s podacím kostelním a ves Choustov s příslušenstvím), též ves Zabrdovice a dvůr Bříství s dvory dvěma osazenými a 3 chalupami v Zabrdovicích a 3 chalupami na Bříství nově vystavěnými postoupila dle smlouvy léta 1594 strýcům z Waldšteina Adamovi mladšímu, Vilémovi Vokovi a Henfkovi (D. Z. 172, Q. 6 & 8), na něž tyto statky léta 1606 připadly (D. Z. 133, C. 12 & E. 17), tak že Henš díl svůj na nich za 23.000 kop mš. Adamovi ml. z Waldšteina postoupil. (D. Z. 180, D. 5.) — c) *Nový Zámek*, *Mutinsko* řečený, dvůr poplužní pod týmž zámekem, mlýn pod rybníkem Nepokojem, vsi Ledečky, Zabrdovice (díl, 5 osedlých s krémou), ves na Mutinsku, ves pod Novým Zámekem (nyní Nepokojnice), ves Lhota Viničná, s řekou Trnovou a jiným příslušenstvím, jak to l. 1611 od Karla Hendricha Křineckého z Ronova Adamovi mladšímu z Waldšteina za 12.250 kop gr. českých bylo prodáno (D. Z. 184, F. 1), potom s Dymokury spojeno a Albrechtovi Janovi Smiřickému po l. 1615 postoupeno.

4. Statky *Žlunice*, *Kozojedy* a *Chotělice*, tvrze s dvory poplužními, s pivovárem a dvory poplužními *Malé Kozojedky* a *Nepokošice*, též vsi celé Kozojedy s lázní, Žlunice, Veliké a Malé Sekeřice, Kozojedky, Chotělice (díl) a Volanice (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Albrecht Václav Smiřický k ruce sirotků po Sigmundovi Smiřickém od Marie Majdaleny Trčkové, roz. z Lobkovic, za 35.250 kop gr. česk. (70.500 kop mš.) koupil. (D. Z. 185, E. 10.)

5. Panství *Náchodské* — zámek s dvorem poplužním a město Náchod, městečko Hronov a Skalice; vesnice Staré

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Město, Roudné, Břečoves (Bílovec), Poříčí Malé, Sendra, Mezilesí, Brnej (Brné, Brná), Poříčí Veliké, Srbsko, Žďár, Babí, Slavíkov, Rybníky, Radechová Horní a Dolní, Pavlíš, Dobrošov, Jistbice, Lipy (Lipí), Bražec, Gry (Kry, Kří), Voskov, Lhotka (Lhota), Sedmakovice (l. 1533 ves pustá), Zběčansk (Zbiček), Rokytansk, Dřevíč Dolejší, Žabokrky, Zlič (Zezličko); městečko *Machov*, vsi Srbská Dolní, Lhota (Machovská), Černínov (Černá Tamchynova), Borovej (Borov), Zlič, Starkoč, Klemny (Kleny, Chleny), Dubno, Kramolná, Trubějov a Větrník; též *Vismburk* (Visenburk) hrad pustý, městečka *Oupice* a *Kostelec*, vsi Radčín (Radeč), Brusná (Německá), Key (Kyje), Havlovice, Popluží, Hertyně (Rtyně), Bohdašín, Lhota, Libňatov (Libnětov), Maršov, Studenec, Rubinovice, Bohuslavice, Suchovršice, Svatoňovice, Batňovice, Slatina, Kostelec (pustý) a Přibislav; též vsi Sedloňov (Sedloňov) a Petrovičky (Petrovice) l. 1533 pusté, se vším příslušenstvím — jak to l. 1497 Jindřich kníže Minstrberský Janovi Špetlovi z Prudic za 3500 kop gr. českých postoupil, pak l. 1533 Hynek Špetle z Janovic za 12.000 kop gr. českých prodal Vojtěchovi z Pernšteina na Pardubicích (D. Z. 6, E. 6), a potom l. 1544 Sigmund Smiřický ze Smiřic od Jana z Pernšteina na Helfenštejně za 18.900 kop gr. českých koupil. (D. Z. 7, B. 3 & 44, H. 15.)

K panství Náchodskému koupil Albrecht Smiřický l. 1565 ves *Zájezd* s clem od Kateřiny Černínové, dcery Jana staršího Rodovského z Hustiřan, za 1750 kop gr. českých. (D. Z. 57, H. 15.)

K témuž panství připojen byl též statek *Ratibořice* s dvůr popl. Ratibořice s mlýnem novým, řekou Úpou čtyřmi rybníčky, lesem a vším příslušenstvím; též vsi celé, Lhota p. Hoříčkami s krčmou, Chlistov, Křižanov s krčmou a Zábrodí s krčmou, s rybníky zejména Špinkou, Brodským a Krčmářkem, při Zábrodí ležícími, s lesem řeč. Kramolnou s potokem, též s lesem nad rybníkem Brodským, a všelijakým příslušenstvím — který léta 1582 Jaroslavovi ze Smiřic Mandalev Žehušická z Nestajova od panství Rysmburského za 8500 kop gr. českých prodala. (D. Z. 65, S. 14.)

6. Statek *Rysmburk* (Risenburk, dom. Náchod) — zámek Rysmburk s předhradím, dvorem poplužním, pivovárem

oborou a dvěma mlýny; městečka Žernov (Žernovy, díl) a Červená Hůra (Hora); vsi Mstětiny (Mstětín), Stolín (Stolín), Všelib (Všeliby), Volešnice, Víska, Skalka a při zámku Risenburku dva grunty s krčmami a lázní, s lesy, rybníky řekou Úpou a příslušenstvím; též dvůr poplužní v městečku Žernově, Kochanovský řečený — jakž to l. 1601 Sigmund Smiřický, jakožto poručník k ruce sirotka Albrechta Václava, syna po Václavovi Smiřickém, od Jana z Talmberka za 8000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 130, K. 15 & 175, L. 30.)

7. Statek *Třebešov* — tvrz a ves Velký Třebešov s dvorem poplužním a podacím kostelním, ves Litoboř (díl) s dvorem poplužním, mlýn v Ledči; též tvrz a ves Malý Třebešov s dvorem poplužním, rybníkem Třebešovským, mlýnem Ličkovským a příslušenstvím — jak to od Jana mladšího Dobřenského l. 1611 Markvartovi Stranovskému ze Sovojovic za 18.500 kop míš. bylo prodáno (D. Z. 185, C. 18) a od Stranovského téhož roku Albrechtovi Václavovi Smiřickému postoupeno.

8. Statky *Semily* a *Navarov*, totiž zámek Navarov a tvrz Semile s jich příslušenstvím (viz Albrecht z Waldšteina), jak to léta 1511 bratři Jan a Bernard z Waldšteina za 6000 kop gr. českých Janovi Svojanovskému z Božkovic (D. Z. 42, H. 11) prodali a potom l. 1515 právo své na týchž statcích 6000 kop míš. postoupili Sigmundovi ze Smiřic, švagru svému (D. Z. 250, C. 7 & 8), jemuž i Svojanovský léta 1542 tyto statky s panstvím Skalským v dluhu zapsal. (D. Z. 249, B. 23. — Viz Skály.)

9. Statky *Skály s Turnovem a Trosky*, totiž :

a) Statek *Skály* (Skála Hrubá, Gross-Skal), k němuž náležely vsi Pavlíkov, Smrčí, Zásadí (Zásada), Dlouhá ves, Loktuše, Vesce, Chutrovka, Vyskeř, Krasnov, Dubecko ves pustá, Chlum pod Vyskří; *Naleská rychta*, vsi Chlum pod Mladostovem, Mladostov, Mašov, ves pod Waldštýnem a Smrčí (díl); *Turnové* plat bez panství od některých měšťanů zejména uvedených; též platy na lidech z Lestkova, z Kozákovských pustin, z Volalanec, z Tatobit, ze Záhoří a z Chuchelné; též lidé, kteří dědiny pusté k Skalám příslušející pod plat ujali, totiž z Rovenska, z Rokytnice, z Borku, z Vesce, z Úlehle, z Bouslavé, z Radče, z Štěpánovic, z Bohuslavic a z Miknovky

(Michovky); též lidé z Novévsi, z Radvanovic a z Lažan, i Blatečtí lidé; též ves Želejov, ve vsi Chloumku dvory pusté dvůr osedlý, s platem z pustin Dibilikovských; podací kostelní ve Vyskří se vším příslušenstvím; též tři lány a 1 korců orných a jeden lán a 21 korců dědin neorných, 4 lány a 7 korců luk, 24 lány a 16 korců lesů a potok Libun tak jakž týž statek, od Jana Svojanovského z Božkovic jeho rukojmím (mezi nimiž jest též *Sigmund ze Smiřic*) vzdán a zapsaný, léta 1517 za 1193 kopy gr. českých byl odhádán (D. Z. 2, B. 11.)

K tomu náleželo též dědictví Svojanovského z Božkovic a na Skalách, které léta 1514 Janovi z Waldšteina a Krupce, *Sigmundovi ze Smiřic* a Václavovi Litevskému (Litovskému) ze Svinař, majícím právo k tomu deskami zapsané od Sigmunda z Šebířova a bratří jeho mladších ku pravému právu dědickému, odhádáno bylo pro nedání 1500 kop gr. českých Sigmundovi z Šebířova a bratřím jeho přisouzených totiž: městečko *Žarkov* (snad Žantov) s platy, vsi Hnanice, Radvanovice, Svatoňovice, Volavce, Roudné (Raudnay) Bukovina, Radeč, Drahoňovice, Smrčí, Děčín (nyní samota), Lažany, Krčkovice, Bohuslav, Rokytníčka, Doubravice mlýnská *rychta Rovenská*, městečko Rovensko s platy a měštiště rychty svobodné i s platem z pivováru obecního, vsi Kouty, Tavn (Týn), Soykořice (Sýkořice), Žernovany, Blatce, Štěpánovice, Borek s mlýnem, Prosečko mlýn, Oujezd dvůr kmetů s krčmou výsadní, Jivany a ves pustá Lhota; též *rychta Rothštajnská* (Rotštejn), ves Bělá (Bělá), ves Bakovina, ves Hrochovice a ves Klokoč, s dědinami, lukami a vším příslušenstvím. (D. Z. 2, B. 6.) — Díl statku Skalského Janovi a Bernardovi z Waldšteina příslušející koupil l. 1515 přehozením desk dotčený *Sigmund ze Smiřic* za 4000 kop gr. českých (D. Z. 250, C. 8) a vzal mocí zradnou též pět dílů na témž statku dotčenému Litevskému náležející. (D. Z. 6, E. 14.)

K témuž panství náležel zámek *Skály* s dvorem poplužním a krčmou tudíž s platem, Kozákov a Komárov Hořejší vsi pusté a dvory kmetů pusté s platem, dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím; zámek *Waldštejn* s dvorem poplužním a dvory kmetů s platem tudíž, ve

celá Zásada a mlýn pod Chlulkem s platem, ves Vyskeř (díl) s dvorem poplužním, lukami a pastvami pod Vyskří, vsi Krasnov (díl), Skalany (díl), Poddubí, v Chlumu pod Vyskří dva dvory kmetců s platem, v Smrčí dvůr kmetců s platem, v Mladostově tři dvory kmetců, v Chlumu pod Mladostovem dva dvory kmetců, právo ke vsi celé Novévsi, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním ve Vyskří, s horami, doly, kurmi, vejci, robotami, ospy, s řekou Jizerou; též v Turnově plat roční 33 kop gr. a 19 kop gr. českých, ves Mašov celá s dvorem poplužním; zámek pustý *Rotštayn* a vsi celé Smrčí, Prackov a Zásada, v Dlouhé 2 dvory kmetců s platem osedlých a pustých, vsi celé Vesce, Loktuše, Chutrovka, Dubečko i s dvory kmetčími pustými, Jichostřehy s dvory kmetčími osedlými i pustými, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky, s podacím kostelním v Hrušticí i vším příslušenstvím; též tvrz *Semily* s dvorem poplužním, městečko Semily s domy, krčmami a dvory kmetčími s platem, se všemi vesnicemi k Semilům příslušejícími; též zámek *Navarov* s dvory poplužními, městečko *Vysoké* s domy, krčmami a dvory kmetčími s platem, *zámky pusté Něstějka a Košťalov* s příslušenstvím a všemi vesnicemi, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a s plným panstvím, tak, jakž statky Semily a Navarov od Jana a Bernharta bratří z Waldšteina Janovi Svojanovskému z Božkovic byly prodány — kteréžto statky všechny Jan Svojanovský z Božkovic l. 1542 v dluhu 100 kop gr. česk. postoupil rukojmím svým Jaroslavovi z Šelnberka, Křištofovi z Švamberka na Boru, Jiříkovi z Šelnberka a z Kosti, Fridrichovi z Donína, Fridrichovi Sezimovi z Ouští, Jindřichovi z Šelnberka a z Kosti, *Sigmundovi z Smiřic*, Václavovi z Ouští, Janovi Křineckému z Ronova a na Kumburce, Jaroslavovi Hasišteynskému z Lobkovic, Janovi z Potšteina na Žampachu, Jiříkovi z Walšteyna na Bradlci, Pavlovi Samuelovi z Hrádku, Radslavovi Beřkovskému z Šebřova, Václavovi Litevskému ze Svinař, Ladislavovi Malešickému z Černčic, Mikulášovi ze Ctíněvsi, Měchalovi ze Semína a Zikmundovi z Kopidlna. (D. Z. 249, B. 23.) — Od těchto rukojmů skoupil Zikmund ze Smiřic dily jim na panství Skalském náležející; tak prodali Fridrich Sezima z Ouští, Václav Malešický z Černčic a Jan starší Kři-

necký z Ronova právo své na díl svůj, k vytčeným statkům Jana Svojanovského l. 1543, totiž Sezima za 125 kop, Křižnecký za 40 kop a Malešický za 40 kop gr. českých *Zikmundovi ze Smiřic*. (D. Z. 5, B. 28, B. 30, C. 3.)

Mimo to připojeny byly k statku Skalskému též vsi Tatobity s krčmou, Lestkov s krčmou a Václavy; též dílen vsi Kozákov, Volavce s dvěma krčmami, Chuchelna, Sytovo s krčmou, s mlýnem Podbožkovským, dvorem Břežákovským vsi Rozprachtice (díle) s krčmou a Vyskeř (díle) s krčmou s lesy, Jizerou, potokem, s kostelem sv. Vavřince a jeho příslušenstvím, jak to l. 1557 *Jindřich Smiřický* ze Smiřic a na Skalách sménou od Adama z Wartenberka a na Rohozci obdržel s přídavkem 300 kop gr. českých za vesnice své témuž Wartenberkovi postoupené, totiž Březinu s podacím kostelním, s mlýnem a krčmou, Blata, Mařenice s krčmou dvorem poplatným Podžabokrtským, ves Dlouhá (díle) s krčmou, Skalany s mlýnem propastným a s chalupou, s rybníkem Žabokrtským a Voběšeným, s řekou Jizerou, s lesy a vším příslušenstvím, jak to Smiřický l. 1556 od císaře za 2400 kop gr. českých beze vsí Dlouhé a Skalan koupil. (D. Z. 54, B. 8.)

b) Statek *Skály* (Skála nad Jizerou, Klein-Skal), zámeček Skály s dvorem popl., čtvrt města *Turnova*, dvory popl. Přepere a Arnoštický, vsi Labe (Laab), Vransko, Bobov, Stěhov (Sněhov), Protivná (zašlá), Lištné (díle), Mukařov, Huntýřov, Skuhrov, Bzí, Plzov (Splzov), Veselí, Chlístov, Těpere, Dobrohostov (zašlá), Alšovice, Jablonec a Džbánov, huť skelná řečená na Mšenu, vsi Loučno, Kokonín velký, Vrkoslavice, Maršovice, Šubrtovice (zašlá), Liskov (Lestkov), Kokonín Malý, Jistebsko, Přepere, Štveřín, Plankovice, Zichrov, Doubí, Srbsko, Kamenice, Skokovy, Mleynce (snad Mlýnec ve Vyskeři), Volešnice, Skalany, Babíny (nyní samota) Čirkovské (zašlá), Kačanovy (Kacanov), Pohoří a Kadeřavej (Kadeřavce) s podacími kostelními a vším příslušenstvím, jak to Albrecht Jan Smiřický ze Smiřic l. 1615 za 38.250 kop gr. českých koupil od Otty Jindřicha z Wartmberka, který týž statek na díl svůj po otci svém Karlovi vedle dílčích cedulí od svého bratra staršího Jana Jiřího obdržel. (D. Z. 137, K. 12 & 188 L. 5.)

c) *Polovice města Turnova*, která se strana Svijanská jmenuje, s polovicemi podacího kostela sv. Mikuláše, radnice, špitálu; též dva mlýny, řečené Shořalý a Podklášterský, pak valcha, díl řeky Jizery s ostrovy a břehy a jiným příslušenstvím, jak to Albrecht Jan Smiřický l. 1615 od Joachyma Ondřeje Šlika za 25.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 191, G. 3.)

d) *Statek Trosky* — zámek Trosky s předhradím, dvůr poplužní Chřenov, městečko Čimýšl a vesnice Libuně, Kninice horní a dolní, Javornice, Troskovice, Jivina; též na díle vsi Oujezd, Ktova, Jivany a Tachov, s příslušenstvím, jak to léta 1558 Jindřich ze Smiřic od Kristofa z Lobkovic za 6500 kop grošů českých koupil (D. Z. 13, J. 2); též dvůr poplužní ve vsi *Ktové* s krčmou, mlýnem a dvěma rybníky, který Sigmund Smiřický koupil léta 1601 od Jindřicha Semína ze Semína a na Lhotě za 1100 kop mš. (D. Z. 175, J. 3.)

e) *Statek Semín* — tvrz a ves celá Semín s dvorem poplužním, krčmou výsadní a mlýnem pod tvrzí, dvory kmetců ve Skrvu (zašlá), což tu jest s krčmou výsadní, ves celá Želejov s krčmou výsadní a dva díly podacího kostelního ve vsi Oujezdě, s dědinami, lukami, lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím — jak to l. 1558 *Jindřich Smiřický ze Smiřic* a na Skalách od bratří Petra a Jindřicha Semínů ze Semína za 1525 kop gr. pražsk. českých koupil. (D. Z. 13, E. 1.)

10. Statky *Kumburk*, *Jičín* a *Oulibice*, totiž:

a) *Panství Kumburské* s městem Jičínem a vesnicemi od zámku a panství Velišského, k téměř panství připojené, jmenovitě zámek *Kumburk* s dvorem popl. pod týměž zámkem ležícím, tvrz *Dřevenici* s dvorem popl., pivovárem, kovárnou a mlýnem při též tvrzi v jednom ohrazení ležící; tvrz *Radim* s dvorem popl. a kovárnou, dvory poplužní *Zebín* s krčmou pod ním ležící, *Čeřovský* a *Robouský*, obora *Valdická*; dům v městě *Jičíně*, pivovár při téměř městě s mlýnem a kovárnou; *mlýny* *Horišovský*, *Robouský*, pivovár pustý *Tužinský* s dvěma mlýny při něm, mlýn *Stavský* s pilou, mlýny *Staro-Packé* dva s pilou, mlýn *Roškopský* s pilou, též pila obzvláštní v též vsi *Roškopové*, mlýn *Bilský* (*Bělský*)

s pilou a mlýn Moravčovský; zámek pustý Bradlec, město *Jičín*, městečko Nová Paka, vsi celé Volešnice, Vrchovina, Rokytney (Rokytná), Stará Paka, Roškopov, Brdo, Krsmol, Němičoves, Vitiňoves, Dřevenici, Dolce, Oubislavice, Proseč, Stav, Oujezd, *Radim*, Lhan, Tužín, Oujezdce, Ždár, Kyjov, Ploučnice, Chloumek, Štěpanice, Zboží, Bělá, Tample, Ousice, Sireňov, Studany, Dvorce, Zebín, Kbelnice, Zamezí, Dřelce, Podulší; též na díle vsi Soběraz, Lhota Kacáková, Robous, Moravčice, Kruhy a Svojek, se vším příslušenstvím, jak to lé. 1607 Sigmund Smiřický od Jana Rudolfa Trčky za 84.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 134, C. 16 & 181, G. 28.)

b) Statek *Oulibice* — tvrz a ves Oulibice s pivovárenským podacím kostelním, dvorem poplužním a druhým dvorem řeč. Michovským, ves Lužany (díl) s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Řeheč, poustka ve vsi Lhotě Kacákové (díl), Proseč a Studenka; lesy a rybníky (zejména Hlinovský, Pohan, Palený, Řebecký, Chotský, Dubský, Pěřínský, Matoul a Nový) se vším příslušenstvím, jak to lé. 1568 Jindřich Smiřický ze Smiřic od Fridricha z Waldšteina za 12.500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 58, O. 29.)

11. *Panství Hořické*, totiž:

a) Statek *Hořice* — tvrz a městečko Hořice s dvorem poplužním, vinicí a lesy, vsi Libenice (Libonice), Chvalina, Lhotka s 2 mlýny, jak to Sigmund ze Smiřic již před shledáním desk od Bernarta Žebušíckého z Nestajova za 50.000 kop gr. českých koupil. (D. Z. 4, H. 30 & 16, L. 3.)

b) Statek *Bašnický* — tvrz pustou Bašnice a ves celou dvory kmecí s platem a podacím kostelním v Milovicích vsi celé Bříštany, Petrovičky s mlýnem, Sukorady, Kanice, Pšanky s lukami, lesy a rybníky (zejména Obecní, Sukoradský, Hluboký, Výskal, Petrovský, Společný, Zdinovský, Trnák, Pšanský, Polní, Nekazanec, Chochol, Kostecký, Rokytov, Kanický vesní, Podtvrzní, Nadýmáček, Hluboký Kanický, Koryňka, Kordulský, Znibij), s halteří pod Petrovičkami a vším příslušenstvím — koupil l. 1542 Sigmund ze Smiřic a Skalách od Jana z Pernšteina na Helfenšteině za 5000 kop gr. pražských českých. (D. Z. 41, J. 3.) — Též *drůb svobod* ve vsi *Milovicích* s dědinami, lukami, zahradami, chalupami, štěpnicemi, rybníky a s dílem háje Račinského, jak to lé.

1562 Jindřich Smiřický na Skalách od Jiřka Otmara z Holohlav za 1900 kop mš. koupil. (D. Z. 56, A. 10.)

c) Statek *Holovousy* — tvrz Holovousy s dvorem poplužním, tvrz *Bílsko* s dvorem poplužním, s mlýnem pod Holovousy o 4 kolách, stupami a olejnou; vsi Holovousy, Chodovice s podacím kostelním, Nevratice (díl) a Mezihoří; městečko Mlazovice s pivovárem pustým, podacím kostelním, a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1594 Albrecht Vladislav Smiřický od Sigmunda Karlíka z Nežetic, poručníka Anny dcery po Adamovi Karlíkovi, za 37.500 kop mš. koupil. (D. Z. 170, A. 1.)

d) Statek *Nevratice*, ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, jak to Jaroslav mladší Smiřický, nejstarší syn Sigismunda, od bratří Vostromířských z Rokytínka, Heřmana, Jana Václava, Petra Adama Mikuláše a Albrechta l. 1609 za 6500 kop mš. koupil. (D. Z. 183, F. 29.)

e) Statek *Hradištko* — tvrz Hradištko s dvorem poplužním a mlýnem pod tvrzí ležícím, též díl vsi Vostromíře — jak to l. 1609 Jaroslav mladší Smiřický po Adamovi Vostromířském od jeho syna nezletilého Václava Otíka za 9100 kop mš. koupil. (D. Z. 183, J. 3.)

12. Panství *Dub (český) a Fridštejn* — zámek s dvorem poplužním a město Dub, zámek pustý Fridštejn s dvorem poplužním, městečka Hodkovice a Vosečno (Qsečná), vsi Starý Dub, Modlitbohov, Solákov (Sobákov, dom. Mimoň), Rozstraň (Rozstani), Světlá, Vesce hořejní a dolejší, Jiříčkov (Jiříkov), Javorník, Domaslavice, Vlčetín, Padouchov, Proseč, Rašovka, Bystrá, Bohdánkov, Petrášovice, Žďárek, Bílé (Bělá), Kohoutovice, Dechtary Dolejší, Chvalčovice, Hradčany, Travníček, Letařovice, Vorklebice, Radvančice, Kobylí (Kobylá), Sedliště (Sedlíštko), Chlistov, Benešovice, Libice (Libič), Bohumilice, Bzové, Malčice, Loukovičky, Vselibice, Lesnov, Zábrdí, Vlachové, Smržov, Kněžičky, Doubí, Vesce (Vesec za horami), Vratislavice, Nysa (zašlá), Jeřmanice, Javorník, Záskaří, Zásadka, Vranové, Rakousy, Borek, Ondříkovice, Roudné (Roudný), Kaškovice, Voděrady, Radimovice, Palečné (Pulečny) Kamenice, Havlovice, Nová ves, Dlouhý Most, ve vsi Zlatečka (zašlá) dvory kmetců s platem, dvory kmetců zejména Tuchom, Janovičky, Roveň (Rovné) a

Kojetičky (zašlá), se vším jiným příslušenstvím, jak to l. 1556 dne 1. prosince od Ferdinanda I. po Vartenberkovi dědičně prodáno bylo Janovi z Oppersdorfu za 8571 kop gr. česk. (D. Z. 12, H. 25) a potom l. 1591 od bratří z Oppersdorfu Fridricha a Jiřího za 59.507 kop 30 gr. česk. (119.015 kop m.) Sigmundovi ze Smiřic bylo postoupeno. (D. Z. 167, M. 17.)

Mimo statky vytčené zůstaly po Smiřickém též *tři domy* v Menším městě pražském, totiž: *dům Smiřický, fideikommissní* na náměstí ležící (nyní u Montaků řečený); *dům šosovní, Chlupovský* neb u *Chlupů* řečený, předešle za 10.000 kop míš. koupený a s domem Smiřickým spojený; pak *dům zpupný* za domem Smiřickým naproti kapli sv. Martina ležící, předtím za 4000 kop míš. koupený.

Konečně náležely k jmění Smiřického *tři tůny slata*, obsahující 300.000 kusů dukátů a mnoho skvostů, které Smiřický na počátku zpourey skrze hofmistra svého Porsia ve Frankobrodě nad Mohanem sobě uložil a potom kšaftem odkázal nevěstě své hraběnce z Hanavy, dceři z tety po matce kurfiřta falckraběte Fridricha, později provdané za landkraběte Hessenského.

Veškerých statků Smiřických — z jejichž důchodů ročních někdy Sigmund Smiřický, otec Albrechta Jana, mimo všecka vydání svá každého roku stotisíc kop míš. do pokladnice své schovával a ukládal, jsa nade všechny jiné obyvatele království Českého na statky i na peníze hotové nejbohatší — ujala se po smrti Albrechta Jana Smiřického léta 1618 vedle výpovědi soudu zemského mladší jeho sestra *Markéta Salomena, provdaná za Jindřicha Slavatu* z Chlumu a Košumberka, k ruce svého bratra mladšího *Jindřicha Jiřího*, na rozumu nedostatečného, nad nímž též poručenství obdržela, majíc mezi nejvyššími úředníky a soudci zemskými přátely a zástupce dobré a obzvláště nejvyššího kancléře Václava Viléma z Roupova. Tomuto pojistila l. 1619 na panství Dubském 50.000 kop gr. českých, kteréž Roupovcovi za upuštění ode všech svrškův a nábytkův, od Albrechta Jana Smiřického jemu odkázaných, v ročních lhůtách po 5000 kop českých spláceti se zavázala. (D. Z. 192, C. 7. — Viz též Václav Vilém z Roupova.) — Potom domáhala se toho skrze direktory zemské i skrze falckraběte Fridricha při radě

města Frankobrodu, aby jí vydány byly svrchu dotčené dukáty a skvosty ve Frankobrodě uložené, které Porsius dědicům Smiřickým vydati nechtěl, protože značná summa peněz od Smiřického jemu odkázaná byla zadržána od týchž dědicův, z nichž Jindřich Slavata a Václav Vilém z Roupova Porsia pro dotčený odkaz tak pronásledovali, že v domě Smiřickém po několik neděl byl držán ve vazbě, až se jí sám útekem zprostil. Técho důkátů a klenotů ujímala se též hraběnka z Hanavy (Hanau) Kateřina Belgica, a žádala falckraběte Fridricha, aby vydány byly klenoty ty její dceři Smiřickému zasnoubené, jíž je Smiřický odkázal. Avšak zatím dotčené dukáty a klenoty byly vypátrány a jakožto statek po Smiřickém v pokutě propadlý ujaty jsou k ruce císaře skrze kurfiřta Filipa Kristofa, biskupa Špýrského. (Vedle čís. listu na knížete z Lichtenšteina z dne 27. října l. 1621. — C. 215, S. 24.)

Některých statků po Smiřickém pozůstalých, zvláště panství Kumburského a Jičínského zmocnila se *starší sestra Smiřického Alžběta* skrze *Ottu Henrycha z Wartenberka* příjímajícím Kulhavého, který ji z vězení, v němž na zámku Kumburském pro plotky milostné s člověkem rodu sedlského od otce svého Sigmunda a po jeho smrti od bratra Albrechta Jana a sestry mladší Markéty Salomeny do jedenácti let byla držána, mocí vysvobodil a pro dědictví Smiřické za manželku pojal. Proto na stížnost Markéty Salomeny Slavatové Otta Henrych z Wartenberka obeslán byl před tehdejší direktory a správce zemské, jejichž rozkazu však si nevášmal, ano i mocí vojenskou se mu opřel; teprv na obeslání krále Fridricha dostavil se po novém roce l. 1620 do Prahy, kdež na kanceláři z poručení královského na závazek cti a víry byl vzat, aby bez zvláštního dovolení krále až do porovnání věci té nikam z hradu Pražského neodcházel. Poněvadž pak vedle nálezu nejvyšších úředníkův a soudců zemských Otta z Wartenberka neřádným a bezprávním ujetím statků Smiřických veliké a těžké moci se dopustil, poručeno jest od krále Fridricha, aby Jindřich Slavata jménem a na místě manželky své Markéty Salomeny skrze zvláštní kommissaře v panství Jičínské i všecky jiné statky Smiřické právně a pořádně byl zveden.

svým Albrechtem Jindřichem ze země do Vratislavi s králem Fridrichem ujela, vzavši s sebou též bratra svého blbého Jindřicha Jiřího. Proto statek její *Počernice Dolní* byl konfiskován. (Viz Markéta Salomena Slavatová.)

Též zabaveny byly od král. komory všechny statky Smiřické pro dotčené účastenství Albrechta Jana Smiřického ve zpouře, a z těchto statků *panství Jičínské* vedle cíś. resoluce z dne 22. března 1621 zastaveno bylo *Albrechtovi z Waldšteina* v summě 60.000 zl. od něho k potřebám válečným půjčené, tak že správa téhož panství král. komoře měla býti zůstavena a Waldšteini jenom nejvíce 5000 zl. ročně z důchodů téhož statku odvozovati se mělo. — Mimo to postoupeny byly od knížete z Lichtenšteina dne 22. března 1621 Waldšteini v summě 50.000 zl. na lid vojenský půjčené k užívání a v základu panství Dubské a Skalské s třemi díly města Turnova, se statkem Semilským a Hořickým. Potom statky *Dymokury*, *Žlunice* a *Chotělice* vedle cíś. resoluce z dne 5. července l. 1621 postoupeny byly cizozemci a cíś. plukovníku *Janovi Eusebiovi Khanovi (Khu-novi) sv. pánu z Belazy* na Lichtenburce zástavou v summě 139.466 zl. rýn., které Khan na ně k potřebám válečným půjčil.

Ale Waldšteiň hleděl překaziti a zameziti konfiskaci všech statků Smiřických, nálezem kommisie hrdeľní dne 26. dubna 1621 nařizenou, když l. 1621 v pátek po sv. Marku přijal na sebe poručnictví nad blbým Jindřichem Jiřím Smiřickým a statkem jemu náležitým, jakožto jeho nejstarší a nejbližší krevní příbuzný v Čechách. (D. Z. 140, H. 11.)*) Vedle rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 24. dubna l. 1621 k radě Vratislavské daného měl dotčený Smiřický Waldšteini býti vydán; což když se nestalo, vedle cíś. listu z dne 11. června t. r. na knížete z Lichtenšteina nařizeno bylo vrchnímu správci v Slezsku vévodovi Jiřimu Rudolfovi z Le-

*) *Waldšteiňova matka Markéta* byla jedna ze tří dcer *Albrechta Smiřického*, mladšího bratra svrchu dotčeného Jaroslava Smiřického na Kostelci; její jediný bratr *Václav Smiřický*, manžel Doroty ze Sternberka, zůstavil jediného syna *Albrechta Václava*, po jehož smrti l. 1614 jeho strýc Albrecht Jan Smiřický jakožto nejstarší rodu svého po vylovení blbého bratra v statky Smiřické fideikommissní byl zveden.

hnice, aby Smiřického na Vratislavi zatknouti dal a Waldšteini odevzdal. Ačkoli Waldštejn Smiřického, téhož zatím jeho sestra, dotčená Markéta Salomena Slavotová, z Vratislavi do Dánska a později do Hollandska s sebou vzala, do moci své nedostal, nicméně ujímal se, jakožto j. poručník, nejenom panství Smiřických nápadních, nýbrž i všech statků Smiřických, které odsouzením Albrechta Jana Smiřického v pokutě císaři připadly.

Této praetensí Waldšteina odporoval prokurátor k. komory, tak že věc ta k dobrému zdání kommissi k liquidování dluhů na statcích konfiskovaných nařízené byla odevzdána a od ní takto vyřízena: 1. Fideikommissní statky Smiřické, které vedle kšaftu Jaroslava Smiřického po smrti staršího strýce Albrechta Václava l. 1613 na blbého Jindřicha Jiřího jakožto nejstaršího téhož rodu připadly a které j. mladší bratr Albrecht Jan jenom jako jeho kurator držel, mají po právu blbému Smiřickému býti ponechány. 2. Co týče statků, které někdy Sigmund Smiřický měl a synem svým, Jaroslavovi, Jindřichovi Jiřímu blbému a Albrechtovi Janovi, zemřelému rebellu, odkázal, též i statků, které o té doby ještě k nim byly přikoupeny, z těch že polovice, po smrti vadž z dotčených synů Jaroslav již předešle zemřel, ponechána býti má podle všeho práva Smiřickému blbému; drá polovice však polovice těchto statků, která rebellovi Albrechtovi Janovi náležela, že má král. komoře v pokutě připadnouti.

Proti tomuto vynešení a rozhodnutí kommissie namítal Waldštejn a tvrdil, že i polovice rebellovi Smiřickému náležející má připadnouti jeho bratrovi blbému a nikoliv k. komoře, jednak proto, že dle řádu zemského bratr nedr. nemůže na újmu a zkázu druhého bratra ničeho odcizovati tím méně proviněním svým statků pozbyti; pak že i dle privilegia, od krále Rudolfa II. stavům českým l. 1608 uděleného, statek těch obyvatelů, kteří by hrdla i statku byli odsouzeni po ztrestání jich na hrdle připadnouti má jejich nejblíže příbuzným a dědicům a nikoliv králi neb král. komoře.

Když pak kommissie pozorovala, že by tento odpor námítky od Waldšteina učiněné císaři byly na velikou újmu, poněvadž by dle toho podobné případy potomní se rozsuvaly; mimo to že by odsouzení rebella Smiřického co

konfiskace statků jeho zrušeno býti musilo, poněvadž proti privilegium stavů z l. 1608 směřovalo; z důvodů těch kommissari ve věci té pokračovati se rozmýšleli. Pročež král. místodržící kníže z Lichtenšteina vedle cís. rozkazu z dne 18. května 1622 s nejvyššími úředníky zemskými a cís. radami, nejvyšším purkrabím Karlšteinským hrabětem z Martinic, hejtnanem Nového města pražského a praesidentem nad appellacemi Janem Rudolfem Trčkou, a jinými v radě věc tu zevrubně a dokonale uvažoval, a když tito všickni k mínění dotčené kommissee souhlasně přistoupili, podal Lichtenšteín dne 31. července 1622 císaři zprávu a dobré zdání své o věci té v tom smyslu: 1. *Poněvadž nedůlnost obou bratří Smiřických dle práva českého od Waldšteina před soudem (in foro) dostatečně zastávána býti může, z té příčiny že se má s Waldšteínem jednati, aby J. M. C. v té věci povolil, a tu polovici statků, která rebellovi Smiřickému náležela, král. fisku bez odporu postoupil; v tom že i Waldšteín na domlouvání Lichtenšteina císaři po vůli by byl a od své praetense by upustil, když by se v žádost jeho týkající se jistých podmínek svolilo. — 2. Privilegium stavů král. Českého, jehož se Waldšteín dokládá, že za nynějších okolností od císaře nemůže býti ponecháno v platnosti, nýbrž že musí býti zrušeno, poněvadž jenom tím způsobem je možná konfiskovati statky rebella Smiřického i jiných rebellů, a jimi zapraviti útraty zpourou způsobené a jinak nenahraditelné.*

Toto dobré zdání cís. resolucí z dne 16. září 1622 bylo schváleno a vedle téhož cís. rozkazu kníže Lichtenšteín s přivzetím dvorní rady říšské Otty z Nostic, německého podkancléře v král. Českém, *jednal o ustoupení polovice statků Smiřických k ruce král. fisku s Waldšteínem, který k tomu svolil pod tou výminkou, aby mu povoleno bylo prodati některé statky blbému Smiřickému náležející, které by k zařízení majoratu byly příliš vzdálené, a koupiti za to jiné lépe položené, kteréž potom všechny od císaře opět za léno přijati chtěl.* Avšak Lichtenšteín měl to za věc povážlivou zmocniti Waldšteina, aby jako kurator se statky blbého Smiřického dotčeným způsobem nakládati mohl; ale všechny pochybnosti jeho byly odstraněny tím, že *Waldšteín nejenom jako kurator, nýbrž i jako nápadník (succesor), jemuž všickni ostatní*

nápadníci těch statků právo své postoupili,*) v rukojem se postavil se všemi statky svými, na nichž by nejenom Smiřický, nýbrž i všickni, kteří by právo a spravedl k tomu měli, škodu sobě nahraditi mohli.

A poněvadž dle podmínky od Waldšteina položené sař mnohé statky, které až do té doby byly dědictvím bodným a zpupným, v léno a manství dostati měl, učin jest dne 2. listopadu 1622 rozdělení všech dědičných st Smiřických, dvojnásobně sepsané a pečeti Lichtenšt a Waldšteina opatřené, toho obsahu, že Waldstein jak nejbližší příbuzný krevní blbého Smiřického poručenství ním řádně obdržel, statky jeho dskami zemskými dostat pojistil a k ruce jeho všech statků Smiřických jakožto k tor (curatoris nomine) se ujal, avšak když prokurator komory tomu odporoval, polovici těch statků, která Albu tovi Janovi Smiřickému ve zpouře zemřelému náležela, fisku postoupil, protože odpor král. prokuratora za p byl uznán.

Potom dědičné statky Smiřické a domy jsou odhad a s jistinami pozůstalými rozděleny, totiž:

statek	<i>Škvorec</i>	odhadnut za	59.524	kop	47	gr.
"	<i>Chřenice (Křenice)</i>	"	25.000	"	—	"
panství	<i>Dymokury</i>	"	170.161	"	11	"
statky	<i>Žlunice a Chotělice</i>	"	85.339	"	37	"
"	<i>Náchod, Rysmburk</i>					
	<i>a Třebešov</i>	"	206.716	"	14	"
"	<i>Semily a Navarov</i>	"	41.197	"	19	"
panství	<i>Skály a Trosky</i>					
	s třemi díly města					
	<i>Turnova</i>	"	103.903	"	37	"
"	<i>Kumburk a Oulibice</i>	"	134.463	"	54	"
"	<i>Dub Český a Frid-</i>					
	<i>štejn</i>	"	101.500	"	—	"
statek	<i>Hořice</i>	"	49.499	"	40	"
		Úhrnem za . . .	977.306	kop	21	gr.

*) *Kateřina z Říčan, roz. Smiřická*, sestra matky Waldšte Markéty, jakožto osoba ženského pohlaví z rodu Jaroslava Smiř v letech nejstarší, a též Kateřiny dcera *Anna Voršila*, provdaná z pova, postoupily právo své nápadní na dědictví Smiřické Albre

K tomu přičtena jest summa za domy dědičné, totiž Chlupovský a za ním ležící dům, v 14.000 kopách mš., tak že celá summa odhadní vynášela 991.306 kop 21 gr. mš., z čehož po srážce pohledaností 65.304 kop 31 gr., dědicům Smiřických náležitých, zůstalo k rozdělení 926.001 kopa 50 gr. mš., tak že král. fisku 463.000 kop a 55 gr. připadnouti mělo. Tato summa měla zapravena býti statky Dymokury, Žlunicemi a Chotělicemi, pak Náchodem, Rysmburkem a Trebešovem v summě odhadní 462.217 kop 3 gr., k čemuž měl doplatiti Waldštejn ještě 783 kopy 52 gr. mš. — Ostatní pak statky vykázaný byly na polovici blbému Smiřickému náležející. Toto rozdělení statků od knížete z Lichtenšteina dne 16. ledna l. 1623 jest schváleno, též cí. resolucí z dne 17. února 1623 stvrzeno a do desk zemských vloženo. (D. Z. 194, F. 7.)

Ze statků Smiřických král. fisku v pokutě případných prodány byly vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 28. prosince léta 1622 od král. komory statky *Dymokury, Žlunice a Chotělice* se statkem Chotěšickým po Mikulášovi Gerstorfovi konfiskovaným (viz Gerstorf) za 200.000 zl. rýn. *Albrechtovi z Waldšteina*, který je za touže summu opět postoupil dotčenému *Janovi Eusebiovi Khanovi*, jemuž již předtím od král. komory byly zastaveny. (D. Z. 153, B. 16.) — Tyto statky prodala léta 1654 Františka Palfy hraběnka z Plassenšteina, roz. Khanova, vdova po palatinovi uherškém, Vilémovi Lamboyovi, za 200.000 zl. rýn. (D. Z. 310, B. 15.) Po smrti Viléma Lamboye sv. pána z Cartesheimu připadlo panství Dymokury na syna jeho Jana Lamberta hraběte Lamboye, a po tomto léta 1673 na jeho syna Jana Maximiliana Bernata.*)

* Waldšteina a jeho dědicům l. 1622 v pátek po sv. Vítu. — Potom l. 1625 v pátek po sv. Bernardu odřekl a odepsal se *Jan Albrecht Slavata z Chlumu a Košumberka, vlastní syn někdy Anny Slavatové roz. ze Smiřic*, od sebe i od dědiců svých všeho práva svého nápadního na statky Smiřické a postoupil a převedl všechna ta práva Smiřická na Albrechta Waldšteina, knížete z Fridlandu. (D. Z. 128, E. 2.)

*) Dle odhadu téhož roku učiněného obsahovalo panství *Dymokurské* zámek Dymokury s pivovárem, dvory poplužní Dymokurský Nový při zámku a Starý pod zámkem, dvůr Novozámecký, *Chotěšovský, Sladkovský, Záhornický, Sybillovský, Nový, Kralo-Městecký, Běronický* a terzí, *Žlunický, Kozojedský a Chotělický s tvrzí*; mlýny Mutinský, Novozovský, Sv. Jakubský, Šútarský, Chotělický s pilou; 21 rybníků ná-

Statky *Náchod, Rysmburk a Třebešov* koupila l. 1622 král. komory paní *Maria Majdalena Trčková*, roz. z Lobkovic za 175.514 kop mš. (D. Z. 141, C. 14 & 620, B. 6.) a prodala je l. 1630 za 200.000 kop mš. svému synovi Adamu Erdmanovi Trčkovi. (D. Z. 144, A. 13 & 296, N. 5.) — též Trčka.

Ze statků při dotčeném rozdělení na díl blbého Jindřicha Jiřího Smiřického vykázaných uvolil se *Albrecht z Waldšvabky* poručník dotčeného Smiřického, převzít a koupiti statky *Smiřice, Mlýnský a Navarov, Skály a Trosky, Kumburk a Oulibice, Čáslav, Dub Český a Fridštejn* za summu odhadní 430 564 31 gr. mš. pod tou výminkou, aby tato summa trhově spojena se summou peněz 156.254 kop mš., které jenom škody v markrabství Moravském na statcích jeho zdelal císaře pro jeho věrnost a stálost náhradou byly vykázané, jakož i se summou 15.378 zl. rýn., kterou již do král. komory k potřebám válečným odvedl; pak aby všechny tyto peníze v jedné summě 700.000 zl. vynášející, půjčeny byly císaři na úrok obyčejný, totiž 6 zl. rýn. ze sta, na časy budoucí věčné, tak aby na této summě za císařem a králem v prvních zůstávající nejenom Smiřický pohledanost svou měl po-

sady kaprové (zejména Nepokoj, Netužil, Tábor, Komárov, Vražďblický, Lokáč, Štítarský, Štěpovský, Krčský, Sv. Jakubský, Pustý, mokurský, Buškovice, Nový, Bílý, Břeh, Křežický, Sekerský, Kozojedský a Chotělský) odhadnutých za 16.480 kop mš.; 57 rybníků vytčených (10 rybníků potěrných a 14 rybníků pustých a dřívím zarostlých (zejména vytčených); město *Městec Králové* (s 56 sousedy zejména s Dymokury, Dymokury (24 osedl. přítomných a 2 pusté grundy) a filiálním kostelem, Svidnice (8 osedl. a 6 pustých), Zabrdovice (2 osedl., 4 pustých), *Mutinsko* (1 mlynář a 5 pustých gruntů), ves *Pod-Novo-Zámek* (nyní pokojnice, Nový Zámek, 5 osedl., 1 pustý), Ledeč (5 osedl., 1 pustý), Lhota Viničná (3 osedl.), Chroustov (17 osedl., 3 pust.) s filiálním kostelem, Dvořiště (6 osedl., 1 pustý), Vosek (9 osedl.), *Kněžice* (10 osedl., 26 pust.), Dubečno (5 osedl., 4 pust.), Sloveč (6 osedl., 8 pust.), a Štítary (zeela pustá s 9 grundy); *Běronice* (19 osedl., 2 pust.) s filiálním kostelem, *Chotělské Veliké* (16 osedl., 3 pust.) s filiálním kostelem, *Chotělské Malé* (8 osedl., 1 pust.), Bačalky, ves pustá, nyní Použ (3 pust.), Nová ves (9 osedl., 2 pust.), Bučoves (8 osedl.), Nouzov (5 osedl., 3 pust.), Záhornice (20 osedl., 7 pust.) s farním kostelem před tím *Na poušti sv. Jakuba*, celá pustá (4 pust.), *Žlunice* (17 osedl.) s filiálním kostelem, *Kozojedy Veliké* (20 osedl.) s filiálním kostelem, Sekařice (11 osedl., 3 pust.), Sekařice Malé (7 osedl., 1 pust.), Kozojidky (8 osedl.) a *Chotělské* (15 osedl., 3 pust.), s lesy a vším příslušenstvím, l. 1673 bylo odhadnuto za 170.516 kop mš. (D. Z. 30, E. 2.)

Poznámka. Z toho vysvítá, že statky Smiřické při jich rozdělení l. 1622 nebyly odhadnuty za summy nízké; neboť byly na ten čas velmi zpustošeny.

nou a mohl sobě ji postřhati a dobývatí, nýbrž i každý, kdoby nějaké právo a spravedlnost na týchž statcích Smiřických míti sobě pokládal, nebo kdoby co právně na nich obdržel. *)

K tomuto prodeji a zanechání vytčených statků Albrechtovi z Waldšteina pod výminkou dotčenou dal císař a král své povolení a schválil a potvrdil jakožto nejpřednější a nejvyšší poručník všech sirotek listem daným na hradě Pražském dne 24. dubna léta 1623, narovnáni o prodeji týchž statků před zvláštní kommissí učiněné, dle něhož tyto statky za summu odhadní 502.325 zl. 16 kr. rýn. zanechány byly *Albrechtovi Václavovi Eusebiovi vladaři domu Waldšteinského z Fridlandu* a jeho dědicům k vlastnímu dědictví, a nepozůstaveno dále na týchž statcích Jindřichovi Jiřímu Smiřickému z Smiřic, ani žádnému jinému žádného práva a spravedlnosti. Summu trhovou vypůjčil si císař k potřebám válečným od téhož Albrechta z Waldšteina a pojistil ji jemu týmž listem, jak o tom níže praveno jest, s tím znamenitým a dostatečným téhož Albrechta z Waldšteina a dědicův jeho opatřením: „Poněvadž Albrecht z Waldšteina toho úmyslu jest, dobrý díl statků svých dědičných v království Českém ležících, jako i tyto statky Smiřické jemu tak zanechané císaři, jakožto králi Českému a pánu svému pod léno uvéstí a k panství Fridlandskému připojiti, tehdy jestliže by na týchž statcích Smiřických jaké závady se nacházely, a někdo že by sobě k něčemu nějaké právo a spravedlnost míti pokládal, neb co právně obdržel, ten žádný aby se nemohl na ty statky Smiřické pro nic toho navracovati žádným vymyšleným způsobem, než aby mohl sobě to na této summě za císařem v půjčce zůstávající postřhati a dobývatí. A pokudž by též Albrecht z Waldšteina neb dě-

*) Z toho ze všeho jest patrné, jak nepodstatné a omylné jest mínění některých dějepisců (jako Dra. Gindelyho), a jak neodůvodněná jest též zpráva (ve Světozoru roč. X. 1876, str. 88, podaná od J. Berana), že Albrecht z Waldšteina bezprávně se zmocnil veškerých statků rodu Smiřických, zvláště že o dotčené statky připravil Markétu Salomenu Slavátovou, již prý ze země vypudil. Neboť kdyby se byl Waldstein neujal věci té, byly by všechny statky Smiřické byly konfiskovány, jak se to stalo ve všech jiných případech tomu podobných (viz Betengel, Švamberk a jiné), tak že by ani polovice blbému Smiřickému náležející nebyla zachráněna.

ního zplnomocnění od císaře mu l. 1622 daného. Tak *panství fideikommissní Kostelec nad Černými lesy* se statkem *Klučovem* a panství *Uhříněves* se zámkem a městem *Říčany* a se statkem *Kolodějským*, též statky zpupné a dědičné *Škvorec* a *Chřemice* s obzvláštním cís. povolením dne 21. ledna 1623 prodal knížeti *Karlovi z Lichtenšteina* za 600.000 kop mš., tak že kupující na summu trhovou hned při postoupení týchž statků 200.000 kop mš. na hotově a pozůstávající summu 400.000 kop ve lhůtách při sv. Jiří a Havle, počínaje od l. 1623, po 50.000 kopách složití měl; avšak celou summu dle juxty l. 1623 složil (arcit v dlouhých, špatných penězích), z kteréž summy l. 1623 ve středu den stoloování sv. Petra Waldštejn, jakožto poručník Smiřického, knížete z Lichtenšteina kvitoval a propustil, ačkoliv jemu z téže summy potom 266.666 kop slevil, poněvadž statky ty byly zpustošeny a vypáleny, i poddani na nich zchudli. (C. 215, S. 24. — D. Z. 620, A. 21 & 194, B. 16.)*

Dům Smiřický fideikommissní na Malostranském náměstí s domem *Chlupovským*, svrchu již dotčený, postoupil Waldštejn l. 1624 v dluhu 100 kop gr. českých *Maximilianovi hraběti z Waldšteina*, který tyže domy l. 1630 *Vratislavovi z Pernšteina* bez zavázání se správou (*sine evictione et absolute*, bez zaručení náhrad) přenechal. Po smrti Pernšteina l. 1631 zdělila oba domy jeho sestra Trebonia a odkázala je dne 7. února 1646 k dědictví řádu karmelitánek sv. Teresie u sv. Josefa, načež provincial Karmelitánů s cís. povolením je dne 23. března 1651 prodal *cum evictione* Rudol-

*) Z těchto statků zřídil Lichtenštejn l. 1623 pro rodinu svou stálé občerstvení (*fideicommissum familiae perpetuum*). Avšak l. 1653 dne 8. ledna zůstal se král. fiskus statků fideikommissních Kotelce a Uhříněvsí, protože dle zřízení fideikommissního od Jaroslava Smiřického učiněného tyto statky l. 1614, jak svrchu jest vytčeno, připadly Albrechtovi Janovi Smiřickému zvlášť z té příčiny, že jeho starší bratr Jindřich Jiří na rozumu byl nedostatečný, a tehdy pro provinění téhož Albrechta Jana měly býti konfiskovány (D. Z. 194, B. 16). Když pak tyže statky rozsudkem král. českého soudu zemského z dne 3. června 1654 král. fisku byly přisouzeny, a král. komoře měly býti navráceny (D. Z. Kvat. odporů nový modrý, lit. G. 23), podvolil se syn a dědic knížete z Lichtenšteina Karel Eusebius při vyjednávání s král. komorou dvorskou za ty statky král. fisku k náhradě 400.000 zl. a 20.000 měř žita a mimo to vzdal se všech pohledností a jistin, jež měl za komorou dvorskou, začež jemu statky l. 1655 jakožto statky dědičné a zpupné byly postoupeny a cís. diplomem z l. 1666 do desk zemských vloženy. (Kvatern odporů čtvrtý modrý, lit. G. 14, dne 15. května l. 1717. — C. 215, S. 24.)

fovi z Tiefenbachu, jenž je manželce své Marii Evě Al dne 27. února léta 1652 daroval a *sine evictione* odev (C. 215, S. 24.)

Druhý *dům spupný* naproti kapli sv. Martina za do Smiřickým ležící postoupil Waldštejn l. 1624 též *Maxim novi hraběti z Waldšteina*, který jej dne 19. srpna přenechal *Františkovi de Chiesa*, jehož syn Ferdinand dům dne 23. listopadu l. 1651 prodal za 5500 zl. rýn. *evictione* Markétě Anně, ovdovělé hraběnce z Thunu. (C. S. 24.)

Potom snažil se Waldštejn paní Markétu Salomenu vatovu pohnouti k tomu, aby se navrátila do země se svým a s blbým Smiřickým, o čemž svědčí list jeho Slavatové z Prahy dne 29. července 1624 zasláný — v rýmž Slavatové, kdyžby se do Čech navrátili nechtěli pohledanost její na statcích Smiřických jiné statky v landsku nabídl, (jak v žádosti jejího syna Albrechta Sl. za restituci statků Smiřických dne 2. března 1654 po jest vytčeno) — jakož i cíś. resoluce z dne 1. září l. vedle kteréž na přímluvu Waldšteina téže Slavatové y leno bylo, na statcích Waldštejinových v Čechách se z vati. (C. 215, S. 24.) — Ale Slavatová nepřijavši nabí Waldštejinovo, zůstala v cizině, a domáhala se marně i cessí krále Dánského l. 1624 statků Smiřických. Protokol listem daným ve Vídni dne 11. května 1627 opět ud bylo Waldštejnovi plnomocenství, vedle něhož mohl jako ručník a kurator blbého Jindřicha Smiřického volně n datí s jeho osobou i s veškerým jeho jméním, a oprávně i o jeho jmění poslední vůli zříditi. Podle toho usta Waldštejn pro případ úmrtí svého listem svým z dne 1. č 1627, jakým způsobem blbý Smiřický má býti zaopat s jméním jeho naloženo. (Archiv místodržít. F. 67/²⁸/₂.)

Smiřický pak vydán byl Waldštejnovi v Hamburku, ho plukovník Jan z Aldringen převzal a s jeho tehdy vychovatelem neb praeceptorem Henrychem Hugo do J poslal skrze hraběte Jana Bapt. Rivara, který zajatý plukovníky dánské s lidem jich do Čech doprovázel, a řického až do Běle přivedl. Vedle poručení Waldšte Smiřický u hejtmana panství Bělského zatím byl pone

a potom na zámku v Skalách s praeceptorem svým slušně ubytován a až do smrti své († 1630) vydržován. (Dle listu Jana z Aldringen v Itzehovn (Itzehoe) dne 29. prosince 1627 daného k Fridlandskému hejtmanu zemskému Gerhardovi z Taxis, pak dle listu hraběte Rivara v Bělé dne 29. ledna 1628 daného ke knížeti z Fridlandu, kteréž oba listy in originali uloženy jsou v archivu místodržitelském pod lit. F. 67/33.)

Po smrti Smiřického žádala jeho sestra, často již dotčená Markéta Salomena Slavatová, za navrácení statků Smiřických, které však po zavraždění Waldšteina 1634 opět byly konfiskovány a císařským generálům a plukovníkům od císaře odměnou darovány neb jinak postoupeny. (Viz Waldstein.) První žádost Slavatové o restituci těch statků neb nějakou náhradu císaři podaná a přímlovou kurfiřta Kolínského podporovaná vedle cís. resoluce z dne 12. července 1636 odevzdána byla kommissi revisionis a liquidationis k dobrému zdání, kteréž tato kommisie dle návrhu král. prokuratora císařského dne (?) února l. 1638 podala v ten smysl, že *Slavatová žádného práva a spravedlnosti na dotčených statcích nemá a mít nemůže, poněvadž sama pro provinění své l. 1621 všeho jmění svého a spravedlnosti svých byla odsouzena.* Z důvodů těch byla také její žádost odmrštěna.

Zatím při vpádu Švédův do Čech l. 1639 všechny statky Smiřické k rozkazu švédského generála a polního maršálka Jana Banera z dne 5. prosince 1639 postoupeny býti musily od tehdejších držitelů dotčené Slavatové a hned počátkem měsíce ledna 1640 odevzdány jsou jejím plnomocníkům, Janovi Jindřichovi Hubrykovi z Hendersdorfu, Jiřímu Zásadskému (jinak Jenškovi) z Gemsendorfu, Mikulášovi Holarovi z Prachenbergu a Janovi Chebدينovskému z Felsu, kteří tyto statky za času švédské okupace léta 1640, 1643 a 1648 k ruce Slavatové spravovali.

Po míru Westfálském domáhala se Slavatová l. 1650 až do 1654 statků Smiřických, po bratrovi jejím Janovi Albrechtovi Smiřickém konfiskovaných, ale žádost její byla odmítnuta cís. resolucí z dne 12. ledna 1654 z té příčiny, že tyto statky pro provinění dotčeného Smiřického po právu byly konfiskovány a jinam obráceny.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

Potom podal její syn *Albrecht Jindřich Slavata* i nematky své dne 2. března 1654, pak dne 1. října l. žádost za restituci statků Smiřických nebo za náhradu s cenností za ně; avšak ačkoliv podporován byl přímluvou královny Švédské Kristiny, předce vedle zdání král. prokurátora i kommisie revisionis z dne 26. února 1656 byl odmítnut z důvodů těch, že jeho matka po bitvě bělohorské s Františkem králem ze země utekla a potom ukončení války zanechal zinečkávajíc, s pretensí svou v čas císař. patenty vymáhající se nepřihlásila; mimo to že statky Smiřické i dle král. Jaroslava Smiřického nepřípadly na jeho matku Slavatu, nýbrž na starší její tetu Smiřickou Kateřinu s Říčan, i s dcerou svou Annou Uršulou s Roupova l. 1622 v páteř. Vítu právo a spravedlnost svou na statky Smiřické stoupila Albrechtovi s Waldšteina knížeti s Fridlandu, jež potom tyto statky právně náležely a po jeho smrti od císaře byly konfiskovány a jistým osobám darovány.

Po smrti Albrechta Slavaty opětovala touže žádostí 30. října a 10. listopadu 1656, též dne 1. března 1657 matka po něm pozůstalá *Emilia hraběnka Slavatová*, rozená z Holland-Brederode, splnomocněna jsouc k tomu od svého tchyně, dotčené Markéty Salomeny Slavatové. Tato žádost odevzdána byla vedle císař. resoluce z dne 11. listopadu a 14. března 1657 opět kommissi revisionis, která o podání danosti Markéty Salomeny Slavatové na statcích Smiřických podle dobrého zdání král. prokurátora z dne 26. května 1657 obšírnou zprávu s návrhem na odmrštění její žádosti dne 11. srpna 1657 císaři podala, a potom vedle císař. rozkazu z dne 23. září 1657 též ve zprávě své dne 19. listopadu 1658 císaři učiněné dokázala, že Slavatová se nepřihlásila s pohledaností svou ve lhůtách císař. patenty l. 1629 a 1630 vytyčených a z té příčiny že má navždy býti odmrštěna. Ačkoli k opětné žádosti své, podporované intercessí generál. stavů Belgických z dne 12. května 1657 a kurfiřta Bavorského Fridricha Viléma z dne 18. května t. r. při císaři Českém Leopoldovi, císař. resoluací z dne 23. dubna 1661 odmítnutá hraběnka *Emilia Slavatová*, opět provdaná za *Emila hraběte z Windischgrätz*, jakožto dědicka po prvním manželu svém Albrechtovi Jindřichovi Slavatovi a jeho m

Markétě Salomeně Slavatové, s pohledaností svou na pozůstalosti Smiřické, mimo statky fideikommissní, též statky po Albrechtovi Janovi Smiřickém konfiskované, *in integrum jest restituována*, tak že potom se summou 500.000 kop mš., která jí na pohledanost její 779.450 kop při kommissi revisionis byla přisouzena, od téže kommisie na držitele někdejších statků Smiřických poukázána byla. (Dle zprávy kommisie revisionis z dne 14. října 1661 a 18. března léta 1662. — C. 215, S. 24.)

Po smrti hraběnky Emilie Slavatové dotčená její pohledanost 500.000 kop mš. na statcích Smiřických vedle cís. resoluce z dne 26. července 1665 připadla jejímu druhému manželu *Bohumilovi hraběti z Windischgraetz*, jakožto dědici všeho statku jejího, a vedle cís. resoluce z dne 16. prosince 1665 ustanoveno, že jemu k vydobytí této pohledanosti na statcích Smiřických má býti nápomocen král. fiskus, jehož práva na týchž statcích též Windischgraetzovi byla postoupena. Windischgraetz však nechtěl práva svého na statcích k tomu vykázaných zvodem dobývatí, nýbrž odhodlal se pohledanosti své dostati přátelským porovnáním s držiteli týchž statků, dle kteréhož porovnání k návrhu kommisie revisionis a král. fiskálního úřadu l. 1667 pohledanost Windischgraetzova poměrně rozdělena býti měla na všechny statky Smiřické k tomu vykázané podle jich summy odhadní, tak že držitelé týchž statků, omylem neb z nevědomosti král. fisku jim darovaných neb prodaných a za 1,800.000 zl. rýn. odhadnutých, nahraditi měli Windischgraetzovi díly tyto: 1. *Hrabě de Fours* 65.000 zl. za statky Semily, Sloupno a Malou Skálu, za 100.000 zl. odhadnuté; 2. *dědicové Gertrudy La Motte* 7000 zl. za statek Navarov, za 40.000 zl. odhadnutý; 3. *dědicové Maximiliana hraběte z Waldšteina* 98.000 zl. za statky Hrubou Skálu, Trosky a Turnov, za 447.000 zl. odhadnuté, též za fideikommissní dům Smiřický odhadnutý za 18.000 zl.; 4. *dědicové Rudolfa z Tiefenbachu*, resp. *Jan Norbert hrabě ze Sternherka* 80.000 zl. za statky Jičín, Kumburk a Oulibice, odhadnuté za 300.000 zl.; 5. *dědicové po Isolani* 80.000 zl. za statky Dub Český a Fridštejn, odhadnuté za 300.000 zl.; 6. *dědicové po Piccolomini* 30.000 zl. za statky Náchod, Rysmburk a Trebešov, odhadnuté za 300.000 zl.; 7. *dědicové po*

Lamboyovi 60.000 zl. za statky Dymokury, Žlunice a Chodovice, odhadnuté za 380.000 zl.; 8. *Rudolf hrabě z Koloradu* 10.000 zl. za statek Počernice, odhadnutý za 20.000 zl.; 9. *hrabě Strossi* za statek Hořice, a jiní jisté sumy peněz.

Ale přemnozí držitelé těchto statků podali odpor proti tomuto porovnání, císař. resolucí schválenému, k nejvyšším úředníkům a soudcům zemským dne 3. července 1668 v němž odvolávali se k tomu, že dotčené statky *Smiřické* císaře řádně bez všech závad byly prodány knížeti *Fridrichu skému Albrechtovi z Waldšteina*, který summu tržbových statků na důl blbého *Smiřického* připadlé císaři na věčné úroky půjčil právě k tomu konci, aby každý, kdoby nějakou spravedlnost na týchž statcích měl, na této summě ji srovnávat mohl. Když pak po pádu *Waldšteina* jmění jeho veškeré a všecky statky císaři připadly, tak že se císař jím jako jeho dědicem a successorem stal, potom že tyto statky *Smiřické* od císaře nynějším jich držitelům byly přestoupeny deskami zemskými též bez všech závad, které o nich císař na sebe převzal a proto také je držitele týchž statků při kommissi l. 1663 za příčinou dotčené náhrady nařízené skrze prokuratora král. Českého zastávat dal. Tedy že vlastně císař jednak jako dlužník, jednak jako successor *Albrechta z Waldšteina* zavázán jest nahraditi *Windischgraetsovi* jeho hledanost na týchž statcích mu povolenou. Ostatně že ne *Windischgraetz*, jakožto dědic *Markéty Salomeny Slavatové* žádného práva k dotčeným statkům z té příčiny, že *Markéta Slavatová* pro provinění své, spáchané v čas zpourey podrobením stavův odbojných i krále *Fridricha*, s nímž ze zlého se ujela, veškeré spravedlnosti své v Čechách pozbyla.

Pro tento odpor vedle císař. resoluce z dne 7. září 1668 nakročiti se mělo na dotčené držitele statků *Smiřických* bez prodlení právním jednáním, k čemuž od císaře při české a rakouské komoře právní a dvorní nařízena byla zvláštní kommisie, před kterou věc ta konečně v pořádnost měla býti uvedena. Za tou příčinou někteří z těch držitelů učinili pořádnost s hrabětem *Windischgraetzem*, jmenovitě *hrabě Strossi*; pak *Jan Norbert hrabě ze Sternberka*, který se vázal smlouvou dne 4. listopadu 1668 učiněnou a císař. re-

lucí z dne 4. prosince 1677 schválenou Windischgraetzovi za jeho pohledanost zaplatiti 50.000 zl.; též *dědicové Maximiliana z Waldšteina* podvolili se dáti náhradou 30.000 zl., a od knížete *Karla Eusebia z Lichtenšteina* zaplacenou bylo 60.000 zl. Windischgraetzovi za Smiřické statky fideikommissní i dědičné (Škvorec a Chřenice). A poněvadž takto na summu 300.000 zl., kterou Windischgraetz za pohledanost svou na statcích Smiřických spokojiti se zavázal před kommissí dotčenou, ještě 160.00 zl. scházelo, převzala dvorská komora na sebe zapravení této summy v lhůtách ročních. Toto porovnání s hrabětem Windischgraetzem cíś. resolucí z dne 16. (22.) srpna léta 1676 bylo schváleno a témuž hraběti na dotčenou summu cíś. pojištění dáno jest. A tak tato pře dlouho trvající ke konci byla přivedena. (C. 215, S. 24.)

Fridrich Smolík ze Slavic na Mokropsech zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*. Ale poněvadž statek svůj *Mokropsy* již před smrtí svou l. 1620 Jiřímu Albrechtovi Bruknarovi z Brukšteina za 33.000 kop mš. prodal a jiných statků pozemských nezanechal; z té příčiny *synové jeho Bedřich a Jiří Albrecht* i s otcem svým dne 3. října 1623 pokuty za provinění své byli osvobozeni a uvolili se za perdon jim a otcí jejich udělený při kommissi transactionis dne 15. května 1630 král. fisku postoupiti 1200 kop mš. z jistin po otcí zděděných. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{9}$; S. 25. — Viz též Bryknar.)

Zdeněk Smolík ze Slavic na Velké Bašti, zemřel léta 1620 v trvalé vzpouře, jíž se zúčastnil a proto při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 16. září 1622 odsouzen byl *dvou třetin jmění svého*, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory ujato bylo, totiž: a) Statek *Bašt velká* (kraj Pražský, okr. Karlín, dom. Pakoměřice), tvrz a ves s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, kterýž za 16.624 kopy mš. odhadnutý l. 1623, ve středu po obrácení sv. Pavla *Albrecht z Waldšteina* za 16.624 zl. rýn. koupil a léta 1624 paní Alžbětě z Lobkovic za hotových 19.500 kop mš. prodal. Dědicům Smolíkovým měl zaplacen býti z komory české třetí díl 5541 zl. 20 kr., ze summy trhové jim náležející. (C. 215, S. 25. — Lib confisc. 2, f. 274. — D. Z. 141, D. 5; 142, C. 2 & 194, N. 5.) — b) Vsi *Bořaňovice a*

revisionis & liquidationis; není však vytčeno, zdali něčeho dosáhl. (C. 215, S. 26.)

Jiří starší Smrčka ryt. z Mnichu a na Hořicích zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil tím, že se syny svými v Táboře proti cís. vojsku bojoval a syna Adama s vojskem stavovským do Moravy a Rakous poslal; pro kteréž provinění při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 *k manství* odsouzen byl. Jeho syn Oldřich i na místě bratra svého mladšího Adama dne 13. listopadu l. 1626 přijal léno na statek po otci pozůstalý za 4510 kop mís. odhadnutý, totiž tvrz *Hořice* (dom. Chejnov, okres Tábor.) s dvorem popl., pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky a potoky, vsi Hořice Dolejší a Hořejší, s dílem vsi Kozmice, *Chodřiny* s krčmou i dvorem Domaňovským s lesy, Rodná s rybníkem, též ve vsi Hrobech třetinu podacího kostelního, jak to léta 1589 Oldřich starší Smrčka od strýců svých bratří Smrčků Petra, Mikuláše, Jiříka a Adama, synů po Janovi Smrčkovi, za 8500 kop mís. koupil. (D. Z. 167, C. 19.)

Statek ten dotčenému Oldřichovi Smrčkovi po smrti jeho bratra vedle cís. resoluce z dne 23. března 1650 proti zaplacení 1550 zl. stého peníze zadržalé quoty manské a 1500 zl. za převedení v dědictví z manství byl propuštěn. (D. dv. 7, f. 49; 68, I. f. 15.)

Jiří mladší Smrčka ryt. z Mnichu, účastniv se na místě otce svého Mikuláše nejstaršího výpravy válečné stavův povstálých, ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostaviv se před kommissi hrdelní, odsouzen byl dne 14. července 1622 hrilla, cti i statku; avšak rozsudek ten cís. resolucí z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace všeho jmění byl potvrzen. Protož pro provinění jeho i otce jeho Mikuláše statek po jeho otci jemu, jeho bratrovi *Janovi* a sestře *Alžbětě*, provdané za Jana Václava Grysla, náležející, totiž ves *Domaňšle* (kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) s dvorem poplužním, spáleným, s mlýnem, rybníky, lesy, potoky a jiným příslušenstvím, též ves *Jetřichov* (okr. Pacov.), k ruce král. fisku ujat, *Janovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* v 500 kop mís. k užívání postoupen, a za summu odhadní 2777 kop 55 gr. mís. l. 1623 dne 25. května cís. hejtmanu panství Kolínského *Janovi Václavovi Gryslu z Gryslav* prodán byl, tak

a ves Čečelice s podacím kostelním a 25 poddanými, ves Drísy (Drisch) s dvěma osedlými a dvěma vinicemi s lisem — od král. komory byl ujat, dne 10. listopadu 1621 cís. hejtmanu panství Brandýského postoupen a dne 18. listopadu 1622 k cís. fořstu připojen; potom však léta 1629 *polovice téhož statku* za 19.030 kop mš. odhadnutého, vdově Anjele Oderlinkové, roz. z Bonvicinu, a dětem pozůstalým po *Alexandru z Oderlinku* (Ordelsku), fořstmistru na cís. panství Brandýském, vedle cís. resoluce z dne 25. září 1628 za věrné služby téhož Oderlinka darována byla proti zaplacení dluhů na té polovici vězcích a zanechání fořstu přitom k ruce císaře. (C. 215, S. 26. — Lib. conf. 2, f. 172. — D. Z. 143. G. 7.)

Smrčka a jeho dcera Lidmila, provdaná Tyzlová, prodali právo a spravedlnost svou, totiž *druhou polovici statku Čečelice*, jim vedle cís. resoluce l. 1629 přisouzenou a ponechanou, za 7000 kop mš., pak sedlský dvoreček Bílkovsky ve vsi Čečelicích, dotčené dceři Lidmile náležející, za 100 kop mš. *Jiřímu Vilému Michnovi z Vacinova*, jemůž dědicové Ordelskovi též svou polovici prodali. (D. Z. 297, C. 24.) Od Michny pak l. 1637 koupila statek ten kněžna *Polyxena z Lobkovic*. (D. Z. 146, D. 27.) — Avšak Smrčka nedostal ničeho na polovici svou, která mu z komory české vyplacena býti měla. Teprv s jeho dcerou při komoře dne 5. dubna 1638 učiněn účet, dle kteréhož na díl její i s úroky z něho od l. 1622 zadržálými připadlo 13.233 kop mš.; mimo to přisouzeno jí 5000 kop mš. za všechnu pohledanost matky její *Maryanny*, roz. z Eberka, v summě 6000 kop na statku Čečelickém pojištěnou, kterouž summu jí držitel téhož statku Václav František Eusebius kníže z Lobkovic v lhůtách zaplatiti připověděl dne 5. března 1638. Po smrti její l. 1638 domáhala se l. 1641 dotčené pohledanosti za komorou českou Markéta prvé Smrčková, potom Šmuhařová, jakožto poručnice synů svých Jiřka Jindřicha a Václava Sylvestra, po Janovi Smrčkovi pozůstalých, jimž dotčená Lidmila Tyzlová všecko jmění své odkázala; avšak ještě l. 1660 syn její Václav Sylvestr o pozůstalost tu marně se ucházel. (C. 215, S. 26.)

Jiří Soběhrdský ze Soběhrd, dne 5. února léta 1629 před kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za udělení

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

f. 154. — D. Z. 154. C. 5.) — Vdova Sobková Anna Maria, roz. z Frymburku, domáhala se při kommissi revisionis ještě l. 1630 věna a pohledanosti své, na dotčeném statku jí pojištěných od manžela 5000 kop mís., z nichž jí při kommissi liquidationis již l. 1624 a též l. 1630 toliko věno její 2000 kop bylo přisouzeno; avšak neobdržela ničehož, neboť zemřela bez dědiců dříve, než věc ta byla vyřízena. (C. 215, S. 27.)

Adam Sobětický ryt. ze Sobětic, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za perdon mu udělený složit 12 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Oldřich Sobětický ryt. ze Sobětic a na Soběticích, katolík, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *polovice* jmění, žádal, aby zůstaven byl při perdonu jemu uděleném od Dona Baltasara de Marra-das již před bitvou bělohorskou. Avšak statek jeho *Sobětic* (okr. Klatov.) — tvrz a ves Sobětic s dvorem poplužním a 4 poddanými, s krčmou výsadní, lesy, rybníky a potoky, též sedlský dvůr pustý a spálený ve vsi Kosmačově — za 10.800 kop m. odhadnutý a na 7000 kop zadlužený, l. 1624 zanechán byl toliko k správě a opatrování Sobětickému, po jehož smrti připadl jeho pěti synům a čtyřem dcerám po něm zůstalým, k jichž rukám l. 1637 pro dluhy prodán byl vdově po něm pozůstalé *Voršile roz. z Kadova* za 8500 kop mís. proti složení pokuty 1390 zl., kteráž summa vedle cíś. resoluce z dne 1. července léta 1637 postoupena byla *Volfori Rozvadovskému z Něšova* na srážku jeho pohledanosti 1550 kop mís., již měl za komorou českou. (C. 215, S. 28. — Lib. conf. 2, f. 440. — D. Z. 300, D. 22.)

Fridrich Solhauz ryt. ze Solhauzu (Salhaus von Salhausen) zemřel v trvalé zpouře, jíž se zúčastnil; pročež propadl v pokutě všecko jmění své, totiž statek *Svádov* (Schwaden, kr. Litoměřic., okr. Ústí n. L.) — sídlo a ves Svádov s podacím kostelním, s dvorem popl., s vinicemi, 2 mlýny, přívozem u Labe a vsi Březí, Malšov (Malečov, Malschen), Budov, Kojetice, Volšnice (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen) a Volfmce (Vlkopesy, Wolfschlinge), jakž to Solhauz l. 1591

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARIES

za 17.000 kop mš. od strýce Jindřicha Abrahama ze Solhauzu koupil. (D. Z. 168, O. 11.) — Avšak statek ten za 20.470 kop odhadnutý vedle cís. resoluce z dne 18. srpna 1623 (publik. 3. října) dětem Solhauzovým z milosti zanechán byl *k manství*, tak že nejstarší syn *Joachym Abraham* (Jan Fridrich) dne 22. června l. 1626 na místě bratří svých let nemajících léno přijal, a jeho bratři Volf Albrecht, Gottfrid, Kristof Hendrych a Hendrych Abraham léta 1638 léno obnovili. K žádosti Gottfrida Konstantina sv. pána ze Solhauzu hejtmana kraje Litoměřického, dotčený statek l. 1659 dne 19. (24.) září z manství byl propuštěn za 20.690 zl. 24 kr., na kterouž summu Solhauz 2500 zl. odvedl, a zbytek 18.190 zl. sobě porazil na pohledanosti své, již měl za král. komorou. — Po jeho smrti prodán byl též statek pro dluhy dne 19. října 1676 knížeti *Juliovi Františkovi, vévodovi v Sasku Engern a Westfalsku* za 29.400 zl. rýn., protože manželka Solhauzová s dcerou svou téhož statku pro dluhy se ujal nechtěla. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & S. 6. — D. dv. 7, f. 32 & 63 & 68, I. f. 40. — D. Z. 152, O. 23 & 392, K. 8.) — Pohledanost Alžběty ze Solhauzu na téměř statku v 5000 kop. mš. ještě léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Jan Fridrich Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 provinění svého bez výmink osvobozen (*absolutus sine clausula*), podržel statky své. (C. 215, C. $\frac{1}{11}$.)

Jindřich Abraham Solhauz ze Solhauzu, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. pokuty byl osvobozen, tak že statek po něm pozůstaly *Sukorady* (Sukohrad, kr. Litoměřic., okr. Štětí) — tvrz a ves Sukorady s dvorem poplužním, pivovárem, chmelnicemi, vinicí, mlýnem nachlebním a podacím kostelním, vsi Hoření a Dolení Hubiny s rybníkem a potokem, Robeč. Mošnice a Urova (?) s lesy a příslušenstvím — za 35.975 kop mš. odhadnutý, ponechán byl jeho dětem, k jichž rukám l. 1623 od nejstarší dcery Solhauzové Mandaleny pro dluhy prodán byl Majdaleně Malovcové roz. Belvicové z Nostvic za 30.600 kop mš. (C. 215, S. 6. — Lib. confisc. 2, f. 175. — D. Z. 292, J. 18.)

Dědicové Solhauzovi l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere uvolili se za perdon otci udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Praze odvésti jistou summu peněz, na kterou dle listu téže kommisie dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. složití měli. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Volf Solhauz ze Solhauzu (Salhausen) na Lipém a Sloupu (Pirkštejně), odsouzen i přes přimluvu kurfiřta Saského *všeho jmění* vedle král. výpovědi dne 16. září l. 1622 při kommissi konfiskační dne 3. listopadu t. r., propadl: a) Statek *Lípu Českou* (Lipá, Lipé, Böhm.-Leipa) — zámek Lippy (Lípu), s čtvrtým dílem města Lípy se sídlem a ves Ašendorf (Aschendorf) s dvory poplužními, z nichž jeden při zámku L. spolu s dílem řečeným Petrovským, druhý u kostela Matky Boží, se vším příslušenstvím — kterýž za 9743 kop mš. odhadnutý, l. 1622 za 10.500 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina*. (C. 215, S. 6. — Lib. conf. 2, f. 175. — D. Z. 141, B. 12.)

b) Statek *Sloup (Pirkštejn, Bürgstein, kraj Litoměř., okr. Bor.)*, k němuž náležel zámek Sloup (Pirkštejn), s domem novým, k němu náležejícím, lesy a rybníky, dvory poplužní Pihelský a Pirkšteinský, vsi Langenau (Skalice díl), Arnsdorf, Plottendorf, Falkenau s hutí skelnou, Kotvice, Rodovice (Rodvic, Radvanec), Sloup (Pirkštejn), Kombt (Chomouty), Bokvan (Bukovina), Sohr (Zahořín), Cvitte (Zwitte), Lindenau (Lindava), a Velnice (Velenice), se vším příslušenstvím, jak to Anné Solhauzové, roz. Berkové, s platem Budišínským roč. 22 kop mš., s právem v Pomerské zemi po Sibylle Berkové, roz. hraběnce z Eberšteina, pozůstalým, též s domem šosovním v Starém městě pražském i se statkem Lípou l. 1616 od její sestry Anny Marie Zeidlicové za 43.000 kop mš. mimo véno Anny Solhauzové a dluhy pozůstalé postoupeno bylo. (D. Z. 190, M. 20.) Tento statek za 37.210 kop mš. odhadnutý l. 1623 od komory české koupil *Zdeněk Lev Libšteinský z Kolovrat* za 35.000 kop mš., z kteréž summy jemu vedle cis. resoluce z dne 13. května 1623 darováno bylo 15.000 kop mš. (C. 215, S. 6. — Lib. confisc. 2, f. 32. — D. Z. 141, E. 2.)

c) Statek *Markvartice* (Markersdorf) a *Habartice* (Ober-Ebersdorf, kraj Litoměřic., okres Kamenic.) — tvrz Markvar-

BIBLIOTHECA MUSEI HISTORICI PRAGENSIS

Rutha z Dirného za 12.500 kop mš. koupila (viz Ruth), byly konfiskovány k ruce knížete z Fridlandu, od něhož *Marii Majdaleně Trčkové* byly postoupeny. Tyto statky však po pádu knížete Fridlandského opět od král. fisku byly ujaty a dne 28. srpna 1638 postoupeny *Volfovi Abrahamovi Solhauzovi*, na něhož po matce jeho dotčené Apollonii připadly. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & S. 6. — Viz též Waldštejn, statek Smidary.)

Sommer viz **Zumr z Herstošic**.

Sommerfeld viz **Zumrfeld z Tumnic**.

Jan Srnovec z Varvažova, hejtman na panství Fridlandském Bělé, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 dokázav nevinu svou, pokuty pro účastenství ve zpouře byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Hynek Stařimský z Libšteina zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil; avšak při kommissi confiscationis dne 4. listopadu 1623 vedle král. výpovědi z dne 9. září t. r. pokuty byl osvobozen. Proto statek jeho *Lukavec* (kraj Jičín., dom. Bělohrad.) — tvrz a ves Lukavec a dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem a dletem ves Dobeš, jak to Karel Stařimský I. 1589 od Václava Karlíka z Nežetic za 2675 kop gr. česk. koupil (D. Z. 169, N. 18), a potom Stařimského synové Jan a Petr I. 1602 Hynkovi Stařimskému za 7000 kop mš. prodali (D. Z. 176, J. 12) — ponechán jeho dědicům Karlovi Křištofovi a Janovi Věnkovi Stařimským, kteří jej léta 1628 prodali za 6000 kop mš. *Albrechtovi z Waldšteina* (D. Z. 143, A. 5), od něhož Karlovi Křištofovi Stařimskému léta 1630 za 7000 zl. rýn. v léno byl postoupen a od císaře léta 1663 opět v dědictví navrácen. (Viz Waldštejn.)

Jiří Steinmüller, cís. mincmistr v Jachimsthalu, pro své účastenství ve zpouře při vpádu saském I. 1631, zvláště že podporoval nepříteli, při kommissi konfis. Fridlandské léta 1633 odsouzen byl všeho jmění, tak že všechny svršky jeho byly konfiskovány. (C. 215, S. 35.)

Sebastian Steinmüller, mincmistr Fridlandský, provinil se tím, že léta 1634 v měsíci září odvezl 30 hřiven stříbra do Vratislavi k nepříteli švédskému a kontrabantu se dopustil, tak že v. ecko jmění jeho k ruce král. fisku bylo ujato. (C. 215, S. 35.)

UNIVERSITÄT ZÜRICH BIBLIOTHEK

1633 ves celá pustá bez obyvatelů zůstávala) prodali s povolením komory české l. 1636 *Ondřeji Erlovi z Erdšteina* za 7000 kop mš. (C. 215, S. 44. — Lib. conf. 2, f. 257. — D. Z. 300, N. 10.)

Jan mladší Straka ryt. z Nedabylic pro provinění své v čas zpourey spáchané při kommissi konfiskační dne 9. listopadu 1622 odsouzen byl *třetiny jmění*, kteréž však není vyčteno. (C. 215, S. 44.)

Jindřich Straka ryt. z Nedabylic a na Vesci při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*. Pročež statek jeho vsi *Heřmanice* a *Vesce* (kr. Hradec Král., dom. Náchod.) v pokutě ujat a *Štěpánovi Verfenovi* k správě postoupen a potom bezpochyby paní Trčkové k panství Náchodskému ponechán byl. Mimo to z jeho jistin 3000 kop mš. připadlo král. komoře 1000 kop a úroků 1680 kop; na zbytek pak 2000 kop dáno l. 1628 Strakovi cís. pojištění (C. 215, S. 44.)

Avšak léta 1643 od král. komory ujat byl též statek *Studnický* — tvrz a ves *Studnice* (kraj Král.-Hradec., dom. Náchod) s dvorem poplužním, ves *Rybníky* s krčmou Čertovskou řečenou, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím — který Jindřich Straka l. 1625 bratru svému Albrechtovi za díl jeho otcovský a po bratru † Pyramovi 7448 kop mš. vynášející v summě odhadní 11.000 kop mš. postoupil. (D. Z. 293, F. 21.)* — Tento statek i se statkem *Vřeštovem* (viz Sigmund Jindřich Kordule), na němž Jindřich Straka s manželkou svou Kateřinou Marketou, roz. Kordulovou, 5200 kop mš. měl pojištěno, vedle poručení král. komory z dne 12. ledna léta 1643 k správě odevzdán byl *Gerhardovi Leuxen z Leuxensteina*, radovi při král. komoře české, jemuž tyto oba statky podle taxy z dne 12. března léta 1653 v summě 19.526 kop 18 gr. mš. (totiž statek *Studnice* za 4400 kop a statek *Vřeštov* za 15.126 kop 18 gr.) za jeho pohledanosti byly postoupeny a vedle cís. resoluce dne 20. prosince 1660

*) Jindřich Straka zavázal se dle smlouvy l. 1617 učiněné s bratrem svým Janem i na místě Zdeňka, Karla, Albrechta, Václava, Pyrama, Rudolfa a Ctibora, bratří jich let nemajících, že ze statku po otci jich Petrovi starším pozůstalého každému z jmenovaných bratří za díly jich po 5600 kop mš. vyplatí. (D. Z. 191, C. 27.)

UNIVERSITÄT ZÜRICH

svém po otci Heřmanovi obdržel, prodal léta 1635 za 700 kop mš. Kateřině Markétě Strakové. (D. Z. 145. A. 27.)

Petr Straka ryt. z Nedabylic a na Šonově pro účastenství své ve zpouře před kommissi transactionis dne 25. února 1629 byl obeslán, aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak odešel již l. 1628 pro náboženství ze země do Meklenburku, zanechav před tím zadlužený statek svůj *Šonov* (kraj Hradec Král., dom. Nové Město nad Met.) k správě bratru svému Janovi staršímu. (C. 215, C. 1/4.) Brzy potom se navrátilv přistoupil k náboženství katolickému a statek *Šonov* — tvrz a ves Šonov s dvorem poplužním, dvůr Třticí s mlýnem, ves Zblovy s jedním poddaným ve vsi Doubravici s rybníky a lesy (D. Z. 191, M. 9)*) l. 1641 prodal knížeti *Octavianovi Piccolomini* za 11.000 zl. rýn. (D. Z. 307, E. 4.) — Ale tato summa trhová byla k ruce král. fisku zadržena, protože Straka od král. prokuratora l. 1641 a 1644 byl obviněn, že při vpádu švédském l. 1639 nepříteli podporoval a s důstojníky švédskými korrespondoval. Ačkoliv pak Straka výpovědí 19 svědků žaloby té od sebe odvedl a vysvědčením purkmistra a konšelův města Nového Hradiště nad Metují dokázal, že v čas vpádu lidu švédského na Novém městě šlechtěně a náležitě se choval; neobdržel předce ničeho, a teprv jeho synovi Janovi Petrovi l. 1711 dotčená summa trhová byla vyplacena. (C. 215, S. 44.) —

Václav Straka ryt. z Nedabylic odešel l. 1628 pro náboženství ze země, urovnáv se o pokutu za perdon mu udělený při kommissi transactionis, tak že složil 100 zl. rýn. k alumnatu kolleje Ferdinandské u svatého Jakuba v Praze. (C. 215, C. 1/3 & S. 44.) — Statek svůj *Lhotu Řešetovu* (kraj Hradec Král., dom. Náchod) — tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem s pilou, lesy a rybníky — který za díl svůj otcovský od bratra svého Jindřicha v 6000 kop mš. l. 1625 obdržel (D. Z. 293, F. 21), prodal již l. 1626 Anně Strakové roz. Strakovně za 6000 kop mš. (D. Z. 307, H. 19.)

*) L. 1617 prodali bratři Strakové Adam, Jan starší, Petr mladší, Myslibor Pavel, na Šonově, Nedělišťích a Hořelcích, i na místě Rndolfa bratra jich let nemajícího, matce své Anně, roz. Hamzovně Bořkovně ze Zabědovic statek Šonov, po otci jich Janovi Jiřím starším Strakovi pozůstalý, za 15.000 kop mš. (D. Z. 191, M. 9.)

Zdeněk Straka ryt. z Nedabylic na Hoděčíně, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*; avšak rozsudek ten zrušení kommissee nebyl vyhlášen. Z té příčiny zůstal Straka při svém statku, a ještě léta 1630 o třetinu z téhož statku, jakož i z jistin 2000 kop mš. v pokutě propadlou se urovnal. (C. 215, S. 44 & T. 3.)

Jan Straník z Kopidlna na Hořením Lištném pro zločin stenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *třetiny jmění*, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II. Pročež stateček jeho dvůr Hoř. Lišno (Lišné) neb *Slavíkovec* řečený (nyní samota, kr. J. okr. Jilemnice, dom. Studenec), s lesy a příslušenstvím* král. komory v pokutě ujat a dne 16. října 1623 za summu 3005 kop mš. prodán *Abrechtovi z Waldšteina*, jenž dne 7. února 1624 opět *Straníkovi* za summu dotčenou v postoupil. Ze summy trhové připadla třetina 1001 kopa král. komoře. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & S. 86. — Lib. confis. f. 262. — D. Z. 141, M. 10 & 292, M. 30.)

Straník pak dne 7. ledna 1631 prodal stateček dotčený opět *Albrechtovi z Waldšteina* za 2000 kop mš. a 200 klíčného jeho manželce *Kateřině Straníkové*, roz. z *Dobrušky*, kteráž zároveň i díl svůj téhož statku jí od manžela darovaný (totiž dva osedlí s krčmou výsadní a některé chalupy v Dolním Lišném a dva osedlí s krčmou v Hořením Lišném) též *Waldsteinovi* za 1000 kop mš. prodal. Avšak Straník zůstal v držení toho statku pro nedoplatek 1700 kop mš. na summu trhovou až do l. 1638, kdy doby na poručení komory dne 26. června 1638 statek s dědicům po *Johanně Uršule Grodecké* sv. paní z *Groděna* rozené *Zarubové*, postoupen byl v jisté summě, již *Groděna* za komorou měla. (C. 215, S. 86.) — Potom po smrti S.

*) L. 1584 koupil Jan starší Straník z Kopidlna na Studeném od *Buriana Trčky* na Světlé díly ve Studenci, Lišnoj (Lišné), s lesem *Žďársko* řečeným, *Lhota* a *Nedafiz*, pak ve *Žďirci* mlýn a chalupu a všim příslušenstvím za 650 kop gr. česk. (D. Z. 68, Q. 1). K tomu koupil též Straník l. 1588 díly ve Studenci a Lišné dolo s krčmou svobodnou za 1000 kop gr. česk. od *Zbyška Šťastného* pouta. (D. Z. 69, C. 17.)

nika postoupen byl statek Lištné (Slavíkovec) — Lešno vrchní a dolejší s dvorem poplužním Slavíkovec řečený — v léno *Janovi Opitzovi z Ehrenšteina* na srážku cís. odměny l. 1636 mu udělené, a témuž l. 1658 za dědictví zpupné a svobodné byl ponechán, který jej l. 1668 prodal za 3500 zl. rýn. *Křištofovi Kotulinskému z Kotulína a Křížkovic*. (C. 215, F. 5/1. — D. Z. 466, E. 23.)

Mimo to po *Janovi Straníkovi* postoupen byl statek *Studenec* — tvrz Studenec (Studená Hora) s dvorem poplužním, lesy a rybníčky, vesničky Studenec a Ronačov (díl), s kollarurou, krčmami výsadními a příslušenstvím — *Albrechtovi z Waldšteina*, který však nezapltil pěti sestrám Straníkovým pohledanost jejich 5000 kop míš. na témž statku sirotčím, a potom jej prodal pod léno dne 5. dubna l. 1630 za 8500 zl. rýn. *Václavovi Zarubovi z Hustiřan* k ruce jeho dcery *Johanny Uršily*, kteráž pak týž statek léta 1637 za touže summu postoupila manželu svému *Jiřimu Jetřichovi Grodeckému ryt. z Grodce* (D. Z. 300, L. 29), jemuž léta 1641 za dědictví zpupné byl ponechán se statkem Poličany Bílými vedle cís. resoluce 8. července 1638 za 3450 zl. rýn. (D. Z. 147, J. 1.) — Viz Albrecht z Waldšteina.

Burkhard Střela z Rokyc na Cerhenicích, Štěpánově a Krucenburku, kommissář při direkcí stavův odbojných, volil Fridricha falckraběte na království České a jeho syna za čekance a byl v té příčině relatorem ke dskám zemským. Pro toto provinění při kommissi konfiskační odsouzen všeho jmění, avšak z cís. milosti dne 3. listopadu 1622 *pod léno* zanechány mu byly statky jeho, totiž: a) *Cerhenice* (Crhonic, kr. Čáslav, okr. Kouřim.), k němuž náležely tvrz a městečko Cerhenice, dvůr poplužní, řečený Starý, ve vsi Ratěnicích (kdežto „Nový dvůr“ v téže vsi od matky Střelové, *Johanny* rozené Švihovské, jeho dětem odkázaný nebyl v léno potažen); dílem vsi Dobřichovice (Dobřichov), Pečka, Cerhinka (Cerhenky), Blyné a Nučice, ves celá Radimek, dvě krčmy a tři chalupy, řečené Nové místo (Nové město, Neuort). — b) *Libodřice* (Libodržice, kr. Čáslav., okr. Kouřim.), totiž ves *Libodřice*, na onen čas k panství Kolínskému náležející, kterou otec Střely Mikuláš od císaře Rudolfa léta 1591 koupil (D. 137, N. 4), a k tomu Burkhard Střela l. 1615

UNIVERSITÄT LIBRARY

Jindřich Střela z Rokyc, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 odsouzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Křivsoudov* (kr. Čáslav., dom. Dolní Kralovice), k němuž náležely hrad a městys Křivsoudov s mlýnem a pivovárem, s podacím kostelním, s pěti dvory popl.; vsi zápisné s platem k záduší Křivsoudova, Strojetic s mlýnem, Němichovice (Mnichovice) s tvrzí pustou a podacím kostelním, Jenikov, Jizbice (Jistbice), Dobříkovice, Nekvasovice, Černíci (Černčice) Lhotka, Palčice a Chrastovice; vsi dědičné Sudislavice, Jenišovice, Paseka a Votrotice (Otročice) s příslušenstvím, jak to l. 1550 Jindřich Střela od Jindřicha Kekule ze Stradonic za 4250 kop gr. českých koupil. (D. Z. 53, D. 29.)

Statek ten po bitvě bělohorské l. 1620 od cís. vojáků kapitána Štěpána Draghy v Pelhřimově ležících byl vydrancován, tak že žádných svrškův ani dobytka na něm nezůstalo, a manželka Střelova od kapitána Draghy i několik set ovcí jí pobraných po 24 gr. vyplatiti musila. Potom též statek za 85.129 kop míš. odhadnutý, od komory české léta 1622 koupil za 84.529 zl. *cizozemec Hugo ryt. z Hallweilu*, jemuž ze summy trhové poražen byl dar z milosti 6000 zl. vedle cís. resoluce z dne 10. ledna 1623. (C. 215, S. 46. — Lib. conf. 2, f. 289. — D. Z. 153, A. 15.)

Třetina Střelovi z milosti ponechaná měla mu vydána býti z komory české; obdržel však toliko 1000 kop míš. dne 22. ledna 1623, pak 3000 zl. dne 24. května 1623; mimo to měl mu Hallweil ze summy trhové dne 29. května 1623 zaplatiti 10.000 zl., na kterouž summu ničeho neobdržel. Zbytek této třetiny, po smrti Střely l. 1623 synovi a dědici jeho *Štěpánovi* přisouzený, obnášel po srážce dluhů toliko 18.115 zl. — Avšak z této summy *Štěpán Střela*, kterýž pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 *třetiny jmění* byl odsouzen, propadl 6038 zl., tak že toliko na 12.077 zl. léta 1630 cís. pojištění obdržel. Potom odešel Štěpán Střela ze země a slouže ve vojsku švédském v bitvě u Lützen dne 6. listopadu léta 1632 padl. Pročež při kommissi konfiskační *Fridlandské* léta 1634 opět odsouzen byl dotčené pohledanosti své 12.077 zl. rýn., kteráž Albrechtovi z Waldšteina měla při-

MUSEUM LIBRARIUM

C. $11\frac{1}{41}$ & S. 45. — Lib. conf. 2, f. 102. — D. Z. 295, E. 22.) Z těchto statků postoupili Jesuité z jistých příčin statek *Nové Sedlo* l. 1629 *Kristianovi Podbušovi*. (D. Z. 143, H. 26.) — c) Čtyry chalupy ve vsi *Hořenici* (okr. Kadaňský, dom. Poláky), pod šos města Kadaně náležející, dne 11. září l. 1623 postoupeny byly cíś. radovi *Augustinu Šmidovi ze Šmidtbachu*. (C. 215, S. 45.)

Dcery po Strojetickém pozůstalé, Rosina a Kateřina prodaná za Bohuslava Karla z Doupova, žádaly l. 1623, aby jim na srážku dvou třetin, otcí jejich z milosti zanechaných, k jejich výživě 1500 kop. mš. z komory české bylo vydáno; není však v aktech, zdali něčeho na svou pohledanost dosáhly. (C. 215, S. 45.)

Jindřich Strojetický ze Strojetic, katolík, podepsal přísahu stavův odbojných, ale při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty osvobozen, podvolil se za perdón mu udělený při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit 1500 zl. na *collegium nobilem* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$ & C. $11\frac{1}{41}$.)

Václav Strojetický ze Strojetic na Řepanech, v čas zpourey, již se účastnil, prodal statek svůj Řepany (okr. Žlutický dom. Chýše), tvrz a ves s dvorem poplužním, odhadnutý za 14.858 kop mš. na újmu král. fisku. Avšak že přijal víru katolickou i syny své v ní vychovati přislíbil, k návrhu kommisie transactionis dne 9. června 1628 za perdón mu udělený vedle cíś. výpovědi dne 14. srpna 1628 měl zaplatiti jenom pokutu 400 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S. 45. — Lib. conf. 2, f. 409.)

Jan Strupín ryt. ze Strupín (Stropín z Stropin), odsouzen všeho jmění, propadl summu 750 kop. gr. česk. (1500 kop mš.), již měl na statku Stěžerském pojištěnou. (C. 215, P. 20.)

Jan mladší Strupín ryt. ze Strupín (Stropín) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 provinění svého v čas zpourey byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Křištof a Vilém Strupínové ze Strupín (Stropín) obesláni byli l. 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnali o pokutu za udělení perdónu; dle zprávy posla komorního *Křištof* již předtím zemřel, *Vilém* však bezpochyby ze země se vystěhoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

KRAJSKÁ BIBLIOTÉKA V PRAZE

Adam Studenecký ryt. z Pašiněvsi, při kommissi král. kační dne 13. června 1623 odsouzen *třetiny* jmění, pro a) Statek *Krchleby* (okr. Čáslav.) — tvrz a ves K. s dv. poplužním, pivovárem, mlýnem, lesy a rybníky — kter. 13.689 kop míš. odhadnut, avšak od Studeneckého s. lením král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1628 dluhy prodán byl za 13.430 kop míš. *Marii Magdaléně kové*. (C. 215, S. 49. — Lib. conf. 2, f. 324.) — b) *v městě Čáslavi*, léta 1623 od král. komory v pokutě zůstal pod správou cíś. rychtáře až do léta 1633, avšak nejvýš zpustošený t. r. toliko za 150 zl. odhadnut a Stud. ckému byl postoupen. (C. 215, C. 10 & S. 49.) — c) *na Horách Kutných* v Panenské ulici ležící, postoupený Stud. neckému a jeho manželce l. 1630 od Johanny Luk. roz. z Dobřenic, pro náboženství ze země odešlé, od cíś. táře též v pokutě byl ujat, avšak potom l. 1636 vdově Stud. necké Markétě, roz. z Dobřenic, postoupen. (C. 215, S. 49.)

Za třetí díl král. fisku z dotčených statků v pokutě zející uvolil se Studenecký při kommissi transactionis l. 1628 složit 1500 kop míš., kteréž na poručení komory dne 1. září 1635 odvedl. (C. 215, S. 49.)

Michal Studenecký ryt. z Pašiněvsi na Hradešíně od dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se rovnal o pokutu za udělení perdonu, nepostavil se ještě l. 17. února 1630; neboť dle zprávy posla komorního o něm nevěděl, tak že bez pochyby ze země pro náboženství odešel. (C. 215, C. 1/4.)

Václav Studenecký ryt. z Pašiněvsi při kommissi král. kační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. 1/1.)

Albrecht Šťastný Suda (Lukavský) Řenecký z Řeneč, Jetřichův, pro účastenství své ve zpouře při kommissi král. kační dne 2. října 1623 vedle král. výpovědi l. 18. srpna odsouzen byl všeho jmění; ale poněvadž již v měsíci lednu l. 1624 králi Ferdinandovi II. zase věrnost zachovati přísahou z milosti zůstaven jest při *třetině*, kteráž jemu z kr. české měla býti vydána. Statek jeho, tvrz a *dvůr* svo. poplužní ve vsi *Jesenici* (kr. Hradec Král. okr. Nové M.

n. M.) s příslušenstvím, který Suda l. 1617 od Štastného Panského za 5300 kop mš. koupil (D. Z. 191, G. 7), teprv dne 24. února 1628 v pokutě ujatý, odhadnut za 3740 kop mš. a ponechán byl Sudovi pro dluhy 7140 kop mš. vynášející proti zaplacení dvou třetin král. fisku náležitých. (C. 215, R. 1 & S. 51. — Lib. conf. 2, f. 220.)

Jan starší Suda Lukavský ryt. z Řeneč hlasoval pro zavření krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckého, jemuž přísahal a konfederaci podepsal. Avšak jsa katolík, při kommissi konfiskační dne 14. srpna 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 složit k alumnatu sv. Jakuba 100 zl., kteréž dle listu upomínacího téže kommisce z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří měl zaplatiti. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Jan Suda Lukavský ryt. z Řeneč při kommissi konfiskační dne 20. prosince 1623 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$.)

Jetřich Suda Lukavský Řenecký ryt. z Řeneč a na Orlici, bratr Albrechtův, složil hned v měsíci lednu 1621 králi Ferdinandovi přísahu věrnosti a poddanosti; nicméně l. 1623 od král. prokuratora při kommissi konfiskační z účastenství v povstání obviněn, složil odpověď svou v spisu k odvodu nevin své a pro zrušení kommisce konf. nebyl odsouzen. Aby však obvinění toho byl osvobozen a mohl podržeti statek svůj *Orlici* (Erlitz, kr. Hradec Král., okr. Žamberk.), *) uvolil se při kommissi transactionis dne 12. února 1628 porovnáním a úmluvou za udělení perdonu dáti 2000 kop. mš., kteréž do komory české odvedl, tak že mu vedle cíś. resoluce z dne 18. března 1628 perdon byl udělen.

Ale poněvadž později se vynašlo, že Suda na újmu král. komory jmění své svědomitě neudal, zavázal se Vilém Alexander Vitanovský z Vlčkovic jakožto poručník syna Hynka Jetřicha Vitanovského, pozůstalého po bratru jeho Mikulásovi z jeho manželky Doroty, dcery Jetřicha Sudy, k zaplacení všech pohledaností fiskálních na statku Orlickém složit 10.000 zl. rýn., za kterouž summu dědic Sudy, dotčený Jetřich Vitanovský, vedle cíś. resoluce z dne 20. října 1659,

*) Statek *Orlici* — zámek a ves Orlici s dvorem poplužním, pivovár-m, mlýnem, a ves Mistrovice (díl) s příslušenstvím — koupil l. 1565 za 2500 kop gr. česk. Suda z Řeneč od Buriana Strachoty. (D. Z. 57, J. 20.)

dne 26. června 1660 všech dalších nároků komory české zproštěn. (C. 215, C. 1/4, S. 51 & Z. 13.)

Jiří Konrad Suda Lukavský z Řeneč a na Hořejší vici, katolík, provinil se v čas zpourey tím, že přistoupl k konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, sňešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fr. Falckého. Pročež při kommissi konfiskační vedle král. vědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen *polovice* jmění, p statek svůj polovici *Lukavice horní* (kr. Plzeň., okr. Pře který jemu vedle cí.s. resoluce z dne 22. října 1624 za s odhadní 5311 kop. mš. opět prodán byl proti zap 200 kop mš. do komory české, a zapravení dluhův na statku vězících. Statek ten, teprv l. 1636 po zaplacen tčené summy do desk zemských vložený, zdědil po jeho syn Markvart Jan; dcera pak Dorota Alžběta, pr vdaná Klenovská, potom Říčanová, dědila po matce své řině, roz. z Widerspergu, pohledanost její na témž v 3000 kop mš., již se děti její ještě léta 1677 don (C. 215, S. 51. — Lib. conf. 2, f. 342. — D. Z. 299, M. Mimo to propadl Suda polovici z jistiny své 1000 ko (C. 215, S. 51.)

Petr Suda Lukavský ryt. z Řeneč a na Nemilkově u se zpourey jako Jiří Konrad Suda; protož při kommissi kační dne 30. května 1622 odsouzen *třetiny* jmění, p statek *Nemilkov* (Nemělkov, kr. Písek, okr. Sušice) — a ves Nemilkov s dvorem poplužním, pivovárem, lesy nky i jiným příslušenstvím, a vsi Brancíkov, Radvan poddaní s potahem), Tvrdoslav (Drosclau díl), s krčm sadní na Makově, dvě chalupy s dvorem poplužním Zahrádku — který l. 1616 od Jana Petra Černína z Ch za 20.700 kop mš. koupil. Statek ten již l. 1620 před bělohorskou od Dona Martina de Hoëff-Huerta mocí vá ujat, potom v summě odhadní 13.853 kop mš. pluku Baltasara de Marradas postoupen a vedle cí.s. resoluce 17. června 1627 se statky Velharticemi a Mokrosuk Václav Otakar Perglar) dne 15. listopadu 1628 za 50. rýn. prodán byl Donu Martinovi de Hoëff-Huerta, cí.s. v radě a nařízenému nejvyššímu. (C. 215, S. 51. — Lib 2, f. 360. — D. Z. 144, C. 20 & 297, Q. 2.) — Vd

Donu Huertovi prodala l. 1649 týž statek za 7000 zl. *Jaroslavovi Kocovi hraběti z Dobruše*, jehož dědicové jej beze vsi Zahrádky za 11.000 zl. prodali. (C. 215, S. 51.)

Suda Lukavský neobdržel ničeho na dvě třetiny z milosti mu zanechané; i jeho synové, Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přibík, u veliké chudobě žijící, marně se domáhali této spravedlnosti své a postoupili ji strýci svému, který se jich v bídě jejich ujal, a Viléma a Přibíka až do smrti jejich při sobě choval. (C. 215, S. 51.)

Vilém mladší Suda Lukavský (Řenecký) z Řeneč, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 15. září 1623 odsouzen byl k *manství*; avšak rozsudek ten pro zrušení kommisce nebyl vyhlášen. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Sudek z Dlouhé (von Langendorf) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za účastenství ve zpouře osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 100 zl. rýn., na kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 50 zl. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Křištof Sudek z Dlouhé (v. Langendorf) v čas zpoury dal se potřebovati za hejtmana nad lidem krajským, s nímž k oblehání města Budějovic táhl, potom se utekl s manželkou a dětmi ze statečku svého do zámku a města Rožmberka, po jehož vzetí skrze hraběte z Buquoye l. 1620 po 13 měsících u vězení byl držán. Ačkoliv se pak s Buquoyem o perdou vyrovnal, předce při kommissi konfiskační dne 14. června 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, ale rozsudek ten pro zrušení kommisce nebyl ohlášen. Teprv dne 27. června 1630 obeslán Sudek před kommissi revisionis, odevzdal pokuty za třetí díl král. fisku propadlý 400 kop mš. z jistin, kteréž měl na statcích Švamberských. (C. 215, C. 1/4 & S. 52.)

Erazm Matyáš ze Sudetů (Šudetů, a *Sudetis*) na Vstupách při kommissi konfiskační dne 21. července 1623 dvou dílů statku svého odsouzen a při třetím díle z milosti zanechán jest. Stateček jeho *Vstupy* řečený (při městě Budějovicích ves zaniklá) v těch letech dokonce popálen a zbořen byl, tak že toliko grunty k němu náležející pusté zůstaly, jichž se pan *Servác* ujal a je ještě l. 1637 v držení a užívá.

MUSEUM LIDSKÉ

vání měl. Mimo to ujal se jeho *zahrady při městě Budvicích* Emanuel Fryčka.

Takto všeho statku svého zbaven v nouzi a ne-
chudobě své žádal Erazym Matyáš ze Sudetů při k-
české l. 1630, aby mu postoupena byla pozůstalost
200 kop míš. po sestře jeho, která s manželem svým
štofem Wieserem z Aichu l. 1624 pro náboženství do
Görlice Horních Lužic se odstěhovala. Po jeho smrti žáda-
bratr *Zikmund Matyáš ze Sudetů* l. 1637, aby dětem po l-
movi Matyášovi zůstalým na porážku téhož třetího dílu
losti jim zanechaného dotčená zahrada při městě Bud-
cích byla postoupena. (C. 215, S. 90.)

**Karel Sigmund (Hora) Sudkovský z Hendrštorfu (Hen-
dorfu)**, jsa chudý, sloužil za jiné ve vojsku stavovském
bitvě bělohorské však vstoupil do cís. služby vojenské a
při kommissi transactionis dne 21. července 1629 be-
kuty byl perdonován. (C. 215, C. 1/4.)

Oldřich (Hora) Sudkovský z Hendersdorfu učinil se ú-
zpourey tím, že l. 1619 sám osobně ve vojsku stavov-
sloužil a l. 1620 jednoho šlechtice za sebe vypravil. A-
něvadž po bitvě bělohorské přijal víru katolickou a vy-
zase přísahu věrnosti králi Ferdinandovi, při kommissi
actionis dne 21. července 1629 pokuty za udělení pe-
osvobozen, podržel dvůr svůj poplatný v knížectví Fric-
ském i jistinu 600 kop míš. (C. 215, C. 1/4 & R. 1.)

Jan Sudlice (Sudlička) z Borovnice a na Lhotce pro
účastenství ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kom-
transactionis k vyrovnání se o pokutu za perdon mu udě-
ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Ch-
ském. (C. 215, C. 1/4.)

Simeon Sušický ze Sonnenšteina, radní Starého
pražského, provinil se v čas zpourey tím, že dne 8. č-
l. 1618 od direktorův a správců zemských zvolen b-
stavu městského s Václavem Maštěrovským z Jizbice
kommissary a opatrovníky kolleje jesuitské u sv. Klir-
v Praze po vypovězení Jesuitů z království Českého; po-
snešení stavu městského o zvolení Fridricha falckrabě-
krále Českého dne 26. srpna 1619 stavům vyšším
shromážděným v známost uvedl; též že zvolen byl

na sněmu dne 25. dubna 1620 mezi osoby nařízené k přehlížení starých dluhův od předešlých králů vzdělaných k tomu konci, aby dluhy zemské odměňováním jistých osob vzdělané byly kassírovány a v nic přivedeny. — Pro tato provinění, zvláště pak z té příčiny, že od Jesuitův hned po bitvě bělohorské obviněn byl vydrancování kollegia (viz Maštěrovský), opatřen byl Sušický vězením na poručení knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 s jinými náčelníky povstání, potom při kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi z dne 26. května 1621 odsouzen dne 19. června t. r. *hrdla, cti i statkův* a dne 21. června *oběšen* s Janem Kutnaurem na jednom trámu vystrčeném z okna radnice Staroměstské. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & $\frac{16}{100}$.)

Jméni jeho všechno již předtím bylo konfiskováno, totiž:
a) *Dům nárožní* v Starém městě pražském jdouc k masným krámům vředním vedle Zlaté Štiky ležící, od starodávna u *Kravův* řečený, který l. 1622 za 3130 kop míš. odhadnutý vedle dekretu král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina z dne 25. února 1623 prodán byl *Pavlovi Drahnětickému z Weisenberku* za 800 kop gr. českých, tak že kupující na summu trhovou hned na hotově složil 300 kop česk. do úřadu rentmistrského, zbytek pak v lhůtách o sv. Jiří od l. 1624 počínaje po 50 kopách gr. česk. zaplatiti měl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 318. — C. 215, S. 53.)

b) *Dům u Jandů* řečený s pivovárem a sladovnou, v Starém městě pražském v osadě sv. Haštala vedle domu Šleinicovského a pivováru Matyáše Jirkovského z Dívína obostranně ležící, l. 1593 za 1000 kop gr. česk. koupený, který vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 30. září 1621 k užívání obdržel měšťan Staroměstský *Michal Peček Smržický z Radostie* za summu 1000 kop míš. k potřebám válečným půjčkou. (C. 215, P. 2 & S. 53. — Lib. obligat. caerul. 5, f. 221.)

c) *Místo Kulna* (též Poustka) řečené, plankami ohražené, za klášterem sv. Anežky v Starém městě pražském při vodě ležící, které za 50 kop koupil Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, měšťan Staroměstský. — Dříví však v této Poustce se nacházející převezeno bylo do domu Německého a vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 15. prosince 1621 darováno bylo klášteru bratří Milosrdných. (C. 215, S. 53.)

d) *Vinice* čtyry korce míry držíci s lisem, na *V* před branou Kartauskou (Újezdskou) ležící, od Suš. l. 1618 za 1200 kop mš. koupená (Lib. contract. 19, f. 1) které se o své újmě zmocnil hrabě Michna z Vacinova na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 22. prosince byla postoupena, a od něho *Šimonovi Švabovi* (Schwaab) 2000 kop mš. prodána. (C. 215, E. 4, P. $\frac{2}{3}$ & S. 53.)

Ale poněvadž vdova po Sušickém pozůstalá, Anna Šenvicova z Libína, se Sušickým měla společné statků (Lib. contract. caerul. 3, f. 191), přisouzeno jí bylo re knížete z Lichtenšteina z dne 26. srpna 1623 její věn kop mš. a jistina 5058 kop mš., kterážto pohledanost v s 7558 kop mš. jí ze statků vytčených měla býti zapl Tuto summu odkázala Anna Sušická l. 1627 *Jakubovi* manželu svému zasnoubenému a zamluvenému, jemu 25. srpna 1628 od cí. rychtáře a úředníků šestip Starého města pražského byla přisouzena, tak že na této pohledanosti jemu cí. resolucí 30. dubna 1623 pos byl *dům u Jandů* [pod b) uvedený] v summě 5919 ko proti zaplacení dotčených 1000 kop Michalovi Pečkovi i Kulna pod c) dotčená, pak 1000 kop mš. na dům u nedoplatených. (C. 215, S. 53. — Lib. contrac. caerul. 3, f. 1)

Jan Svatkovský ryt. z Dobrohoště přistoupil ke ko raci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jako i snešení o zavržení krále Ferdinanda a zvolení kurfiš dricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro provinění při kommissi konfiskační dne 9. prosince 16 souzen *dvou třetin* jmění, propadl statek *Dražice* (kr. okr. Bechyň.), tvrz a ves s dvorem poplužním, pivo mlýnem, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který za s odhadní 5220 kop mš. dne 25. února 1623 koupil *Lipovský z Lipovice*. (C. 215, S. 55. — Lib. conf. 2, f. 1 D. Z. 141, F. 20 & 292, B. 2.)

Přech Svatkovský ryt. z Dobrohoště, bratr Jana, o byl, že se zúčastnil sám osobně výpravy do Morav Rakous, pak že po bitvě bělohorské v Táboře pi se zavřítí dal. Pročež při kommissi konfiskační d 1623 odsouzen *třetího* dílu jmění, propadl statel (okr. Bechyň., dom. Veselíčko), ves a dvůr popl

nem. rybníky, lesy a vším příslušenstvím, za 5002 kopy míš. odhadnutý, který dne 26. března 1623 za 5000 zl. lehkých peněz (625 zl. dobrých peněz) koupila *Polyxena kněžna z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, S. 55. — Protoc. condemnat. f. 499. — Lib. conf. 2, f. 45. — D. Z. 141, G. 4 & 292, C. 2.)

Svatkovský neobdržel ničeho na dvě třetiny, z milosti mu zanechané; též jeho manželka Anna, roz. Údrčka z Kestřan, potom provdaná Dobranovská, marně se domáhala pohledanosti své 2300 kop míš. na statku Svatkovicích. Teprv syn Svatkovského Přeč, který 18 let při cí. vojsku sloužil, léta 1657 odvedl obvinění od otce svého, dokázav, že týž l. 1621 jenom z přinucení v městě Táboře meškal, a při obležení téhož města cí. vojskem s hradeb městských se spustil zanechav tam manželku, dívky i jmění své, a s největším nebezpečím života (stříleliť naň Táborští se zdí) k Donu Baltasarovi de Marradas se odebrav, témuž všemožně radou svou byl nápomocen. Protož žádal Přeč za navrácení statku otcovského, dokládaje, že prodejem téhož statku, který za 12.000 kop míš. stál, za tak nepatrnou summu náramně zkrácen byl král. fiskus i jeho otec, tak že kněžna z Lobkovic ani obilí, při témž statku zanechané, summou trhovou nezaplatila (bylť l. 1623 korec žita za 21 kop míš.). Avšak Přečovi za jeho pohledanost pojištěno bylo po dlouhém vyjednávání vedle cí. resoluce z dne 16. června 1658 toliko 3500 zl. z mateřského podflu, pak 1894 zl. místo dvou třetin po jeho otci ponechaných. (C. 215, S. 55.)

Václav Svatkovský ryt. z Dobrohoště účastnil se zpourey, jako Jan Svatkovský, tak že při kommissi konfiskační odsouzen byl *polovice* jmění, avšak rozsudek ten pro zrušení kommisie nebyl ohlášen. Teprv vedle nařízení kommisie revisionis dne 18. dubna léta 1630 jmění jeho v pokutě bylo uято, totiž: a) Zbytek summy trhové 11.000 kop míš. za statek *Petrovice* (kr. Tábor, okr. Sedlčan.), který Svatkovský od manželky své Elišky měl postoupený a jej *Bohuslavovi Ritterovi z Gross-Öttingu* za 18.000 kop míš. prodal, a na tuto summu toliko 7000 kop obdržel. — b) Jistina 7000 kop míš., kterou Svatkovský měl na panství Orlickém. — Z toho všeho připadlo do král. komory 9000 kop míš. (C. 215, S. 55 & 83.)

zpupné dědictví koupil Václav nejstarší *Vratislav z Mitrovic* za 530 kop míš. s polovicí dvora svobodného v též vsi svobodníkovi *Václavovi Dvořákovi* odňatého, pak s dvorem svobodným ve vsi *Chotělsku* (Chotilsko, okr. Dobříš.), jež svobodník *Václav Dlačů* v pokutě pro své provinění v čas zpourey propadl. (C. 215, lib. conf. 2, f. 215. — Lib. contract. f. 333.)

Daniel a Tobiáš Šarfenbergrové (Scharfenberg) z Šarfenberku a Lindenthalu a při městě Chrudimi, obesláni dne 5. února 1629 před kommissi transactionis k složení pokuty za udělení perdonu, nedostavili se; neboť dle zprávy posla komorního Daniel neměl jmění žádného a byl hejtmanem v Ptačně, Tobiáš pak již předtím zemřel. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Václav Šárovec ze Šárova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 23. května 1623 odsouzen *k manství*, ohlásil, že nemá žádných statkův dědičných. Po jeho smrti bez dědicův mužských l. 1626 vedle nařízení komory české dne 27. prosince 1628 jmění jeho v pokutě bylo ujato, zvláště 1390 kop míš., které Šárovec l. 1612 manželce své Žofii, roz. z Řízenska, věnoval. Tato pak marně se domáhala dotčené summy při kommissi revisionis. (C. 215, C. 1/10; P. 21 & S. 56.)

Jetřich Šatný z Olivetu a na Hlízově sloužil ve vojsku stavovském a padl v bitvě na Bílé hoře. Statek po něm pozůstalý *Hlízov* (kr. Čáslav, okr. Kutn. Hora), *) ves s dvorem poplužním, podržela jeho manželka Estera, roz. Skalská z Dubu, potom opět provdaná za Jana Ludvíka Pagaje, pak po třetí za Filipa Jakuba Engelmajera, která na témž statku mimo věno své 6000 kop. míš. ještě jistinu 6150 kop míš. měla, a jej dceři své Alžbětě z druhého manželství zanechala. Po smrti Estery prozradil její třetí manžel provinění Šatného; pročež statek Hlízov l. 1636 v pokutě byl ujat a svěřen k správě a opatrování Adamovi Rotlebovi ze Žaboklik, jehož manželka Žofie, sestra dotčené Estery, poručnicí byla nad její dcerou Alžbětou, kteréž pak toliko jistina 6150 kop míš. z téhož statku byla prisouzena. O statek Hlízov ucházel se l. 1648 opat kláštera Sedleckého, který na něm 600 kop míš.

*) Díl vsi Hlízova, totiž dva dvory poplužní s tvrzištěm starým a příslušenstvím koupil Šatný l. 1602 za 6600 kop míš. od bratra svého Václava. (D. Z. 178, H. 25.)

třetinu v pokutě propadlou 6348 kop do král. důchodů měl odvésti. Po jeho smrti l. 1626 připadl týž statek jeho bratrovi *Pavlovi*, jehož synovi *Augustinovi Arnoštovi* teprv l. 1656 do desk byl vložen. — Dle účtu komory české l. 1628 připadlo na třetinu král. fisku náležející, po srážce dluhův do 13.885 kop míš., toliko 1720 kop. (C. 215, S. 74. — Lib. conf. 2, f. 216. — D. Z. 152, L. 26.)

Arnošt Šíc ryt. z Drahenic při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství své ve zpouře zproštěn, potom pro náboženství ze země se vystěhoval. (C. 215, C. 1/8.)

Mikuláš Šíc ryt. z Drahenic na Poříčí, Borovém a Nedanicích pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko v této pokutě od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Poříčí* (P. červené, Pořešice, Kron- oder Roth-Poritschen, kr. Plzeň., okr. Přestic. a Klatov.),*) k němuž náležela tvrz Poříčí v nově vystavěná a vsi Poříčí, Kokšín, *Borové* (Borov), Vřeskovice, společná ves *Dolejší Střebejčiny* (Třebejčina, Střebetín, Třebetín malý), Vosym (Osy), společná ves Plot (Oplot, Amplatz), *Hořejší Střebetín* (St. veliký), *Nedanice*, Nedaničky; vsi společné Kbely, Jině (Jinín, Jino) a Zelené; ves Kaliště a krčma v Nezdicích, s dvory poplužními, mlýny, pilou při mlýně Řinickém, ovčiny, řekou, rybníky, lesy, chmelnicemi, pivovárem, cihelnou a podacím kostelním. Tento statek odhadnutý za 87.127 kop míš. l. 1623 dne 19. srpna prodán byl za 84.802 kopy 21 gr. míš. *cizozemci*, cís. plukovníku a komorníku, *Filipovi Adamovi svob. pánu z Kronbergu*, jemuž darem ze summy trhové poraženy byly dvě třetiny král. fisku náležející v 56.543 kopách 54 gr. vedle cís. resoluce z dne 3. listopadu 1623, tak že toliko třetinu Šícovi ponechanou za-

*) Tvrz a ves *Poříčí* s mlýnem, též mlýn ve vsi Jiníně s poplužím, dědinami, lukami, lesy, řekami a příslušenstvím, koupil l. 1569 Mikuláš Šíc z Drahenic od Jindřicha Mladotv z Jilmanic za 2300 kop míš. (D. Z. 59, M. 17.) — Vsi *Hořejší a Dolejší Třebejčiny* s rybníkem Bezděkov rečeným a kusem lesa koupil l. 1595 Albrecht Šíc od Heralta Říčanského Kavky z Říčan za 3000 kop míš. a k tomu postoupil Říčanskému dvůr (holé stavení) v městě Švihově. (D. Z. 171, D. 13.) — Tvrz *Nedanice* s dvorem poplužním, ovčínem, cihelnou, mlýnem pustým, pivovárem, lesy a rybníky koupil Šíc l. 1615 od Jana Adama Janovského z Janovic za 18.000 kop míš. (D. Z. 189, C. 9.)

ČESKÝ NÁRODNÍ MUSEUM

platil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 380. — D. Z. 15 C. 26 & 620, B. 24.)

b) Vsi *Plíškovice, Rastely a Sochovice* (kr. Písek, okr. Březnic.), od statku Poříčí oddělené, koupil l. 1623 za summu odhadní 2325 kop mš. královský prokurátor *Přibík Jeniš z Újezda*, který je k Březnici připojil. (C. 215, S. 80. — Lib. conf. 2, f. 51. — D. Z. 141, E. 1 & 194, J. 13.) — c) Jisti 27.917 kop mš. (C. 215, S. 80.)

Mimo to odsouzen byl *Šic* pro provinění své při vpádu saském l. 1631 při *kommissi Fridlandské* dne 16. ledna 1631 k pohledanosti své, již měl za Jindřichem Černínem. (C. 215 C. 1/7 & C. 10/34.)

Dle účtu komory české dne 8. května l. 1655 případ z veškerého jmění *Šicova* 115.045 kop vynášejícího na dlužnou třetinu král. fisku náležející 76.696 kop, a na třetinu *Šicova* a jeho dědicům ponechanou 38.348 kop, na kterouž summu *Šic* již l. 1623 ze summy trhové za statek Poříčí 28.267 kop obdržel, tak že jeho dědicům a věřitelům ještě 10.081 kop vydati se mělo. Avšak do účtu tohoto nebyla pojata summa za vesnice *Jenškov* prodané. (C. 215, S. 80.)

Jan Bartoloměj Širntyngar ze Širntyngu (*Schirntinger*) přistoupil ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich sněšením o zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha Falckého na království České a jeho syna na českého, a byl v té příčině relátorem ke dšským zemským při sněmu generalním l. 1620. Pro toto účastenství ve zpouštění při *kommissi konfiskační* dne 3. listopadu l. 1622 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž před jeho úmrtím l. 1623 bylo konfiskováno, totiž: a) Statek nápadní *Tureč* (Turč, Turtsc, kr. Žatec, okr. Doupov, dom. Maštov.) — tvrz a ves *Tureč* s dvorem poplužním a pivovárem, a ves *Obrovice* (Wobersdorf, Vobory) s dvorem poplužním, dvěma mlýny, podacími kostelními a příslušenstvím — kterýž za 16.909 kop mš. odhadnutý, od král. komory vedle císař. resoluce z dne 14. července léta 1623 koupil *cizosemec* nejvyšší císař. lieutenant *Gottfried Hübner* za 17.409 zl. rýn. a za touže summu vedle císař. resoluce z dne 8. ledna l. 1624 postoupil *cizosemci Baltasarovi Cicogni*. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 181. — D. Z. 15 F. 10 & H. 2.)

b) Ves *Tři Sekery* (Dreihacken, kr. Cheb., okr. Kinžvart.) a ves *Hledsebe* (Siehdichfür) s 20 poddanými, 6 rybníky, s dvorem poplužním Novým řečeným, při němž bylo luk na 100 vozů sena a chovalo se 100 krav, 10 volů, 300 ovcí — kteréž za 15.246 kop míš. odhadnuté l. 1623 byly prodány *Janovi Albrechtovi z Heimhauzen*, avšak vedle cís. resoluce z dne 4. června 1627 postoupeny za 16.114 zl. rýn. bratřím *Janovi Reinhardovi a Vilémovi Metternichům z Winneburgu* na přímluvu jejich strýce Lothara, arcibiskupa Trier-ského, a k panství Kinžvartskému (viz Zedvic) připojeny jsou.*) (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 441. — D. Z. 143, M. 15.)

c) Ves *Holostřevy* (Holletzried, kr. Plzeň, okr. Stříbro, dom. Kladruby) s 16 dvory sedlskými a 3 chalupami, pak ves *Benešov* (Benešovice)**) se 13 sedláky a 4 chalupníky s dvorem poplužním, též dvůr poplužní *Výrov* u lesa ležící, pustý, při němž mlýn též pustý, což vše v summě odhadní 11.206 kop míš. na poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 13. července 1623 a vedle cís. resoluce 20. září l. 1624 bylo postoupeno *klášteru Kladrubskému* náhradou za vesnice Lštín, Honosice, Všekary a Hradišťany, kteréž na onen čas klášteru odcizené a k statku Čechovskému připojené, potom léta 1623 s panstvím Týnem Horšovským viz Popel z Lobkovic) Maximilianovi sv. pánu z Trautman-dorfu za 18.678 kop míš. byly prodány. (C. 215, K. 16 & S. 60. — Lib. conf. 2, f. 260. — D. Z. 153, J. 24 & 27.)

*) Ves *Malý Hledsebe* (Klein-Siehdichfür), ves *Dolejší Hledsebe* (Gross-Siehdichfür) s krčmou svobodnou, se clem, rybníkem a mlýnem poplatným (jménem Gestelmühl); ves *Tři Sekery* (Dreihacken) a ve vsi Hořejší Vsi (Oberndorf) čtyry lidi osedlé; ves *Klein-Gropitzreuth* s rybníkem a mlýnem a ve vsi Tysové tři lidi osedlé a kus lesu nad vesnicemi Malým a Dolejším Hledsebe ležícího do 10991½ provazců, s dvěma rybníky a vším příslušenstvím — koupil Bartoloměj Širntyngar l. 1606 od císaře Rudolfa II. od panství Tachovského za 10.025 kop 36 gr. míš. (D. Z. 180, F. 6.) — V smlouvě trhové vymíněny byly k ruce J. M. C. hory měděné při vsi *Tři Sekery*, v nichž se ročně přes 1000 centů mědi vyrábělo; hornictvo pak i obyvatelé od císařů Rudolfa a Matyáše vedle obyčejných svobod horničných osvobozeno bylo desátku ze stříbra a z mědi na 15 let, pak od císaře Ferdinanda II. ještě na 5 let. (C. 215, S. 60.)

**) Osedlí ve vsích Holostřevích a Benešově, k panství Ošelínskému náležející, měli od někdejších pánův ze Švamberka obdarování takové, že svými statky svobodně říditi, a k tomu, kdy a kde se jim líbilo, dříve napřed znáti pánu, vystěhovati se mohli. (C. 215, S. 60.)

pil (D. Z. 54, M. 18); též ves celá *Svatý Kříž* (Heiligenkreuz) se clem, s podacím kostelním, a *Zadní Chodov* (Hinterkotten), pak ve vsi Goderyš (Godrisch, Jadruše) jednoho člověka a ve vsi Witingereytu dva osedlé, též lesy s lukami v nich na 15.000 provazců držící, dva rybníky, potůčky, se vším příslušenstvím, jak to léta 1606 od panství Tachovského král Rudolf II. Jobštovi Adamovi Širntyngarovi za 21.114 kop 40 gr. míš. dědičně prodal. (D. Z. 179, M. 13.) — Tento statek od komory české dne 14. května 1621 v summě 10.000 kop míš. byl zastaven cís. plukovníkovi a tajné radě knížete Bavorského *Theodorovi z Hamhauzu* (*Haimhausen*), pak l. 1623 za 51.889 kop míš. odhadnutý vedle cís. nařízení prodán *Jindřichovi hraběti Šlikovi* za 60.000 kop m. Avšak na přimluvu knížete Bavorského vedle cís. resoluce z dne 20. března 1623 zůstaven byl cizozemec *Theodor z Haimhausen* při témž statku za 50.000 kop míš., z kteréž summy jemu vedle cís. resoluce z dne 27. března 1624 darováno bylo 25.000 zl. rýn. (C. 215, S. 60. — Lib. conf. 2, f. 128. — D. Z. 153, H. 3.)

Manželka Širntyngarova Anna Marie, rozená z Perglasu, marně žádala za navrácení statků jí náležejících, které od král. komory se statkem Chodovou Planou Theodorovi z Haimhausen byly postoupeny, totiž: a) Statek *Promenhof* (kraj Cheb., okr. Plan., dom. Chodová Planá) předešle k zámku Tachovu pod léno přináležející, s dvorcem k němu přikoupeným, s krčmou v Ranšteynu s dědinami, lukami, lesy, mlynem, rybníčkem, lidmi osedlými a příslušenstvím, tak jakž to l. 1614 od krále Matyáše Širntyngarová za dědictví způpné a svobodné měla postoupeno. (D. Z. 136, P. 29.) — b) Statek *Khoau*, který Širntyngarové l. 1618 od Evy Widerspergerové za 3500 kop míš. byl prodán. Mimo to domáhala se Širntyngarová dlouho věna svého 3000 zl. rýn., pak pohledaností svých 393 dukátův a 780 zl. rýn. na statcích manželu jejímu odňatých. (C. 215, S. 60.)

Jošt Jindřich Širntyngar ze Širntyngu (Schirntinger von Schirnting) a na Schönwaldu, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. srpna 1623 odsouzen k manství, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Šenwald* (*Schönwald*, kr. Cheb., okr. Tachov.), sídlo s dvorem poplužním a

vedle král. resoluce z dne 12. prosince 1626 za 60.322 kopy mš. ponechán jest *Albrechtovi z Waldšteina*, tak že ze summy trhové 50.000 kop mš. odvésti měl Linhartovi Helfridovi hraběti z Meggau (Mekau), cíš. nejvyššímu hofmistru na porážku jeho pretense, již tento za císařem měl. Waldstein pak l. 1628 týž statek pod manství Fridlandské uvedl, pak některé lesy od téhož statku k panství Hořickému připojiv, ostatní statek na tři díly oddělil, z nichž dva v léno za 34.907 zl. prodal a třetí díl v summě 44.288 zl. za léno dědičné daroval. (Viz Waldstein fridlandská léna.) (C. 215, C. $\frac{1}{10}$. S. 17. — Lib. conf. 2, f. 275. — D. dvorské 7, f. 29; 68, f. 34 & 53, f. 83. — D. Z. 142, P. 18 & 294, E. 29.) — Mnozí z věřitelův domáhali se marně ještě l. 1668 pohledaností svých na dotčeném statku pojištěných. (C. 215, S. 17.)

Daniel Škreta Šotnovský z Závovic, bratr Pavlův, na onen čas l. 1603 sekretář při komoře české, potom 1615 mezi defensory konsistoře pod obojí zvolen, pak l. 1618 jeden z direktorů stavu městského, podepsal a zpečetil konfederaci, hlasoval pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Frdricha Falckého, dal se potřebovati s jinými k opravení justifikace a dedukce svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále. Protož ujel po bitvě bělohorské i s manželkou svou Juditou ze země, a při kommissi exsecutionis odsouzen byl dne 5. dubna 1621 vedle král. výpovědi z dne 16. dubna t. r. hrdla, cti i statku, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Jméno pak jeho všecko v pokutě bylo ujato, totiž:

a) *Dům* v Starém městě pražském, v osadě sv. Linharta mezi domy Františka Cortesy a Anny Kirchmayerové ležící, který od komory české za 2200 kop mš. odhadnutý vedle cíš. resoluce z dne 31. května 1623 dekretem knížete z Lichtensteina dne 19. července 1623 cíš. hejtmanu panství Slavkovského *Theodorykovi Šimonovi Wahlovi z Lilienova* (v. Liebenau) za 1000 kop gr. česk. (2000 kop m.) byl prodán, tak že toliko 1000 zl. zaplatil a ostatní summa z milosti mu za jeho věrné služby byla darována. (C. 215, S. 18. — Lib. contract. caerul. 3, f. 323.)

b) *Dům* se zahrádkou v Novém městě pražském v rohu na Židovské ulici proti masným krámům všedním ležící, který Škreta l. 1619 *Markétě Prosečové* roz. z Dubu za 5000 kop

piti, odešla ze země do Freibergu. Ze statků svých prodala před odchodem svým toliko *mlýn Šerlinkovský* N. Himmelsteinovi; *dům* pak svůj v Starém městě pražském na rohu proti dveřím kostela Tejnského ležící, u *Černého jelena* řečený, teprv l. 1629 skrze plnomocníka svého prodala *Ondřeji Laynhauzovi z Břevnova* za 2500 kop m., na kterouž summu toliko 1000 kop závdavku obdržela. (Lib. contract. caerul. 3, f. 413.) Ostatní summa trhová 1500 kop l. 1633 od král. komory byla ujata, protože Škretová sirotky své s sebou ze země vyvedla a nazpět nevypravila. Předce však z této summy vedle nařízení komory české dne 7. srpna 1641 vykázán byl jejímu synovi *Karlovi* jeho díl 750 kop mš., za kterouž pohledanost, s úroky na 4355 zl. vzrostlou, vedle dekretu komory české 23. října 1668 *Karel Škreta*, na ten čas měšťan Starého města pražského a *výtečný malíř*, z jistin, po odsouzeném Kašparovi Uzlarovi zamlčených a od Škrety udaných, obdržel 1200 zl., a mimo to cís. pojištění na 1166 zl., ostatku pak pohledanosti své k ruce císaře se vzdal. (C. 215, S. 18 & U. 5.) Viz též Uzlar.

Jan Konrad Šleglovský z Šicendorfu a Vilém, bratr jeho, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu podle snešení stavův odbojných o konfederaci s jinými zeměmi učiněné, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Za toto provinění, kteréž jim při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 a dne 10. března 1623 bylo prominuto, zavázal se *Vilém* při *kommissi tractationis de pio opere* l. 1629 k alumnatu kolleje Ferdinandské u sv. Jakuba v Praze dáti 466 zl. 40 kr. rýn., na kterouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ještě 233 zl. 20 kr. o sv. Jiří t. r. odvésti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Buryan Šlechta Všehrdský z Všehrd s Jeronymem Jiřím a Václavem z Všehrd při kommissi konfiskační dne 3. října pokuty za účastenství své ve zpouře byl osvobozen. *Buryan* pak l. 1629 zavázal se za pardon mu udělený při kommissi *tractationis de pio opere* složit 278 zl. 15 kr. rýn. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze, a vystěhoval se pro náboženství ze země do Freibergu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jetřich Šlechtín ze Sezemic na Puchéri, při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 vedle král. výpovědi z dne

aby se vyrovnal o pokutu za perdon mu udělený; avšak již předtím zemřel. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Albrecht Šlejnic z Šlejnic (Schleinitz) zemřel dne 26. března 1620 v čas zpourey, jíž se zúčastnil. Protož všecko jmění po něm pozůstalé od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: 28.000 kop míš., zbytek to summy trhové za statek *Šluknov*, který Šlejnic l. 1618 Otovi Štaršedlovi za 100.000 kop míš. prodal. (Viz Štaršedl.) — Vdově Šlejnicové Anně, roz. z Říčan, opět provdané z Schellendorfu, její pohledanost na statku Šluknovském při kommissi liquidationis i s úroky na 12.215 kop míš. byla přisouzena; avšak po její smrti synům *Janovi Jiřímu a Volfovi Ladislavovi z Šlejnic* při též kommissi toliko 3000 kop na tu pohledanost dne 6. září 1628 přiřknuto a při komoře české pojištěno bylo. Mimo to měl bratr Šlejnicův Ladislav na témž statku 3000 kop míš., kteréž postoupil Anně Regině Šlejnicové, roz. z Jagehorn, jíž při kommissi liquidationis dne 3. října l. 1623 byly přisouzeny. — Po srážce dotčených pohledaností v 6000 kopách připadlo z vytčeného zbytku summy trhové král. komoře 22.000 kop míš. i s úroky z nich zadržálými. (C. 215, S. 64.)

Buryan Šlibovský ze Skřivan na Šlibovicích a Vyklecích, účastnil se zpourey tím, že byl mezi relatory na sněmu generalním l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekanice král. Českého. Pro toto provinění, ačkoliv již v měsíci lednu 1621 zase vykonal králi Ferdinandovi přísahu věrnosti a oddanosti, předce při kommissi konfiskační dne 26. října 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění svého, kteréž však za tou příčinou všecko v pokutě té bylo ujato, totiž: a) Statek *Šlibovice* (Slivovice, kr. Jičín, okr. Král. Městec, dom. Chlumec), tvrz a ves Šlibovice s dvorem poplužním a ves Loučice (Lovčice) s podacím kostelním, dvorem poplužním a ovčínem. — b) Statek *Vykleky* (dom. Chlumec), tvrz a ves Vykleky s dvorem poplužním a ves Kněžičky s dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem. — Tyto oba statky od král. komory za 62.500 kop míš. odhadnuté postoupeny byly dne 3. listopadu 1621 *Albrechtovi z Waldšteina* (C. 215, C. $\frac{1}{7}$), pak l. 1627 od císaře *Václavovi Vchynskému z Vchynic* s jinými statky směnou za panství Kolínské. (Viz Jestřibský Karel.) (C. 215, C. $\frac{1}{5}$)

nýbrž i s králi Denemarským, Švédským a s Benátčany i s jinými členy sv. říše. Ještě po bitvě bělohorské měl na statcích svých najatý lid vojenský, sám pak ujel ze země. Protož při kommissi hrdelní dne 5. dubna vedle král. výpovědi z dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito.

Jmění jeho všecko hned v pokutě bylo ujato, totiž:
a) Jistina 6500 kop míš., z nichž 3500 kop vedle cíś. resoluce z dne 26. září 1627 *Otovi Nosticovi z Nostic* bylo postoupeno.

b) Statek *Doupov* (Duppau, kr. Žatec), jehož rozsah na ten čas není uveden, k němuž však l. 1546 náležela tvrz Doupov s dvorem poplužním a půl městečka Doupova s podacím kostelním, vsi Trmová (Dürmaul), Prachomety, ves pustá Bezděkov, vsi okolo sv. Vojtěcha s podacím kostelním, Oleška (díl) se clem a Kozlov (díl), jak to vše v dluhu 1700 kop gr. česk. od Jana Ježka ze Strojetic l. 1543 zástavou držel Hugo hrabě z Leisneku, a pak tohoto dcera Brigida, manželka Albina Šlika obdržela (D. Z. 84, B. 29); — pak polovice městečka Doupova a vsi Prachomety, Vous (Waus, zašlá), Kryn (Sachsengrün, Zakšov), Rednice, Tyrflies (Dörfler), Tunklperk (Dunkelberg, zašlá), též pusté vsi (pustotiny) Vrans, Strkbiceny, Gottesacker a Krynles (Grünlas), pak vsi Tocov, Petersdorf, a ves pustá Choterstorf, jak to dotčený hrabě z Leisneku a jeho dcera Brigida l. 1546 od bratří Jana Beneše a Václava Maštovských z Kolovrat za 2200 kop gr. česk. koupila (D. Z. 7, J. 23) a synu svému Křištofovi Šlikovi, otci Jana Albína zanechala. — Tento statek od komory české za 42.766 kop míš. odhadnutý, prodán byl za 41.000 zl. *cizozemci Donu Vilémovi Verdugo*, krále hispanského válečné radě, jemuž ze summy trhové, cíś. resolucí z dne 14. července 1622 na 49.894 zl. zvýšené, poraženo bylo 35.000 zl., které mu z cíś. milosti za zajetí mladého knížete z Anhaltu v bitvě bělohorské odměnou byly vykázány. (C. 215, S. 65. — Lib. conf. 2, f. 179. — D. Z. 153, A. 23.)

c) Panství *Falknov* (Falkenau, kr. Cheb.) — zámek a město Falknov v dvorem poplužním, řečeným Ausen (Aussenhof), a kusem lesa řeč. Solda, od starodávna k Honoczgrynu (Honnensgrün) náležejícího, s plavením dříví na řece Cvotě,

s podacím kostelním, mlýnem panským a jiným příslušenstvím; vsi Dolejší Rychnov (Ober-Reichenau) s dvorem a pluzním, Hořejší Rychnov (díl, 6 osedlých), Butnagryn (Wuttengrün, díl), v Čiticích (Zieditz) 8 osedlých, v Tejšově (Theisgrün, díl), v Těšvici (Teschwitz) 7 osedlých, v Cvotě (Zwoda) díl dvorů kmetských s platem; vsi celé Hořejší a Dolní Neugrün s příslušenstvím; též vsi od předků Volfa Šlika zámku král. Loketského, kteréž prve manství byly, přikoupené, zejména Hozlbach (Haselbach), Kunichswehr (Künichswehr, Königswerth), Nová Rola (Neu-Rolla, Neurohlau), Nolesgryn (Nallesgrün), Rolesgrün jinak Pirndorf (Birndorf), Lobs (díl), Lomnice (Lambnitz, Lanz, díl), a dva dvory přičleněné v Harthu blíže Falknova ležící; ve vsi Rozmysli (Rossmeisl) 13 osedlých, vsi celé Staré Sedlo (Altsattel), Gryšow (Schwant), se vším příslušenstvím, jak to l. 1553 Ferdinand I. Volfovi Šlikovi z manství propustil a k dědictví do desk vložití dal (D. Z. 11, C. 21); a jak podle privilegia města Falknova od Kristofa Šlika l. 1587 dne 10. října uvolněného vesnice k panství falknovskému náležející (zejména Neu-Rolla, Rossmeisel, Ober- und Unter-Neugrün, Lambnitz, Zwotta, Haselbach, Zitzitz, Teischow, Unter- und Ober-Reichenau, Schwandt, Grün, Pirndorf, Wuttinggrün, Königswerth, Teschwitz und Alt Sattel) povinny byly pivo od štanův Falknovských odbírat (D. Z. 68, R. 2); též plat s roční 15 kop gr. míš., který od 12 svobodníků panství Falknovského za 7 celých a 1 polovici dvorů odváděti se měl, jak též plat od krále hraběti Kristofovi Šlikovi l. 1599 za 500 kop míš. prodán byl. (D. Z. 173. F. 27.)* — Mimo to k těmž panství dle odhadu l. 1622 náleželo lesův jedlových, smrkových a něco i dubových 10 léčí po 24 tenatech, ka-

*) Na panství Falknovském bylo lidí osedlých l. 1622 dle odhadu v městě Falknově 173 i s 16 pohořelými; ve vesnicích pak 263, z nichž pohořelých 46 a statků pustých 5. Tito poddaní na nejvýše ožení platili ročně platův stálých: úrokův 260 kop míš., platu za nežení na lov 59 kop; husí úročnic 12 po 10 gr., slepic 549 po 6 kuřat 21 po 3 gr., vajec 68 1/2, kopy, jedno po 1 den.; robot bylo: ožení 361 den po 15 gr., hnoje vosení 15 dní po 15 gr., žení 842 dní po 6 sekání trav 104 dní po 8 gr., hrabání na lukách 128 dní po 3 gr., 44 dní po 2 gr., setí 135 dní po 4 gr.; mimo to povinni byli s Hraběteho Tejna, 19 osedlých, sežeti a svázati všechno obilí k stravě a platu, k robotě pak 120 dní po 4 gr.; též osedlí a některých vesnic povinni byli jistou částku luk posekati a trávu usušiti, při třech dvo-

po 20 sázích délky; rybníků násadních 10 na 280 kop kaprů a plodových 20 na 125 kop plodu: luk na 570 vozů sena a 240 vozů otavy a jiné příslušenství.

Toto panství od král. komory dne 4. července 1621 zastavou dáno bylo *Heřmanovi Černínovi z Chudenic*, císař. hejtmanu Starého města pražského, kterýž se ho však brzy vzdal, protože od císař. vojska zcela bylo zpustošené. Neboť (dle odhadu l. 1622) zámek celý byl vydrancovaný a vytlučený, takže v něm ani oken, ani kamen ani dveří nezůstalo; v sedmi dvorech poplužních, v nichž se předešle chovalo krav dojných 240 a jalového dobytka 190 kusův, na ten čas nebylo ani jednoho kusu dobytka, též žádných svrškův; mimo to z těch dvorů vypáleny byly tři do základů a dva na polo, ostatní pak z části sbořeny, jakož i šest ovčínů, v nichž se předtím chovalo 2000 ovcí; i dědiny orné při těch dvorech na 16 lánů byly na ten čas neoseté, poněvadž lidé poddaní, kteří je robotou vzdělávali, o koňstvo a všecken dobytek přišli. — Z těch příčin dotčené panství od komory l. 1622 poprvé za 37.560 kop, po druhé toliko za 52.204 kopy míš. odhadnuté, prodáno bylo téhož roku jenom za 45.000 kop míš. *cizozemci Otovi Nosticovi ryt. z Nostic*, jemuž ze summy trhové poraženo darem 25.000 zl. vedle císař. resoluce z dne 20. září 1622, pak 15.833 zl. platu zadržalého za jeho službu dvorního rady říšského. (C. 215, S. 65. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z. 153, C. 22.) Otto z Nostic, jemuž l. 1627 od císaře darován byl též plat neb desátek z hor cínových ve Fryspachu ležících k statku Falknovu každoročně vycházející, připojil pak statek Falknov fideikommissu dne 16. dubna 1630 zřízenému ze statkův Heinrichsgrünü, Řehlovic a Hliňan. (D. Z. 144, D. 5.)

Konečně přisouzena byla l. 1654 král. fisku po Šlikovi jistina 2000 kop míš. i s úroky od l. 1619 zadržalými per 4419 kop, tedy v jedné summě 6419 kop míš. (C. 215, S. 65.)

poplužních k stravě do 134 dní dělati (1 den počítajíc po 6 gr.), 111 later dříví dělati po 4 gr.; sýrcův úročních bylo 287 po 6 gr., mimo to ze 6 vesnic sýrcův z každé krávy po jednom po 4 gr., z nichž na ten čas knězi 10 sýrcův a vrchnosti 30 náleželo; žita osepního odváděli 70 korbů velké míry po 1 kopě míš., pšenice 3 mírky, ovesa 160 korbů po 30 gr. a lnn 470 žemní (žemlí) po 1 gr. — tak že summa všech platů stálých 834 kopy míš. vynášela. (C. 315, S. 65.)

Manželce Šlikové Johanně, roz. z Wildenfelsu, pov. bylo na její pohledanost 12.832 zl. vynášející toliko 500 na kterouž summu l. 1628 cís. pojištění obdržela. (C. C. $\frac{1}{3}$.)

Joachym Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasau z Lokte na Heinrichsgrünü, při kommissi konfiskační dne 1. června 1623 odsouzen k manství, přihlásil se téhož roku pak dne 16. června 1626 k přijetí léna na statek svůj *Heinrichsgrün* (Jindřichovice, kr. Cheb., okr. Kraslic), k němuž náležely zámek a městečko Heinrichsgrün s dvorem poříčním, mlýnem a pilou, vsi Hermesgrün, Šeft a dvůr kůlní v Kirchbergu, Altengrün, Silbergrün (důl), Mohr, Weizen, Rhoda a *Winklov* (zašlá), s hamry železnými i spravedlivými horní a vším příslušenstvím, jak to Anna Slavatová, roz. Šliková, po otci svém zdédila a l. 1611 Joachymovi Šlikovi za 44.000 kop m. prodala. (D. Z. 137, N. 2 & 189, A. 2.) Avšak statek ten Šlikovi pro dluhy v 29.000 kop m. v něm vězící z obzvláštní cís. milosti zanechán byl na jiný způsob, že vedle cís. resoluce z dne 8. května 1627 na jehož po smrti Šlikové uděleno bylo nápadnictví *Otovi svob. z Nostic* za jeho věrné služby. Šlik pak týž statek s cís. svolením dne 18. října 1627 vedle smlouvy dne 22. října 1627 uzavřené postoupil v manství jakožto fideikommiss *Nostic* proti zaplacení dluhů vytčených a vydávání ročního odtahu 1000 zl. jemu a jeho manželce na čas jejich života. *Nostic* pak téhož léta přijal léno na týž statek, který po jeho smrti l. 1631 zdédil syn jeho *Jan Hertvík z Nostic*. Tento však nechtěl Šlikovi, ze země pro náboženství katolické, deputát dotčeny odváděti, tak že Šlik přinucen zadržalé mu summy 4250 zl., vedle cís. resoluce z dne 12. listopadu 1636 mu přisouzené, exekuci se domáhati a dne 12. května 1637 ve věci té na císaře samého se obrátil. Léta 1658 statek Heinrichsgrün Janovi Hertvíkovi z Nostic z manství byl propuštěn proti složení 3000 zl. (C. 215, C. 216 & S. 65. — D. dv. 7, f. 17 a 38; 68. I. f. 23. — D. Z. O. 19.)

Joachym Ondřej Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasau a z Lokte, pán na Svijanech, jeden z hlavních původců povstání Českého, vyslovil se již na sněmu l. 1617 dle

června proti přijetí a vyhlášení arciknížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě nemilost jeho způsobil. Potom od l. 1618 byl mezi náčelníky zpourey, jsa jedním z defensorů, pak direktorů, správcův a rad zemských stavu panského, dal se potřebovati v rozličných kommissích stavův odbojných (viz Fridrich z Bílé), též k spisování důležitých listů jazykem německým; byl při vyhození král. místodržících, o jehož usnešení se věděl, neboť téhož dne o 8. hodině ráno vyslaným Slanským důvěrně oznámil, že hrozné a neslýchané věci uhlídají, obzvláště jak se stavové proti rušitelům majestátu podle spravedlnosti zachovají; sám pak při té příležitosti obořil se na Slavatu a Martinice připomínaje jim křivdy, které z nabádání Jesuitův straně evangelické činívali; vyzval s Václavem Vilémem z Roupova při sjezdu dne 31. července 1619 stavy, aby všickni konfederaci zpečetili a přísahou potvrdili; hlasoval o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Falckého; byl v legaci od stavů vypravené k nově zvolenému králi Fridrichu Falckému, jež ve Waldsasu zvláštní řečí uvítal, žádaje, aby se nezpěchoval revers stavům odvésti a s celým dvorem hned s vyslanými direktory do Prahy se odebrati ke korunování. Za panování Fridricha ustanoven za nejvyššího sudího zemského a za landvogta v Hořejších Lužicích, přehlížel a opravil s jinými justifikaci a dedukci svobodného práva stavů král. Českého k volení sobě krále, a dal ji vytisknouti; pak při generalním sněmě všech sjednocených zemí dne 25. dubna 1620 zpečetil a podepsal konfederaci a radil k tomu, aby smlouvy starobylé se sousedními zeměmi, zvláště s kurfiřtem Saským byly obnoveny, a konfederace se stavy sjednocenými v Nizozemí uzavřeny; přimlouval se též za zvolení Fridricha Jindřicha, staršího syna krále Fridricha, za čekance král. Českého. — Pročež hned po bitvě bělohorské ze země ujel a nenavrátiv se dle patentu dne 17. února 1621, při kommissi executionis dne 5. dubna a král. výpovědí dne 16. dubna 1621 odsouzen byl *hrdla, cti i statkův*, do klatby dán a jméno jeho na šibenici přibito. Avšak potom, zdržuje se v Saském městě Fridlandu u svého přítele pana z Redern, tam k rozkazu kurfiřta Saského dne 18. března jat byl a strávil přes devět neděl v Drážďanech u vězení, teprv 27. května odevzdán na hrad Pražský před kom-

missi exsecutionis, při níž dne 29. května odsouzen byl hro-
tak, že mu nejprv pravá ruka utata, potom tělo za žele-
čtvrceno a na rozcestí rozvěšeno, hlava pak s pravicí na ve-
mostu Pražského přibita býti měla; ale podle král. výpově-
z dne 3. července 1621 učiněna mu ta milost, že dne 1.
června byl stat, dříve však pravice mu utata a s hlavou
dotčené věži vystavena.

Jméni pak jeho všecko hned v pokutě bylo uято, totiž
a) Panství *Svijany*, k němuž náležela tvrz Svijany s dvorem
poplužním, dvůr poplužní Dařenský (Dařenice) s pivovárem
půl města Turnova, vsi *Nudvojovice* s dvorem popl., Lažan-
Modřice, Všeň, Mokrej, Borčice; dvůr Hvozdecko; vsi Žd-
Přišovice, Loučky, Penčín, Doubí, Podolí, Břehy, Březi-
Blata, Loukov, Sezemice, Drahotice, Oujezd, Soběslavice, V-
tanovice, Padořavice, Střižovice, Jirsko, Havlovice, Vlasti-
řice, Třtí, Sedlišky, Vrchovina, Sedlejšovice, Jivina, Radoš-
Radlo, Rychnov, Dobrávůda, Košová, Dalešice, Kličnov, J-
novsko (zašlá), Šiškovice a Pěničov (Pěňčov), s podacími
stelními, mlýny, rybníky, potoky, lesy a vším příslušenstvím,
jak to l 1610 Šlikovi manželka jeho Anna Kateřina, roz.
Smřic, v dluhu 100.000 kop mš. postoupila a Šlik l. 1610
druhé manželce své Voršile Žofii, roz. z Opperstorfu, ve vě-
jejím 10.000 kop gr. česk. zastavil. (D. Z. 94, G. 18.
D. Z. 136, P. 28.) — b) Statek *Kurovodice*, dvůr poplu-
s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, který l. 1610 Š-
od Fridricha Rausendorfa z Špremerku za 2900 kop m-
koupil. (D. Z. 183, Q. 9.) — Tyto statky, za 76.021 kop
odhadnuté, koupil od komory české dne 22. července 16-
Albrecht z Waldšteina s panstvím Velšským (viz Turn-
170.000 zl. rýn., z kteréž summy si porazil 100.000 zl. k p-
třebám válečným půjčených. (C. 215, C. 1/3 & S. 65.
Lib. conf. 2, f. 267. — D. Z. 141, A. 10.) — Viz též Wa-
stein.

Mimo tyto statky konfiskován byl díl summy trhu
2000 kop mš. za dům *Langenbrukovský*, v čas zpou-
Šlika koupený za 15 000 kop mš. (C. 215, P. 2.) — V
Langenbruk.

Vdově Šlikové *Uršule Žofii*, roz. z Opperstorfu, prve p-
vdané Žerotínové, věno její 10.000 kop gr. česk. na stat-

Svijanském pojištění, recessem knížete z Lichtenšteina dne 17. února 1623 vedle cís. resol. 23. července 1622 od Albrechta z Waldšteina l. 1623 jistotou bylo pojištěno. (D. Z. 136, P. 28.) — Téže vdově na snažnou prosbu ze zvláštní milosti císařské vydána byla hlava Šlikova s pravicí dne 9. května 1622 s věže mostské sňatá a přiložena byla k tělu nebožtíka do hrobu pod kazatelnou u sv. Salvatora v kostele německém. (C. 215, S. 65.)

Kašpar Šlik svob. pán z Holejče, hrabě z Pasaunu a z Lokte, ujel po bitvě bělohorské ze země jenom na snažnou prosbu manželky své, která se strachovala lidu Polského statky drancujícího a plenícího. Proto při kommissi konfiskační odsouzen byl *k manství*; avšak strýc jeho Fridrich Šlik prokázal nevinu jeho, tak že vedle král. výpovědi z dne 30. května l. 1623 pokuty byl osvobozen, a navraceny mu byly statky, již od král. komory ujaté, totiž:

a) Panství *Planá* (kr. Cheb.) — zámek a město Planá s dvory poplužními, vsi Výškov a Kříženec; tvrz *Caltov* s dvorem poplužním, ves Týnec s dvorem popl., vsi Německé a České Jadruše, Brod s dvorem popl., Hostičkov (díl); tvrz a ves *Ottenreyt* (Otín) s dvorem poplužním, s podacími kostelními a příslušenstvím — jak to l. 1575 Moric Šlik odkázal manželce své Barboře, roz. z Landšperku (D. Z. 20, H. 5), a tato druhému manželu svému Fridrichovi Šlikovi, po němž statek ten jeho strýc Kašpar zdědil.

b) Statek *Kočov* (Gotschau, kr. Cheb., dom. Plan.) — tvrz a ves Kočov s dvorem poplužním, vsi celé Sedliště Vysoké s dvorem poplužním a podacím kostelním, Hlína Pustá (Hlinné) s dvorem poplužním, Zdůle (Zdoly), Jemnice, Lhota, Klíčov a Oustí, dílem vsi Pavlovice, Damnov, Koroděje (Korojedy), Gumpolec (Kumpolec), Oldřichov, Lom a Neblažesov (Neblahosov), též ves pustá Velká Ves — který léta 1602 Fridrich Šlik od bratří Ferdinanda a Blažeje Gryspeků z Grys-pachu za 47.000 kop míš. koupil. (D. Z. 131, D. 17.) — Tyto oba statky nápadní, od lidu válečného vydrancované a spálené, připadly po smrti Kašpara Šlika na jeho strýce do-tčeného Fridricha, který na ně Kašparovi 12.000 kop míš. zapůjčil; když pak Fridrich brzy potom zemřel, postoupeny

Adam Šlovický (Šlovský) ze Šlovic a na Pučlicích držel s bratry svými *Janem Vilémem a Divišem Heřmanem* statek *Pučlice* (Pucnice, kr. Plzeň, okr. Horš. Týn.) — tvrz a ves Pučlice s dvorem poplužním, ves Křenovy s dvorem poplužním a mlýnem a ves Šlovice — po otci Janovi († 1609) zděděný a l. 1628 na vojně byl zabit. Jeho bratr *Jan Vilém*, katolík, sloužil v čas zpourey ve vojsku stavovském a při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 osvobozen byl pokuty za perdon mu udělený, poněvadž statek Pučlice nad cenu svou byl zadlužený, tak že od Divíše Heřmana Šlovického l. 1644 pro dluhy za 15.000 kop mš. Vilémovi Petrovi Šofmanovi z Hemrlesu prodán býti musil. (C. 215, C. 1/4. — D. Z. 303, D. 15.)

Karel, Tobiáš a Vilém Šlovičtí ze Šlovic, na Otěšicích, na Bukové a na Kamenici hořejší, katolíci, vykonali přísahu vedle snešení stavů odbojných na konfederaci s jinými zeměmi učiněnou, ale vyhradili sobě, co by bylo proti náboženství katolickému. Při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty osvobozeni, podrželi statky vytčené na Plzeňsku ležící. *Karel a Vilém* zavázali se za perdon jim udělený při kommissi tractationis de pio opere složit 1000 zl. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Šmohař (Šmuhař) z Rochova při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 osvobozen byl pokuty za účastenství své ve zpouře. (C. 215, C. 1/8.)

Jobst Šmohař (Šmuhař) z Rochova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění, kteréž za tou příčinou všecko od král. komory bylo ujato, totiž: a) Statek *Kralupy* (kr. Žatec, okr. Chomútov.), městys a tvrz Kralupy s mlýnem, podacím kostelním s dvorem poplužním při městysi, pak dvůr poplužní, *Henikellhof* řečený, vsi Račice s podacím kostelním, Neyša (Naší), Sosa (Zásada, díl), jak to l. 1548 Brykcí Šmuhař z Rochova od Šebestyana z Weitmile za 3700 kop gr. českých koupil (D. Z. 47, J. 10), odhadnutý za 36.693 kop mš. — b) Statek *Hořenice* (kr. Žatec., okr. Kadaň., dom. Poláky), tvrz a ves, za 5441 kop mš. odhadnutý. Tyto statky koupil l. 1623 od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic na Smečně* za summy odhadní 42.134 kopy mš.

Na dvě třetiny Šmohařovi z milosti ponechané dle komory české z dne 30. ledna 1631, po srážce dluhův 11.000 jeho manželce Ludmile, roz. ze Štampachu, povinných, padlo 19.014 zl., z nichž toliko 8933 zl. na hotově obd na zbytek pak 10.081 zl. dáno mu dne 8. března 1631 pojištění. Tato summa, z níž Šmohař žádných úroků n držel, teprv vedle účtu král. komory z dne 3. srpna bez úroků znova pojištěna byla jeho dědicům Adamovi Šmohařovi, Kateřině Taldorfové, roz. Šmohařové, a Maximi Kaplanové, dceři po Anně Alžbětě Nucul., roz. Šmohařové (C. 215, S. 69. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 292, K. 2.) — Viz též Matyáš Štampach.

Jaroslav Adam Šofman (Šafman) z Hemrlesu (Schaffner von Hemerles), jeden z relatorů při sněmu generalním l. 1621 při kterém falckrabí syn zvolen byl za čekance král. komory, ského, ujel po bitvě bělohorské ze země a nepostavil se před kommissi hrdelní, odsouzen byl při též kommissi l. 1622 hrdla, cti i statkův, kterýž rozsudek v jeho výpovědi z dne 16. září t. r. jenom co do konfiskace majetku jmenem byl potvrzen. Proto propadl Šofman v pokutě 2000 míš. l. 1621 král. komoře půjčených a na statku Čejkově pojištěných, kteréž *Bedřichovi Švihovskému* l. 1623 ze suverénního tržního za statek Čejkov od císaře byly darovány. Šofman pak perdonován, domáhal se jistin ostatních vynášejí 18.500 zl. rýn.; avšak vedle cís. resoluce z dne 1. listopadu 1638 dšlem na dlužníky samé ukázán, ještě l. 1664 neobdržel. Nad to když při vpádu Švédův do města Sušice s nepřitelem přišel, jat a na Bílé věži na bradě Pražské uvězněn, teprv vedle cís. resoluce dne 30. srpna 1641 propuštěn byl. (C. 215, P. 1/1, a S. 71. — Lib. conf. 2, f. 113. — D. Z. 294, E. 27.)

Vilém Protiva Šofman z Hemrlesu, ač s bratrem Jaroslavem *Markvartem* při odevzdání města Sušice dne 1. září 1620 od generala Dona Baltasara de Marradas, a vedle cís. resoluce z dne 21. května 1621 perdonován a na místo přijat byl, předce při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetinu* propadnouti měl statek svůj *Břeží* (Birkau, l. Klatov., dom. Čachrov.), tvrz a ves Břeží, t

(Broden). Neboť statek ten od komory za 19.005 kop mš. odhadnutý l. 1623 Kateřině Markétě Novohradské z Kolovrat v summě 3000 kop mš., na něj král. komoře zapůjčených, postoupen a do něho její manžel Bohuslav Jiří Kolovrat dne 30. listopadu 1624 pomocí lidu vojenského zveden a poddaní od Dona Martina de Huerta pohrůzkami přinuceni byli slib človecenství Kolovratovi učiniti. Avšak Šofman odvolav se na pardon mu udělený, dle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 17. prosince 1624 při statku svém byl zůstaven. (C. 215, S. 71 a 79. — Lib. conf. 2, f. 115.)

Šofmanův bratr *Václav Markvart* prodal statek svůj *Čachrov* primasovi Sušickému a ujel pro náboženství ze země; proto nedostavil se před kommissi transactionis léta 1629 k složení pokuty za udělení perdonu, kterou pak za něj měl odvésti dotčený primas Sušický. (C. 215, C. 1/4.)

Joachym starší Španovský z Lysova, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty za provinění své v čas zpourey zproštěn, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Křištof Španovský z Lysova pro své účastenství ve zpouře obeslán byl l. 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu za pardon mu udělený; avšak dle zprávy posla komorního již předtím zemřel, a jeho otec neb bratr Joachym byl na Hořepníku neb v Loutkově. (C. 215, C. 1/4.)

Jetřich Špetle svob. pán z Janovic na Liblicích, katolík, při kommissi konfiskační dne 22. května 1623 žaloby král. prokuratora z účastenství ve zpouře zproštěn, podvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 dáti 1000 zl. rýn. na alumnat kolleje u sv. Jakuba v Starém městě pražském. (C. 215, C. 1/8.)

Petr Špulř ryt. z Jiter, pro své účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen byl *dvou třetin* jmění. Pročež statek jeho *Tučapy* (kraj Tábor., okr. Soběslav.)* na poručení knížete z Lichtenšteina l. 1623 od Ja-

*) Tvrz a ves *Tučapy* s dvorem poplužním, lesy, rybníky, podacím kostelním a jeho příslušenstvím, totiž domem farářským Vítkovským kmetním, též dvory kmetci v Tučapech a Brandlíně s platy a jiným příslušenstvím prodal l. 1511 *Václav z Tučap* za 1555 kop gr. česk. *Petrovi*

kuba Kecla, hejtmana panství Hradce Jindřichova, král. fisku byl ujat a za 23.003 kop m. odhadnut, a dekretu komory české dne 8. května 1623 *opět po Špulířovi*, který dokázal nejenom nevinu svou, nýbrž *svého Václava*, v čas zpoury zemřelého a od Dona B. de Marradas jménem císaře na milost přijatého, tak otec jeho i při kommissi konfiskační dne 30. ledna pokuty byl osvobozen. Předce však v pokuté ujata stína 2000 kop mš., již se po smrti Petra Špulíře je Joachym i jménem Václava syna po Petrovi pozůstalý 1629 marně domáhal. (C. 215, P. 1/4 & S. 30. — Lib. f. 455.)

Josef Šreiner (Schreiner) z Roseneku, při kommissi konfiskační pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi *tionis de pio opere* l. 1629 k alumpnatu u sv. Jakuba v městě pražském složit 120 zl., kteréž dle listu nacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. J. měl zaplatiti. (C. 215, C. 1/8.)

Krištof Šreiner (Schreiner) z Roseneku, měšťan movský, při kommissi konfiskační odsouzen *všeho* jmění padl dvůr poplužní a ves *Pavlov*, u Pelhřímova ležící a rybníky, který s manželkou svou Alžbětou l. 1617 brechta Šebestiana z Leskovce za 5100 kop mš. (D. Z. 138, L. 1.) — Statek ten za summu odhad 4000 kop mš. od král. komory l. 1626 koupil *Jeronym M. ryt. z Makové*, jemuž summa trhová vedle cí. resolu. 26. července 1627 byla poražena z 4000 kop mš. z částí mu darovaných. (C. 215, S. 75. — Lib. conf. 2, f. 10. — D. Z. 142, P. 7 & 294, F. 5.)

Beranovi na Tučapech, který t. r. od *Václava Dvořeckého z Opatovic* koupil dvory kinetci v *Katově* s platem, dědinami, lukami, 2 mlýny, 2 rybníky, 2000 kóp mš. a 95 kop gr. česk., pak od bratří *Václava Jiríka a Zachaře* koupil tvrz pustou a ves *Březí* s dvorem poplužním, 2 mlýny, lesy a 562 kopy a 30 gr. česk. (D. Z. 2, A. 20 & 22.) L. 1576 Mark. Beranová a na Tučapech dala statek svůj všechnen v dluhu 1000 kóp česk. manželu svému *Janovi Špulíři z Jíter* a na Tučapech. (D. Z. 130, E. 14.) — L. 1601 rozdělili bratři Špulířové *Václav*, *Daniel* a *Jan* statek otcovský a mateřský Tučapy a Katov; avšak *Václav* bratra *Ondřeje* díl jeho třetí na tvrzí Tučapské s pivovárem, dolní ve vsi Tučapech, s kollaturou tudíž a lidmi osedlými v *Koňčicích*, s lesy, rybníky a jiným příslušenstvím za 5000 kóp mš. pak od bratří *Daniele* a *Ondřeje* podíly jejich po bratrovi l. 1601 v *Vsi Višňovém* a *Pleších* za 1800 kop mš. (D. Z. 130, E. 22.)

Adam Gotthard Štampach ryt. ze Štampachu, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *třetiny jmění*, propadl statek *Oploty* (Voblaty, Oblatt, kr. Žatec., okr. Podbořan.), totiž tvrz pustou a ves Oploty s dvorem poplužním a 6 osedlými, pak půl vsi *Neprobylice* (Neprowic) s 5 poddanými a dvorem sedlským, 2 rybníky (u Oplot a u Kněžic), 2 chmelnice a půl háje dubového na 200 provazců, jehož druhá polovice k statku Kněžickému náležela. Tento statek za summu odhadní 10.195 kop m. prodán byl vedle cís. resoluce z dne 10. října 1624 *cizozemci Augustinovi Schmidovi ze Schmidbachu*. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 418. — D. Z. 154 A. 2.)

Týž Štampach odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl též *dvě třetiny* za statek Oploty z milosti mu ponechané, kteréž ještě z komory české neobdržel. (C. 215, C. 1/7 & S. 33.)

Asman (Erasmus) starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Hořeticích, Bílenicích a Žiželicích, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění*; avšak v této pokutě statky jeho všecky byly konfiskovány, totiž: a) *Hořetice* (Horatitz, okr. Žatec.), tvrz a ves s podacím kostelním a dvorem poplužním, jak to Štampach léta 1614 po Janovi Fridrichovi Langovi z Langenhartu za 17.000 kop m. koupil. (D. Z. 187, O. 25.) — b) *Žiželice* (Schiesselitz, okr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem pustým; též *dva dvory ve vsi Žiželicích* s osmi lány rolí, pustým mlýnem, chmelnicemi a lukami, též 3 osedlé tudíž, jak to koupil l. 1615 Štampach od Joachyma mladšího Hory z Ocelovic za 8500 kop míš. (D. Z. 192, E. 8.) — c) *Bílenice* (Bílenice, Bielenz, kraj Žatec., okr. Chomútov.), tvrz a ves s dvorem popl., pivovárem, podacím kostelním, též s platem od poddaných Šeslovských (Všestud, Schössl) a od držitelů statku Voděhrad (Voděrad), jak to Štampach l. 1618 od Ladislava Hrobčického za 18.000 kop míš. koupil. (D. Z. 193, G. 7.) — Tyto tři statky postoupeny byly l. 1623 od komory české *cizozemci Františkovi Clary de Riva* za summu odhadní 39.418 kop míš. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 201. — D. Z. 153, K. 18.) — d) *Dům* v městě Kadani, kterýž Štam-

pachovi dne 3. listopadu 1622 na porážku polovice, jeho mu ponechané, byl postoupen. (C. 215, S. 33.) — šosovní v Starém městě pražském, který teprv vedle král. prokuratora dne 5. října 1629 od král. komory býti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

Polovice Štampachovi ze statků v pokuté prodaných losti zanechaná, na kterou Štampach z komory české toliko 1000 kop mš. obdržel, připadla po jeho smrti syny *Křištofa Matyáše a Jana Asmana*, z nichž p brzy potom zemřel, tak že teprv synovi Křištofa Ma dědici Křištofovi Martinovi dle účtu při komoře české 22. května 1666 učiněného zbytek na polovici jeho d manovi nedopracený 7262 kop mš. bez úroků císa. pojištěn býti měl. (C. 215, S. 33.)

O zbytek summy trhové za statek *Bilence* 4000 l. které Štampach Hrobčickému dlužen zůstal, ucházeli se dědicové Hrobčického ještě l. 1665. (C. 215, H. 21.) též Hrobčický.

Engelhart Štampach ze Štampachu (Steinbach, Ste ze Steinbachu) podvolil se při kommissi transactionis 9. června 1628 za provinění své v čas zpourey spáchané pardon mu udělený odvésti 1000 zl. pokuty, a maje p náboženství odejít ze země, prodal l. 1628 statek sv *meth a Vranov* (Frohnau, kr. Cheb., okr. Falknov.) — a ves Ebmeth, ves Vranov s dvorem popl. a vsi Sch (pustá), Brand, Melden a 3 poddané ve vsi Lobs — chovi *Ottovi z Gablenz* za 24.000 kop mš. Potom l. 16 kommissi konfis. *Fridlandské* v Lokti odsouzen všeho proto, že prý u nepříteli služby vojenské konal a při saském l. 1631 statku Ebmethu mocně se ujal, propadl summy trhové 8000 kop mš. za statek Ebmeth mu placený. Avšak summa dotčená vdově Šteinbachové, nevinu manžela svého dokázala, vedle císa. výpovědi 30. listopadu 1640 byla vydána. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & S.

Engelhart Vilém Štampach (Steinbach) ze Štan uvolil se před kommissí transactionis dne 9. července za pardon mu udělený složit 200 zl. ze statku svého lind zcela zadluženého, který pak před odchodem sv země bratru svému Fridrichovi na Kirchenbirku prodal

poněvadž potom ve Francku v Kitzingu u nepřítele sloužil, při *kommissi konfis. Fridlandské* v Lokti l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl 6000 zl. rýn., kteréž za dotčený statek u bratra svého ještě pohledávati měl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & E. 1.)

Fridrich Štampach (Steinbach) ze Štampachu, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační perdonován i při kommissi transactionis dne 9. července 1628 pokuty za perdon mu udělený osvobozen, podržel statek *Schönlind* (okr. Falknov.) od bratra Engelharta Viléma l. 1628 koupený. Avšak při vpádu saském l. 1631 podporoval se synem svým Janem Šebastianem nepřítele v městě a kraji Loketském, pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* v Lokti l. 1633 odsouzen byl k pokutě 600 zl. rýn. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, E. 1 & S. 37.)

Jan starší Štampach ryt. ze Štampachu, na Koštici, Semči a Děčanech, zemřel v čas zpourey, již se zúčastnil; pročež po smrti své při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen byl k *manství*. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.) — Vdova po něm pozůstalá Eva, roz. Malovcová, ohlásila se v příčině léna na statek *Koštice*, po manželu jejím pozůstalý, na němž věno své 30.000 kop míš. měla pojištěno. Avšak statek ten nebyl postoupen v léno ani dotčené manželce Štampachové, ani *jeho synovi Asmanovi* (Erasimovi), který sám pro provinění své polovice jmění byl odsouzen; nýbrž vedle cíś. resoluce z dne 27. listopadu 1625 od král. komory ujat a postoupen cíś. plukovníkovi *Janovi hraběti z Aldringen*, jemuž prodán byl dne 20. března 1626 za summu odhadní 35.775 kop míš., z kteréž kupující Evě Štampachové její věno 30.000 kop zapraviti a ostatní summu 5775 kop na platu za službu vojenskou sobě poraziti měl. Ale poněvadž žádost Evy Štampachové, opět prodané za Filipa staršího hraběte ze Solms, za věno její v čas zpourey dskami zemskými pojištěné od soudu zemského dne 17. října 1624 byla odmrštěna, a věno její teprv vedle cíś. výpovědi z dne 2. listopadu 1626 a 17. dubna 1627 na opětnou žádost jejího druhého manžela ve dsky zemské poznovu bylo vloženo, statek pak Koštice zatím plukovníkovi z Aldringen beze všech závad byl prodán; dle porovnání při české kanceláři dvorské dne 4. září 1628 a vedle cíś. resoluce z dne 13. listopadu t. r. nařízeno, aby věno dotčené od komory

české bylo zapláceno. Statek pak Koštice teprv l. 1635 desk vložen byl dědicům Aldringerovým, jeho bratřím Jan Mar. biskupu Sekovskému a kanovníku Olomúckému, Pavlovi, biskupu v Tripoli a suffraganu Strasburgskému, jeho sestram Anně, Kateřině a Barboře. (C. 215, S. 33 Lib. conf. 2, f. 60. — D. Z. 145, C. 27 & 622, H. 18.)

K statku *Koštickému* dle odhadu l. 1625 náležely: a) *Koštice* (kr. Litoměř., okr. Libochovic., dom. Libčeves), tehle zpusťlá a od lidu vojenského vydrancovaná, s dvorem poplužním s 18 lány dědin, ves Koštice s 28 osedlými, z nichž 13 s potahy a 17 chalupníků, pak 2 osedlí s potahy ve vsi Želečské Želevicích, na větším díle k panství Libochovskému ležející, s 2 rybníky a příslušenstvím, jakž to l. 1602 Anst. Štandsdorf z Štandsdorfu postoupil Janovi Štampachovi za statek *Lubany* (tvrz a ves s dvorem popl.), l. 1598 od Jana para z Fictum za 15.400 kop mš. koupený (D. Z. 178, P. 17.) a přidaných 4900 kop mš. (D. Z. 178, P. 17.) — b) *Semeč* s dvorem poplužním, s poustkou a 4 lány dědin; *Židovice* s dvorem popl., 5 lány dědin a 10 osedlými, z nichž 3 s potahy; ves *Hnojnice* s 7 osedlými, z nichž 4 s potahy, dílem vsi Šepetely a Děčany, pak 1 poddaný ve vsi Měleších, s příslušenstvím, jak to Štampach l. 1613 od Václava mladšího Kaplíře ze Sulevic za 18.500 kop m. koupil. (D. Z. 136, M. 12 & 186, L. 22.) — c) Ves *Rychnov* (Reichenow) s podacím kostelním, kterou Štampach l. 1613 od Anny L. žanovské za 3500 kop mš. koupil. V této vsi, za městem Litoměřicemi 2½ míle nedaleko od města Děčína na hoře ležící, a od statku Koštického na 4¼ míle vzdálené, bylo 47 osedlých (22 s potahy, 13 chalupníků s dědinami a 12 chalup. bez dědin), kteří platili ročně platů stálých 26 56 gr. m., a mimo to každoročně na statek Koštický všichni společně z poručení vrchnosti vypravovali 12 pluhů na p. zim i na jaře, kdež přes týden, jak toho potřeba byla, až zasetí bez platu, toliko za stravu pracovali; pak v čas žně 50—70 dělníků, kteří přes celé žně na Košticích zůstávali po vykonání dědičné roboty žnění (68 dní) bez platu, za co více dělali, stravu a denní plat po 4 gr. m. dostávali; co kdy mláčkův a čeládky potřebí bylo, na Koštice se vypravovali, kterýmž též strava a plat jistý dáván byl. (C. 215, S. 33)

Jan Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, na Malých Bičicích (Vičicích), Göttersdorfu a Březně, bratr Matyáše mladšího a Linharta, dle protokolu condemnatorum fol. 32 učinil se zpoury účastna tím, že při nařizování téhož pozdvižení v kolleji Karolinské byl direktorům psal, ohlašuje se v tom, že při nich radou i skutkem jako věrný patriota státi a pokudž by toho potřeba ukazovala, i hrdlo své nechati chce, vedle toho že také své poddané k munstrunku rád vypravil. a když Fridrich falckrabě při Rýnu do království Českého přijel, že jej na svůj zámek vzácně přijal a znamenitě traktíroval; z čehož se potom vychloubal a za veliké štěstí sobě to pokládal, že jest takového velikého potentata v svém příbytku častoval, a potom od téhož Fridricha do soudu komorního dosazen byl. Pro tato provinění při kommissi konfiskační dne 31. října léta 1622 odsouzen byl *všeho jmění a statku*, avšak podle jisté cí.s. resoluce učiněna mu ta milost, že mu *polovice* té summy, zač by jeho statek v pokutě propadlý prodán byl a co by po zaplacení dluhů jeho zůstalo, z komory české vydáno býti mělo.

Statky jeho ihned v této pokutě byly konfiskovány, totiž:
a) Statek fideikommissní (nápadní) *Maštov* (Maščov, Maschau, kr. Žatec., okr. Podbořan.), k němuž náležel zámek Maštov s předhradím, pivovárem a dvorem popl., dvůr poplužní Brody, jinak Předlosův (Prölles) řečený, městečko Maštov s předměstím, vsi Veliká ves (Michelsdorf), Chraštany (Krožov, Groschau) s dvorem poplužním, Chotěbudice (Chotěbice, Kettovice, Kettowic) s dvorem popl., Němčany (Nembšice, Niemtschan), Dobřenec (Dobřenice, Dobrenz, okr. Doupov.), Chmelištná (Kmelišovice, Chmeleschen), Mětikalov (Netikalov), Mekele (Meckel, okr. Doupov.) s dvěma mlýny, Jeseň (Gässing, okr. Dupov.) s dvorem popl., vsi pusté *Čilkov*, Mladějov, *Hlohová a Kabová*, s pěti mlýny a vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Matyáš starší Štampach od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 108.100 kop míš. koupil. (D. Z. 186, E. 12.)* — Statek ten odhadnutý za 79.223 kopy míš., koupil dne 7. června 1623 *cizozemec Vilém Don Verdugo*, krále hispanského válečná rada, za 85.000 kop m., z kteréž summy

* Dvořecký koupil l. 1603 týž statek od Jana Jiřího ze Švamberka za 80.600 kop míš. (D. Z. 178, G. G. 28.)

jemu vedle císařské resoluce z dne 18. července 1623 z 17.000 kop míš. sleveno bylo. (C. 215, S. 33. — Lib. c. f. 180. — D. Z. 153, D. 17.)

b) Statek nápadní *Mšec* (Kornhaus, kr. Praž., okr. Strašecí), k němuž náležel zámek *Kornhaus* od Matyáše Štampacha nově vystavěný s oborou, bažantnicí, dvorem popl. nově vystavěným, městečko Kornhaus, vsi celé Žehrovice s dvorem popl., Loděnice, Čelechovice (díl) a Veliké Hrovice s příslušk., jak to Matyáš Štampach od Fridricha z Klinšteina za 55.000 kop míš. l. 1586 koupil (D. Z. 18); — tvrz *Srbeč* od Štampacha nově vystavěná s dvorem popl., vsi Srbeč, Milej (Milé) a Řešice (díl), jak statek Srbeč l. 1591 Matyáš Štampach za 15.000 kop míš. koupil od Jana Hrušky z Března a bratří jeho Adama a Ondřeje, kteří jej po matce své Evě Štampachové z Reichu zůstavili (D. Z. 25, O. 26); — ves *Hříškov* (díl) a Kvílice (díl); Bdín a Kalivody; tvrz a ves *Přerubice* s dvorem popl. a ves Dučice i s třemi chalupami nad Přerubicemi, na Čechovské řečenými, kdež od starodávna také ves bývala, s mlýny a lesy, jak též statek Přerubice Matyáš Štampach l. 1591 manželky Volfa Vřesovce, Lidmily, roz. ze Štampachu, za 15.000 kop míš. koupil (D. Z. 180, C. 26) — se vším přísluškem k zámku Kornhausu a statkům Srbečskému a Přerubickému náležejícím. (D. Z. 137, H. 17.) — Statek tento, cenný za 87.922 kop míš., též vsi Loděnice, Žehrovice a Čelechovice, předtím k panství Mšeckému náležející, prodán a postoupil Vratislavovi hraběti z Fürstenberka za 198.154 zl., kterou summu Fürstenberk za císařem měl. (C. 215, S. 33. — conf. 2, f. 318 & 348. — D. Z. 144, L. 13.)**)

*) Ves *Hříškov* s 8 dvory kmetčími koupil l. 1602 Matyáš Štampach od Ctibora Tiburci Žďárského za 1100 kop míš. (D. Z. 177, F. 26.) Kmetci v Kvílicích, řečený Ladodovský, koupil též Štampach l. 1602 od obce Slanské za 437 kop míš. (D. Z. 178, L. 18.)

**) Statek *Mšec* s domem na Hradčanech, který Fürstenberk od Elišky Lobkovicové koupil, prodala dcera Fürstenberkova Eliška Kateřina hraběnka z Hohenemsu l. 1662 za 60.000 zl. Janovi A. knížeti Schwarzenberkovi. (D. Z. 314, G. 4.)

c) Statek *Vičice* (Vítřice, Bičice Malé, kr. Žatec.), totiž tvrz a Ves Vičice s dvorem popl., městys *Březno* (Priesen) a vsi Střezov s dvorem popl., Brančíky, Holetice, Stranná (Stráň), Nechranice, Denětice a Čermíky; pak statek *Boleboří* (Göttersdorf), totiž sídlo a ves Götterštorf s dvorem poplužním a podacím kostelním, vsi Hannersdorf, Vinařice, Gersdorf, Bernov a Verazín (Orasín) s mlýny a příslušenstvím. — Tyto statky odhadnuté za 70.947 kop 37 gr. i s dobyt看, odhadnutým za 6947 kop 59 gr., které od komory české *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* zástavou k užívání obdržel, koupil jeho zeť *Florian Jetřich Žďárský svob. pán ze Žďáru* za 77.895 kop 36 gr. neb 123.632 zl. rýn. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 77. — D. Z. 141, K. 17 & 292, K. 6.)*)

Mimo dotčené statky propadl Štampach díl svůj na statku Bystřickém a na domě Štampachovském. — Viz bratří Štampachové. — Štampach pak, jemuž i veškeré svršky i se šatstvem byly konfiskovány, neobdržel na díl z milosti mu ponechaný, kterýž mu z komory české vydán býti měl, ještě l. 1628 ničeho a odebrav se t. r. pro náboženství ze země do Míšenska, žil tam v Mariabergu se svou manželkou a 9 dětmi v největší nouzi a bídě. Teprv na přimluvu kurfiřta Saského vedle cíš. poručení 26. září 1629 měla mu komora česká do 5000 kop míš. na srážku jeho dílu vydati, avšak až do l. 1631 dostalo se mu toliko 1000 kop míš. po rozdílných částkách menších. Za tou příčinou přijel Štampach při vpádu saském léta 1631 s nepřitelem do země, ujal se mocně statků předešle mu náležejících, zvláště Kornhausu, uvedl sobě lidi v poddanost a se správcem toho statku zle zacházel. Protož při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl *všeho jmění*, zvláště všech pohledaností svých, kteréž měl za komorou českou, jakož i za

*) Ves *Bičice* (v níž 1 osedlý a 3 pusté dvory kmetců) s dvorem poplužním a ves Nechranice koupil Linhart Štampach l. 1601 od Arnošta z Zettelberga za 12.200 kop míš. (D. Z. 176, N. 23); — pak dvůr dědičný v Bičicích Malých s poustkou v též vsi s dědinami koupil l. 1614 Jan Jindřich Štampach za 5000 kop míš. od Viléma z Doupova (D. Z. 187, L. 22); *Götterštorf*, ves s dvorem poplužním, vsi Verazín, Hannersdorf a Vinařice s příslušenstvím koupil l. 1578 Linhart Štampach od Augusta Gerštorka za 7296 kop míš. (D. Z. 64, G. 26); *Březno* a vsi k tomu náležející, viz Linhart Štampach.

komory české 25. srpna 1638 Zdislavovi Štampachovi, synovi po dotčeném Janu Reinhartovi, byl postoupen. (Lib. contract. 4, f. 43.) Z dílů dotčených tří bratrů na témž domě připadlo král. fisku v pokutě 91 zl. rýn. (C. 215, S. 33.)

c) Jistinu 5000 kop mš. (C. 215, S. 33.) — Mimo to dotčeným bratrům ze Štampachu odňaty byly od král. fisku jistiny na 90.430 kop mš., jejich bratrovci Zdislavovi náležející, a jim jakožto jeho poručníkům dne 31. března 1616 odevzdané a svěrené. Tyto jistoty odkázal Matyáš starší Štampach léta 1615 Janovi Reichartovi, nejstaršímu synu bratra svého, otci Zdislava Štampacha. (D. Z. Kvatern trhový červený l. 1615, sub lit. H. 26.) Marně se domáhal Zdislav, když pro náboženství ze země odejít chtěl, l. 1628 toho, aby mu tyto dlužní listiny byly vydány, a ještě l. 1650 ucházel se o vydání mnohých těch jistin, jakož i o jistinu 10.000 kop mš., l. 1623 na potřeby vojenské císaři půjčených, a úroků z nich za 27 let v summě 35.135 kop m. zadržalých. Taktéž marně vyhledával toho týž Zdislav l. 1656, aby mu za dotčené jistiny postoupeny byly nápadní statky Štampachovské, Maštov a Mšec. Po jeho smrti opětovala jeho dcera Anna Majdalena, provdaná Bossinová, od l. 1667 několikrát žádost svou za navrácení dotčených jistin neb postoupení statků Štampachovských, až konečně při kommissi revisionis dne 18. prosince 1677 s pohledaností svou navždy byla odmrštěna. (C. 215, S. 33.)

Jan Jiří Štampach ze Štampachu, pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. srpna 1623 trestu osvobozen, odešel potom pro náboženství ze země. (C. 215, C. 1/8.)

Jaroslav Volf Štampach ze Štampachu, bratr Jindřicha a Václava mladšího, nebyl odsouzen při kommissi konfiskační dle zprávy král. prokuratora z dne 3. října 1628, ačkoliv hned zpočátku zpoury pod generalem z Bubna ve vojsku stavů odbojných s třemi koni potřebovati se dal. Teprv léta 1628, když Štampach pro náboženství ze země odešel, díl jeho na statku *Strojetickém* (kr. Žatec., okr. Podbořan.) — tvrz s dvorem poplužním, pivovárem, lesy, 9 rybníky a půl vsi *Strojetice* s krčmou, podacím kostelním a 5 poddanými — který matka jeho Eva ve věně svém držela, v pokutě ujat a

se svršky za 9270 kop míš. odhadnutý vedle císař. re. z dne 11. prosince 1628 prodán byl za 8570 zl. *Heřmanovi sv. pánu z Questenberga*, císař. dvorské radě říšské, summa trhová poražena byla na jeho pohledanosti, i za císařem. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 302. — 143, E. 25 & 295, N. 8.)

Jindřich Štampach ze Štampachu, bratr Jaroslava a Václava mladšího, při kommissi konfiskační dne 2. 1623 vedle král. výpovědi 18. srpna t. r. odsouzen k *dílu* jmění svého, propadl statek *Křty* (Gerten, kr. okr. Jesenic.), ves s dvorem poplužním, kterýž za 941 míš. odhadnutý, l. 1623 *Heřmanovi Černínovi sv. pánu z denic* za 9116 kop míš. byl prodán. Štampach pak l. pro náboženství ze země odešel. (C. 215, S. 33. — Lib. c. f. 2. — D. Z. 293, G. 11.)

Krištof Abraham Štampach ryt. ze Štampachu, pro úč. ství své ve zpouře při kommissi konfiskační dne 13. 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, kteréž v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Nepomyšl* (Pomeis. Žatec), k němuž náležely tvrz a ves Nepomyšl s dvorem pluzním, pivovárem, podacím kostelním, mlýny a jiným příslušenstvím, jak to l. 1589 bratři Jindřich, Václav Asman a Adam ze Štampachu od sirotek, po Jindřichu hraběti z Guttenšteina pozůstalých, za 8000 kop gr. koupili. (D. Z. 166, K. 4.) — b) Statek *Lobotice* (Lob. Zlovětice, Libotice), — tvrz a ves Lobotice s dvorem pivovárem, mlýnem a podacím kostelním, ves celá V. Třebošice, též sedm osedlých při městečku *Buškovicech* s dílem pivováru, vinice a přrkopu při tvrzi, pak čtvrtým podacího kostelního při témž městečku, jak to l. 159 Jindřich ze Štampachu na Nepomyšli od Volfa Bernarda Fi. z Egerbergu za 9000 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 124. & 178, P. 10.) — c) Statek *Holotice* (Holetic) — a ves Holotice s dvorem poplužním, mlýnem, dvorem vystavěným, řečeným Žebrákov, s lesem řečeným Chrást též s pustou vsí Vrchoviště řeč. a vším příslušenstvím, jak to l. 1606 Asman Štampach od Jana Jiřího Zumra z Štošic za 12.700 kop míš. koupil. (D. Z. 135, E. 24. & L. 12.) — Tyto statky prodány byly od komory české

13. listopadu 1623 *cizozemci Heřmanovi sv. pánu z Questenbergu* za summu odhadní 44.845 kop míš., z kteréž mu poraženo bylo 12.000 zl. rýn. vedle cíś. resoluce z dne 18. května 1622 z milosti mu darovaných. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 30. — D. Z. 153, F. 28.)

Matka Štampachova Sabina, roz. ze Solhauzu, opět provdaná Zechová (Čechová), měla po svém manželu Jindřichovi Štampachovi l. 1613 zemřelém, na statku Nepomyšlském pojištěno 14.540 kop míš., na kteréž, vzdavši se úroků zadržalých v 8112 kopách k ruce císaře, dne 26. ledna 1628 cíś. pojištění obdržela, tak že tato pohledanost po její smrti na její děti Wolfganga, Marii a Majdalenu ze Štampachu připadla. — Mimo to bratr Štampachův *Wolfgang*, jemuž polovice statku Nepomyšlského po otci jeho náležela, domáhal se této pohledanosti, kteráž mu vedle cíś. resoluce z dne 9. prosince 1623, pak 4. února 1625 a 2. dubna 1626 ihned z komory české zaplacená býti měla. Avšak teprv l. 1650 na přímluvu kurfiřta Saského obdržel cíś. pojištění na 26.802 kopy míš., kteráž summa jemu dle účtu komory české z dne 21. října 1650 jak na jeho díl v 11.096 kopách, tak i na díly po bratrovi a po matce jemu náležející připadla. (C. 215, S. 33.)

Linhart Štampach ryt. ze Štampachu na Hagensdorfu, bratr Jana Jindřicha a Matyáše mladšího, provinil se (dle protok. condemnat. f. 185) v čas zpourey tím, že sloužil ve vojsku stavovském za fendrycha pod Oldřichem Vchynským, táhl osobně do Rakous, kdež zemi hubiti pomáhal, pak že se dal potřebovati za inspektora nad krajem Žateckým a nad zámkem Mostským, též hranice k Míšenské zemi proti kurfiřtu Saskému osazoval. Pro toto provinění vedle výpovědi kommisie konfiskační dne 3. listopadu 1622 veškeré jmění své v pokutě propadl, avšak z cíś. milosti měla mu třetina summy trhové za jeho statky propadené z komory české býti vydána. A tak všecky jeho statky od král. komory hned byly ujaty, totiž:

a) Panství *Hagensdorf* (Ahníkov, kr. Žatec, okr. Chomútov.) a *Hasišteín* — zámek a ves Hagensdorf s dvorem poplužním, pustý hrad Hasišteín (Hasenstein) s dvorem poplužním, městečko horní Plac (Město, Místo, Platz), vsi Ře-

čice (Retschic), Naší (Naschau), Brány (Bran, Prah) s d
poplužním, Blahuňov (Plassdorf), Černovice, Krbice (K
Zásada (Sázava, Sosau), Hochtán (Hohenthām), Ne
pod zámek Hasišteinem a Warta, s 217 poddanými
nými, mezi nimi 57 s potahy, k tomu 2440 provazců
k zámku Hasišteinu náležejících.*) — Toto panství,
nuté za 72.761 kopu mš. i se svršky za 3848 kop m
hadnutými, pak dvůr poplužní ve vsi *Spořici* za 300
mš. odhadnutý, od komory zastaveno a vedle cís. r
z dne 24. října 1623 prodáno bylo za vyšší summu
kop mš. (98.105 zl. rýn.), kterou Jan Kavka z Říčan
nabízel, *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic*, kter
dvůr ve vsi *Spořici* manželce Štampachové Evě, roz.
kové, již vlastně náležel a bezprávně odňat byl, na př
Benigny Kateřiny z Lobkovic navrátit v summě 300
mš. Štampachovi na jeho třetině poražených. (C. 215, C
S. 33. — Lib. conf. 2, f. 185. — D. Z. 141, K. 15
K. 2.)

b) Jistiny 16.000 kop mš., z nichž 4000 kop za m
Chomútovem bylo pojištěno. (C. 215, S. 33.)

Dle účtu komory české z dne 27. září 1629 přip
summy trhové za statky Hagensdorf a Hasištein po
dluhů na dvě třetiny král. fisku v pokutě náležející
kop mš., a na třetinu Štampachovi ponechanou 21.104
z nichž mu některé jistiny poraženy a na zbytek 16.0
cís. pojištění dáno bylo. Manželka pak Štampachov
roz. Sekerka, z věna svého a jiných pohledaností v

*) Zámek manský *Hasištein* s dvorem poplužním, městeč
(Místo), vsi Blahuňov, Hochtán, Nendörfel, Drahonice s moste
s mlýnem, Krbice, dva poddaní v Prunéřově s 2440 provazců les
městečko *Březno* a vsi Brančik, Bran s dvorem poplužním, Če
Viset (Vysoká) s platy a clem, Glyden (Lideň), Nokvic (Nabova
vsi Tasmice, Přezetice a Čermík (Čermíky, díl), na onen čas d
ke klášteru Grünheimu náležející (tak jakž toho zámku Hasištein
služenstvím na onen čas Maximilian Hasišteinský s Lobkovic,
stečka Března s vesnicemi Jiří s Lobkovic a potom král Český
a užívání byli, však bez hor zlatých, stříbrných a t. d. k ruco k
míněných a bez podací kostelních kolleji jesuitské v Chomútově
jících), koupil l. 1606 od krále Rudolfa II. za 92.760 zl. rýn. za
dědictví Linhart Štampach (D. Z. 133, B. 7), který též l. 1581
čice a Našov (Naší) od Briek Šmohaře z Rochova za 3500 k
koupil. (D. Z. 65, J. 2.) — Díl zámku Hasišteina s dílem obory
namí postoupen byl l. 1609 za 1875 kop mš. od Kristofa Hasište
s Lobkovic Janovi Reichartovi s Štampachu. (D. Z. 182, E. 14.)

summě 16.990 kop míš. slevila k ruce krále 9990 kop, tak že toliko na 7000 kop l. 1628 cí. pojištění obdržela.

Marně si stěžoval Štampach l. 1628 na křivdu mu učiněnou příliš nízkým odhadem jeho statků, kteréž dle contracty za 176.479 kop míš. stály, a kteréž on sám při dělení bratrském bez svršků za 98.860 kop míš. přijal. Štampach pak odešel ze země pro náboženství, zůstávaje v Marienbergu, a poněvadž na třetinu svou ničeho neobdržel, bídou přinucen byl do služby vojenské k Švédům vstoupiti, kdež dne 6. září 1634 v bitvě u Nördlingen jakožto general-quartirmistr život svůj skončil. Též jeho syn Jindřich Fridrich l. 1642 zastřelen byl v službě švédské v Lünebursku. Manželce Štampachové a jeho dceři Alžbětě vedle cí. resoluce z dne 10. června 1651 měl z komory české po lhůtách vyplacen býti zbytek z dotčené třetiny, 4617 zl. vynášející, pak třetina z dotčené jistiny Chomútovské, a mimo to dceři její věno 5000 kop míš. Avšak ještě l. 1677 této pohledanosti se domáhal manžel dotčené Alžběty, Krištof Měrník, k rukám dítek svých. (C. 215, S. 33. & S. 69.)

Matyáš mladší Štampach ze Štampachu, bratr Jana Jindřicha a Linharta, při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého. V této pokutě konfiskovány byly jeho statky *Felixburg* a *Egerberg* (kr. Žatec, okr. Kadaň., dom. Klášterec.), kteréž za 39.262 kopy míš. odhadnuté, od komory české koupil *cizozemec Krištof Šimon sv. pán z Thunu* za 46.571 kop míš. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 134. — D. Z. 153, E. 8.)

K statku *Felixburgu* náležel zámek Felixburg s pivovárem, dvorem popl. a mlýnem, vsi Rušvice (Rošovice), Veselovice (Voselovice), Warty (Varta), *Grasberg*; tvrz a ves Poláky (Pohlig) s dvorem popl., a vsi Lametice (Lomazice) s mlýnem, Malá Krbice (Krhovice) s vinicí, Dolany s mlýny a pilami, se vším příslušenstvím, jakž to l. 1596 Linhart Štampach od Magdaleny Lobkovické, hraběnky ze Salmu, za 38.000 kop míš. koupil (D. Z. 172, O. 26.) — Statek *Egerberg* obsahoval zámek Egerberg s dvory poplužními ve vsích Lesce (Leskově) a Doně (Doníně); vsi Kotvinu, Suchý Důl, Mezeříč (Meziřady), Brodečno, Donín, Mendlštorf (Mannelsdorf), Henrychs-dorf (Hainersdorf), Radnice, Hamrk, Špilesdorf (Špinnelsdorf)

cís. resoluce z dne 14. února 1623 za summu odhadní 38.993 kop mš. prodán byl *manželce Štampachové Barboře*, roz. z Malešic a Poutnova, hlavně proto, že byla katolička a 12 dítek (7 synů a 5 dcer) v katolickém náboženství vychovati přislíbila. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 62. — D. Z. 141, II. 11 & 292, G. 3.)

b) Statek *Bukov* (Pokau, kr. Litoměřic., dom. Všebořice), k němuž náležely tvrz a ves Bukov s dvorem popl. a 2 mlýny, ves Skorotice (Gortice) s podacím kostelním a vsi společné *Všebořice*, Nová ves (německá), Kamenice, Roudné, Dělouš, Malé Chvojno a Spiegelberg (Špimberk), se vším příslušenstvím, jak to Štampach léta 1618 od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 22.000 kop mš. koupil a až na 4000 kop zaplatil. (D. Z. 192, B. 3.) — Tento statek za 10.525 kop mš. odhadnutý, vedle cís. resoluce z dne 14. května 1623 prodán byl za 11.000 kop mš. též *manželce Štampachové*. (C. 215, S. 33. — D. Z. 292, G. 5.)

Ze summy tržové za dotčené statky poraženo bylo Štampachové věno její 1250 kop mš., podle recessu knížete z Lichtenšteina z dne 7. listopadu 1626 jí přisouzené, pak jistin s úroky jí přisouzených, 38.715 kop, a darováno jí 512 kop mš. Po smrti její l. 1628 zdědil oba statky její syn *Erazym Jaroslav Štampach*. (C. 215, S. 33.) Otec pak jeho odešel l. 1628 pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem, ujímal se statkův předešle mu náležejících; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. 1/7.)

Václav mladší Štampach ze Štampachu sloužil v čas zpourey ve vojsku stavovském a zemřel v Mostu dva měsíce po bitvě bělohorské, pročež při *kommissi konfiskační* dne 9. prosince 1622 odsouzen byl *třetího dílu* jmění. Díl jeho

za 1000 kop mš. od Sezimy Mirkovského z Tropčic a jeho manželky Anny, roz. ze Štampachu. (D. Z. 64, N. 24.) — Statek *Mleynce*, tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, rybníky a lesy, koupil l. 1617 Václav starší Štampach za 11.400 kop mš. od dědicův po Václavovi Harantovi z Kořen (D. Z. 138, N. 10); pak l. 1603 od bratra svého Jana tvrz a ves *Skytaly* s dvorem poplužním za 14.450 kop mš. (D. Z. 178, D. 23.) — Statek *Lochotín*, ves s dvorem poplužním, ovčínem, pivovárem, mlýnem, podacím kostelním, koupil l. 1605 Václav starší Štampach od Štěpána Šlika za 5000 kop mš. (D. Z. 132, S. 12.)

na statku *Strojetickém* (kr. Žatec.) — půl vsi s 15
nými — který po smrti jeho vdova pozůstala Poly
věně svém a dítek (Jana Adama, Jaroslava, Ondřeje a
držela, teprv l. 1630 v pokutě byl ujat a postoupen
novi sv. pánu z Questenberka l. 1635 na srážku jeho
danosti, již měl za císařem. (C. 215, S. 33.) — Viz t
slav Volf Štampach.

Druhý statek po Štampachovi pozůstaly, *Březnice*
nic, jinak Malá Březina, kr. Žatec., dom. Nepomyšl)
popl. a ves Březnice s 11 poddanými, nyní samota
jetic — za 7812 kop mš. odhadnutý, vedle císař.
z dne 2. dubna 1631 koupila *Rosina Chotková*, roz.
perku, za 6500 kop mš., z kteréž summy jí poraže
5000 kop mš., při kommissi revisionis na témž s
přisouzených. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 496

Manželka Štampachova Polyxena, roz. Malešická
nova, potom opět provdaná Chlumčanská, domáhala s
věna svého 5000 kop mš., na statku *Strojetickém*
ných. (C. 215, S. 33.)

Vilém Štampach ryt. ze Štampachu na Kněžic
kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 27
1623 odsouzen *třetího dílu* jmění (lib. condemnat.
propadl statek *Kněžice* (kr. Žatec., okr. Podbořan.)
a ves s dvorem poplužním a 15 poddanými — kterýž
za summu odhadní 10.448 kop mš. koupil *cisoseme*
tišek de Couriers, nejvyšší lieutenant císa. Collaldské
mentu. (C. 215, S. 33. — Lib. conf. 2, f. 152. —
153, H. 18.)

Jetřich Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl),
prokuratora účastenství ve zpouře obviněn a před k
transactionis obeslán, dokázal nevinu svou, tak
18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. 1

Otto Štaršedl ryt. ze Štaršedl (Starschedl) dle
condemn. f. 347 obviněn, že poddané své podle ve
do Moravy a do Rakous válečně vypravil, jakož i dva
na pomezí Míšenské k opatření průchodů proti k
Saskému, tehdejšímu císa. kommissari poslal a ko
k vedení války povstalcům volně rád dával. Pročež
všechn statek svůj v pokutě, avšak z milosti při k

konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen toliko *třetího dílu* jmění, propadl: a) Statek *Šluknov* (Schluckenau, kr. Litoměřic.) — starý a nový zámek Šluknov s městem a předměstím s 146 poddanými, třemi dvory poplužními, osmi vesnicemi, v nichž bylo 288 osedlých, zejména vsi Kynygswald (Königswalde) s dvorem popl., Gergiswald (Georgswalde) s dvorem popl., Ehrenberg (díl), Růženhan (Rosenhain), Kunnersdorf, Herrnwalde, Fürstenwald a Kaiserswald, též 13 mlýnů, jak to Štaršedl l. 1618 dne 15. ledna od Albrechta Šlejnice ze Šlejnic za 100.000 kop mš. koupil a až na 28.000 kop mš. zaplatil. (D. Z. 180, K. 8 & 191, H. 16.) — Statek ten, za 112.225 kop mš. odhadnutý, *cizozemci Volfovi hraběti z Mansfeldu* za 105.000 kop mš. dne 21. června 1623 od král. komory byl prodán a témuž ze summy trhové poraženo 50.000 zl., jemu vedle cíś. resoluce z dne 18. ledna 1623 z milosti darovaných, pak 10.750 zl. léta 1627 za jeho služby vojenské. (C. 215, S. 31. — Lib. conf. 2, f. 434. — D. Z. 153, C. 30.) — b) Ves *Fürstenwalde*, někdy k statku Šluknovskému náležející, od Albrechta Šlejnice Radslavovi z Vchynic za 1294 kopy mš. zastavená, však opět vyplacená a Štaršedlovi vedle smlouvy o statek Šluknovský zanechaná, l. 1630 vedle cíś. resoluce 10. listopadu 1629 za summu zástavní též *hraběti z Mansfeldu* dědičně byla prodána. (C. 215, S. 31. — Lib. conf. 2, f. 435. — D. Z. 143, L. 4 & 296, O. 4.)

Dvě třetiny ze summy trhové za statek Šluknov Štaršedlovi z milosti ponechané, vynášející 70.000 kop mš., měly mu z komory české vydány býti a připadly po jeho smrti l. 1623 na jeho *syna Kristiana* ze země pro náboženství odešlého, potom na vdovu po témž synovi pozůstalou, Marii Alžbētu, roz. Hartyšovou, a její dceru Annu Barboru Alžbētu, pak po smrti této dcery na jejího manžela *Jiřího Viléma Kitschera z Kirbigsdorfu* a její tři děti v Sasku žijící, od nichž pohledanost ta paní *Evě Kateřině z Dobřenic*, roz. z Haugwic, byla postoupena. Teprv Dobřenské dáno bylo dne 8. května 1677 cíś. pojištění toliko na summu 50.000 zl., kterouž za dotčenou pohledanost při kommissi liquidationis přijati se uvolila bez všech úrokův za 54 léta zadržalých 226.800 kop mš. vynášejících. (C. 215, S. 31.)

c) *Dům* na Široké ulici proti domu Jana Zykla, primasa Novoměstského, ležící, který za 2600 kop mš. odhadnutý na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 22. listopadu 1621 prodán byl za 2000 kop mš. *Maximilianovi Wolgemutovi z Muthburgu*, pozůstalému starému císař. kvartírmistru dvorskému, za jeho věrné služby, tak že summu trhovou ve třech lhůtách až do l. 1623 měl odvésti. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34. — Lib. contrac. virid. 12, f. 244.)

d) *Vinice* na Strahovských gruntech ležící, kterou Štefek l. 1614 za 1500 kop mš. koupil. Této vinice již dne 21. dubna 1621 opat kláštera Strahovského pod záminkou, že Štefek úroků (ročně 1 kopu 36 gr. mš.) témuž klášteru nezaplatil, bezprávně se ujal a prodal ji před odsouzením Štefka dne 24. dubna 1621 k užívání na 90 let doktoru v lékařství *Vilémovi Mayerovi z Grosenau* na oklamání král. fisku. Teprv k rozkazu král. komory české z dne 9. července 1723 dotčená vinice od král. fisku byla ujata vedle dobrého zdání král. prokuratora, jenž zvláště vytkl, že vinice ta pro nezaplacení tak nepatrné činže odňata byla Štefkovi ještě neodsouzenému proti všemu právu a zřízení zemskému od dotčené vrchnosti duchovní, která, ačkoli vrchnostem světským příkladem nejútlejšího svědomí býti měla, ani křesťanské lásky každému bližnímu povinné nedbala, kdežto i podle zřízení zemského M. 26. každému držiteli statku zůstaveno jest právo proti takovému odejmutí statku při soudu si stěžovati. (C. 215, E. 4, P. $\frac{2}{3}$ & S. 34.)

Mimo tyto statky pobrány byly Štefkovi hned po bitvě bělohorské v jeho domě všecky klenoty, hotové peníze a jistoty na mnoho tisíc kop mš. vynášející. Ostatní svršky všecky po Štefkovi pozůstalé vedle poručení knížete z Lichtenšteina z dne 27. října 1621 darovány jsou sekretářům komory české, Janovi Jakubovi Haydenovi a Severýnovi Táhlovi z Horšteina. (C. 215, K. 49 & S. 34.)

Syn po Štefkovi pozůstalý *Štefan* a dcera *Lidmila* provdaná *Seltenšlagová*, domáhali se spravedlnosti své v 13.000 kopách mš. po matce *Kateřině*, první manželce Štefkově, ze statků po otci pozůstalých, mimo to i spravedlnosti na místě *Tobiáše a Anny*, bratra a sestry svých nevlastních z druhé manželky Štefkovy Anny, prve za Daniele Pražáka provdané.

Ale nedosáhli ničeho zvláště proto, že jejich bratr *Štefek* při vpádu saském l. 1631 do země s nepřítelůma šel, sňal s brány mostské hlavu otce svého a pro toto vinění při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Abraham Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Štansdorfer), při kommissi konfiskační vedle král. výř. z dne 18. srpna 1623 odsouzen *třetiny jmění* svého, p. statek *Teleč* (Telč, kr. Cheb., okr. Bochov.), který koupil 1539 Anselm ze Štensdorfu za 600 kop mš. od Alb. Martického z Rabšteina (D. Z. 41, F. 12), totiž: tvrzi Teleč s 11 poddanými (7 sedláků a 4 chalup.), s pivo-mlýnem panským, dvorem poplužním a ovčínem, v něm chovalo 30 krav dojných, 40 kusů jalového dobytka a 400 ovce, avšak na ten čas všecko od císař. vojska bylo pobráno a drancováno, tak že tam ani srsti ani pířka, ani zrnka nezůstalo; šest rybníkův na 122 kopy násady, zejména L. Starý, Štokovský, Valdanky, Zámecký a Nový Prokš, které však na ten čas byly prázdné; též rybník Poleč, který l. 1620 ve zpouře prodal Štensdorf za 1700 kop mš. noví Joachymovi Ratiborskému ze Chcebuze a v Údrči (D. 140, G. 4); pak lesů osm lečí; též ves *Jesínku* (G. díl) se 4 poddanými po lánu rolí majícími a ves *Soš* (Zoboles) s 11 poddanými lánky, které Štensdorf zdědil po bratru svém *Jiřím Fridrichovi*, v čas zpouře zemřelém. Tento statek prodán byl l. 1623 od komory české za s odhadní 11.306 kop mš. Severýnovi *Tahlovi s Hor* sekretáři při král. komoře, kterýž však vedle císař. re-

*) *Jiří Fridrich z Štensdorfu* sloužil v čas zpouře v pluku s Hallachu a zemřel dne 14. ledna 1619 v Rndolfstadtu. (C. 215, S. 8) Dle odhadu l. 1623 *poddaní osedlí na statek Telč povinni byli stálými a robotami těmito: Ve vsi Telči 1 láník 1 kopon mš. a roboty, 2 půllánici po 40 gr. mš. a po 9 dnech roboty, 4 čtvrtláni po 20 gr. mš. a 9 dní roboty, 4 chalupníci po 12 gr. mš. a po 8—10 dnech roboty, mlynář pak dával platu ročně 35 kop mš. a povinen byl robotou a každoročně vepře vykrmiti aneb za vykrmení 8 kop dáti; to sedláci v rotnosti seli sázeli, okopávali a sekali, bílou hřpu a vykopávali, což dělajíce dostávali snídání a konec piva; všichni osedlí povinni byli tři louky posíci, seno a otavu sušiti a svesti, rožň práci se jim místo stravy dávalo 20 gr. a půl věrtele piva a konečně dříví a jiné potřeby k stavění voziti, na honbu (sajíce) a ovce stříhati; každý pak s 6 podruhů povinen byl za podružitv*

z dne 3. prosince 1624 postoupil Štensdorfovi, jenž se stal katolíkem, tvrz a ves Teleč s dvorem poplužním místo dvou třetin z milosti mu ponechaných, naproti tomu za třetinu král. fisku v pokutě připadlou podržel v summě 3768 kop m. dotčené vsi *Jesinku a Sovolusy*, které potom k statku Údrči připojil. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 8 & 455. — D. Z. 142, G. 2.)

Florian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), bratr Abrahama, při vpádu saském l. 1631 zemřel v službě u nepřítele; pročež při *kommissi konfis. Fridlandské* v kraji Locketském nařízené l. 1633 odsouzen byl všeho jmění, totiž 6000 zl., které měl za bratrem svým a poručníkem Volfem Adamem za statek Meretice, jemu po otci Kašparovi náležející. (C. 215, E. 1 & S. 36.)

Joachym Jindřich Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), při *kommissi konfiskační* vedle král. výpovědi z dne 27. října 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Brodec* (Brodce, kr. Žatec., okr. Loun., dom. Citoliby), tvrz a ves Brodec s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, též ves Nevicenice (nyní snad Nečenice) s krčmou a rybníčkem, se vším příslušenstvím, jak to Štensdorf l. 1608 od Volfa Bernarta Fictuma z Egerberku koupil za 12.000 kop míš. (D. Z. 138, M. 12.) — Tento statek za 12.199 kop míš. odhadnutý od král. komory koupil l. 1624 za 12.000 zl. rýn. *Jan Reinhard Hildeprandt z Ottenhausen*, cíś. rada nad počty při účtárně komory české, jemuž summa trhová byla poražena z 20.021 zl. rýn., jež na potřeby válečné v dlouhé (lehké) minci půjčil; avšak pro jeho zásluhy cíś. resolucí v dobré minci mu byly počítány. (C. 215, S. 36. — Lib. conf. 2, f. 91. — D. Z. 145, O. 14 & 299, R. 25.)

Štensdorfovi na dvě třetiny z milosti ponechané od komory české nebylo ničeho odvedeno; protož jeho manželka Kateřina, roz. Varkočevna z Nobčic, žádala jménem svým a

po 6 dní robotovati při stravě panské. — Ze vsi *Jesinky* platili 4 osedlí ročně po 3 kopách 12 gr. míš. a robotovali po 8 dnech. — Ze vsi *Sovolusk* dával každý z 11 osedlých ročně platu 2 kopy 48 gr., ječmene a ovsa po 1 korci, vajec 12, slepice 4, přediva kuželů 12, a konal 6 dní roboty; nad to všickni povinni byli 1 louku posíci, začež se jim dávalo půl věrtele piva starého, ovce stříhati, vlnu prodanou odvezti, dříví voziti a na zajíce choditi.

Volf Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), nejstarší z bratrů Abrahama, Jiřího Fridricha, Linharta Viléma a Floriana, synů po Kašparovi Štensdorfovi l. 1616 zemřelém, při kommissi konfiskační dne 14. června 1623 odsouzen byl *třetiny* jmění; avšak potom pokuty osvobozen, poněvadž dobrovolně k náboženství katolickému přistoupil, podržel statek svůj — ves *Chloumek* (Chlum německý, Deutsch-Kilmes, kr. Cheb., dom. Toužím.), pak ves Výska Nová (Neudörfel) — a zavázal se při kommissi transactionis l. 1628 za pardon mu udělený do král. komory odvésti 338 kop míš. — Ale proviniv se opět při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při *kommissi konfis. Fridlandské*, l. 1633 v kraji Loketském nařízené, všeho jmění, tak že statek jeho Chloumek (který Štensdorf zatím Strojeticnému prodal a na summu trhovou jenom 1500 zl. obdržel) od Albrechta z Waldšteina knížete z Fridlandu ve zbytku summy trhové 12.000 zl. v pokutě byl ujat a *Gerhardovi z Questenbergu* l. 1633 postoupen. (C. 215, E. 1 & S. 36.)

Jan Rudolf (Zdeněk) svob. pán ze Šternberka, katolík, přistoupil dne 1. října 1619 k snešení stavů povstalých o konfederaci, též o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha falckraběte, vykonáním přísahy, vyhradil však sobě, co by proti náboženství nebylo katolického; proto při kommissi confiscationis dne 14. srpna 1623 pokuty byl osvobozen a při statcích svých zůstaven. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Oldřich Holický ze Šternberka obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati v kraji Chrudimském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Štěpán Jiří sv. pán ze Šternberka, bratr nejvyššího purkrabího Adama ze Šternberka, přiznal se teprv po zvolení direktorů k stavům povstalým, od nichž se v rozličných kommissích dal potřebovati, ale jsa nestálý obojetník, nebyl při snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II., a po celý čas zpoury měl srozumění dobré se stranou císařskou; také hned po bitvě bělohorské přistoupil k víře katolické. Protož k návrhu kommisie konfis., při níž *k manství* byl odsouzen, vedle král. resoluce z dne 17. března 1623 zůstaven byl při statcích svých dědičných, k nimž náležely *Postoloprty, Vodolice, Vesce, Mirešovice, Hrobčice a Želenice*, pak statek *Pátek*,

Vdově po Adamovi Štolcovi pozůstalé Anně Marii Salomé, potom opět provdané Hoferové, dceři Jana Kristofa ze Šteinsdorfu, kteráž za příčinou pohledanosti své v 12.754 kop. míš. na statku Perglasu až do l. 1625 zůstávala, přisouzeno bylo z dotčené pohledanosti jenom 6000 zl., na kterouž summu vedle cíś. resoluce z dne 6. května 1628 cíś. pojištění obdržela, tak že jí tato summa z komory české časem měla býti zaplacená. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 433. — D. Z. 153, L. 30 & 621, H. 11.)

Mikuláš starší Štolc z Gostomky, strýc Adamův. někdejší král. sudí zemský a správce hejtmanství v kraji Loketském, nabídl hned s počátku zpouř skrze vyslance jménem celého kraje Loketského tehdejšími direktorům a správcům zemským služby své a zavázal se falckrabímu Fridrichovi hrdlem, ctí i statky. Pro toto provinění při kommissi hrdelní odsouzen *hrdla, ctí i statků*; avšak král. výpovědí z dne 26. července 1621 udělena mu milost, tak že jen všecko jmění své v pokutě propadl a do vězení na hrad Křivoklát dne 24. srpna 1621 byl odvezen, kdež l. 1628 zemřel.*) Statek jeho *Schaben* (kr. Cheb., okr. Falknov.) — sídlo a ves Schaben s 13 poddanými, pak vsi Kloben s 9 poddanými, Dešnice (Dassnitz) se 4 poddanými, Maierhöfen s 5 poddanými a Citejcov (Kitlitzdorf) — za 9375 kop míš. odhadnutý, jakožto svobodné léno Šteinské-Loketské, prodán byl za 7405 kop míš. l. 1622 dne 10. září cizozemci *Bartoloměji Brunnerovi z Wildenau*, jemuž

*) Na žádost Mikuláše Štolce a jeho spoluvězně Kašpara Luka, od jeho manželky a dětí císaři podanou, poručeno bylo jménem císaře od knížete z Lichtenšteina dne 31. května 1623 hejtmanu zámku Křivoklátského Tiburci Čejkovi z Olbramovic, aby oba vězňové časem z vězení na dvůr zámecký puštění na vzduchu mezi strážemi procházeti se směli, též aby lepší stravu, ano i každou neděli a svátek k obědu a k večeři po žejdlíku vína dostávali. Podle tohoto rozkazu dáváno bylo Štolcovi (jak sám ve své žádosti dne 24. srpna 1625 stvrzuje) k obědu sedmero a k večeři šestero jídel; mimo to od knížete z Lichtenšteina dne 8. srpna 1623 hejtmanovi dotčenému nařizeno, aby podle vůle císaře Štolcovi, věkem a churavostí již sešlému, co do stravy a nápoje se nalepšilo, tak aby k obědu osmero a k večeři sedmero jídel dostával, k tomu třikrát denně po 5 žejdlících starého piva hnědého a týdně místo dosavadních čtyř žejdlíků vína, aby se mu dávalo šest žejdlíků aneb za to peníze. Když pak od 26. ledna 1625 hejtmán Štolcovi na stravě a nápoji ujímal, tak že mu k obědu a k večeři toliko po pěti jídlech a po čtyřech žejdlících piva dával, stěžoval si Štolc dne 24. srpna 1625 při král. komoře na dotčené zkrácení, žádaje, aby stravován byl jako za let předešlých, poněvadž sám ještě potřebné a dostatečné stravy a nápojů sobě v hospodě pod zámkem koupiti nemohl. (C. 215, S. 41.)

již dne 3. září 1621 za půjčených naň 5000 zl. ku byl odevzdán. (C. 215, S. 41. — Lib. conf. 2, f. 432. — 153, C. 9.)

Mikulášův syn *Jiří Adam Štolc* při kommissi vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetiny* jmění, protože v čas zpourey sám osobně s lidem před Plzeň táhl; avšak na přímluvu kurfiřta Saské resolucí z dne 21. srpna 1623 na milost přijat, podržel statek (saský) *Habersbirk* (okr. Falknov.) se 14 rybníky, pak při vpádu saském l. 1631 nepříteli do kraje a Loketského pustil a jej podporoval, odsouzen byl o kommissi *Fridlandské* v Lokti l. 1633 *hrdla, cti a statku* z milosti toliko pokutu 300 zl. složil. (C. 215, S. 41.)

Jiří Jaroslav Štos svob. pán z Kounic sloužil v čas ve vojsku stavovském; proto při kommissi konfiskační král. resoluce ze dne 10. února 1623 odsouzen *polovicí* svého, propadl díl svůj na statku *Buky staré proboštský* (Mittel-Altenbuch, kr. Jičín., okr. Trutnov), po otci svém noví Jiřím l. 1616 zemřelém zděděný. Statek ten posléze byl od komory české *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wipachu* sv. pánu z *Adlersberga*, jemuž Adam Mikuláš Štos Kounic, bratr Jiřího Jaroslava, též díl svůj na téměř zvláště s třemi sedláky a 1 zahradníkem ve vsi Žďáru s pivovárem a mlýnem l. 1627 za 8000 kop mš. (C. 215, S. 42. — Lib. conf. 2, f. 112. — K. 3/2. — 144, F. 2.)

Se statkem dotčeným od komory české byl ujat i též statek *Buky staré horní* (Ober-Altenbuch) — tvrz s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem, lesy, rybníky, cím kostelním a příslušenstvím — který Jiří Jaroslav k ruce mladšího bratra svého Otty Jindřicha spravoval; statek ten Ottovi Jindřichovi opět navrácen a od něhož tom l. 1627 *Janovi Jakubovi de Wagghi z Wippachu* za 8000 kop mš. prodán byl.*) (D. Z. 144, F. 2; 194, M. 2 H. 24.)

*) Bratři Jiřího Jaroslava (z nichž Budivoj † 1619) Jan Adam Mikuláš domáhali se statku otcovského, *Hořenevsi*, kterou sestry Salomena Lokšanová a Kateřina l. 1620 Janovi Purkhartovi dule ze Sloupna prodaly za 16.800 kop mš. a na tuto summu 5942 kopy obdržely. (Viz Kordule.) — (C. 215, S. 42.)

Vilém Štos s Kounic pro účastenství své ve zpouře obe-slán byl l. 1629 před kommissi tractationis k narovnání se o pokutu za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla ko-morního neměl žádného jmění a byl kapitánem ve vojsku císařském. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Sigmund Zdeněk Štos z Kounic, ačkoliv hned s počátku měsíce ledna 1621 slíbil přísahou králi Ferdinandovi II. zase věrnost, poddanost a pravé upřímné poslušenství zachovati, a zvláštním listem reversním k též přísaze se přiznal; předce pro účastenství své ve zpouře při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž pokutě propadl pohledanost svou na statku Doleních Starých Bucích. *) (C. 215, R. 1 & S. 42.)

Jan Štrauch z Chlumku ujel po bitvě bělohorské ze země; pročež při kommissi hrdelní odsouzen všeho jmění, propadl *tinici* pustou při vsi *Vraškově* (okr. Roudnic.), kterouž od král. komory léta 1624 za 60 kop mš. koupil *Bohuchval Walkoun z Adlaru*. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 36. — D. Z. 142, B. 22 & 293, C. 2.)

Rudolf Štubenberger (Štumberger) sv. pán ze Štuben-berku, od stavů povstalých na sjezdě dne 23. března 1619 zvolen za kommissaře k výpravě nad lidem vojenským z krajův Boleslavského, Hradeckého a Kouřimského, zahynul dne 1. února 1620 při výbuchu prachu na zámku Jičínském, kde meškal jako kommissař za příčinou odevzdání statků Smiřic-ckých k ruce Markéty Salomeny Slavatové (viz Smiřický). Pro účastenství své ve zpouře při kommissi hrdelní dne 26. dubna 1621 odsouzen byl *všeho jmění* a památka jeho za pro-klatou a nepoctivou vyhlášena. Pročež od král. fisku ujato bylo panství po něm pozůstalé *Nové město Hradiště nad Me-tují*, totiž: město a zámek Nové město s dvorem popl. a po-dacím kostelním, městečko Krčín a vsi celé Nahořany, Dol-sko, Černčice s podacím kostelním, Vosno (Vosna, nyní to-

*) Statek *Dolní Staré Buky* — tvrz a ves s dvorem poplužním (Niederhof), lesy, rybníky a příslušenstvím — po Fridrichovi Štosovi z Kounic synům jeho Janovi Jiřímu, Sigmundovi Zdeňkovi, Vilémovi Kunratovi a Rudolfovi náležející, prodán byl l. 1618 pro dluhy od soudu zemského synovi nejstaršímu *Janovi Jiřímu Štosovi z Kounic*, za 16.000 kop mš., kterýž jej ihned za touže summu manželce své Kateřině, roz. Čertorejské z Čertorej, potom opět provdané Adršpachové Berkové, po-stoupil. (C. 215, K. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 191, K. 16 & O. 6.)

prosince) 1623 pokuty osvobozen (C. 215, C. $\frac{1}{10}$), domáhal se statku *Větrního Jeníkova* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav.), k němuž náležely tvrz a městečko Větrní Jenikov a 22 vesnice, zejména Zbynohy, Oustí, Branišov, Buková, Myletín (Mysletín), Vorlova Myletina, Vopatov, Polanka, Dudín, Šimonov, Zbilidi, Maršova Pustina, Dušejov, Jankov, Kalhof, Ousobí, Chvalkov, Dobrohostov, Kochanov, Šejbdorf, Ouhořilka a Číska (Chýška), s pivovárem a dvorem poplužním při tvrzi, s dobyt看em a obilím, 3 lukami, štěpnicemi, mlýnem, oborou, lesy, rybníky, se čtyřmi podacími kostelními, krčmami a jiným příslušenstvím, jak to léta 1601 měšťan Jihlavský *Matyáš Štubík z Königšteina* od Kristofa Jaroslava Trčky za 48.500 kop míš. koupil (D. Z. 176, G. 23) a l. 1604 s cís. povolením synům svým Jiřímu, Tobiášovi, Fridrichovi a Samuelovi postoupil. — Když pak Samuel Štubík, jemuž týž statek při rozdělení bratrském statků po otci pozůstalých připadl, bez dědiců přirozených zemřel, a jeho dva bratři ještě žijící jakožto měšťané Jihlavští podle zřízení zemského žádného práva na statek Jenikovský neměli, ujat byl týž statek od císaře Matyáše l. 1619 a paní *Marii Majdaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic, v půjčce 10.000 kop míš. zastaven jest. Ale poněvadž tato summa od stavův odbojných tehdaž byla vzata, odvedla ji podruhé l. 1623 Trčková, tak že jí statek Jenikov za 48.434 kopy míš. odhadnutý na poručení knížete z Lichtenšteina dne 13. června 1623 byl postoupen. (C. 215, S. 48. — Lib. conf. 2, f. 222.) — Viz též Trčka.

Joachym Štastný Štúrem (Šturm) z Hiršfeldu při kommissi konfiskační dne 22. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Komořany* (Komořanky u Točné, kr. Pražský, okr. Zbraslav.), k němuž náležely tvrz a dvůr poplužní Komořany s dvěma statky sedlskými ve vsi Komořanech, z nichž jeden byl pustý, s příslušenstvím, jak to Šturm s manželkou svou l. 1612 od Doroty Radnické z Vysokého za 5200 kop gr. českých (10.400 kop m.) koupil. (D. Z. 190, C. 11.) Tento statek, od král. komory za 6349 kop míš. odhadnutý, postoupen byl l. 1622 klášteru Zbraslavskému za plat nájemný (ročně 200 kop míš.) v summě 6000 kop míš. témuž klášteru zadržený z luk jeho Zbraslavských, jichž král.

dvůr od l. 1556 pro konírny své užíval; potom témuž klášteru bez všech závad dědičně jest ponechán královským stem z dne 12. ledna 1638 za upuštění od dotčeného nájemného z luk klášterských do 15 let, tak že týž pán od l. 1653 témuž klášteru vydáván býti měl. (C. 215, S. 49. — Lib. conf. 2, f. 291. — D. Z. 152, K. 28.)

b) Statek *Ksiny* (okr. Čáslav.), tvrz a dvůr pánů s dvěma mlýny (nyní tvrz a mlýn u Žlebů), odhadnutý 6000 kop mš., ačkoliv Štúrem sám jenom za obilí na statku se nacházející 3000 kop mš. dáti chtěl, od komory prodán byl l. 1623 za 6000 kop mš. cís. lieu *Kašparovi Crenoyseret*, kterýž jej léta 1628 *Mikuláš Cremoni* za 3200 zl. rýn. prodal. (C. 215, S. 50. — Lib. conf. 2, f. 296.)

c) *Dům u Bílého Konička* řečený v Novém městě pražském v ulici na Novém dláždění mezi domy u Černého Kříže a Kateřiny Penízkové, jdouc z Koňského trhu k Jindřichu na pravé straně v rohu ležící, který Štúrem s manželkou svou za 1230 kop mš. předešle koupil, a o něm pro náboženství ze země strýni své Anně (dceři z Jana, bratra otce svého Petra) a dědičce své zůstavil a tato odkázala sestře své Alžbětě Eslingarové, od níž l. 1631 želu jejímu Kašparovi Eslingarovi z Kasurydu a po smrti Janovi Bonaventurovi Papazonovi z Klaršteina, stovi komorníčímu při deskách zemských byl odkázán, ten l. 1631 od král. komory byl ujat a za 850 kop odhadnut, tak že *Papazoni* ze summy odhadní dvě komory, jichž Štúrem byl odsouzen, totiž 566 kop mš. vedle komory české z dne 21. července 1642 odvésti musel, ráž summa jemu na jeho služném byla poražena. (C. 215, S. 50. — D. Z. 145, L. 17. — Lib. contract. virid. 13 & 360.)

d) *Dům* v Novém městě pražském v osadě sv. Václava Velikého na Zbiroze ležící s druhým domem řečeným *nařovským* s viničkou a zahradou, po bitvě bělohorské cís. vojáků zpustošený, vedle nařízení knížete z Lichteneburka z dne 17. října 1622 navrácen byl *Jakubovi Vilémovi* a s *Aichelberka*, jemuž v čas zpourey l. 1619 od dle správců zemských byl odňat a postoupen Štúrem

jej předešle l. 1608 za 3000 kop mš. koupil. (C. 215, S. 50. — Lib. contract. virid. 11, f. 91.)

Mimo to měl Štúrem též statek *Jenikov pod Zabělcicemi* (od l. 1648 řečený *Jenikov Golčův*, kr. Čáslav., okr. Habry) — zámek a ves *Zabělice* (Zaběhlčice, zaniklá) s dvorem poplužním, 3 zahradami, oborou, 3 rybníky a 7 lečí lesů, dvůr poplužní v Chrašticích, městečko *Jenikov* a ves Fridnavu — který jeho manželka Majdalena, roz. z Vrchovišť, na onen čas Říčanská, po strýci svém *Janovi Libenickém z Vrchovišť* zdědila a část téhož statku manželu svému Štúrmovi léta 1616 postoupila náhradou za to, že on jí společně statky své Komořany a Ksyny zapsati dal. (D. Z. 193, H. 1.)* — Tento statek bezpochyby ponechán byl manželce Šturmově, která jej potom postoupila Janovi Rudolfovi Trčkovi, po jehož smrti též statek byl konfiskován. (Viz Trčka.)

Dědicové Šturmovi domáhali se l. 1633 a 1637 třetího dílu v 2000 kopách mš. ze statku Komořan, ale nedostali ničeho; jenom dotčená Anna Šturmová dostala vedle cí. resoluce z dne 17. února 1631 na srážku své pohledanosti 2000 kop mš. z jistiny 3000 kop, kterou měl strýc její za Markétou Hrobčickou. (C. 215, S. 50.)

Michal Šulc (Schulz) Vosecký, měšťan Nového města pražského, účastnil se zpourey tím, že od stavů odbojných l. 1620 koupil *statek kláštera Karlovského* v Novém městě pražském — *dva kusy rolí* za Svinskou branou ležící po obojí straně cesty k Nuslím vedoucí, 3½ kopy záhonů obsahující — za summu odhadní 675 kop mš. zcela zaplacenou. Statek ten musil Šulc bez vší náhrady navrátiti klášteru dotčenému. (D. Z. 140, F. 23 & 193, D. 14.) — Mimo to odsouzen byl při kommissi konfiskační k pokutě 1000 kop m., avšak vedle cí. resoluce z dne 18. srpna 1623 *třetího dílu* jmění svého, v kteréž pokutě ujata byla jeho jistina 702 kopy mš. dle

*) Statek *Jenikov*, totiž vsi zápisné Zábělice, Vahančice, Fridnavu, Rybníček, Leskovice, Hoštišťany (Cheštišťany) s rychtami (které l. 1580 od krále Václavovi Robmhapovi ze Suché za 2272 kopy gr. česk. dědičně byly prodány); pak městečko *Jenikov* a vsi Hřimovice, Kobylí Hlava, Vokřesanec a Chraštice s trojím podacím kostelním, s rybníkem a příslušenstvím, jak to též Robmhap l. 1580 od Albrechta Slavaty z Chlumu za 4250 kop gr. česk. koupil (D. Z. 65, F. 29 & E. 20) — prodán byl léta 1581 od Robmhapa za 7500 kop gr. českých Janovi Libenickému z Vrchovišť. (D. Z. 21, D. 21.)

přibita, odkud teprv léta 1724 s cíř. povolením snata jest. (C. 215, S. 76. — K. 88/23.)

Jméni po Šultysovi při městě Hoře Kutně pozůstalé všecko na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 23. července 1621 od nejvyššího mincmistra Viléma z Vřesovce bylo konfiskováno, totiž: a) *Dvůr Lipoltovský* (Leopoldovský) s kovárnou, někdy od Leopolda Šettlara vystavěný, u Hory Kutny na předměstí a právě Cechovském za Kolinskou branou ležící, který Šultys od vdovy Šettlarové l. 1609 za 400 kop míř. koupil; též 22½ kopy záhonů rolí, dílem dskami zemskými se řídících, jež Šultys za 1913 kop gr. českých (3826 kop m.) koupil. — b) *Dvůr Vokačovský*, tamže ležící, s třemi zahradami, za 1000 kop míř. koupený, též tři kopy záhonů rolí, k němu náležejících a za 650 kop míř. koupených. — Tyto oba dvory vedle nařízení knížete z Lichtenšteina z dne 11. prosince 1621 postoupeny byly k držení a užívání *Anně Benedové, roz. z Vřesovic a Doubravské Hory*, zástavou za 1000 zl. rýn., k válečným vydáním půjčených, potom l. 1630 postoupeny jsou obci Kutnohorské. (Viz Hora Kutna.) — c) *Dvůr Předhorský* (dle knihy kláštera Sedlce zelené nové f. 159), totiž zahrada s domem u Hory Kutny za Kouřimskou branou na předměstí Cechovském ležící na gruntech kláštera Sedlce, léta 1599 za 30 kop gr. česk. Šultysovi a manželce jeho od její matky postoupený. — d) *Dvůr ve vsi Libenicích*, l. 1601 Šultysovi a manželce jeho od její matky, jejíž manžel jej za 175 kop gr. míř. koupil, odkázaný a postoupený. — e) *Dvůr Hubáčkovský* s domkem a zahradami na Cechu za Kolovrátkem ležící, též s domem *Píkovským* řečeným se zahradou, který Šultys sobě a manželce léta 1604 za 400 kop česk. (800 kop m.) od Václava Slaměnského koupil. (Lib. hereditatum albo medio L. 6.) — f) *Zahrada* blíž kostela sv. Martina ležící, l. 1610 za 55 kop česk. (110 kop m.) koupená od Kateřiny Buryanové. (Lib. heredit. alb. nov. A. 30.) — g) *Zahrada* mezi cestami u sv. Martina ležící, l. 1613 za 60 kop gr. česk. (120 kop m.) koupena od M. Václava Peristeria. (Lib. heredit. alb. nov. B. 20.) — h) *Dva domy, Vošetovský a Šebkovský* řečené, pak zahrada, kdež dům Markoltovský býval, vše vedle sebe ležící, l. 1613 za 500 kop gr. česk. (1000 kop míř.) koupeno od Jana Lahvičky. (Lib. heredit. alb. nov. B.

19.) — i) *Dům Hrbkovský* řečený se zahradou po Janu Zimovi na předměstí Cechovském vedle cesty k sv. Martě ležící, l. 1615 koupený za 155 kop gr. česk. (Lib. idem C. 32.) — k) *Zahrada* vedle domu předešlého ležící, l. 1615 Jiřka Šmelce koupena za 168 kop česk. (Lib. idem C. 14.) l) *Zahrada* při dolu Višnoví ležící, l. 1612 od Petra Fr. sichselbsta z Freydenpachu za 26 kop gr. česk. koupena (Lib. idem B. 20.) — m) *Dům u Kadeřávků* řečený, na rynku v rohu ležící, který Šultys sobě a manželce své l. 1598 za 600 kop gr. česk. (1200 kop m.) koupil (Lib. hereditatum III. J. 25), odhadnut l. 1627 za 700 kop mš. a postoupen Jesuitům u sv. Barbory byl postoupen. — n) *Dům u Halu* řečený, na rynku proti domu Kadeřavkovskému ležící, Šultyse l. 1616 za 770 kop gr. česk. (1540 kop m.) koupil (Lib. heredit. III.), odhadnut l. 1627 za 800 kop m. a postoupen též Jesuitům u sv. Barbory. — o) *Dům u Píšťů* řečený, na Vinné ulici ležící, od Šultyse l. 1598 za 500 kop gr. čes. (1000 kop m.) koupený (lib. heredit. III. K. 6), odhadnut léta 1627 za 400 kop m. a postoupen Jesuitům. p) *Dům Čechtický* jinak *Jandovský*, l. 1627 za 600 kop odhadnut a Jesuitům postoupen. — q) *Kukusy* 41 $\frac{1}{3}$, to jest v dole Pňové na cauku (Zug, výtah) Kralickém 35, na ulicích Kuklických 1, v dole Kříži nad Rejzým 4, a na Vokáčích „Benátkách“ řečeném na Kaňku 1 $\frac{1}{3}$ kukusů, které Šultys společně s manželkou a syny svými měl. — r) *Jistina* 1000 kop m. při městě Čáslavi.*)

Na toto jmění vedl syn Šultysův Mikuláš jménem svým i na místě bratří svých, Jana, Jiřho, Karla a Bohuslava, matky Alžběty roz. Holoubkové, před kommissí liquidatorem Nového města pražského průvod svůj, a podle zdání této kommisie dne 3. června 1623 připadla toliko *polovice statku* které vdova Alžběta po svém otci Jiřskovi Holoubkovi, manželce Lidmile, otčimovi Janovi Kašovi a po prvnějším manželce svém Janovi Čechtickém k společnému držení Šultysovi postoupila, této vdově vedle cís. resol. 6. července 1622.

*) Šultys, jehož rodiče v Slaném zůstávali, dostal se odtud prvně do Kutné Hory, kdež byl při škole křesťana sv. Jakuba oficiálním kantorem a vystoupiv l. 1589 přiklonil se ke vdově Alžbětě po Janu Čechtickém z Kranichfeldu, od níž veškeré dotčené jmění původ svůj měl.

dotýkalo *dvorů a rolí*, ku kterýmž synové Šultysovi míti se pokládali, a jich se od l. 1621—1629 domáhali, své dědictví své potratili, poněvadž všickni léta svá po čas zpourey otci svému na všem zlém proti císaři ocni byli. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$, P. $\frac{2}{2}$ & S. 76.)

Nikuláš Šultys z Felsdorfu, nejstarší syn Jana Šultyse, pro náboženství ze země do Uherské Skalice, kdež r. 1645 zemřel. Tamtéž zemřely jeho dcery, totiž: *Anna*, provdaná za slovutného pána Jiřího Hoffmana Třebošického zemřelého též v Skalici 13. září 1645, zemřela dne 1. října t. r., zanechavši syna Samuele a dceru Saloménu; *Barbora* † dne 28. list. téhož léta; *Dorota* † dne 2. března 1646; *Rosina*, nejmladší dcera jeho, s generalem Rakossy do hradecké země na službu se odebrala a tam ještě léta zůstávala. Tato ke statku po matce své Saloméně Šultysové, jinak Matrasce, pozůstalém *v městě Kolíně* jménem *Matrasce*, jakož i dítek po sestře své Alžbětě zůstavěných se dělila l. 1647 žádajíc, aby jim statek ten do dalšího času v celosti dochován byl. Statek ten, totiž: *dům v městě Kolíně* s dvorem zbořeným, *dva dvory* mimo zdi zbořené, *rolí 18* s kůňmi, tři louky a zahrada, porostliny, řečené přední a zadní Štoky, vše od císař. rychtáře k ruce J. M. C. ujednáno a l. 1638 za 1800 zl. odhadnuto jest. Z toho statku dne 1. srpna 1638 od císař. rychtáře za 40 zl. byla prodána; *rolí* ujednala se obec Kolínská v quotě a zadržalých kontribucí od císaře jí darovaných; *dům* pak císař. rychtáři a jeho statek obci Kolínské k opatrování byl postoupen (dle žádosti císař. rychtáře Jeremiáše Spiry v Novém Kolíně dne 1. srpna 1647 na komoru českou podané). Avšak žádost jeho dcery, jakož i ostatních dědicův po bratřích Šultysovi — totiž po *Janovi*, katoláku, měšťanu v Slaném, zemřelém v Praze, syn nezletilý zůstávající na Křivoklátě; po *Matyasovi*, zemřelém ve Vlasích na Veroně, dcera Anna emigrantka, kdežto jeho syn Jan Jiří zemřel v Drážďanech; po *Matyasovi*, v Domažlicích zemřelém, dcery Alžběta a Kateřina, katoličky v Domažlicích žijící, po *Bohuslavovi*, zemřelém měšťanu v Slaném, dcery Kateřina a Justina, katoličky v Slaném žijící — vedle dekretu komory české 11. června 1653 potvrzena, protože v čas se nepřihlásili, a z té příčiny po-

sudím zemským, a zemřel v zpouře trvalé raněn mrtvicí v květnu 1620 v Praze. Pro provinění vytčená při kommissi exsecutionis dne 26. dubna 1621 jakožto nejhlavnější z povstalců odsouzen byl *všeho jmění a památka jeho na věčné časy se umorila a za prokletou a nepoctivou odsoudila.*

Statky jeho všecky již před bitvou bělohorskou byly konfiskovány, totiž: a) Panství *Vorlík* (Orlík, kr. Písek, okr. Mirovic.), *) k němuž náležel zámek Vorlík s dvorem poplužním a ovčínem, městečko *Staré Sedlo* s podacím kostelním, vsi celé Kozlé, Louký Vír, Pukňov, Vystřkov, Šerkov, Lety s dvorem popluž., Lhota Králova, Probylov (díl), Neřestce, Kakovice, Minice, Vohař (Ohař), Řeteč (Řeč), Mišovice (díl); městečko *Mirovice* s podacím kostelním, vsi celé Žďákov, Hluboká při řece Vltavě s mejty a cly na též řece, Kostelec s podacím kostelním a dvorem popluž., Zahrádka, Předíčko (zašlá), Zábrodí, Přilepov, Lhota Pechova; díly vsí Vesce a Kovárova; dvůr poplužní *Slavoňovský* s pivovárem a vsi Radvanov, Žebrákov, Předbořice s podacím kostelním; dvůr poplužní *Holešický* (Holešice) a vsi celé Valtířov, Chrast, Podskalí, Lačnov (zašlá), Radava, Vladičín (Vladešín), Kojetín; městečko *Zahořany* celé krom 1 osedlého panu Zachrat-skému náležitého, v *Lašovicích* dvůr poplužní, podací kostelní a 1 člověk, též díl vsi Řemkova se vším příslušenstvím, jak se tím vším l. 1581 Krištof ze Švamberka Bernartovi staršímu z Hodějova při prodeji statku kláštera Milevského spravoval (zavázal). (D. Z. 65, H. 25.)

Dle listiny odhadní z l. 1623 (v archivu Vorlickém sub lit. Aa, Nro. 3 uložené) náleželo k panství Vorlickému mimo vytčená 3 městečka a 35 vesnic ještě 21 jiných vsí, od panství Zvíkova k němu přidělených (viz Zvíkov), úhrnem tedy 56 vesnic, v nichž bylo před zpourou 605 poddaných osedlých (346 sedláků a 259 chalupníků), totiž:

*) Statek *Vorlík* — zámek Vorlík, dvůr poplužní v Starém Sedle, městečko St. Sedlo, vsi Žďákov, Hluboká, Šerkov, Kozlé, Pukňov ves pustá, Vír, Vystřkovo, Téchařovice, *Zalužany* s dvorem poplužním a Mayšlovice (Meyšlovice), s dědinami, lukami, lesy, rybníky, s podacími kostelními a vším příslušenstvím — koupil l. 1519 *Krištof ze Švamberka* a na Boru za 2000 kop gr. česk. od Václava Zmrzlika ze Svejšína na Lašovicích (D. Z. 2, F. 1.)

v 7 vesnic.	rychty Kovářov.	47 sedláků a 24 chalup
v 5 „	„ Hrazan.	32 „ 7
v 8 „	„ Kostelec.	30 „ 39
v 9 „ a 1 měst.	„ Zahorán.	65 „ 38
v 9 „	„ Předbořic.	52 „ 10
v 6 „	„ Kozlé	14 „ 13
v 8 „	„ Lety	61 „ 35
v 4 „ a 1 měst.	„ Staré Sedlo	38 „ 35
v 1 městečku	„ Mirovic.	7 dvorů celých 58

Tito poddaní konali roboty ženní 407 dní po 6 gr. a dělali vrchnosti ročně platu stálého 1507 kop 57 gr. 1 $\frac{1}{2}$ mš., totiž: úroků 1149 kop 10 gr., pak 177 $\frac{3}{4}$ bečky po 20 gr., 59 beček ječmene po 14 gr., 425 $\frac{1}{2}$ bečky po 15 gr., 3 korce ovsa Pražské míry po 25 gr., 23 l a 2 čtvrt. ovsa Písecké míry pro psy po 30 gr., 794 sl po 6 gr., 54 kopy a 45 vajec po 10 gr., 145 sýrů po 11 kamenů loje po 2 kop., od rybářů ryb na 122 po po 5 gr. — Avšak l. 1623 zbylo z vytčených 605 ose jenom 327, z ostatních 278 usedlostí byly mnohé do zá spálené, jiné pusté a opuštěné. Též všechny dvory popl Vorlický s ovčínem, Letecký s ovčínem, Mirovický, Hole s ovčínem, Lašovický s ovčínem, Slavoňovský a Kovář s ovčínem — v nichž předešle bývalo 6 koní tažných, 32 sny, 2 hřebci, 14 hříbat, 18 volů, 3 býci, 186 krav, 105 jalového dobytka, 50 telat, 72 kusy vepřové a na 3000 ov byly na ten čas prázdné všeho dobytka, tak že z 38 rolí k nim náležejících jenom malá část byla od podda vzdělaná a toliko z luk 980 vozů sena jak obyčejně se zelo. Za robotu při dvorích dávala vrchnost poddaným kop mš., 10 sudů piva bílého a 22 korce žita. — Na panství byly dva pivovary, z nichž Vorlický mával ročně 60 várek po 22 $\frac{1}{2}$ sudu piva, kteréž dodával do 14 kr v Slavonickém pivovaru, z něhož vojáci i pánev vzali, valo se 70 várek po 33 sudech piva bílého, kteréž se o krčem prodávalo. — Mlýnů pak bylo sedm, z nichž mlý platili 296 korců žita po 40 groších a za krmení 14 v po 5 kopách, totiž mlynář Bartošovský 60 korců a 3 v Svatošovský 80 korců a 4 vepře, Zlakovický 50 kore 2 vepře, Beřkovský 46 korců a 2 vepře, Kuthanský 8 k

dříví do pivováru a k mostům na 280 vozů po 5 gr. — Avšak l. 1623 zůstali z vytčených 135 usedlostí toliko 34 sedláci a chalupníci, kteří měli dohromady jenom 24 špatné koně, tak že ani rolí svých vzdělávati nemohli; 50 usedlostí bylo pustých, a 51 do základu spálených, zejména celé vsi Jickovice (předešle se 6 sedláky a 1 chalup.), Branice (předešle se 7 sedláky a 2 chalup.) a Kučer (předešle s 14 sedláky a 7 chalupníky). Mimo to byl zámek od lidu válečného tak zpuštěn, že zůstaly jenom holé zdi i bez střechy státi; též pustý stál pivovár, z něhož se předešle v 9 krčmách 350 sudů piva ročně vytočilo; dvory pak poplužní všechny tři s ovčínem, v nichž se předtím chovalo 16 koní, 4 volí, 80 krav, 56 kusů dobytka jalového, 35 kusů vepřového a na 800 ovcí) byly též pusté a zcela prázdné, tak že role k nim náležející 15½ lánu již po tři léta ležely ladem.

Toto panství l. 1622, když posádka Mansfeldova na hradě Zvíkově se vzdala, k ruce král. fisku uято a za 57.946 kop míš. odhadnuté postoupeno bylo l. 1623 s Vorlíkem *Adamovi ze Šternberka*, jenž na obě panství již 155.938 kop m. složil; avšak po jeho smrti t. r. prodáno též *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti z Eggenberga* za vyšší summu odhadní 67.993 kop míš. bez všech závad, summa pak trhovává lehkými penězi zaplacená odevzdána byla též na proviant Pavlovi Michnovi. (C. 215, S. 83. — Lib. conf. 2, f. 98. — D. Z. 153, J. 13.)*) Spor s dědici Šternberkovými o obě panství skončen byl smlouvou z dne 11. září 1624, načež obě panství dne 26. září 1624 Eggenberg převzal. (Dle listin archivu Vorlického I. Aa. 30—33., a akt registratury I. Aa. fasc. 2.)

c) Panství *Nové Hradý* (Gratzen), *Rožmberk* (Rosenberg) a *Libějovice* (Libějice), (kteréž Petr z Rožmberka, poslední téhož rodu, Janovi Jiřímu ze Švamberka, otci Petra z Švamberka s panstvím Třeboňským l. 1611 odkázal — D. Z. 135, M. 20) již před bitvou bělohorskou mocí vojenskou vzaty, hned po vítězství k ruce král. fisku uјaty a se statkem Žumberkem (viz Hok) vedle císař. listu l. 1620 ve čtvrtek den sv. Doroty darovány byly bez odhadu generalu *Karlovi Bonaventurovi*

*) Panství Zvíkov, Vorlík a Ronšperk předešle při rozdělení bratrským odhadnuty byly za 370.000 kop.

Stropnický na 4 kola, Benešovský na 5 kol, Steynmulnerovský na 7 kol, Svinenský na 3 kola, Marůšků na 2 kola a Ficlovský na 3 kola; *přily* Benešovská, Stropnická, Biňovská, Mezeříčská, Nedrtalská a Holčšporarovská; *rybníky* na výrost Biňovský, Dlouhá hráze, ve vsi Veverí, Forštmúle sménou dán za jiné rybníky obci Svinenské, tři rybníky ve vsi Šeyby a u ní, Hartašlagský horní a dolní, Puhor, Vidimáček u Nydrtalu, Kapinos u Štipouna, Dolní Johanusovský, u vsi Hrádku, Stropnický, Bruzlovský a Ličovský; rybníky na výtahy, Pumpilř a Ježek; rybníky na trdlo, Kutnprunský, Smržek, Horní Johanusovský, Jakule, Pugner, Brůhůn Bragk, Hutnar, Hyšn, Bayer, Šworconer u Veverí a rybník u Hamrů nad Nydrtalem; 11 potoků; *lesy a hory* na 14 mil dlouhé, totiž: hájemství Šeybské $\frac{1}{2}$ míle, Hradické $\frac{1}{2}$ m., Šlagleské $1\frac{1}{2}$ m., Nedrtalské pod zámek $\frac{1}{4}$ m., Štiptounské $\frac{3}{4}$ m., Biňovské $1\frac{1}{2}$ míle, Rauhenšlagské $1\frac{1}{2}$ m., Jedlické $\frac{1}{4}$ m., Hardašlagské $1\frac{1}{2}$ m., Lužnické a Dlouhoštské nad Benešovem 2 m., Bůlské 3 m. a Nežetinské $\frac{1}{4}$ m., též kus lesů u vsi Veverí $\frac{1}{2}$ míle. — K témuž dílu byla připojena ves Březí, koupená od bratří Špulřův, s dvěma mlýny, 8 rybníky a 4 kusy lesů.

K dílu druhému panství Novohradského, blíž Kaplice a Velešína, náležely 2 městečka, 34 vesnice, 13 krčem, 11 dvorů samotných a 5 dvořákův, totiž: *v rychtářství Kaplickém* městečko Kaplice s dvěma kostely, pivovárem, dvěma mlýny na 6 kol, a dvorem poplužním (Těšky), a vsi zádušní Huběňov, Rožňov a pět dvorů samotných; *v rychtářství Jaroměřském* ves Jaroměř k záduší Velešínskému náležitá; *v rychtářství Tišském* ves Tichá; *v rychtářství Hradištském* ves Hradiště (díl); *v rychtářství Blanském* dílem vsi Blanská s kostelem a farou, Dobochoh a Kvítky; *v rychtářství Loučtickém* vsi Zdsky, Přibislav a tři dvory samotní; *v rychtářství Porešínském* vsi Porešín s mlynářem pod zámek, Porešnice a Žár; *v rychtářství Soběnovském* vsi Soběnov (díl) s kostelem a farou, Příseče a Smrhov (od pana Adama Reycharta přikoupená); *v rychtářství Velešínském* městečko Velešín s dvěma kostely a farou, mlýnem na 9 kol, pět mlynářů pod Velešínem, vsi Sedlec, Polžov, Chlum, Lhota k záduší Velešínskému náležitá, též vsi Markvartice, Malče, Besenice, Kladivny, Lahuf, Todné a Dlouhá, s platy k záduší Velešínskému náleži-

gr. česk. (90.000 kop míš.) Bohuslavovi Malovci zástavou postoupil. (D. Z. 91, Q. 19.) — K témuž panství prikoupil Jan Jiří Švamberk, otec Petrův, od Václava Malovce 8 poddaných ve vsi *Oujezdě* za 4400 kop míš. (D. Z. 188, Q. 15.)

Panství *Rožmberské* (Rosenberg, kr. Budějovic.) obsahovalo v prvním díle zámek a město *Rožmberk*, v němž bylo lidí osedlých 95, s pivovárem (každého téhodne várka na 20 věrtelů); dvory poplužní Rožmberský, Mathův (Mauthof), Herlinků a Metlice (Medlitzhof); mlýny Rožmberský na 4 kola a Školův u Rožmberka na 4 kola s pilou; hory a lesy, zejména Schwarzwald a Eisenhut u Mauthofu, Schwarzhof, Wochtinger a Longenfeld nad Rožmberkem, pak dva lesy u dvora Metlice a lesy u Frymburku; vesnice Sonnberg 7 osedlých, Priesern 11 osedl., Zábratné 6 osedl., Zwittern 2 osedl., Štyblern (Stieblern) 2 osedl., Hochberg 2 osedl., Seyften 9 osedl., Jilovice 4 osedl., Wachtern 5 osedl., Hařiken (Hurschippen) 6 osedl., Linda 3 osedl., Bamberg (Babí) 6 osedl., Velenše (Willentschen) 3 osedl., Keřpaum (Kerschbaum) 9 osedl., Zetlesreit 8 osedl.; *rychtářství Einsedlecké* (Einsiedl) se 4 vesnicemi a 23 osedlými; *rychtářství Volšinské* s 2 vesnicemi a 35 osedlými; městečko *Frymburk* s mlýnem a 36 osedlými, 8 vesnicemi, v nichž 84 osedlí; chalupníků kněžských 45. — K dílu druhému náležela tvrz *Michnice* s dvorem popl.; vsi Osnice 2 osedlí, Zibetschlag 3 osedlí, Rudetschlag (Rudaschlag) 3 osedlí, Količ (Kalling) 6 osedlých, Kutešlag (Kodetschlag) 15 osedl., Pludau (Bludau) 7 osedl., Štandorf (Steindörfel) horní a dolní 7 osedl., Klopánov (Kropfetschlag) 8 osedlých; městečko *Rožmital* s 58 osedlými a 4 mlynáři, vsi Havlov (Hablesreith) 6 osedl., Štebnice (Stömnitz) 8 osedl., Cirynek (Ziering) 8 osedl., Hněvanov (Liebesdorf) 16 osedl., Muserady 9 osedl.; městečko *Dolní Dvořiště* s 61 osedlými, při němž dvůr poplužní Trojanský a mlýn na řece Volši. v městečku též dům a pivovár (ročně na 40 várek po 15 věrtelů), k němuž bylo osm krčem; dvůr na samotě slove *Im Grab* (nyní Grabenhof) s jedním osedlým; vsi Pšenice 3 osedl., Půdakly (Budáky) 3 osedlí, *Maloně* (Mühlnet?) 7 osedlých, Mikoly 9 osedlých; městečko *Cetvin* (Cetvina) 58 osedlých, s mlýnem na 5 kol a pilou, též podacím kostelním, pak vsi

lých; z čehož souditi lze, jak strašně tam řádilo císař. za času zpourey do Čech vpadnuvši.*) Neboť dle ur. po l. 1616 sepsaném bylo před zpourou na tom panství počítajíc v to město Soběslav s vesnicemi k němu náležejícími (ani statek Borovany), ve třech městech, 3 městysích a 1591 osedlých i s mlynáři, 107 chalupníků, 16 chalupníků na zahradách osedlých a 27 podsedků při gruntech. Avšak i tento nepatrný počet poddaných pozůstalých v strašné bídě a nouzi, tak že l. 1625 na celém panství treboňském jenom 82 poddaní byli s to zaplatiti daň po měsíčně za první polovici téhož roku, ale v druhé polovici nemohli již ničeho odvésti. A poněvadž žádní poddaní v spáleništích a v prázdných chýžích usaditi se nechtěli, se jim slibovalo osvobození od daní na více let, i jinými milostmi, povolávali se lidé z Bavorska a Švabska ano i z Moravska, avšak bez výsledku.

Důchody z panství Treboňského, které po vzetí jeho odevzdáno k správě hraběti Slavatovi, až do března 1620 brala král. komora a dotčený hrabě Slavata, tak že dle toho po odevzdání téhož panství arcikuížeti Ferdinandovi muž měly býti nahrazeny; avšak pro nedostatek poddaných nebylo důchodů takřka žádných. Neboť ač již Slavata dané za příčinou reformace od statkův ušlé k navrácení bízeli a na ně jako na zvěř honby nařídil; předce nikdo k chýžím pustým se nenavrátil.

e) *Dům Švamberský* v Praze na Hradčanech (nyní d. 185—IV.), který vedle císař. resoluce z dne 27. března 1620 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga* za zpupné dědictví byl dán. (D. Z. 144, E. 27.)

f) Mimo statky vytčené ujata byla k ruce král. říš. jistina 39.518 kop 30 gr. mš., kterou měl Švamberk morou českou, i s úroky z ní od l. 1615 zadržalými 10 kop 40 gr. mš., tedy v jedné summě 43.075 10 kop 40 gr. (C. 215, S. 83.)

*) Též na statku *Zborově* (dom. Treboň.), tehdejší náležitě obsazeným z Terešova, nebylo ani jediného poddaného, teprv l. 1633 bylo 8 osedlých lidí. — Ve všech vesnicích, k městu *Soběslavi* náležejících, jenom 21 osedlých. — Ve vsi *Stropníci* (dom. Komařice) byli také tři poddaní.

Avšak všecky statky Švamberské obtíženy byly dluhy, vynášejícími ohromnou summu 1,303.773 kop míš., z kteréž připadlo na bývalé statky Rožmberské, Nové Hradce, Rožmberk, Libějovice a Třeboň 1,028.349 kop a na statky dědičné Švamberské, Vorlík a Zvíkov, 275.424 kop míš. Dle účtů pozdějších vynášely dluhy na statcích Rožmberských toliko 459.371 kopu (D. Z. 188, Q. 15), a na statcích Švamberských 179.580 kop, tedy v jedné summě 638.951 kopu míš. — Z těchto dluhů, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 13. července 1627 z komory české měly býti vyplaceny, odpadlo 139.840 kop míš., které osobám též odsouzeným náležely a v pokutě král. fisku připadly. Ostatní věřitelé Švamberští všickni s pohledanostmi svými odkázáni byli ke kommissi revisionis, při kteréž některým věřitelům až do l. 1652 dle účtu komory české z dne 15. května 1652 přisouzeno bylo 192.083 kopy míš., na něž nová cíś. pojištění jim byla dána; naproti tomu větší díl pohledaností ještě l. 1690 nebyl vyřízen. (C. 215. S. 83.)

Mezi hlavní *praetendenty statkův Švamberských* náleželi: 1. *Vilém z Lobkovic*, strýc posledního Rožmberka Petra Voka, a paní *Lucia Ottilia Slavatová*, roz. z Hradce, kteří jakožto nejbližší dědicové Petra Voka z Rožmberka statkův, od něho Janovi Jiřímu z Švamberka l. 1611 odkázaných (D. Z. 135, M. 20) a po tohoto smrti l. 1617 na jeho syna Petra z Švamberka připadlých, se domáhali již před l. 1618 jak při král. větším soudu zemském tak i při král. dvorské kanceláři české, dokládajíce, že *kšaft Petra Voka z Rožmberka od Theobalda Hoka ze Zweibruku k prospěchu Švamberka byl porušen a zfalšován*; pročez Hok byl uvězněn, avšak za správy direktorův pomocí Petra z Švamberka z vězení propuštěn. Léta 1625 žádali opět Lobkovic a Slavatová za navrácení statkův Rožmberských aneb nahrazení jich jinými statky, upustili však od své pohledanosti z mnohých příčin, hlavně pak proto, že dotčené statky nad míru byly zadluženy. —

2. *Adam ze Švamberka*, mladší bratr Petra, který po smrti otce svého Jana Jiřího l. 1617 od bratra svého do cizích zemí, zvláště do Francouzsko k vzdělání svému byl poslán, odkudž se teprv půl léta po bitvě bělohorské do Prahy navrátil a do cíś. služby vojenské vstoupil. Tento do-

což vše v jedné summě 67.399 kop mš. bez úroků
lo, a již při kommissi liquidationis dne 14. června
jemu bylo přisouzeno. Na všecky pohledanosti své ob-
švamberk z komory české po nepatrných částkách od
—1663 toliko 26.857 zl. — Konečně jeho žádost za
ení polovice statkův Rožmberských při kommissi re-
s již l. 1640 dne 23. května, pak l. 1663 dne 1. září
64 dne 19. května navždy byla odmrštěna.

o jeho smrti ucházela se jeho dědička, vnučka po jeho
i Jiřím Ehrenreichovi, *Františka Polyxena*, vdova po
i hraběti z Paaru, o navrácení statků Rožmberských
berských, avšak vedle cíś. resoluce z dne 2. května
něla jí vydána býti z komory české toliko polovice ceny
Vorlíka a Zvíkova. Ale poněvadž na tuto summu po
ané prosbě ničeho nedostala, pohnala konečně l. 1692
rál. většf soud zemský strany navrácení statků Rožm-
ch paní Marii Markétu hraběnkou Buquoyovou, jakožto
ici jejího syna Filipa, již však král. komora česká
la, tak že Františka Polyxena z Paaru ničeho nepo-
(C. 215, S. 83 — D. Z. 467, K. 20 & M. 12.) — Viz
na Maximiliana ze Švamberka.

Jan Vilém ze Švamberka domáhal se marně l. 1636
aností svých na statcích Švamberských po otci svém
Ehrenreichovi, bratru Petra a Adama ze Švamberka,
a) z panství Zvíkova, od něhož otec jeho dfl svůj Ja-
římu z Švamberka l. 1611 za 70.000 kop mš. prodal,
této summy trhové v 22 000 kop. mš. i s úroky
612—1636 zadržalými v 30.360 kopách, tedy v jedné
52.360 kop mš.; — b) z panství fideikommissních
erských ročního platu 2000 kop mš., jeho otci a téhož
m navždy dle smlouvy z l. 1610 náležejícího a od l. 1615
ého. — Po smrti Jana Viléma ze Švamberka l. 1651,
na dotčené pohledanosti, jemu při kommissi revisionis
zené, ničeho neobdržel, ucházely se o tuto spravedlnost
jeho a dědičky, *Františka Polyxena hraběnka z Paaru*,
le již dotčená, pak *Anna Eusebia hraběnka z Harrachu*,
díl svůj 23.333 zl. manželů svému Linhartovi Oldři-
hraběti z Harrachu dne 14. června 1659 odkázala, a
uliana Eleonora potom provdaná hraběnka z Kufšteina,

jinž vedle cís. resoluce z dne 9. srpna 1657 dáno bylo pojištění na 70.000 zl. za plat vytčený ročních 2000 l. 1616—1651 zadržalý ze statků Rožmberských, který čas 70.000 kop mš. vynášel a na 70.000 zl. byl snížen. (C. 83.)

4. Konečně vedle mnohých jiných věřitelů Švamberka pohledával z dotčených statků *Přech Šebestian z Říčana* 14.000 kop mš., které Petr Vok z Rožmberka za statek *Blanský* matky dotčeného Přecha, Anežky Říčanské, roz. z Hočova l. 1603 za 14.000 kop. mš. koupený, dlužen zůstal, a jeho Petr Švamberk l. 1616 Říčanské pojistil. S touto pohledaností Přech Š. z Říčana, který až do l. 1649 v cizí službě zdržoval (totiž v službě knížete z Neuburku až do l. 1645, potom v službě krále španělského v Nizozemsku), vedle resol. 27. března 1658 *contra laptum fatalis in integrum* restituován a na kommissi *revisionis et liquidationis* ušel, kdež se jistiny své ještě l. 1660 domáhal; není však vyrozuměn, zdali a kdy něco na pohledanost svou obdržel. (C. 215, S. 10.)

Anna Maximiliana ze Švamberka, manželka Petra Švamberka, potom opět provdaná z Žirotníka, roz. z Oppersdorfu, ujala se v čas zpourey l. 1620 po smrti prvního manžela Švamberka statků Libochovic a Budyně (viz Švamberk) a držela jich až do bitvy bělohorské, po níž s králem Fridrichem Falckým ze země ujela do Frankobrodu nad Mohanem, kde se sedmi dětmi svými po nějaký čas žila. Pročež při kommissi hrdelní s mnohými jinými osobami ze země zběhly odsouzena byla *všeho jmění*, a ačkoliv rozsudek ten cís. výpovědí nebyl vyhlášen, předce konfiskován byl její *Ronsperk* (kr. Plzeň.), již před bitvou bělohorskou cís. vojska mocnou rukou vzatý a na nejvýš vydrancovaný a zpustošený. Statek ten, totiž zámek a město Ronsperk s třemi dvory poplužními a pivovárem, vsi Meclov s poříčským kostelním, Otov (Wotawa), Ohnišovice (Wonischen), Vlčkovice (Wilkenau), Mlýnec (Linz) a pustá ves Pařezov, s rybníkem 17, do nichž se sázelo 102 kopy ryb, na ten čas od vojska vylovenými — od král. komory vedle cís. resoluce z dne 26. srpna 1623 prodán byl *Severýnovi Tahlovi z Horšteina*, sekretari

*) Říčanského bratr *Jan Oldřich* odjel l. 1628 pro náboženské vyznání z Čech do Uher, kdež l. 1644 bez dědicův zemřel.

svým ujetím ze země l. 1620 v 11 bednách uložené k u
 vání odevzdala hraběti *Heřmanovi Černínovi*, kommissa
 bavorské armádě, aby je časem vydal jí a jejímu šva
Adamovi ze Švamberka, jenuž díl z dotčených věcí p
 jeho náležel. Neboť Černín z dotčených věcí ani Švambe
 ani Adamovi ze Švamberka ničeho nevydal, zapíraje
 že od Švambergové mu byly k uschování odevzdány; p
 svědky o tom překonán dokládal, že věci ty v jeho do
 cí. vojska byly pobrány, kdežto bylo dokázáno, že do
 domu žádný voják ani přijíti nesměl. Protož *Adam ze Švamberka* Černínovi u přítomnosti dvou šlechticů do očí v
 že věci dotčené zpronevěřil a pro sebe podržel; načež s
 nín přiznal, že ještě něco z těch věcí u sebe má, a
 o ně se Švambergem rozdělití chce. K čemuž když Švam
 přistoupiti nechtěl, dokládaje, že Černín není jeho
 s nímž by se o věci ty dělití měl, navrátil mu Černín
 některé důležité spisy roiny Rožmberské se týkající
 tou příčinou stěžoval sobě Švamberg na Černína u
 samého, který král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lich
 šteina právě ve Vídni přítomnému nařídil, aby Švambe
 věci jeho od Černína zadržalé hned byly navraceny.
 Lichtenštejn nevyhověl cí. rozkazu, poněvadž od Č
 polovici věcí dotčených sám obdržel, nýbrž přikázal Š
 berkovi, aby o věci té mlčel a ničeho více od Černína n
 nežádal. Švamberg pak, ačkoliv sám viděl u knížete z Lich
 šteina veliké nalevadlo a konvici ze stříbra Švamber
 se znakem Petra Voka z Rožmberka, jsa boze všech
 nemohl proti mocnému knížeti z Lichtenšteina a boha
 Černínovi ničeho začíti; protož teprv l. 1638 dne 12. c
 podal stížnost svou věci té se týkající ke komoře c
 potom dne 20. června t. r. nejvyššímu hofmistru zems
 braběti z Martinic a jiným kommissařům k tomu naříz
 obšírnou zprávu o věci dotčené, dokládaje, že vypověd
 nejenom svědky, nýbrž i přísahou potvrdí. (C. 215, S. 8.
 Viz též Petr ze Švamberka.

Sigmund Švantl ze Střebka, v čas zpourey primas
 Písku, dal se potřebovati za kommissaře při direkc
 odbojných a padl v boji dne 30. září 1620 při vzetí
 Písku lidem císařským. Jméni jeho, jakož i ostatních m

ých tehdejších pobitých, od vojska bylo pobráno, domy
pustošeny a spáleny. — Viz Písek. (C. 215, P. 16.)

Jan Julius Švenda svob. pán ze Švendy na Šnekendorfě,
kommissi konfiskační odsouzen byl *třetiny jmění*. V této
se konfiskován byl statek jeho *Hlemýžď* (Šnekendorf,
Šnekendorf, kr. Boleslav.), tvrz a ves s dvorem poplužním,
rybníky a příslušenstvím, který Švenda l. 1621 od své
Agathy, roz. Rennerové z Almendinku, vdově po Juliovi
ovi, za 10.200 kop mš. koupil. (D. Z. 193, J. 29.)
statek za 6930 kop mš. odhadnutý vedle nařízení kní-
ze Lichtenšteina z dne 11. dubna 1624 se statkem *Thur-*
m (viz z Donína) *Albrechtovi z Waldšteina* postoupen
dán byl. (C. 215, C. 1/2 & S. 81. — Lib. conf. 2, f. 440. —
141, G. 24.)

matce Švendy část ze summy trhové od syna nedopla-
v 2000 kop. mš. l. 1630 při kommissi revisionis byla
uzena, tak že na tu summu cí. pojištění obdržela; avšak
summy teprv l. 1646 její dceři Žofii podíl otcovský
átku Hlemýždi v 1000 kop. mš. při komoře české byl
án. (C. 215, S. 81.)

Ferdinand Karel Švihovský svob. pán z Ryzmberka (Risen-)
) a ze Švihova na Horažďovicích, syn Děpoltův (Theo-
v), účastnil se zpourey tím, že byl komorníkem krále
cha falckraběte, jakož i jedním z relatorů při sněmu
v odbojných l. 1620, při kterém falckrabí syn zvolen
a čekance král. Českého. Obávaje se pokuty pro své
nění, odběhl brzy po bitvě bělohorské ze země, vyžádav
od knížete z Lichtenšteina list průvodní, jakoby ke kur-
Saskému odjetí mínil; pod tím pak ukrytě k lidu ne-
saskému se obrátil a do ciziny odebral za králem Fridri-
jehož když l. 1622 ze Sedanu do Haagu doprovázel,
stě se těžce rozstonav v městě Amiensu zemřel v 22. roce
svého. — Pro účastenství své ve zpouře při kommissi
tionis dne 14. července 1622 odsouzen byl hrdla, cti
ku všeho; avšak rozsudek ten král. výpovědí z dne 16. září
byl potvrzen jenom co do konfiskace všeho jmění jeho,
již předtím od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž:
) Statek *Horažďovice* (kr. Písek), k němuž náležely zá-
a město Horažďějovice s předměstím, klášterem, pivo-

Za udělení perdonu zavázal se při kommissi *tractationis pro opere* l. 1629 složit pokuty 3200 zl. rýn. na *collegium bilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{1}{14}$.)

Panství *Nalžovské a Neprachovské* (kr. Plzeň.), totiž Neprachovy s dvorem poplužním, tvrz *Nalžovy* s dvorem poplužním, město horní nad *Nalžovy* (*Hory* *Nalžovské*) s horami a plováním těchž hor, dvůr poplužní *Sedlečko* a *Radice* *Nalžovy*, *Velonovy*, *Zahrádka* (díl), *Malý Bor* (díl), *Radice*, *Hradešice*, *Letovy*, *Měřeníce* (*Mířeníce*), *Votěšín* (*Votěšín*), *Oustalec*, *Buršice*, *Mladice* (zašla), *Tužice*, *Neprachovice*, *Tejřovice*, *Velešice*, *Těchonice*, *Radice*, *Žďáro* a *Nekvasov* (*Nakvasov*), s dvory poplužními, lesy, rybníky, mlýny a příslušenstvím — koupil l. 1591 *Karel Švihovský z Ryzmberka* a *Švihova* na *Horažďovicích* za 80.000 kop míš. od *Radslava Vchynského* ze *Vchynic* na *Teplici* a *Doubravě* *Hoře* a jeho strýcův. (D. Z. 167, P. 14.) — Toto panství k tomu půl města *Přeštic* s příslušenstvím, ves *Kvašnice* s rybníkem, a ves *Malé Hysice* s mlýnem, při rozdělení panství bratřím *Švihovským* *Fridrichovi* a *Theobaldovi* (syny *Ferdinanda I.* na *Klášteře sv. Prokopa*) od jich strýce *Karla Švihovského* odkázaných, připadlo *Fridrichovi* (D. Z. 171, B. 12), který od téhož panství odprodal l. 1597 manželce *Johance*, roz. *Švihovské*, za 18.000 kop gr. česk. polovici města *Přeštic* s podacím kostelním tudíž a ve *Vicově*, ves *Pohoř* (*Pohoří*) celou s dvorem poplužním, řečeným na *Pohoří* a ovčínem (D. Z. 172, D. 29), pak l. 1602 ves *Malé Hysice* s mlýnem a příslušenstvím za 3200 kop míš. bratru svému *Theobaldovi* na *Horažďovicích*. (D. Z. 176, F. 29.) Na *Theobaldův* připadlo panství *Horažďovické* a k tomu od *Karla Švihovského* půl vsi *Malého Boru* s 2 rybníky a ovčínem, pak vsi celé *Tejřovice* a *Velešice*, a od panství *Nalžovského* 1 osedlý ve vsi *Hradešicích*. (D. Z. 171, B. 12.)

Statek *Přichovice* — tvrz a ves s dvorem poplužním, ovčínem, lesy a rybníky, dvůr poplužní ve vsi *Týništi* s příslušenstvím koupil *Fridrich Švihovský* l. 1603 za 13.500 kop míš. od *Adama Nebilovského* z *Drahobuzi*. (D. Z. 178, F. 29.)

Statek *Radkovic* (dom. *Přichovice*) pod zámkem pustý *Skálu*, dvůr poplužní ve vsi *Radkovicích* pod tímž zámkem s ovčínem, lesy a mlýnem nacházejícím se v vsi *Radkovicích*.

za 2500 kop m.; štěpnice u dvora Volšan za 200 kop m.; pole za Koňskou branou proti lisu Kocarovskému za 100 kop m.; vinička v Šlacích u Strašnic za 200 kop m.; vlna za Malešovicemi za 300 kop m. a pole nad Vysočany za 100 kop m. (C. 215, S. 91.)

Mimo tyto statky, při nichž vytčeno není, kdy, kde a za jakou cenu zač od král. komory byly prodány, na poručení komory z dne 9. září 1643 v pokutě ujat býti měl též *dům* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$.)

Matouš Švík z Lukones odešel s manželkou svou z Prahy tou roz. z Padařova pro náboženství ze země, zanechav v Novém městě pražském *mlýnec na lodích* o 1 kole se svým příslušenstvím, pod Šitkovskými mlýny ležící mezi domy vdovy Kateřiny Hlaváčkové a Matěje Poteplického. Mlýnec s povolením Švíka od obce Novoměstské ujat v quotě téže obci z něho náležející a prodán l. 1627 za 100 kop míš. *Michalovi Ritteršicovi z Rittersfeldu*, cís. ry. radce Nového města pražského. (Lib. contract. virid. 12, f. 25.) Mimo to prodal Švík l. 1628 *dům* svůj u *Slehlů* řečených Květonské ulici v Novém městě pražském ležící, za 120 kop míš. *Kašparovi Vítu*, který však celou summu trhovou nezaplatil, zůstal, tak že dům tento od král. komory byl ujat. (Lib. contract. virid. 12, f. 267.)

Hynek starší Talacko z Ještětic, který s bratrem *Janem Jiřím* († 1621) ve výpravě zemské l. 1619 se zúčastnil, odsouzen byl vedle král. vypovědi z dne 9. září 1623 k *dílu* jmění svého, ale rozsudek ten po zrušení konfisk. nebyl ohlášen. Proto Talacko obeslán před komorou transactionis, při kteréž dne 21. července 1629 jeho manželka za pardon manželu udělený jistinu 3073 zl. 56 kr. přiznala, dání se uvolila, tak že Talackému ponechány byly statky *Přestavky* a *Mřetice* (kr. Chrudim.) za 8763 kopy míš. hadnuté. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — Lib. conf. 2, f. 396.)

Hynek mladší Talacko z Ještětic a na dvoře svobodný v Mezilesicích (u Chrudimi), *) podvolil se při kommissi

*) Tento dvůr, *Hrušovský* řečený, koupil l. 1619 *Vilém z Troskovic* bezpochyby otec *Hynkův*, za 1590 kop míš. od Křištofa Stropna z Lipna. (D. Z. 192, E. 29.)

11. června 1624 zvýšena jest na 7295 zl. rýn., za kterou summu Františka Hippolyta Eusebia hraběnka Berková, hraběnka z Fürstenbergu, vdova po dotčeném Berkovi, seten na místě a k ruce svého syna Matyáše Ferdinanda Františka Berky dne 3. února 1631 převzala a do desk zemské vložila. Dle účtu komory české z dne 26. září 1630 připadá na dvě třetiny Talackému z milosti zanechané 4863 kopy, kteréž mu z komory české vydány býti měly. (C. 215, T. 3. Lib. conf. 2, f. 413. — D. Z. 300, A. 19.)

Vilém Talacko z Ještětic, pro účastenství ve zpouře kommissi transactionis dne 5. února 1629 obeslán, neposlehl se ještě l. 1630; bezpochyby již v čas zpoury zemřel. (C. 215, T. 3. C. 1/4.) — Viz Talacko Hynek mladší.

Jiří svob. pán z Talmberka, před zpourou jeden z desíti sorů stavů pod obojí a nejvyšší komorník král. Českého, stával úřad nejvyššího komorníka i v čas zpoury za vlády císařův a za krále Fridricha Falckého, jež při jeho odchodu do Prahy před král. oborou Hvězdou uvítal vážnou českou; mimo to zpečetil a podepsal konfederaci při smlouvě generalním l. 1620, schválil přímluvu nejvyššího purkrabí, aby stavové král. Českého podobnou konfederaci s generály státy v Nizozemsku uzavřeli, a byl též relátorem ke desíti zemským v příčině zvolení falckrabí syna za čekance král. Českého. Ačkoliv se pak císaři hned po vítězství bělohorském s ostatními nejvyššími úředníky zemskými na milost předce vedle císař. nařízení z dne 6. února 1621 v domě svém byl uvězněn, a jeho jmění všecko v pokutě uято. Avšak na opětnou prosbu syna svého *Fridricha*, praesidenta nad desítkami na hradě Pražském a nařízeného kommissáře kommissi hrdební, vedle císař. resoluce dne 11. března 1621 v pokuty byl osvobozen, a statky jeho, Jankov, Nemyšl, Postupice a Petrovice,*) též jistiny 13.000 kop m., jeho syna dotčenému *Fridrichovi a Janovi*, z císař. milosti byly darovány a postoupeny s tou podmínkou, aby otci svému slušnou živu až do jeho smrti († 1623) dávali. (C. 215, C. 1/4.)

*) Statek *Jankov* náležel pánům z Talmberka již l. 1433, a Jiří zdědil po otci svém Vilémovi Jankovském; *Postupice* koupil Jiří l. 1578, a statky pak *Nemyšl* a *Petrovice* zdědil Jiří po první manželce své E. roz. z Lobkovic, kteráž je l. 1578 a 1586 koupila.

Křištof Tamcha (Tamchýna) sv. pán z Doubravice a na
 eticích pro účastenství ve zpouře odsouzen byl při kom-
 konfiskační vedle cíř. resoluce z dne 18. srpna 1623
 O. září t. r. *třetího dlu* jmění svého, ačkoliv již v mě-
 ednu 1621 vykonal přísahu a povinnost králi Ferdinand-
 II. — V této pokutě konfiskován byl statek jeho *Stře-*
 (okr. Nechanic, kr. Kralohradec.), tvrz a ves s dvorem
 žním, který za 6320 kop míř. odhadnutý dne 19. pro-
 1628 postoupen a dne 5. ledna 1629 prodán byl za
 kop míř. *Václavovi mladšímu Vratislavovi z Mitrovic*,
 zbytek summy trhové 1600 kop míř. z jeho pohleda-
 za komorou v 10.500 kop m. poražen byl. Dvě třetiny
 y trhové Tamchýnovi z milosti ponechané témuž dány
 měly z komory české. (C. 215, T. 23. — D. Z. 296,
 a B. 1 & 143, F. 27.)

an Křištof Tanner, měřtan Chebský, maje odejítí pro
 enství ze země, podvolil se při kommissi transactionis
 9. června 1628 složití pokutu 2000 zl. za perdon mu
 ý. Potom navrátil se při vpádu saském do Čech léta
 zúčastnil se nové zpouře v kraji Chebském, pro kteréž
 ení při kommissi konfisk. Fridlandské, v kraji Chebském
 ketském nařízené, dne 18. března 1633 odsouzen všeho
 , propadl v pokutě statek *Reichersdorf* a *Ava* (dom.
), odhadnutý za 16.000 zl., kterýž postoupen byl *Mel-*
vi z Hatsfeldu; pak dva domy v městě Chebu, pole a
 y. Veškeré jeho jmění vynášelo po srážce dluhů 33.599 zl.
 o připadnouti knížeti Fridlandskému, po jehož zavra-
 však od král. komory opět bylo ujato. (C. 215, E. 2 &

indřich z Tovar, jinaak Taur, v Příšovicích na Boleslavsku
 ržující, nepostavil se vedle obeslání z dne 5. února 1629
 kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za
 ní perdonu. (C. 215, C. 1/4.)

an Křištof Tausinger z M. obeslán byl dne 5. února 1629
 ěnsku před kommissi transactionis k vyrovnání se o po-
 za udělení perdonu; avšak posel komorní nemohl se
 kde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

ifí Matyáš z Těchenic (Těchnic), při kommissi konfis-
 vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen

k manství, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. 1628 odešel pro náboženství ze země a navrátil se pět let později do Saského kuratoria dne 15. listopadu 1632 obviněn, že při vpádu saském l. 1631, zmocnil se s dragony svými města Mělníka, kdež velikou škodu činil, a vydávaje se za nejvyššího komisaře krále Švédského několikrát do měst Pražských jízdel. Pročež při *kommissi konfisk. Fridlandské* dne 2. srpna 1634 opět odsouzen byl všeho jmění, kteréž však nebylo zveřejněno. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & $\frac{1}{7}$.)

Jan Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) účastnil se války, ale přistoupiv k náboženství katolickému, osvobozen byl od pokuty za perdon mu udělený dne 9. června 1628 při *kommissi transactionis*. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Krištof Jindřich Tejn ryt. z Tejna (Thein) sloužil jako přítel při vpádu saském léta 1631, a při *kommissi konfisk. Fridlandské* v kraji Loketském nařízené léta 1633 odsouzen byl všeho jmění, propadl 1200 zl., které měl za poručníka v Mulzem. (C. 215, E. 1.)

Jan Sigmund Tejnský z Tejnce (Týnský z Týnce) byl l. 1629 před *kommissi transactionis* k vyrovnání s králem za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla královského ujel již předtím ze země, zanechav dvůr svobodný i ve vsi *Kříči* (kr. Plzeň.). (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam Jindřich Tejřovský svob. pán z Ensiedle (T. z Einsiedle), při *kommissi konfisk. Fridlandské* od kuratoria dne 15. listopadu 1632 obviněn, že při vpádu saském l. 1631 nepříteli podporoval, zvláště pak městům císaři věrnému, pobrůžky činil; avšak při *kommissi konfiskace Fridlandské* nevinu svou odvedl a k návrhu milost přijat byl na ten způsob, aby místo pokuty, vinění své zasloužilé, 3000 zl. rýn. na hotově složil. Pokuty této vykázáno bylo 2000 zl. císařskou resolucí z dne 14. prosince 1638 k stavění hradu Pražského, ostatních 1000 zl. darováno Jesuitům na vystavění kolleje v Klatovech dne 1. ledna 1639. (C. 215, T. 7.)

Jindřich Jakub Tejřovský svob. pán z Ensiedle, z kraje Rakovnického, otec předešlého Adama Jindřicha, v čas zpourey dne 20. července 1618, již se zúčastnil,

byl odsouzen při kommissi konfiskační dne 16. září 1622; avšak statky jeho *Křič* (Chříč) a *Hřebečnky* (kr. Plzeň., okr. Kralovic.), pak *Kozlany* a *Broumy* (Braum, okr. Křivoklát.) nebyly konfiskovány, a ponechány jsou jeho synovi nezletilému Adamovi Jindřichovi, kterýž před kommissi tractationis l. 1629 obeslán býti měl. (C. 215, C. 1/4.)

Tomáš Teyfl ryt. z Ceylberku (Teufel z Zeilbergu), předešle měšténín a kupec v Starém městě pražském, provinil se v čas zpourey tím, že byl od krále Fridricha Falckého hned po jeho korunování na rytířstvo pasován. Protož při vyhlášení cíś. perdonu l. 1624 uloženo bylo 2000 kop míś. pokuty na vdovu po Teyfloví pozůstalou, Esteru roz. z Streitenfeldu, ačkoliv tato hned po bitvě bělohorské o své a dětí svých nejlepší jmění mohovitě cíś. vojskem zcela přivedena byla. Neboť jí všecko hedbávné zboží bylo pobráno a tudy celá živnost její zúplna odňata; přitom i jiné všecky svršky z obou její domů, zvláště pak mnoho peněz, zlata, stříbra a klenotův, v jednom stropě světničném schovaných a vyzrazených, též všecko šatstvo, víno a obilí rozneseno a odcizeno, tak že jí zůstaly toliko některé viničky a dotčené dva domy vydrancované a pusté, z nichž ještě s těžkým vydlužováním veliké berně, kontribuci a platy na vojáky skládati musila. K většímu rozmnožení téže škody její přistoupilo i to, že i některé jistiny, které na dobrých penězích od dávného času uložené měla, za posledních let špatnou mincí, sotva v desátém dílu jí úmyslně a mermo od dlužníkův placeny byly, a ona z nouze pro nedostatek jinšího prostředku vychování svého je přijímati a zase vydávati musila: z ostatních pak jistin, co jest jich měla za osobami, které svých statků byly odsouzeny, a dostatečně při kommissi liquidationis provedla, až na ten čas nikdy žádné částky užiti nemohla. Pročež žádala cíś. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina, aby jako ostatní vdovy dotčené pokuty byla zbavena. Po její smrti opětovaly děti po ní pozůstalé, *Tomáš Teyfl z Ceylbergu*, *Ludmila Kateřina* a *Dorota* žádost tu l. 1624 a 1628; avšak pokuta dotčená nebyla jim prominuta. (C. 215, T. 24.) — K tomu ještě vedle dekretu komory české z dne 13. března 1625 postoupen byl díl vinice Teyflovské, jakožto pro provinění Tomáše Teyfla na nejvyššího purkrabího připadly,

*

komory české statek po něm pozůstalý *Oujesdec Nahý* (cketendörflas, kr. Cheb., okr. Plan.) do sequestru vzat 8438 kop mš. odhadout, potom však l. 1629 vyjednání kommissi transactionis dne 9. června t. r. proti složení pokuty za perdon Trautenberkovi udělený postoupen b nům po jeho bratrovi Janovi Ondřeji (Sigmundovi Almovi na Wildšteine a Fuchsmühle, Jiřímu Kristofovi pánovi Oldřichovi, Volfovi Adamovi a Janovi Ondřeji), na témž statku 6000 kop mš. pojištěno měli. — Vdova Trautenberkova Barbora, roz. z Waldenfelsu, která druhý Trautenberkův jí od manžela odkázaný, totiž vsi *J horní* (Ober-Godrisch), Stiebenreuth (Stiebersreuth) a (Glasau, okr. Plan.) s dvěma dvory v Tippessenreuthu ležejícími hraběti Jindřichovi Šlikovi za 13.300 zl. rý. 1628 prodala, dle vyrovnání při kommissi transaction 4. května 1628 podržela tuto summou trhovou proti od 3000 zl. na komoru českou za perdon jejímu manžel lený. (C. 215, C. 1/4 & T. 25. — Lib. conf. 2, f. 375.)

Jiří Kristof z Trautenberka odešel za příčinou refo ze země, postoupiv předtím čtvrtý díl na statku Wild bratru svému Sigmundovi Abrahamovi za 10.000 zl. rý. kterouž summou toliko 2500 zl. obdržel. Zdržoval s v Schönbergu saském, odkud se odebral k jedné setnir Švédského, s nímž v jedné vsi u Norimberka od císa. Ch byl přepaden a zabit. Pozůstalost jeho, dotčený zbytek trhově v 7500 zl. rýn., od *Fridlandské konfiskační ko* v Chebu l. 1633 v pokutě byl ujat, ačkoliv vdova po tenberkovi se sedmi dětmi pozůstalá věno své 3000 též summě měla pojištěné. (Dle zprávy hejtmana kra ketského Jana Fridricha Vchynského z Vchynic, poda 1. srpna 1635 na komoru českou. — C. 215, T. 12.)

Adam Erdman Trčka hrabě z Lípy (mladý Trčk Jana Rudolfa Trčky, císa. rada, komorník a nařízený n při vojsku Albrechta z Waldšteina knížete z Fridland účastenství v domnělém spiknutí knížete z Fridlandu nými hlavními přívrženci Waldšteinovými při exsekuci landské v Chebě dne 25. února 1634 byl zavražděn (viz štein), a jmění jeho všecko dle císa. patentu z dne 29. 1634 jest konfiskováno, totiž:

a) Statek *Adršpach* (Aberspach, Adrsbach, kr. Hradec Král.), jak jej matka Trčková Marie Majdalena od Albrechta z Waldšteina l. 1623 v summě 30.287 zl. směnou obdržela (viz Adam Abraham Bohdanecký). Tento statek, vedle cíś. resoluce z dne 3. února 1635 cíś. general-strážmistru *Jakubovi de Arlín svob. pánu s Burnival* postoupen byl k správě a témuž cíś. resolucí 23. června 1635 podle cíś. listu z dne 25. dubna 1636 odměnou za jeho služby vojenské darován a dědičně ponechán, potom po smrti Burnivala jeho strýci *Ludvíkovi Caraffovi* cíś. resolucí z dne 25. července 1643 postoupen. (D. Z. 147, J. 25. — C. 215, T. $1\frac{3}{3}$.)

b) Statek *Černikovice* (kr. Hradec Král., okr. Rychnov.), k němuž náležely tvrz a ves Černikovice, vsi Domašín, Třehešov, Bizhradec (Bizradec), Hroška a Roudné; též sedm vsí, které s lesy přes mli rozsáhlými předešle k témuž statku od panství Opočenského byly připojeny, totiž: vsi Dobré, Hlinné, Rovné, Vošednice (Osečnice, Woschetnic), Michovy, Lomy a Deštná (Deschney), s dvory poplužními a vším příslušenstvím, jak to otec Trčkův Jan Rudolf dne 2. července 1634 Maximilianě Trčkové roz. z Harrachu, vdově syna svého Adama Erdmana Trčky odkázal. Tento statek vedle cíś. resoluce z dne 4. července a 6. listopadu 1635 odevzdán byl k správě cíś. plukovníku *Hendrichovi Kraftovi s Laemmersdorfu* odměnou za jeho služby vojenské a témuž vedle cíś. resoluce z dne 5. června 1636 cíś. listem z dne 15. července 1636 v summě odhadní 38.664 zl. rýn. dědičně byl darován. (D. Z. 145, K. 18. — C. 215, T. $1\frac{3}{3}$.)

c) Statek *Doubravice nad Úpou* (kr. Hradec Král., okr. Jaroměř, dom. Opočno), l. 1635 za 3772 kopy míś. odhadnutý, totiž tvrz a ves Doubravice s dvorem poplužním se šesti lány rolí, 4 rybníky (zejména Vidlák, Vražedlník, Blatník a Sehnalka) a $1\frac{1}{2}$ leče lesův, též dílem vsi Jesenice a Veselice s 11 osedlými; též čtyry vesnice, předešle k panství Opočenskému náležité, *Šestajovice, Roztoky, Rychněvek* a *Zvole*, s 81 poddanými (z nichž 48 s potahem), 4 krčmy, dva mlýny v Šestajovicích a Zvoli, $7\frac{1}{4}$ leče lesův a 5 rybníků, za 17.310 kop míś. odhadnuté. — Tyto statky vedle cíś. resoluce z dne 14. listopadu 1635, 26. července 1636 a 23. srpna 1638 postoupeny byly v summě odhadní 21.083 kopy míś. *Hendri-*

Dobruška a Třebechovice (Hohenbruck), městečka (nyní ves), Hrádek, Kounov (nyní ves) a Olešnice (K. Giesshübel); vesnice Křovice, Oujezd (nyní Oujezd vy Jilovice, Klášter (Kloster), Vočelice, Podolí, Přepychy, Křivice, Vostašovice, Vyhnanice, Nováves, Bolehošť, Lh Bolehoštěm; Oujezdec, Ledče (Ledce), Polanky Staré lanky Šarocovské (Šerovcovské, nyní P. horní a dolní), St Sténkov, Krňovice, Nepasice, Blešno, Jenkovice (Jenik Lhota Králova, Tošov, Skeřice (Skršice), Rohenice, M (Mezřice), Čanka (Tschanka), Mokrej (Mokré), Dobř Pohorí (Pohoř), Pulice, Mělcany, Semechnice, Val, Běstvin, Březiny, Vršovka, Brtva, Bačetín (Batstein), Domašín, Myškov, Vohnišov, Rzy (Rzf), Nováves, Bol Vanůvka, Slavoňov, Sněžnej (Sněžné), Bystrej (Bystré), Tis, Polomy, Plasnice, Šedivy (Šediviny), Sedleňov (S Kamenice, Spáleníště, Nestřeba (Netřeba), Rozkoš, N Dobřany, Houdkovice (Houtkovice), Trnov, Slavětín a H v nichž byli 1144 osedlí (568 s potahy a 576 zahr se vším příslušenstvím a dvory poplužními, k nimž panství Smiřického dvůr poplužní Libňovice byl př (D. Z. 147, N. 1. — C. 215, T. 13/3.)

Toto panství, za 394.885 zl. rýn. odhadnuté, ved resoluce z dne 31. května a 28. prosince 1635 posta bylo k správě bratřím *Rudolfovi a Jeronymovi s Co hrabatům s Walsee*, cís. plukovníkům, v summě 300.000 od císaře odměnou jim vykázané (totiž Rudolfovi 200. a Jeronymovi 100.000 zl.) za to, že generala hraběte gotsche jakožto účastníka spiknutí Fridlandského dne 24 1634 v Slezsku zajali (viz Albrecht z Waldšteina); týn vedle cís. resoluce z dne 10. října 1636 v summě o opravené na 301.391 kopu mš. (351.456 zl. rýn.), da tím způsobem, že povinni byli po srážce vytčených 300. ze zbytku 51.456 zl. vydati 30.000 zl. vdově po A Erdmanovi Trčkoví pozůstalé, Maximilianě roz. hraběnce rachu, opět provdané Šarfenbergerové, jakožto věno panství Opočenském pojištěné, zbytek pak 21.456 zl. d komory měli odvésti. V smlouvě tržové vymíněna by v oboře Opočenské se nacházející i s nářadím lovčím, vedle cís. resoluce z dne 20. března 1635 králi Fer

dovi III. od císaře bylo darováno. (C. 215, T. $13/3$. — D. Z. 147, N. 1.)*)

i) Statek *Šaclířov* (Šaclíř, Zacléř, Schatzlar, kr. Jičín.), k němuž náležel zámek Šaclíř s pivovárem, dům pauský s dvěma mlýny s pilou a clem; dvory poplužní, v Šaclíři při zámku se sedmi lány rolí, v Krinsdorfu s $6\frac{3}{4}$ lány rolí, v Königshainu s $3\frac{3}{4}$ lány rolí a v Starém Městě (Altstadt) s $4\frac{1}{2}$ lány rolí; městečko *Bernstadt* neb *Šaclíř* pod zámkem ležící s podacím kostelním, vsi Brettgrund, Bobr a Schwarzwasser (Černá voda) s 114 poddanými osedlými, kteří vrchnosti odváděli ročně platu stálého 30 kop míš. a za 747 dní rozdílné roboty 40 kop míš.; též roční plat 155 kop míš. (nebo 233 korce obilí po 40 gr.) z mlýnů na cís. gruntu ležících v Krinsdorfu, Petersdorfu, Marschendorfu, Kolben (Kolbendorf), Albendorfu a Potschendorfu (Bečkově), s lesy a příslušenstvím, tak jakž to l. 1622 matka Trčkova Marie Majdalena od Heřmana Cetryče z Karyše za 1400 dukátů koupila. (D. Z. 140, K. 6.) — Tento statek, l. 1636 za 42.000 zl. rýn. odhadnutý, darován byl se statkem Žireč (Schurz) vedle cís. resoluce z dne 1. března 1635 a 15. července 1636 Jesuitům k nadání jich domu pro nováčky u sv. Anny ve Vídni. (Viz Jan Rudolf Trčka při statku Žireč.)

Na statcích vytčených, dohromady za 872.464 zl. rýn. odhadnutých, bylo pohledaností, 15 praetendentům náležejících, v jedné summě 149.008 zl., z nichž 99.386 zl. noví držitelové, zbytek pak král. komora platiti měla, tak že konfiskováním těchto statků, od císaře rozdílným osobám darovaných, komoře české jenom dluh 49.622 zl. připadl. (C. 215, T. $13/3$.)

Mimo statky vytčené po Adamovi Erdmanovi Trčkovi konfiskovány byly též: 1. *Pole* ve čtyrech losích (dflech) za Horskou branou u Prahy ležící, 24 korce a 2 větele míry držící, bývalá to štěpnice, kterou Trčka i s mladou sadbou viničnou, ležící nad touže štěpnicí, l. 1627 od měšťana Novoměstského Michala Šulce Veseckého za 1200 kop míš. *per*

*) Panství Opočenské, které l. 1546 Jan Trčka od dědiců nejvyššího purkrabí Pražského Jana z Janovic za 20.000 zl. uherských (dukátů) koupil (D. Z. kvatern trhový červený l. 1546, lit. L. 2), zdědil l. 1599 po Janovi Jaroslavovi Trčkovi, v Uhrách ve válce padlém, Jan Rudolf Trčka a oddělil od téhož panství 11 vesnic, z nichž 7 k statku Černikovickému (viz b) a 4 k statku Doubravickému (viz c) připojil.

contractum simulatum koupil. (Lib. contract. 20, f. 110.) pole za summu odhadní 1150 zl. vedle císař. resoluce 17. května 1635 postoupeno bylo *Abrahamovi Günzlovi z selfeldu*, radě při komoře české, jemuž polovice summy byla darována, druhá pak polovice na jeho platu poručníka (Lib. contract. 20, f. 300.) — 2. *Vinice* nad dotčenou nicí přes cestu za červenou věží v 3 losích ležící, koupil Trčka od téhož Šulce za 300 kop mš. koupil, a již Eliáš starší Rozýn v držení měl. Tato za 450 zl. rýn. c. nutá vedle císař. resoluce z dne 29. června 1635 postoupena byla v summě 350 zl. *Řehoři Ferdinandovi Fischlovi z Lichtenšteina*, písaři při úradě hor viničních, tak že 200 zl. třebám hradu Pražského měl složit a zaplatiti činži z vinice zadržalou. (Lib. contract. 20, f. 302.) — 3. *Pole* u na 10 korců výsevku, kdež někdy vinice byla, které též od Šulce za 200 kop mš. koupil. Tohoto pole za 3 odhadnutého ujal se úředník Libeňský, dokládaje, že k p Libeňskému náleží. — Druhý kus pole k Hrdlořezům ladem nechtěl nikdo koupiti. — 4. *Dům* v Novém pražském, který Trčka též od Šulce koupil. (Viz Šulc.

Jan Rudolf Trčka hrabě z Lípy (Starý Trčka), císař. komorník a soudce zemský v království Českém, prostenství ve zpouře po bitvě bělohorské na poručení k z Lichtenšteina dne 20. února 1621 v domě svém vzal na závazek; ale že nikdy dobrovolně se stavy odbojnými neměl se nespojčoval a s direktory a správci zemským činiti neměl, nýbrž po veškeren čas zpoury se stranou skou měl srozumění dobré, nejenom vězení domovního zproštěn, ale i při statcích svých zůstaven.

Z těchto statků odkázal Trčka po smrti manželky Marie Majdaleny, roz. z Lobkovic († 1633), a po pádu něho syna Adama Erdmana v Chebu (viz Adam Erdman Trčka) kšaftem dne 2. července 1634 statky v kraji Hradeckém ležící, *Opočno*, *Smiřice*, *Adršpach* a *Šaclířov*, se příslušenstvím, se všemi svršky a nábytky, s obilím všemi dluhy (jistinami) jemu od lidí povinnými, *Alžbětě hraběnce Vchynské*, roz. Trčkovně z Lípy, vdově po Vil. Vchynském, nejstarší dceři své, pak *Johanně Švambe* druhé dceři své, a *Marii Isabelle hraběnce Trčkovně*, v

výpovědí, cíś. resolucí z dne 10. května 1636 schválenou a dne 17. května t. r. vynešenou, *paměť (památka) Jana Rudolfa Trčky a jeho manželky pro jich vytčená provinění za proklatou byla vyhlášena a veškeré jmění a statky po nich pozůstalé král. komoře jsou přisouzeny.* (D. Z. 622, J. 17.) — Také nejstarší dcera Trčkova, svrchu dotčená Alžběta Vchynská, odsouzena byla všeho jmění svého.

Pročež všickni, kteří na statcích těchto jaké spravedlivé připovědi, dluhy a pohledanosti měli, cíś. ediktem z dne 19. května 1636 vyzváni jsou, aby právo a spravedlnost svou vyhledávali před zvláštní kommissí k tomu ve Vídni zřízenou, k níž nařízení byli za kommissary Albrecht Libšteinský z Kolo-vrat, cíś. dvorský radda, komorník a německý místokanclér v království Českém; Jakub Bertholt (Berchtold) svob. pán na Uherčicích, cíś. radda a direktor komory dvorské, Ondřej Vilém sv. pán z Brandejsu na Löwenburku a Forstu, radda komory dvorské, Jiří Pacher, cíś. radda, a Linhart Ritters-perger, obojích práv doktor. — Zároveň všickni dlužníci Trčkovi, též všickni, kdo by některých svršků Trčkových se byli ujali, neb o tom věděli, vyzváni byli, aby o tom zprávu podali při král. dskách zemských pod trestem čtvernásobné náhrady toho, co by na újmu král. fisku za sebou podrželi a zatajili.

Za věrné služby a namáhání při tomto Trčkovském procesu povoleny byly odměny, totiž vedle cíś. resoluce z dne 4. června 1636 říšské raddě dvorské Matyášovi Prügelmayerovi 10.000 zl. rýn., které mu vedle cíś. resoluce z dne 20. září 1637 na panství Světelském byly vykázány; koncipistovi a translatorovi při české kanceláři dvorské Adamovi Pechio 2000 zl. rýn.; Danielovi Freysleben 6000 zl. rýn.; pak dne 10. června 1636 Reinhardovi z Walmerode 60.000 zl. rýn., resp. statek Habry, a dne 4. září 1636 říšské raddě dvorské Tobiášovi sv. pánu z Haugwic 2000 zl. rýn. (C. 215, T. 13.)

rojenského a knížete z Fridlandu opustil, a raději se zdržoval na svých statcích rozsáhlých, Opočně, Smiřicích, Novém Městě a Náchodě, kdež by jako kníže žíti mohl. (C. 215, T. 13.) — Hlavní příčinou obvinění a odsouzení Starého Trčky byla ta okolnost, že při konfiskaci statků Mladého Trčky zjistiti se nedalo, které statky Mladému a které Starému Trčkovi náležely; z té příčiny všechny statky Trčkův byly konfiskovány.

Po zavření Trčkovského procesu vedle císař. res. z dne 19. května 1636 skrze císař. relaci z dne 9. června *kassirován a vymazán z desk zemských kšaft Trčky*, s dotčený (D. Z. 144, M. 8), potom všechny statky Trčkové byly konfiskovány a od císaře odměnou vykázány rozdílným důstojníkům vojenským, jimž vedle císař. nařízení a por. krále Ferdinanda III. z dne 11. června 1636 měly být stoupeny.

K statkům po Janovi Rudolfovi Trčkovi a jeho manželce konfiskovaným náležely:

1. Statky *Bohdaneč a Suchotlesky* (kr. Čáslav., domky Bohdaneč a Ronov), totiž: a) Tvrz *Bohdaneč*, od vojáků spouštěná a do základů zbořená, vesnice Bohdaneč s podacím kostelem a krčmou, Třebětín s filiálním kostelem a krčmou, Víchovice s krčmou, Řeplice s krčmou, Ves prostřední, Michalovice s filiálním kostelem a krčmou, a Kotoučov, v nichž bylo 18 sedláků (18 s potahem), 16 domkářů a 7 nájemníků, odváděli vrchnosti ročně platu stálého a za robotu 192 52 gr. mš. ; pak 3 dvory poplužní, z nichž prvý při tvrzi 4 lány a 56 korcí rolí (1 lán za 400 kop mš. odhadnuto), 24 kravami dojnými, 14 kusy jalového dobytka a 700 k. jalového dobytka, druhý Dvorec řečený s 2 lány a 6 korcí rolí a 15 k. jalového dobytka, třetí v Třebětíně s 1 lánem a 42 korcí rolí a 15 k. jalového dobytka; též dva mlýny, 13 rybníků, 36 lečů (po 150 kopách odhadnuto). Tento statek, který Maria Magdalena Trčková l. 1623 po Benešovi Březském za 22.542 mš. koupila (viz Březský), dne 5. března 1636 za 20.000 kopy byl odhadnut. — b) Tvrz *Suchotlesky* s dvorem poplužním s 4½ lány rolí, 12 koni, 37 k. hovězího dobytka a 15 k. ovčí; též vsi Biskupice, Mladotice a Pařízov, v nichž předešle bylo 14 sedláků a 7 domkářů, l. 1636 však jenom 6 sedláků a 14 domkářů, kteří ročně odváděli platu stálého a za robotu (120 dní) 62 kopy. Statek ten dne 1. března 1636 odhadnut byl za 10.020 kop m. — Tyto oba statky i se svými příslušenstvími v 274 kop. mš. vedle císař. resoluce z dne 19. června 1636 císař. listem z dne 26. července t. r. dědičné postoupeny vdově po císař. plukovníku *Gotthardovi z Schaftenbergu* zůstalé, Anně roz. Kylmanové z Kylmanseku, opět prov. Stahrenbergové, za summu odhadní 43.019 zl. rýn. na sr.

odměny, která jejímu manželu Schaftenbergovi dílem za věrné služby, dílem na zaplacení jednoměsíčné služby jeho pluk v summě 80.000 zl. rýn. byla vykázána. Avšak jená vdova byla povinna po zaplacení jednoho měsíce vydotčenému pluku též zapraviti z dluhův Trčkovských na tyto statky poměrně vykazaný a uložený, který dle vydluhů z léta 1642 vynášel 11.700 zl. rýn. (D. Z. 146, 4. — C. 215, T. 13.)

2. *Čáslavské vesnice*, které l. 1623 obci města Čáslavi konfiskovány a paní Marii Majdaleně Trčkové zastaveny, l. 1627 za 92.810 kop mš. prodány (viz město Čáslav), Močovice, Vrdy, Dobrovice, Tupadla, Zbudovice, Březí, Chy (Potěhy) a Horky, se sedmi dvory poplužními, ze statku Ledčarovský v Tupadlech, Druhanice, Šindloch, Lochy, Koudelovský a Dvůr nový spálený, při nichž byly i polí. Tyto statky vedle cíś. resoluce z dne 30. května 1638 cíś. listy z dne 26. července a 4. září t. r. postoupeny hraběti Arnoštovi náhradou za summu odhadní 81.678 zl. rýn. cíś. nejvyššímu lieutenantu Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys náhradou za statků mu cíś. milostí 70.000 zl. zvláště za to, že dle rozkazu Waldštejnových se neřídil, a císaři obsazení Plzně skrze vojvodu Diodati dne 25. února 1634 oznámil; avšak vydané byly zásoby hospodářské při statku Tupadlském, za které hrabě Suys Jesuitům 2825 zl. zaplatiti měl; zbytek summy tržné v 11.678 zl. (10.000 kop mš.) vydati měl obci Čáslavské na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských. (D. Z. 147, B. 29.) Za tuto summu chtěl hrabě Suys vedle cíś. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské 1640 postoupiti dvory poplužní Druhanice a Šindloch s jejnarským mlýnem a rybníkem. Ale když obec tyto dvory nechtěla, nýbrž za postoupení jiných lepších žádala, rozhodnuty byly opět k žádosti hraběte de Suys statky Čáslavské skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (25 kop mš.). Proto hrabě de Suys vedle cíś. resoluce z 12. června 1642 povinnosti své k Čáslavským i k Ješuvskému byl zproštěn, tak že se oběma dostati mělo náhrady komory české. Naproti tomu povinen byl hrabě zaplatiti dluhův Trčkovských v summě 22.326 zl. rýn. na statky Čáslavské poměrně uložený; za to však měla jemu král. ko-

mora nahraditi zbytek 17.478 zl. na odměnu jeho dotčených 70.000 zl. scházející, za jehož vydání vdova po něm požádala ještě l. 1651 žádala. (C. 215, T. 13. — Viz též město Čáslav.)

3. Statek *Větrný Jeníkov* (Windig-Jenikau, kr. Čáslav, okr. Humpolec.), od paní Marie Majdaleny Trčkové l. 1637 za 48.434 kopy míš. koupený (viz Štubík), totiž tvrz a statečko Jeníkov Větrný s dvorem poplužním, domy šlechtickými a mlýny, vsi Kalhov (Kalthof) s krčmou, Zbinohy (Zbinden) s krčmou a mlýny, Chýška (Chisten) s dvorem poplužním, Úhořilka (Prussdorf), Dušejov (Duschau), Opatov (Opadow) s krčmou, Zbility (Zbilidi, Rothneustift) s dvorem poplužním, Maršova Pustotina (Maršov, Marschau). — Tento statek odhadnutý za 24.328 kop míš., pak město ochranné *Brod Německý* (Deutschbrod), k panství Lipnickému náležející, ročně 1000 kop míš. ochranného platilo, za 40.000 kop míš. odhadnuté, postoupeny byly v summě odhadní 63.154 zl. císaři císař. general-stražmistru a nejvyššímu *Filippovi Fridrichovi Breunerovi sv. pánu na Stübingu* na srážku císař. odměny v 60.000 zl., jemu vykázané za jeho služby vojenské. Když město *Brod Německý* povýšeno bylo na město královské, upustil Breuner na právo a spravedlnost svou přímě městu za náhradu 40.000 kop míš., která jemu vedle resoluce z dne 7. června 1637 ve čtyřech lhůtách ročně z důchodů solních, vinných a pивních v Čechách zaplacen býti měla, tak že až do úplného zaplacení této summy 1640 město *Brod Český* zástavou podržel. (C. 215, T. 13.)

4. Statky *Dobrovítov*, *Chlum* a *Krchleby* (kr. Čáslav) 76.795 zl. rýn. odhadnuté, totiž: a) Tvrze *Dobrovítov* (Žleby) a *Chlum* (dom. Sedlec.) s třemi dvory poplužními jména Dobrovítovský s 9 lány a 46 korcí polí, 46 kusův včelího dobytka a 200 k. ovcí, Chlumský s 6 lány a 56 korcí polí a 59 k. hovězího dobytka, a Sbejhov (Zbejšov, Zbely) s 3 lány a 2 korci polí a 35 k. hovězího dobytka; b) 2 mlýny, 58 rybníků (na ten čas 7 prázdných) a 45 lečův pak vesnice *Dobrovítov* s krčmou, 3 sedláky, 7 domkářův a nájemníků, *Štvárov* (Švarov, zaniklá snad Souňov) s 3 chlévy a 3 nájemníky, *Damírov* s krčmou a 3 sedláky (s potahem), *Lohov* (Hlohová) s krčmou a 6 sedláky (s potahem), *Hoskovice* (Hostkovice) s krčmou, 1 sedlák

chalupníkem, avšak na ten čas pustá, *Dědice* s krčmou, 3 sedláky a 1 chalupníkem, *Zdeslavice* (Zdeslavice, Sdalawic) s krčmou, 4 sedláky a 1 nájemníkem, *Lerbádn* (zaniklá snad Lerbádn) s 5 sedláky (jen 2 s potahem) a 1 nájemníkem, *Opotovice* s krčmou, 4 sedláky (jen 2 s potahem) a 3 chalupníky, *Opotovice* s krčmou, 6 sedláky (jen 4 s potahem), 1 chalupník a 2 nájemníky, *Opatovice* s 3 sedláky a 2 chalupníky, *Opotovice* s krčmou, 2 sedláky a 3 chalupníky. Tyto oba statky, z nichž bývalo 40 sedláků a 21 chalupníků (mezi nimi na ten čas jenom 26 s potahy), kteří dohromady vrchnosti odváděli ročně platu stálého a za robotu 238 kop 48 gr. a 175 slepic po 6 gr., l. 1636 odhadnuty byly za 46.715 48 gr. míš. (54.501 zl. 46 kr.) — b) Tvrz *Krchleby* (kr. v. dom. Sedlec.), obehnaná příkopem naplněným vodou opatřená mostem zdvihačím, s pivovárem, v němž ročně bylo předešle 72 várky, na ten čas však jenom 45 várek a 5 sudech, tedy na 675 sudů piva; k tomu dvůr poplužní s 31 lány a 31 korci rolí, při němž se chovali 24 koně, 40 ovčích a 15 hovězího dobytka (na ten čas toliko 15) a 600 k ovcí; dále o 3 složení s otlukačem jahel (prosa) se 6 stoupani a 1 mlynou, z něhož ročně 130 kop m. platu vycházelo; 7 rybníků, 4 leče lesův a cihelna; pak ves *Krchleby* s krčmou, 1 sedlákem a 5 domkáři, kteří ročně 17 kop míš. platu stálého odváděli, též 5 chalup na ten čas pustých, z nichž předešle 17 kop míš. ročně se platilo. Tento statek l. 1636 za 19.108 40 gr. míš. (22.293 zl. 26 kr. rýn.) byl odhadnut.

Tyto tři statky vedle cíś. resoluce z dne 29. května 1636 odhadnuty 76.795 zl. rýn. postoupeny byly cíś. plukovníku *Valtrovi de Veroux* (*Deveroux*) k zapravení cíś. odměny 40.000 zl. rýn. jemu vykázané za jeho vydatné služby při exsekuci Fridlandské v Chebu (*Deveroux* zavraždil totiž hraběte *Waldšteina*, viz *Waldstein*); avšak měl zapraviti poměrně svým při dotčené exsekuci, nejvyššímu lieutenantu *Magdanielovi* (*Macdonald*) a hejtmanu *Hermanovi* (*Hundovi von der Burg*) po 12.000 zl. rýn. cíś. odměny, na pak ze summy odhadnuty přebývajících 12.795 zl. rýn. byla všem třem jmenovaným. Ale poněvadž *Deveroux* za své služby vytkené nedostál, též díl dluhů Trčkovských na jeho poměrně uložený zaplatiti se nezavázal, po jeho

smrti syn jeho Martin od věřitelů l. 1651 byl zbaven vy-
tčených statků, které pak hlavnímu věřiteli *Ferdin*
Robmhapovi ze Suché na srážku jeho pohledanosti 18.
na statcích Trčkovských za 31.000 zl. dne 11. října 1651
postoupeny. (C. 215, T. 13. — D. Z. 307, E. 30.)

5. Statek *Habry* (Hlabern, kr. Čáslav.) s 25 vesni-
dvory poplužními od panství Světlé oddělenými, totiž:
stys *Habry* s 30 osedlými (avšak na ten čas 21 dom-
stých), kteří ročně 45 kop mš. platu vrchnosti od-
s 6 domy šenkovními, mlýnem obecním a rybníkem, za
kop mš. odhadnutý. — b) *Rychta Dobrnická*, za 11.4
mš. odhadnutá, k níž náležely vesnice Dobrnice s ko-
filialním, Nováves, Leština, Štěpánov, Kysibel (Giess
Lubnej (Lubno) a Chrtnice, v nichž bylo 5 krčem, 7
daných osedlých (44 s potahy, 30 bez potahů a 1 do-
kteří ročně odváděli 184 kopy 47 gr. mš. platu s
4 mlýny sedlské s ročním platem 51 kop 48 gr. mš.;
níků a 9 lečí lesů. — c) *Rychta Tiská*, za 8331 kop
odhadnutá, totiž vsi Tis s kostelem filialním, Kněž,
(Steinsdorf), Miřátky, Proseč a Jiříkov, s 4 krčmami
osedlými (41 s potahy, 24 bez potahů a 1 domkář) s
platem 122 kop 49 gr. mš.; mlýn sedlský, Kurka
pod Miřátkami s ročním platem 13 kop 28 gr. mš.;
níků a 8 lečí lesů. — d) *Rychta Volešnická*, za 836-
57 gr. mš. odhadnutá, při níž byly vesnice Volešná (G
Gross-V.), Krupá horní a dolní s kostelem filialním, S
s kostelem filialním a Radostín, s 75 osedlými (38 s p
23 bez potahů a 11 domkářů) a 6 krčmami s ročním
138 kop 33 gr. mš.; mlýn sedlský, Melmulka řečený,
Krupé dolní s ročním platem 37 kop 30 gr. mš. v
korců žita po 45 gr.; 2 rybníky a 3 leče lesů. — e) *Lučická*, za 10.138 kop 11 gr. m. odhadnutá, k níž ná-
vesnice Lučice s filialním kostelem, Ždár Veselý, Vol
Valečov, Komárov, Pohled a Malčín (Malšín), s 5 kr-
a 64 poddanými (48 s potahy a 16 bez potahů) s
platem 179 kop 54 gr. mš.; 2 mlýny sedlské, Neřád
tala řečené, s 19 kop. 30 gr. ročního platu; 4 rybní-
lečí lesů. — Mimo platy vytčené odváděli poddaní k
čtyřem rychtám náležející vrchnosti za robotu 247 kop

totiž 171 poddaný s potahy po 1 kopě 2 gr., 93 podbez potahů po 42 gr. a 16 domkářů po 20 gr. míš.

Tento statek i s rychtami vytčeny, v jedné summě za 7 kop 49 gr. míš. (62.075 zl. 46 kr. rýn.) odhadnutý, císař. resolucí z dne 16. června a 10. září 1636 postoupen a summu odhadní *Reinhardovi svob. pánu z Walmerode* mburku, císař. nejvyššímu a general-kommissari polnímu, sázku 60.000 zl., dílem za jeho službu, dílem odměnou za přičinění při konfiskaci statků knížete z Fridlandu a přívrženců jemu od císaře vykázaných, na místě statku rýnského Stolinky, témuž předešle k správě odevzdaného, paní Alžbětě Hrzanové roz. z Haugwic dobrovolně poskytl. Dědicové pána z Walmerode měli zaplatiti nejenom k summy odhadní 2075 zl., který Jaroslavovi Juliovi v r. 1638 vykázan byl na srážku jeho pohledanosti morou českou, nýbrž i zapraviti díl dluhů Trčkovských statků Habry v summě 16.967 zl. uložený. (C. 215, T. 13. — 146, A. 11 & 12.)

Statek *Chotěboř* (kr. Čáslav.), za 19.777 kop 31 gr. odhadnutý, totiž: a) tvrz Chotěboř, při ní dvůr poplužní s polí, v němž se chovalo 30 krav dojných a 7 kusů dobytka; městečko *Chotěboř* s ročním platem 73 kop a vesnička *Svinny* (Svinné) s ročním platem 13 kop m., k tomu kostelu náležející, 2 leče lesů, 7 rybníků kaprových a 23 kop. kaprů a 2 rybníky s 20 kop. násady; mimo to k panství *Světlé předešle náležející, Jilm* (Jilem) s poddanými (8 s potahy, 2 bez potahů a 1 domkář), 3 lesů a 2 rybníky, *Petrovice* s 11 poddanými (5 s potahy), s krčmou a 3 kusy lesů, *Vepříkov* s 14 poddanými (10 s potahy a 4 s krčmou, 4 kusy lesů a 4 rybníky, *Sedletín* s 7 poddanými (4 s potahy) a krčmou, *Raníkov* (Rankov) s 9 poddanými (6 s potahy), s krčmou a 8 rybníky, *Veselí* (Veselá) s 11 poddanými, z nichž 3 s potahy; z těchto vesnic odváděli v r. 1638 vrchnosti ročně 118 kop 6 gr. míš. platu stálého, sádky po 8 gr., 78 kuřat po 6 gr., pak za robotu 36 poddaných s potahy po 1 kopě 2 gr. a 20 poddaných bez potahů po 42 gr. míš. — b) *Rychta Kejžlická* (okr. Humpolec, Lipnice), k panství Světelskému náležející, za 11.252 kop 28 gr. míš. odhadnutá, při ní vesnice Kejžlice, Řečice

Rašovice s krčmou, s 6 poddanými (2 s potahy, 1 bez u, 2 domkáři a 1 nájemník) s ročním platem 9 kop pak 8 rybníků s 502 kopami násady a 15 lečí (po 24 ech na 30 sáhů zdělí) lesů.

c) Statky *Podmokly* (Podmokly), *Přibislavice* a *Kozohlody* (Čáslav, dom. Žleby), předešle k statku Žáky náležející, 28. února 1636 za 21.879 kop m. (25.526 zl. rýn.) od-
uté, totiž: 1. Dvůr poplužní *Přibislavice* s 8 lány a 24 rolí a 46 k. hovězího dobytka, s pivovárem od vojáků
ncovaným a spáleným, pustým rybníkem a 7 lečí lesů;
es *Přibislavice* s 13 poddanými (2 sedláky a 11 dom-
s ročním platem 30 kop mš., a kostelíček filiální u sv.
va pro sebe stojící; což vše za 11.372 kopy mš. bylo
dnuto. — 2. Ves *Podmokly* (Podmokly), odhadnutá za
kopy m., při níž bylo 26 poddaných (20 s potahy, z nich
n čas 5 usedlostí spálených a 8 pustých, pak 6 dom-
s ročním platem 43 kop 56 gr. mš.; dvůr sedlský
ány a 32 korcí rolí a 30 kusy jalového dobytka; též
oníků s 62 kopami násady. — 3. Ves *Kozohlody*, za 3542
m. odhadnutá, v níž předešle bylo 12 sedláků a 7 dom-
na ten čas však jenom 4 sedláci a 6 domkářů, kteří
ě 60 kop 18 gr. mš. platu stálého vrchnosti odváděli;
rčma a filiální kostelíček Všem Svatých na samotě stojící.
Tyto statky všecky vedle cís. resoluce z dne 29. května
a cís. listem z dne 29. července 1636 darovány a dě-
postoupeny byly za summu odhadní 65.876 zl. rýn.
general strážmistru a nejvyššímu *Martinovi Maximilia-*
svob. pánu z Golců k zapravení cís. odměny 60.000 zl.,
vykázané za jeho služby vojenské; za to se zavázal
zaplatiti díl z dluhů Trčkovských, na tyto statky l. 1642
nmé 18.006 zl. rýn. uložený. (C. 215, T. 3. — D. Z. 145,
8 & 29.)

8. Panství *Ledeč* a statek *Hamr* (kr. Čáslav), za 162.536 zl.
odhadnuté, totiž: a) Panství *Ledeč*, l. 1636 dne 20. února
dnuté za 115.274 kopy 58 gr. a v menší taxe za 80.503
32 gr. mš., k němuž náležel zámek Ledec na Sázavě
edhradím, štěpnicemi, chmelnicemi, pivovárem; dvory po-
ní zejména *Hradec* s 8 lány a 48 korcí polí (1 lán po
kopách odhadnutý), s loukami, z nichž ročně na 200 vozů

) Statek *Hamr* (Hamry, dom. Kralovice dolejší), totiž: městečko *Hamr* (Vlaštějovice, Hamnerstadt), v němž hospoda a jenom domky, od vrchnosti vystavěné pro lid mru pracující, který toliko 62 kuřata po 6 gr. vrchnosti odváděl; vsi Pertoltice s krčmou a 6 poddanými, Laži-8 poddanými, Březina s 4 poddanými, Bučice a Skály ddanými, Zahájí a Štečí (Stičí) s 6 poddanými a Habrou-4 poddanými; dvory popl. Kounický (Kounice) s tvrzkou merský; 3 mlýny, 10 rybníků a 12 lečí lesův; mimo stečko *Hněvkovice* s tvrzí a dvorem poplužním, předešle ství Ledči náležející, v němž předtím bylo 8 usedlých hy, ale na ten čas toliko 3 a 10 domkářů s hospodou. ní všickni k tomuto statku náležející odváděli vrchnosti opy 51 gr. mš. platu stálého a 28 kop mš. za robotu. ováře při témž statku bývalo ročně 30 várek na 14 piva starého a na 10 sudů piva ledého, tak že se va ročně 420 sudů piva starého a 300 sudů ledého. statek dne 3. března 1636 odhadnut byl za 24.041 40 gr. m. neb 28.048 zl. 36 kr. rýn. (C. 215, T. 13. — 145, O. 6.)

anství Ledeč a statek Hamr vedle císa. resoluce z dne rva 1636 císa. listem daným dne 6. července 1636 mě odhadní 162.536 zl. rýn. darovány a postoupeny dědičné generalovi strážmistru *Adrianovi svob. pínu nfurtu* (Enkenvört) k zapravení císa. odměny, jemu za služby vojenské a jeho tchánu Janovi Bapt. hraběti denbergu po 50.000 kop. mš. vykázané, avšak na ten b, aby general z Enknfurtu nejvyššímu leytenantovi sarovi *Mohrovi* 20.000 zl. rýn., témuž na statku Hamru saře vykázaných (viz Waldstein), vydal a dří Trčkov- dluhů na téže statky v summě 44.428 zl. připadlý acení na sebe přijal. (D. Z. 145, O. 6.) — Když však na rudu železnou na vrchu *Fiolníku* se nacházející, které m k statku Hamru byly připojeny, vedle císa. resoluce

nebo místo nich 7 liber masa v ceně 10 gr., neb za 40 volů ročně 51 gr.; od *pekařů* 6 kop mš., totiž od každého po 1 zl. 5 kr.; *mlýnů* za hlínu 4 kopy a od *soukeníků* 10 kop mš., totiž za kaž- alici po 7 kr., od rámu po 4 kr. a od valchy za každý kus sukna kr. (Dle odhadu dne 12. února 1636, C. 215, T. 13.)

z dne 14. prosince 1636 od téhož statku byly odňaty bēti Pappenheimovi na jeho praetensi dány, pak od hraběti Ladislavovi z Waldšteina postoupeny, prodány z Enkenvörtu též statek Hamr l. 1646 dotčenému z Waldšteina.

9. Panství *Lipnice* (kraj Čáslav, okr. Brod Něm) k němuž náležely zámek a město *Lipnice* (které Trčka 1595 od hraběte Martina z Turnu za 15.000 kop mš. l. D. Z. Kvat. trhový rozínový, lit. A. 22) s 25 usedlými z nichž však na ten čas 15 bylo pustých, s pivovárem zbořeným a 3 krčmami; dvůr poplužní pod zámkem Horní s 6 lány rolí, 25 kravami a 14 k. jalového dobytka; dvůr poplužní pod Lipnicí řečený Dolní neb Nový s 6 lány rolí, 30 kravami a 40 k. jalového dobytka; dvůr poplužní řečený Papšíkov s 7 lány rolí, při němž se chovávaly 14 krav, 14 k. jalového dobytka a 15 kop ovcí; 3 mlýny s čínží 180 kop m.; 19 rybníků s 208 kopami násady, z nichž na ten čas 7 rybníků na 58 kop násady bylo prázdných; vesnic s 47 osedlými (24 s potahy, 14 bez potahů a 9 domkářů), kteří platu stálého, též za žito, oves, slepice a ročně vrchnosti 191 kopu mš. odváděli, totiž vesnice *Chov* s 4 osedlými, *Vítónín* s 3 osedl., *Vilámovec* s 3 osedl., *Kojkovice* s 4 osedl., *Kojkovičky* (Kojkovice malé) s 3 osedl., *Petrkov* (Peterkov) s 15 osedl. a *Věž* s 15 osedlými. — K panství, za 41.488 kop mš. (48.403 zl. rýn.) oddělenému, připojeny byly: a) Ves od panství Světelského vzatá *Doloměsto* (Dolní město, Lipnice dolejší, Unterlipnitz od rychty Doloměstské oddělená, *) s 24 poddanými (14 s potahy, 8 bez potahů a 2 domkáři) s ročním platem 9 kop mš., s 3 rybníky, zejména Doloměstský, Chaloupský a na 34 kopy násady, též 4 leče lesů, což vše za 4891 kop mš. (5706 zl. rýn.) bylo odhadnuto. — b) Ves *Šebe* (okr. Čáslav), za 4679 kop mš. (5458 zl. rýn.) odhadnuta s 10 poddanými (8 s potahem), z nichž na ten čas byli 2 s potahem a 4 domkáři, platící roční činže 21 kop

*) Ostatní vesnice k rychtě Doloměstské náležející s 86 osedlými (57 s potahy, 27 bez potahů a 2 domkáři), kteří odváděli ročně 11.886 kop mš. platu stálého, l. 1636 za 11.886 kop odhadnuté, s panstvím hraběti z Waldšteina byly postoupeny. (C. 215, T. 13. — Viz Sv.

poplužní Šebestěnice s 3 lány a 45 korcí rolí, 4 leče a 8 rybníků na 98 kop násady.

Toto panství i s vesnicemi vytčenými vedle cíś. resoluce 8. března a 4. července 1636 postoupeno bylo dědičně nejvyššímu *Matoušovi svob. pánu z Vernier* na zaplacení 50.000 zl. rýn., od něho l. 1630 k zařízení jednoho o 3000 mužů půjčené, za summu odhadní od král. ry dne 29. ledna 1646 na 60.405 zl. rýn. zvýšenou, Vernier musil zaplatiti díl dluhů Trčkovských na pan-Lipnické v summě 16.511 zl. uložený. (C. 215, T. 13. — 146, B. 22.) — Svršky pak na téměř panství zanechané ny byly dne 28. července též pánu z Vernier za 941 zl. rýn. *)

10. Statek *Moravany* (kr. Čáslav), který Jan Rudolf po emigrantovi Václavovi Robmhapovi ze Suché jenom rávě měl. (Viz Robmhap.) — Díl dluhů Trčkovských na statek v summě 4700 zl. rýn. uložený přisouzen byl Ferdovi Robmhapovi. (C. 215, T. 13.)

11. Statek *Studenec Nový č. Dolní* (kraj Čáslav, okres Pěboř.), který Maria Majdalena Trčková po Jiřím Adaroupovci l. 1623 za 18.000 zl. rýn. koupila (viz Roupovci), l. 1636 za 37.709 zl. rýn. odhadnutý, totiž: zámek enec s pěti dvory poplužními, zejména dvůr pod zámkem ry ve vsích Libicích, Hranicích, Kladrubech a Kocou z nichž poslední tři předešle byly jenom dvory sedlské; esnic s 70 poddanými usedlými (30 s potahy a 40 cha- ků), zejména Lhůta (Lhota) s 5 poddanými, Lany s 5 an., Hranice s 3, Kladruby s 3, Libice s 7, Lhotka Že- č. Libická s 3, Sokolovec dolní s 2, Sloupnej (Sloupné) Štiková s 3, Vesce dolní s 3, Vesce horní s 3, Podmo- s 3, Branišov s 3, Studenec s 4, Hudeč s 5, Rovuě

*) K těmto svrškům náleželo: 10 volů po 14 sl., 14 krav po 10 sl., po 14 sl., 5 jalovic tříletých po 8 sl., 21 jalovic dvouletých po 2 jalovic roční po 2 sl., 2 bejčata dvouletá po 4 sl., 4 býčci po 2 sl., 2 roční výřezci po 4 sl., 16 telat po 2 sl., 54 staré ovce l. 45 kr., 114 jehňat po 35 kr., 2 beraní po 2 sl., 8 jehnic po 1 sl., nich ovci po 35 kr.; 3 1/2 centu sýra po 5 sl., 193 korce žita po 0 kr., 6 husí starých po 15 kr., 4 huay mladé po 12 kr., 27 slepic uty po 7 kr., 37 kuřat po 5 kr., 1 krocan za 45 kr. a 1 slepice ská za 40 kr.

(Rovnej) s 4, Kocourov s 3, Oudavy (Údavy) s 4 a Stránský s 3 poddanými.

Tento statek se statkem Doubravicemi (viz Adam Trčka) v summě odhadní 63.471 zl. rýn. postoupil dědičně vedle cíś. resoluce z dne 23. srpna 1636 *Hendrichovi mladšímu Kustošovi sv. pánu ze Zubřího a z Lipky* z pohledanosti 77.500 zl. rýn., které měl za Starým a Novým Trčkon, a poněvadž Kustoš z těchto pohledaností 20.000 zl. k ruce císaře slevil, prominut jemu byl nejenom summy odhadní, nybrž i díl dluhů Trčkovských na tyto vykázaný. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, H. 30.)

12. Panství *Světlá* (kr. Čáslav, okr. Ledec.), nejprve odhadnuté za 253.452 zl. rýn., potom však toliko za 245.000 zl. rýn. poněvadž od tébož panství ves Doloměsto k panství Opatovickému byla připojena, vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1636 postoupeno bylo: a) Dědicům po knížeti *Donu brandino Aldobrandini*, velkopřevoru řádu Maltézského radě válečné a nejvyššímu, v summě 60.000 zl. jemu císaře odměnou vykázané; b) *Volfovi Adamovi hraběti z Penheimu*, cíś. nejvyššímu, v summě 100.000 zl. rýn. na cíś. odměny 150.000 zl., jemu povolené za věrné služby ské od jeho otce Gottfrida Hendricha konané; c) *Burhanovi Ladislavovi hraběti z Waldšteina*, cíś. nejvyššímu, v summě 50.000 zl. na srážku jeho pohledaností na panství Opatovickém a Smiřickém, jakož i k zaplacení cíś. odměny udělené; d) *Brunovi hraběti z Mansfeldu*, cíś. radě a morníku, nejvyššímu lovčímu zemskému a nadsokému, v summě 20.000 zl., odměnou jemu od císaře vykázané. Všem odevzdáno bylo panství Světlá v pohledanostech v jedné summě 230.000 zl. vynášejících, tak že se mezi ně vyrovnati a díl dluhů Trčkovských, na to panství v summě 67.105 zl. rýn. uloženy, poměrně zapraviti měli.

Od panství Světlé, k němuž náleželo 506 poddanychých (342 s potahy, 141 bez potahův a 23 domkáři) s ročním platem stálým 1951 kop míš., vedle cíś. resoluce z 5. července 1636 a cíś. listem z dne 13. července 1636 postoupen byl dědicům *Aldobrandinským* na pohledanostech v summě 60.000 zl. *statek Vokrouhlice* za 53.000 zl. rýn. totiž: dvůr poplužní Vokrouhlický s ovčínem, lesy a

vškov (nyní jen dvůr poplužní u Leštinky), Leštinka; *Smrdov* (dom. Vrbice), vsi Ovesná Lhota, Dlužiny horní Zboží (dom. Habry), *Bačkov* (nyní zvláštní statek), *K Kochanov*, *Radkovice* (Radikovice), *Nováves* (nyní zvláštní statek), *Lhota hlásná* (jinak Brounova), *Zavidkovic*, *Radčice*, *Lipnička*, *Trpišovice*, *Smržná* (Smrčná), *Lhota Dobrovítov*, *Radčice* (Konkovice) a Lípa; též celá rychta *Kaliště* (dolnice dolní), totiž vsi *Kaliště*, *Rapotice*, *Proseč*, *Podivice* a *Lhota Kamenná*; s dvory poplužními, pivovary, mlýnský, lesy a jiným příslušenstvím. (C. 215, T. 13. — D. F. 28.)*)

13. Statky v kraji Časlavském ležící, totiž: a) *Žďár* a dvůr poplužní s 21 $\frac{1}{2}$ lánem rolí, 60 kravami, 50 jalového dobytka a 900 k. ovcí, za 21.899 zl. rýn. odhadnuto; b) *Kluky*, tvrz a ves Kluky s pivovárem, 3 rybníky, s poplužním s 11 lány polí, 30 kravami, 13 kusy jalového dobytka a 720 k. ovcí; též dvůr poplužní *Dvořákovský* ves *Třebečice* (Třebešice) s dvorem poplužním řečený *mačovský*, s lánem kostelním, mlýnem na potoce *Kluky*; též ves *Střebonín* (Třebonín), jak to vše l. 1617 Jan Trčka od Petra Lukaveckého z Lukavec za 10.000 k. koupil. (D. Z. 143, A. 12. — Viz Lukavecký.) Tento při němž bylo na ten čas 14 poddaných (3 sedláci a 11 chalupníků), odhadnut byl za 15.425 zl. rýn. — c) *Vrbice* a ves s 12 poddanými (4 sedláci a 8 chalupníků; dvůr poplužní s 5 lány polí, 30 kravami, 10 k. jalového dobytka a 300 k. ovcí; mlýn na Sázavě s 2 pilami, 4 leče lesův a 1 rybník, což vše odhadnuto bylo za 10.659 zlatých rýn.

Tyto tři statky vedle cíś. resoluce z dne 7. července 1636 a 30. května 1636 dědičně postoupeny byly za sumu odhadní 47.984 zl. rýn. *Ferdinandovi Sigmundovi Kurfiřtovi pánu ze Senftenau*, cíś. dvorské radě říšské a komornímu, srážku cíś. odměny jemu v 50.000 zl. udělené. (C. 215, T. 13. — D. Z. 146, E. 14.)

*) Ostatní díly panství švédské na ten čas od něho byly odděleny. (Viz při statech Habry, Chotěboř a Lipnice.)

**) Statek *Vrbice* — tvrz a ves s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem na Sázavě s 2 pilami a díl vsi Hor Stříbrných koupil Jiřího Jana Materny l. 1603 Alena Vojířová za 4500 kop gr. českých. (D. Z. 178, C. 19) a prodala jej potom Marii Majdaleně Trčkové.

14. Panství *Žleby* (kr. Čáslav.), k němuž náležely zámek
rou a městečko Žleby, městečko Příbram (Příbram uhelná),
Vinaře, Drbohlavy (zašla, nyní ves nová Vinice), Bousov
sovna), Lhotka, Chvalovice, Licomělice (Licoměrice) s ko
m filiálním, Tuchov, Hostovlice (Hostaulic) s podacím ko
ím na Horkách, Zehuby, Strítež (zašlá, nyní samota).
ov (Markovice, zašlá, nyní samota) s filiálním kostelem,
vory (Dreihöfen, zašlá, nyní dvůr poplužní) a Vrdy, v nichž
předešle 168 poddaných osedlých (62 s potahy a 106
kráů), na ten čas však toliko 100 (17 s potahy a 83 dom-
, kteří ročního platu a za robotu 762 kopy mš. odvá-
též nový dům panský v Žlebech a pivovár, v němž by-
ročně 86 várek po 12 sudech piva; pak *dvory poplužní*,
ovitě Žleby, Budy, Markov, Hostovlice, Zehuby, Ochře-
(Okřesanec), Chlum (Klum) a Zikmundovský dvůr, při
t bylo 28½ lánu rolí, 77 krav, 40 k. jalového dobytka
0 k. ovcí; též 2 mlýny pod zámkem s ročním platem
kop mš., 21 rybníků, z nichž na ten čas jenom 4 byly
zeny, ostatní pusté a prázdné, a 31 lečí lesův.

Toto panství, které Jan Rudolf Trčka l. 1629 od Fran-
de Magni za 80.000 zl. rýn. koupil (D. Z. 297, E. 7. —
Chotouchovský), dne 8. března 1636 za 72.453 kopy mš.
28 zl. rýn.) odhadnuto a v této summě vedle cís. reso-
z dne 14. srpna 1635 a 6. června 1636 postoupeno bylo
artovi Helfridovi hraběti z Meggau, cís. tajné radě a dě-
ému hofmistru zemskému v Rakousku nad Enží, na srážku
praetense za cís. dvorem v 40.000 zl., jemuž teprv l. 1643
reskriptem z dne 28. července za 70.000 zl. a zapravení
Trčkovských dluhů v summě 23.105 zl. dědičně bylo pro-
a jeho dcerám Alžbětě, Frautišce, Susanně Marii Anně
ně l. 1644 do desk zemských vloženo. (C. 215, T. 13. —
C. 148, J. 24 & L. 17.)

15. Statek *Kounice* (Konice, kr. Pražský, okr. Brod Český),
muž náležel zámek Kounice s pivovárem a myslivnou pu-
tvrz ve vsi Nehvízdkách; *dvůr poplužní v Kounicích*
lány polí, při němž předešle se chovalo 12 koby,
krav, 40 kusů dobytka jalového a 30 k. vepřového; *dvůr*
lužní v Tejnci, na ten čas pustý a prázdný, s 8 lány rolí.
němž bývalo 18 koní, 33 krávy, 20 k. dobytka jalového

a 40 vepřového; *dvůr poplužní v Tlustovousech*, na pustý a prázdny, s $8\frac{1}{4}$ lány polí, při němž se předvalo 21 koňů, 33 krávy, 20 k. jalového a 25 k. v dobytka; *dvůr poplužní v Horoušanech* toho času s $6\frac{2}{3}$ lány rolí, při kterém bývalo 13 koňů, 33 krá jalového a 12 k. vepřového dobytka; *dvůr poplužní v Nehvizdách*, k němuž připojena byla též pole od dvoru v Nehvizdách, s $12\frac{1}{2}$ lány rolí, při němž se c 25 kobyl, 8 volů, 44 krávy a 60 k. vepřového doby 4 ovčiny v Kounicích, Nehvizdách, Tejnci a Tlustovousech, v nichž se chovalo 3000 k. ovcí; pak 4 *štěpnice* při v Kounicích, Tejnci, Tlustovousech a Nehvizdách, užitkem 286 kop mš.; též *vinice* na 50 korců mš. a na 30 sudů vína ročně vynášející; *vesnice Kounice vousy a Tejpec*; pak 8 osad od komorního panství ského l. 1612 k statku Kounickému postoupených s danými, kteří ročně odváděli platu stálého 591 ko 634 kuřata, 52 kopy vajec, též robotu 119 dní kona městečko *Mochov* s 25 osedlými, kteří ročně odvád 91 kop 56 gr. mš., 204 kuřata, $11\frac{1}{2}$ kopy vajec a 11 robotu ženní konali; k tomu les dubový o 6 lánech, řečený, a les o $\frac{1}{2}$ lánu řečený *Vinice*; městečko s 26 osedlými, kteří ročně odváděli platu 126 ko mš., 120 kuřat, 10 kop vajec a 2 beránky; vesnice s 13 osedlými, *Vikaň* s 21 osedl., *Kozovasy* s 6 osed hořovice s 15 osedl., *Horoušany* s 14 osedl. a *Nehvizd* osedlými; mimo to 10 rybníků, zejména rybník u na 400 kop násady kaprové, rybník Podvinský na rybník Nový na 60 kop, rybník u Břiství na 60 ko nsk pod Břiství, Drškovec řečený, na 100 kop, rybník vaz na 50 kop a 4 rybníky u Horoušan na 190 kop též 5 rybníků potěrných; k tomu 5 mlýnů, jmenovi šovský a Tejnecký po 1 složení, platící činže 50 k kop mš., na ten čas pusté; Tlustovouský s trojím s platící činže 180 kop, též pustý; Kozovazský s trojí ním a 1 stoupami, předešle 200 kop, na ten čas t kop činže odvádějící; Chudomeř, zcela zašlý a pustý, 30 kop činže platící. — V dotčených 2 městysích a cích bylo předešle 160 osedlých (104 s potahy a 56

, z nichž na ten čas zůstalo toliko 59 (36 s potahy a chalupníci), kteří ročně odváděli platu stálého 236 kop 240 kuřat, 15 kop a 39 vajec, a konali robotu ženními, orní však dle potřeby a na poručení vrchnosti; z nichž 101 usedlosti, z nichž se předešle odvádělo ročně stálého 462 kopy míš., 176 kuřat a 25 kop vajec, robotu ženní 66 dní, byly toho času pusté a prázdné. *) Tento statek v summě odhadní 65.402 kopy míš. (76.302 n.) postoupen byl k správě vedle cíś. resoluce z dne 1635 arcivévodovi a králi Ferdinandovi III., jemuž cíś. resoluce z dne 4. července 1636 dědičně darován proti zaplacení dluhů Trčkovských v summě 20.856 h na týž statek uloženého. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145,

6. Statky *Čížkovice, Košťálov a Boreč* (kr. Litoměřic., Lovosic.), totiž: a) *Čížkovice*, za 39.941 zl. 46 kr. odhadnutý, tak jakž týž statek Marii Majdaleně Trčkové byl postoupen (viz Adam Kaplíř); — b) *Košťálov*, za 33.287 zl. odhadnutý, který l. 1629 Marie Majdalena Trčková se syna svého Adama Erdmana za 26.000 kop míš. koupila (viz Adam Vchynský); — c) *Boreč*, odhadnutý za 10.349 h statek ten l. 1632 paní Trčkové byl postoupen (viz Slav starší Ruth).

Tyto tři statky za summu odhadní 83.578 zl. rýn. vedle resoluce z dne 4. července 1636 cíś. listem z dne 6. února dědičně postoupeny byly vdově *Anešce z Varrensbachu*, a opět *provdané za plukovníka Wenera Pallanta*, sv. z Mariame, roz. hraběnce z Eberšteina, na srážku od 60.000 zl., jejímu manželu Pallantovi vykázané, tak že díl dluhů Trčkovských na tyto statky v summě 22.845 h uložený měla zapraviti. — Avšak statek *Boreč* potom

*) Tvrz a ves *Kounice* s dvorem poplužním a pivovárem, pak vesdvory poplužními *Tejnec, Černíky a Tlustovousy* koupil l. 1601 Adolf Trčka od Prokopa Dvořeckého z Olbramovic za 52 500 kop postoupil za to směnou panství *Velš* za 82 500 kop míš. (D. Z. 16) — Vesnice *Vyšehořovice, Vikaň, Horoušany, Tatce (Tatyce), Kozovazy*, též městečka *Mochov a Bříství* postoupil král Rudolf l. 1611 Trčkově za 25.000 kop míš. od panství komorního Přeho, od něhož l. 1614 císař Matyáš Marii Majdaleně Trčkové městys *Veliký a ves Nebvizd Malý* za 20.000 kop míš. prodal. (D. Z. 18.)

byl od král. komory dne 11. května 1637 zvod v dotčené statky Jesuitům, kteří v užívání jich zůstali až do dne 11. července 1651, když dědic a bratr hraběte z Ulfeldu, Corfiz z Ulfeldu, říšská rada král. Danského a místodržící v Kodani Jesuitům vytčenou summu zaplatil ze summy trhové za tyže statky, které knížeti Octavio Piccolomini de Arragona prodal. (C. 215, T. 13.)

18 Panství *Smiřice* (kr. Hradec Král.), k němuž náležely zámek a městečko Smiřice se všemi k tomu náležejícími tvrzemi, obzvláště pak statky *Žiželoves*, *Rodov*, *Hořeňoves* a *Sádoví*, spolu se *třemi vesnicemi Kralohradeckými*, zejména Rusek, Skaličky a Piletice, a též vesnice k těmž panství náležející tyto: Smiřičky, Holohlavy, Rodov, Sendražice, Maslojedy, Lippov (Lípa), Dub, Sovětice, Račice, Benátky, Habřice (Habřina), Hustiřany, Lužany, Neznašov, Rožnov, Rtyně, Černovice (Černožice), Semovice, Brzice, Mezilečí (Mesleth), Ples, Jasenny (Jasená), Libřice (Libčice), Výrava, Černilov, Librantice, Oujezdec, Bukovina, Číbuž, Vlkov (Vlková), Smržov, Lejšovice (Lejšovka), Svinary, Bohánka, Maňovice (zašla, nyní myslivna u Bohánky), Chlumeck (nyní jenom kostel u Habřiny) a Klenice, s platy stálými i běžnými, robotami, dvory poplužními, vinicemi, oborami, štěpníci, chmelnicemi, zahradami, vinopalnami, pivováry, krčmami, mlýny, rybníky, řekami, potoky, vodotočinami, lesy, háji, horami, cihelnou, vápenicemi, lomy kamennými, s podacím kostelním a kostely filialními i se vším jiným příslušenstvím. *)

Toto panství vedle císař. resoluce z dne 20. července a 14. srpna 1635 k správě odevzdáno a císař. listem z dne 11. března 1636 darováno a dědičně postoupeno bylo v summě odhadní 335.618 kop míš. (391.554 zl. rýn.) *Matyášovi hraběti z Gallasu* za jeho vzáctné a platné služby císaři při domnělém spiknutí Fridlandském prokázané. — Zvěř v oboře

*) Panství *Smiřické* koupila l. 1590 k rukám sirotek po Jaroslavovi Trčkově jejich poručnice Johanna Trčková, roz. z Žerotína, od Jana z Žerotína, Buryana a Mikuláše Trčků za 80.000 kop gr. česk. neb 160.000 kop míš. (D. Z. 168, N. 14.) — Statky *Hořeňoves*, *Sádoví* a *Žiželoves* obdržela Marie Majdalena Trčková směnou za jiné statky od Albrechta z Waldšteina. (Viz Jan Purkhart Kordule a Jiří Sádovský.) — Vesnice Kralohradecké koupila od král. komory též paní Trčková. (Viz město Hradec Králové.)

Smiřické i s náradím lovčím vedle cíś. resoluce z března 1635 darována byla králi Ferdinandovi III. (T. 13. — D. Z. 145, D. 24 & 622, J. 22.)

19. *Vesnice Trutnovské* (Trautenau, kr. Hradec totiž Ždárna (Zárov, Soor), Maršov (Marschendorf) (Koblno, Kolbendorf), Vambeřice (Albendorf) a Staré (Altstadt, Burgstadt, Burgstadl), které Maria Ma Trčková l. 1623 za 22.496 kop míř. od komory české koupila, vedle cíś. resoluce z dne 26. března a 24. dubna dědičné postoupeny byly cíś. nejvyššímu Janovi Jakubovi Wagghi sv. pánu s Adelsbergu (Adlersberg) k zaplacení pohledanosti za služby vojenské v summě 30.000 kop míř. je mu vykázané, avšak povinen byl zachovati podmínky, jakých se lesů na horách vysokých, Trčkové při postoupení těchto vesnic uloženu. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, J. 22.) Viz též město Trutnov.)

20. Panství *Žireč* (Schurz, kr. Hradec Král.), které Majdalena Trčková l. 1622 s jinými statky Janovi Zyskovi konfiskovanými koupila (viz Zylvar), za 75.216 zl. odhadnutých se statkem Šačlůvským (viz Adam Erdman Trčka) vedle cíś. resoluce z dne 1. března 1635 a 15. července 1636 darována a dědičné postoupeno bylo Jesuitům k nadání jich do nováčky u sv. Anny ve Vídni do 100.000 zl., zbytek summy odhadnutí těchto statků 17.216 zl. vykázán jest české kolleji v Jičíně na srážku její fundace. Když však si stěžovali na příliš vysokou taxu těchto statků, vedle cíś. resoluce z dne 18. června 1642 statky ty l. 1644 znova odhadnuty jsou toliko za 84.386 zl. rýn., a jejich darování vedle cíś. resoluce z dne 3. září 1646 řádným listinovým dačním od cíś. kanceláře dvorské ztvrzeno bylo na tom, že Jesuitům k doplnění dotčené fundace ještě jiné statky v Čechách v summě 15.614 zl. rýn. měly býti dány. To vedle cíś. resoluce z dne 16. dubna 1649 měl Jan z král. komory české nahrazen býti díl dluhů Trčkových na panství Žireč v summě 20.550 zl. rýn. uložený a Jesuitům již zaplacený. Vklad dotčených statků do desky knih, k němuž Jesuité Vídeňští nebyli oprávněni, cíś. resolucí z dne 12. listopadu 1650 byl nařízen. (C. 215, T. 13. — D. Z. 151, H. 23 & 628, G. 4.)

pánu z Harrachu, který je t. r. Marii Majdaleně Trčkové postoupil. (D. Z. 142, N. 20.) — Tento dům Trčkovský (Brunšvický), u Širokého dvoru na Pohořelci ležící na rohu mezi Hlubokou cestou a Loretanským placem, vedle cíś. resoluce z dne 4. května 1634 darován byl *hraběti Janovi z Altringen*, avšak vedle cíś. resoluce z dne 11. července 1636 z milosti zanechán jest *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu*, který za něj dědicům Altringerovským postoupil dům svůj, též na Hradčanech ležící. (C. 215, T. 13. — D. Z. 145, G. 3.)

2. *Dům Šleinicovský*, jinak *Rožumberský* řečený, v Starém městě pražském na Uhelném trhu blíž kostela sv. Hatala ležící, který vedle cíś. resoluce z dne 18. října 1646 darován byl *Janovi Crydele*, obojích práv doktoru a radě nad appellacemi. (C. 215, T. 13. — D. Z. 148, Q. 25 & 625, B. 4.) Crydel pak l. 1646 prodal týž dům, tehdáž mezi domem Matyáše Kunštadta v pravo a domem „u tří moždírů“ v levo ležící, za 3000 zl. rýn. *Marii Majdaleně Julianě sv. paní z Golču*. (D. Z. 149, A. 15.)

3. *Domek* v Novém městě pražském na Židovské zahradě ležící, sešlý a pustý, Marii Majdaleně Trčkové náležející, za 100 kop míś. odhadnut a dne 22. září 1638 darován od císaře *Kašparovi Reuscherovi*, německému kantoru a zpěváku v kostelích Pražských, a témuž ke škole postoupen byl. (C. 215, T. 13/1.)

4. *Dům na Hoře Kutné*, od starodávna *Knížecí*, jinak *Knejslikovský* řečený, který po smrti Jana Rudolfa Trčky jeho dědicové darovali měšťanu a havíři Šimonovi Kozojedskému za jeho 30leté služby věrné, dne 1. února 1635 byl konfiskován, za 1000 kop míś. odhadnut a vedle cíś. resoluce postoupen cíś. nejvyššímu *Juanovi de Salazar & Montalban* na srážku jeho pohledanosti, již měl za císařem, podle rozkazu arcivévody Leopolda Viléma, generala nad'cíś. armadou a zplnomocněného gubernatora v království Českém, z dne 4. března 1640. (C. 215, T. 13/1.)

Konečně *k ruce císaře ujaty byly všechny jistoty (jistiny), hotové peníze, klenoty, svršky a jiné věci mohovitě*, po Trčkově a jeho manželce pozůstalé, totiž:

a) *Jistina 70.000 zl. rýn.*, zbytek to summy trhové za statek *Smidary*, který paní Trčková Albrechtovi z Waldšteina,

knížeti z Fridlandu, prodala za 100.000 zl., na kterouž toliko 30.000 zl. obdržela. Summy té, která po smrti na jejího manžela připadla, domáhali se dne 2. ledna poručníci od Trčky zřízení a mladší dcera Trčkova Švamberková. (Viz Waldštejn při statku Smidary.)

b) *Jistina 58.013 sl. rýn.*, které Starému Trčce Lev Freund, Natan Sacerdotes, Salomon Buchdrucker, Marous z Mladé Boleslavě a Abraham Buchdrucker byli dle listu dlužního z dne 4. července 1634, tak že vázali summu tu ve lhůtách pětiletých po 2000 zl. od 1. 1648 spláceti. Tato jistina vedle cíś. resoluce z dne 5. a 11. července 1636 od komory české postoupena byla *movi hraběti Slavatovi*, nejvyššímu kancléři král. Českého jeho pohledanost při komoře dvorské. (C. 215, T. 13.)

c) *Jistina 6600 kop mš.* na statku Novém Zámku fiskovaném po Janovi Jiřím z Wartenberka.

d) *Jistina 6000 kop mš.* s úroky zadržalými v 40 na panství Děčínském.

e) *Jistina 1600 kop mš.* při městě Kadani.

f) *Jistina 1000 kop mš.* na statku Bělohradě k vaném po Petrovi Škopkovi z Bílých Otradovic.

g) *Jistina 500 kop mš.* za Přibískem Jeníškem s která vedle cíś. resoluce z dne 18. října 1636 témuž *J.* za jeho služby byla darována. (C. 215, T. 13.) — *Tyto všecky vynášely v jedné summě 150.996 sl. rýn.*

h) *Na hotových penězích:* 8000 kusů dukátů, které vyšší purkrabí *Adam hrabě z Waldšteina* jakožto jednoručníků od Trčky nařízených z pozůstalosti Trčky. Tyto dukáty, dle tehdejší ceny mincí 24.000 zl. rýn. jící, vedle cíś. resoluce z dne 27. března 1636 por byly dotčenému *hraběti z Waldšteina* na srážku jeho danosti 9644 zl., již měl za cíś. nejvyšším Wolfen sv. pánem z Pöttingu (čímž Pötting toho dluhu byl zpak na srážku jeho platu za službu tajného rady mu lého, jakož i odměny, od císaře jemu v summě 60.000 kézané. (C. 215, T. 13.)

i) *Osdoby stříbrné*, též u *Adama z Waldšteina* za 7000 kop mš. stojící, darovány byly vedle cíś. r z dne 27. března 1636 témuž *Waldšteinovi* odměnou za

uské, konané od jeho syna Berchtolda z Waldšteina ve
padlého. (C. 215, T. 13.)

k) *Peníze hotové slaté a stříbrné, ozdoby stříbrné a slaté*
y, v jedné summě do 100.000 zl. vynášející a u Petra
ry a jeho manželky uložené, vedle cís. poručení daného
15. května 1636 král. místodržícím měl vyzdvihnouti
art Korka Cholovský z Korkyně a s věcmi u něho ulo-
mi, Trčkovskému regentu Hendrichovi Strakovi odňa-
(totiž 151 hřiven a 17½ lotu stříbra, dva soudečky
ých dolarů, též 2000 kusů říšských dolarů a zlatý řetěz
né 800 kusů dukátů) skrze cís. dvorského obchodníka
arta Leuxen do cís. komory dvorské dodat. (C. 215,
/1.)

l) *Hotové peníze, stříbro, slaté řetězy a jiné věci*, které
lči na Moravě byly uloženy, vedle cís. rozkazu daného
14. a 17. června 1636 komoře české vydány byly obchod-
vi dvorskému Gerhardovi Leuxen a jisté osobě duchovní
áštnímu účelu. (C. 215, T. 13/1. — Archiv komory dvorské.)

m) *Peníze hotové, dukáty, slato, stříbro, klenoty a jiné*
při král. dskách zemských uložené, jichž cena není vy-
a. Z těchto vedle cís. resoluce z dne 8. března a 17.
na 1636 vydáno bylo 12.000 zl. rýn. *Františce hraběnce*
lfi, roz. Khanové, za její pohledanosti, jež měla za Trčkou
ým a Mladým; ostatek pak celý, řádně odhadnutý, ode-
n byl paní *Majdašené vévodkyni Saské*, roz. z Lobkovic,
rážku její pohledanosti, jež měla na král. panství Par-
ckém. (C. 215, T. 13/1. — D. Z. 622, J. 29 & 30.)

n) *Kostelní věci stříbrné*, totiž kalich pozlacený s 2 pa-
mi a 2 krabicemi na hostie, veliké ciborium pozlacené
opáč, odevzdány byly komoře české teprv l. 1642 od ko-
í rady Abrahama Günzla z Günzelfeldu, jemuž před ně-
ka lety byly svěřeny. (C. 215, T. 13/1.)

o) *Zlatý řetěz pancířní*, za 800 kusů dukátů čili 4000
mš. stojící, který Trčka odkázal svému komorníku Janu
zlovi, jemuž však poručníci Trčkoví za něj 300 kusů du-
dali. Tento řetěz podržel Menzel pod záminkou, že mu
darován od císaře za služby při konfiskaci jmění Trčkov-
o prokázané; za to musila Menzlova sestra, Dorota
blová, v Hradci Jindřichově žijící, vedle cís. resoluce

z dne 3. listopadu 1670 zaplatiti pokutu 900 zl. rýn. T. $13\frac{1}{2}$.)

Veškeré jmění po Trčkově a jeho manželce konfiskováno, vynášelo tedy 3,107.865 sl., v kteréž summě však omezeny nejsou hotové peníze, stříbro, zlato, klenoty a jiné věci (sub l), m) a n) uvedené, ani svršky hospodářské, jichž na několikráte stotisíc lze položit.

Jan Přech Třemeský ze Železna a na Semčicích účastenství ve zpouře odsouzen byl při kommissi konfiskací dne 6. února vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623 *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 1623 zase přísahu věrnosti a poddanosti králi Ferdinandovi II. konal. V této pokutě od král. komory ujat byl statek *Semčice* (kr. Boleslav., dom. Dobrovice), tvrz a vesnice s rem poplužním, který za summu odhadní 14.670 kop míš. (17.115 zl.) dne 13. března 1623 *Albrecht s Waldšteina* a jej t. r. za touže summu *Adamovi s Waldšteina* prodal (C. 215, T. 16. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, 194, L. 7.)

Třemeský, jemuž dvě třetiny summy trhové z české vydány býti měly, domáhal se ještě l. 1637 dílu, který dle účtu při komoře české dne 19. června 1637 něho s úroky zadržalými 10.543 kopy po srážce dluhu nášel. Avšak dle účtu komory české z dne 9. února 1638 připadlo ze summy trhové po srážce dluhů 7116 z českých čkám Třemeského, sestřám Kateřině Barboře Kapovcové, Veronice Salomeně Wedlové, 6665 zl. bez úrokův, fisku 3332 zl. rýn. (C. 215, F. $67\frac{1}{2}$ & T. 16.)

Jan Třídvorský z Třídvorův a z Votína, odsouzen kommissi konfiskační dne 6. listopadu 1622 *třetího dílu* jmění svého, propadl: a) dvůr *Třídvorův* (též *Jebovský*) u Kouřimě, pod šos a právo města toho příslušící, l. 1612 od sestry své Anny (potom provdané Krabice Malovcové) za 4200 kop míš. koupil. Statek ten Třídvorskému ve dvou jeho třetinách k správě byl ponechán komoře české, kteráž jej teprv vedle dekretu z dne 1. února 1627 v summě odhadní 6000 kop míš. *Janovi s Pilsenburku, opatu a celému konventu kláštera Boží Sedlce a Skalice* postoupila proti tomu, že d

náležející do kr. komory odvésti a Třídvorského v jeho dílech spokojiti povinen bude. — b) Jistotu na 2400 mš., kteréž Třídvorskému k žádosti jeho l. 1628 vydány, ačkoliv synům jeho po jich mateřích, Anně roz. Myškovice a Anně roz. z Malovic, náležely; jenom jeho syn Ondřej při jistině 1000 kop mš. po matce své Anně Myškovice zůstaven jest. (C. 215, T. 17. — Lib. conf. 2, D.)

Mikuláš Trmal z Toušic a na Myškovících odsouzen byl kommissi konfiskační vedle cí.s. resoluce z dne 18. července 1623 *třetího dílu* jmění svého, které v této pokutě bylo konfiskováno, totiž: a) Statek *Myškovice* (okr. Pražský), tvrz a ves s dvorem poplužním a příslušenstvím, od komory české v summě odhadní 9005 kop m. léta koupil *Adam Benedikt Bavorovský, opat kláštera Slovanického řádu sv. Benedikta v Emauzích v Novém městě pražském*, na místě všeho konventu, jemuž ze summy trhové cí.s. resoluce z dne 18. července 1624 darováno 4000 mš. — Manželka Trmalova, Anna Marie, roz. z Chýš a Berga, měla na tom statku pojištěno věna svého 7500 mš. (C. 215, T. 15. — Lib. conf. 2, f. 355. — D. Z. 142, 1 & 293, C. 21.) — b) Jistina 2759 zl. rýn. — c) *Dům č. 13* při sv. Jindřicha v Novém městě pražském, který teprv l. 1623 na poručení komory české dne 9. září v pokutě ujat (C. 215, P. 2/3.)

Trmalovi z milosti ponechané dvě třetiny, které jemu komory české vydány býti měly, teprv jeho synovi a dědi Zdeňkovi Rudolfovi, i s dědictvím po jeho strýci Václavu, vedle účtu komory české z dne 18. listopadu 1647 v summě 11.566 zl. rýn. jemu přisouzené, cí.s. resolucí z 22. února 1648 byly pojištěny. (C. 215, T. 15.)

Václav Trmal z Toušic, syn Zdeňkův, zemřel v trvalé pokutě, již se zúčastnil, tak že byl odsouzen všeho jmění kommissi konfiskační, avšak vedle cí.s. resoluce z dne 16. července 1622 (publ. 26. května 1623) nezletilý syn a *dědic jeho* z milosti při *dvou třetinách* zůstaven a těmito díly komory české spokojen býti měl. Neboť jmění Trmalovo bylo již v pokutě uято bylo, totiž: a) *Dvůr* při vsi *Ouhovské* (Hoholičky, kr. Pražský, okr. Smíchov.) s krčmou a

potahy a 18 chalupníků), 13 lečí lesů, 12 lánů polí, rybníků (Návesní, Pod krémou, Pod kostelem, Ohrada, Pod Konopným, Pod Konopným, Nad Hadrem, Nad Klokem řečených).*) Tento statek, odhadnutý i se svršky 5.549 kop míš., prodán byl l. 1623 za 25.280 zl. rýn. Jiří Menclovi z Kolsdorfu, radě nad appellacemi na hradě Pražském (D. Z. 141, M. 21 & 292, O. 7); ačkoliv dle kontraty podané l. 1628 od Vratislava a Mikuláše bratří Trmalů, tyto poručníkův od Zdeňka Trmala nad synem jeho Janem Václavem nařízených, statek Tmaň za 44.358 kop míš. odhadnut byl, nepočítajíc v summu tu svršky, jichž Menclovi za 19.863 kop míš. (totiž obilí za 15.472 kop, dobytka a živého dobytka za 4391 kop), tak že summou trhovou ani těch svršků nezaplatil.***) Avšak marná byla stížnost těchto poručníků, že tak laciným trhem velmi ublíženo jak král. fisku a dotčenému sirotku, jemuž po zaplacení dluhů, kromě toho co mu po materi jeho do čtyř tisíc kop náleželo, na jeho milosti mu ponechaný toliko 2507 kop míš. zůstalo. Tento statek Tmaň, který po jeho smrti přešel do rukou jeho syna a dědice Ferdinanda, od něhož kšaftem zřízeným a dne 22. května 1649 do desk Pražského kláštera Augustiánův u sv. Tomáše a kláštera Ka-

*) Statek Tmaň — tvrz a ves Tmaň s dvorem poplužním, pivovarem, vinicí, chmelnicí, lesy a rybníky; dvůr poplužní ve vsi Louníně, u Slavíky, vsi Malkovy, Měňany (díl) s 2 mlýny, podacími kostelními a s 1 člověkem ve vsi Koněprusích, k těmto podacím náležitým — l. 1590 Václav Trmal z Toušic od bratří svých Vratislava, Jana a Mikuláše, jakožto statek otcovský, jim společně náležitý, za 7000 kop míš. (D. Z. 167, C. 17.) — Ves Lounín koupil l. 1620 k ruce sirotka Václava po Zdeňkovi Trmalovi jeho poručník Jaroslav Otta z Losu a Jarův odbojných za 1600 kop míš.; avšak ves ta po bitvě bělohorské byla cena býti měla kapitole sv. Víta na hradě Pražském, již byla od ní odňata. (D. Z. 193, A. 29.)

**) Dle taxy statku Tmaňského l. 1622 od komory české učiněné byly svršky na lehkou minci tehdejší jdoucí takto: 6 klisen po 100 kopách, kdežto toho času 1 klisna se platila za 100—200 kop míš. kontraty l. 1628 po 80 kopách dobrých peněz; 6 hřibů po 30 kop.; 35 krav po 20 kopách místo 100 kop; 375 korců pšenice po 24 kop. místo 24 kop.; 264 korců žita po 2 kop. 30 gr. místo po 18 kop.; 300 korců hrachu po 3 kop. místo po 20 kop. a dle kontraty l. 1628 po 10 kopách dobrých peněz; 300 korců ječmene po 2 kop. místo po 10 kop.; 700 korců ovsa po 1 kopé místo po 6 kop.; 50 kusů vepřového masa l. 1628 po 2 kop. a 1300 ovcí l. 1628 po 3 kop.; tenata zvířecí l. 212 sáhů položena byla toliko za 212 kop, vědro vína, jehož ročně bývalo na 70 věder, počítáno bylo l. 1628 za 4 kopy. (D. Z. 15, T. 15.)

pucínů v Brně na polovici byl odkázán, a od nich, p na nejvýše zpustošen byl, dne 26. června 1649 *Ferd Greifensfelsovi z Pilsenburgu* toliko za 4700 kop mš. (Dle kvaternu zatímného zlatočerného zřízeného l v Starém městě pražském v čase, když král. dsky Švédův byly.) (C. 215, T. 15.)

Adam Tučap z Tučap, obeslán dne 5. února 16 kommissi transactionis k narovnání se o pokutu za perdonu, nepostavil se ještě l. 1630 dle zprávy posla ního, který mu obeslán v Myškovcích (na Tábořsku) (C. 215, C. 1/4.)

Hynek Tučap z Tučap dal se v Táboře proti cí zavřítí a tam zemřel. Při kommissi konfiskační dne vedle král. výpovědi z dne 17. března 1623 odso *dvou třetin* jmění svého (lib. condemnatorum f. 337) jeho *Budislav* (kr. Tábor., okr. Soběslav.), tvrz a v rem poplužním, na nejvýš vydrancovaný a popálený jest *Hanibalovi z Schaumburgu*, cí. nejvyššímu pl a rytíři řádu Melitanského, cí. resolucí dne 24. 1624 a 16. října 1629 za summu odhadní 7677 k kteráž jemu za služby vojenské poražena jest.

Třetina synům Tučapovým, *Václavovi a Buryanovi* zlosti ponechaná v 2556 kop. mš. měla jim z kom zaplacená býti, avšak ještě l. 1690 při kommissi jim nebyla vykázána. Vdově po Tučapovi pozůstalé, roz. z Loutkova, potom provdané Říčanské, při liquidationis dne 14. prosince 1622 věno její 2500 i s jistinou 3500 kop mš. na dotčeném statku př bylo. (C. 215, C. 1/4 & T. 20. — Lib. conf. 2, f. 94. 144, L. 22 & 298, P. 3.)

Jan Jiřík Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schöber) Novém Sedlišti, od král. prokuratora dne 23. kvě z účastenství ve zpouře po smrti své byl obviněn; něvadž jeho dědicové nevinu jeho před kommissi ko na dle odvedli, vedle cí. resoluce z dne 18. srpna missi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty byl o na ten způsob, že toliko kollatury při statku po zůstalém k ruce J. M. C. byly vymíněny. — Proče

Nové Sedliště (Neu-Zetlisch; okr. Tachov.), od vojska
 lelem položený, již l. 1621 od král. komory ujatý, za 7626
 mš. odhadnutý a gubernatorovi Tachovskému k správě
 zdáný, navrácen byl *dceři Tucharové Marii Salomeně* a
 a jeho synům *nesletilým, Křištofovi Jonášovi a Janov*
 mu, v katolickém náboženství vyučeným; ale brzy potom
 by strýci jejich Janovi Kašparovi Tucharovi náležel, opě
 e král. fisku ujat býti měl. K opětne žádosti Jana Kaš
 dotčená Marie Salomena při tom statku k ruce bratří
 a dne 2. října 1627 byla zůstavena. (C. 215, T. 19.)

Jan Kašpar mladší Tuchar z Šeberova (Tucher v. Schö
 u), bratr Jana Jiřka, jako zběhlý rebell podle císař. pa
 léta 1621 odsouzen všech statkův, avšak z císař. milost
 rozsudku kommisie konfiskační z dne 30. května 1621
 ven byl při *polovici* jmění, která jemu z komory české
 býti vydána. Neboť statky jeho již předtím byly kon
 vány, totiž: a) Statek *Orlov* (Urlau, kraj Cheb., okres
 da, dom. Maierhöfen), k němuž náležely sídlo a dvůr
 žní Orlov, vesnice Molikov (Malkov, Molgau, Moligau
 osedlými (12 dvorů celých, 6 půldvorů a 5 chalup), Tří
 py (Drissgloben, Trischklob) s 22 osedlými (1 celý a 2
 vorů) a Rájov (Rail) s 15 osedlými (4 celé dvory, 8 polo
 a 3 chalupy), též tři mlýny s příslušenstvím, jak t
 ar l. 1606 s některými domy v Přimdě od Jana Jindřicha
 (Ritschel) z Hartbachu za 13.650 kop m. koupil. (D. Z.
 C. 21.) — Tento statek od komory české postoupen by
 21 omylně jako statek Přimda bavorskému plukovník
movi Lindlo svob. pánu z Lindelau zástavou v půjčce
 zl. rýn. a témuž vedle císař. resoluce z dne 2. listopadu
 prodán za 8201 kopu mš., potom však vedle císař. re
 ce z dne 7. prosince 1637 se statkem *Přimdou*, po Li
 konfiskovaným, za taxu sníženou na 13.857 kop mš.
 chán. (C. 215, C. 1/3, L. 9 & T. 19. — D. Z. 311, L. 20. —
 též Lidl z Lidlova.) — b) Statek *Příkřice* (kr. Plzeň, okr.
 h., dom. Kanice), totiž dvůr poplužní a ves Příkřic
 chalupníky, též 3 poddaní ve vsi Hradišti, který Tucha
 otec Jan za 6800 kop mš. koupil a tak zlepšil, že n
 čas za 18.800 kop mš. stál. Ale statek ten, od král. ko
 v toliko za 3936 kop mš. odhadnutý, l. 1621 prodán by

Vilémovi Žákovci se Žákova s vesnicí Branišovem, p
kovi Vamberském konfiskovanou a za 983 kopy mš.
nutou, jenom za 2500 zl. rýn., tak že na statek Přík
summy trhové toliko 1875 zl. rýn. (1607 kop mš.) p
(C. 215, T. 19. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z. 141, E.
c) Jistina na statcích Švamberských i s úroky zad
4765 kop mš. vynášející. (C. 215, S. 83 & T. 19.)

Dle účtu komory české z dne 21. ledna 1638 v
veškeré jmění Tucharovo 16.857 kop mš., z čehož p
v 8428 kop 30 gr. sirotkům po Tucharovi pozůstalý
býti pojištěna. Avšak dle účtu z dne 11. srpna 1654 p
na tuto polovici mimo jistinu Švamberskou toliko 32
mš. a na srážku této summy vydána byla l. 1638 *da*
charově Marii Alžbětě, provdané se Steinlingu, polovice
Švamberské král. fisku náležející v summě 2382 ko
tak že její dědicové ještě 904 kopy mš. z komory če
statí měli. (C. 215, L. 9 & T. 19.)

Adam Tuněchodský z Poběžovic účastnil se zpou
že volil Fridricha falckraběte na království České
syna za čekance, též že byl relatorem ke dskám ze
v té příčině. Pro toto provinění při kommissi kon
dne 12. listopadu 1622 odsouzen byl *všeho jmění*,
hned bylo konfiskováno, totiž: a) *Jistina* 13.000 k
na statcích Švamberských. (C. 215, S. 83 & T. 21.) — b
ve vsi Chřenovicích (kr. Budějovic.), *Kmentovský* řečený
již před bitvou bělohorskou od cís. vojska byl vzat a
cís. resoluce z dne 26. září 1620 darován měšťanu l
vickému *Karlovi Wetzovi z Wetsenburku* za jeho slu
saři prokázané. Avšak dvůr tento vdově po Tuněcho
Majdaleně, roz. Kunašové z Machovic (která jej se
svou Marií Bejšovcovou po matce své Anně roz. z
zdédila a díl sestry za 300 kop mš. koupila) k návrhu
misse revisionis z dne 9. prosince 1628 od císaře o
postoupen a vdově Wetzové summa 300 kop mš. z cla
dějovicích jest nahrazena. Mimo to vdově Tuněchod
souzeno bylo z jistin po jejím manželu konfiskovanýc
kop mš., též věno její 1000 kop vedle cís. resoluce
15. dubna 1628 od král. komory jest pojištěno. (C.
C. 11/4, & T. 21.)

Hendrich Mates hrabě z Turnu (della Torre), hlavní pů-
 e a hlava povstání českého l. 1618, k němuž stavy od
 na let již podněcoval jsa předním defensorem nábožen-
 pod obojí a purkrabím Karlšteinským; vyslovil se již
 němu léta 1617 dne 8. června proti přijetí a vyhlášení
 nížete Ferdinanda (II.) za krále Českého, čímž sobě ne-
 st jeho i císaře Matyáše způsobil, tak že dne 5. října
 při novém obsazení nejvyšších úřadů purkrabství Karl-
 ského, úřadu to výnosného s příjmy ročními na 8000
 ů spojeného, byl zbaven a na jeho místo Jaroslav z Mar-
 dosazen. Za tou příčinou zanevřel Turn ještě více na
 e Ferdinanda II., ačkoliv náhradou za purkrabství na
 nejvyššího sudího dvorského byl povýšen; zařídil sjezd
 v pod obojí dne 5.—11. března, pak druhý sjezd dne
 května 1618, umluvil se s Václavem Budovcem, Albrech-
 ze Smřic, Václavem Vilémem z Roupova, Linhartem
 nou z Felsu, Oldřichem Vchynským z Vchynic a jinými
 bození cís. místodržících, a Slavatu sám z okna vyhodil.
 ginalverhör, Archiv místodržít. K. $\frac{1}{136}$.) Potom od stavův
 jných za nejvyššího generala lieutenanta zvolen, na roz-
 běh a osud celého odboje měl vliv největší. — Pročež
 po bitvě bělohorské ze země ujel a při kommissi exse-
 nis (hrdelní) dne 5. dubna a cís. výpovědi z dne 16.
 a 1621 *odsouzen byl hrdla, cti i statkův, do klatby dán*
éno jeho na šibenici přibito.

Statky pak jeho hned v pokutě byly ujaty, totiž: a) Pan-
 Veliš (kr. Jičín.), k němuž náležel zámek Veliš s vinicí
 ěpnicemi v jednom ohrazení při téměř zámku ležícími,
 a bažantí mezi vsí Kostelcem a Vescem ležící, dvory
 ůžní Vokšický a Slatinský; mlýny Čejkovský, Dolanský
 yjický; vesnice Předhradí Velíšské (Podhradí), Starý
 , Vesec (Vesce), Bukvice, Chřelina, Naclav (Nadslav),
 a, Lhota Hlasná, Březina, Vostružen (Ostružno), Čejko-
 Staré Místo, Vohaveč (Ohaveč), Holín, Zámostí, Blata,
 a Pařezská, Střelec, Hrdanovice (díl), Lebunec (Libunec),
 radí, Ninolice, Rybníček, Břeska (Březka), Lochov Do-
 a Hořejší, Prachov, Slatiny Veliké, Libisice, *Labouň*,
 a *Labouňská*, Žitětín, Kostelec, Oudrnice a Lhota Oudr-
 ě, Keteň (díl), Chyjice (díl) a Dolany. — Panství to od

komory české za 96.643 kopy m. odhadnuté dne 22. č. 1622 prodáno bylo za 82.285 kop (96.643 zl.) *Alb. s Waldšteina*. (C. 215, T. 10. — Lib. conf. 2, f. 267. 141, A. 10.) — Viz též Waldštejn.

b) Statek *Vintřov* (Winteritz, kr. Žatec, okr. B. k němuž náležely tvrz a ves Vintřov, městečko R. vsi Radišov (Radigov, Radechov), Rohoš (Rohozec), (Gehae, Háj), Žďov (Gestob), Kojetice (Kojetín), (Rodber), Rajetice (Rosengarten), Vinaře (Weinern) (Blav, Flöhe, Flabe) a Meretice; les Röhling s jinými rybníky a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1549 s statky Oplovi z Fictum léta 1547 konfiskovanými, od Ferdinanda I. Albrechtovi Šlikovi za 18.150 kop gr. bylo prodáno (D. Z. 9, C. 15), a pak l. 1612 od Hie Šlika hraběte z Pasaunu a z Lokte hraběti z Turnu od (D. Z. 135, P. 14.) — Statek ten vedle poručení z Lichtenšteina dne 3. září 1621 prodán býti měl v cís. ratifikaci za summu odhadní 40 000 zl. *Hertvíkovslavovi s Mitrovic* a na Mníšku; avšak vedle cís. dne 6. července 1622 od knížete z Lichtenšteina po byl dne 28. července t. r. v nové summě odhadní 47. mš. manželce hraběte z Turnu *Zusanně Alšbětě, roz. s bachu*, za všechny její pohledanosti 80.000 kop mš. jící, z nichž jí prisouzeno bylo toliko 57.641 zl. a reputat 2000 zl. až do její smrti. (C. 215, T. 10. — Lib. f. 472. — D. Z. 293, F. 11.) — Hraběnka z Turnu též statek l. 1622 za 48.000 zl. rýn. nejvyššímu lieu hraběti *Ferdinandovi s Nagarolu*. (D. Z. 154, D. 9.)

c) *Dům* v Menším městě pražském, na Újezdě l. zahradou, štěpnicemi, vodárnou i s domkem v týchž cích, kterýž v summě odhadní 10.000 kop m. recessete z Lichtenšteina léta 1623 manželce hraběte s Tw odevzdán a od ní prodán l. 1625 za 10.000 kop m. *Michnovi s Vacinova*. (D. Z. 142, D. 9 & 293, F. 11)

d) Jistina 1000 kop mš. dle extractu purkrab. (C. 215, C. 1/7.)

Manželka hraběte z Turnu marně se domáhala zbytku vytčené pohledanosti své; neboť cís. resoluc

prosince 1637 komoře české bylo poručeno, aby se jí
 co více nevyplácelo, poněvadž l. 1621 Marii Majdaleně
 své písemné svědectví dala, že její manžel Janovi Rudol-
 fovi Trčkovi za statek Velíš l. 1604 ještě 36.000 kop mš.
 on zůstal; což však vyšetřováním té věci za falsum se
 jalo.

Též marně se ucházel *Henrich Václav hrabě z Turnu*
 Letovicích l. 1636 při kommissi revisionis o pohleda-
 svou, na statku Velíšském jeho otci Martinovi z Turnu
 jeho bratra Henricha Matyáše l. 1606 a 1609 v summě
 90 kop mš. pojištěnou, z kteréž summy polovice Henri-
 chovi Václavovi a druhá polovice jeho bratrovi *Janovi Vilé-*
mu po jejich otci připadla. Však že Henrich Václav od
 Henricha Matesa z Turnu až do 6016 kop byl spokojen, měl
 vyplacen býti v nedodané této summě a úrocích, pak
 u po zemřelém bratrovi Janovi Vilémovi v summě 25.000
 mš. i s úroky, právem dědickým na něho připadlém.
 k neobdržel ničeho ani on ani jeho syn *Karel Kašpar*,
 y se po smrti otce l. 1644 domáhal této pohledanosti,
 sem knížete z Lichtenšteina již dne 28. června 1623
 richovi Václavovi z Turnu присouzené. — Také marně
 l Vít Jindřich hrabě z Turnu, vládní rada a komorník
 lním Rakousku, l. 1626 i později za vyplacení 4000 zl.,
 ž měl za Henrichem Matesem z Turnu. (C 215, T. 10.) —
 ečně i přes všechny přímlyvy královny Švédské a mno-
 kurfiřtů odmrštěna byla vedle cí.s. resoluce z dne 2.
 padu 1653 žádost vnuka Turnova, Jindřicha hraběte
 rnu, švédského general-majora a gubernatora v městě
 , za restituci cti a statků, jeho dědovi konfiskovaných,
 že král. fiskus tou konfiskací neměl žádného užitku,
 ž škody na 98.970 kop m. dle účtu 30. ledna 1624. —
 k dle účtu komory české 24. listopadu 1643 připadlo
 ění Turna král. fisku 74.641 kop mš.

Jan Tylingar (Dilinger) ze Stradoně a v Mlatcích vykonal
 l. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných
 ymi zeměmi učiněnou, avšak jsa katolík vyhradil sobě,
 y bylo proti náboženství katolickému; proto při kom-
 i konfiskační dne 22. listopadu 1622 pokuty za provinění
 byl zproštěn. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Balcar Tyliš, měšťan Menšího města pražského, se v čas zpoury tím, že s manželkou svou Marianou stavův odbojných koupil *statek kapitoly Pražské — v Šarkách* ležící s kouskem pole, k sv. Matěji příslušný, za summu odhadní 390 kop peněz hotových. Tento musil Tyliš bez náhrady navrátiti dotčené kapitole. (D. Z. 140, E. 28 & 193, B. 27.)

Jan Jošt Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčie) ujel l. 1620 země k Švédům, sloužil u nepříteli až do l. 1637, pak jako saský hejtman při vpádu švédském (l. 1635) drancoval v Čechách, kdež také Kašpara z Nostic zastřelil (Arch. místodrž. T. 3¹/₁ 43.) Avšak není vytčeno, zdali jmění jeho bylo konfiskováno.

Melchior Týzl z Daltic po smrti své při kommissi actionis dne 18. dubna 1629 bez pokuty byl perdošen, poněvadž vdova po něm pozůstalá, Johanka roz. Haasová z Hořenic, neměla jmění žádného. (C. 215, C. 1¹/₄.)

Tomáš Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčie), při kommissi fiskační dne 18. března vedle cíś. výpovědi dne 10. března 1623 odsouzen *polovice* jmění svého, propadl statek *z Daltic* (Schwindschic, kr. Žatec, okr. Bilín., dom. Osek.) — s dvorem a dílem vsi, jak to l. 1612 Týzl od bratří z Daltic koupil za 5800 kop mš. (D. Z. 140, B. 10.) — ten od král. komory prodán byl dne 2. června 1623 cíś. komissí *Brigitě Bodenové (Bodenius) s Renten*, roz. Tannerové za 4121 kop mš., z nichž jí vedle cíś. resoluce z dne 1. června 1623 poražen dar z milosti 1806 kop m., jejímž želu Vilémovi udělený. (C. 215, T. 9. — D. Z. 153, B. 10.)

Manželka Týzlova *Rosina*, roz. Prolhoferova z Daltic, musila navrátiti bez náhrady *klášteru Oseckému* — 12 osedlých ve vsi *Svinčici* s příslušenstvím — v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila za odhadní 2000 kop mš., zaplacenou až na 440 kop mš. teprv l. 1621 o sv. Jiří složiti měla. (D. Z. 140, F. 22, B. 10.)

Adam Ferdinand Údrecký (Oudrocký) z Údrče (v. Údrč) učiniv se účastna zpoury stavův při kommissi konfiskace dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. března

odsouzen byl *polovice* jmění, v kteréž pokutě konfisko-
 byly všechny statky jeho, totiž: a) *Kalec* (kr. Plzeň.,
 Manětín.) — ves s dvorem poplužním a příslušenstvím —
 od císaře l. 1623 klášteru Plasskému darem dědičně
 postoupen. Avšak ještě l. 1640 dne 25. srpna žádal opat
 kláštera, kněz Jakub Vrchota, jinak Perger z Rosen-
 u, zůstaven býti při téměř statku i jiných vesnicích maje-
 n od Ferdinanda II. klášteru darovaných. (C. 215, A.
 Lib. confis. 2, f. 316.) — b) *Lužec* (Lust) se vsí Vesce
 tecku, dom. Mlýnec, Linz). kterýž od komory české od-
 utý za 8381 kop 14 gr. mš., léta 1627 koupil za 9292
 14 gr. vladyka *Jan Ludvík Neslinger ze Selchengrabu*.
 15, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z. 147, F. 20;
 L. 13 & 623, K. 9.)

Na statku Kaleckém měla Kateřina Údrcká pohledanost
 kop mš., kteráž jí, ačkoliv se v čas o ni přihlásila,
 léta 1690 při kommissi revisionis nebyla vykázána.
 15, A. 2.)

Jan Jindřich Údrcký z Údrče, pro účastenství ve zpouře
 kommissi konfiskační odsouzen dne 16. listopadu 1622
 y jmění, propadl statek *Drahonice* (Drahenz, kr. Cheb,
 Žlutic.), k němuž náležela tvrz na větším díle od dřeva
 vovaná a od vojáků vydrancovaná i s pivovárem, ves Dra-
 ce, v níž byl 1 osedlý s koni a 5 chalupníků, kteří od-
 i ročně platu stálého 4 kopy mš., slepic úročních 28
 gr., vajec 4 kopy, a konali roboty ženní 32 dni po
 , orní 8 dní po 24 gr., sena hrabání a sušení 42 dni
 gr. a sena vození 4 dni po 20 gr.; dvůr poplužní s dě-
 ni ornými do 12 lánů, s ovčínem nově vystavěným, při
 býval trojí potah koní a 1 potah volů, 30 krav doj-
 a přes 30 kusů jalového dobytka a do 700 ovcí: louky,
 hž se klidilo do sto vozů sena a otavy; chmelnice a
 nice; mlýn o jednom kolu, z něhož mlynář platil ročně
 op mš. a za vykrmení vepře 8 kop; rybníků šest s 300
 mi násady; háje a všelijaké porostliny. Tento statek od
 ory české za 14.230 kop mš. odhadnutý, l. 1627 koupil
 3.446 kop 11 gr. mš. vladyka *Jan Ludvík Neslinger ze*
engrabu. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 206. — D. Z.
 F. 20; 623, K. 9 & 301, L. 13.)

Mimo to ujat byl též statek *Vidhostice* (okr. Podbořany), který však nenáležel Janovi Jindřichovi Údrckému, jeho bratru *Bohuslavovi Felixovi*, jehož poručníkem byl Jindřich. Pročež Bohuslav Felix, nemající let a nedocházejícího proti císařské důstojnosti, z poručení knížete z Lichtenfeldu dne 25. srpna 1621 skrze jisté kommissary v *Vidhostický* byl uveden a bratr jeho z poručnictví propuštěn. Nicméně měl statek jeho l. 1625 ke komoře opět býti tažen, avšak k žádosti jeho vedle císařské resoluce z dne 1. srpna 1625 byl mu ponechán, ale potom opět odňat, a za jeho navrácení ještě l. 1629 dne 16. ledna žádost podal k císařským místodržícím, a ještě l. 1690 žádal o třetí část ze statku *Vidhostického*, při kommissi revisionis ještě nevykázaný. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Údrcký z Údrče, kommissář při direkcii stavů pražských, na udání Jana Rýče z Lichtenfeldu, že lid krajský i pěší v Litoměřicích mustroval a k tomu mustrunku jednou tři a po druhé šest osob vypravil, po smrti s kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, avšak král. výpovědí z dne 28. ledna 1623 (publik. 18. února) dcery a dědičky při čtyrech pětinách z milosti byly zůstaveny. Pročež jeho oba statky, *Dřemčice* (Třemschitz) a *Třebílec dolejší* (Unter-Třiblic, kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), dvory, pluzní s vesnicemi a příslušenstvím, od komory české němu udavači a cizosemci Janovi Rýčovi (*Ritz*) ryt. z Lichtenfeldu, nejvyššímu lieutenantu a gubernatorovi města Litoměřic, l. 1623 za 41.000 kop míš. byly prodány, a též summy trhové za jeho věrné služby vojenské 14.676 kop od císaře darovány. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, 1. D. Z. 153, B. 5.)

Dcery Údrckého, Eva provdaná Častalarová, Esterada, dalena vdova po Albrechtovi Kaplířovi, a Ludmila, obdržely čtyry díly jim ponechané v summě 32.800 kop míš., odtoliko 2000 kop míš. — Marně žádaly l. 1628 za vyplacení ostatní summy 30.800 kop míš.; neboť k návrhu císařských kommissářů dne 24. prosince 1630, protože prý hotových po otci pozůstalých zamlčely na oklamání fisku, a v neposlední době své setrvaly (Eva a Ludmila odešly ze země pro boženství), ano i potupné řeči měly, vedle císařské resoluce

února 1631 navždy byly odmrštěny. (C. 215, A. 2; K. 8
'/.)

Joachym Údroký z Údrče, při kommissi konfiskační dne
června 1623 *polovice* jmění svého odsouzen, propadl *dva*
y manské ve vsi *Postřišíně*, k panství Mělnickému nále-
ží, totiž: a) *dvůr Pichovský* v summě odhadní 2464 kop
b) *dvůr Pešlovský* v summě odhadní 1077 kop mš.
co summy 3541 kopy zůstalo po sražení dluhů 2059 kop
o 1482 kopy, a z toho na dluh král. fisku v pokutě při-
o 741 kopa (dle účtu komory české dne 29. srpna 1628).
i zaplacení tohoto dluhu ponechány byly dotčené dvory
e cís. resoluce z dne 29. srpna 1625 Údrckému, jemuž
k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 18. října 1623
rávě a opatrování byly postoupeny. (C. 215, A. 2. —
conf. 2, f. 400.)

Šimon Karel Údroký z Údrče pro účastenství ve zpouře
kommissi konfiskační dne 10. února 1623 a vedle král.
vědi z dne 7. října 1624 odsouzen byl *polovice* jmění,
eréz pokutě od král. komory ujaty byly statky jeho:
Buškovice (Puschwic, kr. Žatec., okr. Podbořan.), tvrz a
ečko Buškovice s pivovárem, dvorem poplužním, mlýnem
dacím kostelním, odhadnuté za 19.282 kop m.; b) *Krásný*
r (Schönhof, okr. Podbořan.) — tvrz a ves Veliký Krásný
r s dvorem poplužním a vsi Velké Vidčice (Vítřice,
s-Witschic) a Německé Třebošice (Třebčice, Drebbšice,
tsch-Třebetic) s dvory poplužními, lesy, rybníky a jiným
ušenstvím, odhadnutý za 20.982 kopy mš. — Tyto oba
ty od král. komory prodány byly dne 3. listopadu 1626
5.000 kop m. *manšelce Údrckého, Marii roz. z Šenburku*,
áz za ně dle smlouvy z dne 11. března 1625 dáti měla
15 kop mš.; avšak cís. psaním, z kanceláře české dne
řjna 1624 proslým, poručeno bylo, aby s prodejem těch
ků paní Údrcké mírnost byla zachována, zvláště že ty
ry vlastně jí náležely, a tudý že slušně nějaké cís. milosti
má. (C. 215, A. 2. — Lib. conf. 2, f. 100. — D. Z. 301,
9 & 623, L. 25.)

Vilém Údrcký z Údrče zemřel v čas zpoury, jíž se zúčastnil;
ež odsouzen byl *polovice* jmění svého. Ale poněvadž statek
dvůr ve vsi Libědicích (Liebotic, dom. Maštov.), již před

sekretáři při české kanceláři dvorské a král. rychtáři novém městě pražském. Prodej ten cís. resolucí z dne 20. na 1624 byl schválen, ale Hegner odmrštěn s žádostí, aby summu trhovou na dlouhé (špatné) minci zaplatiti měl, poněvadž všechny statky konfiskované, od 3. července 1623 počínajíc, jenom na krátkou (dobrou) minci prodávány měly. (C. 215, U. 1. — Lib. conf. 2, f. 309. — D. Z. 153, 11 & J. 21.)

Vdova po Uttenhofferovi pozůstalá Dorota Susanua dostala se ještě l. 1629 věna svého 1250 zl. na statku Koňčického pojištěného, jakož i jistiny v summě 5000 kop mš. jí dlužné; není však vytčeno, zdali na pohledanost svou něco vrátila. Dvě třetiny Uttenhofferovi ponechané dědicům jeho dne 1. 1690 při kommissi liquidationis nebyly vykázány. (C. 215, C. 1/1.)

Kašpar Uzlar z Kranzbergu, měšťan a radní Nového města pražského, pro účastenství ve zpouře při kommissi exsecutionis odsouzen *hrdla, cti i statkův*, měl býti oběšen z okna věznice Novoměstské, ale vedle král. výpovědi z dne 3. června 1622 zůstaven jest u vězení, z něhož dne 15. srpna 1622 na vojně byl propuštěn a pak domovního vězení dne 16. srpna 1623 zproštěn.

Jmění však jeho všecko již předtím bylo konfiskováno, viz: a) *Dům* v Novém městě pražském na Zderaze blízce kostela sv. Václava ležící, který na obzvláštní cís. ratifikaci dne 21. srpna 1623 *Michalovi Švábovi*, vrchnímu furiru cís. komory, že životní, jemuž již dne 16. prosince 1621 od knížete Lichtenšteina postoupen byl, v summě 2100 zl. rýn. byl prodán. (C. 215, P. 2/2. — Lib. contract. virid. 12.) — b) *Vinec* za branou Újezdskou v Košfích, na Mandručových hořácích ležící, kterou s jinými jeho grunty od komory české dne 1626 koupil *Severýn Skato*, v umění lékařském doktor, jemuž již dekretem knížete z Lichtenšteina dne 16. prosince 1626 postoupena byla. Vdova po Skatovi pozůstalá prodala tento vinic tu Justovi Wahlovi, jemuž teprv l. 1648 do desek byla vložena. (C. 215, U. 5. — D. Z. 149, M. 19.) — c) *Chata s vinicí* pod městem Mělníkem, náležející manželce Uzlarovy Evě vedle dekretu komory české 22. listop. 1628 postoupena jest *děkanovi Mělnickému*, poněvadž na ní za mnoha

let platu zadržáno bylo. (C. 215, U. 5.) — d) *Jistina* 1700 kop míš. dle extractu purkrab. úřadu. (C. 215, C. 216, U. 5.) — e) *Jistina* 1700 kop míš. za obcí města Mělníka U náležející, pak 1000 kop míš. za touže obcí manželce Evě a synu Janovi Kristianovi náležejících. — f) *Jistina* 3850 kop míš. za obcí Nového města pražského; kteréž byly zmlčeny teprv l. 1668 na udání Karla Škrety, malíře štána Starého města pražského, od král. komory ujal se z nich pak vedle nařízení komory české 23. října 1668 3850 kop míš., jakožto v čas zpourey obci půjčená, též Novoměstské vedle privilegií jí l. 1627 udělených pro a darována jest, tak že obec místo zbytku 2000 kop úroků zadržalých toliko 1200 zl. rýn. zaplatila a sudotčenému malíři Škretovi na srážku jeho pohledan komorou českou odevzdána byla. — Viz též Kateřina Škretová.

Manželce Uzlarově Evě, jakožto společné zápisnice statků, zanechána jest jich polovice, a vydán jí na nákaz od knížete z Lichtensteina dne 3. prosince 1622, tak příčině při komoře české dalšího opatření svého vyhlášeno měla. Avšak, poněvadž Uzlarová jistiny, kteréž s manželem svým za obcí Mělnickou a Pražskou měla, proti císaři zamlčela, propadla též polovici jmění jí zanechaného. (C. 215, U. 5.)

Jan Kristian Uzlar, syn po Kašparovi pozůstalý, ze země pro náboženství, sloužil u nepřitele a navštívil při vpádu saském l. 1631 do Čech, ujal se vinice pozůstalé na Mělníce. Proto při *kommissi konfis. Fridricha* odsouzen všeho jmění, propadl jistiny, po rodičích nepochybně padlé za obcí Mělnickou a Pražskou, jichž se na míru Pražského intercessí kurfiřta Saského od l. 1636 jakož i jeho děti a dědicové ještě l. 1661 marně dožadovali. (C. 215, U. 5.)

Jan Jiří Wachtel ryt. z Poutneva (z Pantenova, von Pautenau) na Smrkovicích, vykonal již s počátku měsíce 1621 králi Ferdinandovi II. opět přísahu věrnosti, potom zemřel; přece však při *kommissi konfiskační* královské výpovědi z dne 16. září 1622 rozsudkem 3. listopadu t. r. odsouzen byl *třetího důlu* jmění. (P. condemnat. f. 44.) — Z té příčiny konfiskován byl sta-

pozůstalý *Smrkovice Staré* (kr. Jičín, okr. Bydžov), totiž Smrkovice, vsi Smrkovice, Ohništany a Chomutice s 46 danými osedlými (z nichž 16 s potahy); dvory poplužní kovický a Ohništanský s 19 lány polí, 62 (předešle 86) rámy, 42 (předešle 70) kusy jalového dobytka, 300 (předešle 540) kusy ovcí; též 47 koní v hřebárně Smrkovické; leze lesů a 13 rybníků s 690 kop. násady kaprové. *) — Tento statek od královské komory za 48.948 kop mš. odhadnut, prodán byl dne 7. ledna 1623 za 55.386 zl. rýnských *rechtovi z Waldšteina*, po jehož zavraždění vedle císařské rady z dne 5. března 1635 králi Ferdinandovi III. byl prodán. (C. 215, R. 1 & W. 1. — D. Z. 141, B. 11 & 194, 196.) — Viz též Waldstein při panství Kumburku.

Dvě třetiny Wachtlovým dědicům ponechané, jichž se *Wachtlova Johanna, provdaná za Petra Pausara z Michle* též odsouzeného, marně domáhala, pojištěny byly v summě 1024 zl. rýn. teprv vedle cíř. resoluce dne 5. ledna 1664, kterou dědici a nejbližšímu příbuznému (po vymření rodu Wachtlov a Pausarů) *Jaroslavovi Petrovi Vchynskému z Vchyně* a *Tetova*, synovi Adama Vchynského a Estery, dcery *Kostomlatského z Vřesovic* a Evy Pausarové, která byla sestra *Albrechta Řehoře Pausara*, otce dotčeného Petra Pausara. Avšak na tuto pozůstalost obdržel Vchynský z královské komory od l. 1668—1675 po rozdílných částkách toliko 2 zl. rýn. (C. 215, P. 1/1 & W. 1.)

Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova a při městě Novém Bydžově pro účastenství ve zpouře, ačkoliv hned s počátku 1621 králi Ferdinandovi slib věrnosti a poddanosti vykonal, odsouzen byl při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi dne 18. srpna 1623 *dvou třetin* jmění svého, kteréž všecko k této pokutě od král. fisku bylo ujal, totiž *dvě dvory nedávající v Novém Bydžově*, za 1200 kop mš. odhadnuté. — Wachtel pak odešel ze země za příčinou reformace, a nařídil se při vpádu saském l. 1631 podporoval s bratrem *Rudolfem* nepřítele a vydrancoval v Praze dům *Doroty*

*) Statek Smrkovice — tvrz pustou a ves Smrkovice, vsi Vohníštany, Chomutice Veliké, Navratice (Navratvice), Loučín horní, Šaplava a Vohništanskou s příslušenstvím koupili l. 1548 dědicové a děti *Jiríkovi Wachtlovi z Poutnova* od *Jana z Pernšteina* za 6250 kop česk. (D. Z. 47, F. 11.)

Černovicové. Proto i s dotčeným bratrem při *kommissi kační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl svých pohledaností v Čechách; avšak zahynul i s svou již l. 1631 v cizině. Jeho pozůstalost 250 ko na dvou dvorech při městě Bydžově konfiskovaných p grantech pojištěna, l. 1638 od královské komory byla (C. 215, B. 13; R. 1 & W. 1.)

Albrecht Václav Eusebius z Waldšteina nezúčas zpourey stavův českých l. 1618, nýbrž zůstal věren jemuž již toho času mnohé platné služby prokázal když velitelství nad zemskou obranou od povstálých moravských byl zbaven, zachoval k ruce císaře hlavní nici zemskou s 100.000 dolarů, jež z Olomouce do Víc nesl. Za to obdržev od císaře darem 12.000 říšských k zařízení vlastního pluku, najal si lid ve Flandersku, k generalovi Bouquoyovi do ležení u Budějovic př mnohé bitvy proti Mansfeldovi, zejména u Záblatí dne 10 1619, jakož i proti Uhrům dne 19. října 1619 rozhodl, hodnutí bitvy na Bílé hoře dne 8. listopadu 1620 s plukem nemálo přispěl; roku následujícího porazil Gabora a jeho spojence markrabšho Jana Jiřšho z Bran a Krňova, pak hraběte z Turnu v několika bitvách, u Kroměříže.

Pro tyto zásluhy, obzvláště pak proto, že up odporu při konfiskování statků *Smiřických* učiněného konfiskaci statků v Čechách vůbec možnou učinil (o če obšírně pojednáno při Smiřickém), obdržel Waldšte listem z dne 15. září 1622 a z dne 14. ledna 1623 *faleckrabího s titulem Vysokorodý a vladař domu Wa ského z Fridlandu*. Potom cis. listem z dne 7. zář povýšen byl Waldštejn do stavu *knížecího* a udělen m „cis. wjec“, jak to praesidentu komory dvorské dne 23. 1624 bylo oznámeno; též Waldštejinovo *panství Frid* statky k němu příslušejícími vedle cis. listu daného v dne 3. dubna 1625 *povýšeno na knížetství* a Waldš zařízení fideikomunissní v tomto knížetství potvrzen (Archiv místodrž. F. 67/5.)

Když pak Waldštejn po vypuknutí války dánské zřídil na své útraty pro císaře vojsko, jmenován b

ří 1625 nejvyšším velitelem (generalem-hejtmanem polním) ž vojska, s nímž nepřátele pod Mansfeldem u Desavy 26 porazil. (F. 67^{1/5}.) Odměnou za to obdržel titul vévody idlandu (jak jej císař již v listu z dne 17. listopadu 1625 vá) a cíś. listem z dne 4. ledna 1627 povýšeno bylo kní- ví jeho Fridlandské na vévodství, tak že Waldštejn a jeho arší syn měli míti titul „vévoda“, ostatní synové „kní-“ z Fridlandu. Mimo to cíś. listem daným ve Vídni dne větna 1627 uděleno bylo Waldštejnovi zvláštní privilegium, že vévodství Fridlandské neb jiné statky jeho nemají y v pokutě býti ujaty, kdyby i některý z jeho nástupců opustil uražení J. M. C. (ob crimen laesae Majestatis), ž že provinilec jenom na hrdle má býti trestán, vévod- však se všemi statky připadnouti má nejstaršímu po vévodovi neb knížeti z Fridlandu. (F. 67—²³/₂, f. 70 3.)

Pro další zásluhy ve válce dánské uděleno bylo Wald- novi slatou bullou danou v Praze dne 16. února 1628 o k zařízení mincovny a k ražení peněz zlatých a stří- ch, též právo k udělování šlechtictví a k povyšování ic na města ve vévodství jeho (*jus monetandi, nobilitandi igendi pagos in civitates*); pak cíś. listem daným v Praze 1. března 1628 též právo k odkázání vévodství Fridland- o a Zahaňského, též k postoupení jich na rod Harrachův. 67—²³/₂, f. 91, 99 a 101.) — Mimo to ustanoven byl dštejn (*Per Imperatorem. Ex consilio bellico* dne 14. února 6) za cíś. generala-hejtmana na moři Baltickém a Oceanu erním) se všemi právy a výhodami, jichž generalové orní (*Generaln del mare*) krále Španělského užívali, cíś. m daným v Praze dne 21. dubna 1628, kterým též zří- cíś. loďstva na mořích vytčených bylo poručeno. Zároveň e cíś. resoluce z dne 15. ledna 1628 Waldštejnovi zvýšen plat jeho měsíční 3000 zl. rýn., který jemu jako nej- ímu generalu polnímu od dne 25. července l. 1625 byl ízán, o 3000 zl. rýn., tak že toto služené měsíčních 6000 zl. i za předešlá léta jemu bylo vykázáno. (F. 67—²³/₆ 7.) — Konečné cíś. listem svědčícím Waldštejnovi a daným ídni dne 18. října 1628 vysnamentán byl vévoda z Frid- lu zlatým rounem. (Archiv místodrž. F. 67—²⁶/₁₂.)

Vyznamenání vytčených dostalo se od císaře Waldštej-
nejenom pro jeho zásluhy ve válce dánské, nýbrž i
že císaři k potřebám válečným, zvláště pak na vydr-
vojska, značnou část důchodů ze statků svých zapůjčil.
výlohy válečné pojistil vůbec císař Waldštejnovi a jeho dě-
již listem daným v Ödenburku (Šoproně) dne 17. list.
1625; zvláště pak pojištěna byla Waldštejnovi summa
potřeby válečné od něho vydaná, totiž 537.072 zl.
2 1/2 d. cís. listem, daným na hradě Pražském dne 11. list.
1628. (F. 67—28/6.) — Na srážku těchto výloh, pak k
vení dalších potřeb válečných, jakož i odměny 700.000
od císaře Waldštejnovi vykázané témuž postoupeny byly
země vévodům Meklenburským bratřím Adolfovi, Frid-
a Janovi Albrechtovi pro podporování krále Dánského o-
totiž vévodství Meklenburské, knížetství Wendské (We-
hrabství Zvěřínské (Schwerin) a panství Rostoky a Sta-
cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. ledna
kterým Waldštejnovi za půjčených 750.000 zl. rýn. k pot-
válečným též zástavou dáno bylo biskupství Zvěřínské se
statky duchovními ve vévodství Meklenburském ležícími
kteréž země všechny Waldštejnovi dne 16. června 1628
list lenní byl dán. (F. 67—28/2, f. 81, 83 a 103.) —
cís. listem daným na hradě Pražském dne 26. dubna
Waldštejnovi summa trhová 150.850 zl. rýn. sa kní-
Zahaňské (Sagan, v Slezsku) jemu l. 1627 dne 1. zář.
dané a cís. listem z dne 15. února 1628 jemu a jeho dě-
za léno postoupené, a majestatem z dne 16. února 1628
vévodství povýšené, poražena byla na jeho služném měs-
6000 zl., jemu od dne 25. července 1625 až na ten čas
za 2 léta a 9 měsíců, zadržalém v summě 198.000 zl.
zbytek pak 47.150 zl. rýn. jemu byl pojištěn. (F. 67
& 28/6; F. 67/13.)

Mimo to cís. listem daným na hradě Pražském
16. února 1628 všechny statky, které v říši pro účasten-
válce dánské proti císaři v pokutě byly konfiskovány a
cís. kommissáře k tomu nařízené k ruce císaře uja-
zaplacení dluhů na nich vězících, obráceny býti měly
k zaplacení cís. armády Waldštejnovi svěřené s tím dolo-
že císař žádného rebella v říši německé, ať si je stavu

o neb nízkého, *perdonovati* a na milost přijati *nechce vědomí a srozumění vévody z Fridlandu*. (F. 67—²⁹/₈.)

Proto obracely se mnohé osoby vysoce postavené na Waldšteina s žádostí, aby od konfiskování některých statků je upustil, aneb některé rebelly perdonoval. Tak žádal *Dánský Kristian IV.* listem z dne 12. října 1629 Waldsteina za udělení perdonu Wolfovi Gebhartovi sv. pánu z Warburgu, jemuž pro účastenství v povstání dolnosaském jeho majetství ve vévodství Brunšvickém ležící bylo konfiskováno;

listem z dne 22. dubna 1630 za ponechání statků nejvyššímu lieutenantu Kašparovi von Ohr zu Polsterkampff, v území Münsterském a Osnabrückém, ve vévodství Bergu a Ravensbergském jemu konfiskovaných; potom listem z dne 16. června 1630 za navrácení statků správci úřadu v Hanterburgu Lorencovi Ebessen konfiskovaných proti složení 5000 dolarů říšských plukovníkovi z Scherfenbergu, jemuž ty statky byly postoupeny. — Také *arcivévoda Leopold* II. přislouval se listem z dne 13. října 1629 u Waldšteina, aby

Gustav Wezel z Morsilien byl perdonován. — Též *infantka španělská Isabella Clara Eugenia* žádala Waldšteina listem z dne 1. dubna 1630 za ponechání svobodného panství *Leuthu*, které Adrianu Baltasarovi svob. pánu v Hildesheimu a Leuthu mělo býti konfiskováno, dokládajíc, že toto panství je léno Brabantské k hrabství Falkenbergu, a tedy i Španělskému, otci jejímu, náležející. — Podobnou žádost učinil *vévoda Württemberský Ludvík Fridrich* v listu svém z dne 14. srpna 1630 Waldšteinovi zaslaném, aby zastavena byla konfiskace statku lenního, domku v Württemberském náležitého, *Abstattu* — vsi Abstattu a zámku v Abstattu s příslušenstvím — u Heilbronu ležícího, který rebel

hraběti Jiřímu Ludvíkovi z Löwenšteina se statky *Habitzburgu* a *Scharfeneck* již před několika lety byl konfiskován. — Kterouž žádost k návrhu vévody z Fridlandu Jiří Ludvík z Löwenšteina od císaře byl perdonován. — Potom k návrhu vévody Fridlandského udělen byl od císaře dne 9. září 1630 perdón plukovníkovi Janovi z Norprechtu, za něhož se přislouval Waldšteinovi přimlouval *Wolfgang Vilém falckrabí při Rýnu*, že dotčený plukovník zůstaven byl při statcích svých v území Kolínském v Altenhofu, též v zemi falckrabího a v hrab

s Harrachu povolená mu císař. odměna 40.000 zl., a jeho
vi a dědici Leonhartovi 45.000 zl. rýn.; císař. listem z dne
dna 1630 císař. plukovníku *Wolfgangu hraběti s Mansfeldu*
lená mu císař. odměna 60.000 zl. rýn.; císař. listem z dne
května 1628 císař. *mathematikovi Janovi Keplerovi* jeho
edanost (služné) za komorou dvorskou zadržalá 11.817 zl.
císař. listem z dne 12. května 1628 císař. řediteli komory
ské *Jakubovi Berchtoldovi* summa 30.000 zl. rýn. císaři
aná; císař. listem z dne 31. května 1630 svobodnému pánu
unic 20.000 zl. rýn.; císař. listem z dne 2. června 1630
vi *Jakubovi Khisslovi* 166.298 zl. rýn.; císař. listem z dne
rpna 1630 císař. dvorské radě válečné *Arnoštovi hraběti*
ontecuculi zadržalé služné 21.870 zl. 2 kr. 1 den. a pro
pluk o 9 setninách zadržalý plat 45.000 zl. rýn.; konečně
značné summy odměnou vykázané *hraběti s Meggau, hra-*
s Trautmannsdorfu, pak praesidentu císař. komory dvorské
nínovi opatu v *Kremsmünstru* a mnohým jiným.

Když však Waldštejn o zaplacení vytčených summ na
kommissáře této konfiskace Jana z Hyen naléhal, dokládal
o ve zprávě své podané z Minden dne 12. června 1630,
est mu to věci nemožnou ze statků konfiskovaných něco
notových penězích sehnati, tak že jenom na summu císař-
ě v 100.000 zl. vykázanou po velikém namáhání toliko
00 zl. a to na směnku u jednoho kupce v Lubeku za-
řiti mohl; ostatně že statky dosavad konfiskované jsou
zpustošeny a zadluženy, že se jich ještě k ruce císař.
u jati nechtěl, a že by ani nestačily k zaplacení summy
000 zl., na ně již předešle od císaře vykázané. Z té
iny odevzdal Waldštejn s císařským povolením generalovi
vi *hraběti s Tilly* místo odměny od císaře mu vykázané
00.000 dol. říš. jistiny na několik stotisíc dolarů, které

Dánský na zemích vévodů Brunšvických měl a při po-
ním snešení o mír císaři postoupil, tak že hrabě z Tilly
to úroků z dotčené summy obdržel k užívání onen díl
ě Brunšvické, kterou král Dánský v téže jistině zástavou
l, totiž úřad Slickhen i s tím celým dílem, který měl
oda Brunšvický Kristian mladší ve zpouře zemřelý na
oství Hoya, jakož i s dílem knížetství Kalenbergu a okresem
inky (Göttingen), jak to vše od vévodství Brunšvického

kráti k zvolení syna svého za krále Římského měl potřebí, *Waldštejn z velitelství byl propuštěn*. Waldštejn, který ředešle (l. 1626 a 1627) tchánovi svému Karlovi z Harbu často si stěžoval, že vydržováním císař. vojska si vzdělal mnoho stotisíc dluhů, poněvadž od císař. komory dvorské svých peněz na potřeby válečné nedostával, přijal propuštění své beze všech námitek a odebral se do Jičína na své knížetství Fridlandské, na jehož zvelebení nyní všecky důchody obracel a nakládal.

Avšak *propuštění Waldštejna z velitelství nad císař. armádou mělo brzy neblahé následky*. Jednak vzdali se mnozí plukovníci služby své v císař. armádě, v níž zůstati chtěli pod jiným velitelem, vědouce dobře, že se jim nedostane potřeb válečných, a nabízeli Waldštejnovi služby své osobné, zejména Hanibal z Schaumburku listem daným dne 30. září 1630, plukovník Götze listem daným v Garzu u Garzu dne 6. října 1630, plukovník Kašpar z Grambu listem zasláným Waldštejnovi dne 16. října 1630 z Wismaru, který město s jinými místy v Meklenbursku právě opevnil,

vyřizoval; též aby uvěznil některé důstojníky svého pluku, kteří se uchýlili na sádku kurfiřta mocně se ubytovati, kdežto dobře vědí, že Waldštejn sám nikde v domech vrchností nepřebývá; konečně aby plukovník sám lid svůj v lepší kázi měl, jinak že by též k zodpovídání byl povolán. (F. 67/10.) — Přes to všecko dopustil se též plukovník, když skrze Slezsko táhl, opět vydírání peněz i jiných neslušností a prostopášností, a poněvadž plukovník Fahrensbeck sira, obrátil se Waldštejn listem ze Zahaně dne 27. a 28. listopadu 1627 na komoru slezskou a na vévodu Olešnického v Slezsku žáby slé řádění téhož pluku od místa k místu přisně bylo vyšetřeno, řádi poddaných od rady a notáře neb od některých osob stavu vyřazeny a správa o tom všem do Jičína co nejdříve podána, by každou plukovník Fahrensbeck byl překonán a přisněm potrestán; podobným zlořádům při císař. vojsku konec učiněn. (Archiv řit. F. 67/10.) — Brzy potom poručil Waldštejn listem svým z Jičína dne 27. prosince 1627 císař. plukovníku Janovi Jiřímu z Arnimovi (l. 1631 polním maršalkem kurfiřta Saského), aby plukovníkům Janovi a Marchese de Boysi pro výtržnosti a prostopášnosti, od nědu nenastále páchané a od nich jaksi povolené, ihned velitelství svých pluků odňal, je sám převzal a při týchž plucích v menší počet uvedených žádného nepořádku dále nepřipouštěl, nýbrž každého zločince co nejpráhěji potrestal; dotčení pak plukovníci oba aby byli na stanici uvězněni a na ně hned právem vojenským přisně naloženo. (F. 67/10.) — Z toho zároveň patrné, jak omylné jsou zprávy, že Waldštejn vojsko své pleněním a drancováním zemí vydržoval; neboť jest, že valná část potřeb válečných z knížetství Fridlandského byla na ně, o čemž svědčí i to, že l. 1627 z téhož knížetství jenom na 10,000 koreč žito k císař. vojsku do Říse bylo odevzdáno.

též plukovník Jan Fridrich ze Sparr listem daným dne 25. října 1630. Takto císařská armáda v říši znárodněna, čehož použili hned nepřátelé císaře k své spěchu. Tím přinuceno bylo Španělsko v Itálii právě když město Casale v Monteserrato již se chtělo vzdát, vřítí mír pro zbraň španělskou ne příliš čestný, čímž vinen byl vévoda Bavorský, jak o tom Waldštejn podal císaři plukovník svob. pán Henrych Paradis de listem daným v Madridu dne 14. listopadu 1630, dokládá, jakou nelibost způsobilo králi a princům Španělska propuštění Waldštejna z velitelství, pak ubezpečuje španělského krále, že ve veliké vážnosti jest při dvoře španělském, že tento i zamýšlel, Waldštejnovi nabídnouti místo v Flandrech. (Archiv místodrž. F. 67—²⁸/₁₀.)

V Německu pak, kde po propuštění Waldštejna jen vojsko ligy katolické pod Tillym, vystoupil hned král Švédský, Gustav Adolf, který již dne 24. června k zemi Pomoranské přistál, Štětín obsadil, vévody burské opět do jich zemí uvedl, potom do Sasky dne 17. září 1631 Tillyho u Breitenfeldu blíž Lipska a pak i celého Bavorska se zmocnil. Tímto vítězným pováním krále Švédského, jakož i nepřátelským vpádem s ním spojených do království Českého v měsíci listopadu 1631 dostal se císař do takové tísně, že hleděl opět Waldštejna propuštěného. Tento však zpěchoval se dle staviti se opět v čelo císařského vojska, ale neustálým pohyby a vida, že by nepřítel za krátkou dobu celého království Českého se zmocnil bez odporu (byloť na celém území v celých Čechách toliko 7 setnin jezdců a asi 110 setnic vojska císařského), slíbil, že císaři opět vypraví vojsko 40.000 mužů a že s jistými výminkami chce převzít velitelství nad ním. (Dle listu bezpochyby od Questenberga knížete z Eggenberga daného v Praze dne 8. listopadu 1631. Archiv. místodrž. F. 67—²⁸/₁₃.) Když pak se dověděl jeho nepřátelé při dvoře císařském tomu chtějí, aby velitelství jenom pod nejvyšší správou arcivévody Ferdinanda III. bylo svěřeno, podvolil se převzít velitelství toliko na tři měsíce. Zatím přispíval radou i svým jménem generálu hraběti Baltasarovi de Marradas, o čemž

tohoto generala na Waldšteina zaslané, totiž: list z Mil-
dne 12. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi děkuje
ho dobré zdání týkající se ustoupení Marradasa z Prahy
ik hodin před vtažením Sasů do téhož města; list daný
oře dne 18. listopadu, v němž Marradas Waldšteinovi
uje, že se opět obrátil k Praze proti nepříteli, ale jestli
jej lépe nezaopatří, že s nepatrným zbytkem vojska ne-
ničeho, a že všecko bude ztraceno; též žádá Wald-
a, aby mu poslal 2 setniny Trčkovské do Tábora, kdež
4 setniny měl, poněvadž jednu do Plzně poslal; listem
čina dne 24. listopadu odeslal Marradas Waldšteinovi
svého rozkazu daného Colloredovi a téhož odpověď,
i list na vévodu Bavorského; konečně listem daným
oře dne 28. listopadu oznamuje Marradas Waldšteinovi,
ešská jenom s 400 pěšími a 300 muži jízdy v Budějo-
a v Táboře, jsa bez peněz i bez špíže, a důvěruje
e jej Waldštejn z těchto okolností neblahých vytrhne.
7.—^{28/10.})

Waldštejn dostal také slibu svému a vypravil do pole
měsíce února 1632 vojsko čítající na 40.000 mužů, nad
však velitelství přes všechny prosby a sliby knížete
genberga déle než tři měsíce převzít nechtěl. Teprv
nými prosbami císaře i krále Ferdinanda III. pohnut,
l se podržeti velitelství, avšak pod výminkami pro cí-
velmi krušnými, totiž: Aby Waldštejn byl nejvyšším
řádcem (generalissimus) nejenom císaře Římského, nýbrž
ého domu Rakouského i koruny Španělské; — aby král
inand III. nebyl osobně při armádě, ani *neměl vrchního*
át, nýbrž aby po vyhnání nepřitele z království Českého
ase osobně sídlél, poněvadž Čechové navykli tomu, osobu
svého ve středu svém míti; — aby Waldšteinovi dáno
za odměnu řádnou cís. pojištění na některou dědičnou
rakouskou, a za odměnu mimořádnou aby mu uděleno
právo zeměpanské v některé zemi v říši zase obsazené;
aby jemu ponechána byla konfiskace v zemích dobytých
mezeně, tak že ani císař, ani říšská rada dvorská neb
dvorská komora, ani říšský soud komorní Špýrský ničeho
atků konfiskovaných neměli se ujímati; ano i perdon
cís. dvoře udělený neměl míti platnosti bez jeho schvá-

lení a měl se vztahovati toliko *ad vitam et famam* a *ad bona*, tak že perdonování co do statků jenom záviseti mělo; — kdyžby se jednalo o uzavření míru aby do smlouvy též pojata byla práva jeho osobní, pak aby uznáno bylo právo jeho k vévodství Meklenburskému; — konečně aby mu dány byly všecky prostředky k vedení války v říši potřebné, též aby do všech cílů dědičných s vojskem svým nazpět táhnouti a ustoupiti oprávněn.

Když pak císař tyto výminky všecky přijal a 16. dubna 1632 potvrdil, a k tomu Waldštejnovi náhraha Meklenbursko knížetství Hlohovské v Slezsku ležící císařským lucí dne 16. dubna 1632 bylo zůstaveno, a dluhy na statcích v summě 400.000 zl. rýn. vězící na král. českou byly přenešeny; potom teprv převzal Waldštejn neobmezený generalissimus velitelství, vypudil již v květnu Sasy z Prahy a osvobodil za měsíc celé království České od tohoto nepřítel. (Arch. místodr. F. 67/43.) Činy válečné Waldštejnovy pomineme mlčením; jsouť vůbec známy. Zde jenom vytkneme ještě některé z těch které zajisté přispěly k jeho pádu brzkému.

Neobmezená svrchovaná moc Waldštejnovi od císaře udělená rozmnožila počet jeho nepřátel, kteří předtím proti jeho z velitelství způsobili; neboť i sám arcivévoda Ferdinand III. nemohl to Waldštejnovi prominouti, že něho odstraněn byl od armády a od vrchního veleprátel těchto přibývalo, když Waldštejn vedle práva od dne 15. dubna 1632 mu postoupeného k zapravení válečných *zařídil konfiskaci statků v zemích opět vydaných především v Čechách*, kde k jeho rozkazu z dne 13. a 23. července 1632 po vypuzení lidu saského tak *konfiskační kommisie Fridlandská* v Praze, pak v Chebském a Loketském činnou býti začala. Při této missi obvinění byli všickni, kteří se při vpádu saské zpourey účastni učinili, a jejichž jmění a statky skrze vyššího kommissáře hraběte z Vrtby k ruce Waldštejnově byly konfiskovány, zejména statky Stolinky, Trnovany, Albrechtice, Boreč a Lukovce, Grabštejn, Stará, Neudek, Gabhorn (Javoří), Ploškovice, Píckovi

ce a Vlkava. (Viz seznam statků Waldštejnových níže
 ťený. — C. 215, C. 1/1, & E. 2.)*)

Mimo to *hrozná přísnost, kterou Waldštejn při najatém
 tu svém nevázaném a zdivočilém kázeň vojenskou sacho-
 se snažil, nešetře ani plukovníků provinilých*, byla pří-
 a, že naň zanevřeli i někteří plukovníci a vyšší důstoj-
 zejména *Francesco Caretto Marchese de Grana*, jemuž
 lštejn odňal samostatné kommando pro vydírání obrom-
 kontribucí v stiftu Passovském, v Štýrsku a Korutansku,
 Caretto za krátkou dobu pětíměsíční přes dva milliony
 ch kontribuce lidu uložil. (Hallwich, Wallenstein's Ende,
 II, Seite XLII.) — K tomu také *neuprositelnou přísnos-
 terou Waldštejn po bitvě u Lützen (16. listop. 1632) po-
 al důstojníky z bitvy uprchlé*, stal se strašným nejenom
 jska, kde jej od té doby tyrannem nazývali, nýbrž *spů-
 sobě nepřátelství mnohých rodin vznešených*, jichž synové
 acházeli mezi odsouzenými. Dle rozsudku soudu vojen-
 o v Praze zařízeného dne 14. února 1633 na náměstí
 oměstském odpraveno bylo mečem 11 důstojníků (mezi
 plukovníci Jan Mikuláš von Hagen a Albrecht von Hoch-
 en), tři důstojníci byli oběšeni, sedm pod šibenici po-
 eno a za nepoctivé vyhlášeno, pak jména 40 důstojníků,
 se před soud nepostavili, na šibenici přibita. Také plu-
 k z Fahrensbachu (Fahrensbeck, o němž jsme se předešle
 ili, že mu Waldštejn pro drancování a prostopásnosti
 eho pluku v Braniborsku, ve Slezsku a potom v Pomo-
 ku spáchané, trestem vyhrožoval) léta 1633 k rozkazu
 lštejna v Řezně byl odpraven, protože po bitvě u Lützen
 ům dopisoval. (Förster, Waldstein's Process. — Hallwich,
 enstein's Ende, Bd. II, S. XLVII.)

Konečně vytknouti musíme, že *k tajným protivníkům a
 átelům Waldštejnovým náleželo též katolické duchovenstvo
 c a Jesuité zvláště*, jichž nepřízeň a zášť Waldštejn sobě
 obil tím, že *ve vévodství Fridlandském na panstvích a
 eích svých nechtěl sáříditi ony prostředky přísné a ukrutné,
 e kommissaři katolické reformace vůbec užívali podle rady
 ůtů k vyhlazení evangelické víry a k obnovení nábožen-*

*) Obšírná správa o této konfiskaci jest v úvodu spisu tohoto.

ství katolického v Čechách. Neboť když Jesuité, jimž Waldštejn ve svém vévodství jenom vyučování a vychovávání deže odevzdal, l. 1626 i lid poddaný k navštěvování katolických nutiti začali a lid proto se bouřil, Jesuité na hejtmana zemského Gerharta z Taxis naléhali, aby přísně potrestal; rozkázal Waldštejn dotčenému hejtmanovi, aby žádného z poddaných proto netrestal a do věci té nepletl, nýbrž ji nechal Jesuitům, jejichž nesnesitelný hmatův a nesmyslného ukrutného jednání on nikterak chrániti ramenem světským. Když pak l. 1629 mnozí z města Fridlandu utekli, poněvadž mocí vojenskou katolické nutiti se začali, poručil hejtman zemský hejtmanství Fridlandského ihned takovou reformaci zastaviti, odstraniti a měšťany uprchlé k navrácení se vyzvati. Nelze upříti, že Waldštejn tak jednal zvláště k pro svému, totiž aby udržel lid poddaný na statcích svých, z jiných statků pohraničných poddaní pro reformaci provozovanou ve Fridlandsku útočiště hledali aneb do utíkali. K tomu *nechal Waldštejn na statcích svých úředníky i hejtmany, ač byli vysnání evangelického, a nekatolickým manům svým na statcích lenních sůsta i praedikanty své podržeti*. Že za takových poměrů reforma katolická ve vévodství Fridlandském nic neprospěla, svědčí *zpráva děkana Fridlandského léta 1631 arcibiskupovi Pražskému i papežskému vyslanci* podaná, v níž si stěžuje, že od úředníků Fridlandských, nedbajících rozkazů konformitačních, zůstaven bez podpory za 8 let svého působení přes všecko namáhání i pomocí 5 kaplanů v městě Fridlandu jenom na 60 osob k náboženství katolickému přivedl, poddaného venkovského však ničeho nepořídil; proto odevzdal dne 10. září 1631 úřadu svého pastýřského. (Místodrž. F. 17/11.)*). Naproti tomu byl v knížetství Frýdlandském na ten čas taký blahobyt, že Slavata sám je *terra felix*, ostatní však Čechy *terra deserta*.

Nepřátelství a zášti Jesuitův a duchovenstva katolického proti Waldštejnovi mělo původ též z toho, že Waldštejn

*) Obšírné zprávy o této reformaci ve vévodství Fridlandském dáme ve zvláštním spisu svém „*Reformace katolická v Čechách bělohorské*“.

...*ím k vydržování jich kolleje v Jičíně nechtěl dědičně popliti nejlepší dvory poplušní a vesnice, jak Jesuité dle svéoty nenasytelné a chtivosti jmění vůbec známé (ipsissima ba Waldšteini) sobě toho přáli, nýbrž že jim k tomu dleiny základní z dne 26. prosince 1627 vykázal statek Milles, který po Fridrichovi Bořkovi Dohalském z Dohalic za 931 zl. koupil, pak některé díly panství Kumburského a šského v summě 50.000 zl., avšak jenom k užívání. Když Jesuité z těchto statků berně a kontribuce do komorynské odváděti se zpěchovali, hrošil jim Waldštejn i odnětých statků, dokládaje, že Jesuité nejsou žádným stavem sebe, aby byli oprávněni jako jiní stavové kontribuce do l. úřadu rentmistrského odváděti, nýbrž že je jemu jakožto hnímu pánu svému platiti musí. Podobně přikázal, aby statní duchovenstvo a faráři v jeho knížetství platili kontribuce, a kdyby toho neučinili, aby jim byly poraženy na jejich átku neb jiných platech. tak že marna byla i přimluva biskupa Pražského Harracha, aby duchovenstvo od placení tribuce bylo osvobozeno. (F. 67/8.) Mimo to proti zvětšení tků duchovních ve vévodství Fridlandském učinil Wald- in v kšaftu svém dne 26. května 1628 to opatření, aby statků jeho vévodství přivtělených žádný i sebe menší tek nebyl odňat pod zámiukou duchovního nadání, a aby ec duchovní neměli práva ani moci, v téměř vévodství na- ati statků bez svolení všech stavů zemských.*) Z toho všeho patrno, jak málo Waldštejn o to dbal, nakloniti k sobě olické duchovenstvo a Jesuity, na ten čas nejmnocnější anu při dvoře císařském, kde jesuita P. Vilém Lamormain, vředník císařův, Waldštejnovi od léta 1628 úklady strožil, si Waldštejn sám často na to stěžoval (dle Balbína, knihy nátné v Jičíně), a císař též se k tomu přiznal v instrukci é knížeti Eggenbergovi, když tento dne 10. prosince 1631 Znojma odcházel, aby tam s Waldštejnem o převzetí vrch- o velitelství jednal; neboť dle této instrukce ubezpečuje ar Waldšteina, že budoucně toho nikterak trpěti nebude, v jeho zpovědník aneb jiní duchovní vlivem svým Wald- inovi v jeho službě na překážku býti měli. (Schebek, Lösung*

*) K těmto stavům náležela též některá města větší, která dle privilegi z dne 8. května 1628 na svobodný stav zemský byla povýžena.

der Waldsteinfrage. 1881, str. 107 & 609. — Hallwich
lenstein's Ende, Bd II, S. LXXXVIII.)

A proto také *tato strana jezuitská spojila se s ostatními nepřáteli k záhubě Waldšteina*, zvláště když se dověděla, že Waldštejn, jednaje o mír se Sasy a Branibory, *samýš noviti svobodu náboženskou v říši Německé*. Tomu aby se bránila, podala císaři léta 1633 asi v měsíci srpnu nebo září zvláštní spis (dle domnění Schebka od Slavaty sepsaný), v němž císař se upozorňuje na nebezpečí, z nečinnosti Waldšteina za poslední doby domu Rakouskému a všem jeho zájmům, zvláště pak náboženství katolickému, hrozící, *jehož zachrániti se může jedině tím, když Waldšteina propustí z velitelství*, k němuž tento pro tělesnou chorobu svou již sáhá, hodí a když na jeho místo postaví syna svého krále Leopolda III., k jehož službám by nařizen býti mohl za nejbližšího lieutenanta polního hrabě Šlik, kdežto by hrabě Gallas, Aldringen a Holk podrželi místa svá polních maršalků; aby pak aby k zapravení výloh válečných od císaře vykázány některé země v říši Německé, kterých by se právem válečníci ujali a tak dlouho jich užívali, až by výlohy jejich a poddanosti vojska byly zaplacený. Aby však Waldštejn opět propuštěním z velitelství nebyl uražen, učiněn byl v tomto dotčeném návrh, aby se na Waldšteina skrze osoby milé působilo, by pro churavost svou se vzdal dobrovolně velitelství právě v době nejvyšší slávy své a ubezpečil obzvláštní císař. milostí.

Ačkoliv tento pokus odstraniti Waldšteina nepřáteli jeho se nepodařil, předce však měl ten výsledek, že k žádosti kurfiřta Bavorského, podporované od Španělů a od jesuity Lamormaina, svolil a proti vůli generalisimo Waldšteina dne 18. září 1633 polnímu maršalkovi hraběti z Aldringen, od Waldšteina do Bavor k ochraně této země na žádost kurfiřta poslanému, poručil, aby se ve všem s jedině rozkazy kurfiřta Bavorského a s vojskem španělským pod velením Duca di Feria se spojil. (Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 323.) Potom hleděl císař změnití Waldšteina v nová nařízení, ke konci léta 1633 co do rozdělení vojska učiněná; též nechtěl císař svoliti k tomu, aby Waldštejnovo vojsko své v zemích dědičných, v Čechách a na Moravě,

noval; pak otálel císař schváliti jednání o mír, od Wald-
 steina se Saskem a Braniborskem zavedené. Tím povzbuzeni
 přátelé Waldštejnovi — zvláště pak strana jesuitská při
 císařském, v jejímž čele byl vyslanec španělský Conte
 d'Armate a zpovědník císařův jesuita *Lamormain*, podporována
 od kurfiřta Bavorského Maximiliana, jehož záští proti
 Waldštejnovi se zvýšilo, protože se mu od něho nedostalo
 dostatečné pomoci proti Švédům, — popuzovali císaře proti
 Waldštejnovi, jehož zpupnost prý dospěla tak daleko, že si
 přehlídá ani císař. rozkazův, nýbrž proti vůli císaře vojsko
 přezimuje v Čechách beze vsí činnosti, z čehož prý je
 zřejmo, že Waldštejn s nepřáteli císaře má tajné porozumění
 a se vynasnažuje císaře o korunu a země jeho připraviti.
 Tento osočovateltům musil věřiti císař, zvláště když téže doby
 vévoda Savoyského obdržel zprávu o jistém jednání dvora
 francouzského s Waldštejnem.*) Jak nepodstatné bylo toto
 dezdrívání Waldšteina, poznati lze z listu jeho daného v Plzni
 dne 1. ledna 1634, v němž císaře žádá, aby na prosbu kur-
 fiřta Bavorského (listem daným dne 24. prosince 1633 Wald-
 steinovi podanou) opatřen byl general-stražmistr Wahl, kom-
 andant bavorský v Horním Falcku přezimující, dostatečnou
 ochranou z království Českého, a poněvadž této špiže k uchrá-
 nění Falcka proti nepříteli jest nevyhnutelně potřebí, aby
 císař ihned nařídil místodržcím svým v král. Českém, by ji
 nejrychleji zaopatřili a přes Cheb do Ambergu dodali.
 Na tyto listy jsou in originali v archivu místodržitel. sub
 F. 67/48 uloženy.) — Waldštejn obracel svou pozornost
 hlavně na zachování císař. zemí dědičných, a jedině z té pří-
 činy zdráhal se vyhověti rozkazům císaře. O tom svědčí též
 list od Waldšteina dotčenému generalovi Wahlovi z Plzně dne
 1. ledna 1634 zaslaný, kterým Waldštejn téhož generala vy-
 žádá, aby zámek Pfreimt v Horním Falcku dílem vojska svého

*) V měsíci květnu l. 1633 francouzský vyslanec v Drážďanech pan
 de Lauquièrez vyzval skrze Viléma Vchynského, který tehdyž byl v zajetí
 v Drážďanech, Waldšteina, aby od císaře odpadl a sám některé koruny
 nabídnul; kardinal Richelieu pak sliboval Waldštejnovi, když by se
 tomu odhodlal, že vypraví proti císaři 30.000 pěchoty a 5000 jízdy,
 že dopomůže Waldštejnovi ke koruně České a nad to že mu dávatí
 do ročně jeden million livres. Ale Waldštejn na toto nabídnutí ani
 neodpověděl. (Förster, Wallenstein's Process. — Hallwich, Wallenstein's
 Leben, Bd. II, S. CLVIII.)

m zvláštním nařízením, aby se Waldšteina a jeho nejhlavnějších přívrženců Illova a Trčky zmocnil a jich se zjistil takovém místě, kde by mohli zodpovídati všecko, čímž obviňují, i nevianost svou hájiti. Obsah tohoto císařského patentu oznámil hrabě Gallas jenom důvěrníkům svým, hrabě Aldringen, Piccolomini, de Suys a Marradasovi, a nařídil jim dne 13. a 15. února všem plukovníkům, aby budoucně žádným rozkazy od něho a dotčených generálů danými se neřídili a žádného rozkazu dále od vévody Fridlandského a Trčky nepřijímali, avšak aby nařízení toto tajili.

A tak Waldštejn nedovědév se ničeho o tomto patentu ani němu vydaném, zaměstnán byl ještě přezimováním vojska a jednáním o mír s Branibory a Sasy a o věci té císaři až dne 17. února dopisoval, tak že ani pověsti, že u císaře v nevolnost přišel, víru dání nemohl, poněvadž jemu císař zvláštním rozkazem milosti své ještě nedávno dal, postoupiv jemu a dědicům jeho diplomem z dne 7. ledna 1634 všechny důchody komorního úřadu v Záhřebu a Hlohovském.

Avšak věc ta neměla dlouho býti tajna Waldšteina; neboť přátelé jeho nebyli již spokojeni pouhým jeho sesazením z elitelství, nýbrž žádostiví jsouce též hojně odměny z jeho služeb, dalším jeho osočováním a obviňováním při císaři a císařce došli konečně toho, že *dne 18. února 1634 vydán byl nový patent*, kterým se všem císařským generálům, důstojníkům a důstojnicím císařské armády oznamuje, že *Waldštejn*, nejsa pamětlivým a od císaře mu hojně udělených, ze zlostiného předsevzetí nedávno v mysli jeho upevněného, dne 12. ledna t. r. *nebezpečné spiknutí daleko patřící proti císaři a domu Rakouskému* podnikl a nepravým vykládáním urputným císařských instrukcí, jenom osobě jeho z prozřetelnosti daných, *plukovníkům císařské armády k podepsání takového spiknutí a úvasky* podléhal; a ačkoliv mu od císaře nikdy žádné křivdy nebylo uděleno, ani něco, jak se domníval, proti němu strojeno, přece že *samýšlel císaře a dům jeho netoliko o dědičné království a země připraviti, ale i do konce sahubiti a vyhladiti* a takovému zlostinému předsevzetí svému, že se vynasnažil odvrátiti od císaře a sobě připojiti generály, plukovníky a jiné důstojníky císařské armády. Z těch příčin, že císař ochráně své vlastní a zachování domu svého přinucen byl

tu daného, se zmocnili aneb o život připravili. Piccolomini, od něhož nařízení věci té se týkající vycházela, oznámil dne 22. února důstojníkům svým dotčený cís. patent s tím oznámením, že celá armáda ihned dostane plat dvouměsíční. Ké již učiněno bylo generálu Piccolominimu od podplukovníka Teufela nabídnutí k zavraždění Waldštejna.

Hned potom od císaře nařízeno bylo cís. plukovníku *Alfovi hraběti z Puchheimu*, pánu na Rays, aby *všecky statky, jmění a svršky vévodovi z Fridlandu a Trčkovu v Čechách náležející jménem císaře konfiskoval*, a k tomu konci dán mu otevřený cís. patent z dne 20. února 1634, kterým všem hodnostem duchovním i světským, obyvatelům, poddaným, částě pak hejtmanům zemským a úředníkům Fridlandským Trčkovským i cís. důstojníkům přísně bylo poručeno, aby oběte z Puchheimu při té konfiskaci všude podporovali. (Archiv místodrž. C. 215, F. 3/4.)

Konečně cís. listem daným ve Vídni dne 25. února 1634 námeno bylo král. místodržícím v Čechách, že císař se ustavil na tom, aby *všecko jmění a všecky statky bývalému hejtmanu z Fridlandu a jeho přívržencům Adamovi hejtmanovi Trčkovu a Kristianovi Illovi v Čechách náležející statky konfiskovány k dobrému cís. armády, kteréž od císaře dříve byly přislíbeny*; k tomu konci bylo král. místodržícím poručeno, aby cís. kommissarům, k této konfiskaci nařízeným, kromě komory české Melicharovu von der Wahl, přidány byly komory české jisté osoby důvěrné, které by bez prodlení všechny statky dotčených přívrženců Fridlandových ujaly, lidi z těchto statcích v poddanost císaři uvedly, statky pak všechny na další cís. resoluci svědomitě spravovaly a zvláště to učinily, aby z důchodů něčeho více se nedostalo vytčeným přívržencům Fridlanda, aneb jinak nebylo odcizeno; k jistějšímu pak provedení této konfiskace aby cís. kommissarům přidělení vojska bylo přiděleno; mimo to aby i dům Fridlandský v Praze k ruce císaře hned byl ujat a všechny svršky věci mohovitě dotčených přívrženců Fridlanda, v Praze nebo jinde v Čechách se nacházející, aby byly dokonale zinventarizovány a inventáře hned císaři zaslány. (Archiv místodrž. C. 215, F. 3/4.)

nání, zdráhali se návrhy jeho přijati; předce však slíbil
 da Bernard z Výmaru, že k zachránění Waldšteina svou
 armádu na pomezí českém stáhne, jak o tom svědčí
 vévody Františka Albrechta Sasko-Lauenburského, z Řezně
 24. února Illovi zasláný. (Archiv místodrž. F. 67—²⁰/₁₆.)
 Waldštejn chtěje života uchrániti opustil dne 22. února
 (dle zprávy Diviše Koce dané dne 26. února král.
 održícím, Arch. místodrž. F. 67—²⁰/₁₅) a doprovázen jsa
 ětem Trčkou a Vchynským s jejich manželkami, polním
 álkem Illovem, plukovníkem Buttlerem a rytmistrem
 mannem, též 5 setninami pluku starosaského a 5 setni-
 i pluku Trčkovského, pak 200 dragonů Buttlerových, ode-
 se do Chebu, kde byl posádkou jeden pluk pěší Trčkův
 litelem pevnosti plukovník Jan Gordon. protestant ze
 ska, jehož Waldštejn teprv dne 21. února povýšil za
 ovníka, a z té příčiny myslil, že se mu bezpečně svěřiti
 e. (Archiv místodržit. G. ¹⁰³/₂.) V Plzni zanechal Wald-
 a s děly a několika setninami saského pluku vévody Julia,
 . službě jsoucího, polního zbrojmistra Sparra, jemuž však
 l žádného rozkazu, aby město proti císař. vojsku bránil;
 t Sparr hned po odchodu Waldšteina oznámil měšťanům
 jsku v Plzni císař. patent s tím poznamenáním, že Wald-
 a pro velezrádu skrze Gallase a Piccolominiho stihán do
 ou odtáhl, aby se tam zodpovídal; také odevzdáno bylo
 o Plzeň dobrovolně beze všeho odporu dne 23. února
 plukovníkům Diodati a Tavigni, kteří tam s 26 praporce
 r přitáhli. Diodati podal zprávu o tom dne 24. února
 olominimu, jemuž zároveň oznámil, že dle výpovědi plu-
 íka Breunera (který od Waldšteina z Plané dne 23. února
 Maximiliana z Waldšteina byl poslán, avšak od Diodati
 t) Waldštejn jenom chce zachovati své dukáty a do Ham-
 a se utéci; kdyby však něco mělo býti uzavřeno proti
 í, v tom případě že propustil svobodně a bez překážky
 ky důstojnsky ještě v Plzni meškající. O pravdivosti této
 vědi plukovníka Breunera svědčí ta okolnost, že Wald-
 a než z Plzně odešel, poslal dne 21. února list vlastno-
 í do Jičína svému hejtmanu zemskému Jetřichovi Ma-
 ě, poroučeje mu, aby z důchodního úřadu Jičínského dukáty
 landské (39.154½ kusu) na hejtmana panství Hanšpach-

pro churavost pozvání nepřijal, dne 25. února večer na k, kde s Gordonem, Buttlerem a Leslieem hodovali. Po teném kvasu a odstranění služebnictva, které Trčka a nský k posluhování s sebou měli, na znamení umluvené li dragoni s vytasenými šavlemi, vedeni od Geraldina a rouxa, do síně, kde se vrhli na oběti jim od Buttlera, ona a Leslie poznamenané, z nichž první padl Vchynský, n Illo, chtěje sníti kord svůj se zdi, ze zadu byl pro- Trčka pak dobyv kordu svého a postaviv se do kouta bránil se proti dragonům naň dorážejícím, z nichž ně- é skolil, byl však probodnut od Deverouxu dýkou; též istr Neumann, který poraněn do předsíně se utekl, tam zabít. Hned potom *Buttler, Gordon a Leslie bez prodlení nali exsekuci též proti Waldštejnovi*, tak že Gordon pře- ochránění zámku, Leslie se ujistil hlavní stráže v městě uttler obklíčil dragony svými obydlí Waldštejnovo, do ž Deveroux s 12 dragony o půlnoci vnikl, dvéře u lož- do které Waldštejn nedávno se odebral, vyrazil a vé- hřmotem vyděšeného a bezbraunného kopím proklál. aster, Wallenstein's Process 1844.)

Po vykonané exsekuci všecky svršky Waldšteina a jeho rženců zavražděných na poručení Buttlera, Gordona a ie do zámku byly přeneseny a tam uloženy; Buttler pak ordon zpravili hned o této exsekuci a její příčinách všecky důstojnky blíže Chebu ubytované, napomínajíce zvláště tele, aby se měli na pozoru proti úkladům nepřítele Waldštejnem předtím umluveným; mimo to ihned zjitra ravili podplukovníka Leslie k generalovi Gallasovi, jemuž xsekuci šťastně vykonané zprávu písemnou podali, žádajíce oveň za peníze, přislíbené důstojníkům a vojákům odměnou ejich vynasnažení. (Archiv místodržít. F. 67, ¹⁰/₁₆.) Buttler k zaslal zprávu zvláštní o této exsekuci dne 27. února ůi samému skrze cís. plnomocníka svrchu dotčeného plu- ůníka Marchese de Grana hraběte z Millesimo, jenž císaři vrhl, aby vykonatele exsekuce znamenitě odměnil, též dvo- ů jinozemským vědětí dal o potrestání velezrádců zahynu- ů s tím doložením, že zavraždění jich bez rozkazu císaře ů důstojníků jemu věrných bylo provedeno. — Zprávu o za- ůždění Waldšteina a jeho přívrženců v Chebu podal také

Dionys Koc z Dobrušky král. místodržícím a nejvyšším
náměstkem král. Českého listem svým, v Plzni dne 28. února
daným. (In originali, Archiv místodržitelů. F. 67/11 — 2)

Piccolomini však, jakmile byl zpraven o zavraždění
Waldštejna, rychle se odebral ze Stříbra do Chebu, ujal se
pokladnice válečné, stříbrného nádobí polního, šatstva
a jiných věcí Waldštejnových, jichž seznam na císaře zaslal
s poznámkami, že o nejlepší věci rebellův hned po
zavraždění se rozdělili důstojníci a vojáci, kteří dílo to
vykonali. Mrtvoly zavražděných dal Piccolomini do
prostěradel zahaliti a vložiti do truhel, z nichž stříbrný
Waldštejnov byl vybrán, chtěje je poslati do Prahy,
na místech nejhanebnějších byly vystaveny. Ale Gal
však se toho, poručil, aby mrtvoly zatím pochovávaly
u Františkánů ve Stříbře až na další rozkaz císaře
pak dne 6. března Gallasovi oznámil, že ovdovělé vdovy
Fridlandské povolil, aby mrtvé tělo manžela svého v
pochovati dala, kde by chtěla;*) ostatní však aby
byli ve Stříbře, katolíci na místech posvěcených, m
na hřbitově v předměstí; jediný Neumann aby pro z
a jedovatý jazyk svůj zakopán byl na popravišti to
(Förster, Wallenstein's Process.)

Dle návrhu svrchu dotčeného, od Marchese d
& Caretto hraběte z Millesimo císaři učiněného, dá
též ke dvorům spřízněným zpráva, že císař přinu
z příčin v patentu z dne 18. února uvedených pře
exsekuci proti Waldštejnovi a jeho hlavním přívržen
Brzy však veřejně se mluvilo o tom, že touto exsek
rychle vykonanou, násilí a veliké bezpráví bylo učině
štejnovi a jeho spojencům, poněvadž beze všeho vy
a odsouzení, jedině na obvinění nepřátel svých prot
právu a spravedlnosti byli zavražděni; ano i to se p
že Waldštejn nebyl žádným zrádcem, nýbrž sám od
svých zrazen, a že se nemělo pro pouhé podezření s
mocí na život muže tak velikého. (Ausführlicher und

*) Waldštejnova mrtvola l. 1636 ze Stříbra přenesena byla
dle u Jičína a tam pochována v klášteře Kartouškém, od W
l. 1627 založeném, po jehož zrušení l. 1788 opět přenesena d
hrobky hrabat z Waldštejna v Hradišti Mnichově.

der Bericht der Friedlandischen Prodition. — Červenka, ducis Fridlandiae.)

Takové a podobné řeči aby se zastavily a utišily, se-
 bylo k rozkazu císaře obšírné vylíčení zrady od Wald-
 a a jeho přívrženců spáchané, a vydáno tiskem l. 1634
 měsíci březnu ve dvou spisech, totiž: „*Alberti Fridlandi*
uellionis Chaos sive ingrati animi Abyssus“, pak „Aus-
 ichter und gründlicher Bericht der vorgewesten Fried-
 schen und seiner Adhaerenten abscheulichen Prodition.*)
 ou spisech hledí se dokázati zrada Waldšteina a odů-
 íti oprávněnost exekuce proti němu a spojencům jeho
 nané, zvláště tím, že Waldštejn hned po svém prvé-
 ení z velitelství od l. 1631 vyjednával s králem Švéd-
 , aby se s ním proti císaři spojil; pak že vybídl polního
 alka Saského Arnima, aby do Čech vpadl a Prahy se
 nil, též že s Arnimem tajně se scházel a od téhož pře-
 en všemožně se snažil, aby mu opět velitelství nad cis.
 dou bylo svěřeno; čehož když dosáhl, že veškerým je-
 ím svým směřoval k záhoubě císaře a domu Rakouského,
 nečně zřejmě velezrady se dopustil spiknutím v Plzni
 vaným. — Avšak nepodstatnost důkazů této zrady v obou
 ch uvedených vysvitá nejenom z událostí svrchu již vy-
 ch, nýbrž i z dobrého zdání zvláštní kommisce, od císaře
 ené za příčinou stížnosti, kterou podala císaři a jeho
 m radům vdova po zavražděném hraběti Vilémovi Vchyn-
 z Vchynic proti vražedníkům manžela svého. Neboť
 radové k této kommissi nařízení neuznali za dobré, aby
 ístě dotčeného spisu (der ausführliche und gründliche
 cht) vydáno bylo řádné a odůvodněné odsouzení zavraž-
 ch velezrádců, obzvláště z té příčiny, že mnohá a důležitá
 ení jejich nejsou úplně a dostatečně dokázána, zvláště,
 ení žádných důkazů o tom, že Waldštejn se vynasnažoval,
 e o země připraviti, dům Rakouský zahubiti a vyhladiti
 atky věrných služebníků císařských důstojníkům svým
 vatí. (Viz Hallwich, Wallenstein's Ende, Bd. II, S. 527.)

*) Výtisky obou těchto spisů jsou v knihovně university Pražské.
 pak spisu druhého jest uložena v archivu místodržít. (buď koncept
 opis) sub lit. F. 67—26/, Anordnung zur Zusammentretung einer
 mission zur Untersuchung der dem Herzoge zu Friedland und seinem
 ung zur Last fallenden Verbrechen 1634.

ře přislíbenou postoupen byl statek *Chotěboř*, po Janovi Rudolfovi Trčkoví konfiskovaný (viz Hallwich, Wallenstein's life, Bd. II, S. 541); a pomníme-li také, že císař nejenom žádosti vyhověl, nýbrž i Rašína, ač neměl žádných jiných důvodů, dne 9. září 1638 do stavu panského povýšil (D. Z. 1638, G. 7 & 150, N. 9. — Viz Rašín); pak zajisté nelze být v pochybnosti o pravé příčině tohoto hanebného jednání císaře, a zároveň každý uzná odůvodněnost mínění našeho, že z toho vysloveného a z událostí vytčených vyplývajícího, totiž že *Waldštejn jediné se provinil tím, že teprv po uveřejnění patentů proti němu vyšlých k uchránění života svého útočiště hledal u nepřátel císařských.*

Zdali však Waldštejn zamýšlel, s těmito nepřáteli se spojit proti císaři, není patrně dokázáno ani z vyšetřování jeho spojencům zavedeného, totiž z processu fiskálního proti Janovi Rudolfovi Trčkoví při dvorské kanceláři české (viz Trčka), pak z processu proti některým důstojníkům českým při zvláštním soudu vojenském od císaře nařízeného v Radě rady kurfiřta Bavorského a jesuity Lamormaina. Neboť z důstojníků, zejména císař. plukovník vévoda *Julius Henrych z Lauenburský*, general *Jan Oldřich svob. pán Schaffgotsch*, general-stražmistr polní *Arnošt Jiří ze Sparr*, plukovník *Jan Arnošt svob. pán z Scherffenbergu*, *Petr z Losi*, kapitán *Vilém Mohr von Wald* a podplukovník *Bernart Merle* při soudu vojenském mimořádném v Řezně a v Buděčích Českých pro účastenství své v spiknutí Fridlandském, zvláště že podepsali dotčený závazek Plzeňský, ačkoliv císařem toto provinění jim bylo prominuto, odsouzeni byli k smrti, cti i statku; avšak tento trest změněn byl na vězení doživotní, z něhož brzy propuštění byli všickni, totiž vévoda Julius na přímlovu bratra svého kurfiřta Saského, potom *Sparr* a *Scherffenberg* dne 23. července 1634, dokázavše svou nevinu svou, ostatní pak počátkem l. 1636.

Jediný general Jan Oldřich z Schaffgotsch, který již dne 1. února 1634 vedle císař. poručení v Slezsku od plukovníkův bratrů Rudolfa a Jeronyma z Colloredo hrabat z Wallsee zabit a do Vídně dodán, od soudu vojenského v Řezně odsouzen byl k smrti, tak že měl býti stat a předtím pravá ruka mu utáta, protože dle obvinění v spisu „*Ausführlicher*

Bericht“ vytčeného sepsal zvláštní *memoriale* týkající se zemské Slezska, pak že v listu svém dne 23. února 1634 poslaném a tajnými známkami (Chiffer) psaném slíbil, v vše dle vůle knížete z Fridlandu zaříditi a vojsko v bezpečnosti udržeti (Archiv místodrž. sub F. 67—⁹⁸/₁₆), Schaffgotsch, před odpravením svým i útrpným právem nic jiného nevypověděl, než že dotčené *memoriale* jenom rozdělení a ubytování vojska v Slezsku, pak o tom aby Haidukovští do země nevpadli. Avšak k odsouzení Schaffgotsche přispěla zvláště zpoura, kterou po jeho zabití 3. a 4. března v Opavě způsobili podplukovník jeho z *Freibergu* a vojenský kommissar *Samuel z Lilienfeldu* *Schneider* řečený; ale tato zpoura potlačena byla hrdla, cti i statkův odsouzení; ostatním důstojníkům pluků v Opavě povstalých cís. patentem z dne 13. 1634 pardon jest udělen. — Rozsudek proti Schaffgotschovi vynešený od císaře dne 5. července 1635 byl potvrzen utětí ruky, tak že Schaffgotsch dne 23. července 1635 jenom mečem byl odpraven. Jmenní Schaffgotschovo již předtím bylo konfiskováno a vedle cís. poručení 15. března 1634 statky jeho Trachenberk, Kynast, Greifenstein a Kemnice od komory dvorské k správě vzdány kommissarům k tomu nařízeným. Panství pak Trachenberk na cís. poručení z dne 9. srpna 1635 od komory bylo ujato, za 406.000 zl. odhadnuto a vedle cís. rozkazu z dne 19. července 1636 dědičně postoupeno za 385.000 zl. k zapravení darů z milosti od císaře udělených, totiž *Melchioru z Hatzfeldu* v 200.000 zl., generalu-stražmistovi *Wanglerovi* v 100.000 zl., *Petrovi Hendrichovi ze Siedorfu* v 50.000 zl. a jeho sestře *Baldironové* v 35.000 zl. potom však vedle cís. poručení z dne 2. června 1637 *z Hatzfeldu* ponecháno proti zaplacení ostatních pohledů. Potom z věcí stříbrných a jiných svršků Schaffgotschových na radnici v Kladsku uložených, vydáno bylo na cís. rozkazu z dne 1. října 1635 náčiní kostelní tamějšímu Ješkovi a bratrstvu matky Boží k rozdělení na stejné díly, též odměnou fisku něco šatstva a svršků v ceně 500 zl.,

k všecko posláno do Vídně Janovi Jakubovi de Stella
 ruce císaře, a jenom šatstvo a čalouny zanechány jsou
 em Schaffgotschovým. Mimo to dle cíś. nařízení z dne
 června 1636 komoře slezské daného k ruce císaře ode-
 ány býti měly všecky věci mohovitě, hotové peníze, kle-
 y, stříbro a dlužní listy, do Polska přenešené. — Naproti
 u na cíś. poručení z dne 1. července 1634 a dle cíś. listu
 25. října 1634 králi Ferdinandovi III. daného *synům*
Schaffgotschovým Křištofovi Leopoldovi, Janovi Oldřichovi
Gotthardovi mělo se zaopatřiti potřebné vychování u Jesuitů
 domůci ze statků jejich otců v knížetství Svidnickém a Javor-
 m konfiskovaných, a mělo jim též vydáno býti dědictví
 ch mateřské. Také příbuznému Schaffgotsche Křištofovi
 rovi Schaffgotschovi vykázáno bylo k jeho vychování ročně
 1000000 zl. z důchodů statku Schmiedbergu a domek tam k obý-
 í cíś. resolucí z dne 26. června 1637, potom však témuž
 ána byla dotčená podpora 200 zl. z důchodů statku Kynastu
 le cíś. resoluce z dne 20. prosince 1639. Konečně na pří-
 vu krále Polského cíś. listem dne 28. února 1639 témuž
 li daným *postoupeno bylo synům Schaffgotschovým pan-*
Greifenštejn a prominut jim zbytek, který nad summu
 1000000 zl. na též panství vykázanou zaplatiti měli; též naří-
 o bylo cíś. resolucí z dne 15. října 1640 komoře slezské,
 s věřiteli, úředníky a služebníky Schaffgotschovými jednáno
 o o umenšení jich pohledaností v jedné summě 228.590 zl.
 ášejících, kteréž jim zaplacený býti měly ze statků *Kynastu*
Herštorfu; tyto pak oba statky cíś. resolucí z dne 16. srpna
 9 darovány a postoupeny byly *Křištofovi Leopoldovi Schaff-*
schovi za převzetí dotčených pohledaností a dluhů na týchž
 cích vězících. — A tak uzavřen byl process proti Schaff-
 schovi. Ale poněvadž tímto processem žádné důkazy pod-
 né o spiknutí Waldšteina na jevo nepřišly, nařízeno bylo
 missarům dotčeného soudu vojenského v Řezně, aby
 cess ten nebyl uveřejněn. Přisedicím pak téhož soudu cíś.
 retem z dne 26. září 1635 k zapravení výloh vykázáno
 o skrze podplukovníka de Wagghi 57.000 zl. z konfiskací
 zských.

Koněce tímto zprávu o exsekuci proti Waldštejnovi a jeho
 vrzencům vykonané, zmíniti se ještě musíme o *znameníých*

odměnách, kterých se dostalo od císaře z jmění p. Waldšteina a jeho spojenců konfiskovaného nejenom vyk. dotčené exsekuce, nýbrž i všem, kteří se při téže příležitosti před jinými vysnamovali, též mnohým, kteří k pádu Waldšteina obzvláště přispěli. Především schválil císař list 6. března 1634 hraběti Gallasovi daným odměnou bezplatným vykonatelům exsekuce Fridlandské slíbenou a od císař. pokladnice válečné již vyplacenou. Brzy potom daroval ze statků konfiskovaných: panství Waldšteinovo Doksy, Waldšteinem a Deštnou v summě odhadní 225.843 zl. místo odměny 200.000 zl. vykázané plukovníkovi *Buttlerovi*, jehož mimo to císař při slavné audienci povýšil z menal zlatým řetězem a důstojností císař. komorníka i povýšením do stavu hraběcího; plukovníkovi *Janu Janovicovi* místo odměny 120.000 zl. panství Waldšteinovo Dary a Skřivany v summě odhadní 178.323 zl.; plukovníkovi *Waltrovi hraběti z Leslie*, jenž také za plukovníka povýšen, panství Trčkovo Nové Město nad Metují a Veselici a Slatinou v summě odhadní 132.141 zl.; plukovníkovi *Robertovi Geraldino* místo odměny 30.000 zl. panství Doksách vykázané, statek Mšeno k panství náležející; setníkovi *Waltrovi Deveroux*, za plukovníka povýšenému, na místě odměny 40.000 zl., statky Trčkovo Vítkov, Chlum a Krchleby v summě odhadní 76.795 zl. však hejtmanovi *Dionysovi Magdanielovi*, za podplukovníka povýšenému, jakož i hejtmanovi *Edmundovi von* a po 12.000 zl. odměnou jim vykázaných zaplatiti plukovníku *Wolfovi Matyáši Teuflovi* za pouhé zabil Waldšteina zavražditi vykázáno bylo císař. resolucí z června 1635 odměnou 30.000 zl. ze statků v Čechách a Slezsku konfiskovaných. Mimo to obdrželi od císaře *Matyáš hrabě Gallas* panství Waldšteinovo Fridland a berg v summě odhadní 503.516 zl. rýn., též Trčkovo Smitice se statky Hoříněvsi, Rodovem, Sádovím a i s vesnicemi Kralo-Hradeckými, v summě odhadní 39 rýn., pak dům Vchynského v Starém městě pražském po Illovi v Praze pozůstalé; *František Octavian hrabě* *lomini* panství Trčkovo Náchod v summě odhadní 215 dvorská rada válečná a plukovník *František Mar*

ona et Caretto hrabě z Millesimo, za nejvyššího zbrojmistra
 ního povýšený, panství Waldštejnova Bělou a Kuřívody
 ummě odhadní 215.903 zl.; praesident dvorské rady vé-
 né *Hendrich hrabě Šlik* na místě 363.915 zl. jemu za služby
 enské zadržalých, panství Waldštejnova Velš a Staré Hradý
 ummě odhadní 379.220 zl., též statky Ploškovice, Píčko-
 e a Soběnice jemu v summě 76.520 zl. l. 1632 od Wald-
 ina k správě postoupené; plukovníci *Rudolf a Jeronym*
stří z Colloredo hrabata z Wallsee místo odměny 300.000 zl.
 ství Trčkovo Opočno v summě odhadní 351.456 zl.; plu-
 vník *Jan Ludvík hrabě z Isolano* panství Waldštejnovu Dub
 ský s Fridštejnem v summě odhadní 158.585 zl.; general
dolf svob. pán z Morzin na místě odměny 100.000 zl. pan-
 í Waldštejnovu Vrchlabí v summě odhadní 202.524 zl.;
 ní podmaršálek *Jakub Strozzi hrabě z Schrententhalu* na
 stě odměny 100 000 zl. panství Waldštejnovu Hořice a
 tek Třebovétique v summě odhadní 172.743 zl.; polní pod-
 rsálek *Arnošt hrabě de Suys* místo odměny 70.000 zl.
 tek Trčkův Čáslavské vesnice v summě odhadní 74.848 zl.;
 ní maršálek *Jan hrabě z Aldringen* panství Vchynského
 plice s dílem panství Benešovského v summě odhadní
 477 zl., též Trčkův dům na Hradčanech; general-stražmistr
n Fabio Diodati dostal odměnou 120 000 zl., které mu
 . resolucí z dne 29. ledna 1636 byly pojištěny; general
n Baltasar de Marradas 140.666 zl. cíś. resolucí z dne
 srpna 1635 mu pojištěných; plukovník *Don Hanibal*
urchese Gonzaga, který s plukovníkem Janem z Beck v Plzni
 razek nepodepsal, dostal 80.000 zl. a jeho bratr *Don Aloys*
 000 zl., které jim cíś. resolucí z dne 23. srpna 1635 na
 tku Gellhornském Peterswalde v Slezsku Dolním byly po-
 ěny; plukovník *Jan svob. pán z Beck* na místě odměny
 027 zl. statek Waldštejnův Vidím v summě odhadní
 190 zl. — Mimo tyto a mnohé jiné odměny cíś. důstojní-
 m udělené, o nichž při statcích konfiskovaných obšírně
 t pojednáno, dostaly od císaře i jiné osoby některé statky
 aldštejnovy a Trčkovy, ač tyto všecky původně vyhrazeny
 y na odměnu cíś. vojska a jeho důstojníků. Tak dostal
 ěl *Ferdinand III.* statek Trčkův Kounice a statek Wald-
 inův Smrkovice; *Jesuitům* pak darovány a dědičně po-

tky za léna dědičná v summě 294.360 zl., některé pak roval v léno a zůstal dlužen 432.703 zl. za statky od sou-
mníků koupené. Tedy zůstalo Waldštejnovi statků v summě
ové za 2,527.453 zl. rýn., které i se statky konfiskací
dlandskou mu připadlymi po jeho smrti za 3,996.491 zl.
byly odhadnuty.

Z ostatních statků skoupených přenesl Waldštejn většinu
anství knížetství svého Fridlandského, k jehož zařízení cíś.
oluci z dne 13. května 1623 obdržel *zvláštní právo lenní*,
ého užívali někteří manové ve Slezsku a v Lužici Horní
Dolní, tak že i vytčené statky jeho svobodné ve svazek
oský koruny České byly přijaty, z desk zemských vyma-
y a do zvláštních desk vloženy i se statky od Waldštejna
ým osobám v léno postoupenými. (C. 215, F. 5. *)*)

K těmto lenním statkům Fridlandským náležely: 1. Statky
ové, které Waldštejn dšlem od král. fisku za 898.794 zl.,
em od soukromníků za 369.074 zl. l. 1622/33 koupil a až
160.366 zl. zaplatil, dšlem konfiskací Fridlandskou l. 1633
iž statek Grabštejn v summě 117.277 zl.) obdržel, tedy

*) S povolením královským (dle král. relace l. 1623 ve středu po
Voršile — D. Z. 620, E. 26) postoupeny byly Waldštejnovi v manství
práva zemského propuštěny a z desk zemských vymazány jsou statky
: a) Král. listem lenním z dne 5. června 1622 panství Fridland a
chenberg s pustým zámkem Hammerštejnem a příslušenstvím; —
král. listem lenním z dne 9. září 1623 panství a statky: Svijany, Velš,
á a Kuřivody, Hradiště, Klášter, Zásadka, Kocňovice, Nový Zámek,
a, Smrkovice, Zvířetice, Třebňoučoves, Ostromiř, Studénka, Valečov,
kovec, Kostice, Rohozec, Olešnice, Rohoznice, Wartenberg, Poličany
ě, Roven, Měejov, Sedlec, Milčoves, Hrobičany, Poličany Červené,
tinov, Mladějov, Lemberk, Semily, Navarov, Skály, Turnov, Trosky,
mburk, Oulibice, Jičín, Hořice, Dub, Fridštejn, Skály nad Jiserou,
ay a Bezdězí, Vidím, Perštejn, Deštna a Houska (D. Z. 292, M. 13); —
král. listem z dne 5. března 1624 panství a statky: Kopidlno, Bar-
lov, Radeč, Chomutičky, Čistá, Velehrad, Lištná (Slavíkovec) a Tře-
iná Bílá (D. Z. 292, N. 23); — d) král. listem z dne 4. května 1627
ky: Vlčice, Semčice, Hostinné (polovice), Forst, Chotač a Pe-
; — e) l. 1628 statky: Jilemnice, Bělohrad, Sobčice, dvůr Hráde-
Dobrávoda, Vrchlabí, Miletín, Ročov, Lhota Seminova, Čermná
ovice), Zběř, Veselá Vysoká, dvůr Popovice, Vojice, dvůr Volkovský
užan, dvůr ve Vojicích, dvůr a mlýn v Radči, Lukavec, Okrouhly,
astná (Krasa) a polovice města Hostinného (D. Z. 294, F. 29 &
17); — f) l. 1629 panství Staré Hrády a statky Třevač, Skřivany,
enice (ves), Víška, Vinary, Bukovinka, Sloupno, Dráškryje, Žďár,
rechťice, Svojkov, Studenec, Jiloví a dvůr v Češově (D. Z. 295,
26); pak statky Jeřice, Oujezd Svatojanský, Starý Bydžov (18 pod-
ých), Tuř a Hubojedy (D. Z. 296, A. 27); — g) l. 1633 statek Ma-
v, dvůr v Milovicích, dvůr ve Vinarech, dvůr Bilsko, dvůr v Starém
žově, Berzdorf (Bertelsdorf) a Lomnice (D. Z. 298, L. 17).

mýtili a po čas užívání týchž statků kontribuce na ně
ené do důchodů jeho odváděti byli povinni. Byly to ze-
a statky tyto: Albrechtice, Berzdorf, Cerekvice, Čermná,
v, Dobrávoda, Dyštěkryje, Hrádeček (Hradec), Jeřice,
nnice, Jilové, Lhota Semínova, Milevice, Outěchovice
lishorn), Popovice, Samsina, Sobčice, Vinary, dvůr ve
rých, Vojice a Ždár.

Mimo statky komorní (fideikommissní) a lenní právě vy-
é skoupil Waldštejn mnoho jiných statků v jedné summe
007.922 zl., totiž od král. fisku za 1,378.367 zl., a od
romníků za 42.415 zl.; také nabyl statků Smiřických
kommissních v summě 339.511 zl. a Fridlandskou kon-
cí l. 1632 některých statků (zejména Boreč a Lukovce,
ří [Gabhorn], Neydek, Ploskovice, Pičkovice, Soběnice
kava) v summě 247.629 zl. — *Tyto statky všechny prodal*
Waldštejn dědičné neb postoupil sménou za jiné statky v jedné
mé za 2,011.592 zl. Byly to zejména statky tyto: Adrš-
a (viz Bohdanecký Abraham), Oujezdec Veliký (viz Wald-
n Kristian), Kostelec nad Černými lesy s Uhříněvsí, Škvor-
a Chřenici (viz Smiřický), Kosová Hora a Vojkov (viz
m z Říčan), Bašt Velký (viz Zdeněk Smolík), Boreč a Lu-
ce (viz Volf ze Solhauzu), Borovnice a Chocěň (viz Rudol-
llic), Býnice a Nedvězí s dvěma díly města Benešova (viz
uslav Hodějovský), Dětinice (viz Jiří Krínecký), Dobro-
a Pečice a Kríneck (viz Heník z Waldšteina), Dobřenice
Jan Dobřenský), Dobříkov (viz Vilém Dobříkovský), Du-
ec (viz Kristian Waldštejn), Dymokury, Žlunice a Chotě-
(viz Smiřický), Hradiště Heřmanovo a Choustek (viz Al-
cht Pecingar), Heřmanice (viz Jan z Opperstorfu), Hořeňo-
(viz Jan Kordule), Konopiště (viz Bernard Hodějovský),
eň Stará (viz Černous z Černhauzu), Libchava Česká (viz
st. z Bubna), Mískolezy (viz Jan st. Dobřenský), Neydek
avoří (viz Colona z Felsu bratří), Netluky (viz Václav ml.
hyně), Nové Město nad Metují (viz Rudolf Štubenberk),
čany (viz Adam Řepický), Ploškovice, Pičkovice a Sobě-
e (viz Jan Habert z Vřesovic), Radouň (viz Oldřich Kaplír),
dalovice a Nový Ronov (viz Jan Albrecht Krínecký), Sá-
í a Žíželoves (viz Jiří Sádovský), Semín (viz statek ko-
ní Skály), Semčice (viz Jan Přech Třemeský), Telče (viz

Jan Adam z Roupova), Týnec nad Sázavou (viz Adám dějovský), Vamberk (viz Václav Mikuláš Pecingar) a Více (viz Heřman Vilém Pecingar), Vlkava (viz bratři Vlkbergu), Zámorsk (viz Karel Kapoun) a Závřetice (viz z Bubna); též ve vsi Bubnech u Prahy dvůr poplužní s cemi a zahradami, který Waldštejn l. 1623 od hraběte z Fürstenberku roz. z Lobkovic za 20.000 kop míš. též summu trhovou na něm pojistil (D. Z. 141, D. 1623) a mlýn v Ovenci zadním s příslušenstvím, který Waldštejn l. 1624 od Václava Magerle z Solopisk za 5500 kop míš. a Maximilianovi z Waldštejna postoupil.

Z toho všeho jest patrno, že Waldštejn skoupil statků v Čechách od král. fisku za 3,089.901 zl. a od smiřického (počítajíc v to i statky blbého Smiřického) za 2,777.396 zl. tedy dohromady za 5,868.109 zl. rýn.; odečte-li se k této summy trhovému summa 3,977.396 zl. za statky Waldštejna opět prodané (počítajíc v to též statky fideikomisu Smiřického, jakož i statky konfiskací Fridlandskou Waldštejn připadlé v jedné summě 804.417 zl.), zbývá jenom 1,890.296 zl. které Waldštejn sám za statky mu pozůstalé měl zaplatiti a poněvadž na tuto summu dlužen zůstal 950.715 zl. čítajíc v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytčeny platil tedy za všechny statky v Čechách jemu až do jeho smrti náležející jenom 939.998 zl. — A tato summa není tak veliká, aby jí byl Waldštejn zapraviti nemohl svého, zvláště ze statků, kteréž zdědil na Moravě (totiž Lukov a Řimnice) po své manželce své, Lukrecii Kešové z Landeka, l. 1614 zemřelé, jakož i z důchodů vytčených, zvláště ze statků Smiřických, kterých (jakož dokázali při Smiřickém) nabyl zcela řádně a poctivě.

Zároveň z toho souditi lze, že Waldštejn neměl *třebi, nepoctivým způsobem peněz nabývati účastniti se podvodu, jehož se dopustil l. 1623 rašením lehkých (špatných) peněz stříbrné* vosti obviňují Waldštejna nesprávně někteří professor *Dr. Gindely*, beze všech důvodů kládající mínění své bezpochyby na zprávu o smírném bohatství Waldštejnově, dle které statků v Čechách konfiskovaných až do l.

větších a menších statků za summu 7,290.228 zl., a při
 šení knížetství Fridlandského na vévodství (dne 4. ledna
 1623) již měl statků za 20 až 30 millionů zlatých, jak to
 Förster ve svém spisu Wallenstein's Process tvrdí. Avšak
 odporuje i Förstrův seznam všech statků od Waldšteina
 koupěných od léta 1622—1630 skoupených, dle něhož vyná-
 summa trhová za tyto statky jenom 4,946.700 zl.,
 když připadlo za statky od král. fisku koupené 3,407.331 zl.
 statky od soukromníků koupené 1,539.379 zl.; z těchto
 pak i dle Förstra prodal hned Waldštejn většinu ji-
 osobám a podržel jenom 24 panství a statky, které za
 3.896 zl. skoupil, tak že s připočtením knížetství Zahaň-
 o v Slezsku léta 1628 Waldštejnovi postoupeného za
 350 zl. na srážku jeho služného, pak knížetství Hlohov-
 o, náhradou za vévodství Meklenburské Waldštejnovi
 mmě 1,450.000 zl. zastaveného, summa trhová za všechny
 y jemu až do smrti jeho náležející vynášela jenom
 9.746 zl. — Soudí-li však dotčení dějepiscové, zvláště
 Dr. Gindely, na účastenství Waldšteina v onom podvodu
 okolnosti, že Waldštejn mnohé statky l. 1622/3 od král.
 koupené platil lehkými penězi; pak by se musili viniti
 z podvodu všickni, kteří téže doby mnohé statky kon-
 vané také za lehké peníze skoupili, zejména kněžna Po-
 na z Lobkovic, hraběnka Marie Majdalena Trčková, hrabě
 tof Šimon z Thunu a mnozí jiní více. Nepodstatnost ta-
 ho obvinění vysvětluje též z toho, že Waldštejn většinu
 ů takto skoupených opět hned za touže summu trhovou
 v lehké minci prodal. Neboť na ten čas dle cíś. patentů
 ovních z dne 24. září 1622, 2. ledna a 15. května 1623
 en byl každý pod těžkými pokutami (*i trestem na hrdle*)
 ené lehké peníze v úplné jich ceně přijímatí, tak že
 o mincí lehkou se platily i berně, kontribuce a žold vojsku
 15, C. 1/1), také Waldštejn sám na svůj pluk jízdy (1000
 1. 1622 obdržel 527.900 zl. lehkých (špatných) peněz.
 tně platil Waldštejn za statky l. 1621 a po roce 1623
 ené summy trhové dobrou mincí, jak to bylo předepsáno
 účtů následujících jest patrné; mimo to dal císaři ná-
 ou za statky od král. fisku na lehkou minci koupené
 000 zl. rýn. dobrých peněz (čehož mnozí jiní neučinili),

tak že mu císařem listem daným dne 25. února 1625 osvědčena byla hrada za takové statky pro jeho obzvláštní zásluhy 1 minuta. (Archiv místodržitelů. F. 67—²⁸/₂.)

Jak nedůvodné jest také mínění Dra. Gindelyho a jiných dějepisců, že Waldštejn nezaplatil mnoho statků fisku koupených, poznati lze ze zprávy král. účtárny pro morse české dne 22. ledna 1653 o statcích a dlužích král. statků podané. (Archiv místodržitelů. C. 215, F. 5/1.) Zprávy skoupil Waldštejn od král. fisku statků za 3,17 (Dle našeho svrchu vytčeného počtu za 3,089.901 tato summa bylo odvedeno a zapláceno od Waldštejnových účtů úřadu důchodenského do král. důchodenství

L. 1621 dne 21. a 27. června a 18. července:	
a) za <i>stříbrné nádobí</i> od Waldštejna na statky konfiskované k potřebám válečným půjčené, vážíci 1371 hřiven a 8 lotů stříbra (totiž 489 hřiven a 11 lotů stříbra pozlaceného po 28 zl., a 881 hřivnu a 13 lotů stříbra bílého po 24 zl. 30 kr. jednu hřivnu počítajíc) v jedné summě	34.805
b) výlohy na vychování pluku pěšího	27.000
c) na hotových penězích	119.253
L. 1622 dne 4. října: a) výlohy na jeden pluk jízdy (1000 koní)	527.900
b) na hotových penězích větším dílem k zaplacení dluhův a pohledaností vězících na statcích konfiskovaných	274.950
L. 1623: a) na hotových penězích po rozdílných částkách	1,070.227
b) summa trhová za statky bílého Smiřického dne 21. července císaři k potřebám válečným půjčená	70
L. 1624 na hotových penězích k zaplacení pohledaností na statcích konfiskovaných rozdílným věřitelům	14
L. 1625 na hotových dobrých penězích k zaplacení některých věřitelů	23
Sneseno	3,121

Přeneseno . . .	3,128.692 zl. 31 kr.
1628—1631 hotových peněz k rukám kterých věřitelů	45.558 „ 29 „
1632 summa dluhů Waldštejnovi cís. resolucí z dne 16. dubna darovaná, prá na statcích konfiskovaných, od ho koupených, vězela	400.000 „ — „
tedy úhrnem	3,574.251 zl. rýn.

o summy zúčtováno bylo od důchodního Jana Matyáše
ucha 1,824.212 zl. 56 kr. 3 d. a od důchodního Fri-
a z Ramingu 1,750.029 zl. 8 kr. 1 d., tedy úhrnem
.242 zl. 4 kr., tak že dle těchto účtů Waldštejn odvedl
latil o 395.060 zl. více, nežli summa trhová za statky
né vynášela. Ale poněvadž dle dotčené zprávy české
ny od vrchního úřadu berního ze summy 700.000 zl.
Waldšteina l. 1623 císaři půjčené na úrocích 399.993 zl.
r. bylo vyplaceno, ačkoliv půjčka tato od summy za
y povinné byla již odečtena, a tedy tyto úroky Wald-
ovi dány býti neměly; z toho shledala účtárna, že Wald-
za dotčené statky od král. fisku koupené ještě 4933 zl.
n zůstal. — Porovnáme-li však summu trhovou od nás
u na 3,089.901 zl. dokonale sečtenou k summě odvedené
.251 zl., shledáme, že více odvedeno bylo o 484.350 zl.,
i po srážce dotčených úroků přebytek summy od Wald-
a zaplacené vynášel ještě 84.356 zl. 35 kr. — Také dle
n účtů věci té se týkajících odvedl Waldštejn do důcho-
kého úřadu za statky od král. fisku koupené mnohem
než byl povinen, totiž dle jednoho účtu o 1,985.286 zl.
r., dle druhého účtu o 562.586 zl. 55 kr., a dle účtu
o 685.286 zl. 41 kr., avšak v těchto účtech jsou
é chyby a nesprávnosti. (Archiv místodrž. C. 215, lib.
2, fol. 282—286.)

Zbývá ještě vytknouti jmění po Waldštejnovi pozůstalé,
té pak statky Fridlandské, které jakožto léna po meči
ná podle zařízení nápadního, od Waldšteina dne 26.
a 1628 s cís. povolením dne 1. března t. r. učiněného
císaře schváleného, kdyžby Waldštejn žádných synů
ních neměl, připadnouti měly na Maximiliana hraběte
ldšteina, druhého syna Adama z Waldšteina, nejvyššího

purkrabí Českého, tak že tyto statky jakožto fideicommissum i s vévodstvím Zahaňským ve Slezsku při větvi Mačkovské podle zásad prvorozencství měly zůstat, a vedle nich i ty z dne 11. května 1627 neměly býti konfiskovány, i když některý z nápadníků dopustil velezrády. Avšak i ty *komorní vévodství Fridlandského, císař. resolucí z dne 2. srpna 1634 zrušeného*, byly konfiskovány a skoro všechny v summě 3,611.105 zl. vynášející darovány od císaře jezdci, ralům a jiným vyšším důstojníkům, mimo statek Srbský králi Ferdinandovi III. v summě 55.386 zl. darováno panství Nový Zámek s Lipou, v summě 300.000 zl. Waldštejnově Isabelle Kateřině roz. Harrachové za zaslouženosti od císaře postoupený (C 215, F. 5/e.)

Co se pak dotýče *manských statků Fridlandských* manové patentem z dne 6. května 1634 byli vyzváni, aby do čtyř neděl lenní listy své kommissi k lidem hlubů Fridlandských uřízené předložili a se prokázali, jak léna svá obdrželi aneb zaplatili. A poněvadž nařízení málo kteří manové šetřili, vedle císař. resoluce z 13. a 19. dubna 1636 bylo poručeno, aby *veškeré manské statky Fridlandské proti zapravení jisté summy lenní* král. *manského byly propuštěny a v dědictví opět p* z vévodství Fridlandského do předešlých krajů rozděleny tak rozdíl mezi královskými a Fridlandskými lény byl a prokletá památka Fridlanda (*exsecrabilis* me tím dříve byla vymazána a zničena. Za toto Fridlandských manství v dědictví povinni byli manové lenní jistými břemeny a povinnostmi manskými do císař. komory dvorské zaplatiti sedmý díl ceny statku svého; manové pak, na ostatních břemen a povinností manských nebyli zaplatiti desátý díl ceny statku svého. Přes to všech Fridlandských manství (z nichž Milčeves a Jáchym v Jičíně, Pecka a Radim klášteru Kartodických, Véska klášteru Augustiánů v Bělé a Věska klášteru Augustiánů v Lípě od císaře dědičně byly darovány 1635—1642 jenom 46 statků v dědictví ostatní však teprv za let pozdějších, tak že deset statků a dle zprávy úřadu král. lenní

1687 císaři podané, též některé statky manské zůstaly, které držitelé jich při úřadu král. lenním žádných záležitostí investitury a jiné pořádnosti lenní vykonané neměli (C. 215, F. 3/4.) Za dotčené propuštění z léna Fridlandských a manských, za 2,646.185 zl. stojících, jenom od 23. března zaplacená byla do císař. komory dvorské taxa lenní, i s pohledanostmi Waldštejna na některých těch statcích vynášela v jedné summě 171.623 zl.; ostatní taxa ta od císaře byla prominuta. (C. 215, F. 3/4.)

Kromě to dle návrhu král. prokuratora Samuele Albína z 1. března 1634 k ruce císaře ujatý býti měly též všechny *statky a spravedlnosti*, které po emigrantech a exulantech, *kommissi konfiskační Fridlandské* rozsudkem z dne 25. února a 11. února 1634 pro jejich provinění při vpádu saském l. 1631 odsouzených, *Waldštejnovi měly připadnouti* dle *výlohy válečné*. K vyšetření těchto statků císař. komise z dne 21. března 1634 nařízeno bylo dotčené komisi, aby o této konfiskaci v Čechách a Slezsku nařízené dala úplnou zprávu, kteráž pak vedle císař. resoluce z dne 16. února 1634 král. místodržícím k revisi byla odevzdána. (C. 215, F. 3/4.)

K statkům po Waldštejnovi konfiskovaným náležely:

1. *Statky komorní (fideikommissní), k vévodství Fridlandské náležející, v jedné summě za 3,966.491 zl. odhadnuté,*

1. *Panství Fridland a Liberec (Reichenberg, kr. Bolešlavské), které Waldštejn l. 1622 dne 16. července po odsouzení Kristofovi z Redern za 150.000 zl. rýn. koupil (viz poznámka) a od nich statky Bunsendorf a Wustung za 22.000 zl., Neundorf za 20.000 v léno Fridlandské prodal, bez těchto statků lenních darovány byly dědičně vedle císař. resoluce z 4. března a 8. srpna 1634 v summě odhadní 503.516 zl. Fridland s 1075 poddanými za 321.319 zl.; a Liberec s 2.000 poddanými za 182.187 zl. odhadnutý) Matyášovi hraběti z Gallas, císař. radě válečné a general-lieutenantu, jemuž 16. června 1636 do desk jsou vloženy. (C. 215, F. 3/4. — C. 145, D. 13 & 20.)*

2. *Panství Velíš (kr. Jičín.), které Waldštejn dne 22. července 1622 po odsouzeném hraběti Heinrichovi mladším*

Matesovi z Turnu za 96.643 zl. koupil (viz Turn) a pak dvůr *Skaršov* za 3422 zl. v léno Fridlandské pu stateček *Labouň* (dvůr a ves) v summě odhadní 700 leji Jesuitské v Jičíně ke statku Milčevsi postoupil (v leuní). Ostatek panství Velíšského s 435 poddanými, od Waldšteina byl připojen též statek *Mackov* (dvůr a ves Mackov a vsi Plhov a Dražov [Dračov], jak štein l. 1628 od Kateřiny Elbognerové za 7000 zl. D. Z. 143, D. 22) — totiž zámek Velíš na vysoké od kamene vystavěný, vesnice Podhradí (Předhradí V Starý Velíš s kollaturou, Vesce (Vesec), Bukvice, Šti slav (Naclav, Nadoclavy), Chřelina (Křelina), Lhota Čejkovice, Staré město (Místo) s filialním kostelem, (Ostružeh) s kostelem filialním, Holín, Ohaveč, Břechov hořejší, Prachov, Podhradí (Brada), Rybníček, Blata, Hrdanovice (díl), Střelec, Libunec, Lhota Březka, Ninoliče, Lochov dolejší, Ohařice (Oheřice) s dvorem poplužním a kollaturou, Libisice, Česov (Žitěnin), Kostelec s kollaturou, Jičíněves s dvorem ním, Dolany s kostelem filialním, Keteň (díl), Oudrní laturou, Lhota Oudrnická, Chyjice (díl) a Mackov poplužním; dvůr poplužní ve Vokšicích se 4 ohra kobyly, též po 2 kobylištích v Slatinách a Jičíněvsi, 8 rybníků kaprových, 21 rybníků výtažných a 5 p 223 leče lesův, se vším příslušenstvím — odhad 212.493 zl., postoupen byl k správě vedle císa. poruč 27. ledna 1635 *hraběti Henrichovi Šlikovi*, jemuž v resolute z dne 13. a 29. července 1637 za 167.21 prodán a s panstvími Starými Hrady a Ploškovici u juho pohledanosti za služby vojenské v summě 36 beze všech závad dědičně ponechán. (C. 215, F. 1/2 146, B. 29 & 300, B. 22.)

3. *Panství Bělá a Kuřívody* (kr. Boleslav.), kte štein dne 20. srpna 1622 po odsouzeném Bohuchva kovi koupil (viz Berka), pak od panství Bělé state k němu připojený a statek *Kluky* v léno Fridlandské (viz statky lenní). Tato panství odhadnutá za 218 (Bělá za 116.679 zl. a Kuřívody za 99.223 zl.), k ležely zámek a město *Bělá* (Weisswasser) s 3 dvory

i (dvůr při zámku, pak Volarský a Dětelský) a vesnice
 á, Plužná (Plauschney), Březinka, Sudoměř, Kadlín, Bře-
 ice (Zolldorf), Okny (Vokna, Woken), též díl vsi Podolí
 vřar ve vsi Víška, s 278 poddanými; pak tvrz a městečko
Huody (Hühnerwasser) a vsi Ploučnice, Křída, Těšňov, Do-
 ky, Četěnov (Četňov, Zetten), Dechtary, Lesnůky (Les-
 ek, Klein-Lösl), Rokyta horní a dolní, Krupa hořejší a
 olejší, Vystřkov, Židlov (Schiedl) a Jezvá (Jezové, Jeso-
) s 226 poddanými — vedle cíś. resoluce z dne 11. října
 4 postoupeny byly k správě cíś. radě válečné a general-
 ojmistru *Františkovi Marchese de Grana et Caretto, hra-
 s Millesimo*, jemuž cíś. listem z dne 20. května 1639 za
 o věrné služby v summě odhadní 215.903 zl. byly daro-
 y a dědičné postoupeny. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 148,
 6 & 8.) — Vesnice *Víška a Podolí* (díl), které od
 ldštejna k nadání kláštera Augustianů v Bělé l. 1633
 ummě 13.000 zl. byly postoupeny, témuž klášteru vedle
 resoluce z dne 14. dubna 1639 ponechány jsou. (C. 215,
 3/4.)

4. *Panství Nový Zámek* (Neuschloss) s městem *Česká*
a (Böhm. Leipa, kr. Litoměřic.), které Waldštejn dne 7.
 na 1623 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za
 2.282 zl. koupil, a k tomu zámek a čtvrtý díl města Lípy
 1623 po odsouzeném Wolfovi ze Solhauzu za 10.500 zl. při-
 pil (viz Wartenberk a Solhauz), potom se statkem Stolinky
 ůželce své *Isabelle Kateřině roz. z Harrachu* postoupil, před
 však od téhož panství klášteru Augustianů v Lípě nynější
 ek Schönborn, totiž místo *Kleinschlössel*, dvůr Rendiův
 ndls Vorwerk) a vsi Eicha (Klein-Eicha, Aicha) s dvorem
 lužním, Tiefendorf a Schönborn (jinak Schönburg) s vy-
 zením práva honebního v summě 8000 zl. k nadání téhož
 štera dne 12. března 1627 odstoupil. Toto panství za
 9.000 zl. odhadnuté vedle cíś. resoluce z dne 5. června
 16 vдовě po Waldštejnovi pozůstalé, *Isabelle Kateřině roz.*
Harrachové, za všechny její pohledanosti a spravedlnosti na
 tčích Fridlandských, na několik tůn zlata vynášející, dědičné
 z všech závad bylo postoupeno a vedle cíś. resoluce z dne
 července a 16. září 1636 do desk zemských l. 1638 vlo-
 no. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 146, C. 30 & D. 10.)

acinova za 6177 zl. dědičně prodal (C. 215, F. $\frac{7}{16}$), pak r poplužní *Křenov* za 5000 zl. v léno Fridlandské popil (viz léna Fridlandská). — Tato panství s městem Tur- em a vším příslušenstvím s 817 poddanými vedle císa. re- ace z dne 4. února 1635 postoupena byla k správě *Maxi- ianovi hraběti s Waldšteina* náhradou za užívání kontribuce ěřalky, ročních 16.000 zl., jemu v knížetství Fridlandském dešle od Waldšteina udělené, a vedle císa. resoluce z dne ěřezna 1635 témuž dědičně ponechány jsou v summě od- ní 256.219 zl. za jeho služby věrné. (C. 215, F. $\frac{7}{16}$. — Z. 144, Q. 7 & 623, E. 5.)

8. Panství *Kumburk a Oulibice* (kr. Jičín), koupil Wald- a ze statků Smřických za 156.874 zl. rýn., a připojil im statky: a) *Smrkovice a Tuří s Hubojedy* (viz tyto); — *Chomutičky a Radeč* (nyní ves Obora, okr. Nový Bydžov), e a vsi s dvory poplužními, které po Janovi Žlivském abonné od jeho synů a dědiců pro dluhy prodané l. 1623 15.500 kop mš. koupil (D. Z. 141, M. 18. — C. 215, 10), na summu trhovou 10.000 kop m. věřitelům k dskám nským složil, zbytek však dědicům Žlivským dlužen zů- ; — c) *Nevratice*, ves s dvorem poplužním, od panství řického, za 9000 zl. odhadnutou. — Od panství Kumbur- ho však postoupil Waldštejn kolleji jesuitské v Jičíně dle u nadačního z dne 26. prosince 1627 k statku Milčevsi z statky lenní): vesnice Němičoves (Nemyčoves) a Vitině- (Vitiňoves) v summě odhadní 13.626 kop mš.; půl vsi ovovice; dvůr poplužní u města Jičína ležící, předešle Je- ymovi (Jarolím) Bukovskému náležející, v summě odhadní 00 zl. rýn.; vesnice k městu Jičínu předešle náležející, totiž llinu, Březku, Zámezí horní, Doubravice a Peklo. — Po tí panství Kumburského k ruce císaře od téhož panství děleny byly statky *Smrkovice s Radeč a dílem Nevritic*, statek *Tuří* (viz Smrkovice a Tuří).

Ostatek panství *Kumburského a Oulibického*, totiž: pusté nky Kumburk a Bradlec, nový zámek v Jičíně, tvrze Ouli- ce, Dřevénice a Kamenice, město *Jičín**) s domem pan-

*) K městu Jičínu náležely statky: tvrz a ves *Popovice* s dvorem pluzním s 8 osedlými, 2 rybníky a lesem, odhadnuté za 9122 kop mš.; ěr poplužní *Cidlina* a vsi *Cidlina* s mlýnem, Břeska, Peklo, Zámezí

vižené, též vdově pojištěno bylo dle návrhu komory české dne 28. února 1671 toliko 1187 kop dobrých peněz a na ocích zadržalých 3338 kop, tedy v jedné summě 4525 kop mš. (C. 215, Z. 10.)

9. *Panství Hořice* koupil Waldštejn l. 1623 ze statků hořických za 49.499 kop mš. (57.749 zl. rýn.) a připojil k němuž panství statky: a) *Oujezd Zylvarův*, který s Kopidlno od Marie Majdaleny hraběnky Trčkové l. 1624 v summě odhadní 10.000 zl. od panství Smidarského směnou za jiné statky obdržel (D. Z. 141, M. 14. — Viz Kopidlno); — b) *Oujezd Svatojanský*, totiž podací kostela sv. Jana v Oujezdě, též Novévsi u Hořic s lidmi poddanými z vesnic k též faře příslušnými, s platy, s krámem masným, krémami, mlýnem, rybníky a rybníky, jak to Waldštejn l. 1628 od Bořivoje nejvyššího Bořka Napoliského ze Zachrašťan za 3700 kop mš. koupil a na summu trhovou 3500 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143, M. 18); pak díl téhož statku od Marianny Jestřibské za 1000 zl. koupený; — c) *Třebovčice*, tvrz a ves s dvorem pozemním i se vsí Černůtky dolní, jak to Waldštejn po Václavovi Zárubovi z Hustiřan v summě odhadní 21.353 kopy m. obdržel (viz Záruba); — d) *Vostroměř*, tvrz a ves s dvorem pozemním, jak to Waldštejn po odsouzeném Václavovi Vostroměřském z Rokytníka dne 13. ledna 1623 za 9958 zl. koupil (viz Vostroměřský); — e) *Ves Doubrava*, kterou Waldštejn od statku Žiželovsi Marii Majdaleně Trčkové směnou koupeného sobě v summě 2000 zl. vyhradil (viz Kopidlno); — f) *Některé lesy* od statku Bělohradského v summě 6000 zl. odhadné (viz statek lenní Bělohrad). — Od téhož panství hořického přenesl Waldštejn statek *Nevratice* k panství Kumburskému (viz Kumburk); pak prodal v léno Fridlandské statky *Holovousy* a *Hradištke* za 23.333 zl., *Libenice* a *Lhotu Šárovskou* za 3000 zl. a dvůr *Lhotu Šárovcovu* za 4083 zl. mš. (viz statky lenní Fridlandské).

Po smrti Waldštejnově ostatek panství Hořického — totiž tvrz v Hořicích a *Vostroměř*, městečka Hořice a Mlázovice, Chvalina, Milovice (díl), Břístany, Pšanky, Kanice, Petrovice, Bašnice, Sukorady (Cukorady), *Oujezd Zylvarův*, *Vostroměř* (díl), *Lhota Šárovcovu*, *Libín*, *Mezihoří*, *Tikov*, *Doubrava*, *Oujezd Svatojanský* a *Dobeš* (díl) s 192 osedlými,

postoupen byl k správě cíś. plukovníku *Janovi Ludvíkovi* *z Isolano*, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 5. července 1636 za jeho služby vojenské a zapravení jednoměsíčního platu pro jeho pluk dědičně byl darován i se spravedlností, kterou sobě vyhradil Waldštejn při statecích lenních svrchu uvedených. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 145, F. 14.)

11. Panství *Doksy (Hirschberg)*, *Bezdězí (Bösig)*, *Berštein (Perstein)* a *Deštno (Tösch)* koupil Waldštejn l. 1623 za jinou statku od Adama z Waldšteina (viz Václav Hájek z Libčova) a díl statku Bezdězí v summě odhadní 36.000 zl. rýn. nejvyššímu klášteru Augustiánů dle nadání z dne 12. března 1627 postoupil. — Po smrti Waldšteina panství *Doksy s Beršteinem a Deštnem* — totiž zámek Doksy, tvrz Berštein Nový, stateček Doksy a Dubá (Dauba), vsi Obora pod Stavem (Oborn), Tachov (Tacha), Luka (Luky, Luken), Bezdětice (Berštein-Bösig), Starý Kalek a Nový Kalek (Kalka, Skalka, Luken), Domašice, Tuhaneček (Tuhanzel), Tuhaneček (Tuhos), Pavlička (Pavlička), Dubová Hora hoření (Ober-Eichberg), Horka (Horky), Nedamov (Nedam), Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Vrchhoben), Deštno (Dešno), Zakšín (Sakschen), Lhota (Welsh), Dubová Hora dolejší (Unter-Eichberg), Zatejny (Zatejny, Sattay), Vosnalice (Osinalice), Březinka (zašlá ves u Nedamova) a Brodek, s 653 osedlými, 8 dvory poplužními a s jiným příslušenstvím — vedle cíś. resoluce z dne 14. října 1634 cíś. plukovníku *sv. pánu Waltrovi Buttlerovi* na srážku k odměny 200.000 zl. rýn., jemu vykázané za jeho obzvláštní zásluhy a zručnost při exsekuci Fridlandské v Chebu s nasažením života vlastního dokázanou, bylo postoupeno a vdově Anně Marie, roz. purkrabince z Donína, a dědicům jejím vedle cíś. resoluce z dne 6. března 1638 cíś. dekretem z dne 17. března t. r. v summě odhadní 225 843 zl. vyhrazením hor stříbrných a dole kovových dědičně požíváno tím způsobem, aby vdova dotčená povinna byla mimo zapravení jednoměsíčního platu pro pluk Buttlerovský, též k obživce ze summy odhadní, 25.843 zl. vynášející, plukovníku *Robertovi Geraldinovi* na srážku odměny 30.000 zl. a dle hotových peněz zaplatiti aneb statky od panství *Doksy* nahraditi. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 146, F. 29 & 30.) — Za tuto pohledanost vedle cíś. resoluce z dne 6.

a *Oujesdem Zylvarovým* od paní Marie Majdaleny Trčkové*) (dle smlouvy v pondělí po obrácení Pavla léta 1624) koupou za panství Nové město nad Metují a statky Žiželoves, Heřmanice, Vamberk, Vlčkovice (Wölfsdorf), Hradiště stufkovo (Gradlic), Aderspach, Miškolezy, Libchavu českou a Dubenec, k nimž jemu Trčková přidala 100.000 kop a 17.917 zl. úroků; mimo to vyhradil si Waldštejn ves Bravu od statku Žiželovsi (D. Z. 141, M. 14); potom statek *Oujesd Zylvarův* připojil k panství Hořickému, pak pak *Bartoušov*, jakož i statek *Bílsko*, k panství Konojmu připojený, v léno Fridlandské prodal (viz statky 1).

Ostatek panství Kopidlno — totiž zámek a městečko Konojmo a vsi Cholenice, Běchary, Vrsce (Wrsec), Slavhostice, Židovice, Budčeves (Bučoves), Pše (Pšoves), Mlýnec a Žitětín (Zitetinek, zaniklá) s 196 osedlými, 5 dvorů poplužních, 8 rybníků na kapry (zejména Nečas, Kamenický, Zrcadlo, Kamenický, Bučovský, Kojetín, Městský a Bartoušovský), 7 rybníků potěrních a 24 rybníky výtažní, i s jiným příslušenstvím — po smrti Waldštejna za 125.588 zl. odhadnutý, vedle resoluce z dne 28. února 1635 a 11. března 1636 císařským dekretem z dne 2. ledna 1638 darován a dědičně postoupen byl za 100.000 zl. císařské radě dvorské a praesidentu komory *Sigismundovi Ludvíkovi hraběti s Dietrichštejna* za jeho pohlednost 80.000 zl. z císařské milosti jemu vykázaných i s jednolátkovým platem náležejícím pluku jeho bratra zemřelého, vojenského V. Jana Baltasara; ostatních 20.000 zl., které jemu zůstatkem panství klášteru Kartouzskému ve Valdicích k fundaci byly vykázaný, povinen byl Dietrichštejn na 5% zúročiti (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 151, Y. 15 & 23.) — Dietrichštejn pak toto panství Henrichovi hraběti Šlikovi směnou koupil.

*) Statek *Kopidlno* — tvrz a městečko Kopidlno s dvorem poplužním a pivovárem, vsi Vrsce, Pše s dvorem poplužním, Slavhostice s dvořem poplužním, Židovice, Bučoves (Budčeves, díl), Mlýnec s dvorem poplužním a Běchary s dvorem poplužním, se vším příslušenstvím — od l. 1614 Baltasar Robmhap ze Suché (jehož otec Krištof též statek koupil od Jana Hangvice koupil — D. Z. 67, A. 6) Janovi Rudolfovi z Dobrušky, který, vyplativ manželce Robmhapové Elišce, roz. z Dobrušky, 100 kop míš. jí odkázaných, l. 1616 v statek ten se uvázal a jej l. 1624 manželce své Marii Majdalence postoupil. (D. Z. 137, D. 4 & 6.)

vesnice Vrchlabí, Ždár, Lhota Zahajská, Kněžice, Kun-
 Lanov a Hořejší Branná (jak dva díly toho panství
 lům svým l. 1602 za 2000 kop gr. česk. Vilém Miřkovský
 opčic prikoupil, D. Z. 131, H. 23) — koupil Waldštejn
 4. března 1624 od Viléma Miřkovského z Tropčic za
 000 kop mš. (128.333 zl. rýn.) s tou výminkou, že Miř-
 ký aneb jeho dědicové až do úplného zaplacení zbytku
 myrbové 90.000 kop mš. v držení a užívání téhož pan-
 ťstati měli. (D. Z. 141, M. 23.) Avšak po smrti Miř-
 kého ujal se Waldštejn tohoto panství, přenesl je léta
 v léno a postoupil l. 1629 *dceraám po Miřkovském* po-
 alým na místě dotčených 90.000 kop mš. jim dlužných
 statky za léna Fridlandská, totiž: *Rozíně Zylvarové* statky
uhly (Wokraulik) a díl *Bělohradu* za 25.316 zl., *Kate-*
hraběnce z Waldšteina statek *Miletínek* od statku Bělo-
 u za 19.216 zl. a *Alšbětě Štosové* statky *Holovousy* a
liško za 23.333 zl. (viz léna Fridlandská), na které však
 ené dcery Miřkovského povinnosti manské nikdy nevy-
 yly, poněvadž panství Vrchlabí proti vůli jejich od Wald-
 a bylo uято.

Po smrti Waldšteina panství Vrchlabské, k němuž zámek
 stečko Vrchlabí, horní městečko Schwarzenenthal, vsi Vrch-
 Lanov (Langenau), Neudorf, Kunčice (Pelzdorf, Perls-
 a Kněžice (Schreibendorf) s 625 poddanými, dvory po-
 ámi, s oborami, lesy, rybníky, mlýny, potoky a hamry
 en čas náležely, za 202.524 zl. rýn. odhadnuté, vedle cí-
 luce z dne 11. října 1634 k správě postoupeno bylo cí-
 válečné a general-stražmistru *Rudolfovi svob. pánu*
rcinu (Morsin), jemuž cí-
 listem z dne 1. prosince
 a 22. ledna 1636 na srážku cí-
 odměny v 100.000 zl.
 vykázané a za jeho služby vojenské dědičně bylo daro-
 (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 145, J. 25.)

16. Statek *Veselé vysoké* (Hoch-Wesely, kr. Jičín, okr.
 ov) — tvrz a městečko Veselé s dvorem poplužním a
 ice Lhota Veselská a Veležice s příslušenstvím — koupil
 dštejn l. 1627 od bratří Bořků Dohalských z Dohalic za
 00 kop mš. (viz Jan Bedřich Dohalský). Tento statek
 mrti Waldšteina se statkem Zběří za 76.247 zl. odhad-
 vedle cí-
 resoluce z dne 30. ledna 1635 postoupen

leny a kolleji jesuitské v Jičíně proti zaplacení dotčených 100 kop vedle cí.s. resoluce z dne 14. června 1635 dě-
 jsou postoupeny. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 300, P. 27.)

19. Panství *Staré hrady* (Stará, Altenburg, kr. Jičín, Kopidlno) a statek *Třevač* (Střevač) koupil Waldštejn 28 dne 21. června od Benigny Kateřiny z Lobkovic za 130.000 kop mš. (D. Z. 143, C. 15 & 295, E. 18.)

Panství — totiž zámek Staré, tvrz a městečko Třevač s kollaturou, město Libaň s kollaturou, vesnice Stará s kollaturou, Sedliště na dolích, Važice, Řmenín, Lično, Kříšenec (Kříšenec, zašlá ves u Záhub) s kostelem filiálním, Psalnice s filial. kostely, Křešice, Ounětice, Drahorazice s kollaturou a filial. kostelem, s 206 poddanými s 5 dvory; pět dvorů poplužních, zejména Staré, Milkovice, Kolnice (Cholenice) a Třevač s 8 ohradami pro ko-
 a hřibata; 2 hřebárny v Staré a Milkovicích; 5 mlýnů, v Staré se čtverým složením a o 4 stupách, pak Zlivský, Čeký, Třevačský a Dolký po dvojím složení a 2 stupách; 21 rybníků kaprových s 908 kopami násady, 21 rybníků vý-
 s 606 kop. násady a 4 rybníky potěrní; bažantnice v Kruzích, lesy a jiné příslušenství — po smrti Wald-
 za 166.727 zl. rýn. odhadnuté, vedle cí.s. poručení 27. ledna 1635 k správě postoupeno bylo *Henrichovi Šlikovi*, jemuž vedle cí.s. resoluce z dne 29. července za 120.179 zl. rýn. bylo prodáno a s panstvími Velíš-
 a Ploskovicým za jeho zadržalou službu vojenskou 363.915 zl. dědičně bez všech závad odevzdáno. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 146, B. 25 & 300, B. 16.)

20. Panství *Smidary* (kr. Jičín, okr. Bydžov) koupil Waldštejn l. 1629 se statkem *Domaslavice* od Marie Majda-
 Trčkové (viz Jan Zylvar) za 100.000 kop m., na kterouž toliko 30.000 kop zaplatil a na zbytek 70.000 kop 1632 Trčkové postoupil statky Boreč a Lukovec (viz Wolf Olhauzu). K těmž panství připojil Waldštejn statky: *Křivany* (Skřivany) — tvrz a ves Křivany s dvorem po-
 m, dvůr poplužní Mstihněv a vsi Mystěves, Podoliby a Vyčilyce s příslušenstvím — který léta 1628 od Křištofa Ma Sommerfelda z Tumnice za 58.333 zl. rýn. koupil, a na tuto summu 56.000 zl. dlužen zůstal (D. Z. 143,

e Zdislava Hrzaňa, jemuž milost od císaře byla udělena.
(C. 215, F. 3/4.)

22. Panství *Kost*, k němuž náležel zámek Kost s dvorem
lužním řečeným Sementin v Sobotce, město Sobotka s před-
stím a podacím kostelním, vsi celé Březno, Čadalovice
(ajovice), Staňkova Lhota, Špúšov (Spíšová), Kdanice,
k s podacím kostelním, *Proseč* ves pustá k osadě Osecké
žející, Vesce (Vesec), Nepřibice (Nepřívěce) s podacím
, Steblovice, Libošovice s pod. kost., Lhota Rytířova, Lhota
á, Dobšice, Meziluzí, Strěhom (Stríhom), Malechovice (díl),
kov (díl), Lavice, Rokytňany Veliké a Malé, Osenice (díl),
ta Mackova (pustá), Lhota Želenecká (díl), Skuřina; mě-
ko Bousov Dolejší s podacím kostel., vsi Lhota Zahumní
uminní), Řítonice s podacím kostelním, Oujezd (díl),
ice (díl), Bukovina, Nednebož (Nednebohy, díl), Spařence,
kvartice s podacím kostelním, Rakov (díl), Mrchojedy
, Leština (díl) a Přechvoje (Příchvoje), se vším příslu-
stvím, jakž polovici toho panství se statkem *Trosky* léta
6 Barbora z Biberšteina, manželka Viléma Trčky z Lípy,
strýci svém Křištofovi z Bibršteina za 10.750 kop gr.
ých prodala Křištofovi z Lobkovic (D. Z. 12, D. 24)
ý pak l. 1558 od téhož panství statek *Trosky* Jindřichovi
Smřic odprodal (viz Smřický). — Toto panství koupil
dštejn l. 1632 za 150.000 kop míš. (175.000 zl. rýn.) od
ny *Polyzeny z Lobkovic*, složiv na summu trhovou toliko
000 kop. Proto toto panství s 651 poddanými po smrti
dšteina, jemuž do desk zemských ještě nebylo vloženo,
již bylo od král. komory uято a za 222.088 zl. rýn. od-
nuto, vedle cíś. resoluce z dne 24. března 1635 opět po-
upeno bylo dotčené kněžné z Lobkovic. (C. 215, F. 3/4.)

23. Panství *Mimoň* (Niemes, kr. Boleslav.) se statkem
ínem obdržel Waldštejn konfiskací Fridlandskou vedle
resoluce z dne 18. května 1633 v summě odhadní 39.878
o míš. na srážku výloh válečných. Toto panství (jehož
sah jest vytčen při Janovi Myllnerovi z Mylhauzu) po
rti Waldšteina konfiskované a za 117.064 zl. odhadnuté,
le cíś. resoluce z dne 5. srpna a 10. října 1635 navraceno
o l. 1636 s vyhrazením kollatur vdově po *Janovi Zeidle-*
i (jinak Hoffmannovi) pozůstalé, Majdaleně roz. z Hirs-

27 na 30 let za 149.020 zl. rýn. císař. plukovníku *Danielovi Hebronovi*, který na summu dotčenou jenom 60.000 zl. složil výbytek na výlohách válečných sobě porazil; po 30 letech však Hebron statek ten opět postoupiti Waldštejnovi a jeho dědicům za summu zástavní. Po smrti Waldštejna zůstal Hebron v držení téhož statku, který po jeho smrti zůstal po něm pozůstalá l. 1638 hraběti *Jakubovi Weiherovi* (eiger) postoupila, jemuž v summě odhadní 79.519 zl. rýn. císař. resoluce z dne 20. října 1650 bez všech závad dědičně byl zanechán. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 150, G. 7.)

3. Statek *Grabštejn* (Grafeustein, kr. Boleslav) obdržel Waldštejn konfiskací Fridlandskou ze statků Davida Jindřicha zouse z Černhauzu vedle císař. resoluce z dne 15. dubna 1632 na výlohy válečné a postoupil jej dne 18. května 1633 císař. povolením z dne 9. července 1633 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* v summě odhadní 117.277 zl. rýn. na srážku pohledaností a proti zaplacení dluhů na témž statku a dle. Tento statek po smrti Waldšteina vedle císař. resoluce z dne 28. června 1638 dědičně postoupen byl z milosti císaře všech závad a dluhů *Maximilianovi z Waldšteina* za jeho pohledanosti Fridlandské. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 144, Q. 7 a 22, E. 12.) Avšak vedle císař. poručení z dne 9. srpna 1638 navrácen byl statek Grabštejn Davidovi Jindřichovi z Černhauzu, a Maximilianovi Waldštejnovi náhradou za něj byl statek Milotice na Moravě po Žampachovi z Potenau v summě 47.000 zl. a císař. pojištění na 72.277 zl. a na srážku této summy postoupen mu byl palác po Albrechtovi Waldšteina v summě 50.000 zl. rýn. (C. 215, F. 5/10. & T. 18. — též Černous z Černhauzu.)

4. Statek *Dub Starý* (Alt-Aicha) — dvůr poplužní Dub Starý a vesnice Modlibohov (Nudelbaum), Roztání (Rostein), Blatná, Vesce hořejší a Jiříčkov — který Waldštejn od panství císař. Českého dne 15. července 1624 za hotových 15.718 zl. kr. v léno prodal plukovníkovi *Caesarovi Gillovi* (*Jonghen de Hungaria*), jemuž po smrti Waldšteina též statek od císaře dědičně byl s jistými povinnostmi, držiteli panství Dubského dne 5. srpna 1636 vyhrazenými (D. Z. 145, F. 14), a potom císař. resoluce z dne 6. března 1663 podplukovníku *Franzovi Jonghen de Hungaria* proti zaplacení sedmého dílu

za 8578 zl. rýn. peněz šacovních, kteréž mu na jeho něm byly poraženy. St. Julian prodal potom dotčené statky *Adamovi z Lamboy*, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 5. března 1623 v desky zemské byly vloženy. (C. 215, F. 3/4.)

7. Statek *Bílsko* (kr. Jičín), tvrz a ves, koupil Waldštejn dne 16. června 1629 od Jindřicha Materny z Květnice za 7000 zl. rýn., zůstal na něm dlužen rozdílným věřitelům 3 zl. jistin i s úroky, a postoupil jej v léno Fridlandské komuře 7000 zl. dne 20. března 1630 doktoru práv *Adamovi Nepfenovi* (*Nepfen*). Po smrti Waldštejna ujat byl tento statek král. komouř a se statkem *Kluky* vedle cíś. resoluce z dne 2. května 1636 postoupen byl dědičně cíś. podplukovníku *Janovi Müllerovi ze Zlaté Koruny* (*von Goldenkron*) nákladem za jeho pohledanosti vojenské proti zaplacení 2400 zl. rýn., synovi dotčeného Neffa z téhož statku náležejících. (D. Z. 145, G. 21.) Pohledanost Albrechta Robmhapa, v summě 1000 zl. rýn. na téměř statku vězící a l. 1638 bez úroků cíś. komouřem pojištěná, synům Robmhapovým Ferdinandovi Arnoštovi a Karlovi cíś. resolucí z dne 8. listopadu 1641 a 9. listopadu 1653 při komouře české byla vykázána. (C. 215, C. 1/10.)

8. Ves *Borovnička* (Klein-Borowic, kr. Jičín, dom. Stupelec), kterou Waldštejn od statku Hostinného v summě odhadní 1540 zl. rýn. dne 6. března 1627 svému sekretáři *Janovi Grafovi z Ehrenfeldu* v léno dědičné daroval, vedle cíś. resoluce z dne 8. července 1638 z manství byla propuštěna 1642 *Jiřímu Jetřichovi Grodeckému z Grodec*, který ji od Waldštejna za 1000 zl. rýn. koupil. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 147, H. 29.)

9. Statky *Branná a Štěpanice* (kr. Jičín, dom. Jilemnice) držel Waldštejn od císaře po Václavovi Zárubovi z Hustiřan dne 18. ledna 1628 za pětinu summy odhadní (47.994 kop míš.), zůstal však dlužen dědicům Záruby 15.000 kop míš. (Záruba); potom daroval v dědičné léno Fridlandské tyto statky se statky Lomnicí a Kalnou dne 6. listopadu 1632 plukovníku *Otovi Fridrichovi hraběti z Harrachu*, jemuž vedle cíś. resoluce z dne 5. května 1638 se statkem Vlkavou z manství byly propuštěny proti zaplacení dluhů na nich vězících. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 148, C. 1.)

10. Statky *Bunsendorf a Wustung* prodal Waldštejn od manství Fridlandského dne 17. června 1624 za hotových

22.000 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské s obyčejným brazením plukovníku *Petrovi Antonínovi Lamotte*, a je l. 1627 jeho vdově Gertrudě, kteréž po smrti W. proti složení desátého dflu summy trhové dne 9. května z manství byly propuštěny a potom vedle císař. resoluce 6. března 1663 paní *Marii Majdaleně Putroni*, rozené tově, po zaplacení sedmého dflu dotčené summy trhové v dědictví přeneseny. (C. 215, F. 5/.)

11. *Díl panství Dubu Českého*, totiž šest vesnic, Bohdánkov, Kohoutovice, Žďárek (Scharing), Vesce (Unter-Wesec), Petrašovice a Kocourov, prodal Waldštejn 4. března 1624 za 8196 zl. rýn. v dědičné léno Fridlandské *Augustinovi Morando*, který též statek přenechal *Kunašovi z Lukavec*, jemuž l. 1627 od Waldštejna léno bylo právo jej odkázati. (C. 215, F. 5/.)

12. *Díl panství Dubu Českého*, sedm vesnic o 1000 (řečený též Oberdörfel, Siebendörfel, Sieben Oberdorf, totiž Vesce za horami (Dörfel), Záskalí, Dlouhý Most (Dorffbruck), Jeřmanice, Javorník (Jaberlich), Šimonovice (Simonndorf) a Vratislavice (Maffersdorf), které *Jelřich Štarn* nucením Waldštejnovi k panství Dubskému postoupil Waldštejn dne 6. května 1624 v léno Fridlandské za 7000 zl. rýn. *Jakubovi Reinhartovi Heustero* l. 1627 udělil i právo jej odkázati.

Tento statek jakož i statek *Neundorf* (Neudorf, berec), který Waldštejn od panství Libereckého též *Heustero*vi za 20.000 kop m. v léno Fridlandské prodal, v roce 1663 resoluce z dne 24. ledna a 6. března 1663 dědicům W. totiž jeho sestrám *Žofii Kateřině Niklové (Nickel)* a *Barbore Pachtové*, po zaplacení desátého dflu dotčených summy trhové, 3333 zl. rýn. vynášejícího, z manství v dědictví přeneseny. (C. 215, F. 5/., — D. Z. 145, F. 14.)

13. Statek *Domaslavice* (Domaslovice, dom. Dub, totiž vesnice Domaslavice, Javorník, Rašovec (Rašoschen), Padouchov, Bystrá a Proseč, prodal Waldštejn panství Dubu Českého dne 6. března 1628 za 10.000 zl. rýn. *Pavlovi Cornazani* a jeho manželce Anně s Fridlandské jenom po meči dědičné a slevil

000 zl. ze summy trhové. Po smrti Waldšteina statek ten nechal byl vdově *Anně Susanně Carnasani*, po jejíž smrti dědičně postoupen byl *Janovi Ludvíkovi z Isolano* k panství Dubu Českému. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 145, F. 14.)

14. Statek *Domaslavice* (Domaslavice, dom. Holovousy) koupil Waldštejn l. 1629 s panstvím Smidarským od Marie Jindaleny Trčkové (viz Jan Zylvar) a připojil od něho ves Hvezd Zylvarův s dvorem poplužním k panství Hořickému; dom díl téhož statku, totiž dvůr poplužní a ves Domoslavice s poli k chalupě Bučenské ve vsi Vyželci náležitými a rybníky (zejména Královským, Sokolovským, Zlodějičkou, Čechovým, Doubským a Durdičkou), dne 13. září 1632 dal za dědičné léno Fridlandské v summě 10.000 zl. rýn. *Kristiánovi de Jacobo*, jemuž po smrti Waldšteina vedle císařské resoluce z dne 11. září 1638 s prominutím lenní taxy šacovní panství v dědictví byl přenesen. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 146, F. 21.) — Důl pak téhož statku darován byl od Waldšteina jeho podplukovníku *Kristianovi z Schafhurtu*, jemuž vedle císařské resoluce z dne 13. dubna 1636 z manství byl propuštěn. — Nečechně vsi Vyželce (Vyželes, zanikla), Liskovice a Šaplava s dvorem, od téhož statku k panství Smidarskému připojené, po smrti Waldšteina postoupeny byly plukovníku *Janovi Gorovovi*. (C. 215, F. 5/2.)

15. Statek *Druscov* (Drausendorf, dom. Mimoň) prodal Waldštejn od panství Dubu Českého l. 1627 v léno Fridlandské za 15.691 zl. rýn. *Kristianovi hraběti z Waldšteina*, jemuž též od panství Skal dvůr poplužní *Chřenový* (Křenov) v summě 5000 zl. rýn. v léno postoupil. Tyto oba statky po smrti Waldšteina vedle císařské resoluce z dne 21. dubna 1636 přeneseny na Kristianovi z Waldšteina dne 7. května t. r. z manství v dědictví jsou přeneseny. (Viz Kristian Waldštejn. — D. Z. 145, C. 30 & 622, J. 4.)

16. Statek *Forst* — tvrz a ves Forst s dvorem poplužním a vsi Lanterwasser, Javorník (Mohren) a Helfendorf s příslušenstvím — postoupil Waldštejn od panství Hostiněvského dne 8. května 1624 v dědičné léno Fridlandské s vyhrazením kollatur, práva várečného a honby za 16.750 zl. *Majdaleně Mičanové*, předešle vdově po Janovi Kristianovi z Waldšteina, kteréž po smrti Waldšteina též statek byl

19. Statky *Holovousy a Hradištko* (kr. Jičín, okr. Hořovice) — tvrz a ves Holovousy, vsi Chloumek (Chlomek), Chořovice, Hradištko (zašlá ves u Ostroměře) a 10 osedlých Ostroměří s příslušenstvím — postoupil Waldštejn od paní Hořického dne 15. června 1629 za 23.333 zl. rýn. v léno ličné paní *Alžbětě Štosové*, roz. *Miřkovské*, za její otcovský díl na panství Vrchlabském. Tato však nepřijala nikdy povinnosti manské na týž statek, za jehož ponechání v dědictví s prominutím lenní quoty manské její dědicové, *Jinich Otto Štos* a po jeho smrti *hrabě Walter a Leslie* léta 1649 žádali. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 312, B. 13.)

20. Statky *Zásadku a Kocňovice* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn l. 1622 s jinými statky po odsouzeném Václavovi Budovci z Budova (viz Budovec) a prodal Zásadku dne 6. června 1627 za 50.721 zl. a Kocňovice dne 6. března 1628 za 12.000 zl. rýn. v dědičná léna Fridlandská (s vyhrazením mlatur, obilí úročného, práva várečného a honby na zvěř okou) plukovníku *Janovi Ludvíkovi Isolano*, po němž tyto statky připadly na *Jeronyma de Clary*, jehož dědicům vedle císařské resoluce z dne 22. června 1664 za 3000 zl. lenních peněz šacovních z manství v dědictví byly uvedeny. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 466, B. 9.)

21. Statek *Choteč* (kr. Jičín, dom. Radím), tvrz a ves Choteč a vsi Valdov a Karlov s příslušenstvím, koupil Waldštejn l. 1624 od Davida Jindřicha z Černhauzu za hotových 3666 zl. 40 kr., a postoupil jej dne 4. července 1624 za 3666 zl. 40 kr. summu v dědičné léno Fridlandské *Janovi Jezberovskému a Olivé Hory*, jemuž tento statek vedle císařské resoluce z dne 13. srpna 1639 proti složení sedmého dílu dotčené summy trhové, 3666 zl. 40 kr. lenních peněz šacovních, manství byl propuštěn a za svobodné a zpupné dědictví do dědictví vložen. (C. 215, F. 5/4. — D. Z. 147, A. 6.)

22. Statek *Chrastná* (Krasná, Krassa, kr. Boleslav, dom. Hertenberk) koupil Waldštejn l. 1627 po Jindřichovi Blekovi z Outěchovic za 10.611 kop m. (viz Blekta) a postoupil jej od panství Dubu Českého v dědičné léno Fridlandské dne 6. března 1628 *Wolfovi Ladislavovi Šlejnicovi* za 12.380 zl. rýn., z kteréž summy jemu a jeho manželce Ludmile roz. *Plzecké* 10.000 zl. daroval. Po smrti Waldštejna ponechán

4 k užívání kolleji jesuitské v Jičíně. (Viz Kumburk Velš.)

35. Statky *Miřejov a Sedlec* (kr. Jičín), které Waldštejn odsouzeným Janovi starším Bukovským z Hustiřan l. 1623 14.219 zl. koupil (viz Bukovský), též statek *Poličany bílé*, rý l. 1623 po odsouzeném Jiřím z Waldšteina za 10.458 zl. pí obdržel, postoupeny byly dne 28. listopadu 1624 v léno ičíně za 26.000 zl. *Engelburce Zárubové z Hustiřan*, která mu trhovou v osmi letech zaplatiti měla. Zárubová popila léta 1637 dotčené statky, na kteréž Waldštejnovi 0 zl. dlužna zůstala, za 26.000 zl. svému zetovi *Jiřímu Michovi Grodeckému z Grodec*, jemuž vedle cís. resoluce e 8. března 1638 proti složení quoty manské v dědictví y uvedeny. Grodeckého dcera Majdalena Andělína Kotu- ká prodala tyže statky l. 1657 za 26.000 zl. manželu nu Křištofovi Ferdinandovi Kotulínskému z Kotulína a ěkovic. K těmto statkům náležela tvrz Bšlopoličanská vorem poplužním, též dvorce poplužní Miřejovsky, Se- cký a Třebihošťský, vesničky Bílé Poličany (díl), Miřejov edlice (Sedlec), ves Třebihošť, vesničky Lonžov (Lanžov, Trotina (díl), Řečice (díl), Zvičina, Ouhlejov, Zdobín obeň) a Hoření Dechtov (Dehtov, díl) s rybníčky, mlýnci, a vším příslušenstvím. (C. 215, F. 3/4 — D. Z. 300, 7; 311, F. 29 & 147, H. 30. — D. dv. 71, f. 18 & 58.)

36. Statek *Mladějov* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn po ouzeném Konradovi Donínovi purkrabím z Donína l. 1623 425 kop mš. (viz Donín) a prodal jej v léno dědičné dne března 1627 za hotových 9922 zl. rýn. *Janovi Albrechtovi atovi*, který týž statek *Jaroslavovi Stosovi* postoupil. Vedle resoluce z dne 28. srpna 1638 statek Mladějov se statkem řišovem v dědictví uveden byl *Majdaleně Stosové*, roz. yňové, s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215, /4. — D. Z. 466, C. 23.)

37. Statek *Navarov* (kr. Boleslav) — zámek Navarov vorem poplužním a dvěma mlýny, vsi Zásada, Olešnice é (Golden-Oels), Loužnice, Haratice, Bratříkov, Bohdalo- , Držkov, Lhota, Plavy a Stanov s příslušenstvím — koupil dštejn ze statků Smiřických (viz Smiřický) a postoupil ne 11. března 1624 *Kristianovi z Waldšteina* za 18.601 zl.,

které hotovými penězi měly býti zaplacený. Což když se nestalo, prodal Waldštejn dne 8. března 1627 v lén statek Navarov (připojiv k němu ostatní vesnice k němu ležící, zejména Jeseny, Roztoky, Helkovice, Škodovnice, horskou, Jilové, Vlastiboř a Bohuňovsko, a v lén k panství Semilskému kollatury, právo váreční a horní (vysokou) za hotových 30.000 zl. rýn. paní *Gertruda Schifflbergu*, roz. z Schiffelbergu, kteréž léta 1653 týž statok v dědictví byl uveden. (C. 215, F. 5/6. — D. Z. 151, Y. 16.)

38. Statek *Nudvojovice* (Nedvojovice, kr. Boleslavský, Turnov), dvůr poplužní a ves Nudvojovice a vsi Modřišice, prodal Waldštejn od statku Svijan dne 1624 za 14.000 zl. rýn. paní *Voršile Žofi hraběnky*, roz. z Opperstorfu, v léno dědičné s vyhrazením plátnoúročního. Tento statek lenní zdědila *Anjelina Anna hraběnka z Vacinova*, roz. z Žerotína, po dotčené babě své nevlastní a prodala jej s král. povolením srpna 1651 za 11.300 zl. rýn. *Maximilianovi hraběti Waldšteina*, jemuž vedle císař. resoluce z dne 29. srpna 1651 v dědictví byl uveden. (C. 215, F. 5/6. — D. Z. 151, Y. 16.) chody tohoto statku věnoval Max z Waldšteina l. 1650 šteru Františkánů v Turnově l. 1650 od něho za 11.300 zl. rýn. (C. 215, F. 67/26.)

39. Statek *Olešnice* (Oels), jinak řečený *Neuschloss* (Neuschloss, kr. Jičín, dom. Hostinné), který Waldštejn 1623 koupil po odsouzeném *Zdenkovi z Waldšteina* v léno postoupil. (Viz Zdeněk z Waldšteina.)

40. Statek *Okrouhly* (Wokraulik, kr. Jičín) koupil Waldštejn od Marianny Jestřibské z Risenburka kop mš. a postoupil jej v léno dne 28. srpna 1624 *Zybořovic* s dílem statku Bělohradu. (C. 215, F. 67/26.)

Karel Jestřibský, též lenní statek Bělohradu.

41. Statek *Pecka* (kr. Jičín, okr. Jičín) koupil Waldštejn léta 1624 od vdovy Anny z Polžic za 130.000 zl. rýn., na kterouž dlužen zůstal. Od toho statku, l. 1627 převedeného, postoupil Waldštejn dne 6. srpna 1627 dědičné dvůr poplužní *Rašín* s 3 chalupami *ronymovi Bukovskému*; potom vesnice N

líře (Uhlířov) dne 23. března 1630 daroval a v léno popouplil v summě odhadní 25.000 zl. rýn. *Henrichovi ze St. an* k dílu statku Bělohradu (viz Bělohrad); zámek pak ku s městysem a 11 vesnicemi postoupil dne 8. února 1637 k nadání *kláštera Kartousského ve Valdčích*. (C. 215, F. 5/2. — Viz Křištof Harant; též statek lenní Třebnouševs.)

42. Statky *Poličany červené a Velehrádek* (Velehrad, kr. dec Král.) koupil Waldštejn po odsouzených Bukovských Janovi a Karlovi l. 1623 za 21.716 zl. rýn. a postoupil je 1624 za 20.083 zl. v léno dědičné *Jiřimu Sádovskému*, po jehož odejití ze země obou statků opět se ujal a je dne 30. března 1630 v léno daroval *Janovi Pieroni*, jehož synovi *Antiškovi* l. 1656 od císaře v dědictví svobodné byly uveřejněny s prominutím lenních peněz odhadních. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 152, L. 16. — Viz též Věněk a Karel Bukovský & Jiří Bukovský.)

43. Statek *Radím* (kr. Jičín) — zámek a ves Radím s 2 ry poplužními, vsi Tužím, Oujezdec, Žďár, Kyje, Ploučec, Chloumek, Štěpanice a Zboží s příslušenstvím — koupil Waldštejn se statky Smiřickými a postoupil je dne 8. února 1637 k nadání *kláštera Kartousského ve Valdčích*, jemuž po jeho smrti též statek od císaře dle listu nadačního z dne 20. března 1635 byl darován. (C. 215, S. 24.)

44. Statek *Rohozec* (R. hrubý, Gross-Rohozec, kr. Bolešov, okr. Turnov), k němuž náležel zámek Rohozec s dvorem poplužním, olejnou, vápenicí a cihelnou; městečko Železný Brod a 29 vesnic, totiž Daliměřice, Rohozec, Cínovy (Cínov, jenom dvůr poplužní u Jenišovic), Ohraženice, Dolánky, Kovina, Loučky nad Jizerou (Louček), Loučky zadní, Mníškova (Mnichovka), Besedice, Vrat, Zbiroh, Lištné (Lischney), Měsíčko, Vranové, Jenišovice, Žďárek (Scharchen), Pačeřice, Plenovice (Wodalnowic), Pelechov, Brodce Malé (Brodec), Veseč, Záhoří, Pipice, Smrčí; Chloudov, Dlouhé (Dlouhej), Hamrštejn (Hamstein) a Koberov; též tři mlýny, rybníček pstruhy řečený Masovec, 40 lečí lesů, Vesecko a Cínovsko ených. — Tento statek koupil Waldštejn s čtvrtým dílem sta Turnova, který k panství Skalám připojil, dne 21. ledna 1633 po odsouzeném Janovi Jiřím z Wartenberka za 54.176 zl. (D. Z. 141, B. 30) a prodal je dne 7. prosince 1624

Františkovi Clary za 59.161 zl. v léno dědičné na po lhůtách, ale postoupil jej dne 20. května 1628 za (se statkem Skalou Malou za hotových 80.000 z dědičné s vyhrazením kollatur, práva várečního a o nšho plukovníku *Mikulášovi Defours-ovi*, jemuž t vedle cíś. resoluce z dne 21. listopadu 1635 a 17. le za jeho služby vojenské z manství byl propuštěn a ctví svobodné a zpupné do desk vložen. (C. 215, D. Z. 145, E. 26.)

45. Statek *Rohosnice* (kr. Jičín, okr. Hořic), t Ř. s dvorem poplužním a ves Trotínka, koupil l. 1623 za 24.403 zl. rýn. po odsouzeném Jiřím z V a prodal jej dne 18. června 1624 za hotových 2 v léno dědičné *Henrichovi ze St. Julian*, který t l. 1629 *Rosině Zylvarové* za statky lenní Bělohra Okrouhly směnou postoupil. (Viz Bělohrad.) Syno rové, Rudolf Ferdinand a Vilém Adam, rozdělili s o tyž statek, Rudolf pak nejśa katolśkem prodal l. svůj hraběti *Jiřimu z Waldšteina*, jehož dědici *Křištofovi Maximilianovi z Waldšteina* tento díl s hoznického se statkem Miletínkou l. 1675 z manstv puštěn. Druhá polovice téhož statku vedle cíś. resol 5. června 1675 a 6. března 1676 uvede zpupné *Křištofovi Ferdinandovi Kotulinsk* zaplacení lenních peněz šacovních. (C. 2 466, P. 1 & 2.)

46. Statek *Roveň* (kr. Boleslav, dom Waldštejn l. 1623 po odsouzeném Alexan 3822 zl. rýn. (viz Debner) a postoupil je Fridlandské *Janovi Albrechtovi z Waldštei* k užívání. Po smrti tohoto Waldšteina l. král. komory byl ujat a vedle cíś. reso 1636, 27. září a 1. října 1644 postoupen se statkem Albrechticemi plukovníku *D (Peygott) z Reinerstadtu* za jeho pohledanost F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 149, C. 23.)

47. Statky *Rovné* a *Budichov* (kr. Český) — dvůr poplužní se sídlem dřeva s 15 dvory kmetskými (z nichž 4 pusté),

7, odhadnuty za 7317 zl.; pak dvůr poplužní a ves *Budíkov* (Budíkov) a vsi *Vorklebice*, *Zábrdí* (Saberth), *Vlachové* (Vlachy) a *Bohumilice* (Bohumltsch) — prodal Waldštejn od *Dubu Českého* dne 24. února 1624 za hotových 35 zl. v léno dědičné plukovníku *Pietro de Ferrara*, po smrti (1637) dotčené statky jeho dcerám pod léno byly ucháňy, avšak panství nad nimi (*dominium directum*) vedle resoluce z dne 4. prosince 1638 přirčeno jest držiteli *Dubu Českého* Janovi Ludvíkovi hraběti z *Isolano*. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 145, F. 14.)

48. Statek *Skála nad Jiserou* (Sk. Wartenberská neb. Klein-Skal, kr. Boleslav), k němuž náležela tvrz *Skála* a vesnic, totiž *Jablonec* (Gablonz), *Všeň* (Wšeno), *Kokovecký* a *malý* (Kokonín, Kukan), *Loučno* (Lautschney), *Vrchoslavice* (Vrchoslavice, Seidenschwanz), *Maršovice*, *Šubrtov* (zašlá, snad Schumburg), *Liskov* (Lestkov), *Jistebsko* (Jistebny), *Planá hora* (zašlá, snad Plankovice), *Bobov*, *Vransko* (jen samota u Fridšteina), *Labe* (Laab), *Lištné* (Lischney), *Stěhov* (Stěhov), *Protivná* (zašlá), *Mukařov*, *Želeč*, *Alšovice* (Alšovice), *Dobrohostov* (zašlá), *Skuhrov*, *Huntýřov* (Huntíř), *Nábzí*, *Nabzel*, *Nabsel*, *Plzov* (Plzov), *Veselí*, *Chlístov* (Chlístov); 2 mlýny a pila, 4 kusy lesů (zejména *Jablonecký*, *Novický*, *Patyzytka* a *Vransko*), buť skelná „*Grünwald*“ a řeka *Jizera* přes míli dlouhá od *Železného Brodu* k mostu u vsi *Labe*, 4 rybníčky pstruhové a plavení dříví až k městu *Turnovu*. Tento statek postoupil Waldštejn ze statků *Smiřických* (viz *Smiřický*) od panství *Dubu Českého* v léno dědičné s vyhrazením *kollatur*, práva várečného a ovsu úročního za hotových 20.000 zl. plukovníku *Mikulášovi Defoursovi*, jemuž vedle císař. resoluce z dne 21. srpna 1635 a 17. ledna 1637 za jeho služby vojenské *dictví* svobodné a zpupné byl uveden. (C. 215, F. 3/4. — D. Z. 146, E. 26.)

49. Dvůr poplužní *Skaříšov* (kr. Boleslav, dom. Mladé) postoupil Waldštejn od panství *Velíše* l. 1626 za 3422 zl. v léno *Václavovi Mikulášovi Pecingarovi s Býčína* za pohledanost na statku *Vamberku*. *Pecingar* prodal též *Majdašeně Stosové*, roz. *Boryňové*, kteréž vedle císař. resoluce z dne 28. srpna 1638 dvůr *Skaříšov* se statkem *Mla-*

ek Valečov s dvorem poplužním pod ním, díl městečka Žimostu s dvorem poplužním, vsi Boseň, Zásadka Malá, Váské, Branžež (Branžes), Zakopaná, Zdobín (Zdobeň), Tá-
Koprník a 2 vsi nejmenované u rybníků Wolfarn (?) a
ého ležící; 7 rybníků kaprových (Volšovský, Nový, Patřín
eřín], Komarovský velký a malý, Šidák a Koprník), 6
íků potěrních (Počátek, Skalecký, Neřád, Martinský [Mar-
k], Suchý a Hejtmánek), 3 rybníky násadní (Kucký, Vo-
ný a Maštěřovský) a na 40 lečí lesův. (C. 215, F. 5/10. —
Z. 304, K. 1. — Viz Krištof Kapoun.)

53. Statky *Valtinov* (Gross-Walten), *Tlustec* (Tölzelsdorf)
Hlemýžď (Schneckendorf, kr. Boleslav), z nichž Valtinov
Tlustec po odsouzeném Konradovi z Donína, Hlemýžď pak
Janovi Švendovi l. 1623/4 byly prodány Waldštejnovi (viz
ín a Švenda), koupili od Waldštejna v léno dědičné dne
září 1625 za hotových 37.000 zl. rýn. Wolraf Vilém
interhorstu, Pietro de Ferrara, Matyáš z Wachtendungu,
an z Budbergu a Jan Noe z Guterdingu, kteří je potom
oupili plukovníku *Matyášovi z Wachtendungu*, jemuž Wald-
l. 1630 udělil též právo svobodné je odkázati. Po smrti
dštejna tyto statky se statkem Kurovodickým vedle císa.
luce z dne 21. dubna 1636, dne 26. října a 16. listopadu
7 v dědictví svobodné a zpupné uvedeny byly císa. pod-
ovníku *Gerhardovi z Wachtendungu* po složení 3000 zl.
peněz lenních. (C. 215, F. 5/10. — D. Z. 146, C. 22.)

54. Statek *Vartenberk* (kr. Boleslav) koupil Waldštejn
1623 po odsouzených bratřích z Hiršperku za 83.116 kop
(viz Hiršperger) a postoupil jej l. 1624 v léno dědičné
4.285 kop míš. plukovníkovi *Götsingen*, prodal jej však
22. března 1627 se statkem Lemberkem a statečkem
Tolzbachem za 203.790 zl. rýn. *Adamovi Vilémovi Schellhar-*
po jehož smrti se Waldštejn opět ujal statku Varten-
a a jej i s dvorem poplužním Tolzbachem, k němu při-
eným a za 6000 zl. odhadnutým, dne 20. ledna 1633
štofovi *Pavlovi hraběti z Lichtenšteina* v léno prodal s vy-
zením kollatur a honby na zvěř vysokou za 119.259 zl.
na srážku jeho pohledanosti vojenské. Po smrti Wald-
na podržel též statek Lichtenštejn, jemuž císa. resolucí
e 13. dubna 1636 po zaplacení taxy lenní v dědictví svo-

bodné byl uveden. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 302, D. 1. P. 16. — D. dvor. 71, f. 152.)

55. Statek *Víska* (Véska, kr. Boleslav, dom. Bělá a ves s dvorem poplužním, koupil Waldštejn l. 1628 třicha Štaršedla za 6800 kop mš. a připojiv jej Bělé, postoupil dne 3. dubna 1630 *sídlo a dvůr Vísku* jakožto léno Fridlandské k užívání až do smrti *Křištofovi staršímu z Waldšteina*, synu Viléma z Waldbrechticích, a jeho manželce; *ves Vísku* však odevzdal 1633 s dílem vsi Podolí v summě 13.000 zl. k nadání štera Augustianů v Bělé, jemuž císař. resolucí z dne 1. srpna 1639 byla ponechána. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$. — D. Z. 143, J. 21.)

II. *Statky lenné Fridlandské, od Waldšteina s nimiž ale nesaplacené a dřívějším držitelům jich v léno k užívání stavené a ponechané, totiž:*

1. Statky *Albrechtice* (kr. Boleslav, dom. Svijan) a *Schwojka* (Schwojka, kr. Litoměř., dom. Sloup), které Waldštejn 1628 od bratří z Kyjova, Jaroslava, Rudolfa a Křištofa koupil a v léno Fridlandské přenesl. (Viz bratří Kyjové z Kyjova.)

2. Statek *Bertelsdorf* (Betlesdorf, Betlsdorf, kr. Boleslav, dom. Fridland) koupil Waldštejn dne 1. srpna 1633, totiž *Berzdorf horní* od Jeronyma z Nostic 8280 dolarů (8280 zl.), *Bersdorf střední* od Adama, Ludvíka a Kristiana synů po Adamovi z Penčiku za 7530 dolarů (7530 zl.) a *Berzdorf dolní* od Oldřicha z Hochstetenu 6120 dolarů (6120 zl. rýn.). Tento statek s 3 tvrzemi, 6 rybníčky, lesy a příslušenstvím, jak léta 1615 držitelům za 7000 kop m. od vdov Barbory a Hedvičky Kyjových byl prodán (D. Z. 137, J. 28), v léno Fridlandské přenesen od Waldšteina a ponechán byl k užívání v držitelům, kteří jej po smrti Waldšteina podrželi. (C. 215, F. $\frac{5}{16}$ & F. $\frac{67}{16}$. — D. Z. 144, J. 21.)

3. Statek *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.) koupil Waldštejn l. 1633 od *Hertvíka Záruby z Hustiřan* za 4000 rýn. a uved jej v léno Fridlandské ponechal v držení svého bratra. Ze summy trževé poraženo bylo Waldštejnem 1000 rýn., jemu pro provinění Jana Záruby, statek *Hertvíka*, při kommissi konfiskační Fridlandské ponechán, kterážto summa po smrti Waldšteina vedle císař.

března 1635 *Vilémovi Slavatovi* byla postoupena a zaplacená od *Hertvíka Záruby*, jemuž pak týž statek dne 28. března 1637 v dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 143, J. 26; 145, G. 23 & 622, K. 23. — Viz též Jan Záruba.)

4. Statek *Čermná* (dom. Hostinné) — půl vsi Č. s dvo-
poplužním, jak to l. 1607 od císaře *Martinovi Cikánovi*
Čermné za 975 kop mš. dědičně bylo prodáno — koupil
Waldštejn l. 1624 od Cikána za 1996 zl. a téměř jej pro
zaplacení summy trhové za léno Fridlandské v užívání po-
sadal. Po smrti Waldšteina týž statek cís. resolucí dne 9.
března 1652 z manství byl propuštěn *Václavovi Cikánovi*, který
perdon otci jeho *Martinovi* udělený při kommissi trans-
akce l. 1640 pokutu 200 zl. rýn. složil. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. —
D. Z. 151, O. 22.)*)

5. *Dvůr poplužní ve vsi Česově* (dom. Velfš) s chalupou,
leží na lán rozsáhlým, s krámem řeznickým a příslušen-
stvem, koupil Waldštejn dne 28. března 1628 za 2300 kop
mš. (2683 zl.) od *Doroty Linhartové z Neuenbergu*, roz. *Mla-*
kové ze Solopisk, potom opět provdané *Dohalské*, kteréž
pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské po-
sadal v držení, tak že jí týž dvůr vedle cís. resoluce z dne
listopadu 1669 do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215,
F. $\frac{3}{4}$ & F. $\frac{67}{96}$. — D. Z. 143, D. 16 & 466, K. 22.)

6. Statek *Dyštěkryje* (Drštěkryje, dom. Velfš) — tvrz a
statek *Dyštěkryje* s dvorem poplužním, lesy, rybníky, též druhý
statek *Všelibský* s ovčínem a mlýnem — koupil Waldštejn léta
1623 od *Jana Oldřicha Gerštorfa* za 10.500 kop m. (12.250 zl.
mš.), na kterou summu jenom 1166 zl. 40 kr. zaplatil, a z té
summy týž statek v léno Fridlandské přenešený v užívání
posadal *Gerštorfovi*, jehož synům *Janovi Křištofovi*, *Fri-*
drichovi Sigmundovi a *Mikulášovi* s cís. povolením proti za-
placení dotčených 1166 zl. i s úroky zadržalými dne 1. března
1653 do dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 143
& 152, T. 11.)

7. Statek *Dobrávoda* (kr. Hradec Král., dom. Brandejs),
koupil Waldštejn l. 1624 od *Jana Krále z Dobrévody* a jeho
synů za 17.500 zl. rýn. koupil. (Viz Král.)

*) Druhý díl statku *Čermné* držela *Markéta Smrčková*, která jej po
odpuštění z Waldšteina, roz. *Sezimové z Ouřtí*, zdědila.

11. Statek *Jilové* (Jilovej, kr. Boleslav, dom. Svijany) —
 r poplužní Jilovský s mlýnem a chalupami, též s platy
 ými na vesnicích Bezděčíně (Bezděčné, Bösching), Sestro-
 icích a Pelikovicích (Pelkowic) — koupil Waldšteín dne
 května 1628 za 14.000 zl. rýn. od paní *Kateřiny Varten-
 kové*, roz. z Mansfeldu, kteréž jej za léno Fridlandské pro
 aplacení summy trhové k užívání ponechal. Po smrti Wald-
 ína podržela Vartenberková a po ní její dcera Dorota
 teřina z Neydeku až do smrti své též statek, který pak
 esie Markéta z Schönkirchen, roz. hraběnka Kurcová, potom
 vdaná Defours, po synovi svém Ferdinandovi z Schön-
 chen koupila, tak že jí vedle cíś. resoluce z dne 2. března
 69 do dědictví byl uveden, a jejímu dědici Jakubovi Leopold-
 i hraběti z Halleweil do desk vložen. (C. 215, F. 5/2. —
 Z. 467, B. 1.)

12. Statek *Lhota Semínova* (kr. Jičín, dom. Skály) —
 z a ves s podacím kostelním, s dvorem poplužním, lesy,
 níky a vším příslušenstvím — který Waldšteín l. 1628 od
 ma *Semína se Semínové Lhoty* za 3200 kop mš. koupil
 ěmuž pro nezaplacení summy trhové za léno Fridlandské
 žívání ponechal. Po smrti Waldšteína držela též statek
 ra Semínova, Anna Marie, provdaná za *Václava Štastného*
 aníka s *Kopidlou*, jemuz po smrti manželky statek ten
 padl a s cíś. povolením z dne 7. září 1664 z manství byl
 puštěn. (C. 215, F. 5/2. — D. Z. 142, Q. 12; 628, J. 1
 152, V. 17.)

13. Statek *Měšovice* (Milovice, kr. Jičín, dom. Hořice),
 r dědičný ve vsi Milovicích s chalupou a 3 rybníčky a
 slušenstvím, od Alžběty Marie a Hedviky Elišky, dcer po
 ně Marii Dobranovské pozůstalých, l. 1628 za 1300 kop
 á koupený, přenesl Waldšteín l. 1633 v léno Fridlandské
 ponechal jej k užívání pro nezaplacení summy trhové do-
 ným Dobranovským, které jej prodaly za 1768 zl. 40 kr.
 rtinovi Grafovi z Ehrenfeldu, jemuz pro jeho provinění
 vpádu saském l. 1635 odňat byl. (C. 215, F. 5/2. & G. 18. —
 Z. 143, J. 8.)

14. Statek *Outěchovice* (Audishorn, kr. Boleslav, dom.
 moň), tvrz a ves Outěchovice s dvorem poplužním a ves

Waldštejn dne 22. května 1628 od *Kateřiny Vratislavové*, z. Rašínové z Ryzmburka, za 1400 zl. rýn. koupil a l. 1633 léno Fridlandské přenesl, vedle císař. resoluce l. 1650 bratřím dotčené Rašínové bez taxy lenní do dědictví byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 143, J. 9.)

20. Statek *Vojice* (kr. Jičín, dom. Radim), jehož díl, totiž tvrz Vojice s dvorem poplužním, krémou, 2 rybníky a sýrem, též dvůr ve vsi Lužanech řečený Malkovský s příslušenstvím, Waldštejn l. 1624 po *Janovi Vojickém z Novéosi* a jeho sestry *Ludmily* a dcer *Vojického Estery*, *Markéty*, *Bohuslavy* a *Lukrecie*, s císař. povolením za 10.000 kop míš. koupil a jej k užívání ponechal dotčeným Vojickým, jimž toliko 200 kop míš. zaplatil; druhý díl pak téhož statku, totiž dvůr ve vsi Vojicích a dvůr ve vsi Radči a dílem vsi Vojice, *Radeč Maxenec Waldštejn* od *Jiřího Vojického* za 13.500 kop m. koupil a přenesl jej v léno a ponechal též k užívání Vojickému, jemuž na summu trhovou toliko 1700 kop míš. odvedl. Po smrti Waldštejna podrželi týž statek Vojičtí a žádali l. 1652 o navrácení 30 jiter luk, které Waldštejn od téhož statku hřebčinci *Smrkovickému* připojil, dávaje Vojickému za jich užívání ročně 100 kop míš. z důchodů komory Fridlandské. Vojičtí dotčených 1700 kop míš. darováno bylo od císaře klášteru *Waldického*, který tuto summu *Davidovi Fleischmannovi* popůjčil, tak že tento pro tuto summu do statku Vojického byl zveden. Po zaplacení toho dluhu druhý díl Vojic v dědictví uveden byl dne 22. února 1683 *Jindřichovi Štastnému Vojickému*. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$, F. $\frac{3}{4}$ & F. $\frac{67}{26}$. — D. Z. 143, A. 3 & 4; 294, K. 1 & 467, C. 14.)

21. Statek *Ždár* (kr. Jičín, dom. Jilemnice), koupil Waldštejn l. 1628 za 6500 kop m. od *Jiřího Hartmanna z Hartenberka*, jemuž na summu trhovou jenom 500 kop míš. zaplatil a proto týž statek v léno Fridlandské přenešený ponechal v užívání. Tento statek vedle císař. resoluce z dne 12. března 1670 proti zaplacení dotčených 500 kop míš. do král. komory z manství Fridlandského byl propuštěn a *Křištofovi Fleischmannovi z Thumbachu*, jemuž po Hartmanovi († 1668) odkázal jeho zeti odkazem připadl, do dědictví svobodného byl uveden. (C. 215, F. $\frac{3}{4}$. — D. Z. 143, A. 20 & 466, C. 28.)

Přeneseno . . .	515.031 zl. 20 kr.
Václav a Pavel bratři Dohalští z Do- malic	16.333 „ 20 „
Otto purkrabí z Donína, pohledanost za statku Lemberku	1848 „ — „
Viléma Vojtěcha Doupovce z Doupova sestry, <i>statek Libědice</i> a pohledanost jejich bratra	73.392 „ 40 „
Wolf Arnošt a Jan Adam bratři Elpak- narové z Šenfeldu Dolního	6000 „ — „
Elsnicové z Elsnic bratři, pohledanost otce jejich Bernarda	36.987 „ — „
Jan Arnošt Elsnic z Elsnic, jehož jmění není vytčeno	— „ — „
Václav Konrad a Melichar bratři z Elsnic	11.900 „ — „
Albrecht a Jošt Kristof bratři Glob- nerové z Globna	800 „ — „
Mikuláš Globner z Globna, zbytek za <i>statek Krottensee</i>	6265 „ — „
Martin Graf z Ehrenfeldu, <i>dvůr v Milo- vicích</i> (viz statky lenní, II. 13)	1768 „ 40 „
Vavřinec Benjamin od Háje, měšťan Staroměstský	3091 „ 40 „
Paul Bořek Hamza ze Zábědovic, <i>statek Neděliště</i>	14.000 „ — „
Jan Adam Haugwic z Biskupic, jehož jmění není vytčeno	— „ — „
Václav Henykar (Henniger) z Eberka, pohledanost nevytčenou	— „ — „
Bohuslav Hodějovský sv. pán z Hodě- jova, pohledanost	6593 „ — „
Simeon Hoffmann (z Kolinec), dům a vinici	2089 „ — „
Jiří a Bernard bratři Hochauzar z Hoch- hauzu	50.666 „ 40 „
Oldřich Homut z Harasova, neměl jmění Sneseno	— „ — „ 746.766 zl. 20 kr.

Přeneseno . . . 1,017.125 zl. 40 kr.

Albrecht Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Lhota Jenická</i>	—	"	—	"
Alexander Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Chobolice</i>	—	"	—	"
a pohledanost	21.342	"	30	"
Jiří Fridrich Kaplíř ryt. ze Sulevic, <i>statek Třebiblice</i>	19.833	"	20	"
Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav Kaplířové ze Sulevic	8166	"	40	"
Lukáš Karban z Volšan, pohledanost	5440	"	40	"
Mikuláš Kekule ryt. ze Stradonic, <i>dvůr v Březňovsi</i>	—	"	—	"
Vilém Diviš Kekule ryt. ze Stradonic, pohledanost	19.773	"	—	"
Václav Kelbl ryt. z Geisingu, zbytek za statek Předlice	4550	"	—	"
Jan Kirchmayer z Reichvic, jistiny	66.766	"	—	"
Joachym Libšteinský sv. pán z Kolovrat, <i>panství Rabštejn</i>	155.750	"	—	"
Vilém Fridrich Libšteinský z Kolovrat, <i>statek Libořice</i>	—	"	—	"
Jan Jindřich, Adam a Petr Koučové z Kouče, pohledanost	10.241	"	10	"
Daniel Kousek ze Sobětiček, pohledanost	2166	"	40	"
Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina, pohledanost	350	"	—	"
Vojtěch starší Koutský z Jenšteina, jistinu	10.348	"	20	"
Litold Kozelda z Hřivic, <i>ves Čenčice</i>	3208	"	20	"
Jan Filip Kraz hrabě z Schaerfenšteina, statky <i>Řenče, Žimutice, Dražkov, Úsi- lov, Řisenberk, Kouty a Zahorany</i> , v jedné summě 277.883 zl. 40 kr. vy- nášející, a jistinu 16.647 zl. 10 kr., též mnohé statky v říši; z čehož všeho po zaplacení dluhů král. fisku připadlo	96.665	"	—	"
Sneseno	1,441.727	zl.	20	kr.

Přeneseno . . .		1,616.051 zl. 40 kr.
1. Adam a Vilém Václav Linhartové z Neyenperku, <i>statek Vlkava</i>	32.666 „ 40 „	
2. Jan Linhart z Neyenperku, <i>dvůr v Tře- bovli</i>	— „ — „	
3. Jan Hanuš Nostic ryt. z Nostic, <i>statky Kounov a Lhota</i>	44.609 „ 50 „	
4. Albrecht Řehoř Pauzar ryt. z Michnic, pohledanost	9721 „ 50 „	
5. Albrecht (Krištof) Pencík ryt. z Pen- číku, <i>statek Žandov</i>	24.000 „ — „	
6. Jan Fabian a Jan Matyáš Perglarové ryt. z Perglasu, pokutu	600 „ — „	
7. Petr Pešík r. z Komárova, neměl ničeho	— „ — „	
8. Václav Pešík ryt. z Komárova, pohle- danost	8057 „ 50 „	
9. Jan Jiří Pětikostel z Aventinu, měšťan Staroměstský, pozůstalost	1359 „ 10 „	
10. Vodolan starší Pětipeský ryt. z Chýš a Egerberga, dům v Praze	1219 „ 10 „	
11. Jan nejstarší Petráček z Vokounšteína, jehož jmění není vytčeno	— „ — „	
12. Karel Pfefferkorn ryt. z Ottopachu, pohledanost	5687 „ 30 „	
13. Florian Písecký z Kranichfeldu, pozů- stalost	1166 „ 40 „	
14. Jiří mladší Přichovský z Přichovic, jehož jmění není vytčeno	— „ — „	
15. Sigmund Rabicar z Rabic, <i>statek Role Staré</i>	40.470 „ 30 „	
16. Jaroslav Sezima Rašín z Ryzmburka, pohledanost	8166 „ 40 „	
17. Vilém a Wolf Oldřich Rausendorfové ryt. ze Šprembergu, jistinu nevytčenou	— „ — „	
18. Jan Bartoloměj z Reizenbachu, ne- měl ničeho	— „ — „	
19. Jan Všemír Rodovský ryt. z Hustiřan, dům v Boleslavi	— „ — „	
Sneseno . . .		1,793.777 zl. 30 kr.

Přeneseno . . . 1,956.180 zl. 30 kr.

9. Fridrich Štampach ze Štampachu (Steinbach), pokutu	600 „ — „
10. Jan Jindřich Štampach ryt. ze Štampachu, pohledanost za komorou českou ze statků předešle mu konfiskovaných	215.964 „ — „
11. Václav starší Štampach ryt. ze Štampachu, neměl ničeho	— „ — „
12. Tobiáš Štefek z Koloděj, syn Štefka odpraveného, pozůstalost	15.166 „ 40 „
13. Florian Štensdorfar ryt. ze Štensdorfu, jistinu	6000 „ — „
14. Wolf Adam ryt. ze Štensdorfu (Steinsdorf), <i>statek Chloumek</i>	12.000 „ — „
15. Jiří Adam Štolc z Gostomky, <i>statek Habersbirk</i> , z milosti však jenom	300 „ — „
16. Michal Šulc Vosecký, měšťan Novoměstský, dům, pole a vinice	— „ — „
17. Daniel Švík vladyka z Lukonos, jehož jmění není vytčeno	— „ — „
18. Jan Švík z Lukonos, 4 domy v Praze, vinice, pole a jistiny	47.364 „ 20 „
19. Jan Krištof Tanner, měšťan Chebský, <i>statek Reichersdorf a Aca</i> , 2 domy v Chebu, pole a jistiny	33.599 „ — „
20. Jiří Matyáš z Těchenic, jehož jmění není vytčeno	— „ — „
21. Krištof Fridrich Tejn z Tejna (Thein), jistinu	1200 „ — „
22. Adam Jindřich Tejřovský sv. pán z Einsiedle, pokutu	3000 „ — „
23. Jiří Krištof z Trautenberka, jistinu	7500 „ — „
24. Joachym Fridrich a Matyáš Bernard z Unruhe, <i>statky Reuth a Eich</i> (Eich)	30.000 „ — „
25. Jan Kristian Uzlar z Kranzbergu, jistiny	7991 „ 40 „
26. Mikuláš Wachtel ryt. z Poutnova, pozůstalost	291 „ 40 „
Sneseno	2,337.157 zl. 50 kr.

	Přeneseno . . .	2,581.159 zl. 40 kr.
Tobáš Vršovský z Těšetína, měšťan Novoměstský	350 „ — „	
Karel Vtelenský ze Vtelna, polovici summy trhové za statek Hluboš . .	6000 „ — „	
Jan Záruba sv. pán z Hustiřan, statek Radim a zbytky summy trhové za statky Seč a Cerekvici	111.463 „ 20 „	
Jan Zeidler (Hoffmann), statky Mimoň a Děvín	46.524 „ 20 „	
Ladislav Zeidlic sv. pán z Šenfeldu, neměl ničeho	— „ — „	
Křištof Erasmus Zummrfeld (Sommerfeld) z Tumnic, zbytek summy trhové za statek Skřivany	56.000 „ — „	
Křištof Zygel z Chocenic, pohledanost	1288 „ 20 „	
Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru, jistiny	38.300 „ 10 „	
Obec města Lokte, statky obecní (viz Loket) odhadnuté za	60.000 „ — „	
Sedm emigrantů Loketských (viz Loket), v jedné summě	4000 „ — „	
Dvacet dva emigranti Chebští (viz Cheb), jichž jmění po srážce dluhů vynášelo v jedné summě	75.785 „ — „	
Třicet sedm emigrantů Litoměřických (viz Litoměřice), jichž jmění již léta 1626 bylo konfiskováno	— „ — „	
Emigranti měst Pražských, jichž bylo i s měšťany svrchu vytčenými na 150; domy, vinice a jiné jmění od nich zanechané, již předešle od král. komory byly ujaty (viz Praha)	— „ — „	
Úhrnem . . .	2,975.865 zl. 50 kr.	

Hledí-li se též k statkům některých osob svrchu vytčených, jichž cena není uvedena, vynášela summa všeho jmění to konfiskací císaři případlého, přes tři milliony zlatých českých. Odečte-li se však od toho summa za statky od krále z milosti navrácené některým osobám (zejména Ru-

stasara Henricha z Oberg (Obrig) k ruce císaře opět ujata komore Slezské přivtělena byla i se všemi důchody komorními, v těchto knížetstvích Waldštejnovi cís. diplomem dne 7. ledna 1634 postoupenými. — Knížetství pak Zahaňské 1646 od císaře postoupeno bylo v léno za 80.000 zl. rýn. klavovi Eusebiovi knížeti z Lobkovic, cís. místopředsedovi dvorské radě válečné. (F. 67—²³/₂.)

E) *Mimo statky vytičené po Waldštejnovi konfiskovány y též domy tyto:*

a) *Dům Fridlandský* (nynější palác Waldšteinský) v Menším městě pražském ležící, se zahradou i s místem „Kohna“ (Schmiedte) řečeným, se všemi nábytky a s vršky k němu se nacházejícími dle dekretu komory České z dne 6. března 1634 k ruce císaře ujat byl od kommissarů k tomu určených, Jana Opitze z Ehrenšteina, král. rady při účtárně komory české, a Marco Chiocha, král. místosudí v Menším městě pražském, a potom vedle cís. resoluce z dne 26. června 1636 od král. komory odevzdáno jest dozorství na ten dům vlovovi Neubaurovi, zahradníku při témž domě Fridlandském, kuž za to ročně 180 zl. z komory české se platilo; zároveň i tž dům každých 14 dní prohlídnouti jeden úředník král. komory. Tento dům vedle cís. resoluce z dne 22. března 1639 postoupen byl dědičně bez všech závad za 50.000 zl. rýn. Maximilianovi hraběti z Waldšteina, cís. radě, komorníku a dvornímu v Praze, nejvyššímu štolbovi a pánu na Svijach, Klášteře Hradišti, Zvířeticích a Dobravicích, za jeho cenné služby císaři prokázané, ale teprv jeho synovi Ferdinandovi Arnoštovi do desk zemských jest vložen; summa pak nová poražena byla Maximilianovi cís. resolucí z dne 11. června 1639 z jeho pohledanosti na statku Grabštejně vězíci pojištěné na kontribuci židovské. (D. Z. 261, G. 12.) Vělel však, zvláště duchovní u sv. Tomáše s pohledaností 7200 zl. rýn. za domy k vystavění paláce Fridlandského určené a k právu kláštera jejich náležející, odkázáni byli dotčenou kontribucí židovskou. Naproti tomu cís. resolucí dne 9. srpna 1638 odmrštění byli purkmistr a rada Menšího města pražského s žádostí svou za postoupení místa řečeného „Geschirrhof“ od paláce Fridlandského k zařízení bitova náhradou za zahradu, kterou Waldštejn obci předešle

ch záclon damaškových modrých s primy zlatými a hedbnými, 12 záclon dlouhých z dvojité dykyty červené, 15 záclon dykytových modrých k postelím, postele s nebesy damaškovými modrými a červenými, 36 seslí potažených aksatem modrým s primy zlatými a hedbávnými, a též mnoho jiného nábytku; též plátna nizozemského 44 stůčky, plátna damaškového na ubrusy 4 stůčky, plátna jiného 217 stůček, ubrusů 207 a ubrousků 140 tuctů; konečně stříbrné nádobí, též 34 misky veliké, 3 desky k nosení mís, 108 talířů, 12 svícenů, 3 knotníky, 1 konvice s nalevadlem, 10 nožů a vidliček, 10 slánek, 48 lžic a 48 koflíků. Tyto svršky, za více než sto tisíc zlatých stojící, mezi nimiž též 23 svazky desk vázaných v ceně 30.000 zl. rýn. a hotových peněz toliko 14 kr., od kommissarů svrchu dotčených dne 13. března 1634 byly zinventovány a cís. kommissaři Karlovi Fuchsovi a báběti z Fuchsbergu podle nařízení komory České dne 11. března 1634 odevzdány jsou. Fridlandské však věci mohou být, z Jičína do Prahy odvezené, vedle cís. resoluce z dne 24. března 1635 vydány býti měly (mimo věci vdově z Fridlandu zanející) hraběti Maximilianovi z Waldšteina. (C. 215, F. 5/.)

2. *Stříbrné náčiní a nádobí* obsahovalo dle inventářů, od královského komorního rady Jana Kašpara Sitta z Hostinného kommissarům Vendelínovi a Janovi Putzovi odevzdaných dne 29. března 1634 král. místodržícím zaslaných, věci tyto: 330 stříbrných k nosení mís, 330 velikých mís na jídla, 82 misky menší, 4 kotlíky chladicí, 7 nádob chladicích, 32 láhve tlážděné, 6 láhví 1½ žejd., 27 mís polívkových, 144 misky cukrovinky a pamlsky, 32 misky na ovoce, 16 mís řečených apotridy (na polívku španělskou zvanou Olla potrida), 6 talířů stříbrných, z nichž 224 talíře pozlacené, 65 slánek, z nichž 18 pozlacených, 313 koflíků, z nichž 54 pozlacené, 3 lžic pozlacených, 157 vidliček, z nichž 39 pozlacených, 3 nože se stříbrnými stříbrnými, z nich 44 pozlacené, 12 koflíků na vejce, 2 nalevadla veliká, 36 nalevadel s 31 koncem, z nichž 17 pozlacených, 107 svícenů menších a 27 velikých, 37 knotníků (štípců) a 23 podknotníky (talířky), 2 rendlíky, 2 skříňky na cukr, 10 pánví (ohřívadel), 51 šálků, z nichž 3 pozlacené, 15 šálků pozlacených na nápoj, 2 náčiní tabuli zcela pozlacené, 3 poháry veliké s vřky, 12 po-

3. *Na hotových penězích 151.032 zl. rýn.*, kterážto summa inventářů l. 1631 při knížecím úřadu výplatním v Jičíně nacházela, totiž: 58.046 kusů dukátů a 5407 kusů zlatých 1 zl. 52 $\frac{1}{2}$ kr., 800 kusů zlatých po 1 zl. 50 kr., 96 kusů noble po 6 zl., 194 polovičních schiffnoble po 3 zl. 45 kr. 36 křížových dukátů po 2 zl. 34 kr., tedy v jedné summě 21.944 zl.; a poněvadž z této summy vydáno bylo 21.944 zl., zůstalo jenom 151.032 zl. rýn. Ale z dotčených peněz na pořízení Waldštejna z dne 21. února 1634 právě před jeho zaděním od hejtmána zemského Jetřicha Malovce z Malovic uloženo bylo z důchodního úřadu Jičínského 39.154 $\frac{1}{2}$ kusu dukátů v ceně 117.463 $\frac{1}{2}$ zl. rýn., které od rady komory fridlandské Baltasara Leopolda z Künel a jeho adjunkta Johanna z Aichenfelsu (jak tito o tom dne 25. března 1634 kommissaři statků Fridlandských Zdeňkovi Libšteinskému a Jindřichovi z Kolovrat zprávu podali) hejtmanu panství Haněbického byly odvedeny. Tento však pro nebezpečnoství se s ním spojené nechtěl již těch peněz přijati, nýbrž poslal je v ruce s obilím do Perny, kdež je rada Künel v bytu Vchynského za přítomnosti hejtmána Veseckého do železných klenutí uložil. Když pak následujícího dne zpráva o zavraždění Vchynského v Chebu do Perny přišla, na poručení kurfiřta saského všecky věci v bytu Vchynského i s dotčenými dukáty byly zinventovány a brzy potom do Drážďan odvezeny. — Všechny dotčené dukáty Fridlandských ze země Jetřicha Malovce dne 30. března 1634 od císař. kommissáře bratří z Kolovrat byl uvězněn a potom rozsudkem české kanceláře dvorské z dne 12. května 1648 k náhradě jich odsouzen, že nejenom hlavní summu 117.463 $\frac{1}{2}$ zl., nýbrž i úroky z ní od l. 1634—1650 na 6 % vzešlé v 113.906 zl. 6 kr., tedy celkově v jedné summě 231.369 zl. 36 kr. král. fisku odvésti měl. (Viz též bratří Malovcové.)

4. *Jistiny, které Waldštejn se rozdílnými osobami l. 1634* — teprv později vyhledané, vynášely dle zprávy účtárny komory české z dne 22. ledna 1653 v jedné summě 111.266 zl. 30 kr. aneb dle zprávy téže účtárny z dne 7. března 1670 na 111.266 zl. 30 kr. hlavní summy a na úroky z ní až do Havla 1633 zadržalých 182 zl. rýn., a vykázány byly dle domnění účtárny buď k zaplacení některých dluhů

praetendentů před kommissí liquidationis, císař. patentem z 14. března 1634 nařízené, při kteréž za pravé uznány summy, za statky od Waldšteina nedoplačené, v 950.715 zl. (tj. v to 357.646 zl. za statky lenní svrchu vytčené), 800.914 zl. 58 kr. dluhů, dle zprávy účtárny při komoře z dne 22. ledna 1653. (C. 215, F. $\frac{5}{10}$.)

Mesi hlavní praetendenty statků Fridlandských náleželi: dcerova po Waldšteinovi posůstalá, kněžna z Fridlandu Tekla Kateřina, roz. z Harrachu, která se domáhala: a) panství Nového Zámku a České Lípy, jí od Waldšteina dle jeho rozhodnutí z dne 27. prosince 1624 a 26. května 1628 darované; — b) domu Fridlandského v Praze za obydlí se všemi nábytky, svrsky a stříbrem, jí též dle dotčené dispozice darovaných; — c) summy 300.000 zl. rýn., jí od Waldšteina kodificillu z dne 20. března 1627 upsané a odkázané, tak aby tato summa od nástupce manžela jejího v nejbližších letech po jeho smrti po 50.000 zl. ročně měla býti zaplácena; — d) všech svršků, stříbra a jiných věcí, jí v domě Fridlandském a v Jičíně náležejících. — Za všechny tyto požitosti a spravedlnosti postoupeno bylo kněžně z Fridlandu vedle císař. resoluce z dne 5. června 1636 dědičně bez závad panství Nový Zámek s Českou Lipou v summě 300.000 zl. rýn., a ponecháno jí též stříbro a jiné movitosti jí náležející. (C. 215, F. $\frac{5}{10}$. — D. Z. 146, C. 30 a 10.)

2. *Dcera po Waldšteinovi posůstalá Tekla* měla od otce dle listu z dne 3. července 1625 na statcích Fridlandských pojištěno věno 10.000 kop m. jako podíl otcovský, 100.000 kusů dukátů uherských a mimo to klenoty, šperky a jiné věci k výpravě její náležející; avšak za tuto nedostatečnost mělo se jí dle návrhu kommisce liquidationis z 27. ledna 1635 ponechatí jenom dotčené věno 10.000 kop m., pak na výpravu její 2000 kop m. (C. 215, F. $\frac{5}{10}$.)

3. *Maximilian z Waldšteina* žádal náhradou za berné statky, v knížetství Fridlandském od Waldšteina mu poplacené, statky Skálu a Dub v summě 230.000 kop m., za ponechání statků Svijan, Zvířetic, Klášterce, Hradiště a Poděnků, jemu od Waldšteina s jistými výminkami odevzdávaných; avšak vedle císař. resoluce zůstaven byl jenom při

F. 6); k tomu též statek *Týnec*, tvrz a ves T. s dvorem poplužním a vsi Bojetice a Holé Vrchy, s lesem na Šaldách, jak to Heník z Waldšteina léta 1599 od Mikuláše Gerštorfa z Gerštorfu za 6625 kop gr. česk. koupil. (D. Z. 173, 176.) Tyto oba statky od komory české za 129.884 kop m. byly odhadnuty.

b) Statek *Pečice* (kr. Boleslav), tvrz a ves Pečice s dvo-
poplužním, lesy na 150 lánův, rybníky (zejména Záveský,
Kosný, Obecný, Jezírko, Šenkýř, Nový v Končinách, Pěcký
asích, Kopanský, Žerský a Hluboký), též tvrz pustá *Oujezdec*
rybníky, jak to léta 1555 Zdeněk mladší z Waldšteina za
10 kop gr. česk. od Jana purkrabího z Donína koupil.
(D. Z. 52, D. 23.)

c) Statky *Křinec* a *Kunstberk* (kr. Boleslav, okr. Nim-
burk), zámek Kunstberk (Kuncberk) s valy a vinicí, hrad
tý při městečku Křinci s týměž městečkem, s podacím ko-
stelním, dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, ves Bošín
s podacím kostelním a dvorem panským, s rybníky (Křine-
m jinak Jileckým, Pod Chotučným, Vokřínkem), s vinicí
na vrchu Chotuči s hájem a podacím kostelním, tudíž se
o příslušenstvím, jak to l. 1575 Jindřich z Waldšteina od
Jany Vřesovcové, rez. ze Sulevic, za 9825 kop gr. českých
koupil (D. Z. 62, C. 27), a jak od komory české za 63.677
kop m. byly odhadnuty.

Tyto statky všecky koupil od král. komory léta 1623
Albrecht z Waldšteina za 174.707 kop m. (203.825 zl. rýn.),
kterž summě je hned postoupil nejvyššímu purkrabímu
J. z. z Waldšteina směnou za jiné statky (viz Václav
V. z. z Waldšteina). Za Heníkem z Waldšteina měl Albrecht z Waldšteina
dlužnost 76.366 zl., za kterou toliko 50.000 zl. přijati
byl. Na srážku této summy vedle císař. resoluce z dne
16. dubna 1631 postoupeny jemu byly dědičně za 20.000 zl.
statky *Letňany* a *Třeboradice*, za 15.687 kop m. odhadnuté,
kterž předešle k rozšíření král. forstu Brandýsského od
Marie Magdaleny Trčkové byly prodány. (C. 215, W. 3. —
D. conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, E. 13 & 194, L. 2.)

d) Statek *Újezdec* (Ú. Veliký, kr. Boleslav, okr. Benátky),
z Újezdec s dvorem poplužním, vsi celé Újezdec hořejší
a dolejší (Ú. Veliký a Malý), dvory poplužní v Menším Újezdě

příslušenstvím, jak to Waldštejn při dělení bratrském
summě 30.000 kop mš. obdržel — kterýž od komory české
ko za 19.605 kop mš. odhadnutý, l. 1623 za 18.747 kop
koupil *Albrecht z Waldšteina* a l. 1624 za jiné statky
énou postoupil Marii Majdaleně Trčkové. (C. 215, W. 3. —
conf. 2, f. 278. — D. Z. 141, D. 6 & M. 14; 194, G. 11.)

Polovice Waldštejnovi z milosti ponechaná vynášela dle
u komory české, dne 13. dubna 1624 učiněného, po srážce
hů toliko 4189 kop mš.; avšak Albrecht z Waldšteina
stianovi, jenž sobě na veliké zkrácení dluhu svého příliš
kým odhadem statku Dubence stěžoval, místo polovice
my trhové postoupil v léno statek *Druscov* (Drausendorf)
summě 15.691 zl., pak dvůr poplužní *Chřenovy* v summě
0 zl., kteréž jemu po smrti Albrechta z Waldšteina vedle
resoluce z dne 21. dubna 1636 dědičné byly ponechány.
Z. 145, C. 30 & F. 14. — Viz léna Fridlandská.)

Na statku Dubeneckém měla Majdalena Waldštejnová,
va po Janovi Křištofovi z Waldšteina, potom opět pro-
ná Mičanová, roz. Bohdanecká z Hodkova, pojištěno 4000
mš., kteréž od kommisie liquidationis dne 7. července
5 byly přisouzeny bez úroků vdově po jejím synovi Ja-
i Křištofovi z Waldšteina, Ludmile Markétě a jejím dě-
a, a na statku Dubeneckém jsou vykázány. (C. 215, W. 3. —
též Trčka.)

Zdeněk sweb. pán z Waldšteina, při kommissi konfiskační
e 6. listopadu 1622 odsouzen *polovice* jmění, propadl statek
šnice (Oels, kr. Jičín, okr. Hostinné), k němuž náležel
neček Olešnice, též Nové Zámky (Neuschloss) řečený,
věma dvory poplužními a ovčíný pod zámečkem Olešni-
m a ve vsi Kotvici, při nichž bylo 9¼ lánu rolí, 10 koní,
krav, 40 jalovic, 800 ovcí a 40 prasat; 6 mlýnů (1 na
bi pod vrchem s pilou, 1 v Chotovicích, 2 v Olešnici horní
dolní, 1 v Brusnici Nové, 1 na Můstku s pilou), z nichž
házelo užitku ročně 510 korců obilí; 32 léce lesů, ze-
ěna Vackovský, Mejslovská, Klyzele, Černý les a les pod

na spoury l. 1620 *Václavovi Zarubovi z Hustítan* za 8000 kop mš.
Z. 192, L. 1); ale prodej ten zrušen a statek dotčený, poněvadž i Za-
a byl odsouzen, od král. komory byl ujat. (C. 215, W. 3. — Viz též
ruba.)

ada II. a zvolení Fridricha Falckého; pročež při kommissi
fiskační l. 1622 odsouzen byl *k manství*, ale na přímlovu
žete z Lichtenšteina a král. rad při komoře české, kdež
Valkoun v mnohých kommissích a pracích důležitých dal
řehovati, zvláště pak proto, že již před zpourou na svém
tku *Břešťanech* všecky poddané své přivedl k náboženství
olickému, ponechán byl při dědičných statcích svých Štafu
onicích), Poštovicích, Račiněvsi a Vraškově*) (kr. Lito-
fic., okr. Roudnic.), vedle cís. výpovědi 8. prosince 1622
ti složení pokuty peněžité k skutkům pobožným. Valkoun
za perdon jemu cís. resolucí z dne 27. ledna 1623 udě-
ý uvolil se složit pokutu 3000 zl. rýn., kteréž vedle cís.
ručení *ke sřícení kovového krucifixu na mostě Pražském* na
stě předešlého dřevěného kříže sešlého měly býti vynalo-
y. Summa dotčená od Valkouna, jenž se stal l. 1624 cís.
lou, dne 18. listopadu 1627 byla složena při král. úřadu
chodním, od něhož na nějaký čas půjčena Pavlovi Mich-
ri hraběti z Vacínova k zapravení proviantu cís. vojska, a
om l. 1628 navracená, císařovně na její deputát byla vy-
na. (Dle zprávy komory české na cís. komoru dvorskou
lané dne 20. září 1629.) Pročež na zprávu král. místo-
cích císaři o tom dne 1. září 1629 učiněnou poručeno
o od císaře dne 13. září t. r. cís. komoře dvorské, aby
čená summa peněz co nejdříve byla nahrazena a k účelu
čenému obrácena. Zatím však vedle cís. poručení a na-
ení král. místodržících dne 28. srpna 1629 purkmistr a
la Starého města pražského dali zase postaviti dřevěný
raz ukřižovaného Krista, též obrazy (sochy) Panny Marie,
Jana Evangelisty a sv. Matě Majdaleny, na most Pražský,
kdež prve stály pro povzbuzení k pobožnosti lidí tudy
ucích. Když pak dne 19. dubna l. 1657 při témž krucifixu
eb pravé ruky a klínek pod pravým ramenem přiklínovaný
éměř na polo shnilý pustil a tou příčinou tělo Ukřižova-
ho něco jinak než předešle na kříži pnělo a k Starému
stu se obrátilo, z čehož sobě lid obecný divadlo učinil

*) Statek *Vraškov* — tvrz a ves s dvorem poplužním, vlnicemi,
rybníky, ves *Stráňkov* (díl) s dvorem poplužním a dědinou při vsi Vodo-
dech — koupil Valkoun ve spouře l. 1619 za 13.000 kop míř. od
býty Zapské a Šlivic. (D. Z. 189, N. 22.)

tění toliko na 24.750 zl. rýnských. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$; S. 83 W. 6.)

Hynek nejstarší Vamberský z Rohatec, odsouzen k man-
r, prokázal nevinu svou a při kommissi konfiskační dne
října 1623 pokuty byl osvobozen; předce však pozbyl
atků svých již před bitvou bělohorskou od císa. vojska vza-
ch, z nichž statek *Třebín* (okr. Budějovic.) tvrz a ves, obci
rních Budějovic Českých dne 15. dubna 1623 za 2000 kop
š. byl postoupen (C. 215, W. 6. — Lib. conf. 2, f. 194. —
Z. 141, F. 21); — pak ves *Braníšov* (Brančov, kr. Plzeň,
r. Kdyně) se sedmi poddanými již l. 1621 prodána byla
summu odhadní 983 kop mš. *Vilémovi Žákovci z Žákova*
statkem Příkřicí, Janovi Kašparovi Tucharovi konfiskova-
m. (C. 215, T. 19 & W. 6. — Lib. conf. 2, f. 116. — D. Z.
1, E. 26.)

Hynek mladší Vamberský z Rohatec zběhl s manželkou
ou již před bitvou bělohorskou ze země, zanechav *dvoru*
ého sedlského ve vsi Braníšově (u Budějovic), od císa. vojska
drancovaného a spáleného, kterýž za summu odhadní 200
p mš. obci města Budějovic se statkem Třebínem byl po-
oupen. (C. 215, W. 6. — D. Z. 141, F. 21.)

Karel a Krištof Vamberští z Rohatec, katolíci, podepsali
ísahu stavů odbojných, avšak při kommissi konfiskační dne
října 1623 a 9. prosince 1622 pokuty byli osvobozeni.
riova manželka Anna zavázala se při kommissi tractationis
pio opere l. 1629 složit 10 zl. k alumnatu kláštera sv.
kuba v Starém městě pražském; Krištof pak složil 100 zl.
témuž účelu za perdon mu udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$; C. $\frac{1}{4}$,
W. 6.)

Adam Kašpar Vančura z Řehnic a na Čistých pro úča-
enství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 23. května
23 vedle král. výpovědi z dne 17. března t. r. odsouzen
l *třetího dílu* jmění svého, ačkoliv již v měsíci lednu 1621
ísahu věrnosti a poddanosti k ruce císaře opět vykonal.
oto statek jeho *Čistý* (Čistá, kr. Jičín, okr. Paka) — tvrz
ves Čistá s 59 osedlými (28 s potahy, 11 zahradníků a 20
alupníků), dvůr poplužní s $5\frac{1}{4}$ lánu polí, 20 kravami, 10
usy jalového dobytka a 180 kusů ovčí, též 8 lečí lesů (ře-
ných Hůra, na Rychetsku a Šejtný) a dva mlýny o trojím

ich. Hradiště), k němuž náležela tvrz a ves Studénka s živovárem a dvorem poplužním, při kterém bylo 12 lánů díln orných, a chovatí se mohlo 18 klisen, 40 krav, 20 sů jalového dobytka, 30 svinského a 420 kusů ovcí; ves Sedlnice (Nasilnic) s dvorem poplužním, při němž 8 lánů díln, 12 klisen, 30 krav, 15 kusů jalového a 20 svinského dobytka; vsi Horky, Býčina, Litkovice, část vsi Kosmonos, Hradiště, Vápno (okr. Česk. Dub), Koprník, Trenčín, Chudomyšl (díl) a Zájezdy (díl), jak to l. 1619 Vančura manželce Dorotě, roz. z Tunic, ve věně 10.000 kop mš. zastavil. (D. Z. 139, L. 6.) Statek ten — při němž byly 3 rybníky národní (Studenský, Labkovský a Korecký), do nichž se sázelo plodu tříletého 640 kop na dvě tepa; pak 7 rybníků výtažných (Brdník, Ouhelnic, Litkovský, Bejčinský, Suchý, Janáček a Přibek), do nichž se sázelo plodu dvouletého na jedno teplo 300 kop; též lesů 29 lečí, z nichž les „Baba“ smíšený, dubový 20 lečí měl — odhadnutý za 39.499 kop m. — dne 21. ledna 1623 koupil *Albrecht z Waldšteina* od komory české za 39.499 zl. (kteráž summa císař. ratifikací na 43.455 zl. přehrazena), pak jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi králi* z *Waldšteina* v léno postoupil. (C. 215, W. 7. — Lib. 2, f. 268. — D. Z. 141, B. 27 & 194, E. 2.)

b) *Dům* v Novém městě pražském na Příkopech (nyní Ferdinand. třída v bývalých Nových alejích) mezi domy někdy Martina Jona z Javoru a „u tří červených zvonů“ ležící, který od Vančury byl zamlčen a l. 1630 praelatu Janovi Otírovi Kotkovi z Freifeldu prodán, tudíž celý král. fisku příděl a vedle nařízení komory české dne 28. června 1658 *Barboře Eitlerové*, měšťance Starého města za 988 zl. dne 1. 1659 postoupen byl. (C. 215, W. 7.)

Vančura stěžoval si na zkrácení l. 1628, dokládaje, že statek Studénka, na němž 19.700 kop m. dluhů vězelo, mezi komory české za 60.000 zl. stojí; avšak nepořídil ničeho i marně domáhal při král. komoře polovice z milosti jemu zachované ze summy tržné po srážce dluhů. Pohledanost jeho byla ještě l. 1690 při kommissi revisionis vyřízena. (C. 215, W. 7.)

Václav Vančura z Řehnic, měšťan Nového města pražského, při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna

lípa stará), Žižňov (Schiessnig), Heřmanice (Hermsdorf), Wesseln) a Vokřesice (zaniklá), v Bořetíně (zaniklá) v Strači toliko panství bez platů, v Dubici tři dvory kmetčí platem a na dvou dvorech kmetcích toliko panství, v Libavě (Liebich) a Šosendorfu (Radeč, Schossendorf) po jednom dvoře kmetcím; rybníky, Heřmanský, Podheřmanský, řečený Nový, Kotvický větší, Pod Heřmanicemi, v Poli, a dva rybníky nové podle obce; — b) městečko *Jesvé* (Neustadt), obilnice vsi Waltersdorfu, a ves Stračí (Stratschen) s vinicemi i s robotami Střížovskými (v Střížovicích), s řekou Ploužnicí a s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Krištofa Děčínského z Vartenberka koupil (Desk. dvor. 52, E. 1—2); — c) *čtvrtý díl zámků Lipého* a čtvrt města s předčestím Svatokřížským, čtvrt vsi Stračí s vinicemi a vsi Kozly (Kosel), Robeč (Robic), Ledce (Lodce, zanikla), Písečná (Piessnig), Manušice (Manisch), Šejba (Scheibe) a Nová Skalice s robotami vinicními ze vsi Štřížovic; rybníky Horecký, Ledecký, Červený, u Manušic šest rybníků, Robecký, Frantý; rybníky, Skalici a Šejba řečenými, se vším příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Anny ze Solhauzu, roz. Berkové, léta 1543 koupil (D. dv. 52, E. 1—2); — d) statek *Chudý Dřevčec*, zámek (zaniklý) s dvorem popl., a vsi celé Dřevčice (Dřevčice), Sušice a Heřmánky (Hirschmantel), v Zdislavicích Pačkové, vesnicích pustých, dvory kmetčí pusté, se zámkem pustým, řečeným *Vřísek* (Žižkenschloss) s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Vosterského l. 1543 koupil; — e) statek a dědictví *Karasy* (Karasice, Karsch), dvůr poplužní a ves celá s dvory kmetčími toho času pustými, jak to Václav z Vartenberka od Přibíka Teyna léta 1544 koupil; — f) statek *Jestřebí* (Habichstein, Habstein), zámek, dvůr poplužní a městečko Jestřebí, vsi Provodín hořejší a Provodín dolejší (Mückenbahn), Mnichov, ves pustá, s dvorem a dvěma mlýny, Oujezd (Ujest), Maršovice, Chlum (Klum), Pavlovice, *Vršov* (zaniklá), Hradiště (Radisch), a dvůr poplužní v *Chvístři* (zaniklá), též rybníky, Jestřebský hořejší, od něho Karaský, Veliký Mnichovský, pod Jestřebím malý rybníček a rybník v Oujezdě, s příslušenstvím, jak to Václav z Vartenberka od Zikmunda Smiřického l. 1545 koupil; — g) statky *Rybnov* (Rybno, Rūbenau), tvrz s dvorem popluž-

kační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 opět odsouzen byl
 jeho jmění. (C. 215, C. 1/2.)

Ota Jindřich svob. pán z Vartenberka pokuty za pro-
 nění své v čas zpoury vedle král. výpovědi z dne 13. června
 1623 byl osvobozen a zůstaven při statcích svých zvláště
 proto, že statky *Tuchoměřice* a *Čičovice* (Čečovice, kr. Praž-
 ský, okr. Smíchov.) — zámek *Tuchoměřice* s dvorem popluž-
 ním, ovčínem, pivovárem, chmelnicí, vinicemi s lisem, dvěma
 mlýny ve vsi *Tuchoměřicích* s olejnou, rybníky, řekou *Vlta-
 vou* s přívozem, vsi *Tuchoměřice* s podacím kostelním, *Kně-
 žka* (díl); též tvrz *Čičovice* s dvorem poplužním, ovčínem,
 rybníčky, vsi *Veliké* neb *Hořejší Čičovice* a *Malé Čičovice*,
 dědinami někdy ke vsi pusté *Černonici* a již ke vsi *Čičo-
 vicím* náležitými, s příslušenstvím, jak to l. 1615 od Jana
 benjamína Sluzského z Chlumu za 46.000 kop míš koupil
 (D. Z. 189, E. 19) — již l. 1621 před svým osvobozením prodal
 za 36.000 kop m. kolleji jesuitské u sv. Klimenta v Starém městě
 pražském. (C. 215, C. 1/8.) — Smlouva trhová o dotčené statky
 z l. 1621 v pondělí po sv. Jiljí vykonaná přišla k ztracení;
 však rektor kolleje jesuitské dostatečně to provedl, že táž
 smlouva in originali ke deskám zemským byla složena, tak že
 dne 7. října 1630 bylo nařízeno, aby opis té smlouvy do desk
 zemských byl vložen. (D. Z. 621, N. 14.) — *Dům Varten-
 bercký*, Ottovi Hendrichovi náležející, v Novém městě praž-
 ském v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Václava
 Velechova a Jana Beronického ležící, dne 24. ledna 1623
 odem postoupen byl v dluhu 1100 kop míš. *Pavlovi Lan-
 tovi z Kvacendorfu*, který spravedlnost svou na témž domě
 dne 22. května 1628 Janovi Kristofovi Leskovci z Leskovce
 postoupil. (C. 215, P. 1/1. — Lib. contract. virid. 12, f. 279.)

Václav Fridrich Vartovský z Varty od král. prokuratora
 1633 obviněn byl, že při vpádu lidu kurfiřta Saského do
 země l. 1631 se ujal dvora Rožkovského a svršků Bohusla-
 vi Valkounovi náležejících, pak že při nepříteli potřebovati
 dal v službě vojenské a lid nepříteli najímal; avšak od-
 dal svědky nevinu svou, a při statku svém zanechán jest.
 (C. 215, W. 41.)

Ian Velemický (Velemiský) z Velemyšlovsi a na Olbra-
 vicích, zemřel před vyrovnáním se o perdon při kommissi

nutá za 4000 kop m., kterouž od komory české dne 27. března 1621 za 3000 kop mš. koupil místosudí království českého *Jan Daniel Kapr z Kapršteina*. Tato vinice, kterou dal Kapr l. 1624 Jiljímu Fuxovi z Rainburku, písaři při úřadě stavitelském, pro nedopacení 1000 kop mš. na učené komory české dne 23. června 1625 a 23. listopadu 1628 od perkmistra hor viničných Pražských opět byla ujata. (C. 215, W. 9. — Lib. conf. 2, f. 121. — Lib. contract. 19, 99.)

Sigmund Matyáš Vencelík z Vrchovišť pro účastenství ve válce při kommissi konfiskační dne 22. prosince 1622 vedle svého výpovědi z dne 29. října t. r. odsouzen byl *polovice* majetku, které však všecko v této pokutě bylo konfiskováno, viz:

a) Panství *Chejnov* (Chýnov, kr. Tábor.), kteréž za 84.987 kop mš. odhadnuté vedle císař. resoluce z dne 18. července 1623 prodáno bylo za 80.000 kop mš. *cisosemci knížeti Janovi Oldřichovi z Eggenberga*, hejtmanu zemskému v Štýrsku a Královské hraniční. (C. 215, W. 10. — Lib. conf. 2, f. 97. — D. Z. 137, E. 22.) — K panství Chýnovskému náležely zámek a město Chýnov, vsi Zahostice, Bítov, Nováves, Kladaruby, Mašovice, Podolí, Blanička, *Hlasivo*, Pohnání, Poněv, Lažany, jeden poddaný na Doubravě a dílem vsi Mašovice, Chotčiny (Chotčín), Dobronice, Vřesce, Nuzbly (Nuzdly), Kosmice, i tvrz *Polanka* s dvorem poplužním a dvůr poplužní v Dobronicích, se vším příslušenstvím, jak to Sigmundovi Matyáši Vencelíkovi manželka jeho Anna Majdalena, rozená z Malovic, l. 1614 odkázala na čas jeho živobytí a pak po jeho smrti, kdyby jich s ním měla. (D. Z. 137, F. 26 a G. 2.)

b) Panství *Kamenice* (K. nad Lipou, kr. Tábor), jehož se po bitvě bělohorské Don Baltasar de Marradas k ruce císaře ujal, postoupeno bylo v summě 24.000 zl. *cisosemci knížeti Jindřichovi Paradisovi sv. pánu z Escheaide*, císař. komorníku, i se statkem *Černovicemi*, zastaveným v 2000 zl. Joachymovi Španovskému, jemuž vedle nařízení knížete z Lichtenberga z dne 30. května 1622 summa zástavní byla navracena. Paradis pak l. 1623 koupil panství Kamenice a statek Černovice za summu odhadní 109.956 kop mš., z kteréž jemu dne císař. resoluce z dne 18. září 1623 poraženo bylo darem

ny a na Skalce), s rybníky a vším příslušenstvím, jakž to
1617 Vencelík od Albrechta Šebestiana Leskovce z Le-
vce za 11.500 kop mš. koupil. (D. Z. 138, K. 30.) —
to statek již l. 1621 cíś. rytmistru při pluku de Marradas
pánovi Drago-Dragi za 1500 zl. zastaven, potom odhad-
y za 13.676 kop m., vedle cíś. resoluce l. 1627 postoupen
pluku Don Baltasara de Marradas a pak plukovníkovi *Don*
rtinovi de Hoeff-Huerta na díl jeho v summě 13.000 zl.;
desk vložen teprv l. 1641 vdově po Don Martinovi de
rta Anně Marii, opět provdané z Donína. (C. 215, W. 10. —
conf. 2, f. 111 a 361. — D. Z. 147, L. 16.)

e) *Dům Hyršový* (Hyršovský), též u *Vencelíků* řečený,
ovém městě pražském na Vodičkové ulici na levé straně,
e k radnici, ležící mezi domem Eliáše Erasima Udvarhely
řížovic a domem u Mnišku řečeným, který Vencelík za
0 kop mš. koupil a dne 26. dubna 1619 v čas zpourey
é manželce své Lidmíle roz. ze Zap postoupil, a tato
druhému manželu svému *Janovi Lopovi z Giron* (Jiron)
22. května 1627 zapsala. Postoupení domu toho pro
lání dílu z něho král. fisku v pokutě náležejícího za ne-
dné bylo uznáno, zničeno a dům ten na poručení ko-
y české dne 2. dubna 1635 ujat a vedle cíś. resoluce
e 18. října 1642 postoupen jest *Josue Kořenskému z Te-*
ca, cíś. panství vrchnímu hejtmanu, místo 960 zl. rýn.,
éž měl za komorou českou. (C. 215, W. 10. — Lib. con-
virid. 14, f. 37—39.)

f) Jistina 2000 kop m. na statcích Švamberských (C. 215,
3); pak jistina 12.000 kop m. za obcí Jihlavskou, místo
éž dědicové Vencelíkovi l. 1631 jenom 7800 kop a po-
toliko 5000 zl. přijati se uvolili. (C. 215, W. 10.)

Manželka Vencelíkova Lidmila, roz. Zapská, s pohleda-
svou v 25.000 kop. m. vedle recessu knížete z Lichten-
a z dne 13. května 1624 a vedle cíś. resoluce z dne 7.
1626 od držitele statku Kamenického, plukovníka Para-
měla býti upokojena a zaplácena, a Paradisovi summa
komory české nahrazena. Ale poněvadž Vencelíková dům
u vytčený na újmu král. fisku zamlčela, s celou pohle-
stí svou při kommissi revisionis dne 19. dubna 1628
odmrštěna. (C. 215, C. 1/3 & W. 10.) — Též pohledanost

Michal Šulc Vesecký z Vesece císař. resolucí z dne 22. srpna 1626 pokuty bez výminky byl osvobozen. (C. 215, 1/3. — Viz Šulc Vesecký.)

Jan Jiří Větský z Věst a Ejstebna (Stebna) při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty pro účastenství ve válce byl zproštěn. (C. 215, C. 1/3.)

Ladislav Větský z Věst a Ejstebna obeslán byl l. 1629 od kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati v Žatecku ani v Loketskú, kde se Větský předešle zdržoval. (C. 215, C. 1/4.)

Karel Věžník ryt. z Věžník odešel po bitvě bělohorské do země, byl rytmistrem v armádě krále Švédského a přišel nepřítelem při vpádu saském l. 1631 do Čech; protož při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, 1/7.)

Markvart starší Věžník ryt. z Věžník zemřel v čas zpourey, se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 3. prosince 1622 odsouzen byl všeho jmění, tak že k ruce královské byla ujata zadržalá summa trhová 18 000 kop míš. za statek *Věžníky*, který vdova po Věžníkovi pozůstalá Kateřina, rozená z Hertemberka, l. 1620 v čas zpourey prodala *Janovi Vostrovcovi z Kralovic*, jemuž též statek byl konfiskován. Mimo pokuty ujat byl na poručení komory české dne 9. září 1623 též *dům Věžníkův* v čtvrti sv. Jindřicha v Novém městě pražském ležící. (C. 215, P. 1/2.) — *Syn Věžníkův Jan Habart* rovněž se domáhal pohledanosti vytčené. (C. 215, W. 13 W. 28. — D. Z. 192. L. 16.) — Viz též Vostrovec.

Václav starší Věžník ryt. z Věžník, při kommissi konfiskační dne 7. dubna 1623 vedle královské výpovědi z dne 17. srpna t. r. pokuty osvobozen, podržel statky své *Třeběšice* (okr. Vlašim) — tvrz a ves s dvorem poplužním a dvůr poplužní *Moravčice* — který l. 1599 za 500 kop gr. česk. od *Matěje Lukaveckých z Lukavce* koupil (D. Z. 174, C. 26); *Chotejšany* (okr. Vlašim) — tvrz a městys Ch. s pivovarem, dvorem poplužním a podacím kostelním, dvůr v *Kotlicích*, dvůr *Buchov*, ves *Holčovice* a dílem vsi *Lažany*, *Čechy* a *Velká* — který léta 1621 od *Johanky Chobotské*, roz.

b) Statek *Koštalov* (kr. Litoměřic., okr. Lovosic.), k němuž náležel zámek, *Starý hrad Koštalov*, pustý na vrchu ležící, s jedním dílem lesův okolo něho ležících (kromě dvou z těch lesů, náležejících panu Hrzaňovi) a honbou spojenou s Hrzaňem; *tvrz Koštalov* sešlá a hrubě zpuštěná, proti Starému hradu ležící, s dvorem poplužním; dvůr pozemní ve vsi *Siřovicích* (Siřevic, Siřejovice, Schiřowic) a vsi *Siřovice* s 18 poddanými, *Vobřidí* (Obřit, Obřic) s 7 poddanými, a *Jenčice* s 11 chalupníky; osm vinic, na nichž bylo ročně 98 sudů vína. Tento statek měla manželka Vchynského v držení až do 12. října l. 1628, kteréhož dne soudně byl ujat, za 31.527 kop mš. odhadnut, i s dvorem Vchovickým za 9585 kop odhadnutým, l. 1629 dne 24. března *Marii Majdaleně Trčkové k ruce jejího syna Adama Erdmanna Trčky* za 26.000 kop m. postoupen. Ze summy tržné pově Esterě Vchynské roz. z Vřesovic zaplacená býti měla pohledanost její na statku tom v 20.000 kop. mš. vedle císař. resoluce z dne 28. dubna 1629; též Kateřině Stossově 6000 kop na srážku její pohledanosti v 9900 kop. m. Avšak vdova Kateřina Vchynská obdržela toliko 7200 kop; ostatních 12.800 kop m. domáhal se l. 1650 její syn Vchynský Jaroslav Petr po jeho smrti l. 1675 vdova po něm pozůstalá Lidmila, dříve provdaná Čejková, ještě l. 1684, potom pak ještě její syn l. 1685, kteří ničeho neobdrželi; neboť již Jaroslav Petr Vchynský vedle císař. resoluce z dne 15. ledna 1664 s dotčenou pohledaností byl odmrštěn na základě kridy Trčkovské. (C. 215, K. 18 & P. 1/2. — Lib. conf. 2, f. 73 & 443. — D. Z. 144, K. 21 & 297, K. 20.)

c) *Dům* v Novém městě pražském na Poříčí v čtvrti sv. Petra ležící se zahrádkou, odhadnutý za 846 kop mš., za kterouž summu l. 1640 postoupen byl paní *Markétě Kordubové ze Sloupna*, roz. z Říčan, na srážku její pohledanosti za komorou českou. (C. 215, K. 18.)

Ian Fridrich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tetova, otec Adama, dal se potřebovati v kommissích od stavův odvolaných a byl nápomocen v potřebách vojenských markraběti Krnova (Jaegerndorf); proto při kommissi konfiskační vedle něho vypovědi z dne 28. ledna 1623 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž není vytčeno. Později držel statek *Prače* (kr. Pražský,

okr. Karlin), který mu jeho prvá manželka Rosy roz. z Wiršperku (Widrsperku) l. 1629 odkázala (A. 17 & 143, H. 10); též statek *Mostov* (kr. Chl. l. 1630 za 25.000 zl. rýn. od Kristofa Hoffmanna hofu koupil (D. Z. 144, C. 8); pak statek *Snět*, pochyby od bratra svého Radslava Jaroslava pře statky odkázal Vchynský l. 1637 dětem svým z manželky své Anny Salomeny, roz. hraběnky Šlikové a z Lokte, a kdyby tyto zemřely, bratra svému Jaroslavovi z Vchynic na Sukdole a Oujezdě Purk (D. Z. 146, D. 30.) — Jeho *dva domy* v Novém městě v čtvrti sv. Petra ležící teprv na poručení české z dne 9. září 1643 k ruce král. fisku ujaty (C. 215, K. 18 & P. 2/3.)

Jiří Vchynský svob. pán z Vchynic, bratr A souzen při kommissi konfiskační všeho jmění, a král. vypovědi z dne 23. ledna 1623 zůstaven z polovici jmění svého, propadl: a) statek *Blšany* jinak *Übelfass*, kr. Žatec, okr. Podbořan.), totiž tv nedostavěnou, zpustlou a městečko Blšany vypá dvory poplužní pusté při tvrzi a městečku dotčen nem vypáleným a ves Stachov (Stachl); b) statek (Červený zámek, Rothschild, kr. Pražský, okr. zámek Krakovec pustý, vytlučený a na samém oboř lupami pod ním, a vesnice *Závidov* (Seiwedel) a Tyto statky, odhadnuty za 15.590 kop 57 gr. m., této vedle cí. resoluce z dne 31. prosince 1623 p jsou zase Vchynskému. Dle účtu při komoře české z září 1627 s Vchynským učiněného činila summa statcích těch pojištěných 15.602 kopy, z nichž jeho Anně, roz. Kaplířové ze Sulevic. 10.000 kop nálež tyto dluhy summu trhovou o 12 kop převyšoval fisku ze statků těch ničehož nepřipadlo. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 92. — D. Z. 142, D. 6 & 293, F. 9)

Oldřich Vchynský svob. pán z Vchynic a Tet Viléma a Radslava mladšího, náležel mezi původce českého; byl při sjezdu stavů dne 21. května 1618 se s Turnem a jinými o vyhození král. místod slava Bořitu (Smečanského) z Martinic dne 2:

ím z okna hradu Pražského vyhodil zvláště proto, aby po-
stlil *bratra svého Václava*, jehož prý Martinic a Slavata
ráli Matyášovi zošklivili a o poctivost připravili, tak že ze
emě ujeti musil.*) (Dle výpovědi Bohuslava z Michalovic
Pavla z Říčan, Original-Verhör, archiv místodržít. K. 1/136.)
otom byl Oldřich Vchynský ve vojsku stavovském nejvyš-
m (plukovníkem) nad tisícem koní a zemřel horečkou na
čátku měsíce dubna 1620 v táboru armády zemí spojených.
ro své provinění přetěžké dle patentů z dne 18. března a
5. dubna 1621 odsouzen byl při kommissi hrdeční všeho
nění, a památka jeho na věčné časy se umořila a za pro-
latou a nepoctivou vyhlásila.

Statky po Vchynském pozůstalé *Rumburk, Tollenstein, Zahořany a Tašov*, které jemu strýc jeho Radslav starší Vchynský, bratr jeho otce Jana, l. 1616 odkázal, k dobrému ráli komory byly přivlastněny, avšak l. 1628 bratrovi jeho Vilémovi Vchynskému za jistou náhradu dědičně postoupeny. (Viz Vilém Vchynský.)

Radslav (Radislav, Radoslav, Racek) mladší Vchynský
vob. pán z Vchynic a Tetova, v čas zpoury za direktora, radu

*) *Václav Vchynský*, katolík, nanejvýš obojetný, neupřímný a nepoctivý, pro svá provinění těžká — jichž se dopustil tím, že pro vymatění nad králem Rudolfem II. a pro vlastní zisk se postoupení mu paní v Chlumeckého a Novokolinského císaři Matyášovi bez vůle a rady zemské a obecného sněmu ke království Českému dopomoci se nakázal — jej v tom podporoval proti Rudolfovi II., o němž i po smrti jeho naklivě a hanlivě mluvil — od soudu zemského dne 11. března 1616 odsouzen byl cti a hrdla i dotčených statků Chlumu a Kolína, které opět ruce krále byly ujaty; ale s císař. milostí měl zůstávat do smrti ve vězení na zámku hrabství Kladského, z něhož však již dne 8. května 1616 uprchl do Polska. Na opětnou žádost bratří svých Oldřicha, Radslava mladšího a Viléma, též na přimluvu stavů markrabství Moravského povoleno bylo od stavů král. Českého při sjezdu dne 27. června 1619 Václavovi Vchynskému, aby se navrátil do země, i panství Chlumeckého, jemu předešle od císaře Matyáše postoupeného, užíval, avšak jistým rezersem se zavázal, že chce jenom na téměř panství pokojný život vésti, nad žádným z lidí těch, kteří se proti němu na soudu zemském potřebovali dali, se nevymatívat a ničeho proti vlasti a náboženství pod obojí nečiní; ostatně byl na další král. resoluci ukázán. Ale Vchynský brzy potom pro výtržnost na den památný M. Jana z Husince dne 6. července 1620 v kostele Chlumeckém způsobenou tím, že na lid při službách duchovních shromážděný, který rozkazu jeho, aby z kostela hned na lov ním se vypravili, uposlechnouti nechtěl, útok se služebníky svými učinil mnohé z nich i s knězem kyji zabít dal, od sedláků v zámku Chlumeckém byl uzavřen, potom od král. kommissarů k vzdání se králi na milost přinucen a v Praze na Staroměstské radnici opět vězením opatřen. (Skála I. 358—377; III. 68, 193, 201, 217, 406; IV. 231.)

Chotovice s mlýnem a rybníkem *Metčín* řečeným, *Hostonice* s mlýnem a řekou *Bilinou*, *Knivičky*, *Hudcov*, *Jeníkov* s mlýnem a podacím kostelním, *Ullersdorf* s rybníky, *Krupec*, *Čerbice* s vinicí a hájem dubovým, *Chotovinky* a *Liskovice* s příslušenstvím. Avšak po bitvě bělohorské upustil Vchynský dne 31. prosince 1620 beze vší náhrady od této smlouvy, kteráž v deskách zemských byla vymazána, statky pak vytčené navráceny klášterům dotčeným. (D. Z. 140, F. 15 & 193, L. 26.) Potom hleděl Vchynský obojetné účastenství své ve pouhém, jakož i provinění strýce svého *Radslava* staršího z Vchynic l. 1619 zemřelého, při císaři omluviti, a ačkoliv zavinu svou zcela a zúplna neprokázal, předce vedle císařské resoluce z dne 12. června 1628 z milosti zůstaven byl při statcích fideikommissních, *Teplicí*, *Benešově*, *Hanšpachu*, *Kamenici*, *Rumburku*, *Zahořanech* a *Tašově*, které jemu a bratrům jeho *Václavovi*, *Radslavovi* mladšímu a *Oldřichovi* léta 1616 strýc jeho *Radslav* starší z Vchynic odkázal. (D. Z. 139, L. 21 & 192, D. 9—24.)*) Avšak dle dotčené císařské resoluce Vilém Vchynský povinen byl, kdyby k náboženství katolickému nepřistoupil, z království Českého až do konce měsíce června l. 1628 se vystěhovati a statky vytčené na nejbližší bratři léta jisté osobě katolické, císaři příjemné, k správě odezdati. Mimo to darována byla od císaře Vilémovi pohledanost 40.000 zl. rýn., jeho bratrům odsouzeným *Oldřichovi* a *Radslavovi* mladšímu po jejich otci *Janovi* náležející; namísto toho mělo král. fisku připadnouti jejich ostatní jmění, totiž roční plat 4000 kop mš. *Radslavovi* ml. ze statků *Hanšpachu* a *Kamenice* vycházející, jakož i třetí díl statků *Rumburku*, *Zahořan* a *Tašova*, *Oldřichovi* náležejících. Ale dle císařské resoluce z dne 29. června 1628 i toto jmění dotčených bratrů, na 100.000 zl. vynášející, dědičně postoupeno bylo Vilémovi z Vchynic za to, že upustil od pohledaností

*) Dle tohoto odkazu mělo připadnouti na díl *Viléma* panství *Teplické* s *Doubravskou Horou* a s dílem statku *Benešova* (*Bensen*); na díl *Radslava* mladšího panství *Hanšpach* a *Kamenice*, jichž však tento se vzdal, žádaje strýce, aby hospodářství zbaven byl, tak že tyto statky od strýce odkázány byly též *Vilémovi*, který za to bratru *Radslavovi* mimo výživu ročně 4000 kop m. vydávati měl; na díl *Oldřicha* panství *Rumburk* s *Tollenšteinem* a *Zahořany* s *Tašovem*. Mimo to odkázal *Radslav synovi Václava Vchynského*, *Janovi Octavianovi*, statky *Zásmuky* a *Hoštice*.

Jméni pak jeho všecko pro těžké provinění jeho dle císařského patentu z dne 14. března 1634 hned k ruce císaře bylo ujato. Avšak dle zprávy kommissarů k tomu nařízených císaři dne 10. dubna 1634 podané mnoho svršků ze statků po Vchynském pozůstalých od vojska císařského a nepřátelského bylo obráno. Tak ze zámku Teplického vzal nejvyšší strážmistr (s. pluku Lamboyského již před příchodem kommissarů 13 sudů vína po 7 vědrech, též 160 zl. rýn. z důchodenské po-
ladnice, a mnohé jiné věci, které se mu líbily; vojáci pak po odjezdu kommissarů vloupili se do kaple (kostela německého), v němž i krypty zotvírali a mrtvoly oloupili. Také Zahořanech císař. vojsko obilí a dobytek pobralo; jenom Hanšpachu a Rumburku zachováno zůstalo obilí a jiné svršky. Ale na panství Kamenickém nepřátelské vojsko všechny vydrancovalo, z nich dobytek, obilí a jiné věci pobralo, měste 11 domů vypálilo a správce téhož panství zajalo. Ostatně na těch panstvích lid poddaný, který za živobytí Vchynského všeho ubytování vojska byl osvobozen, toho času od vojska na nejvýše byl sužován a týrán, tak že mnozí ze svorů a domů svých utekli. (C. 215, K. 18.)

K jmění po Vchynském konfiskovaném náleželo:

1. Panství *Teplice* (kr. Litoměřic.), totiž: zámek Nový *Doubravská Hora* (na němž toho času bylo osm kusů děl] větších a menších a koulí drahně, prachu 10 centů, 5 centů, olova na mušketní kulky 5 centů, žita 200 korců pražské míry, piškotů 8 korců, soli 8 centů, ječného ořiva 15 sudů a 4 mlýny ruční), brzy potom až na sklepy zcela rozbořený, s oborou a bažantnicí; dvůr poplužní pod *Doubravskou Horou* řečený *Doubravice* s lukami a chmelnicemi; zámek *Teplický* s pivovárem a dvorem poplužním, dům panský v *Teplicích* před zámkem, řečený „*Morava*“ (na *Moravě*), dům panský, slove „*Teynovský*“, město *Teplice* s platy, panské lázně teplé, dvůr poplužní Nový řečený, dvory poplužní ve vsích *Roudníku* a *Žalanech*; tvrz *Hradiště* (*Hradisch*, *Ratsch*) s dvorem poplužním; tvrz nově vystavěná a ves *Želechovice* (*Schelechowic*) s dvorem poplužním a příslušenstvím; sídlo *Velvety* (*Welbot*) s dvorem poplužním, sídlo *Malhostice* s dvorem poplužním; sídlo *Lbín* (*Welbin*) s dvo-

rem poplužním s 2 vinicemi, mlýnem, lukami, řekou a lesy; sídlo a dvůr poplužní ve vsi *Kladrubech* dvůr poplužní ve vsi *Praseticích* s ovčínem, chmelnicemi, 7 rybníky, řekou Bilinou a potoky; *mlýny* u van a ve vsi Bystřici; mlýn panský řečený Bílý u pod ním mlýn Sladovný a mlýn Nový; mlýn panský dorfský řečený, od vojska zcela vypálený a zbořený panské ve vsích Velvetech, Malhosticích a Malých kách (Klein-Priesen), též u vsi Zalužan (Sensel) a pily panské ve vsích Eichwaldu a Zalužanech (Sensel) při městě Teplici na hoře, též při vsi Eichwaldu až Mühlbergu, při vsích Praseticích, Velvetech a Žalany lesy Mstišovské (Tišovské) a les Drahuňský; — (ves) Rtín (Ertín, Hortin) s kostelem filiálním, krčmami osedlými; vesnice Trnovany (Turnaw, Durnaw) s pily pustým a 21 poddanými, Šanov (Schönan) s krčmami osedlými, Nechvalice s 11 osedlými, Mstišov (Tišov, s krčmou a 19 poddanými, Kvítkov ves pustá před poddanými, Bystřice (Wisterschitz, díl) s 12 poddanými, sedlice (Weiss-Kirchlitz, díl) s kostelem filiálním a lými; Lbín (Welbin) s krčmou a 10 poddanými, (Bitlín) s 5 osedlými, Světlá s 10 poddan., Liseč (s 6 poddan., Kladruby s 12 poddan., Oupeřím (Auš s 8 poddan., Mejšlovice s 4 poddan., Šachov s 10 Lužec (Luschwitz) s 9 poddan.; Roudník s podacím k a krčmou, Řečivice (Serwic, Serbic) s krčmou, Bukov s podacím kostelním, Zalužany (Sensel), Věštany (W Prasetice s valchou panskou a 5 poddanými, Řetenice, Setenz) s 11 poddan., Újezd Malý s 6 poddan., (Judendorf) s 7 poddan., Proboštov s 9 poddan., s krčmou a 19 osedlými, Bystřany (Wisterschan) s a 14 poddan., Velvety (Welbot) s 8 poddan., Žalany lan) s 23 osedlými, Malhostice s 8 poddan., Suchej s krčmou a 14 poddan., Žichlice (Schichlitz) s 5 o Vrahožily (Frauschil) ves zcela pustá předešle s 7 o Malé Březinky (Klein-Priesen) s 27 poddan., Přerov Pschira) s 6 poddan. a Drahuňky s 15 osedlými — l. 1619 Radslav starší z Vchynic odkázal v skému (D. Z. 192, D. 13), též jak rozsah té

lali dílcích z l. 1636 jest vytčen. (D. Z. 308, B. 2 & N. 28; G. 21 & 72, P. 23.) *)

Mimo to k panství Teplickému připojen byl *díl statku Benešova* (Bensen), totiž dům a byt panský neboližto tvrz měste Benešově a půl města Benešova s dvorem „Reifen“ ležícím a předměstím, též vsi Hermersdorf (Hermsdorf), Binsdorf s dvorem poplužním a pivovárem, Rosen- ruf, Nováves při stráni Kamenické (Neudorf an der Kam- z), Lípa vysoká (Hohenleipa) s dvorem popl., Stimmers- ruf, Arnsdorf (Arnoltice) s podacím kostelním, Nováves při bské stráni (Neudorf bei Elbleiten an der Elbe), Hřensko ernskretschen) a Malý Březeneč (Malé Březinky, Klein- esen), s mlýny v Binsdorfu a u Benešova, potoky, lesy příslušenstvím, jak to l. 1614 Radslav starší z Vchynic se tkem Kamenickým od Jana z Vartenberka za 176.000 kop š. koupil (D. Z. 187, F. 16) a léta 1619 Vilémovi Vchyn- ěmu odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 13.)

*) *Panství Teplické*, totiž zámek a město Teplice i s předměstím, podacím klášterním a kostelním, s dvory poplužními a vesnice Prasatice, stňany, Nechvalice, Brozánky, Kladruby s dvorem poplužním, Řetenice, ad Malý, Zájezd, Podsedice, Drachkov, Habrovany, Radejčín, Bilka, íslav, Žichlice, Zalužany, Kvítkov, Řeřovice (Řezovice), Přečaply, skolupy, Braňany, Jenišův Újezd, Bukov, Majslovice, Lužec, Šachov, škovice, Dobkovice (Dubkovice), Přitkov, Bohusoudov, Skrběna, Pro- tov, Drahenka (Drahuňka), Radešín, Radečeyn a Lbín s lesy, rybníky ím příslušenstvím, jak to vše l. 1512 král Vladislav k pravému právu lickému dal *Janovi a Linhartovi bratřím z Waldšteina* na Krupce Z. 2, A. 7), prodal l. 1537 bez vsí Přečapel, Trískolup, Podsedic a dešina *Adam Lev z Rožmitálu* a z Blatné za 9000 kop gr. česk. *Šimo- a Třeštíkovi z Hyršova* (D. Z. 41, A. 23), který je postoupil *Volfovi řesovic*. Tento připojil k témuž panství statek *Malhostice*, tvrz a ves s dvorem poplužním, městečko Rtín s podacím kostelním, vsi Vraho- f, Oupeřín, Žím (díl) s dvorem poplužním a podacím kostelním a Bro- ky (díl) s podacím kostelním, s lesy, rybníky a příslušenstvím; a po- l. 1568 panství Teplické s ostatními statky svými odkázal dcerám ým Anně, Mandaleně a Barboře, pak bratru svému Bernartovi (D. Z. K. 17. — K. 21), od nichž se dostalo Esterě z Vřesovic, která právo spravedlnost svou na všechny statky a jmění své za 50.000 kop miš. 1612 manželův svému *Radslavovi staršímu z Vchynic* postoupila (D. Z. N. 19) a l. 1617 odkázala. (D. Z. 138, L. 19)

Od Radslava z Vchynic pak k panství Teplickému přikoupeny byly : Statek *Doubravská Hora*, totiž zámek Doubravská Hora, ves celá novany a pivovárem a mlýnem, ves celá Šanov, dvůr poplužní Doubra- ce, s vinicemi, rybníky, chmelnicí, též s dílem platů na městě Teplicí vsi Bousodově, se vším příslušenstvím, jak to Bohuslav Kaplíř ze Su- vic, který též statek s vesnicemi Věštany a Roudníkem l. 1586 od Ji- no staršího z Lobkovic za statek Nedvědice obdržel (D. Z. 23, D. 2), 1590 *Radslavovi staršímu z Vchynic* v dluhu 7500 kop gr. pražsk. česk.

helkowic) s vinicemi, ves Bouslav a dvůr Hetov, se vším příslušenstvím, obdržely dotčené sestry Anna a Kateřina, též i po zemřelé sestře Barboře pozůstalé, Jan z Aldringen sestry jeho paní Anna Maria Brisigelová a Susanna Štorková. (D. Z. 303, E. 8.)

2. Panství *Hanšpach* (Hanšbach, Hainspach, kr. Litoměř.), k němuž náležely zámek (tvrz a sídlo) Hanšpach, městys a Hanšpach s dvorem poplužním, ves a dvůr poplužní Dolní Einsiedl (Einsiedel); ves a dvůr poplužní Šanov (Šenov, Schönau) s rychtou a šenkem svobodným též vsi Horní Einsiedl (Einsiedl), Wilmsdorf (Wölmsdorf), Neyderfel (Nová veska, Neudörfel), Lobendau (Lobdova), Hilgersdorf, Rirsdorf (Röhrsdorf), Nikelsdorf (Mikulášovice, Nixdorf) se sladovnou a rychtou, a Ceydler (Zeidler), všecky s rychtami a šenkem svobodným, s lesy, rybníky, mlýny, pilami, papírnou pod Einsiedlem a vším příslušenstvím, jak to l. 1602 Radslav starší z Vchynic od bratrů a strýců Šlejniců ze Šlejnic za 84.000 kop míš. koupil (D. Z. 176, K. 2) a l. 1616 strýci svému dědovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cíś. resoluce z dne 5. února 1635 postoupeno bylo k správě *Wolfovi hraběti z Mansfeldu*, polnímu maršalku nejvyššímu pevnosti Rabu, jemuž cíś. resolucí z dne 4. července 1635 odměnou za jeho věrné služby a za pohledati vojenské dne 3. prosince bylo darováno a dědičně pořízeno. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 2 & 622, G. 8.)

3. Panství *Rumburk* (Rumburg, kr. Litoměř.), k němuž náležel zámek pustý Tolnštejn (Tollenstein) a zámek Rumburk s dvorem poplužním a pivovárem při něm, městečko Rumburk (Ronov) s podacím kostelním, městečko Görgenthal (Görgenthal) s podacím kostelním; vesnice Šenborn (Schönborn) s dvorem poplužním, Grunt horní a dolní (Ober- und Niedergrund) s podacím kostelním, Tollendorf (Tollenstein), Hořejší Hennersdorf (díl) a Dolní Ernberg (Niederernberg), s lesy, horami, rybníky, mlýny a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 Radslav starší z Vchynic po Baltasari Mehlovi ze Střelic za 53.000 kop míš. koupil (D. Z. 23, 7 & 181, B. 7) a l. 1616 Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 139, M. 21 & 192, D. 9.) — Toto panství vedle cíś. resoluce z dne 4. února a 20. června 1635 postoupeno bylo

k správě *Janovi Křištofovi Löblovi svob. pánu z K* (Greinburg), císař. plukovníku a vojenské radě dvora vedle císař. resoluce z dne 28. ledna 1638 za 75.000 na srážku jeho pohledanosti 70.000 zl. za služby dědičně bylo ponecháno. (C. 215, K. 18. — D. Z. & 622, G. 19.) Toto panství, k němuž Löbl state dorf a ves Leykersdorf přikoupil, prodal léta 165 prosince dcery jeho Susanna Felicita Löblová, M hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek Markéta hraběnka z Pöttingu za 92.000 zl. rýn. *F Eusebiovi hraběti z Pöttingu*, manželu dotčené Marie (D. Z. 311, J. 21.)

4. Statky *Zahořany a Tašov* (kr. Litoměřic.), a ves *Zahořany* s dvorem poplužním, pivovárem a vsi Třebohutice (Třeboutice, díl), Travčice (Trabschice) s dvorem poplužním a ovčínem, Peklov (Pöckel), Tejnec (Týnec, Nieder-Tenzel), Tejnec horní, Lovečkovice (Loschowitz), Hradiště (Ratsch), Lukavice (Lukawitz), Řepčice pod Pannou (Rübendörfel), Všebradiště (Weserbradiest), Žababěč (Sababsch) a Nováves (Neudörfel) tvrz a ves *Tašov* s dvorem poplužním, vinicí na čenou a lesy, vsi Vítov (Wittal), Vítín a Valtřovice s clem na Labi; pak 17 vinic (zejména Odporná, Velká a malá, Pijavka, Sadba, Stráně, Křištofská, Jarmarnovská, Škarýtká, Vondrovská, Velká Třebohutice na Podvínku vinice, Karhánek a Podvinská velká a u lisu Červeného nad vsí Pištany vinice Velká u lisická, Hradnická a Malá Červená pod hájem); jak t Radslav starší ze Vchynic od manželky své Ester z Vřesovic (na níž po Oldřichovi Dubanském z Dub z 15.000 kop' gr. česk. obdržel (D. Z. 24, F. 2 Oldřichovi Vchynskému odkázal. (D. Z. 192, 1 statky za 52.000 kop mš. odhadnuté vedle z dne 31. března 1635 postoupeny byly k s kovníku *Václavovi Zahradeckému svob. pánu* v summě 40.000 zl. rýn., na téměř statku jemu kázané, tak aby nadbytek summy odhadní plu Petrovi Koroninovi svob. pánu z Proban odve pak postoupil statky ty s císař. povolením *Jino*

aběti z Pasaunu, jemuž cíś. resolucí z dne 30. dubna 1635 dědičně byly ponechány. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, B. 28.)

5. Statek *Kamenice* (K. Česká, Böh. Kamnic, kr. Lito-
měřic.), k němuž náležel zámek pustý Kamenice nad městem
Hřibice a tvrz při městě s dvorem poplužním, též dvůr po-
lužní pod městem nově vystavěný, dvůr poplužní Ronens-
dorf (Rennersdorf) řečený a dvůr poplužní Doubice řečený;
město Kamenice s předměstím, vsi Hořejší a Dolejší Kame-
nice, Kunnersdorf, Limpach, Kaltenbach, Dittersbach (Jetř-
ovice) a Šemel (Všemily, Schemel); městečko Kreibice
(Chřibská, Chřibská), vsi Hořejší a Dolejší Kreibice (Chřib-
ská), Doubice, Nováves Chřibská (Neudorf), Šenpichl (Schön-
schel), Šilindov (Schönlinde, Krásná Lípa), Huť skelná
příslušenstvím, Hasel, Preška (Prýsk, Perschkau) horní a dolní,
Šenau (Šenov, Šanov Kamenický, Steinschönau), Gerstorf, Neu-
dorf u Markvartic (Markersdorf), Johnsbach, Kamenice srb-
ská (Windischkamnic), Jonsdorf a Hele (Hely, Nassendorf),
povčiny, mlýny, lesy, řekami a příslušenstvím — jak to léta
14 Radslav z Vchynic s dílem statku Benešova (Bensen,
z Teplice) od Jana z Vartenberka za 170.000 kop míš.
oupil (D. Z. 187, F. 16) a l. 1616 Vilémovi Vchynskému
kázal. (D. Z. 192, D. 13.) — Toto panství vedle cíś. reso-
uce z dne 5. února, 22. března a 8. května 1635 postoupeno
lo dědičně proti zaplacení dluhů na něm vězících Janovi
Octavianovi Vchynskému z Vchynic náhradou za jeho pohle-
dnost 491.226 zl. rýn. na statcích strýce svého Viléma
Vchynic, jakož i odměnou za to, že od práva svého, kteréž
bě k statkům těm míti pokládal, sám osobně a dobrovolně
stoupil a je císaři odevzdal. (C. 215, F. 6/8 & K. 18. —
D. Z. 145, A. 11 & 622, F. 1.) Jan Octavian Vchynský po-
oupil k užívání statek Kamenice dne 23. července 1635
manželce své Markétě, roz. hraběnce z Portcia. (D. Z. 145,
D. 13.)

6. *Dům Vchynských* v Starém městě pražském (nynější
Clam-Gallasův) vedle cíś. resoluce z dne 8. srpna 1634
Matyášovi hraběti Gallasovi byl darován a postoupen. (C. 215,
K. 18. — D. Z. 145, D. 20.)

7. *Dům Vchynských* v Menším městě pražském na ho-
řejším náměstí, mezi domem někdy Matyáše z Glauchova a

domem Muškalovským řečeným ležící, vykázán byl l. 1636 dědicům de Vittovským na porážku jejich nosti za komorou českou a dne 15. ledna 1637 byl od vdovy Anny de Vitte roz. z Glauchova jako nice týchž dědiců jejím švagrovi Danielovi ryt. F. cís. radě a sekretáři dvorské kanceláře české. (C. 215 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. 7, K. 50.)

8. *Zahrada Vchynských s domem* na Vltavě městě pražském naproti Malému ostrovu na grunt městských ležící se vším příslušenstvím a se svršením ručení komory české z dne 13. března 1634 od cís. Staroměstského k ruce císaře ujata a cís. resolucí srpna 1634 darována byla Matyášovi hraběti Gallasovi. (C. 215, K. 18. — D. Z. 145, D. 20.)

9. *Čtyry vinice* u Litoměřic dskami zemskými předešle Fruweinovi konfiskované (z nichž jedna hanku, druhá u vsi Podviní, třetí za Žitenicemi a Pištany s lisem nákladně vystavěným), k ruce král. cís. rychtáře Litoměřického dne 24. března 1634 b není však vytčeno, komu a zač byly prodány. (C. 215, K. 18.)

10. Jistina 11.986 kop mš., vedle cís. resoluce 24. července 1635 darována byla Vilémovi hraběti a jenž tuto summu Václavovi Vchynskému dlužen byl od něho koupený. (C. 215, K. 18.)

11. Jistina 10.000 kop mš., na statcích někdy kněžny z Lobkovic vězící, l. 1648 postoupena byla i s úroky zadržalými Václavovi Eusebiovi knížeti na srážku jeho pohledaností za komorou českou. (C. 215, K. 18.)

12. Jistina 13.500 kop mš., již měl Vilém Vchynský Janem Oktavianem z Vchynic, vedle cís. resoluce července 1636 témuž Janovi Octavianovi Vchynskému prominuta i s úroky zadržalými. (C. 215, K. 18.)

Veškeré jmění po Vilémovi Vchynském i náleželo tedy v jedné summě 601.910 zl. rýn., domy a vinice, jichž cena není vytčena. Na st dluhů a pohledaností rozdílných 495.655 zl.

Mezi hlavní practendenty statků Vchynských náleželi:
Jan Oktavian Vchynský z Vchynic, jemuž za jeho pohlednost 491.226 zl. rýn. postoupeno bylo dědičně panství Kaenické, jak jest již svrchu praveno.

2. *Jiří, Fridrich a Radslav Jaroslav bratři z Vchynic*, kteří žádali při statcích nápadních (fideikommissních) zůstavení býti; ale žádost jejich od král. prokuratora za neúspěšnou byla uznána, protože všechny fideikommissy pro pronájem jich držitelů od císaře jsou vyzdviženy. (C. 215, F. 5/6.)

3. *Alžběta hraběnka Vchynská, rozn. Trčkovna, vdova po Vilémovi z Vchynic* pozůstalá, potom opět provdaná za známého rebella a švédského plukovníka *Zdeňka hraběte z Hodic*,*) domáhala se věna svého 37.000 kop mš. a nad věno přidaných 12.500 kop, tedy v jedné summě 50.000 kop mš., které l. 1618 od Radslava staršího z Vchynic, na panství Hanšpachu měla pojištěné. (D. Z. 139, H. 11 & 254, 24.) Ale tato jistina k návrhu král. prokuratora vedle císař. resoluce z dne 19. prosince 1637 jakožto v pokutě propadlá švédských zemských jest vymazána, protože Vchynská při pádu saském a švédském l. 1634 se ujala statků po manství jejím konfiskovaných, a potom se syny svými k nepřátelům císařským se odebrala, vzavši s sebou všechny klenoty velikou summu peněz hotových po Vchynském pozůstalých. Imo to král. fisku připadlo 10.000 kop mš., které vdově Vchynské dlužen zůstal hrabě Černín z Chudenic, a tato summa vedle císař. resoluce z dne 30. prosince 1638 vykázána byla císař. kommissarům, při Trčkovském processu zaměstnaným, odměnou za jich věrné služby a namáhání. (C. 215, F. 18.)

4. *Adolf Arnošt, Oldřich a Filip Moric, synové po Vilémovi Vchynském* pozůstalí, žádali za restituci statků po otci jejím konfiskovaných; ale vedle císař. resoluce z dne 16. července 1648 udělena jim byla jenom ta milost, že provinění

*) *Zdeněk Hodický sv. pán z Hodic a Olbramovic* pro své služby vojsku švédskému odsouzen byl při kommissi konfiskační *Fridlandské* svého jmění. Proto statek jeho *Olbramice* (Wolframie), na Moravě ležící, v pokutě byl ujat a prodán *knížeti Gunderakovi z Lichtenšteina*, od něhož však zase navrácen býti měl na základě míru Westfalského vedle řízení král. dvorské kanceláře České z dne 20. prosince 1649 *Václavovi Karlovi z Hodic*, bratru zemřelého *Zdeňka Hodického*. (C. 215, H. 26 & 18.)

jejich otce nemělo býti na újmu jejich stavu, cti i jména. K žádosti pak jejich za navrácení mateřskélosti, dotčených svrchu 50.000 kop míš., na přímluvu prvního Saského vedle cíś. resoluce z dne 16. srpna 1623 bylo svoleno, tak že jim tato summa zaplacená měla z mimořádných prostředků, jež by sami udali, když se vyjevilo porovnání po smrti matky jejich s otčímem Zdeňkem z Hodic a mezi strýcem jejich s Vchynským na místě a k ruce jejich v Hamburku v měsíci srpnu učiněné — dle něhož dotčeným třem připadnouti mělo všecko náčiní stříbrné po otci též 30.000 kop míš. z jistin v Hollandsku uložených, to ještě tři čtvrtiny z ostatku týchž jistin, jakož i z dotčené pozůstalosti mateřské 50.000 kop m., též dukátů, které kníže Fridlandský matce jejich daroval, první Saský jakožto Fridlandské dukáty převzítí měl, čtvrtiny všech klenotů, zlatých řetězů, prstenů, a jiných svršků, z čehož všeho pak čtvrtina zbývajících otčímu Zdeňkovi vydána býti měla — nařízeno bylo vrhu kommisie revisionis cíś. resolucí z dne 29. srpna 1623 aby dotčeným synům Vchynského, z nichž na ten čas Oldřich s dětmi po jeho bratrovi na živu byl, z dotčené pozůstalosti mateřské ničeho nebylo vydáno. Zároveň byla dědicka Zdeňka z Hodic, vdova Marie po jejím Václavovi Karlovi pozůstalá, opět provdaná za J. roz. z Kounic, s pohledaností svou (čtvrtinou) z 50.000 kop míš. (C. 215, H. 26 & K. 18.)

Victum (Vitzthum) z Victum, viz **Fictum**.

Bohuslav starší Widršperkar z Widršperku (Wiwersperger z Widerspergu) na Pteníně, při kommissi konfiskace 1. února 1623 odsouzen byl *polovice* jmění. Pročež jím byl **Ptenín** (kr. Plzeň, okr. Přestic.) — tvrz a ves Ptenínem poplužním, vsi Přetín, Strejčkovice (díl), pustka Novsko (Wischow, díl) a Oujezd, s poustkami a vším příslušenstvím, jak to l. 1548 Bohuslav W. od bratří Viléma a Jana Pětipeských z Krásna za 5800 kop míš. koupil (D. Z. 47, C. 12) — v l. 1623 za 12.096 kop míš. odhadnutý, manželce **Anně, roz. z Chudenic**, l. 1624 za 13.810 kc

C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 144, C. 5
297, O. 14.) Dle účtu komory české dne 4. února 1630
stalo ze summy trhové, po srážce pohlednosti Anny Widrš-
perkarové, toliko 7310 kop mš., z nichž polovice 3655 kop
král. fisku připadla a k zapravení platu, kollegiu appellač-
nímu zadržalého, vedle cíś resolute z dne 14. prosince 1629
byla vykázána. Teprv l. 1650 synové Widršperkara, Protiva
Moric Karel, obdrželi potvrzení, že jejich matka za statek
tenín král. komoře odvedla summu 4890 kop m. (C. 215,
W. 12.)

Bohuslav mladší Widršperkar ryt. z Widršperku, při kom-
missi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 28. ledna 1623
odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Hlohovou* (Lohová,
p. Plzeň., dom. Horšův Týn.) — tvrz Hlohová a polovice
ji s dvorem poplužním a příslušenstvím — kterýž za summu
odhadní 4869 kop 40 gr. mš. l. 1623 koupila jeho *manželka*
Anna roz. s Kadova, která na témž statku měla pojištěné
2500 kop mš. a již splácení summy trhové vedle cíś.
resolute z dne 3. října 1624 na lhůty bylo povoleno. (C. 215,
W. 12. — Lib. conf. 2, f. 340. — D. Z. 143, B. 24.) Widrš-
perková pak l. 1626 prodala ten statek Anně Alžbětě Při-
novské z Janovic za 10.450 kop mš. (D. Z. 296, H. 7.)

Jan starší Widršperkar ryt. z Widršperku, katolík, účastnil
se zpourey tím, že dne 1. října 1619 podle snesení se stavův
obojných vykonal přísahu na konfederaci s okolními zeměmi
činěnou; ale poněvadž sobě vyhradil, co bylo proti nábo-
ženství katolickému, provinění svého při kommissi konfis-
kační dne 29. listopadu 1622 osvobozen byl pod jistou pod-
mínkou, tak že se uvolil při kommissi tractationis de pio
pere léta 1629 za pardon mu udělený k alumnatu kláštera
S. Jakuba v Starém městě pražském odvésti 600 zl. rýn.,
a kterou summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631
měl složit. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$
C. $\frac{11}{41}$.)

Jan mladší Widršperkar ryt. z Widršperku dokázal při
kommissi transactionis l. 1628 osmero svědomím (svědectvím),
že mezi nimiž bylo dvojí duchovní, že jenom těžkými hrozbami
byl přinucen v čas zpourey osobně ve vojsku stavovském s li-
tem svým sloužiti. A poněvadž byl katolík a statek svůj již

2. dubna 1631 ještě 1000 zl. o sv. Jiří t. r. měl složit. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Krištof Widršperkar ryt. z Widršperku na Kamenici Dolejší a Hlohové, v čas zpourey kommissar při direkci zemské stavův odbojných, přistoupil ke konfederaci s jinými zeměmi učiněné, jakož i k snešení stavův o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu a krále Českého. Pro tato provinění při kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, propadl statek *Kamenici dolní* (Unter-Kamenzen, kr. Plzeň., dom. Morš. Týn.) — tvrz a ves Kamenici dolejší, ves Poděvousy a půl vsi Lohové (Hlohové) — který v summě odhadní 12.474 kop mš. dne 18. října 1624 postoupen byl *cisosemci Maximilianovi s Trautmansdorfu* náhradou za některé statky od něho koupené a klášteru Chotěšovskému vedle cí.s. resoluce dne 13. srpna 1624 postoupené. (C. 215, C. $\frac{11}{41}$ & W. 12. — Lib. conf. 2, f. 208. — D. Z. 153, J. 4.) — Zaplacení dluhů na téměř statku v summě 15.300 kop mš. vězících, zejména pohledanosti 3000 kop manželky Widršperkarové Judity, roz. Janovic, též 3000 kop Vilémovi Widršperkarovi a bratřím po matce jejich náležející, převzala král. komora. Avšak ještě v 1648 domáhaly se dcery Widršperkarové po smrti matky své pohledanosti dotčené. (C. 215, W. 12.)

Martin Widršperkar ryt. z Widršperku, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl statek *Drahkov* (Drachkau, kr. Plzeň., okr. Blovic., dom. Chocenic.), tvrz a ves Drahkov s dvorem poplužním s 194 torci polí, 4 rybníky (zejména Veliký, Pod-Letiný, Mlýnský a za Mokřicí), lesy (zejména Březovec, v Dobrenčích a v Chra-tech) s 11 poddanými, z nichž 3 s potahem a 8 chalupníkův. Statek ten zcela zadlužený, odhadnutý za 6790 kop mš. ponechán k správě Widršperkarovi až do l. 1625, potom vedle cí.s. resoluce z dne 28. května 1625 postoupen v summě odhadní *dědicům po bavorském generálu Alexandru s Grotta* na místě jejich pohledanosti 12.000 zl., kterou otec jejich měl za komorou českou. Konečně prodán byl též statek dne 25. srpna 1626 cí.s. plukovníkovi *Filipovi Kracovi se Scharfensteina* za 6790 kop mš. a témuž vedle cí.s. resoluce 15. března 1627 do desk vložen. (C. 215, W. 12. — Lib. conf. 2, f. 205.)

v. pánu z *Krainburku* (*Greinburgu*), který týž statek k panství Rumburskému připojil. (C. 215, W. 42. — D. Z. 145, K. 17.)

Humbold (Haubold) Winkler ryt. z Heimefeldu (Heimefeldu) účastnil se zpourey tím, že se synem svým *Volfem Arnoštem* konal služby vojenské u Mansfelda; předce však při kommissi konfiskační i s dotčeným synem dne 3. a 10. října pokuty byl osvobozen. Potom pro náboženství ze země odešel, zanechav statek svůj nejstaršímu synu svému. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele se syny svými, Jiřím Adamem, Fridrichem a Jaroslavem, a ujal se statku *Tüppelsgrün* (Děpoltovic, kr. Cheb.). Proto při kommissi konfiskační *Fridlandské* v Chebu nařízené l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě 2000 zl. rýn., které k ruce Waldšteina knížete z Fridlandu měly býti ujaty. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém Winkler ryt. z Heimefeldu, maje jenom nepatrné jmění, při kommissi transactionis dne 9. června 1628 pokuty peněžité za udělení perdonu byl osvobozen, ačkoliv nechtěl se státi katolíkem. Při vpádu saském l. 1631 sloužil u nepřítele, pročež při kommissi konfiskační *Fridlandské* v Chebě l. 1633 odsouzen všeho jmění, propadl k ruce knížete z Fridlandu statek *Arnetsgrün* (kr. Cheb, okr. Falknov), který za 8000 zl. rýn. koupil, ale celou summu trhovou dlužen zůstal. (C. 215, E. 1 & W. 14.)

Vilém z Vínofe a v městě Sobotce vykonal hned v měsíci lednu 1621 opět přísahu a povinnost k ruce císaře Ferdinanda II., tak že při kommissi konfiskační nebyl odsouzen. Teprv l. 1629 obeslán byl před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 zemřel Vilém z Vínofe již l. 1624, zanechav statek *Popovice*, l. 1623 po odsouzeném Jindřichovi Kapounovi koupený (viz Kapoun), který jeho syn Oldřich Linhart držel, manželka pak jeho byla na statku *Rakově* (kr. Boleslav, okr. Sobotka); není však vyčleněno, zdali od manželky neb syna jeho nějaká pokuta na penězích byla složena. (C. 215, C. 1/4.)

Jiří Křištof ryt. z Viršperka (Wirschberg) a na Valdově utekl ze země brzy po bitvě bělohorské; pročež statek jeho *Tüppelsgrün* (Děpoltovice, kr. Cheb), sídlo a ves s dvorem

Jan Vitanovský z Vlčkovie při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 osvobozen byl bez výminky (*absolutus sine clausula*) pokuty za účastenství ve zpouře zvláště proto, že přistoupil k víře katolické. Za perdon jemu udělený zavázal se při kommissi tractationis de pio opere složit 600 zl. rýn. do *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze; avšak dle listu pomínacího z dne 2. dubna 1631 summu vytčenou ještě neodvedl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Mikuláš Vitanovský z Vlčkovie, při kommissi konfiskační podle král. výpovědi z dne 23. června 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil se o přijetí léna, kteréž po jeho smrti přijal jeho syn *Ctibor* dne 22. června 1626 na statek *Něhošovice* (okr. Písek, okr. Volyň.), za 7749 kop míš. odhadnutý, totiž s vrz a ves Něhošovice s dvorem poplužním, s dědinami náležejícími k němu i k dvoru Zbudovskému, k němuž si probošt Pražského právo míti pokládal, též části vsí Jetišova, Radkovic a Hosladic (Hostlovic). Ctibor Vitanovský pak vedle král. resoluce l. 1641 z manství propuštěn byl l. 1646, zaplativ té peníz zadržalý 858 zl. 51 kr. a složiv 1000 zl. za přechodení téhož statku do dědictví. (C. 215, W. 16. — D. dv. 7, 31 & 68. I f. 14.)

Václav Milota Vintř Vitanovský z Vlčkovie, při kommissi konfiskační dne 4. listopadu 1623 odsouzen k *manství*, ohlásil, že nemá žádných statků dědičných. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

Bohuslav nejstarší Vítha ze Rzávého (Zrzavého), po smrti otce při kommissi konfiskační dne 26. listopadu 1622 pokuty za účastenství ve zpouře zproštěn byl bez výminky (*absolutus sine clausula*). (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Bohuslav mladší Vítha ze Rzávého a jeho bratr *Mikuláš*, odporovali stavy odbojné nejenom kontribucí, nýbrž i vypravěním lidu svého k vojsku stavovskému, a odporovali ještě po bitvě bělohorské, v městě Táboře uzavření, lidu císařskému, brzy potom však oba zemřeli.

Jejich bratr mladší Vilém, poručník dětí po Bohuslavovi pozůstalých, při kommissi konfiskační dne 3. října 1623 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi transactionis dne 18. dubna 1628 za perdon dotčeným bratřím udělený složit do král. komory pokutou jistinu po bratru Mikulášovi zane-

chanou, 4000 kop mš. i s úroky zadržalými. Naponechán byl sirotkům Bohuslavovým statek *Stadler* (okr. Tábor.), od císař. vojska vypálený a vydrancovaný, 12.000 kop mš. odhadnutý, na němž matka jejich, Bohuslavova, 22.000 kop mš. měla pojištěno. (C. Z. 1622 & C. 1/3.) Statek ten s dvory poplužními a vším příslušenstvím l. 1629 prodán byl k dobrému dotčení sirotků zemského za 20.000 kop mš. Johanně Kateřině rové, rozené Neuchynkerové z Ober-Neuchynku. (D. Z. 1629 O. 28.)

Ladislav Vítka ze Rzávého učinil se účastným, že byl kommissářem při direkcii stavů povstalých dříve, nežli jest perdonu dosáhl, tak že při kommissariátu fiskačním vedle císař. resoluce dne 22. listopadu 1622 v upadl v pokutu *třetiny jmění* svého. Z té příčiny statky jeho hned byly konfiskovány, totiž: a) *Pacov* (kr. Tábor.) k němuž náležely zámek a město Pacov s podacím k němu s dvěma domy panskými a pivovárem, též s dvěma poplužními, z nichž jeden při zámku „Starý dvůr“ a „Hrádek“ řečený s ovčínem, pak vesnice Citoraz s podacím kostelním, dvorem popl. a ovčínem, Bedřichov s podacím kostelním, Zhořec, Samšín a Roučkovice; vsi Lhota Pudilová, Vobratany (Obratany) a Černá s mlýnem Holubovským a mlýnem pod rybníkem řečeným, též mlýny poplatní Pravdovský, na Hladově, Chocholků, Stejskalů a na Valše, s rybníky, lesy a vším šenstvím tak, jakž to l. 1616 Anastasia Vítková, rozená z Pacova, od Mikuláše Španovského z Lysova za 32.000 českých (64.000 kop mš.) koupila. (D. Z. 139, 140.) b) *Dub* (kr. Tábor.) tvrz a ves Dub s pivovárem, poplužním, mlýnem, lesy a rybníky, ves Chodčiny s Velikém Pohnání mlýnář a jeden osedlý, jak to Adam l. 1579 od Jana a Hynka stryců Čáslavů z Podolí koupil za 7500 kop gr. českých koupil. (D. Z. 20, 21.) Tyto statky, z nichž *Pacov* za 60.000 kop a *Dub* za 10.000 kop odhadnut byl, od komory za summu odhadní vedle resoluce z dne 31. prosince 1623 prodány byly vdově Vítkovi Anně Markétě Dorotě, opět provdané roz. z Vrtby, k ruce její dcery *Majdaleny Mon*

*Víthovské.**) — Avšak summa trhová za statky dotčené ne-
 ačila ani k zaplacení dluhův a daní zadržalých na obou
 atcích vězicích, tak že z král. komory ještě 522 kopy míš.
 y doplacený. (C. 215, W. 17. — Lib. conf. 2, f. 390. —
 Z. 143, M. 9; 148, A. 17 & 292, M. 17.)

Ze statku Pacova obdržela vdova po Ladislavovi Víthovi,
 teřina Markéta, roz. z Říčan, l. 1621 summu 25.000 kop
 š., kteréž jí l. 1618 manžel její věnem na téměř statku
 jistil. Ale toto pojištění, jakožto v čas zpoury učiněné, za
 platné bylo uznáno; pročež summa ta král. komoře při-
 dla, tak že vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1663 Petr
 ílém sv. pán z Říčan náhradou za tuto fiskaíní pohledanost
 vedl 8900 zl. rýn., kteréž postoupeny byly Marii Alžbětě
 ůrubové, roz. ze Šternberka, k zapravení summy, l. 1658
 cíś. milosti jí vykázané. (C. 215, W. 17.)

Vilém mladší Vok Vítha ze Rzávého a na Vodlochovicích
 depсал dne 1. října 1619 přísahu stavů povstalých týkající
 konfederace s okolními zeměmi učiněné; avšak jsa katolík
 i kommissi konfiskační dne 3. listopadu 1622 pokuty za
 rovinění své bez výminky byl zproštěn. Za udělení perdonu
 vázal se l. 1629 při kommissi tractationis de pio opere
 platiti k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze 800 zl. rýn.,
 kterou summu l. 1631 ještě 60 zl. odvésti měl. (C. 215,
 1/8.)

Zdeněk Víth a ze Rzávého, katolík, od Dona Baltasara
 e Marradas l. 1621 perdonován, po smrti své při kommissi
 ansactionis dne 9. června 1628 pokuty byl osvobozen.
 C. 215, C. 1/4.)

Jan de Vitte z Lilienthalu, kupec a měšťan Malostranský,
 vázal se l. 1629 při kommissi transactionis na *collegium*
obilium u sv. Jakuba dáti 700 zl. rýn., které dle listu upomí-
 acího z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. měl složiti.
 C. 215, C. 1/8.)

*) Tato prodala Pacov l. 1631 za 58.500 kop míš. Janovi staršímu
 ernínovi z Chudenic na Choustniku, jehož manželka Zuzanna jménem
 nů svých nezletilých Humprechta Jana a Heřmana Václava týž statek
 1648 seti svému Sigmundovi Myslíkovi z Hyršova za 50 000 kop míš.
 ostoupila. (D. Z. 148, A. 16 & 302, H. 9.) — Statek Dub dostal l. 1643
 summě 14.000 kop míš. Jiří Kotvic z Kotvic po manželce své Markétě
 oz. s Vrtby. (D. Z. 147, D. 20 & 302, O. 7.)

Michal Wittmann, měšťan a radní Nového města pražského, provinil se v čas zpourey jako Řečický; p. kommissi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 1621 odsouzen hrdla, cti a statku, dne 21. června t. r. s nými náčelníky zpourey byl stat. Jméno pak jeho král. komory bylo ujato, totiž:

a) *Dva dvory* ve vsi *Dehnicích* (Dejvicích, kr. okr. Smíchov.), z nichž jeden s krémou a kovárno za 3100 kop, druhý za 4000 kop mš. od Wittmanna a až do 600 kop mš. zaplacen byl. Tyto dvory, bylo 11 koní, 3 hřibata, 14 kusů hovězího dobytka a 40 kusů vepřového dobytka, na rolích pak osk. korců pšenice, 51 korců žita, 46 korců ječmene a 1 ovsa, hned po odsouzení Wittmanna právě přede ž. vlastnil si se všemi zásobami bezprávně dne 3. sr. probošt hradu Pražského Simon Brosius jakožt. statku Dejvického, zaplativ jenom ostatek dotčen. trhové 600 kop mš. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Av. rozsudku král. appellate l. 1651 dvory ty král. souzeny a proboštsví odňaty jsou. (C. 215, W. 1.)

b) *Jistina* 500 kop mš. za obcí Rakovnickou (P. $\frac{2}{4}$); pak jistina 1000 kop mš. za obcí Litom. z níž vedle nařízení 31. července 1638 polovice k. druhá polovice Pavlovi, synu Wittmanna, vydána (C. 215, W. 18.)

c) *Dům* v Novém městě pražském, blíž sv. ležící, na poručení komory české 28. dubna 1623 1000 kop mš. postoupen jest *vdově po Wittmanovi Kateřině* na srážku její pohledanosti, kteráž jí manžela jejího v summě 1500 kop mš. na vych. osoby její, tak též i dcerušky, narozené tři dni před na otci vykonanou, recessem knížete z Lichtenšteina býti měla. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, P. $\frac{2}{5}$ & W. 18. — Lib. cond. dis 12, f. 174.)

d) *Vinice Kolačnickovská* řečená, na Letních ležící, od král. komory l. 1621 odhadnutá za 4000 dne 4. srpna t. r. prodána byla za 3000 kc s *Lobkovic*, kteráž ji l. 1624 Pavlovi *Meyšn* Nového města pražského, za 4000 kop mš. pos

o Meyšnarovi pozůstalá Anna l. 1626 vinici tu odkázala synu svému *Danielovi Meyšnarovi*, a vnukům svým, *Pavlovi Janovi bratřím Wittmannům*, kteřížto ji, majíce se odebrati pro náboženství ze země l. 1628, za 4000 kop mš. Rafaelovi Mnišovskému prodali. (C. 215, W. 18.)

Na vychování dvou synů po Wittmannovi a první jeho manželce pozůstalých, Pavla a Jana, měla vedle zdání komise liquidat. l. 1622 polovice jeho jmění zůstavena býti. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.) Na srážku této polovice dotčeným synům postoupena byla vinice Wittmannova v Šárkách ležící na hrubech purkrabských, kterou si hned po odsouzení Wittmannova bezprávně přivlastnil nejvyšší purkrabí Adam z Šternberga, jemuž synové Wittmannovi za toto postoupení 700 kop mš. složití musili. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Jan Wittmann, syn Michalův, odešel l. 1628 pro náboženství ze země a sloužil ve vojsku saském, s nímž se l. 1631 při vpádu do Čech navrátil a u bratra svého Pavla se zdržoval. Proto při *kommissi konfiskační Fridlandské* l. 1634 odsouzen jeho jmění, propadl díl svůj na domě Meyšnarovském, řečeném u Koláčnicků, v Nekazané ulici ležícím, odhadnutém za 100 kop mš., též na zahrádce s domečkem zbořeným v Růžové ulici ležící, odhadnuté za 50 kop mš., jak to před odědem svým ze země dne 10. července 1628 bratru svému Pavlovi postoupil, tento pak i s dílem svým l. 1639 Jiřskovi Wittmannovi odkázal. (C. 215, W. 18.)

Jetřich Vitych, měšťan Starého města pražského, sloužil čas zpoury za sekretáře polního pod hrabětem z Turnu, uběhl s manželkou svou po bitvě bělohorské ze země, zachráv dům svůj v Starém městě pražském v ulici Valenrnské blíže sv. Valentýna ležící, u Tří Turků řečený. Dům ten teprv l. 1636 k ruce král. fisku ujat a za 575 kop mš. odhadnutý od komory prodán byl l. 1638 *Jiřskovi Streicimovi Přestickému*, cís. služebníku při účtárně komory české za 450 kop mš., z kteréž summy jemu 300 zl. služného bylo poraženo. (C. 215, W. 46. — Lib. contract. caerul. 3, 517 & 4, f. 13.) — Vdova po Vitychovi pozůstalá v Erfurtě vydlíci marně se domáhala l. 1636 domu dotčeného, dokládajíc, že její manžel přijat byv na milost s ostatními měšťany po bitvě bělohorské, od knížete z Lichtenšteina za vo-

Jakuba v Starém městě pražském složití 60 zl. rýn., na erouž summu dle listu upomínacího z dne 2. dubna 1631 ště 30 zl. o sv. Jiří t. r. zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — Statek po otci svém Jindřichovi zděděný *Liblice* (kr. Pražský, r. Mělník) — tvrz a ves Liblice s dvorem poplužním a 4 ví- cemi, ves Vavřinec a dílem vsi Hostinná, Neněchov a Je- nice s dvorem poplužním — prodal Vlinský l. 1621 za 10.000 kop mš. matce své Anně Špetlové, roz. z Dubé. (D. Z. 140, H. 17.)

Jan starší Vlk ryt. z Kvítkova na Zvířeticích, účastnil se koury tím, že při sněmu generalním l. 1620 syna Fridricha lckého volil za čekance království Českého a byl v té pří- né relatorem ke dskám zemským. Pro toto provinění při mmissi konfiskační dne 29. října 1622 odsouzen *polovice*ění svého, propadl statek *Zvířetice* (kr. Boleslav., dom. nich. Hradiště), totiž: zámek a ves Zvířetice s pivovárem dvorem poplužním, dvůr poplužní u mlýna Haškova s týmž lým a druhým mlýnem na Malé Bělé, městys *Bakov* (ackofen), a vesnice Veselé, Ptýřov (Ptýřov veliký), Ptýrovec (Ptýřov menší), Manikovice, Čihádky, Lhotice s dvorem po- žním, Býčinky (Býčina), Bělá malá (Kleinweisel), Dolánky, touchov, Dalešice, Bradlec, Těšňov dvůr kmetců (nyní 2 my blíž Bradlec) a díly vsí Chudoples a Novévsi (Nových orů) se vším příslušenstvím, jak to l. 1612 Jiří Vratislav Mitrovic od Jana z Vartenberka za 90.000 kop m. koupil léta 1614 ujcí svému Janovi Vlkovi odkázal. (D. Z. 136, . 11; 137, O. 6.) Statek ten, od komory české za 82.246 p mš. odhadnutý, koupil dne 13. ledna 1623 za 80.000 p mš. *Albrecht z Waldšteina*, který jej dne 9. listopadu 1624 *Maximilianovi hraběti z Waldšteina* za léno Fridlandské stoupil. (C. 215, W. 19. — Lib. conf. 2, f. 281. — D. Z. 11, B. 8 & 194, C. 7.)

Vlk pak l. 1628 pro náboženství ze země odešel, a na- átiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, měšťanům, nichž se ubytoval, těžké protivenství a soužení prý činil; ročež při *kommissi konfis. Fridlandské* dne 25. ledna 1634 dsouzen byl všeho jmění, tak že i polovici ze summy trhové a statek Zvířetice, při prvé odsouzení z milosti mu po- echanou, k ruce knížete z Fridlandu propadl. Manželka

císaře jim darované (viz Mikuláš z Gerštorfu), statek Čákovice proti zaplacení pátého dílu taxy v 3462 kop mš. 1628 z manství propuštěn a v dědictví zůstaven byl. — Statek však Čákovice pro nepřijetí léna vedle cíś. resoluce dne 25. března 1634 k ruce císaře byl ujat a dotčeným patřím s Gerštorfu též na srážku cíś. daru postoupen. (C. 215, 1/10 & W. 19. — D. dv. 7, f. 35 a 54; 53, f. 91 & 104. — Z. 139, F. 14.)

Vlkanovští z Vlkanova bratři a strýcové, *Benjamin na Solnici, Fridrich na Kvasinách, Jan na Ještěticích a Karel na Svinném*, ačkoliv brzy po bitvě bělohorské přísahu věrnosti a poddanosti císaři Ferdinandovi II. v Hradci Králové konali, předce při kommissi konfiskační dne 26. června 1623 pro účastenství ve zpouře odsonzeni byli, tak že *Fridrich, Jan a Karel* po třetím díle jmění svého v pokutě prodali, *Benjaminovi* však statek jeho v léno zanechán býti měl. Pročež statky jejich, *Solnice, Svinná* (Svinné, Svinný) a *Kvasiny* (Kwasney, kr. Král. Hradec, okr. Rychnov.) — zámek s mlýnem a město *Solnice*, městečko Skuhrov a nad ním hrad pustý, vsi Litohrady, *Ještětice* s dvorem poplužním, Brocna, Brozánky, Bělá, Podolí, Kunštát, *Kvasiny*, Sokol; ves *Svinné Veliké* a *Malé* s dvorem poplužním, vsi *Prolohy, Rybníčky, Dobrce* (Dobřec), *Lukavce horní, Uhřínov Veliký* s dvorem poplužním, *Uhřín Malý, Mostek* (díl), *Mezina* (nyní samota), *Novýhrad* (pustý) s rychtou svobodnou, *Bukovina* a *Benátky* — k ruce král. fisku byly ujaty, l. 1623 za 96.584 kopy m. odhadnuty a vedle cíś. resoluce z dne 16. března 1624 *Henrichovi purkraběmu s Donína* prodány za 157.000 zl. rýn., z nichž kupujícímu 32.000 zl. bylo prominuto. Ze summy nové na 125.000 zl. snižené vyplaceno bylo *Marii Majdové Trčkové* 100.000 zl., kteréž na statky dotčené k potřebě válečným císaři půjčila. (C. 215, W. 20. — Lib. conf. 2, 125: — D. Z. 87, B. 1; 142, C. 28; 293, E. 22; 296, E. 12.)

Díl statku *Solnického, Benjaminovi s Vlkanova* v manství zanechán a na 16.470 kop mš. odhadnutý, totiž zámek s mlýnem při městě *Solnici*, s 41 osedlými v témž městě k tomu náležejícími, pak vsi *Brocna* (Brocná), *Ještětice* s dvorem popl., *Uhřín (Uhřínov) veliký, Prolohy, Rybníčky, Bělá*

volen mezi direktory a správce země stavu městského, v čas
 poury pak l. 1620 podepsal konfederaci stavův odbojných
 Betlenem Gaborem a s Uhry učiněnou; pročež při kom-
 issi exsecutionis vedle král. výpovědi dne 26. května 1621
 odsouzen *hrdla, cti i statkův*, dne 21. června t. r. *provásem*
na hrdle strestán byl na šibenici postavené na náměstí Staro-
 městském. — *Dům* jeho v Starém městě pražském ležící
 osadě sv. Kříže Velikého proti hřbitovu (klášteru bratří
 filosofických), náležel z polovice Vodňanského manželce Do-
 tě, kteráž odešla ze země pro náboženství se synem svým
Jindřichem, jemuž předtím dne 31. srpna 1628 dotčenou po-
 lovice domu postoupila. (Lib. contract. caerul. 3, f. 390.) Z té
 příčiny, že dotčený syn od náboženství katolického odstoupil
 ven ze země s matkou svou odešel, dům ten celý k roz-
 kazu komory české dne 6. listopadu 1629 od cís. rychtáře
 byl ujat a vedle cís. resoluce od komory české dne 10. dubna
 1631 za 800 zl. prodán *Valentinovi Frankovi*, písaři při úřadě
 advokátském. (Lib. contract. caerul. 3, f. 418.) Marně pak
 domáhala polovice dotčeného domu sestra Jindřicha Vod-
 ňanského, Lidmila, provdaná za Martina Hřebíka, měšťana
 Starého města pražského. (C. 215. W. 44.)

Jan Vojický ryt. z Novévsí (v. Neudorf) na Vojicích ze-
 řel l. 1619, neúčastniv se zpourey; nicméně po smrti své
 král. prokuratora před kommissi transactionis byl obviněn,
 jeho sestra Lidmila obeslána, aby se vyrovnala o pokutu
 a pardon bratrovi udělený. Tato však dokázala nevinu bratra
 svého, tak že k návrhu kommisie transactionis dne 19. února
 1628 dotčené pokuty byla osvobozena a statek *Vojice* jí a
 dětem po bratru pozůstalým jest ponechán. (C. 215, C. 1/4. —
 viz též lenní statky Fridlandské.)

Jindřich Vojický ryt. z Novévsí na Vojicích, ačkoliv již
 před zpourou l. 1616 zemřelý, obeslán byl před kommissi
 transactionis, kteráž však rozsudkem daným dne 19. února
 1628 žalobu král. prokuratora uznala za nedůslednou. (C. 215,
 C. 1/4.)

Ctibor Vojíš z Protivose zemřel za času zpourey, již se
 účastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 9. listopadu
 1622 vedle král. výpovědi z dne 16. září odsouzen byl *pátého*
roku jmění, v kterémž jeho statek *Římov* (kr. Budějovice) —

statků, dne 21. června t. r. s jinými náčelníky zpourey byl
lat. Jeho jmění pak hned bylo konfiskováno, totiž:

a) *Dům na Hrobci* neb *Kvintínovský* řečený, v Novém
městě pražském na rohu vedle domu Jana Hernle u klá-
tera Slovanského ležící, který od král. komory postoupen
byl *Filipovi Rynkovi*, král. rychtáři v městě Oustí, za summu
odhadní 1100 kop mš., na kterouž toliko 300 zl. rýn. od-
edl, ostatek pak vedle cíś. resoluce dekretem komory české
dne 10. května 1628 vdově Saloméne Rynkové z milosti
na vyhrazení věrných služeb manžela jejího jest darován.
Dům ten potom Františkánům u Matky Boží Sněžné byl po-
stoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$ & W. 23. — Lib. contract. virid. 13,
303.)

b) *Dům Vokáčovský*, na Dobytčím trhu v Novém městě
pražském proti kostelu Božího Těla ležící, ponechán byl
vdově *Anně Vokáčové*, po jejíž smrti na král. komoru při-
řadl a l. 1632 za 2504 kopy mš. odhadnutý vedle cíś. re-
soluce z dne 15. června 1633 dekretem komory české z dne
10. července t. r. postoupen byl *Jesuitům* u sv. Mikuláše
Menším městě pražském, tak že ti to od deputatu
vdovského 8 kop mš. na professní dům upustili. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$
W. 23. — Lib. contract. virid. 13, f. 133.)

c) *Stodola na Dobytčím trhu* Novoměstském ležící, která
za 250 kop mš. odhadnutá *Františkánům* u Matky Boží
Sněžné byla postoupena. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

d) *Vinice*, kterou od král. komory za summu odhadní
57 kop m. l. 1626 koupil *Filip Fabricius Platter s Hohen-*
allu. (C. 215, W. 23. — Lib. conf. 2, f. 329.)

e) *Vinice Vokáčovská* za Braníkem ležící, odhadnutá za
1000 zl. rýn., též *tři kusy polí* nad Volšany ležící, za 1300 zl.
rýn. odhadnuté (jedno po 9 korců za 300 zl., druhé po 9
korců za 400 zl. a třetí po 29 korců za 600 zl.), ponechány
byly vdově *Anně Vokáčové*, po jejíž smrti králi přisouzeny
vedle cíś. resoluce z dne 9. listopadu 1633 postoupeny
soudem od komory české dne 8. března 1634 *Jesuitům* v Novém
městě pražském. (C. 215, W. 23.)

Z těchto statků dekretem komory české z dne 14. února
1625 ponechány byly vdově *Anně Vokáčové* na polovici jí
příslušející dům Vokáčovský (pod b) a vinice s poli (pod e) vy-

ovnění se o pokutu za udělení perdou; ale dle zprávy
posla komorního zahynul již l. 1621 v Táboře, nezanechav
ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Jan Voračický ryt. z Paběnic, katolík, podepsal konfede-
raci stavův odbojných a proto při kommissi konfiskační vedle
král. výpovědi z dne 17. března 1623 odsouzen byl *polovice*
jmění svého; avšak dokázav nevinu svou, císař. resolučí z dne
2. května 1623 na milost byl přijat a pokuty bez výminky
svobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ & $\frac{1}{10}$.)

Křištof Voračický ryt. z Paběnic s bratry svými Vilémem
a Janem mladším v čas zpourey zemřelými při kommissi kon-
fiskační dne 17. listopadu 1622 odsouzen *všeho jmění*, pro-
dal statek *Blánici* (kr. Tábor, okr. Mladá Vožice) — tvr-
z ves Blánici, též ves *Starou Vožici (hory Stříbrné)* s dvory
poplužními, mlýnem, pilou, rybníky, lesy a vším příslušen-
stvím, jak to po bratrích jeho nedílných na něho přišlo —
kterýž hned po bitvě bělohorské k ruce král. fisku ujat
kuchaři generala Don Baltasara de Marradas, Simeonovi
Kosteleckému, postoupen a pak vedle císař. resoluce 30. března
1623 od komory české *cizozemci Janovi Oldřichovi knížeti*
z Eggenberga za summu odhadní 6092 kopy 40 gr. míš-
y dlouhé (špatné) minci prodán jest. (C. 215, W. 25. — Lib
confis. 2, f. 96. — D. Z. 153, J. 17 & 20; 467, L. 9.)

Voračický pak nevinu svou provedl, dokázav, že v žádných
radách povstalců, ani při volení a korunování falckraběte
Fridricha nebyl, a toliko od direktorův a kommissarův mocně
pohrůžkami přinucen byl, když se lid krajský vypravoval
s ním do Rakous jeti, kdež jenom několik neděl zůstal, ale
před Vídní nebyl; zůstáváje pak l. 1621 na statečku svém
ve vsi Blánici a *nemoha již déle vydržeti pro lid vojensky*
veliké strasti, ano i pro vlastní sedláky, kteříž torze vytloukali
a drancovali, do města Tábora s dítkami svými se odebral
kdež pak po zavření města přes rok zůstatí musil, poněvadž
na onen čas kapitán Romanisko, město proti císař. vojsku
obhájící, nikoho z něho nepustil. Z důvodů těch jemu proviněn
jeho od císaře bylo prominuto, ale statek odňatý navrácen
nebyl ani jemu ani jeho dceři Markétě, s níž v největší bídě
žil. (C. 215, P. $\frac{1}{4}$ & W. 25.)

svobozen, protože neměl žádných statků dědičných ani jmění něho. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & $\frac{1}{8}$.)

Smil Vostromířský z Rokytníka pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 24. dubna 1623 vedle král. výpovědi z dne 17. března odsouzen byl *dvou třetin* jmění, kteréž všecko za tou příčinou v pokutě bylo uято, totiž: a) Jistina 9900 kop mš. za Kašparem Belvicem z Nostvic le extractu purkrabského úřadu. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.) — b) Tvrz *Kostelec Podolský* (zaniklá, u vsi Pykova, kr. Tábor., dom. Hstebnice) s dvorem poplužním, pivovárem, ovčínem, mlýnem, lesy, rybníky a příslušenstvím, též díl městyse Borotína a ves Hnov (Řenov, Řevňov), kterýžto statek od komory za 8352 kopy mš. odhadnutý l. 1623 prodán byl za 8000 zl. rýn. *Poly-ené kněžné z Lobkovic*, roz. z Pernšteina. (C. 215, W. 27. — Lib. condemnat. f. 345. — Lib. confis. 2, f. 37. — D. Z. 141, B. 25 & 292, B. 11.)

Dle účtu komory české l. 1626 připadly na třetinu Vostromířskému ponechanou po srážce dluhů toliko 3143 kopy mš.; manželce pak jeho Evě Kateřině, roz. z Loutkova, vedle excessu knížete z Lichtenšteina pohledanost její 6034 kopy mš., kteréžto summy jim vedle nařízení z dne 20. listopadu 1626 zaplacený byly z dotčené jistiny 9900 kop a z úroků 267 kop z ní zadržalých. (C. 215, W. 27.)

Václav Vostromířský ryt. z Rokytníka na Vostromíři, bratr Adamův, pro účastenství ve zpouře, ačkoliv brzy po bitvě Mělohorské opět vykonal přísahu věrnosti králi Ferdinandovi II., předce při kommissi konfiskační dne 19. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění. V této pokutě ujat byl statek jeho *Vostromíř* (Ostromíř, kr. Jičín., okr. Hořic.), tvrz ves s dvorem poplužním, vinicí, lesy, mlýnem, rybníky a vším příslušenstvím, který Vostromířský l. 1614 po bratru Václavě Heřmanovi t. r. zemřelém za 14.000 kop mš. koupil, a že na něm pojistil 9050 kop mš. nezletilým synům po Heřmanovi pozůstalým, Janovi, Heřmanovi a Mikulášovi. (D. Z. 187, G. 5.) Statek ten od král. komory dne 13. ledna 1623 prodán byl za summu odhadní 8536 kop mš. *Albrechtovi z Waldšteina*, který část téhož statku k Holovousům, přist k Hořici připojil. (C. 215, W. 27 & S. 24. — Lib. conf. 2, f. 271. — D. Z. 141, B. 7 & 194, C. 5.) — Dotčené summy

0 dukátech; — též 2243 kusy tolarů starých Ferdinandových a říšských saských; — mimo to na klenotech: tři zlaté řetězy drobného drátového díla, z nichž jeden s velikými roužky z 336 dukátův osmkrát okolo hrdla, druhý z 318 dukátův jedenáctkrát, a třetí z 272 dukátův desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetězy, jeden z 166, druhý z 100 dukátův ancířového díla, desetkrát okolo hrdla; dva zlaté řetízky obdélné na způsob náramků z 100 dukátův; dva řetězy, každý jedenkrát okolo hrdla, jeden z 311 korun; tři páry náramků, jeden z 100, druhý z 50 dukátů, třetí z 18 korun; pár náramků s drahým kamením v zlaté sázeným; dva řetězy zlaté a perlové, páteře to se zlatými zrny a perlami, jeden z vonných pižmových koulí; řetěz ze zlatých růží a vonných koulí dvakrát okolo hrdla; 30 prstenů zlatých s drahým kamením; 26 zlatých knoflíčků pěkného prolamovaného (spanělského) díla; 52 zlaté růže perlami vysázené; 36 zlatých růží perlami a rubínky neb granáty vysázených; 23 zlaté růže diamanty a rubíny vysázené; bílý šmelcový beránek, diamanty, rubíny a perlami vysázený; 8 medailí dílem diamanty, dílem perlami vysázených; více perli velikých i malých zezasazených; zlaté paradlo na zuby; — nad to stříbrných věcí: 18 koflíků větších menších, 2 láhve, 1 mlýn, 1 panna, mědence s 2 nálevkami, 7 konviček, 5 slánek, na 9 stolů tic a jiné více. — Vytčené peníze a klenoty manželka Vostrovceva jakožto svůj majetek ve třech truhličkách železných domě svém na Příkopech do záchodu dala ukrytí, obávajíc se, aby od vojáků po bitvě bělohorské domy drancujících jí nebyly vzaty; avšak potom vyzrazeny, na císař. poručení zvláštním kommissařem z Vídně k tomu nařízeným, kapitan-majorem Antonínem Mašeranem (Muran.), ze záchodu po těžké práci dvoudenní (při kteréž kommissař, jak si stěžoval, nešlo smradu vystátí musil, začož si hned z peněz nalezených 40 dolarů vzal) vyzdviženy a dne 12. ledna i s věcmi stříbrnými, v jedné summě na 150.000 zl. neb 40.000 dolarů oceněné k ruce císaře ujaty byly.

Marně žádala Vostrovcová, aby jí klenoty, které po předcích svých zdédila, vydány a navraceny, pak z peněz též náležejících, což vše na 18.842 kopy cenila, nějaká část pro její výchování dána byla. (C. 215, W. 28.)

68.831 kop mš. odhadnuté, s polovicí vsi Ratměřic zvláště
 9588 kop mš. odhadnuté, prodány byly l. 1622 za 60.000
 kop mš. presidentu nad appellacemi *Fridrichovi z Talmberka*,
 muž ze summy trhové vedle cís. resoluce z dne 17. září
 1622 z milosti 25.000 kop mš. bylo darováno. (C. 215,
 W. 28. — Lib. conf. 2, f. 176 & 408. — D. Z. 194, H. 27.)*
 e) Statek *Velen* (okr. Brandýs n. L., dom. Pakoměřice) —
 pustá Velenec s dvorem poplužním Velení s mlýnem a
 mlýnskými, ves Velen a ves Mirovice — odhadnutý za 13.007 kop
 mš., postoupen byl za 13.000 kop mš. vedle cís. resoluce
 ze dne 21. května 1624 manželce *Vostrovcové*, která též statek
 Vostrovce l. 1593 za 14.000 kop mš. koupila (D. Z. 169,
 H. 21), na srážku její pohledanosti 80.000 kop na statcích
 uvedených pojištěné. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 353. —
 D. Z. 293, A. 1.)

f) *Dům v Novém městě pražském* naproti Andělské za-
 sadě v Bosácké ulici, jdouc do Chudobic po levé straně
 ulice mezi domy Jakuba Chodaura a Ladislava Vithy ze
 zrušeného, dekretem knížete z Lichtenšteina 14. září 1621
 prodán byl za 3000 kop mš. *Johance Pruskovské*, roz. Kaplí-
 kové. (C. 215, W. 28. — Kniha přípovědí a zvodův Nro. 2,
 f. 25.)

*) Na panství *Vlašimském* bylo l. 1628 lidí osedlých i s chalup-
 y 410, kteří platili úroku stálého 837 kop mš., totiž: v městě Vla-
 šimi 80, z nichž 35 pohořelých, kteří dávali platu stálého ročně 202 kopy
 mš., slepic úročních 78 po 6 gr., vajec 19½ kopy po 12 gr., a konali
 úroky 156 dní po 4 gr.; v městyši *Domažíně* 54 osedlí s platem ročním
 100 kop, kteří devátý díl lesův na téměř panství užívali; ve vsi *Pavlovi-*
ci 14 osedlých s platem 15 kop mš., slepic 42, vajec 8½ kopy; v *Kla-*
dešovicích 16 osedlých s platem 59 kop mš., slepic 58, vajec 1 kopy;
 v *Částkově* 9 osedlých s platem 20 kop mš.; ve *Vracovicích*, *Částko-*
vicích, *Malovidech* a *Mířetici* 31 osedlých, z nichž 6 pohořelých a 4
 osedlí, platili ročně 91 kop mš.; v *Bohíně* (*Zvolíně*) 16 osedlých s pla-
 tem 47 kop a 38 slepic; v *Kondratci* 29 osedlých, platili úroku 76 kop
 a 6 slepic; v *Dubě* 14 osedl. (z nich 7 pohořelých), platili úroku 28
 kop a 16 slepic; v *Ostrově* 15 osedl., platili úroku 38 kop a 24 slepic;
 v *Velíži* 14 osedl., platili úroku 34 kop a 18 slepic; v *Hříně* 8 osedl.,
 platili úroku 9 kop.; v *Ratměřicích* 29 osedl., platili úroku 18 kop; v *Hra-*
dicích 8 osedl., platili úroku 29 kop a 8 slepic; v *Polánce* 5 osedl., pla-
 til úroku 9 kop a 8 slepic; v *Znosímě* 12 osedl., platili úroku 11 kop;
 v *Hotce* 11 osedl., platili úroku 9 kop; v *Lačnově* a *Čelivě* 5 osedl.,
 platili úroku 7 kop a 14 slepic; v *Městečku* 10 osedl. (z nich 6 pohoře-
 lých), platili úroku 18 kop a 16 slepic; v *Radošovicích* 31 osedl., pla-
 til úroku 66 kop. — Mimo to vycházelo platu ročního z mlýnů ve Vla-
 šimi 100 kop, v *Ostrově* 120 kop, v *Radošovicích* 80 kop, v *Městečku* 60
 kop a pod *Blanicí* 45 kop mš.

im po smrti Waldšteínové za 1435 kop mš. odhadnutý, dle cís. resoluce z dne 6. října 1635 prodán byl *Marianně Štátníkové*, roz. z Mitrovic, za 1200 kop mš., z nichž díl Vostrovcův 400 kop mš. král. fisku připadl, ostatek pak uveden sestře Vostrovcové Anně Marii, kteráž též díl druhé stry své zdělila. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & W. 8. — Lib. contract. Frid. 13, fol. 189.) — b) *Dva domy v Kutné Hoře* s příslušenstvím, z nichž jeden *Miranovský* řečený za 900 kop, druhý *Vagnerovský* za 100 kop byl odhadnut. Tyto domy i s jistitami, jež měl Vostrovec za Janem Švihovským ze Švihova a za Volfem Berkou z Lipého, postoupil kníže z Fridlandu s. polnímu maršálkovi *Janovi hraběti z Góts* dne 1. května 1633 na porážku jeho pohledanosti, od něhož plukovníkovi Janovi z Bixi byly odevzdány. — Poněvadž ale vedle cís.řízení po smrti Waldšteínové všechny konfiskace Fridlandské byly zrušeny, ujala se komora česká veškeré pozůstalosti Vostrovce i dotčených dvou domů v Kutné Hoře se svršky, 388 zl. odhadnutými, a postoupila je l. 1636 *Jaroslavovi Dobřenskému z Dobřenic* za jeho pohledanost. — c) *Jistina* 3.500 kop mš. na statku Peckách, kterou Vostrovec po mateřině Lukavecké zdělil. (C. 215, W. 28. — D. Z. 297, 25.)

Ladislav (Vladislav) Vostrovec ryt. z Kralovic na Proseči d se potřebovati v čas zpourey l. 1619 za kommissaře při pravě lidu válečného z krajů Plzeňského, Prachenského Podbrdského; pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 6. února 1623 vedle král. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odsouzen byl *všeho jmění*, které již předtím bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Cerekvice Nová* (Biskupská, kr. Tábor, okr. elhřimov.) — městys Nová Cerekvice s lesy, rybníky a příslušenstvím, též vsi Čížkov a Bor, s platy ve vsi Vlasenici s lesem Orlovem, jak tento statek Křištofa Leskovce z Letovce l. 1609 a 1620 v dluhu 4641 kop 56 gr. mš. Vostrovec měl postoupený (D. Z. 92, F. 10—13) — od král. místodržitelho knížete z Lichtenštejna l. 1624 v dotčené summě postoupen byl *Křištofovi Vratislavovi z Mitrovic* za 6345 kop mš., kteréž mu vedle cís. resoluce z dne 16. dubna 1626 byly poráženy na jeho pohledanosti 21.658 kop mš., jež

měl na statcích konfiskovaných po Jiřím Karlíkovi Petrovi ze Švamberka a Janovi z Říčan. Toto právo Cerekvici odkázal Vratislav I. 1645 strýcům svým Adamovi a Františkovi bratřím Vratislavům, kteří prodali Jiřímu Miličovskému z Braunberku, jemuž l. 1650 Jan Krištof z Leskovce statek Cerekvice placený 658 kop míš. dědičně odevzdal. (C. 215, Lib. conf. 2, f. 484. — D. Z. 92, F. 10—13; 306.)

b) Statek *Proseč* (kr. Tábor., okr. Pelhřimov.) náležely tvrz a ves Proseč s dvorem poplužním, a podacím kostelním, dvůr Stará Lhota, dvůr Lhotáň, vsi Částkovice, Oustrašín (Ústrašín), Chmelny, Vlasenice a Myslov, s mlýny, lesy, rybníky a přísada, jak to Vostrovci l. 1604 postoupeno bylo od Jiřího Oldřicha a strýců Vostrovců, jimž statek Proseč l. 1604 jejich Ladislav odkázal. (D. Z. 127, O. 10.) — Tento statek za 16.549 kop odhadnutý, od král. komory vedle jiné kauce z dne 6. listopadu 1624 prodán byl za 15.000 kop. *želce Vostrovcové Osianě*, roz. ze Šebířova, potom provdané Voračické z Paběnic, tak že jí poraženo bylo tržbové věno její 5000 kop míš. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 389. — D. Z. 142, C. 24 & 293, E. 8.)

c) Podíl Vostrovce v 3809 kop míš. na statku po jeho otci Strachotovi*) jemu a jeho bratřím Fridrichovi zanechaném. Proto statek *Zborovsko* (kr. Čáslav, okr. Kralovice dolní, dom. Mačkovice) městys (nyní ves) Borovsko, s pivovárem, dle podacím kostelním, rybníky, lesy, též vsi Křesetice — l. 1625 od komory české ujat a l. 1626 odhadnů 11.229 kop 29 gr. míš. prodán byl Jiřímu Bohuslavovi Znějovskému z Korkyně, c. komoře české, který však na summu tržbové nezaplatil. (C. 215, W. 28. — Lib. conf. 2, f. 389. — B. 13.)

Bratřím Vostrovce Janovi, v cizích ze Fridrichovi, při kommissi transactionis dne

*) Strachota Vostrovec přistoupil též ke konfiskacím, nýč i k jich snežení o zavržení krále Ferdinanda II. Falckého za krále; nebyl však při kommissi konfisk

okuty osvobozenému, vedle císař. resoluce l. 1630 podšly
 ich otcovské ze statku Borovska byly pojištěny a dšlem
 placeny ze zbytku summy trhové za Znějovským zadržalého.
 215, C. $\frac{1}{4}$ & W. 28.) — *Syn Vostrovce Jan* pohledával
 své matce Marii, roz. z Lisova, 1500 kop mš. ze statkův
 i jeho konfiskovaných; není však vytčeno, zdali čeho do-
 al, ač při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pro
 vinění své pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & W. 28.)

Vilém Vostrovec ryt. z Kralovic, bratr Janův, chtěl se
 i l. 1621 najati k nepříteli od Volfa Karla z Vřesovic, byl
 k s Vřesovcem zatčen a na Bílé věži uvězněn, odkudž
 kl ze země a k nepříteli se připojil. Proto jeho pohleda-
 st 14.200 kop mš. na statku Vlašimském od král. komory
 a njata. (C. 215, W. 28.)

Jiří starší Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky a na Skalce
 pravil l. 1620 jednoho jezdce a 1 pěšího k vojsku stavův
 bojných, pak sám osobně s dvěma pěšími výpravy válečné
 účastnil. Ale poněvadž přistoupil k náboženství katoli-
 ňmu, a předtím již v měsíci lednu 1621 vykonal opět pří-
 u věrnosti a povinnosti k ruce císaře, prominuta mu byla
 císaře pokuta 233 zl. 20 kr., od král. komory dne 21. čer-
 ce 1629 za perdon mu uložená, aby mohl vychovati syny
 v Kladsku u jesuitů studující. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & R. 1.)

Jan Jetřich Voškobrochský z Voškobreh (Voškobrdský, Oško-
 ňský z Oškobrh), odsouzen při kommissi konfiskační dne
 listopadu 1622 *třetího dílu jmění* svého, propadl stateček
 stín (Hostinna, kr. Pražský, okr. Velvary, dom. Nelahoze-
 s), ves s dvorem poplužním, podacím kostelním a příslu-
 stvím, který odhadnut za 6675 kop mš. v propadlé třetině
 odán byl l. 1622 *Polyxeně kněžně s Lobkovic* za 6000 zl.
 n. (C. 215, W. 26. — Lib. confis. 2, f. 43. — D. Z. 141,
 29 & 292, B. 20.) — L. 1624 žádal Voškobrochský, dada
 potřebovati pod císař. pluk knížete z Holšteina, za navrá-
 tí aneb znovu odhadnutí statku svého, dokládaje, že čtyři-
 át větší cenu měl, a že svršky v něm zanechané (přes
 0 mandel obilí a jiné) skoro tolik co summa trhová vyná-
 y. Avšak nedosáhl ničeho, toliko na dvě třetiny z milosti
 ponechané v 4000 zl. rýn. obdržel 2000 zl. a na zbytek
 1631 císař. pojištění. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

303 kopy, z nichž *synovi Vrabského Hynkovi Leopoldovi* na dvě třetiny 2869 kop připadlo. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & W. 30.)

Vilém starší Vrabský Tluksa z Vrabí na Drahenicích, Dešenicích a Uzenicích, při kommissi konfiskační dne 29. listopadu 1622 pokuty bez výminky byl osvobozen (*absolutus sine clausula*), tak že mu statky jeho *Drahenice, Dešenice a Uzenice**) (kr. Písek, okr. Březnic.) byly navraceny. Za *perdon* mu udělený zavázal se Vrabský l. 1629 při kommissi *tractationis de pio opere* složit 1166 zl. 40 kr. na alumnat kláštera sv. Jakuba. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Jan Vilém Vraneš z Čečína (jinak z Čazína), při kommissi *transactionis* dne 18. dubna 1628 pokuty byl osvobozen; neměl žádného jmění mimo dvůr sedlský na gruntech Fridlandských. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Adam starší a Jiří Vratislavové z Mitrovic přistoupili ke konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněné, blahořečili pro zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Aleckého, jemuž i přísahali; avšak jsouce katolíci, při kommissi konfiskační dne 10. března 1623 pokuty byli osvobozeni. Za *perdon* jim udělený podvolili se při kommissi *tractationis de pio opere* l. 1629 zaplatiti pokuty. *Adam* 500 zl. *Jiří* 900 zl. rýn., k alumnatu u sv. Jakuba v Praze. Poněvadž *Adam* dotčené pokuty nesložil, byla po jeho smrti manželka jeho *Salomena*, roz. *Horčicová z Prostého na Brahenicích*, od kommisie dne 2. dubna 1631 napomenuta, aby povinnou summu do sv. Jiří t. r. odvedla. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$ ^{11/41}.)

Jan starší, Jan mladší a Ladislav Vratislavové z Mitrovic, katolíci, vykonali dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných s jinými zeměmi učiněnou, ale poněvadž obě vyhradili, co by bylo proti náboženství katolickému, při kommissi konfiskační dne 17. listopadu 1622 a 27. ledna 1623 pokuty byli osvobozeni. *Jan mladší* pak l. 1629 zavázal se při kommissi *tractationis de pio opere* za *perdon* mu udělený složit 500 zl. na *collegium nobilium* ze statku

*) Statek *Uzenice* — tvrz s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, ves Malé Uzenice, 2 chalupy v Temenicích řečené, dvůr sedlský ve vsi Černivěti s mlýnem, a podacími kostelním a krčmou ve vsi Uzenicích — koupil Vrabský l. 1617 za 14.000 kop míš. od Zbyška Jiřího Běšína z Běšína. (D. Z. 192, B. 12.)

sahy, ale vyhradil sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 22. května 1623 bez výminky pokuty osvobozen, podržel statek svůj *Všeradice* (kr. Pražský), na němž manželce své Kryseldě, roz. z Lažan, l. 1618 věno 15.000 kop mš. pojistil. (D. Z. 139, G. 7.) — L. 1629 uvolil se při kommissi tractationis de pio opere za perdon mu udělený odvésti 400 zl. na *collegium nobilium* u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$ & C. $\frac{11}{41}$.)

Albrecht Vražda z Kunvaldu, při kommissi konfiskační dne 30. května 1623 odsouzen k manství, ohlásil se dne 7. června 1624 v příčině léna, uvoliv se za ponechání mu statků v dědictví složit 1500 kop mš. K čemuž když nebylo povoleno, přijal léno dne 22. června 1626 na statek *Martinice Nové* (kr. Čáslav, dom. Doln. Kralovic.), sídlo a ves Martinice s třemi dvory poplužními a ves Zahradčice; též na statek *Tomice*, sídlo a dvůr s dílem vsi Tomice a Nový dvůr s příslušenstvím, jak to Vražda l. 1622 s povolením knížete z Lichtenšteina od Karla Čabelického ze Soutic za 3250 kop mš. dědičně koupil; též na stateček *Budeč*, pak vsi *Blažejovice* a *Vranice* s mlýnem od Jindřicha Štřely l. 1611 za 4000 kop mš. koupené (D. Z. 185, L. 14); kteréžto statky všecky za 13.494 kopy mš. byly odhadnuty. Po smrti Vraždy l. 1629 přijali léno na tyže statky léta 1630 jeho synové *Jan Vilém* a *Václav mladší*, kteří při kommissi konfiskační dne 2. října 1623 a cíś. resolucí z dne 19. října 1624 pokuty za účastenství ve zpouře osvobozeni, při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 se zavázali na *collegium nobilium* zaplatiti 80 zl. rýn. Václavovi pak statky vytčené vedle cíś. resoluce 23. března 1650 v dědictví byly převedeny po zaplacení 905 zl. 13 kr. zadržalé quoty manské a 4594 zl. 46 kr. rýn. peněz šacovních za propuštění z manství. Po smrti Václava Vraždy statek Martinice od komory české postoupen byl *Jindřichovi Volfovi Berkovi hraběti z Hovora*, bývalému presidentu komory české, na srážku jeho výplaty ze zajetí švédského. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & W. 45. — Lib. conf. 2, f. 365. — D. dv. 7, pag. 15 & 68, l. f. 9. — D. 150, A. 12.)

Adam Vrchotický z Loutkova obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se narovnal o pokutu

za udělení perdonu; avšak dle zprávy posla komor 17. února 1630 zemřel již předtím, nezanechav ničeho (C. 1/4.)

Albrecht Vrchotický z Loutkova při kommissi odsouzen byl *všeho jmění*. Statek jeho *Vřesná* (dříve Řečice) — tvrz a ves Vřesná s pivovárem, krčmou, ovčínem a dvorem poplužním, ves Mostečná s krčmou a díl vsi Radouně hořejší (dom. Včelnice) s krčmou před bitvou bělohorskou od císař. lidu vzatý, poslán zástavou od Dona Baltasara de Marradas listem datovaným v kotech dne 31. května 1621 obci města Hradce za v summě 6000 kop míš., kteréž táž obec Marrada císaři půjčila; potom odhadnutý poprvé za 923 kop, druhé za 11.854 kopy míš. vedle císař. resoluce z dne 1626 od komory české prodán byl za 10.000 zlatých *Keclovi (Ketzel) z Rottendorfu*, hejtmanu panství Hradeckého. (C. 215, W. 32. — Lib. confis. 2, f. 46 v. 142, H. 5 & 293, K. 21.)

Vdově po Vrchotickém pozůstalé Alžbětě, rozené z Vřesné, za její pohledanost 15.000 kop míš., na dotčení pojištěnou, od Jakuba Kecla a jeho dědice recepskou 14. srpna 1628 dáno bylo 3000 zl. ze summy t. 1628 pojištění na 2000 kop míš., a mimo to zaplacený 6100 kop, a zanechání jí 4 poddaní ve vsi Vřesné (W. 32.)

Buryan Vrchotický z Loutkova, při kommissi dne 4. listopadu 1623 pokuty osvobozen, uvolil se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon složit 100 zl. rýnských k alumnatu kláštera v Starém městě pražském, kterouž summu dle listiny cího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří zaplatiti. (C. 215, C. 1/8.) Jeho manželka Marketa z Hrádku, odkázala l. 1622 statek svůj *Ždár P. Tábor.*) synu svému Sigmundovi Kunratovi Vrchotickému Popelíně a Lžíně. (D. Z. 140, K. 28.)

Ctibor Vrchotický z Loutkova (s Dorotou Vrchotickou roz. Mitrovskou z Nemyšle), při kommissi konfiskován král. výpovědi z dne 6. listopadu 1622 odsouzen *jmění svého*. Pročež statek jeho *Přestavky* (kr. T.

Mitrovíce) na poručení knížete z Lichtenšteina dne 7. září 1624 k ruce král. fisku ujat a za 8763 kopy mš. odhadnut, avšak Vrchotickému k správě zanechán byl. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 396.) — Tento statek Přestavky s příslušenstvím, též s pěti poddanými ve vsi Měšeticích a s jedním ve vsi Záběhlicích, s mlýnem Kuželkovským, s lesy, potoky a rybníky prodal l. 1638 Mikuláš mladší Vrchotický za 7800 kop mš. *Janovi staršímu Černínovi s Chudenic.* (D. Z. 146, L. 2.)

Jindřich mladší Vrchotický z Loutkova, při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen *třetiny* jmění, propadl statek *Čeňovice* (kr. Tábor, okr. Vlašim., dom. Třebečice) — dvůr poplužní a ves Čeňovice a ves Březinu (Březno), jinak sv. Prokop řečenou, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — který vedle císař. resoluce z dne 23. dubna 1625 prodán byl *cisosemci Štěpánovi Benediktovi Beníkovi s Petersdorfu* za summu odhadní 4727 kop mš. — Vrchotický pak na dvě třetiny jemu ponechané obdržel před l. 1628 toliko 844 kopy mš., a ostatek jemu od císaře při komoře české byl pojištěn; avšak ještě l. 1643 neobdržel naň ničeho. (C. 215, W. 32. — Lib. conf. 2, f. 156. — D. Z. 153, K. 27 & 30.)

Mikuláš a Sigmund Vrchotičtí z Loutkova obesláni byli l. 1629 před kommissi transactionis k vyrovnání se o pokutu za udělení perdonu; ale dle zprávy posla komorního z dne 17. února 1630 nepřijal Mikuláš na zámku Stálci (kr. Tábor) obesláni; Sigmund pak, od císaře perdonován, padl proti Uhrům a Turkům v císař. armádě. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Vilém starší Vrchotický z Loutkova účastnil se zpouř tím, že přistoupil ke konfederaci stavů s jinými zeměmi učiněné, jakož i k jich snešení o zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení kurfiřta Fridricha falckraběte při Rýnu za krále Českého. Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 5. listopadu 1622 odsouzen byl *dvou třetin* jmění svého, tak že v této pokutě statek jeho *Lhota Hrušova* (kr. Tábor, okr. Soběslav, dom. Lžín) od král. komory ujat a vedle císař. resoluce z dne 15. května 1625 císař. nejvyššímu leytnantu *Maximilianovi Pechlarovi (Bechler, Pechler) ryt. s Memínku* za summu odhadní 2244 kopy mš. prodán byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$, & W. 32. — Lib. conf. 2, f. 250.)

lo Rakous proti císaři vypravil rytíře Jana Bejčka z Nespe-
rova, který až před Vídeň táhl a zemi hubiti pomáhal; mimo
to že statek duchovní, jedno městečko, pannám duchovním
kláštera Tejneckého od králův českých nadané, od tehdejších
direktorův a správců země zástavou k sobě přijal, a týmž
direktorům nemalou summu peněz k vedení války zapůjčil.
Pro toto provinění při kommissi konfiskační dne 30. května
1623 všeho jmění svého odsouzen, avšak z císařské milosti
ústaven byl při *dvou třetinách*, které mu z komory české
vydány býti měly. Jmění pak jeho všecko v této pokutě bylo
jato, totiž:

a) Statek *Nový Hrad* (Neuschloss, kr. Žatec., okr. Posto-
přky), *) k němuž náležel zámek Nový Hrad s pivovárem,
dvorem poplužním a mlýnem, vsi Jimlín, Opočno s podacím
kostelním, Hřívce, Hořany, Babilon, Lišany a Horka (Hůrky
olejní); též tvrz a ves *Liponec* (Lipenec) a ves Netluky
s podacími kostelními, s dvory poplužními a vším příslušen-
stvím. Statek ten odhadnutý za 57.514 kop míš. se všemi
věci od komory české dne 4. září 1623 za 63.000 kop
koupil *Wolf Ilburk z Vřesovic a Doubravské Hory*, císař. rada
kurfiřta Saského general-strážmistr, tak že si ze summy
trhové na zapravení dluhů 49.060 kop (mezi nimiž též 22.000
kop, kteréž jure fideicommissi vždy nejstaršímu z rodu Vře-
sovců náležely) porazil, a ze zbytku 13.940 kop třetinu král.
fisku náležející v 4646 kop. míš. špatnými penězi do komory
vypravil. Dle fiskálního rozsudku dne 24. června 1636 měl
Wolf Ilburk dědic summu trhovou dobrými penězi zaplatiti,
až i zapraviti dotčenou summu peněz fideikommissních
2.000 kop míš. král. fisku propadlou; avšak l. 1656 summa
a Janovi Vilemovi Kyšperskému z Vřesovic, jakožto nejbliž-
šímu dědici fideikommissi přisouzena byla, a vedle císař. resoluce
dne 28. prosince 1668 na přimluvu kurfiřta Braniborského
zrušen a zrušen byl též rozsudek, dle něhož zbytek summy
trhové dobrými penězi zapraven býti měl. (D. Z. 141, L. 4
292, L. 20. — Lib. conf. 2, f. 140. — C. 215, C. 1/2 & W. 34.)

*) Statek *Novýhrad* — zámek s předhradím, s dvorem poplužním,
mlýnem a příslušenstvím, vsi Jimlín, Opočno s podacím kostelním, Li-
šany (díl) a Horka (Horka, díl) — koupil l. 1688 za 28.500 kop míš.
Sebestian z Vřesovic od Adama Franka z Liběchova. (D. Z. 24, H. 7.)

b) Statky *Obora* (Wobern) a *Veltěže* (kr. Žatec, okr. Loun., dom. Vřesovic.) — tvrz a ves Obora s mlýnem a viněmi, ves Veltěže a dva pusté dvory poplužní, k nimž náleželo 11 lánů polí a l. 1657 ve vsi Oboře 18 osedlých (8 s polí a 10 chalupníků) a v polovici vsi Veltěži 14 osedlých (4 sedláci, 4 chalup. a 6 pustých usedlostí), jak to l. 1622 postoupil Vřesovec zástavou v dluhu 10.000 kop mš. strýci svému Volfovi staršímu z Vřesovic (D. Z. 193, J. 17) — teprv l. 1654 uvedením právním král. komoře připadly a za 20.075 kop mš. odhadnuté král. panství Krušovickému přivtěleny, avšak vedle cís. resoluce z dne 6. února a 30. července 1658 nové summě odhadní 17.347 kop mš. bratřím *Linhartům* z *Neuenberga Adamovi a Vilému Václavovi* dědičně postoupeny byly vynahrazením za jejich pohledanosti při statku *Vlkavě*, dědicům po Ottovi Fridrichovi hraběti z Harrachu zanechaném. (C. 215, L. 10 & W. 34. — D. Z. 152, O. 6.) Viz též Linhart z Neuenberga.

Manželka Vřesovce Anna Johanna, roz. z Velemyšlovsi, mlásla se při kommissi revisionis l. 1624—1629 o věno své 7500 kop mš., též o jistiny 16.000 kop mš.; avšak pohledanost její v 3000 kop mš. ještě l. 1690 nebyla vyřízena. (C. 215, C. 1/2 & W. 34.)

Adam Jiří Kostomlatský Vřesovec z Vřesovic a na Oujezdci, při kommissi konfiskační dne 23. května 1623 vedle král. výslovnosti z dne 23. března odsouzen k manství, přijal léno dne 23. června 1626 na statek *Oujezdec* (Oujezd Veliký, kraj a okr. Litoměřic.) — tvrz a ves Oujezdec s dvorem poplužním, pivovárem a mlýnem, dvůr poplužní v *Hříbojedech* (zanikl), ml. vsi *Sovenic* a vsi *Touchořiny*, *Hlupec* (Hlupice), *Doubravice* a *Hoznice* (Haslitz) — za 11.700 kop mš. odhadnutý. L. 1628 odešel Vřesovec pro náboženství ze země, odevzdav statek svůj manský k opatrování bratru svému *Radslavovi*, avšak brzy se navrátil, přistoupil k víře katolické. Ale statek jen k ruce krále ujat býti měl, protože Vřesovec l. 1628 stýžen manský z něho nezaplatil. L. 1630 převor kláštera do-

vedlost po otci a matce v statku Křemužském a Bukovickém, statek *Bukovický* (okr. Bilin.) — tvrz a ves Bukovice s dvorem poplužním a pivovárem, ves *Lince* (Hlince) s dvorem poplužním a ves *Mošňov* s příslušenstvím, jak to matka jejich Anna l. 1609 koupila. (D. Z. 193, H. 20.)

Vedle císař. povolení přijížděl Vřesovec potom každého roku na nějaký čas do Čech, aby tu činil potřebná opatření týkající se statků fideikommissních; avšak při vpádu saském r. 1631 přidal se k nepříteli, pod jehož ochranou na statku Ploskovickém drahý čas zůstával, a po smrti strýce svého Adama Jiřího Kostomlatského z Vřesovic ujal se skrze plnomocníka svého Jana Konarovského statku manského Újezda Velikého i peněz hotových, na Zahoranech téměř strýci jeho povinných, též z Libčovsi mnohé věci pobrané ze země vyvézt dal. A poněvadž se tím účastna učinil zpoury v nově povstalé a dle patentu knížete z Fridlandu z dne 17. ledna 1633 před kommissi konfiskační Fridlandskou se nepostavil, rozsudkem téže kommisie dne 25. ledna 1634 uvedl se v pokutu se vším statkem a jménem svým, kteréž knížeti Fridlandskému připadlo, totiž:

a) Statek fideikommissní *Ploskovic* (Ploschkowic, kraj Litoměřic.), k němuž náležely též statky *Píchkovic* (Býčkovice, Pitschkowic) a *Sovenice* (Soběnice), tvrze s vesnicemi a dvory poplužními téhož jména, též vsi Mašovice (Maschkowic), Myšec (Michels, Michzen), Držovice (Tršovice, Trschowic, Trschowic), Chudoslavice (Kuttesslawic), Vinné (Winney), Týniště (Tünscht), Sovenice, Lenzel neb Letzka (Neu- und Alt-Lenzel, Mlynec Nový a Starý), Piškovice (Býčkovice), Nezly (Nieder- und Ober-Nessel), Kotely (Kotelice, Kutlic), Mladej (Mladé) a Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch), s dvory poplužními, mlýny, rybníky, lesy a vším příslušenstvím.*) Tento statek již l. 1632 od knížete z Fridlandu v pokutě byl ujat a vedle císař. nařízení postoupen k správě *Hendrichovi Šlikovi hraběti z Pasaunu*, presidentu císař. vojenské rady dvorské, za jeho pohledanosti vojenské, jemuž vedle císař. resoluce z dne 3. ledna a 13. července 1637 za 76.520 zl. rýn. (za statky Velíšem a Starými Hrady za 363.915 zl.) dědičně

*) Statek *Ploskovic* — totiž tvrz Ploskovic a dvorem poplužním, vesnicemi, chmelnicemi, mlýnem nachlebním, rybníky, lesy, potoky a vším příslušenstvím, též vsi Ploskovic, Mašovice, Myšec, Těchobuzice (díl), a ve vsích Trnovanech a Podviní po jednom člověku osedlém — koupil r. 1592 Petr starší Kostomlatský z Vřesovic na Býčkovících a Sovenicích za 32.000 kop míš. od poručíků nad sirotky po Václavovi Kostomlatském z Vřesovic nařízených (D. Z. 170, C. 26) a postoupil též statek v dluhu 19.403 kop 23 gr. míš. Janovi Habartovi, synu po dotčeném Václavovi Kostomlatském pozůstalému. (D. Z. 91, M. 27.)

212 kop, a na dvě třetiny Oldřichovi ponechané 10.424 kop náleželo, avšak poraženo mu ještě 254 kopy dluhu, tak že celkem na 10.170 kop cís. pojištění obdržeti měl, dle účtu komory České z dne 26. října 1630. — Z dluhu Petra 9807 kop 54 gr. vynášejícího připadlo témuž 6538 kop a na třetinu král. fisku 3269 kop m. dle účtu komory české dne 7. října 1630. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 311. — D. Z. 42, B. 6 & 293, A. 6.)

Radslav Kostemlatský Vřesovec z Vřesovic na Malých Bečvařích, při kommissi konfiskační vedle cís. resoluce z dne 7. března 1623 odsouzen *polovice jmění*, propadl: a) Polovici z jistin, kteréž měl za komorou českou na panství Dobříšském, vynášejících i s úroky 30.950 kop m., pak z jiných jistin 7000 kop mš. — b) Statek *Malé Bečvary* (Bečvarky, okr. Čáslav, okr. Kouřim.), který Vřesovec l. 1616 od Jana Křištofa Myšky na sebe převedl, za 7099 kop mš. odhadnutý, dle dekretu komory české z dne 22. února 1631 Vřesovci na srážku polovice jemu z jmění jeho ponechané a 22.023 kop mš. vynášející, za 9802 kopy mš. ponechán byl. — Dle účtu při komoře české dne 28. srpna 1629 učiněného dne 11. září 1630 ratifikovaného vynášelo po srážce dluhů z jmění Vřesovce 40.208 kop mš., z čehož polovice král. fisku náležející z dotčené jistiny na panství Dobříšském byla poražena. Vřesovec pak, že od pohledanosti své na panství Dobříšském až do 28.000 kop mš. summy hlavní dokonale uhradil, obdržel na polovici mu ponechanou mimo statek Bečvarky a některé jistiny ještě léta 1629 cís. pojištění za 4859 kop mš. Avšak vedle dekretu komory české z dne 11. září 1670 odečteny mu byly úroky, l. 1629 k pohledanosti jeho připočtené, tak že Vřesovec nejen dotčené cís. pojištění na 4859 kop musil navrátiti, nýbrž ještě 1400 zl. rýn. komory české odvésti, i od jiných pohledaností svých uhraditi; naproti tomu podržel statek Bečvarky, kterýž jemu dědičně do desk zemských byl vložen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 117. — D. Z. 466, H. 5.)

Jan Kyšperský Vřesovec z Vřesovic, katolík, vykonal dne 1. října 1619 přísahu na konfederaci stavův odbojných, vyhlásiv sobě, co by bylo proti náboženství katolickému; avšak přihlásil se již l. 1620 za pardon u knížete Bavorského.

1622 pokuty osvobozen, zavázal se při kommissi tractationis de pio opere l. 1629 za perdon mu udělený zaplatiti 200 zl. rýn. k alumnatu u sv. Jakuba (collegium nobilem) v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Pavel Kyšperský Vřesovec z Vřesovic obeslán před kommissi transactionis l. 1629 vyrovnal se o pokutu za perdon mu udělený a odešel pro náboženství ze země, prodav dne 29. ledna 1630 knížeti Saskému Juliovi Jindřichovi statek svůj *Mořicov* (Meričov, Mirečov, Möritschau, okr. Joachims-
thal, dom. Ostrov.) — ves Mořicov, ve vsi Radešové (Rodis-
fort) 1 poddaného, a vsi Halmgrün a Frischengrün s 10 pod-
danými, pak mlýn na Bystřici, jak to Vřesovec l. 1614 za
10.500 kop mš. od Rosiny Šlikové koupil. (D. Z. 188, C. 1.) —
Zbytku summy tržové domáhala se ještě l. 1659 vdova po
Vřesovci pozůstalá, Eleonora roz. z Fictum. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$
& W. 34.)

Vojtěch Kyšperský Vřesovec z Vřesovic nevyrovnal se
před kommissi transactionis l. 1628 o pokutu, kterou za
účastenství ve zpouře složití měl, nýbrž odešel pro nábo-
ženství ze země. Proto jmění jeho od král. komory v pokutě
bylo uято, totiž: a) *Dvůr poplužní v Brňanech* (kr. Lito-
měřic., dom. Doksan.), který proboštovi kláštera Doksan-
ského Křišpinovi Junkovi na místě konventu téhož kláštera
vedle císař. resoluce z dne 14. května 1630 za summu odhadní
2044 kop mš. byl prodán, na srážku 1000 zl. rýn. k potře-
bám válečným půjčených; ale zbytek summy tržové nebyl
zaplacen. (C. 215, W. 34. — Lib. conf. 2, f. 104. — D. Z. 143,
M. 30 & 297, F. 14.) — b) *Vinice*, mezi Brozany a vsí Jeblicí
položená na právě Jeblickém, k městu Litoměřicům náležející,
od císaře obci města Litoměřic byla darována. (C. 215,
W. 34.)

Mimo to navrátiti musil Vřesovec statek duchovní klá-
šteru Doksanskému, totiž *ves Brňany* s dvorem poplužním
(od sirotek Antošovských a Pavlovských koupeným), se za-
hradon Markovskou, lukami Peleskými a vším příslušenstvím,
jak to Vřesovec koupil l. 1620 od stavův odbojných za summu
odhadní 9000 kop mš. zcela zaplacenou. (D. Z. 192, M. 27.)

Vřesovec pak l. 1631 s nepřitelem při vpádu saském
přijel do země a ujal se mocně statku Brňan; pročež při

kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna odsouzen byl všeho jmění. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Vtelenský ryt. z Vtelna, odsouzen při komfiskační dne 17. listopadu 1622 (dle libr. condemn. *dvou třetin jmění* svého, propadl statek Vtelno (kr. Pražský, dom. Mělník.), tvrz a ves Vtelno s a dvěma dvory poplužními, při nichž 500 korců ro Čečelice, Borek a Vojetín, v nichž 26 osedlých (12 Statek ten, odhadnutý za 17.302 kopy mš., od kon dne 5. ledna 1623 koupil *cisosemec Martin Knebachu*, sekretář německý při appellacích, za 15.500 z nichž dle účtu komory české 7. února 1648 10.333 kopy, a na třetinu Vtelenskému z milosti 5166 kop připadlo. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, D. Z. 142, K. 22; 153, A. 11 & 293, P. 12.)

Jiří Vtelenský ryt. z Vtelna pro účastenství zvláště že l. 1620 na sněmu generalním volil syna dricha za čekance král. Českého a že v té příčin torem ke dskám zemským, při kommissi konfis 26. listopadu 1622 odsouzen byl *polovice jmění* svého pokutě konfiskován byl statek jeho *Chvaly* (kr. Pr Karlín.), tvrz a ves Chvaly s dvorem poplužním a plužní v Čertorejsích (Čertousy, Kartaus), při nich rolí a 9 osedlých poddaných (3 s koňmi), a sy (plat) na vsi Sejpravici (Svépravici), jak to l. 16 chius Betengel z Neuenperka od paní Marie z Řezna za 24.000 kop mš. koupil (D. Z. 187, J. 6 Vtelenskému postoupil. Tento statek, za 17.153 odhadnutý, prodán jest dne 3. prosince 1622 a místosudímu dvorskému král. Českého, *Janovi Kaprovi z Kapršteina* za 15.000 zl. rýn. (C 215 Lib. conf. 2, f. 121. — D. Z. 194, L. 26.) — statku tom kolleji jesuitské u sv. Klimenta od císaře založeného půjčených mu 15.000 vázal se i s dědici svými úrok z dotčené věčné pšletně platiti a odvozovati. Když v mnoha let zadržalý tak vysoce vzrostl, že Ka Jan Daniel k zaplacení jeho žádných prostř stoupen byl statek Chvaly, na ten čas doko

Jana Daniele Kapra zdarma dne 18. května 1652 dotčené *kolleji jesuitské u sv. Klimenta* v Starém městě pražském. (D. Z. 141, E. 28.)

Karel Vtelenský ryt. z Vtelna, při kommissi konfiskační odsouzen *polovice jmění* svého, propadl statek *Hluboš* (kr. Pražský, okr. Příbram.) — tvrz a ves Hluboš s dvorem poplužním a vsi Drahlín, Bratkovice s dvorem poplužním a Sádlek s dvorem poplužním — kterýž od král. komory odhadnutý za 12.766 kop mš., vedle cíś. resoluce z dne 13. května 1623 Václav starší Bechyně s Lašan za 12.000 zl. rýn. koupil a z té summy si porazil 1014 zl. jistin, jež měl na jiných statcích konfiskovaných. (C. 215, W. 35. — Lib. conf. 2, f. 232. — D. Z. 292, C. 21 & 141, G. 12.)

Vtelenský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační *Fridlandské* dne 16. ledna 1634 všeho jmění, tak že propadl i polovici z milosti mu při prvém odsouzení ponechanou a na komoře české vykázanou. (C. 215, C. 1/7.) Sestra jeho Salomena, provdaná za Adama Vosterského Kaplíře. potom za Kašpara Hölzla z Sternsteina, domáhala se l. 1629 pohledanosti své 1500 kop mš. po otci svém Albrechtovi Vtelenském; avšak po její smrti její synové a dědicové, při nepříteli sloužící, nehlásili se ještě l. 1642 o dědictví dotčené. (C. 215, W. 35.)

Arnošt Ychtric z Širingsvaldu obeslán byl l. 1629 dne 5. února před kommissi transactionis, aby se vyrovnal o pokutu za udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho nikde doptati. (C. 215, C. 1/4.)

Jan Jindřich Záborský z Brloha a na Hamru nad Malší, muž statek jeho hned z počátku spoury od Jana Ulnera, toho času v Budějovicích nařízeného cíś. hejtmána a vojáků jeho zcela byl vydrancován, z veliké nouze v službě přítele svého Bohuslava Vamberského z Rohatec účastnil se veřejnosti od direktorů nařízené s jedním koněm a brzy po bitvě bělohorské l. 1620 zemřel, zanechav manželku těžce nemocnou s dětmi v brozné chudobě. Neboť jeho statek — tvrz pustá Hamr (nad Malší, nyní toliko mlýn, dom. Krumlov) s dvorem poplužním, mlýnem a rybníky, ves Pláně Věšovatá (Thurm-Planles) s dvorem poplužním, ves Miřkovice a Vesce Horní

Píseňskou od král. komory v pokutě vzato 1000 kop mš. Mimo to zavázal se syn *Ladislav* při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 složit 500 zl. rýn. pokuty za perdonovací jeho udělený. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Šebestian Zadubský z Šontalu, dokázav nevinu svou, při kommissi transactionis dne 18. dubna 1629 pokuty byl osvobozen. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Mikuláš Zajiček z Hošťálkovic, při kommissi confiscationis vedle král. výpovědi z dne 27. června 1623 odsouzen *žetiny jmění*, propadl stateček svůj, dvůr kmetský ve vsi Ouřeších (*Uherce*, Auřec, kr. Boleslav., dom. Dobrovice), který 1618 ve zpouře od Henška z Waldšteina za 500 kop gr. česk. koupil. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$. — D. Z. 139, F. 28.) Dvůr ten odstoupen byl *Albrechtovi z Waldšteina* se statkem Dobrovickým Henškovi z Waldšteina konfiskovaným. (C. 215, W. 3.)

Václav Zajiček z Hošťálkovic, při kommissi konfiskační od král. prokuratora účastenství ve zpouře obviněn, avšak dne 10. října 1623 pokuty osvobozen byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Radslav Zalužanský ze Zalužan obeslán byl dne 5. února 1629 před kommissi transactionis, aby se porovnal o pokutu a udělení perdonu; ale posel komorní nemohl se ho doptati kraji Boleslavským, kde Zalužanský předešle se zdržoval. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Kašpar Zalužský z Ostroska odešel s manželkou svou Annou, roz. z Podolí, za příčinou náboženství léta 1628 ze země, zanechav *dům*, Raj řečený v *Čelakovicích* (Šelakovic.) nad Labem s polmi a příslušenstvím, k panství Brandejskému náležející, kterýž jakožto odbězný dne 16. dubna 1630 na poručení komory české za 1000 zl. rýn. prodán byl *Burgardovi Hartungovi*, zahradníku král. zahrady na hradě Pražském. — Syn Zalužského Václav, lékárník, žádal l. 1639 za navrácení domu otcovského; avšak povoleno mu dne 26. února 1639, aby se mu toliko vydával zbytek summy trhově předešlé nedoplačený. (C. 215, Z. 12.)

Adam Zapský ze Zap na Dubči, Kyjích a Běchovicích, předešlé let nemající, pro účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. listopadu 1622 vedle cís. resoluce z dne 9. října 1622 odsouzen byl všeho statku, avšak z milosti

Hertvik Záruba svob. pán z Hustiřan obvinění král. prokurátora z účastenství ve zpouře při kommissi konfiskační dne 10. května 1623 byl osvobozen. (C. 215, C. 1/8.)

Jan Záruba svob. pán z Hustiřan pokuty pro účastenství ve zpouře vedle cíś. resoluce z dne 13. června 1623 byl prostěn, a maje pak pro náboženství ze země odejítí, prodal statky své, totiž: a) *Seč, Vilštejn (Wildstein) a Oheb* (kr. Chrudim, dom. Nasevrky), k nimž náležely pusté zámky Vilštejn a Oheb, a sídlo Seč nově vystavěné; dvory poplužní Seč. Oustupky, Holín a Slavice; městečka Seč a Bojanov s podacími kostelními a vsi Kovářov, Petrkov, Hůrka, Lhotice německé, Samařov, Bezděkov, Proseč, Libkov (Lipkov), Krásné, Polánka, Chlum, Prosička, Přemilov, Vršov, Hradiště, Lhotice české, Hodonín, Křiřanovice, Vířky (Víškov), Liboměřice, Lučibořice s podacím kostelním, Šiškovice, Deblův, Mladoňovice, Petřkovice a Rtenín (Rtein), kteréřto statky se vším přísluřenstvím, jak je otec Jana Záruby Karel I. 1596 od Albrechta Bryknara z Brukšteina za 44.000 kop mš. byl koupil (D. Z. 171, O. 4), Záruba I. 1628 postoupil bez všech nářad *Frantiřkovi de Couriers* za 46.500 zl. rýn., na kterouř summu Couriers 10.000 zl. dlužen zůstal. (D. Z. 143, B. 13.)

b) *Cerekvice* (kr. Jičín, okr. Hořic.), k němuž náležely zámek a ves Cerekvice s dvorem poplužním a vsi Řečice, Čelkovice, Vrchovnice a Haěvěves s dvorem poplužním, postoupil Záruba *Hertvikovi Zárubovi*, jenž mu ze summy trhově 4.000 kop mš. dlužen zůstal, a statek ten I. 1633 *Albrechtovi z Waldšteina* za 41.000 kop mš. prodal. (D. Z. 144, B. 26.)

c) Statek *Radim* (Raděnín, kr. Čáslav, okr. Kouřim), k němuž náležely tvrz a ves Radim s pivovárem, v němž bývalo ročně 18 varů po 16 věrtelích piva bílého); mlýnem s ročním užítkem 509 kop mš.; s dvorem poplužním, při němž 9 1/2 lánu rolí, 40 krav a 22 kusů jalového dobytka; vinicím, v němž se přezimovalo 700 ovcí; vinicí, v níž bývalo 10 sudů sedmivěderních; tvrz a ves *Chvalovice* s dvorem poplužním s 9 1/2 lánem rolí, při němž se chovalo 10 krav, 24 jalovic a 700 ovcí, a vinicí; ves *Pečky* s dvorem poplužním, tehdy spáleným, při němž bývalo 30 krav, 20 jalovic a 500 ovcí; vsi *Myřkovice* (kterou Karel Záruba léta

vou a podpisem svým o pomoc a půjčku peněžitou na zavlacení vojska Banerovského jak k paní Alžbětě Vchynské, tak i ke Kateřině Kaplířové rozsýlal, poddaným nové kontribuce ukládal a hraběti z Turnu v zemi Slezské v táboře při vidnici i jinde služby konal. Ačkoliv pak kommisie nařízená k revisi Fridlandské konfiskace dne 16. ledna 1636 a 11. února 1637 uznala, že obvinění Záruby provedeno nebylo svědky tak, jakž práva vyměřují, a žeby tedy rozsudek kommisie Fridlandské zrušen a Zárubovi statky odňaté navraceny býti měly; předce po návrhu král. prokuratora vedle rozsudku král. české kanceláře dvorské dne 16. března 1642 Zárubovi statky jeho navraceny nebyly, a jemu jenom trest týkající se jeho cti a hrdla z milosti císařské prominut byl. Marné byly též žádosti jeho manželky Alžběty, jakož i jeho syna Adalrika Bertholda za navracení statkův dotčených; jenom manželce jeho vedle cíś. resoluce z dne 9. ledna 1646 přiučeno bylo věno její 25.000 kop mš. na statku Radimském, a na srážku té summy postoupen jí zbytek summy hraběcí za statek Seč v 4666 zl.; naproti tomu uznáno nebylo pojištění na druhých 25.000 kop., kteréž jí od manžela léta 1631 ve Freibergu dáno bylo. (C. 215, Z. 3.)

Václav Záruba sv. pán z Hustiřan na Třeboveticích, Štěpanicích, Branné a Žumberce, při kommissi konfiskační odsouzen byl všeho jmění, protože prý stavům odbojným kontribuci platil a vedle veřejné hotovosti lid svůj proti císaři vypravil i sám osobně do pole táhl. Když však svědky dokázal, že sám v hotovosti a výpravě vojska se nezúčastnil a že od Berbisdorfa přinucen byl lid svůj k mustrunku vypraviti, pak že nechtěje stavům peněz půjčiti, od direktorů a právců země byl velmi pronásledován ano i uvězněn, a statky jeho od vojska stavovského byly vydrancovány; vedle cíś. resoluce z dne 17. března 1623 rozsudkem dne 23. března 1624 r. ohlášeným jenom k manství byl odsouzen. Potom dne 7. srpna 1624 uvolil se za ponechání statků jeho v dědictví na hotově složit 9310 kop mš. (D. dv. 7, pag. 15); k čemuž když nebylo svoleno, dne 20. června 1626 a 1. června 1627 přijal léno na statky své, totiž:

a) Tvrz a ves *Třebovědice* (kr. Jičín, okr. Hořice) s dvozem poplužním a ves *Černůtky* dolejší, odhadnuté za 21.353

kopy mš. — b) Statky *Štěpanice* a *Branná* (kr. Jilemnice), odhadnuté za 50.000 kop mš., totiž: *Štěpanice* a vsi Hoření Štěpanice, Lhota Štěpanická s hamrem pustým, Merklov (Mrklov), Dolení Štěpanice (Žaly), Vichov, Poniklec (Ponikla), Křeslice (Křeslice), Nová pod Ponikleci, Roudnice, Větrná s chalupami; pak zámek *Branná* s tlučným a bělidlem ohraženým před Jizeře, z nichž jeden ve Lhotě Klášternice s dvorem poplužním, vsi Hoření Valteřice, Lhota Klášterská, a díle a Borovnice Veliké a Malé, Zásadka vůrek) a Hercovkovic (Herlíkovice) D. dv. 7, pag. 27 a 54 & 68, f. 34 & 275.)

Nápadnictví na dotčené statky *Štěpanice* a *Branná* koupil *Albrecht z Wrtimbuř* summy odhadní, 24.000 kop m ruby t. r. statky ty dědičně mu připsal z dne 19. prosince 1628 z práva královského a pod manství císaře a krále Fridlandského C. 1/10.) Z těchto statků daroval *Wrtimbuř* a *Branná* v léno dědičné l. 1632 císaři *dříchovi hraběti z Harrachu*, zůstal dotčené dědicům Záruby 15.000 kop m ruby F. 2/3. — Viz též *Waldštejn*.)

Mimo tyto statky zanechal Záruba (Schweinschädel, kr. Hradec Královský, ves Svinišťany s dvorem poplužním a Nesyty s rybníky, řekou Oppou, a vším příslušenstvím — který jemu a Chvalkovskému z Hustiřan odkázány Chvalkovskému z Hustiřan připadl. Pročež jeho příbuzný *Hertvík Záruba* na ty však léta 1638 odmrštěn byl, poně přijetí léna výpovědí soudu dvorského 1637 králi Českému prisouzen, a pařadnutý vedle císař. resoluce z dne 15. 1638 *Ferdinandovi Rudolfovi Laňan*

s. nejvyššímu lieutenantu, dne 14. května 1638 prodán byl za 19.000 zl. (totiž 16.084 zl. summy trhové a 2316 zl. za propuštění z léna) na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v summě 34.900 zl. (C. 215, Z. 3. — Lib. conf. 2, 430. — D. Z. 146, L. 26 & 300, P. 17.)

Také statky *Třebihošť* (kr. Jičín, okr. Hostinné) — ves s dvorem poplužním a ves *Zvičina*; — pak *Dluhodvory* (Dlouhé Dvory, kr. Hradec Král.), ves s dvorem poplužním, které Záruba v čas zpouř l. 1620 první od Kristiana z Waldšteina za 8000 kop, druhý od Anjeliny Bořkové z Borové za 5000 kop míš. koupil (D. Z. 192, G. 3 & L. 1), k ruce císaře byly ujaty a *Albrechtovi s Waldšteina* postoupeny. (Viz Kristian Albrecht Waldstein.)

Tak též král. prokurátor dne 30. října 1658 uvedení do vsi *Hořeních Černátek* (kr. Král. Hradec., dom. Přím), kteréž bratři Ctibor a Jiří Záruba na Přimi Václavovi Zárubovi ve 2900 kop míš. l. 1615 zástavou k užívání postoupili; proti kterémuž uvedení odpor položila ke dskám zemským Majdalena Anjelina Kotulinská, roz. Grodecká, jakožto dědička děda svého Václava Záruby, odvolávajíc se na resoluci císaře Ferdinanda III., dle kteréž odsouzení v léno na hrady neb jistiny vztahovati se nemělo; avšak l. 1667 odvržena a l. 1674 s pohledaností svou na kommissi revisionis přikázána byla. (C. 215, Z. 3)

Naproti tomu vdově po Václavovi Zárubovi pozůstalé, Anjelině roz. z Celynků, pohledanost na statku Branné, totiž 15.000 kop míš., od Waldšteina nedoplačených, vedle s. resoluce z dne 13. dubna 1635 od hraběte Harracha za 15.000 zl. zaplacená byla. A poněvadž dotčená vdova se vzdala pretensí své na *dům*, po němž Václavu Zárubovi v Jičíně zanechaný, jehož se též kníže z Fridlandu byl ujal a jej Harrachovi daroval; zavázal se Harrach l. 1639, že jí za hrady na statcích Branné a Třebovětici pozůstalé a za 6117 kop míš. odhadnuté, 5000 zl. zaplatí. (C. 215, L. 10.)

Zdeněk Zásmucký ze Zásmuk sloužil ve vojsku stavovském a byl i v bitvě na Bílé Hoře; ale poněvadž přislíbil přijati víru katolickou a neměl žádného jmění, osvobozen byl z komory české dne 21. července 1629 pokuty za pardon mu udělený. (C. 215, C. 1/4.)

s vesnicemi a věm příslušenstvím, jak to Zedvic s bratrem svým Janem Křištofem v zástavě držel po smrti otce svého Křištofa Henrycha († 1606), jemuž panství Kinžvartské od císaře Rudolfa II. dne 1. července 1597 za 36.000 kop mš. bylo zastaveno. Toto panství, l. 1622 za 35.536 kop mš. odhadnuté, postoupeno bylo od císaře *cisosemcům bratřím Metternichům*, Janovi Reinhartovi kanovníku v Magdeburku (Děvině), Karlovi kanovníku v Augsburgu, Emerichovi kanovníku v Trieru a Paderbornu, Vilémovi a Lotharovi, radám kurfiřta Trierského, kterýmž léta 1628 na místě císař. daru 50.000 zl. rýn., jim od arcibiskupa a kurfiřta Trierského Lothara postoupeného, dědičně ponecháno bylo za 66.114 zl. rýn. se statky Hledsebe a Tři Sekery, po Janovi Bartoloměji Širntingarovi konfiskovanými a s Kinžvartem spojenými. (C. 215, Z. 5. — Lib. conf. 2, f. 327 & 441. — D. Z. 143, M. 15 & 297, B. 20.)

Mimo to od král. komory ujata byla ves *Dürnbach* (dom. Cheb.), Zedvicovi od Baltasara Fridricha z Neuenbergu za 4000 zl. rýn. zastavená, kteráž l. 1622 Neuenbergovi na přímluvu konventu křižovnického opět byla postoupena. (C. 215, Z. 5.)

Vdova po Zedvicovi pozůstalá, Scholastika roz. z Mengersdorfu, marně žádala za navrácení gruntů, k panství Kinžvartskému od ní za 28.650 zl. přikoupených, a jednoho domu v Chebu, což vše omylem postoupeno bylo s panstvím Kinžvartským bratřím Metternichům. Též marně se domáhala od léta 1640—1665 panství Kinžvartu aneb summy zástavní 42.000 zl. Zedvicova sestra Anna Regina, provdaná za Hoffnanna z Münchhofen, po smrti bratra svého Jana Křištofa ve Frankách l. 1626 zemřelého) a sestry své Evy Sibylly. Teprv po její smrti († l. 1665) jejím dětem, Susanně Barboře, provdané za sv. pána Stegera z Wolfersdorfu, a Adamovi Henrychovi Hoffmannovi z Münchhofen, přisouzen byl při kommissi revisionis dne 31. prosince 1672 díl ze summy zástavní v 27.360 zl. rýn. bez všech úroků zadržalých, a vedle císař. resoluce z dne 4. února 1673 na tuto summu dáno jim pojištění od komory české dne 26. července 1673; naproti tomu s pohledaností svou, týkající se svrchu dotčených 28.650 zl. a domu v Chebě, jsou odmrštěni. (C. 215, Z. 5.)

kop mš. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 322. — D. Z. 296, L. 12.)

Ladislav Zeidlic svob. pán z Šenfeldu, nejvyšší sudí zemský, dal se od stavův povstalých potřebovati v rozličných kommissích; pro toto účastenství ve zpouře vedle cíś. povelu z dne 6. února 1621 měl býti uvězněn; ale dle zprávy knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1621 ponechán na svobodě, protože se časně při kurfiřtu Saském ohlásil a za milost žádal, a přičiněním svým město Litoměřice i kraj císaři zachránil. Předce však při kommissi konfiskační dne 1. února 1623 vedle cíś. výpovědi z dne 28. ledna t. r. odvozen byl *všeho jmění*, kteréž hned bylo konfiskováno, totiž:

a) Statek *Encovany* (okr. Litoměřic.) — zámek (tvrz) a ves Encovany s pivovárem a dvorem poplužním, vsi Hrušovany s podacím kostelním, Polepy, Sedlec, Trnová, Vrutice (díl), Svaňovice (díl); podací kostelní na Prachově (ves zašlá), mlýny, potoky, lesy, vinicemi a vším příslušenstvím, jak o Osvald z Šenfeldu l. 1563 od probosťa a konventu kláštera hotěšovského za 8750 kop gr. česk. a proti odvozování sudů vína ročně koupil (D. Z. 56, E. 29) — kterýžto statek za 71.494 kopy mš. odhadnutý léta 1623 od komory české koupila *Polixena kněžna z Lobkovic* za 71.494 zl. rýn. a z této summy tržové si porazila 60.000 zl. císaři půjčených. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 42. — D. Z. 141, F. 24 & 292, B. 9.)

b) Statek *Doksy* (Dokes, kr. Pražský, okr. Unhošť, dom. Chloubic.) — díl vsi, totiž krčma výsadní s pěti osedlými příslušenstvím — odhadnutý za 540 kop mš., od komory české l. 1623 koupil *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 540 zl. rýn. (C. 215, S. 11. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 7 & 194, J. 27.)

c) *Dům* v Menším městě pražském pod valy hradu Pražského na rohu ležící, který l. 1623 dne 15. června *Abrahamovi Gynclovi*, cíś. radě při komoře české, v summě 2000 zl. byl odevzdán. (C. 215, S. 11 & P. 2. — Lib. contract. 7, L. 28.)

Zeidlic, jemuž na přímluvu knížete z Lichtenšteina vedle cíś. resoluce z dne 27. dubna 1624 na čas živobyťi jeho 1000 zl. měsíčně z komory české vykázáno bylo, odešel l. 1628

K statkům po Zeidlicovi konfiskovaným náleželo: a) Panství *Polná* (kr. Čáslav.), totiž zámek a město Polná, hrad Hustý Ronov, zámek a městečko *Přibislav*, městečko Borová; vsi Doubrotov (Dobrouťov), Věžnícka za Březinou, Šicendorf (Deutsch-Schützendorf), Kamenná, Věžnice Dolní, Věžnice prostřední a V. horní, Špinhof, Nížkov, Syrakov, Poděšín, Hrbov, Brskov, Dvorce (nyní dvůr), Poříčí, Šachotín, Jablonná Německá a Česká, Volešná, Buková, Sázava a hamr Peklo, Ročická, Veliká Losenice, Nové Dvory, Nový Žďár, Vepřová, Chrástě, Dobrá, Keřkov (nyní dvůr), Šicendorf na Horách (Böhm. Schützendorf), Ottendorf (Uttendorf), Krátká Dlouhá (Kurzdorf), Modlikov, Šumfeld (Schönfeld), Perškov, Střížov, Lájeck, v Dobroníně 1 osedlý, Sobinov (Soběnov), Malochyně, Krivé (zašlá), Markvartice, Nováves pod rybníkem Sobinovským, Ždirec, Malá Losenice a Pořežín; též sedmero podací kostelní s vrchností a panstvím nad klášterem Frantálským (Pobled, Frauenthal), s dvory poplužními, mlýny, pivovary, morami stříbrnými a jiným příslušenstvím, jakž to l. 1597 Hertvík Zeidlic, otec Rudolfův, od Joachyma Oldřicha z Hradce za 119.000 kop mš. koupil (D. Z. 128, D. 20.) Toto panství, za 156.248 kop mš. odhadnuté, od komory české vedle císařské resoluce z dne 6. a 30. března 1623 prodáno bylo za 150.000 zl. kardinálovi Františkovi knížeti z Dietrichšteina, biskupovi Olomúckému, pod cenou odhadní za jeho věrné a vydatné služby císaři prokázané. (C. 215, S. 11. — Lib. confisc. 2, 379. — D. Z. 141, D. 14 & 194, G. 20.)

b) Statek *Choceň* (kr. Chrudim, okr. Vys. Mýto), totiž zámek Choceň s pivovárem a dvorem poplužním, městečko Choceň s clem, dvůr poplužní, řečený Vrchovina; vsi Lhotka nad Choceňkem, Březenice, Nořín, Kosorín, Slatina u Meyta, Bruby, Běstovice, Bošín, Skrovnice, v Koldíně 1 osedlý, Seč, Masavrky, Hemže a Chloumek, s podacími kostelními, 2 mlýny s vším příslušenstvím, jakž to Hertvík Zeidlic l. 1587 od bratří Maximiliana a Jana z Pernšteina za 25.000 kop gr. česk. (50.000 kop mš.) koupil (D. Z. 23, N. 7); k tomu též statek *Postolov* — tvrz (nyní samota blíže Chloumku) Postolov s dvorem poplužním, mlýnem, ovčínem; vsi Onjezd s podacím kostelním, Plchůvky, Čičová s dvorem poplužním (zastaveným), Malá Černná, Nováves, se vším příslušenstvím,

díl, okr. Dobříš.) s příslušenstvím za summu odhadní 975 kop 20 gr. mš. zcela zaplacenou (D. Z. 140, D. 1.) Protož nejenom tento statek duchovní klášteru dotčenému navrácen, nýbrž i Zhudovského statek *Zhudovice* (Zudovice, Sudovice, kr. Pražský, okr. Dobříš.) od král. komory v pokutě ujat byl. Avšak na žádost strýce Zhudovského Jana Zhudovského z Hyršova, který polovici téhož statku dotčenému Zhudovskému proti ročnímu platu 300 kop mš. postoupil a do císař. služby vojenské vstoupil, exekuce proti jeho strýci vedle císař. výpovědi z dne 1. srpna 1623 zastavena, a statek jeho vedle císař. resoluce z dne 4. července 1625 opět Zhudovskému k užívání postoupen a odevzdán byl. (C. 215, S. 9. — Lib. conf. 2, f. 490.)

Joachym Ziegler z Klippenhausen na Rokytnici pro účastenství ve zpouře zavázal se při kommissi transactionis dne 12. února 1628 za udělení císař. pardonu složit pokutu 2000 zl. rýn., které l. 1628 do král. komory odvedl a proto při statku svém Rokytnici (Rochlic, kr. Hrad. Král.) zůstaven byl. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$ & Z. 13.)

Jan Jindřich Zumr (Sumr, Sommer) ryt. z Herstošic zemřel v trvalé zpouře, již se zúčastnil, tak že při kommissi konfiskační vedle král. výpovědi z dne 18. července 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění, kteréž však není vytčeno. (C. 215, S. 29.)

Jan Vilém a Joachym Mikuláš Zumrové ryt. z Herstošic, při kommissi konfiskační dne 13. června a 3. října 1623 osvobozeni byli pokuty za provinění své v čas zpoury spáchané (absoluti sine clausula). *Joachym* pak při kommissi transactionis de pio opere uvolil se l. 1629 za pardon mu udělený k alumnatu kláštera sv. Jakuba v Starém městě pražském složit 100 zl. rýn., kteréž vedle listu upomínacího téže kommisie z dne 2. dubna 1631 o sv. Jiří t. r. úplna zaplatiti měl. (C. 215, C. $\frac{1}{8}$.)

Krištof Zumr ryt. z Herstošic zemřel v čas zpoury, již se zúčastnil; pročež při kommissi konfiskační dne 21. srpna 1623 odsouzen byl *třetího dílu* jmění (lib. condemnat. f. 299). Statek jeho *Krakov* (kr. Praž., okr. Rakovník) — ves s dvorem, pluhem, lesy, rybníky a vším příslušenstvím — za 7931 kop mš. odhadnutý, od komory české l. 1623 koupil *Jan*

a svornosti proti císaři do vylití poslední krůpě krve své a do nejvyššího přemožení, jakož i potom dne 26. srpna 1618 k hotovosti a uvozování lidu městského pod praporce; mimo to podepsal l. 1620 konfederaci s Uhry zavřenou, též instrukci danou vyslaným k Betlénu Gáborovi a jiná rozličná psaní rebelská. Pro tato provinění odsouzen byl l. 1624 k peněžité pokutě 1500 kop míš. za pardon jemu udělený; avšak rozsudek ten vedle dekretu z kanceláře české dne 30. září 1627 změněn, tak že *všecko jmění* Zygelo vo na poručení komory české dne 1. října l. 1627 v pokutě bylo ujato, totiž:

a) *Dům* v Novém městě pražském na Široké ulici, u *Strnadů* (Strnadovský) řečený, který za 8950 kop míš. odhadnutý postoupen byl manželce Zygellové Kateřině, roz. Nejedlé, na srážku polovice ze statků manžela jejího jí náležející, proti složení 1000 kop míš. do komory české, a po její smrti dle dekretu komory české z dne 25. května 1629 jejím dětem Křištofovi a Kateřině. Tito majíce pro náboženství ze země odejítí, postoupili právo své na témž domě *Tomáši Ferdinandovi Teyfovi s Ceilberku a Hollenšteina*, jemuž vedle dekretu komory české dne 17. října 1633 dům ten byl ponechán proti zaplacení 1000 kop míš. král. komoře náležejících, pak spravedlnosti 2000 kop míš., přisouzené dekretem komory české z dne 17. června 1628 *Mandaléně Zygellové, roz. Kronenbergové z Kobersbergu, manželce Křištofa syna Zygela*. (C. 215, P. $\frac{1}{2}$ & Z. 9. — Lib. contract. virid. 13, f. 122—124.) — Týž dům l. 1654 postoupen byl cís. rychtáři Novoměstskému Václavovi Augustinovi Kavkovi z Dubečku. (C. 215, Z. 9.)

b) *Dvůr ve Vysočanech* spálený a pustý, který od Zygela v nájmu měl Zikmund Kolečo, jemuž od komory české dne 9. února 1628 za 500 kop míš. byl prodán a do knih Nového města pražského vložen. (C. 215, Z. 9.)

c) *Vinice Zygellová* s lisem nově vystavěným, za Holešovicemi mezi vinicemi Oldřicha Kapouna a Chotkovské na gruntech nejvyššího purkrabství Pražského ležící a 30 korců míry držící, se štěpnicí, pak 2 kusy polí a 4 kusy louky, za 7000 kop míš. odhadnuté. Též *vinice, Urbanovská* řečená, nad Vltavou proti přívozu Holešovskému na gruntech Maximiliana hraběte z Waldšteina ležící, kterou Zygel před třemi

Weigelsdorf) a Lhotka za Trutnovem (D. Z. 66, D. 12), jak to l. 1608 Beatrix Lobkovská roz. ze Sylberšteina strýci svému Adamovi Zylvarovi odkázala. (D. Z. 135, B. 14.)* — Statek ten, za 91.450 kop mš. odhadnutý, od král. komory dne 21. ledna 1623 za 91.450 zl. rýn. koupil *Albrecht z Waldšteina* (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 269. — D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), od něhož jakožto léno Fridlandské dne 9. ledna 1627 zastaven byl na 30 let za 149.020 zl. rýn. císař. plukovníkovi *Danielovi Hebronovi*. (Viz Waldštejn.)

c) Statek *Třemešná Bělá* (kr. Hradec Král., okr. Král. Dvůr)**) — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, vsi Nemaňov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) a Doubravice s mlýnem Těšnovským s pilou na Labi, rybníkem a 3 kusy lesů — za 18.503 kopy mš. odhadnutý, koupil za 18.503 zl. rýn. *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, C. 4 & 194, E. 24), který jej v léno přenesl a dne 27. února 1624 Jiřímu Sádovskému za 12.195 zl. postoupil. (D. dv. 71, f. 12. — Viz Waldštejn.)

d) Statek *Třebnouševs* (Třeboučevs, Hrubá Třemešoves, Gross-Třemešna, okr. Hořic.) — tvrz a ves T. s dvorem poplužním, vsi Ostrov, Dobrávoda dolejší a díl vsi Milovice — kterýž za 21.523 kopy mš. odhadnutý dne 13. ledna 1623 za 21.000 kop mš. koupil *Albrecht z Waldšteina* (D. Z. 141, B. 10 & 194, C. 13), od něhož v léno přenešen a dne 29. ledna 1624 *Jeronymovi Bukovskému* za 24.500 zl. za léno Fridlandské postoupen byl. (D. dv. 71, f. 6. — Viz Waldštejn.)

Ze summy trhové, za všechny tyto statky 129.453 zl. vynášející, připadlo dle účtu komory české z dne 28. srpna 1654 po srážce dluhů na dvě třetiny král. fisku náležející 71.057 zl., a na třetinu Zylvarovi ponechanou 35.528 zl., na kterouž summu Zylvar l. 1624 toliko 7000 kop m. z komory

*) Statek a námek Břečstein (potom Silberstein řečený), městečko Pilníkov, pak vsi Vlčice, Voblunov, Mladé Buky, Glasendorf (tehdy ves pustá), Lhota v Starých Buceích, Záboří, Polkendorf a Bukovina, byly až do l. 1522 léna Trutnovská, a t. r. za dědictví zpupné postoupeny jsou Adamovi Zylvarovi. (Archiv místodrž. S. 303—5.)

**) Statek *Třemešná* — tvrz a ves Třemešná s dvorem poplužním, tvrz a ves Borky s dvorem poplužním, vsi Brusnice Česká (díl), Czulmov a Doubravice (díl), s mlýny, rybníky, řekou Labem, potoky, lesy a vším příslušenstvím — koupil Adam Zylvar l. 1594 za 19 000 kop mš. od sídlovního po Budivoji Třemešském ze Železna. (D. Z. 169, N. 21.)

kostelním a dvorem poplužním, Červeněves s dvorem poplužním; díl vsi Mystěvsi, mlýny Netřebský a Mezeřícký s lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1608 Janovi Zylvarovi jeho teta Beatrix roz. z Sylberšteina, manželka Jana Václava z Lobkovic, odkázala (D. Z. 135, B. 18); též tvrz a ves Petrovice, ves Nerešov s dvorem poplužním a podacím kostelním, jak to Adam Zylvar l. 1593 od Mikuláše Pecin-gara za 6000 kop gr. česk. koupil (D. Z. 179, B. 3); pak ves Králíky (Králíčky) a díl vsi Mystěvsi.

c) Statek *Žíreč* (Schurz, kr. Král. Hradec), za 51.486 kop mš. odhadnutý, k němuž náležely tvrz a ves Žíreč s dvorem poplužním, vsi celé Zaloňov s podacím kostelním, Hříbojedy hořejší i dolejší, dílem ves Dubenec s podacím kostelním, lesy, rybníky, řekou Labem a příslušenstvím, jak to Adam Zylvar z Pilnikova již před shořením desk od Jiříka z Gerbtorfa za 2500 kop gr. česk. koupil (D. Z. 4, B. 21) a l. 1597 Adam Zylvar odkázal strýci svému Janovi Zylvarovi. (D. Z. 127, L. 28 & 131, C. 3.) — d) Ves manská *Rokytník* (Starý a Nový, Regnitz, kr. Jičín, okr. Trutnov.) Viz Adam Zylvar.

Tyto statky všecky, avšak bez podací kostelních k ruce císaře vymíněných, v jedné summě za 166.686 kop mš. odhadnuté, od komory české koupila dne 8. července 1622 *Maria Majdalena Trčková s Lípy*, roz. z Lobkovic, za 95.142 kopy m. (111.000 zl. rýn.), z kteréž summy vedle cíś. resoluce z dne 24. října 1622 jí poraženo bylo 35.000 zl. za vesnice *Letňany a Třeborovice*, od ní k cíś. panství Brandýskému postoupené, zbytek pak jí poražen byl na dluzích, jí od císaře povinných. (C. 215, S. 14. — Lib. conf. 2, f. 72 & 329. — D. Z. 141, C. 15.) — Z těchto statků postoupila Trčková *Domaslavice a Smidary Albrechtovi s Waldšteina* za 116.666 zl. (viz Waldštejn); statek pak *Žíreč* po její smrti k ruce král. fisku v pokutě byl ujat. (Viz Jan Rudolf Trčka.)

Mimo statky vytčené propadl Zylvar též 500 kop gr. česk. (1000 kop mš.), zbytek to summy trbové za dům nárožní v Starém městě pražském na Dlouhé třídě vedle domu Velkého Muže ležící, který l. 1619 Janovi Jiřímu s *Pětikostela* za 1500 kop gr. česk. prodal. Protož dům ten dne 17. července 1629 k ruce král. fisku byl ujat a vedle dekretu komory české 28. července 1629 *Jakubovi Koslovi s Peclimouce*

29. a 31. října 1622 perdonováni byli bez výminky. *Hynek* pak zavázal se při kommissi tractationis de pio opere léta 1629 za pardon mu udělený složit 500 zl. rýn. k alumnatu kláštera u sv. Jakuba v Praze. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, C. $\frac{1}{4}$, & Z. 4.)

Jan Šebestian Žďárský ryt. ze Žďáru (Saar), při kommissi konfiskační dne 31. ledna 1623 vedle cíś. resoluce z dne 28. ledna t. r. odsouzen *polovice jmění svého*, propadl: a) Statek *Průvlaky* (Pröhlitz, okr. Žatec.), který odhadnutý za 3486 kop mš., vedle nařízení král. místodržícího Karla knížete Lichtenšteina dne 20. března 1623 postoupen byl k držení užívání *Janu Jiřímu Žďárskému*, a po jeho smrti l. 1624 manželce Jana Šebestiana Žďárského, Alžbětě roz. Victum. — b) Jistinu 5000 kop mš., z níž polovice v pokutě propadla vedle cíś. resoluce z dne 14. listopadu 1630 postoupena jest *Vilému Jindřichovi Besedručickému s Koloovrat* na srážku jeho ohledanosti 4000 kop mš., již měl za komorou českou. Druhou polovici této jistiny, náležející dětem Žďárského, postoupila vdova po něm pozůstalá Alžběta, roz. Victum, l. 1628 Rozině Alžbětě z Vchynic. (C. 215, Z. 4. — Lib. conf. 2, f. 398.)

Jan Václav Žďárský ryt. ze Žďáru, při kommissi konfiskační dne 18. března 1623 vedle král. výpovědi z dne 10. února t. r. odsouzen *třetího dílu jmění svého*, propadl statek *Žďár* (Saar, kr. Žatec, okr. Doupov.) — zámek a ves Žďár s dvorem, pluhárním, pivovárem, mlýny, lesy, rybníky, podacím kostelním, a vesnice Hermannsdorf (Hermesdorf), Tiefenbach, Sebelitz (Sebeltitz, Žebletín), Maleš (Molischen), Kozlov (Gossau), a Olišov (Oleška, Oleschau, díl) — kterýž odhadnutý za 41.318 kop mš. vedle cíś. resoluce z dne 19. června 1623 znovu *Jiřímu Žďárskému ze Žďáru* za 41.314 kop 33 gr. mš. byl prodán. Když však tento téhož roku bez dětí zemřel, převzal statek dotčený dne 25. června 1626 dědic a strýc jeho *Jetřich Floryan ze Žďáru* za touže summu, z níž Janovi Václavovi Žďárskému na dvě třetiny z milosti mu ponechané, na srážce věna manželky jeho v 15.000 kop. mš., ze summy statní 17.543 kopy a na třetinu král. fisku náležející 8771 kopy zaplacená býti měla. Mimo to po smrti manželky Žďárského připadlo l. 1643 z dotčeného jejího věna na statku Žďárském pojištěného k ruce král. fisku 5000 kop mš., pak

dva masné krámy, dva háje řečené Hrádek a Lípy, též 14 kukusův k témuž dvoru náležejících; *druhý dům* v městě na náměstí s pivovárem; *třetí dům* též na náměstí, řečený *Karbanovský*, s mlýnem pod městem; — též *vinici* za vsí Holešovicemi na vrchu ležící, kterou předešle matka Želinského Majdalena, roz. Voděradská z Hrušova, ve 2000 kop. m. ujala.

Konečně se uvázal Želinský po smrti bratra svého Václava l. 1626 v statek jemu od téhož bratra postoupený *Břežany dolní* (okr. Jilové) a *Cholupice* — totiž zámek, ves a dvůr poplužní Břežany s pivovárem, dvůr poplužní a ves Lhota s krčmou Jarovskou, ves a pustý dvůr Zvole (Zwoll) s podacím kostelním; tvrz, ves a dvůr poplužní *Cholupice* s ovčínem a rybníky; vsi Ohrobec, Hodkovice, Jirčany (Jerčany) s podacím kostelním, Stědčák (Stědřík), Pisnice, Modřany s 5 osedlými a podacím kostelním a Vesce (Vesec, Westec); mlýn hladový pode vsí Břežany, mlýn nade vsí Modřany při řece Vltavě o šesti kolách moučných a 1 stupním s 2 pilami a domem se svobodným šenkem; s vinicí nade vsí Modřany, chmelnicemi, lesy, rybníky, potoky a vším příslušenstvím. Tento statek dědičný i se všemi svršky na statcích svých lenních Libni a Chotouni odkázal Želinský l. 1626 tetě své Kateřině Polyxeně purkrabince z Donína, roz. Voděradské Hrušova a na Sukdole. (D. Z. 142, H. 22.)

Po smrti Želinského všechny statky dědičné i se statkem Břežanským dle nařízení komory české dne 30. srpna 1626 k ruce krále ujaty jsou, z nichž pak statky lenní *Libeň* a *Chotouň*, právem odúmrtím na krále připadlé, *Křištofovi Šimonovi svob. pánu s Thunu* v summě 20.000 zl. zastaveny, potom i s domy a dvory při městě Jilovém, od komory české dle JUDITĚ JOZEFOVÉ z Engelsbergu zastavenými, vedle císařské resoluce z dne 7. září 1627 *Sezimovi hraběti s Vrtby* za 11.500 zl. prodány byly; ale poněvadž tento od koupě té pustil, za touže summu dne 15. září 1627 postoupeny jsou *Pavlovi Michnovi s Vacínova* (D. Z. 294, E. 5), jemuž i statek *Břežanský*, za 76.544 kopy míš. odhadnutý, od dotčené Kateřiny Polyxeny z Donína a od komory české pro dluhy prodán byl l. 1627 za hotových 50.000 kop míš. (D. Z. 142, M. 15.) — Ze summy tržové dotčených 41.500 zl. připadlo k ruce krále 10.000 zl., zbytek pak na zaplacení dluhův na těch statcích

P r a h a.

Města Pražská účastnila se zpoury tím, že obce všech tří měst po vyhození král. místodržících dne 24. května 1618 se připojily k stavům povstalým pod obojí, jimž přispověd svou dalo každé město pečetí městskou utvrdilo; pak že mezi direktory a správce zemské ze středu svého zvolily ze Starého města Martina Fruweina z Podolí, Jana Theodora Sixta z Ottersdorfa, Daniele Škretu Šotnovského ze Závořic a Jana Oršínovského z Fürstenfeldu; z Nového města Valentína Kohna z Prachové, Tobiáše Štefka z Koloděj a Václava Píseckého z Kranichfeldu, a z Menšího města Kristofa Kobra z Koberperku, kteříž potom i s purkmistry, radou a konšely všech obcí všech tří měst Pražských přistoupili k veškerým úmyslům stavův odbojných, zvláště k nařízené defensi zemské, k zavržení krále Ferdinanda II. a zvolení Fridricha Falckraběte za krále Českého, též ke konfederaci s jinými zeměmi a svazem, kteráž i pečetí všech tří měst Pražských byla utvrzena.

Ačkoliv pak měšťané všech tří měst Pražských hned po bitvě bělohorské knížeti Bavorskému Maximilianovi dne 8. a 10. listopadu 1620 na milost se vzdali a novou povinnost a slib človečenství císaři Ferdinandovi II. jakožto králi pánu svému vykonali; přece všechny statky a důchody obcím povstalcův měst náležející pro jejich úcastenství ve zpouře byly odňaty a cís. rychtářům k správě odevzdány, totiž:

I. Statky a důchody obce Starého města pražského.

1. Ves *Záluží*, tři míle od Prahy vzdálí, v níž bylo 10 oddaných od vojska tak sebraných, že sotva z práce své chléb sobě utěžití mohli, a obec z nich více kontribucí dá-

Mimo statky a důchody vytčené měla obec statky k fám a záduším Starého města náležité, nad nimiž vrchnost a kollatury císař Ferdinand I. l. 1547 obci pro účastenství se zpouře odňal a synu svému králi Maximilianovi postoupil, avšak l. 1562 obci navrátíl (D. Z. 20, K. 15); zvláště též *zboží manské v Menším Přítocně* (okr. Unhošť) s polovicí téže vsi, a záduší špitálu sv. Pavla za Poříčskou branou náležející, na kteréž pak dne 12. listopadu 1626 přijali léno na místě purkmistra a rady i vši obce Starého města pražského, František Cortesso z rady a Adam Václav z Velechova, kanclér téhož města. (Desky dvorské 68. I., f. 38.)

Konečně koupila obec l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných *statek duchovní špitálu Křižovníkův*, totiž *dvůr Robmhapovský*, za branou Poříčskou nedaleko špitálu sv. Pavla na Špitálsku ležící, s dědinami, vinicemi, zahradou a vším příslušenstvím, též s lidmi poddanými na předměstí Nového města pražského, kdež v Zahradách slove, i okolo dvoru Robmhapského osedlými (kromě dvora *Hradiště* v Novém městě pražském u sv. Petra na Poříčí ležícího a lidí v něm osedlých), za summu odhadní 9500 kop míš. zcela zaplacených. Od této smlouvy musila obec dne 9. prosince 1620 upustiti a dotčený statek špitálu Křižovnickému navrátiti. (D. Z. 193, D. 2.)

mostem, ostrovy proti Babním, z kterýchž se platí k špitálu sv. Pavla, se zahrad, s chmelnic a břehův, počnouc nad mostem od strouny proti Písané lázni až k strouse, která jest mezi zdmi městskými a lázní Jelenovou; s platem z pil mlýna Severýnovského a z domu pod mostem na ostrůvku, krom zahrad někdy Jana Kolského; k tomu ještě obchod solní a ungelt po malém penízi ze všech cizích vin, kromě Malvazi, Ryvoli a jiných sladkých vin vlašských, z kteréhož však platu perkmistru král. pro viničných ročně 15 kop gr. česk. dávati měli. — Z důchodů těchto povinni byli Pražané Staroměstští most Pražský a brány při něm, též silnici a cesty k městu vedoucí opravovati a dláždit, též obci Menšího města pražského na pomoc k dlážďení téhož města ročně 30 kop gr. česk. vydávati; z porybného pak měli dávati každého pátku do kláštera sv. Jakuba po 2 kapřích a k Matce Boží na Písku v Novém městě 1 kapra neb za kapra po 2 gr. česk. Mimo to vymínil sobě císař dům pustý řečený Saský vedle mostu v Menším městě ležící, pokudž se od domu celého zdí příčnou odděluje; též břehy u města k vaření sanytru jakož i svobodné plavení dříví a jiných potřeb skrze jezy. Naproti tomu poechání byli měšťané všech tří měst Pražských při pokojném držení a živání všech gruntů, zahrad, štěpnic, vinic, chmelnic, luk, mlýnů a domů, které od bývalých klášterů Kartouzského a Plazského za Oujezdem pod Petřínem ležících a do gruntů zbořených a vyvrácených koupili. (D. Z. 20, K. 16.)

třemi lukami; — *k sáduši sv. Štěpána Velikého* platy na dvoru kmetcím v Modleticích s krčmou a člověkem kmetcím; ve vsi Dobrovici na dvoru kmetcím s člověkem kmetcím a rybníkem; — *k sáduši kostela sv. Vojtěcha ve Smradařích* platy na vsích Korycanech a Oujezdci, v Dědibabech na 2 dvořích kmetcích a chalupě; též platy ve vsi Kbele, v Hovorčovicích a na lidech cizích v Dřínově.*)

Konečně koupila obec Novoměstská l. 1620 v čas zpoury od stavův odbojných statky duchovní, totiž: a) statek probošta, děkana i vsí kapitoly *kostela sv. Petra a Pavla na Vyšehradě* — *město Hory Vyšehradu* s pivovárem, mlýnem Fabianovským (rytíři Arnoštovi staršímu Robmhapovi pod plat náležitým), s ostrovem naproti Starému zámku Vyšehradu ležícím, s dědinami, vinicemi, chmelnicemi a vším příslušenstvím, ležícím i za branou Vyšehradskou po levé ruce až k bráně Svinské a Koňské, též z obojí strany kostela sv. Pankracia až na vrch Habrový nad vsí Novou Krčí, též nad vsí Podolem, pod vsí Vršovicemi, nad vsí Nuslemi a nad vsí Michlí; — b) *všecky grunty*, vinice, štěpnice, zahrady a pole *ke klášteru sv. Kateřiny* v Novém městě pražském náležející, s lidmi osedlými i vším příslušenstvím náležitým k témuž klášteru, jakož i *ke klášteru sv. Tomáše* v Menším městě pražském, kteréž obec k osadě sv. Štěpána Velikého připojila; — c) *dvůr Hradištko* (Hradiště) blíž kostela sv. Petra ležící, s domy, zahradami a platy, i s domem Ratejna řečeným, tak jakž to vše *ke špitálu Křižovníků* náleželo, kterýžto statek obec k osadě sv. Petra na Poříčí připojila. — Summu trhovou za všechny statky vytčené 9000 kop mš. zaplatila obec až na 1000 kop, z nichž deputát ročně 60 kop klášteru sv. Tomáše a sv. Kateřiny odváděti měla. (D. Z. 193, F. 3.) Avšak tyto statky všechny od obce navraceny býti musily do-

*) Tyto statky sádušní jakož i dvůr poplužní v Malešicích (sub 2. vytčený), vedle císař. listu daného na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu l. 1547 navraceny a ponechány byly, avšak bez vrchnosti nad nimi králi pozůstatvené, obci Nového města pražského ze statků téže obce l. 1547 v pokutě propadlých, s tím doložením, že budoucí králové čeští nemají míti žádné moci takové statky od kostelův a špitálův obecních odděliti aneb jinam obrátiti. Vrchnost pak a panství nad těmi statky prodal císař za 2000 zl. rýn. obci dne 30. července 1586. (Archiv místodrž. K. 1/128. — D. Z. 28, F. 20.)

a směny dne 10. září 1626 učiněné postoupeny byly Vilémovi mladšímu z Lobkovic, tak že tento povinen byl dáti náhradou jiný statek záduší dotčenému. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.) — Ostatní pak statky a důchody všechny obcím měst Pražských pro veliké dluhy navráceny a postoupeny byly vedle cís. nařízení, dekretem král. kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámeného, tak že statky obce Starého města pražského dle návrhu cís. rychtáře Františka Ostržtoka z Astfeldu dne 8. května 1628 primasovi jakožto hospodáři města k spravování byly odevzdány na ten způsob, aby primas všecko s vědomostí celého úřadu a rady řídil a každoročně od úředníků z rady nařízených počty v přítomnosti osob předních radních a dvou z obecních starších přijímal a s cís. rychtářem, kterýžby však jejich spoluměštěním byl, nade všemi důchody dozorství měl. Taktéž odevzdány byly statky a důchody obcím Nového a Menšího města pražského, avšak cís. rychtářové těchto měst, Michal Ryttersic z Ryttersfeldu a Filibert Emanuel de Baiss učinili na komoru českou zprávu, že dluhy obecní v těch městech na ztenčení a záhubu obcí vzešly tak vysoce, že na ten čas možné nebylo ani úroků splácovati a odvozovati, blavně častým hodováním na peníze obecné; neboť když k nějaké práci buď na mlýnech, neb v Saském domě a k dohlídání jiných obecních míst některé tehdejší osoby konšelské se scházely, tu na jídlo a pití drahé summy peněz se naložilo a protrávilo; a když jaké důchody obecní při úřadech purkmistrských tehdaž byly přijímány, ty mnohdykráté ne k užtku dobrému obecnému, nýbrž k užtku purkmistrů obracovány bývaly. Tak na onen čas za primaství jedné osoby, která asi 4 léta v primaství Menšího města zůstávala, v tom čase do 39.000 zl. rýn. dluhů bylo vzděláno, kteréž peníze úředníci k sobě přijímali, anižby zprávy bylo, k čemu jsou obráceny; což se snadno státi mohlo, poněvadž toliko dvě neb tři osoby konšelské bez vědomí jiných konšelův a starších obecních a obce se dlužili. Pročež učinili dotčení cís. rychtářové dne 4. května 1628 návrh, aby jiný způsob spravování důchodův obecních byl nařízen, totiž aby úředníkům šesti-anským správa důchodů obecních byla ponechána; neboť by obce žádného vzrůstu vzíti nemohly, pokudžby zase purkmistrové, z nichž každý toliko 4 neděle úřadoval, důchody

23.578 zl., tedy v jedné summě 99.440 zl. ryn. (P. $124/30$.) — Obec pak Novoměstská, kteréž vedle cíś. resoluce l. 1627 v pondělí po slavnosti Těla Božího všecky dluhy v čas zpouřy od ní na 21.550 kop mš., vzdělané byly umořeny a zrušeny, měla dluhů l. 1647 ještě přes 100.000 kop mš., na kterouž summu jí dle návrhu komory české dne 20. června 1648 poraženo bylo dluhů 24.046 kop mš., které po osobách pro zpouřu odsouzených na komoru v pokutě připadly, proti summě 23.023 kop mš., již obec měla za komorou českou. (C. 215, P. $2/3$.)

Pokutování měšťanů ze všech tří měst Pražských.

A. *Při kommissi exsecutionis (hrdelni) l. 1621 odsouzení byli hrdla, cti i všech statků měšťané v seznamu osob pokutovaných zvláště již vytčení, totiž: a) ze Starého města: Václav Bšlek, Mikuláš Diviš z Doubravína, Jan Šťastný Goliáš, Jiří Haunšild z Fürstenfeldu, Jan Knot, Jan a Pavel Kutnaurové ze Sonnenšteina, Václav Maštěřovský (Litoměřický) z Jizbice, Jan Oršínovský z Fürstenfeldu, Pavel Pečka (Prčka), Jan Peldřimovský z Výskořic, Eliáš mladší Rozyn z Javorníka, D. Leander Rüppel z Ruppachu, Abraham, Jan Theodor a Samuel Sixtové z Ottersdorfu, Daniel Škreta Šotnovský ze Závořic, Simeon Sušický ze Sonnenšteina, Melichar Teyprecht z Prechtynku, Samuel Adam z Veleslavína (Melantrich) a Natanael Vodňanský z Urašova; — b) z Nového města: Matyáš Borbonius, Pavel Ješů z Bezdězí, Jan Kaba z Rybníčan, Jan Kamaryt z Rovín, Lukáš Karban z Volšan, Ondřej Kocour z Votína, Šimon Kohout z Lichtenfeldu, M. Valentin Kochan z Prachové, Jindřich Kozel z Peclínovce, Václav Písecký z Kranichfeldu, Jiřík Řečický, Eliáš starší Rozyn z Javorníka, Tobiáš Štefek z Koloděj, Kašpar Uzlar z Kranzbergu, Michal Wittmann a Šimon Vokáč z Chýš a Špicberku; — c) z Menšího města: Jakub Hufnagel, Kristof starší Kober z Kobersberka a Kašpar Luk.*

B. Pokutování měšťanů na penězích.

Dle nařízení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 23. února 1624, cíś. resolucí schváleného, měl každý měšťan z měst Pražských, který se zpouřy účastna učinil, místo

stalo nezaplaceno 28.790 kop; v čtvrti *Linhartské* 15.480 kop, na něž l. 1624 odvedeno 6889 kop, a zůstalo nezaplaceno 8591 kop; v čtvrti *Mikulášské* 26.822 kop, na něž l. 1624 odvedeno 8669 kop, a zůstalo nezaplaceno 18.153 kop; tedy úhrnem 100.297 kop, na něž odvedeno 32.208 kop, a nezaplaceno 68.089 kop mš., na kterýž zbytek až do l. 1627 od pokutovaných ještě odvedeno bylo 29.965 kop, tedy celkem 62.173 kopy mš. — Z těchto pokut (dle zprávy cís. rychtáře Františka Osterstoka z Astfeldu dne 8. dubna 1627 na komoru českou učiněné) postoupeno a vykázáno bylo knížeti z Fridlandu Albrechtovi z Waldšteina 66.666 zl. rýn. a knížeti Karlovi z Lichtenšteina 15.000 zl. rýn., na kteréž summy obdržel první toliko 33.169 zl. a druhý 9367 zl., pak do komory české odevzdáno 30.000 zl., tak že zaplacen bylo úhrnem 72.536 zl. rýn. neb 62.173 kopy mš. svrchu vytčené.

Ostatek pokut ještě l. 1628 nezaplacený zapraviti měli sousedé tito:

	kop mš., gr.	
1. Jakub z Agrů (katoličtí sirotci po něm) z domu v čtvrti <i>Linhartské</i>	150	—
2. Přemysl Altersperger, v čtvrti <i>Linhartské</i> . . .	300	—
3. Jeronym Angerman, v čtvrti <i>Havelské</i>	185	—
4. Pavel Aretýn, v čtvrti <i>Linhartské</i>	300	—
5. Eliáš Behem, katolík, v čtvrti <i>Havelské</i> . . .	505	—
6. Jarolím Bejček, katolík, v čtvrti <i>Tejnské</i> . . .	18	20
7. Zacharyáš Benedyger, katolík, v čtvrti <i>Mikuláš.</i>	100	—
8. Valentýn Beneš, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	100	—
9. Jiří Bernart, v čtvrti <i>Mikulášské</i>	30	—
10. Jan Marcian Bezděcký, v čtvrti <i>Mikulášské</i> . .	250	—
11. Jan Bílek, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i>	150	—
12. Václav Blovský, v čtvrti <i>Linhartské</i>	110	—
13. Ferdinand de Bois, katolík, v čtvrti <i>Tenjské</i> .	10	—
14. Daniel Bos, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i> . . .	23	—
15. Daniel Brada, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i> . .	500	—
16. Lambrecht Brandof, v čtvrti <i>Linhartské</i> . . .	20	—
17. Jan Brodský, v čtvrti <i>Linhartské</i>	20	—
18. Melichar Brožan, katolík, v čtvrti <i>Linhartské</i> .	200	—
19. Mikuláš Búček, katolík, v čtvrti <i>Tejnské</i> . . .	39	—
20. Martin Búrc, katolík, v čtvrti <i>Mikulášské</i> . . .	10	—

	kop mš., gr.	
2. Antonín Holub, v čtvrti Havelské	26	40
3. Jiří Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské	30	—
4. Václav Holub, katolík, v čtvrti Mikulášské	30	—
5. Jan Hendrych Holyan, v čtvrti Mikulášské	340	—
6. Krištof Holzer, z domu u hřbitova Matky Boží na Louži v čtvrti Mikulášské	60	—
7. Kašpar Horník, v čtvrti Havelské	100	—
8. Šimon Housenka, katolík, v čtvrti Havelské	12	—
9. Ondřej Houžvička, katolík, v čtvrti Havelské	48	—
10. Adam Hovorka, v čtvrti Mikulášské	33	20
11. Adam Hradecký, z domu spáleného proti Milo- srdným, v čtvrti Mikulášské	50	—
12. Martin Hřebík, katolík, v čtvrti Mikulášské	535	—
13. Ambrož Hruška, z domu vedle Zlatého kříže, v čtvrti Havelské	80	—
14. Mikuláš Hruška na domě zbořeném nárožním za sv. Jakubem, v čtvrti Tejské	13	20
15. Řehoř Hubáček, v čtvrti Mikulášské	35	—
16. Šimon Hubner, katolík, v čtvrti Havelské	81	57
17. Fridrich Hybner, katolík, v čtvrti Tejské	340	—
18. Bartoloměj Hylli, katolík, v čtvrti Linhartské	50	—
19. Sigmund Hylliger, v čtvrti Havelské	500	—
20. Jakub Hylsar, v čtvrti Havelské	60	—
21. Leopold Hymmer, v čtvrti Mikulášské	100	—
22. Kašpar Hyrlas, v čtvrti Mikulášské	33	20
23. Jiří Chodovský, z domu na Rejdišti, v čtvrti Lin- hartské	13	20
24. Pavel Chudomelka, v čtvrti Tejské	20	—
25. Matěj Janovský, v čtvrti Mikulášské	30	—
26. Tomáš Javornický, katolík, v čtvrti Tejské	60	—
27. Matouš Jelínek, katolík, v čtvrti Linhartské	20	—
28. Matyáš Jirkovský z Děvína, katolík, z domu s pivovárem „u Beránků“, v čtvrti Tejské, v osadě sv. Haštala	1500	—
29. Mikuláš Jošt, v čtvrti Mikulášské	80	—
30. Engelhart Jung (katoličtí sirotci), v čtvrti Lin- hartské	20	—
31. Jan Kakeš, katolík, v čtvrti Tejské	80	—

	kop mř., gr.	
117. Ondřej de Lingo, katolík, v čtvrti Linhartské	30	—
118. Ambrož Ludvík, v čtvrti Mikulášské	13	20
119. Jan Magnus, katolík, v čtvrti Mikulášské	900	—
120. Martin Malvazy, katolík, v čtvrti Tejské	30	—
121. Václav Martinovský, v čtvrti Tejské	16	40
122. Vavřinec Matějovský, v čtvrti Mikulášské	300	—
123. Kristof Mayer, katolík, v čtvrti Mikulášské	50	—
124. Wolf Mayer, v čtvrti Havelské	15	—
125. Faltýn Melcar, v čtvrti Tejské	15	—
126. Jakub Melcar, katolík, v čtvrti Havelské	157	08
127. Valentýn Melcar, katolík, v čtvrti Tejské	1750	—
128. Wolf Melis, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	46	40
129. Petr Mělnický, katolík, v čtvrti Tejské	200	—
130. Adam Michal, katolík, v čtvrti Linhartské	20	—
131. Jan Miller, katolík, v čtvrti Havelské	30	—
132. Václav Mitys, v čtvrti Havelské	99	—
133. Daniel Mour, v čtvrti Mikulášské	60	—
134. Jan Mudroň, na domě v Ungeltě u 9 Svíců, v čtvrti Tejské	13	20
135. Ondřej Mydler, katolík, v čtvrti Linhartské	30	—
136. Martin Mýdlo, katolík, v čtvrti Linhartské	123	—
137. Daniel Nathanyel, katolík, v čtvrti Linhartské	150	—
138. Jiljí Nečas, v čtvrti Mikulášské	20	—
139. Václav Nedělka, z domu proti Zlaté stoličce, v čtvrti Linhartské	200	—
140. Martin Nic, z domu nárožního proti Zlatému jablku, v čtvrti Linhartské	500	—
141. Petr Nerhof z Holtenperku (katoličtí sirotci), z domu v čtvrti Havelské	950	—
142. Daniel Novobydžovský, katolík, v čtvrti Mikulášské	266	40
143. Jan Nyx, katolík, v čtvrti Linhartské	32	—
144. Lorenc Opatrný, katolík, v čtvrti Havelské	15	—
145. Jiří Ounhošťský (Ounostský, jinak Kakásek), z domu u Zlaté Studnice, v čtvrti Mikulášské odhadnutého za 3227 kop	95	—
146. Jan Ovčička, v čtvrti Mikulášské	100	—

	kop mlč., gr.	
82. Pavel Rozumberger, katolík, v čtvrti Havelské	200	—
83. Jan Rudek, v čtvrti Linhartské	22	—
84. Jan Rychnaur, katolík, v čtvrti Tejské	500	—
85. David Rychner, katolík, v čtvrti Tejské	13	20
86. Kašpar Gregor Saneytrník, v čtvrti Mikulášské	300	—
87. Daniel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské	13	20
88. Pavel Sedlčanský, v čtvrti Linhartské	135	—
89. Daniel Sláma, katolík, v čtvrti Linhartské	100	—
90. Floryan Slanský (katol. sirotci), v čtvrti Tejské	80	—
91. Matouš Slanský, z domu u kostela sv. Martina, v čtvrti Havelské	10	40
92. Pavel Slepíčka, v čtvrti Mikulášské	300	—
93. Václav Slepíčka, katolík, v čtvrti Havelské	40	—
94. Jan starší Slovák, katolík, v čtvrti Linhartské	25	—
95. Nikodem Smetana, katolík, v čtvrti Tejské	50	—
96. Daniel Snědý, v čtvrti Mikulášské	14	—
97. Jan Spurný, v čtvrti Linhartské	150	—
98. Vít Stegenhofer, z domu spáleného proti Milosrdným, v čtvrti Mikulášské	20	—
99. Jan Strajc (Strejc), v čtvrti Mikulášské	50	—
100. Joachym Střelec, katolík, v čtvrti Mikulášské	20	—
101. Jakub Stříbrský, katolík, v čtvrti Tejské	130	—
102. Jan Stříbrský, v čtvrti Tejské	16	40
103. Jan Stříbrský, z domu spáleného při dvoře obecním, v čtvrti Mikulášské	50	—
104. Václav Stříbrský, katolík, v čtvrti Linhartské	120	—
105. Václav Stuchlík, v čtvrti Mikulášské	350	—
106. Michal Sutor, katolík, v čtvrti Mikulášské	950	—
107. Jan Světlík, v čtvrti Mikulášské	300	—
108. Václav Synek, v čtvrti Linhartské	82	51
109. Václav Šamša, v čtvrti Mikulášské	30	—
110. Václav Šeňk, katolík, v čtvrti Mikulášské	250	—
111. Kylian Šiling, katolík, v čtvrti Tejské	1040	—
112. Erazym Šiller, katolík, v čtvrti Linhartské	23	20
113. Jiří Šnajder (Šnejder), katolík, v čtvrti Tejské	80	—
114. Jiří Šnajder, v čtvrti Mikulášské	30	—
115. Martin Šnajder, katolík, v čtvrti Tejské	20	—

	kop mš., gr.	
249. Václav z Vlkanova, na domě u Černého Slunce v čtvrti Tejské	83	—
250. Jakub Vocásek, z domu v Platnýřské ulici, v čtvrti Linhartské	6	40
251. Daniel Vodička, v čtvrti Mikulášské	200	—
252. Řehoř Vogel (Fugl), v čtvrti Tejské	13	20
253. Melichar Vokal, v čtvrti Mikulášské	30	—
254. Jiří Vokoun, katolík, v čtvrti Tejské	50	—
255. Václav Vokoun, katolík, v čtvrti Linhartské	230	—
256. Jiří Wolf, uzdař, katolík, v čtvrti Havelské	50	—
257. Jakub Volšanský, z domu nárožního u Červe- ného kříže, v čtvrti Linhartské	7	—
258. Václav Voříkovský, katolík, v čtvrti Tejské	1750	—
259. Ondřej Vrzava, v čtvrti Mikulášské	16	40
260. Jan Vyskočil, v čtvrti Linhartské	20	—
261. Bohuslav Zahořanský, katolík, v čtvrti Havelské	300	—
262. Šimon Zahrádka, v čtvrti Mikulášské	35	—
263. Pavel Zamostský, v čtvrti Tejské	200	—
264. Albrecht Záruba, emigr., v čtvrti Mikulášské	60	—
265. Jan Živnůstka, v čtvrti Mikulášské	42	—
Úhrnem	43.523	34

Na tuto summu měli odvésti měšťané

v čtvrti <i>Tejské</i>	{ katol. 36	8788 kop 30 gr.
	{ nekatol. 18	3005 „ 40 „
„ <i>Havelské</i>	{ katol. 31	6633 „ 48 „
	{ nekatol. 18	3052 „ — „
„ <i>Linhartské</i>	{ katol. 39	5396 „ 25 „
	{ nekatol. 32	4251 „ 11 „
„ <i>Mikulášské</i>	{ katol. 39	7277 „ 40 „
	{ nekatol. 52	5118 „ 20 „
Úhrnem		43.523 kop 34 gr.

Tedy z čtyř čtvrtí Starého města měli nekatoličtí mě-
šťané k doplnění perdonu zapraviti úhrnem 15.427 kop 11 gr.,
a katoličtí 28.096 kop 23 gr.

Pokuty nekatolických osob v summě 15.427 kop vy-
kázány byly *P. Jesuitům* na vystavění domu profesního u sv.
Mikuláše v Menším městě pražském vedle císa. resol. dne 1.

vykázán; Jan Cipl 25 k., Jan Čekal 30 k., Daniel Dytrych, mlynář, 750 k., zaplatil však již celou pokutu 1000 k.; Jan Farář 42 k., Jan Fiala 35 k., avšak vdova po něm pozůstalá zaplatila již celou pokutu 46 k., Tobiáš Fibiger 10 k., Jan Fink 50 k., avšak zaplatil již celou pokutu 300 k.; Jan Formánek 15 k., Mikuláš Fuks 10 k., Mikuláš Gerstenberger (Horštejn) 139 k., Jan Goliáš 10 k., Jan Grof (Graf) 10 k., Tomáš Hodinka 10 k., Matouš Hon 12 k., Eliáš Hrbicer 10 k., Mikuláš Hrbovatý 15 k., Pavel Hytých 500 k., Jan Janoušek 15 k., Šťastný Jelínek 15 k., Ferdinand Jiza 22 k., avšak odvedl již 44 k.; Martin Jonák 40 k., Václav Jonák 73 k., Jakub Karlík 11 k., avšak zaplatil již 20 k.; Daniel Karolides 490 k., Matyáš Kinigen 10 k., Baltazar Klecl 10 k., Jiřík Knejlovský 44 k., Havel Kohout 25 k., Zachariáš Koch 350 k., Tobiáš Kolčava 50 k., Daniel Kolta 50 k., Kosinová vdova 12 k., Lorenz Koutný z domu svého v čtvrti Jindřišské 130 k., Eliáš Kuřatko 50 k., Jakub Lečanský 33 k., Daniel Ledecký 25 k., avšak odvedl již zůp'na 50 k.; Melichar Liberský 20 k., Fabian Long 1450 k., Pavel Lopatský 182 k., Martin Luda 10 k., Petr Macor 436 k., Jan Magrle 13 k., Havel Medek 200 k., pro jichž nezaplacení 16 neděl byl u vězení a dokládal, že toliko 20 kop mu uloženo; Šimon Měchýř 10 k., Petr Mejtský 80 k., Křištof Miller 290 k., Lukáš Miller, kotlár, 66 k., pro jichž nezaplacení dům jeho ujat a k rozšíření kláštera Matky Boží Sněžné obrácen byl; Václav Mrázek 20 k., Jan Novák 44 k., Václav Novák 200 k., Matouš Ostrovský 40 k., Bratři Pecinovští 400 k., Melichar Peřina 20 k., Eliáš Pernikář 20 k., Jakub Pilat 20 k., Adam Pion (Pihon) 50 k., Floryan Písecký z Kranichfeldu 280 k., Pavel Polivka 25 k., Šimon Polydor 13 k., Jan Pondělíček 6 k., Matěj Přihoda 15 k., Jiřík Prokeš 50 k., Matouš Prokeš 66 k., Jan Purkhart 450 k., Jan Piršant 50 k., Jiřík Rejsa 50 k., Křištof Reyvold (Reynwold) 100 k., Václav Římský 200 k., Anna Romansová 474 k., Jan Rosický 180 k., Jan Rožďalovský 20 k., Petr Rumler 174 k., Matouš Sekerka 16 k., Jiřík Skřivan 15 k., Daniel Smichaeus 20 k., Jan Smíšek 30 k., Jan Smolík 72 k., avšak vdova po něm pozůstalá odvedla již 128 k.; Jakub Sokol 15 k., Zacharyáš Světlík 960 k., Jan Šatolupka 100 k., Eberhart Šic 90 k.,

láše; Milosrdným bratřím dům na Petříně Lazaret zvaný, Nový špitál a špitál u vody; opat Strahovský dal sobě do svých knih zapsati domy Tomáše Trapolína, Karíkovského, Mutia Lampugniany, Jiříka Pimple a Jana Mora; konečně od téhož města odcizeno bylo několik zahrad s domy a kostel sv. Ludvika. (P. $\frac{2}{3}$.)

Pokuty sousedům Vrchního města pražského Hradčan uloženy nejsou vytčeny. Toto město mělo l. 1626 toliko 94 domy, z nichž 5 osobám duchovním, 21 osobám stavu panského, 6 stavu rytířského a 62 měšťanům náležely. Obec tohoto města vynaložila sama l. 1622 na císař. vojsko 1166 zl., poněvadž měšťané pro veliký náklad na vojsko domů svých opustili. (P. $\frac{124}{3}$.)

Dle těchto seznamů vynášely *pokuty peněžité na měšťany všech tří měst Pražských uloženy* v jedné summě 161.079 kop mis., z nichž osobám katolickým odpuštěno bylo 37.228 kop; naproti tomu bylo zapláceno 94.568 kop a nezapláceno ještě l. 1628 zůstalo 29.283 kopy mis. — Tento ostatek pokut nezaplacených vedle císař. resoluce dne 1. března 1628 postoupen byl Jesuitům na vystavění domu profesního u sv. Mikuláše a domu noviciatus v Novém městě pražském. Avšak mnozí sousedé, z příčin již uvedených zcela zchudlí, nemohli ničeho zaplatiti, tak že Jesuité jich domů se ujali; někteří pak měšťané, opustivše domů svých zadlužených, pro náboženství ze země odešli, tak že Jesuité ještě l. 1658 na 129 domech jenom při obci Staroměstské dotčených pokut se domáhali. Naproti tomu purkmistr a rada této obce ve zprávě své dne 11. března 1659 na komoru českou podané k obraně své i majitelův domů těch, na nichž dotčené pokuty vzešly, odvolávali se k tomu, že 1. císař Ferdinand III. obci Staroměstské o vymazání a kassírování (zrušení) všeho rebelického připomenutí, jehož paměť obec tato vylíváním krve vymazala, udělil privilegia, jehož všickni měšťané jak od osob tak domův svých služně užiti mají; 2. že císař Ferdinand II. již l. 1625 všem osobám, kteří se na víru katolickou obrátili a v městech Pražských zase usadili, dokonalý pardon udělil; 3. že pokuty takové na osoby a nikoliv na domy byly uloženy; 4. mezitím že noví držitelé těch domů rozličných břemen vojenských, více nežli zač některé domy ty stojí, snášeli

čený, v Starém městě jdouc od sv. Mikuláše do Židovské ulice podle sebe ležící, které vedle císař. resoluce z dne 11. května 1622 *Jakubovi Basevi* židu postoupeny jsou. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 240.) — c) *Přes 30.000 sl. hotových peněz*, kterých se císař. rychtář Staroměstský Osterstok a Michael Welsch na Novém městě ujali a z nich toliko 6000 zl. ke komoře české odvedli; ostatní summu pro sebe podrželi vedle udání a svědectví svob. pána Přerovského, které se stalo teprv po smrti Osterstokově l. 1638. (C. 215, L. 14.) — Viz též Lokšan Adam.

Jan Marcian Bezděcký z Bezdězí Hory (Bezdězáky z Bezdězí Hory) vyšel ze země pro náboženství, nezaplátiv pokuty peněžité 250 kop míš. za pardon mu udělený z domu svého po sobě zanechaného. Dům ten, v Dlouhé třídě mezi domem u Černých hrabí a domem Jiříka Paučka ležící, prodal Bezděcký skrze plnomocníka l. 1630 dne 19. srpna *Vojtěchovi mladšímu Hadovi z Proseče* za 1065 kop míš., z kteréž summy připadla k ruce Jesuitů dotčená pokuta 250 kop, z nichž 50 kop bylo sleveno. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. caerul. 3, f. 437.) — Bezděcký pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, nastupoval na svou předešlou službu a odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*, jehož však při svém odchodu s nepřitelem žádného nezanechal. (C. 215, C. 1/7.) Potom l. 1641 navrátil se v sedmdesátém roce věku svého do Prahy a přestoupiv k náboženství katolickému obdržel k žádosti své od císaře pardon pod tou výminkou, aby se vykázal cedulkou o zpovědi vykonané. (C. 215, B. 41.)

Václav Bojanovský a Jiřík Labe provinili se tím, že odstávův odbojných dne 30. června 1620 *dva domy jesuitské* zpustlé při kolleji jesuitské blíž mostu Pražského v Platnýřské ulici ležící, které od starodávna jeden Alše nožíře, druhý u Vostrovských slouly, za 1400 kop míš., totiž závdavku 400 kop a placení roční po 50 kopách, koupili. (Lib. contract. caerul. 3, f. 269.) Tyto domy pak kolleji jesuitské beze vší nábrady byly navraceny.

Kašpar Melichar Bresl (Presl) z Ardynku, maje zaplatiti pokuty za pardon mu udělený 850 zl. rýn. ke kolleji jesuitské u sv. Klimenta, žádal dne 16. ledna 1628, aby tato po-

kteřé vedle dekretu komory české z dne 21. července 1621 s jinými pokutami měšťanům Pražským uloženými domu profesnímu *Jesuitův* u sv. Mikuláše v Menším městě pražském byly postoupeny. Zbytek pak summy trhové 800 kop mš. vykázán byl manželce Celestýnové Ludmile za její věno na témž domě pojištěné. (Lib. contract. caerul. 3, f. 415 & 416.)

Jan Ctibor, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům* v Starém městě pražském u sv. Linhartu v Kuchyňkách ležící, „u Tří Medvědů“ řečený, kterýž od král. rychtáře jakožto statek odbězný již dne 13. října 1630 v pokutě 30 kop mš. byl ujat a za 715 kop mš. odhadnut, ale vedle dekretu komory české dne 13. dubna 1641 synovi Ctibora Janovi Jaroslavovi opět postoupen na ten způsob, aby Ctibor vyhradil císaři též obci k dobrému 250 kop mš. i s úroky od času zápisu nezaplacených a dědicům Bartoloměje Krausa náležejících. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 80.)

Fridrich Eliáš, emigrant, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen, propadl zbytek summy trhové 600 kop mš. za *dům* v Starém městě pražském „u Korandů“ řečený, v osadě Matky Boží před Týnem mezi domy u Kamenné Panny a domem Bartoloměje Reysara ležící, který dne 1. srpna 1629 za 1600 kop mš. od něho koupil *Matěj Koukol*. Avšak 1. 1639 navrátil se Eliáš z Perna do Prahy, přistoupil k náboženství katolickému, a prokázav svou nevinu při kommissi revisionis konfiskace Fridlandské, cís. resolucí z dne 10. srpna 1641 na milost přijat jest. tak že mu dotčená pozůstalost 600 kop byla vydána. (C. 215, E. 7 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 414.)

Oldřich Ertl ujel hned po bitvě bělohorské ze země a odsouzen byl *všeho jmění* svého. Jeho *dva domy* v Starém městě pražském v Poštovské ulici ležící, u *Kuchyňků* řečené, ponechány byly vedle cís. resoluce z dne 6. července 1622 jeho manželce Anně, kteréž polovice jich náležela. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$, E. 8 & P. $\frac{2}{4}$.)

Matyáš Floryan, emigrant, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*; avšak vedle cís. resoluce z dne 23. prosince 1638 rozsudek ten zrušen a povo-

městěnskému a senatoru Menšího města pražského za 500 kop mš. prodána byla. Dle zprávy jiné propadl dotčenou vinici Jan Jindřich z Frankšteina. (C. 215, F. 3. — Lib. contract. 20, f. 53.)

Vavřinec Benjamin od Háje, nemoha pokutu za perdon l. 1624 mu uloženou zaplatiti, uvězněn byl po celý rok, potom propuštěn z vězení pro náboženství ze země odešel. Navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl: a) *Mlýn lodní* (na kocápkách) se sýpkou, v Novém městě pražském ležící, za 1500 kop mš. koupený, který za summu odhadní 1250 kop mš. vedle císař. resoluce z dne 12. listopadu 1638 manželce Antonína Binago, rady při komoře české, na srážku její pohledanosti za komorou českou v 2132 zl. rýn. dědičně byl postoupen. (C. 215, H. 36; P. $\frac{2}{4}$ & P. $\frac{2}{8}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 2.) — b) Zbytek summy tržbové 1400 kop mš. za dům u Hrubého muže řečený s pivovárem a zahradou, v Dlouhé třídě mezi domem nárožním Jana Pětikostela a Jana Procházky ležící, naskrz až do ulice Řeznické jdoucí, který i s druhým domem zadním Majšvančovským k němu připojeným Háje l. 1628 skrze plnomocníka prodal za 2300 kop gr. česk. Křištofovi Pilmonovi, tak že tento z dotčeného zbytku vedle nařízení kommisie konfiskační Fridlandské z dne 25. května 1633 v pokutě knížeti Fridlandskému 800 kop odvedl. (C. 215, P. $\frac{2}{8}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 397.)

Jan Hájek odešel pro náboženství ze země s manželkou svou Annou, nezaplativ pokuty 20 kop mš. z domu svého v Linhartské ulici ležícího. Potom navrátil se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. *Dům* manželky jeho, u *Sedláků* řečený, za 555 kop mš. odhadnutý, jakožto odbězný vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{8}$ & $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. 3, f. 448.)

Melichar Haldius s Neuenperka zemřel v trvalé zpouře, již se účastnil, tak že odsouzen byl vedle král. výpovědi z dne 6. srpna 1624 *všeho jmění*. Vedle dekretu komory české z dne 6. července 1627 postoupeny byly *dva domy* Haldiusovy s příslušenstvím, v osadě sv. Jiljí proti domu a pivovárnu

a domem Václava z Borovska v Starém městě v čtvrti Mikulášské ležící, který Hřebík l. 1622 za 1000 kop míš. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 299) a na něm 500 kop Janovi de Vitte pojistil, po smrti Hřebíka manželce jeho Ludmile a dětem náležející, l. 1631 k ruce král. fisku byl ujat a *Valentýnovi Frankovi* postoupen. Manželka Hřebíková, pro náboženství ze země odešla, domáhala se marně domu dotčeného. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & $\frac{2}{4}$.) — Viz též Natanael Vodňanský.

Martin Chrabkovský odešel s manželkou svou Annou pro náboženství ze země, byl pak ve službě vojenské u nepřítelů a navrátil se při vpádu saském l. 1631; pročez při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl. *Dům* jeho, u *Jalovcového stromu* řečený, v Starém městě pražském vedle Zlatého kříže v osadě sv. Jiljí ležící, k ruce král. fisku již předešle vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 jakožto odběžný ujat (Lib. contract. caerul. 3, f. 448), za 429 kop míš. odhadnut a l. 1631 vedle dekretu komory české z dne 28. července prodán byl *Janovi Maršal-kovi* za 600 kop míš., na kterouž summu kupující 200 kop závdavku složil a na zbytek každoročně po 50 kopách splá-ceti měl; avšak teprv l. 1655 zaplatil syn jeho Tomáš Maršalius zbytek summy trhové 400 kop míš. král. fisku náležející, z něhož mu od císaře 100 kop bylo slevěno. (C. 215, C. 20 a P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 458.)

Jan Martin z Javorníku, viz str. 216.

Tomáš Javornický z Javorníku, viz str. 216.

Jan Ještětický odešel s manželkou svou pro náboženství ze země, zanechav dva domy se zahrádkou, za 567 a 273 kopy míš. odhadnuté, z nichž *dům u Jablečnicků* řečený, v Starém městě pražském v osadě sv. Haštala pod Haldou ležící, l. 1620 za 500 kop gr. česk. koupil, a odcházeje ze země, dceři své katolické postoupil. Do domů těch vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 cíř. rychtář zveden byl; avšak k žádosti dcery Ještětického Majdaleny, provdané Korytan-kové, zvod ten dne 31. května 1634 byl zrušen, ačkoliv Ještětický při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 byl odsouzen *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$, G. 16 & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 268 & 448.)

Jan Jesbera z Kolivěhory, viz str. 220.

komory prodán byl dne 1. září 1623 za 880 kop mš. židovce vdově po Jakubovi Fišlovi. (C. 215, P. 2. — Lib. contract. Judaeor. 2, f. 249.)

Jan Magnus, katolík, obviněn byl l. 1621 při kommissi brdelní, že v čas zpourey chtěl zbítí všechny katolíky v Praze, když císař. armada byla před týmž městem; dokázal však nevinu svou, a teprv l. 1624 odsouzen byl k pokutě 900 kop mš. z domu svého v osadě sv. Mikuláše ležícího, který mu l. 1616 manželka jeho Kateřina byla postoupila. (C. 215, P. 2/2. — Lib. contract. caerul. 3. f. 195.)

Václav Magrle se Sobíšku, viz str. 347.

Jan Křtit. Müller (Müller), měšťan Staroměstský a bradř, ušel ze země hned po bitvě bělohorské s manželkou svou Majdalenou a dětmi svými. Dům jeho v Starém městě pražském v osadě sv. Havla za krámy masnými mezi domy u Vrabcův a Radů Jana Procházky ležící, u Hroznů řečený, který Miller l. 1617 od Doroty Krulichové za 750 kop gr. česk. koupil, k ruce král. fisku v pokutě byl ujat a od knížete z Lichtenšteina dne 4. dubna 1623 prodán sedláři *Jakubovi Fialovi* za 3000 zl. rýn., z nichž 2556 zl. do král. komory připadlo. (C. 215, M. 16. — Lib. contract. caerul. 3, f. 216. & 319.)

Václav Mitys, emigrant, zanechal dům u Škořepů řečený, v Starém městě v čtvrti Havelské v osadě sv. Martina mezi domy Jana Jakuba Rosenthalera a Michala Ceidlera ležící, který v l. 1622 za 1175 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. caerul. 3, f. 295) a na tuto summu 1100 kop, pak pokutu 99 kop za perdon dlužen zůstal. Dům ten jakožto statek odbězný za 1134 kopy mš. odhadnut a vedle dekretu král. komory z dne 17. října 1630 od císař. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. 2/2 & 2/4. — Lib. contract. caerul. 3. f. 448.) Mitys pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 všech pohledaností svých v Čechách. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Moravec, měšťan, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Staroměstské opatřen byl vězením, z něhož však, prokázav nevinu svou, byl propuštěn. (C. 215, C. 1/1.)

opatří Vchynských král. komoře připadlo 723 kopy. (C. 215, P. 13.)

Jan nejstarší Petráček z Vokounšteina, viz str. 432.

Jindřich Pichelperger (Pichelberger) z Pichelperku, měšťan, vedle cíś. výpovědi z dne 6. srpna 1624 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž však není výtčeno. (C. 215, P. 14.)

Křiřtof Pichelperger z Pichelperku, měšťan, pro účastenství své ve zpouře odsouzen byl k pokutě 66 kop 40 gr. mš., kterou z domu svého u Malého sv. Kříže v koutě v čtvrti Linhartské ležícího ještě l. 1628 nezaplatil. Potom odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském léta 1631 s nepřitelem, u něhož sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, nezanechal však ničeho. (C. 215, C. $\frac{1}{2}$, & P. $\frac{2}{3}$.)

Marketa Roliartka (Ruliartová, Roliardová, Rollardová), vdova po bohatém kupci v Starém městě pražském, majíc jmění přes 50.000 kop mš., odešla se synem svým pro náboženství ze země, zanechavši dům u Tří Anjelů řečený jinak u Tří Fendrychů, proti Zlatému Kříži v čtvrti Linhartské v osadě sv. Jiljí ležící, jak jej po sestře své Anně l. 1627 dostala (Lib. contract. caerul. 3, f. 360), který v pokutě 100 kop mš. po její a syna jejího smrti l. 1630 k ruce císaře byl ujat. (C. 215, R. 28. — R. 109, n. $\frac{14}{2}$.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan, odešel pro náboženství ze země, zanechav dům průchoditý, v osadě sv. Jiljí mezi domy Pavla Minicha a Pavla Fialy ležící v Starém městě pražském, u Zlých Kačků, též u Špamberků řečený, s pivovárem, který l. 1621 od manželky své obdržel (Lib. contract. caerul. 3, f. 277), pak vinicí, vše nad cenu zadlužené, takže z toho pokuty peněžité 670 kop mš. nezaplatil. Navrátil se pak l. 1631 při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*. Dotčený dům jeho s pivovárem, který v dluhu Václavovi Vokounovi k správě a užívání byl postoupen, za 4000 kop mš. odhadnutý, i s vinicí odhadnutou za 3500 kop mš. vedle dekretu král. komory z dne 17. října 1630 k ruce král. fisku v dotčené pokutě byl ujat; avšak

contract. caerul. 3, f. 299.) — b) *Tři vinice* s lisem za Koňskou branou ležící, kteréž vedle poručení Adama z Waldšteina, zástupce knížete z Lichtenšteina, dne 22. března 1622 postoupeny byly za 1700 kop mš. cís. rychtáři *Františkovi Osterštokovi s Astfeldu* k dědičnému držení, jak to cís. resolucí z dne 20. února 1625 bylo schváleno. (C. 215, S. 87.) — c) *Vinice* za Újezdeckou branou ležící, kteráž vedle poručení 31. března 1622 postoupena byla za 900 kop mš. *Pavlovi Michnovi s Vacinova*. (C. 215, S. 87.) — d) *Dvě vinice*, v jednu spojené, vedle Pražákovíc ležící, které vedle poručení dne 16. března 1622 za jistou summu postoupeny byly *Tomášovi Medkovi s Mohelnice*, písaři při soudu komorním. (C. 215, S. 87.) — e) *Mnoho sudů vína*, z nichž na poručení Adama z Waldšteina dne 12. března 1622 od perkmistra cís. hor viničních Kašpara Lozelia klášterům Kapucínskému a Františkánskému u p. Marie Sněžné po 1 sudu velikém vína bílého bylo vydáno. (C. 215, S. 87.)

Volf Steinmec, lékárník v Starém městě, katolík, odešel při vpádu saském l. 1631 do Danzigu neb Hamburku pro zboží lékárnické, ale více se nenavrátil. Na zprávu lichou jakéhosi udavače, že Steinmec u nepřítelů službu vojenskou koná, všecko jmění jeho, zejména jeho *lékárna* v Starém městě pražském v Konešovic ulici v nárožním domě, proti Zlatému medvědu a Zlaté studnici, Juditě Hennerové náležejícím, k ruce král. fisku v pokuté ujata a vedle dekretu komory české z dne 27. června 1634 *Janovi Markovi s Landškrouna*, v lékařství doktoru, za 1500 zl. rýn. prodána a zanechána byla, ačkoliv bratr Steinmecův *Doctor Jan Steinmec z Lilienšteinu* (jemuž od císaře Ferdinanda II. pro jeho vynikající učenost a spisy titul „*Comes Palatinus*“ udělen byl). nevinu bratra svého odvedl. (C. 215, S. 92.)

Michal Sutor, katolík, bradýř a měšťan, odsouzen l. 1624 pro účastenství své ve zpouře k zaplacení pokuty 1000 kop mš. za pardon mu uděleny, a nemoha jí zaplatiti, l. 1625 držán po 12 neděl ve vězení na radnici, žádal, aby mu byla vyplacena od komory pohledanost jeho 400 kop mš. na vinici po Johnovi Bonaventurovi konfiskované. (C. 215, J. 4.) Pokuta dotčená v summě 950 kop pojištěna byla na domě Staroměstském, v osadě sv. Mikuláše mezi domy Ludmily

dům l. 1646 císař. prokurátorovi Kristianu Itterovi za 7000 kop míš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 389 a 464.)*)

b) *Dům Šmertošovský* se zahradou blíž Horské brány na Dlaždění, v Novém městě pražském ležící, též Vlaverynovi od Šmertoše postoupený (Lib. contract. virid. 12, f. 296), který vedle císař. resoluce z dne 7. března, dne 1. dubna 1636 za summu odhadní 2090 kop míš. byl postoupen *Heřmanovi Nydrum z Hardeku*, císař. nejvyššímu a gubernátoru města Řezna, na porážku jeho pohledanosti 15.000 kop míš., na panství císař. Brandejském ležící. (P. $\frac{2}{3}$ & S. 67. — Lib. contract. virid. 13, f. 210.)

c) Zbytek ze summy trhové 2000 kop míš. za dům nárožní Šmertošovský řečený, na rohu do Konešovic ulice vedle Vilímků v Starém městě pražském ležící, který Šmertoš skrze plnomocníka svého Vlaverýna l. 1628 měšťanu Antonínovi Trentinovi za 5000 kop míš. prodal. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & S. 67. — Lib. contract. caerul. 3, f. 416.) — Dům ten prodán byl potom lékárníkovi Severýnovi Dyringovi.

d) *Dům na Spáleníšti* řečený, v osadě sv. Petra v Novém městě naproti kostelu sv. Benedikta na rohu ulice Truhlářské ležící, který dotčený Vlaverýn s povolením manželky své Estery l. 1631 odkázal Vavřincovi a Ondřejovi, strýcům svým a synům + Matěje Škody, bratra svého (sousedu v městysi Nosyslavě na Moravě). Dům tento za 3000 kop míš. odhadnutý vedle císař. resoluce 2. června 1645 postoupen byl P. Kapucínům u sv. Josefa. (C. 215, S. 67. — Lib. contract. virid. 14, f. 146 & 148.)

e) *Dům u Nosů* řečený, v Novém městě v čtvrti Zderazské na Spálené ulici v rohu ležící, který manželka dotčeného Vlaverýna, Estera, vnučce své Lidmile, dceři Martina Šmertoše odkázala, k ruce král. fisku ujat byl l. 1632 i se 124 vědry starého vína v 12 sudech a 122 vědry mladého vína

*) Dům ten koupil Šmertoš sobě a Veronice manželce své od vdovy Anny Foglové za 6000 kop gr. česk. (10.000 kop míš.) dne 5. listopadu 1618 tak, že zbytek summy trhové 7000 kop míš. (kteréž Foglová starším literatům odevadala k ruce všeho bratrstva literatského kostelův a osad Matky Boží před Týnem, sv. Michala, sv. Mikuláše, sv. Havla, sv. Martina, sv. Jiljí a kapli Betlemské v Starém městě pražském, v nichž by českým jazykem chval Božských zpěvy při ranních službách vykonávali), po 350 kopách ročně, tedy každému kostelu po 50 kopách ročně odvozovati měl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 130 & 242.)

vidovi Kuklovi konfiskovanými vedle dekretu komory české z dne 30. září 1633 prodán. (C. 215, P. $\frac{3}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 476. — Viz též Kukla.) — O navrácení téhož domu marně se ucházel l. 1642 Antonín Koch, příbuzný dotčené Štorkové.

Tomáš Teyfl z Ceylberku, viz str. 675.

Hektor Údrt (Oudart), měšťan Staroměstský, zahynul v Táboře, když toto město od cí. vojska obleženo bylo; pročez při kommissi konfiskační odsouzen byl *všeho jmění*. *Dům* se zahradou po něm pozůstalý, v Starém městě pražském mezi domy Václava Plesa a Anny Vostrovské ležící (který Údrt sobě a Kateřině manželce své l. 1607 po Matyášovi Kremerovi z Uninova za 2250 kop gr. česk. koupil, a na něm l. 1608 Justině sirotku po Janovi Misovi 4438 kop míš. pojistil), vedle dekretu knížete Karla z Lichtenšteina z dne 10. května 1622 a vedle dekretu komory české 22. srpna 1626 postoupen byl *Rafaelovi Mnišovi*, obojích práv doktoru a cí. raddě nad appellacemi, proti zaplacení dluhův a závad na témž domě se nacházejících. (C. 215, U. 3. — Lib. contract. caerul. 2, f. 428 & 3, f. 357.)

Jakub Údrt (Oudart), měšténin Staroměstský, odešel ze země pro náboženství do Míšenska, kdež l. 1639 v Drážďanech zemřel, odkázav kšaftem dne 24. září 1639 učiněným jmění své v Čechách zanechané, zejména jistiny za hrabětem Coloredo 938 zl. rýn. a za Adamem Turenským 100 kusů dukátův, pak zlato a stříbro u Šimona Petra Aulica uložené, sestrám svým Krystině Tonnerové, měšťance v Drážďanech, a Veronyce tamže zůstávající, jimž též zanechal dva domy své v Drážďanech, u Tří labutí a Bílého koníčka řečené. Avšak těmto jmění v Čechách zanechané vydáno nebylo, nýbrž k ruce král. fisku ujato jest. Odkazy však od Údarta učiněné do Prahy odevzdal Claudy Siburt, totiž: Vlašskému špitálu 50 zl. rýn., špitálu u sv. Petra a Pavla 50 zl., klášterům Paulínův a Kapucínův po 50 zl., a uvězněným ve všech městech Pražských 50 zl. (C. 215, U. 3.)

Jetřich Vitych, viz str. 881.

Jan Vodňanský z Urašova (viz str. 886) zanechal též tři domy, u Stříbrné růže, u Bílých beránek pod Kožnou a u Tří pýrů na Uhelném trhu ležící, do nichž l. 1628 pro 810 kop

Udavačům za vypátrání a vyjevení té věci dány byly svršky na místě třetího dílu jim přislíbeného. Měšťan pak, u něhož dotčené věci byly ukryté, jakož i jiní čtyři měšťané Novoměstští, kteří týchž věcí ukrytí byli nápomocní, propadli pokutou každý trojnásobně tolik, co ty věci stály. (C. 215, A. 6.)

Duchoslav Běspalcí, měšťan, zemřel za času zpourey, již se účastnil. Spravedlnost a právo na jeho pozůstalosti, zvláště pak dům jeho Koukovský řečený v Novém městě na Podskalí v osadě sv. Mikuláše ležící, prodala vdova po něm pozůstalá Johanna opět provdaná Gregorová, s povolením král. komory l. 1629 za 150 kop mš. koncipistu dvorní kanceláře *Matoušovi Naporovi s Borkova*, jemuž vedle císař. resoluce dekretem komory české z dne 19. prosince 1630 díl král. komoře z toho domu v pokutě náležející byl darován. (C. 215, B. 38 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 64.)

Štěpán Bilinský, měšťan, pro účastenství ve zpouře odsouzen při kommissi konfiskační, propadl dům svůj v Novém městě na Bojišti ležící, který l. 1616 za 270 kop gr. česk. koupil. Není však vytčeno, komu a za dům jeho byl prodán. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 11, f. 165.)

Pavel Cerhovský (Čerhovský), měšťan, propadl v pokutě dům, na Příkopech proti sv. Martinu ležící, který (s domy *Albrechta Kekule* ze Stradonic na Koňském trhu ležícím [viz Kekule], *Jana Vacka* na Pasířské ulici a *Pavla Vošlandy* na Košicích) l. 1628 vedle císař. resoluce od král. komory odevzdán byl Jesuitům pro vzdělání domu profesního v Menším městě pražském, od nichž dům Cerhovského dne 24. září l. 1636 Gregorovi Opavskému, měšťanu Novoměstskému, za 450 zl. rýn. byl prodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 231.)

Benjamin Dub, měšťan, odešel za příčinou reformace ze země s manželkou svou Mariannou, zanechav dům v čtvrti sv. Petra ležící, u Dubů řečený, který od komory české v pokutě ujat byl, když Dub při vpádu saském do země se navrátil a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění* byl odsouzen. Avšak vdova po Dubovi pozůstalá navrátila se s dítkem svým jakožto katolička opět do Prahy; pročež dotčený dům vedle dekretu komory dne 25. května 1636 opět jí byl postoupen a od ní l. 1640 za 2000 kop mš. prodán. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

(Lib. contract. virid. 11, f. 210) i se svršky, pak vinice i vína, v domě Václava z Vlkanova složená, vedle nařízení kommisie konfiskační z dne 5. března 1622 k ruce král. fisku v pokutě byly ujaty. Hytych však navrátiv se do země odsouzen byl l. 1624 jenom k pokutě 500 kop mš. z domu dotčeného, který mu byl navrácen. (C. 215, H. 30 & P. $\frac{2}{3}$.)

Mikuláš Jelínek, měšťan, odešel s manželkou svou Alžbětou l. 1628 pro náboženství do Perna. zanechav dům v čtvrti Zderazské, který jakožto odbězný l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale od Jelínka k ruce jeho věřitelů postoupen *Eliáši Erasimovi Udvarhely s Křížkovic*, jemuž pro spokojení věřitelů dle dekretu komory české z dne 17. prosince 1640 jest ponechán, ačkoliv Jelínek při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění* byl odsouzen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 437.)

Bartoloměj Jeřábek, měšťan, odešel pro náboženství ze země, a navrátiv se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl 1200 kop mš., zbytek to ze summy trhové 2200 kop mš., za dům v osadě sv. Jindřicha v Růžené ulici ležící, l. 1624 prodaný *Pavlovi Rosolovi*, jenž summu tu vedle nařízení z dne 2. července 1640 na komoru českou odvésti měl. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 167.)

Daniel Jon (John), emigrant, pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 odsouzen při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, propadl díl ze summy trhové jemu náležející za dům Meyšnarovský. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$. — Viz Meyšnar Daniel.)

Mikuláš Klatovský, jinak *Hencelius*, měšťan, neproviniv se ničím, toliko ze strachu a hrůzy mstitelných lidí, zvláště skrze pohrůžky jemu od tehdejšího cís. rychtáře *Jana Šreple s Šrepelsbergu* *) činěné, hned po bitvě bělohorské ze země odešel, zanechav manželku svou s dítkami v domě svém, u dvou Čápův řečeném, na Koňském trhu proti kůru kláštera Matky Boží jdouc na Koňský trh po pravé ruce ležícím

*) Tento byl cís. rychtářem až do 22. října 1622, potom radou při úřadu purkrabském, pak od l. 1623—1633 appellačním radou, a vstoupiv jako vdovec do stavu kněžského, byl ještě l. 1648 opatem kláštera sv. Karla v Novém městě pražském. (C. 215, K 46.)

(nyní číslo 783.), který léta 1605 společně s manželkou za 500 kop míš. koupil a 2000 kop míš. na vystavění jeho naložil. Dům ten na poručení knížete z Lichtenšteina hned l. 1621 k ruce král. fisku byl ujat a od komory české l. 1622 prodán za 2400 zl. rýn. císař. služebníku a registrátoru při deskách zemských *Fabianovi Holubovi Předborskému s Radíče*, jemuž vedle císař. resoluce z dne 1. října 1622 ze summy trhové 1000 kop míš. z milosti sleveno a prominuto bylo. (C. 215. K. 46 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 257.)

Marně se domáhala přes 20 let vdova Kateřina Klatovská, která v zemi zůstala a k náboženství katolickému s dcerou svou přistoupila, ještě l. 1643 toho, aby jí dům nespravedlivě a bezprávně na zlou zprávu odňatý, vedle císař. patentů l. 1627 a 1633 vyšlých, zase navrácen byl, ačkoliv vedle mnohých císař. resolucí, zvláště l. 1641 jak král. místodržícím, tak i komoře české a kommissi revisionis konečné vyřízení věci té bylo nařízeno. (C. 215, K. 46.) Neboť dům dotčený dle dekretu komory české z dne 15. září 1636 prodán byl *Petrovi Reinfeldovi*, tak že 100 říš. tolarů ze summy trhové do další resoluce za ním jest zanecháno. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 232.)

Matěj Klukovský, viz str. 267.

Šimon Kohout s Lichtenfeldu, viz str. 276.

Václav Kolídius, měšťan, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 300 kop míš. za pardon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn, tak že Kolídius všecko jmění své v pokutě propadl, totiž: a) *Dům* v Novém městě pražském na Spálené ulici ležící, který na poručení komory české dne 3. listopadu 1628 *Linhartovi Misericovi*, císař. hofmistru nad pážaty v summě 1918 zl. rýn. na zaplacení jeho služby byl postoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 342.) — b) *Dům* v Novém městě pražském v krámcích u Božského Těla ležící, vedle dekretu komory české dne 18. října 1628 Jesuitům pro vzdělání jejich domu professního byl postoupen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Jiří Košetický s Horek, viz str. 295.

Vojtěch Koutský s Jenšteina, viz str. 299.

Matyáš Král, emigrant, navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy, pomáhal věci lidem pobrané ze země vyvážeti a o císaři řeči potupné mluvil. Proto při

kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění, které však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Křištof Kronenberger s Kronenbergu, viz str. 309.

Hendrich Krumpach (Grumpach) s Dorendorfu a Biskupova, měšťan Nového města pražského, utekl po bitvě bělohorské ze země. Pročež dům jeho na Dlaždění v Novém městě pražském ležící, u Černého Jelena řečený, který vlastně manželce jeho Johanně po otci jejím Vítovi Dentulínovi z Turtelšteina náležel a od ní Krumpachovi l. 1615 vzdán byl (Lib. contract. virid. 11, f. 98) i se svršky vedle dekretu knížete z Lichtenšteina z dne 4. září 1621 k ruce král. fisku ujat a postoupen byl obci města Budějovic Českých v summě 1500 kop míš., k potřebám válečným půjčené. K žádosti Krumpachové za navrácení téhož domu svoleno nebylo, protože za manželem svým z Prahy odešla. (C. 215, D. 14 & K. 50. — C. 123, P. $\frac{27}{49}$.) Avšak týž dům l. 1638 od obce Budějovické opět postoupen byl Krumpachovi navrátilšímu se do země proti zaplacení 1400 kop míš. (Lib. contract. virid. 13, f. 322.)

Jan Kryšpín (Krystýn), emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy a proto při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl v pokutě 580 kop míš. nedopracovaných jemu za dům, který l. 1628 Václav Krystýn, syn Ambrože Krystýna, Floryanovi Ducháčovi za 1000 kop míš. prodal. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 295.)

Křištof Jindřich Lampach, viz str. 320.

Mistr Jan Libertýn, viz str. 326.

Jan Malovec odešel pro náboženství ze země, zanechav dům na Široké ulici mezi domy Štefana Špera a Marka Josefa ležící, který l. 1615 s příslušenstvím za 1900 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. virid. 11, f. 97.) Při vpádu saském navrátil se do Prahy s nepřitelem a proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl všeho jmění svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Měchýř, měšťan Novoměstský, při kommissi konfiskační Fridlandské z příčiny té, že se proti císaři nepřátelům během vojenským l. 1631 potřebovatí dal, všeho jmění dne 25. ledna 1634 odsouzen, propadl díl jemu ze statků

po nebožce Dorotě Babáckové náležející, totiž a) dům v Novém městě na Koňském trhu ležící; b) dům na Poříčí, mezi domem u Hlaváčků a domem řečeným Vysokým ležící. Tyto domy vedle cíś. resoluce z dne 22. listopadu 1635 a vedle recessu z kanceláře české 6. června 1636 prošloho postoupeny byly Matěji Keclovi Hradeckému, rybáři Staroměstskému, za jeho dvacetiletou službu dotčené Babáckové vykonávanou. (C. 215, K. 47.)

Jan Kašpar Meliš (jinak Cikánek), měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 najímal lid proti císaři a ujel potom do Polska; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl 500 kop míś., které jemu emigrantka Lidmila Vtelenská ze Vtelna, roz. z Šenu, dlužna zůstala za dům jeho na Dlaždění za Novou branou v Novém městě pražském ležící, od něho tajně prodaný. Dům ten pak již zcela obořený v dotčené summě na poručení komory české dne 7. ledna 1642 v pokutě k ruce král. fisku byl ujat a dekretem komory české z dne 4. října 1646 v summě odhadní 125 kop míś. Václavovi Augustinovi Kavkovi, cíś. rychtáři Novoměstskému darem jest postoupen. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 290.)

Daniel Meyšnar (Meischner), měšťan Novoměstský, odešel za příčinou reformace ze země a navrátil se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž teprv po jeho smrti († léta 1639 v cizině) k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) Zbytek summy trhové 580 kop míś. za dům u Meyšnara řečený, blíže sv. Jindřicha v Novém městě pražském v ulici na Novém Dlaždění ležící, od Meyšnara l. 1638 za 1800 kop míś. měšťanu Ludvíkovi Flejšmonovi (Fleischmann) prodaný, kterážto summa dekretem komory české dne 16. července 1640 postoupena byla *Pavlovi Antonio Garibaldo* na srážku 4000 zl. jemu l. 1636 z cíś. milosti darovaných. (Lib. contract. 13, f. 362 & 412.) — b) Zbytek summy trhové 900 zl. rýn. za dům u Fafoutů řečený, v Novém městě pražském na Široké ulici ležící, od Meyšnara l. 1628 *Jiříkovi Adamovi Bylinovi*, registrátoru při dskách zemských za 3000 zl. rýn. prodaný. (Lib. contract. virid. 13, f. 483.) — c) Zbytek summy

trhové 455 kop mš. za vinicí na Letné ležící, od Meyšnara za 4000 kop mš. prodanou král. prokuratoru Rafaelovi Mnišovskému ze Sebusyna, jemuž zbytek ten l. 1640 poražen byl na jeho služném. — d) Třetina summy odhadní 1131 kop mš. za Krakovskou zahradu a dva domy v Růžové ulici a v Nekazance ležící. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Jiřík Meyšnar, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, propadl *dva domy* v čtvrti Zderazské, u Bezchlebů a u Smolůků řečené, kteréž však l. 1636 sirotkům po něm pozůstalým byly postoupeny. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Pavel Muk (Muka), emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že propadl v pokutě 150 kop mš. nedopracovaných za dům, který Eva Muková l. 1628 *Janovi Jablonskému* za 850 kop mš. prodala. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 351.)

Michal N., měšťan a zlatník v Novém městě pražském, pro své účastenství ve zponě propadl dům, l. 1621 za 860 mš. odhadnutý. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Adam Pion (*Pihon*), emigrant, jehož dům u Vlašimských řečený s pivovárem, zahradou a příslušenstvím, v čtvrti sv. Petra v Novém městě ležící, l. 1630 od císa. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, ale na poručení komory české z dne 28. února 1631 postoupen *Majdaleně Fejfarové* a její dceři *Anně Marii* prve *Kramerové*, potom *Kinclové* z Píšteina pro dluh 2000 kop mš. od Piona jim povinných. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 179.) — Pion pak navrátil se při vpádu saském do země, proto odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 *všeho jmění*, propadl však jenom pohledanost svou na domě dotčeném. (C. 215 C. $\frac{1}{7}$); neboť dvě vinice své na gruntech Libeňských ležící prodal již l. 1630 za hotových 1100 kop mš. *Matěji Trefnému*. (Kn. Libeň. f. 29.)

Florian Pisecký z Kranichfeldu l. 1624 odsouzen k pokutě 280 kop mš. za pardon mu udělený, odešel potom pro náboženství ze země, zanechav dům v čtvrti sv. Petra v Novém městě, který l. 1636 Jesuité v 50 kopách pardonu drželi,

potom však král. komora Jindřichovi Žezulovi l. 1640 postoupila. (P. $\frac{2}{5}$.) — Viz též str. 439.

Václav Písecký z Kranichfeldu, viz str. 439.

Jiří Rosýn z Javorníka, viz str. 474.

Jiří Řečický (viz str. 480), jehož dům u Řečických řečený po smrti otce jeho Jindřicha staršího vedle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 jesuitské kolleji Novoměstské za 2240 kop míš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

Markéta Statkářka (Statkozska), měšťanka Novoměstská, propadla v pokutě 100 kop míš., které teprv vedle dekretu komory české z dne 31. ledna 1645 do král. úřadu rentmistrského byly odvedeny. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$.)

Ondřej Šidlovský, měšťan, odešel pro náboženství ze země do Německa, zanechav dům řečený Šidlovský, v čtvrti Zderazské ležící, který jakožto statek odbězný l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat. Šidlovský pak navrátil se při vpádu saském do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 *všeho jmění*; avšak po svém zase navrácení do Čech přijav s manželkou svou Dorotou víru katolickou, vedle dekretu komory české z dne 12. května 1637 obdržel nazpět dům dotčený. (C. 215, C. 1; & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 264.)

Michal Šulc Vesecký, viz str. 641.

Jan Švehla, měšťan Novoměstský, prokurátor při hořejších soudech, pro účastenství ve zpouře dne 17. března 1621 na poručení knížete z Lichtenšteina na radnici Novoměstské byl uvězněn a při kommissi hrdelní dne 19. června vedle král. výpovědi z dne 3. června 1621 odsouzen byl tak, že dne 22. června t. r. byl vymrskán metlami z města od radnice Staroměstské až za Horskou bránu a ven ze země na věčné časy vypovězen. Dům jeho na Pasířské ulici v čtvrti Štěpánské mezi domy sirotek Karolidesovských a pana Vratislava ležící, pustý, v pokutě byl ujat teprv l. 1640 a za 765 kop míš. odhadnutý vedle dekretu komory české z dne 13. října 1643 *Janovi Jiřímu Masánkovi ze Zlatého pole* za 350 zl. rýn. prodán. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$ & P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 14, f. 72.)

Daniel Jan a Matouš Švíkové z Lukonos, viz str. 669.

Petr Tába, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 500 kop mš., odešel pro náboženství do Drážďan, postoupiv předtím plnomocenstvím Václavu Havlíčkovi dva domy své, jeden v Řeznické ulici, druhý na Sloupích řečený v čtvrti Štěpánské pod klášteřem Slovanským ležící. Ale domy ty jakožto odběžné l. 1630 dne 16. října k ruce král. fisku byly ujaty, potom první dům dle dekretu komory české dne 21. října 1640 postoupen jesuitské kolleji Novoměstské s domem Hurtěckým a s jinými domy Novoměstskými; druhý pak dům l. 1642 postoupen byl Tobiašovi Tyšlarovi. Marně žádal Tába jakožto měšťan Drážďanský l. 1640 za propuštění týchž domů; neboť pro navrácení se do Prahy při vpádu saském l. 1631 při komissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl *všeho jmění* svého. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Jan Turek s Rosenthalu, měšťan a radní Nového města, pro provinění své v čas zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 2000 kop mš. za perdon mu udělený; avšak rozsudek ten nebyl publikován, nýbrž Turek po své smrti 1625 pro své škodlivé účastenství ve zpouře s mnohými jinými měšťany Pražskými vedle dekretu z kanceláře české z dne 30. září 1627 odsouzen byl *všeho jmění*, kteréž dne 1. října l. 1627 k ruce král. fisku bylo ujato, totiž: a) *Dům* na Koňském trhu v Novém městě na rohu vedle Klučských ležící, u Škrabků (Škrabkovský), později u Turků řečený, nyní č. p. 817., který Turek s manželkou svou Kateřinou po Janovi Kříži dne 27. května 1598 za 1500 kop gr. česk. (3000 kop mš.) na roční splácení koupil, i s druhým domem při něm ležícím odhadnut za 7200 kop mš. (Lib. contract. virid. 8, f. 165.)

b) *Dům* na Koňském trhu na rohu proti domu na Košíku řečeném podle ulice ve Smečkách ležící, u *Maštěřovských* (též u Antošů) řečený, který Turek s manželkou svou Kateřinou od Václava Budi (Buda) l. 1621 za 1400 kop mš. koupil, odhadnut za 1200 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, fol. 25.)

c) *Dům* na Koňském trhu nárožní podle ulice v Krakově ležící, u *Kvasyhrachů* řečený, který Jan Hnat od Mistra Jana Libertýna za 1300 kop mš. koupil, a l. 1623 Janovi Turkovi v též summě směnou za dům Turkův nárožní, na místě domu

od Turka l. 1615 za 350 kop koupeného v nově vystavěný, blíž brány Koňské vedle domu někdy Václava Kekule ležící, v summě 1150 kop mš. postoupil, odhadnut za 850 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, f. 41.)

d) *Chmelnice* za Koňskou branou mezi cestami k Strašnicům a Volšánům ležící, odhadnuta za 80 kop mš.

Polovice této pozůstalosti, v jedné summě za 9330 kop mš. odhadnuté, na níž 2354 kopy dluhů vězelo, vedle rozsudku král. appellací dne 7. listopadu 1628 vdově Kateřině po Turkovi pozůstalé zanechána jest. Avšak i druhá polovice král. fisku připadá dotčené vdově a dítkám jejím, Křištofovi, Mikulášovi, Adamovi a Anně vedle cíś. resoluce z dne 14. března 1630 navracena a darována jest na přímluvu král. prokuratora Michaela Rittersšice z Rittersfeldu, protože Turková skrze soldatesku a ustavičné kontribuce o všecko přišla, s dítkami svými k náboženství katolickému přistoupila a že celé jmění po manželu jejím pozůstalé vlastně jí náleželo, poněvadž Turek, přiženiv se z městyse Načeradce k ní do měst Pražských, toliko 300 kop mš. jmění svého měl. (C. 215, T. 22. — Lib. contract. virid. 13, f. 72.)

Jan Vaňa, mlynář, odešel pro náboženství ze země, a navrátil se s nepřitelem do Prahy při vpádu saském l. 1631. odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*, tak že l. 1633 v pokutě propadl 200 kop mš., nedopracovaných jemu za dům v Jirchářích a za mlýnec na lodích pod mlýny Štítkovskými ležící, kteréž l. 1628 Matěji Divišovi za 2800 kop mš. prodal. (C. 215, C. 1/7 & P. 3/8. — Lib. contract. virid. 12, f. 291.)

Jan Wind, měšťan Novoměstský, odešel pro náboženství l. 1628 ze země, zanechav dům v Novém městě pražském, pak *dvůr* ve vsi *Hodkovicích* (kr. Pražský, okr. Jílové), předešle k špitálu Novoměstskému náležející, který dne 14. ledna 1628 od cíś. rychtáře k ruce král. fisku ujat a za 800 kop gr. česk. (1600 kop mš.) odhadnut byl. Wind pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do země; pročež při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*, již předešle k ruce král. fisku ujatého. (C. 215, P. 3/8 & W. 38.)

Jan Wittmann, viz str. 881.

Blávek Vodička, emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy s nepřitelem, u něhož za fendrycha sloužil. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské l. 1634 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům u Mysků* řečený, od jeho otce předešle v summě 1333 kop ujatý. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Václav Vodička, měšťan Novoměstský, pro účastenství ve zpouře odsouzen l. 1624 k pokutě 30 kop mš., odešel l. 1628 pro náboženství ze země, zanechav dva domy na Vodičkové ulici v čtvrti Štěpánské vedle sebe ležící, z nichž jeden u Černého vola slul. Tyto domy jakožto odběžné od císař. rychtáře byly ujaty, za 4250 kop mš. odhadnuty a za roční činži 50 kop mš. pronajaty. Vodička pak navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi Fridlandské *všeho jmění*; avšak prokázal nevinu svou, tak že dceři jeho Ludmile dotčené domy l. 1636 opět byly postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

Václav Voves, švec a měšťan Novoměstský, odsouzen byl l. 1624 k pokutě 1000 kop mš. za perdon mu udělený, avšak rozsudek ten změněn jest, tak že Voves propadl *polovici jmění* svého, totiž: a) *Dům* v Novém městě na Koňském trhu mezi domy Cikadovic a Jakuba Slanského blízko kláštera matky Boží Sněžné ležící, l. 1627 za 8200 kop mš. odhadnutý. — b) *Dva domy v Novém městě* na Vodičkové ulici vedle sebe ležící, z nichž jeden za 300 kop, druhý za 450 kop mš. l. 1627 byl odhadnut. (C. 215, P. 2.)

Manželce jeho však náležející polovice jmění toho zanechána jest, tak že k ruce král. fisku jenom 2300 kop mš. připadnouti mělo; ale vedle císař. resoluce z dne 22. dubna 1628 Vovsovi na jeho žádost z té pokuty 1300 kop mš. bylo prominuto, zbytek pak 1000 kop řádu sv. Augustina u sv. Václava v Novém městě pražském od císaře darován jest. (C. 215, C. $\frac{3}{2}$ & W. 29.)

Tobiáš Vršovský s Těšetína, viz str. 908.

Jiří starší a Křištof Zygel s Chocenic, viz str. 936 & 938.

Jindřich Žetule, emigrant Novoměstský, navrátil se při vpádu saském l. 1631 do Prahy; protož při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 odsouzen byl *všeho jmění*. Dům jeho sladovnický s příslušenstvím na Šilinkovic

ulici v rohu vedle domu Jana Volavky ležící, který Žezule l. 1619 za 1800 kop gr. česk. koupil (Lib. contract. virid. 11, f. 280), též dům u Tří Kaprů v čtvrti Jindřišské ležící, již l. 1630 jakožto statek odbězný od cís. rychtáře k ruce král. komory byly ujaty, ale l. 1640 právem dědickým synovi Jindřichovi Žezulovi, u Jesuitů katolicky vychovanému, jsou postoupeny. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$ & P. $\frac{2}{5}$.)

III. Měšťané Malostranští.

Kašpar Augšpurger, knihkupec v Saském domě, odešel pro náboženství ze země a navrátil se při vpádu saském l. 1631 s nepřitelem do Prahy, ujímal se statku předešle jemu náležejícího a byl přítomen snímání hlav na mostské věži vystavených. Proto při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzen byl 25. ledna 1634 *všeho jmění*, kteréž však není vytčeno. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Auler N., při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzen *všeho jmění*, propadl *dům Auleroinský*, na Oujezdě ležící, který z císařské milosti *Melicharovi Wahlovi* l. 1628 byl darován. (C. 215, P. 2.)

Daniel Basilius z Deučenberku (Deutschenbergu), obojích práv doktor a professor akademie Pražské, v čas zpourey při obnovení úřadu konšelského v Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské dne 11. června 1619 a 24. září 1620 na úřad konšelský zvolen a dosazen, obviněn byl proto od cís. rychtáře před kommissí, od knížete z Lichtenšteina k vyslýchání třetího stavu nařízené, dne 3. července 1623 z účastenství ve zpouře; ale poněvadž již l. 1622 k více katolické přistoupil, pokuty osvobozen jest. (C. 215, C. $\frac{1}{1}$ & P. $\frac{2}{2}$.)

Jan Fridrich Dyrynk (Düring) z Rottenberku, v čas zpourey dne 24. září 1620 zvolen za konšela a primasa Menšího města pražského (jako Basilius), proto a zvláště že v čas zpourey též statky duchovní koupil, vedle cís. resoluce dne 6. srpna (publik. 14. září) 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům u Bílé růže* řečený, v ulici Mostské, jdouc k mostu po pravé straně mezi domy Feranta Castily a Jana Selmsléga ležící, který od komory za summu odhadní 8200 zl. vedle cís. resoluce z dne 1. února 1625 synům po *Oktarianovi*

Miseronovi, dvorním leštiteli drahých kamenů, prodán byl, tak že jim ze summy trhové poraženo bylo 5000 zl., otcí jejich od císaře darovaných. Mimo to odňato bylo Dyrynkovi 8 kusů polí, v rozdílném položení blíže Prahy pod krčmou Podbabskou a nad ní k Šárkám ležících a 12 kop záhonův obsahujících, které l. 1620 v čas zpourey od nejvyšších úředníkův za 550 kop mš. koupil a až na 200 kop mš. zaplatil. Tato pole navrácena byla proboštví kostela sv. Víta, jemuž od stavův odbojných byla vzata. (D. Z. 193, E. 3. — C. 215, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, J. 35.) — b) Pole, štěpnici a vinici, na gruntech probošta kostela hradu Pražského ležící, jichž se též probošt o své újmě ujal. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) Dyrynk pak odešel pro náboženství ze země.

Jan Jiří starší Dyrynk (Düring) z Rottenberku, měšťan a lékárník, v čas zpourey dne 11. června 1619 zvolen za konšela (jako Basilius), po smrti své odsouzen byl jako předešlý *všeho jmění*, kteréž od král. komory v pokutě bylo uято, totiž: a) *Dům* s lékárnou v Mostecké ulici, jdouc od mostu po pravé straně vedle Tří zlatých kozlů ležící, který od král. komory koupil cís. komorník *Jan Bonaventura Papazoni* l. 1625 za 3500 kop mš., tak že tato summa jemu poražena byla z 6000 zl., od císaře z milosti jemu darovaných. (C. 215, C. $\frac{1}{3}$, D. 4 & P. 2. — Lib. contract. 7, G. 14.) — b) *Vinice* za Ovencem zadním na gruntech úřadu purkrabského ležící, které se ujal o své újmě nejvyšší purkrabí Adam ze Sternberku, po jehož smrti od král. komory byla ujata a odhadnutá za 2500 kop mš. dekretem z dne 9. ledna 1625 prodána byla za 2500 zl. *Abrahamovi Günzlovi*, sekretáři při komoře české. Ze summy trhové měl vyplacen býti jeden díl vdově a sirotkům po nejvyšším purkrabím, druhý díl pak manželce Dyrynkové. (C. 215, D. 4, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) — c) *Vinice*, na gruntech kláštera Strahovského ležící, které se o své újmě ujal opat téhož kláštera. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.)

Baltasar Globič z Bučina, v čas zpourey l. 1619 primas a konšel Menšího města pražského, na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, z něhož však po 17 nedělích propuštěn byl, dokázav nevinu svou před kommissí exsecutionis, a potom před kommissí k vyslýchání třetího stavu l. 1623 nařízené

pokuty osvobozen, podržel dům svůj u Zlatého stromu mezi domy Zlatého hrozu a Červeného jelena v Menším městě ležící, který l. 1628 synu svému Janovi za 7000 kop mš. postoupil. (C. 215, G. 9. — Lib. contract. 7, H. 20.)

Abraham Günzl, měšťan, provinil se tím, že v čas zpouřy l. 1619 od tehdejších direktorův a správců zemských koupil za 3000 kop mš. peněz hotových dům, po Lorencovi Mayderlovi z Mansperku ze země ušlém pozůstalý, v ulici jdoucí k stupňům hradu Pražského po levé ruce mezi domy někdy Markéty Teufflové a Křištofa Dampicha ležící. Dům ten musil Günzl dne 18. února 1621 navrátiti a postoupiti Mayderlovi beze vší náhrady. (Lib. contract. 7, D. 10.)

Daniel Gustenau, sirotek po měšťanu Malostranském, odešel za matěří svou, pro náboženství ze země vyšlou, a prodal l. 1628 skrze plnomocníky dům svůj, v Menším městě pod loubím mezi domy Campionovským a Andlovským ležící, za 1000 zl. rýn. Janovi Rašplovi. (Lib. contract. 7, H. 32.) Potom dal se potřebovati pod armádou saskou a švédskou v službě vojenské, v níž zemřel. Proto v pokutě ujata byla pozůstalost jeho, tři masné krámy a 900 zl. rýn., a postoupena jest obci Malostranské pro zakoupení místa (zahrady) k novému hřbitovu obecnímu na místě předešlého, který jí byl odňat a Karmelitánům odstoupen. — Avšak dotčenou pozůstalost musila postoupiti obec Malostranská vedle dekretu komory české z dne 8. srpna 1651 vdově a dětem po Tomášovi Strejčkovi, měšťanu Starého města a Daniele Gustenaua nejbližšímu krevnímu příteli, poněvadž Gustenau při žádném právé žádného provinění obžalován ani odsouzen nebyl, a mimo to vedle zavřeného míru a všeobecné amnestie byl perdonován. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$ & P. $\frac{2}{3}$.)

Jakub Hybel (Hübel) ze Stradoně, měšťan a písař při stavitelství, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici Malostranské opatřen byl vězením, prokázav však nevinu svou (jako Globič), podržel dům svůj na rynku pod loubím mezi domy Kocinovým a Hrachovým ležící, který l. 1624 před odchodem svým ze země prodal Fridrichovi Ramingovi z Löwenastu, cís. rentmistru v král. Českém, za 8000 kop mš. Poněvadž Raming na summu trhovou jenom 2600 kop mš. zavdal,

dům dotčený l. 1635 synům Hyblovým Janovi Jakubovi a Vincencovi Vilému měl býti navrácen. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. 7, F. 14.)

Bonaventura John, jsa v čas zpouřy l. 1619 a 1620 v úřadě konšelském a purkmistrovském (jako Basilius), podporoval všemožně tehdejší direktory a správce zemské i falckraběte Fridricha a setrval v urputnosti své až do přemožení. Pro provinění své na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 na radnici vězením byl opatřen a vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům*, v Menším městě v ulici Vlašské za špitálem mezi domy Marie Majdaleny Hertlové z Pisnice a Linharta Švarcbarta ležící, který odhadnut za 2500 kop mš. již dne 5. prosince 1623 dle dekretu komory české Vlachovi *Františkovi Moderno* (jinak Materna), cís. dvorskému sponkáři (krumplíři) prodán byl za 2500 zl. rýn. lehkých peněz. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, F. 11.) — b) *Vinici* za Holešovicemi ležící, na nřž měšťan Staroměstský Michal Sutor 400 kop mš. pojištěno měl. (C. 215, J. 4.) — c) *Zahrada* v Menším městě vedle domu Albrechta z Waldšteina ležící, kterou John l. 1618 od obce Malostranské za 230 kop mš. koupil, ale nezaplatil, navrácena byla téže obci, která ji l. 1623 Křištofovi Pehe-movi za 725 zl. rýn. prodala. (C. 215, J. 4. — Lib. contract. 7, C. 10 & F. 11.)

Jan Kechel z Hollenšteina, viz str. 253.

Jakub Kršovský z Chodova, měšťan a l. 1619 a 1620 konšel Menšího města pražského, pro účastenství ve zpouře (jako John) vedle cís. resoluce z dne 6. srpna 1624 odsouzen *všeho jmění*, propadl: a) *Dům* v Ostruhové ulici v Hluboké cestě (v Ouvoze) vedle brány ležící, kterýž za odhadní summu 1300 kop mš. postoupen jest cís. resolucí z dne 28. března 1626 *Pavlovi Šaibovi (Scheibovi)*, komorníku krále Ferdinanda III., jemuž ze summy trhové 300 kop mš. z milosti jest prominuto. (C. 215, K. 38 & P. 2. — Lib. contract. 7, H. 27.) — b) *Dům* v Menším městě pražském, vedle dveří hřbitovních kostela sv. Mikuláše a domem Jiříka Šneydera ležící, *Augustinovi Burmanovi* v 600 kop. mš. jemu od císaře darovaných l. 1623 byl postoupen, za kterouž summu jej dědicové jeho P. Jesuitům prodali. (C. 215, P. 2.) — c) *Za-*

hradu za sv. Tomášem ležící, kteráž obci Malostranské, již právem náležela, l. 1628 navracena byla. (C. 215, K. 38.)

Kršovský pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, odsouzen byl opět při kommissi konfiskační Fridlandské dne 25. ledna 1634 zvláště pro řeči své, že se toho dočká, že budou vymrskáni někteří přívrženci císařovi. (C. 215, C. 1/7.)

Jan Landšadl (Landschadl), M. D., v čas zpourey l. 1619 dne 11. června při obnovení úřadu konšelského při Menším městě pražském skrze tehdejší direktory a správce zemské zvolen byl za konšela a purkmistra. Z té příčiny od císař. rychtáře l. 1623 obviněn byl pro účastenství ve zpouře, jako ostatní téhož času konšelé, obzvláště proto, že o císař. místodržících neslušně mluvil, totiž: že slušně a spravedlivě ven z oken vyhození byli, poněvadž kata z Plzně povolati dali, hraběte z Turnu i jiné defensory zotracetí v úmyslu byli a podpis císaře falšovali. Avšak Landšadl nevinu svou na díle dokázav, podržel dům svůj u Červeného jelena řečený. v Menším městě pražském ležící. Naproti tomu odsouzen byl k pokutě za udělení perdonu 210 kop mís., které na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům zaplatil. (C. 215, L. 2 & P. 2/4.)

Matouš Michal, viz str. 371.

Jiří Neher (Nehr) z Nehrlinku, jsa v čas zpourey purkmistrem Menšího města, při obecném sněmu na hradě Pražském dne 16. srpna 1619 podepsal konfederaci a pečeti městskou opatřil; pročež k rozkazu knížete z Lichtenšteina dne 20. února 1621 na radnici Malostranské do vězení byl dán, v němž po 17 neděl zůstal. Potom od císař. rychtáře jako John, obžalován a vedle císař. resoluce z dne 6. srpna 1624 dne 14. září *všeho jmění* odsouzen, propadl: a) *Dům* v Menším městě pražském na rohu k rynku pod loubím u radnice ležící, od jeho otce Šebastiana l. 1554 za 1100 kop mís. koupený, kterýž za 5500 kop mís. odhadnutý se všemi svršky i nábytky císař. služebníku guardarobovi (šatníkovi) *Šebastiann della Massa* již l. 1623 za 3000 kop gr. česk. prodán byl. na kteroužto summu kupující toliko 3000 kop mís. dobrých peněz složil; neboť ostatní část jemu vedle císař. resoluce z dne 16. května 1626 byla prominuta. (Lib. contract 7.

H. 17.) — b) *Vinici* na gruntech probošta hradu Pražského ležící, které se týž probošt jakožto majitel gruntu bezprávně hned ujal, a potom ji za jistou summu Neherovi postoupil. (C. 215, E. 4 & P. $\frac{2}{3}$.) — Neher pak odešel pro náboženství ze země, a navrátil se při vpádu saském l. 1631, při kommissi konfiskační Fridlandské opět odsouzen *všeho jmění*, propadl některé jistiny na domech Pražských. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$, N. 1, P. 2 & P. $\frac{2}{3}$.)

Pavel Nelcel (Nelsel) z Löwenastu, měšťan a vinař, léta 1619 v čas zpourey starší obecní, obviněn od cís. rychtáře dne 3. července 1623, jako ostatní měšťané v úřadech t. č. byvší, odvedl nevinu svou mnohými svědky, dokázav obzvláštně, že úřadu konšelského přijati nechťel, poněvadž vedle obdarování, od císaře Matyáše jemu uděleného, všech úřadův naskrze zvlášť konšelského byl osvobozen; když při úřadu tom z donucení direktorův zůstatí musil, že do raddy městské nechodil, tak že jemu za tou příčinou k rozkazu direktorův sklep jeho vinní k velikému jeho posměchu a škodě od rychtáře zavřen a zapečetěn a živnost zastavena byla, při níž zůstaven byl teprv po dlouhém toho vyhledávání při direkcí, jako při panu Pavlovi z Řičan a Rackovi Vchynském, jemuž i dva sudy vína rýnského dobrého, jeden bez svého zisku a druhý darmo dodal. Z důvodů těch dům jeho „Cukrmanovský“ řečený, proti masným krámům ležící, od král. komory již ujatý, jemu opět byl postoupen; naproti tomu Nelcel za perdon jemu udělený zaplatiti musil pokutu 82 kop míš. Jesuitům na vystavění domu professního u sv. Mikuláše. Nelcel pak odešel pro náboženství ze země a postoupil listy danými v Žandově dne 29. dubna 1628 a v Pirně dne 14. září 1628 dům dotčený synům svým Janovi Rudolfovi a Jindřichovi. (C. 215, N. 7 & P. $\frac{2}{2}$. — Lib. contract. 7, H. 51.)

Pavel Pachštat (Bachštata), pozaunar, emigrant Malostranský, prodal l. 1628 dům svůj v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé straně vedle domu Jana Štáhlavského ležící, *Janovi Křištofovi Krystlovi* za 1200 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 50.) Navrátil se pak při vpádu saském l. 1631 do Prahy, odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Jan Reich po smrti své (byl zabit) odsouzen byl k pokutě 748 kop mš. za perdon jemu udělený, kteráž summa na vystavění domu professního u sv. Mikuláše Jesuitům vykázána byla. Proto ujat byl jeho dům v Menším městě ležící, u Tří zvonů řečený, a l. 1626 dne 21. dubna v summě odhadní 4000 zl. rýn. *Egidiovi Fuxovi z Neumburku*, písaři při úřadu stavitelském, dekretem komory české z dne 19. března 1626 odevzdán jest. (C. 215, P. $\frac{3}{2}$. — Lib. contract. 7. G. 24.)

Jakub Rosenacker padl v bitvě na Bílé Hoře ve vojsku zemském. Dům jeho na gruntech kostela Maltézského stojící k žádosti převora l. 1622 témuž kostelu byl darován. (C. 215. R. 26.)

Ondřej Ryger, viz str. 479.

Adam Segmiller (Segmüller), v čas zpourey l. 1619 a 1620 za konšela zvolen (jako Basilius), a proto obviněn při komissi konfiskační (jako John), odsouzen byl l. 1624 k pokutě 350 kop mš., kteráž Jesuitům na dům professní byla postoupena. Proto dům po Segmillerovi a manželce jeho Lucii pozůstalý a za 2800 kop mš. odhadnutý, postoupen byl dekretem komory české z dne 18. května 1627 *Valentinovi Gense* k užívání v zástavě za dům jeho při kostele sv. Mikuláše ležící a od císaře Jesuitům pro rozšíření domu professního v Menším městě pražském v summě odhadní 2200 kop mš. postoupený. (C. 215, S. 10. — Lib. contract. 7. H. 11 & 12.)

Jiří Šneider (Schneider), měšténin Menšího a Nového města pražského, pro účastenství ve zpouře odsouzen byl l. 1624 k pokutě 500 kop mš., v které obec Malostranská jeho dům za kostelem sv. Mikuláše, v uličce Ševcovské mezi domy Jakuba Kršovského a Ondřeje Leykarta ležící, ujala a dne 19. června 1625 Šebastianovi Perovi, bývalému kucháři Fridlandskému, proti zaplacení dotčené pokuty postoupila. Avšak Šneiderovi dotčená pokuta vedle cís. resoluce z dne 12. října 1638 byla prominuta, a dům jemu navrácen jest od obce, kteréž vedle cís. resoluce z dne 16. července 1640 dotčená quota 500 kop mš. na berni byla sražena. Naproti tomu zaplatil Šneider l. 1624 pokutu 130 kop mš. z domu

se sladovnou na Koňském trhu vedle domu Karbanovic a Pekárkovic ležícího, který jemu druhá manželka jeho Kateřina, vdova po Matěji Kočkovi, l. 1623 postoupila. (C. 215, S. 70.)

Jan Šponnes (Špons), v čas zpourey l. 1619 a 1620 za konšela (jako Basilius) zvolen, nemoha po bitvě bělohorské snéstí týrání vojákův u něho ubytovaných, opustil tajně Prahu a ujel ze země. Dům po něm pozůstalý, od vojáků zcela zpustošený, v Menším městě v ulici k Písecké bráně po levé straně pod loubím ležící, k ruce král. fisku ujat a prodán byl vedle nařízení komory české dne 5. května 1628 za 1200 zl. *Martinovi Dicovi (Diets)*, měšťanu Malostranskému. Avšak dům ten nenáležel Šponsovi, nýbrž jeho pastorkovi *Martinovi Tylingrovi*, jehož otec jej l. 1585 za 625 kop mš. koupil, tak že l. 1629 témuž Tylingrovi proti zaplacení pokuty 250 kop mš. za perdon Šponsovi udělený byl navrácen. (C. 215, S. 88. — Lib. contract. 5, H. 20.)

Mistr Ondřej Štajman (Šteiman, Stegman), chirurgus dvorský, pro účastenství ve zpouře na poručení knížete z Lichtenšteina z dne 20. února 1621 opatřen byl vězením na radnici Malostranské. Potom před kommissí konfiskační l. 1623 obviněn, prokázal nevinu svou a pokuty 750 kop m. l. 1624 mu uložené osvobozen, odešel pro náboženství ze země, prodav předtím domy své, totiž: dům ležící na rohu po pravé straně jdouc k stupním hradu Pražského, který Jan Antonín Loseo za 3000 zl. l. 1627 koupil; pak dům v Nové ulici za klášteřem sv. Tomáše, který l. 1626 Anna Alžběta Kracová, roz. Colonova z Felzů, za 5000 kop mš. koupila. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. 7, H. 18 & 60.)

Cyrus Štiping, měšťan a krejčí, při kommissi konfiskační od císař. rychtáře obviněn účastenství ve zpouře, prokázal nevinu svou svědomím měšťanů a starších mistrů cechu krejčovského a pokuty byl osvobozen. (C. 215, S. 39.)

Balcar Tylíš, viz str. 724.

Mikuláš Ulrych, knihař, emigrant Malostranský, prodal léta 1627 dům svůj v Mostské ulici, proti Saskému domu ležící, Valentýnovi Gellerovi za hotových 1000 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 19.) Pro navrácení se do Prahy při vpádu

saském 1631 odsouzen byl při kommissi konfiskační Fridlandské *všeho jmění*. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Daniel Weissbier, měšťan, odešel s macechou svou Annou, Tlustá řeznice řečenou, pro náboženství ze země, zdržoval se mezi lidem švédským a tam zemřel. Jeho pozůstalost, dům, jistiny a svršky, vedle poručení komory české z dne 5. září 1631 v pokutě byla ujata. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Jan de Witte s Lilienthalu byl v čas zpourey dne 24. září 1620 za konšela zvolen. Viz str. 879.

Výlohy měšťanů na vychování vojska.

Ještě poznamenati dlužno, že města Pražská od bitvy bělohorské až do l. 1631 neustále byla obtěžována ubytováním císař. vojska, od něhož sousedé vedle ohromných nákladů veliké škody snášeti a soužení vystáti musili. Tak hned po bitvě bělohorské vychováván byl od sousedů lid kurfiřta Bavorského Maximiliana na 8000 pěchoty a 2700 jízdy, od něhož i mnoho domů bylo vydrancováno, tak že v nich ani dveří ani oken nezůstalo; mimo to v čas poprav nad odsouzenými direktory dne 21. června 1621 vykonané nemalý počet lidu vojenského jízdného i pěšího, zvláště 7 kornet jezdců knížete Saského, od měšťanů byl vydržován atd. — Jak veliké útraty a škody měšťané dalším vychováváním císař. vojska za této doby měli, poznati lze z účtův od císař. rychtáře Nového města knížeti z Lichtenšteina l. 1624 předložených, dle kterých někteří sousedé Novoměstští vedle poručení knížete z Lichtenšteina pěti setníkům a jiným důstojníkům nižším jenom na hotových penězích (vymínujíc sál, svíčky, dříví a jiná servitia vojenská do toho sečtení nepojatá) od 1. ledna až do 6. září 1624 měsíčně platili 1330 zl., tedy za dobu devítiměsíční summou 11.970 zl. rýn. — Ještě větší soužení snášeli pak sousedé jak od lidu saského a nepřátelského l. 1631 a 1632 a potom od císařského lidu až do l. 1635; neboť na lid saský od 15. listopadu 1631 až do 25. května 1632 vynaložili jenom sousedé Novoměstští 666.202 zl. 12 kr., nepočítajíce toho, co nepřítel obilí, vína, peněz, klenotů, svrškův a nábytku mocí pobral a pryč odvezl, čehož též několikrát sto tisíc škody učinilo; na lid pak císařský od 25. května 1632 až do l. 1635 nákladu uči-

něno na 557.033 zl. 14 kr. rýn., tak že všechny útraty a vydání, v pořádná registra uvedená, v jedné summě učinila 1,223.335 zl. rýn.*)

Emigranti z měst Pražských.

Pro tato břemena vojenská, jakož i za příčinou reformace přemnoží měšťané, zvláště pak většina pokutovaných od l. 1621—1630 ze země odešli.**) Počet všech emigrantův a exulantů pražských není nikde vytčen, avšak vysvítá z mnohých zpráv cis. rychtářů na komoru českou od l. 1627—1642 učiněných, též ze seznamů domův a vinic, od emigrantů dílem prodaných, dílem zanechaných a k ruce král. fisku ujatých, zvláště pak z poznamenání emigrantův a exulantův, kteří při vpádu saském l. 1631 a 1632 s nepřítelem do Prahy se navrátili a z té příčiny při kommissi konfiskační Fridlandské dne 16. a 25. ledna 1634 jmění svého opět byli odsouzeni.

*) Z jediného domu Pernikařkovského v čtvrti Štěpánské od emigranta zanechaného, který roční činže 55 kop míš. vynášel, platil cis. rychtář l. 1631 a 1632 na lid kurfiřtský 312 zl. 40 kr. a na lid císařský 366 zl. 23 kr., tak že ani devítiletá činže z něho na zapravení těch výloh nestačila. (P. $\frac{3}{5}$ & P. $\frac{12\frac{1}{2}}{30}$.) — Z domu emigranta Kašpara Melichara Bresla za vydržování vojinů l. 1631 a 1632 zapraveno bylo od nájemníka nákladu 895 zl. 18 kr. (Viz Bresl.) — Z domu Daniele Roudnického od obce Starého města dáváno bylo od 15. listopadu 1631 až do 23. května 1632 nejvyššímu strážnímu vojska saského, v témž domě ubytovanému, týdně mimo dříví po 20 zl., což činilo za tu dobu (27 týdnů) 810 zl. neb 694 kopy míš.; z téhož pak domu vydáno bylo na císařské vojsko od 25. května 1632 do 14. května 1634 v jedné summě 422 kopy míš., totiž: od 25. května do 4. prosince 1632 za 28 týdnů po 3 kopách, tedy 84 kopy; od 4. prosince 1632 do 9. května 1633 za 22 týdny na 3 mušketýry po 2 kopách týdně každému, tedy 132 kopy; od 16. května do 3. září 1633 na vychování lidu Šenkirchera 56 kop; od 4. září do 18. prosince 1633 za 15 týdnů na plavbu a fůry cis. armády k Litoměřicům táhnoucí týdně po 2 kopách, tedy 30 kop; od 20. prosince 1633 do 10. května 1634 na 2 mušketýry pluku nejvyššího Morwalda za 21 týden 39 kop; od 14. května do 18. listopadu 1634 na pluky Šenkirchera, Gölce a Cordona za 21 týden po 3 kopách, tedy 81 kop. (C. 215, R. 27.)

**) Mezi měšťany, pro náboženství z měst Pražských odešlými, bylo 19 předních a nejbohatších kupců, z nichž každý měl jmění nejméně 50.000 kop míš. Byli to zejména měšťané: Martin Šmertoš (Schmertasch) z Risenthalu, Isák Flaming, Martin Teufel, Jan Martin, paní Rollardová (Roliard), Konrad Schmidt, Vilém Farnithen, Rittiger von Ackh, Mates Gerssaur, Melichar Stark, Petr a Jan Nehrof (Nerhof) z Holtenperku, paní Teuflová, Křištof Kronberg (Kronenberg), Václav Bílek, Abraham Prok (Brok), Vilém Wechtenbruck (Wichtenburg), Jiljí de Mayer (Meuer) a Lorenz Stark. (R. 109— $\frac{14}{2}$.)

a) Emigranti Starého města.

Dle zprávy cíś. rychtáře Starého města pražského odešli z téhož města pro náboženství měřtané následující, zanechavše po sobě domů, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 25. května 1630 od cíś. rychtáře jakožto odběžné, protože v lhátě čtyřměsíční skrze plnomocníky katolické od emigrantů nebyly prodány, k ruce král. fisku dle dekretu král. komory české z dne 17. října 1630 byly ujaty. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. caerul. 3, f. 448.)

Andresovy (Andresky) sestry, sirotci, zanechaly dva domy u Zlaté husy řečené, z nichž větší za 1245 kop, menší vedle něho ležící za 447 kop mřš. byl odhadnut.

Marta Blovká, do jejíhož domu u Zlaté podkovy, v čtvrti Linhartské ležícího, obec Staroměstská l. 1634 byla zvedena pro 461 kopu mřš. berní neodvedených. (Lib. contract. caerul. 3, f. 480.)

Judita Bradová, do jejíhož domu u Zlatého kohouta řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 91 kopu 20 gr. mřš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 462.)

Broylovští sirotci, v městě řířském Bremu žijící, do jejichž domu u Finků řečeném, pod loubím proti Postřihačům ležícího, obec Staroměstská l. 1630 byla zvedena pro 493 kop 40 gr. mřš. berní a kontribucí neodvedených, za kterou summu kapitan-lieutenant Don Vincentius La Magna et Magalti, jenž na témž domě 500 zl. rýn. pojiřtěno měl, 200 kop mřš. vedle smlouvy s ním učiněné obci odvedl. (Lib. contract. caerul. 3, f. 435.)

Jan Červenka, na jehož domě, za 218 kop mřš. odhadnutém, bylo pokuty za perdon 33 kopy.

Nikodem Čížek, jehož dům za 449 kop mřš. odhadnutý dekretem komory české z dne 14. září 1637 opět mu byl propuřtěn, poněvadž se do země navrátil a víru katolickou přijal.

Majdalena Gerstlauerová odeřla pro náboženství ze země se synem svým nezletilým, kteréhož nazpět do země vydati nechtěla. Proto dům její, u Zlaté studnice řečený, v Starém městě pražském v Koneřovic (nyní Sirkové) ulici ležící, který

po smrti manžela svého Matěje léta 1622 pro věno své 1100 kop mš. v summě 3000 kop mš. převzala, vedle dekretu komory české z dne 17. října 1630 od cís. rychtáře, pak od obce Staroměstské pro 20 kop mš. berně zadržalé a 95 kop perdonu zvodem byl ujat. Potom též dům, když syn Gerstlauerové již dospělý do země se nenavrátil, l. 1639 vedle cís. resoluce z dne 16. ledna v summě odhadní 2045 kop mš. *klášteru Servitův u sv. Michala* s jinými třemi domy, po emigrantech k ruce císaře ujatými, postoupen jest s tou výminkou, že v domech těch žádných živností městských provozovati se nesmělo a že ulička mezi domem tím a kostelem zachována býti měla. (C. 215, G. 13. — Lib. contract. caerul. 3, f. 281, 445 & 448.)

Daniel a Matyáš bratři Ginterové (Günther), jejichž dům v uličce za radnicí a za Krenhausem ležící, u Půl měsíce řečený, za 642 kopy mš. byl odhadnut.

Sigmund Hylliger zanechal dům u *Bílého sajíce* v čtvrti Havelské v Starém městě ležící, který l. 1610 od bratra svého Martina za 975 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 24.) Dům ten, z něhož Hylliger král. fisku zaplatiti měl pokutu 500 kop mš., od cís. rychtáře byl ujat a k bytu postoupen *Zdeňkovi Václavovi Kaplíři* za roční činži 74 zl. na porážku pohledanosti jeho za komorou českou. (C. 215, P. 1/2.)

Pavel Knobloch, jehož dům nárožní, v osadě sv. Ondřeje ležící, za 335 kop mš. odhadnutý, l. 1639 jsa velice zpustlý prodán byl za summu odhadní 248 kop mš. pekaři *Pavlovi Látchlebovi*, který na summu trhovou do král. komory složil 100 kop; ostatek postoupen byl dekretem komory české z dne 6. března 1641 sirotku Janovi Markvartovi za 148 kop na témž domě jemu pojištěných. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 4, f. 55.) — Po smrti Knoblocha manželka jeho Marianna přistoupila k náboženství katolickému a domáhala se domu dotčeného ještě l. 1661, ale od komory české dne 24. ledna 1661 byla odmrštěna. (R. 109/13.)

Fridrich Koranda (Kovanda), jehož dům dle zprávy cís. rychtáře l. 1628 k ruce král. fisku byl ujat a za 2304 kopy mš. odhadnut.

Jan Kosmický (Kosmický) a jeho manželka Ludmila, jejichž dům l. 1630 za 893 kopy mš. byl odhadnut.

Anna Košatecká, vdova po Martinovi Košateckém, zanechala dva domy, z nichž jeden za 213 kop, druhý za 365 kop mš. byl odhadnut.

Kyzveynovic dva domy; není vytčeno, komu náležely.

Jiljí de Mayer (Meüer), jeden z nejbohatších kupců Starého města, mající jmění přes 50.000 kop mš., zanechal dům a grunty, které po švagrové své Ludmile Šererové zdědil. O tyto statky, k ruce král. fisku ujaté, ucházel se po smrti Mayera jeho příbuzný, katolík, Mikuláš Grollius.

Křištof Mayer, na jehož domě v čtvrti Havelské ležícím a za 105 kop mš. odhadnutém bylo pokuty za perdon 50 kop mš.

David Mazánek, jehož dům u Mazánků řečený za 1656 kop mš. a kůlna při něm za 251 kopu byly odhadnuty.

Anna Melcerová, jejíž dům za 149 kop byl odhadnut.

Kateřina Moravcová, vdova po Jiřskovi Moravcovi, zanechala dva domy u Kuchyňků řečené, blíž sv. Ducha ležící, z nichž pokuty 73 kopy mš. za perdon nezaplatila. Domy ty, za 1145 kop a 215 kop mš. odhadnuté, ve správě císařských ještě l. 1645 zůstávaly, avšak l. 1647 odevzdány jsou *Pavlovi Moravcovi*, vnuku dotčené Kateřiny, jejíž matka jeho nekatolická do Uher s sebou zavezla.

Sigmund Nathanyel zanechal dům v osadě sv. Haštala mezi domy Jana Petráčka z Vokounšteina a Martina Strouble ležící, který l. 1616 za 800 kop gr. českých od Anny Vodičkové koupil. Dům ten, na němž bylo perdonu 95 kop mš., za 1035 kop mš. byl odhadnut, potom l. 1630 pro 51 kopu berní zadržalých a pro 80 kop perdonu od obce Staroměstské zvodem byl ujat, avšak dle dekretu komory české z dne 2. června 1636 opět postoupen jest vdově Nathanyelové Ludmile, poněvadž se do měst Pražských navrátila a s dětmi svými k náboženství katolickému přistoupila. (C. 215, P. 2/3. — Lib. contract. caerul. 3, f. 209 & 445.)

Jan Nerhof (Nehrof) z Holtenperku, jeden z nejbohatších kupců Staroměstských, mající jmění přes 50.000 kop mš., zanechal dva domy podle sebe, v osadě sv. Jiljí mezi domy u Tří divokých mužův a u Tří kačerů ležící, které od císaře

rychtáře k ruce král. fisku byly ujaty, ačkoliv do nich dne 8. srpna 1630 zveden byl pro dluh 750 zl. rýn. Jan Soukup z Grosperku. (R. 109—¹⁴/₂. — Lib. contract. caerul. 3, f. 438 & 448.)

Augustin Nykodem, do jehož domu v Železné ulici ležícího obec Staroměstská pro 378 kop mš. berní a kontribucí zadržalých l. 1634 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 488.)

Jiří Ounhošťský (Ounostský, jinak Kabásek) zanechal dům v Dlouhé třídě mezi domy Jiříka Zybera a Jana Černovického ležící, který l. 1623 za 2150 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 324.)

Voršila manželka Jiříka Perkaura, předtím Martina Teyfle, prodala l. 1630 skrze plnomocníky dům u Černého koníčka řečený, v osadě sv. Jiljí vedle domu Kašpara Loseliusu z Velechova ležící, za 4000 zl. rýn., Andresovi Heidenreichovi. (Lib. contract. caerul. 3, f. 442.)

Václav Pětiprstý a Dorota Šiškářka, do jejichž domu nárožního, ležícího v osadě sv. Haštala vedle domu Matěje Maříka a proti domu Václava Voříkovského, obec Staroměstská l. 1633 pro 154 kopy 30 gr. mš. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 477.)

Řehoř Pospíšil, pekař, do jehož domu l. 1632 zvedena byla obec Staroměstská pro 55 kop mš. berní a kontribucí zadržalých, též pro 279 zl. rýn. na vojáky saské od obce vynaložených, aby týž dům jako některé jiné domy od nich k zboření nepřišel. (Lib. contract. caerul. 3, f. 466.)

Pavel Prokop z Rovín, na jehož dvou domech, dcerám jeho Saloméně Kmentové a Ludmile Mirovské náležejících, vykázano bylo Jesuitům u sv. Mikuláše k domu professnímu perdonu 415 kop mš., kteréž Jesuité l. 1636 Šimonovi Petrovi Aulskovi z Třebnic postoupily. (Lib. contract. caerul. 3, f. 524.)

Pšeničkův dům, na němž bylo perdonu 370 kop mš., za 1225 kop mš. byl odhadnut, avšak dekretem komory české z dne 8. března 1638 opět propuštěn.

Dorota Radnická, jejíž domy, jeden proti Bílému zajíci vedle Melounů a druhý v Tarmarce vedle Finků ležící, právem

odúmrtním dle dekretu komory české z dne 30. srpna 1630 od cís. rychtáře byly ujaty. (Lib. contract. caerul. 3, f. 438.)

Pavel Rameš, do jehož domu u Freserů řečeného, nárožního do Platnýřské ulice vedle Černého orla ležícího, obec Staroměstská pro 336 kop mš. berní a kontribucí zadržalých l. 1633 byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 472.)

Anna Slepíčková zanechala dům, od manžela jejího Jana Slepíčky jí l. 1624 postoupený, za 528 kop mš. odhadnutý. (Lib. contract. caerul. 3, f. 335.)

Pavel Slesanský (Sedlčanský), jehož dům u Černého beránka, též u Příbramských řečený, v osadě sv. Linharta proti kostelu ležící, l. 1618 za 250 kop gr. česk. koupený, l. 1630 pro 195 kop mš. berně zadržalé od obce zvodem byl ujat a za 325 kop mš. odhadnut. (Lib. contract. caerul. 3, f. 238, 445 & 448.)

Václav Stuchlík (též *Kurfürst* zvaný), na jehož domě na Zelené hoře řečeném v čtvrti Mikulášské bylo pokuty za perdon 350 kop mš.; proto dům ten v pokutě byl ujat a za 635 kop mš. odhadnut, avšak Stuchlíkovi navrátilivšímu se, když k víře katolické přistoupil, vedle dekretu komory české 28. srpna 1635 opět jest navrácen. (Lib. contract. caerul. 3, f. 448 & 500.)

Ludmila Šererová, do jejíhož domu u Zlaté slámy řečeného l. 1632 obec Staroměstská pro 179 kop 17 gr. berní a kontribucí zadržalých byla zvedena. (Lib. contract. caerul. 3, f. 464.)

Alžběta Šillerová zanechala dům v čtvrti Linhartské.

Šlejfiřovic sirotci zanechali tři domy za 185 kop, za 105 kop a za 135 kop odhadnuté.

Jiřík Šnajder (Šnejder) zanechal dva domy v čtvrti Mikulášské a Tejnské ležící, na nichž bylo perdonu 110 kop mš.: jeden z nich pak postoupen byl Marii Majdaleně Wirthové. (Lib. contract. caerul. 5, f. 39.)

Martin Šnajder, na jehož domě u Šnejderů řečeném, v čtvrti Tejnské pohořelém, bylo perdonu 20 kop mš.

Václav Táta zanechal zbytek summy trhové 200 kop mš. za dům v Starém městě, který židu rabí Josefovi Winternicovi za 600 kop mš. prodal; proto dům ten vedle cís.

resoluce z dne 25. května 1630 k ruce král. fisku byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{2}$ & $\frac{2}{4}$.)

Kateřina Telečková, jejíž dům v Kuchyňkách na rohu proti kostelu sv. Linhartu vedle fary ležící pro nezaplacení pokuty vedle dekretu komory české z dne 24. září 1630 císař. oborníku Janovi Aitlerovi léta 1632 byl postoupen. (Lib. contract. 3, f. 469.)

Michal Trentýn prodal dům u Tří kalichů řečený, v osadě sv. Jiljí mezi domy Jetřicha Špetle a Ouštěckých ležící, který l. 1623 za 1750 kop gr. českých koupil, za 1392 kop mš. Františkovi Roja ab Aquista Pace. (Lib. contract. 3, f. 325 & 447.)

Ondřej Tyben a děti jeho zanechali dům v čtvrti Havelské za 835 kop mš. odhadnutý, na němž bylo perdonu 29 kop mš.

Jakub Weber, sklenář, jehož dům za 457 kop mš. byl odhadnut.

Křištof Weyler (Weigler), tobolář, zanechal dům v osadě Matky Boží nad Louží, který l. 1612 za 109 kop gr. česk. koupil. (Lib. contract. caerul. 3, f. 65 & 448.)

Wıldovic dědicové, jejichž dům v Kaprovic ulici za 225 kop mš. byl odhadnut.

Ludmila Wirchaumová (Würsbaumová), jejíž dům u Mo-drého raka, ležící blíž fortny na Přfkopy vedoucí, za 1124 kopy odhadnutý, od obce pro perdon a kontribuci zadržalou l. 1630 zvodem byl ujat, ale l. 1638 postoupen byl bratrovi Wirchaumové Janovi Nosovi z Vojkovic proti zaplacení perdonu 85 kop a kontribuce zadržalé 85 kop mš. (Lib. contract. caerul. 3, f. 445.)

Melichar Vokal, na jehož domě v čtvrti Mikulášské bylo perdonu 30 kop mš.

Poznámka. L. 1644 dne 4. října žádali purkmistr a radda Starého města, aby berně a kontribuce, pocházející z domův emigrantů král. fisku případných, císař. rychtář z činže, z týchž domů se scházející, odvozoval obci, která posud sama ty berně a kontribuce platila, tak že jenom až do l. 1630 summa kontribucí zadržalých 4589 kop mš. vynášela. I quoty, totiž $\frac{1}{4}$ summy odhadní, z domů těch vedle císař. obdarování obci náležející, z větších částí až posud byly zadržány. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$.)

b) Emigranti Nového města.

Dle zprávy císař. rychtáře Nového města pražského dne 18. září 1627 ohlásili v témže městě 94 měšťané, že pro

náboženství ze země odejdou (C. 215, P. $\frac{2}{3}$); byli to, jak z mnohých jiných zpráv cís. rychtářů od l. 1627—1642 patrně mimo měšťany odsouzené a svrchu uvedené též měšťané tito:

Estera Bobrovská prodala l. 1628 dům v osadě sv. Michala archanjela, v Opatovicích na Spálené ulici ležící, za 400 kop m. Jakubovi Dusíkovu, a postoupila dva krámy masné zeti svému Jiříkovi Hlubockému. (Lib. contract. virid. 12. f. 285 & 288.)

Nikodem Bonner odešel z Prahy a sloužil za úředníka na Ronově a jinde; jeho dům „u Tří hroznů“ v čtvrti Štěpánské na Široké ulici, nedoplačený, z něhož ročně 67 kop mš. činže vycházelo, dne 16. října 1630 od komory české byl ujat. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Kateřina Burdová, jejíž dům pustý v čtvrti Zderazské od komory ujatý ještě l. 1640 byl v sequestru a správě cís. rychtáře.

Jan starší Caba (Čaba, Kaba) z Chýš a Špicberku, maje se vystěhovati pro náboženství ze země, odevzdal dům svůj se zahrádkou a jiným příslušenstvím dne 19. května 1628 synu svému Janovi mladšímu. (C. 215, C. $\frac{169}{2}$. — Lib. contract. virid. 12, f. 278.)

Petr Čech, jehož dům pustý a pobořený, v čtvrti Zderazské na Židovské zahradě ležící, od král. komory ujat a ještě l. 1640 v správě a sequestru cís. rychtáře byl, avšak žádné činže nevynášel.

Martin Čistický zanechal dům v Hořejších Chudobicích v Novém městě ležící, který po jeho smrti tetám jeho Majdaleně Voříškové a Ludmile Siksarkové na poručení komory české z dne 11. září 1637 byl postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 270.)

Kateřina Ducháčková zanechala dům Ducháčkovíc řečený. proti kostnici sv. Jindřicha ležící, který vedle dekretu komory české dne 7. října 1636 navrácen byl její příbuzně Kateřině prve Rýdlové, potom provdané za Pavla Hluchého. (Lib. contract. 13, f. 234.)

Eva Ernsterová zanechala dům pustý.

Mikuláš Gerstenberger nezaplatil pokuty 139 kop mš. pročež po jeho smrti k ruce král. fisku ujat byl dům jeho pustý na Široké ulici v čtvrti Zderazské ležící, který Gersten-

berger strýci svému odkázal. Dům ten, žádné činže nevynášející, byl ještě l. 1642 v sequestru, poněvadž se strýc Gerstenbergrův k němu nehlásil.

Mistr *Mikuláš Haiochoran Troilla* prodal před odchodem svým ze země l. 1627 dům u Bílého kříže řečený, v Novém městě pod Malými domky ležící, Martinovi Koukolskému za 1200 kop míš. (Lib. contract. virid. 12, f. 227.)

Ondřej Herbst prodal l. 1628 dům svůj v Novém městě na Novém Dlaždění blíž kostela sv. Jindřicha mezi domy u Deymků a Heřmana Apfelbauma ležící, u Herbstů řečený, nejvyššímu leytenantu Jakubovi de Bois za 2000 kop míš., na něž toliko 1300 kop obdržel. Po smrti Herbstova domáhala se dcera jeho *Anna* v Drážďanech žijící ostatních 700 kop, jí přisouzených. (Lib. contract. virid. 12, f. 254.)

Hollarová z Prachně, jejíž dům u Modrého orla v čtvrti Štěpánské od cís. rychtáře ujatý ještě l. 1640 byl v správě a sequestru cís. rychtáře.

Anna Holoměřická odešla již l. 1621 ze země, zanechavši dům u Pěti kostelů v Novém městě, v čtvrti sv. Petra v Soukenické ulici ležící, který l. 1621 od král. komory byl pronajat Janovi Skřivanovi, a nad nímž l. 1637 byl inspektorem pan Jakub Dobřanský; týž dům byl ještě l. 1640 v sequestru cís. rychtáře.

Dorota Horská zanechala dům v čtvrti Štěpánské, který dne 16. října 1630 k ruce král. fisku byl ujat a ročně 22 kopy činže vynášel.

Maruše Horská zanechala dům zpustlý blíž Sviňské brány, roční činže 15 kop vynášející.

Jan Hotový, písař při obci Novoměstské, zanechal domeček u Kantorských řečený (někdy Jindřicha Kantora), proti chrámu sv. Štěpána v Novém městě ležící, který za 250 kop odhadnutý dne 16. října 1630 jakožto odbězný od cís. rychtáře byl ujat a *Jiříkovi Hainicovi* za 200 kop míš. l. 1629 prodán (Lib. contract. 12, f. 336); avšak manželce Hotového Anně, po smrti manžela do země se navrátilší a k náboženství katolickému přistouпивší, l. 1641 opět jest postoupen.

Anna Hrubešová (jinak *Krumlovská*), jejíž dům v čtvrti Zderazské v Jirchářích dne 16. října 1630 od cís. rychtáře byl ujat, ale na poručení komory české z dne 3. září 1635

navrácen jest synovi jejímu *Šimonovi Hrušešovi*, jenž po smrti rodičů svých do země se navrátil a víru katolickou přijal. (C. 215, P. $\frac{2}{5}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 193.)

Hundekovští sirotci, v Pasově zůstávající, zanechali dům na Hrobci řečený, proti mostku Vyšehradskému v čtvrti Zderazské ležící, který ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován a činže z něho Kapucínům se odvozovala.

Ludmila Huspeková odešla se synem svým pro náboženství do Drážďan, kdež zemřela, zanechavši dům v Novém městě, blíž sv. Štěpána Velikého ležící, u Huspeků řečený, který všechen pustý a zbořený l. 1648 k ruce král. fisku byl ujat a *Rudolfovi Šťastnému Měsíčkovi z Výškova* v summě 600 kop míš. postoupen na srážku jeho pohledanosti za komorou českou v 1800 kop., jemu cís. resolucí z dne 30. ledna 1648 pojištěných.

Ludmila Jordanová, jejíž dům na Široké ulici v čtvrti sv. Štěpána ještě l. 1640 od cís. rychtáře byl spravován.

Dorota Kalivodová, vdova, potom provdaná Žatecká, odešla pro náboženství se synem nezletilým Pavlem do Mišenska a zanechala dům s pivovárem v čtvrti Štěpánské, *Hulkovský (u Hulkův)* řečený, za 4200 kop míš. odhadnutý; pak dům u *Ševců* řečený, v čtvrti Zderazské na Dobytčím trhu proti Božímu Tělu ležící, za 4000 kop míš. odhadnutý, který l. 1628 postoupila dotčenému synovi (Lib. contract. albus novus. fol. 3), jemuž od král. komory byl odevzdán; avšak po jeho smrti opět matce jeho připadl a s domem Hulkovským ještě l. 1647 od cís. rychtáře v sequestru byl spravován.

Dorota Kalouská zanechala dům u Kalousů řečený, v čtvrti sv. Petra, který od ní koupil l. 1640 *Jiří Foyt* za hotové peníze.

Jan Kandelius, jehož dům po jeho smrti na král. komoru právem odúmrtím připadlý na poručení knížete z Lichtenšteina dne 8. července 1623 *Danielovi Ramešovi* za 1400 kop míš. byl postoupen. (Lib. contract. virid. 12, f. 121.)

Lukáš Karban z Volšan, jehož domeček, v čtvrti Zderazské nad studánkou Svatováclavskou ležící, dne 16. října 1630 k ruce král. fisku ujatý, l. 1636 již zcela byl zbořený. (P. $\frac{2}{5}$. — Viz též Karban str. 250.)

Jan Kirchmayer z Reichwic, jehož dům u Kirchmayerů v Novém městě k ruce král. fisku ujatý, vynášel roční činže 9 kop míš. (P. $\frac{2}{3}$. — Viz též str. 265.)

Daniel Kohout z Lichtenfeldu zanechal dům od starodávna u Šviků neb Švikovský řečený, v Novém městě mezi domy Poduškovským a Vodolanským ležící, který l. 1629 za 1900 kop gr. česk. *Zikmundovi Krysurkovi z Kohelova* skrze tchyni svou Annu Pichelperkerovou z Varvažova prodal. Zbytek summy trhové v summě 500 kop míš. při držiteli téhož domu od cís. rychtáře Novoměstského na poručení komory české z dne 16. srpna 1631 byl zapověděn, ale záповěď ta l. 1638 k žádosti pozůstalé vdovy Anny Kohoutové vyzdvižena jest. (C. 215, K. 44. — Lib. contract. virid. 13, f. 61.)

Daniel Koch z Kochthalu zanechal dům u Kochů řečený, v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, který vedle dekretu komory české dne 22. srpna 1637 postoupen byl dceři jeho *Zusanně Kuchyňkové*, již také ponechán byl zbytek 536 kop míš. ze summy trhové za mlýn na kolích, na Šerlinku řečený, o kolech dvou moučných a třech stupách, s domečkem Šalandou zvaným, v Novém městě na břehu pod mlýny Šitkovými mezi mlýny Kronenperkerovským a Himmlšteinsvým ležící, který matka její *Estera, roz. Diblíkova z Vořína*, l. 1627 ze země odešla, s povolením komory české z dne 14. července 1631 Janovi Himmlšteinovi za 1900 kop míš. prodala. (C. 215, K. 63 & P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 4.) — Mimo to zanechal Koch dům nákladnický se sladovnou a příslušenstvím, řečený na Dlaždění, který jeho dcera Zuzana Kuchyňková l. 1637 Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku za 1500 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 14, f. 68.)

Lorenc Koutný nezaplatil za perdon pokuty 130 kop míš. z domu zanechaného v čtvrti Jindřišské, který l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat a za 17 kop míš. ročně pronajat Václavovi Šabatovi; avšak postoupen jest dceři Koutného, Kateřině, kteráž majíc odejít pro náboženství jej l. 1638 *Václavovi Šabatovi* za 450 kop míš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 315.)

Johanna Koutská, jejíž dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat.

Kateřina Koutská, manželka *Vojtěcha mladšího Koutského*, a matka její *Anna*, vdova po doktoru v lékařství *Adamovi Huberovi z Risenpachu*, emigrantky, prodaly dům s pivovárem, někdy *Syktorovský*, potom *Huberovský* (u *Huberů*) řečený, v čtvrti sv. Petra na Poříčí ležící, za hotových 2100 kop mš. l. 1628 *Jiříkovi Jonákovi*. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Vojtěch mladší Koutský z Jenšteina (viz str. 299) prodal též l. 1627 dům na Dlaždění, mezi domy *Barbory Loštické* a *Jana Dentulína Zoubka* ležící, *Jakubovi Hubáčkovi* za hotových 575 kop mš. (Lib. contract. virid. 12, f. 249.)

Ambroš Kryšpín, jehož dům v čtvrti *Štěpánské* ležící od cís. rychtáře ještě l. 1640 byl spravován.

Václav Kuchynka a manželka jeho *Zuzana*, roz. *Kochová*, jejichž dům u *Kochů* řečený, mezi domy *Václava Vltavského* a *Jiřího Foyta* v čtvrti sv. Petra na Dlaždění ležící, od nich koupil l. 1638 *Ondřej Chmel* za 500 kop mš., na něž 150 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 13, f. 304. — Viz též *Daniel Koch*.) — Mimo to zanechali dům u *Kordíků* (*Kordíkovský*) řečený, s pivovárem, v čtvrti *Jindřichské* proti věži sv. *Jindřicha* ležící, z něhož sequestrator *Václav Ursýn* před l. 1637 nájem bral; dům ten prodali l. 1637 s povolením komory české z dne 22. prosince 1636 *Martinovi Neymonovi* za 1000 kop mš. (Lib. contract. virid. 13, f. 256 & 458.)

Jan Kysela zanechal dům v čtvrti *Štěpánské*, který ještě l. 1640 cís. rychtář v sequestru spravoval.

Eva Levinská zanechala dům u *Pernoušků* v čtvrti sv. Petra, který l. 1642 stál pustý.

Jan Lipnický z Příběnic, viz str. 328.

Jan Lužanský, jehož dům v čtvrti sv. Petra l. 1630 od cís. rychtáře k ruce král. fisku byl ujat, avšak vedle dekretu komory české z dne 22. prosince 1636 ponechán *Jakubovi Fodičkovi*, jemuž jej sestřenice jeho *Anna Lužanská* před emigrací svou za 20 kop mš. pustila. (Lib. contract. 13, f. 247.)

Matyáš Magrle ze Sobíšku, viz str. 346.

Anna Melcerová (děti po ní pozůstalé a ze země odešlé) zanechala dům u *Křešníků* řečený, v čtvrti sv. Petra blíž lázně *Jelenovic* ležící.

Regina Mnichovská (Michovská), vdova po Matěji Mnichovském, zanechala v čtvrti Štěpánské dva domy, jeden u *Novotných* řečený, za 5300 kop mš. odhadnutý; druhý u *Pastuchů* řečený, na Dobytčím trhu ležící, z něhož vycházelo činže ročně 53 kopy mš. Tyto domy i s vinicí, Mnichovské náležející, postoupené měl cís. recessem *Jiří Locika*, manžel dcery Michovské, Judity.

Jan Paša, sirotek, jehož dům v čtvrti Štěpánské ještě l. 1640 cís. rychtář ve správě měl.

Eva Pernoušková, jejíž dům u Malodobrých řečený, na Mikulandovic ulici ležící, po její smrti l. 1628 právem odúmrtím král. komoře připadlý, vedle dekretu komory české z dne 3. září 1646 za summu odhadní 226 kop Jaroslavovi Lavínovi z Ottenfeldu byl postoupen. (Lib. contract. virid. 14, f. 480.)

Jan Pihon (Pion) zanechal dům v čtvrti Štěpánské, v Řeznické ulici na rohu ležící, který l. 1628 *Janovi Holému* za 350 kop mš. prodal. (Lib. contract. virid. 12, f. 317.)

Václav Pihon (Pion), jehož dům v čtvrti Štěpánské zanechaný jeho bratr Daniel ještě l. 1640 měl v opatrování.

Samuel Pikhart zanechal dům v čtvrti Zderazské, z něhož vycházelo roční činže 24 kop mš. — Domu toho l. 1642 pustého nechtěli se ujati přátelé Pikhartovi pro velikou kontribuci zadržalou.

Šebestian Podolský zanechal dům Pernikářovský řečený, v Žitné ulici mezi domem Ondřeje Fryčera a domem na Korábě ležící, který po jeho smrti na jeho dcery v Pirně žijící připadl a od cís. rychtáře l. 1630 za 55 kop roční činže byl pronajat, avšak potom l. 1640 od král. komory postoupen jezuitské kolleji Novoměstské, jíž od dotčených dcer Podolských, Anny Kolsiniusové a Alžběty, dle dekretu komory české z dne 4. listopadu 1641 za 450 kop mš. jest doprodán. (Lib. contract. virid. 13, f. 487 & 489.)

Šimon Preclík, z jehož domu v čtvrti Zderazské, od cís. rychtáře ujatého, vycházelo činže půlletní 4 kopy mš.

Anna Přibramská zanechala dům u Kolářů řečený v čtvrti Jindřišské, z něhož vycházelo půlletní činže 20 kop mš. Syn její sloužil v cís. vojsku za sekretáře.

Jan Procházka, jehož dům právem odúmrtím král. fisku připadlý za summu odhadní 845 zl. rýn. postoupen byl vedle cíś. resoluce na poručení komory české z dne 18. září 1638 Anně Rittersšicové, opět provdané Ježkové, na srážku pohledanosti, kterou po manželu svém Michalu Rittersšicovi za komorou měla.

Marta Prosečová, jejíž dům nárožní se zahradou, od Daniele Škrety l. 1619 koupený, proti masným krámům vsedním na Židovské zahradě ležící, vedle dekretu komory české z dne 30. června 1638 postoupen byl vdově *Michaldě Eusebii Špicwekové roz. z Valentiis* za pohledanost, kterou její manžel Sigmund Helfrid Špicwek za král. komorou měl. (Lib. contract. virid. 13, f. 316. — Viz též Škreta, str. 593.)

Šimon Roskoš, maje odejít pro náboženství ze země, prodal l. 1628 dům nárožní se sladovnou u Rozkošů řečený. v osadě sv. Václava na Dobytčím trhu ležící, *Adamovi Mírovskému* za 1000 kop mš.; zbytek summy trhové 260 kop mš. ujat byl v pokutě l. 1633 od kommisie konfiskační Fridlandské k ruce Albrechta z Waldšteina. (Lib. contract. virid. 12, f. 262.)

Václav Rydl, jehož dům, Pernikářský řečený, dle dekretu komory české z dne 21. října 1640 ješuitské kolleji Novoměstské byl postoupen.

Jakub Řepa zanechal dům v čtvrti sv. Petra na Dlaženi mezi domy Šimona Bělasy a Jakuba Brinkala ležící, který manželka jeho Anna l. 1634 *Blažejí Železnému* za 650 kop mš. prodala. (Lib. contract. virid. 13, f. 128.)

Kateřina Sferýnová, vdova po Janovi Zlatopúst. ze Sferýnu, zanechala dům u Berounských od starodávna řečený na Květonské ulici, osvobozený, i se spouškou (spáleništěm) k němu připojenou nazad v Řeznické ulici ležící, jak jí od jejího manžela l. 1628 byl odevzdán, který po její smrti od l. 1632 až do 1635 byl pustý, potom postoupen byl cíś. hejtmanu Novoměstskému *Henrichovi z Kolovrat*. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.)

Adam Schodecký (Chodecký), mydlář, jehož domu v osadě sv. Štěpána obec Novoměstská l. 1628 pro neodvedení quoty 500 kop mš. ($\frac{1}{6}$ obci dle privilegia náležející) se ujala a jej pronajala.

Václav Smolík zanechal 2 domy v Podskalí v čtvrti Zde-razské, po jeho smrti vdově a sirotkům po něm pozůstalým náležející.

Daniěl Srna zanechal dům v čtvrti Štěpánské, který s po-volením komory české Paterům u sv. Václava prodal.

Anna Svadbová postoupila dům od manžela Řehoře Svadby jí odkázaný l. 1628 Václavovi Nekmřískému z Kyr-sfeldu v summě 600 kop, na kterouž jí nebylo dopláceno 200 kop. (Lib. contract. virid. 12, f. 289.)

Dorota Šatolupková, jejíž manžel Jan Šatolupka odsou-zen byl k pokutě 100 kop mš., zanechala 2 domy v čtvrti Jindřišské na Koňském trhu ležící, z nichž dům u Goliášů (Goliášovský) řečený od Šatolupky l. 1617 za 2150 kop mš. koupený (Lib. contract. 11, f. 186), za 1900 kop mš. odhad-nutý vedle dekretu komory české dne 3. září 1631 prodán byl *Janovi Jaroslavovi Charvatovi* za 1400 kop mš. na roční splácení. Druhý pak dům u Dvou kohoutů řečený s pivo-várem a příslušenstvím koupil l. 1628 *Jiří Foyt z Winkel-heidu*, měšťan Novoměstský, za 2000 kop mš., na kterouž summu 1600 kop dlužen zůstal. (Lib. contract. virid. 12, f. 290.) O tento dům měl Foyt spor l. 1647 s Jindřichem starším Řečickým, měšťanem Staroměstským, tak že týž dům zůstal ve správě cís. rychtáře, od něhož za 105 kop byl pronajat.

Pavel Štoček, emigrant, v Žitavě žijící, postoupil l. 1636 všecko právo na domě svém u *Haldeckých* řečeném, při ode-brání se ze země zanechaném, bratru svému Natanaelovi Štočkovi za 300 kop mš. (Lib. contract. virid. 14, f. 344.)

Isaiáš Šuller, viz Karban Lukaš str. 251.

Adam Tatek, jehož dům u Tatků řečený, v čtvrti Ště-pánské na Koňském trhu ležící, l. 1634 od cís. rychtáře byl ujat a za roční činži 55 kop mš. pronajat, potom však l. 1636 v dluhu 1000 zl. rýn. Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu zvo-dem postoupen.

Jakub Tichý prodal l. 1629 skrze plnomocníky dům v osadě sv. Michala v Opatovicích mezi domy Scipiona a někdy Bartoloměje Pelty ležící, za 500 kop mš. *Václavovi Štemberovi*, který zbytek summy trhové 200 kop Martinovi

Kratochvílovi, jemuž je Tichý postoupil, zaplatiti byl povinen. (Lib. contract. virid. 12, f. 331.)

Anna Tiršová, jejíž dům v čtvrti Zderazské l. 1636 od cís. rychtáře byl ujat a za 22 kopy mš. činže roční pronajat, potom však byl pustý. — Mimo to zanechala domek na Šírokové ulici v rohu vedle Stříbrné kotvy ležící, který po její smrti právem odúmrtím od král. komory byl ujat a dekretem z dne 26. října 1637 *Ondřeji Gattimu sv. p. z Weistrúshofu* za summu odhadní 246 kop mš. postoupen. (Lib. contract. virid. 13, f. 278.)

Matouš Tkadlec zanechal pusté místo v Jámě vedle domu někdy Martina Žáka ležící, které jakožto res derelicta dekretem komory české z dne 16. května 1652 postoupeno bylo v summě odhadní 24 kop mš. Tobíášovi Gallovi, kancelistu při komoře české. (Lib. contract. 14, f. 602.)

Anna Trejtlarová z Krošvic, měštka Litoměřická a Nového města pražského, odešla pro náboženství ze země do Drážďan, kdež ještě l. 1640 se zdržovala, aniž by byla grundy své v čase cís. patenty vyměřeném prodala. Proto jmění její všecko od král. komory bylo uято. (Viz Litoměřice.) Dům její, v Novém městě pražském u sv. Jindřicha v rohu proti Louži ležící, l. 1630 od cís. rychtáře byl ujat, za 400 kop mš. odhadnut a její sestřenici Ludmile Popeliové, roz. Mrázové z Milešovy, l. 1631 měl býti postoupen; avšak od komory české vedle dekretu z dne 18. května 1640 *Jindřichovi Žežulovi*, písaři při úradě berničném na hradě Pražském, za 300 kop mš. byl prodán. Po smrti Žežule od jeho dědice a syna Jindřicha Konstantýna komoře české proti navrácení již zaplacených 100 kop mš. odstoupen, prodán jest v též summě l. 1641 *Albrechtovi Lavinovi z Ottenfeldu*, kancellistovi při komoře české, kterýž jej téhož roku *Danielovi Jaroměřickému*, měštěninu Starého města, za 300 kop mš. postoupil. (Lib. contract. virid. 13, f. 409, 458 a 464.) Dcera po Trejtlarové pozůstalá, Ludmila Zuzanna Orsinová, domáhala se l. 1664 domu toho, jehož nejlepší část při obležení švédském od granátů k oboření přišla, avšak vedle dekretu komory české 10. října 1669 k žádosti její se nepovolilo, poněvadž máteř její ani sama ani skrze plnomocnky své v. lhůtách cís. patenty vyměřených jej neprodala. (C. 215, T. 14.)

Jan Vacek, jehož dům, Vackovic řečený, v čtvrti Štěpánské na Pasířské ulici ležící, postoupen byl Jesuitům, od nichž jej koupil *Ondřej Jokeš* za 100 kop mš. (Lib. contract. virid. 13, f. 230 & 258.)

Jan Benjamin Velvarský, jehož dům v čtvrti sv. Petra ležící l. 1631 postoupen byl od komory české jeho manželce zůstavší katoličkou.

Alžběta Vítková, jejíž dům l. 1636 od král. komory panu Oppiciusovi byl postoupen.

Anna Vokáčová z Chýš a Špicberku, jejíž dům u Vokáčů řečený, na Dobytčím trhu v čtvrti Zderazské ležící, dne 16. října 1630 od král. komory byl ujat a za 1500 kop mš. odhadnut. — Viz též Vokáč, str. 889.

Jan Volavka zanechal 2 domy v čtvrti sv. Petra, z nichž první u Volavků řečený, na Šilinkovic ulici mezi domy Helmovským a Havlíkovíc ležící, dne 3. dubna 1628 odevzdal ve věně dceři své Anně, provdané za Kašpara Losinského, jemuz druhý dům se zahrádkou v osadě sv. Klimenta, podle Tůně Babáckovic proti Erbovic lázni ležící, za 300 kop mš. postoupil. (Lib. contract. 12, f. 268.)

Adam Vorlovský prodal dům u Panáčků v čtvrti Jindřišské *Havlovi Gotthelfovi z Freudenberku*.

Matěj Vranovec a jeho manželka Kateřina, jejíž dům na Skřemenci řečený, v čtvrti Zderazské ležící (nyní č. 183/II.), vedle cí.s. resoluce na poručení komory české z dne 7. dubna 1637 jejímu bratrovi *Janovi Ulrychovi* byl postoupen. (P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 262.)

Barbora Zárubová, jejíž sbořeniště domu v Novém městě, za Vodranou branou v rohu Soukenické ulice ležící, l. 1628 v pokutě král. fisku připadlé, postoupeno bylo dle dekretu komory české z dne 18. září 1647 Albrechtovi Lavínovi z Ottenfeldu za summu odhadní 218 kop mš. (Lib. contract. virid. 14, f. 326.)

Luďmila Zeltenslogerová (Zeltenschlager, Celtensloger, Seltenschlager), jejíž dům v čtvrti Zderazské vedle Skřemence v Jirchářích ležící l. 1630 od cí.s. rychtáře byl ujat a za 9 kop mš. činže pŕlletní pronajat, potom však l. 1642 pustý zůstaven.

Luďmila Zlatá, odebrájíc se l. 1628 pro náboženství ze země, zanechala v čtvrti Zderazské dva domy, z nichž jeden

u Zlatých řečený na rohu pod radnicí proti masným krámům, druhý v Jirchářích ležící, dceři své Mandaléně, která též ze země odešla. Po smrti této dcery domy ty l. 1630 dne 16. září k ruce král. fisku byly ujaty, avšak vedle cíś. resoluce z dne 26. ledna 1637 Bartoloměji Paperkovi a Šimonovi Mitysovi, příbuzným dotčené Mandaleny, postoupeny jsou. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$. — Lib. contract. virid. 13, f. 251.)

Václav Žatecký prodal po vystěhování se ze země skrze plnomocníka l. 1628 dům svůj s břehem a příslušenstvím, vedle domu Anny Švenkové v Novém městě ležící, za 700 kop mš. *Matoušovi Mathyadesovi Naporovi*, tak že tento zbytek summy trhové 500 kop ročně po 90 kopách spláceti měl. (Lib. contract. virid. 12, f. 264.)

Poznámka. Mnozí emigranti a jich dědicové k domům svým se nehlásili pro velikost berní a kontribucí na nich zadržalých, tak že mnoho domů ještě l. 1642 i v letech pozdějších v sequestru cíś. rychtáře stálo na velikou újmu a škodu komory české. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

c) Emigranti Malostranští.

Dle zprávy cíś. rychtáře Menšího města pražského, Michala Bombelle z Schwarzenšteina, na komoru českou dne 11. května 1640 podané (C. 215, P. $\frac{2}{3}$), vyprodali se *ad emigrandum* za příčinou reformace vedle nařízení komisářův reformačních dne 21. srpna 1627 mimo měšťany pokutované a již vytčené též měšťané následující, totiž:

Sabína Cettrchová, roz. z Solhauzu, emigrantka, vyhledávajíc l. 1638 věci své v Praze, zemřela, a pozůstalostí její vozů, koní a jistot ujal se primas Malostranský Jan Castelli. u něhož Cettrchová hospodou byla. (C. 215, P. $\frac{2}{3}$.)

Marta Elsaserová, manželka Jana Elsasera, též syn její Petr Dyryx a dcery Anna Marie Winterová a Zuzanna Behmerová, jejichž dům v ulici jdouc od mostu po pravé straně mezi domy někdy Kašpara Behmera a Jiřka Nehra ležící, Tomáš Planta, dvorský kupec, l. 1628 za 3000 kop mš. koupil. (Lib. contract. 7, H. 38.)

Noe Epfenhauser, někdejší rychtář Malostranský, jehož dům v ulici jdouc k bráně Strahovské, po pravé straně mezi domy Ernesta Haince a Marie Etmarové ležící, l. 1628 koupil Lorenz Hendrych za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 29.)

Anna Marie Erntlová, vdova po apatykáři Hendrichovi Erntlovi, prodala dům na Baště řečený, v rynku mezi domy Maximiliana z Waldšteina a Augustina Vitali ležící, l. 1628 Janovi de Vitte za 4000 zl. rýn. peněz hotových. (Lib. contract. 7, H. 46.)

David Graub a manželka jeho Kateřina prodali dům svůj, mezi Starým renthausem a domem Bartoloměje Wintera ležící, l. 1627 za 900 kop mš. Janovi Kynclovi (Gyncl). (Lib. contract. 7, H. 11.)

Kašpar Gulden, krejčí, a Dorota manželka jeho prodali dům u Tří sedláků řečený, blíž Písecké brány mezi domy Pavla Pachštata a Jana Štáhlavského ležící, l. 1627 Adamovi Majerovi za 900 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 12.)

Jan Jakub Hayden, do Hamburku odešlý, prodal l. 1628 dům v ulici jdoucí k bráně Písecké, po levé ruce pod loubími na rohu vedle domu někdy Jana Steinpergera ze Steinperku ležící, Janovi Aldringerovi sv. pánu z Aldringu za 4300 tolarů širokých. (Lib. contract. 7, H. 33.)

Václav Javůrek, řezník, s 2 dcerami ze země vyšlý, jehož syn Daniel, jsa katolíkem, v Praze zůstal, prodal dům na Šlachtatě, mezi domy Martina Fryce a sklepy starších řezníků ležící, l. 1628 Matěji Cerhovi za 1700 kop mš. (Lib. contract. 7, H. 21 & L. 10.)

Anna Kechlová, roz. z Kocínetu, manželka Jana Kechla (viz str. 256), prodala l. 1628 dům svůj Kocinovský jinak Šlislperkovský řečený, pod loubími jdoucí od mostu k sv. Mikuláši na levé straně vedle domu Fridricha Raminga z Löwenastu ležící, Janovi Jakubovi Guttmannovi za 3000 zl. rýn. (Lib. contract. 7, H. 48.)

Anežka Koberová, manželka odpraveného Kristofa Kobera, viz str. 270.

David Pehmer z Weymaru prodal l. 1627 dům svůj v Mostské ulici, jdoucí k mostu po levé ruce mezi domy někdy Marty Elsaserové a Jakuba Pehmera ležící, Baltasarovi Špindlerovi, uzdáři, za 2500 kop mš. zcela zaplacených. (Lib. contract. 7, H. 9.)

Jan Plumberger (Blumberger) prodal l. 1626 dům svůj, v ulici jdoucí nahoru k bráně Strahovské po pravé straně

ležící, Leonoře Hozlaurové (Hozleryn) za 1200 zl. rýn. (Lib. contract. 7, G. 23.)

Alena Rydyngerová postoupila l. 1627 dům svůj u Hanselenů, jinak u Hansturků řečený, ležící po levé ruce jdouc k bráně Strahovské, Lorenzovi Majderlovi a Janovi Hildenbrandovi, kteří jej l. 1628 Janovi Jiřímu, jinak Kuchaři, za 10.100 zl. rýn. prodali. (Lib. contract. 7, H. 10 & 40.)

Martin Šerkl, dvorský apatykář, prodal dům svůj v ulici jdoucí k bráně Strahovské, po pravé ruce mezi domy Viléma Majora z Grosenau, v lékařství doktora, a Anny Marie Hybnerové ležící, l. 1627 za 2600 zl. rýn. Markétě Rydyngerové, kteráž jej l. 1628 za touže summu Janovi Andresovi Folgerovi postoupila. (Lib. contract. 7, H. 7 & 46.) Mimo to prodal Šerkl zahradu s domečkem na Újezdě vedle domu a zahrady Jana Elsasera ležící l. 1628 poštmistru v král. Českém Ferdinandovi Prukerovi z Grüneburku za hotových 1200 zl. rýn. (C. 215, P. $\frac{2}{4}$. — Lib. contract. 7, H. 26.)

Severýn Škato starší ze Šatenthalu, král. Českého a komory české nařízený lékař, prodal l. 1628 dům nárožní, v ulici jdoucí k valům hradu Pražského po pravé ruce ležící, Janu Jakubovi Brunovi za hotových 3000 kop míš. (Lib. contract. 7, H. 47.)

d) Emigranti měst Pražských a vinice od nich prodané.

Dle zprávy perkmistra Samuele Pruška dne 14. dubna 1633 podané Sezymovi hraběti z Vrtby, generalnímu kommissaři při kommissi konfiskační Fridlandské, prodali v městech Pražských od l. 1627—1631 (podle libro contractuum 20, pak kněh nejvyššího purkrabství, kněh Libeňských a sv. Anny) vinice i jiné grunty své emigranti a exulanti tito:

Abraham Anděl prodal l. 1630 *vinici v Košířích* za 4000 kop míš. Františkovi Cortesi. (Lib. contract. 20, f. 224.)

Markéta Andělová prodala skrze poručníky své, Františka Cortesi a Jana Petráčka l. 1629 *vinici* dva korce míry držíci za Sviňskou branou ležící, Václavu Ursýnovi za 700 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 189); potom l. 1630 *sedm kusů polí*, rozdílně ležících, za 2100 kop míš. Vojtěchovi mladšímu Hadu z Proseče, který zavdal 300 kop a měl každoročně spláceti 450 kop. (Lib. contract. 20, f. 219.)

Pavel Bachštata (Pachštát), měšťan Malostranský, prodal l. 1627 *vinici* za Oujezdskou branou, 4 korce míry mající, za 1500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 88.)

Mandalena Bekerová prodala l. 1630 *vinici* o 1 $\frac{1}{4}$ korci Josefovi Smitkovi za 100 kop mš. (Kn. Libeň., f. 30.)

Kristýna Benedyktová prodala l. 1628 *vinici u Košíř* Janovi Neymanovi za hotových 700 tolarův říš. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Pavel Čeřorský prodal l. 1628 *dvě viničky* v Konstanci ležící za 400 kop mš. Tomášovi Albrechtovi (Lib. contract. 20, f. 119); též *viničku* na purkrabství Tomášovi Hoffnerovi za hotových 100 dukátův. (Kn. purkrab., f. 116.)

Kateřina Ducháčková darovala z lásky l. 1628 *pole* u cesty k Volšanům ležící za 100 kop mš. Václavovi Libenskému, měšťanu Novoměstskému; pak postoupila l. 1629 *zahradu* svou u Volšan k spravování Pavlovi Domanicovi. (Lib. contract. 20, f. 131 & 162.)

Libuše Duchoslavová prodala l. 1628 *tři kusy rolí*, za Koňskou branou ležící, Matějovi Millerovi za 654 kopy 24 gr. mš. hotových. (Lib. contract. 20 f. 101.)

Fridrich Eliáš, měšťan Starého města, prodal l. 1628 *chmelnici* Janovi Dvorskému za 150 kop mš. hotových a témuž *chmelnici*, mezi hořím Košířským a cestami Butovickými ležící, za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 98 & 99.)

Alena Ficnerová prodala *vinici* Zuzaně Klobicové l. 1630 za 3000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 233.)

Anna Florýnová, měšťanka Staroměstská, prodala l. 1628 *pole* 5 korců míry držící za 200 kop mš. hotových Janovi Edelmayerovi. (Lib. contract. 20, f. 130.)

Jan Gallus, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* za Holešovicemi pod Kobylisy za 600 kop mš. Benediktovi Neplachovskému. (Lib. contract. 20, f. 131.)

Samuel Gronoberger (Kronenberger), měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (4 korce) v Kartousích ležící za 1000 kop mš. Janovi Rattichovi, který jenom 600 kop složil. (Lib. contract. 20, f. 158.)

Lorenz od Haje, měšťan Staroměstský, prodal l. 1629 *vinici* (3 korce) Michalovi Fleišmanovi za 600 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 184.)

Kateřina Haunšildová prodala l. 1628 *vinici* u Volsan ležící Řehoři Ferdinandu Pišeliusovi za 230 kop mš. hotových (Lib. contract. 20, f. 143); pak l. 1630 *dvě viničky* Ferdinandovi Pišlovi, jednu za 30, druhou za 150 kop mš. hotových. (Kn. purkrab., f. 114.)

Benigna Hložková postoupila l. 1628 *osm dílův viničných* na pole rozdělaných a jeden *kus pole* nad Nuslemi Jaroslavi Oppršalovi z Jetřichovic, bratru svému. *Týž Jaroslav* prodal pole i *vinici* vedle dvoru v Nuslích hraběti z Vrtby. (Lib. contract. 20, f. 118.)

Anižka Hradešinská prodala l. 1628 *los vinice* na Nebešských horách za 200 kop mš. Jiřskovi Dvoreckému. (Lib. contract 20, f. 134.)

Václav Javůrek, měšťan Malostranský, prodal l. 1629 *pole* (4 korce) na Bílých horách Václavovi Husákovi za 370 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 145.)

Ludmila Jirkovská postoupila l. 1628 *díl vinice Štikovny* svému manželu Matyášovi a zemřela potom ve Freiberce. (Lib. contract. 20, f. 123.)

Oldřich Kapoun, měšťan Staroměstský, daroval l. 1630 *vinici* za Holešovicemi bratru svému Adamovi, který ji prodal Prudencii Weysové za 3150 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 107.)

Bernard Karban prodal l. 1627 *vinici* za branou Sviňskou Matějovi Millerovi za 2200 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 90.)

Lukáš Karban, měšťan Novoměstský, postoupil l. 1627 *pole*, řečené „*Tříštikovské*“, mezi cestami k Strašnicům ležící, v 400 kopách mš., které dlužen byl sirotkům Šmidovským; potom l. 1630 prodal *vinici* na Bohdalci ležící Janovi Minychovi za 4000 zl. rýn. hotových. (Lib. contract. 20, f. 218 & 218.)

Anna Kechlová, měšťanka Malostranská, prodala l. 1628 *dvě viničky* v Šárkách, z nichž jedna na pole rozdělaná, za 200 kop mš. hotových Janovi Gontinovi; potom *sahradu s domem*, v kraji proti Ostrovu a podle mlýna řečeného Huti ležící, Janovi de Vitte za 900 tolarů říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 120 & 139.)

Anna Kirchmayerová, měšťanka Staroměstská, prodala skrze plnomocníky l. 1629 *tři vinice*, u cesty k sv. Markytě

ležící, Janovi Bernartovi za 2500 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 190.)

Anižka Koberová, měšťanka Malostranská, postoupila l. 1629 *tři vinice* synům svým, Janovi a Adamovi, a dceři Kateřině k spravování, potom k spravedlivému mezi nimi podělení. (Lib. contract. 20, f. 180.)

Anna Kocourková postoupila l. 1628 *vinici* (8 korců) se zahradou a lisem, též *dva kusy pole* dobrovolně Matyašovi Jirkovskému. (Lib. contract. 20, f. 135 & 136.) — Tyto grunty vedle cíś. resoluce dne 3. října 1637 odhadnuté za 1320 kop míš. postoupeny jsou Ambrožovi Baerovi, zemskému chirurgu za jeho pretensi v 1260 zl. (P. $\frac{2}{2}$.)

Anna Kōniková prodala l. 1630 *vinici* na purkrabství ležící Janovi Matyášovi z Glauchova za 2000 kop míš. (Kn. purkrab., f. 120.)

Vojtěch starší Koutský, měšťan Novoměstský, prodal l. 1629 *vinici* na Žižkově a *kus pole* Třeštíkovského, též *tři kusy pole* na Žižkově a *dva kusy pole* u cesty k Žižkové peci za 1000 kop míš. hotových Pavlovi Julišovi (Lib. contract. 20, f. 160); též l. 1630 *vinici* v Šárkách s *chmelnicí*, *štěpnicí* a lisem, pak *mlýn na Posledním penízi* s dědinami a lukami, potom druhý *kus vinice* po Maryanně Salatnici, a *rovinu* od Jakuba Leopolda z Mořeřab za 550 kop míš. hotových Pavlovi Julišovi. (Kn. purkrab., f. 108.)

Dorota Kropáčová prodala l. 1628 *vinici*, též *dva kusy pole* mezi Hořím ležící Jiříkovi Ujkovi za 1100 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 133.)

Estera Krumlovská, prvé *Kutnaurová*, prodala l. 1628 *pole* za Horskou branou ležící Martinovi Kulhavému za 320 kop; potom postoupila Alžbětě Dvorské *na jednom poli* 120 kop k vypomínání za obilí jí povinné. (Lib. contract. 20, f. 98 & 122.)

David Kukla, měšťan Staroměstský, prodal l. 1627 *vinici* na Srpových horách za 700 kop míš. Mikuláši Troskovskému potom l. 1628 *los pole* aneb zahrady za Koňskou branou ležící Františkovi Ostrštokovi za 50 kop hotových. (Lib. contract. 20, f. 97 & 109.)

Dorota Kuklová prodala l. 1627 *chmelnici* pod Věnečkem při potoku ke Košířům Alžbětě Pečkové za 300 kop míš.;

potom l. 1628 *vinici Kometkovskou* (17½ korců) Matyášovi Jirkovskému za 1500 kop mš., a postoupila témuž Jirkovskému *díl vinice Štikovny*. (Lib. contract. 20, f. 96 & 137.)

Dorota Libertýnová prodala l. 1628 *vinici* k Strašnicům ležící Samsanovi Lorencovi za 940 kop mš. hotových; potom *vinici* mezi Horskou a Koňskou branou ležící Janovi Ulrychovi za 900 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 113 & 115.)

Dorota Lociková, měšťanka Novoměstská, prodala l. 1627 *pole Karbanovské* v čtyřech losích za Koňskou branou Pavlovi Komínkovi za 125 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 94.)

Anna Lopatská prodala l. 1628 *vinici* ke Košířům ležící Eliášovi Magaurovi za 750 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 128.)

Barbaru Magrlová postoupila léta 1628 *dvě vinice* na Žižkově ležící Janovi Petráčkovi a jeho manželce Barboře; potom l. 1629 postoupila v quotě obci Starého města *vinici* mezi Hoří k Špitálským ležící, kteráž byla prodána Janovi Edlmayerovi za 800 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 140 & 163.)

Myslíkovských siroteků poručníci prodali l. 1630 *vinici* za Košíři ležící Františkovi Cortesi za 2200 kop mš. hotových; potom l. 1633 ji držel Don Martin de Huerta. (Lib. contract. 20, f. 211.)

Regina Justina Novotná postoupila l. 1630 *dvě vinice* (14 korců), *dvě chmelnice* a *čtyry losy pole* máteři své Anně Rožmberkové, a po smrti její, pokudžby jich nesprodala Evě Petrové z Heberfeldu. (Lib. contract. 20, f. 206.)

Z Ottersdorfu sestry prodaly l. 1629 *vinici* (24 korců) na Žižkově Isákovi Sadlerovi za 2000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 156.)

Kateřina Penízková prodala l. 1628 *vinici* Jiříkovi Hořsovi za 700 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 132.)

Adam Pion, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* na gruntech Libeňských Matěji Trefnému za 1100 kop mš. hotových. (Kn. Libeň., f. 29.)

Floryan Písecký prodal l. 1628 *vinici* na Žižkově Václavu Rokycanskému za 500 kop mš. (Lib. contract. 20, f. 112); potom l. 1630 *vinici* na purkrabství Křištofu Šoberovi za 500 kop mš. (Kn. purkrab., f. 122.)

Pavel Prčka, měšťan Staroměstský, postoupil l. 1627 a 1629 *tři vinice* na gruntech Libeňských, „na Rvačkách“

řečené, které společně s manželkou svou l. 1614 za 710 kop míš. koupil, manželce své a dítkám a dědicům jich.

Pavel Prokop prodal l. 1628 *vinici* u Dehnic Adamovi Mirovskému, zeti svému, za 800 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 115.)

Markéta z Prosečova (Proseče) prodala l. 1628 *vinici*, *Malý a velký Ráj* řečenou, Janovi de Vitte za 6000 tolarův říš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 109.)

Zuzana Radoňovská prodala l. 1627 *vinici* ($3\frac{1}{2}$ korce) za Holešovicemi Regině Kalinové za 800 kop míš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 96.)

Jan Jakub Rosenthaler, měšťan Staroměstský, a Anna, manželka jeho, prodali l. 1628 *vinici* (10 korců) na Věnečku ležící Tomášovi Malvazýmu za 3500 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 108.)

Daniel Roudnický, měšťan Staroměstský, prodal l. 1630 *viničku* na gruntech purkrabských Jirkovi Plchovskému za 350 kop míš. (Kn. purkrab., f. 117); potom postoupil *grunty své viničné se štěpníci* a 2 lisy nade vsí Radlicemi Lorencovi Maydrlovi. (Kn. sv. Anny, f. 16.)

Marie Skalská z Dubu prodala l. 1628 *vinici* na Letních Felixovi z Proseče za 4000 zl., na něž bylo zavdáno 1000 zl., pozůstávající pak summa král. fisku v pokutě přisouzena jest, z níž Felixovi z Proseče 1140 zl. ponecháno, ostatek však do renthausu odveden býti měl. (Lib. contract. 20, f. 115. — Viz též Jan Skalský str. 515.)

Daniel Srna prodal l. 1627 *vinici*, *pole a štěpníci* nad vsí Michlí, též *pole* (6 korců) za Sviňskou branou a *pole* v Šlacích ležící Pavlovi Korutanovi za 1340 kop, načež jen 50 kop zavdáno, ostatní však summa doplacena nebyla. (Lib. contract. 20, f. 95.)

Havel Svoboda, měšťan Malostranský, pro náboženství z města odjel, avšak l. 1631 s lidem nepřátelským se navrátil; měl *dvě viničky*, jednu na Bílé Hoře, druhou na gruntech purkrabských. (Dle zprávy purkmistra.)

Jan Svoboda prodal l. 1628 *vinici* na gruntech Libeňských za 430 kop míš. hotových Janovi Korouhovskému. (Lib. contract. 20, f. 120.)

Severýn Škato, doktor a měšťan Malostranský, prodal l. 1628 *vinici* na Košíři (2 korce) Lorencovi Maydrlovi za 202 kopy mš. (Lib. contract. 20, f. 137.)

Jindřich Škreta na místě máteře své Kateřiny Škretové prodal l. 1630 *vinici* (5 korců) mezi Hořím Špitálským Juditě Bilýnové za 400 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 222.)

Isaiáš Šloer prodal l. 1630 *vinici* v Košířích Dorotě Králové za 700 kop mš.; zavdáno 200 kop. (Kn. purkrab., f. 104.)

Zuzanna Šmelerová prodala l. 1628 *vinici* pod Babou ležící Eliášovi Magaurovi za 2000 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 135.)

Estera Štangová postoupila l. 1628 *vinici* (15 korců) s lisem, za Zámkem nad Dehnicemi ležící, Václavovi Petráčkovi, který ji zase postoupil Janovi Dvorskému v 1300 kópách gr. česk., jež v Pirně přijala l. 1630 Zuzanna Kaplanková. (Lib. contract. 20, f. 138.)

Kateřina Štiberová postoupila l. 1630 *vinici* Jakubovi Petráčkovi, který ji prodal Jiříkovi Přemyslovi za 500 kop mš. (Kn. sv. Anny, f. 15.)

Michal Šulc Vesecký prodal l. 1628 *dvě vinice a pole*, za Koňskou branou ležící, Adamovi Trčkovi za 1700 kop, na kterouž summu složeno závdavku 1000 kop. *Vinici* tu držel l. 1633 Jiří Koukol. (Lib. contract. 20, f. 110.) — Viz Trčka.

Jan Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1630 *dvě vinice* za Koňskou branou Františkovi Ostrštokovi za 2200 kop hotových; mimo to též Václavovi Vořekovskému *vinice*, které však do zápisu nepřišly.

Matouš Švik, měšťan Novoměstský, prodal l. 1628 *vinici* (11 korců) na Srpových Horách Jakubovi Trnkovi za 1500 zl. (Lib. contract. 20, f. 106.)

Kateřina Wagnerová prodala l. 1628 *vinici* k Vršoviciům ležící Simeonovi Hubnerovi za 900 kop mš. hotových. (Lib. contract. 20, f. 117.)

Vilém Wichtenburk prodal l. 1628 *vinici* (6 korců) za Košíři za 600 kop mš. hotových Kristianovi Plumštejnovi, měšťanu Staroměstskému. (Lib. contract. 20, f. 122.)

Anna Viktorýnová prodala l. 1628 *vinici* za hotových 700 kop míš. Lorencovi Henšřovi, který ji zase prodal Dorotě Amlangové za hotových 1200 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 112.)

Anna Víšková prodala l. 1628 *vinici* za Koňskou branou Zikmundovi Urbachovi za 900 kop míš., načež složeno 500 kop. (Lib. contract. 20, f. 143.)

Jan Wittmann, měšťan Novoměstský, prodal Pavlovi Wittmannovi, bratru svému, *díl vinice* za 400 kop míš. hotových. (Kn. purkrab., f. 112.)

Jan a Pavel bratři Wittmannové prodali l. 1628 skrze plnomocníky *vinici* na Letních panu Rafaelovi Mnišovskému za 4000 kop míš. (Lib. contract. 20, f. 114.)

Jindřich Žežule, měšťan Novoměstský, prodal l. 1627 *vinici* v Šárkách Viktorýnovi Domažlickému za 500 zl. rýn. (Lib. contract. 20, f. 93); potom témuž *vinici* na purkrabství za 1500 zl. rýn. (Kn. purkrab., f. 103.)

Poznámka. Dle zprávy perkmistra bylo ještě více knih, do kterých se vinice zapisovaly, jako u opata Strahovského, probošta a děkana bradu Pražského, děkana Vyšehradského, převora Špitalského; pak se řídily některé vinice dskami, jiné majestáty. (C. 215, E. 4.) — L. 1633 odhadnuty jsou od konšelův úřadu perkmistrského též vinice a pole, Danielovi Roudnickému, Davidovi Kuklovi a Anižce Ledčanské náležející; potom l. 1631 vinice Viléma Peldřimovského a *díl vinice* řečené „Štikové“ Davida Kukly.

e) Emigranti měst Pražských při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzení.

Těchto emigrantův a exulantů bylo 153, z nichž bylo měšťanů ze Starého města 59, Nového města 46, Menšího města 16, z Hořejšího města na Hradčanech 6, a jiných 26 ze všech měst pražských. Byli to zejména měšťané tito:

Ze Starého města: Jan Marcian Bezděcký, Kašpar Melichar Bresl (Presl), Jan Ctibor, Matěj Červenka, Jakub Diviš, Fridrich Eliáš, Sigmund Felix, Matyáš Floryan, Bohuslav Florýn, Sigmund Frelich, Lorenz od Háje, Jan Hájek, Jan Haldius, Jan Hanek, Šimon Hoffmann, Samuel Housenka, Jan Hybner, Martin Chrapkovský, Jan Ještětický, Šimon Kalenda, Jakub Kaplánek, Oldřich Kapoun, Jan Ctibor Kbelský, Jan Kirchmayer, Jan Kříž, Samuel Kronenberger, Šimon Krumlovský, David Kukla, Šimon mladší Kutnaur, Jan Kvasnička,

Jaroslav Lavín, Jan Lukšan, Jan Martin z Javorníka, Václav Mitys, Jan Mudron, Jindřich Myslík, Jiří Perkauer (Pergauer), Jan Pětikostel, Jan nejstarší Petráček, Filip Pic (Picl), Krištof Pichelberger, Pavel Prčka (Pečka), Konrad Prajs (Preis), Jan Původ, Jiří Rak, Vavřinec z Řehořovic, Jan Jakub Rosenthaler, Daniel Roudnický, Martin Šmertoš, Václav Sova, Vavřinec Stybr (Stieber), Václav Synek, Alexander Tacler, Jan Wint, Jan Vodňanský, Jindřich Vodňanský, M. Daniel Vratislavský, Jan Živnůstka malíř, Jan Živnůstka kožešník.

Z Nového města: Benjamin Dub, Jan Gallus, Jan Hrncl, Jan Hrubeš, Mikuláš Jelínek, Daniel Jon (John), Šimon Just, Lukáš Karban z Volšan, Daniel Karolides, Ondřej Kermas, Vojtěch starší Koutský, Vojtěch mladší Koutský, Jan Kozák, Matyáš Král, Krištof Kronberger, Jan Kryšpín, Jiří Locika, Jan Malovec, Ondřej Malovec, Jan Měchýř, Jan Kašpar Melyš (jinak Cikánek), Daniel Meyšnar, Jiří Meyšnar, Ondřej Muk, Pavel Muk, Adolf Myslík, Jiljí Perger, Adam Pion (Pihon), Václav Písecký, Jan z Příběnic, Jakub Řepa, Jiří Rozýn, Ondřej Šidlovský, Tobiáš Štefek, Zachariáš Světlík, Daniel Švik z Lukonos, Jan Švik z Lukonos, Petr Tába, Václav Vančura, Jan Wittman, Blažek Vodička, Tobiáš mladší Vodička, Václav Vodička, Tobiáš Vršovský z Těšetína, Jindřich Žezule, Krištof (Jiří) Zygl. — Mimo tyto měšťany odsouzené navrátili se l. 1631 s nepřitelem do Prahy a pokoutně v městě se zdržovali dle zprávy císař. rychtáře z dne 30. července 1632 též emigranti Novoměstští tito: Mandalena Bečvářka, Zdeněk Emay, Ludmila Horská, Samuel Karolides, Anna Klukovská, Albrecht Knapek, Anna Košatecká, Matouš Kříž, Jiří Pachovský, Dorota Smolíková, Jan Tišňovský, Daniel Turek (Turbeck), Jan Benjamin Velvarský, Jiří Viktorýn, Václav Vostrovský, Jakub Zelenka a Jan Žalanský. (C. 215, P. 2/2.)

Z Menšího města: Kašpar Augšpurger, Petr Dyryx (Dyrychs), Kašpar Kašauer, Jan Kechel, Mikuláš Koch, Jakub Kršovský, Jiří Kršovský, Jan Malvazy, Jiří Neher, Jan Oriens, Pavel Pachštat, Jan Rydynger, Ondřej Šteiman (Štajman), Havel Svoboda, Mikuláš Ulrych a Daniel Velvarský.

Z Hořejšího města Hradčan: Jan Floragar, Jan Jelínek, Mikuláš Lilius, Jakub Pehm (Pehmer), Jakub Šley a Matěj Volinský.

Z rozdílných měst Pražských: Řehoř Brože, Václav Čujak, Václav Fouček (Foučka), Václav Chluj, Jan Jiránek, Václav Jiránek, Ludvík Kapelle, Zacharyáš Kočárek, Jan Kolinský, Jan Krása, Jan Křípecký, Jakub Liška, Matyáš Muzikař, Valentýn Pašto, Jiřík Paurydl, Jan Pukla, Gabriel Řehlovský, Tobiáš Špata, Jiřík Stehlík, Vít Sternberg, Václav Stranický, Samuel Třebický, Jan Trocer, Martin Vorlíček, Matouš Uhlík a Matyáš mladší Zoubek. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Z toho všeho vysvítá, že od l. 1621—1630 z měst Pražských přes 400 měšťanů do ciziny odešlo. Kteří z těchto emigrantů statky a jiné jmění své v pokutě propadli, jest již svrchu vytčeno.

Beroun.

Obec král. města Berouna (kr. Praž.) účastnila se též zpoury stavův, tak že statky její zádušní a důchody obecní hned po bitvě bělohorské od komory české v pokutě byly ujaty a cí. rychtáři k správě odevzdány, totiž: Ves pustá Chotka s lesem Plešivec řečeným; mlýn sladový při městě a dvůr poplužní na Dolejším předměstí; ves pustá Nížtice, dvory řečené Záptačí, Herinky a dvůr pustý Veselí s dědinami, lesy a příslušenstvím; pustotiny Petrovice, Lužinky a Šachty s příslušenstvím; hory Děd a Dévalka s lesy, porostlinami a vinicemi; dvůr v Rajově; ve vsi Měňanech 1 člověk a 1 poustka; řeky Litavka a Mže; cla v městě, plat z krámů masných a jiné více, jak to obci Berounské ze statkův jí l. 1547 konfiskovaných od Ferdinanda I. k záduší, faře, špitálu a škole, též na opravu města bylo darováno a panství nad tím dne 3. března 1561 za 50 kop gr. česk. doprodáno. (D. Z. 14, H. 1.)* — Též tři dvory sedlské s 3 poustkami ve vsi Mněňanech, které obec Berounská l. 1596 od Markvarta Karla ze Svarova za 300 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 127, F. 2.) — Avšak tyto všecky statečky pusté i důchody ne-

*) L. 1547 městu Berounu konfiskován byl též dvůr poplužní v Kdýčíně pustý s platem 23 gr. česk. na 7 lidech Berounských, který od komory l. 1548 za 133 kop gr. česk. koupil Jiřík Ota z Losu; pak dvůr kmeců v Počaplicích s platem na 3 lidech a 2 rybníčky, který l. 1548 od komory prodán byl za 155 kop 56 gr. česk. Janovi Karlovi ze Svárova.

patrné obci vydržováním vojska zchudlé a zadlužené z cí. milosti l. 1628 opět byly navraceny. (C. 215, B. 2.)

Z měšťanů pak *Matěj Hovořovský*, pro účastenství ve zpouře, zvláště pak proto, že při vpádu Pasovském l. 1611 klášter bosáků P. Marie Sněžné v Novém městě pražském drancovati a zpustošiti, i 14 mnichův vraždití pomáhal, odsouzen byl l. 1623 při městské radě Berounské *krála, cí i statků*, kterážto výpověď při kr. soudu appellačním v Praze byla schválena. Dům jeho v Berouně i se vším příslušenstvím od král. komory ujat a l. 1625 klášteru dotčenému náhradou za škodu jemu Hovořovským učiněnou byl postoupen. (C. 215, H. 32.)

Po měšťanech od města od léta 1624—1626 dílem pro obtížnosti vojenské, dílem pro náboženství odešlých zůstalo při městě 9 domů a 9 chalup od vojska vypálených a zpustlých, 7 viniček, 7 zahrad, 2 louky a 2 pole v summě odhadní 2230 kop míš., kteréž od cí. rychtáře k ruce komory byly ujaty. Dle zpráv cí. rychtáře, na komoru českou dne 24. ledna 1624 a 2. února 1635 podaných ušli od města měšťané tito: Jindřich Bečka s manželkou Zuzanou, Anna Bečková, Marie Bečková, Mariana Beranová, Pavel Čížek. Tomáš Hájek, Jan Hejduk s manželkou Žofií, Ludvík Hejduk, Jan Jedlička, Ondřej Jirchář, Jan Kámeš, Viktorýn Kavan s manželkou Mariannou, Jan Kavka s manželkou, Ludmila Koželuhová, Nykodým Modla, Burian Nejedlý, Adam Neruda, Jan Puchner, Dorota Slavíková, Nykodým Smažil. Jan Sokol s manželkou Kateřinou, Maruše Špindlerová, Anna Struhadlová, Jan Sylvester, Václav Tábořský a Václav starý Vokoun. — Z těchto navrátilo se při vpádu saském l. 1631 do Čech 17 osob nekatolických, kteří ještě l. 1634 při městě zůstávali. (C. 215, B. 2.)

Boleslav Mladá.

Obec města Boleslava Mladého nad Jizerou pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všecky statky své, které hned po bitvě bělohorské od král. komory byly ujaty a v moc a správu cí. rychtáře uvedeny, totiž: Město Boleslav. Staré i Nové město, Podolec, Sladovny, Pták i všecka předměstí

s platy; mlýn Strnadovský pod zámek s pěti koly, mlýn pod Stupněmi s vodárnou a valchou na Jizeře, i s řekou a vším příslušenstvím, tak jakž to obec l. 1595 koupila od Bohuslava Joachyma Hasišteinského z Lobkovic za 30.000 kop gr. česk. (60.000 kop míš.), a k tomu za 1000 kop gr. česk. zámek v městě, k němuž Lobkovic obci z lásky daroval i zahradu Šafranici, zahradu Volovnickou, chmelnici za velkými loukami, prádlo i se stavením a zahradou s túní a viničkou pod branou Svatovítskou. *) (D. Z. 24, N. 25, 137, E. 14 & 170, D. 6.) — b) Vesnice městské s 60 poddanými a dvůr městský šosovní s dvěma poddanými.

Avšak z těchto statkův od král. komory nic nebylo zastaveno ani odprodáno, nýbrž všecko l. 1628 obci z cí. milosti opět navraceno pro veliké nátisky a soužení vojenské, jichž obec od l. 1620—1627 snášela tolik, že na ten čas na vychování cí. vojska, mimo zvláštní náklad od sousedův na vojsko učiněný, vzdělala dluhův 48.076 kop míš., nepočítajíc v to 10.000 kop míš., které k potřebám válečným do komory české půjčila. Ještě více vynaloženo bylo od obce a sousedův od l. 1631 až do konce 1634 na cí. lid vojenský a na lid uherský, který i město zloupil; neboť tento náklad vynášel v jedné summě 181.276 zl. 24 kr. Mimo to l. 1634 na lid nepřátelský kurfiřta Saského, když se města zmocnil, vynaloženo též i výplatného (racionu) dáno od obce v jedné summě 20.208 zl. 50 kr. — A tak dluhy obecní, kteréž před zpourou toliko 14.900 kop míš. vynášely, dle zprávy purkmistra a konšelů města Boleslavi dne 13. prosince 1638 vzrostly na summu ohromnou, tak že obec i na zádušní

*) Dotčený zámek teprv po smrti Lobkovic jeho dědička a manželka Eva roz. z Waldšteina, potom opět provdaná za *Jiřího Fridricha hraběte z Hohenlohe*, l. 1614 obci Boleslavské k dědictví do desk vložila, však na ten způsob, že zámek teprv po složení dotčené summy trhové obci postoupen býti měl. L. 1631 složila obec ke deskám zemským do deposice nejenom summu trhovou 2000 kop míš. za zámek, nýbrž i 1000 kop míš. na výplatu tří domů šosovních, totiž Klimkovského, Druškovského a Ceteňského, od Gottfrida Henrycha hraběte z Pappenheimu koupených. Ale summy tyto od cí. místodržících při vpádu saském vyzdviženy byly dne 7. listopadu 1631 k důležitým potřebám, a přes všecko jich se domáhání teprv vedle cí. resoluce dne 4. prosince 1669 měly obci nahrazeny býti od komory české v jistých lhůtách, tak že obec ještě l. 1670 nebyla v držení zámku, zatím l. 1649 rozbořeného, ani domů dotčených. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & J. 22.)

i sirotčí peníze sáhnouti musila, ačkoliv měla 31.331 kop 27 gr. míš. za komorou českou. (C. 215, J. 22.)

Přes to všecko marně se domáhala obec Boleslavská statku, který *Bratřím* neb *Pikkartům* Boleslavským skrze zvláštní kommissi byl konfiskován a Karmelitánům v moc uveden, tak že něco z něho l. 1631 i Františkánům bylo odevzdáno a postoupeno, ač statek ten někdy od Kateřiny Militky byl koupen k záduší a špitálu, jemuž potom nepořádně od Bratří byl odcizen. (Dle zprávy purkmistra Boleslavského, na komoru českou dne 18. listopadu 1633 podané.)

Dle téže zprávy odešly z města do ciziny pro náboženství osoby tyto: Barbora Strenická, Mikoláš Milčinský s manželkou a 2 dcerami do Žitavy, Johanna Toužimská, Bartoloměj Dlouhý truhlář, Mistr Jiřík Kecelius jinak Novobydžovský s manželkou Ludmilou, Václav Prachenský, Anna Benátská mydlářka, *Jan Vyšemír Rodovský z Hustiřan* s manželkou, Petr Cefas, Anna Železná sladovnice, Šimon Švelba, Pavel Ryvolý, Matouš Feršter, Anna, doktora Matyáše Borbonia manželka, Dorota Binnerová, Václav Marýn, Dorota Šitrová, Pavel Sladovník, Jiřík Javůrek a Jan Sádlo. — Statky a jmění po nich pozůstalé, totiž 11 domů (z nichž 3 od císař. vojska byly rozbořeny, ostatní pak zpustošeny), 3 chalupy, 2 zahrady, 9 rolí, 4 viničky, 4 louky a 1 chmelnice, též něco gruntovních peněz, vedle poručení komory české císař. rychtáři k opatrování a správě byly odevzdány, potom l. 1633 za 12.213 kop míš. odhadnuty, tak že po srážce dluhů z nich král. komoře 5752 kopy míš. připadnouti měly; avšak dle zprávy císař. rychtáře z dne 9. dubna a 26. června 1636 statky ty od vojska tak zpustošeny byly, že z nich k ruce komory jenom 2697 kop míš. zůstávalo, kdyby se za hotové peníze prodaly, což však na ten čas bylo věci nemožnou. (C. 215, J. 22.)

Borek.

Borek nad Červeným Hrádkem (Jirkov, Görkau, kr. Zatec), město a celá obec pro své účastenství ve zpouře odsouzena *všeho jmění*, propadla *Hory kamencové*, od dávna „u sv. Křištofa“ (zu St. Christof) řečené, při městě ležící

s hutí, desátky a s lesy i vším příslušenstvím, které l. 1612 od císaře Matyáše za 20.000 zl. rýn. dědičně byla koupila. (D. Z. 136, M. 16.) Doly ty, pak dvě vesnice též obci náležející vedle nařízení komory české z dne 16. června 1625 od hejtmana Chomútovského Augustina Schmida z Schmidenbachu dne 3. července 1625 k ruce král. fisku byly ujaty. Marně se ucházela obec o navrácení těchto statků při císaři samém, dokládajíc, že zpouř se účastniti musila jakožto městečko poddané k rozkazu vrchnosti své Adama Hrzaňa na Hrádku Červeném, a že hned po bitvě bělohorské při cís. kommissaři podplukovníkovi Ferdinandovi hraběti z Nagorolu k poslušnosti se přihlásila a přísahu poddanosti složila, pak že k potřebám císaře 1300 kop míš. vedle nařízení knížete z Lichtenšteina odvedla. Potom l. 1627 dotčené statky obci za 24.000 zl. opět byly prodány, avšak teprv l. 1648 vedle cís. resoluce z dne 20. července t. r. skutečně postoupeny, poněvadž smlouva trhová s jinými spisy obci od Švédů byla odňata. (C. 215, G. 8; pak Manipul. fasc. G. 15. — D. Z. 332, K. 24 & 334, F. 5 & K. 2.)

Brod Český.

Obec král. města Brodu Českého (kr. Praž.) pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů propadla v pokutě všecky statky své zádušní, k nimž náležely: a) Vsi *Nová ves* nad Brodem ležící, *Krupá*, *Přistoupín* se sedmi osedlými a krčmou výsadní, též ve vsi *Pečkách* a na *Podblatí* dvě krčmy výsadní s kovárnou a krámem masným, plat 2 kopy 4 gr. česk. z dvou dvorů kmetcích ve vsi *Konicích* (Kounice) a plat 1½ kopy gr. česk. z dvoru královského ve vsi *Kšelích*.*) — b) Při vsi *Tismicích* 9½ kopy

*) Tyto vesnice a platy (jakož i ves *Opočnice* s platem ročním 1 kopy a 9 gr. česk. z panství Poděbradského, který se vydával místo dvou člověků ve vsi *Ratěnicích*; pak dva dvory kmetcí ve vsi *Chvalovicích* a po jednom dvoru ve vsích *Břežanech* a *Blýně*, od obce l. 1584 a 1592 již odprodané) l. 1547 obci Českobrodské pro účastenství ve zpouře konfiskované, t. r. od císaře Ferdinanda I. navráceny a darovány byly k faře a kostelu sv. Maří Magdaleny, k faře sv. Gottharda, ke kostelu sv. Trojice na hřbitově, na výchování faráře, kněží a žákův i chudých lidí ve špitále, též na potřeby města; vrchnost pak a panství nad tím obcí dne 18. listopadu 1556 za 150 kop gr. česk. byly doprodány. (D. Z. 14, E. 6.)

záhonů rolí a dědiny, rybníky pod Ptákem, Nový a Mlejn-
ský řečené, les Biskupství řečený s lukami pod ním ležícími
a právo svobodného braní kamene v skále nad Tismicemi,
jak to obec ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od komory
dne 29. listopadu 1557 za 550 kop gr. česk. opět koupila.
(D. Z. 13, A. 1.) — c) Statek *Tismice*, tvrz a ves s dvorem
poplužním, mlýnem a podacím kostelním, jak to obec l. 1603
k záduší a špitálu svému opět za 13.000 kop míš. kou-
pila od Marka Josefa, měšťana Staroměstského (D. Z. 131,
N. 7 & 177, L. 14), který jej l. 1600 od Albrechta Bryk-
nara za 11.100 kop míš. koupil. (D. Z. 129, F. 30.) —
d) Ves *Štomíř* (Stojmíř, Stolmíř) s podacím kostelním a při-
slušenstvím, kterou obec Českobrodská l. 1575 od komory
české k záduší a špitálu svému obdržela směnou za ves
Opočnici, již i s platem z Ratěnic, též s platem komorním
z tvrze a vsi Ledec k panství komor. Poděbradskému po-
stoupila, a mimo to za rybník ve vsi Štomíři zvlášť 1000
kop míš. zaplatila (D. Z. 18, O. 21; 27, A. 30 & 62,
C. 13); též lán dědin při vsi Štomíři ležící, který obec l. 1581
od Hertvíka Zeidlice z Šenfeldu za 450 kop gr. česk. kou-
pila (D. Z. 21, H. 15); též všecky ospy v téže vsi Štomíři
(totiž pšenice 191 kor. 1 věrt. a 2 čtvrtce, ovsa úročního
381 kor. a 3 věrt.) i s povinností Štomířských k vození ospy
pšeničného na zámek Poděbradský a ospy ovesného na hrad
Pražský, jakož i k vození žernovů ke mlýnu Poděbradskému,
jak to l. 1591 komora česká za 4310 kop gr. česk. k záduší
kostela a špitálu obci Českobrodské prodala. (D. Z. 169,
E. 5.) — e) Ves *Liblice* s dvorem panským, tvrzí a vším při-
slušenstvím, též s dvěma dvory kmetčími ve vsi Konicích,
jak to obec města Brodu Českého k záduší špitálu l. 1583
dne 30. června koupila. — f) Ves *Vrátkov* s dvorem popluž-
ním a příslušenstvím, kterou obec l. 1592 dne 18. června
od Fridricha mladšího Ichtryce z Ichtryc za 2200 kop česk.
k duchovenství špitálu města koupila. (D. Z. 26, G. 24.) —
g) Dvůr *Vosalovský* od obce za 6000 kop míš. koupený.

Tyto zádušní statky všecky s mlýny Podměstským, Tis-
mickým, Liblickým a Nouzovským, 4 dvory popluž., 3 ovčín.
24 rybníky, lesy a vším příslušenstvím, též se všemi záso-
bami obilí a jiných věcí, l. 1623 dne 7. ledna od komory

české byly ujaty, pak za summu odhadní 89.575 kop 50 gr. mš. dne 14. srpna 1623 král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* prodány a od něho k panství Kosteleckému nad Černými Lesy připojeny. (C. 215, B. 16. — Lib. confis. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 4; 292, M. 11 & 620, F. 20.)

A tak král. město Brod Český, které toho času z 160 usedlých měšťanů se přiznávalo, všech statků zádušních proti všem privilegiím králův Českých*) až ke zděm městským bylo zbaveno a žádných důchodů při něm nezanecháno; i rybník „Zítřa“, z něhož se voda do města předešle vedla, obci byl odňat. Obec pak nemajíc žádných důchodů, mimo jediné clo z koní a dobytka a to dosti skrovné (poněvadž větším dílem poddaní vyšších tří stavů bez cla propouštěti se musili), tak že jí na též clo jedinkého správce duchovního a školního dosti mírně vydržovati bylo nemožno, zbavena byla všech prostředkův, odkudžby zaplatila dluhy obecní 57.114 kop 17 gr. mš. až do l. 1622 vynášející, pak chrámy Páně, věže, radnici a jiná stavení obecní, která požárem l. 1628 s celým městem a dvojím předměstím byla zničena, opět spraviti a vystavěti mohla. Dotčené dluhy obecní, které do l. 1639 až do 80.000 kop mš. vzrostly, byly vzdělány tím, že obec v rukojemství za císaře Rudolfa II. knížeti Karlovi z Lichtenšteina zavázaná, témuž summy hlavní a úrokův od l. 1613—1616 zaplatila 16.343 kopy 15 gr. mš.; pak císaři Matyášovi II. 3000 kop mš. a Ferdinandovi II. 2196 kop mš. zapůjčila; ostatek však po bitvě bělohorské na lid cís. vojenský vynaložila, kteréžto výlohy byly tak veliké, že vydržování jedné setniny jízdecka l. 1622 vynášely 13.300 kop mš. — Když pak potom město, dílem opět vystavěné, poznovu l. 1639 od lidu švédského zcela v sutiny a popel bylo obráceno, tak že v celém městě i na předměstí (mimo samy

*) I při konfiskaci statků za císaře Ferdinanda I. šetřeno bylo veskrz statků zádušních, kteréž všem obcím měst byly navraceny, o čemž svědčí též list tohoto panovníka, daný na hradě Pražském v pátek po sv. Michalu archandělu l. 1547, jímž oznamuje, že při městě Brodu Českém, jemuž veškeré statky byly odňaty, všech těch platův a statkův zádušních pozůstávati ráčí, nechťce, aby co toho k záduší náležitého a nadaného odňato, odcizeno a jinam obráceno, a tudy služba Boží umenšena býti měla. A proto že sama sebe, dědice své a budoucí krále České v tom varuje, že nyní i na budoucí věčné časy těch platův a důchodův zádušních, kostelům a špitálům nadaných, jinam odcizovati ni obracet nemají, ani moci míti nebudou. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$.)

chrám Páně) ani tak mnoho stavení dřevěného nezůstalo, coby do náručí složití a odnésti se mohlo, zůstávalo město po delší čas zcela pusté a prázdné, až teprv před vyhlášením míru Westfalského 24 sousedé v zříceninách a sklepích města se usadili, jichž počet po l. 1648 na 50 se rozmnožil cizími, kteří se tam zakoupili a stavení jen některá poněkud k obývání upravili, přikryvše je jenom s předu slamou, na větším díle však v sklepích a zříceninách zůstávajíce.

Marné byly všechny žádosti obce od l. 1623—1681 k císaři podávané, aby jí statky zádušní proti právu odňaté opět byly navraceny. Neboť ačkoliv komora česká již ve své zprávě dne 16. května 1628 k cís. dvorní komoře co do navrácení statkův zádušních se vyjádřila, žeby si přála, aby předtím v odcizování statkův od měst něco opatrněji zacházeno bylo a ne bez rozdílu všechny statky, nešetříce ani zádušních, se odnímaly; a tak komora uznávajíc, že Brodským neopatrně proti všemu právu zádušní statky byly odcizeny, návrh učinila, aby obci Českobrodské při nejmenším kostelní a špitálské statky od dědice knížete Karla z Lichtenšteina byly navraceny, anebo pokudžby se to obdržeti nemohlo, ročně tolik deputátu, co ty statky vynášejí, na správu kostelů, školy a špitálu odváděti se mělo; a ačkoliv opětně od téže komory dle zprávy z dne 7. září 1656 za pravé shledáno bylo, aby témuž městu na nejvýš sniženému navracením těch statků bylo spomoženo: předce konečně vedle cís. resoluce dané v Novém Městě dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce Českobrodské za restituci navždy odmrštěna byla, uznána jsou za bezprávní, protože *podle smlouvy solní (contractum salis)*, učiněné dne 22. března 1630 s papežskou stolicí, *císař jakožto král Český byl oprávněn i statky duchovní zadávati*. — Ostatně slíbeno bylo obci, že se jí dostane nějakého příspěvku k vystavění chrámu Páně a škol, též k vychovávání kněží buď od papeže z daně ze soli,*) aneb nějaké podpory a pomoci z jiných prostředkův mimořádných. (Archiv místodrž. B. 36 & L. 40/32. — C. 215, B. 16.)

*) Dle smlouvy solní mělo se z každé bečky soli od 1. března 1630 odváděti 15 kr. duchovenstvu, z čehož povstala tak řečená *solní kasa* k vydržování kostelů, far a duchovních potřebných.

Konečně poznamenati musíme, že z města Brodu Českého (dle zprávy cíś. rychtáře Jakuba Zástupa z Křížkovic dne 20. července 1626 učiněné ke komoře české) přemnozí měšťané od statků svých utekli, totiž: l. 1624 ze strachu před vojáky v městě ležícími sousedův 51, kteří zanechali 52 domy a 3 dvorce zpustlé s pozemky v summě odhadní 9210 kop mš.; pak l. 1625 a 1626 pro náboženství 34 měšťané, zanechavše 33 domy, 3 dvorce a rolí, v summě odhadní 17.080 kop mš., z nichž větší část po 22 měšťanech v summě 11.580 kop mš. od komory české byla ujata a cíś. rychtářům k správě odevzdána. Avšak tyto domy všechny ohněm l. 1628 v spálenišťě byly obráceny, tak že komoře žádného užitku z nich nevycházelo.

Léta 1624 odešli od města zejména měšťané tito: Jan Hnojík, Matouš Tichý, Zuzana Havránková, Maršovský, Kolydys, Havlíček, Samuel Starý, Pavel Coufal, Václav Fortunatus, Jan Berounský, Pavel Štětka, Jakub Žatecký, Zacharyášová, Rak, Turynský, Martin Křivka, Dorota Formánková, Longolys, Václav Černožorský, Jan Vostíp, Myškovský, Voza-bal, Maršovský, Kučera, Vít Žďárský, Marta Sklenářová, Dorota Sloupková, Doubecký, Matouš Svoboda, Mřenková, Smedembalčová, Matouš Kovář, Veselý, Matěj Šlechta, Formánková od Hory, Jan Škořepa, Jan Vokál, Formánková mlynářka, Kateřina Vítová, Regina Šochová, Polákovská, Houserovská, Outerýn, Kunstat, Zuzana Skřivanová, Václav Zá-ruba, Adam Trousil, Kateřina Rybáková, Jan Meloun, Sixt Jarnský, Jan Díbel jinak Zumr.

Léta 1625 a 1626 utekli z města sousedé následující: Simeon Šonov, Dorota Sýkorová, Jiřík Červenka, Adam Burjanovský, Jan Vimberský, Adam Hájek, Ludmila Vosahlová, Dorota Honzová, Kateřina Bělská, D. Děský, Mistr (Magister) Josef Helyades, Tkalcovská, Papoušek, Matěj Kopřiva, Dorota Viktorýnová, Mandaléna Soběhrdová, Daniel Nemes, Mistr Jan Šonovský, Marta Jozyfková, Duchoslav Dobružský, Mandalena Zelinková, Dorota Turnajová, Dorota Hlužová, Kateřina Suchá, Jan Krátký, Jan Majovský, Vít Šlechta, Daniel Winkler, Matěj Špaček, Jan Kloboučník, Šebestian Stejník, Lyda Štětková, Václav Blahovec, Symonová.

Z měšťanů l. 1624 odešlých navrátilo se asi 30 osob až do l. 1636 k statkům svým; některých statků zanechaných ujali se odešlých děti neb příbuzní; ze sousedův léta 1626 odběhlých navrátilo se toliko 12 osob. (C. 215, B. 16.)

Konečně ve zprávě učiněné dne 29. října 1636 ke komoře české z města Brodu Českého o statcích konfiskovaných po emigrantech se dokládá, že všecky domy od r. 1626 až do 1628, dokud město nebylo vypálené, v své podstatě zůstaly, a že jimi jakož i tím, co nábytkův a svrškův i obilí a jiného hospodářství po emigrantech v těch domích pozůstalo, císař. rychtářové vládli, potom i z rolí a zahrad jaké byly užitky až do l. 1633 brali; léta 1634 že pluk vojákův všecko obilí z rolí konfiskovaných jako i jiných sousedův pobrali, tak že r. 1635 všecko ladem leželo a nic se od žádného neosilo; léta pak 1636 toliko z některých rolí konfiskovaných se naklidilo obilí, totiž žita 9 korců, pšenice 7 korců a ječmene 5 korců, kteréž starší města k záduší chudému a pohorálému obce své pro dobré jeho obrátiti chtěli, davše sobě zvony slívati, a žádali, aby komora česká to obilí jim darovala, z čehož by náklad na jeden veliký zvon již hotový vésti mohli.

Brod Německý.

Město ochranné Brod Německý (kr. Čáslav) císař. resolucí z dne 23. března 1637 opět na král. město bylo povýšeno proti zaplacení 40.000 kop míš. generálovi Filippovi Fridrichovi Breunerovi. (Viz Trčka, str. 691. — Archiv místodrž. B. 9¹/₉ & D. 11¹/₂₃.) Dle zprávy obce z dne 21. června 1663 mělo město dluhů ještě nezaplacených 12.882 kop míš., kteréž vzešly hlavně vydržováním císař. vojska, též vzdělány byly vykoupením města ze zástavy jakož i vystavením obecních stavení, ohněm l. 1662 dne 25. května v nic přivedených: neboť ohněm tím zničena byla radnice, pivovár, 2 obecní a chlební domy, mlýn o 6 kolách, brána dolní s 2 domky, kostel sv. Kateřiny, špitál a při něm dvorec na dolním předměstí, též 78 domův. Mimo to městské zdi dvojí, předešle na poručení Švédského kommandanta Esterlinka v Jihlavě zůstávajícího ve třech dnech k rozboření přivedené, ještě l. 1663 nebyly opraveny. (D. 11¹/₉.)

Broumov.

Obec města Broumova (Braunau, kr. Hradec Král.) provinila se vedle účastenství svého ve zpouře zvláště tím, že od stavův odbojných v čas zpoury l. 1620 koupila *statek kláštera Broumovského* totiž: město Broumov s předměstím, klášteřem, s platy předešle od obce a pořádků soukenického, ševcovského, pekařského a řeznického témuž klášteru vycházejícími, též s platy z luk a zahrad při vsi Grossdorfu a Fogtsdorfu (Fogisdorfu, snad Voitsdorf) ležících a některým měšťanům Broumovským náležejících; dvůr poplužní na předměstí Broumovském, dvůr poplužní v Halberštatě (Halbstadt) s chalupami tudíž a v Neusorgu, s ovčínem v Merzdorfu; vsi Barzdorf, Maresdorf (Märzdorf) s mlýnem, Wekersdorf s mlýnem, Rupersdorf, Heinzendorf, Hermansdorf (Hermsdorf), Johannisberg, Fogtsdorf (Fogisdorf), Ditterspach s lesy a ovčínem, Bodiš, Pirkicht (Birkicht), Wernersdorf a Wiese: mlýn pod klášteřem a zámek Broumovským, mlýny dolejší pod městem a druhý „Sandmühl“ řečený, se vším příslušenstvím (kromě vesnic *Ottendorfu* s dvorem poplužním a dvěma mlýny, Grossdorfu a Hauptmannsdorfu s mlýnem Holzmühl, které již předtím l. 1620 též od stavů za 12.000 kop míš. byly prodány *Jakubovi Zeidlovi z Georgenperku*, měšťanu Broumovskému, jenž zbytek summy trhové 5940 kop v lhůtách od l. 1621 počínaje po 2000 kop. ročně složiti měl (D. Z. 193, A. 22); pak vesnic *Šenova* (Schönau) a *Rosenthalu* s podacím kostelním a příslušenstvím, které od stavů též l. 1620 za summu odhadní 7250 kop míš. koupil *Otto Jindřich Račín* a summu trhovou zaplatil až na 3213 kop, jež teprv l. 1621 o sv. Jiří složiti měl. (D. Z. 193, D. 29.)

Na summu trhovou, 54.000 kop míš. dle odhadu vynášející, porazila si obec Broumovská 6000 kop již při zástavě téhož statku k berni odvedených, pak 12.270 kop l. 1620 zaplacených, jakož i 6000 kop míš., z nichž obec deputatu ročně 360 kop klášteru Broumovskému vydávati měla; ostatní summu 29.730 kop po srážce sbírek od předešlé vrchnosti (opata kláštera) zadržalých měla obec v lhůtách, počnouc l. 1621, při sv. Jiří a Havle po 2000 kopách odvozovati.

Avšak po bitvě bělohorské smlouva ta byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klášteru Broumovskému navrácen jest. (D. Z. 193, A. 9.)

Bydžov Nový.

Obec král. věnného města Bydžova Nového (kr. Jicín.) pro své provinění v čas zpoury odsouzena byla všeho jmění, kteréž hned po bitvě bělohorské od král. komory v pokutě bylo uято a cí.s. rychtáři k správě odevzdáno, totiž: Vesnice Chudonice, Vysočany s podacím kostelním, Zachřašany, Zadraždany a v Libni jeden dvůr kmetcí, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to s městem a předměstím l. 1569 obec Bydžovská od krále Maximiliana za 10.000 kop gr. česk. dědičně koupila (D. Z. 17, B. 20 & 59, M. 28); též krčma ve vsi Mněníku, obci již před shořením desk od Jana z Pernšteina z Helfenšteina za 15 kop gr. česk. prodaná (D. Z. 8, G. 1); též ves *Zechovice*, kterou obec l. 1592 od krále Rudolfa II. za 4500 kop mš. koupila (D. Z. 168, K. 27); též dvůr ve vsi Měníku s 3 chalupami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obci l. 1599 Martin Měnický z Červené vsi za 3200 kop mš. prodal (D. Z. 129, B. 7); pak ves *Prask* s dvorem poplužním, lesy, pustinami Řehoty řečenými, mlýnem, rybníkem a příslušenstvím, jak to obec l. 1611 za 8800 kop mš. od bratří a strýců Panských ze Střežetic koupila. (D. Z. 185. A. 13.) Tyto vesnice v summě odhadní 29.372 kop mš. postoupeny byly od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina l. 1622 *Václavovi Vchynskému z Vchynic* směnou za statek Kolín; avšak vedle císařského rozkazu l. 1623 opět král. komoře navráceny, potom od lidu vojenského zcela zpustošené l. 1628 obci Bydžovské, vydržováním cí.s. vojska zchudlé a zadlužené, z cí.s. milosti k vlastní správě odevzdány jsou. (C. 215, B. 13 & C. 1/5. — Lib. conf. 2, f. 116 & 3, f. 64 lit. o.)

Naproti tomu od cí.s. rychtáře Jana Opatrného (dle jeho zprávy učiněné dne 6. února 1631 komoře české) uяaty byly k ruce král. fisku statky, které zanechali měšťané pro náboženství l. 1626—1628 od města odešli, zejména Václav Stoček s rodinou do Uher odešlý, Dorota Tomíčková, Jiřík Vokoun. Václav Čížek, Václav Kovačovský, Matěj Troskovec, Jan Moraň.

Mikuláš Wachtl z Pantenova, Jan Chocenský, praedikant, jehož dva synové se navrátili a k náboženství katolickému přistoupili, a Jan Felix. Avšak tyto statečky, totiž tři domy, čtyry dvory, tři chaloupky, několik rolí, luk a zahrad, l. 1631 odhadnuté za 4243 kopy míš. (z nichž po srážce kontribuce zadržalé v 1073 kopách a quoty k obci náležité v 718 kopách k ruce král. komory zbylo 2452 kopy), dle zpráv císař. rychtáře z dne 12. února 1633 a 9. prosince 1636 od lidu vojenského zpustošeny byly, tak že pražádného užitku z nich nevycházelo a nikoho nebylo, kdoby je koupiti chtěl. Neboť větší díl sousedů l. 1632, zvláště pak zimního času l. 1633 obtížnostmi vojenskými z města byli vypuzeni, *tak že jich jenom deset při městě ještě zůstalo*, a i tito pro nedostatek potahů, jim od vojska odňatých, rolí svých pustých a prázdných zanechávali, zvláště když i skrovná částka obilí l. 1632 při městě sklizeného od vojínův, po mnoha tisících lidu jízdného i pěšího sem i tam často městem táhnoucího, byla sebrána, vypálena a v niveč obrácena. (C. 215, B. 13.)

Čáslav.

V městě král. Čáslavi bylo před vzpourou l. 1618 sousedův usedlých přes půl třetího sta a mimo to i mnozí řemeslníci a jiní obci užiteční lidé tam zůstávali, tak že město tehdež na 4000 obyvatelů čítalo. Toho času náležely k obci městské statky, dvory a vesnice tyto:

1. *Statky zádušní*, které obec za 10.575 kop gr. česk. koupila, totiž: ves *Horky*, obci l. 1550 od rytíře Heřmana Bohdaneckého mladšího za 2350 kop gr. česk. prodaná; dva poddaní ve vsi *Hořkách*, čtyři ve *Vrdech*, jeden v *Druhanicích* a tři v *Močovicích* s mýtem, k chrámu sv. Petra a Pavla v městě a sv. Alžběty v předměstí činži platící, kteréž císař Maximilian II. obci za 450 kop gr. česk. prodal (D. Z. 18, O. 15); *dvůr Druhanice*, nad nímž obci již od krále Jiřího Poděbradského l. 1469 za 1000 kop gr. česk. vrchnost postoupena byla, a z něhož k špitálu sv. Alžběty důchod vycházel, koupila obec l. 1605 od paní Ludmily Škopkové za 4000 kop gr. česk.; ves *Březí* s dvorem poplužním a příslušenstvím, kterou obec koupila l. 1602 od rytíře Adama Stude-

neckého z Pašiněvsi za 2775 kop gr. česk. (D. Z. 178, G. 19); z této pak vsi obec roční plat 1 kopu a 24 gr. česk. převedla k špitálu na výchování chudých náhradou za ves *Krupšín* (zanikla), od obce s povolením krále Rudolfa léta 1607 Matějovi a Václavovi bratřím Salavům z Lípy za 550 kop gr. česk. dědičně prodanou. (D. Z. 133, D. 25 & 179, N. 1.)

2. *Statky pozemské*, též dskami zemskými se řídící, které obec za 25.190 kop gr. česk. koupila, totiž: a) tvrz a ves *Tupadla* (Tupadly) s dvorem poplužním a vsi *Močovice* a *Drobovice* (Dobrovice), obci l. 1545 co statek zpupný za 3400 kop gr. česk. od rytíře Bernarta Žehušického z Nestajova prodán, však l. 1547 od císaře Ferdinanda I. v pokutě odňat*) a Václavovi Žehušickému z Nestajova v léno postoupen, od jehož syna Jana pak l. 1560 v pátek po sv. Jiří zase obci Čáslavské s povolením císaře Ferdinanda za 7500 kop gr. česk. zanechán a od císaře Maximiliana l. 1575 za 1500 kop gr. česk. z léna propuštěn byl. (D. Z. 18, K. 27.) K témuž statku, který obec 13.450 kop gr. česk. stál, přikoupila obec l. 1578 za 2900 kop gr. česk. *dvůr Ledčarorský* od paní Doroty Daňkové, dcery Jana Ledčara z Sionu. — b) Ves *Potěchy* (Potěhy) s podacím kostelním a příslušenstvím, kterou obec l. 1559 od Heřmana Bohdaneckého mladšího z Hodkova za 2090 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, F. 6.) — c) Ves *Vrdy* s příslušenstvím, kterou obec l. 1537 od Jana Trčky za 1211 kop gr. česk. koupila (D. Z. 43, D. 9), potom l. 1563 Martinu Hanušovi ze Šaratic za 1750 kop gr. česk. prodala (D. Z. 56, L. 4) a od téhož opět l. 1576 za touže summu koupila. (D. Z. 19, C. 22.) — d) Ves *Zbudovice* s dvorem poplužním a dvůr poplužní *Nové dvory*, též *Žitěnický* řečený, s lesy, rybníky a příslušenstvím, kteréž obci l. 1607

*) L. 1547 propadla obec Čáslavská též: a) vsi *Korotice* a *Opatovice*, kteréž však l. 1561 od císaře opět obci k špitálu sv. Alžběty na výchování chudých lidí byly navraceny a téhož roku s císař. povolením za 522 kopy gr. česk. Adamovi Budovcovi z Budova prodány (D. Z. 5, F. 4 & 14, F. 5); b) vsi *Kuněmil*, *Dlužiny hořejší* a *Novou ves*, pak co měla obec ve vsích Horkách, v Krtnici a Dlužinách Dolejších (K. 111, kteréžto statky od komory l. 1550 dne 13. června za 1485 kop gr. česk. koupili bratři Trčkové z Lípy; c) ves *Lomec* s krčmou a příslušenstvím, kterouž l. 1571 dne 22. června od komory koupila obec města Hor Kuten za 1050 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 4.)

od Ondřeje Horňateckého z Dobročovic za 5000 kop gr. česk. byly prodány. (D. Z. 134, M. 25 & 182, K. 24.) — e) Ves *Skovice* (Skobice) se sídlem a dvorem poplužním, rybníky a jiným příslušenstvím, kterou obec l. 1598 od Jiříka Vlčkovského z Vlčkovíc za 5500 kop míš. koupila. (D. Z. 129, D. 19 & 173, M. 17.)

3. *Statky šosovní*, knihami městskými se řídící, kteréž obec za 7475 kop gr. česk. koupila, totiž: *dvůr Koudelovský*, též *Řečice řečený*, obci l. 1595 od paní Anny Menické ze Žitenic s dvěma rybníky za 1875 kop gr. česk. prodáný; *dvůr Šintložský* (Šindloch), který obec l. 1615 od Albrechta staršího Robmhapa ze Suché za 1600 kop gr. česk. koupila; *dvůr Lochy řečený*, který obec od Jana Bojana, spolusouseda Čáslavského, l. 1616 v summě 4000 kop gr. česk. na dluh ujala. — K statkům šosovním náležely též rybníky: Podměstský, Žitenický, Podhradský (Podhradištský), Svornost, Zemanek, Homolka, Panenský, Louční, Syřsavský, Břízkovský, Medenice, Trubní, Tejnský, Telecí, Kamenný, Rezkovský, Špitálský a již dotčení dva Koudelovští; pak mlýn Krejnar-ský s rybníkem pustým. — Rybníčky Podhradištský, Zemanovský, Louční a Burjanek i s panstvím koupila obec l. 1549 od císaře Ferdinanda za 75 kop gr. česk. (D. Z. 9, B. 10.)

Mimo tyto statky zádušní, pozemské a šosovní, jichž cena 43.240 kop gr. českých neb 86.480 kop míš. vynášela, měla obec Čáslavská dle vysvědčení komory české z dne 6. dubna 1628 za komorov českou dluhu pravého a pohledanosti 21.556 kop 50 gr. míš.

Avšak všechny statky svrchu vytčené po bitvě bělohorské obci Čáslavské pro účastenství ve zpouře byly odňaty a císařští rychtáři k správě odevzdány, potom od komory české l. 1623 v neděli po sv. Martinu paní *Marii Majdaleně Trčkové* v summě 92.810 kop míš. zastaveny a téže l. 1627 v pátek den památný Boží Moudrosti za summu zástavní, kterouž na dlouhé (lehké) minci na ně císaři zapůjčila, prodány jsou. (D. Z. 142, P. 20; 294, F. 18 & 621, C. 22.) Ačkoliv smlouva trhová do desk zemských vložena toliko na statky obecní pozemské, l. 1628 za 123.156 kop míš. na dlouhé č. lehké minci odhadnuté, se vztahovala a nic toho, což vlastně k šosu města patřilo a knihami městskými se řídilo, Trčkové po-

stoupeno a prodáno nebylo; předce Trčková všech statkův obecních i se všemi svršky a nábytky se ujala. Dle inventářů dvorův šesti při postupování l. 1623 těch všech statkův seznali a vysvědčili správcové těch dvorů léta 1635 dne 6. června, že, co tehdaž obilí, dobytka a nábytku při hospodářství a svrškův v týchž dvořích se nacházelo, toho všeho v jedné summě vyneslo 146.818 kop míš., počítajíc též na dlouhou čili lehkou minci, kdežto Trčková ty statky všechny toliko za 92.310 kop míš. též lehké mince koupila.

Takto obec Čáslavská velmi zkrácená, na onen čas při král. místodržícím knížeti z Lichtenšteina za navrácení statkův zádušních a šosovních začasté se ohlašovala a v tom za milostivé opatření žádala, však k tomu, aby žádosti své užiti mohla, nikdy přivedeno nebylo. Neboť Trčková tím, že náhradou za lehkou minci, kterou koupené statky konfiskované platila, z peněz na vydržování vojska císaři půjčených k ruce císaře 751.388 zl. slevila, dosáhla nejenom cís. ratifikací koupě statkův Čáslavských i jiných, nýbrž i zrušení výminky ve smlouvě trhové, dle které obci města Čáslavi výplata statkův jí odňatých za summu trhovou vyhrazena a zanechána byla. Mezitím obec sama platy a kontribuce z dotčeného šosu města povinné vypravovati, lid vojenský vychovávat i všecky potřeby císaři a králi zastávat musila, a jsouc předešlých důchodů zbavena, den ode dne do větších nesnází a dluhův přicházela.

Summa dluhův všechněch, jimiž obec rozdílným věřitelům povinna byla, činila 75.970 kop míš. neb 88.631 zl. rýn. Dluhy ty vzdělány byly jednak od mnoha let před zpourou, jak skupováním statkův obecních, tak i proto, že obec císařům a králům českým (jak svrchu již dotčeno) velikých a na mnoho tisíc se vztahujících sum peněz půjčovala; jednak v čas zpourey a nejvíce po vítězství bělohorském skrze znamenité a těžké kontribuce a vychování lidu vojenského, čímž obec přes sto tisíc vydala, a do tak těžkých bíd a neřestí přišla, že se obávati bylo, aby ostatní skrovná část sousedů domů svých zpustlých a rolí z dobré částky zapuštěných neopustili a jinam se neobrátili.

Přes to všecko obec mimo příročí proti věřitelům ji udělené ničeho nedosáhla. Ani potom, když odsouzením do-

tčené Marie Majdaleny Trčkové a jejího manžela Jana Rudolfa l. 1634 statky jejich král. fisku připadly, nebyly obci Čáslavské navraceny, nýbrž cí. nejvyššímu lieutenantu *Arnoštovi hraběti a svob. pánu de Suys* náhradou za udělených mu z cí. milosti 70.000 zl. vedle cí. resoluce z dne 30. května 1636 za summu odhadní 81.678 zl. postoupeny jsou s vyhrazením zásob hospodářských při statku Tupadlském, za kteréž P. Jesuitům summa 2825 zl. vykázána byla. Mimo to dotčený de Suys dle cí. resoluce z dne 8. dubna 1639 obci Čáslavské, kteráž za navrácení statků zádušních a šosovních l. 1636 dne 9. července žádost svou k cí. místodržícím opět podala, měl zaplatiti náhradou za statky zádušní jemu ponechané 10.000 kop míš., na opravy chrámů, škol, bran a zdí městských od císaře vykázaných. Za tuto summu hrabě Suys vedle cí. svolení z dne 21. října 1638 obci Čáslavské léta 1640 postoupiti chtěl dvory poplužní Druhanice a Šindloch s Krejnarským mlýnem a rybníkem. Ale poněvadž obec tyto dvory nechtěla přijati, nýbrž za postoupení jiných dvorů lepších žádala; odhadnuty byly znova statky Čáslavské k žádosti hraběte Suys skrze komoru českou, avšak jenom za 74.848 zl. rýn. (64.125 kop míš.). Proto hrabě de Suys k žádosti své povinnosti k obci Čáslavské vedle cí. resoluce z dne 12. června 1642 byl sprostěn, tak že obci od komory české náhrady dostati se mělo. Konečně když obec po dlouhém a marném vyhledávání náhrady dotčené při císaři samém od l. 1646 počínajíc opět l. 1673 k císaři se obrátila, podala kommisie revisionis et liquidationis k rozkazu císaře z dne 8. dubna 1673 ve věci té dne 3. října 1674 zprávu obšírnou, dokládajíc, že obci podle smlouvy solní (*contractum salis*) učiněné l. 1630 s papežskou stolicí statky zádušní navraceny býti nemají; ostatně že statky ty nenáležely k záduší, nýbrž k obci jakožto statky světské, mimo roční činži 111 kop 40 gr. míš., od několika poddaných k městskému chrámu a špitálu vycházející, za kterouž obci náhradou bez toho již dotčených 10.000 kop uděleno a vykázáno bylo. Na základě této zprávy žádost obce za bezprávní uznána a navždy odmrštěna byla; toliko povoleno obci, aby plat z piva a vína, vynášející v městě ročně 7 až 8 set zlatých, k zapravení vykázaných jí z milosti 10.000 kop obrácen byl. (Archiv místo-

držit. C. 215, C. 10, C. $\frac{8}{16}$ a T. 13. — Lib. confis. 2, f. 70. — D. Z. 142 P. 20 & 147, B. 29.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy cís. rychtáře, purkmistra a konšelů města Čáslavě na komoru českou dne 22. června 1626 učiněné mnozí sousedé při položení do města jedné setniny lidu pěšího Veynarovského za příčinou reformace z města pryč odešli a domů svých po sobě zanechali, avšak že některých manželky tam zůstaly a v nich hospodařily; v jiných pak že žádných hospodářů a hospodyň nebylo. — Podle zprávy cís. rychtáře Jana Clidiera, učiněné dne 14. ledna 1631 na komoru českou, pozůstaly po emigrantech, kteří pro náboženství aneb za jakoukoliv jinou příčinou z království Českého se odebrali, statky tyto: po *Matějovi Židovi* dům, dvorec a rolí pět kop záhonů v summě odhadní 335 zl. rýn.; po *Janovi Procházce* 3 domy zpustlé, dvorec a 2 kopy 50 záhonů rolí, vše odhadnuto za 1238 zl. 20 kr.; po *Janovi Joncovi* dům pustý a dvorec na předměstí za Hradeckou branou, odhadnuté za 200 zl. rýn.; po *Alžbětě Borovské*, jinak *Vackové*, dům v městě zpuštěný, odhadnutý za 700 zl., dvorec též zpuštěný za 175 zl., rolí 13 kop záhonů za 1116 zl. 30 kr. a jistota na 1642 kopy míš.; po *Řehořovi Vojtašovi* domek sešlý a rolí 16 záhonů, odhadnuté za 90 zl.; po *Kašparovi Kameníkovi* dům, odhadnutý za 163 zl.; po *Kateřině*, † *Víta Sládka* manželce, dům odhadnutý za 186 zl. a rolí 70 záhonů za 81 zl. 40 kr.; po *Janovi Zacheovi* dům, dvorec s zahrádkou a 5 kop záhonů rolí; po dětech emigranta *Jakuba Zachea* 3 kopy záhonů rolí za 210 zl. a dům za 200 zl.; po Pavlovi, Jindřichovi a Jiříkovi, synech emigranta *M. Pavla Ešína* 2 kopy záhonů rolí za 140 zl.; statek Jana sirotka po † *Janovi Kryštoforovi*, 3 kopy a 15 záhonů rolí za 227 zl. 30 kr. a jistina do 300 zl.; po *Pavlovi Formanovi* dům zpustlý na předměstí za 50 zl. a jistina 52 kop míš.; po † *Arnoštovi Bradýři* dům rozbořený za 70 zl.; po *Samuelovi Zarybnickém* dům obořený, dva dvorce s zahradou a do 20 kop záhonů rolí, kterýžto statek od král. komory české postoupen v zadržalé kontribuci do 1700 kop míš. Stefanovi Beníkovi, jenž jej zase obci města Čáslavě za tu summu postoupil.

Mimo tyto statky zůstalo v městě po osobách pro náboženství pryč odešlých 10 domů od lidu vojenského zcela rozbořených a k dokonalému pádu přivedených, totiž: dům řečený Skřivanovský a Tobiášovský, domy Jana Turnovského, Jindřicha Vorlického, Petra Pelcmana truhláře, Matěje Vrby, Jana Uzdaře, Kateřiny Turnovské, Jiříka Punčocháře a Jana Těšínského.

Z těch statků všech po srážce kontribuce zadržalé a quoty k obci náležité zbylo k ruce král. komory všeho 2788 zl. 38 kr. — Avšak podle zprávy císař. rychtáře, učiněné král. komoře české dne 25. února 1636, ze statků svrchu uvedených opět některé domy od lidu vojenského byly rozebrány a spáleny, jako domy Kateřiny Sladkové, Jana Jonce, Samuele Zarybnického, Jana Procházky, Řehoře Vojtaše a Matěje Žida; též i ostatní domy k podobné zkáze se schylovaly, tak že král. komoře z nich žádného užitku nevycházelo.

Domažlice.

Obci král. města Domažlic (Taus, kr. Plzeň) náleželo před povstáním stavů českých l. 1618 dědičně 13 vesnic, totiž: Luženice dvoje Menší a Větší, Chrastavice, Lštění (Lštění, Elstin), Mimovo, Říchovice (Hříchovice), Spaňovo, Bořice, Nevolice, Petrovice, Milaveč (Milavče), v Hradišti tři osedlí;* též ves Kramolín, jejíž polovici pustou s dědinami,

*) Tvrz a ves *Lštění* s pivovárem, dvorem poplužním a podacím kostelním, ves *Mimovo* s dvorem poplužním, *Milavče* (díl) s příslušenstvím koupila obec *Domažlická* l. 1603 od Václava ml. Kocce z Dobrušky za 15.600 kop míš. (D. Z. 131, L. 17.) K témuž statku *Látnickému* koupila obec l. 1608 rybník *Jamney* řečený od Sigmunda Kanického z Čachrova za 500 kop míš. (D. Z. 134, B. 25.) — Vesnice *Bořice*, *Nevolice*, *Petrovice* a *Milavče*, též tři osedlí v *Hradišti*, dvory kmetců s platem v *Zahořanech*, dvory kmetců pusté *Radošov*, *Zelenov*, *Drbov*, *Purkhartice*, *Kraví Brod* a dvůr poplužní pustý *Zbyšničovsko*, ponechány byly l. 1549 listem královským ve středu po sv. Florianu obci *Domažlické* ke kostelu a špitálu ze statků téže obci l. 1547 konfiskovaných, týmž pak listem navraceno bylo obci pro placení dluhův a opravování města i na jiné obecní potřeby 16 rybníků okolo města ležících (zejména *Smolovský*, *Černý*, *Nový*, *Kraví Brod*, *Radošovský*, *Drbovský*, *Podskalní*, *Zelenovský*, *Štíři*, *Pod Uhelníci*, *Okrůhlý*, *Linhartovský*, jezero v *Stavištích*, *Svitákovské*, *Hadrov* a pod horou *Dmoutem*), též les veliký *Dmout* řečený, mlýny, cla, mýta a jiné platy v městě a předměstí z domů, dvorů, zahrad a dědin; vrchnost pak nad statky vytčenými králi pozůstavěná doprodána byla obci dne 25. března 1561 za 200 kop gr. česk. (D. Z. 14,

lesy, s mlýnem ve vsi Mlýnci (Linz) obec l. 1572 od Bohuslava Widerspergera za 700 kop gr. česk. koupila (D. Z. 17, O. 25); pak šest dvorův poplužních větších i menších, zejména dvůr Trhanov (Chodenschloss), dvůr ve Lstíni, dvůr v Pasežnici (Pažežnici), který obec vystavěla v pusté vsi Pasežnici, při vsi Stráži ležící, koupivši l. 1588 grunty k též vsi a někdejšímu kostelu jejímu náležející za 500 kop míš. (D. Z. 24, E. 16); pak dvorec při špitále, Havlovic mlýn a dvůr Ždanov s několika chalupami, který někdy toliko pustý s pustou vsi Ždanovem císař Rudolf II. obci na vystavění kostela shořelého a špitálu, pak na vychování chudých lidí od kláštera Domažlického pustého l. 1557 proti odvozování konventu kláštera Augustinů na Pivoňce ročně 30 kop míš. dskami zemskými postoupil, a obec na svůj náklad znovu vystaviti a zlepšiti dala. (D. Z. 22, H. 19.)

Mimo tyto statky dědičné zastaveny byly obci od císaře Rudolfa II. l. 1585 do šedesáti let až do l. 1645 za 37.142 kopy 51 gr. míš. *vesnice Chodovské* se zámkem Chodovským v městě Domažlicích (D. Z. 25, J. 22), jmenovitě: Počínovice, Lhota, Kýčovo (Klíčov), Mrdákovo, Tlumačovo, Stráž a pustá ves Drbov při ní ležící, Oujezd, Kodovo (Chodovo), Kleneč (nyní městys), Postřekovo s pustou vsí Žďárem, Draženovo s mlýnem Kozlovským, a ves pustá Horosedly (Horosadla), obci l. 1617 od krále Matyáše za 400 kop míš. prodaná, od ostatních na dvě míle vzdálena, k níž 7 lánů polí a dobré lesy náležely. (D. Z. 138, M. 3.) — Z těchto vesnic vycházelo od 376 osedlých l. 1579 do úřadu Domažlického ročně stálého platu 400 kop 20 gr. (zejména roční činže 155 kop 54 gr., berně 103 kopy, za dříví 30 kop 55 gr., za 594 slepice po 3 gr., za 53 $\frac{1}{3}$ kopu vajec po 6 gr., za 544 sýry po 4 gr. a za 196 korců ovsa po 12 gr.), pak nájemného

F. 12.) — Vsi *Špaňov, Chrastavice, Luženice Veliké a Luženičky*, pusté vsi Smolov, Valdov a Hořetín, čtyři lidé v Hříchovicích a dva pusté dvory ve Vlachově, též l. 1547 obci konfiskované, prodány byly opět obci dne 4. září 1549 za 1020 kop 25 gr. česk. (D. Z. 9, B. 10. — Archiv místodrž. T. 48 $\frac{1}{3}$.) — Mimo tyto statky propadla obec Domažlická l. 1547 zámek pustý Herštein s dvorem poplužním, vesnice Oubočí, Věspadly, Němčice, Voprechtice, Ouňovice s tvrzí a dvorem poplužním a pusté vsi Bachtlíkov, Košenice, Vlkanov a Prudice, kteréž l. 1549 dne 24. září od král. komory koupil Šebestian Markvart z Hrádku za 900 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 8.)

z lesů, polí, luk a rybníkův 52 kopy 57 gr. a cla a mýta ze silnice, od Mutěšina do Falcka jdoucí, 128 kop. Na ten čas (l. 1618) v těch vesnicích byli 322 osedlí, od nichž Domažličtí půletních úrokův toliko 66 kop, 6 gr. míš. z dotčené summy zástavní přijímali, z krčem pak větší užitek brali. Co se lesův královských neb zemských na Království dotýče, ty vždycky, co město Domažlice stálo, od králů Českých svěřeny bývaly Domažlickým k opatrování, tak že v nich svobodně dříví, avšak beze škody, k palivu i jiným potřebám svým sekávali, o to se starajíce, aby ty lesy jakožto klenot vši země v celosti zůstávaly a k vymýcení a ztenčení nepřicházely. Avšak z lesů Chodovských, které nikdy k lesům královským nepřináležely, obec Domažlická žádného užitku nebrala, nýbrž každá ves Chodovská drahně lesů svých vlastních majíc, jich svobodně užívala a jimi sama vládla.

Obec pak Domažlická zůstávajíc v držení vesnic Chodovských, s císař. povolením některé vesničky proto, aby se Bavorští a Falcští dále do lesův a mezí českých nepotahovali, tam kde slove *na Království*, sama na svůj náklad vnově vystavěti dala. Byly to zejména vesnice Hadruba (Hadruba), Chudiva (Chudenín), Sv. Kateřina, Nemanice, Fuxperk (Fuchsberg), Velká Pláň (Pláně), Myslivo, Loužnice, Korytany (Koryta) a ves u rybníka, Podkorytany řečená, v jichž držení obec až do l. 1621 zůstávala, a z nich dosti skrovný užitek přijímala.

Avšak l. 1621 obci Domažlické pro její i Chodův účastenství ve zpouře dotčené *vesnice Chodovské*, jež v zástavě držela, v pokutě odňaty a *Volfovi Vilémovi svob. pánu z Lamingen a Albenreuthu* v summě 7500 zl., ku které léta 1628 přidal 28.000 zl., na deset let zastaveny, a posléze vedle císař. resoluce z dne 11. listopadu 1630 jakožto zpupné dědictví dne 2. prosince t. l. prodány jsou za 56.000 zl. rýn., na kterouž summu kupující nejenom dotčených 35.500 zl., nýbrž i 10.500 zlatých za své služby raddy říšské a raddy nad appellacemi si porazil, tak že toliko 10.000 zl. ještě doplatiti měl, kterých však nikdy nezaplatil; ale hned zprvopočátku, když dotčené Chody sobě zastavené měl, i královských lesův a vesniček, od obce Domažlické na Království vystavěných, se ujal, ačkoliv k Chodům nikdy nenáležely, nýbrž od nich vždycky, jako

corpus separatum, jistými mezníky v dřevích vysekanými odděleny byly, jak to i zvláštní kommisse již l. 1622 vyšetřila. Jenom ves a tvrz *Korytany*, od Domažlických též v nově vystavěná, při konci lesů Královských v horách ležící a od vesnic Chodovských na dobrou míli vzdálená, s dvorem poplužním a se vsí Podkorytany, pak kus lesa na půl míle dlouhý (od lesů kláštera Pivoňského při vsi Sazomině až na pomezí falcké se táhnoucí) od komory české dne 10. července 1623 prodána byla za 3530 kop mís. *Janovi staršímu Widerspergerovi ryt. s Widerspergu na Mutíně*; avšak trh ten císař. resolucí z dne 6. září 1623 zrušen a Korytany za touže summu též *Lamingerovi* dědičně postoupeny byly.

Marně se domáhali Domažličtí toho, aby jim vesnice na Království od nich vystavěné navraceny, aneb aspoň nějaká náhrada za ně dána byla; neboť l. 1666 dne 10. února od komory české navždy odmrštěna byla žádost jejich s tím doložením, že dotčené vesnice královské císaři a králi jakožto pánu půdy náležely.

Taktéž starší a konšelé i na místě vsí obce práva Chodovského těžce porobu svou nesouce, toho snažně při císaři vyhledávali, aby se od pána Lamingera vyplatiti mohli, a tak v předešlý způsob svobodný uvedeni, zase ke komoře královské připojeni byli, a podle toho i potvrzení svých práv, svobod a nadání starodávných, od králů českých jim udělených, dosáhli; neboť dle majestátu od císaře Maximi-liana II. jim daného a od Rudolfa II. potvrzeného neměli Chodové od králů Českých nikomu zástavou postoupeni, nýbrž se svými platy a povinnostmi při komoře české zůstaveni býti. A majíce sobě předešle z poručení císaře oznámeno, aby peníze na výplatu sebe z poddanosti pana Lamingera shledali a složili, vydlužili se potřebné k tomu peníze a žádali l. 1623 opět, avšak marně za milostivou ve věci té resoluci. Marné bylo i pozdější věci té se týkající vyhledávání Chodovských l. 1652, 1654, 1657, 1661 a 1665; neboť i žádost jejich l. 1666 dne 10. února na vždy jest odmrštěna a jim nařízeno, aby slib poslušnosti a človečenství dědicům Lamingerovým učinili. A tak Chodové, tito svobodní hraničáři čeští, kteří předešle mimo nepatrné berně všech daní a robot sprostěni, i tou výsadou obdařeni byli, že v jejich

krajině žádný pán zakoupiti se nesměl, svobod a práv svých starodávných zbaveni, a od vrchnosti nové nejenom daněmi nýbrž i robotami nesnesitelnými sužováni byli tak, že se proti vrchnosti své l. 1693 vzbouřili; avšak mocí vojenskou jsou pokořeni, krutě potrestáni, a jich vůdce Jan Sladký, vůbec Kozina zvaný, uvězněn a l. 1695 dne 28. listopadu v Plzni odpraven.

Takým způsobem pozbyla obec Domažlická nejenom summy zástavní na vesnicích Chodovských, svrchu dotčených 37.142 kop mš., nýbrž i vesnice královské, od ní vlastním nákladem vystavěné. Mimo to byly i všechny *vesnice a dvory, obci dědičně náležející*, dne 11. prosince 1623 do konfiskace ujaty a k správě cíś. rychtáři Bedřichovi Sylvanovi z Feldenšteina až do l. 1626 poručeny. Z těchto vesnic l. 1623 na cíś. poručení od komory královské prodány byly *Chrastovice a Luženice Menší a Větší* cizozemci *Maximilianovi hraběti z Trautmansdorfu* za 3687 kop gr. mš. — *Dvora poplužního Ždanova* ujal se konvent řádu sv. Augustina *kláštera Matky Boží na Pivoňce*, jehož klášter v Domažlicích zbořený po bitvě bělohorské l. 1624 od císaře obnoven a restituován byl, tak že k tomu i ve vsi *Kramolíně* (v kteréžto někdy obec Domažlická za čtyry pustá dvořiště jiné čtyry dvory, jež na gruntech klášterských měla, témuž klášteru směnou pustila) devíti osedlých poddaných, též jedné krčmy a také polovice té vsi i dotčených čtyř dvorův na ten čas užíval. — *Dvůr poplužní Trhanov* musila obec pánu *Lamingerovi*, jenž tvrdil, že dvůr ten na gruntech Chodovských sedí, za skrovné peníze na lehké minci prodati a postoupiti.

Ostatní pak vesnice obec Domažlická, byvši po čtyry léta ustavičně vojskem obtěžována, s cíś. povolením l. 1633 zastavovati přinucena byla, a aby je zase vyplatiti mohla, žádného prostředku ještě l. 1640 neměla. Z těch vesnic zástavou postoupeny byly vsi *Říchovice, Hradiště a Spaňov* v summě 3000 zl. *Janovi Filipovi Kratzovi z Scharfensteina*, po jehož odpravení správci panství Kanického a Rožmberského k ruce císaře v držení zůstávaly; ves pak *Lštíně* s dvorem poplužním a ves *Mimovo*, l. 1638 *Kašparovi Rogirovi* v summě 9000 zl. zastavené, držela na ten čas vdova po Rigerovi pozůstalá Kateřina, opět provdaná Widerspergová.

A tak l. 1640 k správě obci Domažlické náležely toliko čtyry vesnice zádušní, totiž *Milaveč*, *Bořice*, *Nevolice* a *Petrovice*, předtím k panství Horšovu Týnu náležející a obci od Viléma Popela z Lobkovic odprodané, z nichž užítky na vychování správce církevního, školy a špitála vycházely; též půl vsi *Kramolína* a dva skrovné dvorce *Pasečnice* a *Havliv mlýn* spolu s dvorcem při špitále, z nichž, jakož i z pivováru obecního, na kterýž obec každoročně od jiných sousedů okolních zásobu (proforet!) v pšenici se dlužiti musila, velmi skrovný důchod vycházel, který ani na vydání a náklady vojenské obci nestačil. Neboť na vojsko císařské po ta léta obec i sousedé sami ze sebe 92.400 zl. 55 kr. rýn. vynaložili, což vše dostatečnými kvitancemi při účtu berničném doložili, tak že po sražení povinných kontribucí obci a sousedům ještě 74.155 zl. 38 kr. u vydání přebývalo.

Tyto výlohy na vojsko cís. učiněné vzrostly do l. 1642 až na 106.268 zl., a náhradou za ně vedle cís. resoluce z dne 17. února 1642 obci navraceny byly vesnice *Říchovice*, *Hradiště* a *Spaňov*. Mimo to obdržela obec již předešlé vedle cís. resoluce z dne 23. listopadu l. 1629 *ad pios usus* statky po sousedu *Mikulášovi Rožmberském*, který po bitvě bělohorské l. 1620 od města do Falcka ušel a tam zemřel, v pokutě propadené, totiž *čtyry dvory* s polmi a chalupou v předměstí, odhadnuté za 3000 kop míš., pak *dům* v městě, *Chodoplanský* řečený, s radnicí spojený, který předtím l. 1621 od knížete z Lichtenšteina panu Janovi Rycovi, pak léta 1622 Volfovi Vilémovi z Lamingen byl postoupen. — Potom vedle cís. resoluce z dne 10. prosince 1629 darovány byly obci summy v pokutě na císaře připadlé, které obec některým věřitelům dlužna byla, totiž 4000 kop míš. po dotčeném Mikulášovi Rožmberském, 2000 kop po měšťanu Klatovském Danielovi Korálkovi, a 1000 kop po Janovi Pelhřimovském; zároveň též schváleno porovnání cís. kommissarů s věřiteli obce v příčině dluhův obecních, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od úroků zadržalých tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili; konečně zrušeny jsou jistoty na obec se vztahující, jako i jistoty všech jiných nadepsaným způsobem porovnaných dluhův, též přísudky, zatčení

a všelijaké exekucí právní, tak že více žádnému k žádné platnosti býti neměly. Přes to všechno měla obec Domažlická ještě l. 1640 dluhův 32.157 kop míš., kteréž v rozličných letech na větším díle za rukojemství císaře Rudolfa II. vzdělány byly.

Co se pak ostatních poměrův obce Domažlické na ten čas dotýče, poznamenati dlužno, že dle zprávy cís. rychtáře purkmistra a konšelů téže obce dne 4. května 1626 cís. místodržícímu knížeti Karlovi z Lichtenšteina podané, v městě a na předměstí před vzpourou bylo 332 osedlých měšťanův. Léta pak 1620 dne 7. října ohněm vojenským všecka předměstí v popel obrácena jsou, kterýmžto pádem mnoho sousedův ubylo, mnoho také domů v městě se zbořilo výbuchem prachu při vzdání se města, i mnoho jich pro těžkosti vojenské a časté ubytování vojska od měšťanův opuštěno zůstalo, tak že po té nešťastné zpouře a po ohni žalostivém podle osvědčení hodnověrného dvou osob stavu rytířského toliko 71 osedlých v městě se nacházelo. Mezi tím při začátku l. 1626 ještě 29 sousedův od města pro náboženství odešlo, tak že na ten čas toliko 42 osedlí při městě zůstali. — Ve vesnicích pak k městu předtím náležejících bylo l. 1624 dne 16. února osedlých 10 v Luženicích Malých, 10 v Luženicích Velikých, 18 v Chrastavicích tehdy již vypálených, 19 v Milavči, 16 v Nevolicích, 9 v Bořicích a 12 v Petrovicích. (Archiv místodrž. T. 48; C. 215, C. $\frac{1}{10}$, C. 3, K. 20, K. 66, L. 1 a T. 5. — Lib. conf. 2, f. 167 & 300. — D. Z. 297, Q. 16 & 620, C. 22.)

Z měšťanů Domažlických odsouzen byl jenom *Adam Voprcha s Vračova*, jeden z direktorů, *všeho jmění*, protože po bitvě bělohorské ze země ujel; avšak provinění jeho na vzácné přímluvy, zvláště pak, že navrátil se do země přijal víru katolickou, vedle cís. resoluce z dne 21. května 1629 jemu zcela bylo odpuštěno. (C. 215, W. 24.)

Dvůr Králové.

Obci král. věnného města Dvora nad Labem (Königinhof, kr. Hradec.) pro účastenství ve zpouře hned po bitvě bělohorské v pokutě odňaty a cís. rychtáři k správě odevzdány

byly všecky její statky, totiž: manství *Podhoří* řečené, zejména 2 chalupníci při městě Dvoru Králové s dědinami 30 záhonů, 2 rybníčky, loukou a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1607 po Janovi starším ze Silberšteina od komory české dědičně za 1620 kop mš. koupila (K. $\frac{24}{18}$. — D. Z. 133, N. 12); vsi šosovní *Werdek*, *Filiřovec*, *Novoles* (Neuwald) a *Lipnice* k špitálu městskému náležející (K. $\frac{24}{5}$); pak statek manský, k němuž náleželi tři osedlí ve vsi *Záboří* (Söberle) s rolemi a lukami a louka „Podstranská“ řečená.

Avšak tyto všecky statky obci, stálým vydržováním cís. vojska zchudlé, l. 1627 navraceny byly, tak že purkmistr a konšelé jménem celé obce na dotčený statek manský, za 3682 kopy mš. odhadnutý, dne 7. prosince 1627 opět léno přijali. — Téhož dne učinil měšténín Dvorský *Jan Kapelle* přísahu a poddanost manskou na statek svůj, totiž louku, řečenou „Trubačovskou“, u téhož města proti tvrzi Borkám ležící, kteráž pak l. 1668 proti složení 466 zl. 40 kr. z manství byla propuštěna. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 29. — Lib. confis. 2, f. 324. — D. dv. 68 I., f. 24.)*

Dle zpráv purkmistra a konšelfův téhož města dne 23. dubna 1626 a dne 6. ledna 1636, pak dle zprávy cís. rychtáře dne 26. října 1636 na komoru českou podané, nebylo při městě Dvoru žádných statkův, kteréby v pokutě neb jinak po emigrantech komoře české připadnouti měly, mimo domeček se zahrádkou, zanechaný po jedné měšťance, kteráž jediná pro náboženství od obce odešla. Naproti tomu však mnoho měšťanů pro veliké a k víře nepodobné soužení a nátisky cís. vojskem konané pryč z města odešlo a jejich domy na větším díle buď vojskem neb ohněm dokonale byly zpustošeny, zbořeny a zničeny; ostatní pak sousedé v městě ještě pozůstali tak velice vojskem byli souženi, že zcela prodlužení přišli na dokonalou žebrotu. Již léta 1626 ze 195 osedlých městských i předměstských a z 35 lidí zádušních, kteří se před zpourou v obci nacházeli, zůstalo toliko 126 osedlých a 26 zádušních, z nichž později větší část domův svých opustila a do ciziny se obrátila. (C. 215, K. 29.)

*) L. 1647 propadlo město Dvůr pro účastenství v povstání stavů vesnice Líbotov, Kocléřov a Bukovinu, které t. r. od komory koupil Jan z Pernšteina. (K. $\frac{1}{128}$.)

Hora Kutna.

Král. horní město Hora Kutna pro účastenství své ve zpouře (kteréž vytčeno jest při primasovi téhož města *Janovi Šultysovi z Felsdorfu*, hrdla odsouzeném a odpraveném), hned po bitvě bělohorské od císař. plukovníka Albrechta z Waldšteina k ruce císaře uято a proti odvedení jisté summy peněz (5444 kop míš.) vydrancování zprostěno, ochrany na čas užilo. Avšak potom l. 1624 šepfmistři, rada a celá obec pro provinění své všeho jmění odsouzení, propadli v pokutě:

a) Statek *Křesetice*, totiž tvrz a ves Křesetice s dvorem poplužním, s podacím kostelním; ves Perštejnec se zámkem pustým, rozbořeným, vsi Chrast a Krupá s lesy, rybníky a příslušenstvím; též tvrz Bykaněč (Bykaň) s dvorem poplužním a dvůr ve vsi Týništích, řečený Zemanovský (Adelshof) s lesy a rybníky, jak to obec Kutnohorská l. 1595 za 13.250 kop gr. česk. (26.500 kop míš.) koupila od Zikmunda Kozla z Reyzentalu (D. Z. kvat. památný višňový 173, M. 20.) Z rybníků téhož statku podělovala obec rybami horníky a chudý lid na Štědrý večer a na Zelený čtvrtek.

b) Vesnice *Bahno* a *Krasoňovičky* (Krasoňovice), pak díl vsi *Černíny*, kteréž obec l. 1568 od Jana staršího Salavy z Lípy za 1450 kop gr. česk. neb 2900 kop míš. koupila. (D. Z. kvatern. trhový běžný kropený, D. 1.)

c) Ves *Neškaredice*, s vinicemi, rybníky a vším příslušenstvím, kterou od Anny, dcery po Jindřichu z Prachňan koupila obec Kutnohorská l. 1555 za 2750 kop gr. česk. neb 5500 kop míš. (D. Z. kvat. památný lvový 52, B. 25.) V téže vsi byla chalupa s 3 kopami a 18 záhony rolí, kterou l. 1599 ke školám Kutnohorským v summě 100 kop gr. česk. odkázala měšťka Majdalena Hanušová. K zaplacení summy trhové za ves Neškaredice prodala obec Kutnohorská vsi *Souňov* a *Třebonín* l. 1559 a přenesla plat z nich ke špitálu vycházející na ves Neškaredice.

d) Ves *Předbořice* a 4 dvory kmetcí ve vsi *Černínách*, koupeny od obce za 500 kop gr. česk., které měšťan Jan Masník l. 1545 odkázal obci pro skutky milosrdné, a jichž výnos od císaře Ferdinanda I. ustanoven byl pro chudé horníky.

e) Dvůr kmetců ve vsi *Puchři*, koupený za 96 kop gr. česk. od jednoho měšťana, od něhož byl odkázán k špitálu městskému.

f) Ves *Šetějovice* (dom. Kralovice Dolní), kterou Tomáš Bykanec z Lipan ke školám sv. Jakuba a sv. Barbory odkázal.

g) Dům svobodný, řečený Veliký, na Rybném trhu v městě Hoře Kutné, který obec l. 1620 za času zpourey od Pavla Škrety Šotnovského ze Závořic za 1200 kop mš. koupila. (D. Z. 140, D. 1.)

Tyto statky všecky v summě 37.692 kop mš. již l. 1625 postoupeny a darovány byly od císaře Jesuitům u sv. Klimenta v Praze k založení a nadání kolleje Kutnohorské vedle cíś. resoluce z dne 17. prosince 1629, 2. srpna a 16. října 1630, a dle nadační listiny z dne 18. dubna 1633. (D. Z. 144. C. 17.) — Ačkoliv platy z mnohých těch vesnic, jak vytčeno, pro skutky milosrdné a k vydržování škol byly ustanoveny, nechtěli jich Jesuité k účelu tomu ještě l. 1652 odváděti, ano i příjmy ze vsi *Poboři*, kterou obec Kutnohorská na vydržování škol l. 1515 za 929 kop gr. česk. koupila a vedle jiných vesnic z cíś. milosti podržela, postoupeny byly Jesuitům, kteří i ves *Šetějovice* svrchu dotčenou l. 1657 za 1400 kop mš. prodali. — K tomu prodávali Jesuité z pivováru svého pivo do města i vesnic obecních na újmu důchodův obce Kutnohorské, což jim na stížnost Kutnohorských teprv cíś. resolucí z dne 17. prosince 1629 bylo zakázáno. (C. 215. K. 42.)

Mimo to navrátiti musila obec *klášteru Matky Boží v Sedlci* statky duchovní, totiž dvůr poplužní při témž klášteře ležící s příslušenstvím, pak vsi *Malín* s dvorem kmetcím a podacím kostelním, *Habrkovice* a *Horušice*, se vším příslušenstvím a platy od sousedův na Horách Kutnách a na Kaňku vycházejícími, jak to Kutnohorští v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupili za summu odhadní 30.000 kop mš., na kterou si porazili 11.000 kop, již při zástavě téhož statku dne 6. června 1619 k berni složených, pak 5000 kop, z nichž úroky po 300 kopách ročně klášteru Sedlckému deputátu dávati měli. Avšak smlouva ta po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána. (D. Z. 140, D. 2 & 192, L. 16.)

Naproti tomu obci Kutnohorské od císaře l. 1625 opět postoupeny a ponechány byly ze statkův jí konfiskovaných vesnice skoro veskrz pusté tyto: 1. Ves *Poličany*, obci l. 1557 od soudu komorního v summě 300 kop gr. česk. přisouzená. — 2. Ves *Lomec* s příslušenstvím, kterou císař Maximilian II. jakožto lénní statek, po Janovi Žehušickém z Nestajova naň připadlý, obci Kutnohorské l. 1570 za 1050 kop gr. česk. dědičně prodal. (K. ⁸⁸/₆₀. — D. Z. 17, G. 22.) — 3. Ves *Hořany* s 2 dvory kmetčími, koupená od obce za 50 kop gr. česk. — 4. Ves *Přítoka*, od obce za 419 kop gr. česk. koupená; tvrz však v téže vsi s dvorem poplužním náležela Jesuitům, kteří z některých rolí ke dvoru přikoupených úroky k špitálu městskému měli odváděti, ale až do l. 1652 ničeho neodvedli. — 5. Ves *Veletov*, k špitálu sv. Kříže a sv. Lazara náležející, která dle smlouvy s opatem kláštera Sedleckého l. 1561 učiněné obci Kutnohorské do desk zemských byla vložena. (Kvat. trhový; nový, bílý, 14, C. 23.) — 6. Tvrz *Loreč* mezi Horou a Kaňkem ležící se zahradou, chmelnicí a pivovárem, kterou obec l. 1589 od paní Kateřiny Žerotinské, roz. ze Smiřic, za 600 kop gr. česk. koupila (D. Z. kvat. sivý, 25, C. 29.). Příjmy z tohoto pivováru obracela obec k potřebám města a dolů, zvláště k vydržování úředníků horních, kněží, kostelů a škol. — 7. Ves *Poboří* (okr. Kouřím.), kterou obec l. 1515 od Albrechta Amchy z Borovic za 929 kop gr. česk. koupila a l. 1546 do desk sobě vložila. (D. Z. 6, G. 10.) — 8. Ves *Blynny* (Blyně, Blynka, okr. Kouřím.), v kteréž dva poddaní k obci Kutnohorské od Mikuláše z Prachnaň l. 1513 za 346 kop gr. česk. byli prodáni. (D. Z. 8, E. 2.) — 9. Ves *Lošany* (okr. Kolín.), koupená l. 1553 od Prokopa Čabelického ze Soutic za 890 kop gr. česk., z níž úroky ročně na 20 kop 16 gr. česk. vycházející k špitálu Kutnohorskému v 12 kop 30 gr. dle odkazu Kristiana z Čáslavi náležely, ostatních pak 7 kop 46 gr. k obci se obracelo. — 10. Ves *Oujezdec* (okr. Kouřím.), l. 1545 za 350 kop gr. česk. od Jana Žateckého z Weigerštorfu a Jaroslava Konarovského z Libenic koupená, z níž úroky k špitálu se odváděly. — 11. Ves *Lošanky* (Lošany Malé, ok. Kolín.) s dvěma poddanými, koupená za 96 kop gr. česk. — 12. Ves *Zibohlav* (Zibohlavy, okr. Kolín.), za 200 kop gr. česk. koupená, z níž platy a úroky k špitálu sv. Kříže

a sv. Lazara náležely. — 13. *Lan dědiny orné* s lukami, 3 rybníčky, příkopy, břehy a vším příslušenstvím, proti klášteru Matky Boží v Sedlci při potoce Pachu ležící, který koupila obec Kutnohorská od císaře Rudolfa I. 1589 k záduší špitála sv. Kříže a sv. Lazara za 800 kop gr. česk. (D. Z. 25, B. 17.) — 14. Dva dvory kmetcí ve vsi *Třebešicích* s platem ročním 12 kop gr. česk., které koupila obec Kutnohorská před shořením desk od Jiříka Hašy z Oujezda za 288 kop gr. česk. (D. Z. 12, A. 7.) — 15. Kollatorství vsi *Vilimoviček* a dvory kmetcí s platem (díl) v též vsi a ve vsi *Dědicích*, s mlýnem pod Koruticí ležícím, s dědinami, lesy, rybníčky a vším příslušenstvím, což k též kollatuře oltáře sv. Petra a Pavla kostela Matky Boží u Namětítu na Horách Kutných někdy od Anny Miraňkové nadáno jest, jak to koupila I. 1594 obec Kutnohorská od synů Jiříka Šatného z Olivetu za 1025 kop gr. česk. (D. Z. 27, B. 19.)*)

Mimo vesnice vytčené postoupeny byly od císaře Ferdinanda II. vedle cíś. resoluce z dne 9. ledna 1630 obci Kutnohorské, proti zrušení její pohledanosti v 18.348 kopách míš. za komorou českou, některé statky po primasovi Kutnohorském *Janovi Šultysovi z Felsdorfu* I. 1621 konfiskované a t. r. Anně Benedové roz. z Vřesovic v summě 1000 zl. rýn. zastavené, totiž pusté a prázdné dvory a grunty v předměstí za Kolínskou branou ležící: a) dvůr *Lipoltovský*, koupený od Šultyse I. 1609 za 200 kop gr. česk., k tomu 9 kop záhonů rolí za 540 kop gr. česk., 4 kusy polí za 1073 kop gr. česk., a 3 kusy rolí (5 kop 52 záhonů), jejichž taxa není vytčena: b) dvůr *Vokačkovský* se zahradami za 500 kop gr. česk. odhadnutý, tak že cena obou dvorů bez polí neodhadnutých 2313 kop 45 gr. česk. vynášela. — Postoupením těchto dvorů za vytčenou jistinu pozbyla obec přes 12.000 kop míš. (Viz Šultys.)

Na statcích svrchu vytčených měla obec Kutnohorská (dle zprávy rady městské z dne 18. srpna 1651 cíś. místodržícím podané) dluhů 65.164 kopy míš., z nichž připadlo

*) V těchto všech vesnicích I. 1652 na větším díle pustých byli t. r. toliko 34 poddaní, totiž: v Poličanech 2; v Lomci 1, pustých gruntů 6 a nově osedlí 4; v Lošanech 2; v Zibohlavech 2, chalupníků 6 a nově osedlých 12; ostatní pak vesnice byly pusté a vypálené.

22.170 kop na dluhy před zpourou od l. 1602—1618 skoupením statkův obecních vzdělané; pak 37.550 kop na dluhy v čas zpoury vzrostlé dšlem kontribucemi, dšlem koupením statků duchovních kláštera Sedleckého, kteréž však cís. majestatem byly zrušeny; konečně 5444 kopy míš. na dluhy po bitvě bělohorské způsobené zaplacením této summy cís. kommissarům l. 1620 do města vyslaným za příčinou ujetí se téhož města k ruce císaře, kterážto summa též zrušena byla, poněvadž bez cís. povolení byla vypůjčena. (C. 215, K. 42. — K. ⁸⁸/₃₈.)

K tomu obec Kutnohorská i měšťané též častým ubytováním a vydržováním vojska mnoho utrpěli, zvláště pak město dvojnásobným vpádem lidu Švedského a vydrancováním přivedeno bylo k velikému ztenčení jak na domích tak na lidech k vzdělávání hor způsobilých.

Dle zprávy cís. rychtáře Jana z Talechova v Hoře Kutné dne 26. června 1626 na komoru českou učiněné mnozí ze sousedův a horníkův, kteříž obávající se obtíží od cís. vojska činěných z města pryč odešli, zase k příbytkům svým navrátiti se mínili, kdyžby ubezpečeni býti mohli v tom, že k nim pro jejich odjítí vězením a dalším obtěžováním pokračováno nebude. Avšak cís. rychtář vedle nařízení komory české z dne 10. července 1626 toliko těm osobám, kteří katoličtí byli, do domů jejich a živností zase přijíti povolil tak, aby berní a kontribucí zadržalých pořádně odvedli a zaplatili.

Sousedé za příčinou náboženství a obtíží cís. vojskem jim učiněných od města zběhlí, jichž domů a svršků zanechaných cís. rychtář na poručení komory české z dne 9. července 1626 se ujal, byli tito: Jan Agathon, Jan Bader, Václava Čermáka, pekaře zemřelého, syn, Václav Červenomlejnský, Zikmund Červenomlejnský, Zikmund Kozel, Jiřík Kropf, Jan Tyšlar, jehož syn Matyáš, písař radní při městě Kadani, l. 1650 žádal náhradu 200 kop míš. za dva domy jesuitům postoupené. Domy po těchto osmi měšťanech pozůstalé vedle cís. resoluce z dne 15. března 1627 k vystavení kolleje jesuitské byly darovány.

Později odešli od města pro náboženství sousedé následující: Červenka, jehož dům v Leflířích ležící, od král. komory l. 1637 za 36 kop míš. (na závdavek 6 kop a placení

roční po 5 kopách) *Jeronymovi Šmatlanovi*, emigrantu navrá-
tivšímu se l. 1635, prodán byl. — *Jan Kouřimský* zanechal
dům k ruce komory ujatý. Paní Sabina Střelová roz. z Vchynic
a z Tetova vyhledávala toho l. 1631, aby jí dům ten byl po-
stoupen na porážku úroků zadržalých ze summy od komory
jí povinné. — *Johanna Lukavecká z Lukavce roz. z Dobřenic*,
která před odchodem svým ze země l. 1630 postoupila dům
svůj v Panenské ulici ležící, který po své sestře Elišce Robm-
hapové zdělila, *Adamovi Studeneckému ryt. z Pašíněvsi na*
Hraběšíně a jeho manželce Markétě roz. z Dobřenic. Avšak
cís. rychtář domu toho l. 1636 k ruce komory se ujal, ač
vdova po Studeneckém pozůstalá při něm zůstavena býti žá-
dala, ale nedosáhla ničehož. L. 1648 domáhal se opat klá-
štera Sedleckého, aby mu dům ten na srážku zadržalé fun-
dace postoupen byl. Ale obec Kutnohorská tomu dopustiti
nechtěla, odvolávajíc se k privilegiím a nadáním svým, vedle
nichž žádnému z vyšších stavů povoleno býti nemělo domy
v městě a předměstích kupovati, a dokládajíc, že opat domu
toho dosáhnouti chce jedině k tomu cíli, aby mohl vína
a piva v městě skládati a na zkrácení živnosti sousedův
a ztenčení důchodův obecních prodávati, z čehož by opět
pouhý neřád a nedorozumění mezi obcí a takovými duchov-
ními se způsobil, jakož až na ten čas podobný spor o šenk
mezi obcí a jesuity pozůstával. (C. 215, L. 15.) — *Ondřej*
Neuman z Ryglie (Ryklic) s manželkou Majdalenou roz.
z Oujezda zanechal dům v městě, chalupu a stodolu na před-
městí Kolínském, jak to l. 1615 za 2090 kop koupil. Tato
pozůstalost l. 1631 od cís. rychtáře do sequestru vzata, z níž
od l. 1631 až do l. 1647, po zaplacení nákladu 353 zl., do
komory bylo odevzdáno 289 zl., od komory české l. 1649
synům Neumanovým *Adamovi* a *Janovi Jindřichovi*, k nábo-
ženství katol. přistoupivším, ze sequestru byla propuštěna. —
Lorenz Roudnický l. 1626 zanechal dům, kterýž od cís. rych-
táře k ruce komory ujatý, l. 1629 za summu odhadní 350 kop
míš. koupiti chtěl měšťan a horník Adam Zikmund Pise-
cký. — *Juliana Vostrovská z Vostrovic*, jejíž dům v městě na
Koňském trhu ležící, do král. fisku připadlý, za 300 kop míš.
odhadnutý, l. 1644 za tuto summu postoupen byl na žádost
šepfmuistrů a konšelů *Jiříkov Urbanovi*, sousedu na předměstí

Kouřimském. — *Václav Zadák*, jehož domek se zahrádkou, l. 1637 za 20 kop míš. odhadnutý, prodán byl Václavovi Vozabulovi, zeti zemřelého Zadáka, na roční placení po 3 kopách. — *Jiřík Žabka*, maje se odebrati ven ze země pro náboženství s manželkou svou Markétou, dům svůj „Vorlovský“ řečený k užívání a opatrování poručil *Štěpánovi Děkanovskému* a manželce jeho Dorotě, sestře své, jimž po jeho smrti jakožto nejbližším krevním přátelům od komory české l. 1636 byl postoupen a zanechán.

L. 1636 vynášely příjmy z domů, zahrad, štěpnic, rolí a luk emigrantských při městě na Horách Kutnách (dle účtů komory české 31. prosince 1637) summou 598 zl., tak že odevzdáno bylo užitku z nich 322 zl. do úřadu rentmistrského. (C. 215, K. 42.)

Konečně vedle poručení komory české z dne 1. července 1650 odhadnuty byly od cí. rychtáře Jiřího Stredoniuse domy a grunty po emigrantech na Horách Kutnách král. komoře náležející, totiž: *dům Rozhonovský* se zahradou po *Alžbětě Křižanovské*, odhadnutý za 200 zl. hotových peněz, ale na roky za 400 zl. (závdavku 50 zl. a po 12 zl. ročního splácení); — *dům „u Ujců“* řečený, odhadnutý za hotových 200 zl., na roční placení za 300 zl.; — *dům Doktorovský*, odhadnutý za hotových 50 zl., na roční placení 100 zl.; — *dům Kurblovský*, potom jen zbořeníště, l. 1648 od Švédských vojákův rozbořen a dříví z něho spáleno; — *dům Wagnerovský*, l. 1640 od cí. vojska vytlučen a dříví z něho rozebráno; zbytek dříví odhadnut za 7 zl.; — *dům Lancmanovský* l. 1640 od cí. vojákův byl rozbořen a dříví z něho spáleno, tak že toliko místo pusté zůstalo; — *dům po Jindřichovi Hruškovi*, od cí. vojákův l. 1640 též skoro celý rozbořený a spálený, tak že toliko jedna světnička a kousek zahrádky zůstalo, což odhadnuto bylo za 10 zl. hotových, a na roční placení za 15 zl.; — *dům Hodovnickovský*, odhadnutý za hotových 70 zl., na roky za 120 zl. (závdavku 15 zl., placení roční po 7 zl.); — *dům po Danielovi Tomíčkově* od král. komory l. 1651 Václavovi Švolbovi za 60 zl. byl prodán; — *zahrádka po Vitanovském*, kteráž l. 1651 k ruce král. komory za 25 zl. hotových Regině Kateřině Jichové prodána byla; — po *Danielovi Stefanidesovi*, praedikantu, zemřelém v Polsku, půl domu již zbořeného se

zahradou, odhadnutého za 50 zl., a jedna kopa záhonů rolí za 40 zl., v kteréž summě obě l. 1651 k ruce komory prodáno jest písaři městskému *Karlovi Brtnickému*, kterýž druhou polovici téhož domu a rolí od *Augustina Stefanidesa*, bratra Danielova, před jeho odchodem z království českého postoupenou a odevzdanou měl. (C. 215, K. 42.)

Hradec Králové.

Obec král. věnního města Hradce Králové nad Labem pro účastenství purkmistra, konšelův a měšťanů ve zpouře stavů propadla ze statků svých vesnice *Rusko* s dvorem poplužním, *Skaličky* a *Piletice* s 27 poddanými, mezi nimi 19 s koňmi a 8 domkářů, kteří při dvoře v Rusku všecku práci polní i vzdělávání rolí konati byli povinni; též dva rybníky, v nichž bývalo 200 kop kaprův a 90 kop násady; pak dubový les v ceně 1000 kop míš., a 3 krčmy (v nichž se točovalo ročně 120 sudů piva, z něhož obci ze sudu po 12 gr. míš. se platilo), i s jiným vším příslušenstvím, k těm vesnicím náležitým. — Tyto vesnice, kteréž se všemi ostatními statky obci hned po bitvě bělohorské byly odňaty a císařskému rychtáři k správě odevzdány, zastavila komora česká l. 1623 paní *Marii Majšaleně Trčkové*, roz. z Lobkovic, již dne 2. května 1627 za summu odhadní 8649 kop míš. byly prodány. (C. 215, K. 28. — Lib. conf. 2, f. 70. — D. Z. 142. P. 20.)

Naproti tomu obci Hradecké pro veliké dluhy (vzdělané zvláště ohromným nákladem na cís. vojsko, pak tím, že obec l. 1613 zůstávala v rukojemství za císaře Matyáše sumrou 57.369 kop. míš., na kterou 19.614 kop míš. na hotovosti odvedla) navraceny byly z cís. milosti dle listu král. komory dne 11. května 1628 na vychování kněžstva, žakovstva a chudých lidí ve špitálech ostatní statky obecní od l. 1620 v správě cís. rychtářů se nacházející, a dne 2. června t. r. opět s plným právem městu a obci odevzdány jsou, totiž: a) Vsi Lochenice s podacím kostelním, Předměrice, Vsestarý s podacím kostelním, Plotiště, dvory kmetcí ve Světí, Lhotka za šibenicí, Lhotka za Malšovicemi, Kluky, dědiny nad Hrušovským dvorem řečené Kukleny, s rybníky, lesy a vším při

slušenstvím, jak to obci Hradecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. listem daným v pátek po sv. Michalu 1547 a l. 1549 jakožto zboží zádušní k faram sv. Ducha, sv. Anny a sv. Antonína, též ke kostelům sv. Jakuba, sv. Petra a Pavla, i k špitálům městským bylo darováno, vrchnost pak a panství nad tím za 600 kop gr. česk. dne 18. listopadu 1560 jest doprodáno. (Archiv místodržitel. K. 27/53.) — b) Ves *Třebes*, která obci též l. 1547 byla konfiskována a pak l. 1549 na přímlovu krále samého od Jindřicha Stanovského Mřeně z Čechtice za 400 kop gr. česk. k záduší sv. Ducha prodána. (D. Z. 85, H. 21. — c) Vesnice Březhrad, Plačice, Vlčkovice a Roudnička (dom. Hradec.), pak ves Hřibsko (dom. Stěžery); též rybníky Březhradský s lesem, Roudnický, Datlík, Cikán, Wyskyt, Břízský jinak Bejštský, Vraždovský a Nový, jak to vše obec l. 1547 v pokutě propadla a l. 1559 za dědictví zpupné od Jaroslava z Pernšteina na Pardubicích v dluhu 7500 kop gr. česk. obdržela s vesnicemi Praskačka, Sedlec, Chrástnice a Urbanice, které l. 1561 za 1350 kop česk. Jindřichovi Nejedlému z Vysoké opět prodala. (Archiv místodržitel. K. 27/71. — D. Z. 14, C. 25 & 87, B. 29.)* — d) Statek *Plotišťský*, dvůr poplužní a ves Plotiště s příslušenstvím, jak to po Mikulášovi Kydlinovi z Plotiště právem manským na krále připadlo a l. 1569 obci Hradecké za 3000 kop gr. česk. dědičně bylo prodáno. (D. Z. 17, C. 1 & 59, N. 25.)

Marně však žádala obec Hradecká za navrácení vesnic Ruska, Skaliček a Piletic, jí v pokutě odňatých, ač předešlé náležely ke kollatuře kostela sv. Antonína na předměstí Mýtském ležícího, tak že z nich desátek též jiné povinnosti kněží při témže kostele se vypravovaly a dříví z lesa vytčeného do špitálů sv. Pavla na Cihelně a sv. Antonína, též na faru a chudým se dodávalo. Neboť po smrti Trčkové l. 1634 i tyto vesnice s ostatními statky Trčkovými v pokutě od komory

*) L. 1547 propadla obec Hradecká nejenom všechny vesnice svrchu uvedené, nýbrž i tvrze s dvory poplužními v Boharyni a Přimi, pak vesnice k nim náležející, Boharyně, Přín Vysoký, Přín Nizký, Libčany, Těchlovice, Radikovice, Břízy, Rozběšice, Puchlovice, Trnava, Zvíkov, Kunčice, Probluz, Stěžery, Stěžerky, Charbuzice, Vozdnice, Světí, Neděliště, Slatina, Svinary, Svinarky a Vysoká s vinicí, též městiště v Bělci s platem, což vše od komory l. 1547 koupil Jan z Pernšteina (D. Z. 8, F. 16 & M. 18; též 47, E. 25.)

české byly ujaty a s panstvím Smiřickým vedle cíś. resoluce dne 14. srpna 1635 hraběti *Matyášovi z Gallasu* darovány. (D. Z. 145, D. 24. — Viz Trčka.)

Mimo dotčené vesnice ujato bylo od komory české l. 1621 též veškeré jmění (přes 20.000 kop mš.) po *Tobiáši Vostatkově*, měšťanu a předním radním městským pozůstalé a od něho odkázané (kšaftem dne 24. září 1621 vyhlášeným) z větší částky k chudým záduším kostelů, špitálů a školy, pak cechům a na díle také obci města Hradce, totiž:

1. *Dům Vostatkovský* v Hradci s pivovárem a všemi potřebami do pivováru náležejícími, k záduší školy pro vyživování mládeže odkázaný.

2. *Dům* podle předešlého ležící, pak dva dvory *Provaskovský* a *Petrnosovský* řečené, na Střezíně (Wiesenkretsch?) ležící s rolemi a loukou, s domem, zahradou a se všemi svršky při těch dvořích, odkázané obci Hradce k vzdělání obecního dobrého a spomožení sobě v tehdejších závadách a nedostacích.

3. *Jistiny rozdílné, na 13.000 kop vynášející*, z nichž bylo odkázáno: a) *k záduší kostela sv. Ducha* v městě spravedlnosti purkrechtní na domě Petra Bitovce, mydláře u sv. Antonína, a Adama Turečka u Pražské brány, též na gruntu Víta Šandery v Předměřicích se nacházející; — b) *k záduší kostela sv. Antonína* při městě Hradci 3000 kop mš., za obcí Litoměřickou zjištěných; — c) *k záduší kostela sv. Anny* při témž městě, 3000 kop mš., za obcí Hradeckou zjištěných; — d) *k záduší kostela sv. Petra* při témž městě 500 kop mš.; — e) *k záduší sv. Pavla na Cihelně* k dostavění toho kostela 300 kop mš.; — f) *k záduší špitálu sv. Pavla na Cihelně* 100 kop mš.; — g) *k špitálu sv. Antonína* 300 kop mš.; — h) *k špitálu sv. Jakuba na Louku* 100 kop mš.; — i) *k špitálu sv. Anny* 300 kop mš.; — k) *k záduší kostela M. Jana Husi na Konstanci* (nyní sv. Jana Křtitele na Kopečku blíž Nového Hradce, kde na zvonu velkém podnes jest nápis *M. sv. Jana Husi*, ač slova *M.* a *Husi* odlabána a vypilována jsou) 230 kop mš., jichž dle kšaftu žádný pod uvarováním hněvu Božího od téhož záduší od-cizovati a jinam obracet neměl; — l) *k záduší kostela sv. Jakuba* 150 kop; — m) *cechům Hradeckým*, pro spomožení

chudým a pobožným cechovním, totiž: řeznickému 200 kop, krejčovskému 511 kop, kožešnickému 200 kop, soukenickému 200 kop, ševcovskému 100 kop, kovářskému a kolářskému 100 kop, pekařskému a perníkářskému 100 kop, tkalcovskému 100 kop, kramářskému, mydlářskému a špendlíkářskému 100 kop, klobouč., uzdařsk., pasířsk., malířsk., provazn. a zámečnickému 200 kop, hrnčířskému 50 kop a koželužskému 40 kop mís.; — n) *na vzdělání kašny* v městě proti radnici, kdež u *Jiríka* slove, 500 kop, pak všecko nádobí cínové, do šesti a více centnýřův vynášející, na obložení u vnitř kašny té pláty cínovými; — o) Zbytek jistin dotčených, vynášející na 1500 kop, rozdílným osobám od kšaftujícího darován byl.

4. Ostatní svršky a nábytky, mezi nimiž bylo 71 kusův peřin, mnoho nádobí měděného a mosazného, 104 svazky konopí, 22 svazků lnu, 4 stučky plátna, 14 ubrusův a mnoho jiného prádla a šatstva, jakož i nádobí stříbrné, 47 lžic, 10 koflíků a číší menších a větších a jiné, též klenoty, 5 pásů stříbrných, dílem pozlacených a kameny vykládaných, groš zlatý s obroučkem a řetízky, perličkami a šesti dupldukáty, 11 prstenů zlatých a jiné šperky, odkázal Vostatka rozdílným osobám.

Avšak již dne 12. listopadu 1621 vedle nařízení knížete z Lichtenšteina dne 5. listopadu t. r. kommissař kraje Hradeckého Joachym starší Slavata z Chlumu a Košumberka všechny dotčené jistoty a což na zlatě, stříbře, klenotech a peněz hotových po Vostatkově se vynašlo, od obce, v jejímž sequestru a moci věci ty byly, vyzdvihl a do úřadu rentmistrského ke komoře české odeslal.

Naproti tomu vyhledávala toho ihned obec Hradecká při knížeti z Lichtenšteina, aby dotčený kšaft, kterýž čas právem vyměřený (6 neděl) bez všeho odporu již na právě vyležel, stvrzen a kšaftovníci při odkazích v něm položených a již v moc svou právní vešlých zůstavení, a dotčené věci, ke komoře již odeslané, při právě městském zanechány byly, by každý z kšaftovníků svého odkazu užití mohl. Ale nedosáhla obec ničeho; neboť teprv vedle nařízení komory české dne 18. července 1625 poručeno císař. rychtáři v Hradci, aby vyhledal, zdaliž se týž Tobiáš Vostatek v čem minulé zpouřý účastna učinil; pak aby až do další té věci rozeznání, měl-li

by kšaft Vostatkův průchod míti neb za nepořádný uznán býti, dům k záduší školy odkázaný, arciděkanu Hradeckému Janu Václavu Celestínovi z Kronenfeldu zatím k držení a užívání odevzdal. A ačkoliv na obvinění král. prokuratora, že dotčený Vostatek, té rebellie účastna se učinil tím, že byv l. 1619 a 1620 za konšela v Hradci dosazen, nepořádné vrchnosti Fridrichovi falckému přísahal, president a rady nad král. appellacemi dne 14. dubna 1628 dobré zdání své učinili, že Vostatek neproviniv se tím proti císaři, o statku svém svobodně řídití a kšaftovati moc měl; předce i po tomto stvrzení kšaftu od práva vrchního jistiny dotčené se všemi ostatními věcmi při komoře české ještě l. 1636 zůstaly a obci Hradecké vydány nebyly. Jenom kostelu Františkánův u sv. Anny dostalo se vedle dotčeného zdání appellacího odkázaných jemu 3000 kop. Pročež domáhal se toho i arcibiskup pražský kardinal Harrach l. 1636 při král. appellací, aby i ostatní kostely a špitály odkazův svých užiti mohli; avšak ještě l. 1643 žádal cís. rychtář Hradecký, Jan Uhlíř, při komoře české, aby jak záduší tak i cechové, jimž před čtyřmi lety pokladnice od nepřítele splundrovány byly, odkazův svých vedle kšaftu často dotčeného konečně dosáhnouti mohli. Zdali žádosti té zadost učiněno, není v aktech vytčeno. (C. 215, K. 28.)

Nad to při městě Hradci Králové od král. komory bylo ujato i mnoho domův a gruntův, kterých mnozí měšťané zanechali, když od města odešli nechtíce k náboženství katolickému přistoupiti, a nemohouce snéstí trýznění vojínů, jichž jeden praporec pěchoty (na 200 mužů) za příčinou reformace k poručení král. místodržícího z dne 20. listopadu 1625 do domů tvrdosíjných měšťanů nekatolických dne 15. prosince t. r. k ubytování a vychovávání byl položen. — Tak dle zprávy cís. rychtáře dne 23. června 1626 na komoru českou podané zůstaly v témž městě 33 domy, a jiné grunty po osobách odtud za příčinou náboženství odešlých, totiž: *v první čtvrti města*: dům Petra Košťála, jinak Bachmanův, též rolí při městě pod 16 korců osetá; domy Donata Šretera zvonáře, Frydrycha Šumana a Jana Tobolecia, který též při městě zahradu, 93 záhony rolí a louku u vody Vorlice ležící zanechal; *v druhé čtvrti*: domy Jiříka Dědka, Pavla Jakobaca

Čáslavského, Kateřiny Kavkové a Melichara Bachmana; *v třetí čtvrti*: domy Maryany Bivětové, Jana Šmida, Šimona Kreysy jinak Bobkovský, Tobiáše Prostějovského, a dům po Jakubovi Patočkovi, v který Pavel Jakobaeus se zvedl; *v čtvrté čtvrti*: domy Šimona Kreysy a Daniele Píseckého; *v hejtmanství Střezinském*: dům se zahradou Petra Bitovce, dům se zahradou Ludmily Moudré, dům Daniele Jaroška a dům Michala Finka; *u sv. Antonína*: domy Samuele Perného, Petra Bitovce, Jakuba Slanského, Anežky Radochové a Zuzany Strnadové; *u sv. Anny*: dům Jana Skokale pekaře; *na Klášterišti*: dům Václava Srny, který též rolí dvoje hony po 40 záhonech za dvorem Lukáše Vilimovského ležící, pak za Kamenným mostem rolí 92 záhony zanechal; *u sv. Petra*: dům Kašpara Frydeckého pekaře; dům se zahradou, 5 korců rolí u Volšinky řečené, a 7 korců rolí u Vohrada řečené, vše po Anně Třebechovské; dům se zahradou Jiříka Mazánka; *v Malých Trávnících*: zahrada s stavením Petra Košťála; *v Soukenicích*: dům Tomáše Cimrmana Šmejdyře; dům po knězi Janovi Plachtovi a dům Jana Bachmana.

Všechny tyto domy, k poručení komory české dne 16. února 1627 k ruce císaře od cís. rychtáře ujaté, byly zcela prázdné a pusté (kromě domů Pavla Jakobaea Čáslavského a Jana Tobolecia, v nichž něco nábytků a svršků zůstalo), a nenašlo se až do té doby žádného, kdo by je buď koupiti anebo aspoň najati chtěl, ježto grunty, které prve za tisíc a více kop se kupovaly, téhož času sotva za jedno neb dvě sté kop prodati a odbyti se nemohly. Pročež domy a grunty dotčené ani odhadnuty nebyly. Teprv l. 1630 a 1636 vedle poručení komory české z dne 17. října 1630 a 14. října 1636 statky po emigrantech pozůstalé odhadnuty byly, totiž: dům Bachmanovský Petra Košťála, již dokonce zpuštěný, l. 1630 za 300 kop míš.; dům druhý téhož Košťála l. 1630 za 200 kop míš.; dům po Fridrichovi Šumanovi prodán l. 1629 vdově po Adamovi Barborovi za 600 kop míš., kterážto summa k ruce císaře připadla; dům Jana Toboleciusa l. 1630 za 400 kop míš.; dům Pavla Jakobaea Čáslavského, od lidu vojenského zpuštěný, l. 1630 za 300 kop míš. odhadnuty, l. 1642 prodán za 100 kop míš. Kateřině vdově po lékárníku Pavlovi Smilipeovi; dům Kateřiny Kavkové jejímu synovi

a dceři, přistoupiším k náboženství katolickému, postoupen l. 1636 od komory české za 300 kop míš.; dům Bobkovský po *Šimonovi Krejsovi*, který žádných přátel krevních neza-
nechal, za 100 kop odhadnutý, prodán k ruce král. fisku l. 1642 za 50 kop *Jiřskovi Stefekovi krejčímu*; dům *Václava Srny* (kterýž také jistiny 1000 kop za obcí Hradeckou za-
nechal), odhadnutý za 400 kop, vdově po něm pozůstalé, se synem se navrátilší a k náboženství katolickému přistou-
pivší, postoupen od komory l. 1636 se vším mimo pole, kteréž *Dorotě Škornicové z Petrovic* na poručení komory české po-
stoupeno jest. Ostatní domy dotčené byly již zcela zpuštěny a zbořeny.

Mimo výše sepsané domy a grunty byly později l. 1630, 1636 a 1644 od komory ujaty: 1. *Dvůr s rolími* po *Isaiši Vosykovi* a *Alžbětě Žákové* jeho matce, též louka někdy *Václava Vosyky*, odhadnuty l. 1630 za 1000 kop míš., avšak nápadníku a dědici *Vosykovských, Janu Žákovi z Radoběje*, emigrantu navrátilšímu se a k náboženství katolickému přistoupiším, na poručení komory české z dne 14. ledna 1636 zase postoupeny byly. — 2. *Dům Bilinovský*, na němž zemřelý emigrant *Pavel Jakobaeus* 900 zl. rýn. pojištěno měl, z nichž do komory 755 zl. připadlo, koupil za 1100 kop míš. l. 1629 *Havel Gollin* (jinak *Kollin, Collino*), vlach a měšťan Starého města Pražského. — 3. *Jistina 1500 kop míš.* za obcí Hradeckou, náležející *Dorotě*, vdově po dotčeném již *Pavlovi Jakobaeusovi*, po jejíž smrti bratr její, měšťan Hradecký *Karel Jiskra z Sobince*, katolík, na pozůstalost tuto se potahoval. — 4. *Dům po Janovi Nygrynovi*, emigrantu, l. 1628 k ruce komory ujatý, l. 1630 za 100 kop odhadnutý, prodán l. 1636 *Tobiášovi Jordánovi* řezníku za 200 kop míš. (na závdavek 30 kop a placení roční po 10 kop), z kteréžto summy komoře král. připadlo 185 kop. — 5. *Dům pustý po Janovi rytířovi z Bubna*, někdejšímu general-strážmistru lidu rebellantského, ven ze země zběhlém, odhadnutý l. 1630 za 300 kop, l. 1636 toliko za 200 kop. — 6. *Dům po Anešce Zvonečkové* král. fisku připadlý vedle cíś. resoluce 28. ledna 1644 odměnou dán byl *Urbanovi Oldřichovi Kholovi*, cíś. ubytovateli v Trutnově. — 7. *Dům po Hynkovi Kapellovi*, emigrantu, nezaplacený, l. 1630 za 200 kop odhadnutý, l. 1636

již zbořený, tak že jej nikdo koupiti nechtěl. — 8. *Dům Václava Tuhého na podměstí*, odhadnutý l. 1630 za 100 kop mš., avšak nad tuto summu zadlužen byl. — 9. *Dům Šimona Těšínského*, někdejšího praedikanta, na podměstí Pražském ležící, odhadnutý l. 1636 za 100 kop, k němuž se jeho dcera, v Kostelci nad Orlicí provdaná, potahovala, l. 1642 zcela zbořený prodán byl Regině Majové, jircháře, za 10 zl. rýn. — 10. *Statek Čenvičovský*, v jehož držení předtím byl emigrant *Simeon Daniel z Semanína*, a k němuž náležely: *dům* v městě za 1000 kop; *dům* řečený Rožnovský v městě za 600 kop; *sahrady dvě* v jedno spojené za 300 kop; *dvůr Klimšovský* s rolími za 700 kop; *dvůr Velašovský* s rolími a lukami za 1500 kop; potom jistiny za obcí Hradeckou dědicům toho statku náležející, totiž: *Simeonovi Danielovi z Semanína* 2544 kop mš., *Danielovi Čenvičovi z Libína* 2550 kop, a *Marianně Čenvičové*, manželce téhož Daniela, 1500 kop. — V tom pak statku na dvoře Velašovském s jeho příslušenstvím, kterýž na čtyry díly někdy od *Jana Čenviče* byl rozdělen, měl jeden díl primator města *Jan Vorlický*, poručník týchž dědicův Čenvičovských, od *Doroty Kavínové* sobě zapsaný; jeden díl náležel *Jindřichovi Čenvičovi z Libína*, jenž před rebellii po literním vzdělání vyšel a však dosud se nenavrátil, a ostatní dva díly do král. komory připadly. Avšak statek Čenvičovský všecken vedle poručení komory české z dne 24. listopadu 1629 postoupen jest i s některými jinými grunty po osobách z města Hradce zběhlých, *Dorotě (Zuzaně) Škornicové z Petrovic* sousedě Hradecké a sestře *Markety* manželky *Simeona Daniele z Semanína*, na porážku dluhu, který za komorou měla. (C. 215, K. 28.)*

*) Purkmistr a konšelé města Hradce Králové n. L. učinili dne 15. dubna 1631 zprávu ke komoře české, žádajíce, aby dům po *Janovi Čenvičovi z Libína* postoupen nebyl cís. válečné radě a nejvyššímu Kašpárovi z Grambe na Vamberce a Kostelci nad Orlicí, poněvadž jakožto dědictví náleží nezletilému synu *Václavu* po *Janovi Čenvičovi*, v Kladsku kupectví se učícímu, jehož poručník v opatrování má dům ten, který není nikoliv zpustlý a domu sousednímu, náležejícímu z Grambe, na škodu, jak se omylná o tom zpráva podala; ostatně že by se bylo obávali, aby dům ten z Grambe se svým v jedno nespojil, čímž by i ty povinnosti, které se z téhož domu k městu vypravují, minouti chtěly, poněvadž páni ze stavu vyššího, kteří jaké domy v městě mají, žádných povincí k obci z domů svých nečiní, ani platu šosovního ani jiných povinností městských z týchž domů náležitých nevypravují. (C. 215, C. 23.)

Konečně zbavena byla obec Hradecká privilegia jí od císaře Rudolfa II. na sněmu obecním l. 1577 uděleného, dle něhož užívala polovice statkův odúmrtních na krále připadajících po lidech bez přátel a pořádného kšaftování zemřelých. Neboť tato odúmrt obci byla odňata dle listu daného dne 28. června 1628, kterým Ferdinand II. potvrdil městu Hradci všechna privilegia a obdarování, od předešlých králův a císařův 25 listinami udělená, avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia toliko na měšťany katolického náboženství vztahovala, a pokudžby se v nich něco proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako i všecky dluhy od obce v čas zpourey vzdělané byly zrušeny. Týmž listem císařským bylo také poručeno Hradeckým, aby žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ani židův mezi sebou v městě neb na předměstích i na jiných gruntech svých netrpěli a jim dokonce žádného bytu nepřáli. — Léta 1630 žádala obec Hradecká, aby jí náhradou za ohromné výlohy, na lid cí. vojenský učiněné, zase byly propuštěny statky odúmrtní, též aby jí statky odběžné po emigrantech k potřebám obecním byly darovány; avšak dle dobrého zdání komory české dne 30. září 1630 žádost obce jest odmrštěna. (C. 215, K. 28.)

K tomu utrpěla obec Hradecká velikých škod ubytováním cí. vojska; neboť od počátku měsíce prosince l. 1620 až do l. 1627 město i jeho okolí vojskem stále bylo obtíženo, tak že po ten celý čas skoro bez přestání dva, někdy i čtyry praporce cí. lidu obec vydržovati musila. Jaké výlohy na vojsko tehdy obec měla, dokazují účty obecní, dle nichž l. 1622 a l. 1623 až do 12. dubna na vychování cí. vojska vydáno bylo 421.989 zl. 23 kr. 2 denary, nepočítajíc v to kontribuci obilní a peněžitou pro opatření cí. armády, kteráž jenom za dobu 28 týdnů od 17. dubna do 29. října 1622 od sousedův městských a předměstských i od lidí poddaných v jedné summě 21.148 zl. 51 kr. 4 denary vynášela. Že takovým nákladem neustálým na cí. vojsko obec již počátkem l. 1624 na mizinu byla přivedena, o tom svědčí i list král. místodržícího knížete z Lichtenšteina, daný dne 26. února 1624, jímž plukovníka Jana Arnošta hraběte de Monte Cu-

culi jménem císaře napomíná, aby upustil od kontribuce peněžité 14.490 zl. rýn., a ovsa 546 korcův, kterou uložil obci Hradecké, vychováním vojska již na nejvýše zhubené, jinak že by kníže přinucen byl o věci té císaři samému zprávu podati. *)

Touto výhrůžkou pohnut upustil Monte Cuculi od kontribuce vytčené, ale mstil se na obci jiným způsobem. Dne 17. března 1624 podal cís. rychtář města Hradce Králové nad Labem, Jan Hubecius z Libéhory, jménem svým i purkmistra a konšelů žádost za ochranu a stížnost ke král. místodržícímu Karlovi knížeti z Lichtenšteina i na komoru českou, že pominulých dnův všecky vesnice při městě Hradci jemu svěšené od pluku jízdního, pod kommendou hraběte de Monte Cuculi zůstávajícího, jsou vyplundrovány a vyšturmovány, ano jedna i vypálena, sousedé pak a poddaní všichni vyšumováni a zloupeni, tak že na nejtěžší chudobu a bídu byli uvedeni. Nad to že nejvyšší strážmistr toho pluku, maje z Hradce se svým reytharstvem vytrhnouti, klíče od bran města cís. rychtáři navrátiti nechtěl, nastupuje na to, aby mu měšťané za opatrování klíčů 50 dolarů odvedli; když pak měšťané, tuto summu mezi sebou shledati nemohouce, k němu tři osoby z počtu svého vyslali, a jeho pro milosrdenství Boží prosili, aby, patře na jejich bídu a bezelstnou nemožnost od té pretense upustil: nic to stačiti a žádné platnosti míti nemohlo, nýbrž z těch osob byli od něho dvě uvězněny s tou při tom učiněnou pohrůžkou, že je z okna ven vyházeti dáti chce, jestliže ho v tom město nespokojí. I nevědouce měšťané, co v takovém přístrachu a nebezpečenství činiti, jak jsou koliv mohli, jemu jeden velký zlatý v deset dukátů dosti v drahé ceně objednavše a vypůjčivše na vyplacení dotčených klíčů odvozovali, ale ani toho od nich přijíti nechtěl, nýbrž klíče od města s sebou vzal, i klysny, což jich jemu k přepřehům propůjčeno bylo, za sebou podržel; a předtím také cís. rychtáři dům vyšturmovati poručil toliko pro tu příčinu, že mu pojednou za půlčtvrta vědra vína, kteréž sobě zadržalé míti pokládal, summy peněz opatřeno a shledáno býti nemohlo, avšak potom předce odvedeno býti musilo.

*) Obšírné zprávy o těchto výlohách obce Hradecké jsou v Dějepisn Hradce Král., Solař.

Tímto stálým vydržováním císař. vojska, kteréž i od l. 1630 až 1648 trvalo, jakož i vpády nepřátelskými, zvláště pak osazením města lidem švédským l. 1639, jímž přes 400 domův v předměstích bylo vypáleno a pobořeno, nejenom obec zcela zchudla, nýbrž i sousedé na žebrotu byli přivedeni, tak že přemnozí svých domů pustých zanechali a z města utekli. Jak bídný byl stav města Hradce i celého kraje, posouditi lze ze zprávy kommissee úřední z dne 9. srpna 1642, dle které téhož roku v městě i v předměstích toliko 35 sousedův a ve všech obecních vesnicích jenom 15 usedlých zůstávalo, a obilí na polích okolo města i vůkol vesnic k němu náležejících jenom 765 korců se vynašlo. A ještě l. 1656 nebyl stav a způsob obce Hradecké mnohem lepší; neboť dle zprávy od deputace městské císaři Ferdinandovi III. téhož roku podané měla obec dluhů dotčeným vychováváním vojska vzrostlých 71.087 kop míš. summy hlavní a úroků zadržalých 66.288 kop, tedy v jedné summě 137.375 kop míš.; k tomu bylo město ještě skoro pusté, oboje předměstí, obecní dvory, mlýny i s vodárnou, též několik vesnic do základů vypáleny, zdi městské i jiná obecní stavení pobořená; v městě pak zůstávalo sousedů toliko 131 a na předměstích 82, kdežto jich bývalo před rokem 1639 v městě 205 a na předměstích 534. (C. 215, K. 28.)

Hrob Klášter.

Obec horního města Kláštera Hrobu (Klostergrab, kr. Žatec.) provinila se vedle svého účastenství ve zpouře též tím, že v čas zpoury l. 1620 od stavův odbojných koupila *statek kláštera Oseckého*, totiž platy z města Hrobu s podacím kostelním, farou a školou a všelijaké povinnosti a desátky hor stříbrných, z téhož města ke klášteru Oseckému náležející; též vsi Katzendorf, Wernsdorf, Krinsdorf, Deutschendorf (Deutzendorf) a Hegeholz, pak les nad vsí Deutschendorfem a Krinsdorfem ležící, se vším příslušenstvím, za summu odhadní 8000 kop míš., z níž si porazila obec 1500 kop míš., již při zástavě téhož statku složených, a na níž pak l. 1620 zaplatila 3000 kop míš.; ostatní pak summu měla

obec l. 1621 složiti. — Avšak smlouva tato po bitvě bělohorské byla zrušena a z desk vymazána, statek pak dotčený klášteru Oseckému navrácen. (D. Z. 192, O 24.)

Cheb.

Město Cheb (Eger) účastnilo se s rytířstvem kraje Chebského zpouř stavů evangelických, tak že v pokutě mělo pozbyti všech statků, svobody a práv svých. Ale rytířstvo, purkmistr, rada i veškerá obec města a kraje Chebského podali dne 14. června 1622 král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina žádost za udělení perdonu a potvrzení privilegií a práv svých zvláště co do vykonávání náboženství evangelického, jakož i za osvobození od nařízeného ubytování řádných jízdeckých, a opětovali žádost svou dne 19. dubna 1623, dokládajíce, že město Cheb s krajem Chebským království Českému jenom na čas jest zastaveno, ale nikoliv němuž království přivtěleno, nýbrž že jakožto říšské město ždycky při svých výsadách a starodávném obyčeji má býti ustaveno; ostatně že obec Chebská a rytířstvo nezažalo žádné příčiny k povstání stavů, tím méně k zavržení krále Ferdinanda a zvolení Fridricha falckrabího za krále, nýbrž hrozbami stavů povstání účastniti se musilo. Z důvodů těchto, zvláště pak na přimluvu kurfiřta Saského, jemuz ať Ferdinand II. l. 1620 a 1621 svobody a práv města a kraje Chebského šetřiti přislíbil, když obec Chebská a rytířstvo císaři se poddali a v této poddanosti setrvali, ponechal císař nejenom obec i rytířstvo Chebské při statcích jejich, ale i rytířstvo saské, kterýž potvrdil l. 1625 i veškerá privilegia a práva města Chebského. (C. 215, E. 2.)

Když však přes to všecko l. 1627 reformace katolická v Chebu od Jesuitů byla předsevzata, odešlo z té příčiny mnoho osob stavu rytířského a městského z města a z kraje Chebského do ciziny. Z těchto navrátili se mnozí do země v průběhu saském l. 1631 s nepřítelem, jež všemožně podpořovali, a ujímali se statků předešle jim náležejících. Proto kommissi konfiskační Fridlandské v kraji Chebském a saském zřízené dne 18. března 1633 odsouzení byli nejenom někteří obyvatelé stavu rytířského a mnozí měšťané,

nýbrž i obec Chebská všeho jmění. Byly to zejména osoby tyto:

a) Stavu rytířského: *Wolf Arnošt a Jan Adam bratři Elpaknerové ryt. z Dolního Šenfeldu* (Elbogner von Unter-Schönfeld), viz strana 94; *Jan Wolf z Lengensfeldu*, viz strana 325; *Gerhard Schwoll ryt. na Palici* (Palitz), viz strana 511.

b) Stavu městského: *Wolf Adam Bachhelbel (Pachelbel)*, emigrant, někdejší purkmistr v Chebu, při vpádu saském od nepřítele za kommissaře kraje Loketského ustanoven, ač zachránil od drancování město Cheb (dle zprávy městské rady podané ke komoře české dne 29. září 1638), předce odsouzen všeho jmění, propadl stateček svůj, dvůr *Herlas* (Harlass, okr. Cheb), ze dvou statečků selských zřízený, za 8614 zl., potom za 3000 zl. odhadnutý, kterýž dle návrhu komory české z dne 15. října 1638 postoupen býti měl purkmistru města Chebu *Klementovi Holdorferovi* na srážku daru z milosti od císaře jemu uděleného. (C. 215, B. 31.) — *Alexander Bachhelbel (Pachelbel)* zanechal dům za 2500 zl. — *Jan Křištof Tanner (Thanner, Danner)*, viz strana 673. — *Adam Junker (Juncker)*, bývalý purkmistr Chebský, jehož statky, ves a dvůr poplužní *Kunreuth horní* (kr. Cheb.) za 10.000 zl., dvůr poplužní v *Pilmersreuthu horním* za 4000 zl., mlýn ve vsi *Mühlbachu* za 1500 zl., 13 rybníků mezi *Pirkem* a *Markausem* ležících za 800 zl., s jistinami v jedné summě 23.946 zl. 30 kr. vynášely, z čehož po srážce dluhů v 3125 zl. zůstalo 20.821 zl. 30 kr. — *Matyáš Diettel*, bývalý purkmistr Chebský, zanechal 2 domy v městě, pole a jistiny, v summě 6736 zl. — *Jiří Ludwig*, emigrant v službě nepřítele v Plauen zemřelý, po němž zůstalo jmění po srážce dluhů za 4012 zl., totiž dům za 800 zl., zahrada za 300 zl., 8 jiter polí za 400 zl., 2 louky za 300 zl., 2 kusy lesů v *Diemenreuthu* a *Liebenecku* za 600 zl. a jistin přes 1442 zl.; avšak na této pozůstalosti pohledávala vdova po něm pozůstalá 4765 zl. — *Řehoř Ludwig*, jehož dům a pole za 2440 zl. byly odhadnuty. — *Jiří Adam Ludwig*, studující, zanechal jmění 1275 zl. — *Oldřich Lemp* zanechal dům v městě za 1000 zl., pole při městě za 600 zl., rolí za 450 zl., mlýn v *Mühlgrunu* za 800 zl. a jistin 3240 zl., tedy v jedné summě 6090 zl.,

však dle odhadu l. 1636 toliko 5420 zl., z nichž po srážce dluhů zůstalo 4480 zl. — *Mikuláš Deschauer*, jehož statky, dům a rolí, s jistinami po srážce dluhů vynášely 4340 zl. — *David Ritter* zanechal jistinu 1750 zl., měl však 5 dětí a manželku šílenou, která na řetězích musila býti přikována. — *Ondřej Trapp*, jehož dům, pole a jistiny odhadnuty byly za 3198 zl. — *Jan Sigmund Schönstetter* zanechal dům a jistiny v jedné summě 3818 zl. — *Matyáš Horník*, doktor, zanechal jistiny 3600 zl. — *Jiljí (Egid) Brandtner*, praedikant, jehož dům za 800 zl. byl odhadnut. — *M. Adam Brusch (Bruschek, Pruschek, Brůšek)*, praedikant, zanechal domek za 100 zl. — *Erhart Eck*, truhlář, zanechal dům zadlužený, za 200 zl. odhadnutý. — *Křištof Herburger* s dcerou, jehož jmění 1800 zl. vynášelo. — *Jakub Herold*, jirchář, zanechal dům a pole za 300 zl. — *Jan Lochner*, řezník, jehož jmění 800 zl. vynášelo. — *Vdova po Matyášovi Wernerovi* zanechala dům za 400 zl. — *Jiří Leyerer*, kartář, jehož domek za 150 zl. byl odhadnut. — *Filip Käppel* zanechal jistinu při městě Kinkerku 1300 zl.

Veškeré jmění po těchto emigrantech pozůstalé vynášelo po srážce dluhů v jedné summě 108.580 zl. a mělo připadnouti k ruce knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina. Jmění pozůstalé po emigrantech Jiřím Ludwigovi, Frichu Lempovi, Janu Sigmundovi Schönstetterovi, Davidu Ritterovi a Adamu Bruschovi, dle taxy l. 1633 vynášející 200 zl., l. 1636 však toliko 9238 zl., vykázáno bylo od císaře vladaři domu Hradeckého hraběti *Vilémovi Slavatovi*, který však na srážku služného zadržalého jenom pozůstalost Fricha Lempa v 3000 zl. vedle cíś. resoluce z dne 13. ledna 1637 od magistratu Chebského byla vyplacena, poněvadž od císařských pozůstalostí k ruce vdov a sirotek dotčených emigrantů dobrovolně upustil. (C. 215, E. 2.)

Po smrti knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina cíś. poručení nařízena byla od král. komory české dne 1. července 1635 zvláštní kommisie v krajích Chebském a Loketském, a kommissaři k tomu nařízení, Diviš Koc z Dobrušky, Jan Fridrich svob. pán z Vchynic a z Tetova, hejtman Loketského, Abraham ze Steindorfu a Jan Bartoloměj z Fluetheimu, vyšetřiti a dokonati měli vše, co se

konfiskace Fridlandské týkalo. Avšak z tohoto vyšetřování vyňata a pokuty osvobozena byla obec města Chebu; neboť císař, hledě k věrným a vydatným službám jemu od Chebských prokázaným v dobách předešlých, prominul zcela a úplně obci a měšťanům veškerá provinění, jichž se při vpádu saském dopustili, tak že při statcích svých byli zůstaveni. Mimo to cís. resolucí z dne 16. července 1636 postoupena byla obci pětina ze statků, po emigrantech pozůstalých, k zaplacení dluhů a potřeb obecních od císaře obcím měst Pražských i některých jiných měst povolená; císař však nechtěl ze statků emigrantských k ruce své ani halíře přijati, aby se nezdálo, jakoby pod zámínkou reformace hleděl peněz nabyti. Z té příčiny cís. resolucí z dne 4. října 1635 emigrantům Chebským, Wolfovi Josefovi Schönstetterovi, Kristofovi Hamrovi, Lorencovi Frisselovi a Voršile Bachhelbelové bylo povoleno na 4 neděle do Chebu se navrátiti, aby statečky své zanechané prodati mohli. Téhož času navrátili se do města emigranti, Paulus Macasius, doktor lékařství, lékárník Kristof Brusch, vdovy po Adamovi Planekovi a Ondřeji Ludwigovi, Jan Viether, někdejší písař městský, malíř Pavel Mayer, kožešník Ondřej Meyerl, Klement Grasolt, Mikuláš Herttel a Jan Tomáš Scherzer, kteří všickni k náboženství katolickému přistoupiti slíbili. (C. 215, E. 2.)

Chomútov.

Král. město Chomútov (Komotau, kr. Žatec.) účastnilo se povstání stavů před všemi jinými městy, a provinilo se zvláště tím, že po odchodu Jesuitů, dle rozkazu direktorů dne 6. června 1618 ze země vypovězených, lid tamější kollegium jesuitské vydrancoval,*) pak že l. 1620 rada městská vedle nařízení stavův odbojných všecko zlato, stříbro a drahokamy z kostelův do Prahy poslala. Pročež všecky statky a důchody obce Chomútovské, ačkoliv se město hned po bitvě bělohorské nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sprostěno, ochrany na čas užilo, k ruce král. komory byly ujaty, totiž:

*) Viz Bílek, Továřstvo Ježíšovo I., str. 35 a 41.

a) Díl *panství Chomútovského*, k němuž náležely zámek a město Chomútov s pěti předměstími, řečenými Hořejší jménem Trunkenviertel a Ober-Sand, Weingassen, Gottesacker, Dolejší i s Nieder-Sandem a Langgassen; s platy, kteréž vynášely ročně od měšťanstva 387 korců žita, 25 kor. ovsa, 33 kor. ječmene, též s platem z masných krámů roč. 215 kop míš. vynášejícím, mimo plat rektoru kolleje jesuitské v městě náležející, který od Chomútovských a od poddaných ze vsi Kryma v summě 720 kop míš. ročně odvozován býval; se clem malým z obilí, sladův a koní, vynášejícím ročně na 700 kop míš., též s platem z mláta z každé várky po jedné tuně vycházejícím; s dvěma mlýny panskými v městě a na předměstí dolejšími ležícími, též s vinicí při městě a s desátky i jinými platy z vinic vycházejícími; s loukou velkou řečenou Forstwiese s potokem při městě; pak vsi Michanice, Nováves, Stráž (Tschoschel), Märzdorf, Křimov (Kryma), Droška (Droschig), Dyrntol (Dörnthall), Domina a Schönlinde, s úročním platem 37 kop míš., ale bez podací kostelních kolleji jesuitské náležejících (D. Z. 133, B. 12); — též dvůr a hospoda Reizenin s druhým dvorem a krčmou Sacunk řečenou; krčmy sadní ve vsích k panství Hrádek červený náležejících, totiž Horní vsi, Spořici, Druškovicích, Pesvicích, Všestudech, vicích a Březenci; též krčmy ve vsích Vysoké, Nabovazech, lni a v Branách, k statku Ahnikovskému (Hagensdorf) náležejících; též lesy 27.981 1/2 provazců, každý provazce po 52 tich na dyl i na šír počítajíc, se svobodnou honbou na ce a koroptve, též svobodným plavením dříví z lesů Chomútovských po říčce Ausig jinak Bystřice řečené do Horní avšak z těchto lesů povinno bylo město ku potřebám kamencových, kteréž s horami na drahé i jiné kovy k ruce je na téměř panství byly vymíněny, ročně dodávati dříví later (Schragen, 1 lat. = 3 sáhy na dyl a 1 sáh na výš) slušné záplatě, tak jakž v trhu se prodávalo;*) konečně tím příslušenstvím, tak jakž tento díl panství Chomútovská obec l. 1605 za 113.715 zl. rýn. 46 kr. a věčný plat roční ročních 76 kop míš. koupila od císaře Rudolfa II., z pro provinění Jiříka Popela z Lobkovic l. 1594 celé

*) L. 1629 byly tyto lesy již velmi vymýtěny, tak že se v nich 500 later dříví splavného (po 3 kopách míš.) mohlo porážeti.

panství to v pokutě připadlo. (D. Z. 179, H. 23 & 133, J. 21.)* — b) *Dvůr špitálský* (Spitalhof) s pěti lány rolí, z něhož obci ročně 200 kop mš. užítu vycházelo.

Tyto všecky statky (mimo město Chomútov a městský pivovár) již l. 1621 od komory české zástavou postoupeny byly *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* v summě 220.000 zl., kterou císaři na statky konfiskované zapůjčil; ale když Martinicovi tato půjčka na panství Slanské byla přenešena, Chomútovské statky, odhadnuté za 86.551 kop mš., opět dne 10. srpna 1623 od král. komory byly ujaty a radovi při král. komorní účtárně Janovi ze Stahlu jakožto nařízenému cís. hejtmanu odevzdány k správě, v kteréž až do l. 1629 zůstaly, ačkoliv o jich postoupení zástavou žádal Jan Kavka sv. pán z Říčan, nabízející za ně císaři k potřebám válečným půjčkou několikrát sto tisíc zlatých. Zároveň opětovala žádost o navrácení statků dotčených obec Chomútovská, jejíž dluhy i po vyrovnání s věřiteli ještě 60.000 kop mš. vynášely, tak že k placení úrokův z nich nestačil ani čistý užitek ze statků Chomútovských, ročně na 3500 kop vycházející. Proto dle návrhu cís. hejtmana Augustina Schmieda ze Schmiedenbachu dne 26. května 1629 císař dne 7. listopadu t. r. svolil k tomu, aby obci statky ty byly navraceny proti odvozování platu komorního ročních 200 kop mš., a proti vyhrazení platu z piva a vína v městě k ruce císaře, avšak s tou podmínkou, že obec užitek ze statků těch jedině na splácení dluhův vynaloží, a cís. hejtmanu Přísečnickému, jemuž dozor na správu politickou a soudní v městě Chomútově byl svěřen, ročně 100 kop mš. odměny dávatí bude povinna. (Archiv místodrž. C. 11—106, K. 27. — Lib. conf. 3. F. 104.)

Při městě Chomútově pokutován byl též měšťan *Jan Kolb*, protože v čas zpourey ve vojsku Fridricha Falckého sloužil a l. 1620 obcoval průvodu uspořádanému od jeho švagra Lun-

*) Aby obec dotčenou summu trhovou po třech ročních lhůtách snadněji mohla zaplatiti, povoleno jí cís. resolucí z dne 19. prosince 1603 na panství koupeném a ostatních svých statech vzdělati dluhů do 60.000 kop mš.; naproti tomu byla obec povinna kostelík při špitále v Dolejšíh předměstí, při němž Chomútovští pod obojí kněze svého držeti směli, sama ze svých důchodů vydržovati bez újmy příjmů téhož špitálu, na který pak plat ročních 76 kop mš. z důchodů panství Chomútovského od Lobkovicův nadaný, po rozdělení tohoto panství odvozován býti m. z ccla pomezního, které se v městě k ruce císaře vymínilo.

zera a některých synků měšťanských na potupu náboženství katolického, při němž pod nebesy z prostěradel udělanými korbel piva byl nesen; pak že l. 1625 o slavnosti Božího těla dle rozkazu rady městské nechtěl při průvodu nebesa nésti. Pročež na rozkaz král. místodržícího knížete z Lichtensteina od cís. hejtmána uvězněn, k jisté pokutě na penězích odsouzen, ačkoliv potom s ostatními měšťany byl perdonován, nedce opět od cís. hejtmána Augustina Schmieda uvržen do vězení, v němž zemřel. Jméni pak jeho od téhož hejtmána pokutě k ruce král. fisku bylo uято, totiž: a) *dům* v městě, který na poručení komory české l. 1628 za 1800 kop mís. prodán byl výběrcímu cla v Chomútově *Tomášovi Alberto* protižení závdavku 350 kop a splácení ostatní summy ročně po kopách; — b) *pole* při městě, odhadnuté za 200 kop mís., které jménem císaře darováno bylo radnímu sluhovi *Melirovi Weissovi* za jeho dřívější služby při kanceláři vojenské; — c) *pole*, ač sestře Kolbové náležející, prodáno za 100 mís. *Volfovi Klösterle*. — Ostatní pozůstalost Kolbova, totiž dvoru v předměstí Weingasse s polem a louka za Michal odhadnuté za 200 kop mís., ponechány byly l. 1630 jeho te Voršile Pauerové a její maceše náhradou za jejich poanost 1500 kop mís. na domě dotčeném. (C. 215, K. 24.) Za času reformace katolické, kterou v Chomútově cís. an Augustin Schmied ze Schmiedenbachu tak horlivě roval, že do 6. ledna 1626 skoro všickni měšťané usedlí (bylo přes 400) k víře katolické přistoupili a proto ubyí vojska byli sprostěni, odešli od domů svých z města právy téhož hejtmána, na komoru českou dne 10. listopadu 1628 učiněné, jenom následující sousedé: *Martin Deutler*, dav dům v Langengasse za 600 kop a kus pole za 200 mís.; *Regina Göbelová*, vdova, zanechavši dům, od Jiříka nna za 1200 kop předešlé koupený; *Severin Goldt* s dcerou, který pro tvrdošijnost svou delší dobu ve byl držán, zanechal dům na náměstí za 2000 kop, a Příkopech za 300 kop, dvůr bei der Vogelstange za p, chmelnici a pole za 800 kop, zahradu v ulici řeč. asse za 200 kop a vinici s 2 kusy rolí za 1200 kop, jedné summě 4700 kop mís.; *Ondřej Heroldt* zanechal v ulici prostřední (Mittlere Gasse) za 300 kop, 2 kusy

polí za 550 kop a zahradu za 200 kop; *Jiřík Hopfen* zanechal dům v Novém městě za 1800 kop a dům bei der Vogelstange za 300 kop; *Jan Lang* zanechal dům na náměstí za 1500 kop, dům bei der Vogelstange za 300 kop a 2 kusy polí za 600 kop; *Stefan Nendel* s manželkou zanechal dům v Dlouhé ulici (Langengasse) za 600 kop a pole bei der Marter (u Božích muk) za 200 kop; *Křištof Öhm* s manželkou a dítětem, zanechal dům v Dlouhé ulici s polem za ním za 2000 kop, louku s polem za 600 kop, pole v Eidlitzerfeld za 450 kop a 3 kusy pole za 400 kop, v jedné summě 3450 kop; *Sara Sandelová*, vdova po městském písaři Janovi Sandelovi, zanechala dům za 1500 kop, dvůr v čtvrti řečené Trunkenes Viertel za 65 kop a louku za 90 kop; *Kordula Wildmeisterová* z Míšenska rozená, vdova po lékárníkovi, zanechala dům na Novém městě za 1500 kop; *Ondřej Zuschner* s manželkou a dítětem, zanechav dům na Novém městě za 1000 kop a dvůr v Dlouhé ulici za 1400 kop; *Regina Zuschnerová*, vdova, zanechala dům u brány dolejší za 1500 kop. — Tyto domy a grunty vedle poručení komory české z dne 5. ledna 1626 od cís. hejtmána k ruce císaře byly ujaty; ačkoli pak vedle dekretu knížete z Lichtenšteina uděleno bylo emigrantům vytčeným povolení, statky své prodati, předce nebyly ještě l. 1628 prodány, poněvadž cís. resolucí nebyla ještě ustanovena pokuta, kterou dotčení emigranti za perdon do král. komory, jakož i díl z ní k obci složití měli. (C. 215, K. 27.

Chrudim.

Král. věnné město Chrudim pro účastenství purkmistra, konšeltův i vší obce ve zpouře, propadlo po bitvě bělohorské v pokutě statky své, totiž: a) Dvůr poplužní *Pouchobrad* (dom. Maleč.) s polovicí podacího kostelního, s krčmou pustou a příslušenstvím, pak ves celou *Pohled*, jak to obec Chrudimská l. 1558 od Osvalda Šenfelda z Šenfeldu za 750 kop gr. česk. koupila (D. Z. 13, A. 6) a k tomu l. 1589 směnou čtvrti Andělskou za Pohledem s kusem lesu obdržela od Václava Plesa Heřmanského za kus rolí a lesu od dvora Pouchobradského Plesovi postoupeného. (D. Z. 167, E. 14 & 175, A. 29.) — b) Ves celou *Topoly*, která obci Chrudimské pro její účasten-

ství v odboji stavů českých l. 1547 byla v pokutě odňata a l. 1551 opět za 566 kop gr. česk. postoupena (D. Z. 10, C. 22). — c) Plat stálý, holý a dědičný ročně 3 kop gr. česk. ve vsi *Vlčnově*, který obec Chrudimská l. 1557 za 55 kop gr. česk. od Jana Slepotickeho ze Sulic k špitálu města koupila (D. Z. 13, M. 19). — d) Vsi celé *Vestec*, *Kotčí* s dvěma krčmami výsadními a *Vlčnov* s krčmou výsadní, s dědinami, šlejférnou a krčmou u téže vsi; dvůr kmetců ve vsi *Chrbokové* s platem, krčmou výsadní a kollaturou sv. Václava; též pustiště *Kočice*, es řečený *Hůra* (Hora) mimo díl, jehož Slatiňanští užívali; rybník *Rohlík* s lukami, háj *Vokrouhlík* s dědinami, lukami a řekou; vrch řečený *Kostnice* i s platem z dílu téhož vrchu dynáři Rybnickému náležejícího; pustiště při vrchu *Pomberku* platem k záduší špitálu městského; též plat roční 2½ kop gr. česk. od lidí k panství Pardubickému náležejících; pak chody z předměstí sv. Kateřiny k obci a špitálům sv. Kateřiny a sv. Jana náležející — jak to všecko l. 1547 obci chrudimské pro její účastenství v odboji stavů v pokutě bylo odňato a pak l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši od císaře Ferdinanda I. z milosti ke kostelům a farám Nanebevzetí P. M. v. Kateřiny, k záduším, špitálům, škole a na opravu města postoupeno, a co do vrchnosti a panství t. r. za 50 kop gr. česk. doprodáno (D. Z. 14, G. 22).*)

Tyto statky, od komory české za 22.988 kop míš. odňuté, odevzdány byly k správě a opatrování cís. rychtáři

*) L. 1547 propadla obec města Chrudimě též statky tyto: zámek Leinek, dvůr poplužní s poplužím v Čejkovicích, vsi Týnec (Tajnec), Suchy (díl), Lipinu, Lhotu, Kochanovice, Mětice s tvrzí pustou a dvo-
poplužním, Škrovač s dvorem poplužním a sadem; Tuněchody s tvrzí,
m poplužním a podacím kostelním; Štětín s dvorem poplužním;
s dvorem poplužním; Krchleby s tvrzí, dvorem poplužním a pří-
na Blatnice, jehož užívali bezplatně lidé ze vsí Krchleby, Habřinky,
ojed; Synčany (díl), Srnojedy s dvorem kmetcím a krčmou u též
řívovz dědičný Košlany s krčmou a platem k témuž přivozu ze vsí
, Vysoké a Krchleby z každého sídla po věrteli žita; Vysoká ves
s dvory kmetcemi; Slatiňany s tvrzí a dvorem poplužním, Škrovač
Trpišov s rybníky, lesy, ostrovy s obou stran Labe; též výplatu
Rozhovicím Jiříkovi Gerštorfovi od města Chrudimi zastavené.
(8, F. 16.) Tyto statky všecky od komory české l. 1547 se statky
Jaroměř, Králové Dvůr, Králové Hradci a Táboru odňatými
byly za 45.002 kopy gr. česk. (90.004 kopy míš.) Janovi z Pern-
jenž statky Chrudimské téhož roku za 3824 kopy česk. prodal.
(8, M. 18 & 47, E. 25.)

v Chrudimi, mistru Václavovi Bílkovi Kořímskému.*) A tak obec Chrudimská zbavena všech statkův a důchodův svých nebyla s to, ani kněží, žákův a lidí chudých v špitálech vydržovati ani zaplatiti dluhův vzdělaných za let posledních. Neboť již l. 1621 na vydržování císař. vojska 8200 kop mš. se vypůjčila, a l. 1622 dala Albrechtovi z Waldšteina za ušetření města, od jeho nejvyššího lieutenanta Cerboni a hejtmána Munschwice ukrutně stísněného a souženého, jistotu na 3500 kop mš. na místě čalounů, kteréž Waldštejn od obce v summě dotčené žádal. Z příčin těch na opětovanou žádost, císař. rychtářem podporovanou, navraceny byly l. 1629 od císaře obci Chrudimské statky jí odňaté. (C. 215. — Lib. conf. 2, f. 174. — Archiv místodrž. C. ²⁶/₂₃.)

Z těchto statků vycházelo obci (dle zprávy 26. září 1658) užitku ročně 1300 zl.; mimo to vynášely cla, výroční a koňské trhy, bělidla a cihelna do roka 230 zl., tak že summa všech důchodův stálých byla 1530 zl., a příjmu na čas svoleného ze solního obchodu, z piva a vína ročně 450 zl.; tedy veškeré příjmy roční úhrnem 1980 zl. Naproti tomu vydávalo se z týchž důchodův ročně na penězích 1103 zl., totiž: děkanovi 350 zl., pak 2 bečky soli, 30 korcův žita, 4 kor. pšenice, 6 kor. ječmene, 14 kor. ovsa, 2 kor. hrachu, 1 kor. jehel, 100 žejdlíků másla, 1 vepř krmný neb za něj 7 zl. a na koření 14 zl., piva bílého 30 sudův čtyřvřederních; kaplanovi 35 zl., magistru školnímu 35 zl., kantorovi 17 zl. 30 kr., varhaníkovi 46 zl. 40 kr., kalkantovi 4 zl. 40 kr., zvoníkovi 4 zl. 40 kr., na vychování tří mláďencův školních 26 zl. 22 kr., písařům radním 70 zl., sluhům 30 zl., trubači posaunistovi 26 zl., 2 branným 12 zl. a 2 vrátným 8 zl., hlásným 20 zl., vodákovi 26 zl.: do špitálu z dvora obecního 20 zl. 50 kr. a na opravy cest, mostů a jiných potřeb města 350 zl.

Mimo to měla obec za komorou českou pohledanosti tyto: Jistinu l. 1616 od císaře Matyáše pojištěnou 4300 kop mš.: jistinu od Ferdinanda II. pojištěnou 500 kop. mš.; plat na císař. vojsko od l. 1641—1645 v obci ubytované od hejtmánův krajských nařízený mimo všecky kontribuce a daně 10.353 zl.

*) Psal se tak bezpochyby dle rodiště svého *Kořima*, zaniklé obce na Budějovicku neb Prachensku.

29 kr.; plat z císařského panství Chlumeckého vedle nařízení Ferdinanda I. od l. 1562 na vychování kněžstva, žákovstva a chudých lidí ve špitálech, též na opravu zdí městských ročně na 100 kop míš. vycházející, avšak od l. 1616 zadržalý. A poněvadž obec na tu pohledanost za komorou českou ještě l. 1663 ničeho neobdržela, nemohla z důchodův svých nepatrných zapraviti dluhy, které t. r. ještě 10.304 kopy míš. vynášely. Pročež přinucena byla obec díl statků svých s cís. povolením 23. června 1693 prodati, totiž: a) dvůr kmetců ve vsi *Chrbo-kové* s příslušenstvím l. 1693 prodán za 250 kop gr. česk. Václavu Plesovi Heřmanskému ze Sloupna (D. Z. 26, O. 19); b) dvůr poplužní *Pochobradský* s polovicí kostelního podání Nejsv. Trojice, s poplužím, vším obilím a senem, však prázdný beze všeho dobytka a náradí hospodářského, l. 1694 dne 21. července prodán za 5400 zl. rýn. Augustinovi Norbertovi Voračickému ryt. z Paběnic, který jej k statku Malči připojil. (D. Z. 403, C. 14.)

Emigranti Chrudimští.

Mistr *Václav Bílek Kořimský* cís. rychtář v městě Chrudimi učinil na král. komoru českou dne 5. května 1626 zprávu, že poručení dané na hradě Pražském dne 13. února 1626 za příčinou sousedů, kteří k náboženství katolickému nechtíce přistoupiti od města odešli, třikráte rozdílně každé dvě neděle po ulicích provolati dal, s tím doložením, že pokudž by se jedenkaždý z týchž zběhlých od toho provolání v šesti nedělích k statku svému nenavrátil a k pravému sv. náboženství katolickému nepřistoupil, jeho statku odběžného k ruce král. komory se ujme. Takových z Chrudimi zběhlých lidí, však na větším díle chudých a denní prací se obživujících, bylo 160, z nichž však (dle zprávy téhož cís. rychtáře podané dne 8. června 1626) někteří po vytažení vojska z města opět k statkům svým se navrátili, ale katolickými býti nechtěli. Pročež cís. rychtář k nařízení komory české danému dne 22. června 1626 všecky grunty a pozůstalosti týchž lidí zběhlých k ruce král. fisku, v opatrování přijal. Byli to dle seznamu a inventáře gruntův těch, přiloženého ke zprávě cís. rychtáře, sousedé tito:

a) Z města:

Michal Šmidych, zanechal dům prázdný a vyplundrovaný, koupený za 230 kop míš., který r. 1636 pro kontribuci a šos císařové zadržalý k obci postoupen byl; mistr Jan Zytkonydes zanechal dům řečený Kuchyňkovský za 1500 kop, dům řečený Suchorad za 1000 kop, sladovnu na podměstí za 325 kop, rolí jedno za 440 kop, zahradu za 100 kop, dvě vinice za 295 kop, dvůr na podměstí s 43 kopami a 57 záhony rolí, 3 zahradami, loukou a 3 vinicemi, vše náležející téhož Zytkonydesa manželce a dítkám po Samuelovi Kuchyňkovi, otci jejím, v summě 4200 kop; Jan Pátek st. dům za 500 kop a rolí za 190 kop; Daniel Ešín dům za 600 kop, vinice a rolí s půl dvorcem za 550 kop; Václav Slon dům k obci dávno prosedělý, na němž mu žádná spravedlnost nenáležela; Václav House dům se zahradou za 500 kop; Tomáš Šerý dům s vinicí za 900 kop; Pavel Horský dům za 850 kop, dvůr s 30 kop. rolí a zahradou za 1000 kop; Stefan Wagner dům za 950 kop, dvůr s rolími za 3050 kop; Anna Hradecká 2 domy za 1050 kop; Daniel Sperat dům za 570 kop; David Srn dům za 300 kop, domek na podměstí za 150 kop; Jiřík Křepelka dům s vinicí za 410 kop; Vojtěch Zych dům za 255 kop, od vojákův na konec splundrovaný, chalupu se zahradou, rolí a vinicí za 398 kop; Mikuláš Dreylink dům spuštěný, na němž žádné spravedlnosti neměl, za 230 kop; Jan Polický dům za 270 kop, na němž neměl žádné spravedlnosti; Matěj Dražkovský dům za 470 kop; Mikuláš Kadiberka dům za 460 kop, dům na předměstí řečený Kukulovský za 220 kop, louky, rolí, chalupu a viničku za 694 kop; Jakub Spurný dům se zahradou a vinicí za 679 kop; Jan Mastík dům za 700 kop, dvůr na předměstí s rolími, chalupou a zahradami za 865 kop; Jan Kůle dům za 380 kop; Daniel Trnka dům za 86 kop, které náležely k obci; Křištof Widmon dům za 440 kop, chalupu na předměstí za 200 kop; Jan Komínek 2 domy v městě za 800 kop, dům na předměstí se zahradou za 350 kop; Václav Vaníček dům, jenž náležel jeho manželce, která k náboženství katol. přistoupila; Jan Hodina dům za 450 kop; Matěj Slavonický dům za 750 kop; Jan Zoubek dům za 700 kop; Šťastný Žitavský spravedlnost 740 kop na domě cís. rychtáře, vi-

nici a zahradu za 300 kop; Tobiáš Felix dvůr s 11 kopami záhonů rolí, zahradou, 2 vinice a chalupu za 3000 kop; Jan Hora dům za 400 kop, dvě vinice a zahradu za 280 kop; Jan Mečír dům za 700 kop, chalupu na podměstí, zahradu, rolí a vinice za 465 kop; Ambrož Laurýn dům za 550 kop, chalupu se zahradou a 2 vinice za 372 kop; Matouš Traptík dům za 600 kop, od vojákův splundrovaný, tři vinice a zahradu za 380 kop.

b) Z předměstí:

Adam Jabloňka zanechal dům za 230 kop; Matěj Cihlár dům se zahradou za 400 kop; Matěj Králíček dům za 260 kop, ale navrátil se a zůstal katolickým; Jan Svoboda dům za 40 kop; Jiřík Čapek dům za 250 kop; Lukáš Bednář 2 domy za 485 kop; Fridrich Hermon dům a 2 vinice za 330 kop; Jan Březina dům a 2 zahrady za 500 kop; Salomena Sokolová dům za 200 kop; Václav Šprech dům 185 kop; Jan Tlamka domek za 40 kop; Mikuláš Tábořský domek za 190 kop; Jakub Králíček dům za 200 kop; Šimon Slavík dům a vinice za 520 kop; Jan Sykař dům za 500 kop; Václav Vinař dům za 330 kop; Václav Vrabský dům za 400 kop; Matěj a Pavel bratři Radoušové dům v městě za 750 kop, 2 domy na předměstí (jeden řečený Zmrzlovský) za 730 kop, chalupu, 4 vinice a zahradu za 945 kop; Havel Bydžovský dům za 340 kop, v němž jeho manželka, katolička zůstávala; Václav Oliva dům za 220 kop; Tomáš Bohdanecký dům, který však Jeronymovi Radimířskému nezaplatil; Jan Rychnovský, soukeník, dům za 245 kop, v němž jeho žena katolička zůstala; Ondřej Milner dům za 180 kop; Václav Tichý dům za 143 kopy; Jan Pelikán dva domy s kusem místa za 272 kopy; Jan Pleskač dům za 113 kop; Jakub Biza dům, zahradu a palouk za 608 kop; Jan Turek dům za 360 kop; Matěj Žundalek dům za 150 kop; Matěj Česal domek za 100 kop; Jan Sekera domek za 150 kop; Jan Jedlička dům za 250 kop; Václav Podvala jinak Hradecký dům a mlýnec za 545 kop; Václav Konvalinka chalupu se zahradou za 200 kop; Jiřík Pučalka chalupu se zahradou za 170 kop; Jan Hlaváček chalupu se zahradou za 140 kop; Řehoř Bucháček chalupu se zahradou za 40 kop; Petr Drajer dvůr se za-

hradou a rolím za 1050 kop; Jan Šumpele dům se zahradou a rolím za 360 kop; Jiří Volešnický chalupu za 135 kop; Matěj Hradištský chalupu se zahradou za 200 kop; Viktorýn Šust mlýn obecní, jemu pod plat dědičný každoroční prodaný, na nějž dal závdavku 600 kop na dlouhé mincí, na ten čas již celý vytlučený a vyplundrovaný; Martin Prokůpek dům sirotčí, na němž ničeho neměl; Pavel Karban chalupu, zahrádku a 2 vinice za 254 kop; Václav Sýtař chalupu se zahrádkou za 270 kop; Václav Šatal dům a rolí za 515 kop, dva krámy řeznické za 90 kop; Voršila Javůrková dům a rolí za 340 kop; Valentýn Huma dům za 250 kop; Jan Trousil chalupu a vinici za 130 kop; Lukáš Opotský chalupu za 75 kop; Tobiáš Batík 2 domy, rolí a zahradu za 1312 kop; Pavel Petržilka chalupu za 200 kop; Jan Kurda chalupu za 120 kop; Karel Bouček dvorec a rolí za 543 kop; Jan Chrudimský chalupu za 120 kop; Jan Ciblář dům za 200 kop; Vavřinec Vrchol chalupu, zahrádku a vinici za 200 kop; Kateřina Jedličková domeček za 162 kop; Jiří Laňský domeček za 218 kop; Šimon Chlumecký domeček za 150 kop; Pavel Nojem dům za 210 kop; Tobiáš Cuřidlo dům za 320 kop; Beneš Jaich dům a vinici za 300 kop; Václav Solnický dům a vinici za 455 kop; Jan Svoboda chalupu za 210 kop; Kateřina Kabová domeček a zahrádku za 200 kop; Martin Kolář chalupu za 100 kop; Jiřík Vorlický dům za 400 kop; Eliáš Kolář dům za 830 kop; Matouš Solnický chalupu za 110 kop; Fridrich Těšinský dům, zahradu, louku a rolí za 855 kop; Řehoř Čechtický dům se zahradou za 111 kop, který ujala vdova v svém dílu, pak domek v městě při zdích městských za 100 kop; Matěj Komínek chalupu za 100 kop; Václav Holík chalupu a zahrádku za 200 kop; Jiřík Pajer dům manželce náležející; Václav Řemeslo dům, chalupu a 2 zahrádky za 208 kop; Voršila Vlachová domeček za 200 kop, všechnen zadlužený; Křištof Křestánek domek a rolí za 350 kop, navrátil se a stal se katolickým; Pavel Pečeňka dva domy, z nichž jeden v městě, sladovnu, zahradu, rolí a viničku za 2323 kopy, v čemž však měl též spravedlnost bratr jeho nezletilý; Václav Mareš dům za 250 kop; Jan Papoušek mlýn za 2300 kop; Jan Plička chalupu a zahrádku za 170 kop; Mikuláš Doležal dům se zahradou a ro-

lím za 460 kop; Jiřík Hájek dům a zahradu za 450 kop; Jan Sedláček domek a zahradu za 130 kop; Šimon Dušek dům za 100 kop; Jakub Dvořáček domek a viničku za 400 kop; Petr Srbek dům a vinice za 410 kop; Jiřík Hes domeček za 225 kop; Daniel Srbek dům a 3 vinice za 389 kop; Dorota Pátková sladovnu za 1000 kop a vinici za 50 kop; Matěj Zužka chalupu za 195 kop; Václav Dušek dvorec za 240 kop; Václav Mlynář dvůr a rolí za 700 kop; Martin Procházka dům. chalupu a vinici za 391 kop; Zacharyáš Kubata domeček za 300 kop; Jakub Malý chalupu a rolí za 168 kop; Jan Vinař domeček a zahradu za 368 kop; Jan Tichý chalupu za 100 kop; Jan Dreylink chalupu za 100 kop; Mandalena Pilařka chalupu za 40 kop; Pavel Procházka domeček a vinice za 446 kop; Matouš Hák domeček za 150 kop; Deynožková vdova chaloupku za 40 kop; Václav Prskáček chalupu za 160 kop; Dorota Holubka dvorec za 2300 kop; Jiřík Holub dvůr za 2800 kop; Adam Vrána statek, v němž nic neměl; Jiřík Dušek dvůr za 150 kop; Jan Koníček, jinak Zitka mlýn s dvorem, se vším příslušenstvím za 4700 kop; Mandalena Jirková dům se zahradou za 500 kop; Jan Tuzek chalupu se zahradou za 200 kop; Matěj Vokounek chalupu, vinici a zahradu za 241 kop; Ondřej Ondráček dům se zahradou, chalupu a vinici za 482 kop; Adam Vlčák chalupu a vinici za 208 kop; Jan Kučera dům, zahradu a vinici za 502 kop; Jakub Pokorný domek, zahradu a vinici za 300 kop; Jiřík Doubrava domeček za 250 kop; Jan Zmrzlík domeček za 300 kop; Pavel Sedlák chalupu se zahrádkou za 150 kop; Samuel Kozarek domeček a rolí za 368 kop.

Summa všech těch statků, po emigrantech zůstalých, bez svrškův (které od osob odcházejících vyšikovány byly, mimo některé chatrné nádobí dřevěné, jako truhly prázdné vytlučené, stoly a almary) obnášela podle knéh městských 86.876 kop míš.

Avšak brzy po ujetí se těchto statků k ruce král. komory vojsko do města velmi zhusta u velikém počtu ubytováno bylo, které nevázaností svou domy emigrantův i mnohé jiné v zříceniny přivedlo, tak že i podruzi v týchž domech obstáti nemohli, nýbrž pryč ucházeti musili, čímž město více

a více pustlo a cena statků tak klesla, že mnohý z nich ani za šestý díl ceny kupní prodati se nemohl.

Podle zprávy téhož císařského rychtáře, k novému poručení na komoru českou dne 26. listopadu 1630 odeslané, nacházelo se statkův a gruntův, avšak zpustlých, po 34 emigrantech v městě Chrudimi jen v ceně 8647 kop míš., na nichž berně a obecních závad od mnoha let zadržalých tak i jiných dluhův a spravedlností lidem katolickým povinných bylo 3190 kop 5 gr. a quoty městské 830 kop 30 gr., tak že z těch statků všech, kdyby k prodání byly přišly, král. fisku náležeti mělo jenom 3525 kop 42 gr.

Podle zprávy purkmistra a konšelů města Chrudimě dne 20. května 1636 na komoru českou učiněné zbylo již jen po 23 emigrantech domův a statků na větším díle pustých aneb skrze vojenskou všetečnost, kteréž žádný zbrániti a opráti se nemohl, k dokonalému zřícení přivedených, na kteroužto pozůstalost některé osoby z krevnosti a příbuznosti aneb dítky těch emigrantů se potahovaly a jí užiti žádali. — Purkmistr a konšelé se staršími obecními i na místě obce města Chrudimě vyhledávali toho při císaři, aby ta pozůstalost emigrantů darována byla na opravu kostela panny Marie a věže při něm tak rozpukané, že lidem i stavením blíž l žícím záhubou hrozila; není však vytčeno, zdali Chrudimští milosti té užili. (C. 215, C. 6 & $1\frac{1}{51}$.)

Jaroměř.

Obec král. věnného města Jaroměře nad Labem pro účastenství ve zpouře propadnouti měla v pokutě nepatrné statečky své, za 6977 kop 54 gr. míš. odhadnuté, totiž: a) Ves *Kohoutov* s 6 osedlými, s rychtou svobodnou, lesem, rybníčky a potokem, jak to obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. bez panství ke kostelu a špitálu bylo postoupeno a l. 1575 od krále Maximiliana II. z milosti i s vrchností k dědictví dáno jest. (D. Z. 18, P. 18.)* —

*) L. 1547 propadlo město Jaroměř v pokutě vesnice *Heřmanice* s tvrzí pustou, podacím kostelním, clem, kusem Labe a mlýnem u též vsi, Brod, Slotov, Krabčice, Sviništany, Vyhnalov a Proruby, které téhož roku od král. komory koupil Jan z Pernšteina, jenž pak l. 1548 prodal

b) Statek řečený *na Kopaninách*, grunt a les s dvěma poddanými, tudíž osedlými a vším příslušenstvím, který obec Jaroměřská l. 1604 od Václava mladšího Záruby z Hustiřan na Plese a Třeboveticích za 303 kopy míš. koupila. (D. Z. 132, G. 28.) — Ale tyto statky obci Jaroměřské, častým ubytováním císař. vojska zadlužené a zchudlé z milosti jsou ponechány.

Od obce však za příčinou reformace dle zprávy císař. rychtáře Jeronyma Todta z Kamenice, na komoru českou dne 31. června 1626 učiněné, odešli sousedé tito: a) *z města*: Tomáš Petrův s manželkou a dětmi, David Tyrhof a Jan Tarník, kteří zanechali tři domy pusté se zahradou a poli; — b) *z předměstí sv. Jakuba*: Jan Šebs, Salomena Komínková s dětmi, Bartoloměj Ryňkeš s manželkou a dětmi, Jan Hoffman, jirchář, s manželkou, Jiřík Špringer s manželkou, Kateřina Veselá, Ludmila Kozmánková s dítětem, Jeronym Voštip s manželkou a dětmi, Maruše Pičková se synem a dcerou, Valentýn Štaud s manželkou a dětmi, Tobiáš Strouhal s manželkou a dětmi, Václav Čečetka, Václav Jindra s manželkou, Kristof Reych, Adam Cyndler, zanechav manželku při statečku, Štěpán Borovnický s manželkou, Pavel Třebechovský, zanechav při městě syna a dceru, Šimon Jindra s manželkou, Václav Hrnčír s manželkou a dětmi, Anna Buková, Regina Cuchonová s dětmi, Václav Turnovský, Pavel Korbel a Salomena Strouhalová; — c) *z předměstí Pražského*: Jan Střezoměřický, Laurýn (Vavřinec) Chudek, osoba radní s manželkou, Mandalena Chudková, Jan Prokůpek s manželkou, zanechav dítky své v dvorci s čeládkou, Samuel Cykán s manželkou a dětmi, Šimon Mezřický, zanechav manželku při statečku, Jakub Bohatý s manželkou a dětmi a Tobiáš Tomášův, kteří zanechali 1 dům, 2 sladovny, 20 chalup, 3 dvory, několik zahrad, luk a rolí; — d) *ze vsi Hořenic*, pod šos k právu města Jaroměře náležející: Jakub Sedláček (jinak Němeček) s manželkou, Martin Kuna a Adam Hauzer, zedník, kteří zanechali dva dvory pusté s poli a lukami, pak chalupu prázdnou.

Domy a grunty po těchto emigrantech zůstavené, na větším díle pusté, ujaty byly jakožto věci odběžné dne 22. května

ves Svinišťany Ludmile z Gerštorfu, vdově po Janovi Chvalkovském z Hustiřan, za 1250 kop gr. česk., ostatní pak vsi Janovi Hostinskému z Waldšteina za 3250 kop gr. česk. (D. Z. 8, F. 14 & M. 18; 47, E. 25.)

1626 k ruce komory české a císař. rychtáři v moc uvedeny jsou skrze Jana Hoška Smiřického, primasa města, Josefa Heliadesa, poručeného purkmistra, Jana Jiřího Manna a Jana Hencelia Pacovského, raddy k tomu nařízené. Grunty tyto všecky byly ještě l. 1628 pusté dle zprávy obce dne 3. prosince t. r. na komoru českou podané; pročez obec žádala, aby grunty ty se prodaly a peníze se obrátiti mohly na opravy chrámu, na vychování kněžstva, žákovstva a chudých i k jiným potřebám obecním; ale od komory nařízeno, aby obec grunty dotčené třem osobám z prostředku svého k opatrování odevzdala. (C. 215, J. 2. — R. 100/12.) — Dle zprávy císař. rychtáře Jaroměřského z dne 22. června 1650 ušel ze vsi Kouhoutova bývalý rychtář a poddaný Krištof Seydl pro náboženství od svého statečku, který proto k ruce král. komory byl ujat. (C. 215, J. 2.)

Jihlava.

Obec města Jihlavy na Moravě, pro účastenství ve zpouře všeho jmění odsouzená, měla k ruce král. fisku v pokutě propadnouti všecky statky své v Čechách ležící, totiž: a) Vesnice celé Eberharčice (Eberharec), Buková a Staré Hory (Altenberg, kr. Čáslav.) s lesy, potoky, rybníky a vším příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1543 sobě sama opět do desk vložila. (D. Z. 250, C. 22.) — b) *Střítež* (Schrittens, kr. Čáslav., okr. Polná), tvrz a ves Střítež s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem s pilou, mýtem, též vsi Ždírec (Seelenz) s podacím kostelním, Dobronín (Dobrenz) kromě 4 lidí k Polné náležejících, vsi pusté Zvonějov s podacím kostelním, Debešov a Heroltice s příslušenstvím jak to obec Jihlavská l. 1536 od Jana staršího Trčky z Lípy za 5500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 42, H. 22). — c) Městečka *Stoky* (Stöcken) a *Vyskytnou* (Giesshübel, kr. Čáslav., okr. Polná) s podacími kostelními, vsi Petrovec, Tloukov, Hlavkov (Lukau), Rauchnek (Raunek), Jiřinu (Jirsching), Ježenou (Jesau), Dvorce (Höfen), Nové Dvory (Neuhof), Smrčnou (Smržná, Simmersdorf) s podacím kostelním, též plat roční 4 kop gr. česk. ve vsi Eberharci (Ebersdorf), dvůr Šipnovský, dvory dva řečené Platavé (Platovy) s příslušenstvím, jak to obec Jihlavská l. 1596 od bratří Trčkův z Lípy Vilíma a Krištofa Jaroslava za 15.000 kop gr. česk.

koupila. (D. Z. 171, F. 25 & 127, F. 14.) — d) Ves *Hladov* (Waldhof, kr. Čáslav., okr. Polná) a dvůr poplatní *Hubenov* (Steindorf) při též vsi ležící s příslušenstvím, což město Jihlava l. 1590 od Albrechta Měděnce z Ratibořic za 600 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 178, L. 2.)

Avšak za přimluvu kardinála a knížete z Dietrichšteina zůstavena byla obec Jihlavská při statcích svých velmi zadlužených, a cíś. resolucí z dne 25. ledna 1626 schválena byla smlouva mezi obcí a tamějším král. rychtářem *Janem Heidlerem z Bukové* skrze král. kommissary dne 21. června 1625 uzavřená, vedle kteréž smlouvy obec města Jihlavy dotčenému Heidlerovi v summě dlužní 93.333 zl., jemu a jeho pastorkům povinné, od statků svých postoupila městečko Štoky, vsí Střítež, Petrovec, Smrčnou, Ždírec, Hibrálec (Hilbersdorf) a Eberharec (Ebersdorf) se zámkem, pivovárem, mlýny, dvory poplužními a pilou ve vsi Stříteži se vším příslušenstvím. (D. Z. 153, M. 7, 10 & 11.) — Témuž Heidlerovi prodala obec Jihlavská l. 1628 vesnice Dobronín (Dobrenz, Dobrans) a Nové Dvory (Neuhof) za 6500 zl. Moravských (po 70 kr.). (D. Z. 299, E. 4.)

Joachimsthal.

Král. horní město Joachimsthal (Joachimov, kr. Cheb.) účastnilo se zpoury stavův tím, že rada městská lehkomylně poslušna byla rozkazů Mansfelda, jemu král. peníze z tamější mince odváděla, posádku jeho přijala, i hejtmana od direktorův a správců země dosazeného se přidržela. Pro toto provinění po bitvě bělohorské uvěznění byli na radnici Staroměstské někdejší mincmistr z Joachimova *Lengfelder*, jenž 7000 zl. z mincovny Mansfeldovi do Lokte dodal, a pomocník jeho *Jakub Beer*, jenž se i řečmi neslušnými provinil. (C. 215, C. 1/1.)

Kadaň.

Král. město Kadaň (Kadan, Caden, Kaaden, kr. Žatec) účastnilo se zpoury podporováním stavův odbojných, poddalo se však po bitvě bělohorské plukovníku Albrechtovi z Wald-

šteina hned na počátku l. 1621 a proti odvedení jisté summy vydrancování bylo zproštěno. A poněvadž purkmistr a rada města listem svým, dne 18. ledna 1621 cís. kommissari knížeti z Lichtenšteina zaslaným, se zavázali věrnost a poslušnost císaři přísahou slíbenou až do prolití krve zachovati, a od Mansfelda k nevěrnosti pohnouti se nedali; obci Kadaňské statky její, od cís. rychtáře k ruce král. fisku ujaté a spravované, navraceny jsou vedle cís. resoluce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené. (Archiv místodrž. K. ¹⁷/₇₀ & C. 215, P. ¹²³/₅₂.) K těmto statkům náležely: a) Ves *Čákovice* (Čachovice, Šachovice, Tschachwic) s podacím kostelním a krčmou výsadní, dvory kmecí s platem v *Ouhošťanech* (Otčany, Ahatschau, Atschau) a v *Čermici* (Čermíky, Tschirmich), 3 mlýny v městě, Nový nad mostem, Špitálský a Veliký, též cla na vodě i v branách, jak to l. 1549 od císaře Ferdinanda I. obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných bylo navraceno a darováno ke kostelu p. Marie, k špitálu a ke škole a pak dne 28. listopadu 1561 vrchnost a panství nad tím za 125 kop gr. česk. jest doprodáno. (D. Z. 8, C. 3 & F. 6; 14, E. 21.) — b) Vsi *Milžany* (Milsa, Milsau), *Vrchnice* (Würgnic) a dva dvory v *Prahli* (Prubel, Pröhl), jak to obci l. 1547 bylo konfiskováno a l. 1549 dne 18. října od císaře Ferdinanda I. za 882 kopy 38 gr. česk. opět jest prodáno. (D. Z. 9, B. 25.) — c) Rybník řečený Jezero při městě Kadani, pod vrchem viničním Hyršperkem ležící, s příslušenstvím, který obec léta 1572 od Bohuslava Felixe Hasišteinského z Lobkovic za 1700 kop gr. pražsk. koupila (D. Z. 14, P. 18); též rybníček nad týmž Jezerem ležící, který obci l. 1562 týž Lobkovic za 350 kop postoupil. (D. Z. 14, P. 30.) — d) Ves celá *Krásný Dvoreček* (Schönhöfl) s podacím kostelním a krčmou, půl vsi *Burgstadtel* s rybníkem Trypeytl řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1590 obci Kadaňské Jiří starší z Lobkovic za 5850 kop míš. prodal. (Archiv místodrž. L. ³⁹/₂₅₂. — D. Z. 25, G. 18 & 167, A. 13.) — e) Ves Hošťany (Ouhošťany, díl) s tvrzí pustou, podacím kostelním, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to l. 1607 obec Kadaňská od Lorence Strejčka, měšténína téhož města za 4596 kop 49 gr. míš. koupila. (D. Z. 185, N. 29 & 136, H. 21.)

Město pak postíženo bylo velikými pohromami; neboť požárem, dne 26. srpna 1631 mezi 11—12 hodinou dopoledne v domě měšťana Matyáše Kempfa vzniklým, popelem lehlo 66 domů v městě, též klášter sv. Michala, krámy masné a chlebnice, 2 brány městské a jiná stavení obecní, pak 32 domy v předměstí s 25 dvory a stodolami obilím naplněnými. (Dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Chytěrký z dne 2. září 1631. — Archiv místodrž. K. 17/69.) Mimo to při vpádu saském l. 1631 vzato bylo město mocí od lidu nepřátelského, na jehož vydržování měšťanstvo velikou summu peněz složiti musilo; k tomu na vychování cís. vojska dle kvitancí od 25. února 1632 až do 17. září 1633 za maso, žito a oves vydáno bylo hotových peněz 53.786 zl. i všecko pivo od měšťanů vařené vojínům zdarma bylo dáváno, tak že mnohý měšťan z jedné várky ani tolik nevytěžil, aby mohl k druhé várce chmel koupiti a várečné zaplatiti. A poněvadž nouzí a bídou takto povstalou jakož i morovou ranou téhož času na 1500 měšťanů a nájemníků v městě zemřelo, a nepatrný počet měšťanů pozůstalých trvale na jednu setninu vojska náklad vésti musil, přinuceno bylo měšťanstvo na vychování vojska obrátiti též 8750 zl. cís. daně z piva. Proto k žádosti purkmistra a raddy městské, císaři podané, městu Kadani ohněm a válkou na mizinu uvedenému a na 21.479 kop míš. zadluženému, nejenom komorní plat roční na tři léta, od měsíce srpna 1631 počínajíc, byl prominut, nýbrž i obec od zaplacení dotčené daně podle návrhu komory české z dne 27. září 1633 měla býti osvobozena. K tomu povoleno bylo obci od české komory dne 16. května 1635, aby se na vystavění mlýnův a jezů sešlých od jistého žida vypůjčila 1000 kop míš. (K. 17/69.)

K zpuštění města nemálo přispěla též reformace katolická; neboť mnozí měšťané obávajíce se ubytování 80 vojáků, které kommissář reformační koncem měsíce ledna 1626 do města uložil, utekli od statků svých do ciziny. Byli to dle zprávy cís. rychtáře M. Matouše Egera, dne 26. května král. komoře učiněné, sousedé následující:

a) *Z města: Tomáš Zickan* (Cikán), v čas zpourey primas města, s manželkou svou Dorotou zanechal 3 domy na náměstí, domek se stodolou v předměstí, 3 vinice, na 24 korců

polí, 3 jitra luk, zahradu a chmelnici, též půl lánu rolí ve vsi Ohačanech a 4 kusy hovězího dobytka. — *Zachariáš Melsner*, za času zpourey spoluradní městský, a manželka jeho Kateřina, zanechali 2 domy v městě, dům se stodolou v předměstí, 6 vinic, 17 jiter polí, 2 jitra luk, 2 chmelnice a půl lánu rolí ve vsi Čachovicích. — *Sabina Kürbiczzerová*, vdova po Kašparovi K., spoluradním v čas zpourey, zanechala 2 domy, dvůr se stodolou, 2 vinice s polovicí lisu, zahradu a chmelnici s domkem, 7 jiter rolí a 3 jitra luk. — *Martin Schwarz*, v čas zpourey senator, zanechal 2 domy na náměstí, dům a sladovnu s dvorem, zahradou a vinicí v předměstí, 3 vinice a dvůr ve vsi Čachovicích; po jeho pak dceři nevlastní Marii Neumannové zůstalo na 2000 kop mš., které l. 1630 byly konfiskovány, poněvadž se do města nenavrátila. — *Gottfried Saifert*, v čas zpourey spoluradní, s manželkou svou Annou Marií zanechal svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $\frac{3}{4}$ lánu polí, 3 jitra luk; též dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici s polem a $14\frac{1}{2}$ jitra rolí, jeho manželce a její dceři po Ondřejovi Taschnerovi náležející. — *Henrich Fink*, v čas zpourey senator, zanechal 6 jiter polí. — *David Carl*, lékárník, a manželka jeho Anna, zanechali dům na náměstí, $6\frac{1}{2}$ jitra polí a 1 jitro luk; též svobodný statek šosovní ve vsi Prahli s $\frac{1}{2}$ lánu rolí. — *Martin Steinpach*, v čas zpourey radní, a jeho manželka Judita, zanechali dům na náměstí, dům a sladovnu se stodolou a zahradou v předměstí, chmelnici, 9 jiter polí a 6 jiter luk. — *Jan Schuffenhauer* zanechal dům v městě a $1\frac{1}{2}$ jitra pole. — *Vilém Schwarz* a manželka jeho Ludmila zanechali dům v městě, 2 domy v předměstí, vinici a chmelnici, $10\frac{1}{2}$ jitra polí a 2 jitra luk. — *Jan Winkler*, krejčí, s dcerou, zanechal dům. — *Vdova Jana Arelta* zanechala dům, 3 jitra polí a 1 jitro luk. — *Jan Weck* s manželkou Barborou, zanechal dům v městě, dvůr se stodolou v předměstí, vinici, $15\frac{1}{2}$ jitra polí a 4 jitra luk. — *Jiří Porres* s matkou, zanechal dům na náměstí, vinici se zahradou a $1\frac{1}{2}$ jitra rolí. — *Krištof Petsoldt* zanechal dům na náměstí a 2 vinice. — *David Streitzka* (Strejčka) zanechal dům v městě, dvůr a chmelničku v předměstí, vinici a 6 jiter polí. — *Matyáš Hildebrandt*, dům a dvě vinice. — *David Seldenreich*, dům v městě. — *Erhard Koch*, 2 domy a sla-

dovnu. — *Martin Schwab*, 2 domy v městě s polem. — *Matyáš Zimmerheckel*, dům v městě. — *Mojžíš Kraus*, dům v městě a 3 jitra rolí. — *Jan Kuntz*, dům na náměstí. — *Lorenc Geisling*, 2 domy v městě, zahradu, vinici a 4 jitra polí. — *Jan Ulrich*, v čas zpourey městský písař, dům v městě.

b) *Z předměstí*: Jakub Jöckel, provazník; Jiří Jirník, kovář; Martin Müller, Burghard Richter, Peter Riess, Michael Gratus, Jiří Siegel, Krištof Haman, Krištof Schaller, Zachariáš Tomaschka, Kristian Lindtner, Ludvík Keppel, Michael Hochlöhner, Martin Grabner, Joachym Wagner a Jan Schlosser, kteří zanechali po 1 domu, 3 vinice a 1½ jitra polí.

Ze statků po těchto emigrantech pozůstalých jenom některé byly prodány skrze plnomocníky emigrantů ve lhůtě k tomu ustanovené, větší však díl jich byl l. 1630 od císařského rychtáře k ruce královské komory ujat, z nichž potom l. 1631 shořely domy Sabiny Kürbitzerové, Martina Schwarze, Jana Wecka, Jiřka Porresa, Davida Streička, Davida Seltenreicha, Martina Schwaba, Matyáše Zimmerheckla, Mojžíše Krause, Jana Kunze a Lorence Geislinga. Ostatní pak zůstaly pusté a prázdné, poněvadž z nepatrného počtu sousedů pozůstalých žádný jich koupiti nemohl. Z jmění pozůstalého po emigrantech, kteří v čas zpourey v kostele farním oltáře a křtitelnice zbořili, povoleno bylo k obnovení téhož kostela 5000 kop míš. Marně však žádala obec, aby statky emigrantů k zaplacení dluhův obecních 15.000 kop míš. byly obráceny. (Dle zprávy purkmistra a rady obce z dne 23. prosince 1633. — C. 215, K. 1.)

Kinšperk.

Obec města Kinšperku (Königsberg) pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek svůj, *zámek a město Kinšperk* (kr. Cheb., okr. Falknov.) s předměstím starým, jak to obci léta 1606 od krále Rudolfa II. bylo postoupeno a připojeno pod léno a manství (Steinlehen) k zámku Loketskému. (D. Z. 129, M. 14.) Statek ten od královské komory koupili bratři *Metternichové* se statky Šteinhof a Krainhof, Jaroslavovi Hoffmannovi konfiskovanými. (D. Z. 143, M. 17. — Viz Hoff-

mann.) — Pohledanost obce města Chebu na témž statku, jakož i na statcích měst Ostrova a Tachova, v summě 28.555 kop, ještě l. 1690 při kommissi revisionis nebyla vyřízena (C. 215, C¹/₁.)

Klatovy.

Král. město Klatovy účastnilo se povstání stavů zvláště tím, že purkmistr, rada i všecka obec listem dne 31. srpna 1619 direktorům připověděli do nejvyššího přemožení svého císař. vojsku odpírati a se hájiti, žádajíce za podporu municí i kusem polním. Pročež po vítězství bělohorském obci Klatovské všecky statky a důchody obecní, špitálské i zádušní v pokutě odňaty a císař. rychtáři k správě a opatrování od komory odevzdány byly, totiž:

a) Tvrz a ves *Luby* (kr. Plzeň) s podacím kostelním a dvorem poplužním, tvrz pustá *Břesko* s dvorem poplužním pustým, vsi *Malá Veska*, *Vrhavěč* (díl) a *Lhotka* (díl), s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to vše obci Klatovské, která týž statek l. 1544 po Ladislavovi Loubském za 5000 kop míš. koupila (D. Z. 43, K. 29), l. 1547 pro účastenství v odboji stavů v pokutě bylo vzato a l. 1549 od komory opět za 2250 kop gr. česk. prodáno. (D. Z. 8, H. 14 & S. 10.)

b) Vsi celé *Ostřetice*, *Oujezdec*, *Habartice* a *Tětetice*, též plat na lidech v *Cvršovsi* (Svrčevsi) a *Štěpanovicích*, s dědinami a 16 rybníky, zejména *Nevděk*, *Veliký*, *Ostřetický*, *Medenice*, *Hřešil*, *Okřín*, *Šašek*, *Pikač*, *Na Louce*, *Mertlíkovský*, *Jamky*, a jiných pět rybníků řečených *Kouskovských* — jak to vše obec Klatovská l. 1547 císaři v pokutě postoupila a l. 1549 v úterý po sv. Ludmile od komory opět koupila za 3721 kop gr. česk. a proti placení ročn. 55 kop gr. česk. k špitálu městskému při mostě na chování chudých. (D. Z. 9. B. 15.)

c) Dvůr *Točnák* s lidmi osedlými, s 10 mlynáři a dvoráky u města ležícími, totiž v *Novákovících* dvůr, v *Beňovech* dvůr a mlýn, v *Poborovicích* dvůr a mlýn, ve *Volenovech* mlýn a dva dvory se šlejiřnou, mlýny *Bradačovský*, *Červený* a *Huvňovic*, dvůr *Tajanov*, s řekou *Úhlavou*, na níž mlýny vytčené ležely; též rybníky *Novákovický*, *Pod-Nová-*

kovický a Šedík; lesy řečené Mikykovská Hůrka, Bor, Pokrvadlo, Špitálsko, Makalový s rybníčkem Kantůrek řečeným, Hůrky, v Liškách s rybníkem Vrabec řečeným, Újezdecká Hora s porostlinami na Vostřeticku, Habartické lesy a porostliny; pak dvory kmetců pusté v Kosmáčově s příslušenstvím; lesy a porostliny v Kalu, na Hájištích u Slavošovic, i jiné všecky blíž a dál města ležící. Též všecka cla, mýta v branách, platy městské z domův, dvorův a chalup, pivovárův, krámův masných, zahrad a jiných, kterýchž obec Klatovská od starodávna požívala. Při tom i statky a platy špitálské a zádušní, k špitálu v předměstí, ke kostelům Matky Boží v městě a sv. Jakuba v předměstí, i k farám nadané a náležité, totiž: rybník Napařikovský s druhým pod ním; platy z některých dvorův a chalup v předměstí, z dvou pivovárů, jednoho špitálského a druhého k faře, ze 4 krámův masných, z mlýna Huvňovic v Drahách, též z některých dědin, luk, zahrad a chmelnic, cožkoliv toho k týmž kostelům, farám a špitálu, i také ke kostelu sv. Martina na hůrce nad městem ležícímu s podacím kostelním náleželo — jak vytčené statky všecky obci Klatovské l. 1547 v pokutě byly odňaty a z milosti od císaře Ferdinanda I. l. 1561 v pondělí po sv. Tomáši navraceny na výchování kněží, žákův a chudých lidí v špitále a pro opatrování a opravu města i jiné obecní potřeby. (D. Z. 8, H. 14 & 14, F. 6.)

d) Díl statku *Měcholup* — polovice tvrze, vsi, dvoru popl., pivováru a mlýna, ves celá Domažličky, díl vsi Třebišova a jeden osedlý v Petrovičkách — jak to obec Klatovská l. 1589 od Sezimy Sedleckého z Újezdce za 6300 kop míš. koupila. (D. Z. 25, A. 25 & 166, F. 5.)

Z těchto všech statků postoupila král. komora l. 1623 jenom vesnice Tětětice, Oujezdec a Habartice *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda*. — Ale poněvadž z těchto statků obec Klatovská l. 1612 dědičné statky své, dvůr poplužní v Točnici s ovčínem, dvůr poplužní Slavošovice, pak statky pod b) a d) uvedené, v rukojemství za císaře Rudolfa II. na summu 10.000 kop míš., císaři od bratří z Lichtenšteina Karla, Maximiliana a Gundakera půjčených, a úrokův z té summy od léta 1607 zadržalých týmž bratřím z Lichtenšteina zapsala (D. Z. 183, O. 7); proto všecky statky a důchody svrchu

vytčené l. 1629 navraceny byly obci Klatovské, ohromnými dluhy obtížené a za posledních let takřka na mizinu uvedené. Neboť obec měla starých dluhův do 80.000 kop mš., mimo to vynaložiti musila na vojsko císařské za pět let přes 250.000 kop mš., čímž mnozí ze sousedův k největší chudobě a nouzi přivedeni byli, a nemohouce již dále platit mimo stravování vojska na ně ukládaných odvozovati, již l. 1624 odešli z města, tak že v něm ze 336 domů, v nichž před povstáním lidé městští osedlí svou bytnost měli, l. 1625 toliko 149 pozůstávalo, ostatní pak domy (187) toho času dílem docela byly zbořené, dílem po trojím ohni ještě nevystavěné, některé pak na díle zpustlé a zavřené.

Z těch příčin schváleno bylo cís. resolucí 10. prosince 1629 porovnání cís. kommissarův s věřiteli téhož města, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce jak od zadržalých úrokův, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně jsou upustili. Mimo to učinil císař Klatovským tu milost, že jim 2300 kop mš., po *Danielovi Korálkovi*, spoluměštěninu jejich, na král. komoru v pokutě případných, též 900 kop po praedikantu *Janovi Rosatiusovi*, pak 1000 kop po *Janovi Peldřímovském* na obecní potřeby a vzdělání města pustého postoupil. (Archiv místodrž. K. 20.)

Obec pak s cís. povolením z dne 9. srpna 1630 k zapravení kontribucí vojenských a zadržalých berní dne 18. srpna 1630 od statků svých odprodala vsi *Tětětice*, *Oujezdec* a *Habartice* s horami a lesy, *Hůrka*, *Hora*, v *Hutěch* a v *Jelení Hoře* řečenými, za 11.000 zl. rýn. *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda* (D. Z. 301, H. 27); pak léta 1648 dne 17. ledna vedle cís. povolení 3. října 1647 ves *Vrhavěč*, jinak *Malá Veska*, s jedním poddaným ve vsi *Lhotce Hořejší*, za 4300 zl. rýn. *Vilému Albrechtovi Krakovskému z Kolovrat*, jemuž je již l. 1641 zastavila v summě 2000 zl., obci na zaplacení pluku *Myslíkovského* půjčených. (D. Z. 311, D. 9.) Předtím prodala obec též statek *Měcholupy* *Apollině Čejkové*, roz. z *Chudenic*, a l. 1641 zapsala v dluhu 2000 kop mš. statek *Luby* s příslušenstvím *Přibíkovi Jeniškovi z Újezda*. (D. Z. 97. G. 20.)

Z měšťanů Klatovských jediný *Daniel Korálek z Těšína*, někdejší cíś. rychtář, teprv po smrti své při appellaci dne 30. října 1628 pro přísahu Fridrichovi falckraběti učiněnou *všeho jmění* byl odsouzen. Jmění po Korálkovi pozůstalé hned po jeho smrti dne 11. července 1624 od král. komory v pokutě bylo ujato, totiž: *Tři domy* v městě, z nichž dům hořejší, na náměstí od vojáků zpuštěný, za 1100 kop míš., dům dolejší, řečený Skřivankovský, pod masnými krámy ležící, za 900 kop míš., a dům třetí v Klášterské ulici vedle domu Stanislava Krále ležící za 800 kop míš. byl odhadnut; — *pět dvorů*, zejména dvůr Hodanovský na předměstí Klášterském, dvůr Hořejší na Příkopích s dvěma chalupami, dvůr podle chalupy Jižních zpustlý, dvůr pod mlýnem Turkovským, dvůr Ruzkovský; pak 2 stodoly již zpustlé na předměstí Klášterském se zahradou; spáleniště, kde předtím ovčín a stodola byla, pak spáleniště řečené „Knížetství“ s 3 zahradami; což vše odhadnuto bylo za 2100 kop míš.; — *čtyry rybníky*, zejména rybník u Červeného mlýna za mostem, Kocínovský, Vokrouhlík a Nový u Běnov, odhadnuté za 1610 kop; — *dědiny* po 140¹/₂ pluhu čili 421 korců výsevku, odhadnuté za 6190 kop; — *14 luk*, totiž Křížkovská s rybníky plodovými, Pod Stráží, Škopkovská, Železníkovská, Při cestě Točnické, Levovská, Pod borem Dlouhá, Jarošovská, Vyšehradská, Ruzkovská, Pod Ptákem a jiné, odhadnuté za 1365 kop; — *chmelnic* 7, odhadnutých za 690. — Tyto statky všecky, za 14.787 kop míš. odhadnuté, l. 1627 postoupeny byly *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, který darovav Jesuitům dva z dotčených domů k založení kolleje Klatovské l. 1635, ostatní statek téže kolleji l. 1636 za summu 10.000 kop míš. prodal, tak že trh ten cíś. resolucí z dne 31. ledna a 26. února 1637 byl schválen. (C. 215, K. 20.) Ze summy trhové mělo obci nahrazeno býti 3366 zl. kontribucí, které ze statku toho od l. 1624—1637 zaplatila, poněvadž Don Huerta žádných berní z něho neplatil. Avšak ještě l. 1646 vyhledávala obec doplacení zbytku těchto kontribucí a berní, který jí Jesuité přes všecko dolehání komory české zadržovali.

b) *Rozdílné jistoty*, po Korálkovi pozůstalé, totiž na 2300 kop míš. od města Klatov, na 2500 kop od města Sušice, na 1000 kop od města Slaného, na 2000 kop od města Do-

mažlic, na 1900 kop od Krištofa Kobra a na 600 kop od jiných osob pojištěné, tedy v jedné summě 10.300 kop míš. vynášející, vykázány byly, jakož všecky statky v kraji Plzeňském, Prachynském a Bechyňském, vedle cíś. resoluce z dne 6. dubna 1630 na zaplacení regimentu Don Baltasarovského, pak nejvyššímu *Donu Martinovi de Hoëff-Huerta*, svob. pánu z Velhartic, od komory české byly postoupeny a odevzdány, po smrti pak jeho zase na paní Annu Marii, purkraběnkou z Donína, jakožto universalní dědičku pozůstalosti téhož Dona Martina vedle dekretu komory české z dne 30. ledna 1651 připadly. (C. 215, K. 31.)

Vdova po Korálkovi pozůstalá Prudencie, roz. Kobrova z Kobersberku, domáhala se při kommissi revisionis ještě l. 1630 věna svého 3000 kop míš. na statcích Korálkových pojištěného. Také *Ludmila Kousková*, roz. Myslíkova z Hiršova, domáhala se statku po Korálkovi, ujcí svém, pozůstalého, nedosáhla však ničeho. Po její smrti manžel její *Jakub Kousek* daroval 1638 pozůstalost Korálkovu klášteru sv. Vavřince dominikánů v Klatovech, avšak dar ten za neplatný byl uznán, poněvadž Kousek k pozůstalosti té žádného práva neměl. Proto musil Kousek dotčené jistoty neb listy dlužní, které dle udání rektora kolleje Jesuitské o ně se ucházející za sebou měl, vedle cíś. resoluce z dne 16. srpna 1638 na komoru českou odvésti.

Ještě poznamenati dlužno, že za příčinou reformace jízdectvo hraběte Dona Baltasara de Marradas do půl druhého léta posádkou v městě zůstávalo a odtud vyzdviženo bylo teprv, když skoro všickni měšťané i s čeládkou svou před adventem l. 1625 bez přísného donucení k náboženství katolickému přistoupili a v něm stále zůstávali. Po odchodu vojska pak mnozí z odběhlých sousedů zase do města se navrátili.

Pro náboženství však odešli z města od statků svých dle zprávy purkmistra a konšelů dne 20. dubna 1629 na komoru českou učiněné jenom tři měšťané, totiž: *Pavel Doubravský*, zanechav po sobě manželku katoličku se synem, po jejíž smrti dům její s poli, lukami a chmelnicemi, za 2500 kop míš. odhadnutý, v dluhu 1273 kop postoupen byl paní Kateřině Kocové, roz. z Bubna, kteráž jej, majíc se odebrati pro náboženství ze země, l. 1630 vdově Ludmile Přichovské.

roz. z Dobrše, za 1000 kop míš. prodala. — *Šimon Sloupek* s manželkou, postoupil l. 1626 chalupu v předměstí s dvěma chmelničkami a loukou Jiříkovi Královickému za 65 kop míš., z nichž 32 kopy 30 gr. král. komoře připadlo. — *Kateřina Měravská*, vdova, zanechala chalupu v předměstí s chmelničkou, za 90 kop míš. odhadnutou, na níž berní zadržáno bylo 40 kop, tak že synovi po Věravské pozůstalému a po řemesle vandrujícímu zůstalo 50 kop míš. (C. 215, K. 31.)

Kolín.

Obec města Nového Kolína nad Labem (kr. Čáslav) pro účastenství ve zpouře stavů propadla v pokutě všecky statky své, totiž: ves *Třídvory* (Dreihöfen);*) čtyry dvory, zejména Čtítarský, Špitálský a 2 ve vsi Polepech; tři mlýny, Hrobský, Zalabský a Podčtítarský (pod vsí Čtítary, koupený l. 1584); rybník Nový pustý a tři malé rybníčky. Avšak tyto statky, na 10.707 zl. 47 kr. zadlužené a z té příčiny l. 1623 Janu Václavovi Gryslu z Gryslav, tehdaž nařízenému gubernatorovi města Kolína, k správě odevzdané, od císaře Ferdinanda II. dne 27. listopadu 1628 obci, stálým ubytováním císař. vojska v bídém stavu zůstávající, opět byly postoupeny, ale od dotčeného gubernatora ze všech svrškův, obilí a dobytka vyšumované, tak že užitek z nich na vychování děkana, žákovstva a lidí chudých, též na placení obecních služebníkův a úrokův i kontribucí nestačil. Pročež obec přinucena byla dotčené dva dvory Polepské postoupiti Janovi de Vite za 7000 zl. rýn., kterouž summu na zaplacení starých restů kontribučních přes 8000 zl. vynášejících obrátila.

A poněvadž město na silnici zemské ležící vydržováním vojska více škod než jiná města utrpělo, prominuty byly obci vedle císař. resoluce dne 18. prosince 1629 dluhy 2158 zl. 20 kr., po odsouzených bratřích Janovi a Vratislavovi Sixtovi z Ottersdorfu v 991 zl. 40 kr., a po Tobiášovi Štefkovi v 1166 zl. 40 kr. král. fisku připadlé. (C. 215, P. 1/1.) Mimo

*) Ves Třídvory koupila obec dne 21. března 1555 za 364 kopy gr. česk. od král. komory, kteréž l. 1547 ves Třídvory celá s jedním dvorem kmetcím v Bříství pro účastenství města Kolína ve zpouře v pokutě připadla. (D. Z. 8, F. 3 & 11, K. 14.)

to vedle císařské resoluce z dne 31. srpna 1629 a 31. prosince 1635 povoleno obci Kolínské na její opětnou žádost, aby sousedé mezi sebou pro lepší splacení dluhův, vydržováním císařského vojska zvláště pluku Schafgotschova l. 1631 a 1632 na 18.698 zl. vzrostlých, mírnou kontribuci každoročně ustanovili; též po někdejších spolusousedech svých, pro náboženství ze země ušlých, obyčejnou quotu, totiž šestý díl pozůstalosti jejich, jakož i pokutu královské komory náležející a vedle dobrého zdání kommisie tractationis též šestý díl vynášející, vše na splacení dluhův obecních dobývati moc měli.

Dle zprávy purkmistra a konšelů, dne 12. března 1627 na komoru českou podané, odešli ze 213 osedlých, v městě a předměstí Zalabském před zpourou bydlících, až do l. 1626 dílem pro soužení vojenské, dílem za příčinou reformace 44 sousedé, z nichž však někteří l. 1627 opět se navrátili, tak že l. 1631 dle zprávy z dne 10. března bylo sousedův od města odešlých jenom 25, jejichž pozůstalé statky všechny, již l. 1627 za 9790 kop míš. odhadnuté, buď plnomocníci jejich neb obec Kolínská ve správě a opatrování měli. Byli to zejména sousedé tito: Jakub Večan s manželkou v Uberské Skalici zůstávající, Mikuláš Šultys s manželkou, Samuel Volinský se sestrou, Václav Vrkoslav, Jan Pelikán, Martin Žitavský, Šimon Bohdalovský, Kašpar Bednář, Václav Donat, Pavel Červenka, Jan Tichý, Pavel Vrchlabský, Matyáš Mazánek, Václav Spudil, Jan Bydžovský, Anna Naletohořská, Jan Valchář, Václav Hanzlík, Jan Jilemnický, Majdalena Kopřivka, Jiřík Truhlář, Jan Červenka a Jakub Nosek. — Avšak statky po nich pozůstalé, které pro veliké obtížnosti nikdo koupiti nemohl, v letech následujících vždy k většímu zpuštění a k dokonalé zkáze přicházely, cena pak jejich stále klesala, tak že l. 1631 toliko za 7045 zl. a l. 1637 za 3791 zl. byly odhadnuty a l. 1650 nikoho nebylo, kdo by statky ty toliko za quoty obci darované a kontribuci ujeti chtěl. Pročež žádala obec dne 9. června 1650 při komoře české, aby jí tyto statky místo quoty a kontribucí zadržalých byly darovány. avšak od komory obec vyzvána byla, aby je za mírnou summu koupila. (C. 215, K. 25.)

Kouřim.

Obec král. města Kouřimi účastnila se zpoury stavů, tak že propadla v pokutě všecky statky své, totiž: a) *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných t. r. od císaře Ferdinanda I. k špitálu, k faře sv. Štěpána, ke kostelům sv. Maří Majdaleny, sv. Jiří nově vystavěnému, pak sv. Bartoloměje v Třebovli, na vychování faráře, kněží, žákův a chudých ve špitále, též na vzdělání a opravy města, silnic, vody do města vedení a jiné potřeby městské zase byly navráceny a na věčné časy postoupeny, panství pak nad nimi dne 18. listopadu 1561 za 50 kop gr. česk. doprodáno, zejména tyto: dva dvory kmetcí s platy, jeden ve vsi Nesmění a druhý ve vsi Chotějši; dvůr zádušní, Zarybnický řečený pod městem ležící, s ovčínem, dvěma lukami, z nichž jedna „Zitra“ řečená pod vsí Myškovícemi, druhá „Děkanka“ řečená pod vsí Lhotkou ležící; dva lesy, jeden u vsi Hryzely, druhý u Nesmění, z nichž se dříví dodávalo kněžím, žákům a chudým lidem do špitálu; vrch řečený Lypska, s lesy a porostlinami; dva rybníky, Veliký pod městem a Strašík nad městem ležící, pak 4 menší rybníky, z nichž jeden „Baba“ a tři „pod Kopcem“ řečené; dva mlýny, jeden o 5 kolách moučných pod samým městem slove Veliký, druhý Bílkovský. (D. Z. 8, F. 2 & 14, E 7.)*)

b) *Ves Ždanice* s lesy a 3 rybníčky (z nichž jednoho voda do města po trubách se vodívala), někdy náležitá klášteru Skalickému u města Kouřimi, za času krále Jiřího od téhož kláštera zastavená a s povolením císaře Ferdinanda I. Kašparovi z Vranova zapsaná, pak od téhož postoupená obci Kouřimské, již l. 1562 od opata Jakuba i všeho konventu kláštera Sedleckého a Skalického k dědičnému držení k záduší, zvláště pro chování kněží a vedení vody do města, s císař. povolením za 100 kop gr. česk. a placení témuž klášteru věčného komorního platu ročn. 6 kop míš. byla prodána. (D. Z. kvatern relací bílý l. 1562, lit. A. 11 & P. 20.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Kouřimská l. 1547 též i ves *Toušice*, kterou od komory l. 1550 koupil za 485 kop gr. česk. Kašpar z Granova; vsi *Žabonosy*, *Krychnov* a *Bošice*, od komory l. 1551 prodané za 2000 kop gr. česk. Křištofovi Skuhrovskému ze Skuhrova (D. Z. 8, F. 2; 9, A. 22.)

c) *Statky obecní*, totiž šosovní dvory při městě, Běšinovský, Svatošovský a Diblíkovský, od obce před l. 1598 koupené; dvůr Rubinovský l. 1603 za 2400 kop koupený; dvůr ve vsi Třebovli, koupen l. 1603 za 7500 kop; dvůr Broučkovský koupen l. 1617 za 2750 kop; též mlýn nedaleko města pod hrází Velikého rybníka ležící, koupený léta 1615 za 4300 kop.

Tyto statky všecky hned po bitvě bělohorské l. 1620 od král. komory byly ujaty a dne 14. srpna 1623 prodány král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* za summu odhadní 63.568 kop míš. lehkých peněz, ačkoliv svršky samy v týchž statcích tehdaž zastižené více než polovici summy trhové vynášely. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & K. 11. — Lib. conf. 2, f. 87. — D. Z. 141, M. 2; 292, M. 9 & 620, F. 18.)

Tak město Kouřim zbaveno bylo všech statků svých i zádušních, ačkoliv tyto dle listu císaře Ferdinanda I obci nikdy odcizeny a jinam obráceny býti neměly; obec pak obmezena byla toliko na skrovné grunty zádušní, od komory české jí ponechané, totiž: 14 kop záhonův rolí a 4 zahrádky, od některých sousedů k chrámu sv. Štěpána odkázané, z nichž větší část od města vzdálenější ladem ležela; 15 kop záhonův rolí ke kostelíčku filialnímu sv. Bartoloměje ve vsi Třebovli, kteréž též po čas války ladilé a porostlé zůstávaly a žádného užitku nepřinášely; 45 kop záhonů rolí při dvoře „Špitál“ zvaném, kterýž od císař. lidu vojenského zcela byl zpustošen. K tomu ponechány byly obci od komory české cla z bran, úroky z krámův masných a užitek z várek piva (jichž l. 1665 ročně jenom 18 bylo), kteréž sousedé k své ruce vedle pořádku vařili na $7\frac{1}{2}$ sudu čtyrvěderního, z každé várky po 6 zlatých.*) Ze statků pak po sedmi sousedech za příčinou reformace od města odešlých postoupila komora

*) Summa všech důchodův obecních vynášela l. 1665 toliko 421 zl. 51 kr., vydání však bylo větší nad příjem o 319 zl. 28 kr., kteréž se na sousedy kontribucí rozvrhovaly. Z toho se platilo deputátu podkomořimu 154 zl.; děkanovi 254 zl. 20 kr. (totiž hotových peněz 116 zl., piva ječného hořkého 8 sudův po 6 zl., žita 10 korců, pšenice 4 korce, ječmene 5 korců, hrachu 1 korec a 1 bečka soli); písaři radnímu roční služby 52 zl., žita 4 korce, pšenice 2 korce a dříví 16 sáhů; kantorovi, kterýž i službu varhanickou zastával, ročně 39 zl.; služebníku úřednímu 13 zl.; na kancelář radní 3 zl.; almužny lidem chudým ročně 3 zl.; na pošty pánům stavu vyššího 30 zl. a t. d.

česká l. 1636 obci dům po Voršile Zlonické pozůstalý pro obyt děkanův, poněvadž fara byla obořena, jakož i 5 kop záhonův rolí, zahradu a loučku, jichž též děkan užíval. — Avšak důchody z toho všeho obci vycházející nestačily ani k zapravení nejnutnějších potřeb obecních, tím méně byla obec s to zaplatiti dluhy, od l. 1598—1622 na summu 55.938 kop míš. vzrostlé, z nichž od l. 1598—1617 bylo vzděláno 30.417 kop, zvláště skoupením statků svrchů vytčených, a vystavěním kostela sv. Trojice na předměstí před l. 1598, též kostela sv. Maří Majdaleny se špitálem a dvorem, což vše l. 1598 povodní bylo rozbořeno. Ostatní dluhy, mimo dluh 8990 kop míš. v čas zpourey vzešlý a proto zrušený, vzdělány byly v summě 16.531 kop míš. nákladem na cí.s. vojsko od l. 1620—1626 učiněným, jak vyrozuměti lze ze zprávy hejtmanům krajským dne 30. ledna 1627 od obce Kouřimské zaslané.

Dle této zprávy činila summa všech útrat a nákladů na cí.s. vojsko v letech dotčených 181.838 zl. 13 kr., totiž: Hraběti Buquoiovi hned po bitvě bělohorské proti kvitanci dne 10. prosince 1620 odvedeno na hotově 1166 zl. 40 kr.; téhož léta na 9 setnin jízdectva knížete Bavorského, v městě posádkou po 3 neděle zůstávajících, na hotově a na zbraň vynaloženo 31.990 zl. 4 kr.; — l. 1621 na dvě setniny lidu jízdného knížete Saského, které do měst Pražských k exekuci jeli, za dva dni a dvě noci od obce a sousedův vydáno 500 zl.; — na lid pěší Erdmana z Achona za sedm týdnů na hotově 3678 zl. 9 kr.; — na dva praporce pěchoty hejtmana Reše a kapitana leytnanta, přes noc dne 14. listopadu 1621 v městě zůstávající 200 zl.; — dne 26. prosince na praporec pěchoty knížete z Lichtenšteina, přes dvě noci zůstávající v městě 200 zl.; — dne 31. prosince na praporec pěchoty p. Kundagera z Hernšteina, přes noc v městě zůstávající 100 zl.; — l. 1622 na lid jízdný pod správu p. Pavla Montpruna náležející 389 zl. 16 kr.; — na jízdectvo p. Alexandra Haugvice, na mustrplace přes 19 neděl zůstávající, pak Nejvyššímu z Waldšteina, na 181 muže, každý týden odvozováno 1381 zl. 48 kr., tak že v jedné summě bylo vydáno 58.692 zlaté; — na tři kompagnie jízdectva hraběte Dona Martina de Huerta, v městě od 22.—31. října zůstávající, pak na

1 setninu téhož jízdectva za 45 dní vynaloženo 3060 zl.; — léta 1623 dne 22. dubna vynaloženo na kompagnii jízdectva hraběte z Dampiera přes noc v městě ležící 455 zl. 30 kr.; — na dvě kompagnie jízdectva, jedna nejvyššího p. Abra, druhá nejvyššího leytnanta z Tiefenbachu, za 9 dní dáno 3100 zl. 59 kr.; — na půl kompagnie jízdectva p. Homoty za 4 neděle 1900 zl. 24 kr.; — od 31. října 1623 až do 1. února 1624, tedy za 14 neděl na p. Václava Čabelického, kterýž na mustrplace zůstával, jak na hotově tak také na potravu mimo pomoc okolní jak peněžitou tak obilní, vydáno 49.146 zl. 30 kr., a počítajíc k tomu za oves z města samého dodaný 22 kop 44 korců (korec po 7 zl.) summu 9521 zl. 45 kr., tedy vynaloženo 58.668 zl. 15 kr.; — Joachymovi starš. Slavatovi z Chlumu a z Košumberka za tři měsíce (březen, duben a květen 1624) kontribuce po 450 zl., dáno 1350 zl.; — od 4. června až do 6. září 1624 na praporec pěchoty pana Jana Gerštorfa mimo oves a co vybíral sám na vojíny, vedle skrovného součtu a dle nařízení cís. rychtáře města Brodu Českého jakožto kommissaře, nad tím lidem nařízeného, vynaloženo 9099 zl. 50 kr.; — l. 1625 na vychování tří praporců pluku knížete ze Sasů od 28. června až do 5. července a na tři kompagnie hraběte Dona Baltasara de Marradas, též na setninu Hanibala Simonety, nepojímajíc v to nákladův od sousedů do 600 zl. za maso, dobytek, pivo, víno a oves učiněných, vydáno 2608 zl. 12 kr.; — pak na setninu kapitana Joanno Bapt. Civůly přes noc ubytovanou dáno 80 zl.; — 100 knechtům od obce na pivo a maso 30 zl.; — l. 1626 vynaloženo od 4. března až do 29. dubna na jeden praporec Mikuláše Šobera z N., jeho officíry a vojáky 3927 zl. 37 kr.: — též dáno pomoci do Českého Brodu na lid vojenský jízdný a pěší knížete ze Sasů a nejvyššího Palanta 229 zl. 13 kr.; — pak dle patentu cís. laytnanta z regimentu Vratislavova, jenž v městě tři dni zůstával, dáno od obce mimo všecko vychování na hotově 12 zl.; — na vojáky z regimentu pana hraběte z Nagrolu, kteříž přitáhli do Kouřimi v příčině vyhledání zběři sedlské, vynaloženo od 20. září až do 16. října 399 zl. 57 kr.

Tato všecka vydání vojenská, vynášející v jedné summě 181.838 zl. 13 kr., před Oldřichem Skuhrovským rytířem ze

Skuhrova, na onen čas general-proviantmistrem v království Českém pořádně liquidována jsou. — Mimo to vynášely všecky náklady vojenské, výpalné a jiné nepřátelské zhouby od léta 1631—1649 učiněné, na 142.940 zl. 24 kr.

K jakému bídnému způsobu a zpuštění tím vším město Kouřim i s obyvateli svými v těch letech, obzvláště po vpádu lidu švédského do království Českého, bylo přivedeno, jak mnoho těžkých drancování a jiných nevyslovitelných obtížností od obojího lidu vojenského jak nepřátelského tak i císařského snášeti musilo, vysvítá dle zprávy obce, l. 1651 a dne 24. října 1665 na komoru českou podané, i z toho, že l. 1639 od vojska švédského několik tisíc koní vybráno, potom téhož léta od lidu vojenského nejvyššího Lomboye město docela vydrancováno, kořisti na mnoho set vozů po-bráno, předměstí Pražské a Malotické i se stodolami zcela spáleno, ostatek pak, co ještě na předměstích druhých celého pozůstalo, od vojska buď ohněm zkaženo aneb docela zpuštěno bylo. Potom l. 1643 od čeládky rytmistra Bambazara, v městě od nejvyššího Mieko ubytované, 17 domův i s pivovárem nešetrně vypáleno bylo, tak že na ten čas v celém městě i na předměstí ze všech domů toliko 45 větším dílem zpustlých zůstalo a ještě l. 1665 čtvrtý díl města i s radnicí, branami a baštami zřícený, předměstí pak celá pustá byla a při celém městě toliko 45 sousedův ubohých i s vdovami se nácházelo, kteří nemajíce odnikud žádného vzniku a polehčení i na vydání obecní sami ze sebe sbírali musili a k dokonalé chudobě a záhubě přišli, tak že i kontribuce vojenské a berně od l. 1653—1665 v jedné summě 3574 zl. 21 kr. dlužní zůstali. (Archiv místodrž. K. 7/12.)

Přes to všechno marně se obec Kouřimská domáhala po mnohá léta toho, aby jí statky zádušní proti právu odňaté opět byly navraceny. Neboť ačkoliv komora česká již dne 16. května 1628 a potom dne 7. září 1656 za pravé shledala, aby obci na nejvýš zchudlé navrácením týchž statků bylo spomoženo, a ačkoliv cís. listem daným dne 23. října 1669 knížeti z Lichtenšteina bylo nařízeno, aby se o statky dotčené s obcí vyrovnal; předce konečně cís. resolucí z dne 3. srpna 1681 poslední žádost obce za navrácení těch statků na vždy byla odmrštěna, uznána jsouc za bezprávní, protože

podle smlouvy solní (*contractum salis*) císař jakožto král český oprávněn byl i statky duchovní zadávati. (Viz Brod Český.)

Krupka.

Obec města hory Krupky (Graupen, kraj Litoměřic.) vedle účastenství svého ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpouře od stavův odbojných dne 28. září 1619 koupila za 9000 kop míš. ze statků, kteréž *Adamovi ze Sternberka*, na onen čas nejvyššímu purkrabímu Pražskému, pro jeho ujetí ze země někdejší direktorové v čas zpouře odňali, všechno to, co témuž Sternberkovi od císaře Matyáše I. 1616 bylo darováno (D. Z. 138, C. 2), totiž: zámek a město Krupka s předměstím, s horami na stříbro, cín a jiné kovy, s dědinami, lesy a vším příslušenstvím; též klášter pustý Bosacký při městě ležící, který I. 1616 od císaře Jesuitům kolleje sv. Klimenta v Praze byl přivlastněn. Avšak po bitvě bělohorské musila obec statky dotčené navrátiti dřívejším jich majitelům.*) (D. Z. 192, M. 15.)

Mimo to od král. komory ujat byl *dvůr při téměř městě ležící*, který měšťan Krupský *Dionys Klug*, odcházeje pro náboženství ze země, tam zanechal, a jehož se i vedle cíř. resoluce dne 24. července 1638 marně při komoře české domáhal. (C. 215, K. 43.)

Litoměřice.

Obec král. města Litoměřic (Leitmeric) pro účastenství purkmistra a konšelův i vši obce ve zpouře propadla v pokutě všechny statky a důchody své, které již I. 1621 od král. komory byly ujaty, totiž: a) Vesnice celé Keblice (Geblice, Keblitz), Prosmyky s dvorem poplužním, Mlékojedy a Kolišov, dvůr poplužní řečený Nužovský a dílem vsi Píšťany. Libochovany, Zálezly, Církvice, Sebusín, Čeřeniště, Kundratice (Kundratce), Hlinná, Tlučeň, Pokratice a Nučnice, s vini-

*) Horní statek Krupku prodala I. 1709 dne 31. srpna paní Klara Bernardina, roz. sv. paní z Malčan, vdova po Václavovi Vojtěchovi hraběti ze Sternberka za 30.600 zl. rýn. Františkovi Karlovi hraběti z Clary a Aldringen. (D. Z. 413, K. 28.)

cemi a vším příslušenstvím, které l. 1623 od knížete z Lichtenšteina postoupeny byly k užívání *Janovi hraběti s Tilly* zástavou za užitek roční 10.000 kop z darovaných témuž hraběti od císaře 100.000 kop mš. (D. Z. 153, B. 14.)* — b) Zbytek summy trhové 5500 kop mš. za ves Vrbici, kterou obec v čas povstání Jiřímu Vilémovi Sezimovi ze Sezimova Ouští za 10.000 kop mš. prodala a na tuto summu toliko 4500 kop přijala. (Viz Sezima.) — c) *Vinice obecní*, z nichž za úrodných let na 60—80 sudů vína bývalo, tak že ročně 150—200 kop mš. užitku dávaly. — d) Lesy rozsáhlé, v nichž však na větším díle jenom drobné dříví na skalnatých a příkrých vrších se nacházelo, tak že ročně toliko 30 kop mš. vynášely. — e) Důchody z mlýnů při městě ležících, pak z porybenství za lososy a jiné ryby, ročně přes 300 kop vynášející, též cla na Labi z obilí od krále Rudolfa l. 1589 zvýšená. (D. Z. 25, B. 18.)

Mimo tyto statky a důchody navrátiti musila obec též statky duchovní, které l. 1620 za 26.000 kop mš. hotových peněz od stavův odbojných koupila, totiž: a) *statek proboštsví a děkanství Litoměřického i kapitoly*, k němuž náleželi

*) Vsi Mlékojedy (Mlékovidy), Prosmyky, Vrbice, dvory kmetců s platem v Nučnici, Libochovanech a Keblicích, s lesy, Labem, ostrovy, mlýny, podacími kostelními i s panstvím, též úrok do komory české 31 kop gr. mš., clo v branách a na Labi, darovány byly od císaře obci Litoměřické dne 15. dubna 1559 ze statků jí l. 1547 konfiskovaných. (D. Z. 13, F. 21.) Mimo to l. 1547 propadla obec Litoměřická vsi Pištany (díl) s tvrzí a dvorem poplužním, Sebusín (díl), Tlučen (díl), v Kundratci dvůr kmetců, Pokratice (díl), Čeřeniště (díl), Zahořany, v Řepčicích dva dvory kmetců, Libochovany (díl), v Miřivicích plat na rychtáři a v Kolečově dvůr kmetců, s lesy, vinicemi, desátky vinnícnými, chmelnicemi, s mlýny v Zahořanech, Pokraticích a Třebouticích, s kollaturami a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 5.) — Z těchto statků nabyla opět obec statky tyto: a) L. 1559 koupila obec Litoměřická tvrz a ves Pištany s poplužím a dvory kmetců v Pokraticích, Sebusíně, Kolečově, Tlučni, Kundratci a Čeřeništi s lesy, 2 vinicemi u Pokratic (Chlumeckou a Sovenskou) s desátky vinnícnými a příslušenstvím za 3250 kop gr. pražsk. od Oldřicha Dubanského z Duban, jemuž předešle od císaře za 1775 kop mš. byly prodány. (D. Z. 13, F. 3 & 20.) — b) L. 1561 koupila obec Litoměřická od Kateřiny Ročické (Ročické) ze Solopisk dědictví její v Pokraticích, Tlučně, Sebusíně a v Čeřeništi, s lesy a vším příslušenstvím za 450 kop gr. pražsk. (D. Z. 14 & 27.) — c) L. 1576 koupila obec Litoměřická od Jaroslava Henycha Kamejka z Pokratic dědictví jeho v Pokraticích, Tlučně, Čeřeništích a Hlinech s příslušenstvím za 1200 kop mš. (D. Z. 19, A. 24.) — Ves *Zaleslý* s 10 osedlými, s clem a lovením na Labi, s 2 mlýny, s krámou a příslušenstvím i s poddanými ve vsi Církvici, k záduší příslušejícími, koupila obec Litoměřická od obce Onstí nad Labem l. 1610 za 9000 kop mš. (D. Z. 136, G. 2 & 185, L. 21.)

rybáři s krčmou výsadní a úročními lososy, též jiné lidi na Novém městě a v Zásadí při městě zasedící, dvě vinice na Perném a plat z vinic na Chysnově ležících, též ves *Třeboutice* s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem a krčmou výsadní, ves *Křešice* s podacím kostelním, 2 krčmami výsadními, desátky vinnými z Perného, Křemínu a Bílé Hory vycházejícími; b) *statek kláštera Doxanského*, ves Německou Kopist s vinicemi a vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 1.)

Také měšťanům Litoměřickým, německého jazyka užívajícím, odňaty byly statky duchovní, jim l. 1620 od stavův odbojných za hotových 2500 kop mš. prodané, totiž klášter a kostel sv. Jakuba v městě na Židovské ulici ležící s hřbitovem, zahradou, krámy řemeslnickými při téměř klášteře vystavěnými, s pěti lidmi poddanými ve vsi Čereništích, s hájem nad vsí Řepčicemi, jehož na onen čas probošt Litoměřický užíval, s vinicí pustou nad vsí Pokraticemi, též plat stálý a věčný 6 kop mš. vycházející ze statku dědiců někdy Davida Turenského, měšťana Litoměřického. (D. Z. 192, N. 4.)

Avšak obecní statky a důchody (mimo dotčený zbytek summy trhové za ves Vrbici) z cís. milosti dne 11. května 1628 navraceny byly obci velmi zadlužené a zchudlé. Neboť dluhy obecní, od l. 1595 až do l. 1624 vzdělané, vynášely summou 81.805 kop mš., k jichž zaplacení obec neměla žádných prostředků, zvláště když skoro všickni měšťané jednak za příčinou svého odsouzení pro účastenství své ve zpouře, jednak za příčinou reformace od města ze země do Pirna odešli, tak že ze 385 měšťanů, před zpourou v městě osedlých, l. 1638 zůstalo toliko 69, a počet obyvatelstva ze 6000—7000 na 600 osob klesl. A tak město, při němž prve mimo lid domácí městský též na sta lidu robotního viničného bývalo, stálo na ten čas l. 1638 prázdné a pusté, tak že pro nedostatek lidí i vinice i dědiny při dvorech obecních, z nichž dvůr Prosmycký byl zcela zbořen, ležely ladem, a žádného užitku z nich, jako i z mlýnův, obci nevycházelo. Mimo to mnoho domů v městě vpády vojenskými do základů bylo zbořeno; pak předměstí Dlouhobranské, předešle dobře postavené a mnohými řemeslníky obsazené, též předměstí Podkolejské s obecními velikými stáji, Mlejnskou a Tesarskou, od vojska zcela bylo zkaženo a v nic obráceno; take

Nové město, blíž kostela sv. Štěpána a proboštství položené, s předměstími Dubinou, Voldaním a Zásadí větším dílem v sutiny a náspy uvedeno; i most přes Labe někdy nákladně postavený od lidu nepřátelského saského byl spálen a tím spojení k Roudnici, Budíni, Libochovicům, Třebenicům a Lovosicům zrušeno a všecken obchod na mizinu obrácen. (Dle zprávy purkmistra a konšelů města Litoměřic dne 20. prosince 1638 do kanceláře české učiněné. — C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & L. 7.)

Z příčin vytčených na splacování dluhův obecních vedle cís. resoluce z dne 22. dubna 1628 zůstaveny a zanechány byly obci Litoměřické pokuty (perdony) král. komoře připadlé z jmění měšťanů, *při kommissi inquisitionis ob rebellione* dne 19. prosince 1626 odsouzených, avšak té pokuty osvobození a při statcích svých zúplna zanechání býti měli ti všickni z odsouzených měšťanů, kteří by náboženství katolické přijali. V této inquisici, která již léta 1623 od Jiřího Viléma Michny z Vacinova (dle jeho zprávy z dne 14. července 1623 bratru Pavlovi Michnovi učiněné) v Litoměřicích zařízena byla, skrze obzvláštní kommissaře, k tomu dne 20. května 1626 nařízené, měšťané zavinilí podle provinění svého na šest pořádkův (classes) byli rozděleni, tak že osoby v prvním pořádku položené všech šesti dílův anebo celého jmění svého, v druhém pořádku pěti dílův, v třetím čtyř, v čtvrtém tří, v pátém dvou, a v šestém pořádku jednoho dílu ($\frac{1}{6}$) jmění svého byli odsouzeni, když nechtíce náboženství katolického přijati pryč ze země se odebrali. Avšak i díly zanechané osobám odsouzeným a ze země vyšlým vedle patentu l. 1628 prošlého do komory české obráceny jsou, když osoby takové statky své lidem katolickým v čase vyměřeném neprodali.

Podle seznamu, od cís. rychtáře na komoru českou l. 1654 zaslaného, v městě Litoměřicích při kommissi dotčené statkův srých odsouzení byli a mimo to i statky své zanechané jakožto odběžné (pro re derelicta) do komory král. propadli měšťané tito:

Abel Tomáš odsouzen šestého dílu jmění, kteréž není vytčeno.

Adamovic Kateřina, emigrantka; chalupa její v Zásadí, za 150 kop odhadnutá, l. 1632 od vojska do šancův jest rozmetána.

Arkadius Václav, osoba radní, odsouzen $\frac{2}{3}$, zůstal však katolickým a podržel statek svůj.

Asterman Adam, emigrant; dům jeho proti městské bráně od komory prodán za 115 kop.

Aulhorn Jonáš, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek zbořený.

Bartoňovic (jinak Radosta) Adam, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Zásadí zbořený a vinici v Bubnovkách, za 200 kop odhadnuté.

Baumgartnerová Eva, ods. $\frac{1}{6}$, propadla chalupu zbořenou v Zásadí, za 60 kop odhadnutou.

Bečvař Egid., ods. $\frac{5}{6}$; dům jeho, odhadnutý za 300 kop, potom obořený, prodán byl za 20 kop.

Behm Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Novém městě za 30 kop odhadnutou.

Berka Řehoř, ods. všeho jmění; chalupa jeho v Novém městě, za 100 kop odhadnutá, biskupovi byla postoupena.

Bílek Adam, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům za Dlouhou branou.

Bílek Štěpán, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu zbořenou v Zásadí.

Bílý Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům zbořený na Voldani za Michalskou branou, za 200 kop odhadnutý.

Bobrová Anna, ods. všeho jmění, propadla chalupu pustou na Dubíně.

Bretschneider Zachariáš, odsouzen $\frac{2}{3}$, propadl viničku za 24 kopy.

Budinský Jan, odsouzen $\frac{1}{2}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Budinský Václav, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na náměstí a dva kusy rolí.

Čapek Michal, ods. $\frac{1}{6}$, propadl domek na Novém městě za 20 kop.

Čeha Ondřej, ods. třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Černý Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$, zůstal katolickým; domek jeho u dvora Růžovského byl zbořen.

Čertová Marianna, ods. $\frac{1}{3}$; avšak dům její za Dlouhou branou dědil její syn katolický.

Čtyrkolský (Štyrkolský) Daniel, doktor, ods. $\frac{2}{3}$, zůstal katolický a zanechán při statku.

Doktor Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Dubíně za 300 kop a dvě vinice za 250 kop odhadnuté dědil jeho syn katolický.

Doušové bratři, Adam a Václav, ods. $\frac{1}{2}$, propadli dům v sv.-Mařské ulici za 1800 kop odhadnutý, který byl prodán k semenarium Jesuitům za 400 zl.; pět vinic za 800 kop m., a 2500 kop jistinu za obcí, kterouž obec na díl svůj v perdonu si vzala. — Mimo to manželka Adama Doušy, emigrantka, zanechala dům v Dlouhé ulici za 800 kop a vinici za 200 kop.

Droger Jakub, odsouzen $\frac{1}{2}$, propadl dům v Dlouhé ulici.

Drškář Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, které není vytčeno.

Duneta Martin, odsouzen všeho jmění, propadl dům u Michalské brány za 100 kop.

Dychna Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, dům jeho prodán a postoupen pro kolleji jesuitskou; mimo to propadl vinici na Karhánku.

Dytrich Vavřinec, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Michalskou branou, který za 200 kop byl prodán, a dvě vinice za 200 kop.

Fejfar Matěj, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl dům na Dubíně za 100 kop.

Felber Linhart, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 200 kop, vinice na Perném za 100 kop.

Fišer Jiřík, kotlář, odsouzen $\frac{5}{6}$, propadl dům u Dlouhé brány za 300 kop.

Förster Martin, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Formánková Říhová, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům za Dlouhou branou zbořený.

Fryč Václav, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v rynku Ptáčovský za 600 kop, vinici a rolí s chalupou za 700 kop.

Gabler Jan, ods. $\frac{1}{6}$; zůstal však katolický a podržel chalupu se zahradou.

Hamart Šimon, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, které není vytčeno.

Hanuš Jiřík, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům u Michalské brány, který za 200 kop klášteru u sv. Michala darován, vinice u sv. Mikuláše za 400 kop prodána, vinice pod Aronkou na Polabí za 250 kop, vinice na Perném za 300 kop, vinice za Golgotou za 100 kop, dvě dědiny na Špitálsku za 300 kop, tři domečky v Panenské ulici za 200 kop a chalupu za 100 kop, v jedné summě 1850 kop míš.

Helfling Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Novém městě.

Helvík z Felzova Jan, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, zaplatil perdonu 2150 kop míš. (viz str. 141).

Helvík Václav, odsouzen všeho jmění, propadl dům za 1000 kop, vinici Kamenatku za 400 kop, dvě vinice polabské za 400 kop, vinici Doktorku nad Hroby za 100 kop; čtyři dědiny, zahradu a chalupu za 850 kop, v jedné summě 2750 kop.

Hendrka Jiřík, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu pustou.

Henych Kamejk z Pokratic Václav, osoba radní. (Viz str. 142.)

Herda Jakub, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům v rynku Nosidlovský řečený, odhadnutý za 800 kop, který prodán byl za 1200 kop, též čtyři vinice a chalupu za 830 kop.

Henze Jiřík, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl domek.

Hladač Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu na Voldani.

Hledík Matěj, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadi zbořenou.

Hlemejžďová Anna, odsouz. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Novém městě, který za 120 kop prodán byl.

Hloupý Vavřinec, ods. $\frac{1}{6}$; dům jeho v Panské ulici, odhadnutý za 120 kop, Kapucínům byl postoupen.

Hněváček Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl domek za Dlouhou branou zbořený.

Hobet Štěpán, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl dům na Dubíně zbořený.

Hoffman Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou zbořený.

Holý Ondřej, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Hoštěcký Václav, osoba radní, odsouzen $\frac{5}{6}$, propadl dva domy podle sebe v rynku ležící za 1800 kop, pět vinic za 1600 kop, dvůr na Voldani, chalupu a tři dědiny za 2600 kop, v jedné summě 6000 kop.

Houška Jan, radní, odsouzen všeho jmění; dům jeho v rynku prodán za 1542 kopy, dědina blíž města za 500 kop, zahrada s chalupami v Zásadi za 300 kop, sedm vinic za 1690 kop a chalupa u sv. Václava s dědinou za 260 kop: v jedné summě propadl 4392 kopy míš.

Houšková Regina, předešlého manželka, emigrantka, jejíž dva domy za 1500 kop, štěpnice za Dlouhou branou za 300 kop a vinice za 300 kop, darovány Jesuitům; zanechala též 2 vinice na Chlumku za 350 kop, sadku v Ohradě za 250 kop, dědinu u Pokratic za 250 kop a dvě chalupy pusté; v jedné summě přes 2950 kop míš.

Housman Zacharyáš, ods. $\frac{1}{2}$, propadl pohledanost svou na domě Radkovském.

Hozlar Daniel, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Dlouhé ulici za 400 kop a dvě dědiny za 410 kop.

Hrubý Jan, odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění, které není vytčeno.

Hrušovanský Václav, praedikant, odsouzen všeho, propadl dům za Michalskou branou pustý, za 200 kop.

Huba Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou, zbořený.

Husyňská Anna, odsouzena $\frac{1}{6}$ jmění, které není vytčeno.

Hybele Šimon, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Krupné ulici zbořenou.

Chamchorda Ondřej, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu na Novém městě za 50 kop a vinici za 60 kop.

Chocholius Jan, ods. $\frac{1}{2}$, zůstal katolický a jest mu všecko jmění propuštěno.

Jakeš Petr, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům u Čininské brány za 200 kop, zbořený, a viničku za 50 kop.

Jansová Ludmila, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům v městě zbořený.

Jedličková Barbora odsouzena $\frac{1}{6}$ jmění nevytčeného.

Jelen Jan odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici za 15 kop prodán, dům v Panenské ulici Kapucínům postoupen; propadl též vinice v Oujezdě a zahradu v Hrobích.

Ježková Saloména, ods. $\frac{1}{6}$, propadla domek na Dubíně za 100 kop, zbořený.

Jiskra Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům za 800 kop a vinici za Mostskou horou, zadluženou, která literatům kůru latinského byla dána.

Anna Kandarská z Kandarské Hory, dcera po Adamovi Kandarském, odešla l. 1627 pro náboženství do Míšně; navráťivši se l. 1640 ujala se mocně statku svého, kterýž proto k ruce král. komory propadla, totiž: dům v rynku za 600 kop,

dům v ulici sv.-Mařské za 400 kop, vinici v Rybařích s hal-
tířem za 400 kop, jiných šest vinic, dvůr za Labem se štěp-
nicí na právě Keblickém, obořeniště na Voldani a dvě za-
hrady, dědinu nad rasovnou, též 1000 kop jistiny za obcí
na mincí lehké léta 1622, potom toliko 214 kop vynášející,
a 310 kop postoupených Jesuitům na dvořích Mliskojedských
Kateřiny Stránské.

Kavka Karel, odsouzen $\frac{1}{2}$, propadl dvě chalupy na
Dubíně a vinici za 200 kop; avšak l. 1632 z chalup zboře-
ných od vojska jedna potom prodána za 10 kop a vinice za
30 kop.

Kellerová Juliana, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům na Du-
bíně pustý.

Klatovský Václav, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v Mostské ulici
prodán za 1000 kop; dům Doušovský za 300 kop, postoupen
Kapucínům; tři vinice za 650 kop a dvě dědiny za 500 kop:
z čehož jemu náleželo v jedné summě 1800 kop, z nichž per-
donu zaplaceno 1200 kop; ostatní náleželo jeho manželce.

Klaus Matouš, kotlář, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Voldani
za 100 kop, zbořený.

Klímová Dorota, ods. $\frac{1}{6}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Kloboučník Pavel, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho v Zásadí byla
zbořená.

Koch Kašpar Melichar, odsouzen všeho, propadl dům
u Michalské brány za 800 kop, čtyry vinice a dědinu v Ou-
jezdě za 900 kop.

Koch Kašpar starší, ods. $\frac{5}{6}$; dům jeho u fortny Mlejn-
ské prodán za 400 kop, vinice za 60 kop.

Kolda Adam, odsouzen všeho, propadl dům v městě za
700 kop, vinici u sv. Mikuláše za 250 kop, chalupu za Dlou-
hou branou za 50 kop.

Kolda Tobiáš, odsouzen všeho; dům jeho v Dlouhé ulici
odhadnut za 1000 kop, prodán za 600 kop; tři vinice za 600
kop; dvůr v Pokraticích za 250 kop; chalupa za Dlouhou
branou za 100 kop; dědina za mostem za 300 kop; zahrada
za 70 kop. — Manželka jeho, emigrantka, propadla polovici
domu Mrázovského v rynku za 1000 kop.

Komínek Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl vinici pod Radobejlem
za 100 kop, stodolu zbořenou a dva kusy dědin. — Man-

želka jeho, emigrantka, zanechala půl domu v Dlouhé ulici obořeného, který prodán byl za 60 kop.

Kopřiva Jan, ods. $\frac{1}{3}$; domek jeho obořený se zahrádkou prodán za 30 kop.

Kopřiva Matěj, syn předešlého, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům u mlýnu zbořený a dvě vinice.

Kopřiva Ondřej, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům u Labe zbořený.

Kos Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v městě zdědil Václav Světecký.

Kovář Havel, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Král Kašpar, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kralup Baltazar, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Dubíně pustý a vinici u Radobejla.

Krol Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u Zásadí zbořenou.

Křtěna Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům proti sv. Václavu a vinici na Perném za 100 kop.

Křtěna Bartoloměj, ods. $\frac{1}{3}$, zůstal katolickým a podržel dům na Novém městě.

Kulhavý Valentýn, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Kyntnerová Marianna, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa její l. 1632 od vojáků byla spálena.

Lahovská Anna, ods. $\frac{1}{2}$, propadla dům v rynku za 400 kop, zbořený, dům v Židovské ulici prodán za 200 kop, dvě chalupy na Voldani za 200 kop, dvě dědiny u Golgaty za 600 kop, dědina v Oujezdě za 480 kop, tři vinice za 430 kop; v jedné summě 2110 kop.

Laurýn Václav (Ounhoštský), ods. všeho, propadl chalupu a vinici za 160 kop; dům však v městě za 600 kop podržela manželka jeho katolická.

Lech Matouš, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Novém městě, za 400 kop, postoupen biskupovi na poručení komory české.

Lenšková Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa její v Zásadí byla zbořena.

Libecký Pavel odsouzen všeho; zůstal však katolický a podržel domy své i vinice.

Liška Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$; dům jeho v městě prodán za 300 kop; dům u sv. Vavřince manželky jeho za 150 kop.

Lipič Bartoloměj odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění nevytčeno.

Lot Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Loučna N. odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění nevytčeno.

Lukšová Anna, ods. $\frac{1}{6}$; domek její nad sv. Janem byl zbořený.

Luňáček Jiřík, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl chalupu zbořenou.

Lyzl Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho na Novém městě, za 150 kop, byla zbořena.

Macháček Mikuláš odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění nevytčeno.

Malá Anna, odsouzena $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Malinovský Jan, odsouzen $\frac{1}{2}$, zůstal katolický a podržel domy své.

Mantýn Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v městě za 350 kop postoupen Kapucínům; vinici za Pokraticemi vzali si p. Dominikáni.

Mělnický Jiřík, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 400 kop, tři vinice za 300 kop; manželka pak jeho chalupu na Dubíně.

Meskomín N., emigrant, zanechal chalupu pustou za 30 kop.

Mityš Jan, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům naproti faře za 400 kop, zbořený, tři vinice za 700 kop; manželka jeho dvůr na Dubíně s dědinou za 500 kop a tři vinice za 400 kop.

Molyška Ludmila, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům v Dlouhé ulici zbořený.

Mostník Jan, ods. všeho; dům jeho v rynku za 800 kop odhadnutý, prodán za 600 kop; vinice na Polabí pod sv. Mikulášem prodána za 100 kop; vinici na Polabí za 200 kop ujal děkan městský.

Mouchová Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Voldani.

Mozečková Barbora, ods. $\frac{1}{6}$, dům její na Dubíně byl zbořen.

Mraček Adam, ods. všeho, propadl dům v Dlouhé ulici; dědina jeho s vinicí postoupena proboštovi; vinice za Dlouhou branou dána záduší Všem svatých.

Mráz z Milešovky Bohumil, odsouz. $\frac{1}{2}$, propadl dům se sbořeništěm vedle něho pod Bání za 1000 kop; dvě vinice

na svobodných gruntech dskami se řídící, zadlužené na 2400 kop, z nichž jedna, Klín řečená a za 2000 kop koupená, po 50 sudech vína vynášela, druhá Pustá řečená, za 5000 kop koupená, po 100 sudů vína vynášela; dvě vinice na Mostské hoře a na Polabí za 600 kop; jistina za obcí Litoměřickou v 1500 kop a úrokův od l. 1595 zadržalých 5220 kop; tedy v jedné summě čistého jmění 12.720 kop mš., z čehož obci polovice a druhá polovice král. fisku připadla. — Marně se domáhali dědicové Mrázovi polovice jmění, zvláště pak domu pod Bání, jehož obec Litoměřická za radnici užívala (l. 1647—1670).

Mráz z Milešovky Jan Jiří, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům na rynku za 1000 kop; vinici Muškatelku za 800 kop; vinici Klín dskami se řídící za 3000 kop koupenou; vinici v Sadbě za 300 kop; vinici na Křemíně za 300 kop a vinici za Mleyny, jichž se ujal probošt; tři jiné vinice s lisem a dvě chalupy. Třetinu z toho jmění zdědil jeho syn katolický Zikmund.

Mrštík Václav, ods. $\frac{5}{6}$, propadl dům v rynku, který prodán byl za 250 kop; dvě vinice za 480 kop, chalupu na Dubíně za 160 kop; v jedné summě 890 kop.

Němeček Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, které není vytčeno.

Nfč Ondřej, provazník, odsouzen $\frac{1}{2}$; dům jeho u mostu pod kollejí prodán za 250 kop, vinice na Růžovkách za 50 kop.

Nosidlo z Geblic Václav, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v Pokratické ulici za 400 kop, zbořený; vinice v Kamenatkách za 100 kop; sbořeniště za Cininskou branou, jež prodáno za 10 kop. Nosidlo odešel l. 1626 pro náboženství do Perna, kde sepsal Kroniku českou a l. 1658 zemřel.

Nymburský (jinak Rubín) Vít, ods. všeho, propadl dům na rynku v rohu, vinici na Mostské hoře, dvůr nově vystavěný s dědinami a dům na předměstí Dubíně zbořený; toho všeho ujal se klášter sv. Michala.

Osterman Adam, emigrant, zanechal dům v městě za 400 kop.

Pakosta Bartoloměj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům za Michalskou branou za 300 kop, dům za Dlouhou branou za 200 kop, dům na Novém městě, chalupu Bílkovskou se stodolou za

Dlouhou branou za 100 kop, dvě vinice za 600 kop; z toho náležela polovice jeho manželce Dorotě.

Pařízek Matěj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl domy dva za Dlouhou branou zbořené a dvě vinice.

Patačková Kateřina, ods. $\frac{1}{6}$; dům její v Dlouhé ulici prodán za 500 kop; dvě vinice na Polabí prodány za 300 kop; chalupa na Dubíně prodána za 100 kop.

Pazderák Matouš, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho v rynku, za 600 kop odhadnutý, zdělila jeho dcera Anna Helvíková katolická.

Pečovic Matěj, odsouz. $\frac{1}{3}$, propadl dům pod sv. Janem zbořený a vinice na Perném.

Pecolt Chabařovský Adam, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům pod radnicí.

Pelikán Jan, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu v Zásadí zbořenou a vinici v Oujezdě.

Pergman Michal, mydlář, odsouz. $\frac{2}{3}$, propadl dům Ounhoštských v Řeznické ulici za 1000 kop, zbořený; dům na předměstí v rohu proti Michalské bráně prodán za 400 kop.

Pfeifer Matěj, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu na Dubíně zbořenou.

Pičmanka Anna, ods. $\frac{1}{6}$; dům její v rynku prodán za 800 kop, dům Berašovský za 300 kop, dědina v Oujezdě za 400 kop; vinice na Polabí prodána za 750 kop, vinice u Pokratic za 200 kop; mandle (z nichž potom dědina) za Dlouhou branou prodány za 550 kop; chalupa na Novém městě pod sv. Jiřím zůstala pustá.

Pichlová Alžběta, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům v městě.

Plato Jan, ods. všeho; dům jeho v Židovské ulici, za 300 kop odhadnutý, avšak potom zbořený, prodán za 18 kop; dědina na Božci za 400 kop; vinice na Třebinkách za 100 kop; chalupa se stodolou v Zásadí za 100 kop.

Plichta Jiřík, ods. $\frac{1}{6}$, propadl domek v Krupné ulici zbořený.

Pokorný Martin, ods. $\frac{1}{6}$; zůstal katolický a podržel chalupu svou na Dubíně.

Pokorný Pavel, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům pod sv. Janem, potom zbořený.

Polák Jan, odsouzen všeho, propadl domy dva v městě, dvě vinice za 200 kop.

Pop Jan, odsouzen $\frac{1}{3}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prašilius Matyáš, ods. $\frac{1}{2}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Prodělal Vavřinec, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u sv. Václava za 30 kop.

Purkyně Samuel a Šebestian, odsouzeni všeho, propadli dům u fortny Pokratické za 300 kop; vinici pod Radobylem, která byla prodána za 100 kop; vinici v Oujezdě za 80 kop; dvě vinice na Perném za 200 kop; zahradu u Pokratic za 10 kop.

Radosta Tomáš, odsouzen všeho, propadl chalupu v Zásadí zbořenou.

Rambousek Václav, ods. všeho, propadl vinici s lisem a dědiny u Miřovic za 600 kop, dědinu pod Miřivicemi za 300 kop, dvorec v Pokraticích s vinicí za 300 kop, tři vinice na Karhanku za 310 kop a chalupu v Rybacích za 50 kop, což všecko dostal klášter Františkánův sv. Jakuba v Litoměřicích; vinice pod Břízou pod Radobylem za 300 kop; dům Petrančovský za 600 kop, dům Světeckých za 150 kop; v jedné summě 2710 kop.

Reichenpach (Reipach) Křištof, sedlář, odsouz. $\frac{1}{3}$; dům jeho u Mostské brány prodán za 202 kopy.

Rentsch Jiří, odsouz. $\frac{1}{3}$, propadl dům se zahrádkou za Dlouhou branou.

Řezník Matouš, odsouzen $\frac{1}{6}$ jmění, kteréž není vytčeno.

Rokycanský Fabian, ods. $\frac{1}{3}$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 60 kop.

Rosa Jakub, ods. všeho, propadl sladovnu v městě za 200 kop; mauželky jeho dům podle hradu v městě, za 200 kop odhadnutý, byl zbořený.

Rozvoda Jiřík, ods. $\frac{1}{3}$; dům jeho, který odevzdal k záduší Všem svatých, potom drželi Kapucíni; chalupa jeho za Michalskou branou za 100 kop, byla zbořena.

Rubekula Daniel, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům u Mostské brány za 300 kop, vinici v Medulánech za 50 kop, zahrádku za Dlouhou branou za 20 kop.

Rychmut Matouš, ods. $\frac{1}{3}$; domek jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Rychter Jan, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho na Dubíně za 100 kop, byl zbořený.

Sejfert Jan, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Dubíně pod kolejí za 200 kop a dvě vinice za 300 kop.

Sequanides Jiřík, emigrant, zanechal domeček na Novém městě za 200 kop.

Slepička Oldřich, ods. $\frac{2}{3}$, propadl chalupu za Dlouhou branou za 150 kop, dvě vinice na Perném pod Dlážděním za 400 kop, vinici v Oujezdě za 150 kop, dědinu za Golgattou za 200 kop.

Slepička Václav, odsouz. $\frac{1}{2}$, propadl závdavek na domě Mudrakovském, 200 kop.

Slívka Jan, odsouzen $\frac{1}{6}$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Slívka Štěpán, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho za Dlouhou branou byl zbořený.

Smíšek Matěj, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Dubíně a vinici v Oujezdě.

Sojka Jan, jeden z šesti soudcův městských, odsouz. $\frac{1}{2}$, propadl tři domy v městě, za 1100 kop odhadnuté, z nichž dva potom byly zbořeny a jeden prodán za 250 kop; chalupu se zahradou za Dlouhou branou za 200 kop, zbořenou: dvě vinice za 450 kop.

Sojka Vít, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho u Mostské brány prodán za 245 kop; vinice v Oujezdě za 250 kop. Manželky jeho dům a vinici dědila dcera katolická; dům však její u sv. Vavřince za 100 kop postoupen byl Kapucínům.

Sojka Zikmund, odsouz. $\frac{1}{2}$; dům jeho v ulici Mostské brány pustý, za 330 kop odhadnutý, prodán Jesuitům za 50 zl.; vinice u Radobejle za 100 zl.

Mistr Stránský Pavel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl jistinu 700 kop míš. Tento dějepisec český odešel l. 1627 pro náboženství ze země do Perna a žil později v Toruni nad Vislou, kde l. 1657 zemřel. Manželky jeho Kateřiny statky odběžné král. komoře připadly, totiž: dům v rynku, prodán za 800 kop; dědina za mostem, prodána za 1000 kop; dědina Klýn u Prosmyk, prodána za 250 kop; vinice s Červenou boudou na Polabí s liseň, za 1200 kop; pak zahrada za Dlouhou branou za 300 kop odhadnutá, vinice za 300 kop odhadnutá a dvory v Mlíkojedech postoupeny od král. prokuratora Jesuitům.

Strašman N., emigrant, zanechal chalupu za 100 kop.

Subitán Jan a Špata Dobiáš, odsouzení všeho jmění, propadli dům za Dlouhou branou zbořený a vinici nad Miřivicí.

Summerová Barbora, ods. $\frac{1}{6}$, propadla chalupu na cestě do vsi Zásadí ležící.

Šaravára Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 100 kop.

Šarlatka Anna, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům za Michalskou branou za 100 kop, chalupu na Novém městě za 130 kop.

Šimeček Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Panenské ulici za 50 kop, tři vinice za 220 kop.

Šimeček Ondřej, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům v městě za 600 kop, tři vinice (v Lišti, v Oujezdě a na Polabí) za 550 kop, dvě chalupy za 150 kop, dědinu v Oujezdě za 150 kop; v jedné summě 1500 kop.

Šindler N., ods. $\frac{1}{2}$, propadl dvorec Královský v Zásadí za 100 kop a viničku za Bídnicí pustou.

Šipka Martin, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Voldani zbořený.

Škrvák Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Krupné ulici.

Šmid Václav, ods. $\frac{1}{2}$; děti zůstaly katolické a podržely pozůstalost po otci, vynášející 1620 kop.

Šour Tomáš, emigrant; dům jeho v městě, za 300 kop odhadnutý, l. 1632 zbořen byl.

Štelcer Josef, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v Růžovské ulici, za 200 kop odhadnutý, l. 1632 od vojáků zcela zbořen byl.

Štoploch Balcar, ods. všeho, propadl dům pod radnicí.

Švengfeld Daniel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl dům v rynku nárožní Apatykářovský za 800 kop.

Taušel Valentýn, odsouzen všeho, neměl nic svého.

Teller Mikuláš, ods. $\frac{1}{3}$; dům proti sv. Jakubu náležel jeho manželce katolické.

Tesař Michal, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům na Dubíně zbořený a vinici v Oujezdě.

Teufel Matouš, ods. $\frac{1}{3}$, propadl domek na Dubíně za 50 kop.

Trejtlarová z Krošvic Anna, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům u Dlouhé brány za 2500 kop, dům na Voldani s dvorem za 1000 kop, dědinu za Brankou za 900 kop, dědinu v Oujezdě

za 1200 kop, vinice pod Radobejlem za 700 kop, vinice na Chlomku za 400 kop a chalupu se stodolou v Hrobích za 80 kop; což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovi z Třebnic, jako statky odběžné; pak zahradu za Dlouhou branou, která postoupena Jesuitům za 300 kop; jistinu za obcí Litoměřickou 2000 kop. — Mimo to propadla dům v Novém městě pražském. (Viz str. 1024.)

Trejtlarová Krystýna, emigrantka; svršky po ní pozůstalé, odhadnuté za 5000 zl.; ale nevědělo se, kam se poděly.

Trupel Jan, odešel s rodiči ze země pro náboženství, navrátil se léta 1631 s nepřitelem a ujímal se statku po rodičích pozůstalého; pročež všecko jmění propadl, totiž: dům v rynku zpustlý za 300 kop, vinice tři na Třebinkách na 25 korců, dědiny v Oujezdě na 95 korců, což vše od komory české postoupeno Šimonovi Petrovi Aulíkovi z Třebnic, který si též ostatní čtyry vinice Truplovy přivlastnil, z nichž pak vinici na Mostské hoře za 1050 kop prodal; dvorec na Voldani s chalupou za 110 kop; svršky a klenoty za 383 kopy; jistinu za obcí 4073 kop.

Turynský David, ods. $\frac{1}{2}$; dům jeho hostinský, proti kostelu ležící, zdědily jeho děti katolické.

Tychystes Jiří, ods. $\frac{1}{2}$, propadl na domě Štefanovském v Dlouhé ulici 200 kop; dvě vinice za 350 kop.

Tynes Krištof, emigrant; dům jeho pustý za 100 kop odhadnutý, l. 1632 od vojákův roznešen.

Ulrich Matouš, ods. $\frac{1}{2}$, propadl jistinu za obcí Litoměřickou 1600 kop.

Urbanová Dorota, odsouzena $\frac{1}{6}$, propadla dům na Dubíně pustý.

Vejvoda Jan, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům za Dlouhou branou se zahradou za 200 kop.

Velík Isaiáš, ods. všeho, propadl dům v sv.-Mařské ulici za 500 kop odhadnutý, který postoupen Jesuitům pro kolej; vinice na Polabí za 300 kop.

z Velvar Nykodem, emigrant, zanechal vinici za Mostskou horou za 200 kop.

Velvarský Jan, odsouzen všeho; domek jeho v městě obdrželi Kapucíni.

Veselský Bartoloměj, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům v městě za 200 kop; chalupu v Novém městě a vinici v Oujezdě obdržel Arkadius odkazem.

Veselský Karel, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu v Novém městě.

Veselský Václav, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům za Dlouhou branou za 50 kop, potom zbořený; viničku za 50 kop.

Veselský Zikmund, ods. všeho, neměl nic svého. Jeho manželka, emigrantka, zanechala dům pod fortanou za 200 kop a vinici v Oujezdě za 100 kop, což po ní zdědil Jan Kraus, syn po její sestře pozůstalý.

Vicen (Vičan) Jan, ods. $\frac{2}{3}$; dům jeho v sv.-Mařské ulici prodán za 900 kop; dědiny v Oujezdě prodány za 470 kop; dědina u Ohře prodána za 400 kop; dvě vinice na Mostské hoře a na Kokšovce za 500 kop; chalupa v Rybácích prodána za 200 kop; stodola na Voldani prodána za 125 kop; v jedné summě 2595 kop.

Voják Jan, ods. $\frac{1}{6}$; chalupa jeho na Dubíně za 50 kop, byla zbořena.

Vorel Pavel, ods. $\frac{2}{3}$, propadl domek a tři vinice.

Vrabec Jan, ods. $\frac{1}{3}$; chalupa jeho na Novém městě postoupena p. proboštovi.

Vyčichl Jan, emigrant, zanechal zbořeniště na předměstí za 10 kop.

Vyšata Silvester, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům u Zlaté husy, který prodán byl za 400 kop; jistinu za obcí 500 kop.

Wildner Wolf, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům na Novém městě, prodaný za 130 kop, a vinici.

Winterová Marianna, ods. $\frac{1}{6}$, propadla dům na Novém městě zbořený, za 20 kop.

Zedník Ondřej, ods. $\frac{1}{2}$, propadl domek u sv. Václava zbořený.

Zukr Matouš, odsouzen všeho, propadl dům na předměstí za 200 kop.

Zygl Jiří, emigrant; stodola jeho za Dlouhou branou za 150 kop, l. 1632 od vojnův roznešena a spálena.

Žák Adam, ods. $\frac{1}{3}$; zůstal však katolický a podržel dům k Mleynské fortně za 500 kop, zbořený, a vinice na Polabí za 200 kop.

Žák Jan, ods. $\frac{2}{3}$; zůstal katolický a podržel statek svůj.

Žatecký Jiří, odsouzen všeho, propadl dům v Židovské ulici za 200 kop, tři vinice na Ružovkách za 200 kop, dědinu 2 kopy záhonů na Božci za 400 kop; též manželky jeho dům v Dlouhé ulici za 200 kop, dvě vinice pod Radobejlem za 100 kop, a dědinu v Oujezdě za 200 kop.

Žatecký Jan mladší, odsouzen $\frac{1}{3}$, propadl dům v městě a vinici na Polabí.

Žatecký Jakub, ods. $\frac{1}{3}$, propadl dům v Dlouhé ulici, chalupu za 50 kop, vinici za Mostskou horou za 150 kop, pole za Golgatou 10 korců za 200 kop.

Žďára Tomáš, ods. $\frac{1}{2}$, propadl dům pod kollejí zbořený.

Ždichna Jiří, ods. $\frac{1}{6}$, propadl dům v městě za 300 kop, vinice na Karhánku za 150 kop.

Žejdlík Jiří, odsouzen $\frac{1}{6}$, propadl chalupu u sv. Jiří.

Mimo tyto statky bylo jistin za obcí a jinými, král. komoře podle inquisicí případných a osobám odběhlým náležejících, v jedné summě 23.286 kop mís.

Z těchto všech statkův a gruntů vynáseti měla summa pokut, obci k zaplacení dluhů zanechaných, 46.906 kop mís a quoty obci náležející 2249 kop. Avšak tato summa znamenitě ztenčena byla tím, že veliký počet dotčených statkův, a to největších, od komory české dílem klášterům a kněžím byl darován, dílem jiným osobám prodán, mnoho pak domů zbořeno a vinic zpustošeno zůstávalo; pak že ze statkův odběžných již l. 1626 vydržována byla celá setnina péchoty, v počtu 200 prostých vojáků, s nejvyšším a fendrychem, která pro přivedení obyvatelů k náboženství katolickému v městě přes rok beze vsí kázně zůstávala, tak že mimo vydání obecní na prosté vojáky vynášející týdně 280 zl. (po 12 kr. denně na jednoho) i ostatní měšťané jimi na nejvýš byli znuzeni. (C. 215, C. $\frac{1}{10}$ & L. 7.)

Konečně při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 25. ledna 1634 odsouzení byli z 225 měšťanů vytčených všeho jmění pro účastenství v nové zpouře při vpádu saském l. 1631 emigranti Litoměřičtí tito: Jan a Václav bratři Aunhošťský (Unhošťský), Zachariáš Bretschneider (Brantšneydr), Adam Douša (Douška), Jiřík Fišer, Jan Houška, Jan Chocholius, Petr Jakeš, Jan Jelen, Jiljí Keller, Václav Klatovský, Matouš

Klaus, Tobiáš Kolda, Samuel Kopřiva, Kašpar Kytler, Matyáš Lebcentyner, Václav Mostník, Václav Mrštík, Ondřej Níč, Václav Nosidlo, Adam Nyger, Michal Pergman (Bergmann), Jan Petráček, Jan Plato, Daniel Purkyně, Tobiáš Reichel, Kristof Reichenpach, Václav Slepíčka, Jan Sojka, Vít Sojka, Zikmund Sojka, Tomáš Svydrych, Jan Trupel (Tropel), Václav Vicen (Vičan), Jan Votík Zahajský a Adam Žák. (C. 215, C. $\frac{1}{7}$.)

Loket.

Obec král. města Lokte (Elbogen, kr. Cheb.) provinila se v čas zpourey tím, že nejenom lid krajský k vojsku stavovskému vypravila a obranu krajskou zřídila, nýbrž i posádku falckou do města přijala a čtyry praporce při mustrunku Weinbergovském po několik neděl zcela vydržovala, na něž přes 12.000 zl. vynaložila. Potom po bitvě bělohorské obec, ač se již císaři na milost vzdala, zpěchovala se do města přijati posádkou cís. plukovníka hraběte z Nagrol, který od Kadaň a Ostrova k městu táhl, nýbrž vzdala město opět Mansfeldovi, který tam od Teplé a Slavkova se vším lidem svým přitáhl, a hraběte z Ortenburgu s 550 vojíny v městě zanechal posádkou, na kterouž obec až do vzdání se města císařským mimo náklad od měšťanů učiněný, ještě přes 30.000 zl. vydala. — Pročež po bitvě bělohorské l. 1621 odňaty byly obci v pokutě od král. komory všecky její statky, totiž zámek s městem, 21 vesnic celých a 8 vesnic na díle s 5 dvory poplužními, 4 ovčiny, 9 krčmami, lesy rozsáhlými, přes 100 rybníků, s dvěma mlýny a jiným příslušenstvím, mající cenu 130.000 zl. rýn., a odevzdány k správě cís. rychtáři Tobiášovi Waldmanovi a Šebestianu Kempfovi. Návrh však od komory české l. 1623 učiněný, aby statky Loketské král. místodržícímu *Karlovi knížeti z Lichtenšteina* proti půjčce 190.000 zl. byly prodány neb zastaveny, vedle cís. resoluce z dne 21. listopadu 1623 schválen nebyl.

Naproti tomu král. komora ze statků dotčených postoupila: a) Statek lenní *Grünlas* (kr. Cheb.), tvrz pustou a ves *Grünlas* s dvorem poplužním a vesnice Chodov Dolní (Unter-Chodau) a Kranešov (Granesau), jak to obec Loketská léta

1611 za 16.340 kop mš. koupila, *Janovi Menzelovi (Wenzelovi) z Kolsdorfu*, radě při appellacích král. Českého, jemuž l. 1624 za 9000 kop mš. jakožto dědictví zpupné a svobodné prodán byl. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 218. — D. Z. 141, M. 22 & 292, O. 10.)

b) Statek lenní *Lipnice* (Litmice, Littmitz, kr. Cheb.) a 8 poddaných v Rozmysle (Rossmeisel), od obce l. 1592 za 9652 kopy mš. koupený, pak vsi Doglasgrün, koupená za 1119 kop, Albernhof, koupená za 900 kop, Griesbach, koupená za 711 kop, Wintersgrün, koupená za 4421 kop a Tatrovice (Tatrvic, Dotterwies) koupená za 600 kop; což vše l. 1623 za 9180 zl. zástavou dáno a potom dědičně prodáno bylo za 17.000 zl. *Marii Majdaleně Hertlové z Leitersdorfu*, roz. z Pisnic. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 338. — D. Z. 141, D. 20 & 620, B. 17.)

c) Ves lenní *Schwarzebach* (kr. Cheb.), od obce za 1000 kop koupená, s kusem lesa, prodána byla l. 1624 *Gottfridovi Hertlovi ryt. z Leitersdorfu*, radě při české komoře, za 4700 kop mš., kteréž si porazil z požadavků svých 3000 kop na statcích konfiskovaných a 1700 kop ze služného zadržalého. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 369. — D. Z. 142, B. 28.)

d) Statek *Kohlung* (Kohling, kr. Cheb.), ves s dvorem poplužním, pak ves Lobuš (Lobs) a dva poddaní ve vsi Wutingrünü (Wudingrün), odhadnutý za 9163 kopy mš., léta 1625 koupil za 6060 kop mš. *Otto svob. pán z Nostic*, německý místokanclér v král. Českém. (C. 215, E. 1. — Lib. conf. 2, f. 212. — D. Z. 142, J. 29 & 293, O. 17.)

Odprodáním těchto statků Loketských získala král. komora v jedné summě 40.053 zl. rýn. — Ostatní statky Loketské, totiž 10 vesnic největších a nejlepších s 3 dvory poplužními a ovčíny, lesy a rybníky, zůstaly ve správě cíś. rychtáře. až konečně obci, když k náboženství katolickému přistoupila dle návrhu krajského hejtmána Gottfrida Hertla z Leitersdorfu, císaři dne 8. března 1628 podaného, od král. komory dne 2. srpna 1630 byly navraceny a postoupeny k tomu konci, aby obec věřitelům svým aspoň úroky ze summy dlužní platiti mohla. Neboť dluhy obce před zpourou vzdělané vynášely 84.556 kop mš., z nichž na skoupení statků obecních předešle 70.443 kopy mš. byly vynaloženy; k tomu přibýlo

dluhů v čas zpourey 8370 kop míš., které však byly zrušeny; a po zpouře k zaplacení rancionu a nákladu na cíś. vojsko nových dluhů učiněno 5742 kop.

Avšak statky dotčené jenom na krátký čas zůstaly ve správě obce; neboť při vpádu saském l. 1631 přijali Loketští nepřátelskou posádku opět do města, mimo to nepřítelé všemožně podporovali a jemu katolické duchovní i děkana svého dobrovolně vydali. Pro toto nové provinění při *kommissi konfiskační Fridlandské* léta 1633 v Lokti zřízené dne 18. března t. r. odsouzeni byli nejenom purkmistr, radní a mnozí měšťané hrdla, cti i statků, nýbrž i obec všech statků svých, předešle jí navrácených, kteréž za 60.000 zl. odhadnuté k ruce *knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina* připadnouti měly i se vším jméním, kteréž propadli měšťané tito: 1. *Šebestian Kodauer* (Kotauer) a *Jakob Rödíg* (Rödtich), oba nejstarší purkmistři a náčelníci zpourey, odsouzeni hrdla, cti i statků, jehož jenom Kodauer na 1000 zl. zanechal; 2. *Jiří Moyses*, jehož jmění 2000 zl. vynášelo; 3. *Tobiáš Waldmann*, cíś. rychtář, *Jan Kleingeorg*, purkmistr, *David Höfer*, *Kašpar Pfretschner* a *Jan Zürch*, z nichž každý po 200 zl. pokuty měl složiti.

Ale po smrti knížete z Fridlandu k opětné žádosti purkmistra, konšelův i vsí obce města Lokte učiněna jim byla cíś. listem, daným v Řezně dne 9. října 1636, ta milost, že všecka a všelijaká provinění, kterýchž se v té zpouře dopustili, jim jsou prominuta a odpuštěna. Městu pak, v němž ze 300 domů, před zpourou tam se nacházejících, l. 1638 toliko 86 zůstalo nezbořených a nespálených, navráceny byly opět statky obecní, a vedle cíś. resoluce z dne 9. července 1643 znova l. 1658 v léno jsou postoupeny, totiž: vesnice *Ruditsgrün* s rybníkem, 2 lesy a loukami; *Nalesgrün* s rybníky; *Höffen* s 2 rybníky; v *Rockendorfu* 3 usedlí; *Horn* s rybníkem; *Pruckhof* k městu náležející s 2 rybníky a rybníkem městským pustým nad Grünlasem ležícím; též grunty řečené *Schmalzgruben* s 2 rybníčky; les *Pfaffengrün*; *Ober-* a *Unter-Haid* s lesem, dědinami a rybníky; ves *Grasset* s příslušenstvím; mlýn, řečený *Flütmühle*, v předměstí *Litmici* na řece Ohři ležící; k tomu *statek rytířský Neusattel*, tvrz a ves s dvorem poplužním a vším příslušenstvím, s platy

a clem Loketským a Birndorfským, s užitkem ze soli, s oborou a jezem nad dlouhým mostem; též vesnice Jenesen (Janesen), Dašvice (Taschwitz), Boširany (Poschitsan, Poschitzan), Oblitzdorf u Rolavy (Rohlauer Oblitzdorf), a Grund neb Zech (Cecha); pak poddaní pod ochranou v Ober- a Nieder-Schos-senreuthu a Marketsgrünu (Marklesgrünu); mlýn řečený Haselmühle s příslušenstvím; též po 1 poddaném na Kalten Herberich, na Cihelně (Ziegelhütten) a na statku Unter-Hornsberg; v Pučírně (Putschirn) 6 dvorů kmetcích, z nichž 2 celé, 1 tříčtvrtník, 2 půllánky a 1 čtvrtník, s 1 domkem a mlýnem Spitzmühle řečeným; pak lesy Schmidtberg a Aberg, s dvěma lesy na Crudum a Ziegenrücken; dvůr poplužní Schmalenhof (Schmalahof) s ovčínem, rybníky a příslušenstvím; jak to všecko s jinými statky l. 1598 od císaře Rudolfa II. obec dědičně jakožto léno svobodné za 47.500 kop míš. koupila. (D. Z. 311, O. 18.)

Navrácením těchto statků nabyla obec opět tolik důchodů, že mohla zapraviti dílem náklad na cís. vojsko po vypuzení lidu saského učiněný, kterýž vynášel s vydržováním posádky bavorské a Bechlerovy 91.752 zl. 21 kr.; mimo to odňato bylo měšťanům a obci koní a dobytka za 9000 zl., a vydáno od obce na posádku Collaltovu 3903 zl. 25 kr., na posádku Kolovratovu 986 zl. 47 kr., na jízdectvo Aventua-novo 1900 zl., na kompagnii Schumburgovu 1800 zl. a na jízdectvo saské 250 zl.; měšťanstvo pak posádkám vytčeným za sůl, dříví a světlo zaplatilo 2059 zl. — Tímto vydáním na cís. vojsko byly poněkud zvýšeny dluhy obecní svrchu již vytčené; avšak při kommissi tractationis s věřiteli obce snížena byla summa jich na 84.050 zl., na niž obec až do 15. července 1676 zaplatila 72.000 zl., tak že na ten čas ještě 12.000 zl. dluhů ročně po 1000 zl. spláceti byla povinna.

Konečně poznamenati dlužno, že z města Lokte l. 1627 za příčinou reformace odešli větším dílem do Míšenska měšťané tito: Magist. Martin Franz, lutheranský praedikant, Baltasar Olischer, Šebastian Ehrlbegk zemřel v Norimberku. Krištof Rödiger, David Marsch, Pavel Fürst, Pavel Moyses, bratr dotčeného purkmistra Jiřího M., Matyáš Sextus, Mikuláš Tod, písař městský, Jiří Jacob, Šimon Pfretschner, Kašpar Tod, Matyáš Kohler, Matyáš Wohlrab, Ondřej Lindtner, Jan

Franz, Marketa Reis a Krištof Hülling, jenž do Norimberka se vystěhoval. Domy, pole a luka po nich pozůstalé odhadnuty byly l. 1636 za 18.525 zl. 51 kr.; avšak po srážce dluhů 5091 zl. 2 kr. a kontribuce zadržalé 6900 zl. zůstalo z nich k ruce král. komory toliko 6534 zl. 45 kr. rýn. (C. 215, E. 1 — E. 22.)

Louny.

K městu Lounům (Luna, Laun, kr. Žatec.) náležely před zpourou k záduší obce vsi Dobroměřice s dvorem poplužním, Rané (Ráně) s dvorem poplužním, Nečichy a Chraberce (Chrabčes), vsi pusté Trhlava a Oblík, plat 6 kop 16 gr. při vsi Chlumčanech, plat 3 kopy na tvrzi a vsi Polácích, též platy na vsi Lomazicích a na dědinách při Bšanech, jak to vše již vedle nařízení císaře Zikmunda a krále Jiřího k záduší kostela a fary sv. Mikuláše a k špitálu náleželo, a k těmž účelu od císaře Ferdinanda I. l. 1547 obci z konfiskace bylo propuštěno a ke kostelům sv. Mikuláše, Matky Boží, sv. Maří Majdaleny, k špitálu a ke škole darováno, vrchnost pak a panství nad tím dne 20. listopadu 1561 za 800 kop gr. česk. doprodány. (D. Z. 8., E. 30; 14, E. 9 & 561, C. 8.)* Z těchto statků, k nimž obec l. 1614 vesnici *Hrádek* za 6600 kop míš. přikoupila, mimo vychování děkana, žakovstva, chudých lidí v špitále a čeledi, každoročně vycházelo důchodův okolo 1693 kopy míš., odkudž chrám sv. Mikuláše a kostely sv. Petra, Matky Boží a sv. Maří Majdaleny, jakož i zdi městské, radnice, tok vody a jiné potřeby zádušní a obecní se opatrovaly.

Po bitvě bělohorské však dotčené statky všecky obci pro její přečinění v čas zpourey l. 1621 byly vzaty, ačkoliv

*) Mimo tyto statky propadla obec Lounská l. 1547 v pokutě: a) ves *Měrunice*, kterou od komory l. 1548 koupil za 386 kop gr. česk. Krištof z Lobkovic; — b) vsi *Chlumčany* s podacím kostelním, *Vlčí a Smolnice* s podacím kostelním, od komory l. 1548 prodané Šebestianu z Weitmile; — c) vsi *Smilovice a Bšany*, od komory l. 1549 prodané za 1138 kop gr. česk. Mikulášovi Miřkovskému z Tropčie; — d) ves *Pochvalov*, od komory l. 1549 darována byla Janovi staršímu z Lobkovic; — e) *Novou Ves*, již od komory l. 1550 koupil za 209 kop gr. česk. Jan mladší z Waldšteina; — f) ves *Hořenec*, kterou l. 1550 od komory koupil Ladislav z Lobkovic. (D. Z. 8, E. 30.)

se město hned l. 1620 plukovníkovi Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti složení výplaty 42.500 kop míš. sprostěno vydrancování, ochrany na čas užilo. Potom vedle nařízení král. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina dne 10. listopadu 1623 zastaveny byly *Wolfovi Ilburkovi hraběti s Vřesovic* v summě 50.000 kop míš., na kterouž Vřesovec toliko 19.714 kop 20 gr. lehkých peněz složil a zbytek za obilí do proviantu dodané (1000 korců žita a pšenice po 27 kop.) v summě 27.000 kop, pak na úrocích z král. komory mu povinných si porazil. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$ & L. 5. — Lib. conf. 2, f. 144. — D. Z. 561, G. 14.)

Vřesovec pak zůstával v užívání statků Lounských místo úroků z dotčené summy zástavní bez kontribuce až do své smrti, ačkoliv obec Lounská, kteréž cíś. listem z dne 15. března 1627 provinění její v čas zpoury bylo odpuštěno a privilegia a obdarování potvrzena (D. Z. 561, B. 28 — C. 4), za navrácení jich císaře opětně prosila a k žádosti její věc ta na cíś. poručení při kommissi revisionis již dne 9. listopadu 1629 a dne 8. listopadu 1636 vyřízena byla, tak že dle rozsudku fiskálního z dne 24. června 1636 Vřesovec statky ty městu nazpět měl postoupiti. Avšak po smrti Vřesovce dotčené statky l. 1638 postoupeny byly jeho dědicům a věřitelům, markrabím z Baden, s nimiž k opětné žádosti obce vedle cíś. poručení dne 11. července 1653 při kommissi revisionis o věci té bylo vyjednáváno, ale ničeho nedocíleno, ačkoliv král. prokurator opět l. 1656 za dobré uznal, že obci Lounské statky zádušní vedle starého i nového zřízení zemského ani odňaty, ani Vřesovci a pak jeho věřitelům postoupeny býti neměly, zvláště pak že někdejší král. místodržící kníže z Lichtenšteina, jemuž již v měsíci červnu léta 1623 cíś. resolučí bylo zapověděno, statky městům odňaté jinam zastavovati aneb postupovati, k zastavení jich v měsíci listopadu 1623 neměl práva žádného; mimo to že dědicové Vřesovce žádné náhrady za summu zástavní od král. fisku žádati oprávnění nejsou, poněvadž Vřesovec summu tu zaplatil dílem špatnými penězi, dílem obilím na statcích těch pozůstalým, a potom maje statky ty v zástavě z nich nad summu zástavní vykořistil. — Přes to všecko teprv vedle cíś. resoluce z dne 18. října 1684 obci Lounské statky zá-

dušní mimo ves Hrádek byly navraceny ke kostelům a špitálu, totiž vsi Dobroměřice, Nečichy, Trhlava (díl), Rané, Oblík a Chraberce. (D. Z. 561, G. 14.) Mimo to již předtím císařským listem daným ve Vídni dne 16. června 1668 postoupena byla obci kollatura (jus patronatus) při jejich kostelích. (D. Z. 561, C. 12.)

A tak obec Lounská, po drahý čas statků svých zádušních i obecních zbavená, nemohla platiti dluhů, které ze summy nepatrné 8566 kop 40 gr. míš., před zpourou k potřebám obecním vypůjčené, pak 4165 kop 24 gr. míš. v čas zpourey vydlužených, od bitvy bělohorské až do l. 1626 na ohromnou summu hlavní 97.925 kop 29 gr. míš. vzrostly zvláště výplatou města l. 1620 svrchu vytčenou, pak stálým nákladem na vychování císařského lidu vojenského, tak že obec nebyla s to zapraviti ani úroků, ze summy dlužní vycházejících. Z té příčiny bylo obci uděleno císařským resolucí z dne 10. dubna 1629 příročí proti všem věřitelům, a mimo to vedle císařské resoluce z dne 24. května 1631 a 25. června 1637 odpuštěny a darovány jí byly všechny dluhy, jimiž povinna byla některým osobám, jichž statky král. komoře v pokutě připadly, totiž emigrantům Litoměřickým, Václavovi Hoštěckému a Vítovi Sojkovi po 1500 kop., Truplovskému 3000 kop, Dorotě Laurinové 2000 kop a Václavu Vicenovi 1000 kop; Václavovi Užidilovi emigrantu Lounskému 4000 kop, Mikulášovi Troillovi 1000 kop, praedikantu Janovi Kninskému 400 kop, Kateřině Vřesovcové roz. Bejčkové 500 kop a Kateřině Kaplířové z Údrče 4000 kop m., tedy v jedné summě 18.900 kop míš. — Avšak tím obci zchudlé a zpustlé zpomoženo nebylo; neboť i poslední stateček svůj, mlýny obecní, l. 1632 na poručení král. místodržících *Janovi Jakubovi Infeldovi* v dluhu 8000 kop míš. zvodem musila postoupiti. Město pak s obojím předměstím, již l. 1620 při vzdání se Albrechtovi z Waldšteina od císařského vojska vypáleným, od vojáků jak císařských tak nepřátelských k zboření a zpuštění přišlo a tím přes 300.000 kop míš. škod utrpělo; sousedé pak ubytováním vojska stále trvajícím, dvojím vpádem nepřátelským, zvláště hrozným vydrancováním města od Poláků l. 1635 tam mocně vpadlých, o všechno připraveni u valném počtu od města odešli, tak že ze tří set a několika usedlých, kteří

před zpourou v městě se nacházeli, l. 1638 ani sedmý neb osmý díl lidí tam nezůstával.

Z měšťanů Lounských pokutováni byli:

1. *Václav Klug* (Chlug), mydlář, při vpádu saském do města l. 1631 připojil se k nepříteli, u něhož za vojáka sloužil, pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 jmění svého odsouzen, propadl *dům* v městě Luně ležící, kterýž od cís. rychtáře l. 1635 k ruce král. komory ujat byl. Pozůstalá po Klugovi vdova Dorota, provdaná opět za Bernarda Brandta, měšťana v Mostě, domáhala se domu tohoto, který jí od manžela jejího l. 1638 za věno byl postoupen, byla však s žádostí svou na *kommissi revisionis* poukázána. (C. 215, K. 43.)

2. *Jan Václav Písecký* odešel l. 1623 pro veliké nátlaky cís. vojska, za příčinou reformace pod kapitanem Janem Beelem v Lounech ubytovaného, zanechav statek svůj, totiž dům v městě za 400 kop, chalupu na Velkém předměstí za 70 kop, dědiny s viničkou na Mělcích za 300 kop, vinici na Klíně za 100 kop a jistinu 130 kop. Statek ten, za 1045 kop míš. odhadnutý a dluhy 550 kop obtížený, spravovala manželka Píseckého Dorota, až se l. 1627 s dcerou Zuzanou pro náboženství do Perna vystěhovala; potom však léta 1634 přistouпивši k náboženství katolickému, domáhala se opět téhož statku. (C. 215, L. 5.)

3. *Jan Santman* sloužil při vpádu saském za vojáka u nepřítelů; pročež při *kommissi konfiskační Fridlandské* dne 16. ledna 1634 odsouzen všeho jmění, propadl statek svůj v Lounech za 595 kop míš.; potom l. 1639 s lidem švédským přijel do země a po vzetí města l. 1640 kontribuci nepříteli v kraji vybíral, byl však zatčen a l. 1640 v Lounech uvězněn. (C. 215, S. 7; L. 5 & L. ²⁸/₄₁.)

4. *Václav Užidil* odešel l. 1620 před vzdáním města Louna za manželkou svou těhotnou do měst Pražských. Po jeho odchodu když se město vzdalo, cís. nejvyšší Albrecht z Waldšteina ujal se statku Užidilova jakožto odběžného a prodal jej obci Lounské, která na summu trhovou 16.250 kop míš. odvedla, avšak statek Užidilovi, brzy potom se navrátilivšímu, vedle poručení knížete z Lichtenšteina propustiti musila. Když pak Užidil l. 1623 pro veliké nátlaky

vojenské od města Louna odjel, statek jeho na poručení kommissaře *inquisitionis ob rebellionem* Jiřího Viléma Michny z Vacinova pod správu cíś. rychtáře Jana Začala byl uveden. V statku tom náleželo manželce Užidilové Anižce věna 2500 kop míś., a mimo to připadl na ni po smrti Užidila l. 1625 též třetí díl statku jeho vedle práva a zřízení zemského, obzvláště práv městských, kterážto pohledanost po smrti její připadla na pozůstalou pětiletou dcerušku její Kateřinu, u báby své Kateřiny Šifflové, sousedy Lounské, v opatrování zůstávající. Pro dosažení této spravedlnosti dceři Užidilové náležející, jakož i náhrady za summu svrchu dotčenou Waldsteinovi a jeho důstojníkům za týž statek od obce zaplacenou, žádala obec, aby jí statek Užidilův byl postoupen. Ale vedle cíś. resoluce z dne 24. ledna 1628 obci darována byla jenom jistina 4000 kop míś., kterou Užidil za obcí měl; statek však Užidilův, totiž *dům, dvory, zahrady a pole* při městě Louně, v summě odhadní 12.220 kop míś. odevzdán byl *Janovi Vilémovi a Wolfovi Bernhardovi z Gerštorfu* náhradou za statky po jejich otci Mikulášovi konfiskované. Tito pak prodali statek dotčený, zatím zcela zpustošený, léta 1634 za 3000 kop míś. cíś. plukovníku *Arnoštovi z Feldhoffen*, kterýž jej však vedle cíś. resoluce z dne 16. listopadu 1645 za náhradu z komory české mu vyměřenou navrátiti musil dceři Užidilové, jejíž poručnice nevinu otce jejího prokázala. (C. 215, L. 5 & U. 4.)

5. *Jan Vávrovic* odešel l. 1623 s Užidilem od města, zanechav půl lánu dědin, za 1000 kop míś. odhadnutých a vinici za 300 kop, za kterouž summu l. 1626 je ujal cíś. rychtář Bartoloměj Bank z Weissenburka. Potom však grunty tyto v summě odhadní 2200 kop míś. postoupeny byly se statkem Užidilovým dotčeným bratřím z Gerštorfu. (Viz Užidil. — C. 215, L. 5 & U. 4.)

Konečně dle zprávy cíś. rychtáře z dne 3. dubna 1634 odešli pro náboženství z města Louna sousedé tito: *Jiří Voda*, zanechav l. 1625 dům, za 600 kop míś. odhadnutý, potom od vojáků do základů zbořený, pak zahradu za 300 kop odhadnutou, kteréžto grunty l. 1636 katolické dceři jeho pozůstalé Kateřině, provdané za Martina Leble (Lemle) v Lovosicích byly postoupeny; — *Kateřina Vodňanská*, která před

odchodem svým ze země l. 1628 statek svůj při městě Luně Eliseovi de Bois za 3300 kop míš. prodala; — *Jan Žiželický*, jehož statek dcera po něm pozůstalá Kateřina ujala. (C. 215, L. 5.)

Mělník.

Obec města král. věnného Mělníka nad Labem mimo účastenství své ve zpouře provinila se i tím, že v čas zpouř l. 1620 od stavův odbojných koupila duchovní *statek převorství kláštera sv. Vavřince*, pod městem Mělníkem ležícího, totiž: vsi Šopka, Michalovice, dvůr poplužní při téměř klášteře ležící s vinicí a lisem, též vinici proti Okrouhlíku při silnici s dvěma chalupami a sklepy na vrchu Svině ležící; mlýn poplatní s potokem Pšovkou, díl řeky Labe, krčmu výsadní Čertovku řečenou s přívozem; ve vsi Vliňovsi 3 osedlé, v Spomyšli 2 osedlé, v Sázeném 2 osedlé, ve Vehlovici 1 osedlého, louku pod vsí Mlazicí ležící, s jiným vším příslušenstvím, vymínujíc toliko kostel a pokoje v jednom patře kláštera, kdež převor zůstával, a zahrádku v ambitech ležící. Summu trhovou 8700 kop míš. za týž statek zaplatila obec dotčeným stavům až na 1700 kop míš., z níž dle smlouvy obec deputátu ročně 102 kopy míš. převoru téhož kláštera dávati měla. — Avšak po bitvě bělohorské smlouva tato zrušena a z desk vymazána, statek pak klášteru navrácen byl. (D. Z. 192, L. 20.)

Mimo to proti měšťanům v zpouře provinilým zařizena byla l. 1623 v Mělníce inquisice od kommissarů k tomu nařízených, Jiřího Viléma Michny z Vacínova na Chýších a Chodovu, a Filipa Fabriciusa z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni. Avšak není v aktech vytčeno, kdo z měšťanův Mělnických byl odsouzen; neboť ztratila se zpráva o věci té ke komoře české od Michny zasláná, dle jeho zprávy z Litoměřic dne 14. července 1623 bratru jeho Pavlovi Michnovi učiněné. Ostatně vedle dekretu král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 23. února 1624 upustilo se od te kommissee, kteráž nařízena byla k vyhledávání a přesouzení těžkého provinění osob ze stavu městského v království Českém, jakož i od další exekuce, co se propadení jich statků

dotýče, tak že jednotlivcům toliko pokuta peněžitá byla uložena.

Naproti tomu obci Mělnické z milosti ponechány byly statečky nepatrné, jichž po odnětí jí statků l. 1547 opět nabyla,*) totiž: a) Dva dvory kmetcí na Podblatí města Mělníka ležící, s vinicemi a příslušenstvím, které l. 1558 obec Mělnická od Jana Šturma, měšťana Nového města pražského, za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 13, A. 37 & 53, B. 27.) — b) Mlýn Čtyrkolský jinak Jeptišťčí pod městem Mělníkem na potoce Pšovce ležící, který l. 1502 obci od kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v Praze byl prodán a l. 1618 postoupen od císaře Matyáše za dědictví zpupné. (D. Z. 139, F. 11.) — c) Statek *Prívory dolejší*, tvrz a ves s dvorem poplužním, pivovárem, mlýnem, 2 vinicemi s lisy, štěpnicemi, chmelnicí a Labem, ves Tuhaň a dílem vsi Libišice, Všetaty, Nedovice a Ovčary, jak to obec Mělnická l. 1604 od Jiříka Šťastného a Jana Jindřicha bratří Vančurů z Řehnic za 28.500 kop mš. koupila. (D. Z. 132, J. 15.) — Majestátem pak daným na hradě Pražském v pátek po sv. Dorotě l. 1628 císař Ferdinand II. městu Mělníku k prosbě purkmistra a konšelův i vsí obce, protože již k víře katolické přistoupili, schválil, obnovil a potvrdil všechna privilegia, obdarování, výsady chvalitebné, dobré zvyklosti, milosti, svobody a práva, kterýchž sobě nadáno a stvrzeno měli od předešlých císařů římských, králův a královen českých, obzvláště pak dvěma listy od císaře Matyáše (jichžto obou jest datum, prvnímu na hradě Pražském v pondělí po sv. Ludmile l. 1612 a druhému v městě Linci ve čtvrtek po sv. Prokopě l. 1614), avšak na ten způsob, aby se dotčená privilegia, svobody a obdarování na samy toliko měšťany katolického náboženství vztahovaly, a pokudžby se něco v týchž privilegiích proti církvi katolické, též proti králů českých regaliím, právům a povinnostem nacházelo, to vše, jako také všecky dluhy neb listy dlužní, od předešlého úřadu konšelského a obce v čas zpourey vzdělané, byly umořeny a zrušeny. Týmž listem císařským přikázáno

*) L. 1547 propadla obec Mělnická pro účastenství ve zpouře dvůr poplužní Skuhrov s dvory kmetcími s platem a mlýnem tudíž, též dvory kmetcí ve vsích Oujezdci, Chotči s podacím kostelním a Bosyni; též dvůr kmetcí v Podblatí a druhý pustý tudíž, ve Vysokém plat, s lesy a příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 11.)

Mělnickým, aby netoliko žádného nekatolíka více do obce své za měšťana nepřijímali, ale také měšťany všre katolické odporné dáleji mezi sebou v městě neb na předměstích netrpěli a jim bytu nepopřáli. (C. 215, M. 5.) — Nad to l. 1628 vedle dekretu král. komory české dne 22. listopadu postoupena byla děkanovi Mělnickému chalupa s vinicí, pod městem Mělníkem ležící a Evě Uzlarové měšťance Pražské (viz Uzlar) náležející. (C. 215, U. 5.)

Poznamenání hodny jsou stížnosti, od úřadu a obce proti Janovi Chrysost. Siteriusovi Píseckému, cís. rychtáři v témž městě, podané na komoru českou obsahu tohoto: 1. že cís. rychtář, když se mu nelíbilo, radu držeti nechtěl a zapovídal; 2. že osoby radní, neušetřuje povinností jich, pohlavkoval a přitom se jich i na poctivosti slovy hanlivými dotýkal; 3. že osoby radní, když na kšafty vysíláni byli, jakoby něco nespravedlivě činili, vysoce naříkal; a když někdo, koho se to týkalo, s průvody se shotoviti chtěl, aby od práva přijímány nebyly, při úřadě purkmistrském zastavoval a zapovídal; 4. že rychtáře městské, jednoho dle své libosti bez příčiny uvěznil a zhaněl, a s druhého povinnost sňal; 5. že pečeť městskou k jednomu výpisu přitlačenou nožem přeřezal a tak privilegia obce k potupě úřadu purkmistrského zlehčil; 6. že klíče od bran, které předešle vždycky při úřadě purkmistrském skládány bývaly, sobě osobil; 7. že statkův emigrantských po Danielovi Střelcovi již několik let užíval, a z nich poplatků do důchodův obecních nikdy odvozovati nechtěl; též po Alžbětě Masopustové, od města pro náboženství odešlé, vína v sudech se ujal, i gruntovní peníze z jejího domu k sobě vzal; tolikéž po Anně Redlichové jeden sud vína a peněz 50 kop k sobě přijal, a z toho počet neučinil; 8. že kontribucí a jiných sbírek, maje nad jiné při městě tolik statkův a gruntů svých, co se mu toliko líbilo a to nad jiné sousedy chudší nejméněji odvozoval; úroků pak a šosu, kterého každý rok 7 kop míš. dávati měl, od mnoha let za sebou zadržel a zapraviti nechtěl; 9. že vojáků zároveň s jinými vychovávati se zbraňoval, nýbrž léta 1631 kurfiřtské a švédské vojsko po své libosti ubytoval a na některé dosti potřebné sousedy po 10 říšsk. tolařích ukládal, a to k svému užitku obrátil; 10. že dvou vdov polí a obilí

mocí se ujal, a z nich platův a úroků vycházejících dávati nechtěl; 11. že pořádek vinařský z hospody obce starodávni, kdež od mnoha let zůstával, bez vědomí úřadu a purkmistrů vyzdvihl a do domu svého, kdež sobě šenk zařídil, pro svůj toliko užitek sám o své újmě převedl, a tudy úřad purkmistrský potupně zlehčil.

Léta 1641 vyhledávali Mělničtí při komoře české toho, aby městu jejich, během vojenským vyhubenému a od nepřitele l. 1631, 1634 a obzvláště l. 1639 od Švédův obořenému a vydrancovanému, k dobrému zádušnímu a obecnímu na opravu kostela, fary, školy, špitálu, radnice, zdí městských, věží a jiných k náhlému pádu a k dokonalému zrušení nakloněných obecních stavení, statky po emigrantech při městě pozůstalé odevzdány a postoupeny byly, totiž: 1. Po *Jiřím Morávkovi* (který pro náboženství ven ze země se odebral, avšak již při začátku pozdvižení některé spisy a carmina v latinském jazyku k potupě a urážce císaře a místodržících z oken vyhozených sepsal a při schůzkách vydával), dům v městě, Sixtovský řečený, l. 1628 od jeho plnomocníků za 1200 kop mš. prodaný, na kterouž summu ještě 620 kop vyplaceno nebylo; vinička na Podolí u města s lisem, l. 1629 cis. rychtáři Janovi Siteriusovi prodaná za 160 kop mš., na kterouž summu 110 kop zadrženo bylo; dvě viničky zcela zpuštěné a ladem ležící; chalupa na předměstí, od Švédů zbořená. Vinici však na Podhoří po témž Morávkovi koupil od jeho plnomocníků l. 1628 Filip Fabricius, rytíř z Rosenfeldu a Hohenfallu na Řepíně a Libeni za 400 kop mš., na kterouž summu 200 kop složil a ostatních 200 kop jemu od císaře darováno. — 2. Po *Adamovi a Danielovi Vyšralovi*, bratřích na vojně mezi Švédskými zhynulých, vinička prodána za 100 kop, z nichž 50 kop vyplaceno nebylo. — 3. Po *Buryanovi Benjaminovi*, dům v městě zpuštěný a sešly, léta 1629 za 200 kop prodaný, za který 140 kop doplaceno nebylo. — 4. Po *Danielovi Střelcovi*, dům v městě, skoro celý zbořený. (C. 215, M. 5.)

Ale statečky dotčené Mělnickým nebyly postoupeny a proto obec l. 1641 na opravy kostela a fary prodala s povolením kardinala z Harrachů dvůr poplužní ve vsi Selči s příslušenstvím, k záduší sv. Petra a Pavla v Mělníce nále-

žející, za 500 zl. rýn. Alžbětě Ludmile Pešíkové z Kyncperku. (D. Z. 306, E. 29.)

Dluhy obce vynášely (dle seznamu kommissi tractationis podaného) 10.600 kop míš., z nichž obec podle uznání této kommisie l. 1629 povinna byla toliko zaplatiti 4900 kop m., poněvadž dluhy, v čas zpourey vzdělané, mezi nimiž 2500 kop míš., od Kunaty Jaroslava hraběte z Bubna obci na skoupení statků kláštera sv. Vavřince půjčených, vedle dotčeného privilegia byly zrušeny. (C. 215, M. 5.) — Konečně vedle poručení král. komory české dne 14. října 1660 a 7. března 1667 měla obec Mělnická dluh 2700 kop míš., Kašparovi Uzlarovi, měšťanu pražskému, již před zpourou povinný a pro jeho provinění král. fisku propadený, avšak až na ten čas zamlčený, i s úroky vzešlými do komory české odvésti. Ale obec tomu odpírala, dokládajíc, že část toho dluhu 1000 kop míš. vynaložila na skoupení kláštera sv. Vavřince, ku kterémuž od tehdejších direktorů zemských byla přinucena, a odvolávajíc se na majestát jí léta 1628 daný, dle něhož takové dluhy v čas zpourey vzdělané byly zrušeny, jakož i na císař. poručení z dne 1. června 1667 v té věci vyšlé, z něhož patrno, že císař podobné dluhy král. městům k dobrému jich zanechal. Pročež opětovala obec na nejvýše zchudlá dne 10. července 1673 žádost svou, aby jí dotčený dluh buď příkladem jiných měst z obzvláštní císař. milosti byl darován k vystavění kostela sv. Ludmily na předměstí Mělnickém l. 1663 od lidu švédského do základů zbořeného, tak i k vyzdvižení městské věže i s hodinami l. 1672 dne 8. září nenadálým větrem prudkým zbořeného; aneb aby dluh ten byl poražen z jistiny 5826 kop m., kterou obec za komorou českou měla, totiž dle jistot císař. Matyáše z l. 1612 a 1614 na 3726 kop, a z l. 1621 na 2100 kop svědčících. (C. 215, U. 5.)

Most.

Král. město Most (Brüx, kr. Žatec.) účastnilo se zpourey stavův evangelických, avšak brzy po bitvě bělohorské počátkem l. 1621 poddalo se císař. plukovníku Albrechtovi z Waldšteina a proti odvedení jisté summy peněz vydrancování bylo zproštěno. Obec pak pro provinění své v pokutě propadla

jistinu 12.903 kopy míš., kterou za král. komorou od l. 1612 a 1614 měla, i s úroky od l. 1617—1627 v summě 7350 kop míš. zadržalými, tedy v jedné summě 20.253 kopy m. Mimo to k ruce král. komory ujaty a cí. rychtáři k správě odezdány byly všecky statky a důchody obce, totiž:

a) Plat roční 50 kop gr. česk. na lidech ve vsích Wenzelsdorfu, Čeprochách (Čepirohy), Slatěnici, Koporči, Velebudicích, Kopistách a Hošnici, jak to obec města Mostu l. 1507 od Jana z Weitmile směnou za jiné statky koupila. (D. Z. 3, F. 27.)

b) Statek *Kopisty* (Kopitz, kr. Žatec.), tvrz a ves s dvorem poplužním, mlýnem, třemi poustkami, rybníky a příslušenstvím, tak jakž to obec města Mostu l. 1543 od bratří Jindřicha, Bohuslava a Adama Sekerkův z Sedčic za 5500 kop míš. koupila. (D. Z. 43, D. 12.)

c) Tvrz *Červený Dvůr* s příslušenstvím, kterou obec Mostská l. 1545 koupila od Petra Čirna z Čirnu za 1550 kop gr. česk. (D. Z. 46, B. 29.)

d) Statek z manství propuštěný, dvůr poplužní *Stoppelhof* a ves celá *Rosenthal* s příslušenstvím, který obec Mostská l. 1563 za 6000 kop m. koupila od bratří Jana a Joachyma Krynesů z Červeného dvoru. (D. Z. 56, E. 24 & 14, P. 15.)

e) Dvůr poplužní s jedním dvorem kmetcím a příslušenstvím v *Moravěvsi*, který obci Mostské Jan Moric Švab z Chvatliny a bratří jeho Sigmund a Mikuláš l. 1584 za 1237 kop 30 gr. česk. prodali. (D. Z. 22, H. 8 & 66, O. 4.)

f) *Hrad Mostský* (řečený Landswart) s dvorem poplužním a pivovárem, vsi celé Souše (Čauš) s podacím kostelním, Třebušice (Tribschic) s dvorem poplužním, Vršany (Würschen), Mnišek (Einsiedl), Křižatky (Kreuzweg), Khern jinak na Klinách (Göhren), Nováves jinak Rottendorf (Neudorf) s podacím kostelním; též díl vsi Komořany (Kummern, Kommern) s jezerem Komořanským, mlýn Střilnice řečený na gruntech šosovních města s příslušenstvím a 1 člověkem v Sušanech, mlýn gruntmil (Grundmühle) řečený, pustý, hamr a při něm mlýn s pilou nově vystavěný, s lesy řečenými Královské, horami, hájem Resl řečeným, rybníky a příslušenstvím — tak jakž to všecko, jakož i vesnice Polety (Pohledy, Polletsch, Pahlet) s dvorem poplužním, Holešice s podacím kostelním, Kamenná Voda, Lipětín (Lindau) a vsi

manské Stradov (Straden) a Přestanov (Prisen, Pristen),*) obci Mostské l. 1595 za 69.480 kop mš. dědičně prodal císař Rudolf II., na něhož tyto statky po Ladislavovi starším z Lobkovic v pokutě připadly. (D. Z. 170, K. 11.)

g) Ves *Hořany* (kr. Žatec.) s dvorem poplužním, rybníkem, vinicí, desátky viničnými a vším příslušenstvím, jak to obec Mostská l. 1596 od Jindřicha z Pisnice za 9000 kop mš. koupila. (D. Z. 127, C. 17.)

Ale poněvadž obec města Mostu l. 1621 král. komoře 6000 kop mš. půjčila k zaplacení lidu Mansfeldovského v Plzni ležícího, též že vydržováním císař. vojska velikými dluhy byla obtížena, a město přede všemi jinými městy k náboženství katolickému přistoupilo; z těch příčin navráceny byly obci všecky statky vytčené, zvláště pak stvrzena byla opět od císaře Ferdinanda II. veškerá privilegia města, jakož i svrchu dotčená koupě zámku Mostského s vesnicemi, od obce již l. 1597 úplně zaplaceného; potom postoupeno k tomu obci vedle král. resoluce z dne 16. července 1666 i právo lovců v horách na pomezí Míšenském ležících, kteréž v smlouvě trhové l. 1595 k ruce císaře bylo vymíněno.

Dluhy obce Mostské vynášely až do l. 1641 dle zprávy komory české z dne 12. ledna 1642 v jedné summě 200.647 kop 9 gr. mš., totiž 124.346 kop 47 gr. summy hlavní a 76.300 kop 22 gr. úrokův, z čehož však při vyjednávání léta 1628 věřitelé prominuli nejenom veškeré úroky, nýbrž i slevili pátý díl jistin. Obci pak na nejvýš zchudlé prominut byl vedle císař. resoluce z dne 14. října 1638 zbytek posudního z vína a z piva zadržalý v summě 2879 zl. rýn., potom vedle císař. resoluce z dne 8. května 1643 povoleno jí bylo nejenom příročí proti věřitelům, nýbrž i tito k shovívavosti a trpělivosti jsou ukázáni, takže teprv l. 1663 obec se za-

*) Tyto vesnice odprodala obec na zaplacení dluhů s císař. povolením od panství Mostského, totiž: l. 1579 manství lenní vsi *Stradov a Přestanov* za 1500 kop mš. Václavovi Kelblovi z Geysinku (D. Z. 128, D. 28); l. 1599 ves *Kamennou Vodu* s dvorem poplužním a příslušenstvím za 5500 kop mš. spoluměšťanu Křištofovi Modlišovskému (D. Z. 128, P. 29); l. 1599 ves *Lipetín* (jinak *Lindu*) za 3750 kop mš. Janovi Václavovi z Lobkovic (D. Z. 173, E. 20); l. 1603 vsi *Polety* (Pohledy, Polletsch s dvorem poplužním a *Holešice* s podacím kostelním a příslušenstvím za 15.700 kop mš. Kašparovi Belvicovi z Nostvic. (D. Z. 178, B. 26.) — L. 1616 zastavila obec ves *Třebošice* v dluhu 7100 kop mš. kolleji Ješuitské v Chomútově. (B. 35/105.)

vázala dluhy v summě 75.096 kop míš. pozůstávající ročně po 5104 kopách splácti. — Neboť město Most vynaložilo (dle své žádosti podané císaři dne 6. května 1641) na císařské vojsko od bitvy bělohorské až do l. 1641 přes 900.000 zl. rýn. a utrpělo mimo to vydrancováním domův a dvorů, jak od vojska nepřátelského tak i císařského škody na 14 tun zlata neb 1,400.000 zl. rýn.; zvláště pak vydržovalo při prvním vpádu Švédů do Čech po nějaký čas celou císařskou armádu bez vší pomoci měst sousedních. Potom když císařské vojsko pod nejvyšším lieutenantem Paradisem město zhubené opustilo a veškeré zásoby i prostředky k obraně města a zámku s sebou odvezlo, vynaložila obec vše na zachování a udržení zámku, který proti celé armádě švédské pod Banerem po celý rok s nepatrnou císařskou posádkou 24 mužů tak udatně bránila, že nepřítel jenom města dvakráte se zmocnil a je, poněvadž měšťané zámek přes všechny hrozby vzdáti nechtěli, zcela vyplenil, a skoro všechny domy i s radnicí, špitálem, mlýny a 2 kláštery v městě a v předměstích se vším obilím v stodolách i na polích zničil a na popel obrátil, kostely oloupil a zkazil, též nejlepší vesnice a dvory obecní na prach spálil a tak obec v největší bídu a nouzi uvrhl. Konečně zmocnil se nepřítel i zámku, z něhož tři celé kraje, totiž Žatecký, Slanský a Litoměřický, obtěžoval, tak že na císařské poručení z dne 10. ledna 1647 hrabě Colloredo s 500 pěšími a 4 kusy (děly) z Prahy vyslán byl, aby zámek Mostský opět v moc císařských přivedl. Zámek pak Mostský (hrad Landswart), na vrchu u města ležící, na žádost měšťanů, kteří jemu přičítali všeliké škody ohromné, ve válce třicetileté utrpené, z rozkazu císaře Ferdinanda III. vedle císařské resoluce z dne 19. října 1651 jest obořen a na jeho zboření vynaloženo 2240 zl. rýn. (Archiv místodržitel. B. ³⁵/₁₅, ³⁵/₂₉ & ³⁵/₄₀.)

Z měšťanů Mostských pro účastenství ve spouře hned po bitvě bělohorské od města utekli a v pokutě propadli jmění své tito: Jiřík Benek (Benck), zanechav tři vinice, jednu při hradě Mostském, druhou na Reslu, třetí na Laysunku ležící; Jakub Seyffert, zanechav vinici na Reslu ležící; Vít Albrecht, zanechav dům v městě a vinici na Špicberku ležící; Adam Gross, zanechav tři vinice na Špicberku ležící. — Tyto vinice se vším příslušenstvím vedle nařízení

knížete z Lichtenšteina z dne 23. listopadu 1621 od cís. rychtáře města Mostu postoupeny byly k dědičnému držení a užívání *Jesuitum v městech Pražských* náhradou za fundaci, vedle které se jim každoročně 6 sudů vína deputátu vydávati mělo, a na porážku 24 sudů vína na týž deputát jim zadržalého, však na ten způsob, aby se takové fundace odrekli; naproti tomu měly všechny spravedlivé dluhy vězící na těch vinicích, až do jich ceny odhadní, od král. komory býti zapraveny. Místo domu Víta Albrechta, od něhož Jesuité z jistých příčin upustili, měl jim od cís. rychtáře vyšetřen býti jiný dům, tak aby za něj 200 kop závdavku král. komora složila, ostatní pak summu Jesuité ročně v lhůtách vypláceli. (C. 215, E. 4.)

Za příčinou reformace odešlo od města Mostu až do 17. června 1626 tak veliké množství měšťanů osedlých, že ze 392 domův, které město před zpourou a až do konce roku 1625 čítalo, přes 170 domů bylo opuštěno a jenom 222 domy v předešlém stavu zůstávaly. Ale větší díl odešlých navrátil se opět téhož měsíce do města, tak že (dle zpráv purkmistra a rady z dne 10. července 1626, 12. února 1628 a 13. prosince 1629) pro náboženství v cizině zůstali jenom 44 sousedé, totiž: Jakub Assman a bratr jeho Kašpar, Jiří Benck (Benek), Ondřej Clausniczer, Melichar Clausniczer, Jan Dunckl, Jan Dittrich Eckert, Jeronym (Jeremiáš) Frauensteiner, Petr Görndt, Adam Gross, Ondřej Gurstadt, Jan Hammerschmid, Maria Hetzová, Severýn Hickmann, Dorota Husanová (Husa), Václav Kippelt, Konstantin Kitzing, Maria Kubschová (Gubsch), Křištof Kubsch a jeho matka Barbora, Silvester Kundmann, Martin Laube, Jakub Manlicher, Jakub Mayner, Jiří Mayner (Meyner), Tomáš Meefleisch, Jan Militz, Ondřej Neupauer, Oldřich Pabst, Wolf Pach, Jan Richter, Tobiáš Schindler, Bartoloměj Schön, Stefan Schubert, Jan starší Teufel, Vilém Teufel, Jiří Tümmel, Jan Tunckl, Jakub Waczke, Benjamin Weidlich, Ondřej Weidlich a jeho bratr Jeremiáš, Jan Woczel (Vocel), Jan Zeidler a Pavel Zeyner.

Statky po těchto emigrantech pozůstalé, vedle poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina z dne 18. ledna 1627 odhadnuté za 38.964 kopy míš., avšak dluhy v summě 29.210 kop 40 gr. obtížené, měly prodány býti na poručení

komory české z dne 20. září 1627 jenom osobám katolickým, tak že ze summy trhové především zaplatiti se měly pokuty některým emigrantům uložené, jakož i kontribuce zadržalé a jiné dluhy, z ostatku pak na 10 dílů rozděleného měl jeden díl na zaplacení dluhův obecních obrácen a zbytek emigrantům neb jejich plnomocníkům vydán býti. Ale poněvadž z měšťanů při městě zůstalých a vydržováním vojska zchudlých jenom někteří převzíti chtěli statky emigrantské příliš vysoko odhadnuté za levnější ceny na roční splácení, zůsta-veny byly statky dotčené ve správě cíś. rychtáře. (C. 215, E. 4.) Když však l. 1631 při vpádu saském a potom švédském mnozí z vytčených emigrantů (zejména *Kitzing*, *Neupauer* a jeho synové *Kašpar* a *Jan*, *Jan Teufel*, *Frauensteiner*, *Görndt*, *Waczke*, *Kundmann*, *Gross*, *Benck*, *Dunckel*, *Woczel*, *Jiří Meyner*, *Gurstadt*, *Weidlichové*, *Richter*, *Pach*, *Schindler*, *Zeyner*, *Krištof Kubsch* s matkou, *Ondřej Clausniczer*, bratři *Assmanové* a *Meeßleisch*) s nepřítelem do země se navrátili, rebellům stavu vyššího ve vojsku švédském sloužícím (zejména nejvyššímu lieutenantu *Myškovi* (*Oldřichovi*) ze *Žlunic*, *Sigmundovi Lickovi* z *Risenburku*, *Felixovi* a *Kašparovi Kaplířům*, *Jiřímu Hochauzarovi*, *Janovi Jiřímu* ze *Štampachu* a bratřím z *Elsnic* a jiným) se připojili, jim města dobytí pomáhali, statků předešle jim náležejících opět se ujali a na katolické měšťany mnohé těžkosti uvedli; pro tato provinění po vypuzení nepřítele statky jejich v pokutě od král. komory byly konfiskovány, totiž:

1. Po *Konstantinovi Kitzingovi*, v službě švédské zemřelém: a) *Jistina 3000 kop m. za obcí města Mostu*, kteráž též obci vedle cíś. resoluce z dne 30. ledna 1645 byla prominuta náhradou za škody od nepřítele jí učiněné, jakož i odměnou za vytrvalost při obležení města l. 1645 dokázanou. (C. 215, K. 53.) — b) *Dvě pole při městě Lounech*, kteréž vedle cíś. resoluce z dne 17. června 1644 obci téhož města postoupeny byly na opravu kostelův a škol. (C. 215, K. 53 & L. 5.) — c) *Díl statku Kamenná Voda* (kr. *Žatec*.), od manželky *Kitzinga Doroty*, dcery *Jiřího Schiffela* z *Kamenné Vody*, l. 1629 jemu odkázaný, i se vším jejím jměním ostatním. — Viz *Schiffel* při městě *Louny*. (C. 215, K. 53 & S. 89/1.) — 2. Po *Bartoloměji Schönovi* dva domy s poli,

lukami a vinicemi, l. 1628 odhadnuté za 4052 kopy mš., z čehož po srážce dluhů k ruce král. fisku zůstalo 2157 kop. (C. 215, B. 35 & S. 72.) — 3. Po *Janovi Vocolovi* a jeho švagrovi *Oldřichovi Pabstovi*, který ve vojsku švédském za důstojníka sloužil, dva domy a dvůr s poli a vinicemi, léta 1628 za 2340 kop odhadnuté, avšak velmi zadlužené, darovány byly od císaře některým měšťanům Mostským náhradou za škodu v čas zpourey utrpěnou; mimo to od král. komory ujata byla pozůstalost, Vocolovi a jeho sestře Markétě Pabstové po jejich otci Řehořovi, měšťanu v Borku (Görkau), náležející. (C. 215, B. 35 & K. 53.) — Statky pak po ostatních emigrantech pozůstalé byly všecky nad cenu odhadní zadlužené, tak že z nich král. fisku nic nepřipadlo. (C. 215, E. 4.)

Mýto Vysoké.

Král. věnné město Vysoké Mýto (Hohenmauth, kr. Chrudim.) účastnilo se zpourey stavův evangelických, tak že l. 1622 od král. komory v pokutě ujaty byly důchody a statky obecní, totiž: a) Jistoty 17.169 kop 11 gr. 6 peněz mš., které obec císaři Rudolfovi půjčila a za komorou českou měla. — b) Město Mýto s platy a pivovárem, dvůr špitálský s rolími a lukami; mlýn obecní při městě, Holubikovský řečený, od obce předešle za 2000 kop koupený; vesnice k obci náležité, totiž: Sedlišky s mlýnem, Vratislav, Sedlce (Sedlice), Stradouň, Rzy (Reze), Brtče (Brč) s kusem lesa Markvartka řečeným, *Děbánov* (Čbánov), *Lhůta*, Chotěšiny, Vanice a *Stríhanov*, plat úroční ve vsi Vinařích k panství Choceňskému náležející, lesy a rybníky zejména Veliký za vinicemi, Oklikov prostřední a spodní, Šňakovský spodní, Blahov spodní a horní, Míčovec, Středopustovec, Brachoveček, Posměchov, Mezírkovec, Derflík hořejší a spodní, Svrabovec a Vítovec horní a spodní. (Archiv místodržít. H. ⁶⁰/₁₄.) *)

*) Vsi *Lhůtu* (díl) s podacím kostelním v Knířově a *Stríhanov* s lesy a příslušenstvím koupila obec Mýtská l. 1558 dědičně za 689 kop gr. česk. od císaře Ferdinanda I., jemuž tento statek manský po Bohuňovi Kostkovi z Postupic připadl. (D. Z. 13, B. 12.) — Ves *Děbánov* s dvorem poplužním, lesy a příslušenstvím prodal obci l. 1597 Mikuláš Popel z Lobkovic za 3850 kop mš. (D. Z. 128, B. 24.) — Ostatní vesnice svrchu vytčené s lesy a rybníky dotčenými, též s platy v městě, s krami

Ale poněvadž obec Vysokomýtská hned po bitvě bělohorské dne 10. listopadu věrnost a poddanost císaři slíbila a na zaplacení lidu válečného 500 kop gr. česk. od král. komory půjčila, potom na vychování císař. lidu vojenského a ustavičné kontribuce všecko vynaložila, tak že tím k největší chudobě byla přivedena a velikými dluhy obtížena; z těch příčin obci nejenom jistoty vytčené, nýbrž i statky konfiskované, z nichž od král. komory nic nebylo odprodáno ani zastaveno, vedle císař. resoluce dekretem komory české z dne 15. dubna 1628 na vychování kněží, zákovstva a chudých lidí navraceny jsou.

Dluhy obecní vynášely dle zprávy purkmistra, dne 11. července 1658 král. komoře podané, v jedné summě 53.537 kop 5 gr. míš., totiž: dluhy již před vzpourou vzdělané 6500 kop, z nichž l. 1658 ještě zbylo 4350 kop; dluhy v čas zpourey l. 1619 a 1620 vzešlé 3100 kop, z nichž 2100 kop při kommissi revisionis l. 1628 bylo kassirováno; dluhy pak po vítězství od l. 1624—1639 s povolením knížete z Lichtenšteina z dne 11. března 1624 a potom vedle dekretu komory české z dne 15. dubna 1628 vzdělané stálým vychováním císař. vojska vzrostly na summu 43.604 kopy 7 gr. míš., z nichž při kommissi tractationis od věřitelů uleveny byly úroky a z kapitalu 10.266 kop 3 gr. Na tyto dluhy splatila obec až do l. 1658 v jedné summě 21.794 kopy 55 gr., tak že zůstalo na ten čas ještě dluhů 17.934 kopy 12 gr. míš.

Proti těmto dluhům měla obec za král. komorou českou svrchu dotčené jistoty 17.169 kop míš., do kteréžto summy jí proti věřitelům dekretem komory české z dne 24. listopadu 1627 dáno bylo příročí; mimo to vynaložila obec až do l. 1642 na císař. lid vojenský mimo jeho vychovávání ještě 12.097 zl.

masných, z luk Derflík řečených, z luk špitálských, zádušních a kaplanských, pak tvrz Šňakov zbořenou a pustou s rolími a lukami a v Slatině půl podacího kostelního, daroval císař Ferdinand I. l. 1557 obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu sv. Vavřince, též k špitálu a ke škole a na opravu města, panství pak nad tím l. 1561 obci za 150 kop gr. česk. bylo doprodáno. (D. Z. 14, F. 18.) Mimo tyto statky propadla obec l. 1547 pro účastenství v odboji stavů českých též tvrz s dvorem poplužním v Jestřibci, tvrz pustou s dvorem poplužním v Ouhersku, vsi Týniště, Radhošť s podacím kostelním, Žika, Opočno, Ouhorsko a Trusnov s příslušenstvím a panství na lidech v Tisové, které dílem l. 1548 Albrecht Lipanský z Lipan Michal Vrbka z Vrbice za 2850 kop gr. česk. koupili. (D. Z. 8, F. 12.)

rýn., které se obci vedle sněmovního snešení l. 1640 z dne 22. září porážeti měly na novém vinném a pivním tacu.

V jak bídém stavu byla obec Mýtská ještě léta 1651, o tom svědčí zpráva purkmistra a konšelů téhož léta dne 30. srpna na král. komoru učiněná, dle kteréž l. 1649 příjmy obecní vynášely jenom 265 kop 37 gr. 5 den., vydání však 649 kop 33 gr. 2 den., tak že nedostatek sousedé z vlastních sbírek a kontribucí dokládali. Neboť v 11 vesnicích k obci náležitých bylo na ten čas (léta 1651) jenom 38 osedlých, 17 nových hospodářů, 20 zahradníků a 16 chalupníků, gruntů však pohořelých 12 a pustých 18, totiž: v Sedlišťkách 3 osedlí a 3 noví hospodáři; ve Vratislavi 12 osedl., 11 nových, 8 zahradníků, 8 chalupníků, 5 pohořelých, 2 pusté; v Sedlici 4 osedlí; v Stradouni 1 osedlý; v Rzích 2 osedlí, 2 zahradníci a 1 pustý; v Brtčích 1 osedlý, 3 zahradníci, 1 chalupa a 3 pusté; v Džbánově 5 osedl., 2 noví, 3 zahrad., 2 chalup., 5 pustých; v Lhůtě 4 osedlí, 2 zahrad., 4 chalup., 5 pustých; v Chotěšínách 4 osedlí, 1 zahradník a 6 pohořelých; ve Vanicích 1 osedlý, 1 nový, 1 chalup. a 2 pusté; v Stříhanově 1 osedlý, 1 zahradník, 2 chalupníci a 1 pohořelý. Mimo to plat úroční ze vsi Vinar po mnohá léta obci byl zadržán; rybníky pak, 5 kaprových a 10 plodových, byly pusté až na 2 kaprové. K tomu v času války k velikému zpuštění přišly všecky věci obecní, jako kostely, zdi městské, brány, věže, bašty, radnice, špitál, vodárna, kašna a j. v. (Archiv místodržít. H. 60/14.) V městě pak samém, které před zpourou čítalo 341 dům, bylo již l. 1625 pustých domů 77; l. 1634 zůstali v městě jenom 44 sousedé usedlí, potom l. 1653 bylo měšťanů usedlých 64, pak 16 domů pustých, jenom od podruhů obydlených, 5 domů pohořelých, 21 domků a 145 míst po zbořených a pustých domech pozůstalých. (Viz Šembera. Mýto Vysoké.)

Konečně již léta 1626 (dle zprávy cís. rychtáře Jakuba Kociana na komoru českou dne 18. července t. r. učiněné) odešli od města mnozí sousedé pro přísnosti a nátisky od lidu vojenského konané, i někteří řemeslníci (ač na mále) pro nepřijetí náboženství katolického jinam se vzdálili, jejich domy a chalupy prázdné a pusté zůstávaly, se bořily, klesaly a na mizinu přicházely. Proto vedle poručení král. komory

z dne 14. prosince 1629 a 17. října 1630 od cís. rychtáře odhadnuty a k ruce král. komory ujaty byly *domy a grunty po emigrantech při městě pozůstalé*, totiž: Po *Kateřině Vinařské* jinak Rafacké a její dceři Dorotě, manželce Pavla Daniela Hradeckého z Ourazu, čtyry domy pusté a dílem obořené, předešle za 831 kop koupené, které l. 1630 jenom za 300 kop odhadnuty a prodány byly; dvorec na předměstí Chocenském s 4 poli předešle koupený za 1450 kop, prodán l. 1631 za 1085 kop; též jistiny na 9825 kop. Z této pozůstalosti po sražení dluhů, berní a kontribucí zůstalo 1636 kop 57 gr., z čehož pátý díl vedle cís. resoluce obci náležel. — Po *Janovi Wagnerovi*, kramáři rodilém z Herrpruku blíž Norimberka, domek s 2 lukami, rolím a zahradou na Litomyšlském předměstí, odhadnutý za 359 kop, z čehož po srážce dluhů zůstalo 81 kop 55 gr.; — po *Janovi Heyderychovi*, krejčím jistota 75 kop 48 gr.; — po *Jiřkovi Hanušovi* jistota 100 kop m.; — po paní *Ludmile Hnátové*, roz. Mokrovouzské z Mokrovouz, v Uherském Fryštatu zemřelé, jistoty 3500 kop míš., z čehož po sražení dluhů zbylo 770 kop; — po *Vítovi Koláři* domeček a na hotově 30 kop; — po *Ludmile Husinecké*, v Uherské Skalici zůstávající, jistota za obcí 1000 kop, na kteréž se její bratr Václav Mlynář, soused z Litomyšle, potahoval; — po *Janovi Kaškovi* (jinak Kassius řečeném), do Uherské Skalice odešlém, perdonu 300 kop na mlýně Tomášovském pod městem ležícím, který obec od něho za 1200 kop koupila; — po *Jiřkovi Mourkovi*, mydláři, domek za 300 kop, jehož se jeho dcera katolička ujala; — po *Janovi Nadherovi*, synu někdejšího cís. rychtáře a měšťana Diviše Nadhery, rolí a louka, jichž jeho dvě sestry katolické užívaly. — Z těchto všech pozůstalostí připadlo k ruce král. komory 3410 kop 19 gr. míš., o jichž postoupení obec l. 1633 na vyzdvižení (spravení) kostelů zpuštěných, špitálu, zvonu velikého při kostele farním a na splacení dluhů, vychováním cís. lidu vojenského vzešlých, marně žádala. (C. 215. H. 15. — H. ⁶⁰/₂₃.)

Nové Město.

Nové Město Hradiště nad Metují (kr. Hradec Král.), k panství téhož jména náležející, propadl v pokutě Rudolf

Štubenberger (Štumberger) a potom Adam Erdman Trčka. (Viz str. 637 a 680.) O některých nehodách tohoto města a panství a poněkud i kraje Hradeckého v čas třicetileté války podáváme následující zprávy, vzaté z vysvědčení purkmistra a rady téhož města, dne 15. listopadu 1638 daného panu Petru Strakovi z Nedabylic a na Šonově, jakož i z výpovědi Jiříka Dejle, primasa v témž městě, svědčícího dne 22. prosince 1643 při právě města Hradce nad Labem a Nového Města ve věci tébož Straky z velezrády obviněného.

Po vítězství na Bílé Hoře l. 1620 lid falckrabský rozražený jsa od Prahy k Náchodu jmenovitě na sv. Martina táhl, na cestách svých veliké škody působil a konal. Toliko na panství Novoměstském, paní Justině Štumbergerové toho času náležejícím, ochraňovaném od tehdejšího svého regenta (hejtmana) Petra Straky, skoro žádné škody se nestalo. Po některém pak týdni když jest týž lid falckrabský od Radku a Kladka zase na panství Náchodské nazpět přitáhl, zámku Náchodského i města se zmocnil a tam do jara zůstáváje na Nové Město Hradiště položití se chtěl; tomu Petr Straka s měšťany odpíraje zabránil a do pevnosti nepřítel nepustil. nýbrž na cís. lid vojenský, který od krajského hejtmana Václava z Vchynic pro obhájení téhož města a panství poslán býti měl, očekával, a když cís. rytmistr Šenburg, maje s sebou jednu kompagnii rejtharů a 60 mušketýrů přitáhl, jeho do města s ochotností pustil. O čemž když lid falckrabský na Náchodě zůstávající zvěděl, nemoha se předtím nijakž na Nové Město do pevnosti dostatí a jinak vymstiti, s velikou silou na statek manželky Petra Straky, do dvoru v Šonově, od Nového Města asi půl míle ležícího, též i do druhého dvoru mezi grunty Náchodskými ležícího, vpadl a oba dvory vydrancoval. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka, strana 569.)

Při vpádu švédském do král. Českého l. 1639 když lid nepřátelský k Novému Městu se přibližoval, pan *Petr Straka z Nedabylic* ze statku svého Šonova na Nové Město do domu svého se přistěhoval s nemocnou manželkou svou. V tom čase též Jiří Jetřich Grodecký z Grodce s Maxmilianem z Waldšteina, Janem Křištofem z Waldšteina, p. Harantem a s mnohým jiným panstvem na Nové Město před Švédy

utekl a postaviv se za kommandanta proti lidu nepřátelskému, poručil svolati všecknu obec se zbraněmi, měšťané pak musili přísahati, že se brániti budou nepříteli, naproti čemuž páni stavové jim připovídali, že živí i mrtví s nimi zůstanou. Zatím hejtman panství Nového Města Václav Králík s panem Grodeckým sebral asi 30 mušketýrů z města i z vesnic, z nichž koně dáti musili, zdělal z nich dragons, i promunici do Prahy jeden vůz vypravil a prach do města přivezl. Však když zpráva do Nového Města došla, že Švédové pod hrabětem z Hodic Smiřice osadili a pod generalem-majorom Čabelickým i Hradce Králové mocně dobyli, poručil Grodecký dragonům dobytek pryč hnáti, něco do Slezska, něco do Moravy, i jiné věci na vozích odvážeti, pak i sám s jinším panstvem ujel z města, kde toliko Petr Straka a hejtman panství Václav Králík zůstal. Ale i Králík a s ním purkrabě Matěj Michal (jinak Quirens) na zprávu, že silné oddělení nepřátelské na plenění k Novému Městu jede, z města s několika vozy, na nichž svršky naloženy byly, ke Kladsku odjel a nebohých měšťanů samotných po čtyry neděle nechal. Hned po jeho odjezdu na noc nařízeno bylo od švédského general-majora listem z Hradce, aby město na lid švédský kontribuce dávalo a dvě osoby k němu za tou příčinou vyslalo k accordu, sice jinak že je mečem a ohněm zkaziti chce. V této tísní žádala obec k radě Petra Straky jeho manželky macechu u něho bydlící a tetu hraběte z Hodic, paní Marii Leonoru Dobřenskou za přimluvní psaní k hraběti z Hodic, k němuž dva sousedé do Smiřic byli vysláni. General-majorovi v Hradci zavázali se Novoměstští týdně dávat po 50 tolařích říšských, začez na ochrannou stráž (salva guardia) do města obdrželi dva mušketéry, kteří však nechtěli se ujímati nic vesnic, v nichž se od vojáků plenících škoda dala veliká.

Mezitím když se purkrabě zase na Nové Město navrátil a všecky kusy (děla) z města do Hradce odvezl, panství Novoměstské od švédského polního maršalka za kvartýr dáno bylo hraběti z Hodic, který hned i do vesnic vojáky od regimentu svého na ochranu (guardu) dáti poručil. Po nějakém čase nejvyšší jeho leytnant Minichhausen k Novému Městu přitáhl, na Bořetíně v zahradě za stodolami lid svůj

položil a sám s rytmisty do města přijel oznamuje, že sobě od hraběte z Hodic poručeno má, aby s celým regimentem na panství Novoměstském zůstával. Avšak na přimluvu dotčené Dobřenské, tety hraběte z Hodic, aby se smíloval nad lidem chudým, jemuž by možno nebylo celý regiment vyživovati, zase druhý den s celým regimentem k Smiřicům táhl. Potom dne 12. června 1639 hrabě z Hodic sám na Nové Město přijel právě, když z Hradce něco mušketýrů tam přibylo, kteří divně sobě počínali a domy plundrovati smýšleli; avšak hrabě z města je hned do Hradce zpět vypravil a fendrycha svého se čtyrmi koni v městě na ochranu zanechav, na Opočno odjel a téhož panství také se ujal, tak že je správcům dřívějším k opatrování poručil.

Dokud hrabě z Hodic panství Novoměstské za kvartýr měl, žádného lidu více do města ani na vesnice mimo guardy nedal, toliko místo ubytování pro regiment svůj na panství Novoměstské 9000 tolarů říšských uložil, a tuto summu opět na přimluvu dotčené hraběnky Dobřenské na 4000 tolarů snížil. Avšak brzy potom hrabě z Hodic panství Novoměstské postoupiti musil leibregimentu Banerovskému, s nímž nejvyšší leytnant Minichhausen z Hradce dne 7. srpna 1639 do Města Nového přitrhl, a tu na zámku až do 23. září t. r. zůstával, tak že nebozí měšťané dvanácte kompagnií, majících do tří tisíc koní, po ten čas vydržovati musili. Když pak ten regiment z města dne 24. září odtáhnouti a v Hradci zase do pevnosti položiti se měl, zanechal Minichhausen v městě na žádost obce k ochraně jednoho leytnanta a 4 rejthary, za kteréž obec hrdly i statky ručiti a připověděti musila, že do města žádného oddělení vojska (partaje), které jen loupeže si hleděli, ani švédského ani císařského nepustí. Hned druhý den po odtažení regimentu švédského dne 26. září 1639 přitáhl lid císařský pod Albrechtem Kapříkem od Náchoda k Novému Městu i s mnohými obyvateli Náchodskými, mezi nimiž byl i děkan Náchodský a Kostelecký, Rudolf Straka z Pecinkar a Prunar, a nemohouce se města zmocniti, vpadli do obojího předměstí, kteráž jako i vesnice okolní vyplundrovali a z panství mnoho set kusů dobytka odehnali. Někteří Náchodští sousedé k Novému Městu táhnouce hned na cestě od sv. Václava k Nahořanům se dali, vesnice a dvory

na panství Novoměstském po celý týden plundrovali, na sta kusů dobytka a množství obilí k Náchodu odváželi a s lidmi barbarsky nakládali, mnohé i pobyli a s ženami zle zacházeli. Příčinou vpádu tohoto a tím vším vinen byl purkrabě Novoměstský, který císařskému lidu do Kladska zprávu o odtažení lidu švédského z Města Nového dal.

Od toho vpádu zase více lidu švédského do Nového Města přibylo, zvláště 70 rejtharů a 40 dragonů, kteří zámek opak drtem obrátili a v pustinu přivedli, měšťanstvo pak obtěžovali tak, že mnozí od příbytků svých ušli. Ve vesnicích musili sedláci po 13—14 vojácích vychovávat, tak že na mizinu přišli. Nedlouho potom císařský lid k Novému Městu opět přitrhl a je obléhal. Tu kommandant švédský, kapitan-lieutenant, osoby radní a sousedy k sobě povolal a je přísahou mocně zavázal, že chtějí koruně švédské věrni býti a jemu upřímně pomáhati město proti císařským brániti. Téhož času byl i Hradec od cís. lidu obležen a poněvadž purkrabě Novoměstský kapitanovi švédskému v Novém Městě oznámil, že Baner Hradec neopustí (ačkoli věděl, že již s armádou k Chebu odtáhl), kapitan nemoha nic o Hradci zvědět, celý týden Nové Město, ač do něho císařští i z velikých kusů stříleli, bránil, a teprv, když se dověděl, že Hradec od lidu císařského vzat jest, na opětnou prosbu měšťanů, zvláště jich manželek, Nové Město vzdal cís. nejvyššímu Kapounovi, který hned Petra Straku z Neda-lylic, jež purkrabě Novoměstský Matěj Michal ze msty za zrádce a původce odporu toho udal, jati a do Náchoda odvésti dal.

Petr Straka pak po celý čas processu proti němu vedle cís. resoluce z dne 28. listopadu 1640 nařízeného na poručení generala polního maršalka Piccolomini téměř celý rok zůstával v Náchodě u vězení, jehož teprv dne 21. srpna 1641 byl osvobozen s dostatečným vysvědčením nevinny své; avšak l. 1643 opět od král. prokuratora z velezrády obžalován, dne 31. srpna t. r. do Bílé věže na hrad Pražský byl vsazen a tam i hladem trýzněn, potom na žádost manželky své Kateřiny, roz. Dobřenské, cís. resolucí dne 13. prosince 1643 z vězení propuštěn zemřel l. 1645, dříve než výpověď o rozepři mezi

ním a král. prokuratorem se stala. *) Poručnice dětí po Strakovi pozůstalých l. 1650 uvedena jest do pozůstalosti po otci jejich, pak do pozůstalosti po matce jejich Kateřině, potom opět provdané Šafkočové, totiž do čtvrtiny statku Obédovic a do polovice vsi Janovic. (C. 215, S. 44. — Viz též Petr Straka na str. 569.)

Konečně klademe zde dodatek, týkající se *Jindřicha Straky*, bývalého regenta panství Novoměstského a všech panství Adama Erdmana Trčky. Statek po Jindřichovi Strakovi, který po smrti své († dne 22. prosince 1634) l. 1635 všeho jmění byl odsouzen, pozůstalý, *Heřmanice* i se statkem *Vesce* manželce jeho náležejícím, vedle cís. resoluce z dne 22. května 1635 k ruce král. fisku byl ujat, plukovníkovi *Stefanovi Verfenovi* na srážku 30.000 zl. od císaře mu vykázaných vedle cís. resoluce z dne 3. května 1637 za 21.000 zl. k správě byl postoupen a od Verfena dne 16. května 1637

*) Zajímavý jest *průvodní spis proti svědkům pana Petra Straky z Nedabylic* podaný od cís. prokuratora v král. Českém Adama Oldřicha Zmyslovského král. soudcům zemským dne 3. června 1644, kterýž zní takto:

Majíce sobě daný výpis svědkův, které jest tak pan *Petr Straka z Nedabylic* proti mně k té žalobě před V. M. na kancelář českou při právě města Hradce nad Labem vedl, na takové svědky tento průvodní spis můj skládám. Ačkoliv jest pan Petr Straka týchž svědkův mnoho osob, totiž 19, sobě k svědomí připravil, však takovými svědky provinění svého, z čehož jest tak ode mne obžalován, neodvozuje, nýbrž vlastním tím průvodem a svědky jeho některými žaloba má v mnohých artykulích se provozuje. Nebo jsouce (sic!) ode mne z provinění svého po artykulích obžalován, na touž žalobu zase po artykulích odpověd svou dal, a všemu tomu, z čeho jest tak od mne obviněn, větším dílem odepřel a vše jináče odvésti se uvolil. Však z týchž 19 svědkův, podle artykulův positionalních od p. Petra Straky k úřadu práva města Hradce podaných, na kteréž tíž svědkové po vykonání přísahy tázáni byli a svědomí svá vydávali, toho nevysvědčují a z jich svědomí se nevynachází, aby p. Petr Straka toho, z čeho ode mne obžalován jest, dopustiti se neměl. Nebo někteří z týchž svědkův p. Straky o věcech slyšených a jim nepovědomých v svých svědomích obšírně vysvědčují, načež nechci a také neuznávám žádné potřeby co říkati, *poněvadž podle práva městského B. 68. takoví svědkové ušatí (!) a nepovědomí od soudců při uražování rozepré na žádný pozor bráni býti nemají.* Než toliko kdež ti svědkové někteří vysvědčují o vysvědčení, panu Strakovi od purkmistra a konšelů Města Nového Hradiště nad Metují daném, na kteréž se p. Straka potahuje, a kterýmž to vysvědčují, že p. Straka v čas vpádu lidu švédského na Novém Městě šlechetně a uáležitě se choval. Avšak toto vysvědčení k osvobození provinění jeho postačiti nemůže. Neb z průvodův a svědkův jeho se vynachází, že on pan Straka s nepřátelskými švédskými officiry correspondíroval. (Následují artykule obvinění.) — A tak p. Straka tými svědky ani žádným jiným průvodem též žaloby jest neodvedl, nýbrž žaloba má v mnohých artykulích jimi jest provedena. (C. 215, S. 44.)

hraběti Octavianovi Piccolomini za 9000 zl. též k správě přechán. Avšak vdově Strakové Kateřině Markétě, potom opět provdané Rašínové, při kommissi liquidationis dne 7. ledna 1639 prisouzen byl stateček Vesce, který l. 1625 od Heleny Kalkreiterové z Schreibersdorfu za 1000 kop míš. koupila, tak že jí summa ta z král. komory měla býti nahražena. (C. 215, S. 44. — Viz též strana 567.)

Nymburk.

Obec král. města Nymburka na Labi (Nimburk, kraj Boleslav.) pro účastenství ve zpouře stavů propadla l. 1621 v pokutě všechno jmění své, zejména devět kop záhonů rolí, pak jistinu 20.000 zl., které králi Matyášovi obec na hotově zapůjčila. (Dle dekretu kommissee tractationis z dne 1. září 1661, jímž paní Majdalena Robmhapová, roz. Smrčková z Mnichu, s pohledaností svou 2338 kop míš., kterou za obcí Nymburskou měla, na kommissi revisionis a liquidationis byla ukázána.) Mimo to cís. rychtářové, Jan Kadeřávek, Matěj Koutek, Konstantin Erle, Jan Kašpar Sytt a Pavel Chotouňský z Chotouň, od l. 1621—1637 v moci a opatrování svém měli všecky důchody obce i statky k záduší a špitálu od starodávna náležející, totiž: v Bošíně a v Sovenicích po dvou dvorech kmetcích, v Mladé, Strakách a Jizbicích po jednom dvoru kmecím s platem, též při městě plat z dvou krámů masných, dvojí plat z mlýna a clo v branách, platy z luk, dílců, zahrad, z dědin a dvorů při městě, jak to vše ze statků obci léta 1547 konfiskovaných císař Ferdinand I. zanechal městu k špitálu a kostelu na vychování žákův a chudých lidí, a l. 1575 Maximilian též vrchnost nad tím městu Nymburku postoupil. (D. Z. 18, O. 10.)*)

Když takto obec důchodů svých byla zbavena, musili měšťané sami vydržovati cís. lid vojenský, v městě již l. 1621

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Nymburská pro své účastenství ve zpouře l. 1547 statky své, totiž vsi celé Písty, Krchleby a Všechlapy, Ratěnice (díl), ve vsi Zvěřinku dvůr kmecí s platem na lidech Chvalovských z luk, ve vsích Sacké, Čilci a Netřebicích po 2 dvorech kmecích, ves Rašovice (díl), plat na lidech ze vsi Mlčic (Milčice) a Jesenika, s lesy, podacími kostelními ve Velelích a Vyklecích, s rybníky, Labem, břehy, ostrovy, s mlýnem v Komárově a vším příslušenstvím. (D. Z. 8, F. 7.)

ubytovaný. Jakých škod a trýzně obyvatelé města častým a téměř stálým vychováním císař. vojska utrpěli, o tom svědčí zprávy císař. rychtáře Pavla Chotouňského na komoru českou dne 15. listopadu 1630 a 30. listopadu 1637 učiněné, dle kterýchž již l. 1621 někteří měšťané pro přísnost vojenskou od gruntů svých odstoupili, zejména *Jan Poláček*, který do Prahy odešel a potom na gruntech pána Palfy se zdržoval. V jeho domě i po jeho odejití švagr jeho Pavel Herynk 16 koní, 9 pacholkův a jednoho korporála i s jeho manželkou a dítkami jedenáct neděl musil vychovávat, tak že za tu dobu toliko piva pro ně 18 sudův koupil a na ně přes 400 kop míš. vynaložil (neboť korporálovi samému každý týden za stravu a pivo po 10 zl. rýn., tedy za dobu dotčenou 110 zl. rýn. zaplatil), ačkoliv sám ve svém domě pět koní, tři pacholky, jednoho důstojníka s jedním mušketýrem po ten celý čas vydržovati byl přinucen.

Pročež přemnozí sousedé katoličtí i nekatoličtí, nemohouce již nikterakž snášeti obtížností a soužení, ustavičným ubytováním vojska jim způsobených, (dle zpráv purkmistra a konšelů na komoru českou dne 18. dubna 1626 a král. místodržícímu dne 31. ledna 1627 podaných) ušli od domův a statečků svých lidem vojenským vypálených, pobořených a roznešených, a jinam, obzvláště na grunty knížete z Fridlandu Albrechta z Waldšteina, se obrátili. Byli to dle seznamů dotčeným zprávám přiložených měšťané tyto: Regina Andělka, Apatykář, Jan Balcar, Bartová, Řehoř Bavorský, Jan Benatský, Václav Benatský, Kateřina Boleslavská, Matouš Bosák, Jeronym Brandejský, Matěj Ctibor, Barbora Čejková, Vít Čermák, Čižbovský, Šimon Dlouhý, Formánek, Jiřík Fryč, Daniel Hager, Joachym Hager, Adam Hájek, Václav Hampulec, Gabriel Herynk, Jan Hladký, Matěj Hlava, Jan Hodaň, Jeronym Horáček, Matouš Houser, Hovorková, Jan Hříšný, Hynek, Buryan Chládek, Jakub Chlup, Chotětovský, Rozina Chotounská, Jan Chropta, Jakoubek, Jakovský, Václav Janoušek, Anna Jarošová, Jan Javůrek, Jiřík Jelínek, Václav Jelínek, Václav Jeptiška, Filip Ješle, Jeronym Jičinský, Adam Jiskra, Jan Kadeřávek, Kachovský, Václav Kantůrek, Matěj Kaše, Adam Kašparský, Daniel Knour, Kohout, Bartoloměj Kolář, Jan Kolář, Matěj Kolář, Adam

Kratochvíle, Ludmila Kuřatková, Křištof Kwiz, Matěj Kwiz, Jan Labouňský, Jan Labouňský, Václav Ladař, Jan Lev, Vavřinec Libich, Matěj Logika, Martin Mečíř, Jan Mecner, Dorota Mělnická, Kateřina Mensická, Jan Městecký, Jan Motovecius, Adam Mrva, Jan Nadobník, Daniel Nepolysský, Adam Nepomucký, Václav Nygl, Pašovský, Václav Pavlíček, Adam Pernikář, Adam Pernikář, Kateřina Picková, Jakub Pinx, Pisak, Mandalena Písecká, Matyáš Písecký, Pokles. Jan Pokorný, Jindřich Pokorný, Tomáš Pokorný, Jan Poláček, Alena Poláková, Kateřina Polivková, Jakub Procházka, Jiří Procházka, Ptáček, Annastasia Purmanová, Jiří Ronšperský, Samuel Rozenhamer, Jan Rybníček, Šimon Růžička, Jiřík Růžovský, Václav Rychter, Martin Řešetář, Ludmila Řeháčková, Matěj Říha, Václav Sádlo, David Saurman, Ondřej Sekyra, Jakub Šklenář, Jiří Sladoněl, Anna Slanská, Daniel Slanský, Anna Sobotková, vdova po Janu Sobotkovi, potom opět provdaná Žaludová, Vorskla Sokolová, Dorota Sovková, Martin Straka, Křištof Strom, Šebestyán Suchánek, Havel Svoboda, Jiří Svoboda, Matěj Sýkora, K. Fabián Šebestian, Jiří Šedivý, Šenpfluk, Matěj Šindelář, Šnek, Řehoř Šolc, Šimon Šud, Daniel Tábořský, Kašpar Tesař, Ondřej Thobaeus, Petr Tichý, Václav Trojan, Adam Tunkl, Matěj Vitěňovský, Martin Vlach, Vohaňka, Adam Všetečka, Matěj Vyskočil, Kašpar Zámečník, Jakub Zelenka, Pavel Zelenka, Anna Zoufalá, Jan Zvěřina, Václav Žalud Bohdanecký, Havel Žatecký, Tomáš Želetavský, Jan Žežhule, Židek.

Dle tohoto seznamu odešlo od města l. 1626 a 1627 měšťanů usedlých 150, a počítali se na jednoho toliko 10 osob, tedy 1500 obyv., kteří zanechali 150 domů buď vypálených, neb obořených a pustých, a 5 dvorů s rolími. Nad to bylo na předměstí *Zalabském* 21 shořelých dvorův; též na předměstí *Velelibském* a *Bobnickém* 21 dvorů spálených. V těchto domech a dvorech od měšťanů zběhlých zanecháno nebylo žádných svrškův a nábytkův, ani dobytka (kromě tří krav a dvou klisen ve dvoře po Anně Jarošové). — Sousedé pak, kteříž ještě na dosti skrovném počtu při městě pozůstávali, v potřebách obce sami z sebe časté sbírky činiti a kontribuci dávat musili. Čehož, když dále vykonávati nemohli, žádali při komoře české dne 18. dubna 1626, aby statky po sou-

sedech zběhlých pozůstalými vládnouti mohli buď jejich přátelé vlastní, nebo kdokoliv jiný, jenžby k nim právo a spravedlnost měl; aneb aby k opatrování jich jisté osoby zřízeny, a užitky z nich i k dobrému a pomoci obce všech statků zbavené vydávány byly; dokládajíce, kdyby v té věci žádného opatření se neučinilo, žeby za krátkou dobu všichni sousedé ještě pozůstávající dokonale z města pryč byli vypuzeni.

Mimo to purkmistr, konšelé i všechna obec města Nymburka, nemohouce zapraviti dluhů, neustálým vychováváním vojska vzdělaných, obzvláště dluhu 3200 zl. rýn. Bartoloměji de Pauli, měštěninu a kupci Starého města pražského, (za kterouž příčinou vyslaní obce l. 1625 i uvěznění byli po několik dnů v městech Pražských), vznesli na král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 17. srpna 1626 žádost, aby jim k uspokojení věřitele de Pauli jeden kus rolí, devět kop záhonů vynášející, který obci l. 1621 od komory české v pokutě byl odňat, pak dvorec se zahradou a rolí, pozůstalý po sousedu Janovi Poláčkovi, navrácen a dán byl. Avšak nedostalo se obci ničehož. Naproti tomu dne 24. ledna 1627 došlo purkmistra nařízení král. místodržícího za příčinou sousedů pro náboženství od města ušlých a jich statečkův ujetí k ruce král. komory, jakož i s strany ubytování do města jednoho praporce lidu vojenského; o čemž sousedé v dosti malé části při městě pozůstávající zvěděvše, ač již skoro všickni k víře katolické přistoupili, předce vojákův položení se obávajíce, z města odejítí se strojili. Pročež vedle dobrého zdání a rady hejtmána krajského Rudolfa z Waldšteina poručení dotčené před obcí zatajeno a teprv později vyhlášeno bylo.

Potom vedle poručení komory české z dne 10. července l. 1626 cís. rychtář Jan Kašpar Sytt všech statkův odběhlých k ruce komory se ujal a nařídil Samuele Rathouzského a Václava Piskolhotského, osoby radní, aby je v svém opatrování měli a drželi. Tito přijímajíce od l. 1626—1630 k sobě všecku úrodu i nájmy z domův a zahrad, žádných počtů z nich neučinili až do 7. listopadu l. 1630, kteréhož času cís. rychtář Pavel Chotouňský z Chotouně od purkmistra Václava Šuda ze Semanina u přítomnosti radních městských

zveden a zmocněn právně byl do domů, dvorů, luk, rolí a zahrad, kteréž po sousedech pro náboženství od města a ze země ušlých pozůstaly. *)

Týž cí. rychtář maje na poručení komory české z dne 27. března 1636, jako všickni cí. rychtářové v městech jiných, počet učiniti z užívání gruntův a domů na král. komoru v pokutě připadlých neb do sequestru vzatých, podal komoře dne 23. dubna 1636 zprávu, že v městě Nymburce není ničeho, z čehož by počet takový činiti měl. Neboť brzy po nastoupení úřadu jeho l. 1630 přitáhl nepřítel l. 1631 od Prahy k Nymburku a město, domy, dvory, kostel i radnici ohněm do rumu obrátil, čímž na radnici též mnohé platné památky ku zkáze přišly (zejména knihy smluv svatebních a zadání manželská města Nymburka); a co nepřítel nedodělal, vojsko císařské (když obyvatelé, aby mizerně neuhoreli, na valy ušli a se skryli) do města vtrhši, nepatříc na velikou záhubu a škodu obyvatelův, jejich truhly v sklepích vyhledalo, vyloupilo, a kde co bylo pobralo, jediné obyvatele v roztrhaných klocích zanechalo.

Léta 1632 armáda císařská po celý rok v městě a okolí jeho vydržována byla od měšťanův a obyvatelův, ač v největší nouzi a bídě žijících; neboť nebozí lidé, nemajíce čím orati, i rolí neosetých nechati musili. I l. 1633 mnozí sousedé ani jednoho zrna zaseti nemohli; neboť tu opět se usadil po celém kraji Boleslavském cí. plukovník Isolan s lidem svým, a jeho nejvyšší leytenant Millo Draco v Nymburce měšťanům za každý týden po sto říšských tolařích

*) Tento přijal k sobě téže doby dle správy na komoru českou učiněné z dvou gruntů třetinu užitku 40 kop míš., z čehož po srážce vydání v 29 kopách míš. toliko 11 kop k dobrému komory připadlo, přiloživ z toho účet tento:

Nájmu z tří zahrad a domův přijato	15 kop — gr.
z 18 mandel žita jarého vymláčeno 9½ korce, z nichž prodáno 2½ korce po 2 kopách	5 " — "
z 12 mandel ovsa vymláčeno 10 korcův, po 1 kopě 6 gr.	11 " — "
z 8 mandel ječmene vymláčeno 6 korcův, po 1 kopě 30 gr.	9 " — "
úhrnem	40 kop — gr.
Z toho vydáno: za orání tří kop záhonův (troje hony na děl) po 6 gr. od záhonu	18 kop — gr.
od vymláčení obilí mlátcům denně po 9—10 kr.	3 " 34 "
Na opravu domův	7 " 26 "
úhrnem	29 kop — gr.

ukládal, ačkoliv viděl, že v děrách svých vypálených jako syslové udíblení (umoření a vyhubení) vyhlíželi a mnozí ani sousto chleba neměli. Léta pak 1634 nepřítel po druhé před městem se položiv, do něho z kusů velikých ve dne v noci střílel, a je mocnou rukou vzav zcela vydrancoval a spálil, i sousedův a jiných lidí mladých, starých i žen přes 250 osob povraždil. Mimo to všecko obilí na polích, též zahrady a vinice v nic obrátil, i štěpy všecky vysekal, tak že veškeré dědiny na mnoha mil kolem města pusté zůstaly. — A tak po ta léta všechno město od nepřítele i od lidu císařského v nic do gruntu obráceno bylo, tak že ani ve sto letech k svému předešlému způsobu vedle zdání císař. rychtáře přijíti nemohlo. — O zpoustě města Nymburka svědčí též zpráva, že ze 280 domů, které město před zpourou čítalo, l. 1654 toliko 110 domů na větším díle ještě zpustlých bylo obydleno, 105 domů však až do základů zbořených zůstávalo, tak že z nich jenom místa zbyla. (C. 215, N. 6, & P. 1₁.)

Ostrov.

Obec města Ostrova (Schlackenwerth, kr. Cheb.) pro provinění měšťanů v čas zpoury v pokutě propadla panství *Ostrov*, k němuž náležely zámek a město Ostrov s předměstím a městy *Lichtenstadt* (Hroznětín), odhadnuté za 18.433 kopy míš.: městečko horní *Beringer* (Pernink) s 54 osedlými, odhadnuté za 6531 kopu míš.; dvůr poplužní *Minichov* (Münchhof), mezi Ostrovem a Lichtenstadtem ležící, s 33 rybníky a mlýnem, odhadnutý za 70.640 kop; dvůr poplužní *Vitichov* (Wititzhof) s 5 poddanými, velikým rybníkem nad Lichtenstadtem a 10 menšími rybníky, odhadnutý za 36.271 kopu; ves *Permesgrün* s dvorem poplužním, 7 rybníky a lesem, Raupennest řečeným, odhadnutá za 29.975 kop; vsi Langengrün, Gfell, Ullersgrün, Lindich (Linding), Tiefenbach, Pfaffengrün, Hannersgrün, Holzbächer a Merckelsgrün, odhadnuté za 10.704 kopy; pak vsi Weidmansgrün (Weidmesgrün), Dolejší Brand (Unter-Brand), Meričov (Möritschau), Hadlec (Heidles), Fischbach, Rodisfort (Radešov) a jiné více dílem k témuž panství náležející, v kterýchž 22 vesnicích bylo tehdáž 668 podda-

ných; mimo to mlýn, pila a hamr železný s chalupami v údolí, Salmthal řečeném, odhadnuté za 87.260 kop míš.; též rozsáhlé lesy, z nichž se ročně přes 6000 sáhů dříví prodávalo, pak 33 rybníky, v nichž bývalo 749 kop kaprův, se vším jiným příslušenstvím. — Toto panství, které obec Ostrovská l. 1603 od Anešky Wirspergerové, roz. Freilichové, a její dcer za 71.000 kop míš. koupila, a od Wolfa z Schönburgu vykoupila (D. Z. 177, R. 13); od komory české odhadnuté za 158.821 kopu, i se svršky za 22.782 kopy odhadnutými, dne 30. ledna 1625 prodáno bylo *Juliovi Jindřichovi vévodovi Saskému* za 150.000 zl., kteráž summu jemu vedle cíś. resoluce z dne 7. května 1624 poražena byla na summě 600.000 zl., za jeho služby vojenské z komory české mu vykázaných. Avšak v smlouvě trhově vymíněny byly k ruce císaře všecky doly, kteréž i s lesy téhož panství, aby k pustošení nepřicházely, pod dozor císařských úředníkův Joachymthalských byly odevzdány. (C. 215, S. 62. — Lib. conf. 2, f. 388. — D. Z. 153, M. 30.)

Dluhy města Ostrova, kteréž dle seznamu od obce dne 2. srpna 1623 král. komoře předloženého od l. 1592—1623 na 230.326 kop míš. vzrostly, převzala král. komora česká a věřitelové vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1638 na kommissi tractationis byli odkázáni. (C. 215, S. 62.)

Pelhřimov.

Město Pelhřimov (Peldřimov, Pilgram, kr. Tábor.), které od císaře Rudolfa II. listem daným na hradě Pražském v sobotu den sv. Matouše, t. j. dne 25. září 1596 k třetímu stavu městskému za svobodné bylo připojeno zvláště proto, že císaři z poddané lásky 4000 kop gr. česk. (8000 kop míš.) darovalo (D. Z. 127, J. 21), hned na počátku zpourey l. 1618 dokázalo císaři věrnost svou tím, že obec a měšťané nejenom cíś. lidu vojenskému brány bez odporu otevřeli a cíś. patentům zadost učiniti připověděli, nýbrž i cíś. armádu po šest týdnův a tři dni z důchodův a statků svých vychovávali k veliké škodě a záhube své, vynaloživše na ni podle osvědčení (dle zprávy cíś. místodržících z dne 21. července 1629

přes 53.000 zl. rýn. Za tuto věrnost a oddanost vyslovil císař Matyáš listem daným ve Vídni v pondělí po památce Povýšení sv. kříže l. 1618 purkmistru a konšelům města Pelhřimova spokojenost svou, dokládaje, že nepomine je dostatečně a náležitě chrániti, kdyby jim kdo v čem ubližovati chtěl. Listem pak daným ve středu po sv. Havlu léta 1618 slíbil císař Pelhřimovským, že jim pro stálost a věrnost, kterou jsou k němu jakožto králi svému, též lidu jeho válečnému prokázali, učiní jisté vynahrazení škod, jim a jejich poddaným od cís. lidu vojenského vzdělaných, a oznámil jim, že k jich prosbě také jak nejvyššímu polnímu maršalku i kommissaři generalnímu Janovi Eusebiovi Khanovi z Belasu, s cís. mandátem do Čech vypravenému. o tom poručil, aby obec Pelhřimovská i poddaní její ve všem jak nejvíce možné byli ušetřováni. Podobně císař Ferdinand II. uznáváje věrnost Pelhřimovských a hledě k velikým škodám, které dalším vychováváním cís. vojska, zvláště 5 praporců jízdy Dampierovy léta 1622 jim byly učiněny, listem daným dne 10. května a 4. července 1622 místodržícímu svému knížeti Karlovi z Lichtenšteina opětne nařídil, aby obci Pelhřimovské již na nejvýše zchudlé, dalším ušetřením nějak bylo spo-
moženo.

Přes to všecko nařídil kníže z Lichtenšteina vedle cís. resoluce z dne 18. července 1623 cís. kommissarům, Heřmanovi Černínovi, Sezimovi z Vrtby a Křištofovi Vratislavovi. dne 30. srpna 1623, aby provinění Pelhřimovských v čas zpourey vyšetřili a statky jejich obecní k ruce král. komory ujali a odhadli. Dle tohoto poručení obci Pelhřimovské odňaty a správě cís. rychtáře odevzdány byly všecky statky její pozemské, totiž:

a) *Rychtářství Pelhřimovské*, předešle k arcibiskupství Pražskému náležité, s dvěma lány polí a krčmou svobodnou. též se všemi cly a mýty v městě, zvláště o trzích výročních, a vším příslušenstvím, tak jakž to dne 12. května 1375 arcibiskup Pražský Jan Očko z Vlašimi s radou a vědomím kapitoly měšťanu Pelhřimovskému Buněkovi za 360 gr. pražských za dědictví svobodné prodal s tou jedinou výminkou, že dotčený rychtář a měšťan s dědici svými na budoucí časy povinen byl do komory arcibiskupské 40 liber obyčejného

vosku na svíčky odváděti. *) Tuto smlouvu trhovou, částečně ohněm poškozenou, potvrdil císař Ferdinand I. léta 1561 v pondělí po Vsech svatých obci Pelhřimovské. (Archiv místodržít. P. 3¹/₂₆.)

b) *Panství Pelhřimovské*, totiž: město Pelhřimov se sídlem a domem svobodným panským, předměstí s jedním domem, dědinami a lukami, mlýnem horním a prostředním, rybníky, platy a podacími kostelními; též vesnice zápisné, k těmž městu a panství příslušející, totiž: v *Bačovické rychtě* Peldřimov Starý (léta 1626 s 15 osedlými, z nichž 3 grunty pusté), Lipice (s 11 osedl.), Stanovice (s 14 osedl. z nichž 1 pustý) a Bačovice (9 osedl., 3 pusté); v *Krasikovické rychtě* Krasikovice (7 osedl., 1 pustý), Hodějovice (6 osedl., 1 pustý), Radětín (13 osedl., 2 pusté) a Kojčice (20 osedl., 1 pustý); v *Chvojnovské rychtě* Chvojnov (10 osedl.), Služatky (5 osedl., 1 pustý), Plevnice (11 osedl., 2 pusté), Outěchovičky (6 osedl., 1 pustý), Rybníček a Posvatnice (s 4 osedl.); ve *Vyskytenské rychtě* Vyskytná (38 osedl., 26 pustých), Robožná (22 osedl., 11 pust.) a Mirošov; v *Prosečské rychtě* Proseč (17 osedl., 3 pust.), Sázava (9 osedl., 3 pust.), Skrejšov (14 osedl., 4 pust.) a Putimov (13 osedl., 4 pusté); v *Outěchovické rychtě* Outěchovice Veliké (20 osedl., 7 pust.) a Mašovice (7 osedl., 1 pustý); též platy na zádušních lidech ve vsích Miloticích s 4 osedlými, z nichž 2 grunty pusté, v Miličově, ve vsích pustých Korči a Nemojově, pak ve vsi Častoníně s 4 osedlými; s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak tyto statky někdy duchovní a zápisní l. 1577 první středu v postě císař Rudolf II. obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. českých (46.000 kop míš.) dědičně prodal. **) Z dotčené summy trhové zaplatila obec Pelhřimovská Karlovi z Říčan, jemuž toto panství v 9545 kopách gr. česk. bylo zastaveno, tuto summu zástavní a zavázala se těmž také 1000 kop gr., jemu od

*) Dotčenou summu trhovou obrátil arcibiskup na zakoupení zámku a statku *Helfenbergu*, ležícího na blízku arcibiskupského zámku a statku Roudnického. (P. 3¹/₂₆.)

**) Panství Pelhřimovské někdy duchovní a zápisné zastaveno bylo od krále l. 1442 v summě 9545 kop gr. česk. Mikulášovi Trčkovi z Lípy, od jehož potomka Viléma Trčky l. 1550 bylo postoupeno za touže summu Adamovi z Říčan, jehož syn Karel je l. 1572 obci Pelhřimovské za 23.000 kop gr. česk. prodal; avšak rozsudkem soudu komorního císaři Maximilianovi II. přisouzeno jest. (P. 3¹/₂₆. — D. Z. 48, G. 27 & 60, D. 24.)

císaře z milosti povolených v ročních lhůtách po 100 kop. složiti, pak na místě ostatní summy trhové na věčné časy 300 kop gr. česk. platu komorního do král. komory ročně odváděti. — K témuž panství náležely též dědičné vsi Vokov (léta 1626 s 9 osedlými, z nichž 1 grunt pustý), Myslotín (s 8 osedl., 3 pusté) a Dobrávoda (6 osedl., 2 pusté) s několika rybníky, kusem lesu, 2 mlýny při městě a dvorem pod šos náležitým, jak to obci Pelhřimovské zároveň s panstvím Pelhřimovským od Karla z Říčan za 2441 kopu gr. českých dědičně bylo postoupeno. (D. Z. 19, H. 8 & 127, J. 21.)*)

c) Vsi *Braníšov* (l. 1626 s 9 osedlými, z nichž 7 gruntů pustých) a *Zajíčekov* (s 9 osedl., 6 pust.) s lesy a příslušenstvím, jak to obec Pelhřimovská l. 1592 od Arnošta z Leskovce za 2550 kop míšensk. k panství svému přikoupila. (P. 31. — D. Z. 168, N. 26.)

d) Ves *Janovice* (v níž l. 1626 bylo 9 osedlých, z nichž 3 grunty pusté) s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak ji obec Pelhřimovská léta 1581 od Františka Kiršteina (jinak Meysnara) z Kiršteina za 500 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 21. F. 18.)

e) Vesnice od starodávna k obci Pelhřimovské náležité, totiž: *Rovnej* (s 5 osedl.), *Radňov* (8 osedl., 5 pust.), *Letny* (2 osedl.), *Rynarec* (2 osedl.), *Čelistnej* (4 osedl.) a *Vlasenice* (4 osedl.), jak je obec již před shořením desk koupila a některé léta 1542 po shoření desk sama sobě opět do desk vložila. (D. Z. 7, L. 15; 8, C. 16; 250, J. 15.)

f) *Čtyry dvory poplušní*, totiž jeden dvůr při městě, druhý Poříč řečený při Služátkách, pak dvory v Rohožné a Vokově s 9¼ lány polí, 83 kravami dojnými a 56 kusy jalového dobytka, jak si je obec sama na panství svém zařídila a rozšířila. (P. 31.)

*) Ve vsi Vokově koupila obec Pelhřimovská již před shořením desk plat z 5 dvorů kmetských s příslušenstvím od Jana Hrušky z Pelhřimova za 50 kop gr. pražských (D. Z. 7, G. 2); — pak ve vsi Myslotíně 2 dvory a ve vsi Vokově 1 dvůr kmetský l. 1592 od bratří Španovských z Lisova za 100 kop gr. česk. (D. Z. 26, D. 28.) — Naproti tomu odprodala obec l. 1602 dědictví své ve vsi Miličově (díl), totiž 4 grunty kmetské a chalupu s lesy a příslušenstvím za 400 kop míš. Heřmanovi nejstaršímu z Říčan (D. Z. 131, C. 30); pak t. r. ves *Mírošov* s příslušenstvím za 1100 kop míš. Janovi Kerglovi z Karlsbachu. (D. Z. 131, D. 1.)

Tyto statky všecky, k nimž též pivovár v městě, 4 mlýny, 27 rybníků, 12 rybníčkův a lesů na 30 tenat s 97 lečemi (1 leč za 100 kop míš. odhadnutá) v 10 revírech náleželo, l. 1626 odhadnuty byly za 96.846 kop, obilí pak a dobytek za 1459 kop, tedy v jedné summě za 98.305 kop míš. Dle tohoto odhadu byli l. 1626 v městě Pelhřimově 72 domy, v předměstí 140, tedy dohromady 212 domů, z nichž na ten čas 95 dílem zbořených, dílem pustých zůstávalo, poněvadž jejich majitelé pro obtíže vojenské od nich utekli; ostatní pak domy od vojska na nejvýše byly zpuštěny a vydrancovány. V 36 vesnicích svrchu vytčených bývali předtím 364 poddaní usedlí (mezi nimi 31 chalupníků), z nichž pro veliké kontribuce a soužení vojenské, jakož i pro špatné nakládání s nimi s strany cíś. rychtáře od statků 105 usedlých uteklo, tak že l. 1626 jenom 259 usedlých při statcích svých vojskem vypleněných zůstávalo, čímž obci Pelhřimovské jenom z platu stálého 701 kopy ročně přes 166 kop odpadlo, nehledíc k tomu, že tím zmenšeny byly i roboty, k jichž vykonávání při dvorech obecních poddaní byli povinni.

K tomu všemu vzešlo obci Pelhřimovské nových a převelikých škod a útrat vychováváním cíś. lidu vojenského. Neboť l. 1624 musila obec přes půl léta vydržovati jízdectvo kurfiřta Bavorského, pod nejvyšším Pappenheimem tam ubytované; potom l. 1625 od 29. listopadu až do 3. prosince na 5 praporců lidu pěšího nejvyššího Preinera vydáno bylo v městě 3740 zl. 14 kr. za víno, maso, pivo, chléb a slepice; pak na pluk nově verbovaný nejvyššího Defoursa, po tři dni od 12. listopadu 1625 v městě a po vesnicích ubytovaný, vzešlo útrat v městě na hotových penězích a věcích do 1368 zl. 12 kr. a ve vsích na 7681 zl. 3 kr., z nichž měla útrat ves Rohožná 1401 zl. 17 kr., Kojčice 980 zl., Lipice 866 zl. 28 kr., Hodějovice 62 zl. 37 kr., Krasikovice 140 zl. 28 kr., Radětín 147 zl. 55 kr., Staňovice 357 zl. 42 kr., Vyskytná 233 zl. 10 kr., Čelistné 173 zl. 20 kr., Starý Pelhřimov 227 zl. 27 kr., Putimov 545 zl. 35 kr., Rovné 60 zl. 50 kr., Outěchovice velké 673 zl. 10 kr., Chvojnov 416 zl. 30 kr., Bačovice 416 zl. 14 kr., Outěchovičky 237 zl. 50 kr., Plevnice 541 zl. a Dubovice 199 zl. 30 kr.; neboť z dotčených vesnic vojsku za tyto 3 dni dáno bylo

toliko slepic 2410 kusů po 12 kr., ovčí 150 kusů po 2 zl. 20 kr., másla 269 věder po 1 zl. 10 kr., pšenice 8 korců po 4 zl. 40 kr., žita 297 korců po 2 zl. 20 kr., několik korců ječmene po 1 zl. 45 kr., též hrachu po 3½ zl. a ovesa po 1 zl. 10 kr.

Mimo to arcibiskup Pražský Arnošt Vojtěch svob. pán z Harrachu již od l. 1625 při císaři vyhledával toho, aby mu město Pelhřimov se vším příslušenstvím, jakoby od starodávna k arcibiskupství Pražskému bylo náležité, postoupeno bylo na srážku summy 400.000 kop míš., od císaře jemu povolené a k vychování vykázané. V této tísní žádala obec Pelhřimovská dne 5. června 1625 císaře, aby ohledna se na dotčené zámluvy císaře Matyáše k odměně nákladu na císařské vojsko od Pelhřimovských učiněného, jakož i na to, že všickni sousedé a obyvatelé města, též lidé poddaní dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili, a budoucně dle vůle císaře mezi sebou v obci žádného i ze sousedů, který by se s nimi v náboženství srovnati nechtěl, trpěti nebudou, jejich privilegia, obdarování a svobody potvrdil, též pozemské statky jim odňaté zase navrátil a zadržalý komorní plat od času odnětí jim dotčených statkův odpustil a prominul. Na tuto žádost nařídil císař resolucí danou na zámku Nyklšpurku v sobotu po sv. Medardu l. 1625 svému místodržícímu v král. Českém, aby vyptav se na to vši pilností, jak jsou se oni Pelhřimovští společně neb rozdílně po všecken čas minule zpourey chovali, a vezma potom takové jich chování a žádost spolu s komorou českou v své bedlivé uvážení, o tom zprávu svou s dobrým zdáním odeslal, zatím pak až do další císařské resoluce při komoře české nařídil, aby ona na Pelhřimovské od toho času, od kterého v držení a užívání statků dotčených nebyli, odvozováním platu komorního nekvapila a netiskla. Potom vedle císařského poručení daného v Šoproni (Oedenburg) den sv. Lukáše (17. října 1625) obec Pelhřimovská ve zprávě své, dne 8. listopadu t. r. král. podkomořímu učiněné, dokázala, že statků svých, před dávným časem k arcibiskupství Pražskému náležejících, nabyla řádným způsobem jakožto dědictví zpupného; zároveň vyslovili Pelhřimovští podivení své, že nespravedlivě a neslušně domáhá se statků jejich arcibiskup, nejvyšší pastýř duchovní, do něhož by se spíše

byli nadáli podporování žádosti své za navrácení týchž statků obci a potvrzení privilegií města.

Avšak teprv na opětovanou žádost obce vedle cíś. poručení z dne 10. srpna 1627 učiněna byla zpráva, že není ničeho, z čehož by úcastenství Pelhřimovských ve zpouře vysvítalo. Proto od císaře zamítnuta byla žádost arcibiskupa za postoupení panství Pelhřimovského, kteréž pak městu i s potvrzením všech jeho privilegií bylo navráceno. Za to převzalo město Pelhřimov s městy Tábořem, Domažlicemi a Slavkovem 33.000 zl. na věčné úroky, které hraběti z Althanu ročně odváděti se měly, avšak na srážku jich obci poražen byl l. 1629 komorní plat za 9 let zadržalý. Mimo to cíś. resolucí z dne 12. února 1629 prominuta byla obci Pelhřimovské polovice kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl. rýn. náhradou za její škody a útraty na cíś. lid vojenský učiněné.

Tím však nebylo spomoženo obci, která vojenskými nátlisky a obtížnostmi k nesmírné škodě a téměř dokonalé záhubě přišla, tak že z nepatrných důchodů statků svých zcela vyplněných nemohla ani zapraviti nejdůležitější potřeby obecní,*) tím méně pak zaplatiti zadržalé berně a dluhy na 30.480 kop míś. vzešlé. Proto žádala obec l. 1629 dne 28. března a 18. května za prominutí druhé polovice berní a kontribucí zadržalých v summě 11.132 zl., proti čemuž se zavázala navrátiti král. komoře cíś. jistoty na 14.778 kop míś., které za císaře Rudolfa a Matyáše v rukojemství převzala, i s úroky přes 9000 kop zadržalými. Z dluhů pak vytčených vedle srovnání, při kommissi tractationis dne 21. července 1629 s věřiteli učiněného a cíś. resolucí z dne 21. srpna t. r. schváleného, od některých věřitelů upuštěno bylo od úroků

*) Z důchodů svých nakládala obec předešle mimo plat komorní ročních 600 kop míś. též na potřeby obecní ročně 707 kop 50 gr. míś., totiž: *děkanovi* 163 kopy 20 gr. (45 kop hotových peněz, 36 kop za 12 sudů piva po 3 kopách, 12 kop za 120 žejdlíků másla po 8 gr., 7 kop za krmenou svini, 10 kop za 2 bečky soli a 20 kop za 40 sáhů dříví); *bakaláři a kantorovi* předešle 35 kop, potom 70 kop; *mládeňcům a žákům* na chléb, maso a jiné potřeby 52 kopy 40 gr.; *varhaníkovi* 40 kop a *kalkantovi* 6 kop, *zvoníkovi* předešle 6 kop, potom 31 kop, *2 ponocným* 8 kop 48 gr., *2 vrátným* 8 kop, *vodákovi* 14 kop, hodináři 9 kop; *purkmistru* hotových 120 kop; *písaři městskému* hotových 90 kop, pak 8 kop za 8 korců žita po 1 kopě, 4 kopy za 40 žejdlíků másla po 6 gr., 4 kopy za centnýř sýra, 12 kop za 2 kopy kaprův a 2 kopy za 1 kámen loje na svíčky; *sluhovi soudnímu* 8 kop 12 gr. (P. 21/26.)

zadržalých, i od pátého dílu summy hlavní vynášejícího 2366 kop míš., tak že obci zůstalo ještě dluhů 28.113 kop, na kteréž až do l. 1663 po lhůtách ročních splaceno bylo jenom 6372 kopy; ze zbytku pak 21.741 kop od císaře obci pro vystálé těžkosti a věrnost stále zachovalou teprv l. 1663 darován byl dluh 5000 kop míš., po *Jiřkovi Košetickém* pro jeho účastenství ve zpouře na král. komoru připadlý.

Konečně dle svědectví hejtmanů kraje Bechyňského, Joachyma nejstaršího Španovského z Lisova a na Loutkově a Břeňka Ježovského z Lub a na Hojovicích, dne 6. července 1633 měšťané Pelhřimovští vydržováním vojska (majíce u sebe l. 1631 celý pluk Wanglarovský po 5 dní, též l. 1632 čtyry setniny jízdeckva z pluků nejvyššího Caronini a Strozzi přes celou zimu, potom 6 setnin pluku nejvyššího hraběte Černína po 8 týdnů a l. 1633 po 20 týhodnů pluk Florentský) k nenabytým škodám přišli, a k tomu ještě pivo své, z něhož posudního 885 zl. povinni byli, vojsku obzvláště pak pluku Florentskému darmo dávati musili, tak že mnozí ze sousedů pro tyto veliké nesnesitelné těžkosti pryč poustoupivše domů svých pustých zanechali. Tak město, kteréž toliko na pluk Florentský přes 10.000 zl. útrat mělo, k veliké zkáze domů, do polovice k zpuštění, i s větším dílem vesnic a dvorů na mizinu a poušť přivedeno bylo, a nemohouc zaplatiti kontribuce tříměsíční 5000 zl. pluku Florentskému, přinuceno bylo s cís. povolením l. 1633 dne 17. září dvě vesnice své k zapravení této summy odprodati. K tomu všemu město Pelhřimov l. 1646 na konci měsíce srpna vyhořelo do základů celé až na 5 domů, též třetí díl předměstí se vším obilím, tak že obci k její žádosti kontribuce prominuty býti musily. — Ještě l. 1654 bylo město tak zpustlé, že v něm ze 220 domů, které před zpourou čítalo, toliko 122 domy v bi-
dném stavu se nacházely, totiž v městě 60, z nichž 5 pustých a 62 v předměstí. V 35 vesnicích k městu náležejících bylo 339 usedlostí, totiž 241 sedlských, 15 pohořelých, 3 na živnosti zkažené, 30 pustých, 19 chalup (1 pustá) a 31 zahradníkův. (Archiv místodržit. P. 31, P. ³¹/₁₇ & P. ³¹/₂₆.)

Z měšťanů Pelhřimovských nikdo pro účastenství ve zpouře nebyl pokutován, jak o tom král. rychtářové, kteří

do Pelhřimova byli dosazeni (zejména Jan Chrys. Drachovský od léta 1622—1630, Jan Řečický od léta 1630 až do smrti své léta 1636 a Václav Širůček od 11. srpna léta 1636) ve zprávách svých na komoru českou učiněných svědčili.

Jenom někteří měšťané dle zprávy purkmistra a konšelů dne 23. června l. 1626 na komoru českou učiněné pryč od města odešli, jedni pro náboženství, jiní pak před obtížnostmi a nátisky vojenskými, když do města jízdectvo nejvyššího z Pappenheimu na začátku l. 1624 přitáhlo. Byli to: a) *Dva praedikanti*, kteří ze země l. 1621 vypovědění, zanechali dvou domů nedopracovaných a ještě l. 1626 zavřených a zpustlých. — b) Měšťané, kteří nemajíce nač déle vojáků vychovávat, pro veliké nátisky jich z domů svých odešli, totiž: *Tomáš Plzák*, který se odebral do služby za písaře na statek paní Trčkové Větrní Jeníkov; dům jeho, z něhož vojáci nábytek a šatstvo ložní i obilí pobrali, okna a kamna potloukli, stoly, lavice i díl stavení popálili, a tak k veliké pustině jej přivedli, jakož i rolí jeho k ruce král. komory z poručení podkomořího ujaty jsou. — *Zikmund Poděbradský*, odevzdav dcerám svým při městě za sousedy vdaným dům svůj, z něhož od vojáků všecky svršky i dobytek pobrány byly, odešel od města, dada se na službu v městě Brodu Německém. — *Jan Hrůsa*, který téhož času dům svůj od vojáků vypálený opustiti musil a okolo Humpolce se zdržoval, navrátil se opět l. 1626 a k náboženství katolickému přistoupil. — *Alžběta Šreinarová*, jejíž dům v městě, a druhý na předměstí s dobytkem a rolím k ruce král. komory byl ujat, poněvadž k náboženství katolickému přistoupiti nechtíc vše opustila, za příčinou obchodu svého v Praze se zdržovala a potom do města Brodu Německého za jednoho měšťánka se vdala. — *Pavel Družina*, který obávaje se, aby k náboženství katolickému nucen nebyl, nočního času i s manželkou z domku svého na předměstí ležícího na Moravu ušel. — *Jiřík Kolář* podobně pro náboženství i s manželkou nočního času do Chotěboře odešel; dům jeho v předměstí a dva kusy rolí k ruce král. komory ujaty jsou. — *Václav Kadrhalt*, nechtě k náboženství katolickému přistoupiti, přes 11 týdnů držán byl u vězení, jehož osvobozen na přípověď,

že se stane katolíkem, utekl z města, zanechav manželky, dítek i statečku, který od král. komory byl ujat.

Dle zprávy král. rychtáře, purkmistra a konšelů města Pelhřimova, na komoru českou dne 17. října 1636 vedle poručení dne 16. září 1636 učiněné v příčině statkův emigrantských k ruce král. komory ujatých, nebylo při obci té již žádných emigrantů, protože *všichni sousedé s manželkami, dítkami i s čeládkou dobrovolně k náboženství katolickému přistoupili*. Jenom po jednom mládenci nekatolickém Janovi Kuželovi, který nemoha s lidem vojenským pro nátisk a velké útrapy obstáti, l. 1632 město opustil, zůstal dům za městem ležící s poli. Dům ten, který Kužel zanechal dvěma sestrám svým a sirotkům z třetí sestry zůstalým (jejichž otec od cis. vojáků v noci zavražděn a do potoka pod led strčen byl, tak že i jejich matka po manželu dřív týhodne hořem umřela), od král. rychtáře ujat byl, protože dotčené sestry, jsouce panny, v něm pro lid vojenský obstáti nemohouce, z něho odstoupily, tak že od vojáků celý byl zpustošen. Avšak na žádost král. rychtáře, purkmistra a konšelův obce dům ten i s poli l. 1636 sestrám dotčeným ponechán býti měl. (C. 215, P. 15.)

Písek.

Obec král. města Písku byla před zpourou proti Ferdinandovi II. l. 1618 jedna z nejbohatších obcí českých; neboť jí náležely statky, dvory a vesnice tyto:

1. Statky, kteréž od císaře Ferdinanda I. obci ze statků l. 1547 v pokutě jí odňatých opět l. 1558 navraceny, a na výchování kněží, žakovstva, chudých lidí ve špitále, opravování chrámu Páně, zdí městských a mostu kamenného zanechány byly, totiž: vsi Putim, Smrkovice a Hradiště s podacími kostelními; Semice a Dobešice, *k rychtě Putimské* náležející, s lesy a horami; vsi Vrchovice, Vojníkov, Držov, Novosedly (díl), Březi (díl) a Tukleky s chalupami na *Boru* řečenými a lesy, *k rychtě Vrchovské* náležející; vsi Těšín (Těšínov) a Nová ves, *k rychtě Těšínovské* náležející, pak ve vsi Novosedlech dva osedlí, ve vsi Myšlenci (Myšenci) jeden.

v městysi Protivíně jeden, ve vsi Ždáře dva a ve vsi Sedlečku čtyři osedlí. *)

2. Statky od obce k záduší a špitálu přikoupené, totiž:
 a) Městečko *Heřmané* s podacím kostelním a krčmou, dva mlýnce pod Heřmaní, vsi Humňany s dvorem poplužním, Štětice a Račice s rybníkem Račickým Velikým a 2 rybníky, Miska a Luskovec pod Račicí, s hájem Vysoká řečeným a vším příslušenstvím, jak to l. 1588 obec Písecká od Jana Viléma ze Šamberka za 10.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 69, C. 3 & 24, C. 26.) — b) Dvůr *Modliškovice* se sady a rybníky Petrovským, Prostředním nad Božovicí, Nadýmačem a Vokrouhlským, dvůr kmetců pohořelý s chalupou v Božovicích, s mlýnem v Myšenci s pilou a chalupou, jak to obec Písecká l. 1589 od Fridricha Čejkovského z Čejkov za 2150 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 12.) — c) Vrchnost a panství na gruntu Sloupovském ve vsi *Štéticích* s platy a lesem Chvojiny řečeným, koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 500 kop gr. česk. (D. Z. 25, C. 13.) — d) *Díl tvrže Božovic* (Božejovice) s pivovárem, mlýnem, dvorem, lesy a rybníky, jak to l. 1589 obec Písecká od Štěpána Vamberského z Rohatec za 2250 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 25, C. 14.) — e) *Díl Božovic*, krčmu v Ska-

*) Mimo statky dotčené propadla obec Písecká pro své účastenství ve zpouře l. 1547 vesnice Talinu s dvorem poplužním pustým, Selibov a Maletice, pak ves Zátavu s podacím kost., s rybníkem mlýnem a krčmou a mlýn poplatný řečený Fryckovský, jak to od král. komory l. 1550 Hendrich starší ze Švamberka a na Zvíkově za 569½ kopy 17 gr. česk. koupil; též vesnice Turnu Velikou a Malou (díl), které obec l. 1544 od Adama Řepického ze Sudoměře za 2172½ kopy gr. česk. koupila (D. Z. 44, H. 4), pak vsi Rojice, Vítkov, Zlivice, Skrajšov, Voldřichov, Petrovice, Chlaponice, Bořečnice, Šamonice, Čížovou, Kozly a Třebkov, pak dvory v Nepodřicích, Kračicích (nyní Purkratice), Brusích a Topělci, lesy Zvaz, Podsedlčí a Smešnice, rybníky Vítkovský Malý a větší, Žalovní, Vavák, u Hlíny a Rojický, jak to vše l. 1553 od komory koupily sestry ze Sudoměře Anna a Kateřina, manželka Zdeňka ze Šternberka za 5000 kop gr. česk.; k tomu ještě obec císaři postoupila ves Škudru a několik osedlých ve Vojeticích (2 osedl.), Kanicích (1), Strašicích (2), Kladrubech (2) a v Damnici (3), které l. 1549 od král. komory Adam Koc z Dobře za 459 kop 55 gr. česk. koupil; konečně zaplatila obec též pokutu 4000 kop gr. míš. (Archiv místodržitel. K. 1/128.) — Vesnice celé Putím, Smrkovice, Hradiště, Zátavy, Zlivice, Skrajšov, Vrčovice, Vojníkov, Držov, Voldřichov, Dobešice, Petrovice, Chlaponice a Třebkov; též v Nepodřicích, Kračicích, Brusích (díl) dvorů kmetců, v Topělci dvůr kmetců s dědinami, v Semici 3 a v Novosedlích 2 dvory kmetců s příslušenstvím náležely obci Písecké již před shořením desk, kteráž je sobě sama léta 1542 opět do desk vložila. (D. Z. 250, A. 25.)

lích, 2 dvory kmetcí v Pohořovicích, rybníky Chvaletický, Radanský, Mědiničku a Háječky, lesy a jiné příslušenství koupila obec Písecká léta 1589 od Štěpána Vamberského z Rohatec za 4750 kop gr. česk. (D. Z. 25, F. 11.) — f) *Dvůr poplužní v Pohořovicích* s chalupami, rybníčky a příslušenstvím koupila obec Písecká l. 1590 od Jindřicha Březského z Ploskovic za 1125 kop gr. česk. (D. Z. 25, M. 26.) — g) *Dílna tvrze Božovic* s pivovárem, mlýnem, lesy, rybníky (Mlýnský, Kloubský, Humňanský a Štětický), dvory kmetcí v Božovicích a Štětích s příslušenstvím, koupila obec Písecká léta 1592 od Viléma Čejkovského z Čejkov za 3150 kop gr. česk. (D. Z. 26, F. 21.) — h) *Dvůr Bakulovský ve vsi Humňanech* s příslušenstvím, který obec Písecká l. 1600 od Mikuláše Radkovce z Mirovic za 225 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 129, J. 1.)

3. Statek *Chýška Malá* (kr. Tábor, okr. Milevsko), tvrz a ves Chýška a vsi Hrachov (Rachov) a Branišov (nyní samota Branšov), kterýž statek s 3000 kop gr. mš. obci Písecké od *Jindřicha Doudlebského z Doudleb a na Petrovicích* kšaftem, v neděli po sv. Dorotě l. 1613 učiněným a v pondělí po Rozeslání apoštolů l. 1614 do desk zemských vloženým, na kněze vyznání českého, správce školy, zaopatření chudých a jiné skutky milosrdné odkázán byl.

Z těchto statků vycházelo obci důchodů ročních do pěti tisíc kop gr. česk., summa to na ten čas zajisté veliká. Avšak tento šťastný stav obce Písecké netrval dlouho. Neboť hned z počátku dotčeného povstání l. 1618 přistoupila obec na stranu stavův odbojných a přijala do města posádku vojska stavovského. Pročež l. 1619 v pondělí po sv. Bartoloměji (26. srpna) od císař. lidu válečného pod velitelstvím hraběte Buquoye mocí, neb jak se mnozí domnívali, zradou velitele posádky lidu českého hejtmana Hoka, město vzato, velmi zdrancováno, a třetinou (66 domů) na prach spáleno, při čemž vojsko i s mnohými pannami a paními násilně a neřádně nakládalo. Město pak zůstalo v moci císařské posádky pod správou Španiela Dona Martina de Huerta až do 6. prosince 1619, kteréhož dne nejvyššímu veliteli vojska českého hraběti Mansfeldovi, je od 21. listopadu obléhajícímu, jistou smlouvou postoupeno bylo. Brzy však zastihl

město osud nejstrašnější; neboť když císař. vojsko po druhé l. 1620 dne 30. září na město útokem hnáti se chystalo, a měšťané vyjednávajíce o vzdání se zdi městské dobrovolně opustili, dostal se císař. lid podtají do města a proti vůli vůdců, vévody Maximiliana Bavorského a hraběte Buquoye nejenom posádku přes 500 mužů čítající, nýbrž i všecky obyvatele, nešetře ani dítek u prsů mateřských, pobil, tak že toliko 13 osob mužského pohlaví na živě zůstalo, při čemž i celé město až na několik domů k spálení, vydrancování a zkáze dokonalé jest přišlo, ano i registra a jiné platné památky obecní zmařeny jsou.*)

V této zpoustě a porobě město se všemi statky svými, mimo zádušní stateček Chýšku, ihned k ruce císaře ujato, pluku Dona Baltasara de Marradas postoupeno a na poručení císař. místodržícího knížete Karla z Lichtenšteina l. 1623 dne 15. července do těžké zástavy přivedeno bylo císař. plukovníkovi *Donu Martinovi de Huerta* a *Donu Philippo de Arriaga* v summě 110.000 zl. rýn., na kterouž toliko 60.000 zl. hotových k ruce císaře složili a zbytek za službu svou si porazili. V této zástavě měšťané, kteří ještě při živobyťi zůstali, i jiní, poznovu se v městě osazující, nesnesitelné jeho soužení těžkého a bídy nevypravitelné po 14 let až do l. 1637 snášeli, zbaveni jsouce všech důchodův obecních a živností, i várek sousedských, kterýchž Don Martin přísnějším vládnutím, nežli táž zástava v sobě obsahovala, na nejvyšší užil a města i jiných míst obecních zpustnouti zanechal, tak že ještě l. 1638 chrámy, škola, fara, špitál, most, mlýny a celé město zpuštěné a zřícené zůstávalo; neboť až do té doby přes 180 domů pustých a zbořených v městě i na předměstí bylo, v ostatních pak obyvatelé toliko z kuchyň a sklepů schránky sobě způsobili, a toliko pět domů zúplna vystavěno bylo.

Na snažné a opětné prosby obce císař. resolucí z dne 17. června 1637 jistá kommisie nařízena byla k vyhledání způsobu a prostředku, jakým by město Písek ze zástavy své přetěžké vysvobozeno a znova za město krajské a královské vyzviženo býti mohlo. K tomu konci odhadnuty byly téhož roku

*) Dle Skály IV. str. 306. zabráněním velitelů Maximiliana a Buquoye ušetřeno bylo žen a dítek.

od král. komory české všecky statky k obci náležející v jedné summě za 310.163 zl. rýn., totiž: statek *Božejovský* a rychta *Heřmaňská* za 64.440 zl.; rychta *Těšínovská* za 69.035 zl.; rychta *Vrčovská* a *Putimská* (jinak *Hradištská*) se vsí *Dobešicí* za 170.557 zl.; tvrz a ves *Chýška Malá*, k Vrčovské rychtě náležející, za 6131 zl. Avšak do taxy za rychtu Vrčovskou a Putimskou položena byla omylem po dvakráte polovice hor po 52.000 zl., tak že taxa o tuto summu méně vynášeti měla.

Teprv po smrti Dona Martina de Huerta, tohoto ne-křesťanského sužovatele města, král. komora česká vedle cíś. resoluce z dne 23. března 1638 podle porovnání učiněného s dědičkou Huertovou Annou Marií, vejvodovnou z Moldavy a Valachie, potom provdanou purkhraběnkou z Donína, statkův obecních opět se ujala a obci na nejvýše zpuštěné díl panství Píseckého a hvozdu královského proti zaplacení 400.000 zl. rýn., kteréž dědicům Don Baltasarovským na vyplacení města Vodňan se vykazaly, postoupila, pak pro vystavění města, zádušních dvorův a vesnic, jezův a mlýnů do některého času všech lesů zanechala, však když se komoře vidělo, zase jich se ujímala; ostatní statky v sequestru svém po čtyry léta majíc, správu jich Jiřímu Vilémovi Hrdličkovi svěřila. Za doby tohoto sequestru město dvojím vpádem nepřítelů opět mnoho trpělo, tak že i dotčený správce statkův o všecko jmění své přišel.

Pročež císař Ferdinand III. vzhled na soužení a chudobu nešťastného, v sutinách a popeli ležícího města a obyvatelů jeho katolických, ze zástavy a sequestru je vysadil, k čtvrtému stavu zase vyzdvihl, pod správu král. podkomořího svého zase odevzdal a privilegia a svobody jeho obnovil listem daným v Řezně dne 23. července 1641 (D. Z. 147, J. 28 & 560, A. 8. — B. 24); k tomu pak resolucí z dne 12. ledna 1642 obci k zádušním potřebám čtvrtý díl statkův obecních navrátiti a darovati poručil. Vedle kteréhož poručení dekretem král. komory české dne 11. února 1642 obci Písecké zanechány jsou: a) *rychta Putimská* se všemi lesy, horami a porostlinami k ní přináležejícími, a vsí Putim s čtyry rybníky (Podkostelním, Středním, Straným a Nešovským), Smrkovice, Hradiště a Semice; pak pět chalupníků nad Falýnem, kteří

v čas války v horách před vojskem se skryli a tu boudy sobě vzdělali, odkudž jméno v *Boudách* měli; potom dvorec řečený *Nový dvůr* s ovčínem, a jeden hajný u řeky Vltavy s krčmou; b) *dvůr šosovní ve vsi Purkraticích* s ovčínem, 10 rybníků nad městem, cihelna a pod ní několik rybníků, pak vápenice při vsi Hradišti; c) *ves sv.-Václavská a mlýn* při samém městě, *pod Skalou* řečený, o čtyrech kolách s pilou a valchou; d) *pivovár obecní* s pánví na 24 sudy; e) *jistý díl lesův u Mirotic* (revír Mirotický) s lukami a rolemi neb kopaninami pronajatými a s devíti chaloupkami pro hajné. — Naproti tomu musili Písečtí z vlastních prostředkův, od sousedů nuzných pracně sebraných, zaplatiti *Donu Janovi de Arrisaga* na srážku jeho summy zástavní 1000 zl. hotových, a za ostatních 9000 zl. jemu *špitálský stateček zádušní Chýšky* odstoupiti; *) pak pohledanost, již měl na revíru Mirotickém *Fridrich z Talmberka*, nejvyšší hofmistr a praesident nad appellacemi v král. Českém, na sebe k zaplacení převzali a k tomu ještě zaplatili *Vilémovi Popelovi z Lobkovic* 2000 zl., též knězi *Antonínovi della Gratia* 203 zl., kteréž jim na statcích Píseckých od císaře byly vykázány. (D. Z. 560, B. 24.)

Ostatní pak statky, předtím obci náležející a od komory české l. 1638 opět ujaté, jinam za summy příliš nízké postoupeny byly, totiž:

1. Statek manský *Božejovice* (Božovice), rychta *Heřmaňská* a rychta *Těšínovská* vedle cís. resoluce z dne 6. září 1638 a 12. prosince 1639 *bratřím Arnoštovi a Janovi Fridrichovi hraběti z Merode* v summě 100.000 zl. na srážku jejich pohledanosti 460.000 zl. rýn. za služby vojenské. Dotčení bratří z Merode, nejsouce jako cizozemci ke vkladu do desk zemských oprávněni, prodali vedle vytčené cís. resoluce skrze cís. kommissary statek *Božejovský a Heřmaňský* — tvrz a ves Božejovice s dvorem poplužním, ovčínem a mlýnem, dvůr poplužní v Humňanech s ovčínem, městečko Heřmaně s kostelem filialním a mlýnem řečeným Červený, vsi Račice, Štětice, Lippy, Pohořovice a v Skalích díl, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím — léta 1640 dne 20. dubna za zpupné

*) Statek *Chýška* potom dle cís. listu z dne 14. února l. 1651 od král. komory prodán byl dědičně *Jaroslavovi Juliovi z Kolovrat* za summu odhadní 5500 zl. rýn. (D. Z. 150, K. 26.)

dědictví *Mikulášovi Divišovi Radkovci z Mirovic* za 37.000 zlatých. (D. Z. 301, E. 5 & 623, H. 17.) Statek pak *Těšín*, který Jan z Merode obdržel, prodali jeho bratři a dědicové l. 1652 za 10.000 zl. hraběnce *Marii Majdaleně z Buquoy*. (C. 215, P. 16. — D. Z. 313, D. 4.)

2. *Rychta Vrčovská*, totiž vesnice Vrčovice, Vonikov, Držov, Novosedly (díl), Březí (díl), Tukleky (díl) s chalupami na Boru řečenými, lesy a vším příslušenstvím, vedle cí.s. resoluce z dne 12. ledna 1642 postoupena za 8000 zl. rýn. *Mikulášovi Deymovi ryt. z Stríteže na Brloze a Drhovli*, soudci zemskému a hejtmanu kraje Prachenského, jemuž též prodána byla vedle cí.s. resoluce z dne 26. října 1639 a 12. března 1640 za 683 kopy míš. ves *Dobešice* s příslušenstvím, odhadnuta za 854 kopy míš., v níž byli tři lánici s potahy, kteří, jako jiní Písečtí poddaní všickni, povinni byli dříví k cihelně, k špitálu a k pile po dvou špalcích, jakož i hnůj voziti, luka sekati, robotou po 5 dní orati, po 5 dní žíti, po 1 den obilí vázati, a platu stálého po 3 kopách, po 1 slepici a po 12 vajec odváděti. (D. Z. 302, E. 19 & 624, E. 16. — D. Z. 301, K. 14.)

Mimo to stálý plat a mlýnec někdy *Tomáše Karásk*, k městu přináležející, ležící pod mlýnem Benešovským se vši zvolí, s řekou, oběma břehy, vodotokem od mlýna Benešovského jdoucím, i se starou strží proti chalupě Písecké, od cí.s. kommissarů nařízených k prodeji statků Píseckých l. 1640 koupil *Jan Vilém ze Švamberka* na Boru a Kestřanech za 200 kop míš. (C. 215, C. 1/7. — D. Z. 302, H. 7.)

A tak obec Písecká obdrževši toliko čtvrtý díl dřívějších statků svých, kterýž l. 1638 nad slušnost a hodnotu za velikou summu odhadnut byl (neboť rychta Putimská léta 1640 opět odhadnuta byla toliko za 19.833 zl.), nebyla s to zaplatiti dluhy své, od l. 1595 až do l. 1619 obzvláště přikoupením statků Božejovského a Heřmaňského, jakož i půjčkou cí.s. Rudolfovi v 24.000 kop míš. na summu 88.786 kop míš. vzdělané. Pročež poznovu se ucházela o to, aby ty dluhy, jak jest je předešle při zástavě Don Martinovské komora česká na sebe převzala, císař opět na komoru českou obrátiti poručil, zvláště proto, že obci tři nejznamenitější statky odňaty byly. Na tuto prosbu obec toliko při moratorium (pří-

ročí), proti věřitelům jí l. 1638 daném, vedle cíś. resoluce z dne 12. března 1643 poznovu zůstavena jest, čímž však obci sotva obživlé spomoženo nebylo; neboť pro velikost těchto dluhův i pro jiné obtížnosti veřejné, obzvláště lidem vojenským způsobené, málo obyvatelů v městě se osazovalo, nýbrž čím dále tím více jich ubývalo, tak že malý počet měšťanův ani odvozování povinných berní a kontribucí postačiti nemohl.

Když pak l. 1651 město zase třetím ohněm v záhubu přišlo, a nemalého na kostely a jiná obecní stavení nákladu, z kteréhož pro dluhy nijakž býti nemohlo, potřebovalo, připojil a přivlastnil císař Ferdinand III. král. listem daným l. 1658 ve čtvrtek po obrácení sv. Pavla na víru na opětnou prosbu obci pustý král. zámek v městě s horami i se všemi lesy k němu náležitými, kteréž od starodávna *Hory a Hůrky* se jmenovaly a na půl třetí míle zdělí až blízko k Týnu nad Vltavou se táhly, též všecky vesnice, rybníky, mlýny, řeky Blanice a Votavu se cly a jinými požitky, které jí prve l. 1642 postoupeny byly, tak aby Písečtí těch všech statků k obecnímu dobrému užívali, chudé lidi v špitále, kněze a žáky na to vychovávali a plat od starodávna do komory české náležitý každého roku, tolikéž podkomořímu a písaři jeho, což jim náleželo, platili. — Přes to všecko byl stav obce Písecké ještě l. 1654 velmi bídný; neboť ze 230 domů, které město před zpourou čítalo, bylo na ten čas jenom 198, totiž v městě 154, mezi nimi 40 pustých a 27 zkažených, na předměstí 43, z nichž 15 pustých. V dotčených 5 vesnicích zádušních byly toliko 83 usedlosti, totiž 53 sedlské, z nich 17 na živnosti zkažených, 18 chalup (2 pusté) a 12 zahradníkův.

Co se pak dluhův obecních týkalo, měla obec vedle cíś. resoluce z dne 18. dubna 1663 náležitou pořádnost při kommissi liquidationis učiniti; pročez obec opětovavši marně žádost svou za převedení dluhů na komoru českou, teprv dne 31. října 1671 podala kommissi liquidationis seznam věřitelů svých, kteříž pak od král. místodržitelství dne 17. března 1675 skrze patenty vyzváni, na kridu a průvod při kommissi revisionis et liquidationis ohlášení učinili. Summa všech dluhův a pohledaností na všech statcích obecních,

49 stranám povinných, vynášela 88.786 kop míš., z nichž toliko 76.386 kop věřitelům přisouzeno bylo, kterážto summa dílem od obce dle poměru statků jí ponechaných, dílem od komory české zaplacená býti měla. Avšak ještě l. 1683 věc ta zúplna vyřízena nebyla. (Archiv místodržít. C. 215, C. 1, & P. 16. — P. 92 & H. $26/9$. — Lib. confisc. 2, fol. 109 & 397.)

Konečně dodati dlužno, že od král. komory v pokutě ujato bylo též jmění po měšťanech Píseckých léta 1620 pozůstalé. Viz Sigmund Švantl ze Střebseka, str. 664.

Od města pak i od statků pro náboženství l. 1626 odešly (dle správy král. rychtáře Jiřího Viléma Hrdličky l. 1643) osoby tyto: Matěj Achač, zanechav jistiny na dědině Podlesáka 116 zl., z čehož po zaplacení berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 90 zl.; — Judita Barvířovská (jinak Pekařovic) zanechala dva domy spálené, odhadnuté za 120 zl., dvůr Jambůrkovský spálený za 10 zl., tři dědiny u řeky a u sv. Václava za 250 zl., dvůr spálený na Lupačce za mostem za 80 zl., chalupu v Raních spálenou za 5 zl. vše v jedné summě za 465 zl., naproti tomu dluhů na 649 zlatých; — Alžběta Bešťáková zanechala dům, dvě dědiny s lukou za 194 zl. a chalupu spálenou v Rybářské ulici se zahrádkou za 15 zl.; z čehož po zaplacení berní, dluhů a quoty obecní na královskou komoru připadlo 118 zl.; — Jan Drobný, zanechav dům spálený za 30 zl., dvůr spálený u Rybníčků za 10 zl., dědinu na Lupačce za 40 zl., dědinu pod Borky za 15 zl., dědinu za Vratí za 70 zl., louku v Krahulci za 10 zl., z čehož po srážce berní zadržalých a quoty obecní na komoru českou připadlo 84 zl.; — Jan Gallus z Raynšteina zanechal dům spálený na velkém rynku za 80 zl., z čehož po srážce berní zadržalých 50 zl. a quoty obecní 5 zl. na komoru připadlo 25 zl.; — Ondřej Hejtmánek, z jehož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní zadržalých 25 zl. a quoty obecní 2 zl. 30 kr. na komoru připadlo 12 zl. 30 kr.; — Kristina Hřebenářovic zanechala chalupu spálenou za 10 zl. a dědinu za 60 zl., naproti tomu dluhův 144 zl.; — Ludmila Kmotrová zanechala dům spálený prodaný na roky za 150 zl., dvůr spálený se zahradou za 50 zl., dědinu u Šibenice (11 věrt.) za 80 zl., louku k Smrkovicům za 90 zl., vše v jedné summě za 370 zl., z nichž po

srážce dluhův a závad na král. komoru připadlo 125 zl.; — *Kateřina Kolinská* zanechala dvoje spáleniště za 30 zl. a dědinu (4 věrtele) s lukou za 50 zl., naproti tomu dluhů 136 zl.; — *Kateřina Kolyska* zanechala dům spálený za 15 zl., naproti tomu dluhů 35 zl. a berní zadržalých 12 zl.; — *Barbora Koptiška* zanechala chalupu s dědinami (5 věrt.) za 60 zl., z nichž po srážce berní a dluhů na komoru připadlo 15 zl.; — *Václav Larydius* zanechal dům spálený za 100 kop, dědin 90 korců za 450 kop a louku za 150 kop; naproti tomu dluhů 700 zl. a berní zadržalých 144 zl.; — *Anna Loková* zanechala dvůr spálený s dědinami za 300 zl., avšak dluhů 250 zl. a berní zadržalých 53 zl.; — *Kateřina Piskovic*, z jejíhož domu spáleného, za 40 zl. odhadnutého, po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 19 zl.; — *Adam Plachouský* zanechal dům spálený za 40 zl., avšak dluhů na něm 230 zl. a berní 23 zl.; — *Jiřík Vacek* zanechal dvůr spálený za 30 zl., chalupu nad řekou se zahrádkou za 30 zl., dědiny s loučkou a rybníčkem za 140 zl.; z čehož po srážce berní a quoty obecní na král. komoru připadlo 136 zl. — Ze všech těchto statečků připadlo tedy král. komoře 627 zl. a obci quoty 134 zl. (C. 215. P. 16.)

Plzeň.

Král. město Plzeň (Pilsen), kteréž mimo Budějovice jediné z měst svobodných k víře katolické již od dávných let (léta 843) zcela se přiznávalo, netrpíc v obci své nikoho, kdožby se k jinému náboženství přihlašoval, předce na počátku zpourey l. 1618 k vyzvání stavův odbojných skrze vyslané své k nim se připojilo. Ale brzy potom z nabádání opatův a prelátův okolních, zvláště pak Pavla Michny a jiných obyvatelů katolických Plzeňští přípovědi své stavům evangelickým dané nedostáli, nýbrž podporování jsouce od stavův a knížat katolických i od krále Ferdinanda II., proti stavům pod obojí lid vojenský sobě najímali a město, hejtmanu vojenskému Felixovi Dornhaimovi z Recu od císaře k opatrování svěřené a municí i posádkou 600 lidu císařského skrze knížete bavorského pomocí prelátův okolních opatřené, zavřeli, nedbajíce poručení kommissarů zemských

od stavův odbojných dne 27. června 1618 do Plzně vypravených, ani napomenutí direktorův a správců zemských z dne 2. října t. r., aby pod přísnými pokutami proti nim se nepostavovali.

Z té příčiny město Plzeň vedle nařízení direktorů od Arnošta hraběte z Mansfeldu dne 28. září 1618 bylo obleženo a po 8 nedělích dne 21. listopadu útokem dobyto a rukou brannou přemoženo jest; avšak vedle poručení Mansfelda ani jediný dům v městě dobytém od lidu stavovského nebyl zplundrován, a žádnému z lidí tam zastížených, duchovních ani světských, žádné příkoří ani protimyslnost jaká se nestala. Před obležením města však Plzenští sami předměstí své Škvrněnské se všemi zásobami s ukrutnou šíleností vypálili a tím přes sto tisíců škody sami sobě učinili; při oblehání pak Mansfeldovský lid vypálil mlýny městské pod mostem u samých zdí městských ležící.

Po dobytí města uloženo bylo od Mansfelda obci Plzeňské pro její neupřímné chování se k stavům pod obojí a pro tuhý odpor pokutou výplatného 120.000 zl. rýn., na kterouž summu Mansfeldovi hned 52.329 zl. bylo zaplaceno, ostatek pak v týdních lhůtách po 4500 zl. odváděn býti měl nejvyššímu sudímu vojenskému doktoru Janovi Vilémovi Leiningerovi z Lemmingu a hejtmanům, které s 8 setninami Mansfeld v městě posádkou zanechal. K zaplacení dotčené summy vypůjčila se obec od Fridricha Švihovského z Ryžmberka a ze Švihova na Nalžovech, Neprachovech a Příchovicích 17.500 kop míš., a v této summě témuž Švihovskému zastavila l. 1619 statek svůj, tvrz a dvůr poplužní *Horomyslice* s chalupami, ovčínem, mlýnem s pilou, s loukou pod poplužím Eypovským, řečeným Okrouhlici; též ves *Dějšín* (Dýšina) celou s krčmou výsadní, podacím kostelním a příslušenstvím; ves pustou *Myší Oujesd* s dědinami, lukami a lesy; ves pustou *Kokočko* s rybníky, dědinami, lukami a lesy; ves *Chrast* celou se vším příslušenstvím. (D. Z. 192, N. 9.) A poněvadž město, v němž jenom 150 měšťanů zůstalo, placení týdenní summy dostáti nemohlo, k žádosti obce od direktorů zemských dne 19. prosince 1618 Lamming vyzván byl, aby proto na měšťanstvo nenaléhal, nýbrž od týdenní kontribuce až do navrácení se hraběte z Mansfelda upustil. Obci pak dostalo

se toho ulehčení, že zbytek kontribuce jí uložené po 1000 zl. rýn. týdně upláceti mohla. (Archiv místodržít. Militare, fasc. I.)

Tímto potrestáním obce Plzenské nebyli spokojeni někteří ze stavů vyšších; protož na sněmu ke dni 18. března 1619 od direktorů svolaném učiněn byl od některých pánů návrh, aby město Plzeň pro tuhý odpor svůj pokutou z gruntu bylo zbořeno a na věčnou památku nevěrnosti k vlasti zůstalo vyvrácené; obyvatelé pak jeho aby všickni na věčnost byli ze země vypovědáni. Někteří zase přimlouvali se za to, aby se město v podstatě své sice zanechalo, než obyvatelé toliko aby ze země vyhnáni byli, též aby zrušeno bylo privilegium to, kteréž Plzenští na škodu straně pod obojí sobě vyjednali, aby totiž žádný pod obojí tam se osazovati a trpěn býti nemohl. S tímto návrhem souhlasil též stav městský, nechtěl však nikterak přistoupiti k tomu, aby bylo v nic obráceno město, kteréž jest pevností hrauickou, a jemuž kromě měst Pražských a Hory Kutny na velikost a bohatství v celém král. Českém podobného města není. Ale poněvadž Mansfeld a direktorové po dobytí města Plzně měšťanům i poddaným, ve vesnicích k městu náležitých usedlým, ochranu připověděli, zůstaveno bylo město v své podstatě předešlé i dle návrhu stavů při sjezdu dne 23. července l. 1619 učiněného.

A tak zůstalo město Plzeň, v němž se potom i lid pod obojí svobodně osazoval,*) pod správou hraběte z Mansfeldu, jemuž též od krále Fridricha k bedlivému opatrování bylo poručeno, ještě po bitvě bělohorské l. 1621 vedle příměří učiněného od Buquoie a Tillyho s Mansfeldem, až konečně za nepřítomnosti hraběte hejtmané jeho někteří, v Plzni posádkou ležící, město to vedle smlouvy, skrze svrchu dotčeného generalsultysa vojenského Jana Viléma Leiningera s knížetem Lichtenšteinem a generalem Tillym vyjednané a dne 26. března 1621 v městě Stříbře uzavřené, za hotovou summu 140.000 zl. rýn. (z nichž na každý praporec 20.000 zl. připadlo) dne

*) První měšťan pod obojí v Plzni byl v tu dobu *Štefan Breun*, syn měšťánina města Lozanny ve Švýcařích, pojav sobě tam za manželku dceru měšťana Jana Fabera, jenž se k náboženství evangelickému přiznával. (Skála III. str. 413.)

3. dubna 1621 samému generalovi Tillymu odevzdali. (Blíží zprávy o tom viz Skála V. str. 56—62.)

Městu pak takto osvobozenému náhradou za obtížnosti vojenské vedle cíś. resoluce z dne 23. prosince 1622 a 14. května 1623 potvrzena byla veškerá privilegia, též navráceny jsou obci statky, za času zpouy od ní z nouze zastavené, a uděleno jí osvobození od ubytování vojska i propuštění z rukojemství, jakož i povoleno nové trhy výroční zaříditi i clo dvojnásobně zvýšiti; avšak nebylo vyhověno žádosti obce, aby jí obyvatelé krajů Plzenského, Rakovnického, Žateckého a Loketského nahradili výplatné, Mansfeldovi v summě 231.120 zl. rýn. dané, pak škody v městě a v předměstích utrpěné, dle zprávy obce 500.000 kop míś. vynášející.

Ale poněvadž dluhy obce od l. 1618 ze summy 56.000 kop míś. (dle zprávy kommisie v příčině dluhů města Plzně nařízené z dne 12. ledna 1629) v čas zpouy vychováváním dvou praporců cíś. lidu jízdního a pěšího a jednoho praporce lidu domácího, potom pak výplatou dotčenou a vydržováním posádky Mansfeldovské vzrostly na 301.731 kopu míś. summy hlavní a 113.925 kop míś. úrokův až do l. 1628 zadržalých: vykázano bylo obci cíś. resolucí z dne 27. srpna 1629 a 14. října 1630 na zaplacení dluhů vytčených darem a náhradou 100.000 zl. rýn., které se jí z obecní berně a kontribuce ročně po 6000 zl., od l. 1642 pak vedle cíś. resoluce z dne 10 září t. r. jenom po 3000 zl. ročně porážeti měli. Dle účtu důchodenského úřadu z dne 21. března 1651 měla obec na dotčenou náhradu ještě pohledávati 58.171 zl., na něž se jí vedle cíś. resoluce z dne 23. dubna 1652 od l. 1653 počínajíc ročně 3000 zl. spláceti mělo; naproti tomu obec poukázána byla na lepší časy s pohledaností svou 94.289 kop míś. totiž 30.975 kop míś. summy hlavní dle tří jistot od císaře Matyáše l. 1612 a 1613 daných, a úrokův od l. 1617—1651 v summě 63.314 kop zadržalých. — Mimo vytčenou náhradu cíś. resolucí z dne 15. listopadu 1638 obci darovány a kassirovány jsou dluhy, jimiž osobám pro zpouu odsouzeným byla povinna, a které král. fisku připadly, summou 23.520 zl. zejména 2500 kop míś. po Joachymovi Ladislavovi Loubském z Lub. K tomu z dluhův obecních při kommissi tractationis l. 1627 od věřitelův uleveno bylo 42.962 zl. a prominuty

všecky úroky zadržalé, tak že po splacení 141.216 zl. obec léta 1651 ještě měla dluhů domácím věřitelům povinných 80.675 zl. a přespolečným věřitelům zůstala ještě dlužna 62.344 zl. rýn. — O tehdejšímu stavu města Plzně svědčí též zpráva, dle které v něm z 337 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 bylo toliko 239 domů, z nichž 10 pustých, 1 pohořelý a 13 na živnosti zkažených; v 21 pak vesnicích k městu náležitých bylo 213 usedlostí, totiž 178 sedlských, z nich 8 pustých, 1 pohořelá a 2 na živnosti zkažené; 30 chalupnických, z nich 4 pusté; 5 zahradnických, z nich 1 pustá. (Archiv místodržitel. P. ¹⁶/₆, ¹⁶/₃₁ & ¹⁶/₃₂.)

Polička.

Obec král. věnného města Poličky (kr. Chrudim) účastnila se zpourey stavů evangelických jako jiná města tím, že dle snešení stavů odbojných l. 1619 k válečné hotovosti ze statků svých, za 8000 kop m. odhadnutých, vypravila k muštrůnku dva koně a dva rejthary, též 12 osob z měšťanů a 17 osob z poddaných; pak že stavům povstalým daně a kontribuce odváděla. Pro toto provinění po bitvě bělohorské v pokutě ujaty a císař. rychtáři k správě odevzdány byly všechny statky města Poličky, totiž: vesnice Kamenec Starý (Alt-Steinsdorf), Sádek, Oldřís (Ullersdorf), Borová, Telecí (díl), Nedvězí, Trhonice (Drhonice), Modřice (Riegersdorf), Sedliště a Makov; též 8 dvorů kmetských ve vsi Korouhvi, dvory kmetské v Rybné Pusté, v Širokém Důle (Breitenthal) a Oujezdci; pak plat ve vsi Radiměři (Rothmühl, Rademil) bez panství na lidech Hertvíka Žehušického z Nestajova, 5 rybníků a les, jak to obec l. 1547 pro účastenství ve zpouře v pokutě propadla a l. 1558 dne 5. prosince opět od císaře Ferdinanda I. za 750 kop gr. česk. koupila. (Archiv místodržitel. P. ⁹⁹/₂₁. — D. Z. 8, F. 15 & 13, E. 14.)

Avšak tyto statky vedle císař. resoluce, dekretem kanceláře české z dne 13. dubna 1638 oznámené, navraceny byly obci k vychovávání kněží, zákovstva a chudých lidí, poněvadž město, v němž předešle byli 284 sousedé usedlí, požárem l. 1613 dne 16. října tak sešlo, že l. 1619 jenom 192 sousedy osedlé mělo, mimo 60 domů shořelých a městišť prázdných.

Dle zprávy purkmistra a konšelů dne 19. června 1626, na komoru českou vedle nařízení z dne 4. června t. r. učiněné. téměř všickni měšťané již tehdáž, když kommissaři v příčině náboženství nařízení do města přišli, přijali náboženství katolické, obávající se lidu vojenského, na jehož vyživování již ničeho neměli. Neboť po nešťastném pádu ohně, kdož co ještě zachoval, to vše na stavení a na vychování cís. lidu vojenského naložiti musil, tak že i někteří měšťané, nemající již ničeho, čímž by vojsko vychovávat mohli, od města a domů svých pryč odešli, a co od svršků zanechali, to vše od vojáků mocně rozebráno a potlučeno bylo.

Domy a grunty sousedů odešlých vedle nařízení komory české dne 17. října 1630 od cís. rychtáře Jiříka Vorlického, měšténína města Poličky, dne 30. prosince 1630 ujaty jsou, totiž: *Jiříka Čafoura* dům obořený bez krovu, rolí 4 pruty, odhadnuté za 220 kop míš. a zahrada za 80 kop míš. — *Šimona Černohorského* chalupa zpustlá a rolí 2 pruty se stodůlkou zbořenou, odhadnuté za 110 kop m., pak jistota za obcí města Poličky na dlouhé mincí 1100 zl. Jména to domácím i vrchním právem věřitelům odešlého prisouzeno bylo. — *Bartoloměje Drašila* domeček po ohni nedostavěný a od vojáků vytlučený, pak rolí dva pruty za 110 kop m. — *Jana Dubanského* chalupa po ohni nedostavěná a vytlučená za 25 kop. — *Bartoloměje Dvořáka*, který do Chrudimi a odtud do Tišnova odešel, dům pustý a vytlučený. — *Šimona Felixe* dům pustý a vytlučený, při závadách lidem zanechany: mlýnec pustý ve vsi Sadku za 150 kop; rolí 4 pruty se stodolou a zahradou za 300 kop. — *Jiříka Hubáčka* chalupa pustá za 60 kop. — *Anny Jarošky* dva domy pusté a obořené, rolí 4 pruty se stodolou, a jistoty 300 kop m. za obcí města Poličky. — *Jakuba Kohoutka* chalupa pustá, po ohni nedostavěná, za 20 kop. — *Jana Koláře* domek obořený. — *Jiříka Kotka* dům, řečený Čermákovský, obořený. — *Bartoloměje Kozla* chalupa zcela obořená. — *Matěje Křivy* chalupa po ohni nedostavěná a obořená. — *Anny Libalky* domeček pustý, vytlučený se zahrádkou, odhadnutý za 66 kop m. — *Ondřeje Majovského* domeček pustý, po ohni nedostavěný a vytlučený. — *Matěje Malíře* dům od vojáků splundrovaný a zcela obořený; rolí 5 prutů se stodolou za 265 kop míš.

odhadnuté. — *Pavla Melichara* domek pustý, po ohni nedostavěný, dokonale obořený; rolí 2 pruty, a jistota za obcí města Poličky 1100 zl. na dlouhé mincí. — *Jana Mládka* dům pustý, vytlučený a obořený, s rolí 4 pruty, se stodolou, za 260 kop míš. odhadnutý. — *Matouše Mládka* domek po ohni nedostavěný s rolí 1½ prutu se zahrádkou a půl stodolou, za 219 kop odhadnutý. — *Václava Mládka* chalupa pustá, obořená, za 35 kop. — *Mikuláše Noska* domek po ohni nedostavěný, vytlučený a zcela obořený; rolí 2 pruty se stodůlkou za 110 kop. — *Matouše Prokopa* domek po ohni nedostavěný a obořený. — *Jiříka Prušy* dva pruty rolí se stodolou za 113 kop m. odhadnuté. — *Jana Tovačovského* dům pustý, vytlučený a obořený, a rolí 3 pruty v spravedlnostech lidem byly zanechány. — *Jakuba Tylle* domek pustý a splundrovaný. — *Martina Vendolského* chalupa obořená, pustá. — *Jana Voštípa* domek po ohni nedostavěný a vytlučený s rolí 1½ prutu, za 125 kop. — *Marka Vyhlavského* dům po ohni nedostavěný, vytlučený a obořený; zahrádka a rolí 3 pruty se stodolou, pak jistoty 800 kop za obcí města Poličky. — *Jana Zigele* dům pustý, vytlučený; rolí 4 pruty a louka. — *Jana Žemličky* dům pustý, vytlučený a zcela obořený.

Na těchto domech a gruntech, vynášejících v jedné summě 2135 kop míš., bylo dluhů a závad 893 kopy, tak že by z nich, kdyby byly k prodeji přijíti mohly, na roční splácení král. komoře náleželo 1030 kop a městu quoty 212 kop. Avšak někteří z jmenovaných měšťanů opět se navrátili, tak že pozůstalosti po odešlých toliko na rolích (neboť domy jich skrze lid vojenský v sutiny a zříceniny dokonale obráceny byly) l. 1638 zbylo v summě 715 kop. Za ponechání této pozůstalosti žádala obec l. 1638 při komoře české, aby opraviti mohla chrám farní sv. Jakuba se zvonící a věží, pak chrám sv. Michala menší, dům farní, školu a radnici, jakož i zdi městské, což vše ohněm a vojskem nenabytou škodu vzalo.

K tomu utrpělo město nesmírných škod l. 1642 a 1645 ubytováním lidu švédského pod Torstensonem, pak l. 1645 a 1646 vychováváním tří praporců jízdeckva, čímž též dluhy obecní velmi byly zvýšeny. Jak bídný byl stav města Poličky ještě l. 1654, o tom svědčí zpráva cís. rychtáře, purkmistra

a rady dne 10. června 1654 král. úřadu berničnímu podaná. dle kteréž t. r. v městě a předměstí bylo 83 domů pustých a zbořených, sousedů pak usedlých toliko 126, totiž v městě 68 usedlých a 22 teprv l. 1652/3 v nově osazených měšťanů. a v předměstí 34 osedlí a 2 v nově osazení sousedé, z nichž 53 měli rolí a vedli některé živnosti, 56 řemeslem se špatně obživovalo a 17 prací nádennickou nuzně se živilo. V 14 vesnicích svrchu vytčených byly 362 živnosti, totiž 264 sedlské (1 pustá), 36 chalupnických a 62 zahradnické.

Z těch příčin k žádosti obce l. 1658 dne 7. března vedle cíś. resoluce postoupeny byly obci k opravení chrámů i jiných stavení městských spravedlnosti svrchu vytčené po emigrantech Černoorském, Voštěpovi, Prušovi, Tovačovském, Matyášovi Mládkovi a Anně Jaroškové pozůstalé, s tou výminkou, aby od obce na tyto příjmy každoročně pořádný počet na komoru českou byl odeslán. Ale vedle cíś. resoluce z dne 28. února 1691 nebylo svoleno k tomu, aby zbytek příjmů ze statkův emigrantských do důchodu obecního byl přijímán. Proto žádala obec l. 1697, aby jí na opravu zdí městských a domův obecních zaplacená byla jistina 3100 kop míś., kterou měla za král. komorou českou. (Archiv místodrž. P. 27/1 & P. 27/7. — C. 215, P. 19.)

Prachatice.

Král. město Prachatice (kr. Písek) *) účastnilo se zpouř, přijavši l. 1619 před bitvou u Záblatí posádku Mansfeldovu; po bitvě u Záblatí poddalo se Buquoyovi, který je osadil 400 mušketýry pod nejvyšším leytnantem Filipem pánem z Pollandu. Tento držel Prachatice 7 neděl až do 6. listopadu 1619, kteréhož dne je vzdal hraběti z Mansfeldu po čtyřdenním obležení a vypálení předměstí. Potom město li dem Mansfeldským opět náležitě opatřené odpíralo statečně koncem prosince l. 1619 lidu španělskému do Budějovic přitáhšímu a kraje Budějovský a Písecký plenícímu, jakož i dne

*) Město Prachatice dne 15. června 1609 od Rudolfa II. za 4000 kop míś. a placení platu komorního 300 kop míś. na král. město bylo povýšeno a do stavu třetího připojeno s potvrzením všech privilegií. (Archiv místodrž. P. 13/21 & 13/22. — D. Z. 134, A. 7 — B. 16 & O. 23.

18. května 1620 španělskému nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, který se 4000 lidu císařského před Prachaticce přitáhl, popáliv okolo města vesnice a dvory poplužní, i z kusů do zdí městských silně stříleti dal, ale s nepořízenou odtáhl. Konečně činilo město odpor náležitý generalovi hraběti Buquoyovi, avšak se svou škodou a zkázou dokonalou; neboť dne 27. září 1620 útokem jest vzato a všecko všudyž v drt obráceno, na 900 osob. měšťanův a vojáků od vítěze postříleno, měšťanstvo pak na mizinu a záhubu přivedeno Náhradou za škody městu od císař. vojska l. 1619 a 1620 učiněné dostávalo se obci Prachatické (jako městu Písku, Týnu nad Vltavou, Netolicům a hornímu městu Rudolfštat) vedle snešení sněmovního stavův odbojných v měsíci květnu 1620 deputátu z panství Jindřichohradeckého. (Skála III., IV. a V.)

Pro toto účastenství ve zpouře město Prachaticce vedle císař. nařízení z dne 13. listopadu 1621 knížeti z Lichtenšteina daného v pokutě všech privilegií svých bylo zbaveno a opět k panství Krumlovskému připojeno se všemi statky svými, kteréž ihned byly konfiskovány, totiž:

Zámek pustý Helfmburk (Helfenburk, kr. Písek, dom. Netolice), městečko Bavorov s podacím kostelním, s domem panským, clem, mýtem, pivovárem a domy šenkovními, městečko Strunkovice s podacím kost., vsi celé Svinětice, Budyně, Outěšov, Javornice (díl), Kojčín (Kojecín), Měkynec, Záluží, Kraničko (Krajničko), Hájek, Blanice Velká s podacím kostelním, Štětín, Zvichovec (Žichovec), Leskovec, Taurovej (Taurové, díl) a Chrasto (díl); chalupy pod zámkem Helfmburkem, 3 mlýny pod Bavorovem, u Strunkovic a pod Blanicí ležící, s rybníky, řekami, potoky, horami, lesy a vším příslušenstvím, tak jakž to l. 1593 Petr Vok z Rožmberka obci města Prachatic za 20.000 kop gr. českých prodal, z čehož však obec l. 1600 ves Měkynec Petrovi Vokovi nazpět postoupila, a ze summy trhové 11.200 kop m. předešle Vokovi půjčených sobě porazila. (D. Z. 27, D. 8 & 169, K. 18.) — Tyto statky i město Prachaticce všech výsad zbavené a vesnice k němu náležité Prachaticce Staré, Ostrov, Lhotu a Chlýstov, daroval císař Ferdinand II. listem daným na hradě Pražském dne 15. dubna 1628 *Janovi Oldřichovi z Eggenberga*, který je připojil k panství Krumlovskému, zá-

roven jemu darovanému. (D. Z. 143, A. 28.) — S věřiteli města Prachatic s strany dluhů od něho povinných vyjednáváno bylo skrze jisté kommissaře, a vyjednání to cís. resolucí z dne 15. dubna 1636 bylo schváleno. (Archiv místodrž. P. ¹³/₁₅.)

Jak zpustlé bylo město Prachatice ještě l. 1654, poznati lze ze zprávy obce na komoru českou učiněné, dle které ze 300 domů, jež město před zpourou čítalo, zůstaly v městě jenom 162 domy, mezi nimi 41 pustých; na předměstí pak bylo 12 domků bez hospodářův a 36 zcela zbořených a pustých. Ve vsích k městu náležejících byli 24 sedláci a 2 grunty pusté, 1 chalupník a 3 zahradníci, totiž 6 sedláků. 2 pusté grunty a 3 zahradníci v Prachaticích Starých, 10 sedláků a 1 zahradník v Ostrově, 3 sedláci ve Lhotě, 5 sedláků a 1 chalupník v Chlýstově.

Příbram.

Obec města Příbramě Hor Stříbrných (kr. Pražský) účastnila se zpoury stavů tím, že od kommissarů stavovských velikými pohrůžkami přinucena, lid na mustruňk do Berouna a do Sedlčan vyslati musila. Pro toto provinění v pokutě ujatý býti měly všecky statky obecní, k nimž náležely: *Dědiny sápisné* někdy k panství komornímu Příbramskému náležející a okolo města ležící, totiž vsi *Bohutín* s 8 osedlými, 2 mlýny, řečenými *Kočků*, jinak u Školů a Blahový, *Kosičín* s 9 osedlými, *Brod* s 5 osedlými, *Zdeboř* (Zdaboř) l. 1584 nově vystavěná, s 4 osedlými, *Voseč* s 5 osedlými, ves pustá *Vorlor* s platem 2 kopy 24 gr. z luk a dědin, ves pustá *Žeňice* s dědinami, s příslušenstvím, tak jakž to obci města horního Příbramě král Rudolf II. l. 1584 za 900 kop gr. českých dědičně postoupil a k tomu připojil 9 mlýncův okolo města ležících, též vísku *Lazec* s 4 poddanými, *dvůr Příbramský* za městem ležící s dědinami k němu připojenými, s pivovárem, sladovnou, 4 rybníky u samého města ležícími, řečenými Podměstský, Střený, Kaňka a Štičí. (D. Z. 22, G. 5.)

Ale poněvadž obec Příbramská po všechem čas zpoury žádné kontribuce a pomoci na penězích stavům odbojným nedávala a nic nepůjčovala a potom od Mansfelda byla vydran-

cována, pak že k stavu třetímu (městskému) ještě nebyla připojena, toliko obzvláštní milostí majestátem svobod k pavování na hory užívajíc, cožkoliv v čas zpourey činila, činiti musila nejináč než jako jiní na komorních panstvích poddaní; z těch příčin na žádost svou, l. 1622 knížeti z Lichtenšteina dne 14. listopadu podanou, zůstavena jest při statcích svých, za jichž postoupení v dědictví platu komorního ročně 60 kop gr. českých odvozovala. (Archiv místodržít. P. 19/4, 19/29 & 19/55.)

Přes to všecko byla obec král. horního města Příbramě ještě l. 1658 v stavu velmi bídším; neboť dle zprávy purkmistra a rady, dne 5. června t. r. na král. komoru podané, z 6 obecních vesnic dědičných byly 4 pro dluhy po mnohá léta v zástavě, ostatní pak dvě pro velikou zpoustu od začátku zpourey až do l. 1658 úroku 40 zl. 13 kr. ročně platiti nemohly, též rybníky 4 byly všecky potrhány, tak že obec obmezena byla na důchody peněžité, z výsadních tří trhů, z obecní solnice, váhy, z 9 mlýnů, z pivováru, z 4 dvorů předměstí Lazeckého, z dvora obecního a ovčína vycházející, které l. 1658 jenom 385 zl. 46 kr. vynášely; vydání však ročního bylo t. r. do 638 zl. 24 kr., tak že převyšovalo příjem o 252 zl. 30 kr., což sousedé z vlastních měšťků doplňovati musili. Ale i počet měšťků byl na ten čas (l. 1658) velmi nepatrný; neboť z 109 domů s várkami v městě bylo 47 pustých a v předměstí z 72 domů stálo 50 pustých a 1 pohořelý. — Také ze statků k záduší městskému náležejících, totiž ze 4 a $\frac{1}{8}$ poddaných ve vsích Třepště (Třebsko) a Lešeticích, platících úroků 9 zl. 2 kr. 3 d., též z rolí zádušních při Lešeticích 27 korců a 3 věrtele, jakož i z nadání 500 kop mš. l. 1641 od Humprechta Račina založeného, nevycházelo po čas války žádného užitku; též dědiny pod 23 korce k špitálu náležející od mnoha let ležely ladem.

K tomu všemu obec nemírným vojáků ubytováním byla často překládána i přes všecka privilegia král. horních měst, čímž dle výkazu dne 8. února 1663 král. komoře podaného vzešlo dluhů 6852 kop 9 gr. 5 d., z čehož věřitelé při kommissi tractationis po zapravení úroků slevili summy hlavní 1284 kopy 21 gr., tak že po splacení 1058 kop zbylo ještě dluhů 4505 kop 11 gr. Naproti tomu měla obec za král. komorou pohledaností za rozdílný proviant dle účtů od léta

1637—1652 v jedné summě 12.775 zl. 56 kr.; mimo to útraty a náklady vojenské, jimiž chudá obec od l. 1645—1658 do největších škod byla uvedena, vynášely v jedné summě 19.950 zl. 43 kr., o jichž nahrazení obec marně žádala. (Archiv místodržít. P. $19/16$, $52/2$ & $52/8$.)

Přísečnice.

Obec král. horního města Přísečnic (Přísežnice, Presnitz, kr. Žatec.) pro účastenství ve zpouře stavův evangelických v pokutě zbavena byla výsad a spravedlností, které jí císař Matyáš dne 1. prosince 1617 za 5830 kop míš. prodal. totiž: platy a povinnosti z domů, polí, luk a j., ročně 26 kop 53 gr. 5 pen. platu stálého a 1 kopu 32 gr. platu běžného; též tři mlýny v městě a před městem ležící s 2 kusy rolí a 2 palouky, z nichž ročně 360 kop úroku vycházelo, i se spravedlností, dle které poddaní ze vsí Reischdorfu a Dürnsdorfu (Dorndorf) povinni byli v týchž mlýnech mletí, mouku i chléb kupovati a s poddanými ze vsi Schmiedebergu pivo od měšťanů Přísečnických bráti. (D. Z. 139, L. 10.)

Marně se domáhala obec Přísečnická dne 3. února 1624 toho, aby zůstavena byla při výsadách a spravedlnostech, ji od hejtmana panství Přísečnického Otty Illa a potom od hraběte Thuna odňatých a z desk zemských vymazaných. Na opětnou žádost konečně cís. resolucí z dne 13. listopadu 1666 městu Přísečnici obnoveny a potvrzeny byly dotčené výsady a spravedlnosti; ale tomu odporovala komora česká, poněvadž se to stalo bez vědomí jejího, tak že teprv l. 1691 dne 9. února dotčené statky a spravedlnosti obci byly navraceny a postoupeny. (Archiv místodrž. P. $1/23$ & $30/12$. — D. Z. 843, H. 13.)

Též marná byla žádost obce l. 1630 na komoru českou podaná, aby jí náhradou za škody saským jízdectvem způsobené postoupeny byly statky, totiž 30 domů s poli, za 5847 zl. rýn. odhadnuté, které zanechali měšťané pro náboženství od města a ze země ušli, zejména tito: Josef Bergner, Ondřej Bertlín, Mikuláš Böheim, Daniel Dürr, Jan Eulner, Jiří Fischer, Zacharyáš Fischer, Ambrož Gaertner, Jeremiáš Hammerschmid, Pavel Harzer, Vít Klaus, Jiří Kleinhempel, Mi-

kuláš Kleinhempel, Tomáš Körner, Martin Lux, Krištof Lengfelder, Pavel Leschner, Jan Miebes, Kašpar Precl, Jiří Preis, Zacharyáš Röner, Ondřej Rubner, Wolf Rudelshans, Jan Schuldes, Krištof Špindler, Baltasar Vogelhaupt, Jakub Walter, Vít Walter, Jan Weipert, Baltasar Winkler a Ondřej Wolf. (C. 215. K. 27 & P. 28.)

Naproti tomu osvobozeno bylo město Přísečnice l. 1638 kontribuce vojenské; pak l. 1647 prominut byl poplatek z lesů za několik let na vystavění kostela, školy a dolů obci Přísečnické, jakož i obcím horních míst *Českého Wiesenthalu*, *Weipertu*, *Sebastiansberku*, *Sonnenberku* a *Haidu*, z nichž města *Sebastiansberk* a *Sonnenberk*, k panství Přísečnickému náležející, pak *Weipert* (kr. Locket.) v pokutě pro účastenství ve zpouře po mnohá léta též zbavena byla spravedlností svých, od císaře Matyáše l. 1617 dne 1. prosince jim prodaných, totiž *Sebastiansberku* plat roční 50 kop 45 gr. míš. za 1522 kop 34 gr. míš., *Sonnenberku* plat roční 28 kop 19 gr. za 849 kop 34 gr. a *Weipertu* plat roční 44 kopy 8 gr. za 2224 kop 12 gr. (Archiv místodrž. P. $\frac{1}{71}$ & $\frac{1}{75}$. — D. Z. 139, L. 12 & 13.)

Od města *Sebastiansberku*, v němž l. 1626 dne 25. července požárem zničeno bylo 27 domů, odešli pro náboženství měšťané Krištof Hoffmann a Krištof Lessig, z nichž prvý zanechal dům zadlužený za 120 kop, druhý dům s polem za 200 kop míš. — Při městě *Weipertu* zanechali emigranti Jiří Mittlbach, Jiří Müller, Jan Müller, Tobiáš Schmid, Jakub Schubert a Krištof Selzer 6 domů za 745 zl., z nichž 515 zl. král. komoře připadlo. (C. 215, S. 89 & W. 40.)

Rakovník.

Obec města Rakovníka (Rakonitz, kr. Pražský) pro své účastenství ve zpouře propadla v pokutě statek a městys *Senomaty*, kterýž odhadnutý za 14.986 kop míš., vedle cís. resoluce z dne 8. listopadu 1624 postoupen byl *Heřmanovi Černínovi sv. pánu z Chudenic* (jehož předkové městys ten, předešle k statku Pšovky náležející, pro dluhy prodali), náhradou za škodu 25.758 zl., kterou postoupením panství svého Žleby za statek Kysibelský utrpěl. (Viz Colona z Felsu.)

Avšak statek Senomaty ještě l. 1624 městu Rakovníku za 24.000 kop mš. opět byl navrácen. (C. 215, R. 7. — Lib. confisc. 2, f. 167.)

Mimo to pozbylo město v pokutě 6138 kop mš., které za komorou českou mělo, totiž l. 160 $\frac{1}{2}$ jistinu 2300 kop a léta 1613 jistinu 3838 kop mš. — Nad to vynaložila obec téhož města na cí. lid vojenský od l. 1621—1627 mimo jeho vychování hotových peněz 24.103 zl. 27 kr. rýn., totiž: l. 1621 dne 9. ledna 1166 zl. 40 kr., l. 1622 až do 13. srpna 14.475 zl. 14 kr., l. 1623 summu 6813 zl. 25 kr., l. 1624 na lid Fridlandský 1373 zl. 8 kr., léta 1625—1627 v jedné summě 273 zl. — Náhradou za vytčený náklad vojenský dostalo se obci vedle nařízení komory české dne 23. listopadu 1628 toliko 3000 zl. rýn., kteréž jí poraženy byly na berni a kontribuci od l. 1623—1627 v summě 9578 zl. zadržalé. — K tomu vydala obec léta 1626 hotových peněz 1174 zl. na vojsko v městě za příčinou reformace přes 18 neděl ubytované a od sousedů vydržované, a byla dalšího tohoto sužování vojenského teprv sprostěna k rozkazu kanceláře vojenské dne 27. června 1626, ačkoliv již dávno před tím všickni sousedé k náboženství katolickému přistoupili mimo 47 měšťanů (mezi nimiž 19 vdov), kteří dle zprávy cí. rychtáře dne 12. dubna 1627 nechtíce přistoupiti k víře katolické grunty své prodali a jinam se odebrati chtěli. (C. 215, R. 7. — R. 109/10.)

Statky, které při městě zanechali emigranti, Vavřinec Dotyk, Adam Erazym, Jeremiáš Tichava, Matouš Tichý, Jan a Pavel Trubač, Vít Verbyš, Symforian Voříšek, Kateřina Divišová, Kateřina Dvorská, Anna Kolářová, Dorota Rabská a Regina Šterbová (dle zpráv cí. rychtáře dne 1. září 1629, pak purkmistra i konšelů dne 26. listopadu 1636 na komoru českou učiněných) jakožto odběžné od král. komory byly ujaty a cí. rychtáři Janovi Chroustovi z Velechova k opatrování odevzdány. Tyto statky, totiž 14 domů s několika dědinami, l. 1629 odhadnuty byly za 8674 kopy mš., z čehož po zaplacení dluhů zůstaly 4024 kopy k ruce král. komory. Avšak l. 1642 byly všecky tyto domy od vojáků rozbořené i dědiny na větším díle ladem ležely, tak že z nich král. komoře žádný užitek nevycházel. — Kouecně poznamenati

dlužno, že v městě a předměstích Pražském, Lubenském a sv.-Jilském před zpourou bylo 215 domů, z nichž l. 1654 bylo pustých 45 v městě a 16 na předměstích, kteráž mimo 3 domy stála pustá. (C. 215, R. 7. — R. $\frac{32}{13}$ & R. $\frac{109}{10}$.)

Reichenšteinská Hora.

Obec král. horního města Hory Reichenšteinské (Perkrejštan, Perkreichenštejn, Bergreichenstein, Kašperské Hory), pro účastenství ve vzpouře v pokutě pozbyti měla všecky statky své, totiž:

a) *Dvůr poplužní Homolov* s poplužím, s dědinami, lukami, lesy, potoky a rybníčky, též *dům svobodný* v městečku Hory Reichenšteinské ležící se sladovnou, pivovárem, dvorem se zahradou a příslušenstvím, tak jakž to l. 1554 obec Reichenšteinská od sirotek po Jiříkovi z Lokšan za 550 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 11, F. 13.)

b) *Ves Radešovy* (Radešov) s mlýnem náchlebním, řekou a vším příslušenstvím, jak to obec Reichenšteinská l. 1579 od Albrechta ze Žeberka na Prostředním Krušci za 1450 kop gr. míš. koupila. (D. Z. 21, A. 30 & 65, B. 1.)

c) Vsi Plavěčín, Jidrcce s mlýnem, Nicovo, Milovo, Červená, Dvory Lidlovské, Hutě sklenářské, Svojše a Foglsan (Vogelsang), vsi Cimruky Menší s mlýnem kromě cla, Cimruky Větší, Pilnec (Pilcner, Plzenec), Opolenec, Tuškovy (Tuškov), dva dvory u sv. Mikuláše, vsi Zlibek (Žlíbek) a Dvorce, s porostlinami, potoky a rybníky, s pivovárem v městě Perkreichenštejnu, s podacím kostelním a vším příslušenstvím, tak jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci města hor zlatých Perkreichenštejna za 4450 kop gr. česk. dědičně prodal, pozůstaviv však sobě zřizování skladů solních a cel, též vrchnost nad horami a kovy i se vším, což k pavování hor náleží, jakož i s výminkou, aby poddaní z dotčených vesnic proti slušné záplatě povinni byli dříví v lesích království porážeti, k vodě svéztí, do vorů zbíti a po řece Vltavě splaviti. (D. Z. 22, 14. & 66, O. 26.)

d) *Zámek pustý Karlšperk* s 4 dvory pustými, z nichž tři v předhradí téhož zámku a čtvrtý při vsi Dvořích ležící, k tomu ves Kavrлік s 3 osedlými, s dědinami, lukami, po-

rostlinami, lesy, potůčkem pstruhovým, 2 rybníčky, s clem neb mýtem v Cimruku a vším příslušenstvím, jak to l. 1617 císař Matyáš obci města hor zlatých Perkreichenšteina, která to v nájmu držela, za 4000 kop, zámek pak Karlšperk za 200 kop, a tak v jedné summě za 4200 kop míš. za dědictví zpupné a svobodné prodal. (D. Z. 138, N. 2.)

Ale tyto statky ponechány byly obci Perkreichenšteinské, válkou zchudlé, tak že v ní hornictví dokonale zaniklo; též dekretem komory české z dne 14. prosince 1629 radě nad počty bylo nařízeno, aby obec Perkreichenšteinská více upomínána nebyla z nájmu a platu za zámek pustý Karlšperk, nýbrž při trhu l. 1617 zavřeném byla zůstavena. (Archiv místodržitel. B. 14/38.)

O bídném stavu obce této svědčí zpráva purkmistra z dne 27. září 1659, dle které příjmy obecní vynášely 242 kopy míš., totiž od poddaných z 110 živností úroků 56 kop a užitek z tří dvorů obecních 186 kop, což ledva stačilo na zapravení obyčejných vydání obecních; k tomu však vzešly dluhy obce od l. 1595—1656 na 10.608 zl. 55 kr., z nichž i po narovnání s věřiteli l. 1660 dne 21. června učiněném zůstalo ještě 9876 zl. 55 kr. (B. 14/18.)

Rokycany.

Obci král. města Rokycan (kr. Plzeň.) náležely před bitvou bělohorskou statky tyto: a) *Vesnice Nadryby, Litohlavy a Újezd*, které od krále Vladislava l. 1498, když město z poddanosti arcibiskupství Pražského bylo vyplaceno, Rokycanským postoupeny byly proti odvozování ročních 300 kop míš. ke kapitole kostela hradu Pražského. — b) Dvory kmetců s platem ve vsi Timákově, pak dvory pusté ve vsích pustých Ahačově a Mokrouši s dědinami a lesy, jak to obec l. 1557 od Šebestiana Markvarta z Hrádku za 2500 kop gr. česk. koupila (D. Z. 12, J. 25 & 55, H. 11); pak dvůr poplužní Hradecko s dvory kmetčími, lesy, rybníkem a příslušenstvím, který obec l. 1557 od Anežky ze Snopoušova za 100 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 12, J. 28.) — c) Dům proboštský v městě Rokycanech s příslušenstvím, ves *Bříza Německá* celá s mlýnem, ve vsi *Ejpovicích* šest osedlých, ves *Želčany* celá, ve vsích

Lhotě pět, *Oujezdci* (Oujezdě) sedm, v *Němčovicích* tři osedlí, ves *Habrová* pustá s řekou, ves *Klabavá* pustá a ves *Nynice* celá, kteréžto dědiny zápisné od proboštství Rokycanského a kláštera Plaského s jiným k tomu příslušenstvím král Maximilian II. purkmistru a konšelům města Rokycan l. 1575 za 4742 kopy 40 gr. českých (9485 kop 20 gr. mš.) ku pravému právu dědickému prodal. (D. Z. 18, M. 9.)*

Statky tyto po bitvě bělohorské obci pro její účastenství v povstání l. 1623 v pokutě byly odňaty a z nich čtyry vsi, totiž *Nadryby*, *Bříza Německá*, *Újezdec* a *Nynice* od tehdejšího presidenta komory české, *Vilíma hraběte Vřesovce*, klášteru Plaskému za jiné vesnice směnou vedle cíś. resol. 3. května 1623 postoupeny. (D. Z. 146, M. 28.) Ačkoliv pak obci vedle cíś. resoluce l. 1628 všecky statky a důchody města navraceny býti měly; předce dotčené vesnice klášteru Plaskému zanechány jsou; neboť opětná Rokycanských žádost za jich navrácení vedle cíś. resoluce z dne 29. prosince 1660 navždy jest odmrštěna.

Mimo to náležely k městu Rokycanům k špitálu vesnice *Čížkov* (dřl) s podacím kostelním l. 1567 od Morice Chanovského z Dlouhé vsi za 900 kop mš. koupená (D. Z. 16, F. 22); též ves *Přešín* s polovicí Čížkova l. 1558 koupená (D. Z. 13, A. 10), pak mlýn řečený v Hrádku, kteréž inspektoři nad berněmi nemohouce na Rokycanských žádných berní a kontribucí dostati, a potřebující k důležité potřebě peněz, léta 1622 *Adamovi staršímu Vratislavovi z Mitrovic* v jisté summě zastavili a k užívání postoupili. (C. 215, S. 54.) Léta 1625 žádala obec za navrácení těchto vesnic.

Dle zprávy cíś. rychtáře, purkmistra a konšelů města Rokycan, učiněné dne 4. ledna 1639 na komoru českou, nebylo při obci té žádných sousedů, kteří by se zpourey byli účastnili a pod nepřitelem proti císaři se potřebovati dali. Toliko na onen čas l. 1619 při začátku povstání jeden soused, *Julius de Hart*, pod armádou nepřátelskou za general-kvartírmistra se potřebovati dal, avšak zase potom k armádě císařské se připojil; pročež statek po jeho smrti l. 1636 pozůstalý dceři jeho jest ponechán. Druhý pak soused *Jan de*

*) Od toho však odprodala obec l. 1584 pět osedlých ve vsi *Lhotě* za 100 kop gr. česk. *Ladislavovi z Lobkovic na Zbiroze*. (D. Z. 22, H. 21.)

Pýric při obležení města Plzně nad lidem nepřátelským Mansfeldským byl jedním kapitánem, i při vzdání téhož města gubernátorem, ale statku po něm nezbylo ani tolik, co k obci dlužen zůstal. Mimo tyto byl též někdejší nejvyšší leytnant při městě se zdržující pan *Karel Darboit z Mocína*, na onen čas kapitánem pod Mansfeldem, a neohlásiv se potom o pardon, pokutu na sebe vztáhl.

Dle zprávy cíś. rychtáře dne 15. října 1636 na komoru českou podané nebylo při obci též žádných statků *po sousedech ven ze země od města pro náboženství ušlých*, mimo statek po mistru *Janovi Šťastném Strejcovi* (jinak *Streicius*) ven ze země l. 1628 ušlém; ale i tento statek vedle nařízení komory z dne 21. června 1631 Strejcovu synu katolickému, *Danielovi*, k užívání zanechán jest až do l. 1635, kteréhož času tento odešel za otcem svým, v Míšensku v městě *Wiesenthalu* osazeným. Mimo to po *Zikmundovi Celestýnovi z Freifeldu*, měštěninu Starého města Pražského, který l. 1627 pro náboženství ze země odešel, zůstala při městě *Rokycanech* toliko *chalupa* za 30 kop m.; neboť ostatní statek, při témž městě, totiž dva domy a chmelnici, prodal Celestýn před odchodem svým.

Konečně poznamenati dlužno, že v městě z 162 domů, před zpourou se tam nacházejících, l. 1654 zbylo jenom 126; v šesti pak vesnicích k městu náležejících zůstalo t. r. toliko 86 usedlých, totiž 59 sedláků, 6 pohořelých, 10 chalupníků a 11 zahradníků. (C. 215, R. 17.)

Rudolfov.

Horní město *Rudolfov* (Rudolfstadt, kr. Budějovic.) pro své účastenství v povstání l. 1619 od cíś. lidu vojenského mocí vzato, všecko zkaženo, splundrováno a spáleno, potom všech privilegií zbaveno a od císaře l. 1620 s horami stříbrnými a grunty městu Budějovicům darováno bylo; zámek pak postoupen Don Baltazarovi de Marradas. Avšak poněvadž Marradas koupiv panství Hlubočské, z jehož hor a lesův předtím vedle zvláštního reversu dříví a uhlí ku potřebám hor stříbrných Rudolfovských zdarma se dodávati musilo, od tohoto reversu proti složení 50.000 kop mš. osvobozen

byl; nemohli Budějovští, nemajíce žádných jiných lesův, vzdělávati hor stříbrných, na něž v tom zpuštění více dříví nežli kdy prve bylo potřebí. Proto zůstalo město od l. 1620 až 1636 pusté a od těch dob více se nezmohlo; neboť z 161 domů, které město před zpourou čítalo, bylo obydlených l. 1631 toliko 65, l. 1634 jenom 48 a l. 1654 jenom 47, ostatní stály pusté a prázdné. (C. 215, M. 2.)

Slané.

Král. město Slané (Schlan, kr. Pražský), ač se hned po vítězství bělohorském plukovníku Albrechtovi z Waldšteina poddalo a proti odvedení jisté summy vydrancování sprostěno, ochrany na čas užilo; předce pro účastenství purkmistra, konšelů a celé obce ve zpouře všechny statky své zádušní v pokutě propadlo, totiž:

a) *Slanské vsi Želenice, Lotouš a Netovice* (Nedětovice) s 1 osedlým ve vsi *Ovnech* (Vuvny, Humny), kteréž za 15.951 kop m. odhadnuté, l. 1623 dne 27. ledna se statky po Vodolanovi Pětipeském konfiskovanými *Jaroslav Bořita hrabě z Martinic* za 31.500 zl. koupil a k panství Smečenskému připojil. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. 2, f. 184. — D. Z. 141, E. 8 & 194, J. 30.)

b) Město *Slané* a všecka předměstí s domem v témž městě, někdy Vladařovským, potom Panským řečeným, s pivovárem, sladovnou, hvozdem a spilkou (což vše v čas zástavy téhož města od l. 1622—1638 na místo předešlých pivovárů a sladoven obecních i jednotlivých městských, již opuštěných a zkažených od hraběte z Martinic naschvál v nově bylo vystavěno); tři dvory poplužní, z nichž jeden na předměstí za Lounskou branou řečený Panský, druhý na předměstí za Pražskou branou Drnovský, třetí Trpoměchský i s dvorem Prošovským bez dědin dokonce zpustlým za branou Velvarskou; též vsi celé Otruby, Trpoměchy, Drnov a Lunikov, díly vsí Kutrovic a Kvílic, i s jistými platy stálými z města Velvar a z jiných některých vesnic cizopanských, totiž Knovice (Knoviz), Ješina, Kralovic, Studeňovsi, Sak, Vítova a Hobšovic; též podací kostelní v městě Slaném děkanského chrámu sv. Gottharda, ve vsi Kvílicích farního ko-

stela sv. Víta, pak filialních kostelů nejsv. Trojice na předměstí Slanském za branou Velvarskou, sv. Vavřince i se špitálem při něm ležícím na předměstí za branou Pražskou, sv. Jakuba Většího u Lidic a sv. Václava blízko mlýna Ovčarského; též s mlýny nájemnými i poplatnými, s domy šenkovními v městě i předměstích a krčmami výsadními ve vesnicích, i s šenkem vín a piv svobodným, s krámy masnými a s kovárnami; též s domy a dvory obecnými i partikulárními městskými i s vrchním právem a popravou, se všemi platy, s ungely a cly i s jinými povinnostmi všelijakými; se zahradami, štěpnicemi, vinicemi a chmelnicemi, oborami, horami, lesy, rybníky a jiným příslušenstvím, jak to vše i s vesnicemi pod a) uvedenými l. 1547 obci Slanské pro její účastnictví v odboji stavů v pokutě bylo vzato a pak l. 1562 od císaře z milosti k záduší, špitálu a škole opět darem postoupeno a co do panství nad tím t. r. za 300 kop gr. česk. doprodáno. (D. Z. 14, F. 25.)* — Tyto statky všecky odhadnuté za 97.414 kop míš., vedle cíś. resoluce z dne 12. srpna 1622 a 1. ledna 1623 *Jaroslavovi Bořitovi hraběti z Martinic* za 200.000 kop míš., na výlohy válečné půjčených, již l. 1622 se statky *Blahoticemi* a *Neprobylicemi* (viz Vodolan Pětipeský) zástavou postoupeno a téměř bez všech závad dědičně prodáno bylo vedle cíś. resoluce z dne 24. července 1638 za summu zástavní 200.000 kop, z níž si Martinic úroky počítal, ačkoliv statků těch po tak drahý čas zdarma užíval, tak že s nimi summa zástavní na 283.000 zl. vzrostla. Dluhy a pohledanosti na týchž statcích vězící převzala komora česká; město pak Slané vedle cíś. nařízení nemělo slouiti královské, nýbrž jen hraběcí a panské, však při tom také předce krajským městem zůstati mělo. (C. 215, S. 63. — Lib. conf. 2, f. 189. — D. Z. 146, J. 22; 293, H. 22 & 300, L. 4.)

Mimo statky vytčené propadla obec Slanská také 10.800 kop míš., kteréž za komorou českou měla. — Věřitelové obce

*) L. 1547 propadla obec Slanská (dle D. Z. 8, E. 1) též statky tyto: a) ves *Dřínov*, kterou l. 1549 od komory koupil za 500 kop gr. česk. Jan Kolský z Kolovsi; — b) díly vsí Hořejšovic Velkých a Malých, Těchlovic, Vítova, Březí, Hříškova a Kvičku (Kvice), které l. 1549 od komory koupil za 535 kop gr. česk. Jan Bořita z Martinic a na Smečné; — c) městečko *Vraní* s podacím kostelním, se clem a hájem, kteréž l. 1550 od komory koupil za 3361 kop gr. česk. Petr Chotek z Vojutína.

Slanské, jejíž dluhy na 89.492 kop mš. až do l. 1624 vzešly (totiž od l. 1585—1621 na 76.300 kop a od l. 1622—1624 na 13.192 kopy, nepočítajíc v to úroků zadržalých), vedle cíś. resoluce z dne 3. listopadu 1642 s pohledanostmi svými byli odkázáni na kommissi revisionis, při níž ještě l. 1684 věc ta nebyla vyřízena. (S. $2\frac{1}{2}$ & $1\frac{14}{9}$.)

L. 1634 utrpělo město požárem velikých škod, tak že ze 274 domů, chalup, dvorů městských a předměstských, před zpourou tam se nacházejících, zůstaly toliko 132, z nichž bylo 86 na předměstích. (C. 215, S. 63.)

Slavkov.

Král. horní město Slavkov (Schlaggenwald, kr. Cheb.) pro účastenství purkmistra, konšelů a celé obce ve zpouře, jakož i proto, že mnozí radní a konšelé města při oběšení několika jezdců Buquoi-ovských l. 1620 v Slavkově se účastnili, hned po bitvě bělohorské k ruce císaře ujato bylo od plukovníka Albrechta z Waldšteina, jemuž za salvu guardu (sprostění vydrancování) 1800 zl. složilo; potom léta 1624 všecky statky své v pokutě propadlo, totiž:

a) Statek *Bečov* (Petschau), k němuž náležely zámek s pivovárem a městečko Bečov s dvěma dvory poplužními a ovčínem s dobyt看em a zásobami, pak vsi Sangerberg, Neudorf, Grün, Tiefenbach horní a dolní, Müllersgrün, Schönwehr, Töppeles, Stirn, Lesnitz (Ležnice), Gfell, Boširany (Poschitzau), s dvěma hamry v údolí Rosstein řečeném pod vsí Grünem, s domkáři a horníky pod městem Slavkovem, cihelnami a domkem při vsi Stanovicích (Donawic), též mlýny (vyjímajíc dva mlýny s pilou na Teplé, městu Slavkovu k hornictví ponechané) s poplatkem z horních měst Slavkova, Schönfeldu a Lauterbachu i jiným příslušenstvím, tak jak to obci města Slavkova l. 1597 dne 23. dubna od císaře Rudolfa II. za 28.400 kop mš. na 28 let zástavou postoupeno a témuž městu l. 1615 dne 19. srpna od císaře Matyáše za 55.456 kop mš. dědičně prodáno bylo, tak že si obec ze summy trhové porazila summu zástavní a jiné výlohy, vše v jedné summě 33.456 kop mš. (D. Z. 188, N. 14.) — Statek ten, již l. 1623 za 71.614 kop mš. odhadnutý, vedle cíś. re-

soluce z dne 24. července 1624 postoupen byl zástavou *Gerhardovi sv. pánu z Questenbergu*, cíś. válečné radě, za 60.000 kop míś. na výlohy válečné půjčených, a témuž vedle cíś. resoluce z dne 14. května l. 1630 za 61.000 kop m. dědičně prodán byl, avśak k ruce císaře vymíněny byly lesy a všecky doly na zlato, stříbro, měď, cín a olovo. (C. 215, S. 61. — Lib. conf. 2, f. 401. — D. Z. 298, G. 10 & 144, E. 28.) Questenberg pak připojil k statku Bečovskému též vsi Pirten a Mies, již předešle od něho koupené.

b) Zádušní statek a ves *Robesgrün* (Rabensgrün), který obec l. 1600 za 3000 zl. rýn. koupila, s dotčenými dvěma mlýny zůstaly v sequestru k ruce král. komory a teprv k návrhu král. hejtmána T. Wahela z Lilienau dne 27. září 1627 městu, poněvadž k víře katolické přistoupilo, od císaře opět darovány byly k vydržování kostelův a škol, tak že z těch statků rektorovi škol ročně 50 zl., kantorovi 10 zl. a bakaláři 15 zl. k jich lepšímu vychování vycházeti mělo, zbytek pak na šatstvo, prádlo a obuv tří neb čtyř žáků (zpěváků) chudých a na polepšení příjmů kaplana obrácen býti měl. (C. 215, S. 61.)

Poněvadž město Slavkov statku svého zbaveno dluby své na 83.472 kopy míś. vzešlé zaplatiti nemohlo, vedle cíś. resoluce l. 1651 převzala komora česká z dluhů těchto 53.864 kopy míś., které město k zakoupení statku Bečovského učinilo; zbytek pak dluhů v summě 26.609 kop měla obec Slavkovská sama zapraviti. Pročež věřitelové města s pohledanostmi svými odkázáni byli na kommissi revisionis, kteráž však ještě l. 1690 věc tu nevyřídila. (C. 215, S. 61.)

Mimo obec města Slavkova odsouzení byli též radní a konšelé města vedle rozsudků král. appellací dne 23. srpna 1624, 25. června 1627 a 25. května 1628 pro účastenství při dotčeném oběšení jezdců Buquoi-ovských nejenom jmění nýbrž i hrdla; avśak z cíś. milosti život jim darován a toliko jmění jejich všecko v pokutě k ruce král. fisku uято býti mělo. Ale poněvadž měšťané nejvýše provinili dle zprávy kommisie k tomu nařízené z dne 13. března 1629 k náboženství katolickému přistoupili, uložena jim z cíś. milosti jenom mírná pokuta na penězích, kteráž v jedné summě 9247 zl. vynášela, tak že složil zejména *Řehoř Egerer* 4000 zl., *Adam*

Tretscher 3000 zl., *Adam Voidisch* (emigrant) 600 zl., *Michael Freisleben* 466 zl., *František Span* 400 zl., *Lorenc Hessler* 300 zl., *Jan Hackenschmid* 60 zl., *Samuel Meys*, *Krištof Eichschmid* a *Tomáš Melich*. *Mulsen* po 50 zl.; ostatní pak, totiž hejtman *Salwert*, *Ehewald*, *Burmeister* a *Kašpar Hertel* pro chudobu pokuty byli osvobozeni. K dotčené pokutě složili též konšelé města *Schönfeldu* 100 kusů dukátů neb 275 zl. rýn. (C. 215, S. 61 & E. 1.)

Pro náboženství z města odešli dle zprávy purkmistra a rady, dne 2. září 1636 král. komoře podané, měšťané tito: Mistr *Jan Deucer*, kaplan, odešel k rozkazu kommissee reformační, prodav předtím statek svůj; *Lorenc Hessler*, radní městský, odsouzen všeho jmění, zanechal 5 jiter polí a 3 jitra luk za 470 zl. odhadnuté, manželka pak jeho dům v městě a dvůr ve vsi *Ležnici* (*Lesnitz*) za 400 zl.; *Markéta Kargelová*, zanechavši jistinu 555 zl.; *Hieronym Renner*, lékárník, a jeho syn *Eliáš*, zanechavše dům za 600 zl. a jiné statky, vystěhovali se do *Adorfu*, kdež *Hieronym* s manželkou a 2 syny zemřel; mistr *Mikuláš Rodius* (*Roth*), bývalý kaplan, vystěhoval se k rozkazu kommissee reformační do *Dornburgu* v *Míšensku*, kdež potom byl praedikantem, zanechav při *Slavkově* pole a pohledanost 200 zl. na domě a poli po manželce své; *Wolf Schlesinger* odešel l. 1628 do *Adorfu*, zanechav 2 domy, doly a mlýn v *Slavkově* a *Schönfeldu*; *Fridrich Steinberger*, císař. šichtovní mistr, odešel do *Mísně*, zanechav 4 jitra luk za 200 zl., ale poněvadž se při vpádu saském navrátil a horníky pobouřil, odsouzen jest všeho jmění; *Oswald Steinberger* odešel do *Neudorfu* ve *Voitlandu*, zanechav dům a pole, což však propadl proto, že se bez povolení navrátil; *Jiří Štempl*, někdejší purkmistr, zanechav dům, 3 jitra polí a zahrádku za 600 zl. rýn., odešel l. 1628 s manželkou a 6 dítky do *Eibenstoku* v *Míšensku*, kdež zemřel; *Adam Voidisch*, bývalý purkmistr, pro zavraždění jezdců *Buquoy-ovských* odsouzen dvou třetin jmění, odešel l. 1628 do *Norimberka*, kdež potom zemřel, zanechav v *Slavkově* dům, 7 jiter polí a 4 jitra luk; *Jan Wurfbein* vystěhoval se do *Eibenstoku* a byl potom měšťanem v *Norimberku*, zanechav v *Slavkově* dům po manželce své za 200 zl., čtvrtý díl na jednom mlýně a na dolech, pak jistinu 400 zl.

rýn. — Statky po těchto emigrantech pozůstalé nemohly býti prodány, poněvadž nepatrný počet měšťanů při městě pozůstalých výlohami válečnými zcela zchudl, a větší díl domů, jichž před zpourou bylo do 300, stál pustý a prázdný, tak že mnohý dům, který předešle za 500 zl. byl koupen, na ten čas ani za 60 zl. prodán býti nemohl. Přes to všecko nebyly postoupeny domy a grunty vytčené obci na žádost její k zapravení kontribuce z nich zadržalé, jakož i dluhů obecních. Ještě l. 1654 bylo v městě 59 domů pohořelých a 26 pustých. (C. 215, S. 61.)

Soběslav.

Město hrazené Soběslav (kr. Tábor, dom. Třeboň.), pod panství a vrchnost Petra ze Švamberka náležející, účastnilo se zpourey tím, že armádu českou l. 1619 od měsíce června u města táborem ležící podporovalo, posádku téhož lidu do města přijalo a nedbajíc napomenutí cíś. nejvyššího Dona Baltasara de Marradas, listem z dne 28. ledna 1620 z Budějovic obci učiněného, tak dlouho se bránilo, až od cíś. lidu mocí bylo vzato. Pro toto provinění nejenom město Soběslav, nýbrž i všecky statky jeho hned k ruce císaře byly ujaty, totiž:

a) *Dvůr poplušní* s poplužím v Radimově a ves celá tudíž s lesy, rybníky a příslušenstvím, též polovice vsi *Záhoří* s platem, 2 rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1514 Petr z Rožmberka obci Soběslavské v dluhu 100 kop gr. česk. dědičně postoupil. (D. Z. 249, D. 8.)

b) *Dvory poplušní* s poplužím ve vsi *Klenovicích* s ovčínem a ve vsi *Skalici*, s 2 mlýny na řece Lužnici u města a nade vsí *Skalici* s příslušenstvím; vsi celé *Klenovice*, *Čeraz* s mlýnem *Čejnovským*, *Vesce*, *Mokrej* (*Mokré*), *Debrník* a *Skalice* s podacím kostel.; dílem vsi *Řípec* (*Řipce*), *Nedvědice* s podacím kost., *Záluží*, *Lastiboř* (*Vlastiboř*) a *Roudnej* (*Roudná*); mlýn *Svakovský* i s pustou vsí *Svakovem*, s lesem a porostlinami k ní přináležitými; s 3 rybníky, *Novým*, *Píseckým* a *Křtincem*, s řekou *Lužnicí*, lesy (zejména *Luhem*, *Lužcem*, *Kaplankou*, *Sladký*, *Růženice* a *Paseky*) a vřím příslušenstvím, jak to obci Soběslavské l. 1594 za 10.000 kop

gr. česk. prodal Petr Vok z Rožmberka. (D. Z. 169, K. 15. & 27, D. 6.)

c) *Dvůr poplužení ve vsi Zvěroticích s ovčínem, dědinami a příslušenstvím, ves celá Zvěrotice s 2 krčmami výsadními, 2 mlýny řeč. Knechtovský a Prušovský, s lesem Libouš řečeným, s rybníky a příslušenstvím, jak to obec Soběslavská l. 1613 od Jindřicha Opršala z Jetřichovic za 7800 kop mš. koupila.* (D. Z. 189, F. 1 & 138, B. 5.)

Tyto statky všecky i s městem, čítajícím na ten čas jenom 49 měšťanův, odevzdány byly s panstvím Třeboňským k správě hraběti Slavatovi. (Viz Švamberk str. 658 a 659.)

Ale poněvadž obec Soběslavská již v čas vzpoury od vojska českého i císařského nesmírných škod utrpěla, a potom ubytováním císař. vojska i tím, že l. 1622 na válečné potřeby 3000 kop mš. na hotově složila, velmi se zadlužila; povoleno bylo obci císař. resolucí z dne 5. března 1627 přiročí (moratorium) proti jejím věřitelům. Potom prominul císař Soběslavským, zvláště proto, že k náboženství katolickému bez odporu přistoupili, pokutu za provinění jejich, tak že císař. resolucí z dne 20. prosince 1628 obci nejenom výsady a svobody její s jistým vyhrazením byly obnoveny a potvrzeny, nýbrž i statky vytčené k správě a užívání opět jsou postoupeny. K tomu promínuty byly obci od císaře zadržalé berně a sbírky v summě 15.602 zl. 57 kr. 5 den., totiž od l. 1616—1618 v 2997 kop. 30 gr., od l. 1619—1620 v 2246 kop. 20 gr. a od l. 1621—1627 v 9484 zl. 59 kr. Mimo to dle listu Dona Baltazara de Marradas daného v Hluboké dne 19. března 1634 město Soběslav, k císař. panství Třeboňskému přináležící, pod ochranu císaře bylo přijato a od ubytování vojska osvobozeno. — Naproti tomu vedle návrhu král. místodržících z dne 23. března 1669 odmrštěna byla žádost obce za schválení a potvrzení některých privilegií, obdarování a majestatův, od někdejších pánů a vrchností Soběslavi nadaných a zvláště od Petra Voka z Rožmberka l. 1596 potvrzených, proto že by takové potvrzení bylo na újmu vrchnosti města, hraběte ze Schwarzenberka. (D. Z. 127, M. 18—26. — Archiv místodržitel. S. $45\frac{1}{2}$ & $45\frac{1}{2}$; S. $130\frac{1}{6}$.)

Z měšťanů Soběslavských erbovních (dědičných) účastnili se zpourey Václav Hron a Bartoloměj Libra; ale poněvadž

k hotovosti veřejné od stavů povstalých byli přinuceni a žádného jmění neměli, při kommissi transactionis dne 21. července 1629 bez pokuty jsou perdonováni. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Stříbro.

Obec král. města Stříbra (Mies, kr. Plzeň.) pro své účastenství v povstání stavů propadla v pokutě statky své, totiž: a) Město Stříbro s pivovárem, dvorem panským v městě s 67 korci polí, mlýn s paterým složením; též vsi Pytlovo, Těchlovice s rybníkem, Vraňov, Nynkovo a Butovo kromě mlýna, s lesem u Butova, s podacím kostelním v Doubravě a příslušenstvím, jakž to obci města Stříbra ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. l. 1549 za 1140 kop 44 gr. česk. opět bylo prodáno. (Archiv místodržit. M. $\frac{12}{1}$. — D. Z. 8, F. 9 & 9, B. 8.) — b) Vesnice zádušní Vrbice s dvorem poplužním, Milikov, Otročín, Sytno s dědinami Mysí Hora řečenými, Svinná, mlýniště pusté řečené Hrachovec, pak cla a mýta v branách, les řečený Peklo, les podle Jirného, louky řečené na Malé říčce, louka Zbiroh, louka při řece proti vinicím, rybník na Malé říčce a dva rybníčky farářské pod Zbirohem, platy městské z luk, masných krámů a jiné, tak jakž to ze statků města l. 1547 konfiskovaných obci od císaře k záduší, špitálu a škole opět bylo darováno a co do vrchnosti a panství l. 1562 za 250 kop gr. českých doprodáno. (D. Z. 14, F. 14. — Archiv místodržit. M. $\frac{12}{2}$.) *) — c) Statek *Sulislav*, tvrz a ves Sulislav s podacím kostelním, s dvorem poplužním s 111 korci polí a ve vsi Blatnici 2 osedlí, s rybníky, lesy a vším příslušenstvím, jak to l. 1575 obec města Stříbra od Barbory Bejčkové z Nepečova, roz. z Říčan, za 13.150 kop míš. koupila. (Archiv místodržit. M. $\frac{12}{20}$. — D. Z. 62, E. 16.) — Tyto statky odhadnuté za 48.922 kop míš. od komory české dne 17. června l. 1623 holštýnskému císař. nejvyššímu lieutenantu *Kristianovi Illovi z Illau* v summě 70.000 zl. rýn. na srážku útrat válečných 50.000 zl., jež sobě

*) Mimo tyto vesnice propadlo město Stříbro l. 1547 též ves pustou Vackov a v Butově mlynáře, jak to l. 1549 od král. komory Oldřich z Říčan a na Pňovanech za 107 kop 15 gr. koupil. (D. Z. 8, F. 9.)

za komorou pokládal, zástavou dány jsou k držení a užívání, ačkoliv právě předtím císař knížeti z Lichtenšteinu poručil, aby král. města nikomu více zástavou dávána nebyla.

Ale poněvadž obec jakožto rukojmě za krále Rudolfa II. l. 1620 knížeti Karlovi z Lichtenšteina jistinu 3000 kop m. a úroků 853 kopy $1\frac{1}{2}$ gr. míš. zaplatila (D. Z. 183, O. 23) a potom statků svých zbavena ničeho k potřebám obecním neměla; proto z důchodů statků zastavených od císaře vykázáno bylo na vychování děkana v městě 500 kop míš., též 40 korců žita, 10 korců ječmene, 15 korců ovsa, 8 korců hrachu, 6 korců pšenice, 30 věrtelů piva (mimo to piva ječného a ryb dle uznání), 4 kopy vajec, 1 kopa kuřat, 2 krmené svině, 3 bečky soli a 180 žejdlíků másla, z čehož děkan též vikaře, bakaláře, kantora a varhaníka stravovati povinen byl; mimo to vykázáno bylo ročně vikáři 100 kop, bakaláři 60 kop, kantorovi 50 kop, varhaníkovi 40 kop a zvoníkovi 30 kop míš.

Illov pak zůstal v užívání statků těch od l. 1623 až do svého zavraždění dne 25. února 1634, za kteroužto dobu obec k dokonalé škodě a záhubě přivedl. Neboť dle žádosti purkmistra, konšelů a starších obce dne 15. září 1637 císaři podané za náhradu té škody, Illov hned po bitvě bělohorské, jsa v městě s lidem vojenským ubytován, obci všechny stodoly odňal, v nich obilí vymlátiti a speněžiti, z ječmene piva vařiti a sobě prodávati poručil. Když pak mu město zástavou postoupeno bylo, dal nejprve se zdí městských i s některých bašt všechny krovy na veliké zohavení města svrhnouti, pak cihly krycí i zdicí se zdí sebrati a jimi pokryti mlýn řečený Herýnkovský neb Podhorní, který l. 1627 od Kateřiny Šmarochové vdovy bezdečně za 1000 zl. koupil; čímž obci přes 2000 zl. škody učinil. Potom přivedl k zpustnutí obecní mlýn samotížný, který obec pro nedostatek vod v času sucha s velikým nákladem a dílem mistrovským se čtverým složením vystavěla a zřídila; neboť krov cihelný s něho strhnouti, a čtyry kameny mlýnské, koše, železné čepy i se vším jiným příslušenstvím do mlýna svého odvéztí dal, tak že obec tím přes 700 zl. škody utrpěla. Též láznu obecní, kteráž pro pohodlí domácích i přespolečných lidí nákladem nejméně 600 zl. vystavěna byla, dal rozbořiti, a z ní krov a štukové znamenité

i jiné kamení k vystavění svého mlýna Herýnkovského odvézti. Mimo to obci všecken chmel, jehož mnoho centnýřů, plnou natlačenou jednu komoru skoupeného měla, právě toho času, když korec chmele pro veliký jeho nedostatek po 2 kopách míš. se platil, mocí odňal, a tak obec o více než o tisíc zlatých připravil. Nadto pak k opravení domu, Normberských řečeného, kterýž jemu l. 1630 z donucení za 1300 zl. prodán byl, obci vápna zhašeného ze čtyr jam více než za 300 zlatých pobral, a k zaplacení zedníků na poddané lidi po 12, 15 i na možnější po 20 zl. pokuty ukládal. Též pro rozšíření zahrady své od některých sousedů s donucením na roční splácení domy skoupil, totiž: l. 1627 od Daniele Strážky dům za 350 zl., nedoplativ 130 zl.; l. 1628 od Jakuba Hrušky dům se zahradou za 60 zl.; od Ezechyele Zemka dům se zahradou za 90 zl., nedoplativ 30 zl.; od Judyty Ctiborové dům se zahradou za 80 zl.; l. 1629 od Daniele Čezbivy dva kusy dědiny u cesty ke vsi Milřkovu a ke vsi Otročinu za 585 zl.; a nejenom domy dotčené, nýbrž i přes dvacet krámů masných pod jedním krovem vystavěných, starším cechu řeznického náležejících, kteréž dle zápisů kněh městských po 150 kopách míš. kupovali, i se šlachtou a jedním domem při ní zbořiti dal. A tak řezníci utrpěvše škody přes 800 kop míš., až na ten čas žádných krámů neměli, mimo jeden sklep při domě radním od obce jim na čas propůjčený, obec pak platu z krámů těch každoročně pro vychování faráře a žakovstva po 5 kopách míš. vycházejícího již po jedenácte let neužívala. Naposledy i po smrti Illova skrze něho obec přes 3000 zl. škody vzala tím, že pět setnin jízdeckva od pluku Piccolominského s nejvyšším leytnantem do města vtrhlo, mnohé domy drancovalo, všechny koně sousedům i obci pobralo a 300 zl. od obce vyplatiti si dalo, domnívajíc se, že měšťané byli dědiční Illovi poddaní.

Pročež po smrti pána z Illau, který pro své účastenství v spiknutí Fridlandském v Chebu dne 25. února 1634 zavražděn byl, město Stříbro vedle cíś. resoluce z dne 27. června 1634 opět na královské město povýšeno a do čtvrtého stavu král. českého vřaděno jest; avšak povinno bylo za summu zástavní odvésti 30.000 zl. do komory české v patnácti letech, ročně po dvou tisících (dle pozdější cíś. resoluce v dvaceti

letech, totiž v prvním desíletí po jednom tisíci, v druhém po dvou tisících ročně). K žádosti obce, aby jí z dotčené summy zástavní porážena byla jistina 9753 kop mš., z nichž císaři Rudolfovi II. 5366 kop a dne 23. listopadu 1620 k potřebám válečným 4387 kop půjčila, vedle cís. resoluce z dne 20. srpna 1636 dekretem komory české z dne 27. října 1637 nebylo svoleno. Naproti tomu vedle cís. resoluce z dne 28. září 1640 obci náhradou za škodu městu od Illova učiněnou postoupeny jsou domy a grunty v městě od Illova za 3465 zl. koupené, však proti zapravení nedoplatených na nich 1100 zl.

Vedle zprávy purkmistra a konšelů dne 23. listopadu 1637 na komoru českou odeslané nebyl žádný měšťan pro účastenství ve zpouře pokutován; též není žádné zprávy, zdali někteří sousedé z města pro náboženství odešli a ze země se vystěhovali; jest tedy pravdě podobno, že všecko obyvatelstvo města, na ten čas (l. 1638) ještě skoro veskrz české, v krátké době k víře katolické přistoupilo.

O bídém stavu a způsobu města svědčí též zpráva, že obec, jsouc v nemalých dluzích postavena, pro spomožení sobě s cís. povolením l. 1642 prodala ves Pytlov; pak l. 1648 rybník, od starodávna Batinský řečený, paní Marii Majdaleně Švamberkové, roz. purkrabince z Donína, za 500 zl. rýn. (D. Z. 307, C. 24.) L. 1630 bylo v městě a v předměstích na tři čtvrtiny domů zbořených a pustých, a ještě l. 1654 nacházelo se mezi 229 domy 109 pustých, v 9 pak vesnicích k městu náležejících byly toliko 73 živnosti, totiž 58 sedlských, z nichž 4 pusté, 9 chalupnických, z nichž 2 pusté a 6 zahradníků. (Archiv místodržít. M. ¹²/₁₆, ¹²/₁₇, ¹²/₂₀ & ¹²/₂₅. — C. 215, J. 6 & M. 18. — Lib. conf. 2, f. 366.)

Sušice.

Obec král. města Sušice (Schüttenhofen, kr. Písek) přijala v čas zpouře k ochraně města a zámku posádku lidu stavovského, avšak od cís. generala Dona Baltasara de Marra-das, který dne 27. září 1620 k Sušici s 1500 koni zbrojnými přitřhl, vyžvána k poslušenství, město témuž generalovi pod

jistými výminkami vzdala.*) Proto obci města Sušice, v němž pak Don Martin de Huerta gubernátorem byl, vedle císařské resoluce z dne 21. května 1624 pardon od generála de Mar-

*) Accord s Don Baltasarem de Marradas zavřený zněl takto:

Podle toho, jakož jsem 1. pojminulého 1620 a to 27. dne měsíce září do kraje Prachenského k městu Sušici s 1500 koni zbrojnými přítel, pány, rytířstvem, purkmistra a konšele i všechnu obec v témž městě pospolu tehdaž shromážděny, jménem a na místě J. M. C. podle placemocenství sobě daného generálním patentem napomenul, aby všichni k dobrému jich zdraví prohlídli, od zpronevěřelých odstoupili a k J. M. C. jakožto pravému králi a pánu jich se obrátili a přivinuli, jakž pak obkřněji z propůjčeného jim J. M. C. dotčeného mandatu, jak otcovsky J. M. C. o ně pečovati a je vystříhati milostivě ráci, očitě spatřino a od nich vyrozumíno bylo. Což oni bezpochyby pováživše při sobě bedlivě ty všechny věci, k náležitému J. M. C. poslušenství přikročiti jsou sobě usmyslili i v tom setrvati, ano také město Sušici mně k ruce J. M. C. vzdáti jsou připověděli, avšak pokudžby prve při těch níž rozepsaných artikulích, skrze osoby z prostředku jich ven ke muě vyslané přednešených, zůstavení a ochránění byli. Osoby pak, kteří tu v městě Sušici tehdaž přítomni byli, od vyššího stavu jsou zejména tito: urozený pán Jan Jiří z Žeberga na Kněžicích, pan Bohuslav bratr jeho, pan Jan Šebestýan z Žeberga a na Oučíně a pan Václav Mičan; z stavu rytířského: pan Vilém a Kryštof vlastní bratři Kocové z Dobré a na Vohrazenicích, pan Václav, Dětleb, Milota, Markvart a Bohusoud bratři vlastní Kocové na Volšovech a Hlavňovicích, též strýc jich pan Dětleb Koc, pan Petr Mikuláš Malovec s synem svým Kryštofem z Malovic, pan Zdeněk Ješovský z Lub, pp. bratři Šofmanové Václav Markvart a Vilém Protiva, pp. bratři Branišovští Jan Vojislav a Zdeněk, pp. bratři Břešti (Břeský) Oldřich a Václav z Ploskovic, p. Václav Běšín, p. Petr Kaba, p. Adam Chřepický. pp. bratři Perglarové Jiří Longin a Karel a p. Jan Joachim Čejka z Olbramovic, jichžto artikule podané, jakožto vyššího stavu jsou, byly tyto: 1. Při náboženství svém a privilegiích též statutích svých aby zůstaveni byli; — 2. co se takkoliv v této roztržitosti stalo, J. M. C. aby jim to generálním pardonem vše milostivě odpustiti a prominouti i při jich hrdlích zanechati ráčil; — 3. při statech svých, ano i při jich kvartýřích tu při městě Sušici zastížených aby zcela a zúplna zůstaveni byli; — purkmistr pak a konšelé i všechna obec z téhož města tři k tomu podobné artikule a v jednostejný smysl, toliko místo kvartýřův položili municí, aby jim zanechána byla a správce jich církevní; — 4. soldati, kteří pro ochranu města a zámku J. M. C. v městě byli, pokudžby nechtěli dáti se v službu potřebovati, aby svobodně bez obtěžování odjiti mohli; — 5. z stavu vyššího, též sousedé a měšťané, kteří za příčinou obchodův svých a jiných příčin do měst Pražských i jinam se odebrali, aby svobodně a bez překážky všelijaké do svých příbytkův a k svým manželkám a dítkám se navrátiti i při nich zůstávati mohli.

V ty a takových jedních i druhých artikule nahlídkši já, k nim všechněm jsem pristoupil a i rukou dáním, však do J. M. C. toho všeho další ratifikací zdržeti a při tom zůstaviti připověděl.

A tak dle moci sobě dané na milost a pod ochranu J. M. C. učinivší je také všechny účastna generalního pardonu, tak také město k ruce J. M. C. mně vzdané jsem přijal a do něho potomně vtáhl.

A že tomu všemu tak jakž se svrchu píše, toto vysvědčení toho pečeti svou a vlastní ruky podpisem utvrzené svrchu psaným všem na žádost a ku potřebě budoucně jich vydati odporu jsem nebyl.

Stalo se u Tábora 28. Julii léta 1621.

D. Balthasar Marradas

radas jí udělený schválen jest (mimo článek týkající se náboženství) s tím doložením, že se Sušickým vina jejich odpouští a že při všech privilegiích a svobodách svých se zůstávají a na milost od císaře jsou přijati.

Dle tohoto perdonu též ponechány byly obci všechny statky její, totiž: a) Vesnice Dobršín, Chmelná, Kačice (Kadčice), Podmokly, Humpolec a Platory s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1584 král Rudolf II. od panství Karlšperského obci za 6700 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 22, H. 15 & 66, O. 27.)* — b) Dvůr *Valšov* řečený s příslušenstvím, který obec l. 1591 od Michala Zalužského za 50 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 26, C. 17.) — c) Mlýn s pilou a chalupou pod vsí *Bohdašicemi* s 2 struhami a ostrovem mezi nimi ležícím, též *dvůr Božanovský* s krčmou výsadní na něm, s lidmi na témž mlýně a dvoře osedlými, s rolími, lukami, lesy a vším příslušenstvím, jak to obec l. 1599 od Václava Prechta z Rottmburka za 615 kop míš. koupila. (D. Z. 129, P. 27.) — d) Ve vsi *Rejském* (Rajsko) kollatura, kostel sv. Maurice s chalupou při něm s podacím, 2 dvory kmecí, krčma výsadní a chalupa, s řekou, lesy a příslušenstvím, jak to obci l. 1604 Jiří Račín z Račina a na Čejkovech za 1800 kop míš. prodal. (D. Z. 132, L. 14.) — e) Dvůr svobodnický *Vosek* řečený, s dědinami, lukami, lesy a rybníčky, který obec l. 1605 od Jakuba Vrabce za 2100 kop míš. koupila. (D. Z. 132, M. 12.) — f) Dvůr svobodný v *Stupném* s dědinami, lukami, lesy a příslušenstvím, který obec l. 1612 od svobodníka Jana Šurla za 725 kop míš. koupila. (D. Z. 136, A. 23.) — g) *Dvůr poplužní Bohdašický* s dědinami, lukami, chmelnicí, lesem, rybníčky, též s lidmi osedlými ve vsi Bohdašicích, jak to obci l. 1615 Hendrich Libšteinský z Kolovrat za 2700 kop míš. prodal. (D. Z. 190, N. 17.)

Mimo to cís. resolucí z dne 10. prosince 1629 schváleno bylo porovnání cís. kommissarů s věřiteli města Sušice v pří-

*) Vesnice vytčené koupila sobě obec náhradou za statky, jí l. 1547 konfiskované — totiž vsi celé Stojanovice, Chvališovice, Pych, Zíkovy (Zvíkov), Vorlov a Libětice, pak dílem vsi Nuzerov, Hartmanice, Podmokly s berní, Radešovo s berní a Vlastějov, v Těšově dvůr kmecí s platem a plat ve vsi Albrechtici a v Plavěčině na jednom poddaném, též mlýn s platem pod Čekanici s lesy a vším příslušenstvím — které l. 1551 od král. komory Kašpar Aichhorn z Reichenpachu za 936 kop 55 gr. česk. koupil. (D. Z. 8, F. 13 & 10, C. 24.)

čině dluhů před zpourou a potom od obce vzdělaných, vedle něhož větší díl věřitelů, prohlédajíce k nemožnosti obce, jak od zadržalých úroků, tak i někteří od třetího dílu, někteří od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili. (C. 215, S. 97.)

Tím však obci Sušické nebylo spomoženo; neboť trojí výplatou od Švédů jí uloženou, pak dvojím požárem upadla v takou nouzi a bídu, že nemohouc dostati jistiny 3500 kop míš., kterou měla za král. komorou od l. 1612 i s úroky zadržalými, l. 1631 a 1633 zastaviti musila vesničky Platory (Platoř) a Humpolec s dvorem poplužním Vrabcovským Adamovi Voprchovi z Uračova v dluhu 3700 kop míš. (mimo 3500 kop, z nichž se úročilo a které ještě l. 1665 dědicům Voprchovským byly pojištěny); potom s povolením komory české z dne 4. dubna 1680 se vypůjčila 5000 zl. k dokonalému vybavení a svedení summy dlužní 4000 zl., Adamovi Rozacínovi z Karlsperku povinné, v níž mu vesnice Platoř a Humpolec, též dvory Vrabcovský a Divišovský, byly zastaveny. pak na zaplacení 2000 kop míš., které se na vyplacení městečka Hartmanic předešle vypůjčila. (S. $27\frac{1}{3}$.) — Bídny stav obce Sušické poznati lze též ze zprávy, dle které ještě l. 1654 v městě bylo ze 217 domů 23 pustých a 16 pohořelých; v městečku Hartmanici 26 usedlostí, z nichž 1 pustá; pak v 11 vesnicích 141 usedlostí, totiž 95 sedlských, z nichž 8 pustých, 2 pohořelé a 5 na živnosti zkažených, 19 chalupnických, z nichž 6 pustých a 27 zahradnických, z nich 2 pusté.

Konečně poznamenati třeba, že dle zpráv purkmistra a rady města Sušice, dne 20. dubna 1629 a 30. října 1636 na komoru českou podaných, ušli z města toho pro náboženství sousedé tito: *Adam Čech* s manželkou svou *Evou* a dvěma syny odešel do Saska, zanechav statek, jeho manželce náležející, totiž dům na předměstí za 800 kop, dvůr za 400 kop a 6 dědin s 2 loukami za 1900, summou za 3100 kop míš.; z čehož po srážce dluhů 2878 kop přišlo na král. komoru 222 kop míš. — *Václav Čejšlev* odešel s manželkou a dítkami do Trenčína, prodal dům svůj s dědinou za 830 kop míš. — *Kateřina Hřepická*, roz. z Modliškovic, zanechala dům za 300 kop, z čehož po zapravení dluhů k ruce král. komory připadlo 31 kop. — *Karel Hubáček* odevzdal dům svůj obci na

splacení dluhův. — *Martin Krocýn* zanechal dům s dvorem a poli do 1700 kop míš. zadlužený, dětem jeho katolickým náležející. — *Jan Lochotinský*, s manželkou zanechal dům pustý za 100 kop zcela zadlužený, který od vojska k zpuštění přišel. — *Jiří Ploňk* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům od vojska zpuštěný a dědiny za 950 kop míš., k čemuž právo sobě pokládal vnuček jeho Martin Pretlýk; pozůstalost po jeho manželce v Trenčíně †, totiž dvůr s dědinou, připadla jejím dětem, Janovi a Evě, kteří dvůr svůj k špitálu obecnímu zanechali a dědinu prodali. — *Zikmund Podkostelský* odešel do Polska, zanechav dům za 450 kop, nedopladený, sirotkům náležející. — *Matouš Prokopides* odešel s manželkou do Trenčína, zanechav dům za 400 kop, nad cenu zadlužený. — *Václav Řičanský* odešel s manželkou a synem do Uher, zanechav dům za 350 kop, nedopladený, sirotkům náležející. — *Pavel Svoboda* odešel s manželkou do Uher, zanechav dům nezaplacený, sirotkům náležející. — *Ondřej Šereter* zanechal dům za 1100 kop, z něhož k ruce král. komory připadlo 391 kop. — *Řehoř Teml* odešel s manželkou Evou a 3 dětmi do Šoproně v Uhrách, zanechav dům, pivovár, sádek a dědinku, kterýž statek v dluhu 1215 kop postoupen byl primatorovi Matoušovi Voprchovi.

Ze všech těch statků k ruce král. komory mělo přijíti 973 kop. Za postoupení této summy žádala obec l. 1641; není však vytčeno, zdali něco obdržela.

Tábor.

Obec města Hradiště Hory Tábor od začátku zpourey léta 1618 jak od lidu vojenského zemského, tak i od lidu císařského po vítězství bělohorském hrozná a těžká neřesti nad jiná města zakoušeti a jim chtít neb nechtít poddána býti musila. Neboť vojáci zemští, jimiž město hned na začátku zpourey bylo osazeno, mimo to, co na ně vydáno býti musilo (což na mnoho tisíc vynášelo), na statcích obecních i sousedských vzdělali škod náramných. Na přísné pak tehdejších direktorův a generálův zemských nařizování obec z důchodů svých nejenom do direkce 1500 kop míš. zapůjčiti, nýbrž i město na všech místech, kdež jaká potřeba se ukazovala,

opravovati a opevňovati musila. Ale že statky obecní od lidu vojenského brzy byly poplundrovány a žádného důchodu z nich nevycházelo, protož na opravu města i z důchodu pivovárného 1955 zl. nákladu bylo učiněno.

Jak mnoho potom na lid cíś. vojenský od obce i od sousedův od l. 1621 až do l. 1626 vydáno bylo (mimo to, co jsou mnozí vojáci v domích sousedských vydrancovali a na ubohých sousedech vymohli), patrně jest z vyznamenání těch výloh, přiloženého ke zprávě cíś. rychtáře Martina Zbudovského, dne 23. března 1626 na komoru českou učiněné. Podle toho vyznamenání od obce vydáno bylo až do l. 1625 v jedné summě 8694 zl., totiž: L. 1621 Joachymovi Španovskému z Lisova a na Loutkově a Janovi Vratíslavovi z Mitrovic a na Vodici, jakožto tehdejšími kommissarům, na vychování cíś. lidu od pluku Lichtenšteinského 2600 zl. rýn.; l. 1622 na lid hraběte Zdeňka z Kolovrat dle poručení knížete z Lichtenšteina 414 zl. 30 kr.; l. 1623 na lid kapitána Bechlera, kterýž po dvakráte v městě ubytován byl, 2500 zl.; l. 1624 na rejtharstvo kapitána Draghi 2800 zl.; l. 1625 panu Přehořovskému a jiným kommissarům, kteří lid vojenský skrze kraj Bechyňský táhnoucí vedli, 80 zl.; též na kapitána Tagka a díl rejtharstva nejvyššího Dona Martina de Huerta v městě zůstávající 300 zl.

Mimo to při akkordu o postoupení města císařským dne 18. listopadu l. 1621 učiněném s hrabětem Don Baltasarem de Marradas, jenž přes rok marně obléhal Tábor, od krále Fridricha správě nejvyššího Freňka svěřený (viz Skála V. str. 59 & 181), uvolila se obec za pardon cíś. lidu vojenskému dáti 60.000 zl. rýn.; ale že nemohla sama k tomu vystáti, učinili měšťané mezi sebou jisté rozvržení této výplaty, totiž taxu na jeden každý dům městský, třetinu ceny jeho odhadní vynášející, a odvedli na summu dotčenou do l. 1625 přes 53.000 zl., nepočítajíc v to 3000 zl., které obec některým předním officírům z téhož racionu dáti musila. — Co jsou pak ubozí sousedé z vlastních statků svých na týž lid císařský, kterýž se z několika regimentů v městě zdržoval, vynaložili, a obzvláště co jsou na vychování pěti praporců lidu pěšího knížete z Lichtenšteina, pod správu nejvyššího leytenanta Kašpara Gramba náležejícího a skoro po

celý rok 1622 v městě zůstávajícího, na hotově i jinak vydati musili, vynašlo se toho z rozdílného jednoho každého z sousedův rozepsání (což také i na král. kancelář l. 1622 odesláno bylo), dosti levně počítajíc přes 150.000 zl. rýn., nehledíc k tomu, že císař. vojsko l. 1622 tam ležící na 150 domů dílem strhlo, dílem zpustošilo, tak že císař. místodržící dne 4. června 1622 Grambovi za tou příčinou domlouval a poručil, aby další pustošení domův a trýznění měšťanů tehdy již katolických vojsku svému přísně zakázal. (R. 199/12.) Učiněno tedy na vojsko císařské nákladu od obce a sousedů od l. 1621 až do l. 1625 v jedné summě 214.694 zl. rýn., kteréžto summy větší část sousedé sami zaplatili. (C. 215, T. 1.)

Neboť obec pro účastenství ve zpouře propadla v pokutě všecky statky jak duchovní tak pozemské, kteréž k ruce král. komory ujaty a vedle nařízení knížete z Lichtenšteina od císař. hejtmána Maxim. Bechlara z Meningu dne 3. března 1623 pod správu a opatrování císař. rychtáře Martina Zbudovského uvedeny byly, totiž: a) *Statky zádušní* (duchovní), které císař Ferdinand obci ze statkův l. 1547 v pokutě jí odňatých opět z milosti dne 5. května 1549 k faře a kostelu založení Památky Proměnění Krista Pána na hoře Tábor, pak ke škole při též faře a k špitálu na vychování děkana a kněží, zákovstva a chudých lidí navrátil, zůstaviv sobě nad tím toliko panství a vrchnost, kterouž pak obci l. 1561 dne 21. listopadu za 50 kop gr. česk. doprodal a dědičně postoupil. (D. Z. 8, E. 28; 14, E. 13.) K statkům těmto náležely: město pusté Oustí s příslušenstvím, hrad Hradiště řečený s příslušenstvím, hrad pustý řečený Kozí hrad s dvorem poplužním pustým, vesnice pusté k těmž městu a hradu náležející, Kravín, Kavečko (Kavčí), Lipsko (Lipí) a Strakačov (nyní hájovna), s dvory kmetčími pustými, z kterých se scházelo k záduší Tábořskému platu ročního 15 kop a 39 gr. česk.; tvrz pustá Sedlec s dvorem poplužním pustým, pak vsi Hejlov, Čelkovice, Drhovice, Dražice, Klokoty, Všečov, Zahrádka, Lhota nad rybníkem Kozským, Radimovice, Nasavrky, Záchod (Náchod), Buková, Čekanice a Měšice; ve vsi Lhotě za Sedlcem a ve vsi Zhoři po jednom dvoře kmetčím; les „Holček“ k Sedlci náležející, lesy Sedlecké, lesy Vrbovka,

Kálka (Kukla), Mlodka a Pintovka k Čelkovicím náležející, lesy Drhovické, Dražické a při Vsechově řečený Rašt, Hůrka a Bořichov, les Radimovský, les Vršek Měšický, pak lesy k městu Táboru náležející zejména Kuří Hůrky, Bor přední i zadní, Drevnej veliký i malý, Kramolín, Borek, Strakačov a Lipsko; potom rybníky: Praporský, Mlynářský, Velký u Radimovic, rybník pod dvorem, rybník pod hájkem, rybník na Průhoně a jiný malý pod ním, rybník pod Klínem, Čekanský nový a starý, Kacíř, rybníček při vsi Bukově, Jordán při městě, a rybník za kamenným mlýnem; konečně mlýny pod Klokoty a mlýn u Sedlce.*) (T. ²/₄₁.)

*) Mimo tyto statky zádušní propadla obec Tábořská l. 1547 v pokutě též statky od král. komory v jedné summě za 48.132 kopy míš. prodané, totiž: a) statky *Louňovice*, *Domašín* a *Pravětice* (okr. Vlašim., kteréž l. 1547 dne 19. listopadu s mnohými jinými statky městům Králové Hradci, Králové Dvornu, Jaroměři a Chrudimi v pokutě odňatými za 45.002 kopy gr. česk. Jan z *Pernšteina* koupil (D. Z. 8, M. 18), avšak již l. 1548 prodal, totiž městyse *Louňovice* a *Domašín* a vsi Ratmířice, Hrajovice, Bejkovice, Rejkovice, Křížov, Lhotu pod lesem, Karhule a Částovice, náležející k Louňovicům; pak Znosím, Lhotu Hrazenou, Hřín a Světlou, náležející k Domašínu, za 2750 kop gr. česk. Křištofovi Skubrovskému z Skuhrova; — statek *Pravětice*, ves s tvrzí pustou, vsi Bzovou a Hrnčře, pak vsi Milovanice, Želichov, Pičínu, Skrýšov a Předbořice náležející k Louňovicům, za 2400 kop gr. česk. Přechovi Popovskému z Bezejovic. — b) Statek *Jistebnický* — tvrz a městečko Jistebnice s dvorem poplužním a vsi Padařov, Drahnětice, Božejovice, Svořice (Svoříš), Brdce, Vesce Chvalčina (nyní Hronova n. Chomútova), Vesce Pupinova (Žichova), Kvaštov, Mozolov, Petřkovice, Hodkov, Zbilitov, Stružinec, Busín, Ostrč (Vostrý), Něhonín, Tisova (zanikla), Hůrka, Vorlov (Orlov), Minartice a Zvěstonín — kterýžto statek l. 1549 od komory prodán byl za 6045 kop 30 gr. česk. Albrechtovi hraběti z Gutenšteina, od něhož v téže summě hned postoupen byl Ladislavovi z Lobkovic. — c) Statky a vsi *Planá* (okr. Tábor, dom. Želeč), Strkov, Košice, Douby (Doubice) a Turovec; statek a městečko *Lhenice* (kr. Písek), též vsi Vadkov, Onjezdec, Vodice a Lažany; vsi Nedvědice (dom. Soběslav), Vlastiboř (Lastibořec), Debrník, Mokré, Svakov (pustá), Záluží, Vesce a Klenovice; kteréžto statky a vsi od komory prodány byly l. 1548 za 11.000 kop gr. česk. sirotkům po Joštovi z Rožmberka. (D. Z. 47, L. 29.) — d) Vsi *Opařany*, Opařanky (zanikla) a Skrýchov, kteréž od komory l. 1548 za 599 kop gr. česk. koupil Vít mladší ze Rzávého. — e) Plat z dvou dvorů kmetcůh ve vsi *Oudičově* (nyní dvůr poplužní u Lhoty Broučkovy) a v *Lhotě Purkartově* koupil od komory české l. 1548 Jan Lapáček z Rzávého za 105 kop 30 gr. česk. — f) Plat z dvoru kmetciho v *Dlouhé Lhotě* koupil Jan Olbram z Štěkně l. 1548 za 23 ¹/₂ kop gr. česk. — g) Ves *Zahrádku* (okr. Pacov) s jedním poddaným v Chejstovicích (zanikla) koupil l. 1549 Zikmund Robmhap z Suché za 344 kopy 28 gr. česk. — h) Dvůr kmetcůh ve *Zhoři* (okr. Pacov) s platem z luk k špitálu Tábořskému, též platy v *Bratřicích* a *Outěchovicích* koupil l. 1550 Oldřich Španovský z Lizeva a na Pacově za 388 kop 25 gr. česk. — i) Dvůr kmetcůh s platem v *Mukově* (okr. Tábor) a plat v Třemešném koupil l. 1550 Jan st. z Hodějova za 41 kop gr. česk. — k) Části vsi *Vilína* (okr. Sedlčan.), *Zvěstov*

b) Statky, ves *Planá* celá i s jedním člověkem s druhé strany řeky, s podacím kostelním, clem (mýtem) a řekou, ves *Turovec* celá i s mlynářem pod rybníkem Borkem, ves *Strkov* celá, ves *Košice* (díl) s dvorem poplužním shořelým, ves *Doubí* (díl) s 1 člověkem nad rybníkem Koským; rybníky, zejména Nový Kravín, Hejtman v Hůrkách, Koský, Jezero, Starý Kravín, Turovecký, Koberný, Košický jinak Strkovský, Borek, Nečisto, Smolín, Dlouhý za řekou, Hluboký, Močidlný, Vavrovský, Polní, Ratajský, Prostřední, Hluboký nad Častenským, Jelmo, Volší nad Chabrovicemi, Horní a Lesakovský, s 3 baštami při nich; potoky, lesy zejména Borek, Lužec a kus lesa nade dvorem Častenským mezi rybníkem Koským ležící, i s jinými lesy k těm vesnicím náležitými; tak jakž to l. 1594 obec Tábořská od Petra Voka z Rožmberka za 23.000 kop gr. česk. koupila. (D. Z. 27, D. 9 & 169, K. 21.)

c) Statek *Srabov* (Svrabov), ves s dvorem poplužním, s lesy, rybníky a příslušenstvím, jak to l. 1572 obec Tábořská od manželky Jana Strakonického, Kristiny Vozabalky a Václava syna Jana Rodvanka a jeho bratří, měšťanů Tábořských, za 550 kop gr. praž. koupila. (D. Z. 17, K. 28.)

d) Statek *Lhota Čelákovská* (Čelákova, Včelákova) tvrz a ves s dvorem poplužním, krčmou svobodnou, lesy, rybníky a vším příslušenstvím, jak to léta 1588 obci Tábořské Petr Kršňák z Božetína za 2000 kop gr. česk. prodal. (D. Z. 24, E. 30.)

e) *dům Šnoblovský* se stodolou, v Táboře na předměstí Novobranském ležící, který obec Tábořská dne 30. dubna 1620 od Jana Pátka z Veleně za 550 kop mš. koupila; též *mlýn Vejrovský* s poli, po Václavovi Kvěchovi pozůstalý, vdově a sirotkům jeho náležející, a v tu roztržitost vojenskou naprosto zpustlý, pod mlýnem Šimonovským na gruntech zádušních ležící, z něhož k záduší obce jisté služby a povinnosti vycházely. (T. ²/₄₁.)

Ale z těchto statkův jenom ves *Lhota Čelákova* (kr. Tábor, dom. Jetřichovice) vedle nařízení knížete z Lichtenšteina

(nyní dvůr popl. u Pořešic), Bratříkovic, Lhoty a Plešístě koupil l. 1550 Ladislav z Lobkovic se vsí Lonnskou Hořencem za 985 kop 49 gr. česk. — l) dvůr kmetců ve vsi *Višově* (zanikla) koupil l. 1550 Jarohnév st. Sádlo z Vražného za 45 kop gr. česk.

z dne 13. března 1623 *kněžně Polyxeně Popel. z Lobkovic*, roz. z Pernšteina, za 450 zl. postoupena byla. (D. Z. 292, C. 6 & 620, C. 30.) Ostatní statky zůstaveny jsou ve správě dotčeného cíś. rychtáře, byly však při trvajícím obležení města nanejvýše zpuštěny, tak že z nich po ty časy skoro žádného užitku nevycházelo, poněvadž nebylo naprosto žádných prostředkův, jimiž by zase k předešlému vzdělání svému přivedeny býti mohly. Dle zprávy cíś. rady a gubernatora města Tábora, Maximiliana Bechlera z Meningu, dne 11. března 1623 knížeti z Lichtenšteina podané, potřebí bylo nejméně 12.000 kop míś. k opětnému vyzdvižení města a vesnic, k vystavění zdí městských a dvorů poplužních, k zdělání polí a nasazení rybníků pustých.

Obec pak Táborská, nemajíc ze statků jí zabavených žádných užitkův, zchudla tak, že nemohla zapraviti ani berní a kontribucí v summě 7604 zl. zadržalých, ani posudního z várek obecních od l. 1618—1620 v summě 734 zl. zasezeného,*) ani platu komorního až do l. 1626 v summě 256 zl. zadržalého. Pročež prosili Táborští l. 1625 císaře, aby jim, poněvadž již l. 1623 skoro všickni k víře katolické přistoupili, provinění jejich prominuto, a dotčené zadržalé berně, kontribuce, posudní a plat komorní odpuštěny a statky odňaté navraceny byly. K žádosti této vedle cíś. resoluce z dne 2. listopadu 1625 na komoru českou k dobrému zdání a pak k další resoluci do kanceláře české dvorské odeslané navraceny byly obci jenom vesnice Měšice a Lhota Zarybická, kteréž však obec hned l. 1626 na vychování kněží zastavila Janovi Šťastnému Přehořovskému v 700 kop míś., tato pak zástava vedle cíś. resoluce z dne 4. července 1640 na Oldřicha Skuhrovského byla přenešena. — Teprv majestátem daným ve Vídni dne 8. února 1629 císař obci obnovil, schválil a potvrdil všecky milosti, majestáty, privilegia, obdarování, výsady a chvalitebné zvyklosti dobré, jí od císařů římských a králů českých nadané, avšak s výminkami, v listu krále

*) Dle registrů pivovárních města Tábora vystavilo se piva bílého na prodej l. 1618 ve třech kvartálech 450 věrtelů; l. 1619 v 4 kvartálech 565 věrtelů; l. 1620 též v 4 kvartálech 565 věrtelů, z nichž činilo posudné po 6 gr. česk. z věrtelů, summou 319 kop gr. česk. (638 kop míś. neb 734 zl. rýn.).

Ferdinanda I. l. 1547 daném vytčenými. A tak obec Tábořská i při všech svých statcích zcela a zúplna byla zůstavena. *) Mimo to dle návrhu komory české z dne 10. října 1629 prominuta byla obci pro veliké náklady vojenské třetina starých berní a kontribucí od l. 1618—1627 v summě 9267 zl. zadržalých. (C. 215, T. 1. — T. $\frac{2}{7}$ & $\frac{2}{41}$.)

K tomu již předtím cís. resolucí z dne 13. září 1628 schváleno porovnání cís. kommissarů, Sezimy hraběte z Vrtby, Pavla hraběte z Vacínova a Filipa Fabricia, s věřiteli města Tábořa učiněné, dle něhož větší díl věřitelů této obce netoliko od úroků zadržalých, nýbrž i od pátého dílu summy hlavní dobrovolně upustili a na tom přestali, aby jim obec ze summy nově pojištěné úroky od Havla l. 1628 až do pěti let půlletně odvozovala a po vyjití času pěti let každému z nich nejméně desátý díl summy hlavní odváděla. Summa dluhů hlavních v tomto narovnání obsažených a veskrz před zpourou vzdělaných vynášela 77.100 kop míš., z níž věřitelové 13.420 kop jistiny a 36.648 kop úroků zadržalých slevili, tak že od obce jim znova pojištěno bylo toliko 63.680 kop míš., z nichž úroky z důchodův obecních, toho času do

*) Avšak z těch statků vedle nařízení komory české z dne 21. června 1624 od cís. rychtáře Martina Zbudovského zástavou postoupeny byly *dům Šnoblůvský a mlýn Vejrovský Maximilianovi Bechlerovi ryt. z Meningu* na Vranovicích a Dražickách, cís. nejvyššímu leytenantu a gubernatorovi města Tábořa, v summě 1332 kop míš., kterou na rozličné potřeby a správy obecní do důchodů král. komory na dlouhé a lehké minci l. 1623 zapůjčil. Bechler pak tuto zástavu Don Martinovi de Hoeff-Huerta postoupil. (T. $\frac{2}{41}$.) Potom dne 3. ledna 1625 zastavil cís. rychtář ves *Čekanice*, k záduší Tábořskému náležející, se 14 grunty, z nichž toliko jeden stojící a ostatní pustý byly, *Don Martinovi de Huerta* v 500 zl. rýn., do cís. důchodů propůjčených na vychování děkana městského Ondřeje Clementa Kokera (Kokoře), kanovníka Vyšehradského, který po dvě léta v deputátu svém z důchodův obecních spokojen býti nemohl a pod ustavičnými pracemi nemalé skrácení trpěti musil, tak že již dále v povinnosti své děkanské (a vedle něho officiales školní) trvati nechtěl. — V držení vesnice Čekanice jakož i dotčeného mlýna a domu zůstala dědicka po Huertovi, Anna Maria, potom provdaná purkraběnka z Donína, která pak ty statky paní Velemické postoupila. Pročež žádali l. 1647 purkmistr, konšelé a starší obecní města Tábořa, jakožto collatores nad statky duchovními dle majestátu Ferdinanda I. l. 1561 nařízení, za navrácení dotčených statků, dokládajíce, že bez jich vědomí a bez cís. povolení zastaveny býti nemohly a neměly. Teprv l. 1658 dne 28. června vedle zdání cís. místodržících měly Tábořským zádušní statky ves Čekanice i mlýn dotčený beze vší výplaty býti navráceny, poněvadž jich zástavu, vedle starého i nového zřízení zemského zapověděnou, tehdejší cís. rychtář o své újmě před sebe vzal.

7000 zl. vynášejících, placeny býti měly. Zároveň od císaře povoleno obci, aby přebývajícím důchodní summa na zlepšení důchodu obecního obrácena byla, a darován jí dluh 1571 kop míš., který někdejšímu cís. rychtáři téhož města, Václavovi Protivinskému náležející, pro jeho provinění král. fisku v pokutě připadl. Co se pak dotýče dluhů, v čas zpourey a obležení města i po dobytí jeho vzešlých, ty všecky, vyjímajíc z nich dluhy buď k službě císařské aneb k dobrému obce obrácené a dluhy sirotkům náležející, jakožto nepořádné od císaře kassírovány a v nic obráceny jsou. (T. 2/11.)

Přes to všecko l. 1629 upomínal Don Martin de Huerta obec Tábořskou, aby doplatila jemu, hraběti Don Baltasarovi de Marradas a plukovníkovi Schaumburgovi zbytek výplatného, při vzdání města od obce jim pojištěného, skoro 10.000 zl. vynášející. Když však obec toho učiniti nechtěla, odvolávajíc se na cís. opatření, jímž takových dluhů byla osvobozena, vyhrožoval Don Huerta obci vypálením města a zabitím měšťanův. Pročež král. místodržící na prosbu obce za ochranu jakož i zastavení a přetržení té věci nařídili dne 10. července 1629 Donu de Huerta, aby se k Tábořským pokojně zachoval a pohledanosti své právně domáhal. (T. 2/9.)

Poněvadž pak obec neměla žádných prostředků k spokojení věřitelů svých, musila se proti nim hájiti vedle sněmovního snešení cís. příročím jakož i vysvědčením, jí od král. komory dne 28. listopadu 1644 daným, že za komorou českou má jistinu od l. 1612 a 1614 v summě 10.151 kop 25 gr. míš. a úroků z této summy od l. 1618—1644 do 16.140 kop 42 gr., tedy úhrnem 26.292 kopy míš. — Když však věřitelové obce l. 1644 na ni přísně i žalobou nastupovali — zvláště Krištof Karel Přehořovský z Kvasejovic pro summu 20.000 kop míš., kteréž se obec zavázala spláceti od sv. Havla l. 1634 v ročních lhůtách po 2000 kopách i s úroky zadržalými; též Vilém hrabě Vratislav z Mitrovic pro 8000 kop míš., kterážto summa jemu po Mikulášovi Kekulovi, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzeném, na porážku jeho pohledanosti za král. komorou byla vykázána a postoupena (D. Z. 421, B. 6 & 303, K. 26) — nabídla obec všem věřitelům svým, že k zaplacení jich statky a důchody své jim postoupí. Ale v příčině tohoto placení dluhů postoupením

statků věřitelům císařské resolucí z dne 17. prosince 1647 a 4. července 1650 nařízeno bylo králem místodržícím v Čechách, aby statky zádušní, k městu Táboru náležející, do nadepsaného postoupení nebyly potaženy, nýbrž obci byly ponechány; ostatní pak statky a důchody obecní (z nichž však tolik, co by k neprominutelným potřebám a vydáním obecním městským náleželo, vymíněno, obci vykázáno a zanecháno býti mělo) do rozvržení pojaty a mezi věřitele Tábořské poměrně byly rozděleny. Když by pak Tábořští ze statkův a důchodů jim takto ponechaných časem něco vyhospodařili, anebo jinších prostředků k zaplacení dluhů nabyli, tím teprv měli právi býti věřitelům nedoplačeným. Vedle dotčeného císařského poručení všecky důchody a statky obce Tábořské dne 31. ledna 1651 v poznamenání uvedeny a k deskám zemským složeny, též všeliká stálá vydání obecní sečtena a sepsána byla.

Dle tohoto sepsání náležely na ten čas k obci Tábořské statky zádušní tyto: *čtyry dvory poplužní*, totiž *dvůr Nový* s 70 korci rolí, z něhož vycházelo ročně příjmů 426 zl.; *dvůr Kryštofův* do gruntu spálený, s 100 korci polí a 455 zl. ročních příjmů; *dvůr Krbcovský* spálený a pustý s 35 korci polí ladem ležících a *dvůr Pravcovský*, již před 30 lety spálený, též žádného užitku nepřinášející; *dva mlýny*, z nichž jeden o dvou kolách pod rybníkem Kozským na potoce, druhý pak za Ústím u Sedlce nad potokem ležící a zcela zbořený; *ovčín* s 700 kusy ovcí, z něhož vycházelo ročně užitku 351 zl.; *cihelna* u města a *vápenice* nad mlýnem Šimonovským nedávno zřízená a žádného důchodu neposkytující; pak *vesnice*: *Drhovice*, v níž předešle 7 osedlých s potahy bývalo, na ten čas přes polovici pustá a toliko s jedním potahem; *Dražice* nad polovici pustá se 7 osedlými a s krčmou spálenou; *Zahrádka* s 3 osedlými; *Klokoty*, z níž 2 osedlí s potahem a 3 pěší k robotám potaženi byli; *Všechov*, *Srabov* a *Radimovice* po 3 osedlých mající; *Nasavrky*, v níž dva osedlí s potahem a dva pěší, s krčmou; *Záchod*, z níž tři s potahem a tři pěší roboty vykonávali; ve vsi *Zhoří* na panství Bechyňském jeden osedlý; *Čelkovice* a *Samoty* (Lhota za Sedlcem), v nichž po jednom osedlém a jednom pěším; vsi *Čekanice*, *Lhota zarybníčná* a *Měšice*, kteréž již l. 1626 dříve nežli jiné vesnice od císaře městu navraceny byly, na

ten čas l. 1626 od obce v summě 1316 zl. zastavené, pro veliké ochuzení obce vyplaceny býti nemohly. Z dotčených všech vesnic mělo vycházeti platů stálých ročně 147 zl.; mimo to bylo na těch statcích zádušních dosti lesův, z nichž předešle mnoho dříví se prodávalo, ale na ten čas byly lesy ty větším dílem na opevnění města vymýcené a posekané; pak 9 rybníků s násadou, mezi nimi Jordán nenasazený, z něhož se voda do města vedla, 17 rybníků výtažných a plodových a 20 rybníků pustých, v hrázích potrhanych a od vojáků rozkopaných.

Z těchto statků zádušních vycházelo na ten čas ročně příjmů jenom 1570 zl.; důchodů pak v městě vycházejících bylo 285 zl., totiž z pivováru obecního 59 zl., z krámů 7 zl., z obchodu solního od obce pronajatého 90 zl., z váhy obecní 20 zl., z vína a piva 9 zl., z obilí na trh přivezeného 10 zl., z trhů výročních 20 zl. a z mýta městského 70 zl. Summa všech příjmů ze statků zádušních i důchodův a platů městských činila 1855 zl. — Naproti tomu činilo ročně vydání stálé na všechny potřeby obecní 3316 zl., tak že převyšovalo příjmy o 1461 zl.*)

Mimo statky zádušní měla obec Tábořská na ten čas též statek *Planou*, k němuž náležely vsi *Planá*, v níž bylo 9 osedlých a 5 chalupníkův a 12 gruntů pustých; *Strkov* s 4 osed-

*) *Vydávala totiž obec ročně: děkanovi 604 zl. 50 kr. (platu na hotově 400 zl., 16 sudů piva po 6 zl., 4 korce pšenice po 1 zl. 30 kr., 20 korců žita po 1 zl. 10 kr., 4 korce hrachu po 1 zl. 30 kr., 6 korců ječmene po 1 zl., 16 korců ovsa po 30 kr., 2½ kopy žejdlíků másla po 7 zl., ½ centu sýra za 2 zl. 30 kr., 2½ kopy kaprů po 5 zl., ½ kopy štik za 5 zl., 2 prostice soli po 7 zl., za 1 vepře vykrmeného 8 zl.); — na školu a žákovstvo 201 zl., totiž magistru školnímu na penězích 28 zl., kantorovi 18 zl. 40 kr., varhaníkovi 40 zl. a na stravu 30 zl., pak 5 korců žita, 1 korec hrachu a za byt 8 zl., zvoníkovi 12 zl., kalkantovi 4 zl. žákovstvu na každý týden vymíníc 6 nedělí postních po 1 zl. ročně 46 zl.; — na špital 69 zl. 30 kr., totiž na maso chudým 26 zl., 30 korců žita, 4 korce ječmene a 3 korce hrachu; — na opravu fary a jiných stavení 520 zl.; na potřeby hospodářské při dvořích 353 zl. 50 kr.; platu do cíś. důchod. úřadu 11 zl. 40 kr.; kr. podkomořímu, hofrychtýři a písaři 150 zl.; cíś. purkmistru na služebníky 400 zl.; písaři radnímu 109 zl.; úředníku obecnímu 78 zl.; písaři důchodnímu 50 zl.; fišmistru 50 zl.; hospodáři městskému 16 zl.; sládkovi obecnímu 88 zl.; hodináři 29 zl.; dvěma branným 31 zl.; vodákovi 50 zl.; dvěma ponocným 31 zl.; mistru polnímu 31 zl.; hajnému 19 zl.; za pojezdy a posílám 300 zl. a jiné více. — Později zlepšily se příjmy ze statků zádušních, tak že l. 1626 vynášely 6507 zl. 33 kr. a l. 1687 již 7045 zl. 16 kr., z nichž po srážce vydání l. 1686 přebývalo 1437 zl. 28 kr., l. 1687 pak 1692 zl. 50 kr. (T. 11.)*

lými a 5 grunty pustými; *Košice* s 14 grunty osedlými a 8 pustými; *Douby* (Doubice) s 5 osedlými a *Turovec* s 5 osedlými a 13 pustými grunty; 6 krčem, mlýn v Plané o dvou kolách s pilou, 25 rybníkův, z nichž 14 nasazených, 4 výtažní a 7 již od 20 let pustých; lesův 1130 provazcův. Tento statek, l. 1652 za 22.136 kop míš. odhadnutý, postoupen byl proti cís. resoluci toliko nejhlavnějšímu a prvému z věřitelův obce, panu *Křištofovi Karlovi Přehořovskému z Kvasejovic*, jemuž l. 1656 dne 4. ledna za 24.000 zl. prodán byl (D. Z. 310, Z. 3.), ačkoliv obec l. 1653 při císaři si stěžovala, že statek ten na újmu její a zkrácení věřitelův ostatních za příliš malou summu byl odhadnut.

Posléz byli věřitelové Tábořských skrze kridu ke dskám zemským na průvod podání, jak výpis kridy ve dskách zemských v kvaternu památném l. 1658 dne 7. dubna, lit. F. 21. to v sobě obsahuje a mnohým věřitelům zaplacení se nedostalo; neboť dotčený Přehořovský, maje sobě prioritu přisouzenou, za pohledanost svou v 20.000 kop. míš. obdržel nejenom statek Planou, nýbrž i domy obci náležející v summě 1299 zl. a jistinu Lobkovickou i s úroky v summě 2636 kop míš., kdežto ostatním věřitelům ničeho nezůstalo nežli jistina obce za komorou českou, které však žádný přijati nechtěl. Pročež vedle žádosti těchto věřitelů l. 1689 král. podkomoří cís. místodržícím učinil návrh, aby nové porovnání s věřiteli podle cís. resoluce 17. pros. 1647 bylo učiněno. (T. $\frac{2}{9}$ & $\frac{2}{11}$.)

O zpustošení města a jeho statků, k čemuž násilné dobývání a vzetí města l. 1648 od lidu švédského pod generalem Wittembergem nemálo přispělo, svědčí též zpráva, dle které l. 1654 v městě bylo 165 domů pustých a 211 poněkud obydlených; v 13 vesnicích k městu náležitých bylo usedlostí 80, totiž 68 sedlských, z nichž 15 pustých a 6 na živnosti zkažených, 11 chalupnických (2 pústé) a 1 zahradnická; v 5 pak vesnicích zastavených 81 živností, totiž 70 sedlských (37 pustých a 1 pohořelá), 1 chalupnická a 10 zahradnických. (C. 215, P. $\frac{1}{1}$.)

Konečně vytknouti dlužno, že *z měšťanů Tábořských pro účastenství ve zpouře* odsouzen byl při kommissi konfiskační *Jan Chvatelius* (Chvátal), za času zpoury primas města Táboru a kommissar při direkcii stavův, jehož jmění všecko

v pokutě bylo uято, totiž: a) *Jistina* 3149 kop 46 gr. mš., kteráž vedle cí. resoluce z dne 10. března 1623 darována byla cí. válečné radě *Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic*. — b) *Dům v Starém městě pražském* proti Zlatému jablku ležící, který l. 1622 od král. komory dceři po *Václavu Štolovi z Dejnova*, provdané za Prokopa Tendlera z Balkova, postoupen býti měl za 800 kop mš. na srážku 600 kop, jejímu otci od císaře Maximiliana za věrné služby z milosti vykázaných. (C. 215, C. 17.)

Též bývalý primas města *Tomáš Zahradka* i s manželkou svou (dle zprávy gubernatora města Maximiliana Bechlera dne 21. dubna 1623 král. místodržícímu podané) uvězněn byl pro provinění své, že s direktory v pozdvižení se sjednocoval, jich podporoval, Fridricha z Falcu za krále uznal, ostatním měšťanům jakožto první osoba zlý příklad neposlušnosti na sobě dával, sousedy v nepoddanosti posilňoval, napomínaje jich, aby město proti cí. generalovi Don Baltasarovi de Marradas mocí bránili, odkudž obyvatelům okolním obléháním města škody se staly veliké. (T. 2/8.)

Co se pak dotýče *osob pro náboženství od města Tábora odešlých*, nařízena byla l. 1629 dne 12. března od císaře do města jistá kommisie, v níž Don Martin de Huerta a Lukáš Kořenský z Terešova potřebováni byli, aby statky po emigrantech pozůstalé k ruce král. komory ujímali. Při této kommissi vynašlo se vedle odhadu, na poručení komory české dne 9. března 1629 vyslého, na domích a gruntech odběžných spravedlnosti komoře připadlé 6092 kop mš., totiž: po *Samuelovi Černém* pro náboženství ušlém na domě jeho v pokutě díl třetí 37 kop m.; — po *Václavovi Droveckém z Olbramovic* v pokutě dům, který od komory české dne 16. dubna 1635 Janovi starš. Vratislavovi z Mitrovic prodán byl za 450 kop mš.; — na domě † *Jana Grygora*, ručníkáře, v pokutě l. 1636 prodaném po dětech jeho, Johance, Kateřině a Joachymovi, kteří ven ze země do Hollandu se odebrali, zůstala k ruce komory 101 kopa mš.; — po *Parlovi Kaplířovi z Sulevic*, rebellantu odsouzeném, dům na náměstí u kostela ležící. (Viz strana 242.) — Na domě *Nathanaele Khynyka*, který po bitvě bělohorské před zavřením města Tábora zběhl za králem Fridrichem a někde v říši zůstával.

vykázáno bylo k ruce král. komory 330 kop míš. Tento dům hlavní hostinský, řečený Hladikovský, na rynku mezi domy Pitlovského a Daniele Čápa ležící, koupil l. 1610 za 1200 kop míš. Khynyk, pro jehož provinění potom postoupeu byl v pokutě naň připadlé cís. nejvyššímu Donu Martinovi de Hoeff-Huerta. — Po *Matějovi Maškovi*, úředníku Chejnovském, v pokutě král. komoře připadly dvě jistiny za obcí Tábořskou na 2500 kop míš., které l. 1631 dne 28. října do komory české složeny jsou. — Po *Janovi Musilovi*, od města zběhlém, k ruce král. komory vykázány byly 132 kopy na spáleništi v předměstí ležícím s poli; avšak Musil, jsa katolíkem a zůstává na Horách Ratiborských, přihlásil se l. 1644 k své spravedlnosti. — Po *bratřích Pecinovských* dům a pole l. 1629 od komory české prodány za 220 kop m. — Po *Matěji Polenském*, pro náboženství ušlém a v Sasku se zdržujícím, spravedlnost jeho na domě Kolářovic 24 kopy míš. — Po *Václavovi Protivinském*, někdejším cís. rychtáři Tábořském, který v čas zpoury v městě Táboře proti císařskému lidu zavříti se dal, na domě jeho odhadnutém za 1500 kop míš. zůstalo v pokutě král. komoře 370 kop míš., mimo jistinu za obcí Tábořskou 1571 kop a jistinu za obcí Chomútovskou; avšak dcery po něm pozůstalé přihlásily se k tomu domu, jim po babě a matce jejich připadajícímu; jistina však za obcí Tábořskou téže obci od císaře l. 1628 jest darována. — Po *Samuelovi Slováčkovi*, kterýž z města tehdaž zavřeného zběhl a v Uherské Skalici se zdržoval, na jeho domě s poli, l. 1629 za 1950 kop míš. odhadnutém, v pokutě král. komoře vykázáno bylo 911 kop míš., pak 200 kop míš., náležejících téhož Slováčka pastorku, *Jeronymovi Fílečkovi*, který za otčímem svým do Uher odešel. Téhož všeho statku ujal se na poručení komory české rytmistr La Borda, v summě 1000 zl., na komoru českou půjčených. — Po *Samuelovi Třebickém*, měšťanu Rokycanském, v pokutě vedle Fridlandské konfiskace dne 4. května 1632 vykázán byl jeho podíl na domě otcovském v Táboře 500 zl. rýn., z nichž 150 zl. král. prokuratorovi již bylo vydáno. Avšak pozůstalé po Třebickém vdově Kateřině, která l. 1645 nevinu manžela svého dokázala, zbytek summy dotčené vedle poručení komory české dne 30. září 1650 vydán býti měl. —

Po praedikantu *Mikulášovi Vladykovi* jeho polovice domu v 174 kop míš. král. komoře v pokutě l. 1629 vykázána byla; avšak summa ta vedle poručení komory české l. 1631 postoupena jest vdově a dítkám po Vladykovi pozůstalým. — Mimo to připadlo z 14 chalup na předměstí větším dílem zbořených a spálených k ruce král. komory 256 kop míš., z kteréžto summy na poručení komory české z dne 18. října 1629 odvedeno jest 233 kop míš. *Ondřejovi Kokořovi*, praelatovi a děkanu kostela hradu Pražského odměnou za službu děkanskou, kterou v městě Táboře při první reformaci lidu l. 1622 vykonával. Dle zprávy král. rychtáře v městě Táboře Martina Zbudovského na komoru českou dne 12. října 1636 podané. (C. 215, T. 1.)

Tachov.

Obec města Tachova (Tachau, kr. Cheb.) provinila se v čas zpourey tím, že l. 1618 od tehdejších direktorův a správcův zemských koupila farní kostel, z něhož některé oltáře a ostatky svatých odstranila, též katolického děkana z města vypověděla a na jeho místo praedikanta lutheranského dosadila. Mimo to odvedla stavům odbojným městská rada vedle nařízení kanceláře české z dne 17. března 1620 k potřebám válečným ornáty a věci stříbrné, dle inventáře z dne 24. října 1619 při kostele farním v Tachově se nacházející, totiž: 28 ornátův atlasových a aksamítových, ozdobených zlatými neb stříbrnými kříži, obrazy a perlami, 9 dalmatik, 5 pluvialů, 29 humerale a 28 pokryvek na oltáře; též velikou monstranci stříbrnou vážící 42 hřivny 2 loty, menší monstranci vážící 7 hřiven 15 lotů, kaditelnici vážící 2 hřivny, 8 stříbrných kalichův pozlacených vážících 14 hřiven, 2 stříbrné konvičky a 2 křížky vážící 1²/₃ hřivny.*) Předtím však brzy po vypuknutí zpourey přihlásila se obec Tachovská písemně u direktorů, že chce k jich podporování co možná nejvíce přispívati; zřídila také jednu setninu z měšťanstva a přijala do města dvě setniny vojska falckraběte Fridricha, za něhož krev i zboží obětovati přísahou se zavázala; vypravila též

*) Tyto všecky věci musila městská rada nahraditi kostelu vedle poručení král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 1. listopadu 1621.

lid svůj proti vojsku císařskému, přinutila i katolické poddané, že Fridrichovi falckraběti přísáhali a zbraně proti císaři se chopili; kdož však toho nechtěl učiniti, jako krivopřísežník od obce byl vyhnán, i sousední místa katolická byla popleněna.

Ještě po bitvě bělohorské podržela obec Tachovská v městě lid nepřátelský kurfiřta Falckého; avšak po jeho odtažení žádala hned za ochranu a pomoc cís. gubernatora města Stříbra Kristiana z Illova, jemuž za udělení ochrany (*salva guardia*) sud vína za 60 zl. rýn. darovala a k zaplacení cís. vojska 1616 zl. 40 kr. hotových peněz odevzdala. Ale když proto dne 22. prosince 1620 vojsko Mansfeldovo Tachov nenadále přepadlo a předměstí se zmocnilo, pustili Tachovští opět do města nepřitele, na jehož vychování po 4 neděle a potom na vydržování posádky nepřátelské, totiž 1 setniny pěchoty pod kapitanem Royem a 1 setniny dragonů, v městě od vojska Mansfeldova zanechané, až do vzdání se města císařským dne 2. února 1621, obec a měšťané přes 25.000 zl. vynaložili. Ačkoliv Tachovští při vzetí města a zámku lidu císařskému žádného odporu neučinili, nýbrž nechtíce více držeti při posádce Mansfeldské sami bránu dolejší vysekali a lid císařský do města vpustili; předce po vzdání zámku a po vytažení posádky nepřátelské z města proti vši nadálosti své vydání byli za kořist císařskému vojsku, tak že od něho celé město bylo vydrancováno, i na radnici všecky spisy a památky, ve dvou síních uschované, k nejvyšší škodě obce dílem roztrhány, dílem spáleny, a mimo mnohé věci krásné pobrány jsou všecky hotové peníze do 8000 zl. rýn., z větší části sirotkům a vdovám náležející. Škoda tímto vydrancováním měšťanům, kostelům a městu způsobená vynášela na 48.900 zl.; neboť přemnohým měšťanům nezůstalo ničeho kromě chatrného oděvu na těle, obci pak bylo vzato z dvoru obecního 320 korců praž. obilí a uloženo jí od plukovníka Grotta ještě výplatného 2000 zl. rýn.

Po tomto vzetí města Tachova (o čemž viz též Skála V. str. 36) musila obec s měšťanstvem stále vychovávat i zcela neb dílem vydržovat jednotlivá oddělení cís. vojska, zvláště pak dva celé pluky pod generalem Tillym tam ubytované, tak že summa na ně až do 7. prosince 1622 vynaložená na

58.320 zl. rýn. vzešla. A poněvadž i poddaným města téhož času na 220 koní a 300 kusů hovězího dobytka, mimo veliké množství ovcí a jiného bravu v summě 31.500 zl. od vojáků bylo vzato; vynášela veškerá škoda městu Tachovu a jeho poddaným od bitvy bělohorské až do konce léta 1622 od lidu císařského i nepřátelského učiněná nesmírnou summu 164.720 zl. rýn., tak že tím obec do nejvyšší nouze a bídy upadla. Tento smutný stav města, též obtíženého dluhy, již před zpourou do 24.119 kop míš. vzdělanými, zhoršil se od l. 1623 ještě více; neboť město a jeho poddaní musili od l. 1623—1625 na cís. vojsko tam ubytované opět vynaložiti 30.299 zl., totiž: l. 1623 na 100 jezdců nejvyššího Einoten za 17 dní na penězích 1700 zl. a 447 korců ovsa; l. 1624 na jednu setninu pěšího pluku Schaumburského, 250 mužů čítající, od 4. února až do 31. srpna, tedy po 28 neděl v městě ležící, mimo jiné povinnosti jenom na penězích vydáno týdně důstojníkům 121 zl. a vojákům (každému týdně po 2 zl. 30 kr.) 625 zl., tedy za dotčenou dobu v jedné summě 14.920 zl.; l. 1624 na setninu rytmistra Wolfa z Popovic od 1. října až do konce prosince mimo jiné povinnosti toliko na penězích dáno 9728 zl.; l. 1625 na touže setninu 2765 zl. 57 kr., pak na lid saský 711 zl. 16 kr. — Z tohoto vydání na cís. vojsko poražen byl obci toliko zbytek kontribucí a berní, od l. 1623—1627 v summě 7592 zl. 41 kr. zadržalých.

Hlavní však rána zasazena byla obci tím, že pro vytčené účastenství ve zpouře *odsouzena byla l. 1623 všech statků svých*, které hned v pokutě od král. komory byly ujaty. totiž: a) *Město Tachov* s osmi vesnicemi k němu náležejícími, s dvorem poplužním a 29 rybníky. — b) *Zámek Tachovský* s dvěma mlýny, dvorem poplužním, 4 rybníky a 26.275 provazci lesů, též vsi Albersdorf (Vesce Písařova) a Mautdorf s příslušenstvím, jak to obci Tachovské od císaře Rudolfa II. za půjčených mu 30.000 kop míš. dne 26. července 1606 k užívání bylo zastaveno na 35 let, po jichž uplynutí komora česká obci jenom 20.000 kop za dotčenou summu zástavní nahraditi měla. *) Tyto statky, též statky Strobel

*) Z tohoto dílu panství Tachovského vycházelo obci až do jejího odsouzení l. 1623 ročně 1200 kop míš. Ostatní díly panství Tachovského

a Unruhe, se všemi úroky a platy, které poddaní k městu a zámku Tachovu náležející i z jiných panství (jako z Kunžvartu, kláštera ve Waldsassen a města Bernau v Bavořích) do úřadu panství Tachovského ročně v summě 731 kop míš. odváděti byli povinni, vedle cíś. resoluce z dne 11. července 1623 cíś. nejvyššímu leytnantu *Janovi Filipovi Husmanovi z Namedy a Riolburgu* v summě odhadní 96.859 kop míš. proti složení 50.000 kop míš. dne 4. září t. r. od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina zástavou byly postoupeny, ačkoliv ve zprávě věci té se týkající dne 3. srpna 1623 císaři podané vytčeno bylo, že takové zástavy statků konfiskovaných zvláště za tak nepatrné summy jsou na nejvyšší škodu a újmu král. komory. Nicméně statky Tachovské vedle cíś. resoluce z dne 10. října 1623 témuž Husmanovi dědičně byly prodány za 96.859 zl. rýn., z kteréžto summy jemu ještě 8000 zl. cíś. resolucí z dne 17. listopadu 1623 bylo slevěno. (D. Z. 153, K. 7.)

Ale Tachovští zpěchovali se Husmanovi jakožto vrchnosti své slib poddanosti vykonati, poněvadž do smlouvy trhové též město Tachov s vesnicemi k němu náležejícími bylo pojato a od Husmana uято, ačkoliv v taxě o něm žádné zmínky nebylo učiněno. Pro tento odpor dotčené vesnice Tachovské, při prvním odhadu vynechané a král. fisku zůstavené, prodány býti měly za summu odhadní 41.484 kop míš. Husmanovi, jenž se reversem dne 10. listopadu 1624 zavázal tuto summu doplatiti, když Tachovští před zvláštní kommissí od císaře nařízenou slib poddanosti vykonají. Potom však hned Husman neočekávaje rozhodnutí dotčené kommisie, zrušil v Tachově tehdejší radu městskou, zavřel radnici a podržel klíče i s pečetěmi městskými, předtím již obci odňatými, zakázal měšťanům provozování pivovárství a jiných živností měšťanských, uvěznil též měšťana, ježž obec se stížností naň

1. 1606 za 82.000 kop jinam prodány byly, když panství Tachovské, l. 1556 (1563) od císaře Ferdinanda nejvyššímu purkrabí Janovi mladšímu z Lobkovic v půjčce 24.000 kop míš. zastavené (D. Z. 55, R. 20), l. 1602 od Křištofa z Lobkovic, syna dotčeného Jana, císaři proti pojištění 100.000 kop míš. opět bylo postoupeno. (T. $\frac{3}{36}$.) Od téhož panství prodal l. 1607 Rudolf II. vsi Hledsebe, Trisekery, Oberndorf (díl), Gropicreyt a Tišov (díl) Janovi Bartoloměji Širntingarovi za 10.025 kop míš. (D. Z. 138, H. 15.)

do Vídně vyslala, i některé jiné sousedy; musil je však vedle cíś. poručení z dne 21. ledna 1625 z vězení propustiti a v městě vše do předešlého stavu uvést až do vyřízení věci té při kommissi k tomu od císaře dne 28. dubna 1625 ve Vídni nařízené. Ačkoliv pak při této kommissi spor mezi Husmanem a obcí Tachovskou byl vyrovnán, tak že Tachovští volni byli slib poddanosti Husmanovi vykonati; předce věc ta od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina byla odložena pro pohledanost fiskální, totiž 24.000 zl. rýn. na dlouhé minci, které Husman l. 1623 od některých měšťanů Tachovských pod zámínkou pokuty pro jich zpouřu mocně vydřel a dle kvitance z dne 28. listopadu 1623 přijal, dokládaje, že k tomu jakožto vrchnost jejich oprávněn byl, poněvadž měšťané Tachovští, když Bethlen Gabor ještě ve zbroji stál, se srotili, prach a munici, již v moci své měli, Husmanovi zapřeli, též nebezpečné řeči vedli, tak že náčelníky jich zatkl, jim jakožto rebellům katem vyhrožoval a konečně od nich dotčenou pokutu peněžitou přijal. Ačkoliv pak kommisie revisionis a tractationis l. 1630 ve věci té za dobré uznala, že Husman nebyl oprávněn poddané jemu zastavené pro zpouřu bez cíś. vědomí a schválení pokutovati, a že tedy povinen jest summu vytčenou král. fisku navrátiti; přece cíś. resolučí z dne 17. prosince 1632 věc ta k prospěchu Husmana byla vyřízena.

Mimo to plukovník Husman uložil bezprávně jednotlivým měšťanům Tachovským zaplacení dluhů na statcích obecních v summě 24.119 kop mš. vězících i s úroky desítiletými, které obec po odnětí jí statků zapraviti nemohla, a zabavil jim proto jejich statky soukromé. Proti tomu stěžovali si Tachovští, dokládajíce, že nejenom zaplacení dluhův obecních převezmou, nýbrž i k tomu ještě 6000 zl. ve třech letech do komory české odvedou, a nad to též posudné z piva a vína jako ostatní města platiti chtějí, kdyby jim statky obecní byly navráceny. Ale přes to všechno vedle cíś. resoluce z dne 16. prosince 1632 a 11. dubna 1633 zůstaven byl plukovník Husman při statcích městu Tachovu odňatých a jemu prodaných s tím doložením, že ani on ani jeho dědicové budoucně pod žádnou zámínkou pro tyto statky nemají býti znepokojováni. (C. 215, T. 2. — Lib. confisc. 2, f. 453.)

Když pak Husman Tachovským pod ztracením hrdla a jmění zapověděl ucházeti se o navrácení privilegií jim odňatých a nad to jim za provozování živností měšťanských ročně až do 3000 zl. rýn. uložil; obrátila se obec, tím do nejvyšší zkázy skleslá, l. 1638 skrze měšťana svého Jakuba Wigariho na císaře samého s žádostí za ochranu a pomoc proti dotčeným obtížím a nátiskům. Ale na zprávu Husmanovu, že obec vyhledáváním svých privilegií starých a již dávno zrušených beze všeho oprávnění a beze vší příčiny podstatné se opovážila způsobiti nové různice proti své vrchnosti, a že to z pouhé vzdorovitosti, neposlušnosti a zpurnosti učinila; dle návrhu kommissee k tomu nařízené cíś. resolucí z dne 29. října 1638 král. místodržícím bylo poručeno, vydati Husmanovi jakožto vrchnosti k potrestání původce těchto nových rozbrojů, od cíś. kommissarů již zatčené, avšak potrestání jich nemělo se vztahovati na jejich hrdla neb zmrzačení. A tak od Husmana měšťané zatčeni, Jan Kaempel, Jakub Wigari a Jan Schaffer, půl třetího léta proti všemu zřízení zemskému držáni byli v tuhém vězení, z něhož teprv po vzetí města Tachova skrze Švédy byli osvobozeni. Stížnosti jejich zůstaly nejenom bez výsledku, nýbrž naopak Husman vedle cíś. resoluce z dne 28. června 1641 byl oprávněn, k dotčeným měšťanům s uložením dalších trestů sám přikročiti.

Teprv po smrti Husmanově l. 1651 město Tachov, zatím několikrát od nepřitele vydrancované a vypálené, v němž na ten čas bylo 136 domů pustých a shořelých, opět vzneslo žádost na císaře, aby nepatrný počet měšťanů pozůstalých, nátisky stálými na žebrotu a mizinu přivedených, budoucně obtěžován nebyl poplatky nespravedlivými a nesnesitelnými, kteréž měšťané odváděti měli vdově po Husmanovi pozůstalé, Teresii Eleonoře roz. hraběnce z Codron; též aby měšťanům nebyly činěny překážky v živnostech občanských, nýbrž aby obci podle recessu, mezi ní a vrchností před lety zavřeného a od císaře potvrzeného, ale od Husmana porušeného, opět bylo dovoleno, sousedy do města přijímati, pivovárství půlletně v zimě a prodej piva v létě provozovati jako jiná okolní města panská; též kupovati dříví a jiné potřeby od sedláků, jimž jako předešle povoleno býti mělo takové věci na trh

do města dovážeti; pak aby obec osvobozena byla od placení úroků z domů pustých a shořelých, též od chození na honby; také aby město oprávněno bylo vybíratí mýto k vydržování dláždění a mostů; konečně aby obci opět postoupen byl rybník městský, jí odňatý, i vodotočina u města, Schwemmweiherl řečená. Avšak i tato stížnost a prosba obce pokládána jí byla za vzdorovitost, tak že k žádosti hejtmana panství Tachovského na poručení krajských hejtmanů Diviše Františka Vratislava a Karla Heřmana hraběte z Dobrušky k podporování vrchnosti 50 dragonů do Tachova bylo posláno. Marně si stěžovala obec Tachovská na toto nové násilí vrchnosti své; neboť ačkoliv žádost její vedle cíś. resoluce z dne 8. října 1653 zvláštní kommissí k tomu nařízené byla odevzdána, předce zůstala beze všeho výsledku. (C. 215, T. 2.)

Trutnov.

Obec král. věnného města Trutnova (Trautenau, kr. Jičín.) pro účastenství měšťanů ve zpouře propadla v pokutě vesnice: Žďárno (Žďár, Soor), Staré město (Burkštat, Burgstädtl, Altstadt), Maršov (Marschendorf), Koblno (Koblí, Kolbendorf) a Vambeřice (Valbeřice, Albendorf), s pivovárem, mlýny a příslušenstvím, kteréž od komory české l. 1623 koupila *Marie Majdalena Trčková z Lípy*, roz. z Lobkovic, za summu odhadní 22.496 kop míś., již sobě porazila z peněz, k potřebě válečné půjčených, z nichž 800.000 zl. dobrovolně promínila. — V smlouvě trhové vymínil si císař při dotčených vesnicích podací kostelní, zvláště pak hory vysoké s lesy, z nichž se dodávalo dříví k Hoře Kutně, aby tento klenot zemský Hora Kutna i budoucně dřívím z těch míst opatřena býti mohla; k čemuž se též stezky, cesty a průjezdy k dodávání dříví k vodě i místa pro byty drvoštěpům a dělníkům vyhradily. Naproti tomu nižší hory a lesy při týchž vesnicích Trčkové zúplna byly postoupeny. (C. 215, T. 11. — Lib. confisc. 2, f. 71. — D. Z. 141, F. 9; 194, M. 22 & 620. C. 17.)

Ostatní statky obci Trutnovské náležející cíś. rychtáři k správě byly odevzdány, avšak potom obci vedle cíś. reso-

luce, dekretem kanceláře české dne 13. dubna 1628 oznámené, na vychování kněží, žákovstva a chudých lidí v špitále zase navraceny jsou, totiž: a) Vsi *Lubec* a *Debrno*, k špitálu při městě náležející, s lesem svobodným, mlýny a vším příslušenstvím, jak to obci Trutnovské probošt kláštera Zderazského v Novém městě pražském pod plat roční 2 kop gr. českých k užívání dal a panství nad týmž špitálem a vesnicemi témuž klášteru zůstavené l. 1580 dědičně postoupil za roční plat komorní 5 kop gr. českých. (D. Z. 65, C. 24.)

b) *Dvůr poplužní* k zámku Trutnovskému náležející a obci zastavený, který od císaře l. 1580 městu za dědictví zpupné dán byl. (D. Z. 20, Q. 11.)

c) Díl panství Trutnovského, totiž zámek Trutnov s předhradím a zahradou, dva mlýny pod zámkem při městě a papírna na řece Oupavě ležící, clo při městě vycházející, též vsi Kalná Voda, Olešnice, Gabersdorf s mlýnem, Voletín, Purkersdorf (Strítež, Burgersdorf), Trautenbach, Wernersdorf, Staré město (kromě mlýna), Poříčí (díl), Humburk (díl), Oblanov (díl) a Mladé Buky (díl) se vším příslušenstvím, jak to l. 1599 obec města Trutnova od císaře Rudolfa II. za 47.131 kop míš. koupila s vesnicemi sedmi potom odprodanými. (D. Z. 174, G. 11, 129, M. 30.)*

Avšak tyto statky obci z milosti ponechané během válečným byly zcela zničeny a vypáleny, tak že z nich obci skoro žádného užitku nevycházelo. K tomu vydala obec mnoho tisíc zlatých na císařské vojsko, o čemž svědčí zpráva císařského rychtáře z dne 9. září 1623, dle kteréž vydání na vychování císařského lidu za 3 neděle (od 11. září až do 2. října 1623) vynášelo 2960 zl. rýn.; kontribuce pak odvedla obec přes 12.000 zl., z nichž jí dekretem komory české dne 5. února 1638 polovice ze zadržalých 1500 zl. byla prominuta. A poně-

*) Z těchto sedmi vesnic odprodala obec města Trutnova l. 1600 klášteru Křesovskému za 12.800 kop míš. vsi *Kynygshan* (Königshan), *Potšendorf*, *Bernartice* s podacím kostelním a *Lampersdorf* (D. Z. 129, P. 24); — l. 1601 Erazimovi Quintusovi (Kvintus) z Dromsdorfu a na Dolanech za 977 kop míš. ves *Krynsdorf* (D. Z. 130, K. 4 & 175, K. 11); — l. 1605 vsi *Hertvíkovice* a *Glasendorf* s mlýnem a příslušenstvím za 4800 kop míš. Beatrici na onen čas Křinecké a potom Lobkovské, roz. ze Silberšteina. (D. Z. 132, M. 16 & 178, Q. 30.)

vadž obec velmi byla zadlužena a za král. komorou 4001 kopu 36 gr. míš. pohledanosti měla, dáno jí bylo proti věřitelům příročí; mimo to vedle dekretu komory české z dne 19. března 1644 prominuto jí bylo 1100 zl. rýn., které si městská rada na výplatné předešle z celního úřadu vypůjčila.

Bídny stav obce vysvítá ze zprávy cíś. rychtáře z dne 10. srpna 1651, dle které město, za času války několikráte popelem lehlé a od císařského a nepřátelského lidu vydrancované, zvláště l. 1642 od nepřítele bylo vypáleno, tak že i všecky staré listiny, privilegia a spravedlnosti byly roztrhány, zničeny a spáleny; město pak až do l. 1651 ledva do třetího dílu bylo opět vystavěno a ještě l. 1654 jenom 183 domy poněkud obydlené čítalo, kdežto jich tam před zpourou 296 bývalo. — Dluhy pak obecní vynášely ještě l. 1663 značnou summu hlavní 23.448 kop 42 gr. míš., z níž však věřitelové 5547 kop 12 gr. a na úrocích 9525 kop slevili. Z těch příčin městu Trutnovu cíś. resolucí z dne 19. února 1648 a dne 28. prosince 1674 obnovena a potvrzena byla veškerá jeho privilegia. (D. Z. 554, D. 15. — Arch. místodrž. T. 17/1. — T. 9/11, 9/13, 9/15 & 9/25.)

Konečně poznamenati dlužno, že dle zprávy purkmistra a rady z dne 15. června 1626 *neodešel z města pro náboženství žádný měšťan*; ale pro nesnesitelné soužení vojenské opustili 2 sousedé a 3 sedláci statky své. Dle zprávy cíś. rychtáře Jana Burgera z dne 25. listopadu 1630 byly přiměstě 33 domy pusté, které pro dluhy, nemírné kontribuce a nátisky vojenské od l. 1622—1630 opustili měšťané tito: Jan Baudisch, Michael Burger, Martin Dreis, Jiří Fiedeler. Jiří Finger, Daniel Ficker, Valentin Ficker, Jiří Flegel. David Freiberg, Adam Freiwaldt, Jan Freiwaldt, Jan Glaser. Eleazar Göttling, Jakub Hoffmann, Augustin Kazda, Adam Kühn, Jiří Kühn, Jan Knericht, Salomon Kretschmer, Mikuláš Lang, Joachym Metschel, Kristina Multenpergerová, Jiří Neumann, Jakub Pilz, Krištof Rodecký, Martin Rönel, Jan Schmied, Martin Schneider, Jiří Schönborn, Jan Sommer. Krištof Strecker, Valentin Strudler a Jiří Vietz. (Archiv místodržit. T. 9/78.)

Týn nad Vltavou.

Město Týn nad Vltavou (Moldauthein, kr. Budějovic.), někdy duchovní a zápisné,*) od krále Rudolfa II. listem daným dne 8. srpna 1609 za svobodné město královské bylo povýšeno a k třetímu stavu městskému připojeno zvláště proto, že obec Týnská z poddané lásky 4000 kop mš. do komory české na hotově odvedla, též předtím l. 1601 panství Týnské o 2000 kop m. výše, nežli taxa jeho vynášela, ujala a nad to i 3000 kop mš., kteréž místo správy pro svedení závad z téhož panství za ní zůstávati měly, složila, též se zavázala odváděti ročně platu komorního 100 kop m., který na vesnicích Záhoří a Zvozdne pojistila. Proto zprostěna byla obec též povinnosti v smlouvě trhově doložené, dle které každého času proti výpovědi celého roku opět postoupiti měla císaři panství Týnské.

K tomuto panství, které obec l. 1601 od Rudolfa II. za 52.000 kop mš. dědičně koupila, náležel zámek Týn nad Vltavou ležící s pivovárem, s mlýnem a pilou na řece Vltavě, s 3 dvory poplužními, Týnským při zámku, Čejovským za řekou ležícím a Levečským se všemi svršky a nábytky, k tomu všecka tři města, totiž Týn Staré město, Nové město a Malá strana za řekou ležící, a vesnice celé Předčice (Přečice), Bůhonice (Bohunice), Zvěrkovice (Zvírkovice), Hosty s manstvím Homolovským, Pašovice, Doubravka malá, Koloměřice (Koloměřice), Smolče (Smoleč), Volešná, Chřenovice, Jestřebice, Kulišov (Kolišov), Bílinka, Nemějce (Nemějice), Slabčice, Smilovice, Jarošovice, Dobčice (Dobšice), Třítín (Třitín), Záhoří, Hrozňovice (Hroznějovice); pak dšly ve vsích Chraštanech s podacím kostelním, v Dražici, Kněžekladně

*) Město a zámek Týn s příslušenstvím, až do válek Husitských k arcibiskupství Pražskému náležité, l. 1541 zapsal císař Ferdinand I. Johanně Čabelické, roz. z Onšova, a jejímu synu Janovi do jich živobytí, potvrdiv jim listy králů českých Sigmunda, Jiřího a Vladislava, svědčící na město a panství Týnské, kteréž pak l. 1562 od císaře Matyáše nejstaršímu synu Jana Čabelického ze Šoutic Prokopovi v zástavě bylo zanecháno. Od tohoto panství l. 1598 s cís. povolením odprodány byly vsi Klečaty, Mažice (díl) s dvorem poplužním a Borkovice (díl) Jiřímu Vratislavovi z Mitrovic k statku Zalší. Potom l. 1600 panství Týnské od Ferdinanda Čabelického, jemuž za 22.000 kop mš. bylo zastaveno, cís. Rudolfovi II. postoupeno jest. (D. Z. 173, K. 19. — Archiv místodržít. C. 15/18 & W. 114/77.)

(Knížeklady) a Zvozdné (Zvožno) i s manstvím Smržovským tamže; se všemi platy, robotami, se clem ze silnice Týnské a mýtem z dříví splavného při městě, s krčmami výsadními ve vsích, lesy s lovy a hony, s řekami Vltavou a Lužnicí a jiným příslušenstvím. (D. Z. 176, B. 5 & 130, N. 20.) Smlouvou trhovou vyhrazeny a vymíněny byly na věčné časy k ruce císaře hory stříbrné, zlaté i všelijaká jiná regalia králi českému náležející, pak solní obchod při témž městě, též domy pro sklad soli skoupené a vystavěné, tolikéž břehy a místa i vše jiné, čehož se při témž solním obchodě po řece Vltavě potřebuje. Naproti tomu obci Týnské žádná překážka činiti se neměla, aby, jako předešle, po zemi sklad svůj solní měla, a povoleno obci, aby jí, co by koliv v obchodě solním mimo potřebu měst Pražských v císařské solnici v městě Týně zbývalo, v slušném trhu za hotové peníze na časy budoucí bylo prodáváno.

K zapravení summy trhové odprodala obec od panství Týnského dle cíś. povolení jí v smlouvě trhově uděleného l. 1602 pět vesnic a dvůr Levečský zpuštěný, nejdáleji od Týna ležící, totiž: vsi Jestřibici a Kulišov s 23 osedlými a 5 grunty spálenými panu Přechovi z Hodějova za hotových 3600 kop míś.; pak vsi Chřenovice, Nemějce a Břilinku s dvorem Levečským s 24 osedlými a 7 grunty zpustlými za 6800 kop míś. panu Jiřímu Heydeliusovi. (C. 215, T. 6.)

Mimo to byla obec přinucena k zaplacení všech výloh svrchu vytčených sobě vypůjčiti peněz, čímž dluhy její léta 1608 na 26.000 kop míś. vzrostly; k tomu pak se vydlužila od některých měšťanů z Hradce Jindřichova l. 1611—1616 v jedné summě 15.490 kop míś.

Brzy však potom obec Týnská pozbyla všech statků vytčených i privilegií. Neboť v čas zpoury l. 1618 přistoupila k stavům odbojným a přijala do města lid krajský. Pročež po bitvě u Záblatí město od vojska Buquoyova bylo vzato, ale dne 29. července 1619 od hraběte z Turnu brannou rukou dobyté, opět osazeno lidem stavovským, který však dne 22 února 1620 město i zámek dobrovolně vzdal cíś. nejvyššímu Donu Baltasarovi de Marradas, od něhož pak, když hrabě z Mansfeldu proti němu táhl, město bylo vydrancováno a zapáleno. Náhradou za škody městu od cíś. vojska na statcích

obecních učiněné vykázan byl obci Týnské l. 1620 od stavův odbojných deputát z panství Jindřichohradeckého. (Viz Prachatice.)

Pro toto účastenství ve zpouře odňaty byly v pokutě obci Týnské všecky statky její a l. 1621 postoupeny jsou darem *arcibiskupství Pražskému* vedle cíś. listu z dne 27. července 1620, kterým navrácení panství Týnského tehdejšímu arcibiskupovi Janovi Arnoštovi Loheliovi na jeho žádost bylo připověděno. Zároveň zrušena byla privilegia, obci Týnské předešle udělená, zvláště zbaveno bylo město všech práv měst královských. (C. 215, C. $\frac{1}{5}$, E. $\frac{32}{45}$ & T. 6. — D. Z. 142, C. 3 & 620, J. 20.) — Věřitelové pak obce Týnské, nemající žádných prostředků k zaplacení dluhů svrchu vytčených, ukázáni byli na kommissi revisionis et liquidationis, od kteréž však měšťané Jindřichohradečtí s pohledanostmi svými (zejména Pavel Bílský s 6000 kop., Melichar Hoffmann mladší z Liboce s 4490 kop., Joachym Čech (Böhm) s 2500 kop., Martin Pirchan s 1500 kop. a David Kraz s 1000 kop. míš.) dne 26. dubna 1651 byli odmrštěni, poněvadž se ve lhůtě určité nepřihlásili; ale potom vedle cíś. resoluce z dne 17. června 1651 restituování, poukázáni byli od kommissee revisionis dne 9. listopadu 1652 na obec Týnskou, a vedle cíś. resoluce z dne 11. května 1653 na arcibiskupa Pražského, jakožto držitele panství Týnského. Ale poněvadž arcibiskup zapravení těch dluhů převzítí nechtěl, měla je zaplatiti l. 1654 král. komora česká, od níž však věc ta ještě l. 1680 vyřízena nebyla, tak že dědicové dotčených měšťanů Hradeckých spravedlností svých domoci se nemohli. (C. 215, T. 6.)

O zpusťšení města Týna svědčí zpráva, že v něm léta 1654 ze 250 domů, před zpourou tam se nacházejících, jenom 106 bylo obydleno, ostatní byly zbořené a pusté.

Ústí nad Labem.

Obec král. města Ústí nad Labem (Aussig, kr. Litoměř.) pro své účastenství ve zpouře stavův evangelických propadla v pokutě *papírnu svou*, kterou král. rychtář Filip Ring prodal za 3000 zl. rýn. lehkých peněz cíś. proviantmistru Šalomou-

novi Freudembergerovi. Naproti tomu městu od vojska zpu-
stošenému, zvláště pak od saského lidu l. 1631 vypálenému,
ponechány byly ostatní statky a důchody obecní, totiž: tři
vinice, řečené Podskalská, Vesterýn a v Důlce, z nichž ročně
na 15 sudů vína po 7 vědrech vycházelo; tři kusy rolí, v 26
korc. výsevku, z nichž k špitálu ročně 8 kop míš. platu se
odvozovalo; clo na Labi 140 kop, clo u bran a z mostů 13
kop, plat z mlýna obecního 105 kop, tržné 50 kop, plat
z jedné louky 10 kop, a plat ze soli 10 kop ročně vynáše-
jící. *) Z těchto nepatrných příjmů nemohla zaplatiti obec
dluhů vydržováním cís. vojska vzdělaných a ještě l. 1658 na
21.637 kop míš. sečtených, zvláště že na jistinu svou 11.850
kop míš. za komorou českou ničeho neobdržela, pak že z po-
kuty od cís. kommissarův uložené jednotlivým měšťanům
jakožto předním účastníkům zpourey, toliko nepatrnou část
dostala, ačkoliv tato pokuta celá od císaře obci k zapravení
dluhů byla darována. Tak postoupeno bylo l. 1627 obci toliko
1000 kop z pokuty 3000 kop míš., měšťanu a emigrantu
Janovi Langenbergerovi uložené. Mimo to k zapravení daní
a kontribucí od obce zadržalých vynaložena byla summa
trhová 1200 zl. za dvě vinice a jedno pole, odňaté v pokutě
od cís. rychtáře Šalomouna Freudembergera manželce Jakuba
Wagnera, měšťana též odsouzeného, protože v čas zpourey úřad
rychtářský na sebe přijal.

Dle zprávy cís. rychtáře Filipa Ringa z dne 5. července
1625 vynášely statky 12 měšťanům, pro nepřijetí víry kato-
lické emigrovaným, k rozkazu komory české dne 3. července
1625 konfiskované, totiž 13 domů, 16 vinic, 6 rolí a 4 louky,
v jedné summě 10.416 kop m. Byli to zejména měšťané Jan
Dröschel, Baltasar Krausse, Matyáš Jaeger, Krištof Weger,
Anna Putterschneiderová, Jan Seyffert, Bartoloměj Wozovic,
Rafael Hessler, Tobiáš Wagner, Jakub Kuntze, Jan Rotte a
Valentin Etzelt, z nichž však Dröschel, Hessler a Kuntze
l. 1626 k náboženství katolickému přistoupiše statky své
v summě 3290 kop míš. podrželi, tak že ze všeho jmění po

*) Před zpourou náležely městu Ústí též vesnice Zálesy (Salesl.),
Podlešín (Podlošín) a Chvalov (Qualen, Kwallen), které obec l. 1580 od
císaře Rudolfa II. koupila, ale na zapravení velikých výloh obecních
l. 1612 a 1617 prodati musila. (Archiv místodržít. A. 1/10.)

dotčených emigrantech pozůstalého komoře české 7126 kop míš. připadlo. Naproti tomu navraceny byly statky 115 měšťanům, kteří od 10. března až do 5. července 1625 k víře katolické přistoupili; z těchto však odešli opět l. 1626 pro náboženství od města Matyáš Hendschel, Jiřík Müller, Krištof Behr, Jan a Krištof Patzelt a Marketa Rosenzweigová, jejichž čtyry domky, odhadnuté za 210 kop, pak jedna vinice za 200 kop míš. k ruce komory byly ujaty.

Jak velikých útiskův a soužení měšťané od císař. lidu vojenského vystáli, posouditi lze z toho, že jedinou měšťanku Sibyllu Wagnerovou, manželku svrchu jmenovaného a do Perny zběhlého souseda, ubytování vojska v příbytku jejím až do l. 1627 na 4000 říšských tolarů stálo. Město pak od lidu válečného bylo tak zpustošeno, že dle zprávy purkmistra z dne 4. února 1658 k vystavění domů zbořených a spálených (jichž bylo 62 mezi 225 domy před zpourou se tam nacházejícími) nestačilo ani 100.000 kop, a na opravu zdí a bran městských ani 20.000 kop míš. (C. 215, A. 4.)

Unhošť.

Obec města Unhoště (Ounhošť, kr. Pražský) provinila se tím, že v čas zpourey l. 1620 od stavův odbojných koupila za 1250 kop míš. *statek duchovní*, totiž plat stálý 12 kop 24 gr. míš. z 11 sousedův poplatných, v témž městysi osedlých, vycházející proboštu, děkanu a *kapitole hradu Pražského*, pak plat 8 kop 26 gr. míš. ze tří sousedův *děkanu kostela Vyšehradského* ročně vycházející (D. Z. 193, B. 11); pročez tyto platy po bitvě bělohorské vytčeným osobám duchovním opět postoupiti a navrátiti musila.

Naproti tomu vedle císař. resoluce z dne 5. října 1628 darovány jsou obci města Unhoště na opravení kostela a vyzvižení spálené školy, fary, špitálu a jiných zřícenin obecních*) všecky statky, kterých v letech pominulých *Matyáš Laurýn*, někdejší primas, *Jiřík Laurýn*, bratr jeho, *Jan*

*) Dle zprávy vrchního hejtmána panství Křivoklátského Josue Kořenského z Terešova, na komoru českou dne 4. října 1638 podané, domy v městysi Unhošti na větším díle byly pusté a pohořelé. (C. 215, O. 8.)

Měchura a Matěj Pyntor, sousedé města Unhoště pro náboženství ven ze země ušli, při tom městě zanechali a kteréž odhadnuté za 8750 kop míš. na král. komoru pro týchž osob zběhnutí v pokutě připadly. Tyto statky obci postoupeny jsou na poručení komory české dne 31. října 1628 od hejmana cís. panství Křivoklátského Tyburcí Čejky z Olbramovic. však na ten způsob, aby obec všechny dluhy na týchž statcích se nacházející splatila, obzvláště též sv. pánu Urbanovi z Pettingu a Persingu na Hořejším Falkenšteině a Velkém Kirchheimu summu 1860 zl. rýn., v týchž statcích jemu vykázanou, v rozdílných lhůtách vedle znění cís. resoluce odvésti povinna byla. Tuto milost obec ráda přijala a dotčenou summu panu z Pettingu v lhůtách dle smlouvy vydati se uvolila. Avšak pan z Pettingu nevyčkav lhůt dříve tří neděl touže smlouvu zrušil a ujav se dvoru primasovského, všecko obilí i nábytek z něho pobral a dvůr ten pro rychlejší dosažení svých peněz dotčenému Tyburcímu Čejkovi z Olbramovic za 3900 zl. a tak o 3100 laciněji, než odhadnut byl, prodal, neohlédaje se na to, že Čejka vedle povolení komory české z dne 24. března 1629 toliko polovici rolí k dotčeným statkům náležející sobě koupiti mohl a ostatní všecko ve dvou měsících lidem poddaným v městě Unhošti rozprodati měl. Pročež stěžovala si obec Unhošťská při komoře české, že se to jak od prodávajícího tak i od kupujícího na újmu a škodu její stalo. A poněvadž tato všecka věc na velikém nedorozumění a odporu delší čas zůstávala, a obci Unhošťské, co jí z dotčených statků náleželo, vydáno nebylo, nařízena byla od komory české dne 26. srpna 1642 zvláštní kommissee, kteráž vyšetřila, mnoho-li se obci Unhošťské z dotčených statků vydati mělo od Václava Jindřicha Čejky z Olbramovic, na něhož statky ty po jeho otci Tyburcí a po bratřích Jiřkovi Rudolfovi a Karlu Benjaminovi připadly. (C. 215, U. 6.)

Vodňany.

Obci král. města Vodňan (kr. Písek), v němž předešlých let před zpourou l. 1618 sousedův osedlých bývalo 130. kteříž i na předměstí dvory a chalupy sousedské měli, náležely až do l. 1620 statky a důchody tyto:

1. *Statky městské*, totiž: *dvůr* obecní při městě ležící, *Prašák* řečený, při němž bylo dědin $4\frac{1}{2}$ lánu, na něž se sívalo pšenice 75 korcův a žita 150 korců míry Pražské a chovalo se krav dojných 20 kusů, jalového dobytka 15 až 20 kusův a ovcí 450 ku; v *dům obecní s pivovárem*, v němž bývaly ročně 194 var: : 1720 věrtelů piva; *tři pivovary sousedské*, v kterýchž předešle, když sousedé pořádkem vařivali, na výstav se vařilo piva bílého do 104 varů po 12 věrtelech, tedy do 1248 věrtelův, a piva ječného (starého) do 90 várek po 3 sudech Svidnických, což činilo $472\frac{1}{2}$ věrtele; *tři rybníky*, l. 1616 k městu přikoupené, do nichž se na výtah sázivalo plodu 36 kop; *čtyry mlýny* k šosu městskému náležející, jichž měšťané sami užívali; *cihelna* obecní, v kteréž se pro pohodlí sousedů vypalovaly 3 neb 4 pece cihel; kollatura v městě a kostel filialní na předměstí při špitále. — Mimo užitky z těchto statků městských vycházelo k obci ročně užitků běžných z pivováru přes 1575 zl. rýn., z prodeje vína (z vědra po 1 zl. 30 kr.) nejméně 67 zl., z tří vinopalen 45 zl., z obchodu solního 30 zl., mýta 35 zl., z dobytka poraženého 50 zl. (z volů po 1 zl. 30 kr., z krav po 1 zl., z telat po 30 kr., z ovcí po 15 kr., z vepřů po 45 kr.); z míst při třech trzích výročních 12 zl. a z valchy 2 zl., tedy v jedné summě 1816 zl.

2. *Statky zádušní*, které obci ze statků jí l. 1547 konfiskovaných od císaře Ferdinanda I. k vzdělání města, k špitálu, kostelu Narození panny Marie, na vychování žákův a chudých lidí byly zanechány a od císaře Maximiliana II. dědičně propuštěny, totiž: *rybníky*, do nichž se dávalo ná-sady 695 kop, zejména rybník veliký Dřemlinský s okrajky a vodotokem, rybník Nový Zámostský s okrajky, rybník pod Vokrouhlicí s koutem, Žalářík řečeným, rybník pod cihelnou, Outrata řečený, rybník Příbramovský s dvěma kouty, rybník Zahorský s okrajky a porostlinami; též rybníčky Námétek, Cíp, Kuklů s křovinami a luhem, Čažarovský, Pod šibenicí s okrajky, Kačírek s křovinami, lesem sosnovým a porostlinami, Chelčický, Škorníčků, Pastuší; pak louky obecní i zádušní, na kterých se i s okraji při rybnících do 100 vozů sena a do 40 vozův otavy sklízelo; lán (sedm lečí) *lesů*, jmenovitě les na Veliké Blyštici, les a vrch Malá Blyštice, les

a vrch Koraz řečený s porostlinami, vrch Pražák s porostlinami a dvěma kusy dědiny orné na 25 korců; též *cla a mýta* v branách, řeka Blánice, platy obilné z mlýnů na též řece k městu náležitých; též i *platy* a jiné povinnosti, kteréž se od lidí cizopanských na vychování faráře Vodňanského ročně vydávaly, totiž 45 korců ječmene a 15 korců žita od mlynářův. (D. Z. 18, O. 8.)*)

3. *Ves Stožice* s lesy a příslušenstvím, kterou obec k záduší kostela Panny Marie l. 1597 od Oldřicha Želízka z Tourového a v městě Vodňanech za 4050 kop mš. koupila. (D. Z. 129, G. 23 & 174, A. 5.) V této vsi bylo před l. 1618 osedlých 13 a 2 chalupy, kteří platili úroků do 20 kop mš., odváděli desátku 7 korců žita míry Pražské po 1 kopě a konali roboty 26 dní orné po 20 gr. a ženní 26 dní po 6 gr.**)

Avšak tyto statky všecky v čas zpourey od l. 1618—1620 přiběhy válečnými do základů byly zpuštěny a spáleny, tak že od svršků, dobytka a nábytků ničeho v nich nezůstalo; též k zkáze a k mizině přivedeny byly na lidu jak městském i sedlském, jenž mečem, ohněm a všelijakými způsoby vojenskými byl přemožen a vyhuben. Neboť město Vodňany, přijavši na počátku zpourey lid stavovský, od císa. vojska dvakráte bylo vzato, totiž l. 1619 od hraběte Buquoye po porážce Mansfelda u Záblatí a potom dne 26. září 1620 podalo se po krátkém odporu knížeti Bavorskému Maximilianovi. Po tomto vzetí a vydrancování města bylo v něm domů zbořených a pustých bez hospodářů 78, domů shořelých 6, též

*) L. 1547 propadla obec Vodňanská též statky obecní, totiž dvory kmetskí ve vsi *Truskovicích* (díl), dvůr poplužní v *Přestavlicích*, tvrz a dvůr poplužní s poplužím v *Záhoří*, s lesy, rybníky a vším příslušenstvím. Jak to obec l. 1546 od Jiříka a Petra bratří Záhořků ze Záhoří za 1150 kop gr. česk. koupila. Tyto statky prodány byly od král. komory l. 1549 Šebestianovi Kořenskému z Terešova za 850 kop gr. českých. (D. Z. 8, A. 9 & F. 11.)

**) Z těchto statků jak městských tak zádušních vycházelo před l. 1618 v čas pokoje na děkana, žakovstvo a jiné obecné potřeby ročně 538 kop 24 gr., totiž: děkanovi se dávalo hotových 120 kop, pro kaplana 10 kop, pro dva officialy 30 kop a za pivo, žito, pšenici, ječmen a jiné příměny potravní 136 kop; bakaláři 12 kop, kantorovi 11 kop; žakovstvu na chléb a maso 20 kop 24 gr.; zvoníkovi 2 kopy; varhaníkovi 12 kop; hláskému 26 kop; hodináři i s příměnkem 7 kop; sádeckému (porybnímu) i s příměnkem 25 kop; purkmistru i na vychování služů 63 kopy; písaři městskému i s příměnkem 37 kop; servusovi ke stravě i s příměnkem 15 kop a branným třem 12 kop.

všecky domy a chalupy v předměstí byly popáleny, tak že hospodářů na domech v městě zůstalo 32 a vdov na domech 24, všech osedlých tedy toliko 56; ve vsi pak Stožici bylo 8 gruntů pustých a 2 spálené, tak že v ní jenom 3 osedlí a 2 chalupníci zůstali. (W. 69/4.)

V tomto zpustlém stavu město Vodňany se vším k němu příslušenstvím od vévody Bavorského Maximiliana v pokutě k ruce císaře hned bylo uято. Statky pak a důchody městské za 15.150 kop a statky zádušní se vsí Stožicí za 10.987 kop, tedy v jedné summě za 26.137 kop mš. odhadnuté, l. 1623 dne 21. června od komory české vedle cís. resoluce *Donu Baltasarovi de Marradas* v summě 70.000 zl., od něho na zaplacení cís. lidu vojenského zapůjčené, zástavou byly postoupeny a bez všech závad k užívání a držení odevzdány, tak že Don Baltasar a dědicové jeho neměli a povinni nebyli statky ty císaři ani žádnému jinému dříve zase postupovati, dokud jemu zúplna dána nebude nadepsaná summa zástavní i s nákladem k potřebě zlepšení těch statků učiněným. Mimo to dáno cís. listem Donu Baltasarovi a jeho dědicům ujištění a ubezpečení, že napotom dále, dokudžkoliv ta zástava trvati bude, žádný lid vojenský jízdný ani pěší do města Vodňan i předměstí ani do vesnice Stožice položen býti nemá a nebude, a pokudžby tam někdy lid vojenský položen byl a na důchodech jeho nějaké škody učinil, tehdy že takové škody, dostatečně prokázané, jemu od komory české budou nahrazeny a zaplaceny. (C. 215, W. 21. — D. Z. 467, A. 21.)

Poněvadž do této zástavy nejenom město Vodňany s předměstím, s dvorem poplužním Pražákem, ovčínem, pivovárem a sladovnou obecní, s domy šenkovními výsadními, krámy masnými, mlýny, rybníky, lesy, platy a cly, cihelnou, vápenicí i se všemi spravedlnostmi, nýbrž i všecky statky zádušní svrchu vytčené i ves Stožice byly pojaty; dávalo se z nich po jich zástavě od hraběte de Marradas na potřeby zádušní a městské ročně 926 kop 54 gr. mš., z nichž na gubernatora města Servacia z Fossen, od Marradasa tam dosazeného, 374 kopy 11 gr. připadlo. Když však l. 1628 gubernator města všecky důchody městské od Marradasa na pět let najal, obracel hned všecko jenom k svému užitku, ujímal

se i živností městských, zapověděv měšťanům i řídké pivo z otrub pod omáčku vařiti, k tomu ukládal obci platy neobyčejné a nemožné, tak že sousedé z každého kotle ve vinopalnách ročně po 15 zl., z každého vědra vína po 1 zl. 30 kr. a ze všeho dobytka poraženého plat jemu odváděti a mimo to, ač všech živností zbaveni, předce cí. vojsko vychovávat i kontribuci i za statky obci odňaté platiti musili.

Proto podala obec dne 6. června 1630 stížnost svou k císaři s žádostí za vysvobození ze zástavy a navrácení statků zádušních, dokládajíc, že již přes rok nemá žádného kněze, též škola že zbořená a pustá zůstává, špitál spálený a rozvalený rumem leží, město pustne a na mizinu přichází, tak že ani čtvrtý díl sousedů v něm nezůstává pro velikou chudobu, hlad a soužení, nemajíce žádných živností; domů pak zbořených a pustých že více nežli polovice v městě se nachází i ostatní se boří na sousedy při městě zůstalé: a bude-li na dlouze stav tento trvati, že i ostatní obyvatelé pryč od města odejít i pustého zanechat musí. Ale tato žádost zůstala beze všeho výsledku.

Když pak po smrti Dona Marradasa († 1638) jeho dědic a bratrovec Don Francisco de Marradas hrabě ze Salentu statky Vodňanské převzal, nechtěl Vodňanským již na nejvýše zchuzeným ani k vychování faráře a žakovstva ničím přispěti, nýbrž odňal jim i várky ječné, z nichž po 15 zl. do důchodu hraběcího odváděti musili. Pročež Vodňanští opětně l. 1638, 1642, 1647 a 1651 se obraceli k císaři, žádajíc za navrácení statků zádušních a živností městských, jichž přes 29 let již neužívali. Avšak za tou příčinou od vrchnosti k nim vězením i jinak příkře pohrůžkami se přikročilo a v pohledávání jejich překáželo, až na opětnou stížnost jejich vedle cí. resoluce z dne 1. prosince 1651 král. místodržícím bylo nařízeno, aby s komorou českou věc Vodňanských neprodleně před se vzali a vyhledali, jakým by způsobem městu jejich z té zástavy mohlo býti pomoheno. jakož i aby Vodňanským od hraběte z Marradas a správce jeho ani koho jiného proto, že k císaři se obrátili, nižádné překážky se nedálo a pokudž proto někteří sousedé jakým vězením stížení jsou, aby ihned byli propuštěni. Potom vedle cí. resoluce z dne 29. října a 8. listopadu 1652 hraběti

z Marradas bylo nařízeno, aby měšťany poplatky z prodávání vína, z vinopalen a z masa neobtěžoval, jim v živnostech městských a v správě obecní žádné překážky nečinil, nýbrž obojí várky a mýta jim propustil i knihy a pečeti městské jim vydal a vůbec město zachoval v témž stavu, v kterém je strýc jeho Don Baltasar zástavou převzal. Avšak ani vedle tohoto cíś. rozkazu od hraběte z Marradas Vodňanským ničeho z městských živností nebylo postoupeno, toliko propuštěny jim byly l. 1652 várky ječné, ale chtějíce jich užívati, musili sobě svými penězi jiný pivovár i všecky jiné potřeby způsobiti a toliko na pět sudů vařice z každého mimo posudné též po 1 zl. do důchodu hraběcího odvozovati; k tomu zmírněn jim teprv l. 1659 plat z vína, který z 1 vědra po 1 zl. 30 kr. odváděli, na 45 kr.; naproti tomu ostatní všelijaké platy, kontribuce na vojáky i na potřeby zádušní sami bez pomoci hraběte dávati musili, tak že i léta 1655, když dle cíś. nařízení každá vrchnost ze svých důchodů odvésti povinna byla po 1 dukátu z jednoho osedlého, nikoliv vrchnost, nýbrž obec Vodňanská sama 153 zl. do berně zemské odvedla a mimo to od l. 1640—1660 berní 6406 zl., pak na cíś. vojsko od l. 1635—1660 do 8405 zl. zaplatila; ani knihy městské obci vydány nebyly, nýbrž od hraběcího písaře důchodního se zamykaly, tak že bez přítomnosti jeho žádný zápis do nich klásti se nemohl. — Z těch příčin obec i měšťané u velikou chudobu a nouzi přišli a mnozí sousedé v pustých domech svých bydleti nemohouce je i opustili a jinam na žebrotu se odebrati musili.

Proto opětovali Vodňanští l. 1659 žádost svou za propuštění ze zástavy, dokládajíce, že by všickni, jsouce beze všech živností a již k dokonalé žebrotě přivedeni, musili město opustiti. Ačkoliv pak i hejtmané kraje Prachenského, Arnošt Abund Krakovský z Kolovrat a Jan Oldřich Malovec z Chýnova a Winterberka dne 19. dubna 1660 král. místodržícím zprávu podali, že Marradas měšťany Vodňanské odnětím všech živností k dokonalé záhubě přivedl, tak že ani desátý měšťan chleba nemá a skoro všickni již na žebrotu jíti musí; předce město v zástavě bylo ponecháno Marrada-
sovi, který tuto zástavu podle smlouvy trhové o panství Hlubokou dne 1. října 1661 *Janovi Adolfovi hraběti ze*

Schwarzenberga l. 1669 postoupil, tak že Vodňanským opět mimo várky na 7 sudů piva ječného nic nebylo ponecháno. Ale poněvadž vedle cíś. resoluce z dne 9. února 1669 do listiny zástavní, hraběti ze Schwarzenberga nově dané, nebyly pojaty Vodňanské statky zádušní, které i v prvé listině zástavní Marradasově byly vynechány; vypověděl hrabě Schwarzenberg dne 11. března 1669 zástavu dotčenou, žádaje, aby mu summa zástavní 70.000 zl. byla vyplacena od král. komory. Tato však neměla žádných prostředků k výplatě města Vodňan, od něhož Schwarzenberg summu zástavní jemu nabízenou v ročních lhůtách po 3000—4000 zl. přijati nechtěl, nýbrž l. 1679 císaře žádal, aby mu toto město pod jistými výminkami dědičně bylo postoupeno. Když pak komora česká k tomu svoliti nechtěla, nýbrž dne 8. března 1679 učinila návrh, aby město Vodňany jakožto bývalé král. město ze zástavy bylo vyplaceno; l. 1680 opakována byla žádost, aby obci v rukou byla ponechána listina zástavní pod protekcí král. komory české proti ročnímu splácení 2500 zl. až do úplného zaplacení summy zástavní. Avšak kníže Schwarzenberg nechtěl k tomu přistoupiti a podržel v zástavě město Vodňany, kteréž po dlouholetém marném vyjednávání s knížetem ze Schwarzenberga Ferdinandem Vilémem a jeho synem a dědicem Adamem Františkem l. 1705 se odhodlalo zástavy se zprostiti složením celé summy zástavní. Když pak obec k tomu konci tři radní k císaři vyslala, vyhrožovali proto úředníci Schwarzenberští městské radě vězením a hleděli vyslaným radním obecním osazením rozdílných míst myslivci a jiným lidem navrát zabrániti; musili však na poručení krajských hejtmanů vedle cíś. resoluce z dne 3. dubna 1705 upustiti od nesprávného jednání svého.

Konečně cíś. resolucí z dne 18. března 1709 povoleno bylo obci Vodňanské vypůjčiti si peněz k zaplacení celé summy zástavní potřebných a vedle cíś. resoluce z dne 16. července 1710 postoupil kníže Schwarzenberg Adam František obci Vodňanské statky městské i zádušní proti složení summy zástavní 70.000 zl., z níž mu však vedle cíś. resoluce z dne 24. října a 29. listopadu 1709 poraženo bylo 5441 zl. 5 kr., náhradou obci vykázaných. Mimo to přenechal kníže obci dědičně za 8000 zl. rýn., kteréž v lhůtách ročních po 1000 zl.

zaplatiti měla, vše, co k statkům obecním prikoupil, totiž dům panský v městě na náměstí ležící, dům židovský nově vystavěný, mlýn předešle gubernatorovi města svrchu dotčenému náležející, zcela nově vystavěný s rybníčkem na 15 kop násady, Pražáček řečeným, pak tři jiné rybníčky na 45 kop násady, řečené Horský, Hrdovský a Nohavice. — Tyto statky odevzdány byly obci král. města Vodňan dle listiny z dne 21. srpna 1710 skrze král. podkomořího zemského Václava Arnošta Markvarta ryt. z Hrádku a hejtmany kraje Prachenského, Jana Jiřího svob. pána z Schuman a Františka Václava Chanovského z Dlouhé vsi a z Chanovic. (D. Z. 413, H. 5 & 467, A. 21. — Archiv místodržít. W. 69 & C. 215, W. 21.)

Žatec.

Obec král. města Žatce (Saaz) připojila se hned na počátku zpourey léta 1618 k stavům odbojným, podporujíc je kontribucí a dodáváním obilí k vojsku stavovskému, zvláště proto, že primator téhož města Maximilian Hošťálek z Javořic do počtu direktorův a správců zemských byl pojat; mimo to uvítala slavně a častovala Fridricha Falckého při jeho příjezdu do království Českého v městě svém dne 27. října 1619 a darovala mu velikou medenici a nálevku pozlacenou v ceně 400 kop míš. — Ačkoliv pak město Žatec brzy po bitvě bělohorské cís. nejvyššímu Albrechtovi z Waldšteina se poddalo a jemu za ušetření od vydrancování výplatu 36.000 kop míš. v jistých lhůtách odvedlo; předce potom obci pro vytčené účastenství ve zpouře byly odňaty v pokutě a odevzdány cís. rychtáři k správě všecky statky její, totiž:

a) Statek *Bezděkov* — zámek pustý a ves Bezděkov s dvorem poplužním, vinicemi, lesy a vším příslušenstvím; též polovice podacího kostelního u sv. Jakuba na předměstí Žateckém, jak to l. 1555 císař Ferdinand I. obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných v dluhu 1250 kop gr. česk. opět postoupil. (D. Z. 86, J. 16.)

b) Vsi Horky hořejší a Stránce (Stránec), platy na lidech ve vsích Sejrovicích, Milošicích, Ouhosticích, Želči, Libořicích a Deneticích, platy z dědin a zahrad, z chmelnic při městě Žatci, řečených pod Chmelicí, z vinic a luk, z mas-

ných krámů, z řeky; tři forberky na Záhoří, forberky a dvory u sv. Jakuba, ves pustá Kosetice, dvůr špitálský poplužní s příslušenstvím, 4 mlýny pod městem, lesy bez lovů, též cla na vodě a v branách, jak to obci Žatecké ze statků jí l. 1547 konfiskovaných k faře a kostelu Nanebevzetí panny Marie, též k špitálu, ke škole a na opravy města od císaře Ferdinanda I. bylo navráceno a potom l. 1561 vrchnost a panství nad tím za 250 kop gr. česk. doprodána. (D. Z. 14, E. 23 & 18, A. 6.)*)

c) Vsi *Holeděč Velký a Malý* s 25 poddanými, s tvrzí, dědinami, lukami, lesy, mlýnem, ovčínem, vinicí, novým dvorem Radkovem a příslušenstvím, jak to obec Žatecká l. 1579 od Jindřicha Oudrckého z Oudrče za 13.500 kop míš. koupila. (D. Z. 20, P. 1. — Archiv místodržít. A. $15/_{62}$.)

d) Ves *Staňkovice* s dvorem poplužním, podacím kostelním, řekou Ohří s platem, též platy z losů pod Chmelicí a Korečkem v lukách, Naušovské, Caherovské, Hrubšovské a Boňasovské, též pod Bílými břehy na Laních, za Draho-
bejlem u louže ve Mlynářích, též v Ráji pod Velechovem a v pustém rybníce u Staňkovic, pak luhy za řekou a 2 vine, Staňkovská a Chomútovská řečené, s lisy a vším příslušenstvím, jak to l. 1594 Rudolf II. od panství Ličkovského obci Žatecké za 19.500 kop míš. prodal. (D. Z. 27, G. 24 & 170, A. 9. — Archiv místodržít. L. $65/_{5}$.)

e) *Dědina pod Homolí*, mezi cestami k Bezděkovu a Rybňanskou ležící, kterou obec l. 1610 za 240 kop míš. koupila od Rudolfa II., jemuž právem odúmrtím po Jiříkovi Holoubkovovi, měšťanu Žateckém, připadla. (D. Z. 135, A. 24. — Archiv místodržít. S. $109/_{38}$.)

f) *Dvůr poplužní v předměstí a tři domy v městě Žatci*, které soused Jan Březský z Ploskovic, v čas zpourey zemřelý, k zlepšení obce odevzdal. (Viz Březský, str. 41.)

*) Mimo tyto statky propadla obec Žatecká l. 1547 pro své účastenství ve zpouře též statek *Sedčice*, tvrz a ves s dvorem poplužním; pak ves celou *Větrušice* a dílem vsi *Čejkovice*, *Žabokliky*, *Soběsuky*, *Radičoves* a *Čeradice*; v *Holedči* a *Třebošicích* po 2 dvorech kmetcích, v *Rybňanech* 1 dvůr kmetcí, v *Železném plati* z lánu dědiny, v *Hrušovanech* 1 dvůr kmetcí a plat z jiného dvoru; též dílem dvory kmetcí ve *Vykleticích*, *Tvršicích*, *Trnovanech* a v *Milčovsi*, s dědinami, mlýnem u *Trnovan* a se všemi důchody jinými. (D. Z. 8, H. 13.)

Ale tyto všecky statky, mimo dvůr a domy pod f) vy-
tčené, obci Žatecké, stálým vydržováním cíś. vojska na mi-
zinu uvedené, vedle cíś. resoluce z dne 27. května 1627 opět
byly navraceny a ponechány s tou výminkou, že od obce vsi
Holedeč a Holedeček Janovi Křištofovi sv. pánu z Paarů za
summu odhadní měly býti postoupeny. Tím však nebylo
spomoženo Žateckým, kteří již první dvě léta po bitvě bělo-
horské do největší záhuby a závad přišli vychováváním cíś.
vojska, jehož důstojníkům, zvláště pak nejvyššímu leytenantu
hraběti z Nagarol, tehdejšímu kommandantu v Žatci, též na
hotových penězích do sta tisíců kop míś. odvésti musili.
Dalšími pak výlohami na cíś. vojsko zadlužila se obec tak,
že dle akkordu, od kommissarů k vyjednávání s věřiteli města
nařízených l. 1629 učiněného a cíś. resolucí z dne 3. října
schváleného, po zrušení dluhů v čas zpouř vzdělaných, ještě
měla dluhů před zpouřou vzešlých 12.300 kop míś., z nichž
věřitelové od pátého dílu summy hlavní upustili, dluhy pak
po l. 1620 vzdělané, při nichž věřitelové od všech úroků za-
držalých a od třetího dílu summy hlavní upustili, porovnány
byly do summy 20.763 kop míś. A poněvadž obec za král.
komorou od l. 1614 měla jistot 22.468 kop míś. i s úroky, od
l. 1617 zadržalými, vedle zdání král. komory z dne 4. září 1630
mělo město Žatec užiti cíś. příročí proti věřitelům svým.

Brzy však potom utrpěla obec opět velikých škod, když
l. 1632 město Žatec od lidu saského pod Maredinem mocně
bylo vzato; pročež cíś. resolucí z dne 25. dubna 1636 pro-
minuto bylo obci 5000 zl. rýn., které na vychování vojska
vynaložila z cíś. posudného zadržalého. Nicméně přinucena
byla obec l. 1637 zastaviti ves Staňkovice s dvorem poplužním
za 5000 kop míś. hraběti z Wahl, jehož dědicové jí ještě
l. 1663 místo úroků užívali, poněvadž obec summu zástavní
vyplatiti nemohla. Neboť l. 1639 přitáhl švédský general
Baner s 20 pluky k Žatci a zmocniv se města do dvou neděl
tam ležel, všecko obilí a jiné zásoby sousedům a poddaným
v okolí pobral a do Litoměřic odvésti dal. Nákladem na toto
vojsko vzrostly dluhy obce do l. 1661 na summu 73.229
kop míś., z kteréž při porovnání dne 3. dubna 1663 od ně-
kterých věřitelů sleveno bylo 6052 kop míś., tak že obec
toho času ještě 44.731 kop 42 gr. míś. summy hlavní dlužna

zůstala a se zavázala některým věřitelům ročně 978 kop míš. z příjmů obecních spláceti.*)

Jak zpustošeno bylo město Žatec a znamenitě ztenčeno jeho obyvatelstvo, tehdy veskrz české, poznati lze ze zprávy císař. rychtáře dne 5. května 1626 na komoru českou podané, dle kteréž ze všech sousedů osedlých a zámožných, městských i předměstských, jichž se l. 1618 před zpourou 460 čítalo, na ten čas zůstalo toliko 205, z nichž jenom 94 osedlí kontribuce odváděli a vojáky vychovávali, ostatní však již od mnoha let pro chudobu žádných berní a kontribucí neplatili, ani vojáků chovati nemohli, protože na větším díle nádenní prací a někteří i žebrotou bídne se živili, nebydlíce ani v domech svých, jichž tehdy 57, později pak 107 bylo pustých a pobořených. Příčinou tohoto ztenčení obyvatelstva bylo, že l. 1625 Don Martin de Huerta, dostav se do Žatce za gubernatora, mimo násilí hrozné, kteréž nad sousedy pro náboženství provozoval, nastoupil i na to, že přemnozí měšťané musili mu skládati veliké pokuty peněžité; protož nemohouce déle snéstí nátisků císař. vojska u velikém počtu v městě ubytovaného, odešli od města větším dílem do Freiberga, zanechavše domův od vojáků zplundrovaných a statečků svých pustých. Byli to zejména měšťané tito:

Pavel Aleš, jehož manželka při statku zůstala. — *František Armperger* zanechal dům prázdný a pustý. — *Filip Beneš*, bradýř, s manželkou; jeho domu v městě, chmelnice a chalupy v Mlynářích ujal se Don Huerta, dům pak dal

*) Příjmy obce Žatecké vynášely l. 1661 v jedné summě 2447 kop 31 gr. míš., totiž ze statků zádušních 582 kopy 33 gr., ze statků městských (z vesnic a dvorů poplužních Holedče a Bezděkova) 773 kopy 25 gr. a důchody městské z pivovárů, domu čínžovního, z mlýna, valchy, z trhů týdenních a výročních, ze soli a vína, cla a mýta 1091 kopy 33 gr. Z toho vydala obec téhož roku 2034 kopy 57 gr., totiž: *děkanovi* a *kněžímu* na hotových penězích 312 kop, pak 8 sudů piva, Samec řecného a 6 sudů piva prostředního za 144 kopy, 4 kruhy soli (po 6 zl.) za 24 kopy, 200 žejdlíků másla (po 6 kr.) za 17 kop, 200 liber sýra za 8 kop, na kuchaře 26 kop a na drvoštěpy 48 kopy; *varhaníkovi* 44 kopy 34 gr., *kantorovi* 28 kop, *zvoníkovi* 30 kop, *kalkantovi* 4 kopy; *na obnovení rady městské* 153 kopy, *na úřad purkmistrský* 390 kop, 2 písařům městským 102 kopy, 2 sluhům úředním 94 kopy, 2 hlásným 104 kopy, 2 ponocným 52 kopy, hodináři 10 kop, vodaři 34 kopy, poslům a na útraty pocestní 165 kop, na vydržování kostelův a domův obecních 149 kop, na dlaždění 20 kop a katovi 29 kop. Zbytek z příjmů, vynášející 412 kop 34 gr., obrácen byl k splacení dluhův obecních. (Archiv místo držít. S. 109/17.)

polnímu bradýři svému. — *Jan Běstounský* zanechal dceři své při městě zůstalé dům v městě pustý, chalupu s chmelnicí a dvě chmelnice v Mlynářích a v Ráji. — *Anna Beškovcová*, vdova s dětmi, zanechala matce své k opatrování dva domy v městě, dva dvory s dobyt看em na Skotníce a na Loubí, tři chalupy, chmelnice pod 30 hromad tyčí a 30 kop záhonů dědin. — *Šimon Blšanský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Štěpán Borecký* zanechal dům pustý a prázdný. — *Kateřina Cedlicerová (Zedlicarová)*, vdova, zanechala dva domy v městě, dvůr u sv. Jakuba, 9 chmelnic, 4 kusy pole. — *N. Comes* zanechal dům pustý. — *Vít Cruciger* s manželkou; dům pustý, chalupu, 4 chmelnice a 3 kusy dědin. — *Jiřík Čermák*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Černý* zanechal dům pustý. — *Jan Červenka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav Červený* zanechal dům pustý rozbořený v městě, dům se sladovnou na předměstí, chmelnic pět a kus dědiny. — *Tomáš Dentulín* zanechal v městě dům od vojáků zbořený a chmelnice. — *Pavel Enykl* zanechal dvůr pustý, sladovnu, chalupu, dědin 2 kopy záhonů, chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Tobiáš Felix* s manželkou, zanechal dům v městě pustý, dvůr, sad pod Bezděkovem, 3 chmelnice, 2 rolí a chalupu na Pražském předměstí. — *Jiřík Flíček*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Gryllová* zanechala dům v městě. — *Jiřík Grym*, jehož 2 domy pusté, chalupu, rolí a chmelnice opatroval jeho bratranec. — *Samuel Grym* zanechal dům prázdný. — *Matyáš Hajsmon*, při jehož statku zůstala manželka. — *Martin Heník* zanechal dům s lékárnou, 2 chmelnice s chalupou, dědinu a spáleniště. — *Tomáš Hermon*, jehož manželka zůstala při statku. — *Václav Hlaváček* zanechal dům prázdný. — *Jan Holubář* s manželkou. — *Václav Homolka* zanechal chalupu a 3 chmelnice. — *Dorota Hošťálková*, vdova po odpraveném primátorovi Maximilianovi Hošťálkovi. (Viz str. 171.) — *Václav Hromádko* zanechal chalupu a chmelnici. — *Šimon Hubka*, jehož manželka při statku zůstala. — *Jan Jelínek* zanechal dům v městě. — *Bartoloměj Jesenický*, jehož dům zůstal pustý. — *Jiřík Jihlavský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Karel Jindra z Fürstenfeldu*, od města l. 1626 ušlý, sloužil potom u nepřítele, kdež zemřel. Proto v pokutě ujat

byl od císařské komory statek jeho *Strkovic* (kr. Žatec.), ves s dvorem poplužním a 2 rybníky, Strkovským a Hradišským, předešle k panství Ličkovskému náležející, který l. 1596 od král. komory Václav Jindra (jinak Sládek) za 9000 kop míš. koupil. (D. Z. 171, E. 18.) Tento statek, na němž též sestra Jindry, Regina Labušková, její ujec Jan Jindra a Kateřina Wagnerová díly své měli, postoupen byl celý za kontribuci vojenskou, na něm v 1051 zl. 20 kr. zadržalou, *Donu Martini de Huerta*, který jej, ačkoliv dotčeným příbuzným Jindry vedle císařské resoluce z dne 2. června 1628 v dílech jejich měl býti odevzdán, přes všechna nařízení král. místodržících a komory české až do své smrti (l. 1644) podržel a tak zpustošil, že l. 1644 od král. komory jenom za 4046 kop 22 gr. míš. byl odhadnut. Díl z tohoto statku po Karlovi Jindrovi král. fisku v summě 1011 kop 35 gr. připadající císařskou resolucí z dne 22. června 1644 postoupen byl v summě 949 zl. Johanně Majdaleně roz. Kostomlatské z Vřesovic, manželce plukovníka Martina de Bachenhay, na porážku její pohledanosti Vřesovické 6538 kop 36 gr. míš. (C. 215, G. 5 & S. 1. — D. Z. 152, N. 26.) Mimo to zůstalo po Jindrovi při městě Žatci *šabotěniště chalupy* se zahrádkou, pod Mlynářskou branou ležící, kteréž za 10 kop míš. odhadnuté darováno bylo k návrhu komory české dne 18. listopadu 1665 vdově *Dorotě Korcové* za rozdílné služby fiskální, které její manžel Adam Korec, adjunkt při úřadě rychtářském v Žatci, bez odměny byl vykonal. (C. 215, G. 5.) Naproti tomu statek manželce Jindrové Zuzanně, též ze země ušlé, náležející, totiž dům pustý v městě, sladovna se stodolou na předměstí, dvůr pustý a chalupa 13 kop záhonů dědin, 2 vinice a 6 chmelnic, postoupen byl l. 1633 na poručení král. místodržících *Jiříkovi Královickému*, písaři Žateckému, k ruce dceři jeho, vlastní to vnučce dotčené Jindrové, při níž její dcera a manželka Královického pro náboženství v cizině se zdržovala. (C. 215, S. 1.) — *Pavel Kalix* dvůr pustý a chmelnic pod 10 hromad tyčí postoupil plnomocenstvím Danielovi Žlutickému. — *Lidmila Kalychachová*, vdova, zanechala dům pustý v městě, dvůr pustý na předměstí, 6 kop záhonů dědin a chmelnici pod 4 hromady tyčí. — *Jeronym Kasík*, jehož dům v městě s pivovárem, chalupu, 9 kop záhonů dědin a chmelnici pod 12 hromad

tycí ujal cí. rychtář l. 1633 k ruce král. komory. — *Jan Kardynal*, jehož manželka při statku zůstala. — *Václav mladší Klatovský*, městský rychtář, zanechal dům pustý v městě, chalupu se stodolou na Skotníce, 2 chalupy pod Malou brankou, 9 dědin u Bezděkova, za Meyskou branou, v Závodistích, na Kamenném vršku a u Milošic; louku v Pekle a 2 chmelnice. Tyto statky, kteréž otec jeho v správě měl a potom dcerám svým postoupil, od král. komory byly ujaty, poněvadž Klatovský l. 1631 s lidem saským se navrátil a při kommissi konfiskační Fridlandské byl odsouzen. — *Pavel Kočka*, při jehož statku manželka zůstala. — *Jan Komárek* zanechal dům v městě pustý. — *Jan (Eliščin) z Králic*, král. rychtář v městě Žatci, odešel s manželkou svou Eliškou l. 1625 ze země do Freiberga, poněvadž Don Martin de Huerta se zmocnil jeho statku za příčinou nezaplacení 16 porcí, vojákům z toho statku týdně na 85 zl. vykázaných, anobrž i vězením mu hrozil, nepřistoupí-li k náboženství katolickému. Statek jeho — totiž *dva domy* v městě Žatci, v nichž bylo nábytku, šatstva a nádobí za 1371 zl., 10 sudů vína, celý var piva ječného (potom za 108 kop míš. prodaného) a 9 sudů piva řídkého; též *tři dvory* s několika poddanými při témž městě, s dobyt看em (26 kusů hovězího, 281 ovčího a více jiného) a velikými zásobami obilí — odhadnutý za 20.000 kop, vydán byl od Jindřicha Berga z Reinfeldu, král. rychtáře, *Donu Martinovi de Huerta*, od něhož vedle cí. resoluce z dne 21. května 1625 byl postoupen za 6000 kop nejvyššímu lieutenantovi *Kašparovi Krambovi (Grambe)*, který však složiv na summu dotčenou toliko 2000 zl., téhož statku se vzdal, žádaje, aby mu místo něho některý dům v Praze náhradou byl dán. Potom k rozkazu komory české dne 10. listopadu 1628 odevzdán byl týž statek, z něhož Huerta 2824 zl. užitku přijal, *Janovi Třeštíkov*i, jemuž jej Jan z Králic jakožto ujci svému listem daným ve Freibergu dne 3. dubna 1628 byl postoupil. Ačkoliv pak z Králic všecko jmění kšaftem z dne 8. října 1632 odkázal manželce své Alžbětě a nevlastním synům svým, Tomášovi, Ludvíkovi a Janovi Mleynkům, na rovný díl k dědičnému držení; nicméně podržel Třeštísk statky dotčené dle vynešení komory české z dne 27. listopadu 1662, protože z nich při kommissi

transactionis l. 1629 za Jana z Králic 1500 zl. pokuty složil a Huertovi na 10.000 zl. odvedl. (C. 215, E. 4 & S. 1. — Lib. confisc. 2, f. 500.) Naproti tomu pozůstalost po Alžbětě z Králic při obci Žatecké, l. 1642 za 190 kop míš. odhadnutá, od král. komory byla ujata, totiž: chmelnice na Trávníce od kolika let pustá bez tyčí za 20 kop, chmelnice ve Mlynářích bez tyčí za 30 kop, kus dědiny (50 záhonů na 2 korce výsevku) za 10 kop, 80 záhonů pole na 6 korců výsevku u Křížka zvaného za 50 kop, 60 záhonů pole k Velechovu ležícího za 50 kop, spáleniště sladovny a stodoly na Pražském předměstí za 30 kop míš. (C. 215, G. 5.) — *Martin Kulháněk* s manželkou, zanechal 2 domy v městě, dvůr, sladovnu a chalupu na předměstí, 5 dědin, 2 chmelnice a vinici dcerám svým katolickým. — *Marie Kurková*, vdova, zanechala dům v městě s pivovárem, dvůr se sladovnou, 3 dědiny a 4 chmelnice. — *Jiřík Kyndl* zanechal chalupu v předměstí. — *Samuel Labuška* a jeho manželka zanechali dům pustý, dvůr za mosty, dědin 16 kop záhonův a chmelnice se sady. — *Johanna Litomyšlská* zanechala dům v městě. — *Jan Malinovský* zanechal dům prázdný v městě. — *Ondřej Maňkus* s manželkou, jehož dům v pokutě byl ujat, protože Maňkus ve vojsku saském sloužil. — *Kateřina Matušíková* zanechala dům prázdný. — *Jiřík Mazánek*, jehož dům v městě. 2 chalupy, dvůr se stodolou, 3 kusy dědin a 5 chmelnic císařský rychtář k ruce král. komory v pokutě ujal. — *Jeronym Němcovic*, jehož manželka při statku zůstala. — *Pavel Nosek* zanechal dům prázdný v městě. — *Anna Novenarynská*, vdova, zanechala dům pustý a chmelnic. — *Jan Obrman* zanechal 2 dědiny a 3 chmelnice, při nichž manželka jeho zůstala. — *Jan Pacovský*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Pečenková* zanechala dům prázdný v městě. — *Jan Pekat*, jehož manželka při statku zůstala. — *Anna Pilátová* zanechala dům v městě. — *Kateřina Piskáčová* zanechala dvůr se sladovnou na předměstí, 2 dědiny a 2 chmelnice. — *Favřinec Plískač* zanechal dům, sladovnu, chalupu, dědin 5 kop záhonů a chmelnic pod 11 hromad tyčí. — *Blažej Prátelek* zanechal chalupu v předměstí se zahradou a chmelnice. — *Jan Pražák*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Příbramský*, vdovec. — *Matyáš Příbramský* s manželkou za-

nechal dům v městě se svršky a velkou zásobou piva, též chmelnice. — *Jan Prkno*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Václav Ratajský*, vdovec, jehož dům pustý, dědin 7 kop záhonů a chmelnic pod 9 hromad tyčí k ruce sirotka bylo opatrováno. — *Barbora Ronšová*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Rousek* odešel již l. 1621, zanechav dům v městě, dvě chalupy a 4 chmelnice svým věřitelům. — *Jan Říčka* zanechal dům v městě, 2 kusy dědin a chmelnice pod Trnovany a v Mlynářích. — *Tomáš starší Samek*, jehož manželka zůstala při statku. — *Pavel Sedmera*, jehož manželka zůstala při statku. — *Anna Skalová* zanechala dům v městě, dvůr, chalupu se zahradou, 6 chmelnic a 5 kusů dědin. — *Martin Sklenář*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Pavel Sojka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Soustružník*, jehož manželka zůstala při statku. — *Tobiáš Strakovnický* zanechal dům prázdný v městě. — *Zuzanna Svatková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Martin Svoboda*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Syráček* s manželkou, jehož dům a chmelnici otec jeho k ruce dítěte zanechaného opatroval. — *Řehoř Šmíd*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Daniel Šmíka*, jehož manželka zůstala při statku. — *Diviš Šmíka* s manželkou, jenž dům v městě, dvůr na předměstí, vinice na Starých horách a pod Záhořím, chmelnice ve Velkém kole, kus dědiny a sad v Malém kole a 10 kusů dědin pod horami, nad horami a v Pekle dceři své k správě poručil. — *Jiřík Šoustal* zanechal dva domy v městě, dvůr, dvě chalupy, 7 chmelnic, sad a 6 kusů dědin. — *Zuzanna Tábořská*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Jan Tesák*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Tichý*, jehož manželka zůstala při statku. — *Jan Třeštík* zanechal dům v městě, dvůr pustý se sladovnou, 2 chalupy ve Mlynářích, 6 chmelnic, 2 sady a 11 kusů dědin. — *Daniel Trojan* a *Jan Turnovanský* zanechali domy prázdné v městě. — *Tylmovský*, po němž zůstal dům zbořený. — *Jan Užíčka* zanechal dům v městě s mnohými svršky. — *Samuel Vavrouš* zanechal dům v městě, tři chalupy, 2 vinice s lisem, 2 kusy dědin a 2 chmelnice. — *Michal Waydner*, jehož dům v městě pustý, chalupu, 3 chmelnice a 3 kusy dědin l. 1633 k ruce král. komory držel cíś. rychtář. — *Jero-*

nym Vejvoda zanechal chalupu v předměstí a chmelnici. — *Anna Veselíková*, po níž zůstal dům prázdný v městě. — *Tomáš Vočehovský*, jehož manželka zůstala při statku. — *Vohanka*, po němž zůstal dům prázdný v městě. — *Anna Vokáčková*, vdova, zanechala chalupu v předměstí a 2 chmelnice. — *Vít Vojtěch* zanechal dům pustý, chalupu a chmelnice. — *Anna Voříšková*, vdova, zanechala chalupu na předměstí a chmelnici. — *Bohuslav, Jan a Ondřej Vraštilové* zanechali domy prázdné v městě. — *Václav Vysocký* zanechal dům v městě s pivovárem, dům druhý rozbořený, dvůr a chalupu na předměstí, dědin 10 kop záhonů, 5 chmelnic. — *Vavřinec Zahorský* odevzdal plnomocenstvím Simonovi Čejkovi dům v městě, který l. 1618 za 2000 kop mš. koupil od kněze Cipriana Pešiny, praedikanta a tehdaž děkana Žateckého, jemuž 1400 kop dlužen zůstal; též dvůr na Skotníce. 2 chalupy, 4 chmelnice a dědin 21 kop záhonů. Těchto statků ujal se Don Huerta a dal svému fendrychovi dům dotčený, který potom l. 1636 cí. rychtář k ruce král. komory za 1300 kop mš. prodal. — *Jan Zahumecký* zanechal dům prázdný v městě. — *Jan Žáček* zanechal dva domy v městě. — *Mistr Floryan Žlutický* s manželkou, potom v Anhaltsku žijící, jejíž 2 domy v městě, dvůr, 2 chalupy v Bacíni s chmelnicí a pod Malou brankou, 5 chmelnic a 5 kusů dědin k ruce král. komory v summě 1070 kop byly ujaty. — *Daniel Žlutický* zanechal dům v městě.

Statků po těchto sousedech pozůstalých ujal se cí. rychtář, dědiny pak a chmelnice aby pusté nezůstaly, odevzdal již z jara l. 1626 sousedům při městě zůstalým k osetí a vzdělání, tak že z nich každý buď polovici neb třetinu užitku odváděti měl do důchodů král. komory, do nichž obráceno bylo též co se našlo po některých měšťanech sladův, obilí, dobytka a dříví.

Mnozí z vytčených sousedův od města ušlých potřebovati se dali nepříteli pod Mansfeldem, někteří pak v poli padli. jiní s Mansfeldem do Braniborska ujeli a ztrativše všecko jmění své mohovité, zase do Žatce již l. 1626 se navrátili k statkům svým, kteréž jim opět byly odevzdány, když k náboženství katolickému přistoupili. Naproti tomu někteří emigranti l. 1629 se navrátili, nechtíce náboženství kato-

lické přijati, od císařského rychtáře opatření jsou vězením, z něhož dle poručení císařských místodržících z dne 6. června 1629 propuštění býti neměli, leč by k víře katolické přistoupili.

Mimo tyto měšťany za let následujících i mnozí jiní, když všecko na vojáky vynaložili, od statků svých pustých odešli, tak že l. 1633 nikoho nebylo, kdo by statky ty opatrovati neb koupiti chtěl. S některými sousedy i purkmistr *Martin Radonický* l. 1632 při vpádu saském od města odběhl a v Drážďanech se usadil, přistoupiv k náboženství luteranskému; pročež dům jeho, l. 1628 za 1800 kop míš. koupený, též chalupa a 5 chmelnic od král. komory l. 1645 byly ujaty.

S lidem nepřátelským kurfiřta Saského a knížete Altenburského l. 1631/2 navrátili se do Žatce ze sousedů předešle ušlých tito: Ondřej *Maňkus*, Václav mladší *Klatovský*, Gabriel *Řehlovský*, Václav *Fouček*, Zachariáš *Kočárek* (*Gottschalk*), Ciprian a Maximilian *Hošťálkové*. Zároveň s nimi do města přijeli někteří emigranti stavu panského a rytířského, zejména Vilém Fridrich *Libšteinský z Kolovrat* a na Libořicích, Sigmund Vilém *Licek z Risenburku* a na Tuchořicích, Alexander *Kaplíř ze Sulevic*, Rudolf *Hrobčický z Hrobčic*, Bohuslav *Hrobčický* se synem svým Adamem, Jan Hanuš *z Nostic*, syn Adama Nostice na Kounově, Adam a Jiří *ze Štampachu*, Karel *Grawinger ze Saleku* (Graefinger ze Sadku), Oldřich Sigmund *Mirešovský z Mirešovic*, Jetřich *Sekerka ze Sedčic* a Krištof Erhard *Waisschlic* (?), kteří všickni knížete Altenburského, v Žatci tehdáž zůstávajícího, navštěvovali a proto i s měšťany svrchu vytčenými při kommissi konfiskační Fridlandské všeho jmění byli odsouzeni. — Potom l. 1639 navrátili se do Žatce s lidem švédským též někteří z emigrantů českých, zvláště *Fictum*, který býval na Brunnersdorfě; tento s měšťany zle a ukrutně nakládal i purkmistra pohlavkoval a bradu mu vyrval.

Konečně poznamenati dlužno, že v Žatci propadli v pokutě domy své osoby stavu panského a rytířského tyto: Vilém starší Doupovec, Krištof z *Fictum*, Joachym mladší Hora z Ocelovic, Bohuslav a Krištof z Hrobčic, Fridrich Sekerka ze Sedčic, Adam, Jindřich a Vilém ze Štampachu. (C. 215, S. 1. — S. 109/39.)

Dodatky a opravy.

Anjel Jiří při kommissi konfiskační dne 16. listopadu 1622 odsouzen byl dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Balbin Vilém odsouzen byl dne 26. června 1623 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Barnšteina Jan Kunrat, jinak Jan Charvat z Bernšteina (str. 205).

Bechyně z Lažan Václav mladší odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 5).

Bejček z Nespečova Jan odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 6).

Bejček Jindřich odsouzen dne 26. května 1623 polovice jmění (str. 6).

z Bejšova Jan odsouzen polovice jmění (str. 7).

Berglar viz Perglar.

Beřkovský Mikuláš odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 20).

z Boršic Martin při kommissi konfiskační perdonován.

Bošinský Jan Šťastný dne 30. května 1623 odsouzen byl třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Bradský z Labouně Fridrich Otík (str. 39).

Branovský Kašpar při kommissi konfiskační 1623 odsouzen byl třetiny jmění; neměl však ničeho (str. 40).

Brtický (snad Brtnický) Beneš odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno.

z Bubna Jan starší odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 43).

z Bubna Jaroslav odsouzen byl dne 3. prosince 1622 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Bubna Mikuláš odsouzen byl dne 29. listopadu 1622 polovice jmění (str. 44).

Budkovský Mikuláš odsouzen dne 3. prosince 1622 (str. 45).

z Cetvic viz Zedvic.

Čabeličtí ze Soutic Adam, Aleš Adam a Prokop, odsouzení dne 7. dubna 1623 třetiny jmění (str. 57, 58).

Čachovský ze Svěmyslic Václav, jinak Čakovský (str. 59).

Čáslav z Podolí Hynek odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 59).

Černín Jan Petr odsouzen dne 30. května 1623 (str. 67).

Deymek Jiří odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Dobřenský Jan starší odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 75).

Dobřenský Vilém odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Doupovec Bedřich, jinak Jetřich (str. 85).

z Elsnic Bernard starší odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 94).

Na statku jeho Kobylnickém bylo dle taxy ve čtyřech vesnicích (Kobylnice, Čeradice, Palčec a Bělíchov) 20 osedlých, z nichž 4 s potahy a 16 chalupníků, kteří odváděli vrchnosti ročně platů stálých (úroků, slepic a za roboty) 46 kop 24 gr. míš.; mimo to povinni byli 4 usedlí s potahy svými rolí při dvoře zdarma orati a t. d.

z Elsnic Bohuslav a Jan Arnošt, při kommissi konfiskační l. 1623 odsouzeni, prvý třetiny, druhý polovice jmění, kteréž není vytčeno (str. 96).

z Gerštorfu Fridrich odsouzen dne 17. listopadu 1622 třetiny jmění. (Viz Gerštorf Mikuláš, str. 115 & 117.)

Globner z Globna Jan Albrecht (str. 122). Při statku Pochlovickém bylo l. 1623 poddaných 19, v Pochlovicích (Puchlovice) 9 a v Kaltenbrunnu 10, z nichž vycházelo ročně platu stálého (úroků, za slepice, vejce, sýr, vánočky, obilí úroční a roboty) 106 kop 1 gr. míš. Při dvoře poplužním chovati se mohlo 26 krav dojných (z jedné roční užitek počítal se na 2 kopy) a 300 kusů ovcí. (C. 215, G. 6.)

Graefinger ze Sádku, jinak Groffinger ze Soletu (str. 124).

Gryspék z Gryspachu Jan Jaroslav odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Habsperger z Habsperku Jiří Sigmund (str. 131). Statky Gehay, Schönbrunn a Langendörfls, předešle k zámku Tachovu pod léno náležející, l. 1617 od krále Matyáše za jistou summu peněz Volpře Habspergerové, roz. z Trautenberga, z manství byly propuštěny. (D. Z. 139, F. 8.)

Had z Proseče Tomáš (str. 132). Statky jeho *Jirny a Zelenče*, ač na ně léna nepřijal, po jeho smrti vedle dobrého zdání král. prokuratora z dne 23. prosince 1625 k ruce krále byly ujaty. (Lista condemnat. f. 16.)

Hamza ze Zábědovic Bořek (str. 134). Na statku Teplicích dolních bylo dle taxonomy l. 1627 mnoho gruntův a chalup pustých, jednak morní ranou, jednak velikým nesnesitelným soužením a nátiskem vojenskými, tak že na statku tom jenom 4 sedláci a 11 chalupníků zůstalo, kteří toliko tři klisny, 1 hříbě a 5 krav svých vlastních měli. Předtím vycházelo z poddaných téhož statku ve vsi Teplicích ročního platu stálého 20 kop 24 gr. míš., ovsa ouročního 35 korců po 30 gr., slepic 63 po 4 gr., loje z krámu 1 kámen za 2 kopy, robot orních 56 dní po 20 gr., žetí 43 dní po 4 gr., sečení 26 dní po 6 gr., dřev dělání 35 sáhů po 4 gr.; ze vsi Janovic vycházelo l. 1627 od 26 sedlákův a 15 chalupníků ročně úroku 18 kop 11 gr., ovsa úročního 39 korců, slepic 97. vajec 190, loje z krámu 1 kámen, robot orních 73 dní, sečení 36 dní, žetí 43 dní, dříví dělání 64 dní. (C. 215, H. 2.)

Hartič z Hartče Mikuláš (str. 138). Na statku Janově (Johnsdorf) bylo dle taxonomy l. 1623 při dvou dvorech 12 lánů rolí, 6 lánů po 400 kopách míš. a 6 lánů po 300 kopách míš., luk do 53 vozů sena a 21 vozů otavy po 1 kopě 30 gr. a 1500 provazců lesů po 1 kopě 30 gr.; z vesnic dvou vycházelo od 21 sedlákův a 27 domkářů úroku 31 kop míš., roboty ženní 280 dní po 4 gr. a sečení otavy od domkářů 176 dní po 2 gr. (C. 215, H. 4.)

Hartič z Hartče Moric (str. 139). Ve vsi Záluží bylo dle taxonomy l. 1623 poddaných 36 (z nichž 8 s koni, 24 robotníci ruční a 4 domkáři), z nichž vycházelo obilí ouročního 33½, korce žita po 1 kopě míš., 33½, korce ovsa po 30 gr., 32 slepic po 6 gr., robot 577 dní beze stravy a 34 dní ve žních se stravou. (C. 215, H. 4.)

Haugvic z Biskupic Jan Adam l. 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 139).

Hiršpergerové Jan Baltasar a Erazim odsouzeni dne 22. listopadu a 3. prosince 1622 (str. 144).

z Hiršperku bratři Jan Baltasar a Erazim (str. 144). Ve vsích *Outěchovicích a Břevnovišti* (Břevništi) bylo dle taxonomy l. 1658 poddaných nasedlých 29 (15 sedláků, 11 zahradníků a 3 chalupníci) a gruntů pustých 14 (4 sedlské, 1 zahradnický a 9 chalupnických); mimo to bylo tam osob podružských poddaných 13, děti do 10 let stáří 51, od 10—25 let 27, úhrnem tedy 120 obyvatelův. Živnost jejich největší byla v předu, jakož pak na mnoze lnů a nejvíce ovsu seli. Rolí užívali (mimo

zarostlé) 336 korcův, na něž vyseli na zimu pšenice 7 korců 1 větel a žita 118 korců 3 větele. Dobytka chovali všickni 16 koní, 10 volů, 51 krav, 42 kusů jalového. Jeden každý usedlý měl kus lesa svého, jehož i k stavění užívatí mohl; též loučního každý měl spotřebu. Od těchto poddaných vycházelo vrchnosti platu úročního 19 kop 59 gr. mš. ovsa 17 korců po 20 gr., husí 24 po 10 gr., slepic 28 po 6 gr., vajec 343 po 1 den., roboty orání 38 $\frac{1}{2}$ dne po 20 gr., žeti 155 dní po 6 gr., sečení 5 dní po 8 gr., dříví přivážení 20 vozů po 10 gr., žita svažení 120 mandel po 1 gr., přize předení 100 pásem, vláčení 30 dní po 10 gr. a j. v. — Při dvoře poplužním bylo rolí v rovině ležících 8, lánu po 300 kopách mš., rolí zarostlých 4 lány po 150 kopách mš.; dobytka se chovávalo a chovati mohlo 12 koní, 40 krav dojných, 20 jalového, ovčího bahnic 600, jalového 400; avšak l. 1658 bylo tam jenom 1 tele roční, 2 voli tažní, 30 bahnic a 30 jalových ovcí. — Lesů jedlových v trojím položení, větším dílem v místech nepřístupných, bylo 14 lečí po 100 kopách mš. — Lomy rudy železné byly tři, v lese Granzheid, v lese obecním a na Franzelbergu, v nichž před 25 lety se nalámalo do 625 vozů rudy, která však na dotčených horách ležeti zůstala, poněvadž hamr byl rozbořen. (C. 215, H. 8.)

Hlaváč z Vojenic Jindřich odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 145).

Hložek z Žampachu Albrecht odsouzen dne 31. října 1622 (str. 146).

Hodějovská Dorota, roz. *Hrzaňova*, místo *Hrzaňkova* (str. 151).

Hodějovský Bernard starší (str. 149). Dle odhadu l. 1623 měly vesnice *Řepice*, *Černíkov* a *Domanice* 28 osedlých, kteří ročně odváděli uroků sv.-Jirského a Havelského 50 kop, za roboty (klidění luk) 12 kop 24 gr., slepic 173 po 6 gr. a vajec 2 kopy po 10 gr.; ve vsi *Droužetici* bylo osedlých 12, kteří platili úroků 12 kop 48 gr., za roboty 8 kop. a odváděli slepic 76 po 6 gr. — V pivováru Řepickém, k němuž náleželo 5 krčem, svažití se mohlo ročně 30 varů po 10 větelích a z 1 větele počítalo se užitku 30 gr. mš. *Rybníků* bylo 10, do nichž se sázelo násady kaprové 197 kop (po 10 kopách gr. mš.); pak u Droužetice 5 rybníků na 21 kop násady. *Lesů* náleželo k statku Řepickému 7 lečí po 24 tenatech, 1 leč za 100 kop mš. počítajíc. Při dvoru Řepickém byly 3 lány dědin po 400 kopách mš.; při dvoru Droužetickém 1, lánu dědin za 500 kop mš. odhadnutých; luk při obou dvorech bylo do 40 vozů sena a otavy. (C. 215, H. 12.)

Hoffman z Minichhofen Jiří Arnošt na Mostově odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno. Jeho syn *Křištof* (str. 156) prodal statek Mostov l. 1630 Janovi Fridrichovi z Vchynic za 25.000 zl. rýn. (D. Z. 144, C. 8.)

Hok Šebestian Jindřich omylně uveden místo *Hájek z Robčic* (str. 163 & 133).

Holcšporer Vincenc odsouzen třetiny jmění (str. 164).

Homut z Harasova Václav starší a jeho syn *Jindřich Šlástný* odsouzeni dne 31. října 1622 třetiny jmění (str. 165).

Horčice z Prostého Mikuláš odsouzen třetiny jmění nevytčeného. z *Hozlav Jan Jiří* a *Jindřich starší* odsouzeni dne 30. května 1623 (str. 174, 175).

z *Hozlav Oldřich* odsouzen dne 17. června 1623 (str. 176).

Hozlaur Vilém (str. 178). Dle kontratasy bylo 7 láňů dědin po 400 kopách mš. při dvořích poplužních v Slapech a Dražičkách, v nichž se chovalo dojných krav přes 30, jalového dobytka přes 20 a ovcí přes zimu 700 kusův; luk na 80 vozů sena a 30 vozův otavy po 1 kopě mš.; lesů na 24 tenat přes 18 lečí po 200 kopách mš.; rybníků 5, v nichž 48 kop násady kaprové po 10 kopách mš.; cihelna vynášela přes 12.000 cihel, tisíc po 2 kopách mš.; v pivováře vařovalo se ročně 312 věder, z vědra 30 gr. mš. čistého užitku. — Ve vsi Slapech bylo osedlých 12 a chalupníci 3, v Dražičkách osedlých 5 a chalupníků 7, v Lhotce Hno-

jové 3 osedlí; z těchto 30 poddaných vycházelo úroku sv.-Jirského a Havelského 59 kop 15 gr. miš. a ovsu 62 korce míry Pražské po 40 gr. (C. 215, H. 5.)

z Hradeštiny Adam odsouzen dne 29. října 1622 (str. 179).

Hrobčický Bohuslav (str. 181). Dle odhadu statku Ličkova l. 1623 při 6 dvořích poplužních, jichž stavení za 1500 kop miš. byla odhadnuta, bylo 41 lánů rolí po 400 kopách miš., a chovati se mohlo v týchž dvořích 90 krav dojných, 120 kusů dobytka jalového, 180 sviňského a 2500 ovcí v 5 ovčinech; *lesů* náleželo k témuž statku 118 lečí po 100 kopách miš.; *rybníků* kaprových 3 a k násadě 19, v nichž se nasaditi mohlo plodu 40 kop po 10 kopách miš. Poddaných náleželo k témuž statku v 9 vesnicích 98 (z nichž 25 s potahy), kteří vrchnosti odváděli ročně úroků o sv. Jiří a Havle 192 kopy 55 gr. miš. na hotově, pak 69 korců pšenice po 1 kopě 30 gr., 73 korce žita po 1 kopě 15 gr., 17 korců ječmene po 1 kopě, 57 korců ovsu po 40 gr., 336 slepic úročních po 6 gr., 31 kop vajec po 8 gr. 1 den, a konali roboty ženní 171 $\frac{1}{2}$ dne po 6 gr., orání 24 $\frac{1}{2}$ dne po 30 gr., dovážení dříví 33 vozů po 20 gr., vykopávání řípy 7 záhonů po 3 gr. — Mimo to dávalo se nájmu z mlýna Trnovanského, o 4 kolách moučných, 1 stupni a pile, 200 korců žita míry staré Žatecké, pak za vykrmení 15 vepřů po 4 kopách miš. a 12 kapounů po 15 gr.; z mlýna ve vsi Klučku o 1 kole nájmu 46 korců žita a vykrmení 1 vepře; z mlýna pod Želčí o 1 kole nájmu 14 korců žita; z mlýna v Nečinicích o 1 kole nájmu 13 korců žita. — Zámek Ličkov, nákladně vystavěný, vůkol příkopy obehnaný s pokoji pěknými vrchními i dolejšími, pod střechou cihelnou bezpečný, odhadnut byl za 2000 kop miš., obora okolo zámku, zdí obehnaná, na 40 kusů zvíře, za 600 kop, při zámku zahrada kořenná, zdí obehnaná, za 200 kop, zahrada pro vaření též zdí obehnaná za 200 kop, štěpnice za 250 kop; *pivovár* v předhradí, od kamene vystavěný, se spilkou, hvozdem a sklepem, vše klenuté, s pokoji a světnicemi nad tím vystavěnými a sejkou, vše pod střechou cihelnou dobře opatřeno, s pánví, káděmi a jinými potřebami, odhadnut za 300 kop miš.; v témž pivováru bývalo do roka 40 varů po 35 korcích ječmene, z každého varu po 16 vědrech piva starého a 4 vědrech prostředního, tedy ročně 640 věder piva starého, z něhož vycházelo užitku po 30 gr. z vědra, a 160 věder piva prostředního, z vědra užitku po 15 gr. — *Tvrz Nečenická*, od kamene nově vystavěná, s pokoji vrchními i podzemními, odhadnuta za 600 kop miš.; *tvrz u Želče*, stavení prostranné s pokoji vrchními i dolejšími, od kamene vystavěná, odhadnuta za 500 kop miš. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Jiří (str. 183). Dvůr poplužní ve vsi Šlapanicích, k němuž náleželo 5 lánů rolí a 13 lidí poddaných, byl l. 1633 zpuštěný, tak že při něm bylo dobytka toliko 1 kůň, 1 klyсна, 1 kráva, 10 kusů dobytka sviňského a 2 vepře na krmení, 4 slepice a 6 kuřat. (C. 215, H. 21.)

Hrobčický Křištof (str. 184). Dle kontratasy statků Dobříčan a Velkého Očehova l. 1628 bylo při konfiskování týchž statků l. 1623 v zásobě *obilí* 26 korců pšenice po 7 kopách miš., 425 korců žita po 6 kopách, 77 korců ječmene po 5 kopách, hrách po 6 kopách a oves po 2 $\frac{1}{2}$ kopě, summou za 3127 kop 31 gr.; *dobytka* pak 19 krav dojných po 35 kopách, 11 ročních telat po 12 kopách, 3 koně staré po 35 kopách, 1 hříbě za 30 kop, 43 prasata stará po 4 kopách, 11 vepříků po 2 kopách, 6 slepic po 8 gr. česk. (16 gr. miš.), summou za 1127 kop 36 gr. — Na týchž statcích bylo lidí osedlých 72 (mezi nimi 45 s dvory poplužními), kteří vrchnosti ročně odváděli úroků při sv. Jiří a Havle 196 kop 22 gr., pšenice osební 30 korců po 1 kopě 30 gr., žita 32 korce po 1 kopě 15 gr., ječmene 30 korců po 1 kopě, ovsu 9 korců po 40 gr., slepic 191 $\frac{1}{2}$ po 6 gr., vajec 12 kop a 5 kusů po 1 den.; roboty pak konali orání 56 dní po 30 gr., vození dříví do pivováru 23 dní po 20 gr., senní 46 dní po 6 gr., sušení sen a dělání stohů 54 dní po 4 gr. Mimo

to platili 3 podruzi z komor v Lilečicích 3 kopy 40 gr. a 7 podruhů v poustce Dobříčanské z komor ročně po 1 kopě míš. — Při statku Dobříčanském byl dvůr s 14 lány dědin orných v dobrém položení po 500 kopách míš., lesů chvojových 420 provazců po 4 kopách míš. a dubových 455 provazců po 3 kopách, chmelnice a mlýn o 3 kolách; při statku Očehovském dvůr s 12 lány dědin po 460 kopách a chmelnici, lesů 560 provazců po 3 kopách, 4 rybníky, v nichž bylo násady 233 kopy po 12 kopách gr. míš. a 2 mlýny o 4 kolách; dvůr poplužní v Dubčanech s 9 lány dědin orných po 500 kopách míš. a chmelnici; chmele z dotčených 3 chmelnic sklízelo se 220 korců po 1 kopě míš. — Mimo statky vytčené konfiskován byl Hrobčickému l. 1623 též dům jeho v Žatci se všemi svršky a nábytky. (C. 215, H. 21.)

Hruška z Března Jiří Fridrich a Vilém odsouzeni dne 13. května a 13. června 1623 (str. 193, 194).

Hruška z Trkova Václav odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Hysrle Bernard (str. 204). Statky jeho odhadnuty. (Lib. conf. 2, f. 490 & 491).

Chlumčanský Sigmund dne 23. května 1623 pokuty osvobozen (str. 206).

Chobotský Jan (Adam) odsouzen dne 14. června 1623 (str. 207).

Chobotský Václav odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 207).

Chrastský z Chrast Jan Kunrat odsouzen byl l. 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Jestřibský Karel odsouzen dne 9. listopadu 1622 (str. 219).

Ježovský Břeněk odsouzen dne 12. prosince 1622 dvou třetin jmění (str. 221).

Ježovský Václav odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 221).

z Kádova Mikuláš odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 224).

Kalichreiter z Kalichreitu Lev odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kekule Mikuláš propadl též jistinu 8000 kop míš. za městem Tábořem, která od císaře Vilémovi Vratislavovi z Mitrovic byla vykázána; pročež tento se ujal dvoru Rejtového (str. 259).

Kelbl z Geisingu Otto mladší na Jankově odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Kelbl Václav starší a bratři jeho *Jan* a *Rudolf* odsouzeni třetiny jmění (str. 263).

Klusak Mikuláš. Ves *Domanovice* místo *Domanice* (str. 268).

Kochánek z Kochánku Jan Albrecht odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

z Kolovrat Maškovský Václav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Král z Dobré Vody Jan (str. 302). Statek *Dobrá vřda* odkázala l. 1608 *Beatrix*, předešle *Křinecká*, potom *Lobkovicová*, roz. z *Silberšteina*, *Královi* a jeho dětem. (D. Z. 135, B. 23.)

Křečovský Jan Kašpar z Křečovic (str. 306).

Křinecký z Ronova Jiří. Statek *Dětenice* odkázala *Křineckému* l. 1608 jeho matka *Beatrix*, potom *Lobkovicová*, která jej od prvního manžela svého *Albrechta Křineckého* obdržela. (D. Z. 135, B. 21. — Viz str. 307.)

Kubín Josef a *Jan Švehla*, prokurátorové při hořejších soudech, pak *Božecký Václav*, služebník při úřadě purkmistrském v Starém městě pražském, pro účastenství ve zpouře při kommissi hrdelní dne 19. června 1621 vedle král. výpovědi z dne 3. června odsouzeni byli všeho jmění, též k vymrskání metlami z měst Pražských a vypovědění ze země na věčné časy; kterýžto rozsudek dne 22. června 1621 na nich byl vyko-

nán, tak že od radnice Staroměstské až za Horskou bránu byli vymrskáni. (C. 215, C. $\frac{1}{6}$ & $\frac{1}{100}$.)

Kunešové z Lukavce Jiří Dipolt a Mikuláš, z nichž první byl perdonován, druhý však odsouzen všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Kvos z Kvos Jan, jinak Quos z Quos a Perndorfu (str. 316).

Lampach, jinak Langenbach z Limbergu (str. 320).

Lev Melichar (snad z Rožmitálu a Blatné) odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Lukavečtí z Lukavice Heřman a Vilém mladší, z nichž první odsouzen byl třetiny jmění, druhý k manství.

Lukavecký z Lukavce Smil odsouzen dne 14. června 1623 (str. 343).

Lukavský z Lukavice Jan odsouzen dne 14. června 1623 (str. 344).

Lukavský z Lukavice Jindřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Jan (str. 353). Dům nárožní v Bosácké ulici, podle domu Jana Holečka v čtvrti sv. Jindřicha ležící, koupil Malovec l. 1616 za 2100 kop gr. česk. (Lib. contract. virid. 11, f. 164.)

Malovec Jan Jetřich odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Malovec Václav dne 7. února 1623 odsouzen třetiny jmění (str. 349).

Materna z Květnice Adam potom perdonován (str. 360).

Měděnec Jan nejmladší odsouzen dne 14. června 1623 (str. 363).

Mirek z Solopisk Stefan odsouzen dne 23. května 1623 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Mirešovský z Mirešovic Hynek odsouzen dne 14. června 1623 dvou třetin jmění, kteréž není uvedeno.

Mladota Zdeněk Adam odsouzen dne 22. listopadu 1622 (str. 377).

Myslík Adam odsouzen dne 19. listopadu 1622 (str. 285).

Netvorský Přibík odsouzen dne 30. května 1623 (str. 391).

z Nostic Jan Adam dne 19. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění (str. 395).

Olbranovský Albrecht odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Olbramovic Karel starší Čejka (str. 62). Vdově po něm pozůstalé na pohledanost její, 166.589 kop míš. vynášející, při kommissi revisionis přisouzeno bylo toliko 63.000 kop, na kteréž cí. pojištění jí bylo dáno (C. 215, C. $\frac{1}{3}$.)

Pek z Římku Bezděkovský Jan (str. 416). Dle zprávy na komoru českou dne 16. dubna 1646 odeslané vynášely útraty a škody na statku Bezděkovském a Miletickém cí. vojskem, jak posádkou v městech ležícím, tak sem i tam táhnoucím, od l. 1631—1634, pak l. 1639—1646 učiněné v jedné summě 23.185 zl. rýn. (C. 215, P. 6.)

Pernklob (Bernkloe) Šebestian odsouzen dne 23. května 1623 (str. 424).

Pešík z Komárova Šebestian odsouzen polovice jmění nevytčeného.

Ples z Sloupna Křištof Václav odsouzen polovice jmění (str. 436).

Přibík z Otoslavice Oldřich l. 1623 perdonován.

Přichovský Petr Jiří dne 27. ledna 1623 pokuty osvobozen (str. 445).

Přichovský Vilém mladší l. 1623 perdonován.

z Račina Mikuláš (str. 450). Statky *Brložec* (místo Brzolec) a *Bežov* měly dle odhadu l. 1623 v 8 vesnicích 86 osedlých, kteří odváděli vrchnosti ročně úroků 235 kop 27 gr., za pepř 2 kopy, žita osepného 17 korců po 1 kopě, ječmene 17 korců po 50 gr., ovsa 11 korců po 30 gr., slepic úročních 152 po 6 gr. a vajec 11 kop po 15 gr.; též konali roboty orní 99 dní po 20 gr., ženní 281 dní po 6 gr., sekání trav 129 dní po 8 gr., trháni lnu a konopí 34 dní po 4 gr., hrabání sena 19 dní po 3 gr., kopání řípy 34 dní po 4 gr., sázení a sekání zeli 34 dní po 3 gr. — Lesů náleželo k týmž statkům 55 lečí (1 leč = 18 tenatům zdělí po 40 sázích) za 8250 kop míš. odhadnutých.

Rakl Joachim z Bonisdorfu, jinak z Bemsdorfu neb Gensdorfu (str. 453).

Rašín Jaroslav Sezima. Měl po matce své na statku Korotici pojištěné věno její v 7000 kopách míš.; jeho manželka měla na statech konfiskovaných 17.051 kopu 2 gr. míš. jistin (str. 453).

Ritter z Gross-Öttingu Jan později odsouzen třetiny jmění (str. 460).

Ropal Jan Strachota z Risenburku, jinak z Riffmberku (str. 463).
z Roupova Krištof Karel (str. 468). Na statech *Humpolci* a *Herálci* bylo l. 1623 dle odhadu lidí poddaných 177, kteří vrchnosti ročně odváděli úroku sv.-Jirského a Havelského 406 kop míš., slepic 150 po 6 gr., vajec 23 kop a 40 kusů po 1 den., ovsu osepného 31 koreč po 40 gr.; pak konali roboty ženní 610 dní po 6 gr. a lidé vesničtí, jichž bylo 130, povinni byli každý ročně 3 sáhy dříví dělati a svést (což se pokládalo za 1 sáh po 15 gr.). Lesů bylo při týchž statech 38 leč po 20 tenatech, 1 leč za 180 kop míš. odhadnuta; v pivováře pak byla každý týden várka, v létě na 12, v zimě na 17 sudův; při 4 dvořích chovalo se krav dojných 70 a jalového dobytka přes 70 kusů, roční užitek z 1 krávy počítal se po 3 kopách míš.; z mlýn, o třech kolách dával mlýnář 70 kop nájmu. (C. 215, R. 21.)

Řečický Jiří (str. 480). Dům u Řečických řečený po smrti Jana Řečického postoupen byl jesuitské kolleji Novoměstské dle dekretu komory české z dne 15. listopadu 1644 za 2240 kop míš. (Lib. contract. virid. 14, f. 346.)

z Říčan Vilém mladší odsouzen 16. listopadu 1622 (str. 492).

Sádovský ze Sloupna Jiří odsouzen dne 3. listopadu 1622 (str. 496).

Saska z Vačovic Jan Vojíř odsouzen polovice jmění, potom však perdonován (str. 498).

Saska z Vačovic Václav Vojíř odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Sataníř Mikuláš Štastný starší odsouzen polovice jmění (str. 498).

Sendražský z Sendražic Bohuslav odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Sezima ze Sezimova Ouští Adam Krištof a *Jiří Vilém*, z nichž první dne 9. listopadu 1622 polovice, druhý dne 24. dubna 1623 dvou třetin jmění byl odsouzen (str. 504 & 505).

Škal Jan Jindřich odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno

Skalský z Dubu Jan odsouzen dne 26. května 1623 (str. 514).

Slavata z Chlumu Michal starší odsouzen dne 31. října 1622 (str. 520).

Slavata Jan Bořek odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Slibovský (Šlibovský) Buryan odsouzen byl dne 3. listopadu 1622 všeho jmění, potom však při dvou třetinách zůstaven (str. 597).

Smrčka z Mnichu Jindřich dne 17. listopadu 1622 odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Smyslovský Petr Vok odsouzen dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

Sobek z Kornic Jan odsouzen dne 23. června 1623 (str. 560).

Suda z Řenec Jetřich (str. 577). Jeho dědic složil 10.000 kop král. fisku. (D. Z. 466, R. 7.)

Sudek z Dlouhé Daniel odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Sudetů Erazim Matyáš, jinak Sudek (str. 579).

Sůdovský (snad Sádovský) Jakub odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Svatkovský Václav odsouzen dne 29. listopadu 1622 (str. 583).

Šen z Šenu Krištof Adam odsouzen třetiny jmění (str. 586).

z Šenachu Ladislav, viz z Schönaichu (str. 510).

Šerkl Sigmund zemřel v čas zpoury, již se účastnil; pročež odsouzen dne 3. prosince 1622 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Šiř Arnořt z Drahenic, jinak z Nynkvic (str. 587).

Šindler, viz *Schindler* (str. 508) odsouzen dne 13. března 1623.

z Šlejnic Albrecht odsouzen dne 19. listopadu 1622 všeho jmění (str. 597).

Šmidl z Eberka, viz *Schmiedl* (str. 510).

Šoffman z Hemrlesu Wolf Křiřtof odsouzen dne 22. listopadu 1622 dvou třetin jmění, kteréž není vytčeno.

z Štampachu Jan Jindřich odsouzen dne 31. října 1622 (str. 618).

z Štampachu Jan Linhart (Reinhart) odsouzen polovice jmění (str. 618, viz bratři z Štampachu).

z Šteinsdorfu Jan Adam dne 14. června 1623 perdonován.

Štolc Jan Jindřich odsouzen dne 29. listopadu 1622 polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jan Jiří dne 3. prosince 1622 odsouzen třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

Štos z Kounic Jiří Jaroslav (str. 636), potom rada knížete z Fridlandu, domáhal se pohledanosti 86.000 kop míř. (i s úroky 110.000 kop vynášející), kterou mu Aleř Berka l. 1633 na statcích Bělé a Kuřivodách postoupil (viz *Berka*); tato však od král. prokuratora nebyla uznána, tak že jeho dědic Maximilian Rudolf Ferdinand Štos sv. pán z Kounic s žádostí svou za tu praetensi při kommissi revisionis a liquidationis dne 24. září 1667 byl odmrštěn. (C. 215, B. 8.)

z Štubenberku Rudolf (str. 637). Po něm konfiskována byla též jistina 50.000 zl., kterou měl za Janem Rudolfem Trčkou, tak že tento již l. 1622 zaplatiti musil Pavlovi Jakubovi Stahrembergovi 42.487 zl., jemu od král. komory povinných. (C. 215, C. 1/1 & S. 47.)

Švab z Chvatliny Baltasar odsouzen dne 23. června 1623 třetiny jmění, kteréž není vytčeno.

z Talmberka Jan starři s otcem svým *Jiřim* perdonován (str. 672).

Tarnavanský (Trnovanský) z Vořeřan Lukáš odsouzen dne 20. ledna 1623 všeho jmění, kteréž není vytčeno.

Třídvorský Vilém odsouzen polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Trčka z Lipy Jan Rudolf. Statky Hradiště Chustníkovo a Heřmanice (str. 706) postoupeny hraběti z Ulfeldu. (D. Z. 466, B. 3.) — Domek v Novém městě (str. 711) darován Reuscherovi, jinak *Rauřerovi*. (Lib. contract. virid. 13, f. 338.)

Údrcký z Údrče Adam Ferdinand (str. 724). O ves *Kaleč* ucházely se dcery Údrckého Benigna a Kateřina, jimž po matce jejich náležela; nedosáhly však ničeho, ačkoliv dle zdání král. prokuratora z dne 9. února 1626 otec dětem svým statku jejich mateřského propadnouti nemohl, a tedy jim od král. komory sluřná náhrada měla býti učiněna. (Lista condemnat. f. 18.)

z Waldšteina Albrechta z Fridlandu dcera Marie Alžběta místo *Tekla* (str. 831).

Waldstein Albrecht z Fridlandu (str. 768). O účastenství *Waldšteina v podvodu*, jehož se dopustil l. 1622 3 žid *Basseve* ražením lehkých (řpatných) peněz, podáváme následující vysvětlení. Dle spisu „die lange Münze in Österreich“ (von Director Johann Newald, Numismatische Zeitschrift, 13. Jahrgang, Wien 1881) jest *Waldstein* uveden mezi členy družstva (consortia), s kterýmž vedle cis. nařízení od cis. komory dvorské dne 18. ledna 1622 uzavřena byla smlouva, dle které cis. služebníkovi *Janovi de Vitte*, kupci a měřtěnínu Malostranskému, a jeho soudruhům ražení peněz a veřkeré mincovny v království Českém, v Rakousích pod Enží a v Moravě na jeden rok (od 16. února 1622 počínajíc), byly pronajaty za 6 millionů zlatých, tak že raziti se měly dvouzlatníky (Doppelguldner) po 150 kr., zlatníky po 75 kr., půlzlatníky po 37 1/2 kr. a groře z jedné hřivny ryzího stříbra 16lotového na 79 zlatých; naproti tomu

přenecháno bylo nájemcům stříbro z dolů českých, 1 hřivna za 32 zl. též všecko stříbro zabavené, a povoleno jim i v Uhrách stříbro kupovati. Avšak již l. 1621 nastalo v říši neslýchané zfalšování a nadsazování mince dobré a staré, zlaté i stříbrné, a dělání z ní mince neb raději plíšků měděných, žádného téměř zrna stříbra čistého v sobě nemajících, kteréž se všude po zemích roznášely*) a stará mince dobrá, na nejvyšší zvýšená, totiž tolar říšský na 10 zlatých a dukát na 20 zlatých, za ně se směňovala. Tou příčinou již vedle cíś. resoluce z dne 23. srpna 1621 bylo nařizeno, aby z jedné hřivny Vídeňské, z devíti lotů ryzího stříbra smíšené, 17¹/₁₀ kusů dolarů (dvouzlatníků) po 150 kr. (2¹/₂ zl.) se razilo, tak že z 1 hřivny čistého stříbra 79 zl. vycházelo. Dle této cíś. resoluce nařídil též kníže Lichtenštejn dne 4. října 1621 Pražské mincovně, aby z jedné hřivny Pražské ryzího stříbra vycházelo 77 zl. 45 kr. kdežto z ní, poněvadž jenom 231 Vídeňských denarů obsahovala, toliko 71 zl. 16 kr. a 3 pen. vycházeti mělo; potom však dne 29. října 1621 nařídil Lichtenštejn, aby Pražská mincovna z jedné hřivny Pražské, ryzího stříbra 5 lotů 5 den. obsahující, 10 dvouzlatníků neb 20 zlatníků razila, tak aby z hřivny ryzího stříbra 78 zl. 2 kr. 3 pen. vycházelo, čímž peníze rázu českého měly špatnější zrna, nežli Vídeňské.

Před tímto zhoršením mince až do bitvy bělohorské ráželo se z jedné hřivny Vídeňské, 14 lotů a 1 kvintl ryzího stříbra mající, 9¹/₄ cíś. tolarů dobrých, tak že na Pražskou hřivnu skoro 8·8 kusů přišlo, neb z jedné hřivny ryzího stříbra 19 zl. 39 kr. vycházelo. První krok k zhoršení mince v Čechách učiněn byl od cíś. kommissáře v Čechách knížete z Lichtenšteina, který již dne 2. března 1621 kupování stříbra do Pražské mincovny přenechal židu Pražskému *Jakubovi Bassevi*, jemuž se za hřivnu ryzího stříbra 25 zl. mělo vypláceti, kdežto se v mincovně osobám stříbro prodávajícím za 1 hřivnu čistou jenom 22 zl. platilo. Potom dne 16. března 1621 nařídil kníže Lichtenštejn, aby se z jedné hřivny Pražské, 8 lotů a 2 kvintle stříbra ryzího obsahující, ráželo 10 kusů dvouzlatníků neb 20 zlatníků, tak aby z hřivny stříbra ryzího 37 zl. 38 kr. vycházelo. A poněvadž dobré starší mince ze země do říše se vyvážely, nařídil kníže z Lichtenšteina dne 11. června 1621 mincmistru Pražskému, aby se od předešlého zrna mincí poněkud upustilo, tak aby Pražská hřivna mincovní na 7 lotů v dvouzlatnících a zlatnících byla snížena. Pak dne 16. srpna 1621 dáno bylo od knížete z Lichtenšteina mincovně nařízení, aby při ražení dvouzlatníků místo čísla dosavadního 120 se vyrazilo 150, a na zlatnících číslo 75 místo 60. Toto zvýšení ceny tolaru z 120 na 150 kr. mělo též vliv na cenu stříbra, tak že vedle nařízení knížete z Lichtenšteina, dne 16. září 1621 Pražským mincmistrům daného, židu *Jakubovi Bassevi* za jednu hřivnu stříbra ryzího od 1. srpna t. r. počítati a platiti se mělo 27 zl. místo dosavadních 25 zl., potom dne 7. prosince 1621 byla cena 1 hřivny stříbra na 29¹/₂ zl. a později až na 36 zl. 30 kr. zvýšena.

V dotčené smlouvě mincovní z dne 18. ledna 1622 bylo ustanoveno, že z jedné hřivny stříbra na 79 zl. má vycházeti; není však vytčena hřivna Vídeňská. Protož kníže Lichtenštejn nařídil, aby i z Praž-

*) Dle zprávy knížete z Lichtenšteina, císaři dne 27. února 1621 podané, kolovalo v Čechách nesmírné množství cizích tříkrejcaráků (grošů), jichž celá hřivna ani kvintl ryzího stříbra neobsahovala. Proto roznášení takových peněz pod ztracením hrdla bylo zapovědino a nařizeno, aby se v mincovnách, Pražské a Kutnohorské, razilo dostatečné množství tříkrejcaráků, jichž by z jedné hřivny Pražské, pět lotů čistého stříbra mající, 204 kusy vycházely. Zároveň zvýšena byla cena českých šedesátikrejcaráků na 70 kr. a 120krejcaráků na 140 kr. (D'Elvert II. str. 33.)

ské hřivny stříbra ryzího, jako z Vídeňské, na 79 zl. peněz se vyraželo. Cís. patentem z dne 27. ledna 1622 zapovězeno bylo kupování, rozpouštění a vyvážení stříbra a zlata, též ustanoveno bylo, za kterou cenu staré dobré mince zlaté a stříbrné se mají přijímati, totiž dukát po 6 zl. 45 kr., koruna zlatá za 5 zl. 40 kr. a starý tolar říšský za 3 zl. 52 kr.; cena pak za hřivnu stříbra ryzího na 32 zl. zvýšena jest. Mimo to vydán byl od král. místodržícího knížete z Lichtenšteina dne 24. března 1622 patent mincovní, kterým se vyvážení staré mince dobré a přivážení lehkých mincí do Čech přísně zapovědělo; potom patentem z dne 24. září 1622 zapověděno bylo vydávání a přijímání cizích grošů po 3, 12 a 24 kr. pod trestem jich konfiskování; avšak dovoleno bylo, dotčené groše, které 3 loty ryzího stříbra obsahovaly, v mincovně za hřivnu po 9 zlatých za nové druhy čís. peněz vyměnit; zároveň ustanovena cena hřivny stříbra ryzího na 37 zl. 30 kr.; což vše k prospěchu dotčeného družstva směřovalo.

K družstvu tomuto, jemuž ražení peněz bylo pronajato, náleželo 15 osob, totiž:

	Dodal do mincovny stříbra		Obdržel z mincovny hotových peněz		Případá na 1 hřivnu
<i>Kníže z Lichtenšteina</i>	797 hř.	6 lotů	453.185 zl.	10 kr.	569 zl.
<i>Kníže z Fridlandu</i>					
<i>Albrecht z Wald- šteina</i>	5000	" — "	617.249	" — "	123 "
<i>Pavel Michna z Vaci- nova</i>	2932	" 2 "	726.186	" 16 "	248 "
<i>Jan de Vitte</i>	402.652	" 8 "	31,340.544	" 59 "	78 "
<i>Jakub Bassevi, žid .</i>	145.355	" 10 "	6,750.389	" 29 "	48 "
<i>Deset nájemců nezná- mých</i>	4848	" 9 "	2,134.680	" 7 "	448 "
Úhrnem . .	561.584 hř.	3 loty	42,022.225 zl.	5 kr.	

Seznam tento vztahuje se jenom k mincovnám českým, vedle nichž byly též pronajaty témuž družstvu mincovny ve Vídni, v Brně a Olomúci. K nájemcům neznámým, jichž bylo dle výpovědi žida Bassevi 10, náleželi bezpochyby kníže *Jan Oldřich z Eggenberga* a radové komory dvorské *Vincenc Muschinger sv. pán z Gumpendorfu* a *Jan Unterholzer z Kranichbergu*.

Vydáváním mince lehké (jinak dlouhé řečené) vzešel v zemích všechněch neřád a zmatek hrozný a záhubný; neboť kupci, obchodníci, řemeslníci i lid zpěchovali se bráti tu minci, odkudž následovala v patách dražota a nedostatek všech věcí veliký jak v Čechách, tak i v říši Německé. v Polště a místy ve Vlaších, až naposledy obce obávaly se z toho i veřejného pozdvižení a potržky lidu obecného (Skála V., str. 208). Čím více přibývalo mince lehké, tím výše stupovala cena dobré mince staré, tak že konečně dukát za 16 zl. 54 kr. a starý tolar říšský za 11 zl. 15 kr. se směňoval. Málo zpomohly dotčenému neřádu nové mandaty císařské, vedle nichž kníže z Lichtenšteina mincovním patentem z dne 2. ledna 1623 zapovídal vůbec přísně *pod ztracením hrdla*, aby žádný více staré mince zlaté a stříbrné nepřijímal ani nevydával výše, než předešlým čís. patentem bylo vyměřeno, totiž dukát za 6 zl. 45 kr., koruna za 5 zl. 40 kr., rýnský zlatý za 4 zl. 3 kr., říšský tolar za 4 zl. 30 kr. a šedesátník starý za 3 zl. 52 kr. Při tom bylo nařízeno, aby každý přijímal novou čís. minci lehkou v hodnotě vyměřené, a doloženo, že nepodstatná jest pověst o zamýšleném úpadku (calada) této mince. (Archiv místodržít. C. 215, C. 1/1.)

Po uplynutí roku nájemního zdráhalo se družstvo dotčené obnoviti smlouvu mincovní pod výminkami předešlými, tak že dne 31. března 1623 činnost družstva přestala a mincovny do správy císařské byly převzaty. Patentem z dne 15. května 1623 od král. místodržícího knížete

z Lichtenšteina bylo vyhlášeno, že dosavadní druhy cis. mincí, jichž zrno při ražení se nezměnilo, mají býti od každého přijímány, a že za hřivnu stříbra ryzího v mincovnách i dále 58 zl. rýn. platiti se bude. Avšak cis. resolucí z dne 3. července 1623 bylo zastaveno zcela ražení lehkých mincí, a zároveň zapověděno další prodávání statků konfiskovaných za peníze takové. Potom cis. resolucí z dne 1. srpna 1623 oznámeno bylo král. místodržícímu knížeti z Lichtenšteina, že ve všech královstvích a zemích dědičných žádná jiná mince ražena býti nemá, než říšské tolary v zrnu starém, totiž z Vídeňské hřivny, 14 lotů 1 kvintl ryzího stříbra obsahující, 9 $\frac{3}{4}$ celých tolarův. Takto když předešlé mincování bylo opět zavedeno, přikročilo se k sbírání ohromného množství lehkých (dlouhých) peněz, jichž úpadek (calada mince) cis. resolucí z dne 14. prosince 1623 byl nařízen s tím doložením, že v lhůtě tři měsíců mají býti vyměněny lehké mince takto: dvouzlatníky předešlé po 2 zl. 30 kr. za 20 kr. říšské mince, zlatníky po 75 kr. za 10 kr., groše po 48 kr. za 6 kr., groše po 24 kr. za 3 kr., groše po 15 pacích za 1 $\frac{1}{2}$ kr., groše po 12 kr. za 6 haléřů, groš prostý za 3 haléře a groš po 3 kr. za 1 $\frac{1}{2}$ haléře, tak že předešlá cena týchž mincí na 13 $\frac{3}{4}$ ze sta byla snížena, tedy ztráta 86 $\frac{7}{8}$ percent předešlé ceny vynášela. V Čechách v ty časy, nežli mince spadlo, kopa miš. platila půl osmé kopy těch peněz lehkých (špatných). Ale poněvadž po vypršení lhůty trojměsíční ještě veliké množství peněz lehkých mezi lidem zůstalo, patentem knížete z Lichtenšteina z dne 27. února 1624 prodloužena byla lhůta k směnění jich až do konce roku 1624 a potom opět až do konce l. 1625. (C. 215, C. $\frac{1}{4}$.)

Taký výsledek měla činnost družstva Jana de Vitte v rakouských mincovnách. Škodu, kterou ražením lehké mince a jejím úpadkem (caladou mincí) země rakouské a obyvatelstvo jejích utrpělo, lze jenom poněkud určití z listin kommisie nařízené l. 1625 k vyšetřování škody král. fisku v Čechách učiněné (Königl. Böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission za Ferdinanda II. a potom za Ferdinanda III. tak řečená General-Münz- und Confiscations-Laesion-Aus- und Verrichtungs-Commission). Tak zjištěno bylo, že postavením na roveň hřivny Pražské s Vídeňskou při ražení dotčených peněz lehkých král. fisku učiněna byla škoda 1,836.687 zl. vynášející; pak že zaplacením nájemného dotčených 6 milionů zlatých v dlouhé minci utrpěl fiskus škodu 3,600.000 zlatých; též že úřad rentmistrský odváděním do něho peněz dlouhých (lehkých) zkrácen byl o 2,760.221 zl. Proto měl syn a dědic knížete Karla z Lichtenšteina dne 27. února 1627 zemřelého, kníže Karel Eusebius, fisku nahraditi 10,747.817 zl. 41 kr.

Co se dotýče náhrady od Waldšteina dané za statky, od král. fisku na lehkou minci koupené, o tom viz na stránce 769.

z Waldšteina Jiří odsouzen dne 5. listopadu 1622 (str. 835).

z Waldšteina Marie Polyxena, roz. *z Harasova*, místo *z Hanasova* (str. 26 *).

Věřický (Viřický) z N. Václav omylem uveden jest (str. 852) místo *Měnický z Červené vsi Václav*, jenž dne 9. září 1623 byl odsouzen třetiny jmění (str. 365).

z Věst a z Ejstebna Jan odsouzen byl dvou třetin neb polovice jmění, kteréž není vytčeno.

Višně Jan z Větrné, jinak *z Oujezdce*, perdonován (str. 876).

Vojř z Protivce Ctibor (str. 887). Statek jeho *Římov* od král. komory zastaven byl se statkem Hamrem (viz *Záborský* str. 919) l. 1621 paní Dorotě Aulnerové v summě 11.000 zl. rýn. k potřebám válečným císaři půjčené. Po smrti Aulnerové l. 1625 statek ten opět od král. komory byl ujat a knížeti z Eggenbergu prodán. (Lista condemnat. f. 2.)

Vrš ze Sadlní Jiří odsouzen dne 30. května 1623 (str. 908).

Vtelenský z Vtelna Karel odsouzen dne 26. listopadu 1622 (str. 919).

Zábořský z Brloha Jan Jindřich (str. 919). Statek jeho *Hamr* se statkem *Římovem* (viz *Vojtěch Ctibor* str. 887) držela zástavou *Dorota Aulnerová* v summě 11.000 zl. rýn., k potřebám válečným císaři půjčených. Když pak Aulnerová žádného kšaftu neučinivši a po sobě žádných dětí ani přátel krevních nezanechavši zemřela, dotčené statky i summa zástavní se vším ostatním jméním jejím na císaře připadly a k ruce jeho vedle návrhu král. prokuratora z dne 3. října 1625 ujatý jsou i se statkem *Sitzkreis* (Čížkrajice, kr. Budějov.) po Aulnerové pozůstalém, jehož se *Elyna Mičánová*, roz. z *Kokořova*, ujímala. Marně se domáhal pozůstalosti Aulnerové *Václav Koutek*, od ní za syna přijatý; neboť synovství to od král. prokuratora uznáno nebylo, poněvadž při právě k stvrzení nepřišlo. (Lista condemnat. str. 2.)

Zeidler Jan (str. 930). Na panství *Mimoni* bylo l. 1632 dle taxy v dvořích *Mimoňském*, *Hamrském*, *Medenném* (*Medonském*), *Vostrovském* a *Pustém*, koní 11, volů tažných 19, krav 77, býci 3, jalového dobytka 56 kusů a ovcí 1820, totiž bahnic 869, zubkyní 208, jehnic 227, skopců 464 a beranů 52. (C. 215, Z. 6.)

Zeidlic z Šenfeldu Jindřich Jiří (str. 930). Jeho dcera *Markéta* zůstavena byla vedle zdání král. prokuratora z dne 1. října 1625 při dílu svém na statku *Kozominském*. (Lista condemnat. f. 2.)

Zeidlic z Šenfeldu Rudolf (str. 932) po smrti své († 1622) od král. prokuratora dne 22. října 1622 před kommissí konfiskační obviněn byl z těchto účinků rebellských: 1. Že jest v té rebellii krále a pána svého, vrchnost pořádnou opustil, k rebellům se připojil a s nimi stál. 2. Že direktorům a správčům též rebellie v službu se vydal, úřad hejtmanský nad pěchotou k sobě přijal, lid verboval, s týmž lidem správčům rebellským přísahu učinil, proti císař. kommissari a armádě táhl a nepřátelsky se stavěl. 3. Když *Fridrich falckrabě* při *Rýnu* do země uveden a na stolicí královskou v *Čechách* dosazen byl, že *Zeidlic* nejvyšším úředníkům a soudcům zemským téhož domnělého krále psaním svým vlastnoručním z *Paříže* dne 20. ledna 1620 se zjevně a patrně ohlásil, že k tomu ke všemu, což jest takkoliv od stavů pro dobré království *Českého* zavýřno, jako i k tomu zvolení a korunování kurfiršta *Falckého* za krále *Českého*, přistupuje a sobě to vše oblíbuj, k nim důvěrnost máje, že to ohlášení jeho příjmon a jej sobě jakožto věrného syna vlasti dostatečně poručena míti budou. 4. Že *Zeidlic* podle sněmovního s týmž domnělým králem snešení, rovně jako jiní, výpravy činil a škody obvozuje na císař. lid těžce žaloval. — Mimo to obvinil král. prokurator dne 21. srpna 1623 *Zeidlice* ještě z toho, že *Zeidlic* navrátil se l. 1620 do země, vypravil se s *falckrabětem*, domnělým králem svým, sám osobně i s lidmi svými k *Rokycanům*, odtud s ním k *Rakovníku* proti lidu císařskému táhl a bojoval. — Marně se odvolávali dědicové *Zeidlicovi* k tomu, že *Zeidlic* za živobytí svého dne 14. května 1622 učinil ohlášení k perdonu J. M. C., dokládaje toho, že by v čas zpourey od císař. nejvyššího a general-kommissaře pana *Khana* jménem a na místě císaře sobě perdon udělený, a na to zase statky své, kteréž mu předtím od císař. lidu a armády odňaty byly, navrácené míti měl; neboť král. prokurator dokázal, že *Zeidlic* žádného perdonu neukázal, ani dostatečně svědky neprovedl. (Lista condemnat. f. 6–14.)

Zumr z Herstošic Mikuláš Šebestian pokuty byl osvobozen.

Želinský ze Sebužína Jan, bratr *Gabriele Krištofa* (str. 944), odsouzen byl všeho jmění, kteréž není vytčeno. (Lista condemnat. f. 90.)*

*) Tato *Lista condemnatorum* (seznam osob při kommissi hrdelní a konfiskační odsouzených, ne dosti správný, obsahující 92 listy), při níž jsou též některá dobrozdání král. prokuratora z l. 1625 a 1626, ode-

Praha (str. 1037). Mezi měšťany rozdílných měst Pražských, při kommissi konfiskační Fridlandské odsouzenými, omylem uvedeni jsou: Václav *Fouček*, Zacharyáš *Kočárek* a Gabriel *Řehlovský*, měšťané Žatečtí; Václav *Chluj* (Klug), měšťan Lounský; pak Samuel *Třebický*, měšťan Rokycanský při městě Táboře. — Domů v městech Pražských před zpourou l. 1610 bylo všech 2644, totiž v Starém městě 938, v Novém městě 1546 a v Menším městě 160; l. 1653 bylo v Praze domů všech 2717, z nichž bylo pustých 157 a pohořelých 120. (Dle zprávy o domech Pražských a o městech královských, podané od Františka Dvorského v časopise Musea král. Českého r. 1881, str. 487 a r. 1882, str. 57, z níž jsme i následující dodatky k městům vyňali.)

Beroun (str. 1037). L. 1630 bylo v městě všech obyvatelů domácích 201 a na předměstích 106, podruhá a čeládky v městě i na předměstích 364, tedy dohromady jenom 671 duší. — Domů čítalo se l. 1654 všech 250, totiž v městě 134, z nichž 45 pustých a 2 pohořelé, na předměstích pak Hořejším, Dolejším a Hrnčířském 116, z nichž 85 pustých a 5 pohořelých, tak že na ten čas v městě jenom 87 a na předměstích 26 domů bylo obydleno a 137 domů stálo pustých.

Boleslav Mladá (1038). Z 370 domů, které město l. 1610 před zpourou čítalo, bylo l. 1654 rozbořených a pustých domů 11 a domů až do základu zbořených 128, z nichž jen místa zůstala. Z vesnic k městu náležejících byla ves Plasy, předešle 9 sedláků čítající, celá pustá; v Stakorech dolejších bylo sedláků 15, chalupníků 6; v Kolomutech sedláků 9, baráčník 1; v Jemnikách sedláci 3; ve Vodcích sedláci 2; v Husí Lhotě sedláci 3, chalupníci 2, rozbořená a pustá stavení sedlská 3 a chalupnické 1 pusté; v Ouhelnicích sedlák 1, chalupníci 3, stavení rozbořené a pusté sedlské 1, chalupnických pustých 7.

Brod Český (str. 1041). Ze 160 usedlých měšťanů, které město l. 1623 čítalo, zůstávalo l. 1654 toliko 46 v domech svých, ostatní domy 84 byly pusté.

Brod Německý (str. 1046). L. 1654 sečteno domů 257, totiž v městě 179, z nichž 31 pustých, a na předměstích 78, z nich 13 pustých. K městu náleželo městečko Bělá s 75 hospodáři (mezi nimiž 1 pohořelý, 1 na živnosti zkažený a 34 hospodářství pustých) a 12 vesnic, v nichž bylo 109 sedláků (1 pohořelý, 5 na živnosti zkažených a 20 živností pustých), 6 chalupníků a 43 zahradníci, mezi nimi 29 pustých živností.

Bydžov Nový (str. 1048). Z 210 domů v městě předešle se nacházejících bylo l. 1654 jenom 112 obydlených, 3 byly pusté a z ostatních 95 zůstala toliko místa. V 8 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 28, chalupníci 23, zahradník 1 a pustých hospodářství 30. — Dne 20. srpna 1626 podali zběhlí sousedé Bydžovští na komoru českou žádost, aby jim navraceny byly jejich statečky a chaloupky, od kterých jenom pro nemožnost svou vychování a vyživení vojska pryč se odebrali a jinde žebrotou chleba sobě hledati byli přinuceni. — Léta 1639 při vpádu Švédském navrátil se s nepřitelem do města Bydžova exulant *Matěj Troskovec*, který do obce hned praedikanta uvedl a tehdejšího cís. rychtáře Jana Dentulina před general-majorem Fridrichem Šobětickým těžce obvinil, že měšťany k náboženství katolickému katem mocně nutil, tak že proto cís. rychtář byl uvězněn a veliké výkupné zaplatiti musil. Na zprávu o tom, od cís. rychtáře komore české dne 3. srpna 1640 podanou, Troskovec později do Hradce Králové a odtud do Prahy do vězení byl dodán. (C. 215, B. 13.)

vzdána byla dne 24. srpna 1673 od král. kommisie Revisionis et Liquidationis k opsání král. úřadu fiskálnímu. Opis tohoto seznamu má Dr. Edmund Schebek, od něhož mně k nahlédnutí byl propůjčen.

Čáslav (str. 1049). Před zpourou čítalo město s předměstími 254 domy, z nichž l. 1654 bylo v městě jenom 100 obydlených, 9 pustých a 86 dokonce zbořených, tak že z nich toliko místa zůstala; na předměstích pak bylo domů obydlených 23, pustých 30.

Domažlice (1055). L. 1654 bylo v městě jenom 208 domův obydlených a 33 pustých.

Dvůr Králové (str. 1061). L. 1654 bylo v městě i na předměstích domů obydlených 164, pohořelých 5, pustých 4, rozbořených 73. V 6 vesnicích k městu náležejících bylo 27 sedláků, 23 chalupníků, 8 zahradníků a 3 noví usedlí.

Hora Kutná (str. 1063). L. 1604 bylo domů v městě 594 a na předměstích 353, z nichž l. 1628 v městě bylo 56 bez hospodářů, kteří z města pryč se odebrali, pak 146 domů pustých, zbořených a spálených, též v předměstí čtverém bylo mnoho domů prázdných a pustých. L. 1654 bylo v městě 580 domů, z nichž 2 fiskální, 5 obecních, 26 panských, 26 jesuitům náležejících, 373 obydlených, 27 prázdných zavřených a 121 dokonce pustých a zbořených. Na právu Pachovském bylo 23 domův obydlených, 2 prázdné a 30 dokonce zbořených; na právu Kolmařském 5 obydlených, 5 pustých a 18 dokonce zbořených; na právu Hloušeckém 28 obydlených, 4 prázdné, 33 dokonce zbořené; na právu Čechovském 13 obydlených, 7 prázdných a 49 dokonce zbořených; na Kaňku 35 obydlených, 10 pustých a 36 dokonce zbořených. V 7 vesnicích k městu náležejících byly 2 dvory, 20 sedláků, 3 pohořelí, 7 pustých; chalupníků 10 a 3 pustí; zahradníci 2 a 2 pohořelí.

Hradec Králové (str. 1070). L. 1654 bylo v městě a na předměstích domů obydlených 201 (z nich 16 panských šosovních), pustých 11 a rozbořených 495, z nichž jen místa zůstala. V 13 vesnicích k městu náležejících (mezi nimiž dvě celé pusté byly a v ostatních ještě 52 stavení rozbořených a pustých) bylo sedláků 60, chalupníků 46, zahradníků 42, nových osedlých 6, dvůr svobodný 1, dvorů šosovních blíže města 12.

Chomůtov (str. 1086). Odhad panství Chomůtovského. (Lib. conf. 2, f. 173.) — V městě bylo před zpourou l. 1604 sečteno 545 domů, z nichž l. 1634 toliko 139 bylo obydleno; l. 1654 bylo v městě domů 144, mezi nimiž 11 pustých, dvorů a chalup na předměstí 53, na obci pak pro dělníky 209 chaloupek.

Chrudim (str. 1088). Z 421 domů, které město před zpourou čítalo, bylo l. 1654 v městě asi 100 domů obydlených a 52 rozbořených; v předměstí pak 165 domův obydlených, 18 pustých a 65 zbořeníšť, kde někdy domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo 37 sedláků, 4 stavení pustá bez hospodářův a 5 chalupníkův.

Jaroměř (str. 1096). Taxa statkův obecních. (Lib. conf. 2, f. 288.) — L. 1610 bylo v městě a na předměstích 257 domů; l. 1654 však jenom 170 obydlených a 59 pustých míst, kde domy stávaly. V 5 vesnicích k městu náležejících bylo sedláků 36, chalupníků 13 a zahradníků 16.

Kolín (str. 1110). L. 1654 bylo v městě a předměstí jenom 133 domův obydlených (z nichž 12 židovských), domů zbořených a pustých bylo 49, pohořelý 1 a 50 míst, kde předešle domy stávaly.

Kouřim (str. 1115). Před zpourou l. 1610 bylo v městě 180 domů, z nichž l. 1630 zůstalo 55, l. 1634 sečteno 30 a l. 1635 toliko 24; l. 1654 bylo domů poněkud obydlených 70 (z nichž 6 panských), pustých přes 90 a pohořelé 2.

Litoměřice (str. 1118). L. 1654 sečteno bylo domů v městě 265, z nichž 95 pustých (39 zkažených pustých domů odevzdáno pro rozšíření kostelův a klášterů, totiž 7 jesuitům, 7 dominikánům, 1 františkánům a 24 kapucínům); na předměstí byly 3 chalupy, z nichž 2 pusté, pak menších domků a chaloupek 221, z nichž 161 pustých.

Loket (str. 1138). L. 1654 bylo v městě i na předměstích 320 domů, z nichž 86 pohořelých, od l. 1621 nevystavěných, a 58 pustých.

Louny (1141). Z 329 domů, které v městě a na předměstí před zpourou se nacházely, zůstalo jich l. 1654 v městě 190 a na předměstí 50.

Mělník (str. 1148). Kostel sv. Ludmily zbořen byl l. 1633 místo l. 1663. — V městě bylo před zpourou l. 1610 domů 185; l. 1654 v městě jenom 89 domů, z nichž 4 pusté a na předměstí 13 domů a chalup, z nichž 7 pustých, pak 69 chaloupek, v nichž lidé viniční zůstávali.

Most (str. 1152). L. 1654 bylo domů v městě 290, z nichž 151 pustých; na předměstí chalup 10 a 90 míst, kdež dříve chaloupky pro hlídače, podruhy a nádenníky byly vystavěny. (Dvorský, Čas. Mus. r. 1882.)

Jan mladší Lukavský (str. 344) propadl statek Domanice (kr. Chrudim., dom. Košumberk).

Registřík.

- Abel Tomáš 1119.
 Aber, cí. nejvyšší, 1114.
 Aberspach hrad. 679.
 Abstatt ve Württembersku 735.
 Adamovic Kateřina 1120.
 Adamstadtl (Adamstadt) bud. 350, 352.
 Adelshof časl. 1063.
 Aderšpach 783.
 z Adlaru Valkoun 199, 838.
 z Adlersbergu Jan Jakub de Wagghi z Wippachu 636.
 z Adlersturnu Putz Jan 145.
 z Adlerswerthu Plunis Fridrich 191.
 Adorf v Sasku 1209.
 Adršpach (Adrsbach) hrad. 29, 679, 684, 767.
 Agathon Jan 1067.
 Agrikola Cyril 266.
 z Agrů Jakub 957.
 Ahachov plz. 1202.
 Ahatschau žat. 1100.
 Ahnikov žat. 621, 1085.
 Ahrendorf (Arndorf) žat. 508.
 Achač Matěj 1186.
 z Achlaru a z Aichelberka (Eichelbergu) Jakub Vilém 386, 443, 640.
 z Achona Erdman 1113.
 Aich (Eich) cheb. 728, 821.
 Aicha bol. 780.
 Aicha — Alt bol. 791.
 z Aichelberka, viz z Achlaru.
 z Aichelberka Aichlerová Kateřina 386.
 z Aichenfelsu Adam 1, 829.
 Aichhorn z Reichenpachu Kašpar 1217.
 Aichhut bol. 457.
 Aitler Jan 1015.
 Albendorf jič. 683, 708, 1238.
 z Albenrenthu viz Lamingen.
 Alberitz žat. 208.
 Albernhof cheb. 1136.
 Albersdorf cheb. 1234.
 Alberštorf (Albrechtice) žat. 160.
 Alberto Tomáš 1087.
 Albrecht Vít 1151.
 Albrechtec bud. 351.
 Blbrechtice bol. 317, 765, 767, 808, 818; časl. 16; chrud. 195, 461; pís. 1217; žat. 160.
 Albinová Kristina, roz. Waldvoglová z Lohemühl, 421.
 Aldašín, pražsk. 526.
 Aldobrandino Aldobrandini Don 700.
 z Aldringen (Altringen) sv. p. Jan 231, 233, 550, 551, 613, 632, 711, 746, 749, 750, 752, 763, 864, 1027; Jan Marx a Pavel, Anna, Kateřina a Barbora 614, 864, 865.
 Aleš Pavel 1256.
 Algersdorf lit. 291.
 Alsterle Mikuláš 226.
 Alsterle z Astfeldu František Mikuláš 421; Veronika Kateřina 304, 421.
 Alšovice bol. 534, 805.
 Altdorf cheb. 99.
 Altenberg časl. 1098.
 Altenbuch — Mittel a Ober. jič. 636.
 Altenburg jič. 787.
 Altengrün cheb. 602.
 Altersperger Přemysl 957.
 z Althamu (Altheimu) hrabě Michal Adolf 74.
 Althütten táb. 485.
 z Altringen, viz z Aldringen.
 Altrohlaue cheb. 448.
 Altsattel cheb. 600, táb. 174.
 Altstadt bud. 394, hrad. 708, jič. 683, 1238.

- Amcha z Borovnice Heralt Jan Buryan, Jindřich Václav, Vilém a Vilém Jindřich 1, 2; Albrecht 1065; Buryan CXXXVII.
 Amlangová Dorota 1035.
 Ammon Petr 304.
 Ammonová Kateřina, roz. Topinková z Kvelbrunu, 403.
 Amplatz plz. 587.
 Amschelberg táb. 492.
 z Amstatu Jan Konrád 2; Zuzana 58; Anna Juliana 340.
 Anděl (Anjel) z Ronovce Sigmund 2.
 Anděl (Anjel) z Engelsperku Abraham 970, 1028.
 Andělka Regina 1164.
 Andělová Markéta 1028.
 Anderson Jakub 988.
 Andres 1010.
 Angerman Jeronym 957.
 z Anhaltu kníže Kristian XXXV.
 Anischau plz. 358.
 Anjel (Engel) z Engelsperku Abraham XXXII, XLV, XLVII, LVIII.
 Anjel Jiří 1264.
 z Ankerspurku Martin Dominik 988.
 Apatykář Jiří XXXIII, LVII, 1164.
 Apptman Simon 4.
 Arcibiskup Pražský CXI, CXXV.
 z Ardynku, viz Bresl.
 Arelt Jan 1102.
 Aretýn Pavel 957.
 Arkadius Václav 1120.
 de Arlin z Burnival Jakub 679.
 Armperger František 1256.
 Arnau jič. 784.
 Arndorf (Ahrendorf), žat. 508.
 Arnetzgrün cheb. 822, 875.
 z Arnimb (Arnim) Jan Jiří 739, 860.
 Arnolc bud. 394.
 Arnoldini Hartman z Klarsteina Matyáš 156, 183; Anna, roz. z Hyršova 113.
 Arnoltice (Arnsdorf) lit. 863.
 Arnoštice bol. 534.
 Arnsdorf lit. 563.
 Arnsdorf (Arnultovice), jič. 112, 784, 796.
 Arnsdorf (Arnoltice) lit. 863.
 Arntová Zusana 984.
 Arnultovice (Arnsdorf) jič. 112, 784, 796.
 z Arragona, viz Picolomini.
 de Arrizaga Philip Don 49 (chybně Straycraga) 1151.
 z Arzbergu (Arzperku), viz München.
 Arztfeld v biskupství Bamberském 305.
 Aš cheb. CL.
 Ašendorf (Aschendorf) lit. 563.
 Assman Jakub a Kašpar 1152, 1153.
 Asterman Adam 1120.
 z Astfeldu Osterstok František 164.
 Atschau žat. 1100.
 Auberschin lit. 862.
 Audrcký, viz Údrcký.
 Audishorn (Outěchovice) bol. 144, 767, 811.
 Auern bud. 394.
 Auerspergová Anna, roz. Sezimova, 507.
 z Auerspergu Jan Wenkhard CXX.
 Augšpurger Kašpar 1000, 1036.
 Augustianů klášter v Bělé a v Lípě 772.
 Aujezd, viz Oujezd a Újezd.
 Aujezdl plz. 467.
 Auler N. 1000.
 Aulhorn Jonáš 1120.
 Aulík z Třebnic Šimon Petr 418, 987, 1013, 1132.
 Aulnerová Dorota 920, 1274.
 Aunhošťský (Unhošťský) Jan, Václav 1134.
 Auřec (Ouřece) bol. 921.
 Auřinowes (Ouřiněves, Uhřiněves) pražsk. 527.
 Ausen (Aussenhof) cheb. 599.
 Auscha (Úšť) lit. 117, 505, 506.
 Ausilau (Usilov) plz. 304.
 Aussig (Oustí) lit. 1243.
 Austajovec (Oustajovec) Blažej 584.
 Ava cheb. 673, 821.
 z Aventinu Regina Ledčanská z Popic 323.
 Baba (Babí) lit. 846.
 Babáčková Dorota 994.
 Babí bud. 655, hrad. 530, lit. 846.
 Babice časl. 20, 701, plz. 319, praž. 379, 472.
 Babilon žat. 909.
 Babín táb. 850.
 Babiny lit. 227, bol. 534.
 Babitín, lit. 53.
 Babka ryt. Joachym XXII, 2; Lidmila LXXXIV.
 Bacov bol. 71.
 Bačalky jič. 116, 546.
 Bačetín (Batstein) hrad. 682.
 Bačkov časl. 702.
 Bačovice táb. 1171, 1173.
 Baden-Durlachský Jiří Fridrich markrabí, 736.
 Bader Jan 1067.
 Baer Ambrož 1031.
 Bärenklau, viz Pernklob.

- z Bärenšteina Charvatka Alžběta
 (Chotková) 209, 210.
 Bahno časl. 16, 1063.
 de Bachenhay Martina Johanna
 Majdalena, 1258.
 Bachhelbel Wolf Adam a Alexan-
 der 1082, Voršila 1084.
 Bachman, viz Košťál.
 Bachman Jan a Melichar 1057.
 Bachštata (Pachštat) Pavel 1029.
 Bachtlíkov plz. 1056.
 de Baiss Filibert Emanuel 953.
 Bakov praž. 180.
 Bakov (Backofen) bol. 883.
 Bakovina bol. 532.
 Balbín z Vorličné Adam a Jan 2,
 Karel 3, Vilém 1264.
 Balcar Jan, Melichar Jan a Pavel
 Jan 970.
 Balcar Jan 1164.
 Baldironová ze Strahlendorfu 760.
 z Baldova Tendler Prokop 141.
 Balkova cheb. 14.
 Bamberg (Babí) bud. 655.
 Baner Jan, švédský general 551.
 Banín (Bohnau) chrud. 281.
 Bank z Weissenburka Bartoloměj
 1143.
 Barbor Adam 1075.
 Bargagni Benedikt 902.
 Barchov Malý (Barchovek) jič. 410.
 Barchov Velký jič. 8.
 z Barnšteina Jan Kunrat 205, 1264.
 Bařteynková Regina 135.
 Bartelsdorf (Pertelsdorf) žat. 369.
 Bartoňovic Adam 1120.
 Bartoš Jan a Jiří 584.
 Bartošov časl. 586.
 Bartoušov (Bartošov) jič. 765, 766,
 783, 792.
 Bártová 1164.
 Baruchov praž. 379.
 Barvířovská Judita 1186.
 Barzdorf bol. 381, hrad. 1047.
 Bassevi (Basseni) Jakub 513, 768,
 971, 1272, 1273.
 Bašnice jič. 536, 779.
 Bašf malý praž. 162.
 Bašf velký praž. 555, 767.
 Bašta (Šaloun) bud. 657.
 Batík Tobiáš 1094.
 Batňovice hrad. 530.
 Batstein hrad. 682.
 Baudisch Jan 1240.
 Baumgartnerová Eva 1120.
 Baurovic bud. 350.
 Bavor z Kalenic Albrecht 61, 225.
 Bavorov pís. 1195.
 Bavorovice bud. 350.
 Bavorovský Adam Benedikt 715.
 Bavorsko 740, 746.
 Bavorský vévoda Maximilian XVIII,
 XX, XXV, XXIX, XXX, 738,
 746, 748, 759, 764.
 Bavorský Řehoř 1164.
 Bdín praž. 616.
 Bečice bud. 58.
 Bečka Jindřich, Anna, Marie, Zu-
 zana, 1038.
 Bečkov jič. 683.
 Bečov cheb. 98, 1207, žat. 195.
 Bečové (Bečov) táb. 151.
 Bečvary malé (Bečvarky) časl. 915.
 Bečvary velké časl. 388.
 Bečvař Egid. 1120.
 Bečvářka Mandalena 1036.
 Bednář Kašpar 1110, Lukáš 1093.
 Bedřichov táb. 878.
 Bedřichovice táb. 207.
 Beer Jakub 1099.
 Běhanka lit. 196.
 Běhařov plz. 273, 366.
 Behem Eliáš 957.
 Behm Jiřík 1120.
 Behmerová Zuzana 1026.
 Behr Krištof 1245.
 Běchary jič. 783.
 Bechlejovice (Bochlinovice) lit. 53.
 Bechler z Meningu (Pechlar z Me-
 minku) Maximilian 172, 349, 907,
 1224, 1225.
 Bechlerová (Pechlerová) Ludmila,
 roz. z Kolovrat, 178.
 Bechlín lit. 9.
 Bechová bol. 159.
 Běchovice praž. 528, 922.
 Bechyně táb. CXLIX.
 Bechyně z Lažan Abraham LXXVII,
 3; Bohusl. 3; Fridrich CXXXVII,
 3, 4; Jan Jiří 3, 482; Jiří, Kašpar,
 Oldřich 337; Karel XLI, 4; Ka-
 špar 460; Mikuláš 210; Oldřich
 starší 5, 347, 445, 892; Oldřich
 mladší 4, 5; Tobiáš 5; Václav
 mladší 5, 1264; Václav starší 6,
 919.
 Bechyňová Anna z Lažan, roz.
 z Dobře XCV, 49.
 Bechyňová z Lažan Anna, roz.
 z Kokořova 5.
 Bechyňová z Lažan Markéta na Za-
 jedci a Trojovicích LXXXIV.
 z Beisingen Karel Arnošt 337.
 Bejček z Nespečova Jan 6, 909,
 1264; Jan a Sigmund 864; Jaro-

- lím 957; Jindřich 6, 1264; Lych-
tric CXXXIX.
- Bejčková z Nespečova Kateřina
Vřesovcová 1141.
- Bejčková z Nepečova Barbora, roz.
z Říčan 1212.
- Bejkovice táb. 516, 854, 1222.
- Bejšov bud. 351, táb. 808.
- Bejšovec z Bejšova Jan 7, 1264;
Šebastian CXL.
- Bejšovcová, roz. Kunašova z Ma-
chovic, Marie 720; Markéta 7.
- Bek (z Beck) sv. pán Jan 763, 782.
- Bekerová Mandalena 1029.
- Bělá (Weisswasser) bol. 13, 14, 47,
763, 764, 765, 772, 774, 798, 808,
830.
- Bělá (Bílá, Bilna, Bilay) bol. 537,
780.
- Bělá bud. 652, časl. 222, 696, hrad.
885, chrud. 517, jič. 536, 778,
lit. 53, plz. 319, 357.
- Bělá Hořejší plz. 358, 451.
- Bělá (Bilej) hrad. 23.
- Bělá malá (Kleinweisel) bol. 883.
- Bělá Nová chrud. 281.
- Bělá (Bělá) bol. 532.
- z Belazy, viz Khán.
- Bělč chrud. 1071.
- Běleč (Bělč) pís. 56, 408, tab. 112.
- Bělichov praž. 95.
- Bellius Mikuláš LIX.
- Bělohrad (Bělehrad) jič. 220, 592,
765, 766, 779, 785, 792, 802, 804.
- Bělohrad (Weissberg) dvůr, plz.
305.
- Běloky praž. 282.
- Bělská Kateřina 1045.
- Bělušice (Bělošice) žat. 205, 210.
- Belvic z Nostvic Adam Václav 8;
Jan 9, 10; Jan Kristian 7, 313;
Jan Křištof LXXVII, 7, 9; Jin-
dřich Otto 8; Kašpar LXXVII,
8, 423, 1150; Kašpar Mikuláš 9,
10, 240, 242; Sigmund XLI,
LXVII, 9.
- Belvicová z Nostvic Anna Marie,
roz. z Solhauzu 8; Anna Marie
roz. Robmhapova 9, 10; Dorota
Estra a Marie Majdalena 8; Ka-
teřina LXXXIV, 8, 814; Majda-
lena Malovcová 562.
- Benátky hrad. 707, 885.
- Benátky Nové bol. CXLIX.
- Benátská Anna 1040.
- Benátský Jan a Václav 1164.
- Beneda z Nečtin Albrecht 63; Jan
34; Jindřich 10.
- Benedová z Nečtin Anna, roz. z Vře-
sovic 643, 1066.
- Benedinová Johanna 324.
- Benedyger Zacharyáš 957.
- Benedyktová Kristýna 1029.
- Benek (Benck) Jiřík 1151, 1152,
1153.
- Beneš Filip 1256.
- Beneš Valentýn 957.
- Benešov bud. 223, 652, táb. 147,
150, 153, 767, 850.
- Benešov (Benešovice) plz. 589.
- Benešov (Bensen) lit. 292, 564, 763,
859, 863, 864.
- Benešovice bol. 537, 780, chrud.
120, plz. 589.
- Benetice časl. 701.
- Benice (Býnice) praž. 471.
- Benicko jič. 926.
- Beník (Benig) z Petersdorfu Jiří:
Benedikt 11, 116, 325, 503, 505,
511; Štěpán Benedikt 254, 560,
907, 1054.
- Benjamin Buryan 1147.
- Běňov (Běňoves, Věňoves, Wenus-
sen) plz. 358.
- Beňovy (Beňov, Benhof) plz. 1104.
- Bensen, viz Benešov lit.
- Beran Petr na Tučapech 610.
- Beranová Markéta Petra, Špulířová
z Jiter 610.
- Beranová Mariana 1038.
- Berbisdorfová Alžběta, potom Rou-
povcová, roz. z Štampachu 465:
Markéta roz. Zeidlicova 930.
- z Berbisdorfu Ehrenfrid XXXVI,
XLIV, 10, 367, 524, 925, 930:
Jiří Vilém 11; Rudolf 12.
- Berg a Ravensberg vévodství 735.
- Berg z Reinfeldu Jindřich 1259.
- Berghof (Horec, Vrchy) bud. 657.
- Berglar, viz Perglar.
- Bergmann Michal 1135.
- Bergner Josef 1198.
- Bergreichenstein pís. 1201.
- Berchtold (Berthold) z Hungerlic
(Uherčic) a Freidinku Jakub sv.
pán 687, 737.
- Beringer (Pernink) cheb. 1168.
- Berka Jan 966.
- Berka Řehoř 1120.
- Berka z Dubé a Lipého Adam Gott-
fried CXXIX, 19, 291; Aleš 12,
799; Berthold Bohobud 13; Bo-
huchval XXXVI, XLIV, 13, 47,
287, 306, 367, 524, 774; Jan 83;
Jan hrabě z Hovora 269; Jan
Jetřich 178; Jetřich Jiří 521;

- Jindřich 84; Jindřich Vlk 15, 398, 905; Kristian Aderspach XXXVI, 15; Lev Buryan 115, 254, 332, 671; Matyáš Ferdinand František 672, 685, 686; Václav starší XXXVI, 8, 16; Wolf 187, 899; Zbyněk XV.
- Berková z Dubé, Alena Kolovratová 19; Alžběta Hrzaňová 199; Alžběta Volfomina Žďarská 191, 466; Anna z Solhausu 563, 845; Anna Marie roz. z Oppersdorfu 19; Barbora roz. z Lobkovic 17; Barbora roz. z Šumburka 114, 812; Dorota roz. z Vartenberka 419; Františka Hippolyta Eusebia roz. hraběnka z Fürstenberku 672; Johanna Kuna z Kuňovic (Kaunic) 187; Kateřina Libšteinská z Kolovrat 15, 286; Kateřina roz. z Humrgorštu (Ungerstu) 17; Kateřina viz z Waldšteina; Kryselda, předešle Švamberková, roz. z Lobkovic 14; Majdalena Kateřina roz. z Žirotína 786; Mandalena roz. Slavatová LXXXII; Sibylla roz. hraběnka z Eberšteina 563.
- Beřkovice dolní praž. 8, 9.
- Beřkovská ze Šebířova Alžběta roz. z Břízy CXXXVI, 20, 407, 221; Alžběta Františka Tengnaglová 21; Anna Juliana roz. z Amštattu 21, 340; Johanna Eusebia Cukrová, 21; Kateřina Radecká z Radče 452; Majdalena roz. z Milhostic a z Vojkova 151; Marta Majdalena roz. Vostrovcová 20, 898; Polyxena a Salomena 21.
- Beřkovský z Šebířova Albrecht 19, 898; Albr. Eusebius CXXXVI; Jan 20; Jindřich 20, 166; Karel CXXXIX; Mikuláš 20, 407, 1264; Oldřich LXXXIX, 21; Radslav 533; Rastislav Zdeněk 21; Šebestian 22, 151; Václav CXL; Wolf 286.
- Bernart Jan 1031.
- Bernart Jiří 957.
- Bernartice cheb. 365, jič. 1239, klat. 133, táb. 4.
- Bernetzreith (Berartskeyt, Pernolec) cheb. 264.
- Bernharz (Pernarec) bud. 394.
- Bernklan (Bernklo), viz Pernklob.
- Bernklaus (Bezvěrov) plz. 450.
- Bernov žat. 617.
- Bernsdorf bol. 457.
- Bernschlag německý (Posláček) bud. 394.
- Bernstadt (Šaclíř) jič. 683.
- z Bernšteina Charvat Jan 205.
- Běronice (Běrunice) jič. 546.
- Běronický Jan 847, 990.
- Beroun praž. CI, 1037, 1276.
- Berounský Jan 1045.
- Berštejn (Perštejn) Nový bol. 17, 18, 781.
- Bertlín Ondřej 1198.
- Běruničky (Klein Beronic) jič. 247.
- Berzdorf (Bertelsdorf, Betlesdorf, Betlsdorf) bol. 201, 418, 765, 767, 808.
- Berzdorf (Perzdorf) bol. 457.
- Berzdorf dolní bol. 808.
- Berzdorf horní bol. 808.
- Berzdorf střední bol. 808.
- Besedice bol. 803, 844.
- Besenice bud. 653.
- Běsno (Wiessen) žat. 286.
- Běstounský Jan 1257.
- Běstovice chrud. 933.
- Běstviný hrad. 682.
- z Beše Ludmila Kaplířová 245.
- Běšice (Vešice) žat. 574.
- Běšín z Běšín Jan Jindřich, Jan Linhart, Jiří, Jiří Zbyněk, Mstich Milota, Petr Levhart a Václav Jindřich 22; Smil CXL; Václav CXLI, 1216; Václav Oldřich CXLI; Zbyněk Jiří 903.
- z Běšín Kateřina, roz. z Klenového a z Janovic 22.
- Běšinov dvůr časl. 1112.
- Beřkovcová Anna 1257.
- Beřkovice (Beřkovice horní) lit. CXLVIII.
- Beřtákovice Alžběta 1186.
- Betengel (Wettengel) z Neuenperka Eustachius 918; Jan 24; Křištof mladší LVII, 22.
- Betenglová z Neuenperka Alžběta, roz. z Reichwic 24.
- Betlén Gabor XLIV, 469, 732, 887, 894, 937, 1236.
- Beutel Jiří 54.
- Beygott (Peygott) z Reinerstadtu Daniel 317, 804.
- Bezděcký z Bezděčí Hory Jan Marcian 957, 971, 1035; Jan Ondřej a Anna Marie 982.
- Bezděčín bol. 520, táb. 321.
- Bezděčín (Bezděčné, Bösching) bol. 811.

Bezdědice (Bezdětice, Bezdězice, Klein-Bösig) bol. 17, 781.
 Bezděkov časl. 441, 701, chrud. 280, 923, pís. 126, plz. 130, 416, žat. 599, 1253, 1256.
 Bezděkovský Benjamin 966.
 Bezděkovský Pek z Římku Jan XLI, LXVII, 416.
 Bezdětice (Bezdědice) bol. 17, 781.
 Bezdězí Nové (Bělá) bol. 14.
 Bezdězí (Bösig) bol. 16, 17, 18, 765, 781.
 Bezdězice (Bezdědice) bol. 17, 781.
 z Bezdrůžic Harant Krištof 136.
 Bezdrůžice cheb. CL.
 Bezdrůžický viz z Kolovrat.
 Bezenský (Bzenský) Jan z Porubě 25.
 Bezmíř táb. 493.
 Bezník jič. 800.
 Bezno bol. 25.
 Bezpalcí Duchoslav a Johanna 989.
 Beztahov táb. 493.
 Bezvěrov (Bezděrov, Bernklau), plz. 450, 1269.
 Bezvěrov (Wasserau) plz. 130.
 z Biberšteina Adam 381; Jan 832, Karel a Anna 521; Krištof a Barbora 789.
 Bibr z Bibrů Blažej 902.
 Bičice (Vičice) Malé žat. 617.
 Bielenz (Bílenice) žat. 611.
 z Biglia Antonín hrabě 876.
 Bikaň (Bijaň) časl. 16.
 Bilaj (Bělá, Bilna) bol. 780.
 Bilanský Matouš 966.
 Bílé (Bělá) bol. 537.
 z Bílé Fridrich XXXII, XXXVIII, XLVII, LII, LV, CXXXVII, 17, 25, 177, 282, 339, 968; Jan 968; Jindřich 26; Jetřich CXXXVII; Alžběta 244.
 Bílečoves (Bílovec) hrad. 530.
 z Bílé Hory Johanna Fruweinová 111.
 Bilej (Bělá) hrad. 23.
 Bilejov časl. 16.
 z Bilejova Zákostelský Bohuslav a Jakub 91; Kateřina 92, 314.
 Bilck Adam a Štěpán 1120; Jan 957; Ciprian 140; Václav L, LVII, 27, 955, 1009, 1090, 1091; Vít 966.
 Bílence (Bílenice, Bielenz) žat. 611.
 Bílenice pís. 42; žat. 611.
 Bílenice (Willenz) žat. 284.
 Bílina žat. CXLVIII.
 Bilinka bud. 1241.

Bilínová Judita 464, 848, 1034.
 Bilinský Štěpán 989. Dorota LXXXII.
 Bilka lit. 863.
 Bílkovice táb. 854.
 Bilna (Bělá, Bilay) bol. 780.
 Bílovec (Bílečoves, hrad. 530.
 Bilská ze Skafišova Estera, roz. Greynerova z Mysletína 11.
 Bilsko jič. 537, 765, 766, 783, 793, 798.
 Bilský Jan 477; Pavel 1243.
 Bílý Jiřík 1120.
 Bina Jan 966.
 Binago Antonín 386, 946, 954, 974.
 Binnerová Dorota 1040.
 Biňov bud. 652.
 Binsdorf lit. 863, 864.
 Birkau (Břeží) plz. 608.
 Birkicht (Pirkicht) hrad. 1047.
 Birndorf cheb. 600.
 Bischofwerder Krištof z Ebersbachu (jinak Bistwerder z Hrabačic) 27.
 Bisingerová Dorota Barbora, roz. Hrušková 191.
 z Biskupic Alžběta LXXXIII.
 z Biskupic, viz Haugvic.
 Biskupice čás. 688.
 Bistwerder z Hrabačic, viz Bischofwerder.
 Bitětice táb. 484.
 Bitlin lit. 862.
 Bitouchov bol. 883, jič. 776.
 Bitov táb. 849.
 Bitovany chrud. 179.
 Bitovec Petr 1072, 1075.
 Bitovský Václav ze Slavíkovie 27.
 Bitozeves žat. 192.
 Bivětová Maryana 1075.
 Biza Jakub 1093.
 Bizhradec (Bizradec) hrad. 679.
 Bižuby, viz Zbizuby.
 Blahotice praž. 430, 1206.
 Blahovec Václav 1045.
 Blahuňov žat. 622.
 Blánice táb. 891, 898.
 Blanice Velká pís. 662, 1195.
 Blanička táb. 849.
 z Blanschartu Ivo 249.
 Blanská bud. 653.
 z Blanska, viz Havlovská.
 Blansko bud. 888.
 Blánsko (Plankenstein) lit. 54, 814.
 Blata bol. 534, 604, 766, 798, jič. 721, 774.
 Blatce bol. 532.
 Blatce malé (Blatečka, Blatečky, Klein-Blatzen) bol. 18, 782.

Blatce velké bol. 18, 782.
 Blatenský z Blatna Albrecht 506.
 Blatná pís. CXLIX.
 Blatná (Blatno, Pladen) žat. 208.
 Blatnice časl. 1, chrud. 1089, plz. 267, 1212.
 Blatno (Platten) žat. 195, 197.
 Bláto černé časl. 75.
 Blatzen-Gross (Blatce) 782.
 Blaženice táb. 155.
 Blažkov hrad. 638, 681.
 Blažejovice časl. 905.
 Bledín z Fialového Kamene Adam, Jan a Anna 28.
 Blehov pís. 650, táb. 151.
 z Bleileben Regniers Alexander 95, 257, 262, 383; Anna Marie 383, 598.
 Bleistadt, cheb. 125.
 Blekta z Outěchovic Jindřich 28, 797; Vilém 398.
 Blešno hrad. 682.
 Blevic praž. 382.
 Blíživský z Blžíva Václav Hera-
 klius 28, 44.
 Blížovedly lit. 196.
 Blovice plz. 253.
 Blovský Eliáš CXXXVII; Václav 957; Marta 1010.
 Blšanský Šimon 1257.
 Blšany (Flöhau, Übelfass) žat. 856.
 Bludau (Pludau) bud. 655.
 Bludov čás. 514.
 Blumberger, viz Plumberger.
 Blumendorf (Plumedorf) časl. 586.
 Blýn praž. 1041.
 Blyně časl. 571.
 Blyný (Blyné, Blynka) časl. 1065.
 Bobkovský, viz Kreysa.
 Bobov bol. 534, 805.
 Bobovice pís. 334, praž. 165.
 Bobr jič. 683.
 Bobrová Anna 1120.
 Bobrovská Estera 1016.
 Bodenius z Renten Vilém 710, 724; Brigita 724.
 Bodiš hrad. 1047.
 Böhheim Mikuláš 1198.
 Böhlm Joachym 1243.
 Böhmdorf (Pehemdorf) bud. 656.
 Böckel Claus Fridrich 736.
 Bogan (Bojan) Jan CXXXIX, 1051.
 Bohánka hrad. 707.
 Boharyně (Boharna) 219, 413, 1071.
 Bohatá plz. 330.
 Bohatý Jakub 1097.
 Bohdal Jan CXXXIX.
 Bohdalín táb. 850.

Bohdalovice bol. 801.
 Bohdalovský Šimon 1110.
 Bohdanecká z Hodkova Alžběta 77; Anna 134; Anna Alžběta 389; Beata LXXXIII, LXXXV; Majdalena 837.
 Bohdanecký z Hodkova Adam Abraham XLI, LXVII, 28, 540; Jaroslav XLI, 28; Adam Oldřich, Bohuslav a Heřman 29; Heřman mladší 1049, 1050.
 Bohdanecký Tomáš 1093.
 Bohdaneč časl. 41, 688.
 Bohdánkov bol. 537, 794.
 Bohdašice pís. 1217.
 Bohdašín hrad. 530, 682.
 Bohentsch cheb. 287.
 Bohna lit. 261.
 Bohnau (Banín) chrud. 281.
 Boholiby praž. 944.
 Bohumilice bol. 537, 805, časl. 696, pís. XVIII, XXVI, 355.
 Bohumily praž. 526.
 Bohumltsch (Bohumilice) bol. 805.
 Bohunice bud. 1241.
 Bohuňovsko bol. 802.
 Bohuslav bol. 532, cheb. 14.
 Bohuslavice bol. 531, hrad. 530, 638, 681.
 Bohusoudov lit. 863.
 Bohusudov (Šejnov) lit. 257.
 Bohuš z Otěšic Jan Vilém 29.
 z Bohušic, viz Čákovec.
 Bohušice časl. 701.
 Bohutín praž. 1196.
 Bohyně lit. 53.
 Bochlínovice (Bechlejovice) lit. 53.
 Bochoh cheb. 98, 99.
 z Bochova Pavel Wenzl (Vencelius, Menzl) XCVI, 243.
 de Bois Elisaeus 314; Ferdinand 957; Filibert Emanuel 316; Fran-
 tišek 966; Jakub 1017; Marie 297.
 Bojan (Bogan) Jan CXXXIX, 1051.
 Bojanov chrud. 923.
 Bojanovský Václav 971.
 Bojenice pís. 650.
 Bojesily plz. 127.
 Bojetice bol. 833.
 Boková, viz z Bukvic.
 Boksgrün žat. 104.
 Bokvan lit. 563.
 z Bol Jan Adam 30.
 Boleboří žat. 617.
 Bolehošť hrad. 682.
 Bolechov časl. 222.
 Bolechovice táb. 364.

Boleslav Mladá CI, 159, 548, 819, 1038, 1276.

Boleslav Stará praž. 47.

Boleslavská Kateřina 1164.

Bolešník (Bolešín) táb. 177.

Boletice lit. 53.

Bolikovice pís. 154.

Bolkov plz. 484, 870.

Boltršlag bud. 652.

Bombell z Schwarzenšteina Michal 1026.

Bonner Nikodem 1016.

z Bonvicinu Anjela 559.

Boňkov časl. 701.

Bor bud. 654, 657, hrad. 23, cheb. CX, lit. 196, pís. 334, 335, táb. 65, 899.

Bor malý pís. 666, plz. 668.

Boráků mlýn táb. 155.

Borátkov táb. 177.

Borbonius Matyáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, LXXXVII, 30, 955, 1040.

Borčice bol. 604, pís. 490.

Bordogni de Taxis Jan Walter 118.

Bordoňová Salomena z Rejbic 118.

Borecký Štěpán 1257.

Boreč lit. 478, 564, 705, 767, 820.

Borek (Görkau) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.

Borek bol. 531, 532, 537, 780; cheb. 278, jič. 800, lit. 53, plz. 33, praž. 918.

Borek dolejší táb. 238.

Borek hořejší táb. 237.

Boreň (Bořen, Boryně) z Lhoty David 32; Jan David CXI, 33, 433; Jan Křištof CXXXVIII, CXXXIX; Otta XXIV, 34; Petr 34, 814; Václav LXII, LXVII, CXL, CXLI, 34; Vilém 33, 376; Vratislav CXL; Majdalena 34, 801, 805; Marie Alžběta 376; Veronika roz. z Gryspeku 125.

Borka z Hornic Václav a Dorota 252.

Borkovec Pavel 584; Václav CXLI.

Borkovice bud. 657, 1241.

Borky hrad. 939.

Borohrádek (Boruhrádek) hrad. 23.

Borotín táb. 888, 893.

Borová časl. 933, chrud. 1191.

Borovany bud. 657, táb. 4.

Borové (Borov) plz. 587.

z Borové Bořková Anjelína 927.

Borovej (Borové) hrad. 530.

Borovice bol. 46, plz. 330.

Borovička jič. 784.

z Borovnice, viz Amcha.

Borovnice hrad. 767, 934.

Borovnice Malá jič. 926.

Borovnice Veliká jič. 926.

Borovnický Štěpán 1097.

Borovnička (Klein-Borovic) jič. 766, 793.

Borovno pís. 126.

Borovská (Vacková) Alžběta 1054 z Borovska Václav Matyáš XXIV, 36.

Borovsko časl. 900.

Borri Alexander 333.

z Boršic Martin 1264.

Boršíkov bud. 163, 652.

Boršíkovský dvůr praž. 44.

Bortum cheb. 606.

Boruhradek (Borohrádek) hrad. 23.

Boryně, viz Boreň.

Bořanovice praž. CXI, 555.

Bořanovská z Duban Anna XXIV, LXXXIII, 30.

Bořanovský z Bytišky Jetřich CXXXVII, 519.

Bořec jič. 787.

Bořečnice pís. 1179.

Bořejov (Bořim) bol. 18, 782.

Bořek Václav CXL.

Bořek, viz Dohalský.

Bořeň, viz Boreň.

Bořetice hrad. 23, táb. 238.

Bořetín táb. 321, lit. 845.

Bořice plz. 1055, 1060.

Bořický Hynek Václav CXXXVIII: Petr Václav 36.

Bořikov plz. 424.

Bořikovice hrad. 160.

Bořimsko bol. 47.

Bořín táb. 556.

Bořislav lit. 863.

Bořkov bol. 776.

Bořková z Borové Anjelína 927.

Bösegründel lit. 53.

Bösching (Bezděčín) bol. 811.

Bösig (Bezdězí) bol. 781.

Bösig Klein- (Bezdětice) bol. 781.

Bos Daniel 957.

Bos z Ehrenšteina Jan 33.

Bosák Matouš 1164.

Boseň bol. 249.

Boskov (Bozkov) jič. 776.

Bossinová Anna Majdalena 619.

Bosyně praž. 18, 428, 782.

Bošice časl. 379, 1111.

Bošilec (Bošilce) bud. 657.

Bošín bol. 454, 833, 1163 chrud. 933.

- Bošinský z Božejova Jan Diviš a Václav 36; Jan Jindř. CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Šťastný CXL, Jan Šťastný 1264.
- Boširany (Poschitzan) cheb. 1138, 1207.
- Bošovice pís. 150.
- Boštětice (Božtěšice, Postitz) lit. 261.
- Boštice časl. 186.
- z Boubína Simeon Polydor 884.
- Boubinský z Újezda Bohuslav LXVI, 36; Bohuslav mladší, Diviš a Petr 37; Pavel, Přibík, Petr mladší a Ladislav 38, 221.
- Bouček Karel 1094.
- Bondy chrud. 195, táb. 65.
- Bouquoy viz Buquoy.
- Bouslav bol. 531, lit. 865.
- Bousodov lit. 863.
- Bousov (Bousovna) časl. 703.
- Bousov Dolejší bol. 789.
- Boušek Petr CXL; Václav CXLI. de Boysi Marchese 739; viz též de Bois.
- Bozdíše plz. 331.
- Bozkov (Boskov) jič. 776.
- Boztěchov táb. 850.
- Božecký Václav XXXII, LI, LVI, 1268.
- z Božejova, viz Bošinský.
- Božejovice táb. 1222.
- Božetice táb. 151.
- Božetín táb. 177.
- Božovic pís. 1179.
- Božtěšice (Boštětice, Postitz) lit. 261.
- Bračický z N. Petr 38.
- Bračice časl. 78.
- Brada Daniel 957; Vít 966.
- Bradáčov táb. 112.
- Bradlec bol. 883, jič. 777.
- Bradlo chrud. 313.
- Bradné plz. 608.
- Bradová Judita 1010.
- Bradský z Labouně Fridrich Otík 39, 1264; Jiřík Otík CXXXVII; Jan Křištof Otík CXXXVIII.
- Bradýř Arnošt 1054.
- Braendl z Brandenfelsu Magnus 141.
- z Branče, viz Duhanský.
- Brančíkov pís. 578.
- Brančíky žat. 617.
- Brančov (Branišov) plz. 841.
- Brand z Brandenfelsu Jiří, Anna Marie, Jindřich Václav 332.
- Brand cheb. 612.
- Brand Dolejší cheb. 1168.
- z Brandejsa Ondřej Vilém 182, 687; Jan Jakub 132.
- Brandeský Jeronym 1164.
- Brandl z Walderichu Jiří 39.
- Brandlín (Branlín) táb. 175, 609, 816.
- Brandner z Brandu Jiří Wolf 39, 814.
- Brandof Lambrecht 957.
- Brandov žat. 195.
- Brandt Bernard a Dorota 1142.
- Brandýs (Brandejs) časl. 61.
- Brandýs n. L. praž. CXLIX, 834.
- Brandýs (Brandejs) nad Orlicí hrad. XXIII, CXLIX.
- z Braniborska a Krňova markrabí Jiří starší XXXV; Jan Jiří 732.
- Braniborsko 749, 909.
- Braniborský kurfiřt Jiří Vilém 738.
- Branice pís. 649, 650.
- Branišov bud. 371, 841; časl. 466, 639, 699; plz. 841; táb. 1172, 1180.
- z Branišova Branišovský Jan 40; Jan Mikuláš Vojislav CXXXVIII; Jan Vojislav a Zdeněk 39, 1216; Zdislav Vojislav 39; Zikmund Vojislav CXLI; Alžběta 272, 349; Kateřina 303, 304.
- Branišovice pís. 650, táb. 241.
- Branná bud. 657, jič. 766, 793, 799, 926.
- Branná Dolení jič. 28.
- Branná Hořejší jič. 785.
- Branovský z Branova Ferdinand a Kašpar 40, 1264.
- Branšov (Brunšov) praž. 172.
- Branšov táb. 1180.
- Brantšneydr Zachariáš 1134.
- Brány (Bran) žat. 622, 1085.
- Branžež (Branžes) bol. 249, 807.
- Braňany lit. 863.
- Braňsoudov časl. 468.
- Braslav cheb. 278.
- Brašvičany táb. 346.
- Bratkovice praž. 919.
- Bratronice bol. 832, 834; pís. 167.
- Bratroňov časl. 701.
- Bratřetice (Bratřice) táb. 898.
- Bratřic Klein- (Malobratřice) bol. 800, 884.
- Bratřice táb. 898, 1222.
- Bratříkov bol. 801.
- Bratříkovice táb. 1223.
- Braum praž. 675.
- Braum Matěj 966.

- Braum z Miřetic Ivan, Václav a Vilém 40.
 Braun z Braun Jan 41.
 de Bray Jindřich 202.
 Bražec hrad. 530.
 Brě chrud. 1154.
 Brdce táb. 1222.
 Brdeč táb. 151.
 Brdečné táb. 155.
 Brdo jič. 536, 778.
 z Bredau Jan Rudolf 394, 798; Rudolf 13.
 Breitenfeld u Lipska 740.
 Breienthal chrud. 1191.
 Brenná bol. 17.
 Bresl (Presl) z Ardynku Kašpar Melichar 971, 976, 1009, 1035.
 Bretschneider Zachariáš 1120, 1134.
 Brettgrund jič. 683.
 Breun Štefan 1189.
 Breuner sv. pán ze Stärz Seyfrid Krištof 193, 194.
 Breuner Maximilian XVII.
 Breuner Filipp Fridrich 690, 1046.
 Breuner 753.
 Briaumonte Anna Albertina 212.
 Brisigelová Anna Maria 865.
 Brištany jič. 536.
 z Brix Jan 899.
 Brloh pís. XVIII, 63.
 z Brloha, viz Záborský.
 Brlozec (Parlose) lit. 564.
 Brlozec (Brzolec, Pürles) cheb. 450, 1269.
 Brná (Brnej, Brné) hrad. 530.
 Brná táb. 850.
 Brňany lit. 822, 917.
 Brníkov lit. 94, 337.
 Brníky praž. 526.
 Brnišov plz. 129.
 Brniště (Brniš, Brims) bol. 83, 144.
 Brocen (Brocno) lit. 240, 318.
 Brocná hrad. 885.
 Brod hrad. 400, 1096, cheb. 605, praž. 1196, táb. 389.
 Brod Český praž. XCIX, 1041, 1114, 1276.
 Brod Kraví plz. 1055.
 Brod Německý časl. CI, 690, 1046, 1276.
 Brod Železný bol. 803, 805, 844.
 Brodce (Brodec) bol. 244, 465, 803, táb. 151, žat. 631.
 Brodce Malé bol. 803, 844.
 Brodečno žat. 623.
 Brodek bol. 17, 18, 781.
 Broden plz. 609.
 Brodský Jan 957.
 Brody (Předlosův dvůr, Prölles) žat. 615.
 Brochynová Anna Majdalena 242.
 Brok Krištof Hynek 982.
 Brok, viz Prok.
 Brosius z Horšteina Simon 275, 880.
 Brouček Adam 966.
 Broučkov časl. 1112.
 Broumov hrad. XXIV, CXLIX, 1047; B. opat XV; klášter 451, 470.
 Broumovice táb. XVIII, 238.
 Broumy praž. 675.
 Broylovští 1010.
 Brožanky (Prosynky, Prosanken) lit. 26, 863.
 Brožanky hrad. 885.
 Brožany lit. CXLVIII, 917.
 Brožan Melichar 957.
 Brožanovská Anna 614.
 Brože Řehoř 1037.
 Brskov časl. 933.
 Brtče chrud. 1154.
 Brtický (Brtnický) Beneš 1264.
 Brtná časl. 222.
 Brtnický Andreas CXXXVI; Karel 1070.
 Brtva hrad. 682.
 Brtvi (Brtev) jič. 592, 792.
 Brty cheb. 632.
 de Bruccio Anton a Helena 477.
 Brüsslová Veronika Kateřina 304, 402.
 Brůx (Most) žat. 1148.
 Brugger z Grünenburgu Ferdinand 340.
 Bruknar, viz Bryknar.
 Brun Jan Jakub 1028.
 Brunner z Wildenau Bartoloměj 634; Markéta a Zuzana 402.
 Brunnersdorf žat. 101.
 Bruno Jakub a Jan Jakub 138, 139.
 Brunšvický vévoda Kristian 737, 738.
 Brunšvik 735.
 z Brus, viz Raber.
 Brusch (Bruschek, Brůžek) M. Adam 1083.
 Brusch Krištof 1084.
 Brusnice Česká jič. 939.
 Brusnice Německá jič. 530.
 Brusy pís. 353, 1179, žat. 509.
 Brůžek, viz Brusch.
 Bryknar (Bruknar) z Brukšteina Jiří Albrecht 43, 555; Albrecht 923, 1042; Jiřík 69; Anna 896.
 z Bryssen Antonín CXXXVI.

- Bryx Jan 394.
 Brzice hrad. 707.
 Brzotice časl. 900.
 Bržín plz. 125, 278, 448, 451.
 Břečstein jič. 938, 939.
 Břehov bud. 351.
 Břehoryje (Břehovice, Břehoř) lit. 505.
 Břehy bol. 604.
 Břekoly chrud. 119.
 Břeska (Březka) jič. 721.
 Břesko plz. 1104.
 Břesky (Březek) praž. 21.
 Břešťany praž. 839.
 Břevnice čás. 3, táb. 155.
 Břevniště (Břevnoviště) bol. 144, 812, 1265.
 Břevňov praž. 464; klášter XXIV. z Břevňova, viz Leynhaus.
 Březek (Břesky) praž. 21.
 Březenec žat. 195, 1085.
 Březenec malý (Malé Březinky, Klein-Priesen) lit. 863.
 Březenice chrud. 933.
 Březhrad hrad. 1071.
 Březí časl. 689, pís. 67, 650, 1178, 1184, plz. 330, 608, praž. 528, 1206, táb. 151, 610, žat. 193.
 Březí (Březiny, Presei), lit. 53, 561.
 Březí Vlachovo pís. XVIII, XXVI, CL, 67.
 Březina Jan 1093.
 Březina bol. 144, 534, 604, časl. 697, jič. 721, 774, plz. XXIII, táb. 476, 907.
 Březina malá žat. 626.
 Březinka bol. 14, 18, 775, 781, časl. 701, lit. 9, praž. 428.
 Březinka dolní a horní časl. 701.
 Březinky malé (Klein-Priesen) lit. 862.
 Březiny hrad. 682.
 Březiny (Březí) lit. 53.
 Březka jič. 774, 777.
 z Března, viz Hruška.
 Březnice lit. 54, pís. 333, 334.
 Březnice (Malá Březina, Preznic) žat. 626.
 Březno, bol. CXLIX, 789.
 Březno (Priesen) žat. 617.
 Březno Hořejší (Vysoké) žat. 34.
 Březno Malé (Klein-Priesen) žat. 34.
 Březno veliké (Gross-Priesen) lit. CXLIX.
 Březňoves (Březiněves) praž. 258, 432, 817.
 Březová časl. 16, 42, 497.
 Březovice bol. 14, 775, chrud. 439, 441, 442, jič. 810.
 Březská Johanna, roz. z Květnic 42.
 Březský z Ploskovic Adam Michael CXXXVI; Benedikt XXXIII; Beneš 41, 688; Jan 41, 1254; Jan Diviš 41; Jindřich 42, 1180; Oldřich a Václav 42, 1216.
 Břežany časl. 42, pís. 666, plz. 396, praž. 1041, táb. 391.
 Břežany dolní praž. 945.
 Břežany panenské praž. CXLIX.
 Břilice bud. 657.
 Břino (Bržín, Werschin) plz. 125.
 Břišejov táb. 482.
 Břiště Mešné (Mladé) a Staré časl. 222.
 Bříství praž. 704, 1109.
 Bříství (Břístev) jič. 529.
 Bříza Německá plz. 1202.
 Břízí (Březi) Dlouhá lit. 346.
 Břízí táb. 482.
 Břizský z Břízí Jan 482.
 z Břízy, viz Beřkovská.
 z Břízy Alžběta 221, 407.
 Bšany žat 1139.
 z Bubna Varleych Heřman 45; Jan starší 43, 1264; Jan ml. XXXVI, 43, 1076; Jaroslav 1264; Jindřich Markvart a Krištof Jindřich 44; Kunat Jaroslav 1148; Mikuláš 44, 1264; Václav XLI, 44; Vilém CXXI; Anna 43; Barbora LXXXIII; Helena roz. z Bukova 45; Johanka 468; Kateřina 273, 1108; Markéta 189; Salomena roz. Ostromířská z Rokytníka 226, 437.
 z Bubné, viz Gryspeková.
 Bubny praž. 768.
 Bůček Mikuláš 957.
 Bučí (Butsch) plz. 358.
 z Bučovic Kateřina 471.
 Bučoves (Budčeves) jič. 116, 546, 783.
 Bučovice časl. 34.
 Bučovice (Budčovice) táb. 493.
 Budáky bud. 655.
 z Budbergu Adrian 807.
 Budče (Wutsch) plz. 424.
 Budčeves (Bučoves) jič. 116, 546, 783.
 Budeč (Budče) časl. 905.
 Budějovice české bud. CXLIX, 274, 411, 841.
 Budenice (Budynice) praž. 180.
 Budeničky praž. 180.
 Budenín táb. 241.

Budi (Buďa) Václav 997.
 Budichov (Budikov) bol. 766, 780, 804, 805.
 Budikov čásl. 694.
 Budín lit. 1119.
 Budinský Jan a Václav 1120.
 Budislav táb. 718.
 Budkov pís. XXVI, 45.
 Budkov na Moravě 213.
 Budkovský z Budkova Mikuláš XXVI, 45; Jindřich Mikuláš, Jiří a Václav 45.
 Budov cheb. 500, lit. 561.
 Budovcová z Budova Anna XXIV, CXXXVI, 47; Markéta LXXXII, 47.
 Budovec z Budova Adam 47, 832, 1050; Adam Ondřej CXXXVI; Bedřich Ludvík 48, Václ. XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV; XLVII, LII, LIII, LV, 14, 45, 406, 524, 721, 790, 797.
 Budy čásl. 703.
 Budyně lit. XXII, CXLVIII, 646; pís. 1195.
 Bügelhof žat. 101.
 z Bünau, viz z Býnu.
 Būhonice bud. 1241.
 Bucháček Řehoř 1093.
 Buchdrucker Abraham a Salomon 712.
 Buchov dvůr táb. 853.
 Buchová táb. 238.
 Bukolí (Bukol) praž. 36.
 Bukov (Bukau, Pokau) lit. 91, 625, 862, 863.
 Bukov (Muckhof) žat. 284.
 Buková (Bukvice) bud. 163.
 Buková čásl. 639, 933, 1098, pís. 126, plz. 206, 330, táb. 112, 346, 1221.
 Buková Nová táb. 850.
 Buková Anna 1097.
 z Bukova Helena z Bubna 45.
 z Bukovan Eva 364.
 z Bukovan Johanna 409.
 Bukovanská z Bukovan Alžběta, roz. z Mnichu 48.
 Bukovanský Pinta z Bukovan Adam a Jan 48; Jaroslav CXXXVIII, 48; Jiří a Václav XCV, 49.
 Bukovany pís. 48, táb. 147.
 z Bukové Eštera 392.
 Bukovec plz. 331.
 Bukovice žat. 239, 911.
 Bukovice (Bukvice) bud. 411, 652.
 Bukovina bol. 46, 789, 803, 844, hrad. 707, 885, 1062, jič. 792, 939, lit. 563.

Bukovina Bělohradská jič. 592.
 Bukovina dolní (Pod Bukovinou) bol. 46.
 Bukovina Malá (Bukovinka) hrad. 226, 437.
 Bukovinka bol. 532.
 Bukovinka (Bukovina Čistá) jič. 765, 784.
 z Bukovna, viz Hradecký.
 Bukovský z Hustiřan Heřman 226; Jan starší XXXIII, XLI, 50, 801; Jan Karel 51; Jan Otík 50; Jerolim (Jeronym) 50, 777, 799, 802, 939; Karel 50, 226, 803; Křištof CXXXIX, 226; Křištof Pavel 51, Ladislav 51, 540; Melchisedech CXL, 226; Mikuláš 51; Vladislav 51; Věněk (Václav) 52, 803; Vilém 51; Bukovská Alžběta 51, 357; Anna Johanna 50; Anna 51; Anyška 414; Johanna 51; Marta 799.
 Bukovsko bud. 58, 657.
 Bukovsko (bukovina) hrad. 400.
 Bukva cheb. 634.
 z Bukvic (Boková) Anna Majdalena roz. Kfelířova z Sachsengrün 100.
 Bukvice (Bukovice) bud. 411, 652.
 Bukvice jič. 721, 774.
 Bukvoj, viz Buquoi.
 Buky Mladé jič. 938, 939, 940, 1239.
 Buky staré dolní jič. 637.
 Buky staré horní jič. 636.
 Buky staré prostřední jič. 636.
 Bullendorf bol. 457.
 Bünaburg (Bünenburk) lit. 55, 814.
 Buněk (Pelbřimovský) 1170.
 Buzendorf bol. 457, 766, 773, 793.
 Buquoi z Longueval Karel Bonaventura XVII, XX, XXI, CXXXIII, 98, 163, 223, 467, 579, 652, 876, 1113, 1180; Karel Albrecht 652; Marie Majdalena 6, 370, 652, 1184; Marie Markéta 661.
 Bůrc Martin 957.
 Burdová Kateřina 1016.
 Burg (von der) Edmund 691, 762; Heřman Edmund 754.
 Burger Jan a Michael 1240.
 Burgersdorf jič. 1239.
 Burghauser Jan Oldřich 304.
 Burgholz bud. 350.
 Bürgles cheb. 634.
 Bürglitz (Vřešfov) hrad. 293.
 Burgstadt (Burkštat, Staré město, Altstadt, Burgstadt) jič. 708, 1238.
 Burgstadtél žat. 1100.

- Bürgstein lit. 563.
 Burgy Jošt 384.
 Burjanovský Adam 1045.
 Burkhart Martin 796
 Burman Augustin 1003.
 Burmeister (Slavkovský) 1209.
 z Burnival de Arlin Jakub 679.
 Buršice plz. 668.
 Buryanová Kateřina 643.
 Buřenice časl. 20.
 Bušín táb. 1222.
 Buškovice žat. 620, 727.
 Bušovice plz. 491.
 Buštěhrad praž. CXLVIII.
 Butler Walter 748, 753, 754, 755, 762, 781.
 Butngryn (Wudingrün) cheb. 600.
 Butovice praž. 432.
 Butovo plz. 1212.
 Butsch (Bučí) plz. 358.
 z Bybryč (Bybryš, Byberyče) Karel CXXXIX, 52; Oldřich 52; Rudolf CXL; Volf CXLI.
 z Byčina Anna Marie 681.
 Byčina bol. 843.
 Byčinky (Byčina) bol. 883.
 Byčkovice lit. 822, 912, 913.
 z Bydžína viz Pecingar.
 z Bydžína Alžběta 429.
 Bydžov Nový jič. CI, 360, 731, 1048, 1276.
 Bydžov Starý jič. 248, 360, 361, 764, 765, 788.
 Bydžovský Havel 1093; Jan 1110.
 Bykanecký z Lipan Tomáš 1064.
 Bykaneč (Bikaň) časl. 1063.
 Býkev praž. 9.
 Býkoš praž. 118, 488, 820.
 Bylany časl. 186, praž. 526, žat. 369.
 Bylin Jiřík Adam 994.
 Bylina (Bilina) pís. 650.
 Bylna (Bylany, Püllna) žat. 369.
 Bylochov (Bolochoy) lit. 240.
 Býnice (Benice) praž. 471, táb. 152, 767.
 z Býnu (Bünau) Jindřich starší a mladší CXXXVIII, 52, 54; Rudolf starší 53, 814; Rudolf mladší 55; Vintíř CXXXIX, 54, 55, 814; Dorota 52.
 Byseň praž. 430, 431.
 Bystrá bol. 537, 794, jič. 778.
 Bystré časl. 222.
 Bystré (Bystrý) časl. 694.
 Bystré (Bystrej) hrad. 682.
 Bystré (Bistrau) chrud. 281.
 Bystré (Waltersdorf) chrud. 195.
 Bystřany (Wisterschan) lit. 862, 863.
 Bystřice jič. 787.
 Bystřice (Wistritz) lit. 862, 864.
 Bystřice plz. CL.
 Bystřice (Wistersitz) plz. 319.
 Bystřice (Wistritz) žat. 618.
 Bystřice (nová) bud. XXIII, CXLIX.
 Bystřický Jindřich 473.
 Byšice praž. 428, 429.
 Byšická z Byšic Anna 483; Helena 63.
 Byšický z Byšic Jan, Karel a Václav 55; Karel starší 55; Oldřich 55, 594.
 Býškovice praž. 429.
 Bzenská Mandalena LXXXIV.
 Bzí bud. 146, plz. 280.
 Bzí (Nabzí) bol. 534, 805.
 Bzová táb. 112, 1222.
 Bzové bol. 537.
 Caba (Kaba) z Chýš a Špicberku Jan starší a Jan mladší 1016.
 Caltov cheb. 605.
 Caraffa Ludvík 679.
 Caretto Marchese de Grana Francesco hrabě z Millesimo 743, 750, 755, 756, 763.
 z Carem Vilém a Kateřina roz. Kaplířova 240.
 Čárka (Sárka, Zarch) žat. 290.
 Carl David a Anna 1102.
 Casale v Monteserrato 740.
 Castelli Jan 1026.
 Cavallerová Anna Kateřina 799.
 Cedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
 Cefas Petr 1040.
 Cehenice (Cehnice) pís. XVIII, 353.
 Cecha (Zeche) cheb. 1138.
 Ceidlic, viz Zeidlic.
 Cejly táb. 485.
 Celar (Celler, Zeller) z Rosenthalu Jan 55, 409, 936; Kašpar 55, 258, 281.
 Celarová Anna roz. Kořenská z Terešova 56, 213.
 Celestýn (Nebeský) z Freifeldu Zikmund CVII, 972, 1204; Lidmila 973.
 Celestín z Kronenfeldu Jan Václav 1074.
 z Celtenšlak (Zeltenschlag, Celtenšloger, Zeltenšloger) Joachym 56.
 z Celynku Anjelina 927; Justina 638.
 Ceny obilí, dobytka, rolí, lesův a jiných věcí LIV, 23, 101, 107,

- 431, 506, 648, 650, 656, 663, 688, 693, 695, 696, 699, 717, 838, 1167, 1266, 1267.
- Cerekvice (Cirkvice) časl. 388.
- Cerekvice jič. 767, 808, 823, 923, 924.
- Cerekvice dolní (Německá, Unter-Cerekwe) táb. 485
- Cerekvice Nová táb. 899.
- Cerekvice táb. CXLIX.
- Cerer Linhart CXXXIX; Šebastian CXL; Václav CXLI.
- Cerha Matěj 1027.
- Cerhenice časl. 571, 572.
- Cerhenky časl. 145.
- Cerhinka (Cerhenky) časl. 571.
- Cerhonice pís. XVIII, 73.
- Cerhovský Pavel 966, 989.
- Ceteň (Cetno) bol. 116.
- Ceteraz (Citoraz) táb. 878.
- Cetlice (Šedlec) žat. 86.
- z Cetlic (Zedlicar z Zedlic) Hendrich CXXXVII.
- Cetlicer (Zedlicar z Zedlic) Matyáš CXXXIX.
- Cetno (Cetň) bol. 116.
- Cetno Malé bol. 116.
- Cetňov (Četňov, Zetten) bol. 14, 775.
- Cetryč z Karyše Heřman 683.
- Cettelberger (Zettelberger) z Cettelberku Arnošt (Ondřej) 56.
- Cettrchová Sabina 1026.
- Cetuly (Cedule) táb. 898.
- z Cetvic (Zedvic) Krištof Hendrich CXXXIX.
- z Cetvic (Zedvic) Cevicar Jan Krištof CXXXVIII.
- z Cetvic, viz Zedvic.
- Cetvin (Cetvina) bud. 655.
- Ceydlar Michal 958.
- Ceydler (Zeidler) lit. 865.
- Ceyp z Pirnova Wolfgang Adam 958.
- Cicogni Baltasar 588.
- Cidice (Čitice, Zieditz) cheb. 600.
- Cidlina jič. 777.
- Cihelna cheb. 1138.
- Cihlař Jan 1094; Matěj 1093.
- Cikán Václav 809.
- Cikán z Černé Martin 56, 809.
- Cikán, viz Zickán.
- Cikánek, viz Meliš.
- Cikota z Perknířova Jiřík LXXXIX.
- Cíl ze Svojšic Heřman 56; Jan Jindřich 56; Sigmund Albrecht 57.
- Cimruky Menší pís. 1201.
- Cimruky Větší pís. 1201.
- Cínov (Čínov, Sejnov, Schinau) žat. 99.
- Cínovy (Cínov) dolejší a hořejší bol. 803, 844.
- Cipl Jan 967.
- Církvíce lit. 1116.
- Cirynek (Ziering) bud. 655.
- Citejcov (Kitlitzdorf) cheb. 635.
- Citoliby (Zittolieb) žat. CXLVIII, 191.
- Citoraz (Ceteraz) táb. 878.
- Cítov praž. 7, 9.
- z Cítova, viz Hochauzarová 190.
- z Cítova, viz Prokopová 190.
- Civůly Joano Bpt. 1114.
- Ciziny hrad. 414.
- Clary de Riva František 184, 611, 804; František Karel 1116; Jeronym 797.
- Clausniczer Ondřej a Melichar 1152, 1153.
- Clidier Jan 1054.
- z Codron Teresie Eleonora 1237
- Collegium nobilium* CXLII.
- Collino, viz Gollin.
- Collorado z Walsee Rudolf 519, 680, 682, 741, 750, 759, 763; Jeronym 682, 759, 763.
- Colona, viz z Felzu.
- Comes N. 1257.
- Commissio executionis* (kommissie hrdelní) XXXIV.
- Commissio confiscationis* LIX.
- Commissio liquidationis et revisionis* LXXXVIII.
- Commissio inquisitionis ob rebellionem* CVII.
- Commission kón. böhmsche Kammer-Einrichtungs (kommissie komorní) CXIX.
- Commissio transactionis* CXXXIV.
- Commissio tractationis de pio opere* CXLII.
- Commissio Fridlandica* (kommissie konfiskační Fridlandská) CXLIII. 813, 824, 1081, 1137.
- Contractum salis* (smlouva solní C, 1044, 1116.
- Carnazani Pavel a Anna Susanna 794, 795.
- de Corpus Marko 232.
- Cortes (Cortesi) z Peregrinu František 310, 321, 986, 1028, 1032; Fridrich 393.
- Cortesio Kristina 954.
- Coufal Pavel 1045.

de Couriers František CXXVIII,
256, 259, 263, 264, 424, 456, 560,
626, 676, 854, 923.

Cremoni Mikuláš 640.

Crenoyseret Kašpar 640.

Crhonice časl. 571, pís. 650.

Cruciger Vít 1257.

Crydele Jan 711.

Ctibor Jan 973, 1035; Jan Jaroslav
973; Matěj 1164.

Ctiborová Judyta 1214.

Cuclav hrad. 44.

Cuchonová Regina 1097.

Cukmandl (Zuckmantel) lit. 261.

Cukmandl (ves zašlá) praž. 526.

Cuknstein (Zuckenstein) bud. 223.

Cukorady jič. 779.

Cukr z Tamfeldu Jan Ignac 340;
Jan Jindřich 57; Johanna Euse-
bia roz. Beřkovská 21.

Čuřidlo Tobiáš 1094.

Cvitte (Zwitte) lit. 563.

Čvota (Zwodau) cheb. 600.

Cvrčoves (Svrčeves, Grillendorf)
plz. 416, 1104.

Cvrčovice (Svrčovice) praž. 503.

Cykán Samuel 1097.

Cykrmon Tobiáš 958.

Cyndler Adam 1097.

Cyrus Kašpar 31, 482.

Czylmov hrad. 939.

Čaba, viz Caba.

Čabel (ves zašlá) táb. 442.

Čabelický ze Soutic Adam a Karel
Bohuslav 57, 814; Adam, Aleš
Adam 1064; Ferdinand 1241;
Jan 57, 1241; Jiří 58; Karel 57,
905; Krištof 58, 814; Prokop 58,
1064, 1241; Václav 57, 58, 304,
1114; Vratislav 58; Čabelická
Barbora 304; Eva LXXXIII; Jo-
hanna 1241.

Čabuzký z Prostého Adam 59.

Čaďalovice (Čelajovice, Čalovice)
bol. 789.

Čafour Jiřík 1192.

Čachořice táb. XVIII, 363, 364.

Čachotín (Čechotín) časl. 3.

Čachovice (Čakovice, Šachovice,
Tschachwic) žat. 1100, 1102.

Čachovská Barbora LXXXIII.

Čachovská Dorota 59.

Čachovský (Čakovský) ze Svěmy-
slie Václav 59, 1064.

Čachrov (Čachrovo) plz. 180, 609.

z Čachrova, viz Kanický

Čachrovský, viz Čachovský.

Čákov (Čakovice, Čakovec malý,
Klein-Čekau) bud. XVIII, 59, 211.

Čakovec z Bohušic Petr, Jiří Jan,
Karel Přemysl, Jan Krištof, Bal-
tasar a Ludmila roz. z Rohatec
59; Přibík XCIX, 59.

Čakovec Malý, viz Čákov.

Čakovice, viz Čákov.

Čakovice lit. 885, praž. 118, 528,
táb. 151, žat. 1100.

Čakovský, viz Čachovský.

Čalovice (Čaďalovice, Čelajovice)
bol. 789.

Čanka (Tschanka) hrad. 682.

Čankovice chrud. 280, 443.

Čáp Jan 475, 968.

Čapek Jiřík 1093; Michal 1120.

Čáslav časl. XCIX, 576, 685, 1049,
1276.

Čáslav (Čáše, Tschiaschel) lit. 291.

Čáslav z Podolí Hynek 59, 878,
1264; Jan 60, 878; Petr 60.

z Čáslavi Kristian 1065.

Čáslavský Pavel Jakobaeus 1075.

Častalovice hrad. CXLIX.

Častkov (Schossenreith) cheb. 264.

Častkovice táb. 900.

Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsi
163.

Častolar Dlouhoveský z Dlouhévsi
Adam CXXXVI; Alexander, Fri-
drich Ignác, Jan, Jan Albrecht,
Jaroslav, Jindřich, Krištof, Leo-
pold, Vilém a Znejboh 60; Jan
37, 175; Jindřich 274; Eva 726;
Kateřina 37; Veronika 442.

Častolar Dlouhoveský Ladislav Jin-
dřich a Leopold CXXXIX.

Častolarka, viz Přehořovská.

Častonín táb. 1171.

Častovec Karel 429.

Častrov táb. 850.

Častrovice (ves zašlá) táb. 93, 896,
1222.

Čáše (Čáslav, Tschiaschel) lit. 291.

Čauš (Čouš, Souše, Tschousch) žat.
1149.

Čbánov (Džbánov) chrud. 1154.

Čečelice praž. 428, 558, 918.

Čečelovice pís. 425.

Čečetka Václav 1097.

Čečín plz. 130.

Čečovice plz. 331, praž. 847.

Čeha Ondřej 1120.

Čech Adam a Eva 1218; Joachym
1243; Petr 1016.

Čech z Hradce Jan 60.

Čechová Sabina 621.

- Čechotín (Čachotín) časl. 3.
 Čechtický Řehoř 1094.
 Čechtický z Kranichfeldu Jan a Alžběta 644.
 Čejetice pís. 353.
 Čejka Simon 1262.
 Čejka z Olbramovic Adam Markvart a Jan Adam 60; Jan Bohuslav CXXXVIII, CXXXIX; Jan Jiří CXXXVIII; Jan Joachym 61, 1261; Karel starší 61; Karel mladší, Jiří, Petr a Václav 62; Tiburci XXIV, 62, 635, 1246; Vilém a Zdeněk 63; Václav CXL, 596; Václav Jindřich, Jiřík Rudolf a Karel Benjamin 1246; Čejková Apollina roz. z Chudenic 1106; Helena roz. z Byšic 63; Johanna roz. Hrzaňova z Harašova 62; Mandalena roz. z Řičan 494.
 Čejková Barbora 1164.
 Čejkov (Čejkovy) pís. XVIII, 450, 608, tab. 850.
 z Čejkova, viz Čejkovský.
 Čejkovice bud. XVIII, 312, 350, časl. 691, chrud. 1089, jič. 721, 774, žat. 246, 1254.
 Čejkovský z Čejkova Fridrich 1179; Mikuláš XCIX, 64; Vilém 1180; Alžběta 64.
 Čejov časl. 468.
 Čejšlev Václav 1218.
 Čekal Jan 967.
 Čekanice pís. 167.
 Čekanice tab. 442, 1221, 1225, 1227.
 Čekanov časl. 701.
 Čelajovice (Čelejovice, Čalovice) bol. 789.
 Čelakovice nad Labem praž. 921.
 Čelechovice praž. 616.
 Čelejovice, viz Čelajovice.
 Čelistnej (Čelistné) tab. 1172, 1173.
 Čeliv (Čelivo) tab. 896.
 Čelkovice tab. 1221, 1227.
 Čenčice lit. 234.
 Čenčice (Černčice, Tschentschitz) žat. 284, 301, 498, 817.
 Čenětice praž. 20.
 Čeníkovice (Čeňkovice) chrud. 196.
 Čenkov bud. 58.
 Čenov (Čínov, Cínov) žat. 99.
 Čenovice časl. 61.
 Čeňovice tab. 241, 907.
 Čenvičov z Libína Daniel, Jan, Václav, Marianna, Jindřich 1077.
 Čep bud. 657.
 Čepička Vavřinec 958.
 Čeprochy (Čepirohy, Tschöppern) žat. 1149.
 Čer z Božetína Bohuslav (Červ z Božetína) 64.
 z Čeradice, viz Entrych.
 Čeradice praž. 94, žat. 99, 124, 928, 1254.
 Čeraz tab. 1210.
 Čerhovský, viz Cerhovský.
 Čercha (Šerchov, Schergau) žat. 195.
 Čerkovský ze Zahrádky Jan 584; Tomáš 64; Zdeněk CXLI.
 Čermák Jan 958; Jiří 958, 1257; Václav 1067; Vít 1164.
 Čermetice (zašlá) praž. 950.
 Čermice (Čermíky, Čírmik, Tschirmich) žat. 1100.
 Čermíky (Čermice, Čírmík, Černík) žat. 56, 617, 622, 1100.
 Čermíky (Černíky) praž. 267.
 Čermná chrud. 196.
 Čermná jič. 765, 767, 784, 809.
 Čermna (Leukersdorf) lit. 54, 822, 874.
 Čermná (Čermá) pís. 422.
 Čermná (Černá) tab. 878.
 Čermná malá chrud. 933.
 Čermná (Německá, Deutsch Čermna) hrad. 681.
 Čermná Tamchynova (Černínov) hrad. 530.
 z Čermné, viz Cikán.
 Černá (Čermná) tab. 878.
 Černá voda jič. 683.
 Černčice hrad. 637, 681.
 Černčice (Čenčice) žat. 284, 301, 498, 817, 822, 916.
 Černčín, viz Černíči.
 z Černhauzu Černous (Černhaus David 824, 826; David Henrych 68, 791, 797, 814; Fridrich 69; Jan 68, 397, 826, 894; Jiří 70; Alena 115.
 Černhaus z Kyslichwaldu Křištof 666.
 Černic (Černýš, Čirnic, Černoc) žat. 104.
 Černice plz. 668.
 Černíči (Černčín, Černčice) časl. 573.
 Černík, viz Čermíky.
 Černíkov pís. 149, 1266.
 Černíkovice hrad. 679, 685, tab. 151.
 Černíky (Cermíky) praž. 267.

Černilov hrad. 707.

Černín jič. 67, 940.

Černín z Chudenic Adam 64; Bohuslav 65; Diviš XXXI, XLVIII, LII, 65; Drslav a Jiří 66; František Josef 100; Heřman CXXIX, 97, 137, 182, 189, 208, 210, 227, 285, 458, 601, 620, 660, 664, 869, 1170, 1199; Heřman Václav 879; Humprecht LXXVII, 93, 347, 498; Humprecht starší XXXIII, LXXXIX, XC, 66, 160, 914; Humprecht mladší 67; Humprecht Jan CXXIX, 167, 879; Jan starší 176, 322, 495, 879, 907; Jan Heřman a Jan Karel 67; Jan Ondřej XCVII, CXXXVIII, 67; Jan Petr 67, 578, 1264; Jan Sigmund CXXXVIII; Jindřich 68, 588; Karel XXVI.

Černínová Anna XXIV, LXXXIII, CXXXVI, 66; Anna Salomena 246; Dorota LXXXIII; Kateřina 26, 365, 530; Lidmila XXVIII, 333; Marianna LXXXIV, 99; Silvie 26; Zuzana 879.

Černínov (Černná, Tamchynova) hrad. 530.

Černíny časl. 16, 169, 1063.

Černec, viz Černýš.

Černoc Malá žat. 290.

Černoc Veliká žat. 166.

Černožský Šimon 1192; Václav 1045.

Černochoz žat. 91.

Černonice (ves zašlá) praž. 847.

Černosek Gross- (Žernoseky) lit. 228.

Černous, viz z Černhauzu.

Černov táb. 850.

Černoves bud. 654.

z Černovic Maximilian 70, 390; Dorota LXXXIII, 732.

Černovice hrad. 707, plz. 331, táb. 849, 850, žat. 622.

Černovýr chrud. 196.

Černožice hrad. 707.

Černůtky jič. 779.

Černůtky dolejší jič. 925.

Černůtky hoření hrad. 927.

Černý Jan 1120, 1257.

Černýš (Černic, Černoc) žat. 104.

Čertorejská z Čertorej Helena Anna 598; Kateřina 637.

Čertorejsy (Certousy, Kartaus) praž. 918.

Čertová Marianna 1120.

Čertyně bud. 274.

Červ z Božetína (Čer z Božetína) Bohuslav 64.

Červená pís. 1201.

Červeněves jič. 788, 941.

Červenka Jan 1010, 1110, 1257; Jiřík 1045; Matěj 1035; Melichar 958; Pavel 1110.

Červenka (Kutnohorský) 1067.

Červenomlejský Václav, Zikmund 1067.

Červený Václav 1257.

Červený dvůr žat. 1149.

Červený Hrádek žat. 195, 1040.

Červený Potok hrad. 160.

Čeřejov bud. 652, 657.

Čeřeniště lit. 1116.

Čeřovský Pavel 1029.

Česal Matěj 1093.

Čestice (Češtice) pís. 148, 154.

Čestín táb. 853.

Čestín Kostel (Čestín) časl. 186, 187.

Češňovice (Čestňovice) bud. 350.

Češov jič. 765, 767, 774, 809.

Češtice pís. 148, 154.

Četěnov (Četňov, Cetňov, Zetten) bol. 775.

Četeňský z Četně Fridrich Václav 71; Pavel CXL; Václav 70.

Četňov, viz Četěňov.

Četva (Cvetva, Zwetbau) cheb. 99.

Čežbiva Daniel 1214.

Číbuž (Číbuz) hrad. 707.

Čičenice pís. 351.

Čičová (Čečová) hrad. 933.

Čičovice táb. 155.

Čičovice (Čečovice) praž. 847.

Čičovice (Čečovice) Hořejší (Velké) praž. 847.

Čičovice (Čečovice) Malé praž. 847.

Číhádky bol. 883.

Čihany (Tschis) cheb. 632.

Číhoště časl. 696.

Čihovice časl. 222.

Čichalov (Čicholov, Sichlau) cheb. 203, 816.

Čichořice (Sicheritz) cheb. 14.

Čichtice pís. 6.

Čijevice (Čivice) plz. 127.

Číkváska jič. 778.

Čilec bol. 1163.

Čílkov (ves zašlá) žat. 615.

- Čimelice pís. 74.
 Čimice praž. 68.
 Čímyšl bol. 535.
 Čioka Markus CXIII.
 Čirkovsko (ves zašlá) bol. 534.
 Čirmík (Čermíky) žat. 622.
 Čirn z Čirnu Petr 1149.
 Čistá bol. 14, 775, jič. 764, 765, 784, 841, plz. 396.
 Čistecký Martin 1016.
 Čistětín plz. 278, 448.
 Čiška (Chýška) časl. 639.
 Čitice (Cidice, Zieditz) cheb. 600.
 Čivice (Čijevice) plz. 127.
 Čižbovský (Nymburský) 1164.
 Čížek Nikodem 1010; Ondřej 958; Pavel 958, 1038; Václav 1048.
 Čížkov plz. 1203, táb. 899.
 Čížkovice lit. 231, 232, 685, 705.
 Čížov časl. 61.
 Čížová pís. 1179.
 Čížovice (Čížovka) bol. 297, 884.
 Čkyně pís. XXVI, 356.
 Čouš, viz Čauš.
 ze Čtiněvsi Mikuláš 533.
 Čtyrkolský Daniel 1120.
 Čtyry dvory (Vierhöfen) chrud. 281.
 Čujak Václav 1037.
 Dablice praž. 432.
 Daleky (ves zašlá) pís. 336.
 Dalešice bol. 604, 883.
 Daliměřice bol. 803, 844.
 z Daltic (Dalčic), viz Týzl.
 Daměnice táb. 341.
 Damice (Damnice) pís. 425, 1179.
 Damirov časl. 690.
 Damnice (Damice) pís. 425, 1179.
 Damníkovy (Damníkov) chrud. 195.
 Damnov cheb. 605.
 Dampier hrabě XVII, XXI, 1114.
 Danner, viz Tanner.
 Daňková Dorota 1050.
 Dánská válka 734, 738.
 Dánský král XLVI, 735, 737.
 Darboit z Mocína Karel 1204.
 Darmyšl (Darmschlag) plz. 359.
 Dařenice dvůr bol. 604.
 Dasnice (Dešnice, Dassnitz) cheb. 635.
 Dasny (Kronfeller) bud. 7, 350, 351.
 Dašvice (Tašovice, Taschwitz) cheb. 1138.
 Davle, praž. CXLIX.
 Debešov časl. 1098.
 Deblov chrud. 923.
 Debner (Preis) z Debneru Alexander 71, 804.
 Debnerová Marie LXXXIV, LXXXV.
 Debrník táb. 1210, 1222.
 Debrno praž. 124.
 Debrno (Debrné) jič. 1239.
 Debrš (Debř) bol. 159.
 Děčany (Jetschan) lit. 263, 614.
 Děčín (ves zašlá) bol. 532.
 Děčín (Tetschen) lit. CXLIX, 53, 814.
 Děčinský z Wartenberka Krištof 845.
 Dědek Jiřík 1074.
 Dědibaby praž. 951.
 Dědice časl. 691, 1066.
 Dědovice pís. 650.
 Defours Mikuláš hrabě 553, 776, 804, 805, 806; Teresie Markéta 811.
 Dehnice (Dejvice) praž. 880.
 Dehnis (Döhnis) bol. 69.
 Dehtary, viz Dechtary.
 Dehtáře (Dechtáře) táb. 484.
 Dehtov (Dechtov) dolení a hoření jič. 50, 801.
 Dechtarov (Dechtary) bol. 14.
 Dechtary praž. 325, bol. 14, 775, 780.
 Dechtary dolení bol. 537.
 Dechtáře (Dehtáře) táb. 484.
 Dechtín plz. 416.
 Dechtov dolení a hoření jič. 50, 801.
 Dejl Jiřík 1158.
 Dejvice (Dehnice) praž. 880.
 Dekančice časl. 20.
 Děkanovský Štěpán a Dorota 1069.
 Dekora Vít CXXI.
 Děkov žat. 423.
 Dělouš lit. 260, 261, 625.
 Denětice žat. 160, 617, 1253.
 Dentulín Tomáš 1257.
 Dentulín z Turtelšteina Vít a Johanna 993.
 Děpoltovice (Tüppelagrün) cheb. 822, 875.
 Derfles (Dörfles, Vesce) bud. 652.
 Derer Josue 958.
 Derogrová z Stritěže Kateřina 304.
 Deschauer Mikuláš 1083.
 Deschney (Deštná) hrad. 679.
 Děský D. 1045.
 Dešenice plz. 903.
 Dešnice (Dasnice, Dassnitz) cheb. 635.
 Dešnice dvůr, žat. 501.
 Dešno (Deštno, Deštná, Tetschen) bol. 16, 18, 762, 764, 765, 781.

- Deštná (Deschney) hrad. 679.
 Deštná bol., viz Dešno.
 Deštná táb., viz Deštnej.
 Deštnej (Deštné, Deštná) táb. 476.
 Deštno bol., viz Dešno.
 Dětaň, viz Jetěně.
 Dětenice (Dětinice) jič. 19, 307, 767, 1268.
 Dětonice (Dětenice) časl. 460, 462.
 z Deučenberku Daniel Basilius 1000.
 Deucer Jan 1209.
 Deutler Martin 1087.
 Deutschbrod časl. 690.
 z Deutschenbergu, viz z Deučenberku.
 Deutschendorf (Deutzendorf) žat. 1080.
 Deutschmann Petr 938.
 Deutzendorf, viz Deutschendorf.
 Deveroux (de Veroux) Walter 754, 755, 762.
 Děvín bol. 381, 764, 789, 823, 930.
 Děvín (Magdeburg) 929.
 z Děvína, viz Gerle.
 Deym ze Stříteže Adam 72; Adam a Václav 71, 814; Arnošt 71; Jan 72; Jan starší 71; Jan mladší 72, 628; Jindřich 71; Jindřich nejstarší 72; Mikuláš 71, 73, 1184; Petr 72, 73; Václav Jindřich 72; Vilém 71, 74; Deymová Anna, Barbora a Kateřina 72; Eva Plotová 74; Markéta roz. z Gerštorfu 72.
 Deymek Jiří 1264.
 Deyšín (Dýšina) plz. 1188.
 Díbel Jan 1045.
 Diblík z Votína Jan a Jiří 74; Estera 1019.
 Diblíkov dvůr časl. 1112.
 Dic (Dietz) Martin 1007.
 Diemenreuth cheb. 1082.
 Dietrichs (Dytřejch) bud. 394.
 z Dietrichšteina František kníže CXXV, 141, 372, 933, 1099.
 z Dietrichšteina hrabě V. Jan Baltasar a Sigmund Ludvík 783.
 Diettel Matyáš 1082.
 Dietz, viz Dic.
 Dílce (Dílce, Dílec) jič. 536, 778.
 Dílce (dědina) plz. 338.
 Dilinger, viz Tylingar.
 Dinín bud. 657.
 Diodati Don Fabio 750, 753, 763.
 z Dirného, viz Ruth.
 Dittersbach bol. 457.
 Dittersbach (Staršov, Stašov) chrud. 281.
 Dittersbach (Jetřichovice) lit. 867.
 Dittersbächel bol. 457.
 Ditterspach hrad. 1047.
 Dittl Eustach 402.
 z Dittrichšteina, viz Dietrichšteina.
 Divčice bud. 351.
 Diviš z Doubravína Mikuláš XXXII, XLVI, LI, LVI, LVIII, 74, 955; Johanna 74.
 Diviš Jakub 1035; Matěj 998.
 Divišová Kateřina 1200.
 Divišovice táb. 493.
 Dížcerpy (Jištěrpy) lit. 506.
 Dížkopy (Dívčíkopy) táb. 850.
 Dlažkovice lit. CXLVIII.
 Dlažov (Dlažďov, Glosau) plz. 272, 445.
 Dlažů Václav 585.
 Dlouhá bol. 533, 534, bud. 653.
 Dlouhá (Böhm. Wiesen) chrud. 281.
 Dlouháves hrad. 23.
 Dlouhá Ves Stará pís. XVIII, 64.
 Dlouhé (Dlouhej) bol. 803, 844.
 Dlouhé dvory (Dlouhodvory) hrad. 927.
 Dlouhépole táb. 212.
 z Dlouhévsí, viz Častolar.
 z Dlouhévsí, viz Chanovský 215.
 z Dlouhévsí, viz Přehořovská.
 Dlouhodvorský Bořek CXXXVII.
 Dlouhoště (Dluhoště) bud. 652.
 Dlouhoveská Žofie 242.
 Dlouhoveský, viz Častolar.
 Dlouhoveský, viz Chanovský.
 Dlouhý Bartoloměj 1040; Šimon 1164.
 Dluhodvory (Dlouhé dvory) hrad. 927.
 Dluhoště, viz Dlouhoště.
 Dlužiny dolní časl. 702.
 Dlužiny horní časl. 702, 1050.
 Dmejštice (Dmýštice) táb. 151, 650.
 Dneboh (Nednebohy) bol. 46, 47.
 Dobčice (Dobšice) bud. 1241.
 Dobeš jič. 565, 592, 766, 779.
 Dobešice pís. 650, 1178, 1182, 1184.
 Dobešov táb. 850.
 Dobkovice lit. 863.
 Dobochoy bud. 653.
 Dobrá časl. 933.
 Dobraken (Doubrava) plz. 358.
 Dobranovský z Dobranova Albrecht 75; Arnošt 75, 814; Bedřich 75; Václav starší 75, 814; Anna 583; Barbora a Dorota 75; Anna Marie, Alžběta Marie a Hedvíka Eliška 811; Kateřina 570.
 Dobravnice, viz Doubravnice.

- Dobravice (Doubravice) česká plz. 467.
 Dobrávoda (Dobrávůda) bol. 46, 604, hrad. 302, 765, 767, 809, 1268, táb. 1172.
 Dobrávoda (Gutenbrunn) bud. 652.
 Dobrávoda dolení jič. 989.
 Dobree (Dobřec) hrad. 885.
 Dobřčice (Dobschic) žat. 95.
 Dobré hrad. 679.
 Dobrenz (Dobronín) časl. 1098.
 Dobrenz (Dobřenec) žat. 615, z Dobrévody, viz Král.
 Dobrkov (Dobrikau) bud. 411.
 Dobrnice časl. 692.
 z Dobročovic, viz Hornátecký.
 z Dobrohostě, viz Svatkovský.
 Dobrohostov (ves zašlá) bol. 534, 805.
 Dobrohostov časl. 639.
 Dobroměřice žat. 1139, 1141.
 Dobronice táb. 174, 849.
 Dobronín (Dobrenz) časl. 1098.
 Dobrošov hrad. 530, táb. 650.
 Dobrošovice táb. 177, 363.
 Dobrotín (Dobroten) bud. 394.
 Dobrouč Dolní a Horní chrud. 196.
 Dobrouťov (Doubrotov) časl. 933.
 Dobrovce (Dobrovceves, Doubravice) bol. 767, 832.
 Dobrovce (Drobovice) časl. 689, 1050.
 Dobrovce (Dobroviz) praž. 282, 314, 951.
 Dobrovceves, viz Dobrovce.
 Dobrovitov časl. 690, 762.
 Dobroviz praž., viz Dobrovce.
 Dobrš pís. CL.
 z Dobrše Karel Heřman 1238; Cecilie 920; Lidmila 1109.
 z Dobrše, viz Bechyňová.
 z Dobrše, viz Koc.
 Dobršice žat. 205.
 Dobršín (Dobřín) pís. 1217.
 Dobruška hrad. 682.
 Dobružský Duchoslav 1045.
 Dobřany hrad. 682.
 Dobřanský Jakub 1017.
 Dobřec (Dobree) hrad. 885.
 Dobřejice bud. 350.
 Dobřejov Dolejší a Hořejší táb. 177.
 Dobřejovice praž. (XLIX, 378.
 Dobřeměřice táb. 155.
 Dobřeň bol. 18, 782, časl. 169.
 Dobřeň, viz Dobřím.
 Dobřenec (Dobřenice, Dobrenz) žat. 615.
 Dobřenice hrad. 75, 767.
 Dobřenská z Dobřenic Alžběta roz. Bohdanecká 77; Alžběta Věnlková 522; Anna LXXXIII; Elena Marie 904; Eliška 783; Eva Kateřina 627; Johanna 576, 598, 1068; Johanna Lukavecká 76; Johanka a Eufemie 343; Kateřina 76, 77; Lidmila Kristina 341; Leonora Marie roz. z Náchoda 77; Marie Leonora 1159; Markéta 576, 1068; Maruška LXXXIV.
 Dobřenský z Dobřenic Jan CXIII, CXXXIX, 598; Jan starší 75, 1264; Jan mladší 76, 531; Jan Mareš 77; Jan Petr 77, 681, 814; Jaroslav CXXXVIII, 76, 598, 899; Jindřich Kunata 77; Jiří 78; Mikuláš a Mikuláš Zdislav 76; Václav 76; Vilém 76, 1264; Zdislav starší 76; Zdislav 78.
 Dobříč praž. 371.
 Dobříčany (Dobritschan) žat. 184, 1267.
 Dobřichovice (Dobrichov) časl. 571.
 Dobřichovský (Dobřikovský) z Malejova Jindřich CXXXVII; Zikmund CXLI.
 Dobříkov chrud. 78, 767.
 Dobříkovec hrad. 682.
 Dobříkovice časl. 573.
 Dobříkovský (Dobřichovský) z Malejova a Dobříkova Vilém 78; Jindřich 79; Sigmund 79, 814.
 Dobřím (Dobřín, Dobřeň) bol. 18, 782.
 Dobřín (Dobřín) pís. 1217.
 Dobříňov hrad. 23.
 Dobříš praž. CXLIX.
 Dobšice bol. 789.
 Dobšice (Dobčice) bud. 1241.
 Dodoneus Rudolf CXLV, 157.
 Doglasgrün cheb. 1136.
 Dohalská z Dohalic Alena Kateřina 302; Barbora LXXXIII; Dorota 809; Kateřina 43; Lidmila LXXXIV.
 Dohalský Bořek z Dohalic Adam 79; Bedřich starší 79, 800, 814; Jan starší 81; Jan mladší 79; Jan CXXXIX; Jan Bedřich 80, 785; Václav, Bobuchval, Adam Stanislav a Bernart 80; Stanislav 81; Zdeněk 82; Václav, Hynek, Pavel a Anna 80, 786; Václav a Pavel 81, 815; Hynek a Václav 82; Jan, Jiří a Sigmund 81, 812.

- Döhnis (Dehnis) bol. 69.
 Dohna, viz z Donína.
 Doksany lit. klášter XXIV, 1118;
 proboštatví 470.
 Doksy (Hirschberg) bol. 17, 18, 762,
 764, 765, 781, 830.
 Doksy (Dokes) praž. 931.
 Doktor Jan 1121.
 Dolánky CXI.
 Dolánky cheb. 278.
 Dolánky bol. 775, 803, 844, 883.
 Dolany jič. 721, 774, pís. 356, plz.
 366, žat. 623.
 Dolce hrad. 59, jič. 536, 778.
 Doležal Mikuláš 1094.
 Dolínek (Dolejnek, Dolinka) praž.
 716.
 Doloměsto (Dolní město, Lipnice
 dolení) časl. 698, 700.
 Doloplazy dvůr táb. 151.
 Dolsko hrad. 637, 681.
 Doly (Důl Sudkový) táb. 850.
 Doly Německé bol. 71.
 Domamyšle táb. 557.
 Domanic Pavel 1029.
 Domanice chrud. 844, 517, 1278,
 pís. 149, 1266.
 Domanín bud. 657.
 Domanovice (chybně Domanice)
 jič. 268, 1268.
 Domaslavice (Domaslovice) bol.
 537, 766.
 Domaslavice (Domaslavice) jič. 780,
 787, 788, 794, 795, 940.
 Domaslovice, viz Domaslavice.
 Domašice bol. 17, 781.
 Domašín hrad. 679, 682.
 Domašín (Tomitschan) žat. 509.
 Domašín (nový) táb. 896, 1222.
 Domažlice (Taus) plz. XCIX, 1055,
 1175, 1276.
 Domažličky plz. 1105.
 Domažlický Viktorýn 1035.
 Domina (snad Donín) žat. 1085.
 Domkov hrad. 638, 681.
 Domoradice chrud. 327.
 Domoslavice, viz Domaslavice.
 Domousický z Harasova Fridrich
 82.
 Domousnice bol. 297.
 Domyslice plz. 280.
 Dona (Donín) žat. 623.
 Donat Václav 1110.
 Donawic (Stanovice, Tonabice)
 cheb. 98, 1207.
 Donín žat. 87, 91, 193, 623.
 Donín purkrabí z Donína Achac
 XLIV, 524; Bedřich 84; Fridrich
 533; Jan 83, 832, 833; Jindřich
 88, 199, 606, 885; Konrad 82,
 83, 801, 807; Krištof 82, 83;
 Krištofor 83; Ladislav CXXXIX;
 Otta 84, 798, 815, 834; Vladislav
 84, 798, 834; Vratislav 84.
 z Donína Alžběta 606; Anna Marie
 781, 1108, 1225; Barbora 82;
 Barbora Habšpergerová 181; Ka-
 teřina Polyxena LXXXIV, 945;
 Marie Majdalena 1215; Majda-
 lena, Lidmila, Alžběta a Eliška
 527.
 z Donína, viz Hoffmannova.
 Doňov táb. 657.
 Dopřice (Dobřice, Dobřeice) žat.
 209.
 Dörfel (Vesce za horami) bol. 794.
 Dörfles (Derfles) žat. 599.
 Dornhaim z Recu Felix 1187.
 z Dornheimu Melchior 85.
 z Dormsdorfu, viz Žitavský.
 Dornsdorf (Dörnsdorf, Dürnsdorf)
 žat. 1198.
 Dörnthal žat. 1085.
 Dörrregrund (Suchýdůl) jič. 884.
 Doubecký (Českobrodský) 1045.
 Doubí bol. 534, 587, 604.
 Doubí (Doubice) táb. 1222, 1223,
 1229.
 Doubí (Dubové, Dubový mlýn,
 Eichmühle) bud. 58.
 Doubice lit. 867.
 Doubice (Doubí, Douby) táb. 1222,
 1223, 1229.
 Doublevičky (Doudlebičky) táb.
 493.
 Doublovice (Dublovice, Doudle-
 bice) táb. 65.
 Doubrava hrad. 496, jič. 779, 783,
 pís. 67, táb. 849.
 Doubrava (Dobraken) plz. 358.
 Doubrava Jiřík 1095.
 Doubravany (Dobrovany) jič. 455.
 Doubravice (Dobravice) bol. 18, 19.
 Doubravice bol. 782, hrad. 50, 569,
 638, 939, jič. 777, lit. 863, 911,
 plz. 278.
 Doubravice (ves zašlá) praž. 487.
 Doubravice nad Úpou hrad. 679.
 Doubravice (Dobravice) česká plz.
 467.
 z Doubravice, viz Tamcha.
 z Doubravína, viz Diviš.
 Doubravka plz. 130, 330.
 Doubravka malá bud. 1241.
 Doubravská Hora, viz Hora Dou-
 bravská.

- Doubravský Pavel 1108.
 Douby (Doubice) táb. 1222, 1229.
 Doubrotov (Dobroutov) čásl. 933.
 Dondlebičky (Doblevičky) táb. 493.
 Dondlebská z Doudleb Afra roz. Malovcova 85; Anna Marie LXXXIII.
 Dondlebský z Doudleb Adam Friedrich 438; Jan Bedřich 85; Jindřich 241, 1180.
 Doudleby (Teindles) bud. 657.
 Doupov (Duppan) žat. 599.
 z Doupova bratři a strýci 280.
 Doupovcova panna z Libčan LXXXIII.
 Doupovcová Otilie roz. ze Žďáru 87; Barbora roz. Pětipeská, potom Gerštorfová 87.
 Doupovec z Doupova (Duppan) Bedřich (Jetřich) CXXXVII, 85, 87, 1264; Bohuslav, Karel a Kateřina 575; Vilém 617; Vilém starší 85, 1263; Vilém mladší 86; Vilém Vojtěch XLI, LXVII, 85, 86, 815.
 Douša (Douška) Adam 1134; Adam a Václav 1121.
 Dotterwies (Tatrovice, Tatrvice) cheb. 1136.
 Dotyk Vavřinec 1200.
 Drago Draghi (Draghy) Štěpán ryt. a hrabě z Palatinu 176, 573, 1220.
 z Drahenic, viz Šic.
 z Drahenic, viz Gryspeková 127.
 z Drahenic, viz Chrtová 211.
 Drahenice pís. CXLIX, 903.
 Draheničky pís. 650.
 Drahenka (Drahuňka, Drahuňky, Dreihunken) lit. 862, 863.
 Drahek (Drachkau) plz. 304, 817, 873.
 Drahlín praž. 919.
 Drahnětice táb. 1222.
 Drahnětický z Weisenberku Pavel 581.
 Drahubudice čásl. 388.
 Drahomýšl žat. 181.
 Drahonice (Drahenz) cheb. 725.
 Drahoňovice bol. 532.
 Drahoraz jič. 787.
 Drahotěšice bud. 657.
 Drahotice bol. 604, chrud. 256.
 Drahotin plz. 330.
 Drahouňov (Drahoňov) táb. 850.
 Drahouš (Drahuschen) žat. 284.
 z Drahovic, viz Sataniř.
 Drahuňky, viz Drahenka.
 z Drachenburku, viz Kurzbach.
 Drachkov lit. 863.
 Drachovský z Drachova Jan Chrys. 1177; Jindřich a Karel Bořivoj 88; Jiří CXXXVII; Drachovská Magdalena Angelina a Alena ze Svarova 88; Johanna a Anna 21.
 Drajer Petr 1093.
 z Dranšvic Mikuláš CXL.
 Draschen (Dražejov) bol. 18, 782.
 Draschen (Dražeh) plz. 358.
 Drausendorf, viz Družcov.
 Dražejov (Draschen) bol. 18, 782.
 Dražejov pís. 38.
 Dražejovice (Dražovice) pís. XVIII, 273.
 Draženovo (Draženov) plz. 1056.
 Dražeh (Draschen) plz. 358.
 Dražice táb. 582, 1221, 1227, 1241.
 Dražičky (Dražička) táb. 178, 1266.
 Dražil Bartoloměj 1192.
 Dražkovský Matěj 1092.
 Dražov (Dračov) jič. 774.
 z Dražova Samuel Martin LVI.
 Dražovice (Dražejovice) pís. 273.
 Drbohlavy (ves zašlá) čásl. 703.
 Drbov (ves zašlá) plz. 1055, 1056.
 Dreihacken (Tři sekery) cheb. 589.
 Dreihöfen (Třídvory, ves zašlá) čásl. 703.
 Dreihöfen (Třídvory) čásl. 1109.
 Dreis Martin 1240.
 Drešrová Marie 297.
 Dreylink Jan 1095; Mikuláš 1092.
 Drhonice (Trhonice) chrud. 1191.
 Drhovice táb. 1221, 1227.
 Drhovle pís. CXLIX, 150.
 Drchlava (Dürchel) bol. 846.
 Drissgloben (Třískolupy, Trischklob) cheb. 719.
 Drkola Daniel 958.
 Drmaly (Dyrmaul, Türmaul), žat. 195.
 Drmy (Drum, Stolinky) lit. 196, 788.
 Drnov praž. 1205.
 Drobný Jan 1186.
 Drobovice (Dobrovice) čásl. 1050.
 Droger Jakub 1121.
 z Dromsdorfu Jan Erasmus Quintus 88.
 Drosav (Trossau) cheb. 98.
 Dröschel Jan 1244.
 Droschig (Droška) žat. 1065.
 Drosrau (Tvrdoslav) pís. 578.
 Droška, viz Droschig.
 Drouhavec (Druchavec, Drouchovice) pís. 422.

Droužetice pís. 149, 1266.
 Droužkovice (Družkovice, Trouškovice) žat. 195, 1085.
 Drozdov praž. 487.
 Drožkov (Strážky, Troschig) lit. 261.
 Drslavice pís. 289, 353.
 Drškář Jan 1121.
 Drštěkryje (Dyštěkryje) bol. 765, 767, 809.
 Druhanice časl. 689, 1049.
 Druhanov časl. 701.
 Druchavec (Drouchavec) pís. 422.
 Druškovice, viz Droužkovice.
 Druzcov (Drausendorf) bol. 766, 780, 795, 837.
 Družina Pavel 1177.
 Držel (ves zašlá) hrad. 44.
 Držkov bol. 801.
 z Držkovic, viz z Renšperku 208.
 Držov pís. 1178, 1184.
 Držovice lit. 913.
 Dřemčice (Třemschic) lit. 726.
 Dřevenice (Dřevěnice) jič. 535, 536, 777, 778.
 Dřevíč Dolejší hrad. 530.
 Dřevíč Hořejší hrad. 516.
 Dřevičice (Dřevčice) bol. 845.
 Dřevíkov chrud. 522.
 Dříněk lit. 196, 234.
 Dřínov (Bartelsdorf) žat. 369.
 Dřínov praž. 502, 716, 930, 951, 1206.
 Dřisy (Dřizy, Drisch) praž. 428, 559.
 Dřiteň (Zirnau) bud. 351.
 Dřivínov (Hřivínov, Makovic) cheb. 287.
 Dub Benjamin 989, 1036; Marianna 989.
 Dub hrad. 707, pís. XVIII, 490, táb. 878, 896.
 Dub český (Böhm. Aicha) bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780, 791, 794, 805, 831.
 Dub starý (Alt-Aicha) bol. 537, 766, 780, 791.
 Dubá (Dauba) bol. 17, 781.
 z Duban, viz Bořanovská.
 Dubanský z Duban (z Dubu) Oldřich 866, 1117.
 Dubanský Jan 1192.
 Dubčany žat. 185.
 z Dubé, viz Berka.
 z Dubé, viz Mracký.
 z Dubé Anna Špetlová 883.
 z Dubé Markéta Myslíková 385.
 Dubec dvůr plz. 279.
 Dubeč praž. 922.

Dubečko bol. 533.
 Dubečno jič. 529, 546.
 Dubenec bud. 351.
 Dubenec hrad. 680, 767, 783, 836, 837, 941.
 Dubenec (Dubno) praž. 438.
 Dubice lit. 297, 845.
 Dubičina (Eiche, Eicht) dolní a horní 291.
 Dubí (Duby) časl. 468.
 Dubí (Eichwald) lit. 862.
 Dubina lit. 1119.
 Dubinský mlýn časl. 16.
 Dubkovice (Dobkovice) lit. 863.
 Dubné (Dubno, Duben) bud. 311, XVIII.
 Dubnice (Hennersdorf) bol. 144.
 Dubno (Dubenec) praž. 438.
 Dubno (Dubné) bud. 311.
 Dubno hrad. 23, 530.
 Dubová Hora (Eichberg) dolení a hoření bol. 18, 781.
 Dubové (Dubový mlýn), viz Doubí 58.
 Dubovka táb. 155.
 Dubovice táb. 1173.
 Dubský z Vitinovsi Václav 4.
 z Dubu Estera Šatná 472.
 z Dubu Markéta Prosečová 133, 593.
 z Dubu, viz Skalský.
 Duby hrad. 414, časl. 468.
 Dučice praž. 616.
 Dudín časl. 639.
 Duhanský z Branče Martin a Vilém 88.
 Ducháč Floryan 993.
 Ducháčková Kateřina 1016, 1029.
 Duchcov (Dux) žat. CXLIX.
 Duchoslavová Libuše 1029.
 Důl pís. 650.
 Důl Sudkový (Doly) táb. 850.
 Důl Suchý (Suchdol, Suchodol) praž. 438.
 Důl suchý (Suchý Důl, Dörnthal) žat. 623.
 Důl Široký (Breitenthal) chrud. 1191.
 Dunajice bud. 657.
 Dunavice táb. 153.
 Duneta Martin 1121.
 Duncel Jan 1152, 1153.
 Dunkelberg (Tunklperk, ves zašlá) žat. 599.
 Dunovice pís. 353.
 Duppau (Doupov) žat. 599.
 Durental žat. 624.
 Dürchel (Drchlava) bol. 846.

- Düring, viz Dyrynk.
 Dürmaul (Trmová) žat. 599.
 Dürnbach cheb. 929.
 Dürnsdorf (Dorns Dorf) žat. 1198.
 Dür Daniel 1198.
 Durnaw (Turnaw, Trnovany) lit. 862.
 Dusík Jakub 1016.
 Dusíková Francelina roz. Grambova 235.
 Dušáky (u Dušák, samota) bud. 657.
 Dušejov (Duschau) časl. 639, 690.
 Dušek Jiřík, Šimon a Václav 1095.
 Dušníky praž. 200, 428, 952.
 Dušníky Trhové praž. 5.
 Dvorce (Dvorec, Wurzen) bud. XVIII, 411.
 Dvorce (ves zašlá, nyní dvůr) časl. 933.
 Dvorce (Höfen) časl. 1098.
 Dvorce (Dvorec) jič. 536, pís. 1201, táb. 106, 177.
 Dvorce Velké (Dvory, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
 Dvorec bud. 657.
 Dvorec dvůr časl. 41, 688.
 Dvorec (Dvorce) táb. 223.
 Dvorecký Jiřík 1080.
 Dvoreček Branický praž. 948.
 Dvoreček Krásný (Schönhöfel) žat. 1100.
 Dvoreček Volšanský praž. 948.
 Dvorská Alžběta 1031; Kateřina 1200.
 Dvorský Jan 1029, 1034.
 Dvory (Dvorce Velké, Gross-Meierhöfen) cheb. CL.
 Dvory dlouhé (Dlouhodvory) hrad. 927.
 Dvory Lidlovské (Lidlovy) pís. 1201.
 Dvory nové, viz Nové dvory.
 Dvořáček Jakub 1095.
 Dvořák Bartoloměj 1192; Václav 585.
 Dvořec (Dvorec) cheb. 14.
 Dvořecká z Olbramovic Anežka 89; Anyžka roz. z Hodic 90; Benigna 89; Kateřina Lidmila roz. Šlikova 92; Majdalena roz. ze Skuhrova 93, LXXXIV; Prudencia roz. z Hyršova 89.
 Dvořecký z Olbramovic Bedřich 88; Břetislav 223; Ferdinand 89; Jindřich 98; Jindřich Petr 89; Kuneš Bohuslav LXVI, 89; Markvart Mikuláš a Markvart Vok 93; Mikuláš mladší 90; Petr CXL, 223; Petr Jan 477; Prokop XXIV, XXXI, XXXVIII, XLVII, LII, LV, 90, 92, 222, 615, 625, 705; Václav 92, 93, 610; Václav Stefan a Vilém 92.
 Dvořiště jič. 529, 546, táb. 850.
 Dvořiště dolní (Unter-Haid) bud. 655.
 Dvůr Branský jič. 784.
 Dvůr Červený žat. 1149.
 Dvůr Hubáčovský časl. 643.
 Dvůr Kozlí táb. 151.
 Dvůr Králové hrad. CI, 1061, 1062, 1222, 1276.
 Dvůr Králův praž. CXLIX.
 Dvůr Krásný (Schönhof) žat. 727.
 Dvůr Lipoltovský (Leopoldovský) časl. 643, 1066.
 Dvůr nový, viz Nový dvůr.
 Dvůr Plesovský chrud. 437.
 Dvůr Předhorský časl. 643.
 Dvůr Vokačovský časl. 643, 1066.
 Dychna Jiří 1121.
 Dymokury jič. 528, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
 Dyrntol (Dörnthäl) žat. 1085.
 Dyrynk z Rottenberku Jan Friedrich XXV, CVII, 1000; Jan Jiří starší CVII, 1001.
 Dyrynx Petr 968.
 Dyryx Petr 1026.
 Dyryx (Dyrychs) Petr 1036.
 Dýšina (Deyšin) plz. 1188.
 Dyštěkryje (Drštěkryje) bol. 765, 767, 809.
 Dytreych (Dietrichs) bud. 394.
 Dytrych Daniel 967; Jan David 309.
 Dytrich Vavřinec 1121.
 Džbánov bol. 534.
 Džbánov (Čbánov) chrud. 1154.
 Džbánovský ze Džbánova Vilém 93.
 Ebenava (Ebenau) bud. 876.
 Ebergař (Ebergers, Ebergarsch) bud. 394.
 Eberharec (Eberharčice, Ebersdorf) časl. 1098, 1099.
 z Eberka, viz Henykar.
 z Eberka, viz Planský ze Žeberka.
 z Eberka Maryanna Šmrčková 559.
 z Ebersbachu Helena Mladotová 377.
 z Ebersbachu, viz Bischofwerder.
 Ebersdorf, viz Eberharec.
 Ebersdorf (Habartice) lit. 165, 563, 564.

- Ebersfeld cheb. 156.
 z Eberšteina hraběnka Anežka
 z Warrensbachu, potom Pallan-
 tová, 705.
 z Eberšteina (hraběnka) Laminga-
 rová 319.
 z Eberšteina Sibylla Berková 563.
 Ebessen Lorenc v Schanderburgu
 735.
 Ebmeth cheb. 612.
 Edelmayer Jan 1029, 1032.
 Edersgrün (Odersgrün) cheb. 876.
 Eger (Cheb) cheb. 1081.
 Eger Matouš M. 1101.
 Egerberg žat. 623.
 z Egerbergu, viz Fictum.
 Egerer Řehoř 1208.
 z Eggenberga kníže Jan Oldřich
 XC, CXVII, 60, 89, 495, 649,
 651, 658, 741, 752, 849, 850, 888,
 891, 920, 1195, 1273, 1274; Jan
 Antonín 274, 289, 353, 354.
 Egnar z Kosmačova Adam
 CXXXVII.
 Ehewald (měšťan Slavkovský) 1209.
 Ehrenberg lit. 627.
 Ehrenberg Nieder- lit. 865.
 z Ehrenfeldu (Ernfeldu), viz Graf.
 z Ehrenšteina, viz Bos.
 z Ehrenšteina Opitz Jan 825.
 Ehrlebegk Šebastian 1138.
 Eicha (Klein-Eicha, Aicha) lit. 775.
 Eichberg, viz Dubová Hora.
 Eiche (Eicht, Dubičina) lit. 291.
 Eiche von der, viz Skalský z Dubu.
 Eichicht (Aichhut) bol. 457.
 Eichschmid Krištof 1209.
 Eicht, viz Eiche.
 Eichwald (Dubí) lit. 862, 864.
 Eiland (Elend) lit. 53.
 Einsiedel bol. 457, bud. 655.
 Einsiedel (Mnišek) žat. 1149.
 Einsiedel (Einzidl) dolní a horní
 lit. 865.
 Eisen z Lehrbergu Jan Křit.
 XXXVI, 93.
 Eisenberk žat. 160.
 Eisendorf plz. 421.
 Eitlerová Žofie Barbora 843.
 Ejpovice plz. 1202.
 Eck Erhart 1083.
 Ekersdorf (Eckersbach) bol. 69.
 z Ekersdorfu, viz Hennewald.
 Eckert Jan Dittrich 1152.
 Eckstein z Erneku Krištof 796.
 Elbančice, viz Lbančice.
 Elbogner, viz Elpaknar.
 Elbogner (Elpaknar) z Schönfeldu
 Mikuláš CXIII; Tomáš CXL.
 Elbognerová Kateřina 774.
 Elend (Eiland) lit. 53.
 Eleonora císařovna (princezna Man-
 tuanská) 736.
 Eliáš Fridrich 973, 1029, 1035.
 Eliščin Jan, viz z Králic.
 Ellexnitz (Olešnice) bud. 411.
 z Ello Pavel XXXIV.
 Elpaknar z Dolního Šenfeldu (El-
 bogner von Unter-Schönfeld) Mi-
 kuláš a Václav 94; Wolf Arnošt
 a Jan Adam 94, 815, 1082.
 Elsaser Jan a Marta 1026.
 Elsnic z Elsnic Arnošt CXXXVI;
 Bernard (starší) XLI, LXVII, 94,
 815, 1264; Bernard, Bohuslav,
 Buryan a Jan Jindřich bratři 95,
 96, 815, 1153; Bohuslav 1265;
 Jan 456; Jan Arnošt 96, 345,
 418, 815, 1265; Václav Konrad
 a Melichar bratři 96, 634, 815.
 Elstin (Lštině, Lštění) plz. 1055.
 Eltschovic (Lčovice, Lšovice) pís.
 154.
 Emaus Nieder- (Nemaňov dolní,
 Nemašovsko) hrad. 939.
 Emausy, klášter Slovanský v Praze
 715.
 Emay Zdeněk 1036.
 Encovany lit. 931.
 z Endern Pavel Erhart 122; Wolf
 203.
 Endersgrün žat. 104.
 z Endů Jan 476.
 Engel Engelhart 958, 968.
 Engel z Engelsperku, viz Anjel
 z Engelsperku.
 z Engelburku Dorota z Býnu 52.
 Engelmajer Filip Jakub 585.
 Engelsberg bol. 69.
 z Engelsbergu Jozefová Judita 945.
 Engelsburg (Engelhaus, Andělská
 hora) cheb. 99.
 z Enknfurtu (z Enkevörthu) Adrian
 697; Anna Kamilla 379.
 de Ense Maximilian 447.
 Entrych Pavel 958.
 Entrych z Čeradic Pavel 972.
 Enykl Pavel 1257.
 Epfenhauzer Noe 1026.
 Erazym Adam 1200.
 z Erdšteina, viz Erle.
 Erharec (Heralec) časl. 468.
 Erkeřice (Valkeřice) lit. 291.
 Erle Konstantin 1163.
 Erle z Erdšteina Ondřej 567.

- Erlitz (Orlice) hrad. 577.
 Ernberg Dolní (Nieder-Ehrenberg) lit. 865.
 z Erneku, viz Eckštejn.
 z Ernfeldu, viz Graf.
 Ernsterová Eva 1016.
 Erntel Jindřich 968, 1027.
 Erntlová Anna Marie 1027.
 Erpet (Rpety) praž. 487.
 Ertín (Rtín, Hortín) lit. 862.
 Ertl Oldřich XXXVI, 973; Anna 973.
 Ervěnice (Rvenice, Seestadt) žat. 368.
 z Eschaide, viz Paradies.
 Eslingar z Kasurydu Kašpar a Alžběta roz. z Hirschfeldu 640.
 Espenthor cheb. 99.
 Esterrajcher Jan 966.
 Estreych Jiří CXXXVII.
 Ešín Daniel 1092.
 Ešín M. Pavel, Jindřich, Pavel a Jiřík 1054.
 Etzelt Valentin 1244.
 Eule (Jilové) praž. 944.
 Eulner Jan 1198.
 Evaň (Eywan) lit. 96, 337, 634.
 z Eycinku (Eyzingen) Štěpán 395.
 Eydlice (Udlice) žat. 195.
 Eywan, viz Evaň.
 Faber Jan 1189.
 Fabricius Platter z Rosenfeldu (potom z Hohenfallu) Filip XLV, LXXXVII, XCV, CXXIX, 116, 199, 512, 524, 889, 1144, 1147, 1225.
 Fahrensbeck (z Fahrensbachu) hrabě Volmar 738, 743.
 Falckrabí při Rýnu kurfiřt Fridrich XXVII, XXXIV, XLIV, LXV, CV, 469, 1253.
 Falckrabí při Rýnu Wolfgang Vilém 735.
 Falckrabě Jindřich 469.
 z Falkenberga Fridrich Viktorýn 276.
 z Falkenhainu Marie Oderská z Lidořova, předtím Waldšteínová 835.
 Falkenov (Falkenau) lit. 563.
 Falknov (Falkenau) cheb. 599.
 Falknov dolejší a hořejší lit. 53.
 Farář Jan 967.
 Farnithen Vilém 1009.
 Feduari Nikolao 232.
 Fejfar Matěj 1121.
 Fejfarová Majdalena, Anna Marie 995.
 z Fejliče Joachym Hendrych CXXXVIII.
 Felber Linhart 1121.
 z Feldeggu, viz Felner z Feldeneku.
 z Feldenšteina Bedřich Sylvan 1059.
 z Feldhauen Arnošt 509.
 z Feldhoffen Arnošt 118, 1143.
 Felix Jan 1049; Sigmund 1035; Šimon 1192; Tobiáš 1093, 1257.
 Felixburg žat. 623.
 Felner z Feldeneku (Feldeggu) Augustin 556.
 Fellnerová z Feldeku Františka Alžběta 493.
 z Felsdorfu, viz Šultys.
 z Felzu, viz Chebdinovský.
 z Felzova, viz Helvík.
 z Felzu (v. Fels) Colona Jan Jiří, Vilém, Volf Linhart, Fridrich a Linhart 97; Jan Jiří 814; Vilém 304; Jan, Adam, Marie a Kateřina 100; Kašpar CXXXIX, 97; Linhart XLI, XLII, LXXIII, 98, 118, 721, 814; Anna Alžběta Krazová 304, 305, 1007; Anna Marie 290; Anna Sidonia 285; Anna Barbora LXXXIII; Alžběta roz. z Lobkovic 100; Alžběta Švamberková 101, 660.
 Fequières viz Feuquières.
 Ferdinand I., XLV, 457, 470, 844, 1241, 1247, 1253, 1254.
 Ferdinand II. král Český, XVI a násl.; Eleonora, princezna Mantuanská, manželka jeho, 736.
 Ferdinand III., král Český 740, 741, 742, 761, 763, 772, 776.
 Ferdinand Arnošt arcikníže 848.
 Ferdinandská kolej (collegium nobilium) CXLII.
 di Feria Duca 746.
 de Ferrara Pietro 805, 807.
 Feršter Matouš 1040.
 z Feuquières (Feuquières) 747, 860.
 Fiala Jan 967; Jakub 979.
 Fialová Estera 295.
 z Fialového Kamene, viz Bledin.
 Fibiger Tobiáš 967.
 Ficnerová Alena 968, 1029.
 Fictum z Fictum a z Nového Šumburku, Bohuslav Šťastný 101; Hynek 102; Křištof 103, 367, 1263; Jan Jiří, Mikuláš, Anna Marie a Benigna 102; Anna Alžběta Jenčová 102; Jan Křištof, Anna Alžběta, Anna Markéta, Kateřina Alžběta a Anna Žoše

- 102; Vladislav Opl 104; Kateřina a Estera 104; Voršila roz. Šlikova 104; Alžběta provdaná ze Žďáru 104; Eleonora Vřesovcová 105, 917; Markéta a Hippolyta 105.
- Fictum z Fictum a z Egerbergu Jetřich 102, 103; Jiří 103; Helena Kateřina roz. z Steinsdorfu, potom Mangoltová 103; Johanna roz. Schönova 103; Volf Bernard CXLI, 620, 631.
- z Fictum Jetřich 99; Kašpar 614; Opl 722.
- z Fictum Eleonora Barbora Štampachová 618; Kateřina Mandalena, dříve Sádlová, roz. Měděncova z Ratibořic 364, 495.
- Fidrašlag (Fridetschlag) bud. 652.
- Fiedeler Jiří 1240.
- Fikar z Vratu Jan 429.
- Ficker Daniel a Valentin 1240.
- Fiklšart Adam 958.
- Fileček Jeronym 1231.
- Filipdorf v knížectví Zahaňském 824.
- Filiřovec hrad. 1062.
- Finger Jiří 1240.
- Fink Henrich 1102; Jan 967; Michal 1075.
- Fiňk Samuel 958.
- Finková Dorota 316.
- Finková z Pantenova Sabina 11.
- Firšt Jan 464.
- Fischbach cheb. 1168.
- Fischer Jiří a Zacharyáš 1198.
- Fišer Jiřík 1121, 1134.
- Fišl Jakub 979.
- Flaming Isák 1009.
- Flegel Jiří 1240.
- Fleischmann z Thumbachu David a Křištof 813.
- Flejšman Michal 1029.
- Flejšmon (Fleischmann) Ludvík 994.
- Flíček Jiřík 1257.
- z Flissenpachu Václav XXXIV, XLIV, LXI, 271, 464.
- z Flodorfu a Leuthu Adrian Baltasar 735.
- Flöhau (Blšany) žat. 856.
- Floragar Jan 1036.
- Floryan Matyáš 973, 1035.
- Florýn Bohuslav 1035.
- Florýnová Anna 1029.
- Flotová Bohunka roz. Magrle 347.
- z Fluetheimu Jan Bartoloměj Konrad 1083.
- Foglová Anna 476, 985.
- Foglsan (Vogelsang) pís. 1201.
- Fogtsdorf (Fogisdorf) hrad. 1047.
- Folger Jan Andres 1028.
- Fontano de Brusata Horatio 337.
- Forberk (Vorberg) dvůr hrad. 414.
- Forbes (Borovany) bud. 657.
- Forman Pavel 1054.
- Formánek Jan 967.
- Formánek (Nymburský) 1164.
- Formánková 1045.
- Formánková Dorota 1045.
- Formánková od Hory 1045.
- Formánková Říhová 1121.
- Forst jič. 765, 766, 784, 795, 796.
- Förster Martin 1121.
- Fortunatus Václav 1045.
- z Fossen Servacius 1249.
- Fouček Václav 1263, 1275.
- de Fours, viz Defours.
- Foysdorf (Voitsdorf) lit. 196.
- Foyt Jiří 1018.
- Foyt z Winkelheidu Jiří 1023.
- Fraheleč bud. 657.
- Frank Valentin 887, 977.
- z Frankenbergu viz Herfurt.
- Frankengrüner z Kainspergu Jiří Sigmund 105.
- Frankobrod nad Mohanem 538.
- z Frankenšteina (Frankšteina) Henrich 347; Jan Jindřich 975; Vratislav Jindřich CVII, 974.
- Frankrýnar Jiří Zikmund 209.
- Franz Jan 1139; Martin 1138.
- Frauenberg bol. 69.
- Frauenberg (Hluboká) bud. 350.
- Fraensteiner Jeronym (Jeremiáš) 1152, 1153.
- Frauenthal (Pohled) časl. 122, 933.
- Frauschil (Vrahožily) lit. 862.
- Freiberg David 1240.
- z Freibergu Albrecht 760.
- Freiberger z Freibergu Jindřich 105.
- Freiheit jič. 938.
- Freiesleben z Buschhofen Daniel 806, 868.
- Freisleben Michael 1209.
- Freiličova Aneška Wirspergerová 1169.
- Frelich Sigmund 974, 1035.
- Freiwaldt Adam a Jan 1240.
- Fremdar z Pruku Jan 105.
- Fremut (Freimut) z Tropčic Beneš 105; Sezima 105, 106; Václav 106.
- Fremutova z Tropčic Dorota Měsíčková 366.
- Freudenberg (Freudenberk) lit. 345, 564.

- Freudenberger z Havelbergu Ferdinand Arnošt a Jan Jiří 261; Šalomoun 260, 1244.
 Freudenbergerová Anna Emilia 186. z Freudenberku Havel Gotthelf 1019, 1025.
 Freund Lev 712.
 Frey ryt. z Pambergu Felix 179.
 Freybruder (Freiberger?) Jan CXXXVIII.
 z Freydenpachu Freysichselbst Petr 644.
 Freysleben Daniel 687.
 Fridetschlag, viz Fidorašlag.
 Fridland bol. 457, 732, 733, 762, 764, 765, 773.
 Fridland (zámek pustý) lit. 846.
 Fridlandského vévodství statky komorní (fideikommissní) 764, 773—790; statky lenní (manské) 765, 772, 790, 808.
 z Fridlandu kníže a vévoda 97, 98, 114, 157, 258, 732, 976; ostatně viz z Waldšteina Albrecht.
 z Fridlandu Isabella Kateřina kněžna a dcera její Marie Alžběta (chybně Tekla) 831.
 Fridnava (Friedenau) časl. 586, 641, 694.
 Fridrich Falcký viz Falckrabí při Rýnu.
 Fridštejn bol. 537, 544, 546, 553, 763, 764, 765, 780.
 Friedrichswalde bol. 457.
 Frimburk bud. 655, pís. 39.
 Frischengrün (ves zašlá) cheb. 917.
 Frissel Lorenc 1084.
 Frobenius Jan LXI.
 Frodl z Tatenic Jan 110.
 Frohnau (Vranov) cheb. 612.
 Fruwein z Podolí Benjamin XXXVI, XXXVII, LXXXII, CXLV, 106, 128, 182, 197; Adam Šťastný 106; Martin XXIV, XXXII, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLVI, XLVII, LVI, 109, 339, 524, 947; Eliáš 109; Lidmila LXXXII; Johanna roz. z Bílé Hory 111; Eva a Mandalena Orsinová 110.
 Fryč Jiřík 1164; Václav 1121.
 Fryčka Emanuel 580.
 Frydecký Kašpar 1075.
 Frydreich (ves zašlá) bud. 394.
 z Frymburku viz Mazanec 186.
 Fugl, viz Vogel.
 Fuglová Anna 439.
 Fuchs z Warmholzu Petr LXI, CXI, 199.
 Fuchsberg plz. 319, 1057.
 Fuks Mikuláš 967.
 Funkenstein cheb. 98.
 Fünfhunden (Pětipsy) žat. 188.
 Fünfkircher z Fünfkirchu Jan Bernard LVI, LVII, 111, 784.
 Funková z Prošovic Johanna 106.
 Fürst Pavel 1138.
 z Fürstenberku Vratislav CXXIX, 214, 616; Vratislav a Fridrich 214; Eleonora Kateřina hraběnka z Hohenemsu 616; Anna rozená z Lobkovic 768; Anna Albertina Illová, potom opět provdaná Briaumonte 212; Dorota rozená z Sternberku LXXXIII, 468; Františka Hippolyta Eusebia Berková 672.
 Fürstenbruck (Kněžní Most) bol. 249.
 z Fürstenfeldu, viz Haunšild 140.
 Fürstenwald lit. 627.
 Fürwitz (Vrbice) žat. 284.
 Fux z Neumburku Egidi 849, 1006.
 Fuxperk (Fuchsberg) plz. 1057.
 Fylnštejnová (z Fulšteina?) Alžběta LXXXIII.
 Gabersdorf jič. 1239.
 Gabhorn, viz Javoří.
 z Gablenz Jindřich Otto 612.
 Gabler Jan 1121.
 Gablonz (Jablonec) bol. 805.
 Gábor, viz Betlén.
 Gaenshals (Husí Krk) bol. 83.
 Gaertner Ambrož 1198.
 Gässing (Jeseň) žat. 615.
 Gall Tobiáš 1024.
 Gallas hrabě Matyáš 707, 746, 748, 749, 750, 752, 753, 754, 755, 756, 762, 773, 867, 868, 1072.
 Gallus Jan 1029, 1036.
 Gallus z Raynšteina Jan 1186.
 Gansneb Tengnogl z Kampu Rudolf Tycho 340; Lidmila 340.
 Garges Jan Bapt. XXXII.
 Garibaldo Pavel Antonio 994.
 Gastdorf (Hošťka, Houšťka) lit. 196.
 Gatty z Weistrizhofu Ondřej 628, 1024.
 Gděšice táb. 650.
 Geblice (Keblice) lit. 1116.
 Gehay (Gehaag) cheb. 131, 1265.
 Gehay (Gehae, Háj) žat. 722.
 z Geisingu, viz Kelbl.
 Geisler David 113.
 Geisling Lorenc 1103.
 Gelbl, viz Kelbl.
 Gelhorn Zikmund CXLI.

- z Gelhornu Fridrich CXXXVII.
 Geller Valentýn 1007.
 Gense Valentín 1006.
 Georg, viz z Oldenburgu.
 Georgenthal (Gergenthal) lit. 865.
 Georgswalde (Gergisvald) lit. 627.
 Geraldino Robert 754, 755, 762, 781, 782.
 Gerg Jindřich 171.
 Gerhart Jindřich 958.
 Gerle Bohuslav a Jan 958.
 Gerle z Děvina Jan 972.
 Gerlich Jiří 958.
 Germesgrün cheb. 606.
 Geronys z Libřína Adam a Marta 461.
 Gersdorf žat. 617.
 Gersslaur (Gerstlauer) Mates 1009.
 Gerstenberger (Horštejn) Mikuláš 967, 1016.
 Gerstlauer Matěj 1011.
 Gerstlauerová Majdalena 1010.
 Gerstorf bol. 69.
 Gerstorf lit. 345, 867.
 Gerstorf v Slezsku 760, 761.
 Gerstorf z Gerstorfu a z Malšvic Abraham 113; Bernard Mikuláš LXXI, 114; Fridrich XXIV, 115, 117, 1265; Jan LXVII, CXXXVIII, 1114; Jan Vilém 115, 117; Jindřich 121; Jiří 114, 119, 120, 121, 941, 1089; Josef 462; Mikuláš XLI, LXXIII, 115, 401, 545, 671, 833; Oldřich starší XLI, 118, 119, 371; Oldřich (mladší) 115; Petr CXIII, CXL, 119; Sigmund 119; Štěpán 119, 120, 121; Vilém 884; Volf Bernard 115, 117, 884, 1143; Bernart, Mikuláš, Štěpán a Jindřich 120; Jan Oldřich, Jan Krištof, Fridrich Sigmund a Mikuláš 809.
 Gerstorfová Alžběta roz. z Biskupic LXXXIII; Barbora LXXXIII; Johanna LXXXIV; Johanna roz. z Rokyc 120; Markéta z Porubě 25; Salomena, potom Bordoňová z Rejbic 118.
 z Gerstorfu Alžběta Vlková z Kvítkova 884; Anna Karlíková z Nežetic 254; Barbora Panvicová 25; Kateřina Mladotová 120; Ludmila Chvalkovská z Hustiřan 1097; Markéta Deymová 72.
 Gerten (Krtý) žat. 284, 620.
 Gessing (Jesinka) cheb. 630.
 Gfell cheb. 1168, 1207.
 Gfeller, viz Kfelř.
 Giesdorf (Jištěrpy) lit. 506.
 Giesshübel (Kysibel) časl. 692.
 Giesshübel (Vyskytná) časl. 1098.
 Giesshübel (Olešnice) hrad. 682.
 Giglingar Kneisl z Kneislšteina Albrecht a Jan starší 121; Oldřich CXLI, 121; Majdalena 122; Anna Marie Slavíková ze Slavíkova 521.
 Gillov Caesar 791.
 Ginter Tobiáš 958; Daniel a Matyáš 1011.
 Glasau (Glazov) cheb. 678.
 Glasendorf (ves zašlá) jič. 939, 1239.
 Glaser Jan 1240.
 Glasersdorf (Sklenářice) jič. 776.
 Glashütten cheb. 97.
 Glashütten (Huf sklenná) plz. 447.
 Glashütten (Hutě dolní a horní) táb. 485.
 z Glauchova (Glauchau) Jan Matyáš 122, 1031; Matyáš 867; Anna de Vitte 868; Eva Kustošová 441.
 Glazov (Glasau) cheb. 678.
 z Globen Jan Albrecht CXXXVIII; Krištof Albrecht CXXXIX; viz též Globner.
 z Globen Marie Huvarová 203.
 z Globen, viz Globner z Globna.
 Globič z Bučina Baltasar XXXIII, LVII, LXXXIX, CIII, 1001.
 Globner z Globna Albrecht a Jošt Krištof 122, 815; Jan Albrecht 122, 1265; Henrich Štěpán a Šebestian Lazar 122; Mikuláš 123, 815.
 Glogau Gross- (Hlohov) v Slezsku 824.
 Glosau (Dlažďov) plz. 272, 445.
 z Glouchova (Glauchova) Eva Kustušová 441; viz též z Glauchova.
 z Gluksu Joachym CXXXVIII.
 Glyden (Glieden, Lideň) žat. 622.
 Gniess (Gnyzen) z Kobachu Melichar XXXIV.
 Goderyš (Godrisch, Jadruše) cheb. 591.
 Godrisch Ober- (Jadruše horní) cheb. 678.
 Göbelová Regina 1087.
 Göhren (Khern, Klíny) žat. 1149.
 Görgenthal (Georgenthal) lit. 865.
 Görkau (Borek, Jirkov) žat. XCIX, 195, 1040, 1154.
 Görndt Petr 1152, 1153.
 Göttersdorf (Boleboří) žat. 102, 617.
 Götting Eleazar 1240.

z Götz Jan hrabě 739, 760, 899.
 z Götzen hrabě Jan Sigmund 421.
 Götzingen (snad Götz) 807.
 von Goldenkron, viz Müller ze Zlaté Koruny.
 Goldschlaeger Matyáš 270.
 Goldschmiedt Severin 1087.
 z Goldšteina Vilém 736.
 z Golců Martin Maximilian 695;
 Marie Majdalena Juliana 711.
 Goliáš Jan Šťastný XXXVI, 123, 147, 955; Jan 967.
 Gollin (Kollin, Collino) Havel 1076.
 Gollischau Gross- (Kolešov) žat. 285.
 Gontin Jan 1030.
 Gonzaga Marchese Don Hanibal a Aloys 763.
 Gordon A. 748.
 Gordon Jan 753, 754, 755, 762, 788, 795.
 Gortice (Skorotice) lit. 625.
 Gossawoda (Kosobody) žat. 284.
 Gossiau (Kozlov) žat. 943.
 z Gostomky, viz Štolc.
 Gotinky (Göttingen) 737.
 Gotschallings (Košťálov) bud. 394.
 Gottesacker (ves zašlá) žat. 599.
 Gottigau (Kotigau) cheb. 423.
 Gottschalk viz Kočárek.
 Grabenhof (Im Grab) dvůr bud. 655.
 Grabern (Radoušov) lit. 196.
 Grabner Martin 1103.
 Grabštejn (Grafenstein) bol. 69, 765, 766, 791, 814, 825.
 de Gradin (Gradyn) Lopez Antonín 49, 171, 202; Barbora 49.
 Gradl z Grünenbergu Krištof 125, 507, 509.
 Gradlic (Hradiště Chustníkov) hrad. 706, 783.
 Graef z Graefenburgu Jan 33.
 z Graefenburgu Jan CXIX, CXXI.
 z Gräfenburgu N. 132.
 Graefinger ze Sádku (Grofinger ze Soletu, Grawinger ze Saleku) Karel 124, 1263, 1265; Dorota roz. Harantova 928.
 Graenzendorf (Granzdorf) bol. 457.
 Graf Jan 271.
 Graf (Grof) Jan 967.
 Graf z Ehrenfeldu (Ernfeldu) Jan 793; Martin 123, 811, 815.
 Grafenstein, viz Grabštejn.
 Grambe, viz Krambe.
 z Grambe Kašpar 235, 739, 1077.
 Grambova Francelina Dusíková 235.
 Granesau (Kranešov) cheb. 1135.

z Granova, viz Ledecký.
 Granovský z Granova Kašpar Kristian 11, 124; Kašpar 1111.
 Granzdorf (Graenzendorf) bol. 457.
 Grasberg žat. 623.
 Grasolt Klement 1084.
 Grasset cheb. 1137.
 della Gratia Antonín 1183.
 Gratus Michael 1103.
 Gratzen, viz Nové Hradý.
 Graub David a Kateřina 1027.
 Graupen (Krupka) lit. 1116.
 Grawinger, viz Graefinger.
 Grawingerová Dorota roz. Harantova 928.
 Graz, viz Kraz.
 Gregorová Johanna 989.
 Greifenfels z Pilzenburku Jan 714.
 z Greifenreith Jan Krištof 100.
 Greifenštejn v Slezsku 760, 761.
 Greynerova z Mysletína, viz Bilská.
 Griesbach cheb. 1136.
 Griesbek z Griesbachu, viz Gryspek.
 Grillendorf (Cvrčoves, Svrčeves) plz. 416.
 Grodecká z Grodec Johanna Uršule 570, 571; Majdalena Anjelína 801, 927.
 Grodecký z Grodce Jetřich 801; Jiří Jetřich 571, 793, 1158.
 Grof (Graf) Jan 967.
 Groffinger, viz Graefinger.
 Grollius Mikuláš 1012.
 Gronenperger (Kronenperger) Samuel 958.
 Gronoberger (Kronenberger) Samuel 1029.
 Gropicreuth cheb. 1235.
 Gropitzreith Gross- (Rapotín) cheb. 265.
 Gropitzreuth Klein- cheb. 589.
 Groschau (Krožov, Chraštany) žat. 615.
 Gross Adam 1151, 1152, 1153.
 Grossdorf hrad. 1047.
 Grossdorf (Velká ves) táb. 342.
 z Gross-Öttingu, viz Ritter.
 z Grotta (Grotte) Alexander 110, 873.
 Grottau (Hrádek) bol. 69.
 Grün (Gryn) cheb. 600, 1207, žat. 101, 624.
 z Grünburgu, viz Prugger.
 z Grünenbergu, viz Gradl.
 z Grünfeldu, viz Horský.
 Grünlas cheb. 1135.
 Grünlas (Krynles, ves zašlá) žat. 599.

- z Grünlasu, viz Reisingrůn.
 z Grünpichlu, viz Hoffmann.
 z Grünthalu Anna Alžběta roz.
 Kelblova 260.
 Grünwald, hut skelná bol. 805.
 Grünwald cheb. 100.
 Grünwald (Krunvald) táb. 850.
 Grumpach, viz Krumpach.
 Grund (Zech, Cecha) cheb. 1138.
 Grund lit. 53.
 Grunt dolní a horní (Ober- a Nieder-
 grund) lit. 865.
 Gry (Kry, Kří) hrad. 530.
 Grygor Jan, Johanka, Kateřina a
 Joachym 1230.
 Gryllová Anna 1257.
 Grym Jiřík a Samuel 1257.
 Gryn (Grün) cheb. 600, žat. 624.
 z Grynpihlu, viz Hoffmann.
 Grysel z Gryslava (Gryslau) Adam
 124; Jan Václav 557, 1109; Alž-
 běta 557; Mikuláš František 432.
 Gryspek z Gryspachu (Griesbek
 z Griesbachu) Blažej XLI, LXVII,
 124, 605; Bohuslav 125; Ferdi-
 nand 605; Florian 126; Jan a
 Florian bratři 126, 127; Florian
 a Jan Jaroslav bratři 128; Jan
 Jaroslav 1265; Václav LXVII,
 127; Václav a Albrecht Ferdi-
 nand bratři 128.
 Gryspeková z Gryspachu Anna roz.
 z Drahenic 127; Helena Sabina
 127; Johanna roz. Malovcová
 127; Judita, potom Přichovská
 128; Veronika Boreňová 32;
 Zofka roz. z Bubné 125.
 Gryzl z Borovska Volf CXLI.
 Günther, viz Ginter.
 Güntersdorf (Huntířov) lit. 564.
 Günzl z Günzelfeldu Abraham 410,
 684, 713, 1001.
 Gulden Kašpar, Dorota 1027.
 z Gumpendorfu, viz Muschinger.
 Gumplice (Kumpoltice) lit. 53.
 Gumpolec (Kumpolec) cheb. 605.
 Gurstadt Ondřej 1152, 1153.
 Gustenau Daniel 1002.
 Gutenbrunn (Dobrávoda), viz Gutn-
 prun.
 z Gutenšteina bratři 331; Albrecht
 1222; Jindřich 129, 620; Jindřich
 Burian XLI, 129; Jindřich Va-
 vřinec XXXIII, LVIII, 129; Jin-
 dřich Petr 131, 305; Jiří 130;
 Kateřina Sibylla roz. ze Švam-
 berka LXXXIV, 129; Sibylla
 roz. Šlikova 130, 131.
 z Guterdingu Jan Noe 807.
 Gutsch (Kušty) plz. 358.
 Gutnprun (Gutenbrunn, Dobrávoda)
 bud. 652.
 Guttmann Jan Jakub 1027.
 Gutwasser (Dobrávoda) hrad. 302.
 Gyncl, viz Kyncl.
 Gyncl Abraham XXIX, 931; viz
 též Günzl.
 Gyshybel (Giesshübel) cheb. 99,
 100.
 Habartice (Ebersdorf) lit. 165, 563,
 564.
 Habartice plz. 1104, 1105, 1106.
 Habartice hořejší (Ebersdorf) lit.
 563, 564.
 Habendorf bol. 457.
 Habern (Habry) časl. 687, 692.
 Habern (Habřina) lit. 117, 506.
 Habersbirk cheb. 636, 821.
 Habichstein (Habstein, Jestřebí) lit.
 845.
 Habitzheim ve Württembersku 735.
 Hablesreith Havlov) bud. 655.
 Habr bol. 46.
 Habrk časl. 696.
 Habrkovice časl. 1064.
 Habroučice (Habrovčice) časl. 696,
 697.
 Habrová hrad. 23, plz. 1203.
 Habrovany lit. 863.
 Habrovice (Jonsdorf) lit. 261.
 Habry (Habern) časl. 687, 692.
 Habří bud. XVIII, 226.
 Habří (Habeřic) lit. 165.
 Habřina (Habřice) hrad. 707.
 Habřina (Habern) lit. 117, 506.
 Habřinky chrud. 1089.
 Habsperger z Habsperku Jiří Sig-
 mund LXVI, XCVIII, 131, 1265
 Krištof Rudolf, Kašpar Arnošt
 a Jobst Adam 131; Barbora roz.
 z Donína 131; Volpra roz. z Trau-
 tenberga 1265.
 Had z Proseče Felix 515, 958; Jan
 132; Pavel 140, 958; Tomáš 132,
 133, 1265; Vojtěch 970; Vojtěch
 mladší 971, 1028; z Proseče se-
 stry Prudencia, Anna Marie Škal-
 ská a Lidmila Korenská 132;
 Markéta roz. z Dubu 133.
 Hadamar (Hadaver) Ambrož L.
 LVII.
 Hadlec (Haidles) cheb. 1168
 Hadrava (Hadruba) plz. 1057.
 Haemerle Bernart 759.
 Hagen ze Švarebachu Jan
 CXXXVIII; viz též Hagen.

z Hagen Jan Mikuláš 743.
 Hagensdorf (Ahníkov) žat. 102, 621, 1085.
 Hager Daniel a Joachym 1164.
 Hahn (Han) žat. 370.
 Haid Ober- a Unter- cheb. 1137.
 Haida cheb. 1199.
 Haidles (Hadlec) cheb. 1168.
 Haimhausen, viz z Hamhauzu.
 Haindorf bol. 457.
 Hainersdorf (Heinersdorf, Henrychs-
 dorf) žat. 623.
 Hainic Jiřík 1017.
 Hainspach, viz Hanšpach.
 M. Haiochoran Troilla Mikuláš 1017.
 Haister Reinhart 780.
 Háj táb. 238.
 Háj (Gehay, Gehae) žat. 722.
 Haj Jakub 582.
 Háje jič. 778.
 Háje (Haj) plz. 338.
 od Haje Lorenc 1029, 1035; Vavří-
 nec Benjamin 815, 975.
 Hájek (ves zašlá) bud. 652.
 Hájek časl. 933, pís. 1195, praž. 527.
 Hájek Adam 1045, 1164; Jan 468, 958, 975, 1035; Jindřich CXXXVII; Jiřík 1095; Mikuláš Václav CXLII; Tomáš 1038; Anna 975.
 Hájek z Robčic Jakub, Jan Jindřich a Jan Václav 133; Šebestian Jindřich (Hok) 133, 1266; Apollonie 422.
 Hajna (Hejna) pís. 666.
 Hajsmon Matyáš 1257.
 Hackenschmid Jan 1209.
 Hakl Matouš 1095.
 Halberštat (Halbstadt) hrad. 1047.
 Haldius Jan 1035.
 Haldius z Neuenperka Melichar CVII, 975; Kateřina Karbanová a Lidmila 976.
 Haller z Reichenbachu Wolf Diviš XCVII, 133; Jan Krištof 133.
 z Halleweil Jakub Leopold hrabě 811.
 z Hallweilu ryt. Hugo 573.
 Hallweilová hraběnka Alžběta Dorota roz. Vratislavová z Mitrovic 380.
 Halmgrün cheb. 917.
 Hals (ves zašlá) žat. 104.
 Halšovice (Alšovice) bol. 534, 805.
 z Haltenperku, viz Nerhof.
 Haman Krištof 1103.

Hamart Šimon 1121.
 Hamersko (Hamr) bol. 776.
 z Hamhauzu (Haimhausen) Theodor 591.
 Hammer (Neuhammer) cheb. 97.
 Hammergrund (Hamry) chrud. 281.
 Hammerschmid Jan 1152; Jeremiáš 1198.
 Hammerstadt (Hamr, Vlastějovice) časl. 697.
 Hammerstein (pustý zámek) bol. 765.
 Hamorynský Adam, Anna LXXXII.
 Hampulec Václav 1164.
 Hamr (Hamersko) bol. 776.
 Hamr (Hamry) časl. 695, 697; viz též Hammerstadt.
 Hamr (Kummern) žat. 139.
 Hamr nad Malší bud. XVIII, 919, 1274.
 Hamr Nový bol. 381.
 Hamr Ostrov (Hammer auf der Insel) táb. 253.
 Hamr Krištof 1084.
 Hamrk žat. 623.
 Hamrstein (Hamstein) bol. 803, 844.
 Hamry (Hammergrund) chrud. 281.
 Hamza Bořek ze Zábědovic Adam, Karel, Bořek a Kuneš Mikuláš 134; Karel Jaroslav, Pavel, Myslibor, Adam a Petr 135; Petr, Albrecht Zdeněk, Karel, Jan Šťastný a Ferdinand František 681; Bořek 1265; Jan Jiří 452; Myslibor CXL; Pavel CXL, 815; Petr a Jan 391; Anna LXXXIII, 569; Anna Marie roz. z Byčína 681; Dorota Barbora roz. Hrušková 135; Johanna Anna Hubryková 135, 681.
 Han (Hahn) žat. 370.
 Han Jan Krištof 716.
 z Hanavy (Hanau) Kateřina Belgica 539.
 Hanek Jan 1035.
 Handl Jan 958; Matyáš 135.
 Hanersgrün cheb. 1168.
 Hanibal Ondřej a Jan Arnošt 136.
 Hannersdorf žat. 617.
 Hannichen bol. 457.
 Hanšburský Mikuláš 52.
 Hanšpach (Hanšbach, Hainspach) lit. 753, 858, 859, 861, 865.
 Hanuš Jiřík 1121, 1157.
 Hanušová Majdalena 1063.
 Hanzlik Václav 1110.
 Hanžburský z Kopečku Mikuláš 452.

Harant z Polžic 1158; Jan, Jan Jiří starší a Jan Jiří mladší 136; Křištof XXI, XLVIII, LII, LV, 136; Jan Vilém 810.

Harant z Kořen Václav 625.

Harantova z Hořenic Johanka Tyzlová z Daltic 724.

Harantová z Polžic Anna Salomena (potom Černínová) roz. Hradišská z Hořovic 97, 137, 802; Barbora roz. Miřkovská z Tropčic 137; Dorota Grawingerová 928; Eva roz. z Kolovrat 136.

z Harasova, viz Domousický.

z Harasova, viz Hrzaň.

z Harasova Kateřina Smolíková 556; Mariana Zapská 922; Marie Polyxena hraběnka z Waldšteina 26, 1274.

Haratice bol. 801.

z Hardeku hrabě Bernard 46.

Hardetschlag (Hartašlag) bud. 652.

Harlass (Herlas) cheb. 1082.

Harrach cis. rada XC.

z Harrachu Arnošt Vojtěch arcibiskup Pražský 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.

z Harrachu Karel 379, 711, 739; Karel a Leonhart 737; Otto Friedrich 392, 793, 799, 911, 926, 927; Linhart Oldřich 661; Anna Eusebia 661; Isabella Kateřina Waldsteinová z Frídlandu 775, 831; Maximiliana Trčková 679, 682.

Harrachův rod 733.

de Hart Julius 1203.

Harta lit. 53.

Hartašlag (Hardetschlag) bud. 652.

z Hartče, viz Hartič.

Hartenberg, viz Hertenberg.

Hartenberger, viz Hertenberger.

z Hartenberka Kateřina Věžníková 896.

Hartenštejn cheb. 99.

z Hartenšteina, viz Hartmann.

Hartič z Hartče (Hartwig z Hartiče, Hartyš) Mikuláš 138, 1265; Jan Jetřich Adolf a Jiří Adolf 138; Moric Jindřich CXIV, 138, 139, 1265.

z Hartigu hrabě Ludvík Josef 100.

Hartlíkov táb. 558.

Hartmansgrün cheb. 99.

Hartman z Hartenšteina Jakub nejstarší a Jan Jakub 139; Jiří 813.

Hartmann z Klaršteina Matyáš Arnold (Arnoldini) 69, 156, 244, 466.

Hartmanice bud. 58, chrud. 281, pís. 1217.

Hartowic (Hrdějice) bud. 350.

Hartung Burghard 921.

Hartung z Hartenfelsu Jan 315.

Hartwig z Hartiče, viz Hartič.

Hartyš Moric Jindřich CXIV; viz též Hartič.

Hartyšova (Hartič) Marie Alžběta Štaršedlová 627.

Harzdorf bol. 457.

Harzer Pavel 1198.

Hařiken (Hurschippen) bud. 655.

Has z Hasenthalu Václav 139.

Hasel lit. 867.

Haselbach (Hozlbach) cheb. 600.

Haselberg plz. 319.

z Hasenburka Kateřina Smiřická 525; viz též z Hazmburku.

Hasenhof dvůr žat. 508.

Hasenštejn (Hasištejn) žat. 621.

z Hasenthalu, viz Has.

Hasík z Lomné Jakub 139.

Hasištejn (Hasenštejn) žat. 621.

z Hasišteina Křištof XXIX.

Haslauer z Hazlan, viz Hozlaur.

Haslitz (Hoznice) lit. 911.

Haša z Oujezda Jiřík 16, 1066; Majdalena Salovová z Lípy 16.

Hatě časl. 388.

Hatov táb. 177.

z Hatzfeldu hrabě Melchior 673, 760.

Hauenštejn (Haunštejn) cheb. CL, 606.

Haugvic z Biskupic Hynek 139; Jan Adam 139, 815, 1265; Jan Arnošt, Karel, Karel Šťastný a Vilém 140; Alexander 1113; Jan CXXXVIII, 783; Jindřich CXXXVII; Tobiáš 687; Václav CXLI.

Haugvicova z Biskupic Alžběta Hrzaňová 197, 693, 788; Eva Kateřina z Dobřenic 627; Johanna roz. z Hendersdorfu 201.

Haunšild (Hauenschild) z Fürstenfeldu Jiří XXIX, XXXII, XLIX, LIII, LV, 17, 140, 955; Kateřina roz. Hadová z Proseče 140, 1030.

Hauptmannsdorf (Hejtmankovice) hrad. 1047.

Hauzer Adam 1097.

z Havelbergu, viz Freudenberger.

Hawerwesl (Hobrvešl) Ondřej a Dorota LXXXII, 147.

Havlíček (z Brodu Českého) 1045.

Havlíček Václav 997.

- Havlov (Hablesreith) bud. 655.
Havlovice bol. 537, 604, 780, hrad. 530.
Havránková Zuzana 1045.
Hayden Jan Jakub 629, 1027; viz též Heiden.
Hazlavský, viz Hozlaur.
z Hazmburku (Hasenburku) Hedvíka Smiřická 628; Kateřina Smiřická 525, 527.
z Hazmburku Zajíc Mikuláš 17.
Hažovo plz. 331.
Hebron Daniel 791, 939.
Hedeč (Heč, Heydiš, Heidisch) hrad. 159.
Hegeholz žat. 1080.
Hegner z Rösselfeldu (Rezelfeldu) Jan LXI, LXXXVII, LXXXIX, CXXXIV, CXLII, 143, 275, 728.
Heiden Jan Jakub a Alžběta roz. Kirchmayerova z Reichwic 266.
Heidenreich Andres 1013.
Heidisch, viz Hedeč.
Heidler z Bukové Jan 1099.
Heidles (Hadlec) cheb. 1168.
Heiligenkreuz (sv. Kříž) cheb. 591.
z Heimbauzen Jan Albrecht 589; viz též z Hamhauzu.
Heinersdorf, viz Hainersdorf.
Heinersdorf bol. 457.
Heinrichsgrün (Jindřichovice) cheb. 601, 602.
Heinzendorf (Hynčiče) hrad. 1047.
Hejlová Kateřina LXXXIV.
Hejduk Jan, Žofie, Ludvík 1038.
Hejlov táb. 1221.
Hejmon Jiřík 110.
Hejna (Hajna) pís. 667.
Hejtmánek Ondřej 1186.
Hejtmankovice (Hauptmannsdorf) hrad. 1047.
z Helbendorfu Jan Krištof CXXXIX.
Helcl ze Sternšteina Kašpar 232.
Helclová Salomena, dříve Kaplířová, roz. z Vtelna 232.
Heldrle z Schattenbergu Matyáš 64.
Hele (Hely, Nassendorf) lit. 867.
Helfenberg (Helfenburk, Hrádek) lit. 1171.
z Helfenberku (Helfenburgu) Žofie Albinka CXI, 556.
Helfenburk (Helfmburk, zámek pustý) pís. 1195.
Helfendorf jič. 784, 795.
z Helfenšteina Rudolf CX.
Helfling Jan 1122.
Heliades Josef 1098.
Helligagst Eliáš 958.
Helkeřice (Valkeřice) lit. 291.
Helkovice jič. 802.
Helvík z Felzova Jan 141, 1122; Václav CXLI, 1122; Jan a Václav CXXXVIII.
Helvikovský statek v Pokraticích lit. 141.
Helvíkov chrud. 196.
Hely (Hele, Nassendorf) lit. 867.
Helyades Josef 1045.
z Hemrlesu, viz Šofman.
Hemže chrud. 933.
Hencelius viz Klatovský.
Henderstorf (Hennersdorf, jinak Weisskirch) bol. 69.
z Hendersdorfu Johanna Hangvicová 201.
z Hendersdorfu, viz Hubryk.
z Hendersdorfu, viz Sudkovský z Hendrštorku.
Hendrká Jiřík 1122.
Hendrych Lorenc 1026.
Hendschel Matyáš 1245.
Henerová z Kandratic Judita 459.
Henich (Heník) viz Henych.
Heník Martin 1257.
Henikelhof dvůr žat. 607.
Heníř Lorenc 1035.
Henkel Kašpar a Mikuláš Vojtěch 976.
Hennersdorf (Dubnice) bol. 144.
Hennersdorf (Henderstorf, Weisskirch) bol. 69.
Hennersdorf hořejší lit. 865.
Hennewald z Ekersdorfu Ondřej 141.
Henniger, viz Henykar.
Henrych Hugo 550.
Henrychsdorf (Heinersdorf) žat. 623.
Henyach (Heník) Kamejk z Pokratic Mistr Václav CXLI, 142, 1122; Henychova Kateřina Nezbedová 142.
Henyachovský statek v Pokraticích lit. 142.
Henykar (Henniger) z Eberka Adam, Jan Vilém a Václav 142; Jan Václav 143; Václav 815.
Henze Jiřík 1122.
Heralec časl. 468, 1270.
z Herbergen a z Býnu Jindřich 54; viz též z Býnu.
z Herbersdorfu hrabě Adam 190, 192, 193, 194.
Herbortice chrud. 195.
Herbst Ondřej, Anna 1017.

- Herburger Křištof 1083.
 Hercvíkovice (Herlíkovice) jič. 926.
 Herda Jakub 1122.
 Herfurt z Frankenbergu Abraham 143; Jakub 161, 468.
 Herinky dvůr praž. 1037.
 Herksel Jakub 958.
 Herlas (Harlass) cheb. 1082.
 Herlíkovice (Hercvíkovice) jič. 926.
 Herlyf (Rylhyf), dvůr pustý, časl. 121.
 Hermann Jiřík 1087.
 Hermansdorf (Hermsdorf) hrad. 1047.
 Hermannsdorf (Hermesdorf) žat. 943.
 Hermanseifen (Seify Heřmanovy) jič. 112, 766, 784, 796.
 Hermersdorf (Hermsdorf) lit. 863.
 Hermesgrün cheb. 602.
 Hermeseif (Hermeseyfy), viz Hermanseifen.
 Hermon Fridrich 1093; Tomáš 1257.
 Hermsdorf bol. 457.
 Hermsdorf (Heřmanice) lit. 845.
 Hermsdorf (Hermansdorf) hrad. 1047.
 z Hermsdorfu Dorota 677.
 Herncl Jan 889.
 Herrndorf Gross- (Kněževes) praž. 282.
 Herrnsdorf (Kněžice malé) bol. 84.
 Herrnskretsch (Hřensko) lit. 863.
 z Hernšteina Kundager 1113.
 Herrnwalde lit. 627.
 Herold Jakub 1083.
 Heroldt Ondřej 1087.
 Heroltice časl. 1098.
 Heroutice dvůr poplužní táb. 155.
 z Herstošic, viz Zumr.
 Herštejn zámek pustý plz. 330, 1056.
 Hertel z Leutersdorfu Gottfried 125, 143, 285, 606, 1136; Hertlová Eliška roz. Šicova z Drahenic 351; Marie Majdalena roz. z Pisnic 1136.
 Hertel Kašpar 1209.
 Herttel Mikuláš 1084.
 Hertenberk (Hartenberg) cheb. CL, 435.
 Hertenberger (Hartenberger) z Hertenbergu Adam mladší, Filip a Petr 143; Wolf Jošt 144; Jan CXXXIX; Adam starší CXXXVI.
 z Hertenberka Johanka Šternberková 684; Kateřina Věžníková 853.
 Hertvíkovice jič. 1239.
 Hertyně (Rtyně) hrad. 530.
 Herynk praž. 21.
 Herynk Gabriel a Pavel 1164.
 Heřmaň píš. 1179.
 Heřmanice časl. 34, hrad. 160, 400, 567, 706, 767, 1096, 1162, 1271, jič. 783.
 Heřmanice (Hermsdorf) lit. 845.
 Heřmanice Dolní a Horní chrud. 196.
 Heřmanky (Hirschmantel) bol. 845.
 Heřmanský ze Sloupna, viz Ples.
 Heřmanův Městec chrud. CXLIX.
 Hes Jiřík 1095.
 Hessler Lorenc 1209; Rafael 1244.
 Hetlín časl. 169.
 Hetov dvůr lit. 865.
 Hetov žat 230.
 Hetzová Maria 1152.
 Heuster Jakub Reinhart 794.
 Heybacher Matyáš 473.
 Heyd z Lovčic Albrecht Jiří 445.
 Heydelius Jiří 1242.
 Heyderych Jan 1157.
 Heydiš (Hedeč, Heč, Heidisch) hrad. 159.
 Heydler z Buckau Jan Rudolf 709; viz též Heidler.
 Hezele Štěpán 968.
 Hibrlec (Hilbersdorf) časl. 1099.
 Hickmann Severýn 1152.
 Hilbersdorf, viz Hibrlec.
 Hildebrandt Matyáš 1102.
 Hildebrandt z Ottenhausen Jan Reinhard 631; Reinhard CX.
 Hildebrandová Marie Majdalena roz. Paustová z Liebštat 810.
 Hillebrand Konrad XCV.
 Himmelštejn žat. 104.
 Himmelštejn N. 595.
 Himmelštejn Jan 1019.
 Hinterkotten (Chodov zadní) cheb. 591.
 Hippus Vodňanský Mistr Jan 990.
 Hirschberg, viz Doksy.
 Hirschmantel (Heřmanky) bol. 845.
 Hiršava (Hyršov) plz. 129.
 z Hiršfeldu Majdalena Zeidlerová 789, 930.
 z Hiršfeldu (v. Hirschfeld), viz Kyj.
 z Hiršfeldu, viz Šturm.
 z Hiršfeldu Šturmova Alžběta Eslingarová 640.
 Hiršová Anna Dorota 419.
 Hiršperger z Hiršperku a z Kynysbajnu Jan Baltasar a Erazim 144, 807, 1265; Erazim 382; Hirš-

- pergerová Helena (Alena) roz. Škopková z Kocně (Kocíně) LXXXIII, 145.
- Hiršperger (Hainc) z Hiršperku Karel Vilém 145.
- Hiserle (Hieserle, Hysrl, Hysrle, Hyzrle) z Chodův (Chodova) Bernard XCVI, 3, 204, 1268; Jindřich 490; Jindřich Michal 154; Anna Maximiliana Kateřina roz. z Šanova 45.
- Hladač Jan 1122.
- Hladký Jan 958, 1164.
- Hladov (Waldhof) časl. 1099.
- Hlasivo táb. XVIII, 60, 849.
- Hláška hrad. 23, pís. 654.
- Hlásnice (Wachtendorf) chrud. 281.
- Hlava Matěj 1164.
- Hlaváč z Vojenic Jindřich 105, 145, 515, 1266; Karel 145; Václav 61.
- Hlaváček Jan 1093; Václav 1257.
- Hlavákov Malý a Veliký cheb. 624.
- Hlavatce pís. 654.
- Hlavice bol. 46.
- Hlavkov (Lukau) časl. 1098.
- Hlažovice praž. 403.
- Hledsebe (Siehdichfür) cheb. 589, 929, 1235.
- Hledsebe dolejší (Gross-Siehdichfür) cheb. 589.
- Hledsebe malé (Klein-Siehdichfür) cheb. 589.
- Hledík Matěj 1122.
- Hlemejžďová Anna 1122.
- Hlemýžď (Schnekendorf) bol. 665, 766, 807.
- Hlína bud. 657.
- Hlína Pustá (Hlinné) cheb. 605.
- Hlíňany (Hlinai) lit. 161, 601.
- Hlince (Hlinče, Lince, Lynče) žat. 239, 911.
- Hlineč praž. 44.
- Hlineč (Lineč, Lintsch) cheb. 287.
- Hliněná (ves zašlá) lit. 53.
- Hlinice (Linice) táb. 495.
- Hlinná lit. 227, 1116.
- Hlinné hrad. 679.
- Hlinné (Hlina Pustá) cheb. 605.
- Hlinov táb. 389.
- Hlivín táb. 212, 489.
- Hlízov časl. 585.
- Hlohov hrad. 688, 681, 682.
- Hlohov (Gross-Glogau) v Slezsku 824.
- Hlohová (Lohov) časl. 690.
- Hlohová (Lohová) plz. 871, 873.
- Hlohová (ves zašlá) žat. 615.
- Hlohovské knížetství v Slezsku 742, 749, 769.
- Hloupý Vavřinec 1122.
- Hložek ze Žampachu Albrecht 145, 1266; Karel, Mikuláš Bohuslav a Jan Karel 146; Sigmund CXLI, 146; Mikuláš CXXXIX; Hložková Anna Majdalena 146; Benigna 1030; Kateřina Albertina roz. Vencelíková 149; Majdalena LXXXIV; Majdalena roz. z Tetova 146.
- Hlubiny (Hlubín) pís. 127.
- Hlubocký Jiřík 1016.
- Hluboká bud. XVIII, 349, 350, 657, pís. 647.
- Hluboká (Hluboké) chrud. 281, 313, 517.
- Hlubokay (Hluboká, Liberkay?) bol. 457.
- Hluboké (Hluboká) plz. 129, 288.
- Hlubokey (Hluboká) časl. 572.
- Hluboký (Hluboká) táb. 482.
- Hluboš praž. 823, 919.
- Hluchý Pavel 1016.
- Hlupec (Hlupice) lit. 911.
- Hlupino pís. 425.
- Hlušce Malé a Veliké jič. 248.
- Hlušice (Hlušce) jič. 248.
- Hlužová Dorota 1045.
- Hnanice bol. 532.
- Hnát Jan 327, 997.
- Hnátova Ludmila 1157.
- Hněváček Jan 1122.
- Hněvanice táb. 241, 650.
- Hněvanov (Liebesdorf) bud. 655.
- Hněvčeves jič. 923.
- Hněvkovice bud. XVIII, 175, časl. 468, 697.
- Hněvosický dvůr bol. 46.
- Hnojík Jan 1045.
- Hnojnice žat. 614.
- Hobet Štěpán 1122.
- Hobrvěšl (Hawerwesl) z Hobrfeldu Ondřej a Dorota LXXXII, 147, 990.
- Hobšovice praž. 1205.
- Hodačková Krystýna LXXXIV.
- Hodaň Jan 1164.
- Hoděčín (Hodětín) hrad. 51.
- Hodějovice (Hodovice) bud. 657.
- Hodějovice táb. 1171, 1173.
- Hodějovská z Hodějova Dorota roz. Hrzaňova z Harasova 147, 151, 153, 1266; Regina roz. z Talmberka 154.
- Hodějovský z Hodějova Adam 147; Bernard nejstarší 148; Bernard

- starší 149, 647, 1266; Bernard mladší 150; Bohuslav XXIV, 152, 815; Jan Jiří 154; Jan starší 1222; Oldřich 154; Přeč 155, 1242; Smil XXXVI, 154.
- z Hodějova Anežka Říčanská 490, 662; Markéta Budovcová LXXXII.
- Hodětice táb. 908.
- Hodětín, viz Hoděčín.
- z Hodic hrabě 1159, 1160; Václav Karel a Zdeněk 869, 870; Alžběta, předešle Vchynská, roz. Trčková 869; Marie, potom z Hohenlohe, roz. z Kounic 870.
- z Hodic, viz Dvořecká.
- Hodíčov (ves zašlá) pís. 425.
- Hodina Jan 1092.
- Hodinka Tomáš 967.
- Hodkov časl. 42, táb. 1222.
- z Hodkova Anna Straková LXXXIII; Alena Chotouchovská LXXXIII, 210; Mandalena Mičanová 367.
- z Hodkova, viz Bohdanecký.
- z Hodkovic Krištof 41.
- Hodkovice (Liebenau) bol. 537, 766, 780, 796.
- Hodkovice hrad. 29, praž. 945.
- Hodkovice dvůr praž. 822, 998.
- Hodnovoslovic (Hodnovoslavec, nyní Oslovic) lit. 846.
- Hodonice bud. 657.
- Hodonín chrud. 923.
- Hodovice (Hodějovice) bud. 657.
- Hodovice (Hodowies) plz. 467.
- Hodyně praž. 48.
- Höfen (Dvorce) časl. 1098.
- Höffen cheb. 1137.
- Höfer David 1137.
- de Hoeff-Huerta Don Martin XXVI, CXXIII, 42, 49, 56, 126, 149, 201, 237, 238, 242, 355, 416, 422, 484, 578, 609, 851, 902, 1032, 1107, 1108, 1113, 1180, 1181, 1216, 1225, 1231, 1256, 1258, 1259, 1262; Anna Marie, potom opět provdaná purkraběnka z Donína 851, 1225.
- z Höllenšteina Johanna Karbanová 252.
- Hölzl z Sternšteina Kašpar a Salomena, roz. Vtelenská 919.
- Hoffer Daniel CXXXVII.
- Hofer, viz Huvar.
- Hoferová Anna Maria roz. z Štensdorfu 632, 635.
- Hoffen (Höfen, Hradiště) cheb. 99.
- z Hofkirchu Hippolyta Františka, potom hraběnka z Canosa 782.
- Hofman Baltasar 26; Kašpar a Mikuláš 958.
- Hoffmann, viz Zeidler.
- Hoffmann Ferdinand, cis. nejvyšší lieutenant 736.
- Hoffman Jan 1097, 1122; Jakub 1240; Krištof 1199.
- Hoffmann z Grynpihlu (Grünpihlu) a Střechova Ferdinand 69; Jan Fridrich 113, 222.
- Hoffmann z Kolince Šimon 157, 815, 976, 1035.
- Hoffmann z Liboce Melichar mladší 1243.
- Hoffmann z Minichhofen (Mynchshoffu, Münchhofen) Adam Heinrich 929; Jaroslav CXXXVIII, 156, 1103; Jiří Arnošt 156, 1266; Krištof 156, 856, 1266; Hoffmannová Anna Regina roz. z Zedvic 929; Susanna Barbora Stegerová z Wolfersdorfu 929.
- Hoffmann z Šenhofu Mikuláš 157, 976; Zuzanna roz. Krezlova 157.
- Hoffman Třebický Jiří, Alžběta roz. Šultysova z Felsdorfu, Samuel a Saloména 645.
- Hoffmannová, potom Černousova z Černhauzu, roz. purkraběnka z Donína, Eliška 68.
- Hoffner Tomáš 1029.
- Hohenbach v biskupství Bamberském 305.
- z Hohenbergu Dorota Rozýnová z Javorníka 475.
- Hohenbruck (Třebechovice) hrad. 682.
- Hohendorf (Hundorf) bol. 69.
- Hohenelbe (Vrchlabí) jič. 784.
- z Hohenemsu Eleonora Kateřina roz. z Fürstenberka 616.
- z Hohenfallu, viz Platter Fabricius.
- Hohenleipa (Lípa vysoká) lit. 863.
- z Hohenlohe (z Hollachu) Jiří Fridrich XXXV, 157, 1039; Eva roz. z Waldšteina 159, 160; Marie, dříve z Hodic, roz. z Kounic 870.
- Hohenmauth (Mýto vysoké) chrud. 1154.
- Hohenstein (Unčín) lit. 257.
- Hohenstollen cheb. 97.
- Hohenthām (Hochtan) žat. 622.
- Hohenwald bol. 457.
- z Hohenwaldu, viz Schindler.
- z Hohenzolleru Marie Maximiliana Šternberková 336, 676.

- Hoholičky (Ouholičky) praž. 715.
 Hochauzar z Hochauzu (Hochhauser z Hochhausu) Karel CXXXIX; Jan Mikuláš 160; Jiří 161, 1153; Jan Václav, Bernard, Jindřich, Štěpán Jiří, Mandalena, Lidmila a Anna Marie 162; Mikuláš Jiřík, Petr a Václav mladší 161; Jiří, Bernard, Jan, Mikuláš, Anna a Eva 161; Jan Petr, Kateřina Johanna a Eva Benigna 162; Jiří a Bernard 815.
 Hochauzarová Lidmila roz. z Citova 190; Markéta roz. z Solhauzu 162.
 Hochberg bud. 655.
 Hochberger, viz Hubrýk.
 z Hochbergu Oldřich 808.
 Hochhauser, viz Hochauzar.
 z Hochhausu Johanna Kolovratová 284.
 z Hochkirchen Albrecht 743.
 Hochlöhner Michael 1103.
 Hochofen cheb. 97.
 Hochstadt (Vysoké) jič. 776.
 z Hochšteina, viz Holčšporer.
 Hochtán (Hohenthām) žat. 622.
 Hochtánov časl. 586.
 Hojanovice časl. 222.
 Hojkov táb. 485.
 Hojšín táb. 238.
 Hok Augustin CXXXVI.
 Hok ze Švarzpachu a Zweibruku Theobald XCLX, 163, 659; Jan a Markéta 163; Voršila LXXXIV.
 Hok (recte Hájek) Šebestian Jindřich 163, 1266; viz též 133.
 Holakovský Petr CXL.
 Holany lit. 846.
 Holar z Prachenbergu Mikuláš 551.
 Hollarová z Prachně 1017.
 Holcar (Holzar) z Holic Jiljí 163.
 Holčšporer (Holzsparer) z Hochšteina Vincenc a Žofka 164.
 Holčšporer Vincenc 164, 1266, XCVII, CXLI.
 Holčovce (Holčovice) táb. 853.
 Holdorfer Klement 1082.
 Hole (Hölle, Peklo) žat. 104.
 Holeček Adam 958.
 Holeděč žat. 1255.
 Holeděč Malý a Velký žat. 1254.
 Holeděček žat. 1255.
 z Holejče, viz Šlik.
 Holejšovice (Holešovice) Malé a Velké praž. 68.
 Holenice jič. 765, 776.
 Holešice (Holešický dvůr) pís. 647.
 Holešice žat. 313, 1149.
 Holešovice, viz Holejšovice.
 Holetice žat. 617.
 Holetice (Holotice) žat. 620.
 Holetice (Ulhoštice) žat. 618.
 z Holic, viz Holcar.
 Holičky (Hultschken) bol. 28.
 Holičky bud. 657.
 Holík Václav 1094.
 Holín chrud. 923, jič. 721, 774.
 z Holky (Holk) hrabě Hendrych 393, 746.
 z Hollachu, viz z Hohenlohe.
 z Holland-Brederode Emilia Slavatová 552.
 z Hollenšteina, viz Kechel.
 Holletzried (Holostřevy) plz. 589.
 Hologrund (v Hologrundu) bol. 69.
 z Holohlav Jiřík Otmar 537; Mikuláš Otmar 526; Zachař Otmar 164.
 Holohlavy hrad. 707.
 Holoměřická Anna 1017.
 Holostřevy (Holletzried) plz. 589.
 Holotice (Holetic) žat. 620.
 Holotín chrud. 120.
 Holoubek Jiřík 644, 1254.
 Holovouská z Blanska Anna 28.
 Holovouský z Holovous Jan mladší a Otík 164.
 Holovousy jič. 537, 766, 779, 785, 797, 893.
 Holovský Martin 481.
 Holšice časl. 403.
 Holšice (Holušice) časl. 61.
 z Holšteina kníže 901.
 z Holtendorfu, viz Nybšic.
 z Holtendorfu Kateřina Škretová 594.
 z Holtendorfu Kristina Waldšteiňová 832.
 Holub Antonín, Jiří a Václav 959; Jiřík 1095.
 Holub Bavor a Jindřich CXXXVII; Jindřich 584.
 Holub Předbořský z Radiče Fabian 978, 992.
 Holubeč plz. 130.
 Holubice praž. 124.
 Holubka Dorota 1095.
 Holušice, viz Holšice.
 Holušice časl. 222.
 Holý Jan 1021; Ondřej 1122.
 Holý z Poňatovic Jan CXXXVIII.
 Holyan Jan Hendrych 959.
 Holyň praž. 267.
 Holzar, viz Holcar.
 Holzbächer cheb. 1168.
 Holzer Krištof 959.

- Holzsparrer, viz Holčšporer.
 Homile (Homily) hrad. 218, 418.
 Homolka Václav 1257.
 Homolov dvůr poplužní pís. 1201.
 Homolovské manství (Homolov) bud. 1241.
 Homota (snad Homut) 1114.
 Homut z Harasova Jiří 850; Oldřich 164, 815; Václav 527; Václav starší a Jindřich šťastný 165, 1266; Václav mladší a Vilém 165; Homutová Alžběta LXXXIII; Johanna Vlková z Kvítkova 884.
 Hon Matouš 967.
 Hondorf (snad Haadorf) žat. 104.
 Honoczgryn (Honnensgrün) cheb. 599.
 Honosice plz. 589.
 Honštejn (Haunstein) cheb. 606.
 Honzová Dorota 1045.
 Hopfen Jiřík 1088.
 Hora (Horn) žat. 104.
 Hora Jan 1093.
 Hora, viz Sudkovský z Hendrštorfu.
 Hora z Ocelovic Adam Krištof 166; Bedřich 165; Bernard CXXXVII; Jan CXXXVIII; Jan Jiří CXXXIX; Joachym starší 167; Joachym mladší 166, 611, 1263; Alžběta, Eva, Marie a Anna Kateřina 166; Anna 167.
 Hora Andělská (Engelsburg, Engelshaus) cheb. 99.
 Hora Bořina táb. 493.
 Hora Černá plz. 130.
 Hora (Hůra) červená hrad. 531.
 Hora Doubravská lit. 858, 859, 860, 861.
 Hora Dubová (Eichberg) dolení a hoření bol. 18, 781.
 Hora Kamenná plz. 278, 448.
 Hora Kašna (Vyšehora) pís. 649.
 Hora kosová (Amschelberg) táb. 492, 767.
 Hora Krásná (Schönberg) táb. XXIII.
 Hora Krásná časl. 701.
 Hora Kutná časl. XXV, LV, CI, 899, 1063, 1238, 1276.
 Hora Loučná jič. 731, 788, 940.
 Hora Reichensteinská (Kašperské Hory, Bergreichenstein) pís. 1201.
 Horáček Jeronym 1164.
 Horatitz (Hořetice) žat. 611.
 Horažďovice pís. XVIII, 337, 425, 665.
 Horčice z Prostého Adam, Vilém Smil, Jiřík, Moric Jindřich a Jan 167; Jan Jiří CXXXVIII, 167; Mikuláš 1266; Salomena Vratislavová z Mitrovic 903.
 Horčický z Horčice (Horčice z Prostého) Vojtěch a Polyxena Zahradková z Vlčí hory 168.
 Horec (Vrchy, Berghof) dvůr bud. 657.
 Horec (Zhorec) plz. 448.
 Horka, viz Horky.
 Horka (Horky) dvůr časl. 20, 21.
 Horka malá bol. 776.
 Horky bol. 18, 244, 781, 843, časl. 689, 1049, praž. 527.
 Horky (Horka, Hůrky) dolejší žat. 909.
 Horky (Hůrky) hořejší žat. 1253.
 Horky (Horka) Veliké a Malé bol. 116.
 Horn cheb. 1187.
 Horňatecký z Dobročovic David 380; Jindřich 168, 384; Kunata CXXXIX, 168; Kunderat CXXXIX; Mikuláš 168; Ondřej 168, 169, 372, 1051; Horňatecká z Dobročovic Anna Kamberská 373; Kateřina roz. z Libenthalu 193; Kateřina roz. Voděradská z Hrušova 169, 372; Marianna Mirková z Solopisk 372.
 z Hornfelsu Gregor a Anna 481.
 z Hornic, viz Borka.
 z Hornic Borková Dorota roz. Karbanova 252.
 Horník Kašpar 959; Matyáš 1083.
 Hornsberg Unter- cheb. 1138.
 Horomyslice dvůr plz. 1188.
 Horosedly (Hořesedly) žat. 190.
 Horosedly (Horosadla, ves zašlá) plz. 1056.
 Horoušany plz. 130, praž. 704.
 Horouty pís. 67.
 Horová z Ocelovic, viz Hora.
 Horská Dorota a Maruše 1017; Lidmila 1036.
 Horsko (ves zašlá) bol. 14.
 Horský Pavel 1092.
 Horský z Grünfeldu Jan 170, 347.
 Horšice (Horsice) plz. 170.
 Horšický z Horšic Jan (Hynek) a Mikuláš Vilém 170.
 Horšov plz. 330.
 Horštejn, viz Gerstenberger.
 Horšův Týn (Bischof-Teinic) plz. 330.
 Hort (Harta) dvůr jič. 784.
 Hortin (Rtín, Ertín) lit. 862.
 Horusice táb. 657.

- Hornšice časl. 1064.
 Hory pís. 852.
 Hory táb. 238, 241.
 Hory (Vrchy) táb. 238.
 Hory Kninické časl. 696.
 Hory Malé (Adamstadtl) bud. 350.
 Hory Německé (Hůry, Hur) bud. 350.
 Hory Staré (Altenberg) časl. 1098.
 Horyčabsko (Hořapsko) pís. 335.
 Hořany časl. 1065, žat. 190, 909, 1150.
 Hořany (Hareth) žat. 162.
 Hořapsko (Horyčabsko) pís. 335.
 Hořejany (Hořičany) pís. 335.
 Hořejšovice (Hořešovice) Malé a Veliké praž. 1206.
 Hořelice praž. 566.
 Hořenec žat. 1139, 1223.
 z Hořenic Harantova Johanka Tyzlová 724.
 Hořenice hrad. 1097; žat. 575, 607.
 Hořeňoves (Hořeněves, Hořiněves) hrad. 292, 636, 707, 762, 767.
 Hořesedly (Horosedly) žat. 190.
 Hořešovice (Hořejšovice) Veliké praž. 616, 1206.
 Hořetice (Horatitz) žat. 611.
 Hořetín (ves zašlá) plz. 1056.
 Hořice časl. 20, jič. 536, 544, 546, 554, 763, 764, 765, 779, 893, táb. 557.
 Hořice Dolejší a Hořejší táb. 557.
 Hořičany (Hořejany) pís. 335.
 Hořín praž. 429.
 Hořiněves, viz Hořeňoves.
 Hořkov (Zhoř, Hořkau) praž. 854.
 z Hořovic Hradištská Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
 Hořovice praž. 407, 487.
 Hořovský Rozacius M. Jan LIII.
 Hořsov (Hořsa) Jiřík 1032.
 Hosín bud. 350.
 Hoskovice (Hostkovice) časl. 690.
 Hosladice (Hostlovice) pís. 877.
 Hosotice (snad Nasetice) dvůr plz. 130.
 Hospic, viz Hostikovice.
 Hospozín praž. 146.
 Hostáčovská Anna LXXXIII.
 Hostaulic (Hostovlice) časl. 703.
 Hostavice (Hostajovice) praž. 922.
 Hostěradice praž. 153.
 Hostice lit. 53.
 Hostičkov cheb. 605.
 Hostikovice (Hostikov, Hospic) lit. 846.
 Hostín praž. 165.
 Hostín (Hostinna) praž. 901.
 Hostinná praž. 428, 883.
 Hostinné (Hostinná, Arnau) jič. 112, 764, 765, 784, 795.
 de Hostinna Mathisaeus (z Hostinní Matyzynus) Samuel CXL, 257.
 Hostinky (Hostyně) hrad. 638.
 Hostišov táb. 241.
 Hostivař praž. CXLVIII.
 Hostivarský z Kostelce Václav, Dubra Šobková a Eva Šťastná 560.
 z Hostivic Voneš Martin 89.
 Hostivice praž. XXIII, 314.
 Hostkovice (Hoskovice) časl. 690.
 Hostlovice (Hosladice) pís. 877.
 Hostokryje praž. 184.
 Hostomice táb. 146, 650.
 Hostonice (Hostomnice) žat. 859.
 Hostouň (Hostau) plz. 130.
 Hostounský z Kosmáčova Kašpar Jonata CXXXIX.
 Hostovlice (Hostaulic) časl. 703.
 Hostovličky časl. 34.
 Hosty bud. 1241.
 Hostýň praž. 527.
 Hoškovice bol. 47.
 Hošnice žat. 369, 1149.
 Hošťálek z Janovic (z Javořic) Maximilian XXIV, XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, LVI, 170, 816, 1257, 1263; Ciprian a Maximilian 816, 1263; Jan Zikmund 171; Dorota 171, 1257.
 z Hošťálkovic, viz Zajíček.
 Hošťany (Ouhošťany) žat. 1100.
 Hoště (ves zašlá) praž. 526.
 Hoštěcký Václav 1122, 1141.
 Hoštice (ves zašlá) časl. 859.
 Hoštice pís. 38, 425, praž. 32.
 Hoštišťany (Cheštišťany, ves zašlá) časl. 641.
 Hošťka (Houšťka, Gastdorf) lit. 196.
 Hotovice (Otovice) lit. 165.
 Hotový Jan a Anna 1017.
 Houdkovice (Houtkovice) hrad. 682.
 House Václav 1092.
 House z Krásné Hory (Hanse von Zierberg) Jan 171, 816.
 Housenka Samuel 976, 1035; Šimon 959.
 Housenková Anna 157.
 Houser Matouš 1164.
 Houserovská (měšťanka Českobrodská) 1045.

Houska bol. 18, 764, 765, 782.
 Houska ze Zahrádky Jan 171.
 Housková ze Zahrádky Mandalena roz. Kapounová z Svojkova 172.
 Housman Zacharyáš 1123.
 Houška Jan 1122, 1134; Regina 1123.
 Houtkovice (Houdkovice) hrad. 682.
 Houžoves Bližší a Další (Horní a Dolní) chrud. 196.
 Houžvička Ondřej 959.
 Hovědliny (tvrz pustá) časl. 61.
 z Hovora, viz Berka Jan 269.
 Hovorčovice praž. 951.
 Hovorčovský z Kolivé Hory Matouš starší 322.
 Hovorka Adam 959.
 Hovorková (měšťanka Nymburská) 1164.
 Hovořovský Matěj 1038.
 Hoya hrabství 737.
 Hozlar Daniel 1123.
 z Hozlau Alena Šternberková 179, 634; Anna Řepická (potom Byšická) 483; Eva Barbora 177; Voršila 172.
 Hozlaur z Hozlav (Hazlovský z Hazlova, Haslaner) Adam 864; Adam starší 172, 438, 816; Adam mladší 173, 176, 177; Albrecht starší 173; Bohuslav CXXXVII; Gabriel 173, 175; Jindřich XLI, CXXXVIII, 173, 1266; Jiří 173, 176; Vladislav 35, 173; Bohuslav Nester 174, 175, 177; Jan Jiří 174, 1266; Jan Křištof CXXXVIII; Jan Sigmund CXXXVIII, 174; Jaroslav CXXXVIII, 175; Jeronym, Vilém a Jindřich starší 175; Jindřich mladší 173, 176; Jan CXXXVIII, 173, 176; Jiří Arnošt 176; Oldřich 176, 1266; Petr Pavel XCVII, 26, 177; Vilém starší 178, 1266; Volf XXXI, 178; Křištof nejstarší 174; Ladislav 337; Václav CXLI, 173, 176, 177; Wolfgang XLVIII, LI; Jindřich, Jan, Křištof, Jetřich, Adam a Jiřík 174.
 Hozlaurová z Hozlau Alžběta roz. z Vchynic 172; Anna (potom Turnovská) a Anna Marie 175; Euphemie roz. Winklerova 122; Eva roz. z Reizenšteina, potom Šindelová z Štětkře 176, 816; Johanna Kateřina roz. Neuchynkerová z Ober-Neuchynku 878; Ve-

ronika 177; Voršila roz. Pavlovská 178.
 Hozlaurová (Hozleryn) Leonora 1028.
 Hozlbach (Haselbach) cheb. 600.
 Hoznice (Haslitz) lit. 911.
 z Hrabacíc, viz Bischofwerder.
 Hrabaně z Přerubenic Jaroslav 179.
 Hrabický z Hrabic, viz Rabicar.
 Hrad Nový plz. XXIII.
 Hrad nový (Neuschloss) žat. 909.
 z Hradce, viz Čech.
 z Hradce Joachym 350; Joachym Oldřich 251, 350, 432, 933; Lucia Ottilie Slavatová 659.
 Hradčany (Ratschan) bol. 537, 780.
 Hradec bol. 810.
 Hradec časl. 695, 696,
 Hradec Jindřichův bud. XXIII, CXLIX, 906.
 Hradec Králové hrad. CI, 762, 885, 1070, 1222, 1277.
 Hradec Levý praž. 32.
 Hradecká Anna 1092.
 Hradecko (Hrádek) časl. 373.
 Hradecký Adam 959.
 Hradecký Jaroným CXXXVIII.
 Hradecký z Bukovna Jindřich Bořek, Václav Zdeněk a Viktorýn 179.
 Hradecký z Ourazu Pavel Daniel a Dorota roz. Vinařská 1157.
 Hradecký, viz Kecl.
 Hradecký, viz Podvala.
 Hrádeček (Hradec) bol. 765, 767, 810.
 Hrádeček (Hradištko) dvůr jič. 765, 810.
 Hrádek (Grottau, Grofental) bol. 69.
 Hrádek bud. 652.
 Hrádek (Hradecko) časl. 373.
 Hrádek hrad. 413, 682.
 Hrádek tvrz cheb. 278.
 Hrádek dvůr poplužní jič. 778.
 Hrádek, viz Helfenberg.
 Hrádek pís. XVIII, 449.
 Hrádek (Ratka) plz. 288.
 Hrádek (zámek pustý) praž. 407.
 Hrádek dvůr táb. 878.
 Hrádek žat. 1139, 1141.
 Hrádek Červený (Borek, Rothenhaus) žat. 195, 197, 368, 1040, 1085.
 Hrádek (Hrádek — Desfours) pís. XVIII, 449.
 Hrádek Chudý (zámek zaniklý) lit. 845.

- Hrádek Komorní (nad Sázavou, Kammerburg) praž. CXLIX.
 Hrádek nad Pačousy časl. 387.
 Hrádek Veselí (Veselé) plz. 57.
 Hradešice pís. 668.
 z Hradešína Adam 179, 990, 1267; Jan Diviš 179.
 Hradešínská Aniška 1030.
 Hradištany plz. 589.
 Hradiště (Radisch) bol. 845.
 Hradiště (Radischen) bud. 653.
 Hradiště hrad. 327.
 Hradiště (Höfen, Hoffen) cheb. 99.
 Hradiště chrud. 923.
 Hradiště (Hradisch, Ratsch) lit. 861. 864.
 Hradiště (Ratsch) lit. 866.
 Hradiště pís. 1178, 1182, 1183.
 Hradiště plz. CL.
 Hradiště plz. 305, 1055, 1059.
 Hradiště plz. 719.
 Hradiště (dolejší) plz. 358, 451.
 Hradiště (Hradischtl) plz. 348.
 Hradiště (Žďárovo) plz. 253.
 Hradiště, táb. 896.
 Hradiště (Hraidisch) žat. 192.
 Hradiště (Hradištko) praž. 172.
 Hradiště (Hradištko) dvůr v Praze 951.
 Hradiště Heřmanovo (Hr. Chustníkovo, Hr. Heřmanů Choustník, Hr. Heřmanovo a Choustek) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
 Hradiště Hory Tábor, viz Tábor.
 Hradiště Chustníkovo (Labské) hrad. 412, 706, 767, 783, 1271.
 Hradiště Klášter (Kloster) bol. 46, 765, 766, 790, 825, 831.
 Hradiště nad Metují, viz Nové město nad Metují.
 Hradiště Mnichovo (Münchengrätz) bol. 46, 47, 756, 765, 766, 790, 800, 831.
 Hradištko, viz Hrádeček.
 Hradištko jič. 766, 779, 785, 786, 797.
 Hradištko (Hradiště) praž. 172.
 Hradištko (Hradiště) dvůr v Praze 951.
 Hradištko táb. 482.
 Hradištská z Hořovic Anna Salomena Harantová 137; Salomena Chlumčanská 206; Markéta Karlová ze Svárova 253.
 Hradištský Matěj 1094.
 Hrádkov (ves zašlá) plz. 128.
 z Hrádku Bohuchval Jan, Sigmund a Viktorýn 179; Anežka a Kateřina roz. z Šlovic 180.
 z Hrádku Markyta Vrchotická z Loutkova LXXXIV, 906.
 z Hrádku Pavel Samuel 533.
 z Hrádku, viz Markvart.
 Hradnice dvůr táb. 155.
 na Hradště, viz Hrázsko.
 Hradý Nové, viz Nové Hradý.
 Hradý staré, viz Staré Hradý.
 Hrach (Hroch) z Mezilesic Jan 191.
 Hracholusky pís. 654.
 Hrachov táb. 650, 1180.
 Hrachovec (mlýniště pusté) pk. 1212.
 Hrachoviště praž. 426.
 Hrajovice táb. 516, 1222.
 Hranice časl. 42, 699.
 Hraštice hrad. 885.
 Hrazanky táb. 650.
 Hrazany táb. 648, 650.
 Hrázsko (na Hradětě) praž. 199.
 Hražany táb. 385.
 Hrbicer Eliáš 967.
 Hrbov časl. 933.
 Hrbovatý Mikuláš 967.
 Hrbovice (Herbitz) lit. 260, 264.
 Hrdaňovice (Hrdoňovice) bol. 721, 774.
 Hrdějice (Hartowic) bud. 350.
 Hrdina Václav 435.
 Hrdlička Jiří Vilém 1182, 1186.
 Hrdlořezy bol. 159, bud. 657.
 Hrdly lit. 470.
 Hrneč Jan 990, 1036.
 Hrnčíř Václav 1097.
 Hrnčíře táb. 341, 1222.
 Hrob Klášter (Klostergrab) žat. XXV, 1080.
 z Hrobčic (Robčic) Hajková Apollonie Kadovská LXXXIII, 422.
 Hrobčice (Robčice) plz. 127.
 Hrobčice žat. 633.
 Hrobčická z Hrobčic Anna Marie, předtím Ruthová, roz. Šmuhařova z Hrochova 478; Barbora roz. z Oberndorfu 182; Marie roz. z Pašeňova 183; Markéta (Maruše) roz. z Roupova 185, 641; Susanna, potom Běšínová 185, 186; Markéta Ludmila roz. z Bubna 189; Polyxena roz. z Kalenic 186.
 Hrobčický z Hrobčic Adam, Adam Daniel, Jan Jiří starší, Racek (Radislav), Jan Jiří mladší, Albrecht a Ladislav 180; Bohuslav starší a Diviš 181; Jan, Jiří Havel, Rudolf, Ladislav, Jan Bořivoj a Jan Vilém 182; Jiří 183;

- Adam Šťastný 183, 184; Jan Jiří starší a mladší, Albrecht Ladislav, Jiří Havel, Havel a Křištof 184; Jiří Kašpar 185, 186; Jeronym 185; Ladislav 186; Křištof, Ladislav, Oldřich, Jeronym Jindřich a Václav Křištof 187; Oldřich a Vladislav 188; Zdislav Havel a Václav Havel 189; Adam 1263; Adam Daniel 816; Adam Havel a Albrecht CXXXVI; Bohuslav starší 816, 1263, 1267; Křištof 1263, 1267; Burian Ferdinand 99; Jan Vilém 402, 467; Jindřich Jaronym CXXXVII; Jiřík 282, 816; Ladislav 611; Oldřich LXXVII; Racek CXL; Rudolf 1263.
- Hrobičany jič. 79, 765, 766, 772, 800.
- Hroby táb. 556.
- Hroch (Hrach) z Mezilesí Jan 191.
- Hrochov (Rochov, Roche) lit. 505.
- Hrochovice bol. 532.
- Hromádko Václav 1257.
- Hron Václav 1211.
- Hronov hrad. 529.
- Hronova (Vesce Chvalčina) táb. 1222.
- Hroška hrad 679.
- Hroznějovice (Hroznovice) bud. 1241.
- Hroznětice časl. 20.
- Hroznětín (Hroznotín) časl. 696.
- Hroznětín (Lichtenstadt) cheb. 1168.
- Hroznice časl. 61.
- Hroznovice (Hroznějovice) bud. 1241.
- Hroznovice (Rozněvice, Roslovic) plz. 424.
- Hrubeš Jan 990, 1036; Mikuláš 990; Šimon 1018.
- Hrubešová Anna 1017.
- Hrubý Jan 1123.
- Hruša z Pelhřimova Jan 1172.
- Hrušice táb. 151.
- Hruška Ambrož a Mikuláš 959; Jakub 1214; Jindřich 1069.
- Hruška z Března Adam a Adam Jindřich 190; Jan, Barbora, Dorota Barbora Bisingerová, Anna Alžběta Rausendorfová, Bohunka Sidonie a Polyxena Sabina 191; Jan Adam, Karel a Adam 191; Jakub, Tobiáš, Jan, Karel, Magdalena roz. z Sulevic a Jiří 192; Jiří, Václav, Jiří Fridrich, Jan, Uršula a Rudolf 193; Vilém a Adam Jindřich 194; Fridrich CXXXVII; Jakub 816, 824; Jan, Adam a Karel 616; Jiří Fridrich a Vilém 1268; Smil 42; Hrušková Dorota 243; Eva roz. z Geysínku 193.
- Hrušková z Března Anna Sabína Kaplířová XXIV, CXXXVI, 244; Dorota Barbora Hamzová, potom Pisingerová 135; Eva Kelblová 260; Kateřina Kaplířová 243; Lidmila Kozlová z Peclínovce 300.
- Hruška z Trkova Václav 1268.
- Hrušov bol. 465, bud. 58.
- z Hrušova, viz Hrušovský.
- z Hrušova, viz Voděradský.
- z Hrušova Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV.
- z Hrušova Mandalena Želinská ze Sebužína 944.
- Hrušovany lit. 931, žat. 86, 102, 160, 1254.
- Hrušovanský Václav 1123.
- Hrušovka lit. 25.
- Hrušovský z Hrušova Albrecht 194.
- Hrušovice bol. 583.
- Hrůtov bud. 350.
- Hrůza Jan 1177.
- Hrzaň (Hřaň) sv. pán z Harasova 855; Adam, Zdislav, Jan a Vilém Jiří 194, 197, 198; Adam Tobiáš, Václav, Tobiáš a Jan 199; Adam 654, 1041; Oldřich 18; Zdislav XCVIII, 108, 197, 198, 213, 788, 789, 816.
- Hrzaňová z Harasova Alžběta, roz. Haugvicova z Biskupic 197, 693, 788; Alžběta roz. z Dubé 199; Hrzaňova Dorota Hodějovská 147, 151, 1266; Johanka ze Sulevic 241; Johanna Čejková 62.
- Hrzek ze Mšena Hrádku Albrecht, Jiřík a Markvart Jiří 200.
- Hřebečníky praž. 185, 675.
- z Hřeben Anna Kunašová z Machovic 720.
- Hřeben bud. 840.
- Hřensko (Herrnskretsch) lit. 863.
- Hřebenářovic Kristina 1186.
- Hřebík Martin 887, 959, 976.
- Hřebíková Lidmila 887, 977.
- Hřepická Kateřina roz. z Modliškovic 1218.
- Hřibojedy dolejší a hořejší hrad. 941.
- Hřibsko hrad. 1071.
- Hřídelec (Řídelec) jič. 220.

- Hřichovice (Řichovice) plz. 1055, 1056.
 Hřimovice časl. 641.
 Hřín táb. 896, 1222.
 Hříškov (Říškov) žat. 170, 171, 616, 1206.
 Hříšný Jan 1164.
 z Hřivic, viz Kozelka.
 z Hřivic Kateřina Sladovská ze Sladova 516.
 Hřivice žat. 190, 909.
 Hřivínov (Dřivínov, Makovic) cheb. 287.
 Huba Jan 1123.
 Hubáček Jakub 1020; Jiřík 1192; Karel 1218; Řehoř 959.
 Hubalov bol. 12, jič. 786.
 Hubecius z Libéhory Jan 1079.
 Hubek (Hubka) Václav 990.
 Hubenov (Steindorf) dvůr časl. 1099.
 Hubenov lit. 240, 318, plz. 358.
 Huběňov bud. 653.
 Huber z Risenpachu (Rozenpachu) Adam, Anna a Kateřina 299, 1020.
 Hubiny Dolení a Hoření lit. 562.
 Hubka Šimon 1257; Václav 990.
 Hůbka Joachim Krištof CXXXVIII.
 Hubner Šimon 959, 1034.
 Hubojedy bol. 764, 765, 777, 786.
 Hubryk z Hendersdorfu 466; Friedrich a Jan 200; Jan, Petr, Václav, Jan Jindřich, Karel, Krištof Karel a Oldřich 201; Jan Friedrich CXXXVIII; Jan Jindřich CXXXVIII, 551; Oldřich 418.
 Hubryk (Hochberger) z Hendersdorfu Jan 189.
 Hubryková Johanna Anna roz. Hamzova ze Zábědovic 135; Johanna Haugvicová 201.
 Hučice pis. 126.
 Hudcov lit. 859.
 Hudeč časl. 313, 466, 699.
 de Huerta, viz de Hoeff-Huerta.
 Hübel, viz Hybel.
 Hübner Benedikt 41; Gottfried 588.
 Hühnerwasser, viz Kuřivody.
 Hülling Krištof 1139.
 Hüttmesgrün (Hytmesgrün) cheb. 606.
 Hufnagel Jakub XXXVI, 202, 955.
 Hulice časl. 374.
 Hulina (Hulín) táb. 493.
 Hultschken (Holičky) bol. 28.
 Huma Valentýn 1094.
 Humburk jič. 1239.
 Humburky jič. 904.
 Humenice bud. 652.
 Humice (Humnice) žat. 624.
 Humňany (ves zašlá) pis. 1179.
 Humny (Ovny, Vuvny) praž. 1205.
 Humpolec časl. 468, 1270; pis. 1217.
 Humpolecký z Rybenska Zdeněk 202.
 Humprasky (ves zašlá) lit. 53.
 z Humrgoštu (Ungerstu) Kateřina Berkovna 17.
 Hunčice plz. 920.
 Hundekovští sirotci 1018.
 Hundorf (Hohendorf) bol. 69.
 de Hungaria Jonghen 791.
 Huntířov (Güntersdorf) lit. 564.
 Huntschen (Unčín, Hundstein, Hainstein, Hohenstein) lit. 257.
 Huntýřov (Huntíř) bol. 534, 805.
 Hur, viz Hury.
 Hůra (Hora) červená hrad. 531.
 Hůrka chrud. 923, táb. 155, 1222.
 Hůrka dvůr táb. 151.
 Hůrka bílá bud. 351.
 Hůrky, viz Horky.
 Hůrky bud. 350.
 Hůrky (Hurkau) plz. 358.
 Hůrky (dolejší) žat. 192.
 Hurschippen (Hařiken) bud. 655.
 Hůry (Hur, Hory Německé) bud. 350.
 M. Hus Jan 896.
 Husák Václav 1030.
 Husanová (Husa) Dorota 1152.
 Husí Krk (Gänshals) bol. 83.
 Husinec praž. 32.
 Husinecká Ludmila 1157.
 Husman z Namedy Jan Filip 131, 156, 739, 1235.
 Husmanová Teresie Eleonora roz. hraběnka z Codron 1237.
 Huspekova Ludmila 1018.
 z Hustiřan, viz Bukovský.
 z Hustiřan, viz Chvalkovský.
 z Hustiřan, viz Rodovský.
 z Hustiřan, viz Záruba.
 z Hustiřan, viz Straková.
 Hustiřany hrad. 707.
 Husyňská Anna 1123.
 Huť sklenná jič. 926.
 Huť Sklenná (Glashütten) plz. 447.
 Hutě dolní a horní (Alt- und Oberhütten, Glashütten) táb. 485.
 Hutě sklenářské pis. 1201.
 Hutě železné a výroba železa 509; měděné při vsi Tři Sekery 589.
 Huvar (Hofer) z Lobenšteina David 287; Bernard a Jiří Krištof 202;

- Jan Krištof 203, 816; Jiří Friedrich, Julius a Jan Krištof 203; Jiří Wolf CXXXVII.
- Huvarová z Lobenšteina Anna Marie Salomena roz. z Steinsdorfu 204; Barbora a Marie roz. z Globen 203; Markéta 104.
- Huzenice pís. 650.
- Huzlar Kašpar LI.
- Hvězdov Nový a Starý bol. 381.
- Hvozď pís. 201.
- Hvozdec (Hvozdec) praž. 407.
- Hvozdec bud. 657, táb. 147, 379.
- Hvozdecko dvůr bol. 604.
- Hvozďov plz. 330.
- Hvoždany pís. 654.
- Hybel (Hübel) Jakub XXXIII, LVII, 968, 1002; Jan Jakub a Vincenc Vilém 1003.
- Hybele Šimon 1123.
- Hybner Fridrich 959; Jan 1035; Kristian XVII, 395; viz též Hübner.
- Hyčice (Hyšice) Malé pís. 666, 668; Velké pís. 666.
- z Hyen Jan hrabě 736, 737.
- Hylli Bartoloměj 959.
- Hylliger Sigmund 959, 1011; Martin 1011.
- Hylsar Jakub 959.
- Hylvaty chrud. 196.
- Hymmer Leopold 959.
- Hynek (měšťan Nymburský) 1164.
- Hyppius M. Jan, Kateřina LXXXII.
- Hyras Kašpar 959.
- Hyršov (Hiršava) plz. 129.
- z Hyršova, viz Arnoldinova.
- z Hyršova, viz Dvořecká.
- z Hyršova, viz Myslík.
- Hysrle (Hysrl) z Chodův, viz Hiserle.
- Hytmesgrün (Hüttmesgrün) cheb. 606.
- Hytych Pavel 990.
- Hyttich Pavel 967.
- Hyzrl (Hyzrle) z Chodova, viz Hiserle.
- Chabrovice táb. 495.
- Chabry dolejší praž. 68.
- Chabry hořejší praž. 950.
- Chamchorda Ondřej 1123.
- Chanovský Dlouhoveský z Dlouhé vsi Adam CXXXVI; Jiřík, Jiří Mikuláš, Aleš, Bohuslav, Jan Jindřich a Krištof 204; František Václav 1253; Jan Vilém 215; Moric 1203.
- Charbuzice hrad. 1071.
- Charvát Jan 928; Jan Jaroslav 1023.
- Charvat z Bernšteina Jan XXIV, 205; viz též z Bernšteina, z Barnšteina.
- Charvatce bol. 832, lit. 33.
- Charvatce (Charvatice) žat. 286, 459.
- Charvatka (Charvatova) z Bärenšteina (Bernšteina) Alžběta Chotková 210.
- Chařovice táb. 147.
- Chbany (Quon) žat. 101.
- Chcebuzy (Zebus) lit. 233, 240.
- Cheb (Eger) cheb. CI, 823, 929, 1081.
- Chebodinovský z Felsu Jan 551.
- Chejnice (Chýnice) praž. 324.
- Chejnov (Chýnov) táb. 60, 849, 852.
- Chejstovice (Chlistovice) časl. 20, 1222.
- Chelčice pís. 654.
- Cheraz (Všeraz) lit. 53.
- Cheštišťany (Hoštišťany) časl. 641.
- Cheyn (Chýně) praž. 942.
- Cheznovice praž. 426.
- de Chiesa František 386, 460, 550.
- Chiocha (Chioca) Marco 111, 825.
- Chisten (Chýška) časl. 690.
- Chládek Buryan 1164.
- Chlaponice pís. 1179.
- Chleby táb. 147, 391.
- Chleny (Klemny, Kleny) hrad. 530.
- Chlistov bol. 47, 534, 537, 780, 805, hrad. 530, 638, 681, táb. 151, 238.
- Chlistov (Chlýstov) pís. 1195.
- Chlistov (dříve Lačnice) táb. 346.
- Chlistovice (Chejstovice) časl. 20, 1222.
- Chlistovice časl. 696.
- Chlivenský z Ryzenska Adam 392.
- Chloudov bol. 803, 844.
- Chloumek bol. 70, chrud. 933, jič. 536, 797, 803, 810.
- Chloumek (Chlum německý, Deutsch-Kilmes) cheb. 633, 821.
- Chlovy časl. 20, 21.
- Chluj (Chlug) Václav 1037, 1142, 1275.
- Chlum bol. 12, 533, bud. 653, časl. 61, 62, 690, 703, 762, hrad. 302, cheb. 450, chrud. 572, 923, lit. 845, praž. 44, táb. 152.
- Chlum německý, viz Chloumek.
- Chlum z Chlumu Jan 455.
- Chlumany (Chlumena) pís. 67.

- Chlumčanská z Přestavlk Salomena
 roz. Hradištská z Hořovic 206.
 Chlumčanský z Přestavlk a z Chlum-
 čan Adam, David, Jan Jindřich,
 Jiří a Sigmund 205; Jindřich,
 Václav, Sigmund, Oldřich, Krištof
 a Václav starší 206; David 816;
 Jindřich 669; Sigmund 1268;
 Václav mladší CXL.
 Chlumeck bud. CXLIX, 351, 352,
 jič. CXLIX, 857, táb. CXLIX.
 Chlumeck (Kolmen) lit. 53.
 Chlumeck (Chlum, Kulm) lit. 262.
 Chlumecký Šimon 1094.
 Chlumeck (ves zašlá) hrad. 707.
 Chlumena (Chlumany) pís. 67.
 z Chlumku, viz Strauch.
 Chlumová, viz Mladotová z Solo-
 pisk.
 z Chlumu, viz Slavata.
 z Chlumu, viz Služský.
 z Chlumu Kateřina Straková, před-
 tím Zapská 566.
 Chlup Jakub 1164.
 Chlýstov (Chlístov) pís. 1195.
 Chmel Ondřej 1020.
 Chmelištná (Kmelišovice, Chme-
 leschen) žat. 615.
 Chmelná pís. 1217, táb. 900.
 Chmelnice lit. 53.
 Chmelný (Chmelná) táb. 900.
 Chobolice hořejší (Ober-Koblic)
 lit. 233, 817.
 Chobot mlýn čásl. 61.
 Chobotská z Ostředka Anna roz.
 Víthova ze Rzávého a Ludmila
 207; Johanka roz. z Chýš a Eger-
 berka 853.
 Chobotský z Ostředka 153; Adam
 XCVIII, CXXXVI, 206; Jan
 206; Vilém 206, 207, 816; Jan
 Adam a Václav 207, 1268.
 Chocen chrud. 767, 933.
 Chocenice čásl. 378.
 Chocenice (Kocenice) plz. 280.
 Chocenský Jan 1049.
 Chockov plz. 127.
 z Chockova, viz Chotek.
 Chocnějovice (Kochovice) bol. 47,
 48, 765, 766, 797.
 Chočov (Kočov) táb. 341.
 Chodaur Jakub 897.
 Chodce táb. 60.
 Chodčiny (Chotčiny) táb. 849, 878.
 Chodecký, viz Schodecký.
 Chodeč praž. 318, 428.
 Chodenschloss (Trhanov) dvůr plz.
 1056.
 Chodov praž. 182.
 Chodov, viz Chodovo.
 Chodov Dolní (Unter-Chodau) cheb.
 1135.
 Chodov zadní (Hinterkotten) cheb.
 591.
 z Chodova (z Chodův), viz Hyzle
 (Hiserle).
 Chodová Planá (Kuttenplan) plz.
 590.
 Chodové (Chodenbauer) 1057, 1058,
 1059.
 Chodovice jič. 537, 797.
 Chodovlice lit. 92.
 Chodovo (Kodovo) plz. 1056.
 Chodovské vesnice plz. 1056, 1057.
 Chodovský Jiří 959.
 Chodřiny (ves zašlá) táb. 557.
 z Chodův, viz Hysle.
 Chodžov žat. 91.
 Chocholius Jan 1123, 1134.
 Choleč (Koleč) praž. 523.
 Cholenice jič. 783.
 Cholenice (Kolnice) dvůr poplužní
 jič. 787.
 Choltice chrud. 120, 121.
 Cholupice praž. 945.
 Chomle plz. 67.
 Chomouty (Kombt) lit. 563.
 Chomutice jič. 731.
 Chomutičky jič. 765, 777, 778.
 Chomůtov (Komotau) žat. CI, 336,
 1084, 1277.
 Chomůtovice praž. 950.
 Chonikovice (Konkovice) čásl. 702.
 Chorotice (Kartice) lit. 53.
 Chotčiny (Chotčín) táb. 849, 878.
 Chotěbudice (Chotěbice, Ketovice)
 žat. 615.
 Chotěboř čásl. 454, 693, 759.
 Choteč jič. 765, 766, 797, praž. 346.
 z Choteče Kulovna Marianna Je-
 střibská 220.
 Chotejčany (Chotýčany, Schmid-
 graben) bud. 350.
 Chotějovice (ves zašlá) plz. 331.
 Chotějovice, viz Chotovice.
 Chotejš (Chotíš) praž. 373, 519.
 Chotejšany (Chotýšany) táb. 858.
 Chotek z Chockova (Chotkova)
 Abraham, Jiří a Václav 208;
 Karel a Jiřík 209; Jan Václav a
 Jiřík 210; Abraham CXXXVII;
 Karel XXIV, 205, 816.
 Chotek z Vojnina Petr CXL, 180,
 346, 666, 1206.
 Chotková Rozyna, roz. z Renš-
 perku a Držkovic 208, 626; Alš-

- běta a Maruška 208; Alžběta, roz. z Bärensteina (Bernsteina) 209, 210.
- Chotělice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
- Chotělsko (Chotilsko) praž. 585.
- Chotěměřice časl. 696.
- Chotěšice (Malé a Veliké) jič. 116, 545, 546.
- Chotěšičky jič. 116.
- Chotěšiny chrud. 1154.
- Choterštorf (ves zašlá) žat. 599.
- Chotěšov pís. 422, plz. CL.
- Chotěšov (Koteschau) žat. 284.
- Chotěšovský klášter 931.
- Chotětovský (z Nymburka) 1164.
- Chotimíř (Chotomíř, Kotomíř) lit. 25.
- Chotíš (Choteyš) praž. 373, 519.
- Chotiv hrad. 23.
- Chotka (ves zašlá) praž. 1037.
- Chotomíř, viz Chotimíř.
- Chotouchovská z Nebovid Maria 388.
- Chotouchovský z Nebovid Václav a Alena roz. z Hodkova 210.
- Chotouň praž. 944, 945.
- Chotounská Rozína 1164.
- Chotouňský z Chotouně Pavel 1163, 1166.
- Choťovice (Chotějovice, Chottwic, Kottwic) jič. 838.
- Choťovice (Chotějovice) žat. 859.
- Chotovinky lit. 859.
- Chotoviny táb. CXLIX.
- Chotovská z Hodkova Alena LXXXIII.
- Chotutice časl. 924.
- Chotýšany, viz Chotejšany.
- Choustek, viz Hradiště Heřmanovo.
- Chraberce (Chrabčes) žat. 1139, 1141.
- Chrabkovský (Chrapkovský) Martin a Anna 977, 1035.
- Chrámece (Kramio) žat. 453.
- Chrast (Chrast) časl. 1068, chrud. CXLX, pís. 647, plz. 1188, táb. 151.
- z Chrast, viz Chrastský.
- Chrast praž. 526.
- Chrastava (Chrastov) táb. 493.
- Chrastava (Kratsau) bol. 69.
- Chrastava Dolejší a Hořejší bol. 69.
- Chrastavice plz. 1055, 1056.
- Chrast (na Chrasti) dvůr manský praž. 341.
- Chrastina dvůr poplužní praž. 404.
- Chrastná (Krásná, Krassa) bol. 765, 766, 780, 797.
- Chrastná lit. 196.
- Chrastnice hrad. 1071.
- Chrastov (Chrastava) táb. 493.
- Chrastov táb. 850.
- Chrastovice (ves zašlá) časl. 573.
- Chrastovice plz. 1059.
- Chrastský z Chrast Jan Kunrat 1268.
- Chrašťany bud. 1241, praž. 165, 526.
- Chrašťany (Krožov, Groschau) žat. 615.
- Chraštice časl. 641.
- Chraštovice (Kraštovice) plz. 288.
- Chrbokov chrud. 1089.
- Chropta Jan 1164.
- Chroust z Velechova Jan 1200.
- Chroustov jič. 529, 546, 800.
- Chroustovice chrud. 119, 121.
- Chrt z Rtína Joachym 453, 474; Kašpar 211; Wolf Kašpar CXL; Alžběta roz. z Drahenic XCVII, 211; Anna LXXXIII; Zuzanna roz. z Ober-Neuchynku 188, 384.
- Chrtnice časl. 692.
- Chrtniky chrud. 120.
- Chrudim CI, 437, 922, 1088, 1277.
- Chrudimský Jan 1094.
- Chřelina (Křelina) jič. 721, 774.
- Chřenice (Křenice) praž. 528, 544, 549, 555, 767.
- Chřenovice (Křenovice) bud. XVIII, 311, 720, časl. 696, pís. 1241, 1242.
- Chřenovy (Chřenov, Křenov) bol. 18, 766, 795.
- Chřepice (Křepice) pís. 654.
- Chřepice (Kühberg) plz. 136.
- Chřepický z Modliškovic Adam 210, 1216.
- Chřepiny (Křepín) Malé a Veliké časl. 694.
- z Chřetic Vilém 373.
- Chřibská (Křipská, Kreibice) lit. 867.
- Chřibská (Kreibice) Hořejší a Dolejší lit. 867.
- Chřibská Nováves (Neudorf) lit. 867.
- Chřič (Křič) plz. CXLVIII, 675.
- Chřístě časl. 933.
- Chudek Lauryn a Mandalena 1097.
- z Chudenic, viz Černín.
- z Chudenic Anna Račínová 449; Anna Widrěperkarová 870; Apollina Čejková 1106.
- Chuděnice plz. CL.

- Chuderov (Kaudern) Malý a Veliký lit. 261.
 Chudíř bol. 832.
 Chudeřín (Kuteřín) žat. 574.
 Chudiva (Chudenín) plz. 1057.
 Chudoba hrad. 681.
 Chudolazy lit. 318.
 Chudomelka Pavel 959.
 Chudonice jič. 1048.
 Chudoplesy bol. 843, 883.
 Chudoslavice (Kutteslavice) lit. 913.
 Chuchel (Chuchly, Malý a Veliký praž. 433.
 Chuchelna jič. 531, 534, 776.
 Chuchelská z Nestajova roz. ze Skuhrova Barbora LXXXIII, 1; Maří Majdalena LXXXIV; Veronika Maternová z Květnice 361.
 Chuchelský z Nestajova Adam Rudolf 2; Burian CXXXVII, 211; Ferdinand a Hertvik 211; Jan CXXXIX, 211, 414; Jan Křištof 211, 816.
 Chuchlice bud. 312.
 Chuchly, viz Chuchel.
 Chutrovka bol. 533.
 Chvalčovice bol. 537, 780.
 Chvalešovice bud. 351.
 Chvalina jič. 536, 779.
 Chvališovice pís. 1217.
 Chvalkov bud. 163, časl. 639, táb. 476, 477.
 Chvalkovský z Hustiřan Jan 1097.
 Chvalov časl. 514, táb. 363, 484.
 Chvalov (Qualen) lit. 1244.
 Chvalovice časl. 703, 923, 1041.
 Chvaly praž. 918.
 Chvátal z Tábora (Chvatelius Kralovický) Jan XXIII, 848, 1229.
 Chvatěruby praž. 716.
 Chvatliny Hořejší časl. 388.
 Chvojenec táb. 151.
 Chvojno táb. 150, 151.
 Chvojno České (Böhm.-Kahn) lit. 263.
 Chvojno Malé lit. 263, 625.
 Chvojnov táb. 1171, 1173.
 Chyjice jič. 119, 774.
 Chýně (Cheyn) praž. 942.
 Chýnice, viz Chejnice.
 Chynín plz. 126.
 Chýnov, viz Chejnov.
 Chýnov praž. 282, 331.
 z Chýš, viz Pětipeský.
 z Chýš a Egerberka Anna Marie Trmalová 715; Johanka Chobotská 854, 855.
 z Chýš a Špicberku Caba (Kaba) Jan 1016.
 z Chýš a Špicberku, viz Vokač.
 Chýše cheb. 14.
 Chýška (Čiška, Chisten) časl. 639, 690.
 Chýška táb. 898.
 Chýška Malá táb. 1180.
 Chytěrka Jakub 1101.
 Iglingen v Bavořích 320, 818.
 Ichtryc z Ichtryc Fridrich mladší 1042.
 Ill Otto 1198.
 Illgen Stefan LVII, 966.
 Illo (Illov) sv. pán z Illau Kristian 212, 489, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 762, 1212, 1233.
 Illová z Illau Anna Albertina roz. hraběnka z Fürstenbergu, provd. Brianmonte 212.
 Ilvik Jan CXXXIX.
 Im Grab (Grabenhof) dvůr bud. 655.
 Imligau (Jimlikov) cheb. 333, 818.
 Imling (Jimlin) žat. 909.
 Infeld Jan 966.
 Infeld z Infeldu Jan Jakub 113. 1141; Jan Matyáš 113.
 Innichen (Imchen, Incha) cheb. 265.
 z Isolano (Isolani) Jan Ludvík hrabě 47, 553, 763, 781, 795, 797. 805.
 Itter Kristian 300, 985.
 Itterová Anna, roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 986.
 Izrael, žid v Brandýse 834.
 Jaberlich (Javorník) bol. 794.
 Jablkenice (Jabkonice) bol. 832.
 Jablonec (Gablonz) bol. 12. 534, 805.
 Jabloňka Adam 1093.
 Jablonná dvůr poplužní plz. 288.
 Jablonná Česká a Německá časl. 933.
 Jablonné bol. CXLIX.
 Jablonné hrad. 196.
 Jablonec (Gablonz) bol. 805.
 Jablonský Jan 995.
 Jacob Jiří 1138.
 de Jacobo František 795.
 Jadruše (Godrisch, Goderyš) cheb. 591.
 Jadruše Česká a Německá cheb. 605.
 Jadruše horní (Ober-Godrisch) cheb. 678.
 Jaeger Matyáš 1244.
 Jaegersdorf dvůr poplužní lit. 419.

- z Jagehorn Anna Regina Šlejnicová z Šlejni-
 cová z Šlejni 597.
 Jahn (von der) Anna z Unruhe 728.
 Jaich Beneš 1094.
 Jakeš Petr 1123, 1134.
 Jakobaeus Čáslavský Pavel a Do-
 rota 1075, 1076.
 Jakober z Pilgramsthalu Tomáš
 509.
 Jakoubek (z Nymburka) 1164.
 Jakovský (z Nymburka) 1164.
 Jakubov (Jokus, Jokes) cheb. 606.
 Jakubovice časl. 34, hrad. 681,
 chrud. 196.
 Jamná hrad. 196.
 Jamny pís. 650.
 Jámy hrad. 414.
 Jančoury chrud. 522.
 Janda Lukáš 474.
 Janerský dvůr táb. 241.
 Janesen cheb. 1138.
 Jankov časl. 639, táb. 207, 672.
 Janoušek Jan 967; Václav 1164.
 Janov hrad. 682, táb. 112.
 Janov (Janovice, Johnsdorf) žat.
 138, 1265.
 z Janovic, viz Hošťálek.
 z Janovic, viz Janovský.
 z Janovic, viz Klenovský.
 z Janovic, viz Rozenhajm.
 z Janovic Jan 683.
 z Janovic Judita Widršperkarová
 z Widršperku 873.
 z Janovic Špetl Jetřich 237.
 Janovice bol. 780, jič. 248, plz.
 XXIII, 215, táb. 1172.
 Janovice (Johnsdorf) hrad. 134,
 1162, 1265.
 Janovice, viz Janov.
 Janovičky bol. 537, chrud. 78, praž.
 528.
 Janovská z Janovic Anna roz. Při-
 chovská 214; Lidmila roz. Wi-
 derspergova 215; Mandalena Per-
 glarová 422.
 Janovský z Janovic 347; Adam,
 Jan Jiří, Diviš, Drslav, Heralt a
 Heřman 214; Jindřich, Jiří, Jan
 Jindřich, Jiří Gotthard a Oldřich
 Vilém 215; Jiří Fridrich, Kri-
 štof, Sigmund a Smil 216; Jan
 CXXXVIII; Jan Adam 587; Jin-
 dřich LXVII; Vilém Štěpán CXL.
 Janovský Matěj 959.
 Janovsko (ves zašlá) bol. 604.
 Jansová Ludmila 1123.
 Jarkovice táb. 151.
 Jarnský Sixt 1045.
 Jaroměř hrad. CI, 1096, 1222, 1277.
 Jaroměřický Daniel 1024.
 Jaromír bud. 653.
 Jaronice bud. 351.
 Jaroslav chrud. 247.
 Jaroslavice bud. 351.
 Jarošová Anna 1164, 1165.
 Jarošovice (ves zašlá) bud. 1241.
 Jarošek Daniel 1075.
 Jaroška Anna 1192.
 Jarovo (Rájov) plz. 280.
 Jasenny (Jasená) hrad. 707.
 Jarpice praž. 180.
 Javantanio de Arrizaga Filip Don
 49, 1181.
 Javorek (Javůrek) jič. 926.
 Javorné (Javorná) chrud. 256, 313,
 560.
 Javornice hrad. 23, jič. 535, pís.
 1195.
 Javornický z Javorníka Jan 216;
 Tomáš 216, 959, 977.
 z Javorníka Jan Martin 216, 816,
 977, 1036.
 Javorník (Jaberlich) bol. 537, 794.
 Javorník (Mohren) jič. 784, 795,
 940.
 Javorník táb. 61, 62.
 Javorská (Jobern) lit. 196.
 z Javoru Martin Jon 843.
 z Javoru, viz Jon.
 Javory (Javoří) lit. 53.
 Javoří (Gabhorn) cheb. 97, 98, 99,
 767, 814.
 Javoří (Javořice) dolní a horní jič.
 592, 792.
 Javoří (Javory) lit. 53.
 Javůrek (Javorek) jič. 926.
 Javůrek Jan 1164; Jiřík 1040;
 Václav 1030; Václav a Daniel
 1027.
 Javůrková Voršila 1094.
 Jažlovice (Žežlovice) praž. 514.
 Jeblice lit. 917.
 Ječovice lit. 33.
 Jedibaby (Dědibaby) praž. 171, 816,
 952.
 Jedle časl. 696.
 Jedle pís. 650.
 Jedlice bud. 652.
 Jedlička Jan 1038, 1093.
 Jedličková Barbora 1123; Kateřina
 1094.
 Jedlina hrad. 23.
 Jedlová (Schönbrunn) chrud. 281.
 Jedouchov časl. 701.
 Jedousov chrud. 572.
 Jehl z Podhoršteina Daniel 439.

- Jehnitz (Jesenice) žat. 284.
 Jekl Bartoloměj 667.
 Jelen Jan 1123, 1134.
 Jelenice praž. 883.
 Jelenky pís. 654.
 Jelínek Jan 1036, 1257; Jiřík a Václav 1164; Matouš 959; Mikuláš 991, 1036; Šťastný 967.
 Jelmo bud. 350.
 Jemnice cheb. 605, pís. 63.
 Jemníky bol. 882.
 Jenčice lit. 196, 855.
 Jenčová Anna Alžběta roz. z Fic-tum 102.
 Jeneč praž. XXIII.
 Jenesen (Janessen) cheb. 1138.
 Jeníkov časl. 1, 573, žat. 859.
 Jeníkov pod Zabělčicemi (J. Gol-čův) časl. 641, 694.
 Jeníkov Větrní (Windig-Jenikan) časl. 639, 685, 690, 1177.
 Jenikovice (Jenkovice) hrad. 682.
 Jenikovice plz. 330.
 Jeníkovský dvůr jič. 792.
 Jeníšek z Újezda Buryan 217, 499; Jan XIX, XX, CXIII; Přibík XXXVII, LXI, LXXXIX, 108, 217, 218, 245, 303, 333, 334, 335, 416, 588, 712, 1105, 1106.
 Jenišovice (Jenšovice) bol. 803, 844, časl. 573, chrud. 517.
 Jenišovice (ves zašlá) táb. 650.
 Jenišovský dvůr táb. 151.
 Jenkovice (Jenkovice) hrad. 682.
 Jense Valentýn 974.
 Jenšík z Radvanova Jindřich CXXXVII; Vilém a Adam CXL.
 Jenšík Daniel, Jindřich, Martin, Oldřich, Václav a Vilém 584.
 Jenšíková Anna LXXXIII.
 Jenšov (ves zašlá) jič. 776.
 Jenšovice, viz Jenišovice.
 Jenštejn praž. 11, 511.
 Jeptiška Václav 1164.
 Jerčany (Jirčany) praž. 945.
 Jerob Jan Lorenc 340.
 Jeronys z Libušína Adam nejstarší 476.
 Jeřábek Bartoloměj 991.
 Jeřeň cheb. 624.
 Jeřice (Jiřice) časl. 388.
 Jeřice (Jiřice, Gross-Jeřic) jič. 765, 767, 810.
 Jeřmanice bol. 537, 794.
 Jesau (Ježená) časl. 1098.
 Jeseň (Gässing) žat. 615.
 Jeseň (Gesseln) žat. 104.
 Jesení plz. 180.
 Jesenice hrad. 576, 638, 679, 681, táb. 65.
 Jesenice (Jehnitz) žat. 284.
 Jesenický Bartoloměj 1257.
 Jeseník bol. 1163.
 Jesenský z Jeseného (Jessenius de Magna Jessen) Jan XXIX, XXXII, XLVI, XLVII, LII, LV, 217, 894.
 Jeseny jič. 776, 802.
 Jesínka (Gessing) cheb. 288, 630.
 Jestřebí hrad. 638, 681.
 Jestřebí (Habichstein, Habstein) lit. 845.
 Jestřebice bol. 18, 782, táb. 241, 1241.
 Jestřibec (tvrz pustá) chrud. 119.
 Jestřibice táb. 153.
 Jestřibská z Risenburka Marianna roz. Kulovna z Choteč 220, 779, 802.
 Jestřibský z Ryzmburka (Risen-burg) Albrecht XXXI, 218; Jan Bernard, Jetřich Bernard a Jan 219; Karel 219, 1268; Vilém 220, 816.
 Jesuité XV, XVI, XXIII, XXIV; 743—746, 763, 764.
 Jesuitská kolej v Praze CXXVI, 11, 132, 254, 257, 321, 325, 343, 417, 425, 473, 474, 505, 506, 523, 574, 666, 834, 889, 918, 969, 992, 996, 997, 1064.
 Jesuitská kolej v Chomútově CXXVII, 510, 574, 728; v Jičíně CXXVII, 772, 874; v Krumlově CXXVII, 64; v Mostě CXXVII, 1151.
 Ješetice (Vyšetice) táb. 238.
 Ješín praž. 384, 1205.
 Ješín z Bezdězí Pavel XXXVI, 218, 955; Samuel 276, 277.
 Ješkovice hrad. 51.
 Ješle Filip 1164.
 Ješovice lit. 240.
 Ještětice hrad. 885.
 Ještětický Jan 977, 1035; Majda-lena Korytanská 977.
 Jetěně (Dětaň, Godesin) žat. 86.
 Jetětice pís. 649, 650.
 Jetišov pís. 877.
 Jetonice (Dětonice) časl. 460.
 Jetřichov (Jetřichoves) táb. 557.
 Jetřichovice (Dittersbach) lit. 867.
 Jetřichovice táb. 876.
 Jetschan (Děčany) lit. 268.
 Jevany praž. 526.

Jezbera z Kolivéhory (Jezberovský z Olivé Hory, v. Olivenberg) Jan CXLV, 220, 347, 348, 685, 686, 797, 816, 977.

Jezero táb. 560.

Jezmice (Jeznice) bud. 351.

Jezvá (Jezové, Jezvé, Jesovay) bol. 14, 775.

Jezvé (Jizvé, Neustadt) lit. 269, 845.

Ježek ze Strojetic Jan 599.

Ježená (Jesan) časl. 1098.

Ježková Anna, předtím Ritteršicová 1022.

Ježková Saloména 1123.

Ježovice (Ječovice) lit. 91.

Ježovská Anna na Hojovicích LXXXIII.

Ježovský z Lub Břeněk 221, 1176, 1268; Jan 221; Václav 221, 1268; Zdeněk 221, 434, 1216.

Ježovy pís. 449.

Jickovice (Jičkovice, Jirkovice) táb. 649, 650, 651.

Jičín jič. 535, 553, 764, 765, 766, 777, 927.

z Jičina Jareš CXXXIX.

Jičněves jič. 774.

Jičinský Jeronym 1164.

Jidrce pís. 1201.

Jihlava na Moravě CI, 851, 1098.

Jihlavský Jiřík 1257.

Jichová Regina Kateřina 1069.

Jichostřehy (ves zašlá) bol. 533.

Jikev bol. 19.

Jilem (Jilm) časl. 693.

Jilemnice (Starkenbach) jič. 765, 767, 810.

Jilemnický Jan 1110.

Jilové (Jiloví, Jilovej) bol. 765, 767, 776, 802, 811.

Jilové (Eule) praž. 944.

Jilové (Eulau) Dolejší a Hořejší lit. 52, 53.

Jilovice bud. 655, 657, hrad. 682.

Jimlikov (Imligau) cheb. 333, 818.

Jimlin (Imling) žat. 909.

Jince praž. CXLIX, 335.

z Jindíc, viz Pražák.

Jindra z Fürstenfeldu Karel 1257, 1258; Jan a Václav 1258; Jindrová Zuzana a Regina Labuňková 1258.

Jindra Šimon a Václav 1097.

Jindrovský dvůr a Lichočova praž. 32.

Jindřichovice (Heinrichsgrün) cheb. 601, 602.

Jindřichovice plz. 908.

Jindřichův Hradec, viz Hradec Jindřichův.

Jině (Jinín, Jino) plz. 587.

Jinonice praž. 432.

Jiránek Jan a Václav 1037.

Jirčany (Jerčany) praž. 945.

Jirčice, viz Jiřice.

Jirchář Ondřej 1038.

Jirkov bol. 776.

Jirkov (Borek, Görkau) žat. 1040.

Jirková Mandalena 1095.

Jirkovská Ludmila 1030.

Jirkovský Matyáš 1030, 1031, 1032.

Jirkovský z Děvína Matyáš 959.

Jirny veliké praž. 132, 1265.

Jirník Jiří 1103.

z Jiron, viz Lop z Giron.

Jirovice táb. 151.

Jirsching (Jiřina) časl. 1098.

Jirsko bol. 604.

Jiřetice táb. 238.

Jiřetin (Georgenthal) Hořejší a Dolejší žat. 161.

Jiří vévoda Sasko-Lauenburský 738.

Jiří Fridrich arcibiskup Mohučský 738.

Jiří Vilém kurfiřt Braniborský 738.

Jiří Jan (Kuchař) 1028.

Jiřice, viz Jeřice

Jiřice (Jirčice) časl. 61, 388.

Jiřice časl. 222, 225, praž. 528.

Jiříčkov (Jiříkov) bol. 537, 791.

Jiříkov časl. 692.

Jiřina (Jirsching) časl. 1098.

Jiřkovice, viz Jickovice.

Jiskra Adam 1164; Adam Křištof CXXXVI; Jan 1123.

Jiskra z Sobince Karel 1076.

Jistbice hrad. 530, 638.

Jistbice (Jizbice) časl. 573.

Jistebnice táb. CXLIX, 1222.

Jistebsko (Jistey) bol. 534, 805.

Jištěrpy (Dížčerpy, Giesdorf) lit. 506.

Jitkov časl. 375.

Jitrava (Pankrac) bol. 69.

Jivany jič. 532, 535.

Jivina bol. 46, 535, 604.

Jivno bud. 350.

Jiza Ferdinand 967.

Jizbice (Jistbice) časl. 573.

Jizbice bol. 1163.

z Jizbice Litoměřický Václav 108.

Jizbický Matyáš starší 485.

Jižna táb. 476.

Joachimsthal (Joachimov) cheb. CL, 1099.
 Jobern (Javorská) lit. 196.
 Jobst Urban 415.
 Jöckel Jakub 1103.
 Johannisberg (Janovice) hrad. 1047.
 John Bonaventura XXXIII, LVII, CVII, 983, 1003.
 John (Jon) Daniel 991, 1036.
 z John Jan Kylian 329.
 Johnsbach lit. 867.
 Johnsdorf (Janov) žat. 138, 1265.
 Johnsdorf (Jonsdorf) lit. 196, 864, 867.
 Jokes (Jokus, Jakubov) cheb. 606.
 Jokeš Ondřej 1025.
 Jon (John) Daniel 991, 1036.
 Jon z Javoru Martin 843.
 Jonák Jiřík 299, 1020; Martin a Václav 967.
 Jone Jan 1054, 1055.
 Jonsdorf bol. 84.
 Jonsdorf (Johnsdorf) lit. 196, 864, 867.
 Jonsdorf (Habrovice) lit. 261.
 Jordán Tobiáš 1076.
 Jordanová Ludmila 1018.
 Jörger z Tolletu Karel 21, 221, 222.
 Jörgerová z Tolletu Eva Regina z Kreilsheimu 222.
 Jošt Mikuláš 959, 978; Dorota 978.
 Jozefová z Engelsbergu Judita 945.
 Jozyfková Marta 1045.
 Judendorf (Přítkov) lit. 862.
 ze St. Julian Henrich 792, 803, 804.
 Juliš z Senpachu Pavel 800, 1031; Lidmila 300.
 Julius Henrych vévoda Sasko-Lauenburský 759.
 Jung Engelhart 959.
 Jungbuch (Buky Mladé) jič. 938.
 Jungmayr Jan 27.
 Junk Křišpin 917.
 Junker (Juncker) Adam 1082.
 Junker Filipp 213.
 Just Šimon 1036.
 Kaaden, viz Kadaň.
 Kaba viz Čaba.
 Kaba z Rybčan Jan L, LVII, LVIII, 223, 955; Jiří XCIX, CXXXVII, 223; Petr 224, 1216; Pavel, Vilém, Zikmund, Křištof, Zacharyáš, Majdalena, Kateřina, Marie a Anna 224.
 Kabásek, viz Ounhošťský.
 Kabová (ves pustá) žat. 615.

Kabová Kateřina 1094.
 Kabová z Terešova Anna 710.
 Kacanov (Kačanovy) bol. 534.
 Kaceřov (Kačerov) plz. 124, 128.
 Kácov časl. 61, 62.
 Kačanovy, viz Kacanov.
 Kačerov hrad. 23.
 Kačerov, viz Kaceřov.
 Kačice (Kadčice) pís. 49, 1217.
 Kačkovice praž. 950.
 Kačovec (ves zašlá) bol. 47.
 Kačovský dvůr bol. 47.
 Kadaň (Kaaden) žat. CI, 575, 611, 1099.
 Kadčice, viz Kačice.
 Kadeřavej (Kadeřavce) bol. 534.
 Kadeřávek Jan 1163, 1164.
 Kadiberka Mikuláš 1092.
 Kadlín bol. 18, 775, 782.
 Kádov pís. 920.
 z Kádova Mikuláš 224, 1268; Sezima 224; Sigmund 225.
 z Kádova Anna Widršperkarová z Widršperku 871.
 z Kádova Voršila Sobětická z Sobětic 561.
 Kádovská Apollonie roz. Hajková z Hrobčic LXXXIII, 422.
 Kadrhalt Václav 1177.
 Kaempel Jan 1237.
 Kahn Böhm.- (Chvojno české) lit. 263.
 Kachovský 1164.
 Kain (Kun) bud. 394.
 Kainretschlag (Konratšlag) bud. 656.
 z Kainspergu, viz Frankengrüner.
 Kaiserswald lit. 627.
 Kakeš Jan 959.
 Kakovice pís. 647.
 Kakuze lit. 54.
 Kal plz. 130.
 Kal (Kaly) jič. 592, 792.
 Kalbeswiese (Kalmwiese) lit. 53.
 Kalec (Kaleč) plz. 725, 1271.
 Kalek Nový a Starý (Kalka, Skalka, Kalken) bol. 17, 781.
 Kalenberg, knížetství v Hanover-aku 737.
 Kalenda Řehoř 960; Šimon 1035.
 z Kalenic Polyxena, viz Hrobčická.
 Kalenice pís. 221.
 Kalenice (Kalenický) z Kalenic Albrecht Bavor, Adam a Jan starší 225; Jan CXXXVIII; Oldřich CXLI.
 Kalenicová z Kalenic Anna Marie, roz. Reichlarovna z Řízenska

- 225; Eliška roz. z Rokyc, před-
tím Nyklasková z Žitenic 572.
Kalgendorf (Kalken?) bol. 381.
Kalhof (Kalhov, Kalthof) časl. 639,
690.
Kalich (Kalch) žat. 195.
Kalichreiter (Kalchreiter, Kalk-
reiter) z Kalichreitu David
CXXXVII; Kašpar 225; Meli-
char 226; Jan a Lev 902; Lev
1268.
Kalinová Regina 1033.
Kaliště bud. 350, časl. 702, plz.
587, táb. 241.
Kaliwoda Pavel 1018.
Kaliwodová Dorota 1018.
Kaliwody praž. 616.
Kalix Pavel 1258.
Kalka, viz Kalek.
Kalkreiter, viz Kalichreiter.
Kalkreiterová Helena z Schreibers-
dorfu 1163.
Kalling (Količ) bud. 655.
Kalmus Jan 960.
Kalmwiese, viz Kalbeswiese.
Kalná časl. 374, 766, 793, 799, 926.
Kalnberg z Kalnberga Jan Jakub
341.
Kalouská Dorota 1018.
Kalten Herberich cheb. 1138.
Kaltenbach lit. 867.
Kaltenbrunn (ves zašlá) cheb. 122,
1265.
z Kaltenšteina Arnošt 226.
Kalthof, viz Kalhof.
Kaltšmid Matyáš 474.
Kaly (Kal) jič. 592, 792.
Kalyhrachová Lidmila 1258.
Kamaryt z Rovin Jan XXXII,
XLIV, XLVIII, LI, 227, 955.
Kamberk táb. 341.
Kamberská Anna roz. Horňatecká
z Dobročovic 373.
Kamberský z Kamberka Jan
CXXXVIII, 227.
Kamejcký (Kamejtský) ze Lstiboře
Jan Jiří 227, 816; Jan Všebor,
Krištof Mikuláš, Václav, Jiřík a
Vilém 228, 229; Václav a Jiří
816.
Kamejk lit. 227, 816.
Kamejk z Pokratic Henrych M.
Václav 142; Jaroslav 1117.
Kamejtská ze Lstiboře Anna Do-
rota Voděradská 169.
Kamejtský, viz Kamejcký.
Kámen (Steinsdorf) časl. 692.
Kámen táb. 356, 852.
z Kamenné Vody, viz Schiffel.
Kamenec plz. 127.
Kamenec Starý (Alt-Steinsdorf)
chrud. 1191.
Kamení bol. 317.
Kamenice bol. 534, 537, časl. 468,
hrad. 682, jič. 777, 778, táb.
XXIII.
Kamenice (Kamitz) lit. 260, 264,
265.
Kamenice (Kemnice, Benešov) lit.
261.
Kamenice (nad Lípou) táb. 849,
850, 852.
Kamenice (Česká, Böhm.-Kamnic)
lit. 858, 859, 867.
Kamenice Dolejší a Hořejší lit.
867.
Kamenice Dolejší (Unter-Kamen-
zen) plz. 873.
Kamenice horská bol. 802.
Kamenice srbská (Windischkam-
nitz) 867.
Kamenice Trhová chrud. 560.
Kamenický z Vitiněvsi Jindřich
229, 812; Matyáš CXL.
Kamenický chrud. 313.
Kameník Kašpar 1054.
Kamenná časl. 933.
Kamenná Hora plz. 278, 448.
Kamenzen Unter- (Kamenice Do-
lejší) plz. 873.
Kámeš Jan 1038.
Kamouň, viz Komouň.
z Kampu, viz Gansneb.
Kamýk táb. 389.
Kandarský z Kandarské Hory
Adam a Anna 1123.
Kandelius Jan 1018.
Kanice jič. 536, 779, pis. 1179.
Kanice (Kunice) žat. 86.
Kanický z Cachrova a na Vlčím
Jan, Jindřich, Jiří starší 229;
Jan Jiří, Sigmund, Jiří a Vilém
230.
Kanina praž. 199, 428.
Kaňk časl. 1064.
Kantor Pavel 130.
Kantůrek Václav 1164.
Kapelle Hynek 1076; Jan 1062;
Ludvík 1037.
Kapla (ves zašlá) jič. 776.
Kaplan Ferdinand 447.
Kaplánek Jakub mladší CXXXVIII.
Kaplánek Jakub 1035.
Kaplanková Zuzanna 1034.
Kaplanová Maximiliana 608.
Kaplice bud. 653.

Kapliř ze Sulevic Adam starší LXXVII, 230; Adam Vosterský 231, 232, 235, 919; Albrecht 232, 726, 817; Alexander 233, 817, 1263; Bohuslav LXXVIII, 25, 234, 863, 864; Jiřík Fridrich 232, 235, 817; Albrecht Šťastný 233; Matyáš Gerunk a Jiří Křištof 233, 234; Kašpar Zdeněk, Jiřík Kamaryt, Václav, Karel Kašpar a Vilém 234; Jan Buryan, Jan Albrecht a Jindřich 235; Kašpar XXIV, XXXI, XXXVII, XLIII, XLVII, LII, LV, 236; Albrecht, Kašpar Zdeněk a Oldřich 237; Kašpar Zdeněk, Oldřich, Křištof, Adam, Jiřík a Mikuláš 239; Oldřich Vosterský 233, 239; Oldřich, Albrecht Šťastný a Oldřich Václav 240; Pavel, Kašpar Zdeněk, Oldřich a Albrecht 241; Sigmund Albrecht, Jan Bohuslav, Adam, Vilém a Oldřich 242; Smil, Jaroslav a Bohuslav 243; Šťastný Častovec (Felix Hospitius) 243, 864; Adam, Václav a Vojtěch Václav 244; Václav Burian a Vilém Šťastný 245; Hendrich a Jan Václav CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Jiřík 428; Karel CXXXIX; Křištof XXXIII, CXXXIX; Pavel XXXVI, 232, 235, 241, 1230; Václav mladší 392, 614; Václav 301, 501; Vilém CXL; Vilém Šťastný LXVI; Vojtěch Václav 116, 249; Vojtěch Vladislav 318; Wolf Albrecht CXL; Zdeněk Václav 1011; Felix a Kašpar 1153; Sigmund Albrecht a Jan Bohuslav 817.

Kapliřová ze Sulevic Alžběta 518; Alžběta roz. z Bílé 244; Alžběta roz. z Údrče 232, 236; Anna z Hoření Branné LXXXIII; Anna 231; Anna Sabina roz. Hruškova z Března XXIV, CXXXVI, 244; Anna Salomena 240; Dorota roz. Kyšperská z Vřesovic 233; Eva roz. Radimská ze Slavkova 237, 238, 241, 523; Johanna roz. z Šebířova XXIV, 246; Kateřina roz. Kapliřova ze Sulevic XXIV, CXXXIX, 234, 246, 925; Kateřina roz. Hruškova z Března 243; Kateřina roz. z Údrče 1141; Lidmila roz. Belvicova z Nostvic 240; Lidmila roz. z Beše 245;

Majdalena roz. z Údrče 237, 726; Salomena roz. z Vtelna 232, 919.

Kapliřova ze Sulevic Alžběta Věžníková z Věžník 854; Anna Vchynská z Vchynic 856; Anna Alžběta Věžníková 232, 236; Anna Majdalena Brochynová 242; Barbora Majdalena 244; Dorota Kyjová z Kyjova 318; Dorota Říčanská z Říčan 48, 119, 488; Dorota Kunšová, Kateřina provdaná z Carem, Dorota a Johanna 240; Estera 232, 236; Eva a Johanna Polyxena 243; Johanka Pruskovská 897; Lidmila Licková 231; Polyxena 232; Sidonie Bezdrůžická z Kolovrat 282; Žofie Dlouhoveská 242.

Kapoun Oldřich 937, 1030, 1035; Adam 1030.

Kapoun ze Svojkova Albrecht 247; Fridrich 246; Jan 44; Jindřich 247; Jindřich nejstarší 172, 248, 249; Jindřich Jan 246, 249, 437, 875; Karel 246, 247, 784; Křištof nejstarší 246, 247, 248, 249, 806; Křištof Václav 249; Zbyněk Šťastný 570; Albrecht Vinek a Jaroslav 248; Křištof Fridrich a Petr Křištof 250; Albrecht, Jindřich a Jan 248.

Kapounová ze Svojkova, potom Lukavská z Lukavice 250; Kateřina Barbora roz. Třemeská ze Železna 714; Kunigunda roz. Vančurova z Řehnic 842.

Kapounova z Svojkova Kateřina Křinecká z Ronova LXXXIV, 306; Mandalena Housková ze Zahrádky 172; Veronika Kordulová ze Sloupna 292.

Käppel Filip 1083.

Kapr Jan 960.

Kapr z Kapršteina Jan Daniel XXXIV, XLIV, LI, LXI, 334, 341, 382, 393, 518, 849, 918, 922, 974.

z Kapršteina Lidmila Vratislavská 988.

Kapřík Albrecht 1160.

Kapřík Losenický z Losenic Albrecht a Jan 250.

Kapříková Losenická z Losenic Marie roz. Zásmucká ze Zásmuk 452.

Karásek Tomáš 1184.

Karasy (Karasice, Karsch) lit. 845.

- Karaz z Reinharzgrynu Václav CXXXVII.**
Karban Bernard 1030.
Karban Pavel 1094.
Karban z Volšan Lukáš XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVIII, 250, 252, 817, 955, 1018, 1030, 1086; Martin 251, 944.
Karbanová z Volšan Dorota roz. Kohoutova z Lichtenfeldu 251, 276; Anna 251; Johanna roz. z Hollenšteinu a Dorota Borková z Hornic 252; Kateřina roz. Hal-di-usova z Neuenperka 976.
Kardynal Jan 1259.
Karel arcivévoda Rakouský, bratr Ferdinanda II. CXI, 835, 942.
Karel ze Svárova Jan Tiburcí a Karel 252; Krištof, Václav Albrecht, Petr Tobiaš a Jan Václav 253.
Karlova ze Svárova Markéta, roz. Hradišfská z Hořovic 253.
Karetšlag bud. 652.
Kargelová Markéta 1209.
Karges (Garges) Jan Bapt. XXXII, 978.
Kargesius Albrecht 960.
Karhule táb. 516, 1222.
Karchesius Tobiaš 960.
Karikovský 969.
Karlík Jakub 967.
Karlík z Nežetic Jiří LXVI, 254, 900; Sigmund Adam a Anna 537; Václav 565.
Karlíková Anna roz. z Gerštorfu 254.
Karlov jič. 797.
z Karlovic Krištof 368.
Karlovsý klášter v Praze XXIV, 641.
z Karlspachu, viz Kergl.
Karlšperk (Kašperk) pís. 1201, 1202.
Karlštejn praž. CXLIX.
Karlšteinské děkanství XXIV, 407.
Karolides Daniel 967, 1036; Samuel 1036.
Karsch (Karasy) lit. 845.
Kartaus (Certorejsy, Čertousy) praž. 918.
Kartice (Chorotice) lit. 53.
Kartouský klášter ve Valdicích jič. 756, 772.
Kasalická z Kastic Žofie 373.
Kasanice časl. 186.
Kasejovice pís. 177.
Kasík Jeronym 1258.
Kassius Jan 1157.
z Kastic, viz Kasalická.
z Kasurydu, viz Eslingar.
Kašauer Kašpar 1036.
Kaše Jan 644; Matěj 1164.
Kašice (Kaštice) žat. 86, 246.
Kašina (Kašna) hora pís. 649, 650.
Kaška Jan 1157.
Kaškovice bol. 537, 780.
Kašovice pís. 449.
Kašparský Adam 1164.
Kašperk, viz Karlšperk.
Kašperské Hory (Reichenšteinská Hora, Bergreichenstein) pís. 1201.
Kaštice (Kašice) žat. 86, 246.
sv. Kateřina plz. 1057.
sv. Kateřina (Hora sv. Kateřiny, Katharinaberg) žat. 195.
Kateřina (Kateřinky) ehrud. 281.
Katharinaberg bol. 457.
Katolíků příkré vystupování proti evangelickým XV, XVI.
Katov táb. 610.
Katovice pís. 38.
Katusice bol. 199.
Katzendorf žat. 1080.
Kauč (Kouč) Jan Hendrich CXXXIX; Petr XCVIII; viz též Kouč.
Kaučová Anna Marie roz. z Bejšova 7; Kateřina na Dubovicích LXXXIV.
Kaudern, viz Chuderov 261.
Kauffer Jan LXI.
Kaul Abraham L, LVII.
Kautz viz Kouč.
Kavan Viktorýn a Marianna 1038.
Kavečko (Kavčí) táb. 1221.
Kavínová Dorota 1077.
Kavka, viz Říčanský z Říčan.
Kavka Daniel a Jan 960; Jan 1038; Karel 1124.
Kavka z Dubečku Václav Augustin 937, 994.
Kavková Kateřina 1075.
Kavrlík pís. 1201.
Kazda Augustin 1240.
Kaznějoves (Kazňov) plz. 358, 451.
Kbelnice jič. 536, 778; pís. 63.
Kbelský Jan Ctibor 1035.
Kbely plz. 587; praž. 519, 951.
Kdanice bol. 789.
Kdyně (Kdyň Nový, Neugedein) plz. 129.
Keblany dvůr poplužní žat. 39.
Keblany (ves zašlá) žat. 188, 189.
Keblice (Geblice) lit. 1116.
Kecelius Jiřík Mistr a Ludmila 1040.

- Kecl Hradecký Matěj 994.
 Kecl (Ketzl) z Rottendorfu Jakub 395, 906.
 Keč z Kečova, viz Kočovský z Kočova.
 Kechel (Köchel) z Hollenšteina Adam 254; Jan CVII, 254, 1008, 1027, 1036.
 Kechlová z Hollenšteina Anna roz. z Kocínetu 256, 1027, 1030.
 Kej z Kejova, viz Kyj.
 Kejnice pís. 221.
 Kejžlice časl. 693.
 Kek z Schwarzbachu Ondřej 256.
 Kekryč David CXXXVII.
 Kekule ryt. ze Stradonic Albrecht 143, 256, 258, 259, 989; Vilém Diviš 256, 258, 259, 817; Vilém 256, 258; Purkhart a Jan Kašpar 258; Mikuláš 258, 259, 817, 1226, 1268; Jan 467; Jindřich 573; Petr 413; Václav 259, 998; Vilém, Albrecht a Jan Kašpar 258.
 Kekulová Lidmila roz. Sekerkova z Sedčic 256, 257; Majdalena a Markéta Alena roz. Vostrovцова z Královic 258.
 Kelbich z Ostrychu Jan 259.
 Kelbl z Geisingu (Gelbl z Keysinku) Adam 259; Bernard Adam a Václav mladší 260; Jan Heřman 261; Krištof CXXXIX; Petr, Otta, Rudolf, Jindřich, Petr a Jan Václav 262; Karel, Václav starší a Rudolf 263; Vilém 264; Václav CXLI, 817, 1150; Otta mladší, Václav starší, Jan a Rudolf 1268.
 Kelblová z Keysinku Estra, napotom Rašínová roz. Štampachova XCVII, 262, 457; Eva roz. Hruškova 260.
 Kelblova z Keysinku Anna Alžběta z Grünthalu, Majdalena a Eva Polyxena 260; Eva Hrušková 193.
 Keller Jiljí 1134; Martin 990.
 Kellerová Juliana 1124.
 Kemnice v Slezsku 760.
 Kempf Matyáš 1101.
 Kepler Jan matematik 737.
 Keppel Ludvík 1103.
 Kerbartice (ves zašlá) praž. 199.
 z Kerbic (Kürbitz) Jan Kašpar 261.
 Kergl z Karlspachu Jan 1172.
 Kerhartice chrud. 196.
 Kermas Ondřej 1036.
 Keřkov (ves zašlá, nyní dvůr) časl. 933.
 Keřpaum (Kerschbaum) bud. 655.
 Kesl (ves pustá) žat. 104.
 Kestřany pís. 149.
 Keteň jič. 721, 774.
 Ketovice (Kettowic, Chotěbudice) žat. 615.
 Ketten (Kotov), bol. 69.
 Key (Kyje) 530.
 z Keysinku (Geisinku), viz Kelbl.
 Kfeliř ze Zakšova (z Saxova, Kfeller von Sachsengrün) Jan Vilém 264; Vilém a Joachym Vilém 265; Zikmund Arnošt CXLI.
 Kfeliřová provdaná z Lamingu 320; Anna Majdalena z Bukvic (Buková) 100; Anna Saloména Širtingarova, potom Tucharová 592; Sabina Lochnarová z Palič 332.
 Khalart Jan a Kateřina 628.
 Khan z Belazy Jan Eusebius 116, 541, 545.
 Khanova z Belazy Františka Palfy hraběnka z Plassenšteina 545, 713.
 Khern (Göhren, Na Klinách) žat. 1149.
 Khern Michal CXIX, CXXI.
 Khissl Jan Jakub 737.
 Khoau cheb. 591.
 Khol Urban Oldřich 1076.
 Khun, viz Khan.
 Khyn (Khün) z Khynu Baltasar CXXXVII; Kašpar a Maximilian 265; Kristian CXXXIX.
 Khynyk Nathanael 1230.
 Khysl, viz Kisl.
 Kilian Jan Chrys. 470.
 Kilmes Deutsch-, viz Chloumek 633.
 Kinclová z Piršteina, prve Kramarová Anna Marie 995.
 Kinigen Matyáš 967.
 Kinský, viz Vchynský z Vchynic.
 Kinšperk (Königsberg) cheb. XCIX, 156, 423, 1103.
 Kinžvart (Königswart) cheb. 928.
 Kippelt Václav 1152.
 z Kirbigsdorfu, viz Kitscher.
 Kirchberg cheb. 602.
 Kirchenbirk (Kyrberk) cheb. 176.
 Kirchgaertner Martin 960.
 Kirchmayer z Reichwic Jan LXXXIX, 265, 393, 817, 978, 1019, 1035; Jan Karel a Albrecht 266; Karel 266, 960; Valentýn (Faltýn) 266, 966.

- Kirchmayerova z Reichwic Alžběta Heidenová a Anežka 266; Anna 1030; Johanna Agrikolová 266.
z Kirchneru Michal Achac 468.
Kirštein František 1172.
Kisl (Khysl) hrabě z Gotsche Jakub a Jan Jakub 353.
Kitlitzdorf (Citejcov) cheb. 635.
Kitscher z Kirbigsdorfu Jiří Vilém a Anna Barbora Alžběta roz. ze Štaršedl 627.
Kitzing Konstantin a Dorota, roz. Schiffelova z Kamenné Vody 1152, 1153.
Klabavá (ves pustá) plz. 1203.
Kladenský z Kladna Jaroslav CXXXVIII, 266.
Kladernby, viz Kladruby.
Kladivny (Kladiny) bud. 653.
z Kladna, viz Kladenský.
Kladno praž. CXLVIII.
Kladruby (Kladeruby) časl. 466, 699, hrad. 412.
Kladruby lit. 862, 863, pís. 38, 425, 1179. plz. CL, praž. 127, tab. 849, 896.
Kladsko 760.
Klanečná (Koučná) časl. 701.
z Klaršteina, viz Arnoldini.
z Klaršteina, viz Hartmann.
Kláster (Kloster) hrad. 682.
Kláster Hradiště, viz Hradiště Kláster.
Kláster Hrob (Klostergrab) žat. 1080.
Kláster sv. Anny v Praze 295.
Kláster sv. Anny a sv. Vavřince v Praze XXIV, 20, 246, 396, 433, 464.
Kláster Broumovský XXIV, 470, 1047; viz též Broumov.
Kláster Břevňovský XXIV, 271, 464, 952; viz též Břevňov.
Kláster Doksanský XXIV, 470, 917, 1118; viz též Doksany.
Kláster dominikánský v Budějovicích 902.
Kláster dominikánský sv. Maří Majdaleny v Praze 141, 142.
Kláster Chotěšovský na Plzeňsku XXIII, 931.
Kláster sv. Jakuba v Praze XXIV.
Kláster sv. Jana v Skále v Praze XXIV, 934.
Kláster sv. Jiří v Praze XXIV, 20, 36, 66, 92, 236, 382, 426, 429, 504.
Kláster Karlovský v Praze XXIV, 641.
Kláster sv. Kateřiny v Praze XXIV, 951.
Kláster Mělnický XXIV, 1144.
Kláster Osecký XXIV, 91, 244, 369, 858, 1080.
Kláster Sedlecký XXIV, 1064.
Kláster Strahovský v Praze XXIV, 271, 584, 898, 942, 1001.
Kláster Světecký XXIV, 209, 369, 586, 858.
Kláster sv. Tomáše v Praze XXIV, 951.
Kláster Týnecký XXIV, 170.
Kláster Zahražanský u Mostu XXIV, 34, 209.
Kláster Zbraslavský XXIV, 312, 324, 433.
Klásterec bol. 47, 831; viz též Hradiště Kláster.
Klásterec (Klosterle) žat. 103.
Klásterský z Rosengarten Adam 522.
Klatovský Mikuláš LXXXII, 991; Dorota LXXXII; Kateřina 992; Václav 1124, 1134; Václav mladší 1259, 1263.
Klatovy plz. CI, 548, 1104.
Klaus Matouš 1124, 1135; Vít 1198.
Klecánky praž. 32.
Klecl Baltazar 967.
Klečaty tab. 1241.
Kleingeorg Jan 1137.
Kleinhan žat. 195.
Kleinhempel Jiří 1198; Mikuláš 1199.
Kleinschlüssel lit. 775.
Kleinthal žat. 104.
Kleinweisel (Bělá Malá) bol. 883.
Klemny (Kleny, Chleny) hrad. 530.
Kleneč plz. 1056.
Klení (Klenná, Kleny) bud. 163, 411, 652.
Klenice hrad. 496, 707.
Klenná, viz Klení.
Klenoty zlaté 895.
Klenová praž. 21.
Klenové plz. 136.
z Klenového a z Janovic Jan XIX, XXI, XXIII, XXV, 67, 218, 491; Vilém XIX, XX, CX, CXIII, 215; Kateřina Běšínová 22; Regina Kocová 272; viz též Klenovský.
Klenovice (Klenovka) chrud. 572.
Klenovice pís. 650, tab. 389, 1210, 1222.

Klenovská z Klenového Dorota
Alžběta roz. Sudova z Řenec 578.

Klenovský z Klenového a z Jano-
vic Jan mladší, Vilém mladší a
Václav 267; viz též z Klenového.

Kleny, viz Klemny a Klení.

Kleštěnice praž. 407.

Kletce bud. 657.

Kletečná časl. 222, lit. 25, táb. 485.

Kletice pís. 334.

Klibr Mikuláš 974.

Kličany praž. 32.

Kličín žat. 188.

Kličnov bol. 604.

Kličov cheb. 605.

Kličov (Kýčovo) plz. 1056.

Kligen Jan 960.

Klikářovo plz. 279.

Klikošovská Anna 327.

Klimětice táb. 482.

Klimová Dorota 1124.

Klimšovský dvůr hrad. 1077.

Klingenberg (Zvikov) pís. 649.

z Klinšteina (v. Klingenstein), viz
Mičan a Škvorecký, též Kosov-
ská.

z Klinšteina Čeněk 527.

Klíný (Göhren, Khern) žat. 1149.

Klisín táb. 650.

Klisinec táb. 650.

Klíše (Kleische) lit. 262.

Klobicová Zuzanna 1029.

Kloboučník Jan 1045; Pavel 1124.

Klobůky praž. 87.

Klodvík David 473.

Klokočí bol. 532.

Klokočná praž. 526.

Klokočov táb. 155.

Klokoty táb. 906, 1221, 1227.

Klomín (Chlumin) praž. 233.

Klopanov (Kropfetschlag) bud. 655.

Kloster (Kláster) hrad. 682.

Klostergrab (Kláster Hrob) žat.
1080.

Klösterle, viz Klášterec.

Klösterle Volf 1087.

Klouby dvůr táb. 155.

Klouskov (Klouzkov, nyní Čihelna)
dvůr hrad. 59, 566.

Kloušov plz. 267.

Kloušovice táb. 849.

Kluček (Klutschkau) žat. 181.

Klučov praž. 549, 526.

Klug Dionys 1116; Václav 1142.
1275.

Klugová Dorota 1142.

Kluk (Kluky) bol. 18, 782.

Kluk (Kluky) časl. 201.

Klukovská Anna 1036; Marianna
267.

Klukovský Matěj XXIV, 267, 992.

Kluky bol. 14, 766, 774, 793, 798;
časl. 201, 343, 685, 702; hrad.
1070, pís. 650.

Kluky (Luky) bol. 17.

Klum (Chlum) časl. 703.

Klum (Chlum) lit. 845.

Klumtschan (Chlumčany) žat. 284.

Klusák z Kostelce Albrecht mladší,
Jan Oldřich, Mikuláš, Václav a
Jiří Albrecht 267; Mikuláš, On-
dřej Adam a Jaroslav 268; Adam
a Jan Rudolf CXL; Jan Oldřich
CXXXVIII; Mikuláš XLI, LXVII.
1268; Oldřich CCLI.

Kluský z Libodřic Václav 360.

Kly praž. 428.

Kmelišovice (Chmelištná, Chmele-
schen) žat. 615.

Kmentová Saloména 1013.

Kmentový Josef 960.

Kmetiněves (Kmetiňoves) praž. 183.
282.

Kmín bud. 351.

Kmotrová Ludmila 1186.

Knapek Albrecht 1036.

Knapovec chrud. 196.

Kněhnice (Kněnice) cheb. 287.

Kneisl, viz Kneysl.

z Kneislšteina, viz Giglingar.

Knejlovský Jiřík 967.

Kněnice, viz Kněhnice.

Kněnice (ves zašlá) táb. 493.

Knericht Jan 1240.

Kneysl (Kneisl z Kneislšteina) Ol-
dřich CCLI; viz též Giglingar.

Kněz (Kněze) časl. 61, 692.

Kněžekladno, viz Knížeklady.

Kněževes Veliká (Gross-Herrndorf)
praž. 282.

Kněžice jič. 529, 546, 785, žat. 626.

Kněžice malé (Herrnsdorf) bol. 84.

Kněžičky (Kněžice) bol. 537, 780.

Kněžičky jič. 597.

Kněžmost bol. 807.

Kniesar (Knisen) z Kobachu Meli-
char LXI; Martin 918.

Kníje (Knihy) plz. 338.

Knínice časl. 696.

Knínice horní a dolní jič. 535.

Kninické Hory časl. 696.

Kninský Jan 1141.

Knisen z Kobachu, viz Kniesar.

Knivičky (Pňovičky, Kniebitsch-
ken) žat. 859.

Kníže Jakub 960.

Knižeklady (Kněžekladno) horní a dolní bud. 57, 1242.

Knobloch Pavel a Marianna 1011.

Knobloch z Knobelshofu Jan Zikmund 432.

Knobloch z Warnsdorfu Baltazar 268; Jan 269; Jan Křištof CXXXVIII, 270; Jan Zikmund 106, 432.

Knoblochová z Warnsdorfu Regina roz. z Lidlova 107.

Knot Jan XXXVI, 270, 955, 960.

Kňour Daniel 1164.

Knout Křištof Norbert CXXV.

Knovice (Knoviz) praž. 382, 1205. z Kobachu, viz Kniesar.

Kober z Kober sperku Křištof starší XXIV, XXXIII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 118, 270, 947, 955, 1108; Křištof 270, 1027; Adam a Jan 270, 1031; Jan 938.

Koberová z Kober sperku Anežka roz. z Rottenfeldu 270, 271, 1027, 1031; Prudencie Korálková 270, 1108; Kateřina 1031.

Koberov bol. 803, 844.

Koberovice časl. 222.

Kobík z Poříčan (z Poříče) Jan Jindřich CXXXVIII; Jan Oldřich 271; Oldřich CCLI.

Koblásko časl. 61.

Koblí (Koblno, Kolbendorf) jič. 708, 1238.

Koblic Ober- (Chobolice hořejší) lit. 233.

Koblnice (Kobylníky, Kobylnic) bol. 360.

Koblno, viz Koblí.

Kobyła cheb. 278.

Kobyli (Kobyly, Kobylyá) bol. 537, 780.

Kobylice jič. 787, 788.

Kobyli Hlava časl. 641.

Kobylisy praž. 68.

Kobylníky, praž. 94.

Koc z Dobrše Adam 1179; Adam Humprecht Fortunatus 274; Adam Havel 271, 319; Bohuslav 272, 273; Bohusoud 272, 273, 416, 1216; Dětleb (Dytleb) CXXXVII, 273, 1216; Dionys 756; Diviš 272, 273, 338, 1083; Diviš Albrecht 272; Jan Markvart CXXXVIII, 274; Jaroslav 579; Jindřich 271; Křištof 273, 274, 1216; Markvart a Milota 273, 1216; Václav XCVII, CXL, 273, 1216; Vilém 1216; Vilém Pří-

druh LXXII, 273, 274; Kocová z Dobrše Kateřina roz. z Bubna 273, 1108; Regina roz. z Klenového a Janovic 272; Salomena z Tábora na Bystřici XXVIII; Kocova Anna Veronika hraběnka z Turnu 273.

Kocbeří hrad. 412.

Kocenice (Chocenice) plz. 280.

Kocian Jakub 1156.

Koclířov (Kocléřov, Kötzelsdorf) hrad. 479, 1062.

z Kocně, viz Škopek.

Kocňovice, viz Chocnějovice.

Kocour z Votína Jan 275; Ondřej XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 274, 955; Kocourová Anna roz. Zvonařova z Cimberku 275.

Kocourková Anna 1031.

Kocourov bol. 794, časl. 466, 699, lit. 234, plz. 330.

Kocová, viz Koc z Dobrše.

Kočárek Zacharyáš 1037, 1263, 1275.

Kočice (pustiště) chrud. 1089.

Kočin bud. 351.

Kočka Matěj a Kateřina 1007; Pavel 1259.

Kočkov dvůr poplužní lit. 261.

Kočov (Chočov) táb. 341.

Kočov (Gotschau) cheb. 605.

Kočov (snad Kožov) žat. 209.

Kočovský z Kočova (Keč z Kečova, Kötscher v. Kötschau, Gotschau) Jan Václav 275; Jiří 276; z Kečova Anna Marie roz. Širntyngarova a Maria Amalia Perglarová z Perglasu 276; Anna Širntyngarová 590.

Kodauer Šebastian 1137.

Koderovský Blažej 960.

Kodetschlag (Kutešlag) bud. 655.

Kodovo (Chodovo) plz. 1056.

Königsmark generál švédský LXXXI.

Kötzelsdorf, viz Koclířov.

z Kohelova, viz Krysurk.

Kohler Matyáš 1138.

Kohling (Kohlung) cheb. 1136.

Kohout (měšťan Nymburský) 1164.

Kohout Havel 967.

Kohout z Lichtenfeldu Simeon 276, 955, 992; Daniel a Jan Maximilian 276; Daniel a Anna 1019; Kohoutova Dorota Karbanová 251, 276; Anna Itterová a Kateřina Rummerskircherová 986. Kohoutek Jakub 1192.

- Kohút Matěj CXL.
 Kohoutov hrad. 412, 1096, 1098.
 Kohoutovice bol. 537, 794.
 Koch Antonín 987; Erhard 1102;
 Kašpar 848; Kašpar starší a Kašpar Melichar 1124; Mikuláš 1036; Zacharyáš 967.
 Koch z Kochthalu Daniel, Estera roz. Diblíkova z Votína a Zuzanna Kuchyňková 1019.
 Kochan z Prachové M. Valentin XXXII, XXXVIII, LII, LIII, LV, 277, 947, 955; Kochanová Kateřina 277.
 Kochánek z Kochánku Jan Albrecht 1268; Tobiaš 278.
 Kochanková Marta LXXXIV.
 Kochanov časl. 639, 702, táb. 241.
 Kochanovice chrud. 254, 1089.
 z Kochthalu, viz Koch.
 Kochtický Ondřej 400.
 Kojakovice bud. 657.
 Kojčice táb. 1171, 1173.
 Kojčín časl. 468.
 Kojčín (Kojčín) pis. 1195.
 Kojetice lit. 561.
 Kojetice dvůr táb. 853.
 Kojetice (Kojetín) žat. 722.
 Kojetičky (ves zašlá) bol. 538, 780.
 Kojetín táb. 647, 650.
 Kojkovice časl. 698.
 Kojkovičky (Kojkovice malé) časl. 698.
 Kojovice bol. 428.
 Koker (Kokoř) Ondřej Clement 1225.
 Kokočko (ves zašlá) plz. 1188.
 Kokonín (Kokomín, Kukan) Velký a Malý bol. 534, 805.
 Kokořin praž. 18, 782.
 Kokořov tvrz a dvůr poplužní plz. 357.
 Kokořov (ves zašlá) plz. 358.
 Kokořov Ondřej 1232.
 Kokořovec z Kokořova Krištof 44; Adam Jiří 278, 280, 448; Jiří 278, 280; Petr 278; Jan Adam na Prádle XLI, LXVII, 278, 280; Petr Jiří, Jan Vilém, Elena a Kateřina 279; Jan Jiří LXVII, 279; Jan Vilém, Krištof, Anna, Jiří Petr a Krištof Karel 279; Karel, Jiří Petr, Krištof Karel a Krištof nejstarší 280.
 z Kokořova Alena Sibyla Lapáčková 321; Anna Bechyňová z Lažan 5; Elyna Mičanová 1275; Kateřina roz. z Svarova 280;
 Lidmila Žákovcová ze Žákavy 338.
 Kokoš Jiřík 364.
 Kokovice praž. 87.
 Koksclag (Košlag) bud. 394.
 Kokšín plz. 587.
 Kolář Bartoloměj Jan a Matěj 1164; Eliáš a Martin 1094; Jan 1192; Jiřík 1177; Vít 1157.
 Kolářová Anna 1200.
 Kolb Jan 1086.
 Kolben (Kolbendorf) jič. 683, 1238; viz též Koblí.
 z Kolberku Jan Wencelius CVII; viz též Wencelius a Wenzel z Kolsdorfu.
 Kolčava Tobiaš 967.
 Kolda Adam 1124; Tobiaš 1124, 1135.
 Koldín hrad. 327, 933.
 Koleč (Choleč) praž. 523.
 Kolenec bud. 657.
 Kolečo Zikmund 937.
 Kolečov cheb. 278.
 Kolečov veliký (Gross-Gollischau) žat. 285, 459.
 Kolečovice žat. 189.
 Kolečovský Adam 960.
 Kolchreiterová Alena z Valdu a Rychněvku a Alžběta LXXXIII; viz též Kalichreiter.
 Kolibov (Kolebov) lit. 1116.
 Količ (Kalling) bud. 655.
 Kolidius (Kolydinus) Václav 966, 992.
 Koliměřice (Koloměřice) bud. 1241.
 Kolín (Nový nad Labem) časl. (I, CII, CXLIX, 268, 857, 1109, 1277.
 z Kolince, viz Hoffmann.
 Kolíneck plz. 422.
 Kolinská Kateřina 1187.
 Kolinský Jan 1037.
 Kolišov táb. 892.
 Kolišov (Kulišov) táb. 1241.
 z Kolivé Hory, viz Hovorčovský.
 z Kolivéhory, viz Jezbera.
 Kollin, viz Gollin.
 Kolné (Kolnej) bud. 350.
 Kolnice (Cholenice) dvůr jič. 787.
 Koloděje praž. 527, 549.
 Kololec (Kololec) lit. 92.
 Koloměřice (Koliměřice) bud. 1241.
 Kolomuty bol. 1276.
 Kolóna z Felzu Linhart XLI; viz též z Felzu.
 z Koloredo Rudolf 554; viz též Colloredo.

- z Kolovrat Abdon 367; Abund a Eva 282; z Kolovrat Eva Harantová z Polžic 136; Kolovratová Alena na Svojkově LXXXIII; Alena roz. Berkovna 19; Alena z Rokyc 667; Alžběta roz. z Lobkovic 39; Anna Barbora a Markéta XCIV; Johanna roz. z Hochauzu 284; Judita roz. z Šternberka 149; Lidmila paní z Luk LXXXIV.
- z Kolovrat Bezdrůžický Jan 281, 666; Ludvík 280, 281, 666; Vilém Jindřich 281, 443, 943; Vladislav (Ladislav) Abdon Ludvíkovský 183, 282, 331; Bezdrůžická Bohuňka roz. Zárubova z Hustiřan 281; Eva Majdalena, potom z Schönkirchen a Marie Anežka 282; Johanna Mandalena 282, 283; Sidonie roz. Kaplířova 282.
- z Kolovrat Krakovský Abund 283; Arnošt Abund 1251; Bohuslav Jiří 273, 289; Jaroslav Krištof a Jiří Albrecht 283; Maximilian 283, 371; Vilém Albrecht 260, 1106; Kolovratová (Krakovská) Anna Maria na Šipech LXXXIII.
- z Kolovrat Libšteinský Albrecht 187, 687; Beneš 284, 286; Ferdinand 283; Henrich (Jindřich) XIX, XXIII, LXXVII, LXXVIII, 38, 128, 149, 425, 464, 1022, 1217; Heralt Václav CXI, 283, 455, 514, 596; Jaroslav starší LXVII, 284, 286; Jaroslav Julius 285, 459, 693, 1183; Joachym 284, 286, 465, 817; Karel CXXXIX, 284, 286, 290; Mikuláš 208, 284; Oldřich 520; Vilém 824; Vilém Fridrich 289, 817, 1263; Zdeněk XXI, 709, 829, 934, 1220; Zdeněk Lev 177, 363, 364, 563, 751. Kolovratová Libšteinská Anna Marie roz. Colonova z Felzu 290; Juliana roz. Šlikovna 290; Kateřina roz. Berkova z Dubé 286; Lucie Ottilie roz. z Martinic 281; z Kolovrat Libšteinská Anna Marie Waldšteínová, potom Melonová 806, 838; Anna Sidonie Colonová z Felzu a Markéta Kateřina 285; Zbinka Waldšteínová a Johanna Helena 287, 289.
- z Kolovrat Maškovský Jan CXXXVIII; Jan Beneš 599; Václav 599, 1268.
- z Kolovrat Novohradský Bohuslav Jiří 609, 872; Joachym XIX, 289, 353; Wolf 289; Zbyněk 290. Kolovratová Novohradská Kateřina Markéta 609; z Kolovrat Novohradská Lidmila Pechlerová 178; Marianna Morakšová 172.
- Kolovraty praž. 527.
- z Kolovsi, viz Kolský.
- Kolozruky (Kolosoruk, Koselruk, Kosloruk) žat. 138.
- z Kolsdorfu, viz Wencelinus a Wenzel.
- Kolsiniusová Anna 1021.
- Kolský z Kolovsi Jan 666, 1206.
- Kolta Daniel 967.
- Kolvin plz. 126.
- Kolydius (měšťan českobrodský) 1045.
- Kolyzka Kateřina 1187.
- Komárek Jan 1259.
- Komárov Hoření (ves pustá) bol. 532.
- Komárov (ves zašlá) časl. 692.
- Komárov hrad. 926, cheb. 278, jič. 776, praž. 406, 487.
- z Komárova, viz Pešík.
- z Komárova Anna Plotová z Konářin 438.
- z Komárova Dorota Mitrovská z Nemyšle 376.
- Komařice bud. 59.
- Komberk (Kumberk) tvrz a dvůr poplužní plz. 357, 358.
- Kombt (Chomouty) lit. 563.
- Komínek Jan 1092, 1124; Matěj 1094; Pavel 1032.
- Komínková Salomena 1097.
- Kommern (Kummern), viz Komořany.
- Kommissse hrdelní, konfiskační a jiné, viz Commissio executionis a t. d.
- Komorní Hrádek, viz Hrádek Komorní.
- Komorno plz. 280.
- Komorovice časl. 222.
- Komorsko (ves zašlá) praž. 4.
- Komořanky 123.
- Komořany (Komořanky) praž. 639, 641.
- Komořany (Kummern, Kommern) žat. 369, 1149.
- Komořany (Mokořany?) žat. 313.
- Komotau, viz Chomutov.
- Komouň (Kamouň, Komonín) lit. 54.
- Komušino pís. 425.

- Konarovský z Libanic (Libenic)
 Jan 290, 913; Jaroslav 290, 1065.
 z Konařin, viz Plot.
 Kondráče bud. 652.
 Kondratce bud. 163, táb. 896.
 Kondratice (Kundratice) táb. 212.
 Konecchlumí jič. 778.
 Konecchlumský z Konecchlumí
 (Konecchlumu) Vilém starší
 XXXI, XLVIII, LII, LV, 291,
 386; Konecchlumská Anna roz.
 z Remeru 291, 386.
 Konějedský z Konojed Vojtěch
 LXVII; viz též Konojedský.
 Koněprusy praž. 717.
 Konfiskace l. 1547 za Ferdinanda I.
 XLV; viz též jednotlivá města.
 Konfiskace Fridlandská 742.
 Konfiskace v říši Německé 734—
 738.
 Konfiskační kommisie Fridlandská
 773; viz též Commissio Fridlan-
 dica.
 Konice, viz Kounice.
 Koníček Jan 1095.
 König z Königsfeldu (Kynyg z Ky-
 nygsfeldu) Jan Karel 251, 410,
 835.
 z Königeggu hraběnka Josefa roz.
 ze Solms 468.
 Königinhof, viz Dvůr Králové.
 Königsberg, viz Kinšperk.
 z Königsfeldu, viz König.
 Königshain (Königshan, Kynyghan)
 jič. 683, 1239.
 Königstadt, viz Králové Městec.
 z Königsteina, viz Štubík.
 z Königšteina Barbora Neumaye-
 rová z Winterberka 395.
 Königswalde (Kynygswald) lit. 627.
 Königswart, viz Kinžvart.
 Königswerth (Kunichswehr, Kü-
 nigswehr) cheb. 600.
 Köniková Anna 1031.
 Konkovice (Chonikovice) časl. 702.
 Konojedy lit. 291, praž. 526.
 Konojedská Marie roz. z Solhauzu
 Mandalena, Lidmila a Anna Euse-
 bia 292.
 Konojedský (Kunecký) z Konojeda
 a z Pojetic Albrecht 291.
 Konopiště (Hanfstengel) táb. 150,
 767.
 Konopišťský, viz z Sternberka.
 Konratšlag (Kainretschlag) bud.
 656.
 Konvalinka Václav 1093.
 Kopáčov cheb. 624.
 Kopaniny hrad. 1097.
 Kopec veselý (ves zašla) chrud.
 522.
 Kopeč praž. 429.
 Kopeček hrad. 1072.
 z Kopečku, viz Hanzburský.
 Kopidlanský z Kopidlna Jan 292.
 Kopidlna jič. 764, 765, 779. 782.
 783, 792.
 z Kopidlna Zikmund 533.
 z Kopidlna, viz Straník.
 Kopist Česká lit. 470.
 Kopist (Kopišf) Německá lit. 1118.
 Kopisty (Kopitz) žat. 1149.
 Koporeč žat. 1149.
 Koprník bol. 249, 807, 843.
 Kopřiva Jan, Matěj a Ondřej 1125.
 Kopřiva Matěj 1045; Samuel 1135.
 Kopřivka Majdalena 1110.
 Koptiška Barbora 1187.
 Kopytař Matěj 960.
 Korákov (ves zašla, nyní dvůr po-
 plužní) bud. 58.
 Korálek z Těšetina Daniel 1060,
 1106, 1107.
 Korálková z Tešina Prudencie roz.
 Kobrova z Kobersperku 1108.
 Koranda Fridrich 1011.
 Korbel Pavel 1097.
 Körbic, viz Krbice.
 Korce (Korčí, Kortschen) bol. 18,
 782.
 Korcová Dorota 1258.
 Kordes Daniel 960.
 Kordule ze Sloupna Purkhart CXL:
 Jan Purkhart 25, 292, 376, 568.
 596, 636; Jindřich 568; Sigmund
 Jindřich 293, 568; Sigmund Ka-
 rel 568. Kordulová Eva roz.
 Lehnarka 568; Kateřina Markéta
 Straková z Nedabylic 293, 567;
 Markéta roz. z Říčan 455; Ve-
 ronika roz. Kapounova z Svoj-
 kova 292.
 Korec Adam 1258.
 Koreč (ves zašla) táb. 1171.
 Korejtko (Korýtko) plz. 358.
 Korka Cholovský z Korkyně Lin-
 hart 295, 309, 323, 709, 713.
 z Korkyně, viz Korka a Znějovský.
 Kornatice plz. 280.
 Körner Tomáš 1199.
 Kornhaus (Měec) praž. 616.
 z Kornic, viz Sobek.
 Koroděje (Korojedy) cheb. 605.
 Koronino (Koronín) z Probau Jan
 Petr 866.
 Koroseky bud. XVIII, 274.

- Korotice časl. 455, 1050, 1270.
 Korouhev chrud. 281, 1191.
 Korouhovský Jan 1033.
 Korutan Pavel 1083.
 Korycany praž. 951.
 Koryta plz. 416.
 Koryta dvůr poplužní žat. 912.
 Korytany (Koryta) a Podkorytany plz. 1057.
 Korytanská Majdalena 977.
 Korytko (Korejtko) plz. 358.
 Koryto bol. 12.
 z Kořen Harant Václav 625.
 na Kořeně dvůr poplužní chrud. 195.
 Kořenice časl. 169.
 Kořenská z Terešova Anna Celarová 56, 213; Anna roz. z Velešlavína 309; Anna Zuzana roz. Čabelická ze Soutic 304; Barbora roz. z Rohatec 293; Lidmila roz. z Proseče 132.
 Kořenský z Terešova Adam Alexandr 515; Bohumil 293; Bohuslav CXXXVII; Jan Antonín 207; Jan Jindřich a Jobst CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Josue 85, 242, 495, 851, 1245; Karel CXXXIX; Karel Markvart CXXXIX, 294; Lukáš 6; Petr CXL; Petr Vok CXL, 294; Šebestian 1248; Václav 6, 411; Zdeněk LXVII, CXLI, 293; Ctibor, Jiří starší, Karel, Jiří mladší, Josue a Lukáš 294, 658.
 Kos Ondřej 1125.
 Kosetice (ves zašlá) žat. 1254.
 Kosinová Veronika 826, 967.
 Kosmačov plz. 561.
 z Kosmačova, viz Hostounský.
 z Kosmačova Egnar Adam CXXXVIII.
 Kosmice (Kozmice) táb. 849.
 Kosmický Jan 1012.
 Kosmonosy bol. 159, 843.
 Kosnovice, viz Kocňovice.
 Kosobody (Gossawoda) žat. 284.
 Kosobudy táb. 650.
 Kosor praž. 934.
 Kosořice bol. 832.
 Kosořín chrud. 933.
 Kosová Hora táb. 492, 767.
 Kosovská z Klinšteina Dorota 487.
 Kost bol. 764, 789.
 z Kostelce, viz Klusák.
 z Kostelce, viz Koutský.
 Kostelec (podolský) bud. 657.
 Kostelec hrad. 530, jič. 721, 774, lit. 7, pís. 647, 648, praž. 669, táb. 153.
 Kostelec červený hrad. 447.
 Kosteles nad Černými lesy praž. 526, 549, 767.
 Kostelec nad Orlicí hrad. CXLIX.
 Kostelec Podolský tvrz a dvůr poplužní táb. 893.
 Kostelec nad Sázavou, hrad pustý, táb. 150.
 Kostelecký Simeon 891.
 Kostelecký ze Sládova (Sádlova) Jan nejstarší 294.
 Kostelík (Weisskirchen) lit. 117, 506.
 Kostenblatt, viz Kostomlaty.
 Kostka z Postupic Bohuš 1154.
 Kostnar z N. Jan 296.
 Kostomlatský, viz Vřesovec z Vřesovic.
 Kostomlaty (Kostenblatt) žat. 914.
 Kostrčany cheb. 143, 624.
 Kostřice bol. 12, 765, 766, 799.
 Košatecká Anna 1012, 1036.
 Košatecký Martin 1012.
 Košatky bol. CXLIX.
 Košenice (ves zašlá) plz. 1056.
 Košetice časl. 21.
 Košetice (ves zašlá) plz. 358.
 Košetický z Horek Jiří CXXIX, 295, 966, 992, 1176; Joachym CXXXIX, 296; Václav Ferdinand 296; Košetická Alžběta Kurzbachová z Trachmburku 295.
 Košice časl. 16, táb. 610, 1222, 1223, 1229.
 Košíře praž. 504.
 Košlák bud. 394.
 Košlany (přívaz s krčmou) chrud. 1089.
 Košová bol. 604.
 Košťál Petr 1074, 1075.
 Košťálkov (Gotschallings) bud. 394.
 Košťálov lit. 685, 705, 855.
 Košťálov lit. 196.
 Košťálov Mladý a Starý lit. 196.
 Košnice lit. 200, 263, 613, 864.
 Košumberk chrud. 517.
 Kotaneč (Kotantschen) plz. 288.
 Kotauer Šebestian 1137.
 Kotčí chrud. 1089.
 Kotek Jiřík 1192.
 Kotely (Kotelice, Kutlic) lit. 913.
 Koteschau (Chotěšov) žat. 284.
 Kotigau (Gottigau) cheb. 423.
 Kotopěky (Kotopeky, Kotopety) praž. 407, 487.

- Kotoučov časl. 41, 688.
 Kotousov plz. 280.
 Kotov (Ketten) bol. 69.
 Kotovice plz. 267.
 Kötscher von Kötschau, viz Kočovský z Kočova.
 Kotulínská z Kotulína Majdalena Andělína, roz. Grodecká z Grodec 801, 927.
 Kotulínský z Kotulína a z Křižkovic Křištof 571; Křištof Ferdinand 801, 804.
 Kotva z Freifeldu Jan Ctibor 843; Ondřej XCV, XCVI, CVII, CXXXIV.
 Kotvice (Chotovice, Chotějovice) jič. 837, 838.
 Kotvice lit. 563.
 Kotvice z Kotvic Jiří a Markéta roz. z Vrtby 879; Kašpar Křištof a Kateřina roz. z Nostic 296.
 Kotvina žat. 623.
 Kötzensdorf, viz Koclířov.
 Kouč (Kauč, Kautz) z Kouče Jan Oldřich 296; Petr, Jan Oldřich, Karel a Jetřich 297; Adam 297, 817; Jan Jindřich CXXXIX, 297, 817; Petr XCVIII, 298, 817; Oldřich 298; Koučová Anna, potom Rašíňová 297.
 Koučná (Klanečná) časl. 701.
 Koudelovský dvůr časl. 689.
 Koukol Jiří 1034; Matěj 960, 973.
 Koukolský Martin 1017.
 z Kounic, viz Štos.
 z Kounic sv. pán 737.
 z Kounic Karel a Alžběta roz. ze Sezimova Ouští 507.
 z Kounic Anna Marie Pecingarová z Bydžína 414.
 z Kounic Marie z Hodic, potom z Hohenlohe 870.
 Kounice (Konice) časl. 697.
 Kounice praž. 685, 703, 704, 763, 1041.
 Kounov hrad. 682, praž. 396, 819.
 Kounovský, viz Nostic z Nostic.
 Kouřim časl. XCLX, 1111, 1277.
 Kouřimský Jan 1068.
 Kousek ze Sobětiček Daniel 298, 817; Jakub 298, 566, 1108; Jindřich, Vilém a Daniel 298; Vilém Daniel, Albrecht, Hynek, Jindřich Jaroslav, Jan Adam a Vilém 299.
 Kousková Ludmila roz. Myslíkova z Hiršova 1108.
 Koutek Matěj 1163.
 Koutek Václav 1275.
 Koutek Nečanský z Minie Václav 36; Vojtěch 251.
 Koutný Lorenz 967, 1019.
 Koutská Johanna 1019.
 Koutská z Jenšteina Kateřina roz. Huberova z Risenpachu (Rozenpachu) 299, 1020.
 Koutský Václav LXXVII.
 Koutský z Jenšteina Vojtěch starší LXXXVII, 299, 817, 992, 1031, 1036; Vojtěch mladší 299, 817, 966, 1020, 1036.
 Koutský z Kostelce Jaroslav 299.
 Kouty bol. 532, časl. 702.
 Koutý (Kanth) plz. 129, 304, 817.
 Kovač jič. 778.
 Kovačovský Václav 1048.
 Kovanda, viz Koranda.
 Kovanda Tomáš 960.
 Kovanka z Bngery Anna Voršila 295.
 Kovanino pís. 490.
 Kovář Havel 1125; Matouš 1045.
 Kovářov chrud. 923, táb. 647, 648.
 Kovařovice praž. 379.
 Kozák Jan 1036.
 Kozákov bol. 532, 534.
 Kozarek Samuel 1095.
 Kozarovice pís. 650.
 Kozel Bartoloměj 1192; Jakub 966; Zikmund 1067.
 Kozel z Peclínovce Jakub 941, 980; Jan Cyprian 301; Jindřich XLVIII, LIII, LV, 300, 955; Lidmila roz. Hrušková 300.
 Kozel z Rozentalu (Reyzentalu) Karel CXXXIX; Zikmund 1063.
 Kozelka z Hřivie Jan CXXXVIII; Litold (Lipold) 301, 817; Lytkýř 910; Mikuláš 301, 430; Václav 301.
 Kozelková Eustachia na Markvarcticích LXXXIII.
 Kozičín praž. 1196.
 Kozíhřbety, zámek pustý, táb. 385.
 Kozín táb. 176.
 Kozinec praž. 282.
 Kozínova (Ziegenfuss) chrud 195.
 Kozlany plz. 459, 675.
 Kozlé pís. 647, 648, 650.
 Kozlí, zámek pustý, táb. 150.
 Kozlov časl. 696.
 Kozlov (Kossan) cheb. 728.
 Kozlov (Gossau) žat. 599, 943.
 Kozlovská Kateřina LXXXIV.
 Kozlovský z Kozlova Hynek 82, 302.

- Kozly čásl. 696, pís. 1179, žat. 205.
 Kozly (Kosel) lit. 845.
 Kozly Hořejší pís. 67.
 Kozmánková Ludmila 1097.
 Kozmice bol. 46, táb. 151, 557.
 Kozmický, viz Kosmický.
 Kozohlody (Kozohledy) čásl. 695.
 Kozojedský Šimon 711.
 Kozojedy plz. 33, praž. 526.
 Kozojedy a Kozojedky (Kozojídky) jič. 529, 546.
 Kozolupy praž. 165.
 Kozominy praž. 930.
 Kozovazy praž. 704, 705.
 Koželuhová Ludmila 1038.
 Krabčice hrad. 400, 1096.
 Krabicová Anna 714.
 Kračice pís. 1179.
 Kračín cheb. 14.
 Kraft z Laemmersdorfu Hendrich 679.
 Krainhof cheb. 156, 1103.
 Krajiř z Krajku Adam, Jindřich a Joachym 99; Adam 159; Volf mladší 411.
 Krajiřova z Krajku Alžběta Vchynská z Vchynic 218, 219, 834; Barbora, Markéta Švihovská a Marta roz. z Veselice 159.
 Krajničko (Kraničko) pís. 1195.
 Krakov praž. 935.
 Krakovčice bud. 58.
 Krakovec praž. 856.
 Krakovský, viz z Kolovrat.
 Král Kašpar 1125; Matyáš 992, 1036.
 Král z Dobré Vůdy (Dobrévody) Jan LXXVII, 302, 809, 1268; Jaroslav 140; Václav CXL, 302; Králova Beatrice Marie, Mandalena, Justýna, Johanna a Alena 302; Králová Alena Kateřina roz. Litická z Šonova, potom Dohalská 302.
 z Králic (Eliščin) Jan a Eliška 1259.
 Králíček Jakub 960, 1093; Matěj 1093.
 Králík Václav 1159.
 Králíky (Krulich, Grulich) hrad. CXLIX, 159.
 Králíky (Králice, Králíčky) jič. 788, 941.
 Králová Dorota 1034.
 Králové Hradec, viz Hradec Králové.
 Králové Městec (Königstadt, Kynigsfeld) jič. 528.
 z Kralovic, viz Vostrovec.
 z Kralovic Anastasia Vithová 878.
 z Královic Dorota Střelová z Rokyc 574.
 Kralovice praž. 431, 472, 1205.
 Kralovice hořejší čásl. 441.
 Kralovice Cinadrový plz. 128.
 Královický Jiřík 1109, 1258.
 Královský hvozď pís. CXLIX.
 Kralup Baltazar 1125.
 Kralupy žat. 102, 607.
 Králův Dvůr praž. CXLIX.
 Krambe Kašpar 1259.
 Kramerová, potom Kinclová z Pířšteina Anna Marie 995.
 Kramic, viz Chrámece.
 Kramolín bud. 657, plz. 130, 1059.
 Kramolná hrad. 530.
 Kranešov (Granesau) cheb. 1135.
 Kraníčko (Krajníčko) pís. 1195.
 Kranz Bartoloměj 960.
 Krapotín (Rapotín Velký, Gross-Gropitzreith) cheb. 265.
 Krása Jan 1037.
 Kraselov (Krasilau) pís. 36.
 Krasikovice táb. 1171, 1173.
 Kraskov čásl. 461.
 Kraslice (Grasslitz) cheb. CL.
 Krásná (Krásňoves) bol. 199.
 Krásná (Krassa), viz Chrástná.
 Krásná Hora táb. XXIII, čásl. 701.
 Krásná Lipa (Šilindov, Schönlinde) lit. 867.
 Krásné chrud. 923.
 z Krásné Hory, viz House.
 Krasnov bol. 533.
 Krásný Dvoreček (Schönhöfel) žat. 1100.
 Krásný dvůr (Schönhof) žat. 727.
 Krásný Krištof 126.
 Krasoňov čásl. 222.
 Krasoňovice čásl. 572.
 Krasoňovičky (Krasoňovice) čásl. 16, 1063.
 Krašovice pís. 654.
 Krašov plz. 33, 278, 357, 448.
 Krašovice plz. 338, 358.
 Krášťovice (Chrašťovice) plz. 288.
 Krátký Jan 1045.
 Krátká Dlouhá čásl. 933.
 Kratochvíle Adam 1165; Jan 960; Martin 1024.
 Kratonohy (Kratenau) hrad. 76.
 Kratz, viz Kraz.
 Kraus Bartoloměj 973; Jan 1133; Mojžíš 1103.
 Krausse Baltasar 1244.
 Kravín (ves zašlá) táb. 1221.

- Kraz David 1243.
 Kraz z Schaerfenšteina hrabě Jan Filip 58, 97, 129, 303, 338, 817, 873, 874, 1059; Jan Antonín, Karel Fridrich a Adam Jetřich 305; Hanibal a Hugo Filip 306.
 Krazová z Schaerfenšteina Anna Alžběta roz. Colonova z Felzu 98, 304, 305, 1007.
 Krbice (Körbic) žat. 622.
 Krbice malá (Krhovice) žat. 623.
 Krč praž. 476, 950.
 Krč Nová praž. 951.
 Krčín hrad. 637, 681.
 Krčkovice bol. 532.
 Krčmař Jan 960.
 Kreibice (Křipská) viz Chřibská.
 z Kreilsheimu Eva Regina roz. Jörgrova 222.
 Krejnice pís. 349, 852.
 Krejsa Šimon 1076.
 Krejšťanová Dorota roz. Mirkova ze Solopisk 373.
 Kremer z Uninova Matyáš 987.
 z Kremsmünstru opat Antonín XCV, 737.
 Kretschmer Salomon 1240.
 Kreuzberg, viz Krucenburk.
 Kreuzweg, viz Křižatky.
 Krezlova Zuzanna Hoffmannová z Šenhofu 157.
 Krhovice (Krbice Malá) žat. 623.
 Krehleby časl. 576, 685, 690, 691, 762, 1089, 1163, tab. 385.
 Kriegern, viz Kryry.
 Kriegová Marie Salomena roz. Bukovská 799.
 Kriesdorf, viz Křižany.
 Krinsdorf jič. 683, 1239, žat. 1080.
 Krňany tab. 153.
 z Krňova markrabě 732, 855.
 Krňovice hrad. 682.
 Krnsko bol. 842.
 Krocyn Martin 1219.
 Krochvice (Chrochvice) lit. 53.
 Krol Jiřík 1125.
 Kroměšín časl. 441.
 Kroměříž na Moravě 732.
 z Kronbergu sv. pán Filip Adam 587.
 Krondorf žat. 624.
 Kronenbergová z Kobersbergu Mandaléna Zygelová 937.
 Kronenbergrová Majdalena, potom Podkostelská, roz. Ledčanská z Popic 324.
 Kronenperker z Kronenperku (Kronenberger, Kronberger) Krištof a Samuel 309, 818; Krištof 993, 1009, 1036; Samuel 905, 978, 1029, 1035, viz též Gronenperger a Gronoberger.
 Kronenperkrová Anna roz. z Tiefenthalu 309.
 Kronfeller, viz Dasny.
 Kronstadt, viz Kunštat.
 Kropáčová Dorota 1031.
 Kropáčovský dům v Praze 476.
 Kropf Jiřík 1067.
 Kropfetschlag (Klopanov) bud. 655.
 Krossendorf lit. 196.
 Krošice (Gröglie) lit. 53.
 z Krošvic Zuzana Oršinovská z Fürstenfeldu 402.
 Krotá (Hrádek, Grottau) bol. 69.
 Krottensee cheb. 123, 815.
 Krotko Jan 475.
 Krouh (Kruh) bol. 18.
 Krožov, viz Chraštany.
 Krpy praž. 199.
 Krsice pís. XVIII, 71.
 Krsimole jič. 536, 778.
 Krsňák z Božetína Petr 1223.
 Kršovský Jakub CVII, 1036; Jiti 1036.
 Kršovský z Chodova Jakub 1003.
 Krty (Gerten) žat. 284, 620.
 Krucenburk (Krucmburk, Kreuzberg) časl. 572.
 z Krucenburku, viz Rožovský.
 Krucifix na mostě Pražském 839.
 Kruh (Krouh) bol. 18.
 Kruh (Kruhy) jič. 536, 778.
 Krulichová Dorota 979.
 Krumfus Gottfried CXXXVII; Linhart CXXXIX.
 Krumlov (Český) bud. CXLIX, 274, 840, 876.
 Krumlovská (Hrubešová) Anna 1017.
 Krumlovská Estera, prve Kutnarová 316, 1031.
 Krumlovský Šimon 316, 1035.
 Krumpach (Grumpach) z Dorendorfu a Biskupova Hendrich a Johanna roz. Dentulinova z Turtelšteina 993.
 Krunvald (Grünwald) tab. 850.
 Krupá časl. 1063, praž. 1041.
 Krupa dolní a hořní bol. 14, 775.
 Krupá dolní a horní časl. 692.
 Krupec (Krupa, Kruppei) žat. 859.
 Krupka (Granpen) lit. XXV, 1116.
 Krupšín (ves zaniklá) časl. 1050.
 Kruptice žat. 624.
 Krupý z Probluze Albrecht 310.

Krusvičany táb. 151.
 Krušec dolní (Unter-Körnsalz) pís.
 56, 409.
 Krušovice praž. CXLVIII, 911.
 Krutěnice plz. 450.
 Kružín (pustina) cheb. 624.
 Kry (Kří, Gry) hrad. 530.
 Krybl Kašpar 320.
 Krychnov časl. 378, 1111.
 Kryma (Křimov) žat. 1085.
 Kryn (Saehsengrün, Zakšov) žat.
 599.
 Krynes z Červeného dvoru Jan a
 Joachym 1149.
 Krynles (Grünlas) žat. 599.
 Krynisdorf (Kriesdorf), viz Křižany.
 Kryry (Kriegern) žat. 286.
 Krysa Jan 960.
 Krystl Jan Křištof 1005.
 Krystmon Lorenc 960.
 Krystýn, viz Kryšpín.
 Krysůrk z Kohelova Zikmund 1019.
 Kryšpín (Krystýn) Ambrož 993,
 1020; Jan 993, 1036; Václav 993.
 Kryštofor Jan 1054.
 Krabicová Anna, potom Malovcová
 roz. Třídvořská 714, 715.
 Křakov plz. 330.
 Křebřany plz. 331.
 Křečov, hrad pustý žat. 86.
 Křečovo (Křečov) plz. 467.
 Křečovice táb. 155.
 Křečovský z Křečovic Jan Kašpar
 CXXXIX, 306, 1268.
 Křechoř (Křechoř) časl. 42.
 Křekovice plz. 396.
 Křelina (Chřelina) jič. 721, 774.
 Křelovice (Chřelovice) táb. 485.
 Křemenice táb. 363.
 Křemýš (Křemuž) žat. 239, 910.
 Křemže bud. 274.
 Křenice, viz Chřenice.
 Křeničná praž. 934.
 Křenov, dvůr poplužní, bol. 777;
 viz též Chřenovy.
 Křenovice, viz Chřenovice.
 Křenovice (Chřenovice) časl. 696.
 Křenovy plz. 607.
 Křepelka Jiřík 1092.
 Křepice (Chřepice, Kühberg) plz.
 136.
 Křepín, viz Chřepiny.
 Křesetice časl. 1063.
 Křesťánek Křištof 1094.
 Křeslice (Křislice) jič. 926.
 Křesín bud. 350.
 Křesín dvůr bud. 351.
 Křešice jič. 787, lit. 53, 1118.

Křešín časl. 343.
 Křešov lit. 884.
 Kříč (Chříc) plz. CXLVIII, 675.
 Kříčov jič. 788, 806, 940.
 Křída bol. 14, 775.
 Křimice plz. CL.
 Křimín (ves zaniklá) praž. 527.
 Křimov (Kryma) žat. 1085.
 Křinec bol. 767, 833.
 Křinecký z Ronova Albrecht 810,
 1268; Albrecht Gottfrid 810;
 Bohuslav 308; Jan 533, 810; Jan
 Albrecht starší 306, 308; Jan
 Albrecht mladší 307; Jindřich
 308; Jiří 307, 308, 818, 1268;
 Karel Jindřich 306, 529; Šťastný
 528.
 Křinecká z Ronova Beatrice, po-
 tom Lobkovicová roz. z Silber-
 steina 308, 1239, 1268; Kate-
 řina roz. Kapounova z Svojkova
 LXXXIV, 306; Zofie roz. z Lu-
 kavie 308.
 Křinecká z Ronova Barbora Haran-
 tová z Polžic, Helena Sternber-
 ková a Kateřina 810; Bohuňka
 Rašínová z Ryzmburka 456; Ka-
 teřina hraběnka z Waldšteina
 303; Johanna a Marie Magda-
 lena Slavatová 307.
 Křípecký Jan 1037.
 Křípská, viz Chřibská.
 Křislice (Křeslice) jič. 926.
 Kříše plz. 67.
 Kříšov praž. 584.
 Křivá praž. 21.
 Křivá ves, viz Křiváček.
 Křiva Matěj 1192.
 Křiváček (Křivá ves) praž. 379.
 Křivaň (Skřivany) praž. 527.
 Křivany (Skřivany) jič. 787, 788,
 936.
 Křivé (ves zašlá) časl. 933.
 Křivenice praž. 7—9.
 Křivice hrad. 682.
 Křivka Martin 1045.
 Křivoklát praž. CXLVIII, 399, 400.
 Křivsoudov časl. 573.
 Kříž Jan 960, 997, 1035; Matouš
 1036.
 sv. Kříž (Heiligenkreuz) cheb. 591.
 sv. Kříž tvrz s dvorem poplužním
 plz. 319.
 Křižanov hrad. 530, táb. 650.
 Křižanovice chrud. 923.
 Křižanovská Alžběta 1069.
 Křižany (Krynisdorf, Kriesdorf) bol.
 84.

- Křižatky (Krenzweg) žat. 1149.
 sv. Kříže Újezd plz. 127; viz též
 Újezd Chodový.
 Kříženec cheb. 605.
 Kříženec (Kříšenec, ves zašlá) jič. 787.
 z Křížkovic, viz Kotulinský.
 z Křížkovic, viz Zastupa.
 Křížkovský z N. Jan 308.
 Křížky bol. 780.
 Křížov táb. 516, 1222.
 Křížovnický špitál v Praze XXIV, 246, 267, 331, 369, 429, 432, 433, 949, 951.
 Křovice (ves zašlá) praž. 505, 507.
 Křtění Jan a Bartoloměj 1125.
 Křtění (Třtění) žat. 91.
 Křtěníovice táb. 112, 493.
 Ksny časl. 439, 640, 641.
 Kšely praž. 519, 1041.
 Ktova bol. 535.
 Kubata Zacharyáš 1095.
 Kubie Mikuláš 960.
 Kubín Josef XLVIII, LI, LVI, 1268.
 Kubsch Krištof 1152, 1153.
 Kubschová Barbora a Maria 1152.
 Kuciny plz. 669.
 Kučer táb. 649, 650.
 Kučera (měšťan Českobrodský) 1045.
 Kučera Jan 1095.
 Kučery dvůr časl. 388.
 z Kufšteina hraběnka Maximiliana Eleonora roz. z Švamberka 661.
 Kühn Adam a Jiří 1240.
 z Künel Baltasar Leopold 829.
 Kuhra, viz Korouhev.
 Kuchař Jiří Jan 1028.
 Kuchařík Malý praž. 324.
 Kuchyňka Samuel 1092; Václav 1020.
 Kuchyňková Zuzanna roz. Kochová z Kochthalu 1019, 1020.
 Kukla z Tangeperku (Tannenberg) David 310, 371, 818, 987, 1031, 1035.
 Kuklová Dorota 1031.
 Kukleny hrad. 1070.
 Kul z Reibrsdorfu Václav 310.
 Kúle Jan 1092.
 Kulejovský z N. Jan Zdeněk 311.
 Kulháněk Martin 1260.
 Kulhavý Martin 1031; Valentýn 1125.
 Kulišov (Kolišov) táb. 1241.
 Kulm, viz Chlumec.
 Kulovna z Choteče, viz Jestřibská z Risenburka.
 Kumberk, viz Komberk.
 Kumburk jič. 585, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 777, 778, 779, 798, 800.
 Kummern (Kommern, Komorany) žat. 1149.
 Kumpolec (Gumpolec) cheb. 605.
 Kumpoltice (Gumplice) lit. 53.
 Kun (Kain) bud. 394.
 Kuna Martin 1097.
 Kunaš z Kraselova a Kunašova Dorota Pešíková 425.
 Kunaš z Machovic Adam Chval 311, 888; Beneš (Benedikt) Vyšata 311; Jiří a Jindřich Václav CXXXVII, 312; Joachym Jiří CXXXIX; Vilém 312.
 Kunašová z Machovic Anna roz. z Hřeben 720; Eusebia Polyxena roz. Vojíšova z Protivce 311, 888; Johanna roz. z Vrábí 312.
 Kunašova z Machovic Anna 888; Markéta Bejšovcová z Bejšova 7; Marie Bejšovcová z Bejšova a Majdalena Tuněchodská z Paběžovic 720; Marianna Brygida Libovická z Libovice 311.
 Kunčice hrad. 412, 1071.
 Kunčice (Pelzdorf, Perlisdorf) jič. 785.
 Kunčina (Kunčinaves) hrad. 23.
 Kundmann Silvester 1152, 1153.
 z Kundratic Henerová Judita 459.
 Kundratice jič. 778, lit. 1116, táb. 489.
 Kunějevice plz. 358.
 Kunějovice, viz Kuňovice.
 Kuněmil časl. 702, 1050.
 Kuneš z Lukovec (z Lukavec, z Lukavce) Jan CXXXVIII, 794, 796; Jiří Dipolt CXXXVII, 1269; Mikuláš 1269; Václav 191.
 Kunešová z Lukovec Kunigunda roz. z Berbisdorfu XXIV, CXXXIX, 12, 312, 362; Dorota roz. Kaplířova 240.
 Kunice praž. 527.
 Kunichswehr (Künigswehr, Königswert) cheb. 600.
 Kunin dvůr poplužní táb. 93.
 Kunnersdorf bol. 457, lit. 53, 637, 867, žat. 369.
 Kunov žat. 104.
 Kunowald (Kunwalden) bol. 84.
 z Kunovic Arkleb Jan a Jettich 151; Bohuška Žerotinská a Marie Majdalena 151.

z Kuňovic (Kaunie) Kuna roz.
z Dubé a Lippého Johanna 187.
Kuňovice (Kunějovice) plz. 357,
358.

Kunrad im Landt 968.

Kunratice praž. CXLIX.

Kunrenth horní cheb. 1082.

Kunstberk bol. 19, 832, 833.

Kunšová Dorota roz. Kaplířova
240; viz též Kunešová.

Kunštát hrad. 885.

Kunštát na horách (Vracov, Kron-
stadt) hrad. 886.

Kunstat (měšťan Českobrodský)
1045.

Kunšvald chrud. 196.

Kuntz Jan 1103.

Kuntze Jakub 1244.

Kunwalden (Kunowald) bol. 84.

z Kunvaldu, viz Vražda.

Kunžak bud. CXLIX.

Kunžvart pís. 289.

Kuran (Kuhra), viz Korouhev.

z Kürbitz, viz z Kerbic.

Kürbiczer Kašpar a Sabina 1102.

Kurcová hraběnka Teresie Markéta
z Schönkirchen, potom Defoursová
811.

Kurda Jan 1094.

Kurfürst, viz Stuchlík.

Kurka mlýn časl. 692.

Kurková Marie 1260.

Kurovodice bol. 604, 766, 790, 798,
807.

Kurz ze Senftenau Ferdinand Sig-
mund 702.

Kurzbach z Trachenburku a z Milče
Ladislav Julius 7, 312.

Kurzbachová z Trachmburku Alž-
běta roz. Košetická z Horek 295.

Kurzdorf, viz Krátká Dlouhá.

Kuřátko Eliáš 967.

Kuřátková Ludmila 1165.

Kuřimany pís. 353.

Kuřívody (Hühnerwasser) bol. 13,
14, 47, 763, 764, 765, 774, 775,
830.

Kustoš ze Zubřího Ferdinand Leo-
pold 598; Jindřich starší 313,
680; Jindřich mladší 313, 700;
Jiří a Karel 313.

Kustošová ze Zubřího Eva 441.

Kustošova Dorota Magrlová ze So-
bišku 346.

Kušty (Gutsch) plz. 358.

Kuteřín (Chudeřín) žat. 574.

Kutešlag (Kodetschlag) bud. 655.

Kutna Hora, viz Hora Kutna.

Kutnauer z Sonnenšteina Jan
XXXII, XLVI, LII, LIII, LV,
313, 581, 955; Pavel XXXVI, 315,
955; Simon 818; Simon mladší
1035. Kutnaurova Kateřina 314.

Kutnaurová z Sonnenšteina Estera
roz. z Veleslavína, potom Krum-
lovská 315, 316, 1031.

Kutnaurová ze Sonnenšteina Kate-
řina, dříve Prunarová roz. Zako-
stelská z Bilejova, potom Vod-
ňanská z Urašova 314, 818.

Kutovec z Ourazu Albrecht 316.

Kutrovice praž. 431, 1205.

Kuttenberg, viz Hora Kutna.

Kuttenplan, viz Chodová Planá.

Kutteslavic, viz Chudoslavice.

Kutterding (Gutterding) Jan Noe,
Kateřina a Anastasius 792.

Kužel Jan 1178.

Kwallen (Qualen), viz Chvalov.

Kvasejovice táb. 106, 223.

Kvasejovice (Kwasowic) táb. 363,
364.

Kvasetice časl. 701.

Kvasiny 82.

Kvasiny (Kwasney) hrad. 885.

Kvasnička Jan 978, 1035.

Kvašňovice pís. 668.

Kvaštov Malý táb. 155.

Kvaštov táb. 1222.

Kvěch Václav 1223.

Květenov (Květinov) časl. 701.

z Květnic Johanna Březská 42.

z Květnice, viz Materna.

Květov táb. 649, 650.

Kvic Malá a Velká praž. 430.

Kvíček (Kvic) praž. 1206.

Kvilice praž. 430, 1205.

Kvintus Jan 960.

Kvintusová Kateřina CXI.

Kvítkov lit. 862, 863.

z Kvítkova, viz Vlk.

Kvítky bud. 653.

Kwiz Krištof a Matěj 1165.

Kvos z Kvos (Quos z Quos a Pern-
dorfu) Jan 316, 1269.

Kýčovo (Kličov) plz. 1056.

Kyj z Kyjova (Kej z Kejova) a
z Hiršfeldu Jaroslav, Rudolf a
Krištof 317, 808, 818; Adam
starší a Václav 317; Alexander
318.

Kyjová z Kyjova Barbora a Hed-
vika 808; Dorota roz. Kaplířova
318; Anna Marie 317; Estera Ju-
dita Ratzenbergerová z Ratzen-
bergu 318.

- Kyje (Key) hrad. 530.
 Kyje jič. 536, 803; praž. 922.
 Kyjov čásl. 3.
 Kyjovsky Pavel 435.
 Kylanova z Kylanseku Anna
 z Schaftenbergu, potom Stahrem-
 bergová 688.
 Kypus (Hypus) z Libochova Ar-
 nošt 318.
 Kynast v Slezsku 760, 761.
 Kyncl Jan 1027.
 Kyndl Jiřík 1260.
 Kynský, viz Vchynský.
 Kyntnerová Marianna 1125.
 Kyntřov (ves zaniklá) bud. 394.
 Kynyg z Kynygsfeldu (König v.
 Königsfeld) Jan Karel 251.
 Kynyg Nathanyel 242.
 Kynygsfeld (Königstadt), viz Mě-
 stec Králové.
 Kynygshan; viz Königshan.
 z Kynygshaynu (Königsheim), viz
 Hirsperger.
 z Kynygšteina (v. Königstein), viz
 Štubík.
 Kynygsvald, viz Königswalde.
 Kyrberk (Kirchenbirk) cheb. 176.
 Kysela Jan 1020.
 Kysibel (Giesshübel) čásl. 692.
 Kysibel (Olešnice, Giesshübel) hrad.
 682.
 Kysibel (Gyshybel, Giesshübel)
 cheb. 99, 1199.
 Kystra žat. 90.
 Kyšperk (pustý zámek) lit. 257.
 Kyšperk (Supí hora) hrad. CXLIX.
 Kyšperský, viz z Vřesovic.
 Kytler Kašpar 1135.
 Kyzveynovic domy v Praze 1012,
 z Kzesu Světlík Matinský Zacha-
 ryaš 584.
 Lahe (Laab) bol. 534, 805.
 Labe Jiřík 971.
 Labouň jič. 721, 766, 774.
 z Labouně, viz Bradský.
 z Labouně, viz Mladotova.
 z Labouně, viz Vlkova.
 z Labouně, viz Žlivský.
 z Labouně Jiří 46.
 Labouňský Jan 1165.
 Labuška Samuel 1260.
 Labušková Regina 1258.
 Laby táb. 516.
 Lačnice (Chlístov) táb. 346.
 Lačnov chrud. 281.
 Lačnov (ves zašlá) pís. 647.
 Lačnov (ves zašlá) táb. 896.
 Ladař Václav 1165.
 Ladměřice plz. 467.
 Ladoňovice (Mladoňovice) na Mo-
 ravě 213.
 Ladunk (Ladung) žat. 370.
 Ládvéc praž. 151, 379.
 Laemberg, viz Lemberk.
 z Laemmeredorfu, viz Kraft.
 Lahovice žat. 912.
 Lahovská Anna 1125.
 Lahuf bud. 653.
 Lahvička Jan 643.
 Lachovice cheb. 450.
 Lambnitz (Lanz), viz Lomnice.
 Lamboy sv. pán z Cartesheimu
 (z Desenersu) Vilém 545, 784,
 792, 838, 842; Jan Lambert a
 Jan Maximilian Bernart 545, 554.
 Lamelice (Lomazice) žat. 623.
 Lamice (Lomnice, Lomitz) cheb. 98.
 Lamice (Lomnice) dolejší a horejší
 cheb. 99.
 Lamingar z Lamingu a Albenreathu
 (Laminger v. Lamingen) Wolf
 Fridrich LXVI, 318; Wolf Joa-
 chym 319, 818; Wolf Josef LXVI;
 Wolf Vilém XXXIV, XXXVI,
 CXXXIV, 101, 319, 320, 421,
 476, 1057, 1060; Lamingarová
 N. roz. Křelířova 320; z Lamin-
 gen Eva Perglarová z Perglaru
 423.
 Lamormain Vilém jezuita 745, 759.
 de Lamotte Petr Antonín 794; Ger-
 truda roz. z Schiffelbergu 553,
 776, 794, 802; Marie Majdalena
 Putroni 794.
 Lampach (Langenbach z Lin-
 bergu) Jan Albrecht, Křtíof Jin-
 dřich, Fridrich 320, 1269; Jiří
 CXXXVII.
 Lampersdorf (Lampertice) jič. 1239.
 Lampugniana Mutius 969.
 de Landi Antonio 122.
 Landswart (hrad Mostský) žat. 1149.
 Landšadl (Landeschadl) M. D. Jan
 968, 1004.
 Landškron chrud. XCVIII, CXLIX,
 195, 197.
 z Landškrouna, viz Marek.
 Landšperk chrud. XCVIII, 195, 197.
 z Landšperku Barbora Šliková 605.
 Landštejn bud. XVII, 394.
 z Landšteina Eliška purkraběnka
 z Donína 527.
 z Landšteina Vilém LXXIII, 284.
 Landyš Urban 369.
 Lang Jan 1088; Matyáš 960; Mi-
 kuláš 1240.

- Lang z N. Fridrich CXXXVII
 Lang z Kvacendorfu Pavel 847.
 Lang z Langenfelsu Filip 320, 818.
 Lang z Langenhartu Jan Fridrich 611; Jan Mikuláš 320.
 Langenau (Lanov) jič. 785, 940.
 Langenau (Skalice) lit. 419, 563.
 Langenbach z Limbergu, viz Lampach.
 Langenbruk z Langenbruku Mikuláš 320; Lukrecie roz. Šetlinova 321.
 Langenbruck (Dlouhý Most) bol. 794.
 Langendorf žat. 313.
 von Langendorf, viz Sudek z Dlouhé.
 Langendörflas cheb. 131, 1265.
 Langengrün cheb. 99, 1168.
 Langhans Václav 960.
 Langkarnová Alžběta LXXXIII.
 Langova Anna Helena Radvanovská 227.
 Langová Anna Sabina 986.
 Lanov (Langenau) jič. 785, 940.
 Laňský Jiří 1094.
 Lány časl. 466, 699, chrud. 1089.
 Lány (ves zašlá) pís. 73.
 Lanz, viz Lomnice.
 Lanžov jič. 50.
 Lanžov (Lonžov) jič. 801.
 Lapáček ze Rzavého (Zrzavého) Jan 1222; Jindřich 279, 304, 321; Václav starší, Jiřík, Zikmund a Linhart 321.
 Lapáčková Alena Sibyla roz. z Kořova 321.
 Larydius Václav 1187.
 Lastiboř (Vlastiboř, Lastibořec) táb. 1210, 1222.
 Lašovice táb. 647, 650.
 Laštovička Jan 960.
 Laube Martin 1152.
 Laubendorf, viz Limberk.
 Lauermannová Alžběta 467.
 Lancha, viz Louchov.
 Laun, viz Louny.
 Laurýn Ambrož 1093; Jiřík a Matyáš 1245; Václav 1125.
 Laurýnová Dorota 1141.
 Lauterbach cheb. 1207.
 Lauterwasser (Litiče) jič. 784, 795.
 Lautschney (Loučno) bol. 534, 805.
 Lavice bol. 789.
 Lavičky táb. 493.
 Lavín z Ottenfeldu Albrecht 474, 1023, 1024, 1025; Jakub 47, 322; Jaroslav 322, 465, 818, 978, 1021, 1036.
 Laynhauz z Břevňova, viz Leynhaus.
 Laz pís. 126.
 Lazec praž. 1196.
 z Lažan, viz Bechyně.
 z Lažan Kryselda Vratislavová z Mitrovic 905.
 Lažanská z Bukové Estera Mitrovská 468; Helena Maternová 306.
 Lažanský Ferdinand 920.
 Lažanský z Bukové hrabě Ferdinand Rudolf 63, 166, 168, 353, 926.
 Lažany bol. 317, 532, 604, 802, cheb. 278, 450, pís. 1222, táb. 237, 849, 853, žat. 369.
 Lažiště časl. 697.
 Lažištka Malá (Lažiště) pís. 654.
 Lbančice (Elbančice) táb. 112.
 Lbín (Welbin) lit. 861, 862, 863, 864.
 Lbín Dolení a Hoření lit. 469.
 Lčovice (Lšovice, Eltschowic) pís. 148, 154.
 Lebcentyner Matyáš 1135.
 Lebl (Leml) Martin 1143.
 Lebunec, viz Libunec.
 Lečanský Jakub 967.
 Ledce (Ledec) bol. 17, 782.
 Ledce (Ledče) hrad. 682.
 Ledce (Leděč) jič. 70.
 Ledce (Lodce, ves zaniklá) lit. 845.
 Ledce (Ledec) plz. 358.
 Ledce (ves zaniklá) táb. 147.
 Ledčanská Anička 1035.
 Ledčanská z Popic Johanna Beneditinová a Majdalena Kronenbergrová potom Podkostelská 324.
 Ledčanský z Popic Jan starší XXIV, 322; Benjamin, Jan, Mandalena a Johanna 323, 324.
 Ledče (Ledce) hrad. 682.
 Ledčar z Slonu Jan 1050; Dorota Pravětická 440, 1050.
 Ledec (Ledce) bol. 17, 782.
 Ledec praž. 1042.
 Leděč časl. 685, 695, chrud. 120.
 Leděč (Ledce) jič. 70.
 Ledecký Daniel 967.
 Ledecký z Granova Jan LXVII, 324.
 Leděcky jič. 546.
 Ledenice bud. 657.
 Lednický z Dollenšteina Jan Samuel 676.
 Ledská hrad. 325.
 z Ledské Mikuláš Absolon 325.
 Lehnarka Eva Kordulová z Sloupna 568.

- Lehnerová Eufemie roz. z Dobřenic
 a na Modletíně 343.
 z Lehnice vévoda Jiří Rudolf 541.
 z Lehrbergu, viz Eisen.
 Lech Matouš 1125.
 Leibitsch, viz Líboč.
 Leinhaus, viz Leynhoüz.
 Leininger z Lemmingu Jan Vilém
 421, 1188.
 Leipa Böhm., viz Lípa Česká.
 z Leisneku hrabě Hugo a Brigida
 Šliková 599.
 z Leitersdorfu, viz Hertel.
 Leitmeric, viz Litoměřice.
 Lejšovice (Lejšovka) hrad. 707.
 Lemberk (Laemberg) bol. 84, 765,
 766, 798, 807, 815, 834.
 Leml (Lebl) Martin 1143.
 z Lemmingu, viz Leininger.
 Lemp Oldřich 1082, 1083.
 z Lengenfeldu Jan Wolf 325.
 Lengfelder N. 1099.
 Lengfelder Krištof 1199.
 Leníková Kateřina 1125.
 Lenzel (Letzka Neu- und Alt-Len-
 zel, Mlýnec) lit. 913.
 Leopold arcivévoda 735.
 Lerbdín (ves zaniklá) časl. 691.
 Leschner Pavel 1199.
 Leska (Leskov, Lestkov, Leskau)
 žat. 623, 624.
 Leskovec (ves zašlá, nyní ovčín)
 pís. 1195.
 Leskovec z Leskovce Albrecht Še-
 bestian XXI, 485, 610; Arnošt
 1172; Jan Krištof 847, 900; Jan
 Krištof Albrecht 325; Krištof
 starší 485; Krištof 899. Leskov-
 cová Barbora roz. z Skuhrova a
 z Leskovce Anna Šleinicová 485.
 Leskovice (Leškovice) časl. 641.
 z Leslie hrabě Walter 70, 681, 754,
 755, 762, 797.
 Lesnitz, viz Ležnice.
 Lesnov (Lesl) bol. 537, 780.
 Lesnůvek (Lesnůvky) bol. 14, 775.
 Lessig Krištof 1199.
 Lestkov (Leskau), viz Leska.
 Lestkov bol. 531, 534.
 Lestkov (Liskov) bol. 534, 805.
 Lešany praž. 124.
 Lešetice praž. 126, 1197.
 Lešišov pís. 422.
 Leškovice (Leskovice) časl. 641.
 Lešky žat. 14.
 Lešno (Lištné, Lišnej) dolejší a ho-
 řejší jič. 570, 571.
 Lešov táb. 485.
 Lešovice plz. 125.
 Leštany, viz Lištany.
 Leština (samota) bud. 657.
 Leština bol. 789, časl. 692, 701,
 táb. 356.
 Leštinka časl. 702.
 Léštnice, viz Lištnice.
 Letařovice bol. 537, 780.
 Letňany praž. 833, 941.
 Letny (Letná) táb. 1172.
 Letovice (Litovice) praž. 314.
 Letovy plz. 668.
 Lety pís. 647, 648.
 Leukersdorf (Čermna) lit. 822, 866,
 874.
 z Leutersdorfu, viz Hertel.
 Leuth v hrabství Falkenbergu 735.
 z Leuthu, viz z Flodorfu.
 Leuxen Bernart a Gerhard 713.
 Leuxen z Leuxenšteina Gerhard
 567.
 Lev Adam 863; Jan 1165; Meil-
 char 1269; Tobiáš a Václav 960.
 Levin bud. 350, lit. 117, 506.
 Levině lit. 262.
 Levinská Eva 1020.
 z Levina Virginia Myllnerová z Myl-
 hauzu 382.
 Leynhaus (Laynhaus) z Břevňova
 Ondřej LXXXIX, 110, 402, 595.
 Levka (Lipka) dolení, hoření a pro-
 střední hrad. 160.
 Levý Hradec praž. 32.
 Leyerer Jiří 1083.
 Leyský Matouš Mikuláš CXL.
 Ležnice (Lesnitz) cheb. 1207, 1209.
 Lhan jič. 536.
 Lhenice pís. 654, 1222.
 Lhenice (Welhenic) žat. 586, 914.
 Lhota (Welhüta, dom. Doksy) bol.
 18, 781.
 Lhota bol. (dom. Navarov) 801.
 Lhota (ves zašlá, dom. Skály) bol.
 532.
 Lhota bud. (okr. Nové Hrady) 653.
 Lhota (Lhůta, dom. Maleč) časl.
 466, 699.
 Lhota dvůr poplužní (dom. Jia-
 dice) časl. 694.
 Lhota (pod Stračovem) hrad. 247,
 413.
 Lhota (Lhotka) hrad. (dom. Ná-
 chod) 530.
 Lhota hrad. (okr. Nové město n.
 M.) 638, 681.
 Lhota (Ellhotten) cheb. 605.
 Lhota (Chroustovská) chrud. 119.
 Lhota chrud. (dom. Landšperk) 196.

- Lhota chrud. (dom. Slatiňany) 254, 1089.
 Lhota jič. (dom. Studenec) 570.
 Lhota lit. (okr. Lovosic) 196.
 Lhota pís. (dom. Čimelice) 74.
 Lhota pís. (dom. Dub) 490.
 Lhota pís. (dom. Hoštice) 425.
 Lhota pís. (okr. Prachatic) 1195.
 Lhota (dom. Stáhlavy) plz. 279, 1203.
 Lhota (dom. Trhanov) plz. 1056.
 Lhota praž. (okr. Jílov.) 945.
 Lhota (Lhotka, Wellhotten) praž. 396, 397, 819.
 Lhota (dom. Lešany) táb. 153.
 Lhota (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
 Lhota (dom. Tábor) táb. 1221.
 Lhota sv. Anny (Pechlatova) pís. 36.
 Lhota za Bolehoštěm (Bolehošťská) hrad. 682.
 Lhota Borová praž. 379.
 Lhota Broučková táb. 1222.
 Lhota Brounova (Brounova, Hlásná) časl. 702.
 Lhota Březovská jič. 766, 779, 799.
 Lhota Bukovská (Buková) táb. 151, 346.
 Lhota Čelákovská (Čeláková, Včeláková) táb. 1223.
 Lhota Čertova časl. 462.
 Lhota Červená (Rothlhota) časl. 694.
 Lhota Červená (Nová) táb. 476.
 Lhota česká bud. 657.
 Lhota Dlouhá plz. 491, praž. 4, táb. 155, 1222.
 Lhota Dobrovitova časl. 702.
 Lhota Dohnalova táb. 493.
 Lhota Hlásná (Brounova) časl. 702.
 Lhota Hlasná jič. 721, 774.
 Lhota pod horami bud. 351.
 Lhota horní (Lhotka Hořejší) plz. 298, 566, 1106.
 Lhota hořejší (dom. Chlumeč) táb. 389.
 Lhota pod Hoříčkami (dom. Náchod) hrad. 530.
 Lhota Hrazená (Hražená) táb. 896, 1222.
 Lhota Hrušova táb. 907.
 Lhota Husí bol. 1276.
 Lhota (Lhotka) chocholátá pís. 45.
 Lhota Chomoutova, viz Lhota Michalkova.
 Lhota Jeničkova (Purkhartova) táb. 232, 442, 817, 1222.
 Lhota Kačáková (Kačáková) jič. 536, 778.
 Lhota Kačkova táb. 151.
 Lhota Kalousova (snad Bilantova, dom. Ledeč) časl. 696.
 Lhota Kamenná časl. 702.
 Lhota Kamenná (dom. Popovice) táb. 212.
 Lhota Klášterská jič. 926.
 Lhota Koubelova táb. 389.
 Lhota Králova hrad. 682, pís. 647, 650.
 Lhota (Krchlebská, dom. Sedlec) časl. 691.
 Lhota Labouňská (dom. Milčeves) jič. 721.
 Lhota pod lesem (dom. Louňovice) táb. 1222.
 Lhota za lesy (Lhotka, dom. Kamenice) táb. 850.
 Lhota Líkařova (Lékařova) bud. 351, 654.
 Lhota Lipanská (Veliká) hrad. 328, 934.
 Lhota Mackova (ves zaniklá, dom. Kost.) bol. 789.
 Lhota Machovská hrad. 530.
 Lhota Malá bol. 789.
 Lhota Michalkova (Chomoutova) táb. 888.
 Lhota Nechanská (pod Stračovem) hrad. 413.
 Lhota Německá praž. 5, táb. 21.
 Lhota Nesperská táb. 206.
 Lhota Ohnišťanská (Vohnišťanská) jič. 731.
 Lhota Ohnišťská (Smidarská) jič. 788, 940.
 Lhota Olešná časl. 701.
 Lhota Oudrnická (Údrnická) jič. 721, 774.
 Lhota Ovesná časl. 702.
 Lhota Pařezská jič. 721, 774.
 Lhota Pechlatova (sv. Anny) pís. 36.
 Lhota Pechova táb. 647, 650.
 Lhota Prašivá bud. 351, 352.
 Lhota Prašivá (dom. Kamenice) táb. 850.
 Lhota Prosenická (Lhotka) táb. 482.
 Lhota (Lhotka) přední a zadní lit. 53.
 Lhota Pudilová (dom. Pacov) táb. 878.
 Lhota Purkhartova (Jeničkova) táb. 232, 442, 1222.
 Lhota Rytířova bol. 789.
 Lhota Řešetova hrad. 569.
 Lhota Salačova táb. 342.
 Lhota Samoty (za Sedlcem) táb. 556, 1227.

- Lhota Semínova bol. 504, 765, 767, 811.
 Lhota Smidarská, viz Lhota Ohnišťská.
 Lhota Staňkova bol. 789.
 Lhota Stará dvůr (dom. Proseč) táb. 900.
 Lhota Starcova táb. 155.
 Lhota v Starých Bucích jič. 939.
 Lhota Stoklasná táb. 442.
 Lhota Šárovceva (Šárova) jič. 766, 779, 798.
 Lhota Štěpanická jič. 926.
 Lhota Švastalova táb. 389.
 Lhota Údrnická (Oudrnická) jič. 721, 774.
 Lhota Úročná (Ouročnice) táb. 346.
 Lhota Včeláková (Čelakovská) táb. 1223.
 Lhota Veliká (Lipanská) hrad. 328, 934.
 Lhota Veselská jič. 80, 785.
 Lhota Vidláková (dom. Konopiště) táb. 153.
 Lhota Viničná jič. 529, 546.
 Lhota Vohnišťanská (Ohnišťanská) jič. 731.
 Lhota volova časl. 696.
 Lhota vysoká táb. 172.
 Lhota Zahajská jič. 785.
 Lhota Zahumní (Zahuminní) bol. 789.
 Lhota (Zakostelská, dom. Náchod) hrad. 530.
 Lhota zarybničná táb. 1224, 1227.
 Lhota Zbožná (Zbožnice) táb. 346.
 Lhota Žalmanova (Žalmová) hrad. 414.
 Lhota Želenecká bol. 789.
 Lhota z Lhotky Karel 205.
 z Lhotic, viz z Lutic.
 Lhotice bol. 883.
 Lhotice bud. 350.
 Lhotice časl. 348.
 Lhotice české a německé chrud. 923.
 Lhotice Šádovy časl. 403.
 Lhotice (dom. Mladoňovice, Ladoňovice) na Moravě kr. Znoj. 213.
 Lhotka Jan a Karel 584; Jiří CXXXVII; Mikuláš CXL.
 Lhotka z Smyslova Karel 325.
 Lhotka (dom. Stranov) bol. 520.
 Lhotka (dom. Újezd Ostrolov) bud. 411.
 Lhotka (okr. Humpolec) časl. 403.
 Lhotka (okr. Chotěboř) časl. 440.
 Lhotka (dom. Krivsonďov) časl. 573.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Třemošnice) časl. 461.
 Lhotka (dom. Žleby) časl. 703.
 Lhotka (za Malšovicemi, dom. Hradec) hrad. 1070.
 Lhotka (za šibenicí, dom. Hradec Král.) hrad. 1070.
 Lhotka (Lhota dom. Náchod) hrad. 530.
 Lhotka hrad. (dom. Rychnov) 23.
 Lhotka (pod Stračovem, dom. Sádoví) hrad. 496.
 Lhotka (nad Choceňkem, dom. Choceň) chrud. 933.
 Lhotka (dom. Hořice) jič. 536.
 Lhotka (Lhota Chocholatá) pís. XXVI, 45.
 Lhotka (dom. Horažďovice) pís. 38.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Myslín) pís. 335.
 Lhotka (ves zašlá u Tedražic, dom. Nalžovy) pís. 422.
 Lhotka (Lhota, dom. Chocenice) plz. 280.
 Lhotka (dom. Nekmíř) plz. 358.
 Lhotka (Lhota horní, dom. Týnec) plz. 298, 566, 1104, 1106.
 Lhotka (dom. Beřkovice) praž. 9.
 Lhotka (dom. Hořovic) praž. 426.
 Lhotka (dom. Terešov) praž. 22.
 Lhotka dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Lhotka (dom. Tloskov) táb. 238.
 Lhotka (ves zašlá, dom. Ml. Vožice) táb. 112.
 Lhotka ves a dvůr poplužní (dom. Vlašim) táb. 896.
 Lhotka (Lhota červená, okr. Velvar.) praž. 501.
 Lhotka Hanušova dvůr (dom. Proseč) táb. 900.
 Lhotka Hnojnova (Hnojová) táb. 178, 1266.
 Lhotka Kamenná (okr. Benešov) táb. 489.
 Lhotka Libická (Žebračí) časl. 699.
 Lhotka Pračková (Prackova) plz. 22.
 Lhotka (Lhota) přední a zadní lit. 53.
 Lhotka za Trutnovem (dom. Vlčice) jič. 939.
 Lhotka Vozеровská dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Lhotka Žebračí (Libická) časl. 699.
 Lhotky Jelcovy táb. 485.

- Lhotky Kocourovy táb. 485.
 z Lhotky, viz Lhota.
 Lhotský ze Ptení Jindřich, Ladislav a Racek Ladislav 325.
 z Lhoty, viz Boreň.
 Lhůta (Lhota, dom. Maleč) časl. 466, 699.
 Lhůta (dom. Mýto Vysoké) chrud. 1154.
 Libakovice (Libaken) plz. 338.
 Libalka Anna 1192.
 Libaň jič. 787.
 Libanice chrud. 78.
 z Libanů, viz Loštický.
 Libava (Liebau) cheb. 156.
 Libčany hrad. 390, 1071.
 Libčice (Libřice) hrad. 707.
 Libčice praž. 124.
 Libčoves (Liebshausen) žat. 790, 822, 912, 913, 914.
 Libecký Karel 263; Pavel 1125.
 Libecina chrud. 281.
 Libeč (Libeř) praž. 944.
 Libědice (Libotic) žat. 87, 188, 727, 815.
 z Libéhory, viz Hubecius.
 Liběchov (Liboch) lit. 8.
 Liběchov (Libchava) Dolejší lit. 269.
 z Liběchova, viz Lopatský.
 Libějovice (Libějice) pís. XVIII, 651, 654, 659.
 Libekau (Lubigau, Hlavákov) cheb. 624.
 Libeň jič. 1048.
 Libeň Nová praž. 944, 945.
 Libeň Stará praž. 68, 767, 814.
 Libeň Vysoká praž. 199.
 Libenaur von Liebenau, viz Libenaur z Libňova.
 Libenice časl. 643.
 Libenice (Libonice) jič. 536, 766, 779, 799.
 Libenice táb. 26, 177.
 Libenský Václav 1029.
 z Libenthalu Petr a Kateřina Horňatecká 193.
 Liberec (Reichenberg) bol. 457, 762, 764, 765, 778.
 Liberkey (snad Hlubokay) bol. 457.
 Liberský Melichar 967.
 Libertýn Jan Mistr 326, 936, 966, 993, 997.
 Libertýnová Dorota 326, 327, 1032; Lidmila 326.
 Libeř (Libeč) praž. 944.
 Liběšice (Liebeschic) lit. 506.
 Liběšice (Libišice, Libičice) žat. 181.
 Libětice (ves zaniklá) táb. 896.
 Libětice pís. 1217.
 Libeznice praž. 894.
 Libchava česká (Böhm. Libchau) chrud. 43, 767, 783.
 Libchava (Liběchov, Liebich) Dolejší lit. 269, 419, 845.
 Libchava (Liebich) Hořejší lit. 419.
 Libchava Německá chrud. 984.
 Libice (Libič, Lobiče) bol. 537, 780.
 Libice časl. 699.
 Libich Vavřinec 1165.
 Libichov bol. 70.
 Libín bud. 657, jič. 779.
 Libisice jič. 721, 774.
 Libiš praž. 428.
 Libišice (snad Libšice) praž. 1145.
 Libiv bud. 351.
 Libkov (Lipkov) chrud. 923, plz. 272.
 Libkovice lit. 9.
 Liblice praž. 883, 1042.
 Liblín plz. 109, 127, 128.
 Libňatov (Libnětov) hrad. 530.
 Libnaur z Libňova (Libenaur von Liebenau) Křištof 326; Ondřej CXL.
 Libnětov, viz Libňatov.
 Libnič bud. 350.
 Liboč (Leibitsch) s Novými Dvory cheb. 423.
 Libočany žat. 86, 102.
 z Libodřic, viz Kluský.
 Libodřice (Libodržice) časl. 380, 571, 572.
 z Libochova, viz Kypus.
 Libochovany lit. 228, 1116, 1117.
 Libochovice lit. XXII, CXLVIII, 646, 1119.
 Libochovský Florian LXXXIX, 301.
 Liboměřice chrud. 923.
 Libonice (Libenice) jič. 536, 766, 779, 799.
 Libořice (Liboric) žat. 289, 817, 1253.
 Libošovice bol. 789.
 Libotice, viz Zlovětice.
 Libotov hrad. 1062.
 Libouchec lit. 53.
 Libouň táb. 516.
 Libověz (Libowic) bol. 782.
 Libovice praž. 430.
 Libovická z Libovice Marianna Brygida roz. Kunašova z Machovic 311.
 Libovický z Libovice Jan starší CXXXVIII, 811.

- Libra Bartoloměj 1211.
 Librantice hrad. 707.
 Libřice (Libčice) hrad. 707.
 Libštat (Liebstaedt) jič. 778.
 Libštejn (zámek pustý) plz. 127.
 Libšteinský, viz z Kolovrat.
 Libuně (Libuň) jič. 535.
 Libunec (Lebunec) jič. 259, 721, 774.
 z Libušína, viz Geronys a Jeronys.
 Licek z Risenburku (Lička z Rysmburka) Bohuslav Šťastný 327; Jan Hylebrant 23, 327; Ladislav 806; Mikuláš Getleb 78; Sigmund CXLI, 1153; Sigmund Vilém 231, 327, 818, 1263.
 Licková z Risenburka Bohuňka roz. Zárubova z Hustiřan LXXXIII, 327; Lidmila roz. Kaplířova 231.
 Lickova z Rysmburka Anna Klikošovská 327; Anna Marie Macáková z Ottenburku, potom Schaffgotschová 806.
 Licoměřice (Licoměřice) časl. 703.
 Lička z Rysmburka, viz Licek z Risenburka.
 Ličkov (Litschkau) žat. 181, 182, 816, 1267.
 Lično jič. 787.
 Ličov bud. 652.
 Lideň (Glyden, Glieden) žat. 622, 1085.
 Liderovice táb. 495.
 Lidická Anna LXXXIII.
 Lidkovice (Lýtkovice) bol. 159.
 Lidl z Lidlova (Liedl von Liedlau) Maximillan 327, 328; Ondřej 328; Petr CXL.
 Lidlová z Lidlova Barbora roz. ze Steinberga a Marie Salomena roz. z Nostic 328; z Lidlova Barbora Tucharová z Šoberova 328.
 z Lidlova, viz Knoblochová.
 Lidmaň Malá a Velká táb. 850.
 Liebenau, viz Hodkovice.
 v. Liebenau, viz Wahl z Lilienova.
 Liebeneck cheb. 1082.
 z Liebenthalu Petr 326.
 Liebesdorf, viz Hněvanov.
 Liebich, viz Libchava.
 Liebshausen, viz Libčoves.
 z Liebštatu Paustová, viz Hildebrandová.
 Liebwerda bol. 457.
 Liebwerda dvůr poplužní lit. 53.
 Liedl von Liedlau, viz Lidl z Lidlova.
 Lieglerová Barbora roz. Helclova ze Sternšteina 232.
 Liha praž. 5.
 Lichceves, viz Lichocoves.
 Lichkov hrad. 160.
 Lichnice, viz Lichtenburk.
 z Lichocevi Jindřich 960.
 Lichocoves (Lichočov, Lichceves, Lichtendorf) praž. 32.
 Lichtenburk (Lichtenburg, Lichnice) časl. 461.
 Lichtendorf, viz Lichocoves.
 z Lichteneggu, viz Mohr (Mor).
 z Lichtenfeldu, viz Kohout.
 z Lichtenfeldu, viz Ryč (Ritz).
 Lichtenstadt, viz Hroznětín.
 z Lichtenšteina kníže Gundaker (Gunderak) 869, 1105.
 z Lichtenšteina kníže Karel XXVI, XXVII, XXIX—XC, XCIII, XCIX, C, CVIII, CX, CXI, CXIV, CXV, CXVII, CXVIII, CXXV, CXXVII, CXXXI, CXLII, 32, 63, 107, 110, 145, 187, 373, 374, 471, 472, 515, 541, 543, 549, 664, 922, 957, 1043, 1105, 1112, 1135, 1273, 1274.
 z Lichtenšteina kníže Karel Eusebius 549, 555, 1274.
 z Lichtenšteina Maximilian C, CXXV, 1105.
 z Lichtenšteina hrabě Krištof Pavel 807, 932.
 z Lichtenšteina hraběnka Ester roz. Zeidlicova z Šenfeldu 932.
 z Lilienfeldu (Schneider) Samuel 760, 832.
 z Lilienova, viz Wahl.
 z Lilienšteinu, viz Steinmec.
 z Lilienthalu, viz de Vitte.
 Lilius Mikuláš 1036.
 z Limbergu, viz Lampach.
 Limberk (Laubendorf) chrud. 281.
 z Limburgu Kristian Ludvík 736.
 Limpach lit. 867.
 Limusy (Limuzy) praž. 526.
 Lince, viz Hlince.
 Linda bud. 655.
 Lindau, viz Lipětín.
 Lindava (Lindenau) lit. 563.
 z Lindelau, viz Lindlo.
 Lindich (Linding) cheb. 1168.
 Lindlo (Lintelo) z Lindelau Timon 328, 719.
 Lindtner Kristian 1103; Ondřej 1138.
 Lineč, viz Hlineč.
 de Lingo Ondřej 961.
 Linhart, viz z Neuenbergu.
 Linhartová (z Neuenbergu) Hedvika LXXXIII.

Linice (Hlinice) táb. 495.
 Lintelo, viz Lindlo.
 Lintsch, viz Hlineč.
 Linz (Mlýnec, Mlýnce) plz. 662, 1056.
 Linz (Mlýnce, Mlýnec) žat. 624.
 Lípa časl. 702.
 Lípa (Lippen) hrad. 707.
 Lípa Česká (Lipé, Böhm. Leipa)
 lit. 563, 764, 765, 772, 775, 831,
 844, 846.
 Lípa krásná (Schönlinde, Šilindov)
 lit. 867.
 Lípa stará (Lipé staré) lit. 845.
 Lípa vysoká (Hohenleipa) lit. 863.
 Lipanský z Lipan Albrecht 1155;
 Jan a Petr 328.
 Lipany praž. 526, 527.
 Lipé lit. 196.
 Lipé staré, viz Lípa stará.
 z Lipého (Lippého), viz Berka.
 Lipenec (Liponec) žat. 909.
 Lipětín (Lindau) žat. 1149.
 Lípí hrad. 638.
 Lipí (Lippen) plz. 467.
 Lipí (Lipsko, ves zaniklá) táb. 1221.
 Lipice táb. 1171, 1173.
 Lipič Bartoloměj 1126.
 Lipina časl. 225.
 Lipina (Lipiny) chrud. 254, 1089.
 Lipka chrud. 313.
 Lipka, viz Levka.
 Lipkov, viz Libkov.
 Lipkov (Libkov) chrud. 928.
 Lipkov plz. 272.
 z Lipna, viz Rous.
 Lipně (Lipno?) 106.
 Lipnice bud. 657, časl. 685, 698,
 hrad. 1062.
 Lipnice (Litmice) cheb. 1136.
 Lipnice dolní (Doloměsto, Dolní
 město) časl. 698.
 Lipnický dvůr Horní a Dolní časl.
 698.
 Lipnický z Přiběnic Jan 328, 1020.
 Lipnička časl. 702.
 Lipno plz. 40.
 Lipno Veliké (Gross-Lippen) žat.
 233, 864.
 Lipoltice chrud. 120.
 Liponec (Lipenec) žat. 909.
 Lipovice pís. 37.
 z Lipovice Karel Chval CXXXIX.
 Lipovka hrad. 23.
 Lipovský z Lipovice Adam 329,
 582; Jan 329.
 Lippach M. David LIII, LV.
 z Lippé Majdalena Robmhapová ze
 Suché 460.

z Lippého, viz Berka.
 Lippen, viz Lipí.
 Lippen Gross-, viz Lipno Veliké.
 Lippov (Lípa) hrad. 707.
 Lipsko (Lipí, ves zašlá) táb. 1221.
 Lipy (Lipí) hrad. 530.
 z Lipy hrabě Šimon 710.
 z Lipy, viz Salava.
 z Lipy, viz Trčka.
 Lippy (ves zaniklá) pís. 1183.
 z Lippy Anna Kateřina Skalská
 z Dubu 514.
 Lisec (Lysec, Liesnitz) lit. 862, 864.
 Liské (Liskey) bol. 780.
 Liské (Lisky) časl. 222.
 Liskov (Lestkov) bol. 534, 805.
 Liskovice časl. 222, jič. 788, 795,
 940, žat. 859.
 Lisky (Liské) časl. 222.
 z Lisova, viz Španovský.
 z Lisova Majdalena Malovcová 850.
 z Lisova Marie Vostrovcová z Kra-
 lovic 901.
 Lisovice pís. 335.
 z Lissonu, viz Mizeron.
 Listopad Václav 477.
 Lišany praž. 209.
 Lišany žat. 192, 194, 909.
 z Lišic, viz Rezler.
 Lišice (Lišce) plz. 338.
 Lišice (Lišnice) žat. 646.
 Liška Jakub 1037; Jiřík 1126.
 Lišné, viz Lištné.
 Lišnice táb. 151, 650.
 Lišnice (Lišice) žat. 646.
 Lišno, viz Lištné.
 Lišov bud. 350, 352.
 z Lišova Lidmila roz. Tengnoglová
 z Kampu 340.
 Lištany (Leštany) plz. 67, žat. 190.
 Lištná (Lišno, Lišné, Slavíkovec)
 jič. 765, 766, 799; viz též Lištné.
 Lištné (Lischney) bol. 534, 803,
 805, 844.
 Lištné (Lištná, Lišné, Lišnej, Lišno,
 Lešno) dolní a hoření jič. 570,
 571.
 Lištnice (Lěštnice) bud. 45.
 Lité (Litau) plz. 358.
 Litěchovice lit. 25, 234.
 Litevský (Litovský) ze Svinař Vá-
 clav 532, 533.
 Litice lit. 196.
 Litická Johanka LXXXIV.
 Litická z Šonova Alena Kateřina
 Králová z Dobrévody, potom
 Dohalská 302.
 Litický z Litic Karel Šebestyan 329.

- Litický z Šonova Jan 829.
 Litiče (Lanterwasser) jič. 784, 795.
 Litichovice táb. 854.
 Litkovice bol. 843.
 Litnice (Lipnice, Littmitz) cheb. 1136, 1137.
 Litoboř hrad. 531.
 Litohlavy plz. 1202.
 Litohradý hrad. 885.
 Litochleb Pavel 1011.
 Litochleby praž. 182.
 Litoměřice (Leitmeric) lit. XXV, CI, 142, 823, 931, 1116—1135, 1277.
 Litoměřické probošství, děkanství a kapitola XXIV, 30, 91, 111, 236, 470, 1117.
 Litoměřický klášter sv. Jakuba XXIV; dominikánský sv. Michala 912.
 Litoměřický (Maštěřovský) z Jizbice Václav XXIV, XXXII, 107, 108, 329, 955.
 Litomyšl chrud. CXLIX.
 Litomyšlská Johanna 1260.
 Litoradlice (Litohradlice) bud. 351.
 Litovice (Letovice) praž. 314.
 Lnáře pís. CXLIX.
 Lniště bud. 163.
 Lobeč (Lobes) bol. 782.
 Lobečko praž. 124.
 z Lobenšteina, viz Huvar (Hofer).
 Lobentanz lit. 196.
 Lobětice, viz Zlovětice.
 z Lobkovic Hasišteinský Arnošt 624; Bohuslav Felix 618, 1100; Bohuslav Joachym 159, 160, 624, 1039; Jaroslav 533; Jiří 622; Krištof 329, 622; Maximilian 622; Mikuláš 99, 278. Lobkovicová Hasišteinská roz. z Redern 81.
 z Lobkovic Popel Děpolt Matouš XXIII; Jan starší 278, 1139; Jan mladší 331, 1235; Jan Václav 941, 1150; Jiřík 1085; Jiří starší 159, 863, 1100; Krištof 535, 789, 1139, 1235; Ladislav starší 1150; Ladislav 1139, 1203, 1222, 1223; Mikuláš 1154; Václav 191; Václav František Eusebius 559; Václav Eusebius 825, 868; Vilém starší XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, XLVI, LI, LVII, LVIII, CX, 35, 99, 230, 282, 329, 331, 524, 1060; Vilém mladší XXIII, LXI, 95, 161, 171, 369, 498, 659, 953, 1183; Zdeněk Albrecht XV; Zdeněk Vojtěch XXI, XC.
 Lobkovicová Alžběta 487, 555, 716, 880; Beatrice, dříve Křinecká roz. z Silberšteina 308, 939, 940, 941, 942, 1239, 1268; Benigna Kateřina 62, 460, 622, 787; Eliška 616; Eva, potom hraběnka z Hohenlohe, roz. z Waldšteina 159, 160, 1039; Mandalena roz. hraběnka ze Šalmu 623, 696; Markéta 194.
 Lobkovicová Polyxena roz. z Peršteina CXXVIII, 8, 9, 65, 85, 125, 146, 191, 297, 309, 318, 356, 363, 389, 429, 459, 497, 502, 559, 583, 710, 769, 789, 868, 888, 893, 901, 931, 1224.
 z Lobkovic Alžběta Colonová z Felzu 100; Alžběta Kolovratová 39; Anna Fürstenbergová 768; Kryselda Švamberková, potom Berková 14; Majdalena vévodkyně Saská 713; Marie Waldšteínová 834; Marie Majdalena, viz Trčková z Lípy; Markéta Waldšteínová 835.
 Lobkovický dům v Menším městě Pražském 968.
 Löbl z Krainburgu (Greinburg) Jan Krištof 440, 866, 874; téhož dcery Susanna Felicita, Marie Žofie hraběnka ze Zrin, Maria Eufrosina ze Zahrádek a Maria Markéta hraběnka z Pöttingu 866.
 Lobotice (Zlovětice) žat. 620.
 Lobs cheb. 600, 612.
 Locika Jiří 1021, 1036.
 Lociková Dorota 1032; Judita 1021.
 Ločedice bud. 654.
 Loděnice chrud. 120, praž. 616.
 Log (Loj) z Netky Bohuslav 332; Jan a Jan Jiří CXXXVIII.
 Logika Matěj 1165.
 z Logu a Oberštorfu David 117.
 Lohelius Jan Arnošt arcibiskup Pražský 1243.
 Lohenice časl. 222.
 Lohov (Hlohová) časl. 690.
 Lohov cheb. 450.
 Lohov (Luhov) cheb. 451.
 Lohová (Hlohová, Lohov) plz. 448, 871, 878.
 Lohovička (Hlohovičky) praž. 22.
 Lochenice hrad. 1070.
 Lochnar z Palič (Lochner von Paclitz) Adam starší CXXXVI; Jan Adam CXXXVIII; Jan Fridrich 332; Volf Krištof CXXX, 333.

818. Lochnarová Sabina roz. Kfe-
lířova 332, 818.
Lochner Jan 1083.
Lochočice (Lochtschic) lit. 165.
Lochotín cheb. 624.
Lochotinský Jan 1219.
Lochov Dolení a Hoření jič. 721,
774.
Lochovice praž. CXLIX.
Lochs v knížetství Zahaňském 824.
Lochy (ves zašlá) časl. 343.
Lochy, dvůr poplužní, časl. 689,
1061.
Loj z Netky, viz Log.
Lojovice praž. 21.
Loket (Elbogen) cheb. CI, 823,
1135, 1278.
Loková Anna 1187.
Lokovnický Mikuláš CXL.
Lokšan z Lokšanu (Lokšan) Adam
XXXVI, 333; Jiří 334, 1201;
Václav 334; Lokšanová Anna
roz. ze Střítěže 334; Lidmila roz.
Černínova z Chudenic 49, 333;
Salomena roz. Štosova z Kounic
292, 636.
Loktuše bol. 533.
Lom cheb. 605, plz. 446.
Lom Mokry bud. 654.
Lomasice (Lametice) žat. 623, 1139.
Lomec časl. 1050, 1065.
Lomné dvůr jič. 139.
Lomnice bud. 657.
Lomnice jič. CXLIX, 392, 765, 766,
793, 799.
Lomnice (Lambnitz, Lanz) cheb.
600.
Lomnice (Lamice, Lomitz) cheb. 98,
99.
Lomnický Martin 335.
Lomy hrad. 679.
Lomy (dom. Budkov na Moravě)
213.
Long Fabian 967.
Longolys, měšťan Českobrodský
1045.
Lonžov (Lanžov) jič. 801.
Lop z Giron (Jiron) Jan 851.
Lopata, zámek pustý, plz. 280.
Lopatská Anna 1032.
Lopatský Pavel 967.
Lopatský z Liběchova Pavel 667.
Lopez, viz de Gradin.
Lopov (snad Laube) lit. 54.
Loreč (Lorec) časl. 1065.
Lorenc Samson 326, 1032.
Lorenzdorf z Lorenzdorfu David
a Jindřich 335.
z Losenic, viz Kapřík.
z Losi Petr 759.
Losi z Losenthalu (Losy z Losin-
thalu) Jan Antonín 353.
Losinský Kašpar a Anna 1025.
Losiny časl. 61.
Loselius z Velechova Kašpar 324,
1013.
Losenice malá a velká časl. 933.
Loseo (snad Losi z Losenthalu) Jan
Antonín 1007.
Lösl Klein-, viz Lesnůvky.
z Losu, viz Otta.
Lošany časl. 1065.
Lošany Malé (Lošanky) časl. 388,
1065.
Loštický z Libanů Severin 110.
Lot Jan 1126.
z Lotic viz z Lutic.
Lotouš praž. 1205.
na Loubí dvůr žat. 1257.
Loubská z Lub Anna roz. z Trí-
teže 353.
Loubský z Lub Adam 334, 336;
Adam Jaroslav 303, 335, 338;
Brykei Ctibor 335; Fridrich 335,
818; Hynek, Jan a Vilém 336;
František, Václav, Anna a Eule-
lia Ottilia 337; Jan Joachym a
Joachym Ladislav 338; Křištof
Častolar 339; Karel 280; Ladi-
slav 1104.
Loučany (Lantschan) plz. 136.
Louček, viz Loučky.
Loučeň bol. 19.
Loučice (Lovčice) jič. 597.
Loučim plz. 206.
Loučka dolejší lit. 505.
Loučkovice pís. 650.
Loučky bol. 604.
Loučky nad Jizerou (Louček) bol.
803, 844.
Loučky zadní bol. 803.
Loučna, měšťan Litoměřický 1126.
Loučná Hora, viz Hora Loučná.
Loučno (Lautshney) bol. 534, 805.
Loučová pís. 38.
Louchov (Laucha) žat. 509.
Louka (Luky) pís. 650.
Loukořany (Lukohořany) lit. 196.
Loukov bol. 604.
Loukov (Louky, Lúkě) časl. 694.
Louková jič. 776.
Loukovec bol. 12, 13, 765, 766, 799.
Loukovičky bol. 537, 780.
Louky (ves zaniklá) bol. 14.
Louky (Loukov, Lúkě) časl. 694.
Louky (Luka) praž. 944.

Louký Vír pís. 647.
 Lounín praž. 403, 716.
 Louňovice praž. 526, táb. 516, 1222.
 Louny (Louna, Luna, Laun) žat. XCIX, CI, 314, 548, 916, 1139, 1278.
 Loutě táb. 153, 155.
 z Loutkova, viz Vrchotický.
 z Loutkova Eva Kateřina Vostromířská z Rokytníka 9, 893; Markéta Tučapová z Tučap, potom Říčanská z Říčan 212, 718; Sibylla Tučapová z Tučap 479.
 Louže Černé bol. 84.
 Loužnice bol. 801, plz. 1057.
 z Lovčic, viz Heyd.
 Lovčice (Loučice) jič. 597.
 Lovčice táb. 493.
 Loveč bol. 82.
 Lovečkovice (Losečkovice, Loschowic) lit. 866.
 z Löwenšteina hrabě Jiří Ludvík 735.
 Lovosice lit. CXLVIII.
 Lovošov lit. 261.
 Loza plz. 358.
 Ložice (Lozice) chrud. 517.
 Lstiboř praž. 526.
 z Lstiboře, viz Kamejcký a Kamejtská.
 Lštíně (Lštín, Lštění, Elstin) plz. 589, 1055.
 z Lub, viz Ježovský.
 z Lub, viz Loubský.
 Lubany (Hlubany, Luban) žat. 614.
 Lubec jič. 1239.
 Lubenec cheb. 14.
 Lubigau (Hlavákov) cheb. 624.
 Lubnej (Lubné, Lubno) časl. 692.
 Luby cheb. 14, plz. 288, 1104, 1106.
 Lučibořice chrud. 923.
 Lučice časl. 692.
 Luda Martin 967.
 Luditz (Žlutice) cheb. 278.
 Ludvig Jiří 1082, 1083; Ondřej 1084; Řehoř a Jiří Adam 1082.
 Ludvík Ambrož 961.
 Ludvíkovice (Losdorf) lit. 53.
 Ludvíkovský, viz z Kolovrat Bezdrůžický.
 z Luftenšteina, viz Lukšan.
 Luhov (Luhe) bol. 144, 780.
 Luhov (Lohov) cheb. 451.
 Luhov plz. CL.
 Luhy (ves zašlá) chrud. 120.
 Luhy táb. 482.
 Luix Gerhard 304.

Luk Kašpar XXIX, XLVII, LVII, LVIII, 339, 635, 955; Luková Kateřina 339.
 Luka (Louky) praž. 944.
 Luka (Luky, Luken) bol. 781.
 Lukau, viz Hlavkov.
 Lukavá (Luková) chrud. 195, plz. 467.
 Lukavce (Lukavec) horní hrad. 885.
 Lukavec jič. 565, 765, 766, 800; táb. 342.
 Lukavecká z Lukavce Anna Benigna roz. z Skuhrova 342; Johanna roz. z Dobřenic 76, 343, 576, 598, 1068; Kateřina roz. z Wildšteina LXXXIV, 341, 899; Lidmila Kristina roz. z Dobřenic 341.
 Lukavecký z Lukavce 853; Bohuslav CXXXVII, 344; Ferdinand Karel, Matyáš a Jan starší 340; Jetřich Adam 341; Mikuláš starší, Mikuláš mladší, Lidmila, Kateřina a Helena 342; Jindřich a Jetřich 343; Petr CXI, 342, 343, 702; Smil 343, 1269; Jan a Karel CXXXIX; Jindřich Adam a Jiří CXXXVII.
 z Lukavic Žofie Křinecká z Ronova 308.
 Lukavice (Lukavec) hrad. 23.
 Lukavice tvrz a dvůr poplužní cheb. 265.
 Lukavice dolejší plz. 338.
 Lukavice hořejší plz. 338, 578.
 Lukavská z Lukavice Eva roz. Plesova Heřmanská ze Sloupna 437.
 Lukavská z Lukavice, dříve Kapounová ze Svojkova (snad Kateřina Veronika roz. z Dobřenic) 250.
 Lukavský z Lukavice Adam a Adam Jetřich CXXXVI; Albrecht Felix 248; Albrecht Hildebrand 344, 440, 441; Bened. Jaroslav a Ladislav 248, 344; Heřman 226, 437, 1269; Jan 344, 1269; Jan Václav CXXXVIII; Jindřich 248, 1269; Jiřík 934; Petr LXXVII, 344; Sigmund 344; Vilém mladší 1269.
 Lukavice (Lukowic) lit. 866.
 Lukavský z Renec, viz Suda Řenecký.
 Lúké (Louky, Loukov) časl. 694.
 z Luckenbergu Jakub 308.
 Lukonos Jan Smil CXXXVIII.
 z Lukonos, viz Švik.

- Lukov (Lucke), lit. 117, 506.
 Lukov na Moravě 768.
 Luková, viz Lukavá.
 Lukovce (Lukovec) lit. 236, 478, 564, 767, 787, 820.
 z Lukovec, viz Kuneš.
 Lukovský Vojtěch 402.
 Luksdorf (Luxdorf) bol. 457.
 Lukšan z Luftenšteina Jan 978, 1036.
 Lukšanova Helena Barbora Sádovská z Sloupna 496.
 Lukšová Anna 1126.
 Luky (Kluky) bol. 17.
 Luky (Louka) pís. 650.
 Luky praž. 48.
 Luna, viz Louny.
 Luňáček Jiřík 1126.
 Lungwic z Lungwic Arnošt, Albrecht a Jetřich 345.
 Lunikov praž. 1205.
 Luniková z Vraního Anna 430.
 Lupenice hrad. 414.
 Lusdorf bol. 457.
 Luschwitz, viz Lužec.
 z Lusteneku, viz Šmidgrabner.
 Lutic z Lutic (Lotic, Lhotic) Fridrich a Joachym 345; Melichar CXL; Magdalena 346.
 Lützen v Prusku 743.
 Lux Martin 1199.
 Luxdorf, viz Luksdorf.
 z Lüzelburgu Anton 736.
 Lužany hrad. 707, jič. 389, 536, 778, 813, 816, plz. 446.
 Lužanský Jan a Anna 1020.
 Lužce praž. 165.
 Luže chrud. 517.
 Lužec (Luschwitz) lit. 862, 863.
 Lužec (ves pustá, nyní Luženice) plz. 330.
 Lužec (Lust) žat. 725.
 Luženice (Lužec) plz. 330.
 Luženice plz. 1056.
 Luženice Menší a Větší plz. 1055, 1059.
 Luženičky plz. 1056.
 Lužehradý (Lužerady) žat. 191, 314.
 Lužetín (Služetín) cheb. 278, plz. 448.
 Lužice Dolní a Horní v Slezsku 765.
 Lužinky (pustotina) praž. 1037.
 Lužnice bud. 652, 657.
 Lykaon Pavel 978.
 Lynče (Hlinče) žat. 239.
 Lysá bol. CXLIX.
 Lysa lit. 54.
 Lysá táb. 241.
 Lyzl Jiřík 1126.
 Lžín táb. 906.
 Macáková z Ottenburku, potom Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
 Macasius Paulus 1084.
 Macdonald, viz Magdaniel.
 Mackov (ves zašlá) bol. 764, 765, 774, 789.
 Mackov pís. 302.
 Macor Petr 967.
 Maffersdorf (Mofersdorf) bol. 457.
 Maffersdorf (Vratislavice) bol. 794.
 Magaur Eliáš 1032, 1034.
 Magdaniel (Macdonald) Dionys 691, 754, 762.
 La Magna et Magalti Don Vincenius 1010.
 z Magni (de Magni) 100, 210; František 703.
 de Magnis (de Magno), viz Magová.
 Magnus Jan 961, 979; Kateřina 979.
 Magová (Maková neb de Magnis, de Magno) Dorota 276.
 Magrle Jan 967.
 Magrle (Mayerle, Majdrle) ze Sobišku Jiří, Nykodem, Jan, Jiřík, Ludvík a Matyáš 346; Matyáš CXXXIX, 346, 1020; Václav LXII, 324, 347, 501, 979.
 Magrlová Barbora 1032.
 Magrlova ze Sobišku Anna a Bohunka Flotová 347.
 Magrlová ze Sobišku Dorota roz. Kustošova a Lidmila 346.
 Mahr Kašpar CXXXIX.
 Macháček Mikuláš 1126.
 Machendorf bol. 69.
 Machov hrad. 530.
 z Machovic, viz Kunaš.
 Machovice časl. 169, 696.
 Machovice Staré bud. 312.
 Maierhöfen cheb. 635.
 Maierhöfen (Meierhöfen), viz Dvorce.
 Majdrle, viz Magrle.
 Majdrle (Maydrle) z Mansberga Vavřinec 54, 297, 304, 464, 1002, 1033, 1034.
 Majerle Václav 402; viz též Magrle.
 Majová Regina 1077.
 Majovský Jan 1045; Ondřej 1192.
 Majslovice (Mejšlovice) lit. 863.
 Makov chrud. 1191, táb. XVIII, 85, 356, 459, 650, 1222.
 Makov (na Makově, krčma) pís. 578.

Maková, viz Magová.
 Makowic, viz Hřivínov.
 Makovský LVII.
 Makovský z Makové Jeronym 610.
 Maksinec, viz Maxenec.
 Malá Anna 1126.
 Malahov plz. 330.
 Malahov Širotčí (Malý) plz. 330.
 Malčan z Malči Joachym 17.
 z Malčan sv. paní Klara Bernardina,
 hraběnka z Šternberka 1116.
 Malčany (ves zašlá) praž. 934.
 Malče bud. 653.
 Malčice (Malšice) bol. 47, 537, 780.
 Malčín (Malšín) časl. 692.
 Maleč časl. 211, 816, pís. 49.
 Malečov (Malíšov, Malschen) lit.
 561.
 Malechov plz. 366.
 Malechovice bol. 71, 789.
 Malejov (ves zašlá, nyní dvůr)
 chrud. 78.
 z Malejova, viz Dobříkovský.
 Malenice pís. 154.
 Maleňovice časl. 169.
 Malensko (ves zaniklá) táb. 147.
 Maleš (Molischen) žat. 943.
 Malešice bud. 851, praž. 950, 951.
 z Malešic a z Poutnova Barbora
 Štampachová z Štampachu 625.
 Malešická z Poutnova Polyxena
 Štampachová, potom Chlumčan-
 ská 626.
 Malešický z Černovic Ladislav a Vá-
 clav 533.
 Malešín praž. 379.
 Malešov časl. 16.
 Maletice pís. 1179.
 Malhostice lit. 861, 862, 863.
 Malič lit. 53, 111, 227.
 Malín časl. 1064.
 Malinovský Jan 1126, 1260.
 Malíř Matěj 1192.
 Malíšov, viz Malečov.
 Malkov (Molikov, Molgau, Moligan)
 cheb. 719.
 Malkov (Malkovy) praž. 716, 717.
 Malkov žat. 101.
 Malkovice táb. 364.
 Malmeřice žat. 14, 208.
 Malobratřice dolní bol. 140.
 Malobratřice horní bol. 766, 800,
 884.
 Malochyně (Malochyň) časl. 440,
 938.
 Maloně (Mladoně, Mühlnet?) bud.
 655.
 Malonty bud. 652.

Malovec Jan 998, 1086; Ondřej
 1036.
 Malovec z Malovic a z Chýnova
 Jan 60, 852; Michal 850, 852.
 Malovec z Chejnova a Winterberka
 Bohuchval 356; Ctibor, Ezechyel,
 Jan, Jiří a Krištof 852; Jan Ol-
 dřich 1251; Jindřich, Oldřich a
 Petr XXVI, 354, 852; Jindřich
 XXVI, 852; Jiří XXVI, CXIII.
 8, 355, 852; Václav 655, 852;
 Zdeněk XXVI, XXXIII, 356, 852.
 Malovec z Malovic Albrecht Sigfrid
 Pavel CXXXVI, 852; Bohuslav
 starší LXVII, 348, 655; Bohuslav
 mladší a Jan Krištof 348; Jetřich,
 Jan a Václav XVIII, XXII, 349.
 1269; Jan Jetřich 1269; Jan Vi-
 lém XLVI, 348, 852; Jetřich 125.
 433, 753, 754, 829, 852; Krištof
 CXXXIX, 356, 1216; Mikuláš
 1216; Mstidruh Václav 355; Petr
 starší CXL, 355, 374, 852; Petr
 mladší 852; Petr Mikuláš 356,
 852; Rudolf CXL, 356, 852; Vá-
 clav nejstarší 852; Václav mladší
 356, 852; Václav Košan LXVI,
 355; Věnek 169; Vilém 356, 852.
 Malovcová z Malovic Alžběta roz.
 z Branišova 272, 349; Anna, dříve
 Krabicová, roz. Třídvořská 714,
 715; Anna roz. z Újezda 353;
 Johanna, roz. z Bukovan 56,
 409; Kateřina na Bezdědicích
 LXXXIV; Majdalena roz. Belvi-
 cová z Nostvic 562; Majdalena
 roz. z Lisova 850.
 Malovcova z Chýnova Anna Majda-
 lena Vencelíková z Vrchovišť 849,
 850, 852; Voršila Račínová z Ra-
 čína 450.
 Malovcova z Malovic Afra Doudlebs-
 ská 85; Alžběta Rozýna Šaf-
 manová 874; Cecilie Měděncová
 z Ratibořic 364; Johanna Gryp-
 peková 127; Johanna Myšková
 z Žlunic 388.
 Malovice pls. 422, táb. 238.
 Malovidy táb. 896.
 Malschen, viz Malečov.
 Malšín (Malčín) časl. 692.
 Malšovice lit. 53.
 z Malšvic, viz Gerštorf.
 Maltayr (Záluží) žat. 138.
 Malvazy Jan 1036; Martin 961;
 Tomáš 1033.
 Malý Jakub 1095.
 Mann Jan Jiří 1098.

- Mančice** (Polní) časl. 388.
Manětín plz. 467.
Mangolt Křištof Ferdinand 357, 818.
Mangoltová Helena Kateřina, viz Fictumová.
Manikovice bol. 883.
Manisch, viz Manušice.
Maňkus Ondřej 1260, 1263.
Manlicher Jakub 1152.
Mannelsdorf (Mendlštorf) žat. 623, 626.
Maňovice (ves zašlá) hrad. 707.
 z **Mansberga**, viz Majdrle.
 z **Mansfeldu** hrabě Arnošt XXIII, XXIX, 420, 421, 701, 732, 733, 1188; Bruno 700; Wolf 627, 865; Wolfgang 737; Kateřina Vartenberková 811.
Mantýn Jan 1126.
Manušice (Manoše, Manisch) lit. 419, 845.
 de **Maradas**, viz Marradas.
 z **Marcinu** (Morzin) sv. pán Rudolf 785.
Marcus, viz Marek z Markfeldu.
Marek Josef 1042.
Marek z Landškrouna Jan 983.
Marek (Marcus) z Markfeldu Tomáš 255.
Maresdorf (Maerzdorf, Martinkovice) hrad. 1047.
Mareš Václav 1094.
Marganic František CXXXVII.
 z **Mariame**, viz Pallant.
Mariaschein (Šejnov, Bohusudov) lit. 257.
Maria-Stock (Skok, Skoky) cheb. 287.
Markel bud. 394.
Markersdorf, viz Markvartice.
Marketsgrün (Marklesgrün) cheb. 1138.
 z **Markfeldu**, viz Marek.
Markhausen cheb. 1082.
Markolt z Tedražic Diviš Bohuslav 357.
Marklesgrün (Marketsgrün) cheb. 1138.
Markov (Markovice, ves zašlá) časl. 703.
Markvart z Hrádku Diviš CXIII, 357; Šebestian 357, 1056, 1202; Václav Arnošt 1253; Markvartová Anna roz. z Říčan 359.
Markvartice bol. 84, 789, bud. 653, 920, časl. 393, 933.
Markvartice (Markersdorf) lit. 401, 563, 867.
Markvartice Hořejší (Ober-Markersdorf) lit. 269.
Marletzgrün (Mordlesgrün) cheb. 606.
Marlis Volf 509.
Maroditz, viz Martiče.
Marous Simeon žid 712.
 de **Marradas** Don Baltasar XVII, XVIII, XX, XXI, XXVI, XXVII, CXXIII, CXXVIII, 49, 61, 73, 112, 149, 211, 237, 242, 245, 273, 311, 349, 351, 353, 356, 363, 367, 395, 422, 436, 445, 449, 452, 459, 477, 489, 499, 561, 578, 583, 608, 649, 740, 749, 750, 763, 840, 849, 851, 872, 879, 891, 902, 906, 1108, 1114, 1181, 1195, 1204, 1210, 1211, 1215, 1216, 1242, 1249, 1250.
 de **Marradas** Don Francisco hrabě ze Salentu 1250.
 z **Marsfeldu**, viz Stroperius.
Marsch David 1138.
Marschau, viz Maršov.
Marschen, viz Maršov.
Marschendorf, viz Maršov.
Maršalek (Maršalius) Jan a Tomáš 977.
Maršov (Maršova pustotina, Marschau) časl. 690.
Maršov hrad. 530.
Maršov (Marschendorf) jič. 683, 708, 1238.
Maršov (Marschen) lit. 257.
Maršovice bol. 534, 805, lit. 845, tab. 155.
Maršovský (měšťan Českobrodský) 1045.
Martický z Rabšteina Albrecht 630.
Martiče (Maroditz) cheb. 287.
Martin Jan 1009.
Martiněves lit. 33.
 de **Martini** Bartoloměj 980.
 z **Martinic** hrabě Jaroslav Bořita XV, XVI, XXI, XXII, XXIII, XCV, CXI, CXVIII, CXX, CXXVII, 86, 102, 185, 256, 397, 430, 486, 509, 524, 543, 607, 617, 618, 622, 721, 856, 857, 931, 942, 982, 1086, 1205, 1206.
 z **Martinic** hrabě Bernard Ignác Bořita CXX; Jiří Adam 136, 281, 416.
 z **Martinic** hraběnka Maria Eusebia roz. z Šternberka 407, 426, 487.
 z **Martinic** Lucie Ottilie Libšteinská z Kolovrat 281; Maria Waldšteiňová 529.
Martinice (Martinovice) bol. 159.

Martinice chrud. 517, táb. 65, 864, 493.

Martinice (Onšovské) časl. 20.

Martinice Nové časl. LXXVIII, 905.

Martinkovice, viz Maerzdorf.

Martinovice (Martinice) bol. 159.

Martinovský Václav 961.

Martinovský z Brňova Ctibor 359.

Marýn Václav 1040.

Märzdorf (Maresdorf, Martinkovice) hrad. 1047.

Märzdorf (Merzdorf) žat. 1085.

sv. Maří pís. 154.

Mařenice (ves zašlá) bol. 534.

Maschan, viz Mašfov.

Maschakoten (Moršenkoten, Marsekuden) cheb. 265.

Maskovice táb. 153.

Maslojedy hrad. 707.

Masník Jan 1063.

Masopustová Alžběta 1146.

Masoujedy (Masojedy) praž. 526.

della Massa Sebastian 1004.

Mastík Jan 1092.

Mastýřovice lit. 318.

Maščov, viz Mašfov.

Mašek (Maška) Matěj 1231.

Maškovice (Mašovice, Maschkowic) lit. 863, 913.

Mašov (Mašfov) bol. 533.

Mašov táb. 650.

Mašovice lit., viz Maškovice.

Mašovice plz. 330, táb. 485, 849, 1171.

Mašteřovský (Litoměřický) z Jizbice, Václav XXXII, XLVIII, LII, LV, 359, 580, 955; viz též Litoměřický 329.

Mašfov (Maščov, Maschau) žat. 615, 619.

Mašfovský, viz z Kolovrat.

sv. Matěj praž. 724.

Matějovský Vavřinec 961.

Materna, viz Moderno.

Materna z Květnice Adam starší 186; Adam 360, 1269; Albrecht Bernard 342; Jan Jiří 360, 806; Jindřich 360, 793; Jindřich Sigmund 361, 788; Jiří 410; Jiří Jan 702; Sigmund 343.

Maternová z Květnice Helena (Alena) roz. Lažanská z Bukové 15, 92, 306; Veronika roz. Chuchelská 361.

Maternova z Květnice Barbora Vostrovská a Anna Dorota Robmhapová 361.

Mateřovská Alžběta roz. z Hustiřan 377.

Mateřovský z Mateřova Bořek CXXXVII; Fridrich 361; Jan Jiří, Mikuláš a Rudolf 362.

Math Kristian 848.

Mathův (Mauthof) bud. 655.

Matuňková Kateřina 1260.

Matyáš císař XV, XVI, 846, 857, 1116, 1202, 1207, 1265.

Matyášovská z Matyášovic Apollonia Solhauzová ze Solhanzu 564.

Matyášovský z Matyášovic Jan starší CXXXIX; Jan Jiří a Matyáš 362.

Mařeran (Muran) Antonín 895.

Maus Tomáš 275.

Mautdorf cheb. 1234.

Mauthof (Mathův) bud. 655.

Max z Maxen (z Maxu) Jiří 362, 810; Kašpar CXXXIX.

Maxenec (Maksinec, ves zašlá) jič. 813.

Maximilian I. král XV.

Maximilian II. císař 942, 1203, 1247.

Maximilian vévoda Bavorský 747, 947; viz též Bavorský vévoda.

Mayderle, viz Majdrle z Mansperku.

Mayer Adam 1027; Křištof 961, 1012; Pavel 1084; Wolf 961.

de Mayer (Meüer) Jilji 1009, 1012.

Mayer z Grosenau Vilém 629.

Mayerle, viz Magrle.

Mayner Jakub a Jiří 1152.

Mayšlovice (Meyšlovice) pís. 647.

Mazáková Marta Mettychová z Čelčova a z Ingersdorfu 522.

Mazalov bud. 657.

Mazanec (zámek zaniklý) cheb. 278.

Mazanec z Frimburku Karel 186, 381.

Mazánek David 1012; Jiřík 1075, 1260; Matyáš 1110.

Mazánek ze Zlatého pole Jan Jiří 996.

Mazaný ze Slavětína Jan CXXXVIII; Oldřich Vilém a Jiří 584.

Mažice táb. 657, 1241.

Měly (Mičely, Mzell) bol. 307.

Meclov plz. 662.

Mecner Jan 1165.

Mečerod (Mečerad, Mezerod) z Mečerodu Kašpar a Seyfried 362.

Mečíř Jan 1093; Martin 1165.

Medek Havel 967.

Medek z Mohelnice Tomáš 983.

Měděnec Václav 584.

- Měděnec z Ratibořic Adam 363; Albrecht 1099; Jan nejmladší 363, 1269; Jan mladší a Petr 363; Jan Oldřich 345; Mikuláš mladší a starší 364.
- Měděncová z Ratibořic Anna Kateřina roz. z Vesce, Cecilie roz. z Malovic a Eva roz. z Bukovan 364; Lidmila roz. z Nového Dvoru 363; Měděncova Kateřina Mandalena Sádlová z Vražného, potom Fictumová 364, 495.
- Medlitzhof (Metlice) dvůr poplužní bud. 655.
- Medná plz 330.
- Mednej (Medný, ves zaniklá, nyní dvůr) bol. 381.
- Medonosy (Medenost) lit. 240.
- Medvědice (Nedvědice) lit. 234.
- Meefleisch Tomáš 1152, 1153.
- z Meggau hrabě Linhart Helfrid 288, 593, 703, 737; téhož dcery Alžběta, Františka, Susanna Marie Anna a Anna 703.
- Mehl ze Štřelice Baltasar 865.
- Měchenice praž. 172.
- Měcholupy praž. 527, 922, plz. 279, 1105, žat. 501.
- Měchov bud. 652.
- Měchov (Mies) cheb. 632.
- Měchura Jan 1246.
- Měchýř Jan 993, 1036; Šimon 967.
- Meischner, viz Meyšnar.
- Mejšlovice (Majšlovice) lit. 862, 863.
- Mejtský Petr 967.
- z Mekau, viz z Meggau.
- Mekele (Meckel) žat. 615.
- Meklenburské vévodství 734, 769.
- Meklenburští vévodové Adolf, Friedrich a Jan Albrecht 734.
- Měky nec pís. 1195.
- Melander Otto XXXIV, XXXVI, LI, XCV.
- Melantrich, viz z Veleslavína.
- Melcar Faltýn, Jakub a Valentýn 961.
- Melcerová Anna 1012, 1020.
- Mělčany hrad. 682.
- Melden (ves zaniklá) cheb. 612.
- Melichar Pavel 1193.
- Melis Wolf 961.
- Meliš (Melyš, Cikánek) Jan Kašpar 994, 1036.
- Melitanský klášter Matky Boží pod řetězem v Praze XXIV.
- Melitanského řádu převorství v Praze XXIV, 432, 504.
- Melmulka mlýn (dom. Habry) časl. 692.
- Mělnice (Melnitz) plz. 319.
- Mělnická Dorota 1165.
- Mělnický Jiřík 1126; Petr 961.
- Mělnický děkan 729.
- Mělnický klášter, viz Klášter Mělnický.
- Mělník praž. XXV, CI, CXLIX, 730, 882, 1144, 1278.
- Mělník žat. 624.
- Melnitz, viz Mělnice.
- Meloun Jan 1045.
- Melyš, viz Meliš.
- Melzer Zachariáš a Kateřina 1102.
- z Meminku, viz Bechler (Pechlar).
- Měňany praž. 717, 1037.
- Mencl (Menzel) z Kolsdorfu Jan 717, 1136; viz též Wenzel, Wencelius.
- Menčice praž. 526.
- Mendlštorf (Mannelsdorf) žat. 623.
- z Mengersdorfu Scholastika Zedvicová z Kinžvartu 929.
- Měnická ze Žitenic Anna 1051.
- Měnický z Červené vsi Martin 1048; Václav 365; Měnická Anna Kateřina roz. Jestřibská z Ryzmburku 365.
- z Meningu, viz Bechler (Pechler).
- Menšická Kateřina 1165.
- Menšík z Menšteina Jan 365; Jakub 667.
- Mentoury chrud. 517.
- Menzel Jan a jeho sestra Dorota Reichlová 713.
- Menzel z Kolsdorfu, viz Mencl, Wenzel, Wencelius.
- Měravská Kateřina 1109.
- Merboltice (Mertendorf) lit. 291.
- Meretice žat. 631, 722.
- Meričov (Möritschau), viz Mořičov.
- Merkelsgrün cheb. 1168.
- Merklin plz. 484.
- Merklinská z Merklína Anna Widršperkarová 874; Kateřina roz. Černínova z Chudenic 365.
- Merklinský z Merklína Adam, Purkhart a Jan 365.
- Merklov (Mrklov) jič. 926.
- Merklovice hrad. 414.
- Měrník Krištof a jeho manželka Alžběta roz. Štampachova z Štampachu 623.
- z Merode hrabě Arnošt a Jan Friedrich 1183; Jan 117, 1184.
- Mertendorf, viz Merboltice.
- Měrunice žat. 1139.

- Merzdorf, viz Břevniště.
 Merzdorf, viz Maerzdorf (Maresdorf).
 Merzdorf žat. 624.
 Měřenice (Miřenice) plz. 668.
 Měřetice (Miřetice) žat. 104.
 Meshals, viz Mízholec.
 Měsholce, viz Mízholec.
 Měsíček z Výškova Bořivoj 365, 566, 710; Jan CXXXVIII; Jiří LXVII, 366; Mikuláš a Radslav 366; Rudolf Šťastný 1018; Ruprecht 48; Sigmund 710.
 Měsíčková z Výškova Anna roz. z Ottersfeldu 273; Dorota roz. Fremutova z Tropčic 366; Eva roz. z Údrče 273, 366; Marie roz. z Řezna 366, 396, 918.
 Meskomín N. 1126.
 Mesleth, viz Mezilečí.
 Městec hrad. 638, 681, 682, chrud. 119.
 Městec Heřmanův, viz Heřmanův Městec.
 Městec Králové jič. 528, 546.
 Městecký Jan 1165.
 Městečko praž. 379, táb. 151, 896.
 Město (Místo, Platz) žat. 621.
 Město dolní, viz Lipnice dolní.
 Město Nové, viz Nové Město.
 Město Staré, viz Staré Město.
 Měšetice táb. 907.
 Měšice táb. 442, 1221, 1224, 1227.
 Mešné (Mešno) plz. 280.
 Metanov táb. 850.
 Mětice chrud. 1089.
 Mětikalov (Netikalov) žat. 615.
 Metlice (Medlitzhof) dvůr poplužní bud. 655.
 Metličany jič. 360.
 Metličany (ves zašlá) táb. 896.
 Metschel Joachym 1240.
 Metternich z Winneburgu 332; Jan Reinhard, Vilém a Lothar 589; Jan Reinhart, Karel, Emerich, Vilém a Lotharinsen (Lothar) 156, 929, 1103.
 Mettych z Čečova a z Ingersdorfu Adam a Marta roz. Mazáková 522.
 Metier, viz Mayer.
 Meyerl Ondřej 1084.
 Meyner Jakub 1152; Jiří 1152, 1153.
 Meys Samuel 1209.
 Meyšlovice (Mayšlovice) pís. 647.
 Meyšnar Daniel 881, 994, 1036; Jiří 995, 1036; Pavel 880.
 Meyšnar (Kirštein) z Kiršteina František 1172.
 Meyšnarová Anna 881.
 Meytolar z Meytol Adam a Krištof 366.
 Mezerod, viz Mečerod.
 Mezeříč (Mezirady, ves zašlá) žat. 623.
 Mezeříče (Meziříčí) bud. 652.
 Mězholez plz. 463.
 Mezholzy (Mezholce), viz Mízholez.
 Mezi (Mezín) plz. 278.
 Mezihoří táb. 650.
 Mezihoří jič. 537, 779.
 Meziklasí časl. 694.
 Mezilečí (Mesletsch) hrad. 707.
 Mezilesí hrad. 530, 638, 681.
 Mezilesí (Meziles-Thein) táb. 342.
 z Mezilesic, viz Hrach.
 z Mezilesic Jakub Jeník CXXXIX.
 Mezilešice (Mezilesice) chrud. 568.
 Meziluží bol. 789.
 Mezimostí táb. 657.
 Mezina (ves zašlá, nyní samota) hrad. 885.
 Mezín (Mezi) plz. 278.
 Mezipotočí (Nespoding) bud. XVIII. 59.
 Mezirady, viz Mezeříč.
 Meziříčí (Mezříče) hrad. 23, 682.
 Mezné táb. 106, 223, 493, 888.
 Mezřícký Šimon 1097.
 Mezříč táb. XVIII, 85.
 Mezříče (Meziříčí) hrad. 682.
 Mičan z Klinšteina (Klingenstein) a z Rostok Fridrich 367, 616; Hynek Albrecht 366; Jan 155; Jan Vilém 367, Václav 367, 1216.
 Mičanová z Klinšteina Elyna roz. z Kokořova 1275; Estera LXXXIII; Majdalena, předešle Waldšteínová, roz. Bohdanecká z Hodkova 367, 795, 837; Salomena roz. Smiřická 526.
 Mičely, viz Mčely.
 Mičov časl. 461, 462.
 Miebes Jan 1199.
 Mies, viz Stříbro.
 Mies (Měchov) cheb. 632.
 Michal Adam 961; Matouš XXIV. CXL, 371, 1004.
 Michal N. 995.
 Michal (Quirens) Matěj 1159.
 z Michalovic Bohuslav XXIV. XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV. XLVI, XLVII, LII, LV, 367, 369. 524, 857; Bohuslav starší 368; Diviš 369; Jan Václav a Šmil

- 370; Voršila Benigna roz. z Vrtby XXIV, LXXXII, 369, 370; Kateřina Zakostelská z Bilejova 92, 314.
- Michalovice bol. 1144, časl. 41, 688, 701.
- Michalův (Michal) Matouš CXL, 371, 1004.
- Michanice žat. 1085.
- Michels (Michzen), viz Myšec.
- Michelsdorf, viz Veliká ves.
- Michle praž. 951.
- Michna z Vacínova Ferdinand Karel 482; Jiří Vilém CIII, CVII, CXXXIV, 15, 559, 1119, 1143, 1144; Karel Jiří Václav a Václav 946; Sigmund Norbert 433, 946; Pavel XXI, XXV, LXXXVII, XCV, CIII, CXI, CXVIII, CXXI, CXXVIII, 5, 11, 24, 148, 150, 153, 155, 194, 232, 241, 385, 391, 433, 482, 504, 513, 582, 594, 722, 830, 902, 945, 952, 974, 983, 1119, 1187, 1273.
- z Michnic, viz Pauzar.
- Michnice bud. 163, 655, 656.
- Michovka (Mnichovka) bol. 803, 844.
- Michovy (Mnichové) hrad. 679.
- Miknovka (dědina pustá) bol. 531.
- Mikoly (Mikuly) bud. 655.
- Míkovice (Minkovice) praž. 33.
- Mikulášov časl. 468.
- Mikulášovice (Nixdorf, Nikelsdorf) lit. 865.
- Mikuly, viz Mikoly.
- Milanovice časl. 169, 696.
- Milaveč (Milavče) plz. 1055, 1060.
- Milčany (zámek pustý) lit. 846.
- z Milče, viz Kurzbach.
- Milčeves (Miličeves, Milčoves) jič. 79, 745, 765, 766, 772, 774, 777, 800.
- Milčice (Mlčice) časl. 1163.
- Milčinský Mikuláš 1040.
- Milčoves žat. 99, 1254.
- Mildenau bol. 457.
- Mildeneiche (Mildenach) bol. 457.
- Milderfles (Mühldörfles) cheb. 99.
- Milej (Milé) praž. 616.
- Mileňovice pís. XVIII, 72.
- Milešov pís. 650.
- Milešov (Milleschau) lit. 234.
- z Milešovky, viz Mráz.
- Miletice plz. 272, 416.
- Miletín bud. 657, časl. 403, jič. 765, 766, 800, 836.
- Miletínek (Miletín Malý) jič. 766, 785, 792, 804.
- Milevice (Milovice) jič. 767, 811.
- Milevsko (Milívsko) táb. 151, 650.
- z Milhostic, viz Vojkovský.
- z Milhostic Majdalena, viz Beřkovská.
- Milhostice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 403.
- Miličín táb. XVIII, 202, 237.
- Miličov táb. 485, 1171.
- Miličovský z Braunberku Jiří 900.
- Milíkov plz. 1212.
- Milkov (Milikau) cheb. 122.
- Milín praž. CXLIX.
- Milínovo (Milínov) plz. 280.
- z Miliny Anna Vřesovcová na Kre muži 239, 910.
- Militz Jan 1152.
- Milívsko, viz Milevsko.
- Milkovice dvůr poplužní jič. 787.
- Miller Jan 961; Křištof a Lukáš 967; Matěj 1029, 1030.
- Miller (Müller) Jan Křtit. a Majdalena 979.
- Millerová z Wildšteina Kateřina LXXXII.
- Milleschau, viz Milešov.
- z Millesimo František Marchese de Grana et Caretto hrabě 290, 775; viz též Caretto.
- Milner Ondřej 1093.
- Milošice žat. 1253.
- Milota ze Všejan Petr 372.
- Milotice časl. 186.
- Milotice malé a velké táb. 485, 1171.
- Milotice na Moravě 70, 791.
- Milovanice táb. 1222.
- Milovice jič. 124, 536, 765, 779, 815, 939; viz též Milevice.
- Milovo (Milov) pís. 1201.
- Milsa (Milsau) viz Milžany.
- z Miltic Jan Arnošt 372.
- Milžany (Milsa, Milsau) žat. 1100.
- Mimoň (Niemes) bol. 381, 764, 789, 823, 930.
- Mimovo (Mimov) plz. 1055, 1059.
- Minartice táb. 493, 1222.
- Mince v Čechách za kralování Frdricha Falckého XXVII. — Mince (dukáty) a jich hodnota 829, 894. — Mince l. 1622—1623 lehké (špatné) 1271—1274. — Mincovna Waldšteina z Fridlandu 733.
- Mincenberger Vilém 263.
- Mincer Arnošt 522.
- z Minic, viz Koutek Nečanský.
- Minice pís. 647, 650, praž. 124.
- Minich z Arzperku (Münich z Arzbergu) Jan 190, 252, 424; Müni-

- chová Markéta Zuzana roz. Brun-
 nerova z Wildenau 402.
 z Minichhofen, viz Hoffmann.
 Minichov (Münchhof) dvůr poplužní
 cheb. 1168.
 Minkovic, viz Mikovice.
 z Minkovic, viz z Minkvic.
 Minkovice táb. 650.
 z Minkvic (Minkovic) Jan Fridrich
 372.
 Minor Tobiaš 210.
 Minstrberský kníže Jindřich 530.
 Minych Jan 1030.
 Miraňková Anna 1066.
 Mirečov, viz Mořičov.
 Mírek z Solopisk Adam 372; Bohu-
 slav 41, 373; Jan CXXXVIII,
 41; Jan Sigmund LXVII, 373;
 Bohuslav a Jiří 373; Jindřich
 Svatomír 41; Jindřich LXVII,
 373; Stefan 1269; Václav Ladi-
 slav CXL, 374; Jiří nejstarší,
 Jaroslav Svatomír a Fridrich
 Šťastný 374.
 Mirková z Solopisk Anna LXXXIII;
 Dorota roz. z Petrovce a na Sinči
 373; Marianna roz. Hornátecká
 z Dobročovic 372; Žofie roz. Ka-
 salická z Kastic 373.
 Mirkova z Solopisk Dorota Krej-
 štanová, Alžběta Švamberková,
 Alena Renthalová a Dorota Vra-
 tislavová 373.
 Mirešovice žat. 633.
 Mirešovská z Mirešovic Alžběta roz.
 Štampachova 618.
 Mirešovský z Mirešovic Hynek
 1269; Oldřich Sigmund 1263;
 Sigmund 374.
 Miretický Pavel CXL.
 Mirkov lit. 54.
 Mírkovice, viz Miřkovice.
 Mirkovice plz. 130.
 Mirošov plz. 126, 252, táb. 1171.
 Mirotice pís. 167, 168.
 Mirotín (Miřetín) chrud. 517.
 z Mirovic, viz Radkovec.
 Mirovice pís. 647, 648, 650.
 Mirovská Ludmila roz. Prokopová
 z Rovin 1013.
 Mirovský Adam 1022, 1033.
 Miřátky časl. 692.
 Miřejov jič. 50, 765, 766, 801.
 Miřejovice, viz Miřovice.
 Miřenice (Měřenice) plz. 668.
 z Miřetic, viz Braum.
 Miřetice časl. 896, chrud. 670.
 Miřetice, viz Měřetice.
 Miřetín (ves zašlá) pís. 334.
 Miřetín (Mirotín) chrud. 517.
 Miřevíce lit. 227.
 Miřevíce (Miřovice) plz. 331.
 Miřkovice (Mírkovice) bud. 919.
 Miřkov plz. 331.
 Miřkovská z Tropčic Anna roz.
 z Štampachu 625.
 Miřkovská z Tropčic Alžběta Što-
 sová 785, 797; Barbora Haran-
 tová 137; Kateřina Waldšteínová
 a Rozina Zylvarová z Silberšteína
 785, 792.
 Miřkovský z Tropčic Mikuláš 590,
 1139; Šezima 625; Vilém 331,
 375, 785.
 Miřovice (Miřejovice) praž. 124.
 Miřovice (Miřevíce) plz. 331.
 Mis Jan a Justina 987.
 Miseric Linhart 992.
 Miseroni Oktavian 1001.
 Mískolezy (Mízkolezy) hrad. 76, 680,
 767, 783.
 Místo (Město, Platz) žat. 621.
 Místo Nové (Nové město, Neuort)
 časl. 571.
 Místo (Město) staré jič. 721.
 Mistrovice hrad. 577.
 Mišovice pís. 647, 650.
 Mittlbach Jiří 1199.
 z Mitrovic, viz Vratislav.
 Mitrovský z Nemyšle Bernard
 CXXXVII, 375, 818; Jan starší,
 Jan mladší a Jindřich 375; Jiří
 starší CXXXVII, 136, 375; Jiří
 mladší LXXXIX, 353, 375, 392;
 Mikuláš Jan a Petr 376; Pěch
 (Přibík) 200, 376.
 Mitrovská z Nemyšle Dorota roz.
 z Komárova 376; Estera roz.
 Lažanská z Bukové LXXXIII,
 392, 468; Johanka na Šmilové
 LXXXIV.
 Mitrovská z Nemyšle Alena Raš-
 nová z Ryzmburka 454; Dorota
 Vrchotická z Loutkova 906; Ma-
 ria Alžběta Boreňová 376.
 Mitys Jan 1126; Šimon 1026; Va-
 clav 961, 979, 1036.
 Mizeron František z Lissonu 33.
 Mízholez (Měšholce) plz. 330.
 Mízholez (Mezholzy, Mezbolce, Mes-
 hals), plz. 874.
 Mízkolezy, viz Miskolezy.
 Mladá bol. 1163.
 Mladá Boleslav, viz Boleslav Mladá.
 Mladá Vožice, viz Vožice Mladá.
 Mladej (Mladé) lit. 913.

Mladějov bol. 82, 83, 765, 766, 801, 806.

Mladějov (ves pustá) žat. 615.

Mladějovice (Mladovice) táb. 489.

Mládek Jan, Matouš a Václav 1193.

Mládek Václav CXLI.

Mladice (ves zašlá) plz. 668.

Mladkov hrad. 160.

Mladoně (Maloně, Mühlnet?) bud. 655.

Mladoňovice chrud. 923.

Mladoňovice (Ladoňovice) na Moravě 213.

Mladostov bol. 533.

Mladošovice bud. 657.

Mladota z Jilmanic Jindřich 587.

Mladota z Solopisk Jiří starší, Jan a Adam 376; Jiří 377, 818; Sigmund a Zdeněk 377; Václav 362, 376, 377, 385; Zdeněk Adam 268, 376, 377, 1269; Jiřík a Vilém 377.

Mladotová z Solopisk Barbora na Březně LXXXIII; Helena roz. z Ebersbachu a Kateřina, předtím Chlumová z Dohalic 377; Helena Anna, předtím Certorejská roz. Šlibovská 598; Kateřina roz. Gerštorfova 120; Majdalena roz. z Labouně 46.

Mladotova z Solopisk Alžběta 378; Dorota Linhartová z Neuenbergu, potom Dohalská 809.

Mladotice časl. 462, 688.

Mladoušov táb. 241.

Mladovice (Mladějovice) táb. 212, 489.

Mlaka bud. 657.

Mlazice praž. 1144.

Mlazovice jič. 537, 779.

Mlčice (Milčice) časl. 1163.

Mlčkov táb. 151.

Mlékojedy (Mlékovidy) lit. 1116, 1117.

Mleynce, viz Mlýnce, Mlýnec.

Mleyněk Tomáš, Ludvík a Jan 1259.

Mleynice (Mlýnec) lit. 234.

Mlikovice táb. 155.

Mlým Bílý (dvůr poplužní) plz. 872.

Mlým Dubský plz. 358.

Mlým Havlův (dvůr) plz. 1060.

Mlým Spálený pod Tuboží bol. 18.

Mlýnař Václav 1095, 1157.

Mlýnaře (ves zaniklá) žat. 1256.

Mlýnce (Mlýnec, Mleynce, Linz) žat. 624, 625.

Mlýnec jič. 783.

Mlýnec (Mleynice) lit. 234.

Mlýnec (Mlýnce, Linz) plz. 662, 1056.

Mlýnec Nový a Starý (Lenzel) lit. 913.

Mlýnec ve Vyskeři (Mleynce) bol. 534.

Mlýnský (Podolský) dvůr časl. 186.

Mněník jič. 1048.

Mnětluký (Netluky, Pnětluky) lit. 259.

Mnich táb. 321, 476.

Mnichov (Münchhof) cheb. 333, 818.

Mnichov (ves pustá) lit. 845.

Mnichové Hradiště, viz Hradiště Mnichové.

Mnichovice (Němichovice) časl. 573.

Mnichovka, viz Michovka.

Mnichovská (Michovská) Regina a Judita 1021.

Mnichovský Matěj XXIV, 371, 1021.

z Mnichu, viz Bukovanská.

z Mnichu, viz Smrčka.

Mniš Rafael 275.

Mnišek praž. CXLIX.

Mnišek (Einsiedl) žat. 1149.

Mnišovský z Sebužína Rafael CXLV, 315, 709, 881, 987, 995, 1035.

z Mocína, viz Darboit.

Močedlník (Močidlník) praž. 526.

Močerady, viz Mušerady.

Močidlice (Modschidl) cheb. 288.

Močovice časl. 689, 1049, 1050.

Moderno (Materna) František 1003.

Modla Nykodým 1038.

Modlany lit. 257.

Modletice praž. 951.

Modletín časl. 313.

Modlibohov (Modlitbohov, Nudelbaum) bol. 537, 791.

Modlikov časl. 933.

z Modliškovic, viz Hřepická a Chřepický.

Modliškovice dvůr pís. 1179.

Modlišovský Krištof 1150.

Modřany praž. 945, 950.

Modřejovice praž. 127, 409.

Modřice (Riegersdorf) chrud. 1191.

Modřičice (Modřišice) bol. 604, 802.

Modschidl, viz Močidlice.

Möritschau, viz Mořičov.

Mofersdorf, viz Maffersdorf.

z Mohelnice, viz Medek.

Mohelnice bol. 12.

Mohelnice dolní bol. 46, 47.

Mohr, viz Mory.

Mohr (ves zašlá) cheb. 602.

Mohr Baltasar 697, 750, 752.

Mohr z Lichteneggu, viz Mor.
 Mohr von Wald František Vilém 752, 759.
 Mohren, viz Javorník.
 Mohučský arcibiskup Jiří Fridrich 738.
 Mochov praž. 704.
 Mokořany, viz Komořany.
 Mokrá (Mokré) cheb. 143.
 Mokrá, viz Mokrej.
 Mokré (Mokrej) hrad. 682, táb. 1210, 1222.
 Mokrej (Mokrá) bol. 604.
 Mokropsy hořejší (Mokropec) praž. 43, 555.
 Mokrosuky pís. 201, 422, 578.
 Mokrouš plz. 1202.
 Mokrovanský z Mokrovan Bernart CXXXVII.
 Mokrovouzská z Mokrovouz Ludmila Hnátová 1157.
 Mokrý Lom bud. 654.
 Mokrý Urban 452.
 Mokřany praž. 21, 379.
 Moldauthein, viz Týn nad Vltavou.
 z Moldavy vojvodovna Anna Marie, potom Donínová a Farensbachová 201, 238.
 Molgau (Moligau), viz Malkov.
 Molikov (Molgau) viz Malkov.
 Molischen, viz Maleš.
 Molyška Ludmila 1126.
 Monín táb. 177.
 Montbrunová Majdalena roz. Vitthova 878.
 de Monte-Cuculi Arnošt hrabě 183, 737, 916, 1079.
 Montprun (Montbrun) Pavel 1113.
 Mor Jan 969.
 Mor (Mohr) z Lichteneggu a Sedmí-kostelův Maximilian a Ferdinand 395.
 Morakšová Marianna roz. Novohradská z Kolovrat 172.
 Moraň Jan 1048.
 Morando Augustin 794.
 Morava hrad. 160.
 Moravany časl. 462, 699.
 Moravcová Kateřina 1012.
 Moravčí (Moravce) táb. 245.
 Moravčice jič. 536, 778.
 Moravec Jan XXXII, 979.
 Moravec Jiřík a Pavel 1012.
 Morávek Jiří 1147.
 Moravěves žat. 1149.
 Moravsko hrad. 23.
 Mordlesgrün (Marletzgrün) cheb. 606.

Morenstein v Horním Falcku 475.
 z Morchendorfu Kateřina Škretová ze Závotice 594.
 Morchenstern, viz Smržovka.
 Moršel Abraham 966.
 Mory (Mohr) žat. 101.
 z Morzin (z Marcinu) sv. pán Rudolf 763.
 Morzini Rudolf hrabě 806.
 z Mořeřab Jakub Leopold 1031.
 Mořičov (Moričov, Meričov, Mirečov, Möritschau) cheb. 917, 1168.
 Moser z Öttingen Melchior Adam 39, 864.
 Most (Brůx) žat. CI, 1148—1154, 1278.
 Most dlouhý (Langenbruck) bol. 537, 794.
 Most Kněžní (Kněžmost) bol. 249, 807.
 Most Kamenný (Kamenomost) praž. 180.
 Mostečná táb. 906.
 Mostek chrud. 885.
 Mostice (Mosting) plz. 358.
 Mostiště plz. 22, 127.
 Mostník Jan 1126; Václav 1135.
 Mostov (Mostau) cheb. 156, 856, 1266.
 Mošauer z Valdova Jiří Aleš 378; Vilém Mikuláš CXL, 378.
 Mošnice lit. 562.
 Motoly praž. 504.
 Mošnov žat. 239, 911.
 Motovecius Jan 1165.
 Moudrá Ludmila 1075.
 Moudrov táb. 850.
 Mouchová Kateřina 1126.
 Moukděly (Mukoděly) žat. 14.
 Mour Daniel 961.
 Mourek Jiřík 1157.
 Moyses Jiří 1137, 1138; Pavel 1138.
 Mozečková Barbora 1126.
 Mozolov časl. 701, táb. 1222.
 Možeř (Mojžíř, Mosern) lit. 54.
 Mracký (Mračský, Mratský) z Dubé Karel XXXIII, 378, 572; Dorota Marie a Karel Eusebius 379; Kateřina, Dorota Marie, Eliška a Johanna Alžběta 380.
 Mraček Adam 1126.
 Mračnice plz. 330.
 Mračský z Dubé, viz Mracký.
 Mradice žat. 92.
 Mrakotice táb. 493.
 Mratský z Dubé, viz Mracký.
 Mráz Mikuláš 123.

- Mráz z Milešovky Bohumil CXXXIX,**
 1126; **Jan Jiří CXXXIX,** 1127;
Mrázova Ludmila Popeliová 1024.
Mrázek Mikuláš CXL.
Mrázek Václav 967.
Mrdákovo (Mrdákov) plz. 1056.
Mrchojedy bol. 789, **plz.** 380.
Mrsklesy lit. 196, 234.
Mrskovice časl. 701.
Mrštlík Václav 1127, 1135.
Mrtníky (Mrtnice) plz. 358.
Mrtníky praž. 407.
Mrva Adam 1165.
Mrvice táb. 493.
Mrzklesy (Mrsklesy) lit. 614.
Mrzky praž. 526.
Mřeňková (m. Ceskobrodská) 1045.
Mstětiny (Mstětín) hrad. 531.
Mstihněv dvůr poplužní jič. 787.
Mstislavice časl. 696.
Mstišov (Tišov, Tischen) lit. 862.
Mšec (Kornhaus) praž. 616, 619.
 ze **Mšena Hrádku,** viz **Hrzek.**
Mšeno bol. 17, 762, 764, 782.
Mšeno (Mšené) lit. 33.
Mstětice (Mätětice) táb. 155.
Mtihava (Tihava) praž. 487.
Muckov (Mutzke) lit. 117, 506.
Mudroň Jan 961, 1086.
Mühlbach cheb. 1082.
Mühldörfler (Milderfler) cheb. 99.
Mühlendorf (Mulndorf) žat. 104.
Mühlgrün cheb. 1082.
Mühlhausen, viz **Nelahozeves.**
Mühlner (Mladoně, Maloně) bud.
 655.
Muchek (Mucha) z Bukové Adam
 a **Smil starší** 380.
Muk Ondřej a Pavel 1036.
Muk (Muka) Pavel a Eva 995.
Muk z Mukenthalu Jan 171.
Mukařov bol. 46, 534, 805.
Mukařov (Munkern) lit. 291.
Mukařov (ves zašlá) praž. 526.
Mückenbahn, viz **Provodín.**
Muckhof (Bukov) žat. 284.
Mukoděly (Moukděly) žat. 14.
Mulc z Waldau (Mulz v. Waldau)
Jiří Albrecht, Jošt Křištof, Jan
Fabian a Fabian 380; **Jan Al-**
brecht 381; **Jan Fabian a Jan**
Albrecht 818.
Müller ze Zlaté Koruny (v. Golden-
Kron) Jan 793, 798.
Müller Jiří a Jan 1199; **Jiřík** 1245;
Martin 1103.
Müllersgrün cheb. 1207.
Mülln (Müllen, Myšlen) cheb. 156.
Müllner von Mühlhausen, viz **Myll-**
ner z Mylhauzu.
Mulndorf (Mühlendorf) žat. 104.
Multenpergerová Kristina 1240.
Mulz v. Waldau, viz **Mulc z Waldau.**
Mulzen Tomáš Melichar 1209.
Münch, viz **Minich.**
Münchendorf (Munkendorf) bol.
 457.
Münchhof (Minichov) dvůr poplužní
cheb. 1168.
Münchhof (Mnichov) cheb. 333.
 z **Münchhofen,** viz **Hoffmann.**
Münich, viz **Minich.**
Munice bud. 351.
Munkendorf, viz **Münchendorf.**
Munkern, viz **Mukařov.**
Münster a Osnabrück 785.
Muran (Maüeran) Antonín 895.
Muschinger z Gumpendorfu Vin-
cenc 23, 44, 78, 248, 934, 1273.
Musil Jan 1231.
Mušerady (Močerady, Muscherad)
bud. 655.
Muškon Antonín 384.
Mutěnin plz. CL.
Mutice táb. 112.
Mutinsko jič. 546.
Mutzke, viz **Muckov.**
Muzikař Matyáš 1037.
Mužské bol. 249, 807.
Mydlář Jan LVI.
Mydler Ondřej 961.
Mýdlo Martin 961.
Mydlovary bud. 351.
Myletín (Mysletín) časl. 639.
Myllner z Mylhauzu (Müllner v.
Mühlhausen) Jan XXIV, XXXIII,
LIV, 381, 383, 384, 789, 930;
Jiří CXXXVII, 381, 383, 818;
Petr XXXVI, XLIV, 381, 383,
524, 858.
Myllnerová z Mylhauzu Virginia
roz. z Levínu LXXXIV, 382.
Myllnerova z Mylhauzu Izalda (Isol-
da) Pětipeská z Chýš 431.
Mysletice táb. 241.
Mysletín (Myletín) časl. 639.
Myslíč táb. 151.
Myslík Adolf a Jindřich 1036.
Myslík z Hyršova Adam 385, 464,
 1269; **Jan Břeněk, Joachym, Me-**
lichar a Sigmund 385; **Jindřich**
 385, 818; **Ludvík** 438; **Sigmund**
 198, 232, 879; **Vilém, Adam a**
Václav Šťastný 385.
Myslíková z Hyršova Markéta roz.
z Dubé 385.

Myslíkova z Hyršova Ludmila Kou-
 sková 1108.
 Myslín pís. 335, 818.
 Myslinka (ves pustá) plz. 358.
 Myslivo (Mysliv) plz. 1057.
 Myslotín táb. 1172.
 Myslov táb. 900.
 Myslýkovští sirotci 1032.
 Mystěves (Mystoves) jič. 787, 788,
 941.
 Myšec (Michels, Michzen) lit. 913.
 Myšenec (Myšlenec) pís. 1178.
 Myší Hora (dědiny) plz. 1212.
 Myška z Žlunic Albrecht 385; Hert-
 vík 291, 385; Jan CXXXIX; Jan
 Bohuslav CXXXVIII, 385, 386;
 Jindřich 387, 439; Jindřich Ka-
 rel 386, 388; Jan Jindřich starší
 386; Jan Jiří 387; Jan Krištof
 XLI, LXVII, 127, 188, 915; Je-
 třich 389, 810; Karel CXXXIX;
 Ferdinand Rudolf, Jaroslav a Ka-
 rel Častovec 388; Oldřich 389,
 818, 1153; Oldřich Kunata CXXI,
 387; Václav Říha Kunata CXL.
 Myšková Anna Alžběta roz. Bohda-
 necká z Hodkova LXXXIII, 389;
 Eliška na Šonově LXXXIII; Jo-
 hanna roz. z Malovic 388; Maj-
 dalena 429.
 Myšková z Žlunic Anna a Alžběta
 Marie 810; Barbora Kostomlat-
 ská z Vřesovic 429, 914; Jo-
 hanna Pětipeská z Chýš 429.
 Myškov hrad. 682.
 Myškovice časl. 923, praž. 715, táb.
 90.
 Myškovský (měšťan Českobrodský)
 1045.
 Myšlany bud. 656.
 Myšlen (Mülln, Müllen) cheb. 156.
 Myšlenec (Myšenec) pís. 1178.
 Mýto Vysoké (Hohenmauth) chrud.
 CI, 1154.
 Mzell, viz Mčely.
 Nabočady (Nabozady, Neschwic (lit.
 53.
 Nabovazy (Nokwic) žat. 622, 1085.
 Nábzí (Bzí, Nabzel, Nabsel) bol. 805.
 Naclav, viz Nadslav.
 Načeradec táb. 93.
 Načetin plz. 330.
 Nadějkov táb. CXLIX.
 Nadhera Jan a Diviš 1157.
 Nadobník Jan 1165.
 Nadryby plz. 1202.
 Nadslav (Naclav, Nadoclavy) jič.
 721, 774.

Nadvěska, viz Nedveska.
 z Nagarolu (Nagrolu) hrabě Ferdi-
 nand 447, 722, 1114, 1255.
 Nagles, viz Naklov.
 Náhlov (Nohlau) bol. 28.
 Nahoruby táb. 155.
 Nahořanky pís. 425.
 Nahořany hrad. 637, 681, pís. 154.
 Nachlebi (ves zaniklá) chrud. 572.
 Náchod hrad. 529, 544, 546, 553,
 680, 762.
 Náchod (Záchod) táb. 1221, 1227.
 z Náchoda Bohuchval Jaroslav 467;
 Leonora Marie Dobřenská 77;
 Marianna Náchodská, předtím
 Říčanská, potom Roupovská 467.
 Náchodský, z Neudorfu Adam
 CXXXVI, 389.
 Nacketendörflas (Oujezdec Nahý)
 cheb. 678.
 Nakléřov (Nollendorf) lit. 676.
 Naklov (Nagles) plz. 358.
 Nakří dolní a horní bud. 351.
 Nakvasov (Nekvasovy) plz. 668.
 Nakvasovice (Nekvasovice) hořejší
 a dolejší pís. 67, 490.
 Naletohořská Anna 1110.
 Nallesgrün (Nolesgryn) cheb. 600,
 1137.
 Nalžovy plz. CL, 667, 668.
 z Namedy, viz Husman.
 Napasice, viz Nepasice.
 Napor Matouš Mathyades 1026.
 Napor z Borkova Matouš 989.
 Nasavrky časl. 34, táb. 1221, 1227.
 Nasavrky (Nassaberg) chrud. 143,
 256, 933.
 Naschau, viz Naší.
 Násedlnice (Nasilnic) bol. 843.
 Nasetičky dvůr poplužní plz. 331.
 z Nassau-Katzenellenbogen hrabě
 Jan Ludvík 736.
 Nassendorf (Hele, Hely) lit. 867.
 Naší (Neyša, Naschau) žat. 607,
 622.
 Nathanyel Daniel 961; Sigmund a
 Ludmila 1012.
 Nautonice (Noutomice) praž. 427.
 Navarov bol. 531, 544, 546, 553,
 765, 776, 801.
 Navary (Auern) bud. 394.
 Naves (ves zaniklá) praž. 4.
 Navratice (Navratvice) jič. 731; viz
 též Nevratice.
 Naxer z Rovné Sigmund 389.
 Naz z Chřenovic Adam 375; Mi-
 kuláš 586.
 Nazdice táb. 241.

Nebahovy (Nebahov) pís. 654.
 Nebakov (hrad a mlýn) bol. 776.
 Nebeský, viz Celestýn.
 Nebilovský z Drahobuzi Adam 390, 668; Jindřich, Mikuláš a Smil 390.
 Neblažesov (Neblahosov, ves zašlá) cheb. 605.
 Nebosedl, viz Novosedly.
 z Nebovid, viz Chotouchovský.
 Nebřem (Nebřeň) plz. 358.
 Nečanský z Minic, viz Koutek.
 Nečas Jiljí 961.
 Nečemnice (Nečenice) žat. 181.
 Nečice časl. 222.
 Nečichy žat. 1139, 1141.
 z Nečtín Beneda Albrecht 113; viz též Beneda.
 Nečtiny (Preitenstein) plz. 125.
 z Nedabylic, viz Straka.
 Nedam (Nedamov) bol. 17, 781.
 Nedanice plz. 587.
 Nedaničky plz. 587.
 Nedanov (Nevdanov, ves zaniklá) lit. 846.
 Nedařice (Nedařiz) jič. 137, 570.
 Nedělišť hrad. 135, 815, 1071.
 Nedělka Václav 961.
 Nedětovice (Netovice) praž. 1205.
 Nednebohy (Nednebož, Dneboh) bol. 46, 47, 789.
 Nedoveska, viz Nedveska.
 Nedoveska (Nevěstka) bol. 18.
 Nedovice žat. 1145.
 Nedrahovice táb. 65.
 Nedražice plz. 497.
 Nedrtal (Niederthal, nyní předměstí Novohradské) bud. 652.
 Nedvědice (Medvědice) lit. 234, 863.
 Nedvědice táb. 1210, 1222.
 Nedveska (Nadvěska, Nedoveska) bol. 782.
 Nedvězí hrad. 682, chrud. 1191, praž. 471, táb. 153, 767.
 Neff (Nepfen) Adam 793.
 Nehasice žat. 912, 914.
 Neher (Nehr) z Nehrlinku Jiří XXXIII, LVII, CVII, 1004, 1036.
 Něhonín táb. 1222.
 Něhošovice pís. 877.
 z Nehrlinku, viz Neher.
 Nehrof, viz Nerhof.
 Nehvízdky praž. 703.
 Nechanice hrad. 412, plz. 253.
 Nechanice Staré hrad. 413.
 Nechranice žat. 617.
 Nechvalice lit. 862, 863.
 Nejedly Burian 1038.

Nejedly z Vysoké Jindřich 390, 1071; Tobiáš a Maximilian Theodor 390.
 Nejedly (z Vysoké) Kateřina Zygelová z Chocenic 937.
 Nejepín časl. 522.
 Nejepinský z Nejepína Jaroslav 390; Mikuláš mladší a Mikuláš starší 391.
 Nekešova z Landeka Lukrecie Waldšteínová 768.
 Nekmír plz. 357, 358.
 Nekmírský z Kyrsfeldu Václav 1023.
 Nekvasovice, viz Nakvasovice.
 Nekvasovice časl. 573.
 Nekvasovy, viz Nakvasov.
 Nelahozoves (Nalezoves, Nalžoves, Mühlhausen) praž. 124.
 Nelcel (Nelzel) z Löwenastu Pavel 968, 1005; Jan Rudolf a Jindřich 1005.
 Nemajovsko, viz Nemaňov.
 Nemanice bud. 422, plz. 1057.
 Nemaňov dolní (Nemajovsko, Nieder-Emaus) hrad. 939.
 Němcovic Jeronym 1260.
 Němčany (Nembšice, Niemtschan) žat. 615.
 Němčice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) bud. 45.
 Němčice bol. 832, pís. 351.
 Němčice plz. CL, 136, 330, 1056.
 Němčický Jan CXXXIX.
 Němčovice plz. 22, 127, 1203.
 Německá Bříza plz. 1202, 1203.
 Němeček Ondřej 1127.
 Němeček, viz Sedláček.
 Nemějce (Nemějice) pís. 1241.
 Nemelkov žat. 369.
 Nemělkov, viz Nemilkov.
 Nemes Daniel 1045.
 z Němičevsi Zikmund 192.
 Němičoves (Nemyčovec) jič. 536, 777.
 Němichovice (Mnichovice) časl. 573.
 Nemilkov (Nemělkov) pís. XVIII, 578.
 Nemněnice plz. 331.
 Nemojov časl. 227.
 Nemojov (ves zaniklá, nyní mlýn) táb. 1171.
 Nemyčoves, viz Němičoves.
 Nemyšl táb. 672.
 z Nemyšle, viz Mitrovský.
 Nenačovice praž. 165.
 Nendel Stefan 1088.
 Neněchov (Niněchov) praž. 883.

- Něníkovice (Jeníkovice) chrud. 276.
 Nepasice (Napasice) hrad. 638, 682.
 Nepfen, viz Neff.
 Neplachov bud. 657.
 Neplachovský Benedikt 1029.
 Nepodřice pís. 1179.
 Nepokojnice (Pod-Novo-Zamčí) jič. 529, 546.
 Nepokošice dvůr poplužní jič. 529.
 Nepolický ze Salic Jan Bavor 391.
 Nepolický ze Zachrašťan Bořivoj nejstarší Bořek 391, 779.
 Nepolysský Daniel 1165.
 Nepomucký Adam 1165.
 Nepomyšl (Pomeisl) žat. 620.
 Neprachovy plz. 667, 668.
 Neprobylice praž. 430, 1206.
 Neprobylice (Neprowic) žat. 611.
 Nepřevazky (Nepřevažky, Nepřivazeves) bol. 70, 520.
 Nepřibice (Nepřívěce) bol. 789.
 Nepřivazeves, viz Nepřevazky.
 Neratovice praž. 501.
 Nerešov (Nerošov) hrad. 788, 941.
 Nerhof (Nehrof) z Holtenperku Jan 108, 347, 1009, 1012; Petr 961, 1009.
 Nerošov, viz Nerošov.
 Neruda Adam 1038.
 Neřád mlýn časl. 692.
 Neřestce pís. XVIII, 71, 647.
 Neschwic, viz Nabočady.
 Neslinger ze Selchengrabu Jan Ludvík 725.
 Nesmen (Nesměň) bud. 657.
 Nesmiřice časl. 373.
 z Nespečova Bejček Lýtkýř (Lichwic) a Přibík 6; Sigmund 7; viz též Bejček.
 Nespěky táb. 151, 147, 379.
 Nespéry (Nespeř) táb. 206, 816.
 Nespeřice časl. 186.
 Nespoding, viz Mezipotočí.
 Nessel (Nieder u. Ober), viz Nezly.
 z Nestajova, viz Žehušícký.
 z Nestajova, viz Chuchelský.
 Nestaní (Nestivy) Dolejší a Hořejší, vsi pusté, plz. 280.
 Nestanice pís. 654.
 Nestařice (ves zaniklá) praž. 379.
 Nestivy, viz Nestaní.
 Nestřebo (Netřebo) hrad. 682.
 Nesvačily bol. 47, pís. 126.
 Nesvačily (ves pustá) praž. 527.
 Nesyty jič. 926.
 Neškaredice časl. 1068.
 Neštětice lit. 54.
 Neštěnice (Neštěmice) lit. 54.
 Neštětice táb. 151.
 Netenice (Netonice) pís. 353.
 Netikalov, viz Mětikalov.
 Netluky (Pnětluky) táb. 5, 767.
 Netluky (Pnětluky, Mnětluky) lit. 259.
 Netluky (Pnětluky) žat. 909.
 Netolice pís. XXI, XXIII, CL.
 Netonice, viz Netenice.
 Netovice (Nedětovice) praž. 1205.
 Netřebo (Nestřebo) hrad. 682.
 Netřebice bol. 1163, bud. 654.
 Netřeby (Netřebo) hrad. 838.
 Netvořice táb. 153, 391.
 Netvorský z Břízy Přibík 391, 818, 1269.
 Neubauer Pavel 825.
 Neudek, viz Neydek.
 Neudorf (Neudörfel, dom. Grabstein) bol. 69.
 Neudorf (Rehwasser, Nová ves) bol. 381.
 Neudorf (Nová ves, dom. Bečov) cheb. 1207.
 Neudorf (Trstenice) cheb. 590.
 Neudorf (dom. Semily) jič. 776.
 Neudorf (Nová ves Chřibská, dom. Kamenice česká) lit. 867.
 Neudorf bei Elbleiten an der Elbe lit. 863.
 Neudorf an der Kamnitz lit. 863.
 Neudorf (Rottendorf, Nováves) žat. 1149.
 Neudorf, viz Nová ves.
 Neudorf, viz Neundorf.
 Neudörfel (Nová víska, dom. Toužim) cheb. 633.
 Neudörfel (Nová véska, dom. Haná-pach) lit. 865.
 Neudörfel u Markvartic (Markersdorf) lit. 867.
 Neudörfel (Nová ves, dom. Zahorany) lit. 866.
 Neudörfel (dom. Hagensdorf) žat. 622.
 Neudörfel (dom. Osek) žat. 370.
 Neudörfel (Neudorf, dom. Pětipsy) žat. 188.
 Neudörfel (dom. Přisečnice, Presnitz) žat. 508.
 z Neudorfu (z Nové vsi) Baltasar Fridrich CXXXVII.
 z Neudorfu, viz Náchodský.
 z Neuenbergu Baltasar Fridrich 929.
 z Neuenbergu (Neyenperku) Linhart Adam a Vilém Václav 341, 392, 819, 911; Jan 393, 819.

- z Neuenbergu Linhartová Dorota roz. Mladotová z Solopisk 809; Hedvíka LXXXIII; Linhartova Liduška a Evička 392.
 z Neuenberka, viz Betengel.
 Neugedein, viz Kdyně.
 Neugrün dolejší a hořejší cheb. 600.
 Neuhoř (Nové Dvory) cheb. 423.
 Neuhoř (dvůr poplužní u Trutnova) jič. 113.
 Neuhoř, viz Nové Dvory a Nový Dvůr.
 Neuchynkerova z Ober-Neuchynku Johanna Kateřina Hozlaurová 878.
 Neuland (dom. Lemberk) bol. 84.
 Neuland (Novina, dom. Mimoň) bol. 381.
 Neuland (Ostré, Vostrej) lit. 117, 506.
 Neuman z Ryglie (Ryklic) Ondřej 394; Ondřej, Adam a Jan Jindřich 1068; Neumanová Majdalena roz. z Oujezda 1068.
 Neumann (Niemann) Hendrych 393, 753, 754, 755, 656.
 Neumann Jiří 1240.
 Neumannova Marie 1102.
 Neumayer (Neymar) z Winterberka Gottfrid 394; David, Gottfrid, Judita, Anna, Rosina a Barbora 395.
 Neumayerová z Winterberka Barbora roz. z Königšteina 395; Neumayerova Anna Šmidgrabnerová 395, 510; Judita Peugerová 395.
 Neundorf (Neudorf) bol. 457, 766, 773, 794.
 Neundorf (Neudorf, Novosedly, Nové Sedlo) žat. 369.
 Neuort, viz Nové místo.
 Neupauer Kašpar a Jan 1153; Ondřej 1152, 1153.
 Neurohlan (Neu-Rolla, Rola Nová) cheb. 600.
 Neusattel cheb. 1137.
 Neusattel, viz Nové Sedlo.
 Neuschloss (Nové Zámky) jič. 802, 837.
 Neuschloss (Nový Hrad) žat. 909.
 Neuschloss, viz Nový Zámek.
 Neusorge hrad. 1047.
 Neustadt bol. 69, 457.
 Neustadt (Jezvé) lit. 269, 845.
 Neustift bud. 656.
 Neustupov táb. XVIII, 202, 237, 238.
 Neuwald (Novoles) hrad. 1062.
 Nevdanov (Nedanov, ves zaniklá) lit. 846.
 Nevděk (zámek pustý) cheb. 278.
 Nevděkov (ves zašlá) bud. 351.
 Neveklov táb. 155.
 Neveklovice bol. 46.
 Nevěstka (Nedoveska) bol. 18.
 Nevicenice (ves zaniklá) žat. 631.
 Nevido (Nevidy) plz. 280.
 Nevolice plz. 1055, 1060.
 Nevotinky (Nevotníky) plz. 279.
 Nevratice jič. 537, 764, 776, 777, 778, 779.
 Neydek (Neudek) cheb. 97, 138, 767, 814.
 z Neydeku Dorota Kateřina roz. Wartenberkova 811.
 Neyderfel, viz Nová véska.
 Neyman Jan 1029.
 Neymon Martin 1020.
 Neyša (Naší) žat. 607.
 Nezaběhlce žat. 195.
 Nezamysličky pís. 450.
 Nezavětice plz. 279.
 Nezdašov (Neznašov) bud. 293.
 Nezdice pís. 49.
 Nezbedova Kateřina roz. Henychova z Pokratic 142.
 Nezdice plz. 587.
 Nezdín (Lerbdín?) časl. 691.
 Nezly (Nieder- u. Ober-Nessel) lit. 913.
 Neznabohy lit. 261.
 Neznašov, viz Nezdašov.
 Neznašov hrad. 707, plz. 298.
 Nezvětice plz. 280.
 z Nežetic Karlík Zikmund 199; viz též Karlík.
 Nežetice bud. 652.
 Něžovice táb. 151, 650.
 Nibšicova (Nybšicova) z Holtendorfu Kristina Waldšteínová 834.
 Nic Martin 961.
 Nicovo (Nicov) pís. 1201.
 Nič Ondřej 1127, 1135.
 Ničová Kateřina 848.
 Nidrum Mikuláš Heřman 80, 82, 786; viz též Nydrum z Hardeku.
 Niedergrund, viz Grunt dolní.
 Niederhoř, dvůr poplužní, jič. 637.
 Niederthal, viz Nedrtal.
 Niemann, viz Neumann.
 Niemes, viz Mimoň.
 Niemtschan, viz Němčany.
 Nikelsdorf (Niklasdorf) žat. 104.
 Nikelsdorf (Nixdorf, Mikulášovice) lit. 865.

- Niklová (Nickel) Žofie · Kateřina
 roz. Heusterova 794.
 Niněchov, viz Neněchov.
 Ninkovice táb. 151.
 Ninolice jič. 721, 774.
 Niňovice (ves zaniklá) pís. 336.
 Nirče pís. 650.
 Nischburg, viz Nížburk.
 Nixdorf (Nikelsdorf), viz Mikulá-
 šovice.
 Nížburk (Nižmburk, Nischburg)
 praž. 367.
 Nížkov časl. 933.
 Nížtice (ves pustá) praž. 1037.
 Nobosedl, viz Novosedly.
 Nohlau, viz Náhlov.
 Nojem Pavel 1094.
 Nokwic, viz Nabovazy.
 Nolesgryn (Nallesgrün) cheb. 600.
 Nollendorf, viz Nakléřov.
 z Norprechtu Jan 735.
 Nořin chrud. 933.
 Nos z Vojkovic Jan 1015.
 Nosákov táb. 238.
 Nosalov bol. 17.
 Nosek Jakub 1110; Mikuláš 1193;
 Pavel 1260.
 Nosidlo z Geblic Václav 1127, 1135.
 Noskov táb. 112.
 Nostic z Nostic XC; Adam na Kou-
 nově 1263; Burian CXXXVII;
 Hertvik 602; Jan Adam XXIV,
 XCVII, 395, 1269; Jan Hanuš
 396, 397, 819, 824, 1263; Jan
 Hertvik 70, 944, 602; Jan Václav
 397; Jarolím 397, 418, Jeronym
 808; Jiří a Václav 397; Kašpar
 724; Otto XLV, XCV, 26, 543,
 599, 601, 602, 1136.
 Nosticová z Nostic Anna potom
 Penčíková z Penčíku 419.
 Nosticova z Nostic Anna a Bar-
 bora 419; Kateřina Kotvicová
 z Kotvic 296; Marie Salomena
 Lidlová z Lidlova 328.
 z Nostvic, viz Belvic.
 z Nostvic Kašpar 893; viz též Bel-
 vic.
 z Nostvic (Belvicová) Johanna roz.
 Račínova z Račina 449.
 z Nostvic Belvicova Lidmila Kaplí-
 řová 240.
 Nouměř plz. 331.
 Noutomice, viz Nautonice.
 Nouzov jič. 116, 546.
 Nouzov (Oujezdec) praž. 184, 190.
 Novák Jan a Václav 967.
 Novákovice plz. 1104.
 Novarov 766; viz též Navarov.
 Nováves (dom. Skály) bol. 532.
 Nováves (Nové Dvory, dom. Mnich-
 Hradiště) bol. 883.
 Nováves u potoka Srního (Neudorf,
 Rehwasser) bol. 381.
 Nováves u Zborova (dom. Třeboň)
 bud. 657.
 Nováves (dom. Habry) časl. 692.
 Nováves (Neuesdorf, okr. Chotěboř)
 časl. 702.
 Nováves (dom. Polná) časl. 933.
 Nováves (dom. Opočno) hrad. 682.
 Nová ves (Neudorf, dom. Bečov)
 cheb. 1207.
 Nováves (dom. Chocet) chrud. 933.
 Nováves (Neudorf, dom. Bělohrad)
 jič. 137, 802.
 Nováves (Neudorf) dolní, horní a
 prostřední (dom. Bělohrad) jič.
 792, 802.
 Nováves (u Hořic) jič. 779.
 Nová ves (Neudorf, dom. Vrchlabí)
 jič. 785.
 Nováves (Neudörfel, dom. Zaho-
 řany) lit. 866.
 Nováves (ves zašlá, dom. Nový Zá-
 mek) lit. 846.
 Nováves Chřibská (Neudorf, dom.
 Kamenice Česká) lit. 867.
 Nováves (Neudorf) při stráni Ka-
 menické lit. 863.
 Nováves (Neudorf) při Labské
 stráni lit. 863.
 Nováves Německá (Deutsch-Neu-
 dörfel, dom. Předlice) lit. 260,
 261.
 Nováves (dom. Kostelec Černý)
 praž. 528.
 Nováves (dom. Chojnov) táb. 849.
 Nová ves (Neudörfel, dom. Osek)
 žat. 370.
 Nováves (Neudorf, Neudörfel, dom.
 Pětipsy) žat. 188.
 Nováves (Rottendorf, Neudorf) žat.
 1149.
 Nováves (Neudorf, dom. Schön-
 linde) žat. 1085.
 Nováves (Neudorf, dom. Toužetín)
 žat. 193.
 Nová veska (Neyderfel, Neudörfel,
 dom. Hanšpach) lit. 865.
 Nová viska (Neudörfel, dom. Tou-
 žím) cheb. 633.
 Nové Dvory (Nová ves) bol. 883.
 Nové Dvory časl. CXLIX, 946.
 Nové Dvory (Neuhof) časl. 933,
 1098.

Nové Dvory (dvůr poplužní) časl. 1050.

Nové Dvory (Neuhof) cheb. 423.

Nové Dvory táb. 173, 363.

Nové Dvory (ves zaniklá) táb. 237.
z Nového Dvoru Lidmila Měděncová z Ratibořic 363.

Nové Hradý (Gratzen) bud. XVIII, 163, 651, 659.

Nové Hradý Trautsonovy (Nový Hrad) chrud. XXIII, CXLIX.

Nové Město Hradiště n. M. hrad. 637, 680, 681, 762, 767, 783, 1157.

Nové město Pražské CI; viz též Praha.

Nové místo (N. město, Neuort) časl. 571.

Novenarynská Anna 1260.

Nové Sedlo (Neundorf), viz Novosedly.

Nové Sedlo (Neusattel) žat. 574.

Nové Sedlo, viz Novosedly.

z Nové vsi, viz z Neundorfu.

Nové Zámky (Neuschloss) jič. 802, 837.

Novina (Neuland) bol. 381.

Noviny (Neuland) bol. 144.

Novobydžovský Daniel 961.

Novobydžovský, viz Kecelius.

Novohradský, viz z Kolovrat.

Novoles (Neuwald) hrad. 1062.

Novosedelko (tvrz) cheb. 450.

Novosedlice (Weiss-Kirchlitz) lit. 862.

Novosedly (Neusattel) bud. 351, 657; pís. 650, 1178, 1184.

Novosedly (Nebosedl) cheb. 288, 450.

Novosedly (Nové Sedlo, Neundorf) žat. 369.

Novotná Regina Justina 1032.

Nový dvůr (Neuhof) bud. 58, 657, časl. 20, 689, 698, 905, cheb. 99, jič. 248, lit. 861, táb. 147, 238, 385.

Novýhrad chrud. XXIII, CXLIX; viz též Nové Hradý Trautsonovy.

Novýhrad (hrad pustý) hrad. 885.

Nový Hrad (Neuschloss) žat. 909.

Nový Zámek (Neuschloss) lit. 546, 772, 775, 830, 844.

Nučice praž. 526, 571.

Nučnice lit. 1116, 1117.

Nučnice malá (Nučnický) lit. 470.

Nudelbaum, viz Modlibohov.

Nudvojovice (Nedvojovice) bol. 604, 766, 790, 802.

Nuess z Regersdorfu Kašpar a Timotheus 397.

Nupaky praž. 471.

Nusle praž. 950.

Nuzbly (Nuzdly) táb. 849.

Nuzerov pís. 1217.

Nužovský dvůr poplužní lit. 1116.

Nybšic z Holtendorfu Krištof CXXXIX, 83; Nybšicova, viz Nibšicova.

Nydrum z Hardeku Heřman 985; viz též Nidrum.

Nyger Adam 1135.

Nygl Václav 1165.

Nygryn Jan 1076.

Nyklásek z Žitenic Mikuláš 572.

Nyklásková z Žitenic Eliška, potom Kalenicová z Kalenic, roz. z Rokyc 572.

Nykodem Augustin 1013.

Nykšreyter Joachym CXXXIX.

Nymburk bol. CI, 1163—1168.

Nymburský (Rubín) Vít 1127.

Nynice plz. 1203.

Nynkovo (Nynkov) plz. 1212.

Nysa (ves zaniklá) bol. 537.

Nyx Jan 961.

Obcov (Občov, Običov, Vobčov) praž. 5, 438.

Obděnice, viz Obidenice.

Obědovice hrad. 76, 268, 1162.

Oberdorf žat. 195.

Oberdörfel (Siebendörfel) bol. 780, 794.

z Oberg (Obrig) Baltasar Henrich 825.

Obergrund, viz Grunt horní.

Oberhof, viz Vysoký dvůr (Vysoká).

Oberhütten, viz Hutě horní.

Oberklee, viz Soběchleby.

Oberndorf (Ves hořejší) cheb. 589, 1235.

z Oberndorfu Barbora Hrobčická 182.

z Ober-Neuchynku Zuzanna Chrtová 188, 384.

Obernice (Obornice) žat. 244.

z Oberštorfu, viz z Logu.

Običov, viz Obcov.

Obidenice (Obděnice) táb. 389.

Obitecký, viz Obytecký.

Oblajovice táb. 558.

Oblanov (Voblunov, Weigelsdorf) jič. 938, 1239.

Oblatt, viz Oploty.

Oblík (ves zaniklá) žat. 1139, 1141.

Oblitzdorf cheb. 1138.

Obora (Obora pod Stavem, Wobern) bol. 17, 781.

- Obora praž. 944.
 Obora (Vobora, Wobern) žat. 393, 910, 911.
 Obořice chrud. 256.
 z Obranichen (z Obranychynku), viz z Ober-Neuchynku.
 Obratany (Vobratany) táb. 850, 878.
 Obravy, viz Olbramy.
 Obrman Jan 1260.
 Obrok dvůr poplužní bol. 17.
 Obrovice (Wobern, Vobory) žat. 588.
 Obrubče bol. 159.
 Obruby Velké bol. 159.
 Obrvaně (Vobrvaň) čas. 696.
 Obřic, viz Obřit.
 Obřiství praž. 428.
 Obřit (Obřic, Vobřidí) lit. 855.
 Obytecký z Obytec Jan 397; Václav Vyduna LXXXIX, 397, 910.
 z Ocelovic, viz Hora.
 Očihov (Očechov, Očehov, Vočechov Velký, Gross-Otschchau) žat. 184, 185, 1267.
 Očihovec (Očichov, Očehov Malý, Klein-Otschchau) žat. 181, 185.
 Očko z Vlašimi Jan 1170.
 z Oderlinku (Ordelíku, Orderlíku) Alexander a Anjelína roz. z Bonvicinu 401, 559.
 Odersgrün, viz Edersgrün.
 Oderský z Lidořova Vilém Alexander a Oderská Marie, prve Waldsteinová, potom Skrbenská z Hříště, roz. z Falkenhainu 835.
 Odhadování statků konfiskovaných CXIII.
 Odkolek z Oujezdce Jan mladší XCVII, 249, 398; Jan 140, 398; Jan starší 269; Jan nejstarší 398; Jan Jindřich a Ladislav 398; Jindřich a Jiří CXXXVII.
 Odlezly (Vodlezla) plz. 288.
 Odolenov (Vodelenovy) pís. 449.
 Odolenovice (Vodolanovice, Wodalnowic) bol. 803, 844.
 Odranec, viz Vodranec.
 Oed cheb. 97.
 Öhm Krištof 1088.
 Oels, viz Olešnice.
 z Öttingu hrabě Arnošt CXX.
 Ohačany žat. 1102.
 Ohař (Vohař) pís. 647.
 Ohařice (Oheřice) bol. 774.
 Ohaveč jič. 774.
 Ohaveč (Vohaveč) jič. 721.
 Oheb (zámek pustý) chrud. 923.
 Ohlisch, viz Olešnice (Oleška).
 Ohnič (Vohnice, Wohontsch) žat. 910.
 Ohnišťany jič. 731.
 Ohnišov (Vohnišov) hrad. 682.
 Ohnišovice (Wonischen) plz. 662.
 Ohnišťská Lhota, viz Lhota Ohnišťská.
 von Ohr zu Polsterkamp Kašpar 735.
 Ohrada táb. 389.
 Ohrada (Vohrada) táb. 650.
 Ohrazení České bud. 657.
 Ohraženice bol. 803, 844.
 Ohrobec praž. 945.
 Ochoz (Vochoz) chrud. 256.
 Ochřešťany (Okřesanec) časl. 703.
 Okenau, viz Okůnov.
 Okny (Vokna, Woken) bol. 12, 14, 775.
 Okrouhlá (ves zaniklá) bol. 381.
 Okrouhlá (Šejba, Scheibe) lit. 845.
 Okrouhlá táb. 151, 650.
 Okrouhlice (Vokrouhlice) časl. 700.
 Okrouhlov praž. 944.
 Okrouhly (Wokraulik) jič. 220, 765, 766, 785, 802, 804.
 Okřesanec (Vokřesanec, Ochřešťany) časl. 641, 703.
 Okřešice (Vokřešice, ves zaniklá) lit. 845.
 Okůnov (Okenau) žat. 104.
 Olbersdorf (Oppersdorf) bol. 457.
 Olbram z Štěkně Jan 1222.
 Olbramice (Olbramovice, Wolframice) na Moravě 869.
 z Olbramovic, viz Čejka.
 z Olbramovic Karel starší Čejka 61, 1269.
 z Olbramovic, viz Dvořecký.
 z Olbramovic Zdeněk a Karel Hodičický z Hodic 869.
 z Olbramovic Johanka Říčanská z Říčan 468; viz též z Bubna.
 Olbramovice táb. 847.
 Olbramy (Obravy) bud. XVIII, 164.
 Olbranovský Albrecht 1269.
 z Oldenburku Fridrich Georg (Jiří) XXXVI, L, LII, LVI, LVII, LVIII, 399; jeho manželka Markéta roz. Zumrova (Sommer) 399.
 Oldřichov cheb. 605.
 Oldřichov (Ulgersdorf) lit. 564.
 Oldřichov táb. 112.
 Oldřichovice táb. 238.
 Oldříš chrud. 1191.
 Oleschau, viz Oleška.
 Olešen (Oleška) praž. 944.

Oleška Nová a Stará (Olešnice, Ohlisch) lit. 564.

Oleška, (Voleška) praž. 526.

Oleška (Olišov, Oleschau) žat. 599, 943.

Olešná (Volešná) bud. 1241, časl. 692, 696, 933, chrud. 934, plz. 127, 280, táb. 93, 485.

Olešnice (Volešnice) bol. 534, časl. 692, hrad. 531, jič. 536, 778, 940, 1239.

Olešnice (Volešnice, Ellexnitz) bud. XVIII, 411.

Olešnice (Giesshübel, Kysybel) hrad. 682.

Olešnice (Oels) jič. 765, 766, 802, 837.

Olešnice (jinak Nové zámky, Neuschloss) jič. 802.

Olešnice (Oels) dolní, horní a střední hrad. 838.

Olešnice Košťalská jič. 778.

Olešnice prostřední jič. 248.

Olešnice Levín (Ol. Levínská) jič. 778.

Olešnice Nová a Stará (Oleška, Ohlisch) lit. 564.

Olešnice zlaté (Golden-Oels) bol. 801.

Olešník (Volešník) bud. 351, 352.

Olešno bol. 18, 782.

Oletice, viz Voltice (Voletice).

Olimar Jan 304.

Olischer Baltasar 1138.

Olišov (Oleschau), viz Oleška.

z Olivé Hory (v. Olivenberg), viz Jezbera.

Oliva Václav 1093.

Olší táb. 173.

Oltyně, viz Voltyně.

Omlenice bud. 312.

Ondráček Ondřej 1095.

Ondřejovice, viz Vondřejovice.

Ondřejovice plz. 215.

Ondříkovice (Vondřejkovice) bol. 537, 780.

Oňnate Conte španělský 747.

Onšov časl. 20.

Onšov (Vonšov) časl. 340.

z Onšova Johanna Čabelická 1241.

Onšovec, viz Vonšovec.

Onšovice, viz Vonšovice.

Opařany (Wopořan) táb. 1222.

Opařanky (ves zaniklá) táb. 1222.

Opatov (Vopatov) časl. 639, 690.

Opatovice bud. 350.

Opatovice časl. 42, 691, 701, 1050.

Opatrný Jan 1048; Lorenc 961.

Opava v Slezsku 760.

Opavský Gregor 989.

Opavský, viz Písecký.

Opitz z Ehrenšteina Jan 571, 825.

Oplot (Plot, Amplatz) plz. 587.

Oplotec (Voplotec) plz. 331.

Oploty (Voblaty, Oblatt) žat. 611.

Opočnice jič. 1041.

Opočno (Opočen) chrud. 119, 1155.

Opočno hrad. 681, 684, 763.

Opočno žat. 909.

Opolenec pís. 1201.

Opoměřice (dom. Budkov) na Moravě 213.

Opotský Lukáš 1094.

Oppersdorf (Olbersdorf) bol. 457.

z Oppersdorfu (Oppersdorfu) z Dubu a Frydšteina bratři 786; Bernart Vilém 400; Fridrich 51, 538; Hanuš Jindřich 401; Jan Fridrich LXVII, CXXIX, 400, 564; Jiří 538; Jiří (Václav) hrabě 824; Otto CXIII, 325, 401, 461.

Oppersdorfová Anna roz. Robmhapová z Suché 401, 440.

z Oppersdorfu Anna Maximiliana Švamberková, potom Žirotnová LXXXII, 662, 946.

z Oppersdorfu Uršula Žofie hraběnka Šliková 604, 802.

Oprechtice (Voprechtice) plz. 1056.

Opršal (Oppršal) z Jetřichovic Jaroslav 1030; Jindřich 1211.

Oráčov, viz Voráčov.

Orasice, viz Vorasice.

Orasín (Verasín) žat. 617.

z Orderlíku (Ordolíku), viz z Oderlinku.

Ories Jan 1036; viz též Oryes.

Orlice (Erlitz) hrad. 577.

Orlička, viz Vorlička.

Orlík (Vorlík) pís. 647.

Orlov, viz Vorlov u Miletína.

Orlov (Urlau) cheb. 328, 719.

Orlov (Vorlov) pís. 1217.

Orlov (Vorlov, ves pustá) praž. 1196.

Orlov (Vorlov) táb. 1222.

Orlová, viz Ortová.

Orsinová Ludmila Zuzanna roz. Trejtlarova z Krošvic 1024; Mandalena roz. Fruweinova 110.

Ortová (Orlová, snad Orlov, ves zašlá) časl. 572.

Oryes Jan Erazym 968.

Ořech (Vořech) praž. 371.

Oršinovský z Fürstenfeldu Jan XXXVI, LXXXII, 402, 947, 955.

Oršinovská z Fürstenfeldu Lidmila
LXXXII; Zuzana roz. z Krošvic
402.

Osecký klášter 370, 724; viz též
Klášter Osecký.

Oseč, viz Voseč.

Osečany táb. 482, 767.

Osečná (Vosečno, Oschitz) bol. 537,
780.

Osečnice (Vošednice, Woschetnic)
hrad. 679.

Osek (Vosek) bol. 789, plz. 338,
491, praž. 407, žat. CXLIX, 1080.

Osek Starý žat. 370.

Oselné, viz Voselné.

Osenice (ves zaniklá) bol. 789.

Oschitz, viz Osečná.

Osí (Vosej) táb. 649.

Osinalice (Vosnalice) bol. 18, 781.

Oskořínek (Ronov) bol. 306.

Osletín (Vosletín) táb. 151.

Oslov (Voslov) pís. 649.

Osluchov (Vosluchov) praž. 606.

Osly (Voslýn) pís. 335.

Osná (Vosná) táb. 341.

Osnice bud. 655.

Osojně (Vosojny, ves zaniklá, nyní
dvůr) plz. 467.

Osov (Vosov) veliký praž. 118.

Osovec (Vosovec, Osov Malý) praž.
118, 404.

Ostašovice (Vostašovice) hrad. 682.

Osterman Adam 1127.

Osterštok (Ostrštok) z Astfeldu
František LXXXIX, 164, 334,
957, 971, 953, 983, 1031, 1034.

z Ostěšova Ondřej XCVIII, 403.

Ostré (Vostrej) bol. 782.

Ostré (Vostrej, Neuland) lit. 117,
506.

Ostré (Vostrý) táb. 1222.

Ostromeč (Vostromeč) zámek pustý
táb. 155.

Ostromeče plz. 331.

Ostromíř (Vostromíř) jič. 764, 765,
779, 797, 893.

Ostromířský, viz Vostromířský.

Ostrov (Schlackenwerth) cheb.
XCIX, 1168.

Ostrov (Vostrov) bol. 381, časl.
169, 696, chrud. 119, 196, jič.
939, pís. 334, 1195, táb. 896.

Ostrov (sídl. na Ostrově) praž. 438.

Ostrov Perknířův časl. 42.

Ostrovce (Vostrovce) pís. 73.

Ostrovec (Vostrovec) pís. 650.

Ostrovec z Kralovic, viz Vostrovec.

Ostrovský Matouš 967.

Ostružno (Ostružeň, Vostružeň) jič.
721, 774.

Ostružno, pís. 49.

z Ostrychu, viz Kelbich.

z Ostředka, viz Chobotský.

Ostřetice plz. 1104.

Osy (Vosym) plz. 587.

Otěany, viz Ouhošťany.

z Otěšic (Ottoschütz) Bohuš Jan
Vilém 29.

Otěšice (Votěšice, Utěšice) plz. 481.

Otěšín (Votěšino) plz. 668.

Otěvek (Otěvík) bud. 163, 652.

Otice (Votice) táb. 241.

Otín (Ottenrejt) cheb. 605.

Otmice (Otmiky, Votmice) praž.
487.

Otov (Wotawa) plz. 662.

Otovice (Hotovice) lit. 165.

Otradovice táb. 238.

Otročice (Votrotice) časl. 573.

Otročín plz. 1212.

Otruby praž. 1205.

Otschehan, viz Očihov.

Otta z Losu Jan 403; Jaroslav
XXIV, XXXIII, 403, 717; Jin-
dřich XXIV, XXXI, XXXVIII.
XLIII, XLV, XLVI, LI, LII.
LV, 35, 404; Jiřík 1037; Konrad
403; Křištof a Šebestian 408;
Zdeněk 404.

Ottová z Losu Dorota roz. z Sej-
slic XCVIII, 404; Eliška roz.
z Vchynic 407; Kateřina na Tě-
chobuzi a Chvalkové LXXXIV.

Ottendorf (Uttendorf) časl. 933.

Ottendorf hrad. 1047.

Ottenrejt (Otín) cheb. 605.

z Ottersfeldu Anna Měsíčková 273.

z Ottersdorfu Barbora Plesová
z Sloupna 437.

z Ottersdorfu sestry 1032.

z Ottersdorfu Dorota Plateysová
564; viz též Sixtova z Otters-
dorfu 512.

z Ottersdorfu Abraham Sixtus 11:
viz též Sixt z Ottersdorfu Abra-
ham 511.

z Ottingen, viz Moser.

z Ottopachu, viz Pfefferkorn.

z Ottopachu Johanna Žďárská
z Žďáru 942.

z Ottoschütz, viz z Otěšic.

Otuže (Votuší, Votuzy) jič. 810.

Otvice (Utvíce) žat. 195, 1085.

Ouběnice (Ůběnice) praž. 89.

Oubislavice (Ůhislavice) jič. 536.

Oubočí (Ůboč) plz. 1056.

- Ouborsko (Úborsko) plz. 273.
 Ouč (Ouči) bol. 47.
 Oučín (Účín) plz. 436.
 Oudart, viz Údart.
 Oudašín (Aldašín, ves zašlá) praž. 526.
 Oudavy (Údavy) časl. 466, 700.
 Oudičov (ves zašlá, nyní dvůr poplužní) táb. 1222.
 Oudín (Údím, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) táb. 459.
 Oudolen (Údoleň) časl. 375.
 Oudraž (Údraž) pís. 408.
 Oudražský (Údražský) z Kestřan Ctibor starší, Ctibor (Tiburcins) mladší, Zacharyáš, Bohuslav a Jan 408.
 Oudrecký z Oudrče, viz Údrecký z Údrče.
 Oudrč, viz Údrč.
 Oudrický, viz Údrecký.
 Oudrnice (Údrnice) jič. 721, 774.
 Ouhelnice (Úhelnice) bol. 1276.
 Ouhlejov (Úhlejov) jič. 801.
 Ouhliště (Úhliště, ves zaniklá) praž. 944.
 Ouholičky (Hoholičky) praž. 715.
 Ouhersko (Uhersko) chrud. 1155.
 Ouhořilka (Úhořilka) časl. 639.
 Ouhostice (Úhostice, ves zaniklá) žat. 1253.
 Ouhošťany (Otčany, Úhošťany, Hošťany) žat. 1100.
 Oujezd (Újezd) bol. 535, 604, 789, hrad. 76, 885, chrud. 933, jič. 536, 778, plz. 590, 870, 1056, 1202, žat. 369.
 Oujezd dvůr bol. 532.
 Oujezd (Újezd, Aujezdl) plz. 467.
 Oujezd (Oujezdec, dom. Netolice) pís. 654.
 Oujezd (Svaté Kříže) plz. 127.
 Oujezd (Ujest, dom. Nový zámek) lit. 845.
 Oujezd Červený (Oujezdec) pís. 650.
 Oujezd Červený žat. 205, 209.
 Oujezd (dlouhý) praž. 487.
 Oujezd Chodový (Oujezd sv. Kříže, Heiligenkreuz) plz. 319.
 Oujezd (Újezd) Jenišův žat. 863.
 Oujezd Kamenný (Steinkirchen) bud. 920.
 Oujezd Malý (Oujezdeček) lit. 862, 863, 864.
 Oujezd Myší (ves pustá) plz. 1188.
 Oujezd nade Mží plz. 590.
 Oujezd Podhorní (Oujezd Hořejší) jič. 81.
 Oujezd Prašivý (Prašný) praž. 22, 44.
 Oujezd Řezný lit. 478.
 Oujezd sv. Kříže, viz Oujezd Chodový.
 Oujezd Svatojanský jič. 220, 391, 764, 765, 779, 792.
 Oujezd Veliký lit. 913.
 Oujezd (Vysoký) hrad. 682.
 Oujezd (Vysoký) táb. 153, 391.
 Oujezd Zylvarův jič. 764, 779, 783, 795, 940.
 Oujezd (železný) plz. 126.
 z Oujezda, viz z Újezda.
 z Oujezda (z Újezda), viz Haša.
 z Oujezda Petr 61.
 z Oujezda Anna Alžběta Widršperkarová z Widršperku 872.
 z Oujezda Majdalena Neumanová z Ryglie 1068.
 z Oujezdce (Újezdce), viz Odkolek.
 Oujezdec (tvrz pustá) bol. 833.
 Oujezdec (dom. Hluboká) bud. 350, 351.
 Oujezdec (okr. Kouřim) časl. 1065.
 Oujezdec (dom. Opočno) hrad. 682.
 Oujezdec (dom. Smiřice) hrad. 707.
 Oujezdec (dom. Litomyšl) chrud. 1191.
 Oujezdec (Oujezdce) jič. 536, 803.
 Oujezdec lit. 884.
 Oujezdec (dom. Dub) pís. 490.
 Oujezdec (dom. Horažďovice) pís. 425, 666.
 Oujezdec (Oujezd, dom. Netolic) pís. 654.
 Oujezdec (Újezd Červený, dom. Vorlík) pís. 336, 650.
 Oujezdec (okr. Blovic) plz. 253.
 Oujezdec (dom. Měcholup) plz. 1104, 1105, 1106.
 Oujezdec (Oujezd, dom. Plas.) plz. 1203.
 Oujezdec praž. 246, 951, 1145.
 Oujezdec (Újezdec, Nouzov), praž. 184, 190.
 Oujezdec táb. 1222.
 Oujezdec (Újezd) Červený žat. 205, 209.
 Oujezdec Nahý (Nacketendörflas) cheb. 678.
 Oujezdec Veliký a Malý (Újezdec Hořejší a Dolejší) bol. 19, 767, 833.
 Oujezdec (Oujezd Veliký) lit. 911.
 Oujezdec Veliký (nad Bojanovicí, dom. Horažďovic) pís. 38, 666.

- Oujezdecká z Červeného Oujezda
 Rozína a Maria Majdalena roz.
 z Renšperka 409.
- Oujezdecký (Újezdecký) z Červe-
 ného Oujezda Jan Jaroslav 409;
 Jaroslav CXXXVIII; Jaroslav
 (Bohuslav) 409; Šebastian XLI,
 CXI, 409, 410.
- Oujezdeček (Oujezd Malý) lit. 864.
- Ouklad (Ouklid) táb. 65.
- Oulehle (Úlehle) pís. 154.
- Oulibice (Úlibice) jič. 535, 536, 544,
 546, 553, 764, 765, 777, 778.
- Oumonín (Úmonín) časl. 497.
- Ounešov (Únešov, Anischau) plz.
 358.
- Ounětice (Únětice) jič. 787.
- Ounhošť, viz Unhošť.
- Ounhošťský (Ounostský, jinak Ka-
 kásek) Jiří 961, 1013.
- Ouňovice plz. 1056.
- Oupeřín (Oupeřín, Úpeřín, Auber-
 schin) lit. 862, 863.
- Oupice (Úpice) jič. 530.
- Oupohlav (Upohlav) lit. 236.
- Oupoří (Oupoř, Aupoř) žat. 586.
 z Ourazu, viz Kutovec.
- Ouročnice (Lhota Úročná) táb. 151,
 346.
- Ouřece (Úherce, Auřec) bol. 921.
- Ouředňovice (Úřeňovice) hrad. 410,
 671.
- Ouřín (Uhřínov) Malý a Veliký
 hrad. 885.
- Ousilov, viz Úsilov.
- Ousobí (Úsobí) časl. 639.
- Oustajovec Jan CXXXIX; Ondřej
 a Sylvester CXL.
- Oustalec (Ústalec) plz. 668.
- Oustí (Ústí) časl. 639.
- Oustí cheb. 605.
- Oustí (Ústí, Aussig) jič. 536, 778.
- Oustí (dvůr, dom. Tloskov) táb.
 155.
- Oustí (město pusté) táb. 1221.
- Oustí (Ústí nad Labem, Aussig)
 lit. CI, 1117, 1243.
- Oustí nad Orlicí (Wildenschwert)
 chrud. 195.
- Oustraším (Ústrašín) táb. 900.
- Oustupky chrud. 923.
- Ousuší táb. 482.
- Ouště, viz Úště.
- Ouštěcký Jindřich a Kunigunda roz.
 ze Sezimova Ouští 507.
- z Ouští (Sezimova), viz Sezima.
- Onštice (Ouštětice) táb. 155.
 z Outěchovic, viz Blekta.
- Outěchovice (Audishorn) bol. 144.
 767, 811, 1265.
- Outěchovice (Útěchovice, Utěšovice)
 táb. 898, 1222.
- Outěchovice Malé táb. 221.
- Outěchovice Veliké táb. 1171, 1173.
- Outěchovičky táb. 1171, 1173.
- Outeryn (měšťan Českobrodský)
 1045.
- Outěšenovice (Útěšenovice) časl. 42.
- Outěšov (Útěšov) pís. 1195.
- Ouval (Úval) praž. 527, 528.
- Oužice (Úžice) praž. 930.
- Ovčáry časl. 946.
- Ovčáry praž. 378, 1145.
- Ovčíčka Jan 961.
- Ovenec zadní praž. 768.
- Ovny (Humny, Vuvny) praž. 1205.
 z Paarů sv. pán Jan Krištof 189.
 500, 502, 1255; Karel a Fran-
 tiška Polyxena roz. z Švamberka
 661.
- Paběnice časl. CXL, 342, 343.
- Pabst Oldřich 1152, 1154; Pabstova
 Markéta roz. Vocelova 1154.
- Pacov praž. 528, táb. 878.
- Pacovský Jan 1260; Jan Hencelius
 1098; Zikmund CXLI.
- Pačeřice bol. 803, 844.
- Pačkov (ves pustá, zašlá) lit. 845.
- Padařov táb. 1222.
- Padořavice (Padařovice) bol. 604.
- Padouchov bol. 537, 794.
- Paďousy, viz Poďousy.
- Pagaj Jan Ludvík 585.
- Pahlet, viz Polety (Pohledy).
- Pach Wolf 1152, 1153.
- Pachelbel, viz Bachhelbel.
- Pacher Jiří 687.
- Pachhelbel, purkmistr Chebský
 754.
- Pachouňský dvůr poplužní (Pa-
 chana) bol. 46.
- Pachovský Jiří 1036.
- Pachštat Pavel 1005, 1136; viz též
 Bachštata 1029.
- Pacht z Rajova Daniel 266.
- Pachtová Mechtilda roz. Henste-
 rova 794.
- Pajer Jiřík 1094.
- Pajerle Řehoř 962.
- Paka Nová a Stará jič. 536, 778.
- Pakoměřice praž. 519.
- Pakosta Bartoloměj 1127.
- Pala Pavel 962.
- z Palatinu hrabě Drago-Drugi Šte-
 pán 851; viz též Drago.
- Palček, viz Paleček.

- Palčice časl. 573.
 Palčice (ves zašlá) pís. 650.
 Paleč lit. 234.
 Paleč Veliký praž. 183.
 Paleček (Palček) praž. 94.
 Palečné (Pulečny) bol. 537.
 z Palfy (Palfy z Plassenšteina) hra-
 běnka Františka roz. Khanová
 z Belazy 545, 713.
 Palice (Palitz, Pelitz) cheb. 511,
 820.
 Palič lit. CXLIX.
 z Palič, viz Lochnar.
 Palitz, viz Palice.
 Pallant sv. pán z Mariame Werner
 705; Pallantová Anežka, předtím
 z Varrensbachu, roz. hraběnka
 z Eberšteina 705.
 z Pallesanu, viz Rossau.
 z Pambergu, viz Frey.
 Pankrác (Jitrava) bol. 69.
 Panský ze Střežetic 1048; Krištof,
 Šťastný, Václav a Fridrich 410;
 Šťastný 577.
 z Pantenova, viz Finková a Wachtel.
 Panvic Hendrich CXXXVIII.
 Panvicová Barbora roz. z Gerštorfu
 25.
 Papazoni z Klaršteina Jan Bona-
 ventura 297, 640, 1001.
 Paperka Bartoloměj 1026.
 Papoušek (měšťan Českobrodský)
 1045.
 Papoušek Jan 1094.
 z Pappenheimu hrabě Gottfrid Hen-
 rich 159, 160, 700, 1039; Volf
 Adam 700, 701.
 Papšíkov dvůr poplužní časl. 698.
 Paradis de Eschaide Henrych 740,
 849, 851; Jakub Jindřich 43.
 Paradysová (de Eschaide) Voršila
 Jacobina roz. Šlejnicová 834.
 Paravičín Jakub 374.
 Pardubice chrud. CXLIX.
 Pardúsov (les, dom. Kounice) praž.
 704.
 Paris, viz Parys.
 Parlose, viz Brložec.
 Parník chrud. 196.
 Parýs z Altersdorfu Jiří CXXXVII.
 Parys (Paris) z Renswaldu Jindřich
 a Mikuláš 410.
 Pařezov (ves pustá) plz. 662.
 Pařizek bol. 82.
 Pařizek Matěj 1128.
 Pařizek z Pařizku Oldřich 411.
 Pařizov časl. 462, 688.
 Paseka časl. 573.
 Pasežnice (Pažežnice, dvůr) plz.
 1056, 1060.
 Pasovary (Passern) bud. XVIII,
 876.
 Passenau (Veselov) cheb. 936.
 Pastouchovice žat. 208.
 z Pasaunu, viz Šlik.
 Paša Jan 1021.
 z Pašeňova, viz Hrobčická.
 Pašice bud. 351, 654.
 Pašovice bud. 1241.
 Pašovský (měšťan Nymburský)
 1165.
 Pašto Valentýn 1037.
 Patačková Kateřina 1128.
 Pátek žat. 633.
 Pátek Jan starší 1092.
 Pátek z Veleně (Voleně) Jan
 CXXXVIII, 1223.
 Pátková z Veleně Majdalena Ple-
 sová z Sloupna 437.
 Pátková Dorota 1095.
 Patočka Jakub 1075.
 Patokryje (Patogrö) žat. 95.
 Patřín bol. 19.
 Patyztyka (les, dom. Skála Malá)
 bol. 805.
 Patzelt Jan a Krištof 1245.
 Pauček Jiří 962.
 Pauerová Voršila roz. Kolbova
 1087.
 de Pauli Bartoloměj 323, 1166.
 Paulin Václav 962.
 Paulsdorf bol. 457.
 Paulusberg cheb. 97.
 Paumistr Lazar 962.
 Paurydl Jiřík 1037.
 Pausar, viz Pauzar.
 Paust (z Liebštatu) David CXXXVII.
 Paustová z Liebštatu, viz Hilde-
 brandová.
 Pauten (Poutnov) cheb. 332.
 von Pauten (Pautenau), viz Wachtel.
 Pauzar (Pouzar, Pauser) z Michnic
 Adam CXXXVI; Albrecht Ře-
 hoř 411, 731, 819; Oldřich 411;
 Petr 411, 412, 731.
 Pausarová z Michnic Jobanna roz.
 Wachtlova z Poutnova 731; Pau-
 sarova Eva Kostomlatská z Vře-
 sovic 731.
 Pavlačka (Pavlička) bol. 17, 781.
 Pavlčín (Povlčím) praž. 210, 816.
 Pavlíček Václav 1165.
 Pavlička, viz Pavlačka.
 Pavlíkov (ves zaniklá, nyní dvůr
 poplužní) časl. 702.
 Pavlíkov (ves zaniklá) bol. 531.

- Pavlíšov hrad. 530.
 Pavlov časl. 468, 701, táb. 610.
 Pavlovice bol. 845, časl. 696, cheb. 592, 605, táb. 896.
 Pavlovská Voršila roz. Hozlaurová 178.
 Payer Petr 407.
 Payerlová Alžběta 323.
 Pazderák Matouš 1128.
 Pec Soběslavský Jan 980.
 Pecelius z Adlerheimu Adam 924.
 Pecingar z Bydčína (Pecinkar z Byčiny, Petzinger) Albrecht Ctibor 412, 413; Mikuláš 412, 413, 414, 941; Ctibor Smil 412; Vilém a Heřman Vilém 413; Smil 427; Václav Mikuláš 235, 414, 805.
 Pecingarová z Bydžína Anna Marie roz. z Kounic 414; Anyška roz. Bukovská z Hustiřan 414; Pecingarova Salomēna 412.
 Pecinovský (Pecinovští bratři) 967, 1231.
 Pecirady (Přerady) táb. 151.
 Pecka jič. 765, 766, 772, 799, 802.
 Peckovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
 Pecky jič. 97, 137, 792, 899, praž. 705.
 z Peclinovce, viz Kozel.
 Pecold Zachariáš 140.
 Pecolt Chabařovský Adam 1128.
 Peček Smržický z Radostic Michal 581.
 Pečeňka Pavel 1094.
 Pečenkova Anna 1260.
 Pečice bol. 19, 767, 832, 833.
 Pěčín (Pěšín) bud. 163, 652.
 Pečinovský Václav 584.
 Pečka (Prčka) Pavel XXXII, XLVIII, LI, 415, 955, 1032, 1036.
 Pečková Alžběta 1081; Mandalena 416.
 Pečka (Pečky) časl. 571.
 Pečky časl. CXLIX.
 Pečky časl. 923, 1041.
 Pečovic Matěj 1128.
 Pehem Krištof 1003.
 Pehemdorf, viz Böhmdorf.
 Pehm (Pehmer) Jakub 1036.
 Pehmer z Weymaru David 1027.
 Pechio Adam 687.
 Pechlar (Pechler z Meminku) Maximilian 422; viz též Pechler a Bechler.
 Pechlatovský dvůr v Lhotě Pechlatové pís. 36.
 Pechler z Meningu (Pechlar z Meminku) Maximilian 90, 408; viz též Bechler a Pechlar.
 Pechlerová (Bechlerová, Pechlarová) Lidmila roz. Novohradská z Kolovrat 178.
 Pechov (Pýchov) táb. 850.
 Pek z Římku Vilém 272.
 Pek z Římku Bezděkovský Jan 416, 1269, viz též Bezděkovský: Vilém, Sigmund Jaroslav, Jan Zacharyáš a Václav 416.
 Pek z Římku, viz Bezděkovský.
 Pekařovic (Barviřovská) Judita 1186.
 Pekat Jan 1260.
 Pেকেlec (ves zašlá) hrad. 414.
 Peklo (hamr) časl. 933.
 Peklo chrud. 256, hrad. 414, jič. 777.
 Peklo (Hole, Hölle) žat. 104.
 Peklov (Pöckel) lit. 866.
 Pelcman Petr 1055.
 Peldřimov, viz Pelhřimov.
 Peldřimovská z Výškořic Dorota roz. z Počernic 417.
 Peldřimovská z Výškořic Dorota Petržilková 417.
 Peldřimovský z Výškořic (Výškovice) Jan XXXII, XXXIII, I, LVII, LVIII, 417, 955, 1106; Michael CXL; Vilém 1035.
 Pelec táb. 850.
 Pelechov bol. 803, 844.
 Pelejice táb. 657.
 Pelhřimov táb. CI, CXLIX, 1169–1178.
 Pelhřimov (Peldřimov) Starý táb. 1171, 1173.
 z Pelhřimova, viz Hruša.
 Pelhřimovský Jan 1060.
 Pelhřimovský Vít 45, 67, 355.
 Pelikán Jan 1093, 1110, 1128.
 Pelikovice (Pelkowic) bol. 811.
 Pelitz, viz Palice.
 Pelzdorf (Perlsdorf), viz Kunčice.
 Penčík z Penčíku (Penzig, Pentzing) Adam 397, 418, 808; Albrecht (Krištof) 418, 819; Balcar 418; Jindřich 419, 424; Adam. Ludvík, Rudolf a Kristian 808.
 Penčíková z Penčíku Anna, předtím Nosticová 419.
 Penčín bol. 604.
 Pěňčov (Pěničov) bol. 604.
 Penížková Kateřina 1032.
 Penzig (Pentzing), viz Penčík.
 Peračov pís. 353.

Perg, viz Perk.

Pergauer, viz Perkauer.

Perger Jiljí 1036.

Perglar (Perklar, Pergler) z Perglasu Arnold 147, 225; Jan Fabian a Jan Matyáš CXXV, 420, 819; Jan Krištof a Jan Sebastian 420; Václav Otakar XCIX, 421, 422; Sebastian Heřman CXL, 422; Jindřich Longin a Volf Gotthard 422; Volf Albrecht 423; Jiří Longin a Karel 423, 1216; Vlk Arnošt, Kašpar Ferdinand, Jaroslav a Bedřich Rudolf 276.

Perglarová z Perglasu Eva roz. z Lamingen 423; Maria Amalia roz. z Kočova (Kečova) 276; Mandalena roz. Janovská z Janovic XCVII, 422.

Perglarova z Perglasu Anna Marie Širntyngarová z Širntyngu 591.

Perglas cheb. 634.

z Perglasu, viz Perglar.

Pergler, viz Perglar.

Pergman Michal 1128, 1135.

Peristerius Václav 643.

Perk (Perg) z Reinfeldu Hendrych Ferdinand 296.

Perkauer (Pergauer) Jiří 1013, 1036.

Perkaurová Voršila, předtím Teylová 1013.

Perklas, viz Perglas.

Perkman Tomáš 962.

z Perknířova, viz Cikota.

Perkreichenstein (Perkrejštan) pís. XIX; viz též Bergreichenstein a Kašperské Hory.

Perman Kašpar 348.

Permesgrün cheb. 1168.

Perna v Sasku 829, 973.

Pernarec (Bernharz) bud. 394.

z Perndorfu, viz Kvos.

Pernikář Adam 1165; Eliáš 967.

Pernink (Beringer) cheb. 1168.

Pernklob (Pernklo) z Šenreytn (Bernklau, Baerenklau von Schöndreuth) Adam, Jan a Gedeon 423; Jan Karel a Adam 424; Sebastian 424, 1269; Jan Krištof CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Volf Abraham 425.

Pernolec (Bernetzreith, Berarts-kleyt, Bernygsreyt) cheb. 264.

Pernoušková Eva 1021.

z Pernšteina Jan 390, 479, 530, 536, 638, 731, 933, 1048, 1062, 1071, 1089, 1096, 1222; Jaroslav 1071;

Maximilian 933; Vojtěch 530; Vratislav a Trebonia 549.

z Pernšteina Polyxena, viz Lobkovicová.

Perný Samuel 1075.

Pero Sebastian 1006.

Perschkan, viz Preška.

Perschkan (Preška, Prýsk) lit. 867. z Persingu, viz z Pettingu.

Peršíkov časl. 933.

Perštejn bol. 762, 764, 765; viz též Berštejn Nový.

Perštejnec časl. 1063.

Pertelsdorf (Bartelsdorf, Dřínov) žat. 369.

Pertilec, viz Pertoltice.

Pertlštorf dolejší bol. 69; viz též Berzdorf.

Pertoltice (Pertilec, Pertolice, Barzdorf) bol. 381.

Pertoltice časl. 697.

Perzdorf, viz Berzdorf.

Peřina Melichar 967.

Peřimov, viz Přimov.

Pesvice žat. 1085.

Pěšice (Pušice) chrud. 517.

Pešík z Komarova Bořivoj (Bořek) Zdeněk CXXXVII, 408; Jiřík, Bořivoj, Zdeněk, Sebastian a Krištof 407; Petr 38, 425, 819; Jan, Sebastian, Kunata a Krištof 425; Václav, Eva, Litvín a Markéta 426; Sebastian 1269; Václav 819.

Pešíková Alžběta Ludmila roz. z Kyncperku 1148; Dorota roz. z Kraselova 425.

Pešina Ciprian 1262.

Pešon z Hohenperku Jan 980; viz též z Hohenbergu Dorota.

Pešvice žat. 195.

Petersburg (Petršpurk) žat. 284.

Petersdorf jič. 683; viz též Petrovice.

Petersdorf žat. 599.

z Petersdorfu Beník Stefan 251; viz též Beník.

z Petersdorfu, viz Beník.

Peterswalde (Petrovice) lit. 676.

Peterswalde v Slezsku dolním 763.

Pětichvosty praž 379.

Pětikostel Jan 1036.

Pětikostel z Aventinu (z Pětikostela) Jan Jiří 819, 980, 941.

Pětikozly bol. 116.

Pětipeská Barbora, viz Doupovcová.

Pětipeská z Chýš a Egerberka Eva roz. z Údrče XXIV, LXXXIII, CXXXVII, 426; Izalda (Isolda)

- roz. z Mylhauzu 431; Johanna roz. Myšková z Žlunic 429.
- Petipeský z Chýš a Egerberka Albrecht 523, 428; Václav šťastný (šťastný Václav) XXII, XXIV, XXXI, XXXVIII, XLIII, XLV, LI, LVII, XCVI, 354, 427; Voldolan starší XXIV, 430, 819, 1205.
- Pětipeský z Krásného Dvoru Vilém a Jan 870.
- Pětiprstý Václav 1013.
- Pětipsy (Fünfhunden) žat. 188, 189.
- Petlery žat. 104.
- Petr Mikuláš 962.
- Petráček Jan 1028, 1032, 1135; Jakub 1034; Václav 962, 1034; Petráčková Barbora 1032.
- Petráček z Vokounšteina Jan 11; Jan nejstarší XXIV, 432, 819, 981, 1036; Jan starší 258, 988; Jan mladší 418.
- Petrášovice bol. 537, 794.
- Petrkov (Peterkov) časl. 698.
- Petrkov chrud. 923, táb. 485.
- Petroupím táb. 151.
- Petrov praž. 944.
- Petrová z Hebernfeldu Eva 1032.
- z Petrovce Dorota Mirková z Solopisk 373.
- Petrovec časl. 1098.
- Petrovice bud. 657, časl. 61, 222, 693, jič. 779, 788, 941, pís. 63, 1179, plz. 1055, 1060, praž. 165, 182, 184, táb. 60, 583, 672.
- Petrovice (Petersdorf) lit. 196.
- Petrovice (Peterswalde) lit. 676.
- Petrovice Německé hrad. 160.
- Petrovice Stolinské lit. 291.
- Petrovice (pustotina, dom. Beroun) praž. 1037.
- Petrovičky (Petrovice) hrad. 530.
- Petrovičky jič. 536, plz. 1105.
- Petrovsko táb. 296.
- Petršpurk (Petersburg) žat. 284.
- Petrův Tomáš 1097.
- Petřikovice chrud. 923.
- Petřikovice táb. 1222.
- Petržilka Pavel 1094.
- Petržilková Dorota roz. Peldřimovská z Výškořic 417.
- Petsch, viz Petš.
- Petschau (Bečov) cheb. 98, 1207.
- Petš (Petsch, Bečov) žat. 195.
- z Pettingu a z Persingu Urban 1246; viz též z Pöttingu.
- z Petyngu, viz z Pöttingu.
- Petzinger, viz Pecingar.
- Petzoldt Krištof 1102.
- Peuger Jan a Judita roz. Neymaye-rova z Winterberka 395.
- Pfaffengrün cheb. 99, 1168.
- Pfefferkorn z Ottopachu Adam Matyáš 433; Albrecht XLI, 432; Karel 433, 819.
- Pfefferkornová z Ottopachu Kateřina roz. z Údrče 433.
- Pfefferkornova z Ottopachu Anna XXIV, 433; Johanna Žďárská z Žďáru 432.
- Pfeifer Matěj 1128.
- Pflug Kašpar 125.
- Pfraumberg, viz Přimda.
- Pfreimt zámek v Horním Falcku 747.
- Pfretschnr Kašpar 1137; Šimon 1138.
- Pic (Picl) Filip 962, 1036.
- Piccolomini (z Arragona) hrabě František Octavio 221, 553, 680, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 756, 762, 1163.
- Piccolomini de Arragona kníže Octavio 569, 707.
- Piccolomini de Arragona kněžna Marie Benigna Františka roz. vévodkyně Saská 568.
- Picková Kateřina 1165.
- Píček Smržický z Radostec Michal Václav 107.
- Pičín (Pičina) praž. 4.
- Pičína táb. 1222.
- Pícková Maruše 1097.
- Píckovice (Býčkovice, Pitschkowice) lit. 763, 767, 822, 912, 913; viz též Býčkovice.
- Píchnovo (Píchnov) pís. 67.
- Pičmanka Anna 1128.
- Pieron (Pironi) Jan 52, 680, 803; František 803.
- Piessnig, viz Písečná.
- Pihon, viz Pion.
- Pihon (Pion) Daniel 962, 1021; Jan a Václav 1021.
- Pich (Pych) pís. 1217.
- Pichelberg dvůr poplužní žat. 104.
- Pichelberg cheb. 143.
- Pichelperger (Pichelberger) s Pichelperku Jindřich CVII, 981; Krištof 962, 981, 1036.
- Pichelperkerová Anna z Varvažova 1019.
- Pichl z Pichlberku Rudolf CXL.
- Pichlovna z Pichelbergu Anna Marie Bleilebenová 383, 598.
- Pichlová Alžběta 1128.

- Píkhart Samuel 1021.
 Píkhart ze Zeleného Oudolí (von Grünthal) Adam a Vilém Břeněk 434.
 Píkov (Pykov) táb. 356.
 Píkovice praž. 172.
 Pilařka Mandalena 1095.
 Pilat Jakub 967.
 Pilátová Anna 1260.
 Pilner, viz Pilnec (Plzenec).
 Piletice hrad. 707, 1070, 1071.
 Pilgram, viz Pelhřimov.
 z Pilgramsthalu, viz Jakober.
 Pilmersreuth horní cheb. 1082.
 Pilmon Krištof 975.
 Pilnec (Plzenec, Pilner) pís. 1201.
 Pilnikov jič. 938, 939.
 Pilsen, viz Plzeň.
 Pilz Jakub 1240.
 Pimpl Jiřík 969.
 Pínkovy (v Pinkovech) mlýn táb. 153.
 Piňovice (Pňovice) pís. 126, 334.
 Pinta, viz Bukovanský.
 Pinx Jakub 1165.
 Pion viz Pihon.
 Pion (Pihon) Adam 967, 995, 1032, 1036.
 Pionkotský z Běloplot Adam 434.
 Pipice bol. 803, 844.
 Pirchan Martin 1243.
 Pirk cheb. 99.
 Pirken (Březeneč) žat. 195, 1085.
 Pirkicht, viz Birkicht.
 Pirkštejn (Bürgstein, Sloup) lit. 563.
 Pírndorf, viz Birndorf.
 Pironi Jan 52; viz též Pieroni.
 Píršant Jan 967.
 Píršenstein (Pírštejn) zámek pustý žat. 104.
 z Píršteina, viz Kinclová.
 Pirten (Brty) cheb. 632.
 Pisak (měšťan Nymburský) 1165.
 Písecká Dorota a Zuzanna 1142; Mandalena 1165.
 Písecká z Kranichfeldu Kateřina 435.
 Písecký Adam Zikmund 1068; Daniel 1075; Jan Chrysostom Siterius 1146; Jan Václav 1142; Matěj 962, 1165.
 Písecký z Kranichfeldu Floryan 434, 435, 819, 967, 995, 1032; Jan 435; Václav XXXVI, 434, 947, 955, 996, 1036.
 Písečná (Piessnig) lit. 845.
 Písek (ves zaniklá) bol. 244, 249.
 Písek pís. XVIII, XIX, XXI, XXIII, XCLX, 202, 902, 1178—1187.
 z Pisenbergu, viz Weber.
 Pischl z Löwenšteina Řehoř Ferdinand 684.
 Pisingerová, viz Hruškova z Března.
 Piskáčová Kateřina 1260.
 Piskolhotský Václav 1166.
 Piskovic Kateřina 1187.
 z Pisnic Marie Majdalena Hertlová 1136.
 z Pisnic sv. paní Polyxena Maria roz. z Žďáru 944.
 Pisnice praž. 945.
 z Písnice Jan Jindřich 435; Jindřich 202, 1150; Petr Linhart 436.
 Písty časl. 1163.
 Pišelijs Řehoř Ferdinand 1030.
 Piškovice, viz Píčkovice (Býčkovice).
 Pišl Ferdinand 1030.
 Pišť časl. 348.
 Pištany lit. 866, 1116.
 Pištín bud. 350.
 Pitkovice praž. 527.
 Pitkovská z Pitkovic Kateřina Šíparová 452.
 Pitschkowic, viz Píčkovice a Býčkovice.
 Pivonice bud. 652.
 Pivovarství, viz Sladovnictví.
 Pixa Mikuláš 709.
 Plac (Platz), viz Město (Místo).
 Plácal Tomáš 962.
 Plačice hrad. 1071.
 Plačkov časl. 468.
 Plachovský Adam 1187.
 Plachta Jan 1075.
 Pláň (Pláně) velká plz. 1057.
 Planá cheb. CL, 436, 605, táb. 1222, 1223, 1228.
 Planá (Pláně) pís. 168.
 Planá (Planes) plz. 467.
 Planá hora (Plankovice, ves zašlá) bol. 534, 805.
 Planá Chodová plz. 590.
 Plaňasy (Plaňany) časl. 374.
 Pláně (Planá) pís. 168.
 Pláně, viz Pláň.
 Pláně Věžovatá (Thurm-Planles) XVIII, 919.
 Planek Adam 1084.
 Planice plz. CL.
 Plankenstein (Blankenstein), viz Blansko.
 Plankovice (Planá hora, ves zašlá) bol. 534, 805.

- Planský ze Žeberka (z Eberka, Seeb-
berg) Jan Jiří a Bohuslav 436;
Jan Jiří, Jan Vilém, Jiří, Jan
Šebestian, Jindřich a Šebestian
Joachym 436.
Planta Tomáš 1026.
Plasnice hrad. 682.
Plassdorf (Blahuňov) žat. 622.
z Plassenšteina, viz Palfy.
Plasský klášter plz. 358, 725.
Plastovice (Plašovice) bud. 351,
654.
Plasy bol. 1276.
Plasy plz. CL.
Plašovice, viz Plastovice.
Platavé (Plutovy) dvory (dom. Stří-
tež) časl. 1098.
Plateys (Platajs, Platejs, Platteis)
z Plattenšteina Jan Arnošt LIII,
512, 982; Karel Fridrich 94, 513;
Vilém Jetřich 324.
Platejsová Anna 556.
Plateysová Dorota roz. z Otters-
dorfu 512, 564.
Platten (Blatno) žat. 195, 197.
z Plattenšteina, viz Plateys.
Platter z Rosenfeldu (z Hohenfallu),
viz Fabricius.
Plato Jan 1128, 1135.
Platory (Platoř) pís. 1217, 1218.
Platz, viz Město.
Plavec (dvůr poplužní, dom. Petrš-
purk) žat. 284.
Plavěčín (ves zaniklá) pís. 1201,
1217.
Plavy bol. 801.
Ples hrad. 707.
Ples Heřmanský ze Sloupna Křištof
Václav 436, 1269; Petr 437, 452;
Václav 247, 437, 1088, 1091.
Plesová Heřmanská z Sloupna Bar-
bora roz. z Ottersdorfu 437; Maj-
dalena roz. Pátkova z Veleně 437.
Plesova z Sloupna Anna Marie Šti-
ková a Eva Lukavská 437.
Plesiště, viz Plešiště.
Pleskač Jan 1093.
Pleši táb. 610.
Plešiště (Plesiště) táb. 146, 650,
1223.
z Plešnic, viz Přichovská.
Plevnice táb. 1171, 1173.
Plevňov plz. 338.
Plhov bol. 774, časl. 514.
Plchovice chrud. 934.
Plchovský Jirka 1033.
Plechůvky (Plchovky) chrud. 933.
Plička Jan 1094.
Plichta Jiřík 1128.
Plískač Vavřinec 1260.
Plíškovice pís. 335, 588.
Ploňk Jiří 1219.
z Ploskovic, viz Březský.
Ploskovice (Ploškovice, Ploschko-
wic) lit. 763, 767, 822, 912, 913.
Ploskovský z Ploskovic Jiří Štěpán
440.
Ploškovice, viz Ploskovice.
Plot (Oplot, Amplatz) plz. 587.
Plot z Konařin Albrecht CXXXVI;
David CXXXVII; Jan CXXXVIII;
Karel 48, 386, 438.
Plotová z Konařin Anna roz. z Ko-
márova a Eva roz. z Stříteže 438.
Plotiště hrad. 1070, 1071.
Plotiště Dolejší hrad. 302.
Plottendorf (Blottendorf) lit. 563.
Ploučnice bol. 14, 775, jič. 536, 803.
Pludan, viz Bludau.
Pluhový Žďár táb. 906.
Plumberger František XXXIII.
Plumberger (Blumberger) Jan 1027.
Plumedorf, viz Blumendorf.
Plunis z Adlerswerthu Fridrich 191.
Plumštejn (Plumštejn) Kristian 848,
1034.
Plutovy (Platavé) dvory časl. 1098.
Plužná (Plauschney) bol. 14, 775.
Plzák Tomáš 1177.
Plzeň plz. CII, CL, 860, 1187—1191.
Plzenec (Pilnec, Pilner) pís. 1201.
Plzov (Splzov) bol. 534, 805.
Pnětluky, viz Netluky.
Pňovice, viz Piňovice.
Poběžovice chrud. 120.
Poborovice plz. 1104.
Poboří časl. 378, 1064, 1065.
Počaply lit. 470, pís. 334.
Počaply (Podčaply) horní lit. 9.
Počátky časl. 462.
Počedělice žat. 90.
Počeplice lit. 7, 240.
z Počernic Dorota Peldřimovská
z Výškořic 417.
Počernice Dolní praž. 518, 541, 554.
Početice, viz Požetice.
Počínovice plz. 1056.
Pod Babou (Podbaba) praž. 271.
na Podblatí (dom. Kostelec Černý)
praž. 1041.
Podbořanky (Podersanka) žat. 208.
Podbořany (Podersam) žat. 102.
Podbožský mlýn (dom. Skály) bol.
534.
Podbradec lit. 33, 483.
Podbradí (Brada) jič. 774.

Podbuš Kristian 575.
 Podčaply, viz Počaply.
 Poddubí (Poddoubí) bol. 533.
 Poděbaby časl. 701.
 Poděbradský Zikmund 1177.
 Poděbrady časl. CXLIX.
 Podemles žat. 104.
 Podersam, viz Podbořany.
 Podersanka, viz Podbořanky.
 Podeřiště bud. 351.
 Poděšín časl. 933.
 Poděvousy plz. 873.
 Poděvousy, viz Poďousy.
 Poděvůsy táb. 147, 151.
 Podháji táb. 151.
 na Podhejným (dom. Zvíkov) pís. 650.
 Podhořanky praž. 124.
 Podhořany praž. 124.
 Podhořany (Pohořany), viz Pohoří.
 Podhoří (manství, dom. Král. Dvůr) hrad. 1062.
 z Podhoršteina, viz Jehl.
 Podhorský Václav 716.
 Podhradí (pod Hlubokou) bud. 350, 351.
 Podhradí časl. 461, 462.
 Podhradí (Předhradí Velišské) jič. 721, 774.
 Podhradí (Zvíkovské) pís. 649, 650.
 Podhradský z Vlčí Hory Václav 666.
 Podivice časl. 702.
 Podkorytany plz. 1057.
 Podkostelský Zikmund 1219.
 Podkostelská, viz Ledčanská.
 Podlesí táb. 238.
 Podlesice, žat. 86.
 Podlešín (Podlošín) lit. 1244.
 Podlešín praž. 384.
 Podloučí praž. 944.
 Podluhy praž. 426.
 z Podmokl Vilém starší CXL; viz též Podmoklský.
 Podmoklany časl. 466, 699.
 Podmoklice jič. 776.
 Podmoklská Anna roz. z Šanova 439.
 Podmoklský z Prostiboře a z Podmokl Adam Jindřich a Jakub 439.
 Podmokly (dvůr poplužní) lit. 53.
 Podmokly pís. 1217.
 Podmokly plz. 357, 358.
 Podmoky (Podmokly) časl. 695.
 Podol bol. 47.
 Podol praž. 951.
 Podol, viz Podolí.

Podolanský Václav 962.
 Podolčí, viz Podvlčí.
 Podolec bol. 1038.
 Podolí bol. 604, 775, 776, 808.
 Podolí (ves zaniklá) časl. 222.
 Podolí dvůr poplužní časl. 696.
 Podolí hrad. 682, 885.
 Podolí jič. 306.
 Podolí (Podol) lit. 33.
 Podolí (tvrz, dom. Načeradec) táb. 93.
 Podolí táb. 4, 493, 849.
 z Podolí, viz Fruwein.
 z Podolí Anna Zalužanská z Ostroskal 921.
 Podoliby jič. 787, 788.
 Podolský (Mlýnský) dvůr časl. 186.
 Podolský Šebestian, Anna a Alžběta 1021.
 Poďousy (Paďousy, Poděvousy) časl. 387.
 Podřezov (Podřizov) hrad. 414.
 Podsedice (Podsetice) lit. 91, 196, 863.
 Podskalí pís. 647.
 Podštěly cheb. 14.
 Podulší jič. 536, 778.
 Podvala (Hradecký) Václav 1093.
 Podvín (Podviní) lit. 107, 469, 790, 913.
 Podviní (tvrz pustá, dom. Libeň) praž. 68.
 Podolčí (Podvlčí) praž. 9.
 Podžabokrtský dvůr (dom. Skály) bol. 534.
 Pöckel, viz Peklov.
 Pohled (Frauenthal) časl. 122, 933.
 Pohled (dom. Zruč) časl. 225.
 Pohled (dom. Habry) časl. 692.
 Pohled chrud. 1088.
 Pohledy (Pohlody, Polety, Polletsch, Pahlet) žat. 313, 1149.
 Pohlem, viz Polomy.
 Pohlig, viz Poláky.
 Pohlody, viz Polety.
 Pohnan Pavel CXL.
 Pohnanec táb. 849.
 Pohnaní (Veliké) táb. 849, 878.
 Pohorsko (ves zaniklá) lit. 505.
 Pohořany (Podhořany), viz Pohoří.
 Pohoří bol. 534, pís. 71, praž. 944, táb. 151, 158.
 Pohoří (Pohoř) hrad. 638, 682.
 Pohoří (Pohořany, Podhořany) lit. 469, 790.
 Pohoří (Pohořsko) plz. 668.
 Pohoří (ves zaniklá) praž. 407.
 Pohořice (ves zašlá) bol. 844.

- Pohořice Veliké lit. 33.
 Pohořovice (Podhořovice) pís. 1180, 1183.
 Pohořsko (Pohoří) plz. 668.
 Pohradice, viz Poradice.
 Pohvizdy (dom. Petršpurk) dvůr poplužní žat. 208.
 Pochlovice (Puchlovice) cheb. 122, 1265.
 Pochvalov (dvůr poplužní pustý) žat. 87.
 Pochvalov žat. 1139.
 Pojbuky táb. 112.
 Pojedy (Pojedí) jič. 306, 455.
 z Pojetic, viz Konojedský.
 Pokau (Bukau), viz Bukov.
 Pokles (měšťan Nymburský) 1165.
 Pokora Jan 477.
 Pokorný. Jan, Jindřich a Tomáš 1165; Jakub 1095; Martin a Pavel 1128.
 z Pokratic, viz Henych a Kamejk.
 Pokratice lit. 141, 142, 254, 470, 1116.
 Poláček Jan 1164, 1165, 1166.
 Polák Jan 1128.
 Poláková Alena 1165.
 Polákovská 1045.
 Poláky (Pohlig) žat. 623, 1139.
 Polánka čásl. 16, 639, chrud. 923.
 Polanka tvrz a dvůr poplužní táb. 849.
 Polanky Staré a Šarocovské (Polanky horní a dolní) hrad. 682.
 Pole Dlouhé (Dlouhé pole) táb. 212, 489.
 Pole Dobré (Dobré Pole) praž. 526.
 Polenský Matěj 1231.
 Polepy lit. 931.
 Polety, viz Pohledy.
 Police hrad. CXLIX.
 Polický Jan 1092.
 Poličany čásl. 1065, táb. 155, 482.
 Poličany Bílé jič. 50, 571, 765, 766, 801, 836.
 Poličany Červené hrad. 52, 496, 765, 766, 803.
 Polička chrud. CI, CII, 1191.
 Polipsy čásl. 61.
 Polívka Pavel 967.
 Polívková Kateřina 1165.
 Polkendorf (Pulkendorf) jič. 112, 784, 796, 939.
 z Polkenheimu, viz z Černbauzu Černous.
 Polletsch, viz Polety.
 Polná čásl. 933.
 Polnisch-Mähren, viz Polská Morava.
 Polohlavy, viz Polouhlavy.
 Polom hrad. 934.
 Polomy hrad. 682.
 Polomy (Pohlem) cheb. 287.
 Polouhlavy (Polohlavy) bol. 381.
 Polská Morava (Polnisch-Mähren) v knížetství Zahaňském 824.
 Poltová Anna z Podskalí 324.
 Polydor Šimon 967.
 Polzar Jetřich CXXXVII.
 z Polžic, viz Harant.
 z Polžic a Bezdrůžic Anna Dorota Přichovská z Přichovic 445.
 Polžice plz. 330.
 Polžov bud. 652, 653.
 Pomeisl, viz Nepomyšl.
 Poměnice táb. 150.
 Pomořanští vévodové 738.
 z Poňatovic Holý Jan CXXXVIII.
 Pondělíček Jan 967.
 Ponědražce (Ponědraž) bud. 657.
 z Pones (Šponnes) Jan 968.
 Poněšice bud. 350.
 Poniklec (Poniklá) jič. 926.
 Pop Jan 1129.
 Popp Otto Hieronym 31, 474, 482.
 Popel, viz z Lobkovic.
 Popel z Vesce Václav 439.
 Popelice bud. 652.
 Popelín (zanikl) táb. 906.
 Popeliová Ludmila roz. Mrázová z Milešovky 1024.
 Popelištná (Popelischna) táb. 485.
 Popelov hrad. 23.
 z Popic Anna Švíková 669.
 Popovice (Popovice) plz. 358.
 Popluží (ves zaniklá) hrad. 530.
 Popovec (Popovice) chrud. 517.
 Popovec táb. 151.
 z Popovic Wolf 1234.
 Popovice (Popovec) chrud. 517.
 Popovice hrad. 247, 437, 875, jič. 765, 767, 777, 812, praž. 47, táb. 212, 489.
 Popovice (Poplovice) plz. 358.
 Popovice (Velké) praž. 378.
 Popovský z Bezejovic Přech 1222.
 Poradice (Pohradice, Poratsch) žat. 586.
 Porádkov (Borátkov) táb. 177.
 Poratsch, viz Poradice.
 z Porcia a Brugnera hrabě Jan Ferdinand CXX; Markéta Vchynská z Vchynic 867.
 Poritschen Kron- und Roth-, viz Poříčí Červené.

- Porešín (Pořešín) bud. 653.
 Porešnice (Pořešnice) bud. 653.
 Porres Jiří 1102.
 Porsius Dominik 524, 538.
 Port Matyáš Ondřej 166.
 della Porta Hieronym CXXIX, 420, 421.
 z Portcia, viz z Porcia a Brugnera.
 z Porubě, viz Bezenský.
 z Porubě Markéta, viz Gerštorfová.
 Poručice (ves zašlá) časl. 169.
 Pořejov (Puršov, Purschau) cheb. 420.
 Pořešice, viz Poříčí Červené.
 Pořešín (Porešín) bud. 653.
 Pořešín táb. 650.
 Pořešnice (Porešnice) bud. 653.
 Pořežín časl. 933.
 z Poříčan (z Poříče), viz Kobík.
 Poříčany praž. 526, 560.
 Poříčí bud. XVIII, 902, časl. 222, 933, cheb. 14, jič. 1239, táb. 151, 153, 379.
 Poříčí Červené (Pořešice, Kron- und Roth-Poritschen) plz. 587.
 Poříčí Dolejší pís. 425.
 Poříčí Malé a Veliké hrad. 530.
 Poříčí Spálené plz. CL.
 Pořín (Bořín) táb. 556.
 Pořížany bud. 58.
 z Posaunu (Pasaunu), viz Šlik.
 Posláček (Bernschlag německý) bud. 394.
 Poschitzan, viz Boširany.
 Pospíšil Řehoř 1013.
 Postoloprty (Postelberg) žat. 633.
 Postolov (tvrz s dvorem poplužním, nyní samota) chrud. 933.
 Postřekovo (Postřekov) plz. 1056.
 Postřihač Lukáš 962.
 Postřilná bol. 83.
 Postřižín praž. 716, 727.
 z Postupic, viz Kostka.
 Postupice táb. 672.
 Posvatnice (ves zaniklá, dom. Pel- hřímov) táb. 1171.
 Pošna táb. 171.
 Poštovice praž. 839.
 Potěchy (Potěhy) časl. 689, 1050.
 z Potenšteina, viz Žampach a z Pot- šteina.
 Potok plz. 278.
 Potok Srní, viz Srní Potok.
 Potschendorf (Potšendorf, Bečkov) jič. 683, 1239.
 z Potšteina Jan na Žampachu 533.
 z Pöttingu František Eusebius hra- bě 866.
 z Pöttingu (z Petyngu) Volf Jiří 342, 344, 712.
 z Pöttingu hraběnka Marie Mar- kéta roz. Löblova z Krainburku 866.
 z Pöttingu, viz z Pettingu a z Per- singu.
 Potvic z Potvic (snad Kotvic) Kri- štof CXXXIX.
 Potvorov plz. 288.
 Pouchobradý chrud. 1088.
 Poust Jonáš CXXXIX.
 Poustová Anna na Benešově a Vel- kém Bukově LXXXIII.
 Poušť (ves pustá) jič. 546.
 na Poušti sv. Jakuba (ves pustá) jič. 116, 546.
 Poutnov (Pauten) cheb. 332.
 z Poutnova, viz Wachtel.
 Pouzar, viz Pauzar.
 Povělím, viz Pavlčín.
 Povrly lit. 54.
 Povstání Českého hlavní příčina XV.
 na Požářích (dvůr, dom. Konopišť) táb. 146.
 Požetice (Božetice, Početice, ves zaniklá) hrad. 23.
 Prackov bol. 533.
 Prače praž. 855.
 Pračkovice lit. 25, 228.
 Prádlo plz. 279, 411.
 Praha 730, 1276; Pražská města CI; statky a důchody měst Praž- ských 947—955; měšťané na pe- nězích pokutování 955—970; mě- šťané při kommissi konfiskační odsouzení, též domy a jiné jmění jim konfiskované 970—1008; vý- lohy měšťanů na vychování voj- ska 1008; emigranti z měst Praž- ských a statky jejich 823, 1009— 1037.
 Pražská kapitola 724; viz též sv. Vít.
 Pražské arcibiskupství CXI, CXXV, 126, 127, 191, 745, 952, 1074, 1174.
 Pražské domy: dům Berbisdorfův 11; domy Berkovy 15, 19; domy Betenglovy (Wettenglovy) 24; dům Fridricha z Bílé 26, 968; dům Bílkův 27; dům Borboniův 30; domy Boreňovy 33, 35; dům Budovcův 47; dům Japa Buko- vanského 48; domy Černhauz- ské 69, 826; dům Černínův 65; domy Divišovy 74; dům Donínův

84; dům Doupovský 87; domy Dvořeckých 91, 92; dům Eisenův 93; dům Elsnicovský 95; dům Felzův 101; dům Fridlandský (Waldšteinský) 751, 825; domy Fruweinovy 108, 109, 110; domy Fünfkircherovy 113; domy Gerstorfovy 115, 117, 968; dům Goliašův 123; dům Granovského 124; dům Gryspekovský 126, 127; dům Gutenštejnův 130; dům Harantův 138; dům Haugvicův 968; dům Haunšildův 140; domy Henklovské 968; dům Hlaváčův 145; dům Hložkův 146; dům Hobervešlův 147; dům Hodějovských 152, 153; dům Hoffmannovský 156; dům Hoffmanna z Šenhofu 157; dům Hoffmanna z Kolince 157; dům hraběnky z Hohenlohe 159, 160; dům Hochauzarův 161; domy Hozlaurovy 173, 177; dům Hradešínův 179; domy Hrobčických 181, 182, 183, 187; domy Hruškovy 190, 192; dům Hrzaňův 197; dům Hufnaglův 202; dům Chotkův 209; dům Illův (Kometkovský) 213; dům Jindřicha Janovského 215; dům Javorníkův 216; dům Ješínův 218; dům Kalenicův 225; dům Kamařytův 227; domy Kaplířovy 232, 236, 241, 245; dům Kapounův 249; domy Karbanovy 250, 251, 1018; dům Karlíkův 254; dům Kechlův 255; domy Kekulovské 257, 258; dům Kelblův 263; domy Knotovy 270; dům Koberův 270; domy Kocourovy 275; dům Kocův 275; dům Kohoutův 276; dům Kochanův 277; dům Kolovratský 289; domy Košetického 295; domy Koutských 299, 300; dům Kozlův 300; dům Krazův 305; domy Kronenperkrovy 309; dům Křineckých 307, 308; domy Kuklovy 310; domy Kutnaurovy 314, 315, 316; dům Kyjův 318; dům Lampachův 320; dům Langenbrukův 321, 604; domy Ledčanských 323; domy Libertýnovy 326, 327; dům Lobkovicův 332; dům Loubského 337; domy Lukovy 339, 340; dům Lukaveckého 341; dům Magrlův 347; domy Malovcův 353, 354, 357; dům Maštěřovského 360; dům Michalovicův 370; dům

Minkvicův (Henklovský) 372; domy Mladotův 376, 378; dům Mrackého 379; domy Myllnerův 382, 383, 384; dům Mýalíkův 385; dům Myškův 386; dům Netvorského 392; dům Neumannův (Holkovský, Kirchmayrovský) 393; dům Nosticův 396; domy Oršinovského 402; domy Otty z Losu 407; dům Pečkův (Prčkův) 415; domy Peldřimovského 417, 418; dům Pešíkův 426; domy Pětipeských 429, 430; dům Pfeferkornův 433; domy Píseckých 434, 435; domy Plotovy 438, 439; domy Radeckého (Hanzburské) 452; dům Rederův 458; domy Robmhapův 460, 461; domy Roudnických 464; domy Roupovcův 467, 468, 470; domy Rozýnovy 473, 474; dům Rüppelův 476; dům Rygerův 479; domy Řečických 480, 481; domy Řičanských 485, 487, 491, 493, 494; domy Sekerkův 501, 503; dům Sezimův 505; domy Sixtů z Ottersdorfu 512, 513, 982; dům Skalských 515; dům Skuhrovského 516; dům Slavatovský (na Stupních) 15; dům Slavatův 519; dům Služského 523; domy Smiřických 538, 549, 550, 553; dům Solhauzův 564; domy Sušického 581; domy Škrétovy 593, 595; domy Šmerťošovy 985; domy Štampachův 612, 618; domy Štefkovy 628, 629; domy Štůremovy (Šturmovy) 640; dům Šulcův 642; dům Švamberkův 658; domy Švihovského 666, 667; domy Švikovy 669, 670; dům Teyprechtovský 676; domy Trčkovy 681, 685, 710, 711; dům Trmalův 715; dům Turnův 722; dům Uzlářův 729; dům Waldšteinský (Fridlandský) 751, 825; domy Waldštejnovy, Chyžděrovský (na Tuních) 826, 946, Cernhouzský 826; dům Heníka z Waldšteina 834; dům Vančurův 843; dům Varleycha z Bubna 44; dům Vartenberský 847; domy Veleslavínovy (Melantrichovské) 848; dům Vencelíkův (Hyršovský) 851; dům Věžníkův 858; domy Vchynských 762, 855, 856, 867, 868; domy Wittmannovy 880, 881; dům Vitychův 881; dům Vodňan-

- ského 887; domy Vokáčovy 889; dům Vostromířského 892; domy Vostrovcův 897, 898; dům Vršovského 908; dům Vřesovcův 910; dům Zapského 922; dům Zárubův 924; domy Zeidlicovy 931, 934; dům Zygelův 937; dům Zylvarův 941. — Ostatní domy Pražské, viz Praha 970—1028.
- Prahel (Pruhel, Prahly, Pröhl) žat. 1100.
- Prahn (Brány, Bran) žat. 622, 1085.
- Prachatice pís. XVIII, XIX, XXI, XCLX, CII, 1194.
- Prachatice Staré pís. 1195.
- Prachenský Václav 1040.
- z Prachňan Jindřich a Anna 1063; Mikuláš 1065.
- Prachometry žat. 599.
- Prachov jič. 721, 774.
- Prachov (ves zašlá) lit. 931.
- Prajs (Preis) Konrad 1036.
- Prasetice lit. 862, 863.
- Prasetín táb. 558.
- Prask jič. 1048.
- Praskačka 1071.
- Praskolesy praž. 407.
- Prašilius Matyáš 1129.
- Pravětice táb. 341, 1222.
- Pravětická z Pravětic Dorota roz. Ledčarova z Sionu, potom Plokovská z Ploskovic 440, 1050.
- Pravětický z Pravětic Adam a Hynek 439; Jiří 440.
- Pravětičky (ves pustá, zašlá) plz. 366.
- Pravíkov táb. 850.
- Pravonín časl. 259.
- Pražák (dvůr poplužní) pís. 351.
- Pražák Jan 1260.
- Pražák z Jindic Daniel 110, 629; Pražáková Lidmila 110; Pražáková Anna, potom Štefková z Koloděj 340, 629.
- Prčka Pavel 1032; viz též Pečka.
- Precl Kašpar 1199.
- Preclík Šimon 1021.
- Precht z Rottmburka Václav 1217.
- Preis, viz Prajs.
- Preis Jiří 1199.
- Preis z Debneru Alexander LXVII; viz též Debner.
- Preiserová Alžběta Bohumila roz. Skalská z Dubu 515.
- Preitensten, viz Nečtiny.
- Prekl (Pröckel) z Proksdorfu Jan Kašpar (Matyáš) 442.
- Prelhoffer Fabian Šebastian CXXXVII; viz též Prolhofferova.
- Premirschen (Brnířov) plz. 129.
- Presl, viz Bresl.
- Presl Kašpar 962; viz též Bresl.
- Presnic Eliáš žid 334.
- Presnitz, viz Přisežnice.
- Preška (Prýsk, Perschkau) dolní a horní lit. 867.
- Pretlýk Martin, Jan a Eva 1219.
- Preznic, viz Březnice (Malá Březina).
- Priedlanz bol. 457.
- Priesen (Březno) žat. 617.
- Priesen Klein- (Březinky, Březenec Malý) lit. 862, 863.
- Priesern (Přízor) bud. 655.
- Prisen (Pristen) viz Přestanov.
- Pritschapl, viz Přičaply.
- Prkno Jan 1261.
- z Proban, viz Koronino.
- Probluz hrad. 1071.
- z Probluze, viz Krupý.
- Proboštov lit. 862, 863.
- Probylov pís. 647, 650.
- Pročevily pís. 127.
- Prodělal Vavřinec 1129.
- Prödlitz, viz Předlice.
- Pröhl, viz Prahel.
- Pröhlig, viz Přivlaky.
- Pröckel z Proksdorfu, viz Prekl.
- Prölles, viz Brody.
- Prohoř cheb. 278.
- Procházka Jan 962, 1022, 1054, 1055; Jakub a Jiří 1165; Martin a Pavel 1095.
- Prok (Brok) Abraham 1009; Martin 962.
- Prokeš Jiřík a Matouš 967.
- Prokop Matouš 1193.
- Prokop z Rovin Pavel 962, 1013, 1033; jeho dcery Lidmila Mirovská a Šalomena Kmentová 1013.
- Prokopová Mandalena roz. z Citova 190.
- Prokopides Matouš 1219.
- z Proksdorfu, viz Prekl.
- Prokúpek Jan 1097; Martin 1094.
- Prolhofferova z Purkersdorfu Rozina Týzlová z Daltic CXL, 724; viz též Prelhoffer.
- Proloh hrad. 885.
- Promenhof cheb. 591.
- Proroubka (ves zašlá) hrad. 23.
- Proruba hrad. 23.
- Proruby hrad. 400, 1096.
- Proseč bol. 12, 537, 794, 803, 844, časl. 692, 702, chrud. 923, jič.

- 536, 778, táb. 172, 356, 403, 852, 892, 900, 1171.
 Proseč (ves pustá, dom. Kost.) bol. 789.
 Proseč česká (Böhm. Proschwic) jič. 778.
 z Proseče, viz Had.
 z Proseče (Had) Felix 1033; Tomáš 306; viz též Had.
 z Proseče Kateřina Haunšildová 140, 1030; Markéta roz. z Dubu 460, 593, 1033; viz též Had.
 Prosečko (Prosíčko) bol. 532, 803, 844.
 Prosečná (Prosečné, Proschwic) jič. 112, 784.
 Prosečnice praž. 151.
 Prosečová Marta 1022.
 Prosenice táb. 482.
 Prosetín (Prosseln) lit. 53.
 Proschwic, viz Proseč Česká a Prosečná.
 Proschwitz (Prošovice) bol. 457.
 Prosíčka chrud. 923.
 Prosíčko, viz Prosečko.
 Prosmyky lit. 1116.
 Prosseln, viz Prosetín.
 z Prostého, viz Čabuzský.
 z Prostého, viz Horčice.
 z Prostého Salomena Vratislavová z Mitrovic 235.
 Prostějovský Tobiáš 1075.
 Prostiboř plz. 359.
 z Prostiboře, viz Podmoklský.
 Proškovský z Krohenšteina Jan Samuel 503.
 z Prošovic Funková Johanna 106.
 Prošovice, viz Proschwitz.
 Protivec cheb. 14, pís. 6.
 Protivec Karlovský z Karlova Jan Bohuslav a Vilém 447; Jan Burian CXXXIX.
 Protivín pís. CL, 1179.
 Protivinský Václav 1231.
 Protivná (ves zašlá) bol. 534, 805.
 Proudkovice táb. 389.
 Provodín (Mückenbahn) hořejší a dolejší lit. 845.
 Provodov hrad. 638, 681.
 Provoz hrad. 682.
 Proy z Geiselsbergu a Findelšteina Jan Kašpar 419.
 Prskáček Václav 1095.
 Prsten šimon 962.
 Prudice (ves pustá, zaniklá) plz. 1056.
 Prügelmayer Matyáš 687.
 Prugger (Brugger, Pruker) z Grünburgu Ferdinand 174; viz též Brugger a Pruker.
 Pruhel, viz Prahel (Prahly).
 Práhonice praž. CXLIX.
 Pruker z Grüneburku 1028; viz též Brugger a Prugger.
 Pruckhof cheb. 1137.
 z Puku, viz Fremdar.
 Prunar Daniel 147.
 Prunar (Pruner) Jan Jerolim a Šebastian 314.
 Prunarová Kateřina, potom Kutnarová 314.
 Prunéřov (Brunnersdorf) žat. 101, 104.
 Pruss (Prusy) žat. 509.
 Prussdorf (Úhořilka) časl. 690.
 Pruschek, viz Brusch (Bruschek).
 Pruskovská Johanka roz. Kaplířova 897.
 Pruša Jiřík 1193.
 Prušek z Pruškova Samuel 107, 316, 1028.
 Pruškovská Johanka na Starých Hradech a Třevadči LXXXIV; viz též Pruskovská.
 Pryk (Přink) z Malých Vinařic Václav CXL.
 Prýsk, viz Preška.
 Přatelský Blažej 1260.
 Přeborov táb. 151, 650.
 Prebozy časl. 374.
 Přechaply (ves zaniklá) lit. 863.
 Přechaply, viz Přičaply.
 Přechice (Předčice) bud. 1241.
 Přechice (ves pustá, zaniklá) praž. 527.
 Přechinov pís. CL.
 Předborovice pís. 353.
 Předborský z Radiče, viz Holub.
 Předboř časl. 1, 211, 467.
 Předbořice časl. 1063, táb. 341, 647, 648, 1222.
 Předbořský z Předboře Adam LXXVII, 440; Aleš CXXXVI, 440; Jan CXXXIX; Jan Hynek 440; Karel a Petr 441; Předbořská Lidmila 441.
 Předbožský ze Zásbuk Karel Mikuláš 441.
 Předčice (Přechice) bud. 1241.
 Předenice (Předenický) z Předenic Jindřich 441.
 Předhoří (snad Předboř) praž. 378.
 Přehradí Velišské (Podhradí) jič. 721.
 Předíčko (ves zašlá) táb. 647.

Předlice (Ober-Prödlitz) lit. 259, 260, 261, 264, 363, 817.
 Předlosův dvůr (Brody, Prölles) žat. 615.
 Předměřice bol. 521, hrad. 1070.
 Předonín lit. 9.
 Předslaví (Předslav) plz. 492.
 Přehořov táb. 442.
 Přehořov (Přehoř) žat. 29.
 Přehořovský z Kvasejovic Jan šťastný 385, 442, 1224; Karel XLI, LXVII, 442; Krištof Karel 1229; Kunaš 442.
 Přehořovská Veronika roz. Častolarová Dlouhoveská z Dlouhé vsi 112, 442.
 Přechvoje (Přichvoje) bol. 789.
 Přehvozdy praž. 526.
 Přemilov chrud. 923.
 Přemysl Jiřík 1034.
 Přemyšlení praž. 452.
 Přepeře bol. 534, 884.
 Přepychy hrad. 682.
 Přerov praž. CXLIX.
 Přerov (Přirov, Přirava, Pschira) lit. 53, 862.
 Přerovský svob. pán 971.
 z Přerubenic, viz Hrabaně.
 Přerubice (Přerubence) praž. 616.
 Přes (Pšes) plz. 130.
 Přesau, viz Přeskačí.
 Přeseka bud. 657.
 Přeskačí (Přeskoče, Přeskaky, Přesau) žat. 99, 100, 101.
 Přestání cheb. 278, 450, 451.
 Přestanov (Prisen, Pristen) lit. 1150.
 z Přestavlk, viz Chlumčanský.
 Přestavlk chrud. 670, praž. 527, táb. 906.
 Přestavlk (ves zašlá) bol. 47.
 Přestavlk dvůr poplužní pís. 1248.
 Přestoupení, viz Přistoupín.
 Přeshín plz. 1203.
 Přestějovice (Přestovice), pís. 353.
 Přestěnice táb. 151, 650.
 Přestice plz. 366, 668.
 Přestovice, viz Přestějovice.
 Přetín plz. 870.
 Přezetice žat. 622.
 Z Přiběnic Jan 1036; viz též Lipnický.
 Přibenice žat. 14.
 Přibík z Otoslavic Jan a Petr 442; Oldřich 1269.
 Přibíkovský dvůr u Hory Kutny, časl. 210.
 Přibislav bud. 653, časl. 933, hrad. 530.

Přibislavice bol. 47, časl. 695.
 Příbram praž. CI., 1196.
 Příbram (uhelná) časl. 703.
 Příbramská Anna 1021.
 Příbramský Jan a Matyáš 1260.
 Příbyšice táb. 151.
 Přičaply (Přečaply, Prytšapl, Pri-tschapl) žat. 195.
 Příčina praž. 182, 184.
 Příhoda Matěj 967.
 Přichovice bol. 776, plz. 667, 668.
 Přichovská z Přichovic Anna Alžběta roz. z Janovic 871; Anna Dorota, roz. z Polžic a Bezdržic 445; Anna Susanna roz. z Písnice 73, 436; Helena Regina roz. Ulická z Plešnic 33; Judita, předtím Gryspekova 128; Ludmila roz. z Dobrše 1108.
 Přichovský z Přichovic Albrecht 443; Ctibor (Zdibor) 67, 216, 443, 446, 491; Drslav 443; Jan Jiří 29; Heřman, Jan šťastný, Jan starší, Václav Vojtěch, Jindřich, Markvart a Jiří 444; Jiří mladší 444, 819; Jiří 444; Jindřich Oldřich, Joachym, Karel a Markvart starší 445; Petr Jiří 128, 445, 1269; Václav mladší, Vilém starší, Václav starší, Markvart Adam, Vilém Ferdinand a Jan Vilém 446; Jan Karel 446, 944; Václav 205; Vilém mladší 1269.
 Přichvoje (Přechvoje) bol. 789.
 Příkry (Příkré) jič. 776.
 Příkřice plz. 719, 841.
 Přilepov táb. 647, 650.
 Přilepy praž. 165, 369.
 Přím, viz Přín.
 Přimda (Pfraumberg) cheb. 327.
 Přimov (Peřimov) jič. 778.
 Přín (Přím) Nízký a Vysoký hrad. 1071.
 Přínk, viz Pryk.
 Přirava (Přirov) viz Přerov.
 Přiseče bud. 653.
 Přisečnice (Přisežnice, Presnitz) žat. CXLVIII, 336, 508, 1198.
 Přiseka časl. 701.
 Přistoupín (Přistoupim, Přestoupení) praž. 341, 519, 1041.
 Přišov plz. 357, 358.
 Přišovice bol. 317, 604.
 Přítkov (Judendorf) lit. 862, 863.
 Přitочно Menší praž. 949.
 Přitoka (Přitoky) časl. 186, 1065.
 Přivětice plz. 67.

- Přivlaky jič. 776.
 Přivlaky (Pröhlig) žat. 943.
 Přivory dolejší praž. 1145.
 Přívozec táb. 389.
 Přízor, viz Priesern.
 Psáry (Psáře) časl. 61.
 Psáře praž. 165.
 Pschira, viz Přerov.
 Psychoblik, viz Pšovlky.
 Psinice jič. 787.
 Pšanky jič. 536, 779.
 Pše (Pšoves) jič. 783.
 Pšenice bud. 655.
 Pšov (Schaab) žat. 246.
 Pšovo (Pšov, Schaab) cheb. 278.
 Pšoves, viz Pše.
 Pšovlky (Psychoblik) žat. 284.
 Pštros Mikuláš 962.
 Pták (předměstí Boleslavské) bol. 1038.
 Ptáček (měšťan Nymburský) 1165.
 z Ptení, viz Lhotský.
 Ptenín plz. 870.
 Ptice Dolejší praž. 62.
 Ptice Hořejší praž. 62, 314.
 Ptýrovec (Ptýrov menší) 883.
 Ptýřov (Ptýrov veliký) bol. 883.
 Pucnice (Pučlice) plz. 607.
 Pučalka Jiřík 1093.
 Pučery časl. 387.
 Pučírna (Putschirn) cheb. 1138.
 Pučlice, viz Pucnice.
 Půdakly (Budáky) bud. 655.
 Puhlovice (Puchlovice) hrad. 218.
 Puch Zikmund 962.
 Pucher z Meggenhausen Jan Rudolf a Eva roz. z Sydmbirku 384.
 Puchěř (Puchýř) časl. 596, 1064.
 z Puchheimu hrabě Adolf 751.
 Puchlovice hrad. 1071.
 Puchner Jan 1038.
 Puchýř, viz Puchěř.
 Pukla Jan 1037.
 Pukňov pís. 647.
 Pulečny (Palečné, Pulšany, Puletschnay) bol. 537, 780.
 Pulice hrad. 682.
 Pulkendorf viz Polkendorf.
 Pullendorf (Bullendorf) bol. 69, 457.
 Pulšany viz Pulečny.
 Punčochař Jiřík 1055.
 Purberg žat. 624.
 Puriak Salomen Rabi (žid) 334.
 Purkarec (Burgholz) bud. 350.
 Purkersdorf viz Burgersdorf.
 Purkhart Jan 967.
 Purkhartice (dvůr pustý, dom. Domažlic.) plz. 1055.
 Purkratice pís. 1183.
 Pürles, viz Brložec.
 Purkyně Daniel 1135; Samuel a Šebastian 1129.
 Purmanová Anastasia 1165.
 Puršov (Pořejov, Purschan) cheb. 420.
 Puschwic, viz Buškovice.
 Pušice (Pěšice) chrud. 517.
 Pušndorf (Buschendorf) bud. 652.
 Putterschneiderová Anna 1244.
 Putim pís. 1178, 1179.
 Putimov táb. 1171, 1173.
 Putroni Marie Majdaléna roz. Lamottová 794.
 Putschirn, viz Pučírna.
 Putz z Adlersturnu Jan 145, 790, 827, 934.
 Původ Jan 1036.
 Pych (Pich) pís. 1217.
 Pýchov (Pechov) táb. 850.
 Pykov, viz Píkov.
 Pyntor Matěj 1246.
 de Pýric Jan 1204.
 Pyšely praž. 379.
 Pytlikov lit. 862, 864.
 Pytlovo (Pytlov) plz. 1212.
 Qualen, viz Chvalov.
 Questenberg Kašpar 152, 222.
 z Questenberga Gerhard 98, 203, 448, 633, 1208; Heřman 286, 620, 621, 626.
 Quina (Kvinov, Quinau) žat. 195.
 Quintus z Dromsdorfu Erazim 1239; Jan Erasmus 88; viz též Kvintus.
 Quon, viz Chbany.
 Quos z Quos (Kvos) a Perndorfu Jan 316, 1269.
 Ráb v Uhrách LI, LVII.
 Rabakov bol. 297.
 Rabendorf (Vranov) bol. 144, 381.
 Rabenhaupt, viz Robmhap.
 Rabensgrün (Robesgrün) cheb. 1208.
 Raber z Brus Wolf 447.
 Rabicar z Rabic (Rabicer, Rebicer z Rebio), Jan Křištof a Jan Šebastian 447; Jan Karel a Josef Adam 448; Sigmund CXXXV, 448, 819, 824; Vít Hendrich CXLI.
 Rabská Dorota 1200.
 Rabštejn (Rabenštejn) plz. 278, 286, 288, 817.
 z Rabštejna, viz Martický.
 Rabšteinek (zámek pustý) chrud. 254, 1089.
 Racov (Racovy) cheb. 365, 420.

Račetice viz Ratětice.
 Račice (Radčice) bud. 652.
 Račice hrad. 707, pís. 1179, 1183, žat. 607.
 Račín plz. 448.
 Račín z Račina Adam Ondřej 448; Humprecht 449, 1197; Jan Humprecht a Jan Křištof 449; Jiří XCIX, 449, 1217; Mikuláš 450, 451, 1269; Joachym a Jiří 451; Otto Jindřich 451, 1047; Ondřej CXXXVI; Václav CXL.
 Račínová z Račina Anna roz. z Chudenic 449; Voršila roz. Malovcova z Chejnova 450; Žofie roz. Sohr z Hochstadtu 451.
 Račínova z Račina Kateřina a Johanna Belnicová z Nostvic 449.
 Račiněves lit. 838, 839.
 Radava (Radova) táb. 647.
 z Radče, viz Radecký.
 Radčedice, viz Ratětice.
 Raděl (Radeč, Ratsch) jič. 530.
 Radčice, viz Račice.
 Radecká z Radče Kateřina roz. Beřkovská z Šebířova LXXXIV, 452.
 Radecký z Radče Křištof 451; Václav Zdeněk 452.
 Radeč bol. 531, 532.
 Radeč (tvrz a ves zašlá, nyní ves Obora) jič. 764, 765, 776, 777, 798, 813.
 Radeč (Schossendorf) lit. 346, 845.
 Radeč (Rač) táb. 65.
 Radečeyn (ves zašlá) lit. 863.
 Radechov (Radišov, Radigov) žat. 722.
 Radechová Dolní a Horní hrad. 530.
 Radejčín lit. 863.
 Radějov (Radung) plz. 467.
 Radějovice pís. 353, praž. 20, 21, táb. 482.
 Rademil, viz Radiměř.
 Raděnin, viz Radim.
 Radenov (Rodenau) žat. 195.
 Radešice táb. 389.
 Radešín (Radošín) lit. 94, 196.
 Radešín (ves zaniklá) lit. 863.
 Radešín (Radošín) praž. 528.
 Radešov (Rodisfort) cheb. 99, 917, 1168.
 Radešov (Radešovo, Radešovy) pís. 1201, 1217.
 Radětín cheb. 14, táb. 1171, 1173.
 Radhošť chrud. 119, 1155.
 Radice plz. 668.
 Radíč táb. 385.
 z Radiče, viz Holub.

Radiboř (Radboř), viz Ratiboř.
 Radičoves žat. 1254.
 Radigov (Radigau), viz Radišov.
 Radihošť táb. 151.
 Radikovice (Radkovice) časl. 702.
 Radikovice hrad. 1071, táb. 150, 153.
 Radim (Raděnin) časl. 823, 923.
 Radim jič. 535, 536, 766, 772, 803.
 Radimek časl. 571.
 Radiměř (Rothmühl, Rademil) chrud. 1191.
 Radimice bol. 244.
 Radimiřský Jeronym 1093.
 Radimov (Radoňov, Radinau) plz. 298.
 Radimov táb. 1210.
 Radimovice bol. 537, 780, plz. 920, praž. 21, 514, táb. 482, 1221, 1227.
 Radimská ze Slavkova Eva Kaplířová 237, 238, 241, 523.
 Radinau, viz Radimov.
 Rading, viz Radyně.
 Radisch (Ratsch) viz Hradiště.
 Radišov (Radigov, Radechov) žat. 722.
 z Radkova, viz Řesanský z Kadova.
 Radkovec z Mirovic Jan 452; Mikuláš 1180; Mikuláš Diviš 1184; Petr nejstarší CXL.
 Radkovice (Radikovice) časl. 702.
 Radkovice pís. 877, plz. 667, 668.
 Radlice praž. 433, 464.
 Radlo bol. 604.
 Radnice plz. 67.
 Radnice (Redenitz) žat. 623.
 Radnická Dorota 1013.
 Radnická z Vysokého Dorota 639.
 Radňov časl. 468, táb. 1172.
 Radobyl (ves zašlá) táb. 493.
 Radohostice, viz Radostice.
 Radochová Anežka 1075.
 na Radojšíně (dom Orlík) táb. 650.
 Radonice bud. 164, 657, žat. 722.
 Radonický Martin 1263.
 Radoňov (Radimov) plz. 298.
 Radoňovská Zuzanna 1033.
 Radoňovský z Kosmačova Matyáš 453.
 Radosta (Bartoňovic) Adam 1120.
 Radosta Tomáš 1129.
 z Radostec (Radostic) Smržický, viz Píček (Peček).
 Radostice (Radohostice) pís. 154.
 Radostice bud. 657.
 Radostín (Radoštín) bol. 604.
 Radostín časl. 692.
 Radostov hrad. 451, 452.

- Radostovice časl. 702, táb. 112.
 Radošín (Radešín) praž. 528.
 Radošov (ves pustá, zašlá) plz. 1055.
 Radošovice táb. 854, 896.
 Radoštín (Radostín) bol. 604.
 Radotín táb. 493.
 z Radotína, viz Šipař.
 Radouň (Radujeň, Radujno) lit. 240, 767, 884.
 Radouň praž. 199.
 Radouň horní (hořejší) táb. 850, 906.
 Radouň Kostelní táb. 850.
 Radouš Matěj a Pavel 1093.
 Radouš praž. 48.
 Radoušov (Grabern) lit. 196.
 Radovesice žat. 205, 209.
 Radovesnice časl. 360, jič. 268.
 Radslavice táb. 155.
 Radujeň, viz Radouň.
 Radung (Rading) viz Radějov.
 Radvančice (Radvanice) bol. 537, 780.
 Radvančice časl. 42.
 Radvanec (Rodovice, Rodwic) lit. 563.
 Radvanice pís. 578.
 Radvanov táb. 647.
 Radvanovice bol. 532.
 Radvanovská Anna Helena roz. Langova 227.
 Radyně (Rading) cheb. 728.
 Rafacká (Vinařská) Kateřina a její dcera Dorota Hradecká z Ourazu 1157.
 Rachlitz (Röchlitz, Rochlice) bol. 457.
 Rachov, viz Hrachov.
 Raicengrün (Ranzengrün) cheb. 99.
 Ráj lit. 506.
 Ráj, díl vsi Boru (Heyda, Haida) lit. 196.
 z Ráje Antonie, manželka Haubalda z Ruck 462.
 Rajetice, viz Ratětice.
 Rajetice (Rosengarten) žat. 722.
 v Ráji, mlýn (dom. Vidim) bol. 18.
 Rájov (Rejn, Reihen) žat. 104.
 Rájov (Rail) cheb. 719.
 Rájov (Jarovo) plz. 280.
 Rájov dvůr (dom. Beroun) praž. 1037.
 z Rajova, viz Pachta.
 Rajsko (Rejsko) pís. 1217.
 Rajský (Reyský) z Dubnic Krištof 453.
 z Rajtenbachu Jan Bartoloměj CXXXVIII.
 Rak (měšťan Českobrodský) 1045.
 Rak Jiří 1036.
 Rakl z Bonisdorfu Joachym 453, 1270.
 Rakolusy plz. 33.
 Rakonic, viz Rakovník.
 Rakouský arcivévoda Karel CXI, 835, 942.
 Rakousy bol. 537, 780.
 Rakov bol. 789, 875, táb. 4.
 Raková plz. 280.
 Rakovice pís. 73.
 Rakovník (Rakonic) praž. XCIX, 886, 1199.
 Rakvic z Rakvic Jakub 453.
 Rambousek Václav 1129.
 Rambouzy (ves zaniklá, nyní samota), táb. 238.
 Rameš Daniel 1018; Pavel 1014.
 Raming z Löwenastu Bedřich 946, 1002.
 Rampuší hrad. 23.
 Rané (Ráně) žat. 1139, 1141.
 Ranikov (Rankov) časl. 693.
 Rankov bud. 652, 657.
 Ranzengrün (Raicengrün) cheb. 99.
 z Rapachu (z Roupova) Anna Susana Karolina Slavatová 440, 466.
 Rapošov časl. 169.
 Rapotice (Repotice) bud. 652.
 Rapotice časl. 702.
 Rapotice dolní časl. 858.
 Rapotín Velký (Krapotín) cheb. 265.
 Raspenau (Raspenava) bol. 457.
 Rastely pís. 588.
 Rašín dvůr popl. jič. 766, 799, 802.
 Rašín z Ryzmburka (von Riesen-
burg) Adam a Jan 812; Jaroslav
Sezima CXXXVIII, 453, 455, 694,
758, 819, 824, 1270; Alexander
Bohaboj a Jindřich Bohaboj 453,
454; Jan Petr a Jiří Sezima 454;
Jan, Petr Lukáš, Jiří Sezima,
Alexander Bohaboj a Maximilian
455.
 Rašínová z Ryzmburka Alena roz.
Mitrovská z Nemyšle 454; Anna,
dříve Koučová 297; Anna Marie,
roz. z Vonšova, na Vinaři
LXXXIII, 812; Bohuška roz.
Křinecká z Ronova 456; Estera,
předešle Kelblova roz. z Štam-
pachu 262, 457; Kateřina Markéta,
předtím Straková 1163; Lidmila
roz. z Šanova a Saloména roz.
z Waldšteina 455.
 Rašínova z Ryzmburku Kateřina
Vratislavová 813.
 Rašovec Oldřich 584.

- Rašovec (Rašovka, Raschen) bol. 537, 794.
 Rašovice bol. 1163; časl. 388, 695.
 Rašovka viz Rašovec.
 Rašpl Jan 1002.
 Rašper Jan 31, 482, 523.
 Rašpr Fridrich a Kašpar 962.
 Rataje (Hražené) časl. CXLIX, 62.
 Rataje táb. 176, 337.
 Rataje Ovesní táb. 61, 62.
 Ratajský Václav 1261.
 Raténice časl. 571, 1041, 1163.
 Ratětice (Rajetice, Račetice, Radčedice, Ratschitz) žat. 188.
 Rathouzský Samuel 1166.
 Ratiboř (Radiboř, Radboř) časl. 169.
 Ratiboř cheb. 286, 287, táb. 389, 650.
 Ratiboř (Rodber) žat. 722.
 Ratibořec táb. 650.
 z Ratibořic, viz Měděnec.
 z Ratibořic Kateřina Majdalena Sádlová z Vražného 495.
 Ratibořice hrad. 530, táb. 11.
 Ratiborský (Ratibořský) ze Chcebuze Jan 876; Jan Joachym CXXXVIII, 287; Joachym 728; Mikuláš 287, 456.
 Ratimice dvůr táb. 155.
 Ratka (Hrádek) plz. 288.
 Ratměřice (Ratmiřice) táb. 896, 1222.
 Ratsch, viz Hradiště.
 Ratschendorf bol. 457.
 Ratschitz, viz Ratětice.
 Rattich Jan 1029.
 Ratzenberger z Ratzenbergu Kašpar, Estera Judita roz. Kyjova, Jan Krištof, Bohumír Konstantin, Anna Sabina, Eleonora Konstantina a Eva Dorota 318.
 Raudnay, viz Roudné.
 Rauhešlag (Rauhenschlag, Chlupatá ves) bud. 652.
 Rauchštejn, viz Rauštajn.
 Rannek (Rauchnek, Rounek) časl. 1098.
 Rauppersdorf, viz Ruppersdorf.
 Raus, viz Rous.
 Raus Vilém CXLI; viz též Rous z Vražkova.
 Rausendorf ze Šprembergu (Špremerka) Abraham 864; Fridrich 456, 604; Krištof 864; Vilém a Volf Oldřich 456, 819; Zikmund LXVII, CXLI, 456.
 Rausendorfová z Šprembergu Anna Alžběta roz. Hruškova 191; Barbora roz. z Solhauzu 456.
 Ranšer, viz Reuscher.
 Rauštajn (Rauchštejn) dvůr poplužní časl. 121.
 Rebicer z Rebic, viz Rabicar.
 z Redern (Raedern) Fridrich 457; Jiří CXXXVII; Krištof XXXII, LXVI, 457, 603, 773.
 z Redern Lobkovicová Hasišteinská 81.
 Redlfestar Václav CXL.
 Redlichová Anna 1146.
 Rednice žat. 599.
 Reformace katolická ve Fridlandsku 744.
 Regniers, viz z Bleileben.
 Regnitz, viz Rokytník.
 Rehwasser (Srní Potok) bol. 381.
 Rech (Řeč, Řetec) pís. 48.
 Rechenberger Krištof CXXXIX.
 Rechenbergerová Markéta na Markvarticích LXXXIV.
 z Reibrsdorfu, viz Kul.
 Reihen (Rejn), viz Rajov.
 Reich Jan 968, 1006; Jiřík 976.
 Reichel Tobiáš 1135.
 Reichen, viz Rychnov.
 Reichenau, viz Rychnov.
 z Reichenbachu, viz Haller.
 Reichenberg, viz Liberec.
 Reichenbergerová Barbora roz. Vamberská z Rohatec 840.
 Reichenpach (Reipach) Krištof 1129, 1135.
 Reichenšteinská Hora CI; viz též Kašperské Hory.
 Reichersdorf cheb. 673, 821.
 Reichlarovna z Řizenska, viz Kalenicová z Kalenic.
 Reichlová Dorota roz. Menclova 713.
 z Reichwic, viz Betenglová.
 z Reichwic, viz Kirchmayer.
 Reimund zámek pustý (dom. Grabštejn) bol. 69.
 Reinfeld Petr 992.
 z Reinfeldu, viz Perk.
 z Reinharzgrynu, viz Karaz.
 Reinowitz bol. 457.
 Reinsperger, viz Renšperger.
 Reis Marketa 1139.
 Reisengrüner (Riesengrüner) z Grünlasu Adam 333, 458; Jiří a Sigmund 333.
 Reischdorf žat. 1198.
 Reischel Wolfgang CXIX, CXXI.
 Reišlova Marie Drešrová, potom de Bois-ová 297.
 Reiterhanzl dvůr poplužní (dom. Haunštejn) cheb. 606.

- z Reizenbachu Jan Bartoloměj 458, 819.
 z Reizenšteina Jan Arnošt 458; Eva, viz Hozlaurová.
 z Rejbic Salomena, viz Gerštorfová.
 Rejčkov časl. 694.
 Rejkovice táb. 516, 1222.
 Rejkovice (Hřejkovice) táb. 650.
 Rejn (Reihen), viz Rajov.
 Rejsa Jiřík 967.
 Rejsko (Rajsko), pís. 1217.
 Rejšice bol. 832.
 Rekzině (Reksyně) táb. 237.
 z Remeru Anna, viz Konecchlumská.
 Renč (Reneč, Renče, Rentsch, Řenče) plz. 303, 338.
 Renner Hieronym a Eliáš 1209.
 Rennerova z Almendinku Agatha Švendová 665.
 Rennersdorf (Ronenstorf) dvůr poplužní lit. 867.
 z Renswaldu, viz Parys.
 Renšperger (Reinsperger) z Renšperku Adam 458; Ferdinand CXXXVII, 14, 184; Jan Adam 210; Jan Ferdinand 210, 458; Vespasian 210, 459.
 z Renšperku Maria Majdalena Oujezdecká z Červeného Oujezdu 409; Rozyna, viz Chotková; Rebeka Vřesovcová 87.
 Renthlová Alena, roz. Mirkova z Solopisk 373.
 Rentsch, viz Renč.
 Rentsch Jiří 1129.
 Repotice (Rapotice) bud. 652.
 Resl Jan 962.
 Ressler, viz Rezler.
 Reš cís. kapitán 1113.
 Retschie (Řečice) žat. 622.
 Reuscher (Raušer) Kašpar 711, 1271.
 Reuth cheb. 728, 821.
 Revír Jan 962.
 Rey ch Krištof 1097.
 Reynshon, viz Rinoltice.
 Reynšperger Jan 962.
 Reysar Bartoloměj 973.
 Reyvold (Reynwold) Krištof 967.
 z Reyzentalu, viz Kozel.
 Reze (Rzy) chrud. 1154.
 Rezler (Ressler) z Lišic Jan LXXVII, 286, 459.
 Rhoda (Rothau) cheb. 602.
 Ričl z Hartenbachu (Ritschel z Hartbachu) Daniel 332; Jan Jindřich 328, 719.
 Riegersdorf, viz Modřice.
 Riegersdorf (Rykrsdorf) lit. 52.
 Riesenbach v biskupství Bamberském 305.
 Riesenberg, viz Ryzmberk (Risenberk).
 Riesenberský, viz Ryzmberský.
 von Riesenburg, viz Rašín z Ryzmburka.
 von Riesenthal, viz Šmertoš.
 Riess Petr 1103.
 Riger, viz Rogir.
 Rigerová (Rogirová) Kateřina, potom Widrspergová 1059.
 Richel Bartoloměj 764.
 Richelieu kardinal 747, 860.
 Richenburk chrud. CXLIX.
 z Rezelfeldu (Rösselfeldu), viz Hegner.
 Richter Burghard 1103; Jan 1152, 1153.
 Ring Filip 1243.
 Ringenhain bol. 457.
 Rinoltice (Reynshon, Ringelshain) bol. 84.
 Risenberk, viz Ryzmberk.
 z Risenberka, viz Švihovský.
 Risenburk (Riesenburk), viz Rysmburk.
 z Risenburka (Ryzmburka), viz Ještěbský a Rašín.
 z Risenburku, viz Licek.
 z Risenburku, viz Ropal.
 z Risenpachu (Rozenpachu), viz Huber.
 Ritschel, z Hartbachu, viz Ričl.
 Ritschen, viz Rydeč.
 Ritter David 1083.
 Ritter z Gross-Öttingu Bohuslav XCVIII, 459, 583; Jan 460, 1270.
 z Rittersfeldu, viz Rittersic.
 Rittersperger Linhart 687.
 Rittersic z Rittersfeldu Michal 135, 251, 481, 670, 990, 998, 1022.
 Rittersicová Anna, potom Ješková 1022.
 Rittiger von Ackh 1009.
 Ritz, viz Rýč.
 de Riva, viz Clary.
 Rivara hrabě Jan Bapt. 550.
 z Rízenska Reichlarovna, viz Kalenicová z Kalenic.
 z Robčic, viz Hájek.
 Robčice (Hrobčice) plz. 127.
 Robeč (dom. Sukorady) lit. 562.
 Robeč (Robic) lit. 845.
 Robesgrün, viz Rabensgrün.
 Roblin praž. 43.

- Robmhap (Rabenhaupt) ze Suché**
 Albrecht 461, 462; Albrecht starší LXXVII, 460, 1051; Albrecht mladší CXXXVI; Arnošt starší 460; Baltasar a Křištof 783; Ferdinand 686, 692; Jiřík CXXXVII; Albrecht, Ferdinand, Arnošt mladší, Karel a Kašpar 462; Albrecht, Ferdinand Arnošt a Karel 793; Sigmund starší LXXVII, 461; Václav 462, 641, 699; Zikmund CXLI, 1222; Zikmund Herald CXLI.
- Robmhapová z Suché Anna Dorota,**
 roz. Maternova z Květnic 361; Eliška roz. z Dobřenic 783, 1068; Majdalena roz. z Lippé 460, 461; Majdalena roz. Smrčková z Mních 1163.
- Robmhapova z Suché Anna Oppertorfová** 401, 440; Anna Marie Belvicová 9, 10.
- Roboty a platy poddaným uložené**
 23, 101, 351, 378, 379, 413, 600, 614, 630, 632, 648, 650, 656, 663, 688, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 703, 704, 705, 725, 796, 799, 824, 838, 897, 924, 1085, 1265, 1266, 1267, 1269, 1270.
- Robousy** jič. 536, 778.
- Ročická (Rořická) Kateřina roz. ze Solopisk** 1117.
- Rodecký Křištof** 1240.
- Rodenau,** viz Radenov.
- Rodisfort (Radešov) cheb.** 99, 917, 1168.
- Rodius (Roth) Mikuláš** 1209.
- Rodná (Roudná, Roudné) lit.** 264.
- Rodná táb.** 112, 557.
- Rodov hrad.** 707, 762, 765, 800.
- Rodovice (Rodwic),** viz Radvanec.
- Rodovská z Hustiřan Kateřina Cernínová** 530.
- Rodovský z Hustiřan Jan starší**
 530; Jan Všemír (Vyšemír) 463, 819, 1040; Jiří, Karel a Adam 463; Mikuláš CXL.
- Rodvanek Jan a Václav** 1223.
- Rodvic,** viz Radvanec.
- Rodvinov táb.** 850.
- Rodych Václav** 962.
- Rödigh (Rödtich) Jakub** 1137; Křištof 1138.
- Röchlitz (Rachlic, Rochlice) bol.** 457.
- Rönel Martin** 1240.
- Röner Zacharyáš** 1199.
- z Rüsselfeldu,** viz Hegner.
- Rogir (Riger) Kašpar** 1059.
- Rogensteller Michal** 962.
- Rohanov pís. CL,** 272.
- z Rohatec Barbora Kořenská** 293.
- z Rohatec,** viz Vamberský.
- Rohenice hrad** 682.
- Rohlík Vít** 962.
- Rohošť (Rohozec) žat.** 722.
- Rohozec (Hrubý, Gross-R.) bol.** 765, 766, 776, 803, 844.
- Rohozec (Rohošť) žat.** 722.
- Rohoznice jič.** 765, 766, 792, 804, 836.
- Rohožka žat.** 86.
- Rohožná táb.** 1171, 1173.
- Rohožno plz.** 215.
- Rohy (Bohy, Zbohy) plz.** 33.
- Roche,** viz Rochov.
- Rochlic,** viz Rokytnice.
- Rochlice,** viz Röchlitz.
- Rochov (Hrochov, Roche) lit.** 505.
- z Rochova,** viz Šmohař.
- Rochovice v Slezsku** 400.
- Rochpratice,** viz Rozprachtice.
- Rochpratice (Ruprechtice) jič.** 776.
- Roja ab Aquista Pace František** 1015.
- Rojice pís.** 1179.
- Rok pís.** 39.
- Rockendorf cheb.** 1137.
- z Rokyc,** viz Střela.
- z Rokyc Alena Kolovratová** 667; Eliška, viz Kalenicová; Johanna, viz Gerštorfová.
- z Rokycan Šebastian** 463.
- Rokycanský Fabian** 1129; Václav 434, 1032.
- Rokycany plz. CI,** 1202.
- Rokyta horní a dolní bol.** 14, 775.
- Rokytná (Rokytney) jič.** 536.
- Rokytnany Malé a Veliké bol.** 789.
- Rokytnice bol.** 531.
- Rokytnice (Rochlic) hrad. CXLIX,** 935.
- Rokytnička bol.** 532.
- Rokytník hrad.** 530.
- Rokytník (Regnitz) Nový a Starý jič.** 940, 941.
- z Rokytníka,** viz Vostromířský.
- Rokytovec bol.** 116.
- Rola Nová (Neu-Rolla, Neu-Rohlan) cheb.** 600.
- Role Staré (Alt-Rohlau) cheb.** 448, 819.
- Rolesgrün (Pirndorf, Birndorf) cheb.** 600.
- Roliartka (Roliatka, Roliartová, Roliardová, Rollardová) Markéta** 962, 981, 1009.

Romanisko kapitán 891.
 Romansová Anna 967.
 Ronačov (Rovnačov) jič. 571.
 Rondörfel (Neudörfel) lit. 54.
 Ronenstorf (Rennersdorf) dvůr poplužní lit. 867.
 Ronov (Oskořínek) bol. 306.
 Ronov časl. 460.
 Ronov (hrad pustý) časl. 933.
 Ronov (zámek pustý) lit. 196.
 Ronov, viz Rumburk.
 Ronov Nový bol. 19, 306, 767.
 z Ronova, viz Křinecký.
 z Ronovce Anděl Sigmund 572; viz též Anděl.
 Ronšová Barbora 1261.
 Ronšperk plz. XLII, 662.
 Ronšperk z Ronšperku Ferdinand 527.
 Ronšperský Jiří 1165.
 Ropal z Risenburku Adam, 463; Jan CXXXIX; Jan Strachota 463, 1270.
 Ročická, viz Ročická.
 Rosa Jakub 1129.
 Rosatius Jan LXXXIX.
 Rosatius Jan, praedikant 1106.
 Roselhof (dvůr, dom. Nemelkov) žat. 369.
 Rosenacker Jakub 1006.
 Rosenberg, viz Rožmberk.
 Rosendorf (Rosenthal) bol. 83.
 Rosendorf lit. 863.
 z Rosenfeldu Filip, viz Fabricius Platter.
 Rosengarten, viz Rajetice.
 z Rosengarten, viz Klášterský.
 Rosenhain (Růžengan) lit. 627.
 Rosenhain, viz Rozenhajn.
 Rosenthal (Rosendorf) bol. 83.
 Rosenthal hrad. 451, 1047; žat. 1149.
 Rosenthal bol. 457.
 Rosenthal, viz Rožmitál.
 Rosenthaler Jan Jakub 962, 979, 981, 1033, 1036; jeho manželka Anna 976, 1033.
 z Rosenthalu, viz Celar (Zeller).
 Rosenzweigová Markéta 1245.
 Rosice chrud. CXLIX, 671.
 Rosický Jan 967.
 Rosička časl. 933, táb. 321, 850.
 Roslowic, viz Rozněvice.
 Rosochatec časl. 3.
 Rosol Pavel 991.
 Rossau z Pallesanu Jan 167.
 Rossmeisl (Rozmysl) cheb. 600, 1136.
 Rostein, viz Rozstání.

Rostial, viz Roztyly.
 Rostkov bol. 47.
 z Rostok, viz Mičan.
 Rošice (dvůr poplužní) pla. 167.
 Rošinský Jindřich CXXXVII.
 Roškopov jič. 536, 778.
 Rošovice (Rušvice) žat. 623.
 Roth (Rodius) Mikuláš 1209.
 Rothau, viz Rhoda.
 Rothenhaus, viz Červený Hrádek.
 Rothlhota, viz Lhota Červená.
 Rothmühl (Rademil), viz Radiměř.
 Rothneustift, viz Zbílity (Zbilid).
 Rothsches, viz Krakovec.
 Rothštayn (Rotštejn) bol. 532.
 Rotleb ze Žaboklik (Žablík) Adam 585; Sigmund 463.
 Rotlebová z Žaboklik Žofie roz. Skalská z Dubu 515.
 Rotštejn (Rothštayn) bol. 532.
 Rotte Jan 1244.
 Rottenbucher z Rottenbnebu Jakub Ondřej 568.
 Rottendorf, (Neudorf, Nová ves) žat. 1149.
 z Rottenfeldu, viz Koberová.
 z Rottmburka, viz Precht.
 Roubíček Vít 962.
 Roučkovice táb. 878.
 Roudná plz. 330.
 Roudná, viz Roudné.
 Roudné (Roudný, Roudnej, Raudnay) bol. 532, 537, 780.
 Roudné hrad. 530, 679.
 Roudné (Roudná, Rodná) lit. 264, 625.
 Roudné (Roudná, Roudnej) táb. 90. 1210.
 Roudnej viz Roudné.
 Roudnice jič. 926.
 Roudnický Lorenc 1068.
 Roudnický z Březnice Daniel XXIV, 463, 820, 982, 1009, 1033, 1035, 1036.
 Roudnička hrad. 1071.
 Roudník lit. 861, 862, 863, 864.
 Roudný, viz Roudné.
 Rouněk, viz Raunek.
 Roupov plz. XXIII.
 Roupovec z Roupova (von Ruppen) Jan 288, 465, 820; Jan Adam XXXIII, LXVII, 466; Jan Štěpán 228; Jiří Adam 466, 699; Krištof starší 280; Krištof Karel 466, 467, 468, 1270; Petr, 357; Václav Vilém XXIV, XXXVI, XLIII, XLIV, 469, 524, 538, 721, 820; Zdeněk 213.

- Roupovcová z Roupova Alena (Helena) roz. Švihovská z Ryzmberka a z Švihova LXXXII, 471; Alžběta, předtím Berbisdorfová, roz. z Štampachu 465; Anna Voršila roz. z Říčan 544, 552; Marianna, předtím Říčanská a Náchodská LXXXIV, 467.
- z Roupova (chybně z Rapachu) Anna Susanna Karolina Slavatová 440, 466; Markéta Hrobčická 185, 186.
- Rous (Raus) z Vrážkova a z Lipna Václav Šťastný 471; Vilém CXLI, 472.
- Rousová z Vrážkova Kateřina roz. Skalská z Dubu, a Kateřina roz. z Bušovic 471.
- Rousek Jan 1261.
- Ronsinov praž. 856.
- Roveň bol. 71, 317, 765, 766, 804, hrad. 414.
- Roveň viz Rovné.
- Rovensko bol. 531, 532.
- Rovenský z Libanohory Jiří 473, 512.
- z Rovin, viz Prokop.
- Rovnačov, viz Ronačov.
- Rovné (Roveň) bol. 537, 766, 780, 804, časl. 466, 521, 699.
- Rovné hrad. 679.
- Rovné (Rovnej) táb. 485, 1172, 1173.
- Rovné dvůr poplužní (dom. Houska) bol. 18, 782.
- Rozacín z Karlsperku Adam 1218.
- Rozacius, viz Hořovský.
- Rozbělice lit. 53.
- Rozběřice (Rozběšice) hrad. 496, 1071.
- Rozenhajn (Rozenhagen) z Janovic Jan Jindřich, Karel, Jan Jiří, Kašpar a Sigmund 472; Jan Václav, Zikmund, Kašpar a Friedrich 47; Jan Ludvík CXXXVIII; Václav CXL.
- Rozenhajnová z Janovic Eliška roz. z Solopisk 472.
- z Rozenhagen (Roznhagen) a z Janovic Eliška Rychnovská z Rychnova 480.
- Rozenhagen, viz Rozenhajn.
- Rozenhamer Samuel 1165.
- z Rozentalu, viz Kozel.
- Rozhovice chrud. 1089.
- Rozhovský, viz Rožovský.
- Rozkoš hrad. 682.
- Rozkoš Šimon 1022.
- Rozmysl (Rossmeisl) cheb. 600, 1136.
- Rozndorfer Zikmund CXLI.
- Rozněvice (Hrozňovice, Roslowic) plz. 424.
- z Roznhagen, viz Rozenhagen (Rozenhajn).
- z Roznhanu (Roznhajnu, Rozenhajnu) Markéta Pětipeská z Chyš 430.
- Rozpoutí bud. 654.
- Rozprachtice (Rochprattice) jič. 534.
- Rozsedlá (Rozsedly) pís. 49.
- Rozstání (Rozstraň, Roztání), bol. 537, 791.
- Roztěž (Roztěže) časl. 16.
- Roztoky lit. 53, hrad. 679, jič. 802, 926, praž. 32.
- Roztoky (Rostock) v Meklenbursku 734.
- Rozstraň, viz Rozstání.
- Roztyly (Rostial) žat. 928.
- Rozumberger Pavel 963.
- Rozvadovský z Nišova (Něšova) Mikuláš 472; Volf 561.
- Rozvoda Jiřík 1129.
- Rozýn z Javorníka a z Onhornu (Auhorn) Eliáš starší XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LIII, LVIII, 472, 684, 955; Eliáš mladší XXXVI, 473, 955; Jan Jiří a Samuel Benjamin 473; Jiří LXXXII, 474, 820, 996, 1036.
- Rozýnová z Javorníka Anna LXXXII; Dorota roz. z Hohenbergu 475; Regina 473.
- Rožďalovice jič. 19, 306, 767.
- Rožďalovský Jan 967.
- Rožmberk (Rosenberg) bud. XVIII, 579, 651, 655, 659, 876.
- z Rožmberka Petr 1210.
- z Rožmberka Petr Vok 163, 238, 289, 651, 654, 659, 662, 664, 850, 1195, 1211, 1223.
- Rožmberkerová Anna 1032.
- Rožmberský Mikuláš 1060.
- Rožmitál (Rosenthal) bud. 655, pís. 126.
- Rožmitál starý pís. 126.
- z Rožmitálu a z Blatné Adam Lev 863.
- Rožnov bud. 653.
- Rožnov hrad. 707.
- Rožnovský Zdislav CXLI.
- Rožovský (Rozhovský) z Krucenburku Jindřich a Křištof 475.
- Rpety (Erpet) praž. 487.
- Rtenín (Rtein) chrud. 923.
- Rtín (Ertín, Hertin) lit. 862, 863.
- z Rtína, viz Chrt.

- z Rtína Markéta, viz Říčanská.
 Rtišovice praž. 105.
 Rtyně (Hertyně) hrad. 530, 707.
 Rubekula Daniel 1129.
 Rübenau (Rybnov) lit. 845.
 Rübendörfel (Řepčice) lit. 866.
 Rubín, viz Nymburský.
 Rubinovice hrad. 530.
 Rubinovský dvůr (dom. Kouřim)
 časl. 1112.
 Rubner Ondřej 1199.
 Rudaschlag (Rudetschlag) bud. 655.
 Rudeč praž. 528.
 Rudek Jan 963.
 Rudelsdorf žat. 195.
 Rudelshans Wolf 1199.
 Rudetschlag (Rudaschlag) bud. 655.
 Rudigersgrün (Rugesgrün) cheb. 99.
 Ruditzgrün cheb. 1137.
 Rudolf II. XV, XXII; statky
 komorní od něho prodané 470,
 476, 857, 929, 942, 1105, 1194,
 1196, 1201, 1217, 1234, 1235, 1239,
 1241, 1244, 1254.
 Rudolfov (Rudolfstadt, Rudolfštat)
 XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350,
 1204.
 Rudoltice chrud. 195.
 Rudov časl. 460, 462.
 Rüppel (Ryppl) z Ruppachu D.
 Leander XXIX, XXXII, XLVII,
 XLIX, LIII, LV, 475, 476, 955;
 Jan Leander, Ludvík a Majda-
 lena 476; Rüpplová Anna roz.
 z Waldburgu, potom provdaná
 za Jana z Endů 476.
 Rugesgrün (Rudigersgrün) cheb. 99.
 z Ruck. Haubald a jeho manželka
 Antonie roz. z Raje 462.
 Rukavec táb. 649, 650.
 Rückersdorf bol. 457.
 Ruliartová (Roliardová, Rollardo-
 vá), viz Roliartka.
 Rumburk (Rumburg, Ronov) lit.
 857, 859, 861, 865.
 Rumler Petr 967.
 Rummerskircherová Kateřina roz.
 Kohoutová z Lichtenfeldu 986.
 Rumpal Alexander 464.
 Rungen z Rungen Joachim 187.
 Rungerová Johanka Kateřina roz.
 z Skuhrova 348.
 z Ruppachu, viz Rüppel.
 von Ruppau, viz Roupovec z Rou-
 pova.
 Ruppauer, viz Ronpovec.
 Ruppertsdorf (Rauppertsdorf) bol.
 457.
 Ruppertsdorf (Ruprechtice) hrad.
 1047.
 Ruprechtice (Rochprattice) jič. 776.
 Ruprechtice, viz Ruppertsdorf.
 Rusko (Rusek) hrad. 707, 1070.
 Rušvice (Rošovice) žat. 623.
 Ruth z Dirného Bohuslav nejstarší
 479; Bohuslav starší XCIX, 476,
 565; Bohuslav mladší CXXXVII,
 479; Jan 478; Vilém 477; Zdi-
 slav 478, 820; Adam, Bohuslav
 a Anna Kateřina 478.
 Ruthová z Dirného Anna, roz. z Su-
 levic, a Anna Marie roz. Šmuha-
 řova z Hrochova 478.
 Růžená táb. 155.
 Růžehnan (Rosenhain) lit 627.
 Růžička Šimon 1165.
 Růžovský Jiřík 1165.
 Rvenice (Ervénice, Seestadt) žat.
 368.
 Rybáková Kateřina 1045.
 z Rybenska, viz Humpolecký.
 Rybná Nebeská hrad. 23.
 Rybná Pustá chrud. 1191.
 z Rybňan, viz Kaba.
 Rybňany žat. 424, 1254.
 Rybnice jič. 776, plz. 358, 451.
 Rybníček časl. 641, jič. 721, 774;
 táb. 1171.
 Rybníček Jan 1165.
 Rybníčky hrad. 885.
 Rybniční bratři Samuel a Jan CXL.
 Rybník chrud. 196, táb. 485.
 Rybníky na některých statech:
 Bělské 14; Dokeské 17; na Hou-
 sce 18; Valtínovské 83; Cholet-
 cké 120; Kosmonoské 159; Če-
 stín-Kostelské 186; Zámorské 247;
 na Hamru Ostrově 253; Jiřícké
 528; Dymokurské 528, 529; Ji-
 činské 778; Kopidlenské 783; Do-
 moslavické 795; Valečovské 249,
 807; Studenecké 843; Novozáme-
 cké 845, 846; Domaslavické 940.
 Rybnov (Rybno, Rübenau) lit. 845.
 Ryčová Barbora z Frankenšteina
 429.
 Ryč (Ryc, Ritz) z Lichtenfeldu Jan
 726, 1060.
 Rydeč (Řídec, Ritschen) lit. 469.
 Rydl Václav 1022.
 Rýdlová (potom Hlnchá) Kateřina
 1016.
 Rydynger Jan 1036.
 Rydyngerová Alena a Markéta 1022.
 Ryger Ondřej 479, 1006.
 Rychmut Matouš 1129.

- Rychnaur Jan 963.
 Rychnberk městečko zaniklé (dom. Rychnov) hrad. 23.
 Rychner David 963.
 Rychnov bol. 604, hrad. 23.
 Rychnov (Reichen) lit. 614.
 Rychnov, viz Rychnůvek.
 Rychnov (Reichenau) dolejší a hořejší cheb. 600.
 Rychnov (Německý) bud. 652.
 Rychnov Nový (Neu-Reichenau) táb. 126, 485.
 z Rychnova, viz Rychnovský.
 Rychnovský Jan 1093.
 Rychnovský z Rychnova Rudolf Albrecht a Hyněk 479; Albrecht a Zdislav Vilém 480; Vilém Zdislav CXLI.
 Rychnovská z Rychnova Eliška, roz. z Roznhagen a z Janovic 480.
 Rychnůvek (Rychnov) hrad. 638, 679.
 Rychter Jan 1129; Václav 1165.
 Ryjice lit. 54.
 Ryk Pavel 274.
 Rykrsdorf, viz Riegersdorf.
 Rylhyf, viz Herlyf.
 Rymany, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní, (dom. Liběchov) lit. 8.
 Rynarec táb. 485, 1172.
 Rynk Filip 889.
 Rynková Salomena 889.
 Ryňkeš Bartoloměj 1097.
 Ryppl, viz Rüttel.
 Rysmburk (Risenburk, Riesenburg) hrad. 544, 546, 553, 680.
 Rytířov lit. 53.
 Rytov táb. 850.
 Rytleršic z Ryttersfeldu Michal 953; viz též Ritteršic.
 Ryvoly Pavel 1040.
 z Ryzenska, viz Chlivenský.
 z Ryzentalu (z Riesenthalu), viz Šmertoš.
 Ryzmberk (Risenberk, Riesenberg) plz. 129, 304, 817.
 z Ryzmberka, viz Švihovský.
 Ryzmberský z Janovic Adam LXXXIX.
 z Ryzmburka (Risenburka), viz Licek.
 z Ryzmburka (von Riesenburg), viz Rašín.
 z Rzavého, viz Lapáček.
 z Rzavého, viz Vitha.
 Rzy (Rzí) hrad. 682.
 Rzy (Reze) chrud. 1154.
 Řakom plz. 366.
 Řavec (ves zaniklá) táb. 245.
 Řeč (Řeteč, Rech) pís. 48, 647.
 z Řečice Anna 486.
 Řečice časl. 693.
 Řečice (dvůr Koudelovský) časl. 1051.
 Řečice jič. 801, 923.
 Řečice (Retschic) žat. 621.
 Řečice (Kardašova) táb. CXLIX.
 Řečice (stará) červená táb. 126, 484, 485.
 Řečická Majdalena 481; Marta roz. Holovská 481, 482.
 Řečický Jan 481, 1270; Jindřich 418; Jindřich starší 480, 481, 996, 1023; Jiřík XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 480, 888, 955, 996, 1270.
 Ředhošť velký lit. 33.
 Ředice táb. 363.
 Řeháčková Ludmila 1165.
 Řeheč jič. 536, 778.
 Řehenice praž. 151, 379.
 Řehlovice (Tschochau, Schacha) lit. 26, 601.
 Řehlovský Gabriel 1263, 1276.
 z Řehnic, viz Vančura.
 z Řehořovic Vavřinec 1036.
 Řehoty (pustiny, dom. Bydžov) jič. 1048.
 Řehovice táb. 155.
 Řemenov táb. 485.
 Řemeslo Václav 1094.
 Řemkov táb. 647, 650.
 Řenče (Řeneč, Rentsch) plz. 303, 817; viz též Renč.
 Řenčovský Ambrož a Tomáš 962.
 Řendřov, časl. 61.
 z Řenec, viz Suda.
 Řeneč, viz Řenče.
 Řenov (Řínov, Řevňov) táb. 893.
 Řepa Jakub 1022, 1036; Anna 1022.
 Řepany cheb. 575.
 Řepčice praž. 21.
 Řepčice Dolní (Nieder-Schepsin, Unter-Řepsch) lit. 913.
 Řepčice pod Pannou (Rübendörfel) lit. 866.
 Řepice pís. XVIII, 148, 149, 1266.
 Řepická z Sudoměře Anna, roz. z Hozlau, potom Byšická, 483; Judita Šrejnerová, potom Říšnická 483.
 Řepický ze Sudoměře Adam XLI, LXVII, 482, 1179; Jan 36, 106,

- 223, 363, 483; Karel Ladislav 439; Karel, Šebastian Chval a Vilém 483.
- Řepín praž. 116.
- Řeplice časl. 41, 688.
- Řepnice lit. 227.
- Řepníky chrud. 281.
- Řepsch, viz Řepčice Dolní.
- Řeřenčice (Řeženčice) táb. 485.
- Řeřihy žat. 184.
- Řeřivice (Řezevice, Serwic, Serbic) lit. 862, 863.
- Řesanský z Kádova Jan, Anežka a Rudolf 483; viz též z Kádova.
- Řestoky (Žestoky) chrud. 115.
- Řešetář Martin 1165.
- Řešice praž. 616.
- Řeteč, viz Řeč.
- Řetenice (Setenice, Setenz) lit. 862, 863.
- Řetouň lit. 866.
- Řetová Veliká a Malá chrud. 196.
- Řevnice praž. 312.
- Řevňov (Řenov) táb. 893.
- Řezevice, viz Řeřivice.
- z Řezna Marie Měsíčková 366, 396, 918.
- Řezník Matouš 1129.
- Řeženčice (Řeřenčice) táb. 485.
- Řeží praž. 32.
- Říčanský Václav 1219.
- Říčanský z Říčan Kavka Adam 484, 1171; Bohuslav a Hannš 493; Heralt 587; Heřman nejstarší 485, 1172; Heřman XCVII, 484; Jan nejstarší 484, 485, 900; Jan starší XXXIII; Jan mladší 493; Jan 493, 622, 1086; Jan Jiří 468; Jan Krištof XIX, 218, 265, 272; Jan Litvín XXIV, XXXIII, 486; Jan Oldřich 662; Jiří Jan CXXXVII, 491, 492; Joachym 488, 491; Karel XIX, 484, 488, 1171, 1172; Karel Adam 146; Krištof 486; Krištof Pavel 489, 491; Mikuláš 487; Oldřich 484, 1212; Oldřich Václav 489, 820; Pavel (Cehnice) XXXI, XXXVIII, XLIII, XLIV, XLV, LI, LVII, LVIII, 330, 371, 489, 590, 857, 1005; Petr 446, 484, 492; Petr mladší LXX, 491; Petr Vilém 879; Přech Šebastian 662; Sigmund 491, 492; Šebastian Jan 492; Václav 487; Vilém starší 492; Vilém mladší 486, 492, 1270; Vilém 484, 486, 491; Vilém Lev 493; Vlachyně 467; Zdeněk 366.
- Říčanská z Říčan Anežka roz. z Hořejova CXXXVI, 484, 490, 662; Anna 491; Dorota roz. Kaplířova z Sulevic XXIV, CXXXVII, 48, 119, 488, 820, 824; Dorota Alžběta prv Klenovská, roz. Sudova Lukavská z Řenec, 578; Johanka z Bubna a z Olšramovic 468; Kateřina roz. Chlumčanská z Přestavlk 669; Kateřina roz. z Smiřic 47, 467, 544, 552; Lidmila na Lichově LXXXIV; Majdalena potom Štírmová z Hirschfeldu, roz. z Vrchovišť 641; Marianna, potom Náchodská a pak Roupovská 467; Markéta dříve Tučapová z Tučap, roz. Vrchotická z Loutkova 212, 489, 718; Markéta roz. z Rtina 90; Salomena roz. z Žakova 494.
- z Říčan Anna Markvartová z Hrádku 359; Anna Šlejnicová z Šlejnic 597; Anna Voršila Roupovcová 544, 552; Barbora Bejčková z Nespečova 1212; Kateřina Markéta Víthova ze Rzávého 879; Mandaléna Čejková 494; Markéta Kordulová z Sloupna 455.
- Říčany praž. 527, 549.
- Říčka Jan 1261.
- Říčky hrad. 934.
- Řídec (Rydeč, Ritschen) lit. 469, 790.
- Řídelec (Hřidelec) jič. 220.
- Říha Matěj 1165.
- Říchovice (Hříchovice) plz. 305, 1055, 1056, 1059.
- Říkov hrad. 638, 926.
- z Římku, viz Bezděkovský a Pek.
- Řimnice na Moravě 768.
- Řimov bud. 887, 1274.
- Řimovice časl. 62, táb. 61, 896.
- Římský Václav 967.
- Římský z Kosmačova Jiří 323, 417; téhož manželka Dorota 323.
- Řínov (Řenov, Řevňov), táb. 893.
- Řípec (Řipce) táb. 1210.
- Řisuty žat. 912.
- Řišnice táb. 494.
- Řišnická Judita předtim Šrejnerová, roz. Řepická z Sudoměře 483.
- Řišnický z Řišnice Jan, Mikuláš a Smil 494; Přech CXL.
- Řítonice bol. 789.

z Řízenska Žofie Šárovcová z Šárova 513, 585.

z Řízenska Reichlarovna Anna Marie Kalenicová z Kalenic 225.

Řmenín jič. 787.

Saahrer (Saarer) Jan Václav CXXXIX; viz též Žďárský ze Žďáru.

Saar (Žďár) žat. 208, 943.

von Saar, viz Žďárský ze Žďáru.

Saaz (Žatec) žat. 1253.

Sababsch (Žababeč, Zababec) lit. 866.

Sabello Don Friderico 736.

Saberth (Zábrdí) bol. 805.

Sacerdotes Natan žid 712.

Sacká (ves zaniklá) bol. 1163.

Sádek chrud. 1191, praž. 919.

Sádek (Sádka) žat. 500.

z Sádku, viz Graefinger.

Sadler Isák 1032.

z Sadlna, viz Vrš a Vršovec.

Sádlo Jan 1040; Václav 1165.

Sádlo z Kladrubec Oldřich 494.

Sádlo z Vražného Fridrich 494; Jan 364, 495; Jarohněv starší 1223; Jeronym 495; Jindřich 89, 495.

Sádlová (z Vražného) Anna na Liderově (Liderovicích) LXXXIII.

Sádlová z Vražného Kateřina Mandalena, potom Fictumová, roz. Měděncova z Ratibořic 364, 495.

Sádoví (Sadova) hrad. 496, 707, 762, 767, 783.

Sádovská z Sloupna Helena Barbora roz. Lukšanova 496.

Sádovský ze Sloupna Adam 496; Jiří 51, 52, 496, 803, 806, 939, 1270.

Sadschic (Zaječice) žat. 313.

Sagan (Zahaň) v Slezsku 734, 824.

Sachsengrün (Kryn, Zakšov) žat. 599.

z Sachsengrünü, viz Kfelř.

Saifert Gottfried a manželka jeho Anna Marie 1102.

Sak z Bohuňovic (Sakh von Plumenthal) Adam CXXXVI; Jan Jiří 496; Jan Adam 497; Václav CXL, 946.

Sakmiller (Segmiller) Jiří CXXXVII; viz též Segmiller.

Sakovřesky (Žabovřesky) táb. 346.

Sakschen (Zakšín) bol. 781.

Saky praž. 1205.

Salava z Lípy Jan starší 16, 1063; Jan LXX, 497; Jan Bořek a Jan

Albrecht 497; Jindřich Matěj LXXVII, 497; Matěj 1050; Mikuláš LXX, 497, 514; Václav 497, 514, 1050.

Salavová z Lípy Majdaléna roz. Hášova z Újezda 16; Zusana na Chlumu LXXXIV; Salavova Kateřina Skalská 498.

Salatnice Maryanna 1031.

de Salazar & Montalban Juan 711.

ze Salentu (Sallent) hrabě de Marradas Bartoloměj 351; Don Francisco 1250; viz též de Marradas.

Salesl, viz Zálezly.

Salhaus von Salhausen, viz Solhauz. z Salhausen Wolf LXIX; viz též Solhauz.

z Salic, viz Nepolický.

Salmanovice (Šalmanovice) bud. 657.

ze Salmu Mandalena, viz Lobkovicová.

Salmut Jan 968.

Saluschitz (Zálužice) žat. 192.

Salwert, hejtman v Slavkově. 1209.

Samařov chrud. 923.

Samechov časl. 61, 225.

Samek Tomáš starší 1261.

Samoty (Lhota za Sedlcem) táb. 1227.

Samšín táb. 878.

Samšina bol. 114, 767, 812.

Sandau (Žandov) lit. 418.

Sandel Jan 1088.

Sandelová Sara 1088.

Saneytrník Kašpar Gregor 963.

Sangerberg cheb. 1207.

Saník (ves zašlá) táb. 650.

Santman Jan 1142.

Sárka (Cárka) žat. 290.

Saska z Vačovic Jan Vojř CXXXIII, 498, 1270; Václav Vojř 1270.

Saská vévodkyně Majdalena, roz. z Lobkovic 713.

Sasko-Lauenburský vévoda František Albrecht 736, 752, 753; Jiří 738; Julius Henrych 103, 283, 296, 321, 370, 451, 753, 759, 914, 917, 1169; Maximilian Rudolf 738.

Saský kurfiřt CXLIV, 829, 860, 931.

Saský vévoda Julius František 562.

Sasko 740, 746, 747, 749.

Sasů vpád do Čech 740.

Satanř (Sataněř, Satner) z Drahovic Adam CXXXVI, CXXXVII;

- Matěj CXL; Mikuláš Šťastný 498, 1270.
 Satner, viz Sataníř.
 Sattel (Sedleňov, Sedloňov) hrad. 682.
 Satteles cheb. 99.
 z Satzenhofen Jiří Krištof Bedřich 100; Krištof Filip 476.
 Saurman David 1165.
 Savoyský vévoda 747.
 ze Saxova, viz Kfelř.
 Sázava časl. 933, chrud. 195, praž. 944, táb. 1171.
 Sázava (Zásada, Sosan) žat. 622.
 Sázené praž. 1144.
 Sbejhov (Zbejšov, Zbýšov) časl. 690.
 Scebus (Zebus), viz Chcebuzy.
 Sdalawic, viz Zdelavice (Zdeslavice).
 Sebastiansberk žat. 1199.
 Sebedic (Sebeltic, Žebletín), žat. 943.
 z Sebottendorfu, viz Tham.
 Sebradce táb. 151.
 Sebužín lit. 227, 1116.
 z Sebužína, viz Mnišovský a Želinský.
 Seč chrud. 823, 923, 924, 933.
 z Sedčic, viz Sekerka.
 Sedčice žat. 246, 1254.
 Sedláček Jan 1095.
 Sedláček (Němeček) Jakub 1097.
 Sedlák Pavel 1095.
 Sedlce (Sedlec) časl. 714, plz. 279.
 Sedlce (Sedlice, Sedlec) chrud. 517, 1154.
 Sedlcký a Skalický klášter 714; viz též Klášter Sedlecký.
 Sedlčanský Daniel 963; Pavel 963. viz též Slezanský.
 Sedlec bol. 18, 117, 520, 782, bud. 653, hrad. 1071, jič. 50, 765, 766, 801, lit. 931, pís. 654, plz. 130, 330, praž. 165, 199, 556.
 Sedlec (Sedlice) bud. 351.
 Sedlec (Sedlce) časl. 714, plz. 279.
 Sedlec (Sedlce, Sedlice) chrud. 517, 1066, 1154.
 Sedlec (tvrz pustá, dom. Hroby) táb. 556.
 Sedlec, tvrz pustá s dvorem poplužním (dom. Tábor) táb. 1221.
 Sedlec (Cetlice, Zettlic) žat. 86.
 Sedlecká (z Újezdce) Ludmila Šlejnicová 797.
 Sedlecký z Újezdce Adam Jindřich a Jan Vilém 498; Jan Všemír 499, 882; Vilém, Jindřich, Krištof, Petr a Volf 499; Karel Václav CXXXIX; Sezima 1105; Václav CXLI.
 Sedlecký (Sedlcký) klášter 714; viz též klášter Sedlecký.
 Sedlečko táb. 90, 309, 493.
 Sedlejovice (Sedlovice) bol. 317.
 Sedlejovice bol. 604.
 Sedleňov (Sedloňov, Sattel) hrad. 682.
 Sedletín časl. 693.
 Sedlice (Sedlec) bud. 351, časl. 222, jič. 801.
 Sedlice pís. 126.
 Sedlikovice táb. 657.
 Sedlisko (Sedliško, Sedlišť) bol. 537, 780.
 Sedlišť chrud. 1191, praž. 373.
 Sedlišť (Sedliško), viz Sedlisko.
 Sedlišť na dolích jič. 787.
 Sedlišť Nové (Neu-Zetlisch) cheb. 719.
 Sedlišť Staré (Alt-Zetlisch) cheb. 264, 265.
 Sedlišť Vysoké (Hohen-Zetlisch) cheb. 605.
 Sedliško, viz Sedlisko.
 Sedlišky bol. 604, chrud. 1154.
 Sedlo bud. 294, pís. 425.
 Sedlo Nové (Novosedly, Neundorf) žat. 369.
 Sedlo Nové (Neusattel), žat. 574.
 Sedlo Staré (Altsattel) cheb. 600, pís. 647, 648, táb. 174.
 Sedloňov, viz Sedleňov.
 Sedloňovice (Sedloňov) jič. 530.
 Sedlov časl. 372.
 Sedlovice (Sedlejovice) bol. 317.
 Sedmakovice hrad. 530.
 Sedmera Pavel. 1261.
 Sedmipány táb. 61, 62.
 Seeberg cheb. 39, 814.
 von Seeberg, viz Planský a Schmiedl.
 z Seeberka, viz z Eberka a z Žeberka.
 Seelenz (Ždírec) časl. 1098.
 Seestadt (Rvenice, Ervenice) žat. 368.
 Segmiller (Segmüller) Adam 968, 1006; jeho manželka Lucie 1006; viz též Sakmiller.
 Sehostov (Sohostov) plz. 216.
 Sehrles (Zahořany) žat. 447.
 Sechov časl. 696.
 Seidenschwanz (Vrkoslavič, Vrchoslavič) bol. 805.
 Seidlic von Schönfeld, viz Zeidlic.

Seiften (Seyften) bud. 655.

Seifert Jan 1130.

Sejfy Heřmanovy, viz Hermanseifen.

Sejpravice (Svépravice) praž. 918.

Sejrovice (Sýrovice, Sirbitz) žat. 1253.

z Sejslic Dorota Ottová z Losu XCVIII, 404.

Seiwedel (Závidov) praž. 856.

Sekera Jan 1093; Matouš 967.

Sekerka z Sedčic Adam Jiří CXXXVI; Albrecht a Bohuslav Vincenc 499; Burian LXVI, 500; Bohuchyal a Jiří Vratislav 503; Čeněk Šťastný 500; Fridrich 500, 1263; Jan Řatibor, Jan Jiří a Vilém Theobald 501; Jetřich CXXXVII, 500, 501, 1263; Krištof Adam, Václav a Jaroslav 502; Jiří CXXXVII; Ladislav XXXIII, LXVII, 502; Mikuláš 503; Přibík CXL; Zdeněk Felix CXLI; Jindřich, Bohuslav a Adam 1149.

Sekerková z Sedčic Helena 500; Helena (Elena) 189, 503; Juliana roz. Šlikovna z Holejše 500; Marie roz. z Štampachu 502; Voršila roz. Smrčkovna z Mnichu 503.

Sekerkovna z Sedčic Eva Štampachová z Štampachu 622; Lidmila Kekulová z Štradonic 256, 257, 501; Magdalena 189, 504; Voršila 504; Eva Polyxena, Anna Sabina a Kateřina 502.

Sekeřice Malé a Veliké jič. 529, 546.

Sekyra Ondřej 1165.

Sekyt (ves zašlá) pís. 73.

Selč (Sedlec) praž. 1147.

Seldenreich David 1102.

Selebice (Seletice) žat. 192.

Seletický ze Smojna Jindřich 528.

Selibov pís. 1179.

Selmice tvrz s dvorem poplužním (zaniklá) žat. 190.

Selmický z Cítova Jindřich 430.

Seltenšlag z Fridenfeldu Joachym XXIV, 504.

Seltenšlagová Lidmila roz. Štefková z Koloděj 629.

Seltsch (Želeč) žat. 181.

Selzer Krištof 1199.

z Semánina Simeon Daniel a jeho manželka Markéta 1077.

Semčice bol. 19, 714, 765, 767.

Semeč (Semtsch) lit. 614, 912.

Semeč (Semčice, Semtsch) dvůr lit. 263.

Semechnice hrad. 682.

Seměchovský (Zeměchovský) z N. Václav 504.

Semelkovice praž. 428.

Semenkovice žat. 190, 192.

Semice pís. 1178, 1179.

Semický (Semnický) z N. Václav 504.

Semík (Seník) chrud. 572.

Semily jič. 531, 533, 544, 546, 553, 765, 776.

Semín bol. 535, 767, 776.

Semín ze Semína (z Semínové Lhoty) Adam 504, 811; Jindřich 504, 535; Michal 533; Petr 535.

Semínova z Semína Anna Marie Stráníková z Kopidlna 811.

Seminovice (Semněvice) plz. 331.

Semnický, viz Semický.

Semošice plz. 330.

Semovice (Semonice) hrad. 707.

Semovice táb. 151.

Semtiny dvůr poplužní v Sobotce bol. 789.

Sendraže hrad. 530, 638.

Sendražice hrad. 707.

Sendražský z Sendražic Bohuslav 1270; Jan Sigmund CXXXVIII.

z Senftenau, viz Kurz.

Seník (Semík) chrud. 572.

Senomaty praž. 184, 1199.

Senožatny (Senožaty) časl. 222.

Sensel (Zalužany) lit. 862.

Sepekov táb. 151.

Sequanides Jiřík 1130.

Serbic (Serwic, Řeřivice) lit. 862, 863.

Serles (Záhoří) cheb. 203.

Servací 579.

Serwic, viz Serbic.

Sestroňovice bol. 811.

Setenice (Řetenice, Setenz) lit. 862.

Sextus Matyáš 1138.

Seydl Krištof 1098.

Seyffert Jakub 1151; Jan 1244.

Seyfrid z Seyfenova Matyáš CXXXIX.

Seyften (Seiften) bud. 655.

z Sezemic, viz Šlechtín.

Sezemice bol. 604.

Sezima z Sezimova Ouští Adam Krištof XXXIII, 504, 505, 507, 1270; Jan 506; Jan Jiří 508; Jan Petr 505; Jindřich 507, 508; Jiří Vilém 505, 1117, 1270; Krištof Vilém 507; Fridrich a Václav 533.

- Sezimová z Sezimova Ouští Ludmila roz. Švábová z Chvatliny 507.
ze Sezimova Ouští Alžběta Kounicová, Kunigunda Ouštěcká, Zdislava Waldšteínová a Anna Aueršpergová 507; Magdalena Waldšteínová 809.
Sezemice bol. 604.
Sezemice (Sensomic) lit. 26.
Sezemice (Sezimka, Sezimky) lit. 196.
Sezimky, viz Sezemice.
Sferýn z Sferýnu Jan LXXXIX. , ze Sferýnu Jan Zlatoušty a Sferýnová Kateřina 1022.
Schaab (Pšov) žat. 246.
Schaben cheb. 635.
Schaeffingerová Benigna Dorota 186.
Schaffer Jan 1237.
z Schaffgotsch sv. pán Jan Oldřich 759, 760, 761; Křištof Leopold, Jan Oldřich a Gotthard 761; Jan Arnošt 806.
Schaffgotschová Anna Marie roz. Lickova z Risenburku 806.
Schaffgotschovna Marie Salomena z Neudorfu 806.
z Schafhurtu Kristian 795.
Schaffmann, viz Šofman.
z Schaftenbergu Gotthard 688.
z Schaftenbergu Anna, potom Stahrenbergová, roz. Kylanova z Kylanseku 688.
Schallan (Žalany) lit. 862.
Schaller Křištof 1103.
Scharchen (Žďárek) bol. 803.
Scharing (Žďárek) bol. 794.
z Scharfenbergu, viz Šarfenberger z Šarfenberku.
Scharfeneck ve Württembersku 735.
z Scharfensteina, viz Kraz.
z Schattenbergu, viz Heldrle.
Schatzlar (Šaclířov, Šaclíř, Zacléř) jič. 683.
z Schaumburgu Hanibal 718, 739.
Schebořic (Všebořice) časl. 342.
Scheib, viz Šaib.
Scheibe (Šejba, Okrouhlá) lit. 845.
Schelechowic (Želechovice) lit. 243, 861.
Scheles (Žihle) žat. 208.
Schelkowic (Želkovice) žat. 865, 912.
z Schellendorfu sv. pán Křištof 824.
Schellhart (z Hartenfelsu) Adam Vilém 798, 807.
Schellhart sv. pán z Hartenfelsu Jan Antonín 419.
Schellhartová z Hartenfelsu Anna Marie, předtím Wahlová z Wahlu 419.
Schemel (Šemel, Všemily) lit. 867.
Schepsin, viz Řepčice.
z Scherffenbergu sv. pán Jan Arnošt 735, 759.
Scherzer Jan Tomáš 1084.
Schiedl (Židlov) bol. 775.
Schierstabová Dorota Kateřina roz. z Štensdorfu 632.
Schiesselitz (Žíželice) žat. 171, 611.
Schiessnig (Žížňkov) lit. 845.
Schiffel z Kamenné Vody Jiří a jeho dcera Dorota Kitzingová 1153.
z Schiffelbergu Gertruda, viz de Lamotte.
Schichlitz (Žichlice) lit. 862.
Schimberg (Šenberg) žat. 369.
Schimsdorf (Schinksdorf, Šimonovice) bol. 457, 794.
Schinau (Cínov, Šejnov) žat. 99.
Schindl z Hirschfeldu Valentin 232: viz též Šindl.
Schindler Tobiáš 1152, 1153.
Schindler z Hohenwaldu Samson a jeho manželka Dorota 508.
Schinksdorf, viz Schimsdorf.
Schippen (Šipy) plz. 283.
Schirntinger von Schirting (Schirndinger von Schirnding), viz Širntyngar.
Schiřowic, viz Šiřovice.
Schlackenwerth, viz Ostrov.
Schlaggenwald, viz Slavkov.
Schlan, viz Slané.
Schleinitz, viz Šlejnic ze Šlejnic.
Schlesinger Volf 1209.
Schlosser Jan 1103.
Schluckenau (Šluknov) lit. 627.
Schmalenhof (Schmalahof, dvůr poplužní) cheb. 1138.
Schmalzgruben (grunty u města Lokte) cheb. 1137.
Schmertasch von Riesenthal, viz Šmertoš z Ryzentalu.
Schmid Tobiáš 1199.
Schmid ze Schmidbachu (Schmidt Schmied z Schmidenbachu) Augustin LXI, 85, 611, 1041, 1086.
Schmid z Schmiden Sigmund 134.
z Schmidbachu, viz Schmid.
z Schmiden, viz Schmid.
z Schmidenbachu, viz Schmid.

- Schmidgraben (Chotejáany) bud. 350.
 Schmidlová Helena Marie roz. Vostrovská 247.
 Schmidt Konrad 1009.
 Schmidtgrabner z Lusteneku (Šmidgrabner z Lusteneku) Eliáš 509; Jiří, Jan Joachym a Ferdinand Vilém 510.
 Schmidtgrabnerová z Lusteneggu Anna roz. Neumayerova z Winterberka 395, 510.
 Schmied, viz Schmid.
 Schmied Jan 1240.
 Schmiedeberg žat. 1198.
 Schmiedeberg v Slezsku 761.
 Schmiedl z Eberka (Šmidl z Žeberka, Seeberg) Jiří 510, 1270.
 Schmiedt Jan 972.
 Schmihof (Švihov) žat. 284.
 Schnapautzen (Snopoušov) plz. 338.
 Schnedowic, viz Šmédovice.
 Schneider, viz z Lilienfeldu.
 Schneider Martin 1240.
 Schneider, viz Šnejdr (Šneidr).
 Schneckendorf, viz Hlemýžď.
 Schöbritz (Všebořice) lit. 261.
 Schodecký (Chodecký) Adam 1022.
 Schön Bartoloměj 1152, 1153.
 Schön von Schön (Schönau), viz Šen z Šenu.
 Schön z Schöneku Jiří 162, 171.
 z Schönaichu (z Šenachu) sv. pán Ladislav 510, 1270; téhož dcery Marianna Služská a Rosina Klíxová 511.
 z Schönaui Krištof CXXXV; viz též Šen z Šenu.
 z Schönaui, viz Slavkovský z Šonova.
 z Schönaui, viz Šen z Šenu.
 Schönaui (Šenov, Šonov) hrad. 451, 1047.
 Schönaui (Šonov) cheb. 99.
 Schönaui (Šanov) lit. 862.
 Schönaui (Šanov, Šenov) lit. 865.
 Schönbach (Šimbach) bol. 69.
 Schönbach (horní) cheb. CL.
 Schönbach (Šenpach) cheb. 435.
 Schönbach žat. 509.
 Schönborn bol. 457.
 Schönborn (Šenborn, dom. Děčín) lit. 53.
 Schönborn (dom. Liběšice) lit. 506.
 Schönborn (Schönburg, okr. Česká Lípa) lit. 772, 775.
 Schönborn (Šenborn, dom. Rumburk) lit. 865.
 Schönborn Jiří 1240.
 Schönbrunn (Jedlová) chrud. 281.
 Schönbrunn cheb. 131, 1265.
 Schönbrunn (dom. Kinšperk) cheb. 156.
 Schönbüchel (Šenpichl) lit. 867.
 Schönburg, viz Šumburk Nový.
 z Schönburgu Wolf 1169; viz též z Šenburku.
 z Schöneku, viz Schön.
 Schönfeld (Šumfeld) časl. 933.
 Schönfeld (ves pustá) cheb. 612.
 Schönfeld cheb. 1207.
 z Schönfeldu hrabě 261.
 von Schönfeld, viz Zeidlic.
 Schönficht cheb. 156.
 Schönhof (Krásný dvůr) žat. 727.
 Schönhöfl (Krásný Dvoreček) žat. 1100.
 z Schönkirchen sv. pán Ferdinand 811; Jan Albrecht 282; Sigmund Petr 799.
 z Schönkirchen Eva Majdalena, předtím Bezdrůžická z Kolovrat 282.
 z Schönkirchen Teresie Markéta, potom Defoursová roz. hraběnka Kurcova 811.
 Schönlind cheb. 613.
 Schönlinde žat. 1085.
 Schönlinde (Šilindov, Krásná Lípa) lit. 867.
 z Schönova Johanna Fictumová z Fictum 103.
 Schönowetz von Ungerswerth, viz Šenovce z Ungerswerdu.
 von Schönnrenth, viz Pernklob.
 Schöenstein (Šenštejn, zámek) lit. 55, 814.
 Schönstetter Jan Sigmund 1083; Wolf Josef 1084.
 Schönowald bol. 457.
 Schönowald (Šenwald) cheb. 591, 606.
 Schönowald (Šonvald) lit. 676.
 Schönwehr cheb. 1207.
 Schöppenthal, viz Šepetely.
 Schössl (Všestudy) žat. 195, 611.
 Schokau Klein- (Tschoka, Šachov Malý) lit. 291.
 Schossendorf, viz Radeč.
 Schossenreith (Šosenrejt, Částkov) cheb. 264.
 Schossenreuth horní a dolní (Ober- und Nieder- S.) cheb. 1138.
 Schreibendorf (Kněžice) jič. 785.
 Schreiner, viz Šreiner z Roseneku.
 z Schreienthalu, viz Strozzi.

- Schritzens, viz Strítež.
 Schubert Jakub 1199; Stefan 1152.
 Schuffenhauer Jan 1102.
 Schuldes Jan 1199.
 Schulz, viz Šule Vosecký.
 z Schuman sv. pán Jan Jiří 1253.
 Schumburg, viz Šubrtovice.
 Schumburg, viz Šumburk.
 Schurz, viz Žíreč.
 Schüttenhofen, viz Sušice.
 Schütz, viz Šic.
 Schützendorf (Böhm. und Deutsch) časl. 933.
 Schwab Martin 1103; Michal CX; viz též Šváb.
 Schwab z Ragersdorfu Jan Reichart CXLV, 309.
 Schwab, viz Švab z Chvatliny.
 Schwaden, viz Svádov.
 Schwaebel, viz Švab.
 Schwamberg, viz z Švamberka.
 Schvandt (Švant) cheb. 600.
 Schwarow bol. 457.
 Schwarz Martin, Vilém a Ludmila 1102.
 z Schwarzbachu, viz Kek a z Švarbachu.
 Schwarzebach cheb. 1136.
 z Schwarzenberga hrabě Jan Adolf CXX, 351, 656, 1251.
 z Schwarzenberga kníže Ferdinand Vilém a Adam František 1252; Jan Adolf 616.
 z Schwarzenšteina, viz Bombell.
 Schwarzenthal jič. 785.
 Schwarzwald (Černá ves dolní a horní) bol. 381.
 Schwarzwasser (Černá Voda) jič. 683.
 Schweinschädel, viz Svinišťany.
 Schweissing, viz Svojšín.
 Schwerin (hrabství Zvěřinské) 734.
 Schwertner Pavel 826.
 Schwiehalm (Břehov) bud. 351.
 Schwindschic (Svinčice) žat. 724.
 Schwojka, viz Svojkov.
 Schwoll na Palici (Palitz) Gerhard 511, 820, 1082.
 Schwora (Svárov) lit. 844.
 Schworau (Schwarov) bol. 457.
 Sibřina, viz Sybřina.
 Siburt Claudy 987.
 Sickhen v Brunšvicu 737.
 Siebendörfel (Oberdörfel, dom. Čes. Dub) bol. 794.
 Siegel Jiří 1103.
 Siendichfür, viz Hledsebe.
 Sichrov, viz Sychrov.
 Siksarková Ludmila 1016.
 Silber z Silberšteina, viz Zylvar.
 Silbergrün cheb. 602.
 Silberstein (Brečstein, zámek) jič. 938.
 z Silberšteina (Zylvarova) Beatrice Křinecká, potom Lobkovicová 308, 942, 1239, 1268.
 z Silberšteina Jan starší 1062; viz též Zylvar.
 Silvar, viz Zylvar.
 Simmern (Zimoř) lit. 117.
 Simmersdorf, viz Smrčná.
 Simoneta Hanibal 1114.
 von Simsdorf, viz Štolc.
 Sineč praž. 373.
 Sinetschlag, viz Synatšlag.
 z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík CXX, 433, 946.
 Sion časl. 16.
 Sirakov, viz Syrakov.
 Siřem, viz Syřem.
 Siřehov (Syřenov) jič. 536, 778.
 Siřovice (Siřevce, Siřejovice, Schiřowic) lit. 236, 855.
 Sitné (Sitná, Zittnay) bol. 18, 782.
 Sitta Kašpar z Hostinného 827.
 Sitzkreis (Čížkrajice) bud. 1275.
 Sixt z Ottersdorfu Abraham 11, 511, 514, 955; Jan Theodor XXXII, XXXVIII, XLV, LII, LIII, LVIII, 35, 512, 947, 955, 982; Jan a Vratislav 513, 1109; Pavel XXXII; Samuel 513, 955.
 Sixtová z Ottersdorfu Lidmila 512; Sixtová Dorota Plateysová z Plattenšteina 512, 564.
 Skal Jan Jindřich 1270.
 Skála časl. 701.
 Skála (Skály) nad Jizerou, (Skála Malá neb Wartenberská, Klein, Skal) bol. 534, 544, 553, 765, 766-776, 780, 804, 805.
 Skála Hrubá, viz Skály.
 Skála Malá, viz Skála nad Jizerou.
 Skála Wartenberská, viz Skála nad Jizerou.
 Skála (Skály) časl. 697.
 Skála ze Zhoře Jan 202.
 Skálova ze Zhoře Magdalena Hobervešlová z Hobrfeldu 147.
 Skálová Anna 1261.
 Skalany bol. 533, 534.
 v Skále sv. Jan praž. 165; viz též klášter sv. Jana v Skále (chybá v Praze).
 Skaleny (Skalny Brumovy) bud. 652.

- Skaleny (Skalny) pusté bud. 652.
 z Skalic, viz Skalický.
 z Skalice, viz Slavkovský.
 Skalice (klášterská) časl. 714.
 Skalice (česká) hrad. 529, 638.
 Skalice lit. 469.
 Skalice (Nová Skalice, Langenau) lit. 419, 563, 845.
 Skalice (zámek) pís. 355.
 Skalice (Hor stříbrných) praž. 526.
 Skalice táb. 1210.
 Skalický klášter 714.
 Skalický ze Skalic Vilém CXL, 514.
 Skaličky hrad. 707, 1070.
 Skalka (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 461, 462.
 Skalka (dom. Ryzmburk) hrad. 531.
 Skalka (okr. Opocno) hrad. 901.
 Skalka (okr. Ústí) lit. 505.
 Skalka (dom. Dlažkovice) lit. 196, 197, 198.
 Skalka Nová a Stará (Kalka, Kalek, Kalken) bol. 17, 781.
 Skalny, viz Skaleny.
 Skalsko praž. 944.
 Skalský z Dubu (von der Eiche) Hertvík CXL, 470, 514, 528; Jan 470, 514, 528, 1270; Karel 514; Mikuláš, 515.
 Skalská z Dubu Anna Kateřina, roz. Salavova z Lípy 498, 514; Anna Marie roz. Hadova z Proseče 132, 515; Bohuňka LXXXIII; Marie 1033.
 Skalská z Dubu Alžběta Bohumila Preiserová 515; Estera Šatná z Olivetu 472, 585; Kateřina Rousová z Vražkova 471; Markéta Hadová z Proseče 133, 593; Zofie Rotlebová 515.
 Skály (Skála) časl. 697.
 Skály hrad. 29, pís. 654, 1183.
 Skály (Skála Hrubá, Gross-Skal) bol. 531, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 795, 803, 831, 835, 844.
 Skály, viz Skála nad Jizerou.
 Skaříšov, dvůr poplužní bol. 766, 774, 801, 805.
 z Skaříšova, viz Bilská.
 Skašov bol. 69.
 Skato Severýn 729; viz též Škato.
 Skeřice (Skršice) hrad. 682.
 Sklenář Jakub 1165; Martin 1261.
 Sklenářová Marta 1045.
 Sklenářice (Glaserstorf) jič. 776.
 Sklenná Huť, viz Huť Sklenná a Glashütten.
 Skobice, viz Skovice.
 Skočice pís. XVIII, 452, plz. 446.
 Skok, viz Skoky.
 Skokal Jan 1075.
 Skokovy bol. 534.
 Skoky (Skok, Maria-Stock) cheb. 287.
 Skomelno plz. 67.
 Skopytce (Skopice) táb. 495.
 Skoránov časl. 461, 462.
 Skorkov časl. 468.
 Skoronín (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) táb. 151, 650.
 Skorotice (Gortice) lit. 625.
 Skořice plz. 126.
 na Skotníce (dvory u města Žatce) žat. 1257.
 Skoupy táb. 146, 650.
 Skovice (Skobice) časl. 689, 1051.
 Skrajšov (ves zaniklá) pís. 1179.
 Skramouš bol. 14, 782.
 Skrběna žat. 863.
 Skrbenská z Hříště, viz Oderská z Lidořova.
 Skrbenský z Hříště Jaroš na Hošťálkovech 835.
 Skrchleby bol. 392.
 Skrchleby táb. 155; viz též Krchleby.
 Skrejšov táb. 155, 341, 1171; viz též Skryšov.
 Skrovaďa (Škrovaď) chrud. 254, 1089.
 Skrovnice hrad. 933.
 Skrovnice Malá a Velká hrad. 44, 934.
 Skršice (Skeřice) hrad. 682.
 Skrv (ves zašlá) bol. 535.
 Skrychov táb. 1222.
 *Skryšov táb. 852, 1222; viz též Skrejšov.
 Skřinec, viz Křinec a Kunstberk.
 Skřípel (Skříple) praž. 118.
 Skřípová cheb. 278.
 Skřitín lit. 53.
 z Skřivan, viz Šlibovský.
 Skřivan Jan 1017; Jiřík 967.
 Skřivanová Zuzana 1045.
 Skřivany, viz Křivaň.
 Skřivany (Křivany) jič. 762, 764, 765, 787, 788, 823, 936.
 Skuhrov bol. 534, 805, časl. 692, hrad. 885, chrud. 196, pís. 126.
 z Skuhrova Alžběta Kateřina 516; Anna Benigna Lukavecká z Lukavce 342; Barbora Chuchelská z Nestajova LXXXIII, 1; Barbora Leskovcová z Leskovce 485; Ludmila Majdalena Říčan-

ská z Říčan 516; Majdalena Dvořecká LXXXIV, 93.
 z Skuhrova, viz Rungerová.
 Skuhrovská z Skuhrova Marie Kristina, roz. z Talmberka 516.
 Skuhrovský ze Skuhrova Oldřich Sezima Karel 516; Křištof 1111, 1222; Oldřich LXXVII, 259, 1114, 1224; Smil 896.
 Skupeč cheb. 439.
 Skuřina bol. 789.
 Skvořetín (ves zaniklá, nyní dvůr) časl. 3.
 Skyšice bol. 159.
 Skytaly žat. 624.
 Slabce praž. 409.
 Slabčice pís. 1241.
 Sládek (Jindra) Václav 1258.
 Sládek Vít 1054.
 Sladková Kateřina 1054, 1055.
 Sladoněl Jiří 1165.
 z Sládova (Sádlova), viz Kostelecký.
 Sladovnictví a spotřeba piva na statcích: Řepici 1266; Dražíchách 1266; Ličkově 1267; Radimi 923; Ledči 696; Hluboké 352; Vorlíku 648; Zvíkově 651; Rožmberku 655; Ronšperku 663; Krchlebě 691; Jeníkově 694; Hamru 697; Žlebě 703; Hradci Králové 1070; Táboru 1224; Vodňanech 1247.
 Sladovník Pavel 1040.
 Sládovská z Sládova Kateřina, roz. z Hřivie 516.
 Sladovský ze Sládova Jindřich CXXXVII, 516; Jan 516; Mikuláš 517.
 Sláma Daniel XXXII, 963.
 Slach Jan Litolt CXXXVIII.
 Slaměnský Václav 643.
 Slaná (Slané) jič. 776.
 Slané (Schlan), praž. XCLIX, 1107, 1205.
 Slanský Daniel a Anna 1165; Florian a Matouš 963; Jakub 1075.
 Slanský z Donbravice Bohuslav Benjamin 517; Jan CXXXVIII.
 Slapy praž. CXLIX.
 Slapy táb. 178, 1266.
 Slatěnice žat. 1149.
 Slatina hrad. 530, 681, 762, 1071, chrud. 933, 1155, praž. 180, 384.
 Slatiňany chrud. 254, 1089.
 Slatiňany (Slatina, ves zaniklá) žat. 188.
 Slatiny (Veliké) jič. 721, 774.

Slavata z Chlumu a Košumberka Adam 694; Adam Gotthelf 521; Albrecht 519, 641; Albrecht Jindřich 518, 552; Diviš 412; Diviš Lacenbok XXXIII, 517; Hendrych Vilém 517; Jan 517, 820; Jan Albrecht CXXXVIII, 83, 801; Jan Bořek 1270; Jindřich XLI, LXVII, 518, 538, 540; Joachym starší 465, 519, 520, 521, 1073, 1114; Joachym mladší 519; Křištof šťastný 519, 556, 820; Michal starší 520, 521, 1270; Michal mladší 519; Vilém XVI, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXVI, XCV, 344, 427, 477, 517, 520, 524, 712, 744, 764, 809, 857, 1083.

Slavatová z Chlumu a Košumberka Anna, roz. z Smiřic 545; Anna roz. Smolíková z Slavic 556, 602; Anna roz. hrab. Šliková CXL, 520, 521, 602; Anna Susanna Karolina roz. z Roupova 440, 466; Emilia, potom Windischgraetzková, roz. z Holland-Bredode 552, 553; Lucia Ottilia roz. z Hradce 659; Marie roz. z Waldšteina 117, 426, 786; Maria Majdalena roz. Křinecká z Ronova 307; Markéta Salomena roz. z Smiřic XXV, LXXXII, 29, 470, 518, 538, 540, 547, 550, 551, 552, 553, 554, 628, 637, 832; Veronika roz. z Žerotína 517.

Slavatova z Chlumu a Košumberka Mandalena Berková LXXXII.
 Slavče bud. 652.

Slaveč (Slavče) bud. 274.
 Slavětín hrad. 638, 681, 682.

z Slavětína, viz Mazaný.

Slavhostice jič. 783.

z Slavic, viz Smolík.

Slavice chrud. 923.

Slavík Šimon 1093.

Slavíkov bol. 317, časl. 521, hrad. 530.

Slavíkov dvůr poplužní jič. 116.

Slavíková Dorota 1038.

Slavíkovec dvůr jič. 570; viz též Lištná.

Slavíkovec ze Slavíkova Jan a Zdeněk 521; Jindřich 522; Slavíkovcová Anna Marie, roz. Glingarová z Gneysšteina 521.

z Slavíkovíc, viz Bitovský.

z Slavíkovíc Martin Voneš CXXXIX.

- Slavíkovice na Moravě kr. Znoj. 213.
 Slavíky praž. 717.
 Slavin táb. 238.
 Slavin nad Tupadly lit. 7.
 Slavkov (Schlaggenwald) cheb. XCIX, CI, 1175, 1207.
 ze Slavkova, viz Radimská.
 Slavkovská z Šonova Kateřina Sudková z Dlouhévsí 522.
 Slavkovský ze Šonova (v. Schönan) a Skalice Jan, Kašpar, Adam a Jindřich Adam 522.
 Slavnič časl. 468.
 Slavoňov hrad. 682.
 Slavošov časl. 42.
 Slavošovice bud. 657.
 Slavošovice (dvůr poplužní) plz. 1105.
 Sledovice táb. 493.
 Slehlovice, viz Stehlovice.
 Slemeno hrad. 235, 414, jič. 926.
 Slepíčka Jan 1014; Pavel a Václav 963; Oldřich a Václav 1130; Václav 1135.
 Slepíčková Anna 1014.
 Slepotický ze Sulic Jan 1089; Jan Bavor a Jiří 523.
 Slezanský (Sedlčanský) Pavel 963, 1014.
 Slibovský, viz Šlibovský.
 Slivenec praž. 433.
 Slívka Jan a Štěpán 1130.
 Slivonice pís. 425.
 Slivovice (Šlibovice) jič. 597.
 Slon Václav 1092.
 Slotov hrad. 400, 1096.
 Sloup (Pirkštejn, Bürgstein) lit. 563.
 Sloupek Šimon 1109.
 Slonpková Dorota 1045.
 ze Sloupna, viz Kordule.
 z Sloupna Heřmanský, viz Ples.
 z Sloupna, viz Sádovský.
 z Sloupna Johanna Švihovská z Ryžmberka 667.
 Sloupné (Sloupnej) časl. 466, 699.
 Sloupno jič. 360, 553, 765, 766, 776, 788, 806, 838.
 Slováček Samuel 242, 1231.
 Slovák Jan starší 963.
 Sloveč jič. 529, 546.
 Slověnice bud. 657, táb. 854.
 Sluhy praž. 11, 511.
 Sluský, viz Služský.
 Sluštice praž. 515.
 Služátka (Služatky) časl. 701.
 Služatky táb. 1171.
 Služetín, viz Lužetín.
 Služský (Sluský) z Chlumu Adam 834; Benjamin CXXXVII, 834; Ctidruh 523; Jan Benjamin 523, 847; Jindřich CXXXVII.
 Služská z Chlumu Alžběta roz. z Bydžína 429; Kateřina na Sukdole LXXXIV; Marianna, roz. z Schönaichu 511.
 Smažil Nykodým 1038.
 Smečanský, viz z Martinic.
 Smečno praž. XXI, XXIII.
 Smedembalčová 1045.
 Smědovice (Snědovice, Schnedovic) lit. 118, 884.
 Smetana Nikodem 963.
 Smidary jič. 711, 762, 764, 787, 788, 940.
 Smichaens Daniel 967.
 Smiles, viz Smilov.
 Smilpeus Pavel, Kateřina 1075.
 Smilkov táb. CXLIX.
 Smilov (Smiles, Schmiedles) cheb. 278, 450.
 Smilovice bol. 520, bud. 1241.
 Smiřice hrad. CXLIX, 684, 707, 762.
 Smiřický Hošek Jan 1098.
 Smiřický z Smiřic Albrecht 531, 541, 836; Albrecht Jan XXIX, XLI, XLIII, LXVIII, 470, 518, 524—555, 628, 721; Albrecht Václav 526, 529, 531, 541; Albrecht Vladislav 526, 537; Jaroslav 525, 530, 541, 544, 549; Jaroslav mladší 53; Jaroslav Sigmund 526; Jindřich 534, 535, 536, 789; Jindřich Jiří LXVIII, 470, 518, 525, 538, 547, 550; Sigmund 525, 529, 530, 531, 533, 534, 535, 536, 538, 845; Václav 526, 531, 541.
 Smiřická z Smiřic Dorota roz. z Sternberka 541; Hedvíka roz. z Hazmburku 628; Kateřina roz. z Hazmburku 525, 527.
 z Smiřic Alžběta Wartenberková 539; Anna Slavatová 545; Anna Kateřina Šliková z Holejče 71, 604; Kateřina, viz Říčanská z Říčan; Kateřina Žerotinská 1065; Markéta Waldšteínová 541; Markéta Salomena, viz Slavatová; Salomena Mičanova 526.
 Smiřický hrad. 707.
 Smíšek Ján 967; Matěj 1130.
 Smitka Josef 1029.
 z Smojna, viz Seletický.
 Smolče (Smoleč) pís. 1241.

- Smolík Jan 967; Václav 1023.
 Smolíková Dorota 1036.
 Smolík ze Slavic Fridrich LXVII, 43, 555; Bedřich a Jiří Albrecht 555; Jiří Václav 556; Sigmund 161; Zdeněk XLI, LXVII, CXI, 555.
 Smolíková z Slavic Kateřina roz. z Harasova 556.
 Smolíková z Slavic Anna Slavatová 556.
 Smolivec mladý pís. 434.
 Smolnice žat. 193, 1139.
 Smolov plz. 1056.
 Smrčí (dom. Skály) bol. 531, 532, 533.
 Smrčí (dom. Rohozec) bol. 803, 844.
 Smrčka z Mnichu Adam LXVII, 556; Jan 557; Jan Jindřich CXXXVIII; Jindřich 1270; Jiří mladší LXVI, 557; Mikuláš starší a mladší CXI; Oldřich starší 556, 557, 558; Petr nejstarší LXVII, 558; Jiří starší, Oldřich a Adam mladší 557; Petr, Mikuláš, Jiřík a Adam bratři 557; Mikuláš a Jan 557; Jiří mladší a Václav starší 558; Jiřík Jindřich, Václav Sylvester a Jan 559.
 Smrčka z Soběslavic Jiří CXXXVII.
 Smrčková z Mnichu Markéta, potom Šmuhařová 559, 809; Maryanna roz. z Eberka 559.
 Smrčkova z Mnichu Alžběta Grysova 557; Kateřina Johanna a Anna 558; Lidmila Tyzlová 559; Majdalena Robmhapová 1163; Voršila Sekerková z Sedčic 503.
 Smrčná (Smrzná) časl. 702.
 Smrčná (Smrzná, Simmersdorf) časl. 1098.
 Smrčná pís. 154.
 Smrdákov (Smrdak) bol. 144.
 Smrdov (ves zaniklá, nyní dvůr popl.) časl. 222.
 Smrdov časl. 702.
 Smrhov bud. 653.
 Smrkovec pís. 666.
 Smrkovice pís. 1178, 1179.
 Smrkovice Stará jič. 731, 763, 764, 765, 772, 776, 777.
 Smrž, viz Smržov.
 Smržický z Radostec, (Radostic), viz Peček a Píček.
 Smržná, viz Smrčná.
 Smržov (Smrž, Smischel) bol. 537, 780.
 Smržov bud. 657, hrad. 707.
 Smržovice plz. 129, 444.
 Smržovka (Morchestern) bol. 776.
 Smyslov táb. XVIII, 89, 495.
 Smyslovská, viz Stroperius.
 Smyslovský Petr Vok 1270.
 Snědovice, viz Smědovice.
 Snědý Daniel 963.
 Sněhov (Stěhov) bol. 534, 805.
 Snejder, viz Šnajder.
 Snět časl. 856, 858.
 Sněžné (Sněžnej) hrad. 682.
 Snopoušov (Schnapantzen) plz. 338.
 z Snopoušova Anežka 1202.
 Sobákov (Solákov) bol. 537.
 Sobay, viz Sobny.
 Soběice jič. 81, 765, 767, 812.
 Soběboř (Ševoboř) časl. 696.
 Sobědraž táb. 650.
 Sobědruhy (Sobodruhy) lit. 196.
 Soběhrdová Mandaléna 1045.
 Soběhrdský ze Soběhrd Jiří 559.
 Soběchleby, viz Sobochleby.
 Soběchleby žat. 286.
 Sobek z Jezera Bohuslav XCVIII, 560; Sobkova Dorota, Alžběta a Anna 560; Sobková Dubra roz. Hostivarská z Kostelce 560.
 Sobek z Kornic Bernard 313.
 Sobek z Kornic Jan 560, 1270; téhož manželka Anna Maria, roz. z Frymburku 561.
 Soběnice (Sovenice) lit. 763, 767, 822, 913.
 Soběnov bud. 653.
 Soběnov (Sobinov) časl. 933.
 na Soběnově (dom. Milevsko) táb. 151.
 Soběraz jič. 536.
 Söberle (Záboří) hrad. 1062.
 Soběslav táb. XVIII, CI, 657, 1210.
 Soběslavice bol. 604.
 Soběslavský, viz Pec.
 Soběslavský Blažej CXXXVII.
 Soběsuky (Soběsak) žat. 85, 99, 1254.
 Soběšice pís. 39.
 Soběšovice táb. 153.
 Sobětice bud. 303, plz. 561.
 Sobětická z Sobětic Anna, roz. Strakova z Nedabylic 566; Voršila, roz. z Kádova 561.
 Sobětický ze Sobětic Adam a Oldřich 561; Joachym CXXXVIII.
 z Sobětiček, viz Konsek.
 Sobětuchy chrud. 254, 1049.
 Sobinov, viz Soběnov.
 z Sobišku, viz Magrle.

- Sobiškvův dvůr (dom. Tloskov) táb. 155.
 Sobny (Sobay, ves zašlá) bol. 780.
 Sobodruhy (Sobědruhy) lit. 196.
 Sobochleby (Soběchleby, Soběchlapy, Sobochleben) lit. 143, 257.
 Sobotka bol. 789.
 Sobotka Jan a jeho manželka Anna, potom Žaludová 1165.
 Sohr (Žďár) jič. 636.
 Sohr (Zahořín) lit. 563.
 Sohr-ova z Hochstadtu Žofie Račínová z Račina 451.
 Sochovice pís. 588.
 Sojka Jan, Vít a Zikmund 1130, 1135; Pavel 1261; Vít 1141.
 Sokol hrad. 885.
 Sokol z N. Adam CXXXVI.
 Sokol Jakub 967.
 Sokol Jan a jeho manželka Kateřina 1038.
 Sokolová Salomena 1093; Voršila 1165.
 Sokolovec časl. 699.
 Sokolovice (ves zaniklá) praž. 407.
 Solákov, viz Sobákov.
 Soleč bol. 842, 884.
 Solenice (nezanikla) praž. 105, 389.
 Solhauz ze Solhauzu (Salhaus von Salhausen) Antonín CXXXVI; Fridrich 561; Jindřich 269; Jindřich Abraham CXXXVII, 116, 562; Jan Fridrich, Joachym Abraham, Volf Albrecht, Gottfrid, Krištof Hendrych, Hendrych Abraham a Gottfrid Konstantin 562; Volf LXIX, 401, 466, 563, 775, 820; Volf Abraham 565.
 Solhauzová z Solhauzu Anna, roz. Berkova z Dubé 563, 845; Apollonia, roz. Matyášovská z Matyášovic 269, 478, 564, 706; Dorota, prve Thamová z Sebottendorfu, roz. z Hermsdorfu 677.
 z Solhauzu Alžběta 562; Anna Marie Belvicová z Nostvic 8; Barbora Rausendorfová 456; Mandalena 562; Marie Konojedská 292; Markéta Hochauzarová 162; Sabina Štampachová (chybně Cettrchová) 621, 1026.
 Solms (Solmus, Zalmanov) cheb. 99.
 ze Solms hrabě Filip starší 468, 613; Filip Adam 701; Fridrich 736.
 z Solms hraběnka Eva, předešle Štampachová, roz. Malovcova 613.
 z Solms Josefa hraběnka z Königs-eggu 468.
 Solmus, viz Solms.
 Solnice hrad. 83, 885.
 Solnický Matouš a Václav 1094.
 z Solopisk, viz Mirek.
 z Solopisk, viz Mladota.
 z Solopisk, viz Ročická.
 ze Solopisk Eliška Rozenhajnová z Janovic 472.
 z Solopisk Magerle Václav 768; viz též Magrle z Sobiškv.
 Solopisky časl. 169, praž. 43.
 Solovusky, viz Sovolusky.
 Sommer Jan 1240.
 Sommer, viz Zumr z Herstošic.
 Sommerfeld z Tumnic Krištof Erazim 776, 787; viz též Zumrfeld.
 Sonnberg (Šumberk) bud. 655.
 Sonnberg (Žumberk) bud. 163.
 Sonnenberg lit. 419.
 Sonnenberg (Suniperk) žat. 1199.
 z Sonnenšteina, viz Kutnauer a Sušický.
 Soor, viz Žďárno, Ždár.
 Sosau (Sosa, Zásada, Sázava) žat. 607, 622.
 Soseň (Sossen) žat. 284.
 Souňov časl. 292, 690, 1063.
 Soustružník Tobiáš 1261.
 Souše, viz Čauš.
 z Soutic, viz Čabelický.
 z Soutic Čabelická Anna Zuzana Kořenská 304.
 Souvlastní hrad. 23.
 Sova Václav a Anna 982.
 Sova Václav 1036.
 Sovenice bol. 12, 1163.
 Sovenice (Soběnice) lit. 911, 913.
 Sovětice hrad. 707.
 Sovinky bol. 199.
 Sovková Dorota 1165.
 z Svojojovic, viz Stranovský.
 Sovolusky (Solovusky) lit. 54.
 Sovolusy (Zoboles) cheb. 288, 630.
 de Soye sv. pán Achilles 231.
 Soykořice (Sýkořice) jič. 532.
 Spáleníště hrad. 682.
 Spálený Mlýn, viz Mlýn Spálený.
 Spalov jič. 776.
 Span František 1209.
 Spaňovo (Spaňov, Špaňov) plz. 305, 1055, 1056, 1059,
 z Sparr Arnošt Jiří 736, 752, 753, 759; Jan Fridrich 740.
 Spařence bol. 789.
 z Spaur hraběnka Veronika ze Sulzu 782.

- Sperat Daniel 1092.
 Sperbersdorf žat. 195.
 Sperlingstein (zámek pustý) lit. 53.
 Speřice časl. 403.
 Spiegelberg (Špimberk) lit. 625.
 Spikaly bol. 782.
 Spinnelsdorf (Špilesdorf) větší a menší žat. 623, 624.
 Spinov, viz Špinhof.
 Spitice časl. 386.
 Spíšová (Špúšov) bol. 789.
 Spittelgrund (Špitlgrund) bol. 69.
 Spitzweg, viz Špicwek.
 Splavy Staré (Nová ves) bol. 17.
 Splzov (Plzov) bol. 534, 805.
 Spole (Spúly) táb. 155, 650.
 Spolí bud. 657.
 Spomyšl lit. 1144.
 Spones Jan 271.
 Sponsel cheb. 333, 458.
 Spořice žat. 195, 622, 1085.
 Springenberg plz. 129.
 Spudil Václav 1110.
 Spule (Spuly) pís. 154.
 Spúly, viz Špole.
 Spurný Jakub 1092; Jan 963.
 Spy hrad. 638, 681.
 Spyta hrad. 638, 681.
 Srabov (Svrabov) táb. 1223, 1227.
 Srbce, viz Srbice.
 Srbeč praž. 616.
 Srbek Daniel a Petr 1095.
 Srbice (Srbce) chrud. 517.
 Srbice táb. 493.
 Srbín praž. 526.
 Srbská Dolní hrad. 530.
 Srbsko bol. 534.
 Srbsko (Srbská vysoká) hrad. 530.
 Srby plz. 330.
 Srdov (ves zaniklá) chrud. 1089.
 Srlín táb. 4, 174, 175, 650.
 Srn David 1092.
 Srna Daniel 1023, 1033; Václav 1075, 1076.
 Srnojedy chrud. 1089.
 Srní Potok (Srnova, Rehwasser) bol. 381.
 Snovec z Varvažova Jan 565.
 Sruby chrud. 78, 933.
 Stadion Kašpar CXXV.
 Stadlec (Stálec) táb. 878, 907.
 z Stärz, viz Breuner.
 ze Stahlu Jan 1086.
 Stahrembergová, viz z Schaftenbergu.
 Stachov (Stachl) žat. 856.
 Stakory Dolejší bol. 1276.
 Stakory Veliké (Horní) bol. 377.
 Stálec, viz Stadlec.
 Stanimiřice táb. 112.
 Staňkov táb. 151, 650.
 Staňkovice lit. 469, 790, žat. 1254, 1255.
 Stanov bol. 801.
 Stanovice (Donawic) cheb. 98, 1207.
 Stanovice táb. 1171, 1173.
 Stanovský Mřeň z Čechtic Jindřich 1071.
 z Stansdorfu (z Steinsdorfu) Adam a Joachym 101; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
 Stará (Staré), viz Staré Hradý.
 Staré Hory (Altenberg) časl. 1098.
 Staré Hradý (Stará, Altenburg) jič. 763, 764, 765, 787, 913.
 Staré Město (Altstadt) bud. 394.
 Staré Město hrad. 529.
 Staré město (Burkštat, Burgstaedt, Altstadt) jič. 683, 708, 1238, 1239.
 Staré Město (Staré Místo, dom. Velíš) jič. 721, 774.
 Staré Město lit. 53.
 Staré Místo, viz Staré Město.
 Staré Sedlo, viz Sedlo Staré.
 Starec plz. 305.
 Stargard panství v Pomorí 734.
 Stark Melichar 1009.
 Stark, viz Štork.
 Starkenbach, viz Jilemnice.
 Starkoč hrad. 530.
 Starkov hrad. CXLIX.
 Staroboleslavské děkanství XXIV, 47, 117, 429.
 Starost Nová (Neusorge) bol. 84.
 Starschedl, viz Štaršedl.
 Staršov (Štašov, Dittersbach) chrud. 281.
 Starý Samuel 1045.
 Staříkov (ves zašlá) pís. 666.
 Stařímský z Libšteina Hynek LXVII, 565; Karel, Jan, Petr a Jan Věněk 565; Karel Křištof 565, 800.
 Štašov, viz Staršov.
 Statenice (Stativnice), viz Tatenice.
 Statkářka (Statkozská) Markéta 996.
 Statky komorní od Rudolfa II. prodané neb zastavené, viz Rudolfa II.
 Stav jič. 536, 778.
 Steblovice bol. 789.
 Stědčík (Štědřík) praž. 945.
 Stefanides Daniel 1069; Augustin 1070.
 Stefek Jiřík 1076.

Stegenhofer Vít 963.
 Steger z Wolfersdorfu 929.
 Stegmann Ondřej 305, 968.
 Stegman, viz Štajman.
 Stehlík Jiřík 1037.
 Stehlovice (Slehlovice) táb. 649, 650.
 Stěhov (Sněhov) bol. 584, 805.
 Stěchowie (Štichovice) plz. 467.
 Stěchovice (Setěchovice) pís. 154.
 Steinbach, viz Štampach.
 z Steinbachu, viz Tretscher.
 z Steinberga, viz Tretscher.
 z Steinberga Barbora Lidlová z Lidlova 328.
 Steinberger Fridrich a Oswald 1209.
 z Steindorfu Abraham 1083; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
 Steindorf (Hubenov) dvůr časl. 1099.
 Steindörfel (Štandorf) bud. 655.
 Steinhart Melichar 982.
 Steinhof (Štanhof) cheb. 99, 156, 1103.
 Stejník Šebestian 1045.
 Steinkirchen (Újezd Kamenný) bud. 920.
 Steinklos, viz Stengles.
 z Steinlingu Marie Alžběta roz. Tucharova 720.
 Steinmec Volf 983.
 Steinmec (Steinmetz) z Lilienšteina Jan 474, 983.
 Steinmüller Jiří 565, 820; Šebestian 565.
 Steinpach Martin, Judita 1102.
 Steinsdorf (Kámen) časl. 692.
 Steinsdorf Alt- (Kamenec Starý) chrud. 1191.
 Steinsdorfer, viz Štensdorfar.
 z Steinsdorfu Anselm 104; viz též Štensdorfar z Štensdorfu.
 z Steinsdorfu (Štensdorfu) Helena Kateřina Fictumová z Fictum 103; Anna Marie Salomena Hvarová (Hoferová) 204, 632.
 Steinschöнау (Šenov Kamenický) lit. 867.
 Steinwach ze Steinbachu, viz Štampach.
 Stekník (Steklník, Steknic) žat. 233.
 de Stella Jan Jakub 761.
 Stengles (Steinklos) žat. 624.
 Stěnkov hrad. 682.
 Sternberg Vít 1037.
 Sternberg, viz z Sternberka.

z Sternberka (Šternberk, Sternberg)
 Adam XXI, XXII, XXV, CXVIII, 94, 255, 282, 336, 387, 633, 646, 649, 651, 881, 924, 1001, 1116; Adam starší XIX, 176, 666; Jan Norbert 553, 554; Jan XXII; Jan Rudolf (Zdeněk) 633; Oldřich (Holický) 633; Štěpán Jiří XXXIII, 241, 383, 633; Václav (Konopištský) LXXVII, LXXVIII, 634; Václav Jiří (Holický) 361; Václav Vojtěch 337, 1116; Zdeněk 1179; Norbert a František Matyáš Karel 778.

Sternberková z Sternberka Alena, roz. z Hozlau 179, 634; Apollonie roz. z Waldšteina 117, 786; Helena Eustachie roz. Křinecká z Ronova 810; Johanka roz. z Hertenberka 96, 634; Kateřina roz. z Sudoměře 1179; Klara Bernardina roz. z Malčan 1116; Marie Maximiliana roz. z Vysokého Celera (Hohenzollern) 96, 255, 336, 634, 676.

z Sternberka Alžběta Zárubová z Hustiřan 924; Alžběta z Kunovic 151; Dorota hraběnka z Fürstenbergu LXXXIII, 468; Dorota Smiřická 541; Judita Kolovratová 149; Marie Alžběta Zárubová 879; Marie Eusebie hraběnka z Martinic 407, 426, 487.

z Sternšteina, viz Helcl.

Stettin, viz Štětín.

Stěžery (Štěžery, Stösser) hrad. 439, 440, 1071.

Stěžerky (Štěžerky) hrad. 1071.

Stičí (Štečí) časl. 697.

Stiebenreuth (Stiebersreuth) cheb. 678.

Stieber, viz Styber.

Stieblern (Štyblern) bud. 655.

Stichius Václav a Anna LXXXII.

Stikov (Štikov) jič. 137.

Stiková (Štiková) časl. 699.

Stírkov (chalupa, dom. Houska) bol. 18.

Stirn (Stiern, Štiřín) cheb. 1207.

Stiměřice (Zdiměřice) praž. 944.

Stimmersdorf lit. 863.

Stoček Václav 1048.

Stöcken, viz Stoky.

Stockau, viz Štokov.

Stojanovice pís. 1217.

Stojice chrud. 120.

Stojislavice táb. 93.

- Stojmíř (Štomíř, Stolmíř) praž. 1042.
 Stoky (Štoky, Stöcken) časl. 1098.
 Stolinky (Drmy, Drum) lit. CXI, 196, 197, 693, 764, 775, 788, 816.
 Stoliny (Stolín) hrad. 531.
 Stolmíř, viz Stojmíř.
 Stolz von Simsdorf, viz Štolec z Gostomky.
 Stolzenhan (Stolzenheim) žat. 195.
 Stolzenhon (Stolzenhahn) cheb. 606.
 Stömnitz (Štebnice) bud. 655.
 • Stoppelhof dvůr poplužní (dom. Most) žat. 1149.
 Stoss z Kaunic, viz Štos z Kounic.
 Stösser, viz Stěžery.
 Strabach (Strobach) Matěj CXL.
 Stožice pís. 351, 1248.
 Stračí lit. 7, 845.
 Straden, viz Stradov.
 z Stradonic, viz Kekule.
 Stradonice praž. 95, 143, 257, 367.
 Stradouň chrud. 119, 1154.
 Stradov bud. 294.
 Stradov (zámek pustý, dom. Nasa-vrky) chrud. 256.
 Stradov (Straden) lit. 1150.
 z Strahlendorfu (Stralendorfu) Petr Jindřich XC, CXXIX, 165, 260, 262, 60; téhož sestra Baldino-rová 760.
 Strahovský klášter (Hora Sion) 952; viz též Klášter Strahov-ský.
 Strahovský opat. XV.
 Strachaly (Strachel) lit. 884.
 Strachota Burian 577.
 Strachoviště (Hrachoviště) bud. 657.
 Strachovský ze Strachovic Daniel, Jiří a Jan 566.
 Strajc (Strejc) Jan 963.
 Straka Martin 1165.
 Straka z Nedabylic Adam, Albrecht, Sigmund a Jan starší 566; Jin-dřich 293, 567, 685, 686, 713, 1162; Jan mladší, Jindřich, Al-brecht, Pyram, Jan, Zdeněk, Karel, Albrecht, Václav, Pyram, Rudolf, Ctibor a Petr starší 567; Jiří, Mikuláš, Karel, Pavel a Jan Mikuláš 568; Heřman, Petr, Jan starší, Jan Petr, Václav, Jin-dřich, Adam, Jan starší, Petr mladší, Myslibor Pavel, Rudolf a Jan Jiří starší 569; Zdeněk 570; Myslibor Pavel CXXXIX; Petr 134, 569, 1158, 1161, 1162.
 Straková z Nedabylic Anna, roz. Bohdanecká z Hodkova LXXXIII, 134; Anna roz. Stra-kovna 569; Anna roz. Hamzovna Bořkovna z Zábědovic LXXXIII, 569; Johanna roz. Zárubovna z Hustiřan 71; Kateřina, potom Šafkočová, roz. Dobřenská 1161, 1162; Kateřina předtím Zapská, roz. z Chlumu 566; Kateřina Markéta, potom Rašínová, roz. Kordulová z Sloupna 293, 567, 1163; Kunhuta roz. z Šaratic 88.
 Strakova z Nedabylic Alžběta Ma-rie a Anna Sobětická z Sobětic 566; Anna Vesecká 568.
 Straka z Pecinkar Rudolf 1160.
 z Stralendorfu, viz z Strahlendorfu.
 Strakačov (ves zaniklá, nyní há-jovna) táb. 1221.
 Strakonice pís. CXLIX, 149.
 Strakonický Jan 1223.
 Strakovnický Tobiáš 1261.
 Straky bol. 1163.
 Stráň Kamenická (Kamnitzleiten) lit. 863.
 Stráň Labská (Elbleiten) lit. 863.
 Stránce (Stránek) žat. 1253.
 Stranický Václav 1037.
 Straník z Kopidlna Jan starší, 570; Jau 570, 799; Václav Šťastný 811.
 Straníková z Kopidlna Anna Marie, roz. z Semínové Lhoty 811; Kate-řina, roz. z Dobranova 570.
 Stránka bol. 18, 782.
 Stráňka hrad. 682.
 Stranná (Stráň) žat. 617.
 Stranné táb. 155.
 Stranov Nový bol. 520.
 Straňovice pís. 154.
 Stranovský ze Sovojevic Markvart 531.
 Stránský Pavel Mistr a Kateřina 1130.
 Strassoldo sv. pán 185.
 Strašeně (Strašín) pís. 49.
 Strašice pís. 1179.
 Strašice (Strašnice), dvůr poplužní, praž. 948.
 Strašín, viz Strašeně.
 Strašín praž. 528.
 Straškov lit. 839.
 Strašman N. 1131.
 Strašnice, viz Strašice.
 Strašnov bol. 520.
 Straussnitz, viz Stružnice.
 Stráž bud. XXIII, CXLIX.

- Stráž plz. 1056.
 Stráž (Tschoschel) žat. 1085.
 Stražiště bol. 843, pís. 335, plz. 301.
 Strážky (Drožkov, Troschig) lit. 261.
 Stražovice táb. 155.
 Stredonius Jiří 1069.
 Streicius Přestický Jiří 881.
 z Streitenfeldu Estera Teyřlová z Ceylberku 675.
 Streitzka (Strejčka) David 1102.
 Strejc, viz Strajc.
 Strejc (Streicius) Jan Šťastný a Daniel 1204.
 Strejček Lorenc 1100; Tomáš 1002.
 Strejčka (Strejček), viz Streitzka.
 Strejčkovice (Strýčkovice) plz. 870.
 Strejnice, viz Strenice.
 Strejškovice (ves pustá, zaniklá) časl. 222.
 Streckenwald, viz Strickenwald.
 Strecker Krištof 1240.
 Strenice (Strejnice) bol. 116.
 Strenická Barbora 1040.
 Strhaře, viz Struhaře.
 Strickenwald (Streckenwald) lit. 261.
 Strkbiceny (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
 Strkov táb. 1222, 1223, 1228.
 Strkovice žat. 1258.
 Strměchy táb. 485.
 Strnad z Tryskovic Václav 527.
 Strnadová Zuzana 1075.
 Strnadice táb. 155.
 Strobach (Strabach) Matěj CXL.
 Strobel (Ströbel) cheb. 1234.
 Strohmayarová Anna Rosina 92.
 ze Strojetic, viz Ježek a Strojetic.
 Strojetic časl. 573, žat. 619.
 Strojeticá z Strojetic Rosina Kateřina z Doupova 575.
 Strojeticý ze Strojetic Jan Adam, Jan Fridrich a Jan Jindřich 574; Jan Jiří CXXXVII; Jindřich 575; Václav 246, 575.
 na Stromči dvůr (dom. Lešany) táb. 153.
 Strom Krištof 1165.
 Stron (Stran, dom. Stolinky) dvůr poplužní lit. 196.
 Stroperius z Marsfeldu Justus 87; jeho manželka Maria Zuzana, potom Smyslovská 88.
 Stropín z Stropin, viz Strupín.
 Stropnice (dom. Komařice) bud. 658.
 Stropnice (dom. Nové Hradý) bud. 223, 652.
 Stropnice Dlouhá bud. 652.
 Strouhal Tobiáš 1097.
 Strouhalová Salomena 1097.
 Stroupce Veliké (Stroupeč) žat. 320.
 Stroužnej hrad. 681.
 Stroužice (ves zaniklá) praž. 21.
 Strozzi hrabě z Schreienthalu Jakub 763, 780; Peter 554, 780, 799; Octavian 780.
 Strozzi hraběnka Octavia 799.
 Strpě (Strp.) pís. 654.
 Strudler Valentin 1240.
 Struhadlo (Struhadly) plz. 216, 272.
 Struhadlová Anna 1038.
 Struhaře (Strhaře) cheb. 14, plz. 253.
 Struhařov táb. 492.
 Struhy bol. 244, 392.
 Strunkovice pís. 1195.
 Strupčice (Trupčice) žat. 368, 369.
 Strupín ze Strupín (Stropín z Stropín) Jan CXXXVIII, 575; Jan mladší CXXXIX, 575; Krištof 575, 670; Vilém 575.
 Struskovice (Truskovice) pís. 654.
 Stružinec časl. 466, 700, táb. 1222.
 Stružnice (Stroužnice, Straussnic) lit. 269.
 Strýčkov pís. 127, 128.
 Strýčkovice, viz Strejčkovice.
 Střebejčiny (Třebejčina, Střebetín, Třebetín) dolejší a hořejší plz. 587.
 Střelice, viz Třelice.
 Střebetín, viz Střebejčiny.
 Střebonín (Třebonín) časl. 702.
 z Střebí, viz Švantl.
 Střebísko (Třepsko) praž. 127.
 Středokluky praž. 282, 288.
 Střehom (Stríhom) bol. 789.
 z Střechova, viz Hoffmann z Grünpichlu.
 Střela pís. 37, 38, 425.
 Střela z Rokyc. Burkhard XXXII, LXXVII, 571, 572, 667, 894; David a Jindřich 572; Jindřich 348, 573, 905; Mikuláš 571; Ceněk, Rudolf a Oldřich Vilém 572; Štěpán 573, 820.
 Střelová z Rokyc Dorota, roz. z Královic 574; Johanna, roz. z Sloupna, též Švihovská 571; Sabina, roz. z Vchynic 572, 1068.
 Střelovna z Rokyc Eliška Nyklásková z Žitenic, potom Kalenicová z Kalenic 572.

- Střelec Daniel 1146; Joachym 963.
 Střeleč bol. 721, 774.
 z Střelic, viz Mehl.
 Střelítov táb. 241, 493.
 Střemošice (Tředomošice, Třemošnice) chrud. 281.
 Střemy praž. 9.
 Střešovice, viz Střezivojice.
 Střevač, viz Třevač.
 Střevelna bol. 776.
 z Střezetic, viz Panský.
 Střezetice hrad. 673.
 Střeziměřice (Střezoměřice, Ziesmitz) hrad. 226, 437, 452.
 Střezína (Wiesenkretschien) hrad. 1072.
 Střezivojice (Střežovice, Střešovice, Schedoweic) bol. 18, 782.
 Střezoměřice (Střezoměřice), viz Střeziměřice.
 Střezoměřický Jan 1097.
 Střezov žat. 617.
 z Střežetic, viz Panský.
 Střežovice, viz Střezivojice.
 Stříbrné náčiní a nádobí, nábytky a svršky po Albrechtovi z Waldšteina konfiskované 826—828.
 Stříbrnice dvůr poplužní jič. 80, 786.
 Stříbro (Mies) plz. XCLIX, 212, 1212—1215.
 Stříbrský Jakub, Jan a Václav 963.
 Stříhanov chrud. 1154.
 Stříhom, viz Střehom.
 Střilnice (mlýn u Mostu) žat. 1149.
 Střimelice praž. 526.
 Stříška Daniel XXXII.
 Střítež (ves zaniklá) časl. 703.
 Střítež (Schrittens) časl. 1098.
 Střítež chrud. 281, 313.
 Střítež (Burgersdorf, Purkersdorf) jič. 1239.
 Střítež táb. 112, 485, 850.
 z Stříteže, viz Deym.
 z Stříteže Anna Lokšanová z Lokšan 334; Anna Loubská z Lub 353; Eva Plotová z Konařin 74, 438; Kateřina Derogerová 304.
 Střížka Daniel 1214.
 Střížkov dvůr praž. 68.
 Střížov (Střízov) časl. 933.
 Střížovice bol. 604, lit. 260, 845.
 z Stubenbergu, viz Štubenberger.
 Stubik von Königstein, viz Štubík z Kynygšteina.
 na Stübingu, viz Breuner.
 Studany jič. 536.
 Studce Malé bol. 19.
 Studce Veliké (Gross-Studce) bol. 307.
 Studená Hora, viz Studenec.
 Studenec chrud. 572.
 Studenec (Studená Hora) jič. 530, 570, 571, 765, 766.
 Studenec Nový (Dolní) časl. 466, 685, 699.
 Studenecká z Pašiněvsi Markéta, roz. z Dobřenic 576, 1068.
 Studenecký z Pašiněvsi Adam 343, 576, 1049, 1068; Michal a Václav 576.
 Studeněves (Studeňoves, Studňoves) praž. 430, 1205.
 Studénka bol. 265, 765, 766, 790, 831, 842.
 Studénka jič. 536, 778.
 Studénky (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
 Studeňoves (Studňoves), viz Studeněves.
 Studnice hrad. 567.
 Stuchanov táb. 364.
 Stuchlík Václav 963.
 Stuchlík (Kurfiřt) Václav 1014.
 Stupice praž. 527.
 Stupné jič. 137.
 Stupno plz. 67.
 Stutkovice (Štětkovice) táb. 493.
 Stvolý (Stvolna, Zwollen) plz. 288.
 Stybr (Stieber) Vavřinec 1036.
 Subitán Jan 1131.
 Suda Lukavský (Řenecký) z Řeneč Albrecht Šťastný 576; Jan starší a Jan 577; Jetřich 576, 577, 1270; Jiří Konrad LXX, 578; Markvart Jan a Petr 578; Vilém, Jan Václav, Jiřík a Přibík 579; Vilém mladší 579.
 Sudová Lukavská z Řeneč Kateřina, roz. z Widerspergu 578.
 Sudova z Řeneč Dorota Vitanovská z Vlčkovice 577; Dorota Alžběta Klenovská z Klenového, potom Řičanová 578.
 Sudek z Dlouhé (z Dlouhévsi, von Langendorf) Adam mladší CXXXVI; Daniel 1270; Jan a Jan Křištof 579; Jindřich CXXXVII; Křištof CXXXIX; Samuel CXL.
 Sudková z Dlouhévsi Kateřina Slavkovská z Šonova 522.
 z Sudetů (a Sudetis) Daniel CXXXVII; Erazym Matyáš 579.

- 1270; Křištof Matyáš CXXXIX;
Zikmund Matyáš CXLI, 580.
Sudin hrad. 682.
Sudislavice časl. 573.
Sudkovice pís. 353.
Sudkovský (Hora) z Hendrštorfu
(Hendersdorfu) Karel Sigmund
580; Oldřich CXLI, 580.
Sudlice (Sudlička) z Borovnice Jan
580.
Sudoměř bol. 14, 775.
z Sudoměře, viz Řepický.
ze Sudoměře Anna a Kateřina
Sternberková 1179.
z Sudovic, viz Zhudovský.
Sudovice (Zudovice, Zhudovice)
praž. 935.
Sudovský, viz Zhudovský.
Suchá bol. 69.
Suchá (ves zaniklá, nyní dvůr po-
plužní u Pištína) bud. 211, 351.
Suchá (Suchej, Suché) lit. 862.
Suchá Kateřina 1045.
Suchánek Šebestýán 1165.
Suchdol bud. 657.
Suchdol (Sukdol) časl. 694.
Suchdol (Suchodol) viz Důl Suchý.
z Suché, viz Robmhap.
Suchej, viz Suchá.
Suchomasty praž. 48, 488, 820.
Suchomastský, viz Karel z Svarova
253.
Suchotlesky, tvrz s dvorem popluž-
ním, časl. 688.
Suchovršice hrad. 530.
Suchý Důl (Suchdol, Suchodol) viz
Důl Suchý.
Suchýdůl (Dörrenggrund) jič. 884.
Sukdol (Suchdol) časl. 694.
Sukorady (Cukorady) jič. 536, 779.
Sukorady (Sukohrad) lit. 562.
Suletice lit. 196.
ze Sulevic, viz Kaplíř.
z Sulevic Anna Ruthová z Dírného
478; Anna Vřesovcová 833; Jo-
hanka Hrzaňová 241; Magdalena
Hrušková 192; viz též Kaplířova
z Sulevic.
z Sulic, viz Slepotický.
Sulislav plz. 1212.
z Sulzu hraběnka Veronika, roz.
hraběnka z Spaur 782.
Summerová Barbora 1131.
z Sumeku Anna Marie Šliková 710.
z Sumeku, viz Ungnad.
Supí hora, viz Kyšperk.
Sušice bol. 845.
Sušice (Schüttenhofen) pís. XIX,
CI, CXLIX, 355, 425, 852, 1107,
1215—1219.
Sušická z Sonnenšteina Anna, roz.
Šenvicova z Libína 582.
Sušický z Sonnenšteina Šimon
XXXII, XLVI, LII, LIV, LV,
359, 580, 955.
Sušno bol. 117, 199.
Sutom lit. 196.
Sutor Jan, Mandalena, Kateřina a
Susanna Arntová 984.
Sutor Michal 963, 983.
de Suys hrabě Arnošt 689, 748,
749, 750, 752, 763, 1053.
Svadba Řehoř 435, 1023; Anna
1023.
Svádov (Schwaden) lit. CXI, 561.
Svakov (ves pustá, zaniklá) táb.
1222.
Svárov (Schwora) lit. 844.
ze Svárova bratři 304; viz též
Karel z Svárova.
z Svárova Karel Jan CXXXIX,
1037; Markvart 1037; viz též
Karel z Svárova.
z Svárová (Karlova) Alena, roz.
Drachovská z Drachova 88.
z Svárova Kateřina Kokořovcová
280; Marianna Černínová 99.
Svařenice lit. 931.
Svatava táb. 850.
Svatková Zuzanna 1261.
Svatkovice táb. 582.
Svatkovská z Dobrohoště Anna,
potom Dobranovská, roz. Údrčka
z Kestřan 583.
Svatkovský z Dobrohoště Jan, 582;
Petr CXL; Přech CXL, 582;
Václav 583, 1270; Vilém 584.
Svatomirov (Zwarnetschlag) bud.
656.
Svatonice pís. 650.
Svatoňovice bol. 532, hrad. 530.
Svatošovský dvůr (dom. Kouřím)
časl. 1112.
Svatopole (Svato) pís. 425.
Svébohy (Svibohy, Zweiendorf)
bud. XVIII, 164, 226.
Svébořice bol. 381.
Svěčín (Zvičina) jič. 836.
z Svémyslic, viz Čachovský.
Svépravice (Sejpravice) praž. 918.
Svět Nový (Onen) plz. 180.
Svět, viz Světlá.
Světce táb. 477.
Světec žat. CXLVIII.
Světecký klášter, viz Klášter Sv.

- Světecký Václav 1125.
 Světi (Světy) hrad. 1070, 1071.
 Světice lit. 862, 864, praž. 526.
 Světlá bol. 537, 791, časl. 685, 700, hrad. 23, táb. 516, 1222.
 Světlá (Svět) pís. 38.
 Světlice časl. 468.
 Světlík bud. 522, 876.
 Světlík Jan 963.
 Světlík Mantinský (z Kresu) Zacharyáš XXV, 584, 820, 967, 1036.
 Světy (Světi) hrad. 1071.
 Svidnice jič. 528, 546.
 Svijany bol. 604, 765, 766, 790, 798, 802, 831.
 Svinarky (Sviňarky) hrad. 681, 1071.
 Svinary hrad. 707, 1071.
 Svinaře praž. 48.
 Svinčany chrud. 114.
 Svinčice (Schwindschic) žat. 724.
 Svinělusky hořejší a dolejší (zašly) pís. 425.
 Svinětice pís. 1195.
 Sviništany (Schweinschaedel hrad. 51, 926, 1096, 1097.
 Svinná (Svinné, Svinný) hrad. 885, 886.
 Svinná plz. 331, 1212.
 Svinná (Svinny) praž. 22.
 Svinné Veliké a Malé hrad. 885.
 Svinny (Svinné) časl. 693.
 Svinny (Svinná) praž. 22.
 Sviny bud. 657.
 Sviny Trhové bud. 652.
 Svoboda Havel 1033, 1036, 1165; Jan 1033, 1093, 1094; Jiří 1165; Martin 1261; Matouš 1045; Pavel 1219.
 Svobodníci v Bechyňsku 584.
 Svobodníci v Křišově a Chotělsku praž. 584, 585.
 Svojanovský z Božkovic Jan 532, 533, 534.
 Svojek (Svojka) jič. 536, 778.
 Svojetice praž. 526.
 Svojetín praž. 210.
 Svojkov (Schwojka) lit. 317, 765, 808.
 z Svojkova, viz Kapoun.
 Svojnice pís. 654.
 Svojše pís. 1201.
 z Svojšic, viz Cíl.
 Svojšice časl. 378, chrud. 120, 121.
 Svojšice (Voješice) táb. 238.
 Svojšín (Schweissing) plz. CL, 443.
 Swolenowes, viz Zvoleňoves.
 Svol (Zvole) hrad. 164.
 Svořice (Svořiš) táb. 1222.
 Svošovice praž. 527.
 Svrabov praž. 526, táb. 1223.
 Svrčeves (Cvrčoves, Cvršoves, Grilendorf) plz. 416, 1104.
 Svrčovice (Cvrčovice) praž. 503.
 Svržno (Zwirschen) plz. 130.
 Svydrych Tomáš 1135.
 Sybřina (Sibřina) praž. 527.
 Syčín bol. 832.
 z Sydmbirku Eva Pucherová z Meggenhausen 384.
 Syglerovský Pavel CXL.
 Sychrov (Sichrov) časl. 466, 696.
 Sykař Jan 1093.
 Sýkora Matěj 1165.
 Sýkorová Dorota 1045.
 Sýkořice (Soykořice) jič. 532.
 z Sylberšteina, viz Zylvar.
 Sylvan z Feldenšteina Bedřich 1059.
 Sylvestr Jan 1038.
 Symonová 1045.
 Synatšlag (Sinetschlag, Lužnice) bud. 652.
 Synek Václav 963, 984, 1036.
 Synčany chrud. 671, 1089.
 Syrakov (Sirakov) časl. 933.
 Syrov časl. 20.
 Syrovátka hrad. 219.
 Syrděek Jan 1261.
 Syřem (Siřem) žat. 290.
 Syřenov, viz Siřenov.
 Sýtař Václav 1094.
 Sytno plz. 1212.
 Sytové jič. 534, 776.
 Sytt Jan Kašpar 1163, 1166.
 Syx z Schandelýru, viz Sixt.
 Šabat Václav 1019.
 Šaclíř (Šaclířov, Zaclěř, Schatzlar, Bernstadt) jič. 683, 684, 764.
 Šaclířov, viz Šaclíř.
 Šafkočová (Schaffgotschová) Kateřina, viz Straková; Marie Salomena z Neudorfu, viz Schaffgotschovna.
 Šafmanová (Šofmanová) Alžběta Rozyna, roz. Malovcovna z Malovic 874.
 Šachotín časl. 933.
 Šachov hrad. 23, lit. 862, 863.
 Šachov Malý (Tschoka, Klein-Schokau) lit. 291.
 Šachovice, viz Čachovice (Čákovice).
 Šachty (pustotina) praž. 1097.
 Šaib (Scheib) Pavel 1003.

- Šalmanovice (Salmanovice) bud. 657.
 Šaloun, dvůr poplužní (dom. Třeboň) bud. 657.
 Šamonice pis. 1179.
 Šamša Václav 963.
 Šane Mikuláš 226.
 Šandera Vít 1072.
 Šanov praž. 184.
 Šanov (Schöna) lit. 862, 863.
 Šanov (Šenov, Schöna) dvůr poplužní lit. 865.
 Šanov, (Šína, Šenov) Kamenický, (Steinschöna) lit. 867.
 z Šanova Anna, viz Podmoklská; Anna Maximiliana Kateřina Hysrlová 45; Kateřina Vratislavová z Mitrovic 438; Lidmila Rašínová z Ryzmburka 455.
 Šanovec z Šanova Jindřich Kunrat 367.
 Šanovcová z Šanova Lidmila roz. Voděradská z Hrušova 169.
 Šaplava (Šlapava) jič. 731, 788, 795, 940.
 z Šaratic Martin Hanuš 1050.
 z Šaratic Kunhuta Straková 88.
 Šaravára Jakub 1131.
 Šarfenberger z Šarfenberku a z Lindenthalu Daniel a Tobiáš 585.
 Šarfenbergerová Maximiliana, předtím Trčková, roz. hraběnka z Harrachu 682.
 Šárka (Šárky) praž. 107, 271, 724.
 Šarlatka Anna 1131.
 Šárovcová z Šárova Žofie, roz. z Řízenska 513, 585.
 Šárovec ze Šárova Jan Václav 585.
 Šatal Václav 1094.
 z Šatenthalu, viz Škato.
 Šatná z Olivetu Estera, roz. Skalská z Dubu 472, 585.
 Šatná z Olivetu Alžběta Škretová z Zavořic 594.
 Šatný z Olivetu Jetřich CXXXVII, 585; Jiřík 1066; Václav 585.
 Šatolupka Jan 967, 1023; téhož manželka Dorota 1023.
 Šeberov praž. 669.
 Šebestěnice časl. 698.
 Šebestian K. Fabián 1165.
 Šebice, viz Žebice.
 z Šebířova, viz Beřkovský.
 z Šebířova Sigmund 532.
 z Šebířova Johanna Kaphřová XXIV, 246; Osiana Vostrovcová z Královic 900.
 Šeba Jan 1097.
 Šedivy (Šediviny) hrad. 682.
 Šedivý Jiří 1165.
 Šetflinger Hendrich CXXXVII.
 Šeft (Scheft) cheb. 602.
 Šeibendorf (Okrouhlá, ves zaniklá) bol. 83, 381.
 Šeitlerová Barbora 177.
 Šejb Pavel 968.
 Šejba (Okrouhlá, Scheibe) lit. 845.
 Šejbdorf časl. 639.
 Šejnov (Bohusudov, Mariaschein) lit. 257.
 Šejnov (Cínov, Schinau) žat. 99.
 Šelakovice, viz Čelakovice.
 z Šelnberka a z Kostí Jaroslav, Jiřík a Jindřich 533.
 Šellenberk, viz Šemberk.
 Šemaňčovice praž. 428.
 Šemberk (Šenberk, Šellenberk), hrad, táb. 112.
 Šemel (Všemily, Schemel) lit. 867.
 Šemnice (Šemic) cheb. 99.
 Šen z Šenu (Schön von Schöna) Arnolf XXV, 586; Bartoloměj CXXXVII; Jan CXXXVIII; Křištof 586; Křištof Adam 1270; viz též Šín z Šínu.
 Šenová Bohuňka z Geyzinku 18.
 z Šenu Lidmila Vtelenská z Vtelna 994.
 z Šenachu, viz z Schönaichu.
 Šenberg (Schimberg) žat. 369.
 Šenberk, viz Šemberk.
 Šenborn, viz Schönborn.
 z Šenburku Marie Údrcká z Údrče 727; viz též z Schönburgu.
 z Šenfeldu Dolního, viz Elpaknar.
 Šenfeld z Šenfeldu Osvald 1088; viz též z Schönfeldu.
 z Šenhofu, viz Hoffmann.
 Šeňk Václav 963.
 Šenov (Šonov, Schöna) hrad. 451, 1047.
 Šenov, viz Šanov.
 Šenovec z Ungerswerdu (Schönowitz von Ungerswerth) Jan a Baltasar 586; Pavel a Augustin Arnošt 587.
 Šenpach, viz Schönbach.
 z Šenpachu, viz Juliš.
 Šenpfluk 1165.

Šenpichl, viz Schönbüchel.
 Šenštejn, viz Schönstein.
 z Šenu, viz Šen.
 Šenwald, viz Schönwald.
 Šenvicova z Libína Anna Sušická
 z Sonnenšteina 582.
 Šepetely (Všepetely, Schöppenthal)
 lit. 196, 614, 912.
 Šeredice (Šeretice, Žeretice) jič. 80,
 786.
 Šerentyngar, viz Širntyngar.
 Serer Jiřík 131.
 Šererová Ludmila 1012, 1014.
 Šereter Ondřej 1219.
 Šeretice, viz Šeredice.
 Šerchov (Čercha, Schergau) žat.
 195.
 Šerkl Martin 1028; Sigmund XLI,
 LXVII, 1270.
 Šerkov pís. 647.
 Šerý Tomáš 1092.
 Šeřec hrad. 638, 681.
 Šeser, viz Šešer.
 Šesl, viz Schössl.
 Šestajovice hrad. 638, 679, praž.
 146.
 Šešer (Šeser) Václav CXLI.
 Šetějovice časl. 1064.
 Šetlinová Lukrecie Langenbruková
 z Langenbruku 321.
 Šettlar Leopold 643.
 Ševětín bud. 657.
 Ševoboř, viz Soběboř.
 Šeyb Pavel 848.
 Šeyba (Šejby) bud. 652.
 Šeyvský dvůr poplužní (dom. Land-
 škron) chrud. 196.
 Šibeničný mlýn (dom. Houska) bol.
 18.
 Šic Eberhart 967.
 Šic z Drahenic Arnošt 41, 587,
 1271; Mikuláš a Albrecht 587.
 Šicova z Drahenic Eliška Hertlová
 351.
 Šicendorf (Deutsch-Schützendorf)
 časl. 933.
 Šicendorf na Horách (Böhmische
 Schützendorf) časl. 933.
 Šidl Valentýn 968.
 Šidlákov plz. 130.
 Šidlovský Ondřej a manželka jeho
 Dorota 996, 1036.

Šiflová Kateřina 1143.
 Šiling Kylian 963.
 Šilindov, viz Schönlinde.
 Šiller Erazym 963.
 Šillerová Alžběta 1014.
 Šimanov (Šimanovo) pís. 49, 425.
 Šimbach (Schönbach) Dolejší a Ho-
 řejší bol. 69.
 Šimeček Jakub a Ondřej 1131.
 Šimonov časl. 639.
 Šimonovice (Schimsdorf) bol. 457,
 794.
 Šimpach tab. 850.
 Šín z Šínu (Šen z Šenu) Karel
 CXXXIX.
 Šína, viz Šanov Kamenický.
 Šindelář Matěj 1165.
 Šindl z Eberharce Jan 382; Ma-
 tyáš CXXXIX.
 Šindler N. 1131.
 Šindler Václav 306.
 Šindler, viz Schindler z Hohen-
 waldu 508, 1271.
 Šindloch, dvůr poplužní, časl. 689,
 1051.
 Šipař z Radotína Daniel 434.
 Šiparová Kateřina roz. Pitkovská
 z Pitkovic 452.
 Šipka Martin 1131.
 Šipnovský dvůr časl. 1098.
 Šipy (Schippen) plz. 283.
 Širntyngar z Širntyngu (Šerentyn-
 gar, Schirntinger) Bartoloměj
 589; Jan Bartoloměj 588, 929,
 1235; Jošt Adam LXVI, 590;
 Jošt Jindřich 591; Mikuláš 590.
 Širntyngarová Anna, roz. z Kečova,
 a dcery její Ludmila Helena, Eva
 Marie a Kateřina 590; Anna
 Marie roz. z Perglasu 591; Anna
 Salomena, potom Tucharová, roz.
 Kfelitova 592.
 Širntyngarova z Širntyngu Anna
 Marie Kečová z Kečova 276;
 Markéta Štensdorfová z Štens-
 dorfu 632.
 Široký Důl chrud. 1191.
 Širůček Václav 1177.
 Šiška (Žiška) z Jamolic Adam a
 Václav 592; Matyáš CXL.
 Šiškářka Dorota 1013.
 Šiškovice bol. 604, chrud. 923.
 Šitrová Dorota 1040.

- Škato ze Šatenthalu Severýn starší 729, 1028, 1034.
 Škoda Matěj, Vavřinec a Ondřej 985.
 Škodějov jič. 802.
 Škop Linhart CXXXIX; viz též Škopek z Kocně.
 Škopek z Bílých Otradovic Adam 137, 592; Karel 137; Petr 592, 712, 792.
 Škopková z Bílých Otradovic Barbora, potom Harantová, roz. Miřkovská z Tropčic 137; Ludmila 1049.
 Škopek z Kocně Křištof, Linhart a Helena Hirspergerová 145.
 Škornice Jiří CXXXVII.
 Škornice z Vorličné Balbín Lukáš 516; viz též Balbín.
 Škornicová z Petrovic Dorota 1076.
 Škořepa Jan 1045.
 Škreta Jindřich a jeho matka Kateřina 1034.
 Škreta Šotnovský z Závořic Daniel XXXVI, LXXXII, 593, 947, 955, 1022; Karel 595, 730; Kunrat 594; Pavel XXIX, LVII, 593, 594, 1064.
 Škrétová z Závořic Alžběta roz. Šatná z Olivetu 594; Judita roz. z Altenberga LXXXII, 593, 594; Kateřina, roz. z Holtendorfu, a Kateřina roz. z Morchendorfu 594.
 Škrle žat. 369.
 Škrovaď, viz Skrovada.
 Škrvík Jiří, 1131.
 Škudra pis. 1179.
 z Škvorce Mikuláš 527.
 Škvorec praž. 200, 527, 549, 555, 767.
 Škvorecký z Klinšteina Jindřich 527.
 Šlagles (Schlagles) bud. 652.
 Šlapanice praž. 183.
 Šleglovská z Šicendorfu Anna Markéta Dorota, předtím Víthová, roz. z Vrtby 878.
 Šleglovský z Šicendorfu Jan Konrad 595; Vilém 595, 628.
 Šlechta Matěj a Vít 1045.
 Šlechta Všehrdský z Všehrd Buryan, Jeronym Jiří a Václav 595; Jaroš CXXXIX.
 Šlechtin časl. 596.
 Šlechtin ze Sezemic Jetřich 595; Jiří CXXXVII; Jan, Jiří Sigmund, Zdeněk 596; Tobiáš LXXVII, 596.
 Šlejřřovic sirotci 1014.
 Šlejníc z Šlejníc (Schleinitz) 865; Albrecht 597, 627, 1271; Jan Jiří a Ladislav 597; Wolf Ladislav 28, 597, 797.
 Šlejnícová z Šlejníc Anna roz. z Leskovce 485; Anna roz. z Říčan 597; Anna Regina roz. z Jagehorn 597; Barbora 216; Ludmila roz. Sedlecká z Újezda 797.
 Šlejnícova z Šlejníc Voršila Jakobína Paradysová 834.
 Šley Jakub 1036.
 z Šlibic, viz Šlivský.
 Šlibovice (Slivovice) jič. 597.
 Šlibovská z Skřivan Johanna Dobřenská a Helena Anna Čertorejská 598.
 Šlibovský (Slibovský) ze Skřivan Buryan 597, 1270.
 Šlíf hejtman XXIX.
 Šlik z Holejče Abund 314; Albin 599; Albrecht 618, 722; Ferdinand hrabě 710; Fridrich 104, 605; Hendrich (Jindřich) hrabě 160, 233, 591, 606, 678, 746, 763, 774, 783, 787, 866, 913; Hendrich Leopold CXXXVII; Hieronym 722; Jan Albin XXIX, XXXVI, 598; Joachym 524, 602; Joachym Ondřej XXXII, XXXVI, XLIV, XLVII, XLVIII, LI, LV, LVI, LXXIII, 93, 321, 339, 415, 457, 535, 602, 790; Kašpar XXIX, 605, 606; Křištof 103, 599, 600; Moric 605; Štěpán 97, 287, 625; Volf 600.
 Šliková Alžběta, roz. z Donína 606; Anna Kateřina roz. ze Smiřic 71, 604; Anna Marie roz. z Švamberka 876; Anna Marie ze Suneku 710; Barbora roz. z Landšperku 605; Brigida roz. z Leisneku 599; Johanna roz. z Wildenfelsu 602; Rosina 917; Uršula Zofie, prve Žirotínová, roz. z Opperštorfu 604, 802.
 Šlikovna Anna Slavatová, předtím z Biberšteina CXI, 520, 521, 602; Anna Salomena Vchynská z Vchynic 856; Juliana Libšteinská z Kolovrat 290; Juliana Se-

- kerková z Sedčic 500; Kateřina Lidmila Dvořecká z Olbramovic 92; Marie Sidonia hraběnka z Waldburgu 914; Maria Sidonia sv. paní z Varrensbachu 706; Sibylla Gutenšteinová 130, 131; Voršila Fictumová z Fictum 104.
z Šlivic, viz Šlivský.
z Šlivic Alžběta Zapská LXXXIII.
Šlivický z Šlibic, viz Šlivský.
Šlivicová Anna LXXXIII.
Šlivský z Šlivic (Šlivický z Šlibic) Bohuchval a Křištof 606.
Šloler Isaiáš 1034.
Šlovice plz. 607.
Šlovický (Šlovský) ze Šlovic 180; Adam, Jan Vilém, Diviš Heřman, Jan, Karel, Tobiáš a Vilém 607; Jan Vilém CXXXVIII; Vilém Karel CXLI.
Šlovická z Šlovic Anna LXXXIII; Kateřina Bohuslavová z Hrádku 180.
Šluknov (Schluckenau) lit. 597, 627.
Šmatlan Jeronym 1068.
Šmejdyř Cimrman Tomáš 1075.
Šmelerová Zuzanna 1034.
Šmertoš z Ryzentalu (Schmertasch von Riesenthal) Martin 820, 984, 1009, 1036; téhož manželka Veronika a dcera Lidmila 985; Jan 986.
Šmid Jan 1075; Řehoř 1261; Stefan 372; Václav 1131.
Šmid ze Šmidtbachu Augustin 575; viz též Schmid z Schmidbachu.
Šmidgrabner Jiří CXXXVII; viz též Schmidtgrabner z Lusteneku.
Šmidl, viz Schmiedl z Eberka.
Šmidych Michal 1092.
Šmíka Daniel a Diviš 1261.
Šmikusy (Šmikousy, ves zaniklá) žat. 188, 189.
Šmohař (Šmuhař) z Rochova Adam 447, 608; Brikkí 607, 622; Jan a Jobst 607; Josef 624; Martin CXXXIX.
Šmohařová (Šmuhařová) z Rochova Lidmila roz. z Štampachu 608, 618; Markéta, prve Smrčková 559, 809.
Šmohařova z Rochova (Šmuhařova z Hrochova) Anna Alžběta Nucul 608; Anna Marie Ruthová z Dirného 478; Kateřina Taldorfová 608.
Šnajder (Šnejder) Jiřík a Martin 963, 1014.
Šňakov (tvrz pustá, dom. Vysoké Mýto) chrud. 1155.
Šnejder, viz Šnajder.
Šneidr (Schneider) Jiří 1006.
Šnek 1165.
Šnekendorf, viz Hlemýžď.
Šober Křištof 434, 1032.
Šober z N. Mikuláš 1114.
Šobokliky (Žabokliky) žat. 246.
Šofman (Šafman) z Hemrlesu (Schaffmann v. Hemerles) Adam Jaroslav (Jaroslav Adam) LXVI, 608; Václav Markvart 608, 609, 1216; Vilém Petr 607; Vilém Protiva 608, 1216; Volf Křištof LXVII, 1271.
Šochová Regina 1045.
Šolc Matěj 964; Řehoř 1165.
Šonov hrad. 569, 638, 681.
Šonov (Šenov, Schöna) hrad. 451, 1047.
Šonov (Schöna) cheb. 99.
Šonov Simeon 1045.
z Šonova, viz Litická a Litický.
z Šonova, viz Slavkovský.
Šonovský Mistr Jan 1045.
Šonvald (Schönwald) lit. 676.
Šopfer Wolf 964.
Šopka praž. 1144.
Šosndorf (Schossendorf), viz Radeč.
Šotala mlýn (dom. Habry) časl. 692.
Šour Tomáš 1131.
Šoustal Jiřík 1261.
Špaček Matěj 1045.
Špalek Jan 964.
Špandel Kilian Křištof a Adam 902.
Španělská infantka Isabella Clara Eugenia 735.
Španělsko 740.
Špaňov, viz Špaňovo (Špaňov).
Špánovská Susana z Leskovce 497.
Španovský z Lisova Joachym starší a Křištof 609; Joachym nejstarší 849, 1176, 1220; Joachym mladší 112, 238; Michal 238, 338; Mikuláš 238, 878; Oldřich CXL, 1222; Španovští bratři 1172.
Špata Tobiáš 1131.

- Špetle z Janovic Hynek 530; Je-
třich 237, 609.
Špetle z Prudic Jan 530.
Špetlová Anna, roz. z Dubé 883.
Špicwek (Spitzweg) Sigmund Hel-
frid a manželka jeho Michalda
(Mathilda) Eusebia roz. z Valen-
tiis 594, 1022.
Špilesdorf, viz Spinnelsdorf.
Špimberk (Spiegelberg) lit. 625.
Špindler Baltasar 1027; Křištof
1199.
Špindlerová Maruše 1038.
Špingler Gabriel 964.
Špinhof (Spīnhof, Spinov) časl.
933.
Špitaler Michal 418.
Špitlgrund (Spittelgrund) bol. 69.
Šponnes (Špons, z Pones) Jan 968,
1007.
prech Václav 1093.
Springenberg plz. 129.
Springer Jiřík 1097.
Špulř z Jiter Adam CXXXVI;
Petr mladší CXL; Petr 609;
Václav, Joachym, Jan, Daniel a
Ondřej 610.
Špůšov (Spíšová) bol. 789.
Šrajer Jakub 964.
Šreinarová Alžběta 1177.
Šreiner (Schreiner) z Roseneku
Josef, Křištof a jeho manželka
Alžběta 610.
Šrejnerová Judita, viz Říšnická.
Šrempf Eliáš 964.
Šrepl z Šreplsberku Jan Chrys.
LXXXIX, 30, 991.
Šreter Donat 1074.
Štaf (Zlonice) praž. 838, 839.
Štáhlavce (Štáhlavice) Malé plz.
279, 280.
Štáhlavy plz. CL, 279.
Štajman (Šteiman, Stejman) Ondřej
Mistr XXXIII, LVII, 1007, 1036.
Štampach ze Štampachu (Steinbach,
Steinwach z Steinbachu) Abra-
ham CXXXVI; Adam 620, 1263;
Adam Gotthard 611, 820; Al-
brecht CXXXVI; Asman 620;
Asman (Erasmus) starší 246, 611,
613; Briek CXXXVII; Engel-
hart 612, 820, 824; Engelhart
Vilém 612; Erazym Jaroslav 625;
Ferdinand CXXXVII; Fridrich
613, 821; Jan 200, 263, 614, 625;
Jan starší 613; Jan Adam 626;
Jan Albrecht 262; Jan Asman
612, 620; Jan Jindřich 615, 617,
618, 621, 623, 821, 1271; Jan Jiří
619, 1153; Jan Linhart (Reinhart)
1271; Jan Reichart (Reinhart,
Linhart) CXXXIX, 618, 619, 622,
1271; Jan Rudolf 618; Jan Šebe-
stian 613; Jaroslav 626; Jaroslav
Volf 619, 620; Jindřich 619, 620,
1263; Jindřich Fridrich 623; Jiří
CXXXVII, 1263; Křištof 624;
Křištof Abraham 620; Křištof
Martin a Křištof Matyáš 612;
Linhart 615, 617, 618, 621, 622;
Linhart Zdislav 618; Matyáš
starší 615, 618, 619; Matyáš
mladší CXXXIX, 615, 618, 621,
623; Ondřej 626; Václav starší
XXXI, LXIX, 624, 625, 821; Vá-
clav mladší LXVII, 619, 620,
625; Václav 620, 624; Vilém 626,
1263; Wolfgang 621; Zdislav
619.
z Štampachu bratří 724.
Štampachová z Štampachu Barbora,
roz. z Malešic a Poutnova 625;
Dorota na Kácově LXXXIII;
Eleonora Barbora roz. Fictumova
z Nového Šumburku 618; Eva,
potom hraběnka z Solms, roz.
Malovcova 613; Eva roz. Seker-
kova z Sedčic 315, 619, 622;
Eva z Reichu 616; Maryanna
LXXXIV; Polyxena roz. Male-
šická z Poutnova, potom Chlum-
čanská 626; Sabina (chybně Cet-
trchová) roz. z Solhauzu 621,
1026.
z Štampachu Alžběta Mirešovská
618; Alžběta Měrníková 623;
Alžběta Roupovcová z Roupova
465; Anna Miřkovská z Tropčic
625; Anna Majdalena Bossinová
619; Estera Kelblová, potom Ra-
šínová XCVII, 262, 457; Lidmila
Šmohařová 608, 618, 624; Lid-
mila Vřesovcová 616; Marie
Sekerková z Sedčic 502; Marie
a Majdalena 621.
Štandorf, viz Steindörfel.
Štang Jakub 964, 974.
Štangová Anna 974; Estera 1034.
Štanhof (Steinhof) dvůr poplužní
cheb. 99.
Štansdorfar, viz Štensdorfar.

- Štark (Štork) Albrecht a matka jeho Barbora 986.
 Štark Lorenc 1009.
 Štaršedl (Starschedl) ze Štaršedl Jetřich 626, 794, 798, 808; Otto 597, 626; Kristian 627.
 Štaršedlová z Štaršedl Marie Alžběta, roz. Hartyšova (Hartič), a Anna Barbora Alžběta Kitsche-rová z Kirbigsdorfu 627.
 Štaud Valentýn 1097.
 Štebnice (Stömnitz) bud. 655.
 Štečí (Stičí) časl. 697.
 Štědrá (Štědré) cheb. 278.
 Štědřík (Štědčík) praž. 945.
 Štefek z Koloděj Štefan 629; Tobiaš XXXII, XXXVIII, XLVI, LII, LV, 628, 947, 955, 1109; téhož syn Tobiaš 629, 630, 821, 1036.
 Štefková z Koloděj Anna, prve Pražáková z Jindic, 629; Kateřina 629; Štefkova Lidmila Seltenšlagová 629.
 Štěchovice praž. 172.
 Šteiman (Štejman), viz Štajman.
 Šteinekerová z N. LXXXIV.
 z Šteinsdorfu, viz Štensdorfar.
 Štěkeň (Štěkna) pís. XVIII, 352.
 z Štěkně, viz Olbram.
 z Štěkře, viz Šindel.
 Štelcer Josef 1131.
 Štembera Václav 1023.
 Štempl Jiří 1209.
 Štensdorfar z Štensdorfu (Štansdorfar, Steinsdorfer) Abraham 288, 630, 633, 1083; Anselm 614, 630; Florian 631, 633, 821; Jan Adam 1271; Jan Křištof 631, 635; Jiří Fridrich 630, 633; Joachym CXXXIX; Joachym Jindřich 631; Kašpar 633; Linhart Vilém 632, 633, Volf Adam 631, 633, 646, 821.
 Štensdorfarová z Štensdorfu Kateřina, roz. Varkočovna z Nobčic 631; Markéta roz. Širntyngarovna 632.
 z Štensdorfu Dorota Kateřina Schierstabcová 632; Anna Marie Salomena Štolcová, potom Hofe-rová 632, 635.
 z Štensdorfu, viz též z Štansdorfu.
 Štěpanice jič. 536, 803.
 Štěpanice (hoření a doleň) jič. 766, 793, 926.
 Štěpanov (Štěpánovice) bud. 657.
 Štěpánov časl. 440, 692, chrud. 572, 894, táb. 65.
 Štěpanovice (Štěpánov) bud. 657.
 Štěpánovice bol. 531, 532, plz. 1104.
 Štěpanovsko chrud. 461.
 Štěrbice (Štrbice) lit. 859.
 Štěrboholy praž. 950.
 Šterbová Regina 1200.
 Šternberk (Sternberg).táb. CXLIX.
 z Šternberka, viz z Sternberka.
 Štětice pís. 1179, 1183.
 Štětín (ves zaniklá) chrud. 1089, pís. 1195.
 Štětín (Stettin) v Pomořanech 740.
 Štětka Pavel 1045.
 Štětková Lyda 1045.
 Štětkovice (Stutkovice) táb. 482, 493.
 Štěžerky, viz Stěžerky.
 Štěžery, viz Stěžery.
 Štiberová Kateřina 1034.
 Štidla jič. 721, 774.
 Štichovice (Stěchowic) plz. 467.
 Štikov (Stikov) jič. 137.
 Štiková (Stiková) časl. 699.
 Štiková Anna Marie roz. Plesova z Sloupna 437.
 Štiping Cyrus 1007.
 Štipoklasy časl. 169.
 Štiptouň (Štiptoň) bud. 652.
 Štiřín praž. CXLIX.
 Štiřín, viz Štirn.
 Štítary plz. 130.
 Štítary (ves zaniklá) jič. 546.
 Štítkov pís. 154.
 Štítovo plz. 253.
 Štoček (tvrzka) pís. 408.
 Štoček Pavel a Natanael 1023.
 Štof Křištof 964.
 Štokov (Stockau) cheb. 206.
 ze Štokova Ludvík Arn. 510.
 Štoky, viz Stoky.
 Štolc z Gostomky (Stolz von Sims-dorf) Adam 634; Mikuláš starší

- LVII, LVIII, 399, 634, 635; Jan Jindřich 1271; Jiří Adam 636, 821.
- Štolcová z Gostomky, roz. z Stensdorfu Anna Marie Salomena, potom Hoferová 632, 635.
- Štolcar Nikodem 964.
- Štomíř (Stojmíř, Stolmíř) praž. 1042.
- Štoploch Balcar 1131.
- Štork, viz Štark.
- Štork (Stark) Albrecht 310; Melichar 964.
- Štos sv. pán z Kounic Jiří Jaroslav, Jan Jiří, Adam Mikuláš, Otto Jindřich, Budivoj a Jan Arnošt 636; Vilém, Sigmund Zdeněk, Fridrich, Jan Jiří, Vilém Kunrat a Rudolf 637; Jan Arnošt a Adam Mikuláš 293; Jan Jiří 1271; Jaroslav 801; Jindřich Otto 797; Vilém 289.
- Štosová z Kounic Alžběta roz. Miřkoyská 785, 797; Kateřina roz. z Čertorej, potom Berková 637; Majdalena roz. Boryňová 801, 805; Susanna 865.
- Štosovna z Kounic Kateřina LXXXIV, LXXXV, 292, 636, 855; Salomena Lokšanová 292, 636.
- Štrauch z Chlumku Jan 637.
- Štroser Kašpar 964.
- Štubenberger (Štumberger) sv. pán z Štubenberku Rudolf XLI, 44, 540, 637, 1158; Jiří a Volf 638.
- Štubenberková Justina roz. z Celytynku LXXXIV, 638, 1158; Markéta LXXXIV.
- Štubík z Kynygšteina (Stubik von Königstein) Petr 638; Matyáš, Jiří, Tobiáš, Fridrich a Samuel 639.
- Štumberger z Štumberku, viz Štubenberger.
- Šturm Jan 640, 1145; téhož dcery Alžběta Eslingarová z Kasurydu a Anna 640.
- Štúrem (Šturm) z Hiršfeldu Joachym Šťastný 474, 639.
- Štúrmová z Hiršfeldu Majdalena roz. z Vrchovišť 641.
- Štvárov (Švárov, ves zaniklá) časl. 690.
- Štveřín (Štřeřín) bol. 534, 780.
- Štyblern (Stieblern) bud. 655.
- Štyrkolský (Čtyrkolský) Daniel 1120.
- Šubrt, dvůr poplužní (dom. Hauenstein) cheb. 606.
- Šubrtovice (ves zašlá, snad Schumburg) bol. 534, 805.
- Šud Šimon 1165.
- Šud z Semanína Václav 1166.
- Šulc Jiří 968; Tomáš 964.
- Šulc Vosecký (Schulz Vesecký z Vesec) Křištof 642; Michal XXV, 641, 683, 821, 853, 996, 1034.
- Šuller Isaiáš 251, 1023.
- Šultys z Felsdorfu Jan starší XXXII, XXXVIII, XLV, XLVI, LII, LV, LVI, 642, 1063, 1066; Mikuláš 644, 645, 1110; Jan, Jiří, Karel a Bohulav 644, 645; Jan Jiří 645.
- Šultysová z Felsdorfu Alžběta, dříve Čechtická z Kranichfeldu, roz. Holoubkova 644; Salomena (Matraska) 645.
- Šultysova z Felsdorfu Alžběta Hoffmannová Třebická, Justina, Dorothea a Rozina 645; Anna, Alžběta, Kateřina, Justina a Kateřina 645.
- Šuman Fridrich 1074, 1075.
- Šumberk (Sonnberg) bud. 655.
- Šumburk Nový (Neu-Schönburg) žat. 104.
- Šumburk (Schumburg) bol. 776.
- z Šumburka Barbora, viz Berková 114.
- Šumfeld (Schönfeld) časl. 933.
- Šumpele Jan 1094.
- Šurer z Waldheimu Pavel 100.
- Šust Viktorýn 1094.
- Šuster z Goldburgu Jan 964.
- Šváb Michal 729.
- Švab (Schwaeb) Šimon 582.
- Švab (Schwab) z Chvatliny Baltasar 1271; Burian a Reinhard Gottfried 646; Fridrich a Hynek CXXXVII; Jan Moric, Sigmund a Mikuláš 1149; Kašpar XXXIV; Jan Baltasar a jeho děti Volf Adam, Jan Arnošt a Ludmila 507.
- Švábova z Chvatliny Ludmila Sezimová 507.
- Švamberk dvůr poplužní bud. 657.

- z Švamberka páni 589; Adam CXXXVI, 14, 101, 659, 664; Hendrich starší 1179; Jan Friedrich 305, 646; Jan Jiří 101, 615, 649, 651, 655, 659, 661; Jan Vilém 487, 661, 1179, 1184; Jiří Ehrenreich 649, 661; Křištof 152, 336, 533, 647, 649; Petr XVIII, XXI, XLI, 164, 408, 417, 646, 651, 655, 659, 662, 900, 1210.
- Švamberková z Švamberka Alžběta roz. Mirkova z Solopisk 373; Alžběta roz. z Felzu 101, 660; Anna Maximiliana roz. z Oppersdorfu LXXXII, 662, 946; Johanna roz. Trčkovna z Lípy 684, 712; Kryselda, potom Berková z Dubé, roz. z Lobkovic 14; Marie Majdalena roz. z Donína 1215.
- z Švamberka šlechtična LXXXIV; Anna Eusebia hraběnka z Harrachu 661; Anna Marie Šliková a Salomena Viršperková z Viršperka 876; Františka Polyxena hraběnka z Paarů 661; Kateřina Sibylla Gutenšteinová LXXXIV, 129; Maximiliana Eleonora hraběnka z Kufšteina 661; Potenciana CXL.
- Švant (Schwandt) cheb. 600.
- Švantl ze Střebska Sigmund XXXIII, 664.
- Švarc Adam CXIII.
- z Švarcbachu, viz Hagen a Švarcbart.
- Švarcbart ze Švarcbachu Linhart 167.
- z Švarcpachu, viz Hok.
- Švarov (Štvarov) časl. 690.
- Švédský král Gustav Adolf 454, 740.
- Švehla Jan XXXII, XLIV, XLVIII, LI, LVI, 996, 1268.
- Švejcar Pavel 964.
- Švelba Šimon 1040.
- Švenda ze Švendy Jan Julius 665, 807; Julius 665.
- Švendová z Švendy Agatha, roz. Rennerova z Almendinku LXXXIII, 665; dcera její Žofie 665.
- Švengfeld Daniel 1131.
- Švihov (ves zašlá) bol. 18, 782.
- Švihov (Schmihof) žat. 284.
- Švihovský sv. pán z Ryzmberka a z Švihova Ferdinand 668; Ferdinand Karel LXVI, 665; Friedrich XXXIII, 450, 608, 667, 668, 669, 1188; Jan 899; Karel a Theobald 666, 668; Petr 667; Petr Vok 685, 686.
- Švihovská z Ryzmberka Alžběta Polyxena roz. Žerotínova 786; Johanna roz. z Sloupna, potom Střelová z Rokyc 571, 667; Johanka roz. Švihovská 338, 668; Markéta roz. Krajišova z Krajku 159.
- Švihovská z Ryzmberka Alena (Helena) Roupovcová LXXXII, 471; Eva 270, 450, 667; Johanka Švihovská 338, 668.
- Švík vladyka z Lukonos Daniel 669, 821, 996, 1036; Jan 669, 821, 996, 1034, 1036; Matouš 670, 996, 1034.
- Švíková z Lukonos Anna roz. z Popic 669; Alžběta roz. z Padařova 670.
- Švolba Václav 1069.
- Švorc Adam 966.
- Taaffe Patricius 754.
- Tába Petr 968, 997, 1036.
- Tábor bol. 807.
- Tábor (Hradiště Hory Tábor) táb. CI, 459, 489, 848, 877, 891, 1175, 1219—1232.
- Táborská Zuzanna 1261.
- Táborský Daniel 1165; Mikuláš 1093; Václav 1038.
- Tacler Alexander 1036.
- Tahlo z Horšteina Severýn 111, 288, 590, 629, 630, 662, 936.
- Tachau, viz Tachov.
- Tachovice praž. XXIII.
- Tachov (Tacha) bol. 17, 781.
- Tachov bol. 535.
- Tachov (Tachau) cheb. XCIX, CI, 1232—1238.
- Taig Jeremiáš 459.
- Tajanov dvůr plz. 1104.
- Tajn z Tajna (z Teyna) Přibík 419; viz též Tejn z Tejna.
- Tajná (Tejná, Thein) bol. 18, 782.
- Tajmec, viz Týnec.
- Takonín táb. 854.
- Talacko z Ještětic Hynek starší. Hynek mladší a Jan Jiří 670; Jan CXXXIX; Jan Václav a Jindřich nejstarší 671; Mikuláš 410, 671; Mikuláš mladší a Václav Šťastný 671; Vilém 670, 672.

- Talacková z Ještětic Kateřina,
 Mandalena, Marie a Veronyka
 LXXXIV; Sidonia Žofie 936.
 Taldorfová Kateřina roz. Šmoha-
 řova z Rochova 608.
 z Talechova Jan 1067.
 z Talmberka Fridrich XXXIV,
 XXXVI, LXI, LXXVII, XCV,
 CXXIX, 32, 62, 87, 208, 672,
 897, 1183; Jan starší XXXIII,
 152, 153, 1271; Jan mladší 207;
 Jan 438, 531, 672; Jiří XXXIII,
 672, 894, 1271; Rudolf František
 207; Vilém Jankovský 672; Vi-
 lém Václav 488.
 Talmberková z Talmberka Eliška
 roz. z Lobkovic 672; Markéta
 roz. Trčkovna z Lipy 75, 187.
 z Talmberka Regina Hodějovská
 z Hodějova 154.
 Tamcha (Tamchýna) z Doubravice
 Krištof 673.
 z Tamfeldu, viz Cukr.
 Tample jič. 536, 778.
 Tandl z Pžal Petr CXL.
 z Tangeperku (Tannenberg), viz
 Kukla.
 Tanner (Thanner, Danner) Jan Kri-
 štof 673, 821, 1082.
 Tannerova Brigita Bodenová z Ren-
 ten 724.
 Tanzer Lukáš 964.
 Tarnavanský (Trnovanský) z Vo-
 řešan Lukáš 1271.
 Tarník Jan 1097.
 Taschner Ondřej 1102.
 Taschwitz, viz Dašvice.
 Tašov lit. 857, 859, 866.
 Tašvice (Tašovice) cheb. 99.
 Táta Václav 1014.
 Tatauš Zdeněk CXLI.
 Tatce (Tatyce) časl. 705, 924.
 Tatek Adam 1023.
 z Tatenic, viz Frodl.
 Tatenice (Statenice, Stativnice)
 praž. 32.
 Tatinná (Tatěna) plz. 358.
 Tatinná (Tatinné) žat. 194.
 Tatobity jič. 531, 534.
 Tatovice (Tatvice, Dotterwies)
 cheb. 1136.
 Tatyce, viz Tatce.
 Taur, viz z Tovar.
 Taurovej (Tourové) pís. 1195.
 Taus, viz Domažlice.
 Tausinger z N. Jan Krištof 673.
 Taušel Valentýn 1131.
 Tavigni, plukovník, 753.
 Tavaloky (ves zaniklá) chrud. 522.
 de Taxis Bordogni Jan Walter 118.
 z Taxis Gerhard 249, 388, 551, 744,
 806.
 Tavn (Týn) bol. 532.
 Tažovice pís. 852.
 Těčlněves (Tetschendorf) lit. 505.
 z Tedražic Markolt Diviš CXXXVII;
 viz též Markolt.
 Tedražice pís. 422.
 Tehov praž. 526, tab. 207.
 Tehovec praž. 526.
 Tehovice praž. 527.
 Těchařovice pís. 647.
 z Těchenic (z Těchnic) Jiří Matyáš
 673, 821.
 Těchlovice (Tuchlovice) praž. 1206.
 Těchlovice hrad. 1071, lit. 53, plz.
 1212.
 Těchobuz tab. LXXXIV.
 Těchobuzice lit. 913.
 Těchonice plz. 668.
 Těchoraz tab. 485.
 Tejn nad Vltavou, viz Týn.
 Tejn z Tejna (Thein) Jan Jindřich
 674; Krištof Jindřich 674, 821;
 viz též Tajn z Tajna.
 Tejná, viz Tajná.
 Teindles (Doudleby) bud. 657.
 Teinic, viz Týn a Týnec.
 Teischow, viz Tejšov.
 Tejnec (Týnec) pís. 666.
 Tejnec (Týnec, ves zaniklá) praž.
 703, 704, 705.
 Tejnec (Týnec, Tenzel) dolní lit.
 866.
 Tejnec (Týnec) hoření lit. 864, 866.
 Tejnecký Martin 215.
 Tejnský z Tejnce (Týnský z Týnce)
 Jan Sigmund 674.
 Tejprecht, viz Teyprecht.
 Tejřovice (Týřovice) pís. 666, 668.
 Tejřovská z Ensidle Dorota
 LXXXIII.
 Tejřovský z Ensidle Adam Jindřich
 674, 821; Jindřich Jakub XLI,
 LXVII, CXXXVIII, 674; Jan
 Heinrich CXXXVIII.
 Tejšov (Theisau, Teischow) cheb.
 600.
 Tektander Martin a Salomena 984.
 Telce (Telče, Teletz) žat. 466, 767.
 Telcov (Töltsch) žat. 104.
 Telecí chrud. 1191.
 Teleč (Telč) cheb. 630.
 Teleč (Teličí, Telice, Teltsch) plz.
 359.
 Telečková Kateřina 1015.

Telečková (Talacková) Marie
 LXXXIV.
 Teletín táb. 153.
 Teličí, viz Teleč.
 Teller Mikuláš 1131.
 Telnice lit. 261.
 Teltsch, viz Teleč.
 Temechov (ves zaniklá) časl. 222.
 Temelín bud. 293.
 Temelínec (Temelnice) bud. 351.
 Těmice táb. 850.
 Těmin Adam CXXXVI.
 Těminová Johanna 340.
 Teml Řehoř a Eva 1219.
 Tendler z Baldova Prokop 141.
 Tengnagl z Kampu, viz Gansneb.
 Tengnaglová Alžběta Františka roz.
 Beřkovská 21.
 Těňovice plz. 252.
 Tenzel, viz Tejpec dolní a horní.
 Těpeř bol. 534, 805.
 Teplá cheb. CL.
 Teplá lit. 196.
 Teplice lit. 763, 859, 860, 861, 863.
 Teplice hořejší (Ober-Weckelsdorf)
 hrad. 77.
 Teplice dolejší (Unter-Weckels-
 dorf) hrad. 134, 1265.
 Teplitzhof, viz Topolany.
 Těptín praž. 151.
 Terešov praž. 22.
 z Terešova, viz Kořenský.
 Termesify (Termeshof) časl. 121.
 Tesák Jan 1261.
 Tesař Kašpar 1165; Michal 1131.
 Teschau, viz Těšov.
 Teschwitz, viz Těšvice.
 Těšenov Nový táb. 485.
 Těšetice cheb. 99.
 Těšetín (Těšetiny) plz. 499.
 z Těšetína, viz Korálek.
 Těšín (Těšínov) pís. 1178, 1184.
 Těšínov bud. 652.
 Těšínský Fridrich 1094; Jan 1055;
 Šimon 1077.
 Těškovice časl. 20, 21, 340.
 Těšky dvůr poplužní (dom. Nové
 Hradý) bud. 653.
 Těšňov bol. 14, 775.
 Těšňov (dvůr blíž Bradlec) bol.
 883.
 Těšov (Teschau) cheb. 332.
 Těšov pís. 1217.
 Těšvice (Těšovice, Teschwitz) cheb.
 600.
 Tetaur z Tetova Lev a Fridrich 61.
 Tětětice plz. 1104, 1105, 1106.
 Tětín (ves zašlá) jič. 592, 792.

z Tetova Majdalena Hložková 146.
 z Tetova, viz Tetaur a Vchynský.
 Tetschendorf, viz Těčiněves.
 Teufel Jan starší 1152, 1153; Mar-
 tin 1009, 1013; Matouš 1131; Vi-
 lém 1152.
 Teuflová 1009.
 von Teufel Wolf Matyáš 748, 751,
 762.
 Teufel z Zeilbergu, viz Teyfl z Ceyl-
 berku.
 Teuflova Dorota z Zeilbergu 266.
 Teyfl z Ceylberku a Hollenšteina
 (Teufel v. Zeilberg) Tomáš Fer-
 dinand 520, 937; Tomáš 675, 987.
 Teyflová z Ceylberku Estera, roz.
 z Streitenfeldu, a její dcery Lud-
 mila Kateřina a Dorota 675.
 Teyn Přibík 845.
 Teynec (Týnec) plz. CL.
 Teyprecht (Tejprecht) z Prechtyn-
 ku Melichar XXXII, XLVI, LI,
 LVIII, 466, 676, 955.
 Těžáků dvůr (dom. Nové Hradý)
 bud. 652.
 Tham ze Sebottendorfu Jan 676;
 Abraham 677.
 Thamová z Sebottendorfu Dorota,
 potom Solhauzová, roz. z Herms-
 dorfu 677.
 Theindorf, viz Týmova.
 Theisau, viz Tejšov.
 Theofil (Trofil) Eliáš 968.
 Thierbach, viz Tirbach.
 Thobaeus Ondřej 1165.
 z Thunu hrabě 1198; Guibald 189;
 Jan Sigmund 132; Křištof Ši-
 mon CXXVIII, 52, 53, 55, 58,
 104, 114, 120, 189, 314, 623, 769,
 945; Sigmund 69; Šimon 303.
 z Thunu hraběnka Markéta Anna
 550.
 Thurm-Planles, viz Pláně věžovate.
 Tiefenbach cheb. 1168.
 Tiefenbach (Hluboká) žat. 943.
 Tiefenbach dolní a horní cheb.
 1207.
 z Tiefenbachu Rudolf 383, 550, 553,
 778, 1114.
 z Tiefenbachu Marie Eva Alžběta
 550; Zuzanna Alžběta hraběnka
 z Turnu 722.
 Tiefendorf lit. 775.
 Tiefenlohe cheb. 97.
 z Tiefenthalu Anna Kronenperková
 309.
 Tiesl, viz Týzl.
 Tihava, viz Mtiava.

- Tichá bud. 653.
 Tichava Jeremiáš 1200.
 Tichý Jakub 1023; Jan 1095, 1110, 1261; Matouš 1045, 1200; Petr 1165; Václav 1093.
 Tíkov jič. 779.
 Tillisch, viz Dělonš.
 z Tilly hrabě Jan 420, 421, 736, 737, 740, 1117, 1189, 1190, 1233.
 Timákov plz. 1202.
 Tipessenreuth cheb. 678.
 Tirbach (Thierbach, Dürrbach) cheb. 97.
 Tirna, viz Trnová.
 Tiršová Anna 1024.
 Tis časl. 692, hrad. 682.
 Tis (Tyss) cheb. 288.
 Tisem táb. 151.
 Tischau, viz Mstišov.
 Tismice praž. 1041.
 Tisomnice táb. 146, 650.
 Tisoničky (ves zašlá) táb. 650.
 Tisov (Tysov) cheb. 589, 1235.
 Tisová chrud. 1155.
 Tisová (Tissa) cheb. 275.
 Tisová cheb. 448.
 Tisová (ves zaniklá) táb. 1222.
 Tissa, viz Tisová.
 Tišňovský Jan 1036.
 Tišov (Tischau), viz Mstišov.
 Tkadlec Matouš 1024.
 Tkalcovská 1045.
 Tlačík Bartoloměj 964.
 Tlamka Jan 1093.
 Tloskov táb. 155.
 Tloukov časl. 1098.
 Tlučeň časl. 186, lit. 1116.
 Tlučná plz. 357, 358.
 Tluksa z Mečkova Hynek CXXXVII.
 Tluksa, viz Vrabský z Vrabí.
 Tlumačovo (Tlumačov) plz. 1056.
 Tlustec (Tölzelsdorf) bol. 83, 766, 807.
 Tlustice praž. 487.
 Tlustovousy praž. 704, 705.
 Tmaň (okr. Beroun) praž. 716.
 Tmaň (okr. Slané) praž. 505, 507.
 Tobolař Jan Gebhart 964.
 Tobolecus Jan 1074, 1075.
 Tocov žat. 599.
 Točník plz. 1104, 1105.
 Točník praž. CXLIX.
 Točník z Křimic Purkhart 677.
 Tod Kašpar a Mikuláš 1138.
 Todně bud. 653.
 Todt z Kamenice Jeronym 1097.
 Tochovice pís. 334.
 Tolcbach Nový (Tolcbach) bol. 83, 766, 807.
 Tollendorf (Tollenštejn, Tolnštejn) lit. 865.
 Tollenštejn, viz Tolnštejn a Tollendorf.
 Tolnštejn (Tollenštejn) lit. 857, 865.
 z Tolletu, viz Jörger.
 Töltsch, viz Telcov.
 Tolzbach, viz Tolcbach.
 Tölzelsdorf, viz Tlustec.
 Tomačín (Tomitschan, Domašín) žat. 104, 509.
 Tomaschka Zachariáš 1103.
 Sv. Tomáše klášter v Praze 165; viz též Klášter sv. Tomáše.
 Tomášův Tobiáš 1097.
 Tomek z Čejkova Jindřich a Jindřich Václav 677.
 Tomice časl. 58, 497, 905.
 Tomíček Daniel 1069.
 Tomíčková Dorota 1048.
 Tomitschan (Domašín), viz Tomačín.
 Tonabice, viz Donawitz.
 Tonikl z Frošhamru Jan Jiří 677.
 Tonnerová Krystina 987.
 Topělec pís. 650.
 Topinkova z Kvelbrunu (Quellbrunn) Kateřina Ammonová 403.
 Topolany (ves zašlá, nyní dvůr Teplitzhof) žat. 86.
 Topoly chrud. 1088.
 Töppeles cheb 1207.
 Töschen, viz Dešno.
 Toskanští princové František a Matyáš 748.
 Tošov hrad. 682.
 Touchořiny lit. 911.
 Touchovice žat. 910.
 Tourové, viz Taurovej.
 z Toušic, viz Trmal.
 Toušice, viz Toužice.
 Touškov Bílý (Touškov nade Mží, Weiss-Tuschkau) plz. 357, 358.
 Touškovský Ondřej 676.
 Toužetín žat. 169, 193.
 Toužice (Toušice) časl. 1111.
 Toužimská Johanna 1040.
 Toužimský Jan 964.
 Tovačovský Jan 1193.
 z Tovar (Taur) Jindřich 673.
 Tožice táb. 151.
 Trabschitz, viz Travčice.
 Trachenberk v Slezsku 760.
 z Trachenburku, viz Kurzbach.
 Trapp Ondřej 1083.
 Trapolín Tomáš 969.

- Traptík Matouš 1093.
 Trautenau, viz Trutnov.
 Trautenbach jič. 1239.
 z Trautenberka Jiří 677; Jan Ondřej, Sigmund Abraham, Štěpán Oldřich a Volf Adam 678; Jiří Krištof 678, 821; Barbora roz. z Waldenfelsu 678; Dorota Magová 276; Volpra Habsperkerová 1265.
 z Trautmansdorfu hrabě Maximilian 69, 70, 276, 310, 331, 589, 711, 737, 873, 938, 1059; Rudolf Vilém 778.
 Trautson Pavel XXIII.
 Travčice (Trabschitz) lit. 470, 866.
 Travné (Travniny) chrud. 560.
 Trávníček (Trávnice) bol. 537, 780.
 Trávníky Malé (při Hradci Králové) hrad. 1075.
 Travniny, viz Travné.
 Trčka z Lípy hrabě Adam Erdman 546, 638, 642, 678—684, 686, 705, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 764, 855, 860, 1034, 1158, 1162; Jan 683; Jan starší 1098; Jan Jaroslav 683; Jan Rudolf hrabě XXXIII, 210, 292, 324, 343, 347, 361, 454, 536, 543, 596, 641, 678, 683, 684—714, 723, 759, 760, 762, 763, 764, 783, 800, 924, 1053, 1271; Jaroslav 529; Krištof Jaroslav 639, 1098; Mikuláš 529, 1171; Vilém 461, 789, 1098, 1171; bratři Trčkové z Lípy 1050.
 Trčková z Lípy Barbora roz. z Biberšteina 789; Maria Magdalena roz. z Lobkovic LXXXIV, CXXVII, 29, 41, 43, 76, 116, 222, 232, 292, 295, 313, 326, 401, 412, 413, 414, 467, 478, 496, 529, 546, 565, 576, 638, 639, 680, 684, 690, 699, 705, 723, 769, 779, 783, 787, 795, 833, 837, 855, 885, 941, 1051, 1070, 1238; Maximiliana roz. z Harrachu 679, 682, 685.
 Trčkovna z Lípy Alžběta, hraběnka Vchynská, potom Hodicová 684, 687, 869; Johanna Švamberková 684, 712; Marie Isabella 684; Markéta Talmberková 75, 187; Veronyka Waldšteínová LXXXIV.
 Trefný Matěj 995, 1032.
 Trejtlarová z Krošvic Anna 1024, 1131.
 Trejtlarova z Krošvic Ludmila Zuzanna Orsinová 1024.
 Trejtlarová Krystýna 1132.
 Tremošnice časl. 461, 462.
 Trenčín bol. 843.
 Trentin Antonín 985.
 Trentýn Michal 1015.
 Tretscher Adam 1209.
 Tretscher z Steinbachu (ze Steinberga) Jan 264.
 Trhanov plz. 1056, 1059.
 Trhlava (ves pustá, zaniklá) žat. 1139, 1141.
 Trhonce (Drhonce) chrud. 1191.
 Tribschic, viz Třebušice.
 Trischklob (Drissgloben), viz Triskolupy.
 Trmal z Toušic Heřman 715; Jan 76, 717; Jan Václav 403, 717; Mikuláš 715, 716, 717; Václav LXVII, 715, 717; Vratislav 716, 717; Vilém 716; Zdeněk LXVII, 716, 717; Zdeněk Rudolf 715, 716.
 Trmalová z Toušic Anna Marie roz. z Chýš a Egerberga 715.
 Trmice Dolní (Unter-Türmic) lit. 54, 814.
 Trmice Horní lit. 297.
 Trmová (Dürmaul) žat. 599.
 Trnava hrad. 1071.
 Trnka Daniel 1092; Jakub 1034.
 Trnov hrad. 682.
 Trnová bol. 18, 782, lit. 931, plz. 358.
 Trnová (Tirna) cheb. 275.
 Trnovanský (Tarnavanský) z Vořešan Lukáš 1271.
 Trnovany (Durnaw, Turnaw) lit. 862, 863.
 Trnovany lit. 469, 764, 790, 913, žat. 181, 1254.
 Trober Matyáš 56.
 Trocer Jan 1037.
 Trofil, viz Theofil.
 Troill (Troilla) Mikuláš 1141.
 Troilla, viz Haiochoran.
 Trojan Daniel 1261; Václav 1165.
 Trojovice chrud. 280.
 Trokavec plz. 126.
 z Tropčic, viz Miřkovský.
 Tropel (Trupel) Jan 1135.
 Troschig, viz Strážky.
 Trosky bol. 531, 535, 544, 546, 553, 764, 765, 776, 789.
 Troskovec Matěj 1048.
 Troskovice bol. 535, 776.
 Troskovský Mikuláš 1031.
 Trossau (Drosav) cheb. 98.
 Trotina jič. 801, 836.

Trotinka jič. 804, 836.
 Troudelín Jiří 968.
 Trousil Adam 1045; Jan 1094.
 Trouškovice, viz Droužkovice.
 Trpičovice (na Moravě) kr. Znoj. 213.
 Trpík chrud. 195.
 Trpín (Třepín) chrud. 281.
 Trpisty plz. CL.
 Trpišov chrud. 254, 1089.
 Trpišovice časl. 702.
 Trpoměchy praž. 1205.
 Trstenice (Neudorf) cheb. 590.
 Tršovice (Držovice, Trschowic, Trschowic) lit. 913.
 Trubač Jan a Pavel 1200.
 Trubějov hrad. 530.
 Trübenwasser (Kalná Voda) jič. 938, 1239.
 Truhlář Jiřík 1110.
 Trupčice, viz Strupčice.
 Trupel Jan 1132.
 Trupel (Tropel) Jan 1135.
 Truplovský 1141.
 Trusenice (Truzenice, Druzenc, Trusenenz) žat. 160.
 Truskavná praž. 428.
 Truskovice (Struskovice) pís. 6, 351, 654, 1248.
 Trusnov chrud. 1155.
 Trutnov jič. CI, 708, 1238—1240.
 Truzenice, viz Trusenice.
 z Tryskovic, viz Strnad.
 Třebčice žat. 86.
 Třebčice, viz Třebošice Německé.
 Třebec (ves zaniklá) bud. 411.
 Třebečice, viz Třebešice.
 Třebechovice (Hohenbruck) hrad. 682.
 Třebechovská Anna 1075.
 Třebechovský Pavel 1097.
 Třebejčína, viz Střebejčiny.
 Třebel cheb. CL.
 Třebelice (Střebelice, ves zaniklá, nyní samota) časl. 222.
 Třeбенice lit. 91, 1119.
 Trebeš hrad 1071.
 Třebešice táb. 822, 853, 854.
 Třebešice (Třebečice) časl. 343, 702, 1066.
 Třebešov hrad. 679.
 Třebešov Malý a Velký hrad. 531, 546, 553, 680.
 Třebetic Deutsch-, viz Třebošice Německé.
 Třebětín časl. 41, 688.
 Třebetín Malý a Velký, viz Střebejčiny.

Třebiblice hořejní (Třebivlice, Ober-Třiblic) lit. 235, 236, 419, 817.
 Třebický, viz Hoffman.
 Třebický Samuel a Kateřina 1231, 1275.
 Třebíčko bud. 411, 652.
 Třebihošť jič. 801, 836, 927.
 Třebín bud. XVIII, 311, 841, lit. 505.
 Třebišov plz. 1105.
 Třebivlice hoření, viz Třebiblice.
 Třebivlice dolejší (Unter-Třiblic) lit. 726.
 Třebkov (Třepkov) pís. 149, 1179.
 Třebnice plz. 330, táb. 493.
 Třebnouševes (Třeboučeves, Třemešoves Hrubá, Gross-Třemešna) jič. 50, 765, 766, 799, 939.
 Třebohostice (Třebošnice) praž. 515.
 Třebohutice (Třeboutice) lit. 866, 1118.
 Třebomyslice pís. 38.
 Třeboň bud. 656, 659.
 Třebonín (Střebonín) časl. 343, 702, 1063.
 Třeboratice (Třeboradice) praž. 833.
 Třeborovice (Třeboradice) praž. 941.
 Třebošice Německé (Třebčice, Dřebšice, Deutsch-Třebetic) žat. 727.
 Třebošice (Třebušice) žat. 1254.
 Třebošice (Třebušice) Vysoké žat. 620.
 Třebošnice (dvůr poplužní) praž. 502.
 Třebotov praž. 322.
 Třebotovice (Třebotová Hora) bud. 350.
 Třeboučeves, viz Třebnouševes.
 Třeboutice (Třebohutice) lit. 866, 1118.
 Třebová Česká chrud. 195.
 Třebová Dlouhá chrud. 196.
 Třebovětice jič. 763, 764, 779, 780, 925.
 Třebovice chrud. 195.
 Třebovle (Třebaul) časl. 393, 526, 819, 1112.
 Třebsko (Třepsko) bud. 657, praž. 1197.
 Třebušice praž. 382.
 Třebušice (Triebschic) žat. 1149.
 Třebušice, viz Třebošice.
 Třebušín (Třebušná, Třebušov, Triebsch) lit. 243.
 Třebutičky lit. 506.
 Tředomošice, viz Střemošice.
 Třemeský (Třemešský) ze Železna Jan Přeč a sestry jeho Kate-

- řina Barbora Kapounová a Veronika Salomena Wedlová 714; Budivoj 939.
 Třemešná (Třemošná) plz. 130, 358.
 Třemešná, viz Třemešné.
 Třemešná bílá (Třemešno) hrad. 496, 765, 766, 806, 939.
 Třemešná (Třemešno) červená jič. 592, 792.
 Třemešna Gross- viz Třebnouševs.
 Třemešné (Třemešná) táb. 356, 650, 1222.
 Třemešno, viz Třemešná.
 Třemešoves Hrubá, viz Třebnouševs.
 Třemešský, viz Třemeský.
 Třemošná (Třemešná) plz. 130, 358.
 Třemošnice, viz Střemošice.
 Třemošnice časl. 461.
 Třemschic lit. 726.
 Třenice, viz Třtenice.
 Třepín, viz Trpín.
 Třepkov, viz Třebkov.
 Třepsko, viz Třebsko.
 Třeskonice žat. 181.
 Třešně pis. 650.
 Třešňovec Dolní a Horní chrud. 195.
 Třešovice (Třebešice) praž. 271.
 Třeštík Jan 928, 1259, 1261.
 Třeštík z Hyršova Šimon 863.
 Třetužel táb. 237.
 Třevač (Střevač) jič. 764, 765, 787.
 Třiblic, viz Třebívlice.
 Tříč jič. 776.
 Třídvorská z Třídvorův Anna Krabicová, potom Malovcová 714; Anna roz. z Třížkovic a Anna roz. z Malovic 715.
 Třídvorský z Třídvorův Jan 714; Jan Ondřej 715; Vilém 1271.
 Třídvory (Dreihöfen) časl. 1109.
 Třídvory (Dreihöfen, ves zašlá) časl. 703.
 Třídvory (dvůr Jebovský) časl. 714.
 Třídvory (Dreihöfen) cheb. 264.
 Třimany praž. 33.
 Třisekery (Dreihacken) cheb. 589, 929, 1235.
 Třiskolupy žat. 863.
 Třiskolupy (Drissgloben, Trischklob) cheb. 719.
 Třítež, viz Střítež.
 Třitím (Třitín) bud. 1241.
 Třízuby (ves zaniklá) bol. 71.
 z Třížkovic Anna Třídvorská z Třídvorův 715.
 Třténice jič. 778.
 Třtenice (Třenice) praž. 407.
 Třtěno (Křtěno) žat. 91.
 Třti bol. 604.
 Tschachwic (Čákovice) žat. 1100.
 Tschanka, viz Čanka.
 Tschentschitz, viz Černčice.
 Tschern (Všehrady) žat. 396.
 Tschernhaus, viz Černous.
 Tschiaschel, viz Čáslav (Čáše).
 Tschirmich, viz Čermice.
 Tschis, viz Čihany.
 Tschochau (Schacha), viz Řehlovice.
 Tschoka, viz Šachov Malý.
 Tschoschel, viz Stráž.
 Tubož (Tubus) bol. 18, 782.
 z Tubože, viz Chobotský.
 Tučap z Tučap Adam 479, 718; Hynek, Václav a Buryan 718; Václav Šťastný 479; Václav 609.
 z Tučap Alžběta Vrchotická z Loutkova 906.
 Tučapová z Tučap Markéta, potom Říčanská z Říčan, roz. z Loutkova 212, 718; Sibylla roz. z Loutkova 479.
 Tučapy táb. 609.
 Tuhau (Tuhos) bol. 17, 781.
 Tuhaň praž. 1145.
 Tuhanez (Tuhanzel) bol. 17, 781.
 Tuhý Václav 1077.
 Tuchar z Šeberova (Tucher von Schöberau) Jan 719; Jan Jiřík 718, 719; Křištof Jonáš a Jan Vilém 719; Jan Kašpar 328, 719, 841.
 Tucharová z Šeberova Anna Salomena, dříve Širntyngarová, roz. Kfelířova 592; Barbora roz. z Lidlova 328.
 Tucharova z Šeberova Marie Alžběta z Steinlingu 720; Marie Salomena 719.
 Tucher von Schöberau, viz Tuchar z Šeberova.
 Tuchlovice, viz Těchlovice.
 Tuchom jič. 537.
 Tuchoměřice praž. 523, 847.
 Tuchonice bud. 58.
 Tucharaz praž. 526.
 Tuchořice žat. 230, 864.
 Tuchotice časl. 16.
 Tuchov časl. 703.
 Tuchyně táb. 153.
 Tukleky časl. 222, pis. 650, 1178, 1184.
 Tümmel Jiří 1152.
 z Tumic Dorota Vančurová z Řehnic 843.

- Tuněchodský z Poběžovic Adam 720.
 Tuněchodská z Poběžovic Majdalena, roz. Kunašova z Machovic 720.
 Tuněchody chrud. 77, 1089.
 Tunkl Adam 1165; Jan 1152.
 Tunklperk, viz Dunkelberg.
 Tunkov (Tunkau) žat. 104.
 Tuňochody časl. 696.
 Tünscht, viz Týniště.
 Tupadla (Tupadly) časl. 689, 1050, plz. 416.
 Tupadly lit. 7.
 Tüppelsgrün (Děpoltovice) cheb. 822, 875.
 Tupesy bud. 211, 351, chrud. 120.
 Turbeck, viz Turek.
 Tureč (Turč, Turtsch) žat. 588.
 Tureček Adam 1072.
 Turek (Turecko) XLIV, CV.
 Turek (Turbeck) Daniel 1036.
 Turek Jan 1093.
 Turek z Rosenthalu Jan 327, 936, 966, 997; téhož manželka Kateřina a děti Křištof, Mikuláš, Adam a Anna 998.
 Turenský Adam 987; David 1118.
 Turn, viz z Turnu.
 Turna Malá a Veliká pís. 1179.
 Turnajová Dorota 1045.
 Turnaw, viz Trnovany.
 Turnov bol. 531, 534, 535, 544, 553, 604, 764, 765, 776, 803, 805, 844.
 Turnovanský Jan 1261.
 Turnovská Anna, dříve Hozlaurová z Hozlav 175.
 Turnovská Dorota 468; Kateřina 1055.
 Turnovský Jan 1055; Václav 1097.
 z Turnu hrabě Hendrich Mates XVI, XXXVI, XLIII, LXXIII, XC, 71, 312, 426, 433, 454, 471, 524, 686, 721—723, 732, 758, 773, 856, 881, 888, 925, 932, 938; Henrich Václav, Jan Vilém, Jindřich, Karel Kašpar a Vít Jindřich 723; Martin 698, 723.
 z Turnu hraběnka Anna Veronika roz. Kocová z Dobře 273; Zuzanna Alžběta roz. z Tiefenbachu 722.
 Turovec táb. 1222, 1223, 1229.
 Turovy (Turové) hrad. 327.
 Tursko praž. 282, 331.
 Turtsch, viz Tureč.
 Turynský 1045.
 Turynský David 1132.
 Tuřany praž. 430.
 Tuří jič. 764, 765, 777, 786.
 Tuschkau, viz Touškov.
 Tasmice (Tušmice) žat. 622.
 Tuškov (Tuškovy) pís. 1201.
 Tutleky hrad. 414.
 Tuzek Jan 1095.
 Tužice plz. 668.
 Tužín (Tužím) jič. 536, 803.
 Tvrdoslav (Drosław) pís. 578.
 Tvršice žat. 192, 194, 1254.
 Tyben Ondřej 964, 1015.
 Tyc David 964.
 Tychyest Jiří 1132.
 Tykovice (dvůr poplužní pustý) táb. 155.
 Tylingar (Dilinger) ze Stradoně Jan 723.
 Tylinger Martin 1007.
 Tyliš Balcar (Baltasar) XXV, 271, 724, 1007.
 Tylle Jakub 1193.
 Tylly, viz z Tilly.
 Tylmovský 1261.
 Tymer Matyáš 968.
 Týmová (Týnová, Týnoves, Theindorf) táb. 342.
 Týn (Tayn) bol. 532.
 Týn Horšův (Bischof-Teinic) plz. 330, 589.
 Týn Karlův 405; viz též Karlštejn.
 Týn nad Vltavou (Moldauthein) bud. XVIII, XXI, XXIII, XCIX, 350, 1241.
 Týněany táb. 650.
 Týnec, viz Tejpec.
 Týnec bol. 833, praž. 523, táb. 650.
 Týnec (Thein) cheb. 605.
 Týnec (Tajpec) chrud. 254, 1089.
 Týnec (Teynec) plz. CL.
 Týnec Hrochův (Hrachov-Teinic) chrud. 280.
 Týnec Německý lit. 30.
 Týnec panenský (Jungfer-Teinic) žat. CXLVIII.
 Týnec nad Sázavou táb. 147, 768.
 Týnecký (Tejnecký) klášter XXIV, 170, 909.
 Tynes Křištof 1132.
 Týniště časl. 16, 1063, chrud. 1155.
 Týniště (Tünscht) lit. 264, 913.
 Týnišsko chrud. 119.
 Týnová (Týnoves), viz Týmová.
 Týnský z Týnce, viz Tejnský z Tejnec.
 Tyrflés, viz Dörfles.
 Tyrhof David 1097.

- Týřovice (Tejřovice) pls. 666, 668.
 Týřovský z Einsiedle, viz Tejřovský z Ensidle.
 Tyss, viz Tis.
 Tysov, viz Tisov.
 Tyšlar Jan a Matyáš 1067; Tobiáš 997.
 Týzl z Daltic (Tiesl z Dalčic) Jan Jošt, Melchior a Tomáš 724.
 Týzlová z Daltic Johanka roz. Harantova z Hořenic 724; Lidmila roz. Smrčková z Mnichu 559; Rozina roz. Prohoferova z Purkersdorfu XXV, CXL, 724.
 Ůběnice, viz Ouběnice.
 Ůbislavice (Oubislavice) jič. 536, 778.
 Ůboč, viz Oubočí.
 Ůborsko, viz Ouborsko.
 Ůčín, viz Oučín.
 Ůdart (Oudart) Hektor a manželka jeho Kateřina 987; Jakub a jeho sestry Kristina Tonnerová a Veronika 987.
 Ůdavy, viz Oudavy.
 Ůdešice (nyní dvůr poplužní) praž. 183.
 Ůdím, viz Oudín.
 Udlice (Eydlice) žat. 195.
 Ůdoleň, viz Oudolen.
 Ůdolí gruntů sv. Křištofa (Christofsgrund) bol. 84.
 Ůdrě (Oudrě, Udritsch) cheb. 286, 287.
 z Ůdrče Alžběta Kaplířová 232, 236; Benigna a Kateřina 1271; Eva Měsíčkova z Výškova 273, 366; Eva Častalarová, Estera a Ludmila 726; Eva, viz Pětipeská z Chýš; Kateřina Pfefferkornová z Ottopachu 433; Kateřina Kaplířová 1141; Majdalena Kaplířová 237, 726.
 Ůdrcká Kateřina 725; Kateřina z Doupová 912; Kateřina z Nespečova Vřesovcová z Vřesovic 910, 1141; Marie roz. z Šenburku 727.
 Ůdrcký z Ůdrče (Oudrcký, Audrický von Udritsch) Adam Ferdinand 724, 1271; Bohuslav Felix 726; Jan Jindřich 725; Jindřich 1254; Jiří XXXIII, 726; Joachym CXXXIX, 727; Šimon Karel 727; Vilém CXLI, 727.
 Ůdrčka, viz Ůdražská z Kestřan.
 Ůdraž, viz Oudraž.
- Ůdražská (Ůdrčka) z Kestřan Anna Svatkovská z Dobrohoště 583.
 Ůdražský z Kestřan, viz Oudražský.
 Ůdrnice, viz Oudrnice.
 Udvarhely z Křížovic (Křížkovic) Eliáš Érasim 851, 991.
 Ůbelfass, viz Blšany.
 Ůhelnice, viz Ouhelnice.
 Ůherce (Ouřece, Auřec) bol. 921.
 Ůhlejev, viz Ouhlejov.
 Ůhlík Matouš 908, 1037.
 Ůhlíř Jan 1074.
 Ůhliře (Uhlířov, Auhlíř) jič. 137, 792, 808.
 Ůhliště, viz Ouhliště.
 Ůhořilka (Prussdorf) časl. 690.
 Ůhostice, viz Ouhostice.
 Ůhošťany, viz Ouhošťany.
 Ůhrice (Auřic) pís. 67.
 Ůhrice táb. 26, 177.
 Ůhriněves (Ouřiněves, Auřinoves) praž. 527, 549, 767.
 Ůhrínov (Ouřín) Malý a Velký hrad. 885.
 z Uchtryč (Ychtryc) Alžběta Waldsteinová 836.
 Ujek Jiřík 1031.
 Ůjest, viz Oujezd.
 Ůjezd, viz Oujezd.
 Ůjezd Šatanový (Šatný) plz. 483.
 z Ujezda, viz Boubinský.
 z Ůjezda, viz Haša.
 z Ůjezda, viz Jeníšek.
 z Ujezda, viz z Oujezda.
 z Ůjezda Anna Malovcová 353.
 z Ůjezdce, viz Odkolek.
 Ůjezdec, viz Oujezdec.
 Ůjezdecký z Červeného Ůjezda Šebastian LXVII; viz též Oujezdecký.
 Ujka Jiří 964.
 Ůlehle (Oulehle) bol. 531.
 Ůlehle (Oulehle) pís. 154.
 z Ulfeldu hrabě František 706, 1271; Corfiz 707.
 Ulgersdorf (Oldřichov) lit. 53, 564.
 Ulgersdorf lit. 863.
 Ůlibice, viz Oulibice.
 Ůlice plz. 728.
 Ůlická z Plešnice Helena Regina Přichovská z Přichovic 33.
 Ůlický z Plešnice Jakub Ludvík, Apollon Vladislav, Jindřich, Křištof a Mikuláš 728; Ludvík CXXXIX.

- Ullersdorf bol. 69, 457.
 Ullersdorf žat. 859.
 Ullersdorf, viz Oldříš.
 Ullersdorf Jan Václav CXXXVIII;
 viz též z Ullerštorfu.
 Ullersgrün cheb. 1168.
 Ullersloh, viz Ulrichslohe.
 z Ullerštorfu (Ullersdorf) Jan Ar-
 nošt 113.
 Ulman Pavel 964.
 Ulner (Aulner) Jan 919.
 Ulnerová (Aulnerová) Dorota 920.
 Ulrich Jan 326, 1103; Matouš 1132.
 Ulrichslohe (Ullersloh) cheb. 97.
 Ulrych Jan 1025, 1032; Mikuláš
 1007, 1036.
 Ultsch, viz Vlčí.
 Úmonín (Oumonín) časl. 497.
 Unčín (Huntschen, Hohenstein) lit.
 257.
 Uněklsy, viz Vonoklsy.
 Ungnad sv. pán z Suneku 350; Ši-
 mon 104.
 Uněšov, viz Ouněšov.
 z Ungerstu, viz z Humrgoštu.
 z Ungerswerdu (Ungerswerth), viz
 šenovec.
 Unhošť (Ounhošť) praž. XXV, 62,
 403, 1245.
 Unhošťský (Annhošťský) Jan a Vá-
 clav 1134.
 z Uninova, viz Kremer.
 Unruhe cheb. 1235.
 z Unruhe Joachym Fridrich a Ma-
 tyáš Bernard 728, 821.
 z Unruhe Anna, roz. von der Jahn
 728.
 Unterholzer z Kranichbergu Jan
 1273.
 Unterstadt, viz Doloměsto.
 Unz Jan Kašpar 736.
 Úpeřín (Úpeřiny), viz Oupeřím.
 Úpice viz Oupice.
 Upohlavy (Oupohlav) lit. 236.
 Urbach Zikmund 1035.
 Urban Jiřík 1068.
 Urbanová Dorota 1132.
 Urbanice hrad. 1071, chrud. 120.
 Uretschlag bud. 876.
 Urlau, viz Orlov.
 Urova lit. 562.
 Ursín Václav 968.
 Ursýn Václav 1020, 1028.
 Uřeňovice (Ouředňovice) hrad. 410,
 671.
 Uschau (Urschau), viz Úšava.
 Úsilov (Ousilov, Ausilau) plz. 304,
 817.
 Úsobí, viz Ousobí.
 Ústalec, viz Oustalec.
 Ústí, viz Oustí.
 Ústrašín (Oustraším) táb. 900.
 Úšava (Úšov, Uršov, Urschau) cheb.
 420.
 Úštětice (Úštice), viz Ouštice.
 Úští (Úšť, Úštěk, Auscha) lit. 117,
 505, 506.
 Utěchovice (Utěšovice), viz Outě-
 chovice.
 Utěšice (Votěšice) plz. 484.
 Utěšov, viz Outěšov.
 Utěšenovice, viz Outěšenovice.
 Utěšovice, viz Outěchovice.
 Uttendorf, viz Ottendorf.
 Uttenhoffer z Uttenhofen Adam a.
 manželka jeho Dorota Susana
 728; Jan Krištof CXXXVIII;
 Kašpar CXXXIX.
 Utvice, viz Otvice.
 Úval, viz Ouval.
 Uzdař Jan 1055.
 Uzenice pís. 903.
 Uzlar z Kranzbergu Kašpar XLVIII,
 LI, LVIII, 595, 729, 955, 1148;
 Jan Kristian 730, 821.
 Uzlarová z Kranzbergu Eva 729,
 730, 1146.
 Ůžice, viz Oužice.
 Užíčka Jan 1261.
 Užidil Václav 118, 1141, 1142; té-
 hož manželka Anička a dcera.
 Kateřina 1143.
 Vierhöfen, viz Čtyry dvory.
 Vierzehnhöf žat. 161.
 Viether Jan 1084.
 Vietz Jiří 1240.
 Vogel (Fugl) Řehoř 965.
 Vogelhaupt Baltasar 1199.
 Vogelsang (Foglsan) pís. 1201.
 Vogler Jan CXL.
 Voidisch Adam 1209.
 Voitsbach (Voigsdorf) bol. 457.
 Voigsdorf (Voitsbach) bol. 457.
 Voigtsgrün (Voithsgrün) cheb. 97.
 Voitsdorf (Fogtsdorf) hrad. 1047.
 Voitsdorf (Foysdorf) lit. 196.
 Vorberg (Forberk, dvůr poplužní)
 hrad. 414.
 Wabitz (Babice) plz. 319.
 Vacek Jan 989, 1025; Jiřík 1187.
 z Vacinova Michna Pavel 776, 1225;
 viz též Michna.
 z Vacinova (Michnová) hraběnka.
 Anjelina Anna Sibylla roz. z Že-
 rotína 802.

Vackov (ves zaniklá) plz. 1212.
 Vacková, viz Borovská.
 Václavice (Vladislavice) táb. 151, 346.
 Václavy bol. 534, žat. 184.
 Waczke Jakub 1152, 1153.
 Vačice (Vadčice) táb. 485.
 z Vačovic, viz Saska.
 Vadčice, viz Vačice.
 Vadin časl. 701.
 Vadkov pís. 1222.
 Vadkovice pís. 650.
 de Wagghi z Wippachu a z Adlersberga Jan Jakub 636, 708, 761.
 Wagner Jakub a Tobiáš 1244; Jan 964, 1157; Joachym 1103; Stefan 1092.
 Wagnerová Kateřina 1034, 1258; Sibylla 1245.
 Vahančice (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 641.
 Vahaneč (Vohaneč, Bohentsch) cheb. 287.
 Vahelius z Lilienau (Wahl von Liebenau) Theodor Šimon 435, 593.
 Wahl z Lilienova, viz Vahelius.
 Wahl Just 729.
 Wahl z Wahlu (von der Wahl) Melichar 236, 419, 509, 751, 1000.
 Wahlová z Wahlu Anna Marie, potom Schellhartová 419.
 z Wahl generál 747.
 z Wahl hrabě 1255.
 Vachanecius Mikuláš 964.
 Wachtel z Poutnova (z Pantenova, von Pauten, Pautenau) Jan Jiří LXVII, 730, 776; Jiřík 731; Mikuláš 731, 821, 1049; Rudolf CXL, 731.
 Wachtlova z Poutnova Johanna Pauzarová z Michnic 731.
 Wachtendorf, viz Hlásnice.
 z Wachtendunku (Wachtendurg) Matyáš 83, 798, 807; Gerhard 798.
 Wachtern (Vlašný) bud. 655.
 Vajičko Mikuláš 964.
 Waisschlic Kristof Erhard 1263.
 Val bud. 253, hrad. 682.
 Valberice (Vamberice, Albendorf) jič. 708, 1238.
 Valčovský dvůr praž. 7.
 z Waldau, viz Mulc.
 Waldau (Wallhof) cheb. 380.
 z Waldburgu hrabě Otto a Marie Sidonia roz. Mikovna 914.
 z Waldburgu Anna Rüpplová 476.

z Waldenfelsu Barbora Trautenberková 678.
 z Walderichu, viz Brandl.
 Waldheim cheb. 100.
 z Waldheimu, viz Šurer.
 Waldhof, viz Hladov.
 Valdice jič. 756, 772, 778, 783.
 Waldmann Tobiáš 1137.
 z Waldmannshausen Burkhart a Heřman 736.
 Valdov (ves zaniklá) plz. 1056.
 Valdov jič. 797.
 z Valdova, viz Mošaur.
 Waldsclenic, viz Volšnice.
 Waldštejn Nový (Vinařice) bol. 70.
 z Waldštejna hrabě Adam XXXIV, XXXVII, LXI, CXXIX, 19, 26, 70, 152, 180, 183, 217, 233, 240, 255, 298, 307, 322, 347, 353, 360, 361, 378, 392, 454, 491, 529, 574, 685, 712, 714, 771, 781, 782, 790, 799, 832, 833, 834, 835, 938, 983.
 z Waldštejna Albrecht Berthold 800.
 z Waldštejna Albrecht Václav Eusebius, vévoda z Fridlandu, XXXI, L, LXVIII, LXXII, LXXX, CXLIX, CXXVII, CXLIII, CXLVI, 5, 12, 14, 19, 28, 29, 43, 44, 47, 50, 52, 54, 55, 58, 68—71, 75—81, 83, 84, 87, 94, 97, 98, 112—114, 116, 119, 135, 137, 139, 144, 145, 148, 150, 153, 157, 173, 198, 203, 207, 210, 220, 232, 236, 240, 248, 249, 258, 288, 290, 292, 300, 302, 303, 307, 317, 320, 333, 360, 361, 391, 392, 401, 412—415, 419, 458, 464, 466, 469, 478, 482, 493, 496, 511, 541—551, 555, 562, 565, 570, 573, 592, 597, 604, 633, 638, 665, 673, 679, 680, 706, 707, 711, 714, 722, 728, 731—838, 842, 843, 844, 846, 854, 860, 874, 875, 883, 884, 893, 898, 899, 912, 913, 921, 923, 924, 926, 927, 930, 934, 936, 939, 941, 975, 976, 1063, 1084, 1090, 1099, 1113, 1137, 1140—1142, 1148, 1164, 1205, 1207, 1253, 1271; viz též z Fridlandu.
 z Waldštejna Bartoloměj 800; Berchtold 713; Bernard 532, 533; Buryan Ladislav 700, 701; Fridrich 536; Hanibal 112, 401, 505, 784, 800; Heník 84, 116, 529, 832, 835, 921; Jan Hostinský 1097; Jan 413, 532, 533, 836, 863; Jan mladší 400, 1139; Jan Albrecht 71; Jan Křištof starší 808; Jan

- Křištof 219, 268, 505, 784, 795, 796, 800, 835, 837, 1158; Jan Vojtěch 710; Jindřich 832, 833, 834; Jiřík 400, 401, 533, 801, 804, 835, 836, 1274; Jiří Adam 800; Karel 836; Kristian 795, 801, 832, 836, 837, 927; Ladislav 698; Ladislav Buryan 685, 686; Linhart 863; Maximilian 69, 70, 324, 549, 550, 553, 555, 685, 686, 753, 768, 771, 777, 790, 791, 800, 802, 825, 831, 843, 883, 884, 937, 1158; Octavian Ladislav 29; Petr 549; Rudolf 507, 1166; Václav 786; Vilém 400, 529, 808, 835; Vilém Křištof 796; Vilém Křištof Maximilian 792, 804, 940; Vilém Leopold 29; Vilém Vok 529; Zdeněk 528, 802, 806, 833, 837.
- Waldšteínová Alžběta roz. z Uchtryč (Ychtryc) 836; Anna Marie roz. Libšteinská z Kolovrat 806, 838; Isabella Kateřina kněžna, roz. z Harrachu 772, 831; Johanna Emilie roz. z Žerotína 26, 938; Kateřina roz. Berkovna z Dubé 112; Kateřina roz. Křinecká z Ronova 303; Kateřina roz. Miřkovská 785, 792; Kristina roz. Nibšicova z Holten-dorfu 834; Ludmila Markéta 837; Lukrecie roz. Nekešova z Landeka 768; Majdalena roz. Bohdanecká, viz Mičanová; Majdalena na Miletíně LXXXIV; Mandalena roz. z Sezimova Ouští LXXXIV, 809; Marie LXXXIV; Marie roz. z Lobkovic 834; Marie roz. z Martinic 529; Marie, potom Oderská z Lidořova, roz. z Falkenhainu 835; Marie Polyxena roz. z Harasova 26, 1274; Markéta roz. z Smiřic 541, 544; Markéta roz. z Lobkovic 835; Veronyka roz. Trčkovna z Lípy LXXXIV; Zbinka roz. Libšteinská z Kolovrat 287, 289; Zdislava 212; Zdislava roz. z Sezimova Ouští 507.
- z Waldšteína Apollonie Sternberková 117, 786; Eva Lobkovicová, potom z Hohenlohe 159, 160, 1039; Marie Slavatová 426; Marie Alžběta (chybně Tekla) 831, 1271; Salomena Rašínová z Ryzm-burka 455.
- Waldšteínovy statky v Slezsku 824.
- Waldšteinský palác (dům Fridlandský) 825; nábytky a svrsky v témž domě 826; stříbrné náčiní a nádobí 827.
- Waldvoglova z Lohemühlu Kristina Albinová 421.
- Valeč (Waltsch) cheb. 624.
- Valečov, zámek s dvorem poplužním, bol. 247, 249, 765, 766, 806.
- Valečov (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) časl. 692.
- z Valentiis, viz Špicweková.
- Valchář Jan 1110.
- Valicí Jan 964.
- Valkeřice (Algersdorf) lit. 291.
- Valkoun Bohuslav 847.
- Valkoun (Walkaun) z Adlaru Bohuchval XC, 95, 505, 507, 637, 838; Jiřík, Václav, Vilém a Oldřich 199.
- de Valle hrabě z Dampieru Henrych XVII; viz též Dampier.
- Wallhof (Waldau) cheb. 380.
- z Walmerode Reinhard 198, 687, 693, 736, 788.
- Valovice bol. 14.
- Valšov dvůr pís. 1217.
- Walten, viz Valtinov.
- Walter Jakub a Vít 1199.
- Waltersdorf lit. 845.
- Valtinov (Walten) bol. 82, 83, 765, 766, 807.
- Valtinov Horní (Gross-Walten) bol. 398.
- Valtířov (Valtíře) lit. 866.
- Valtířov táb. 647.
- Waltsch, viz Valeč.
- Vamberk (Wamberg) Nový a Starý hrad. 414, 768, 783.
- Vamberská z Rohatec Anna 841.
- Vamberská z Rohatec Barbora Reichenbergerová a Kateřina Anička 840.
- Vamberský z Rohatec Bohuslav XCVIII, 840, 919; Hynek nejstarší XCIX, 841; Hynek mladší CXXXVIII, 841, 902; Jan Hynek 840; Karel 841; Křištof 225, 841; Štěpán 902, 1179, 1180.
- Vambeřice (Valbeřice) jič. 708, 1238.
- Vaňa Jan 998.
- Vančura z Řehnic Adam Kašpar 784, 841; Jan, Rudolf, Václav Vilém, Ferdinand, Arnošt a Jiří 842; Fridrich a Vilém 842; Jan Jindřich 1145; Jiří Šťastný CXIII, 265, 790, 842, 1145; Kašpar

- CXXXIX; Mikuláš a Jindřich 528; Václav 848, 1036.
 Vančurová z Řehnic Anna roz. Vratislavova z Mitrovic 842; Dorota roz. z Tunic 843.
 Vančurova z Řehnic Kunigunda Kapounová 842.
 Wangler Jan general 760.
 Vanice chrud. 1154.
 Vaníček Václav 1092.
 Vanůvka hrad. 682.
 Vápno bol. 843.
 z Warbergu sv. pán Wolf Gebhart 735.
 Varkočovna z Nobčic Kateřina Štensdorfarová 631.
 Varleych z Bubna Václav 28; viz též z Bubna.
 z Warmholzu, viz Fuchs.
 Warnsdorf starý lit. 296, 866.
 z Warnsdorfu, viz Knobloch.
 z Warrensbachu sv. pán Adolf 706; Anežka, potom Pallantová z Mariame, roz. hraběnka z Eberšteina 705; Maria Sidonia roz. Šlikovna 706.
 Warta žat. 101, 622.
 Varta (Warty) žat. 623.
 Vartenberk (Wartenberg) bol. 144, 765, 766, 798, 807.
 z Vartenberka (von Wartenberg) Adam 46, 534, 844; Jan 17, 109, 197, 564, 846, 863, 867, 883; Jan Jiří XXXIII, LXIX, 712, 775, 803, 822, 844, 846; Krištof Děčinský 845; Otto Jindřich CXIII, 523, 534, 539, 540, 564, 846, 847; Václav 845, 846; Zikmund 17; Zdislav Zvířetický 666.
 z Vartenberka Anna Biberšteínová, potom Waldšteínová 832; Anna, viz Budovcová; Anna Kamilla sv. paní z Enkewörthu 379, 380; Dorota Berková 419; Dorota Kateřina z Neydeku 811.
 Vartenberková z Vartenberka Alžběta roz. z Smiřic 539; Juliana, potom z Wolkenšteina 846; Kateřina roz. z Mansfeldu 811.
 Vartovský z Varty Bohuslav a Bohuslav Šťastný CXXXVII; Jan CXXXVIII; Václav Fridrich 847.
 Warty (Varta) žat. 623.
 Varvašov pls. CXLIX.
 Vátěkov táb. 151.
 Vatislav (Vastislav, Vlastislav) lit. 25, 196.
 Vatkov (Vadkov) bud. 654.
 Waus (Vous, ves zašlá) žat. 599.
 Vavrouš Samuel 1261.
 Vávrovic Jan 118, 1143.
 Vavřetice praž. 379.
 Vavřinec praž. 883.
 Sv. Vavřince a sv. Anny klášter v Praze XXIV.
 Waydner Michal 1261.
 Važice jič. 787.
 Včelnička táb. 850.
 Weber Jakub 1015.
 Weber sv. pán z Pisenbergu Jan Bapt. CXVII, 115, 120, 228, 387.
 Veclav (Veclers, Wetzlers) bud. 394.
 Veclov praž. 210.
 Večan Jakub 1110.
 Vedlice lit. 505.
 Wedlová Veronyka Salomena, roz. Třemeská 714.
 Weger Krištof 1244.
 Vehlovice (Velhovice) praž. 9, 1144.
 Wechtenbruck (Wichtenburk) Vilém 1009, 1034.
 Weiden žat. 624.
 Weidlich Benjamin, Jeremiáš a Ondřej 1152, 1153.
 Weidmansgrün (Weidmesgrün) cheb. 1168.
 Weigel z Weigelsfelsu Kristian 145, 812.
 Weigelsdorf, viz Oblanov.
 z Weigelsfelsu, viz Weigel.
 Weigensdorf, viz Weikensdorf.
 Weigler, viz Weyler.
 Weigsdorf (Nieder-Weissdorf) bol. 457.
 Weiher (Weyher) lit. 53.
 Weiher (Weiger) Jakub hrabě 791.
 Weichsel (Weixel) von Wettern, viz Višně z Větrní.
 Weikensdorf (Weigensdorf) žat. 104.
 Weipert (Vejprty) žat. 1199.
 Weipert Jan 1199.
 z Weisenberku, viz Drahnětický 581.
 Weiss-Kirchlitz, viz Novosedlice.
 z Weistrizhofu, viz Gatty.
 Weis Krištof 964; Melichar 1087.
 Weissbach bol. 457.
 z Weissbachu Jan Šebastian 456; viz též Weisspachová.
 Weissberg, viz Bělohrad.
 Weissbier Daniel a Anna 1008.
 Weissdorf Nieder- (Weigsdorf) bol. 457.
 Weissensulz (Bělá) plz. 319, 357.
 Weiskirchen, viz Kostelík.

- Weisspachová Anna LXXXIII; viz též z Weissbachu.
 Weisswasser, viz Bělá.
 z Weitmile Jan 1149; Šebestian 607, 1139.
 Weizengrün cheb. 602.
 Vejprachtice (Výprachtice) chrud. 196.
 Vejprty, viz Weipert.
 Vejrov dvůr bud. 522.
 Vejrov (ves zaniklá) jič. 786.
 Vejsonín (Výsonín) chrud. 256.
 Vejvoda Jan 1132; Jeronym 1262.
 Weck Jan a Barbora 1102.
 Weckelsdorf, viz Teplice.
 Wekersdorf (Weckersdorf) hrad. 1047.
 Velašovský dvůr hrad. 1077.
 Velběhy táb. 482.
 Welbín, viz Lbín.
 Welbot, viz Velvety.
 Velebudice žat. 1149.
 Velečín žat. 208.
 Velehrádek (Velehrad) hrad. 50, 51, 52, 496, 765, 766, 803.
 z Velechova Václav 847.
 z Velechova, viz Chroust.
 z Velechova, viz Loselius.
 z Velechova, viz Žibřid.
 Velechvín bud. 350.
 Veleliby bol. 1163.
 Velemická Anna Alžběta z Paběnic 460.
 Velemický (Velemiský, Velemyšlský) z Velemyšlovsi Jan 847; Jan Vilém CXXXVIII; Jindřich CXXXVII; Šebestyan 848; viz též Velemyšlský.
 Velemín, viz Velenín.
 Velemyšloves (Welmschloss) žat. 160.
 z Velemyšlovsi Anna Johanna Vřesovcová 911.
 Velemyšlský z Velemyšlovsi Jaroslav 147, 153; viz též Velemický (Velemiský).
 Veleň praž. 897.
 Velence, viz Velenše.
 Velenec (tvrz pustá) praž. 897.
 Velenice, viz Velnice.
 Velenice (Volenice) pís. 334.
 Velenín (Velemín) lit. 92.
 Velenov, viz Velonovy.
 Velenše (Velence, Willentschen) bud. 655.
 z Veleslavína Adam 848.
 z Veleslavína (Melantrich) Samuel Adam (Adam Samuel) XXXVI, LXXXII, 848, 955; Lidmila LXXXII, 848; Anna Kořenská 309; Estera 315.
 Velešice pís. 666, 668.
 Velešín bud. 653.
 Veletice žat. 500.
 Veletov časl. 1065.
 Veležice jič. 80, 785.
 Velbartice pís. 202, 422, 578.
 Welhenic, viz Lhenice.
 Welhůta, viz Lhota (dom. Doksy).
 Velice bud. 351.
 Velichov (Welchau) žat. 171.
 Velík Isaiáš 1132.
 Veliká (Velká) časl. 696.
 Veliká praž. 950.
 Veliká ves cheb. 605.
 Veliká ves (dom. Vorlík) táb. 649, 650.
 Veliká ves (Velká, Grossdorf) táb. 342.
 Veliká ves (Michelsdorf) žat. 615.
 Veliš jič. 705, 721, 763, 764, 765, 773, 774, 800, 913.
 Veliš táb. 853, 896.
 Veliš Starý jič. 721, 774.
 Veliška bud. 652.
 Velká, viz Veliká a Veliká ves.
 Velkořice, viz Valkeřice.
 Wellhotten, viz Lhota (Lhotka).
 Velmetský, viz z Nespečova.
 Velmovice táb. 849.
 Velnice (Velenice) lit. 563.
 Velonovy (Velenov) plz. 668.
 Welsch Michael 971.
 Veltěže žat. 393, 910, 911.
 Veltrusy Veliké praž. 332.
 z Velvar Nykodem 1132.
 Velvarský Daniel 1036; Jan 1132; Jan Benjamin 1025, 1036.
 Velvary praž. 1205.
 z Welwarth Wolf Karel 736.
 Velvecký (Velvetský) Jan a Lychtríc CXXXIX.
 Velvety (Welbot) lit. 861, 862, 864.
 Welz z Welzenburku Fabian 7.
 Vencelík z Sarabic Jan Konrad 149.
 Vencelíkova z Sarabic Anna Sidonie a Kateřina Albertina Hložková 149.
 Vencelíková z Sarabic Eva roz. z Hodějova 149.
 Vencelík z Vrchovišť Sigmund Matyáš 60, 849, 852.
 Vencelíková z Vrchovišť Anna Majdalena, roz. Malovcova z Chýnova 849, 850, 852; Kateřina

- LXXLIV; Lidmila roz. Zapská 851.
 Wencelius z Fliessenbachu Jan 322, 323.
 Wencelius, viz Wenzel.
 Vendelín z Wilden Benedikt 491, 827.
 Vendolský Martin 1193.
 Wendské knížetství (Wenden) 734.
 Wenediger Zachariáš. 964.
 Wenussen, viz Běňov.
 Wenzel (Wencelius, Menzel) z Kolsdorfu Jan XXXIV, XXXVI, CXXXIV, 717, 1136.
 Wenzel (Vencelius, Menzl) z Bochova Pavel XCVI, 243, 295, 984.
 Wenzelsdorf žat. 1149.
 Vepřek praž. 952.
 Vepříkov časl. 693.
 Vepřko bol. 249.
 Vepřová (Vepřové) časl. 933.
 Verasín (Orazín) žat. 617.
 Verbyš Vít 1200.
 Werde sv. pán z Werdenbergu Jan Bapt. CXXIX, 62, 697.
 Werdek hrad. 1062.
 Werdemann Jan 5, 304.
 z Werdenbergu, viz Werde.
 Verdugo Vilém Don CXXIX, 599, 615.
 Verfen Štěpán 567, 1162.
 Werner Jan a Anna Marie 122; Matyáš 1083.
 Werner z Gayeršperku Baltasar 972.
 Wernersdorf (Verneřovice) hrad. 1047, jič. 1239.
 Verneřice (Wernstadt) lit. 233, 506.
 Verneřovice, viz Wernersdorf.
 z Vernier sv. pán Matouš 699.
 Wernsdorf žat. 509, 1080.
 Wernstadt, viz Verneřice.
 de Veroux (Deveroux) Walter 691; Martin 692.
 Werschin, viz Břino.
 Verušice cheb. 278.
 Ves Cerná dolní a horní (Schwarzwald) bol. 381.
 Ves Dlouhá táb. 485.
 Ves Horní (Oberdorf) žat. 195, 1085.
 Ves hořejší (Oberndorf) cheb. 589, 1235.
 Ves Křivá, viz Křiváček.
 Ves Německá lit. 260.
 Ves Nová bol. 75.
 Ves Nová (Staré Splayy) bol. 17.
 Ves Nová (dom. Dub Český) bol. 537.
 Ves Nová (dom. Hluboká) bud. 351.
 Ves Nová časl. 1050.
 Ves Nová (dom. Pardubic) chrud. 461.
 Ves Nová (při Bělohradě) jič. 592.
 Ves Nová (dom. Dymokury) jič. 116, 546.
 Ves Nová (pod Poniklečí) jič. 926.
 Ves Nová (Neudörfel, dom. Volfartice) lit. 346, 456.
 Ves Nová pís. 1178.
 Ves Nová (dom. Kouty) plz. 129.
 Ves Nová (dom. Prádlo) plz. 279.
 Ves Nová (dom. Brandýs) praž. 528.
 Ves Nová (dom. Kostelec Černý) praž. 1041.
 Ves Nová (dom. Mladá Vožice) táb. 112.
 Ves Nová (dom. Kolečovic) žat. 423.
 Ves Nová (dom. Toužetín) žat. 1139.
 Ves Nová (dom. Valeč) žat. 624.
 Ves Nová německá lit. 625.
 Ves Nová, viz Nová ves.
 Ves Prostřední časl. 41, 42, 688.
 Ves Stará jič. 776.
 Ves Veliká, viz Veliká ves.
 z Vesce, viz Popel.
 z Vesce Anna Kateřina Měděncová z Ratibořic 364.
 Vesce (dom. Skály) bol. 531.
 Vesce (Vesec, dom. Kost.) bol. 789.
 Vesce za horami (Dörfel) bol. 794.
 Vesce bud., viz Veska a Derfles.
 Vesce hrad. 567, 1162.
 Vesce (Vesec, dom. Velíš) jič. 721, 774.
 Vesce (Vesec, Westec) praž. 945.
 Vesce táb. XVIII, 356, 385, 647, 1210, 1222.
 Vesce žat. 633, 725.
 Vesce, viz Vestec.
 Vesce dolní bol. 537, 794.
 Vesce hoření bol. 537, 791.
 Vesce horní bud. 919.
 Vesce horní a dolní časl. 466, 699.
 Vesce Chvalčína (Hronova) táb. 1222.
 Vesce Pisařova (Albersdorf) cheb. 1234.
 Vesce Pupinova (Žichova) táb. 1222.
 Vesec, viz Vesce.
 Vesecká Anna roz. Strakovna z Nedabylic 568.
 Vesecká Maryanna z Bolné LXXXIV.
 Vesecký, hejtman, 829.
 Vesecký z Vesec Jan a Václav 61; viz též Šulc Vesecký.

- Vesecký dvůr (dom. Kácov) čásl. 61.
 Veselá Kateřina 1097.
 Veselá (Veselí) čásl. 693.
 Veselé (Veselí) bol. 883.
 Veselé (Veselý Hrádek) plz. 57.
 Veselé (Veselí) Vysoké jič. 80, 82, 764, 765, 785.
 Veselí, viz Veselé.
 Veselí bol. 534, 805.
 Veselí (Veselá) čásl. 693.
 Veselí (Wesseln) lit. 54, 363, 845.
 Veselí (Vespulí) plz. 215.
 Veselí (dvůr pustý) praž. 1037.
 Veselí táb. 335, 650, 657.
 Veselice čásl. 701, hrad. 638, 679, 681, 762.
 z Veselice Václav Jiřík a Zachař 610.
 z Veselice Marta Krajiřová z Krajku 159.
 Veselíková Anna 1262.
 Veselov (Passenau) cheb. 287, 936.
 Veselovice (Voselovice, Oslovice) žat. 623.
 Veselský Bartoloměj, Karel, Václav a Zikmund 1133.
 Veselý N. 1045.
 Weschten, viz Věštany.
 Vesík (Wessig), viz Vysoká.
 Véska, viz Víška.
 Véska (Vesce, Dörfles) bud. 163, 652.
 Véska u kostela, viz Véska velká.
 Véska Malá plz. 1104, 1106.
 Véska malá praž., viz Víška.
 Véska nová (Neudörfel) lit. 865.
 Véska velká (Víška Hořovská, V. u kostela) praž. 487.
 Vespulí (Veselí) plz. 215.
 Wesseln, viz Veselí.
 Wessig, viz Vysoká.
 z Věst a Ejstebna, viz Větský.
 Westec, viz Vesce (Vesec).
 Vestec (Vesce) chrud. 1089.
 Vestré (Westrum) žat. 624.
 Vešice (Weschitz), viz Běšice.
 Věšín pís. 126.
 Věštany (Weschten) lit. 862, 863, 864.
 Věštíno (Věštín) pís. 49.
 z Vetlé Fridrich CXXXVII.
 Větrník hrad. 530.
 Větrošice (Větrušice, Votrušice) žat. 99, 246, 1254.
 Větrov táb. 155, 238.
 Větrovský Ondřej 964.
 Větrušice, viz Větrošice.
 z Větrní, viz Višně.
 Větský z Věst a z Ejstebna (Stebna) Jan 1274; Jan Jiří a Ladislav 853.
 Wettengel, viz Betengel.
 Wetz z Wetzenburku Karel 720.
 Wetzlers, viz Veclav.
 Wetzwald bol. 69.
 Veverí bud. 652.
 z Veverí Jan Benýdek CXXXVIII; Václav Benýdek CXLI.
 Weyher (Weiher) lit. 53.
 Weyler (Weigler) Krištof 1015.
 Weysová Prudencie 1030.
 Wezel z Morsilien Jiří Gustav 735.
 Věž čásl. 698.
 Věžné táb. 850.
 Věžnice horní, dolní a prostřední čásl. 933.
 Věžnička za Březinou čásl. 933.
 Věžník z Věžník Jan Habart 853; Karel 822, 853; Markvart LXVII, 853, 896; Václav starší 853, 854; Václav mladší 854; Vodolan 822, 824, 854.
 Věžníková z Věžník Alžběta roz. z Dobřenic 522; Alžběta roz. Kaplířova ze Sulevic 854; Anna Alžběta roz. Kaplířova 232, 236; Kateřina roz. z Hertenberka (Hertenberka) LXXXIV, 853, 896; Marianna roz. z Mitrovic 899.
 Věžníky táb. 212, 489, 853, 896.
 Vchynský (Kinský) z Vchynic a z Tetova Adam LXVI, 411, 731, 854, 856, 858; Adolf Arnošt a Filip Moric 869; Bohuslav 528; Fridrich 869; Jan 857, 859; Jan Fridrich 136, 678, 855, 1083, 1266; Jan Oktavian 62, 248, 388, 598, 788, 859, 867, 868, 869; Jaroslav Petr 411, 731, 855; Jiří 528, 856, 869; Oldřich XLI, XLIII, 524, 606, 621, 721, 856—859, 865, 866, 869, 870; Purkhart CXL; Radslav starší CXL, 188, 244, 627, 668, 857, 859, 862—867; Radslav (Radislav, Radoslav, Rácek) mladší XXXVI, 383, 856—859, 870, 1005; Radslav Jaroslav 856, 858, 869; Václav CXXIX, 42, 76, 219, 247, 248, 268, 379, 388, 413, 528, 597, 857, 859, 868, 1048; Vilém XXV, 243, 684, 747, 750, 752—755, 757, 763, 829, 856, 857, 858—870, 980; Vilém Razický CXL.
 Vchynská z Vchynic Alžběta roz. Krajiřova z Krajku 76, 218, 219,

- 834; Alžběta, potom Hodicová, roz. Trčkovna z Lípy 684, 687, 869, 925; Anna roz. Kaplířova 856; Anna Salomena roz. Šlikovna 856; Estera roz. Kostomlatská z Vřesovic 731, 855; Estera roz. z Vřesovic 863, 866; Lidmila, potom Čejková 855; Markéta roz. hraběnka z Portcia (Porcia) 867; Rosina Alžběta roz. z Wiršperku 856, 943.
- z Vchynic Alžběta Hozlaurová 172; Eliška Ottová z Losu 407; Sabina Střelová z Rokyc 572, 1068.
- Vicemily táb. 476.
- Vicen (Vičan) Jan 1133; Václav CXL, 1135, 1141.
- Vicenice plz. 416.
- Vickovice (Vičkovice) časl. 41, 688.
- Vicmanov bol. 46.
- Vicomělice (Vicemilice) horní chrud. 120.
- Vicov plz. 668.
- Victum (Vitzthum) z Victum, viz Fictum.
- z Victum Alžběta Žďárská ze Žďáru 104, 943; viz též Fictum.
- Vičan, viz Vicen.
- Víčice (Vítřice, Bičice Malé) žat. 102, 617.
- Vičková Alžběta 1025.
- Vičkovice, viz Vickovice.
- Vidčice Velké (Vítřice, Gross-Witschitz) žat. 727.
- Videchov (Vidochov) jič. 137.
- Videchovec jič. 137.
- Vidochov, viz Videchov.
- Widršperkar z Widršperku (Widersperger z Widerspergu) Bohuslav 870, 1056; Bohuslav starší 870; Bohuslav mladší 871; Jan nejstarší 298, 904; Jan starší 871; Jan mladší 304, 871; Jan Jakub 872; Jan Moric 303, 445, 872; Jan Šebestian CXXXVIII, 872; Jindřich starší CXXXVII; Jindřich mladší a Jiří 872; Jindřich Purkhart 463, 874; Křištof XXXIII, 873; Ladislav CXXXIX; Martin 873; Milota 874; Petr Milota 874; Protiva a Moric Karel 871; Vilém 873.
- Widršperkarová z Widršperku Anna roz. z Kádova 871; Anna roz. z Chudenic 870, 871; Anna roz. Merklínská z Merklína 463, 874; Anna Alžběta roz. z Oujezda 872; Eva 591; Judita roz. z Janovic 873.
- z Widršperku (Widerspergu) Kateřina Sudová z Řeneč 578; Lidmila Janovská z Janovic 215.
- Vidhostice žat. 726.
- Vidice (Vitice) časl. 16.
- Vidice cheb. 214.
- Vidim bol. 18, 763, 764, 765, 782.
- Widmon Křištof 1092.
- Vidolice (Wiedelitz) žat. 447.
- Vidoň jič. 800.
- Vidov bud. 657.
- Vidovle (Vidouli, Wiedobel) žat. 192, 193.
- Wiedelitz, viz Vidolice.
- Wiese (Wiesen, Višeňov) hrad. 1047.
- Wiesen Böhm., viz Dlouhá.
- Wiessen, viz Běsno.
- Wiesenkretsch, viz Střezina.
- Wiesenthal bol. 776.
- Wiesenthal Český cheb. 1199.
- Wieser z Aichu Křištof 580.
- Wigari Jakub 1237.
- Wihofau, viz Běhařov.
- Vichov jič. 926.
- Wichtenburk (Wechtenbruck) Vilém 1009, 1034.
- Vík z Víkova (von Wikau) Jiří 822, 874; Šebestian 874.
- Vikaň praž. 704, 705.
- Viklantice táb. 296.
- Viklice lit. 165.
- Viktorýn Jiří 1036.
- Viktorýnová Anna 1035; Dorota 1045.
- Wildeck zámek u Heilbrönu 735.
- z Wilden, viz Vendelin.
- z Wildenfelsu Johanna Šliková 602.
- Wildmeisterová Kordula 1088.
- Wildner Wolf 1133.
- Wildovic dědicové 1015.
- Wildstein (Vilštejn, Čejkovice) bud. 312.
- Wildstein (Vilštejn) chrud. 923.
- Wildštejn cheb. 678.
- z Wildšteina Kateřina Millerová LXXXII.
- z Wildšteina Kateřina Lukavecká z Lukavce 341.
- Vilémice, viz Vilémov.
- Vilémov časl. 34.
- Vilémov (Vilímov, Vilémice, Vilomice) žat. 86.
- Vilémova Hora (Hojná voda) bud. 652.
- Vilémovice, viz Vilímovice.

- Vilhošť, viz Vlhošť.
 Vilík Linhart 964.
 Vilimkov (ves pustá, zaniklá) časl. 222.
 Vilimov, viz Vilémov.
 Vilimovec časl. 698.
 Vilimovice (Vilémovice) časl. 701.
 Vilimovičky časl. 1066.
 Vilimovský Lukáš 1075.
 Vilín táb. 1222.
 Vilkenau, viz Vlkanov.
 Wilkischau, viz Vlkošov.
 Wilkischen, viz Vlkýš.
 Villani Karel 792.
 Willentschen, viz Vilenše (Velence).
 Willenz, viz Bilence.
 Willomic, viz Vilémov.
 Wilmsdorf (Wölmsdorf) lit. 865.
 Vílov plz. 304.
 Wilsdorf lit. 53.
 Vilšteín (Wildšteín) chrud. 923.
 Vilšteín, viz Wildšteín.
 Wilthart Krištof 320.
 Wiltschic, viz Vlčice.
 Vimberk, viz Winterberk.
 Vimberský Jan 1045.
 Vinary (Vinaře) chrud. 78, 1154.
 Vinary (Vinařce) jič. 765, 767, 812.
 Vinař Jan 1095; Václav 1093.
 Vinařce, viz Vinary.
 Vinaře, viz Vinary.
 Vinaře časl. 703.
 Vinaře (Weinern) žat. 722.
 z Vinařic Malých, viz Pryk.
 Vinařice (Nový Waldšteín) bol. 70.
 Vinařice (Weingarten) žat. 617.
 Vinařská (Rafacká) Kateřina 1157.
 Vinařský Jiří CXXXVII.
 Winau, viz Zbinohy.
 Wind (Wint) Jan 822, 998, 1036.
 z Windischgraetz hrabě Bohumil 552—555.
 z Windischgraetz hraběnka Emilia, předtím Slavatová, roz. z Holland-Brederode 552.
 Windischkamnic, viz Kamenice Srbská.
 Vinice jič. 546.
 Vinice: v Boleslavsku 69, 159, 244, 297, 377, 521, 833; v Čáslavsku 923, 1063; v Hradecku u Smiřic 707; v Chrudimsku 120, 1092, 1093, 1094, 1095; v Jičínsku 528, 721, 812, 893; v Litoměřicku 7, 8, 53, 92, 94, 107, 110, 141, 142, 228, 231, 234, 236, 254, 261, 262, 470, 478, 506, 561, 562, 839, 845, 855, 859, 862—864, 866, 868, 913, 917, 938, 1117, 1121—1134, 1244; u Prahy a v kraji pražském 9, 24, 32, 68, 107, 108, 111, 123, 124, 133, 157, 180, 251, 255, 271, 295, 324, 326, 329, 346, 417, 428, 433, 434, 435, 473, 475, 481, 501, 502, 504, 513, 515, 526, 527, 528, 556, 559, 582, 629, 642, 669, 684, 716, 717, 729, 847, 848, 880, 883, 889, 937, 945, 949, 951, 974, 976, 981, 983, 986, 995, 1001, 1003, 1005, 1028—1035, 1144, 1145, 1147; v Žatecku 90, 91, 160, 192, 301, 314, 498, 500, 509, 620, 623, 910, 912, 1087, 1101, 1102, 1103, 1150, 1151, 1154, 1253, 1254.
 z Winkelheidu Foyt Jiří 1023.
 Winkelhofer ryt. Kašpar Melichar 245.
 Winkelhoferová Johanna, roz. Vrchotická z Loutkova 403.
 Winkler Baltasar 1199; Daniel 1045; Jan 1102.
 Winkler z Heimfelsu (Heimfeldu) Humbold (Haubold) 822, 875; Volf Arnošt, Jiří Adam, Fridrich a Jaroslav 875; Vilém 333, 822, 875.
 Winklerova (z Heimfelsu) Euphemie Hozlaurová z Hozlau 122.
 Winklov (ves zaniklá) cheb. 602.
 Vinná (Vinné, Weindorf, Winney) lit. 264, 913.
 Vinné (Winney), viz Vinná.
 z Vinoře Oldřich Linhart a Vilém 247, 875.
 Winterberk (Vimberk) pís. XXIII, CL, 289, 354.
 z Winterberka, viz Malovec z Chejnova.
 z Winterberka, viz Neumayer.
 z Winterhorstu Wolraf Vilém 807.
 Winteritz, viz Vintířov.
 Winternic Josef (žid) 1014.
 Winterová Anna Marie 1026; Marianna 1133.
 Wintersgrün cheb. 1136.
 Vintířov táb. 850.
 Vintířov (Winteritz) žat. 722.
 Vintířová Anna 6.
 Vintířová Lidmila na Lomci LXXXIV.
 z Wippachu, viz z Adlersbergu a de Wagghi.
 Vír Louký pís. 647.
 Vír Šimon 968.
 Wirebaumová (Würzbaumová) Ludmila 1015.

- Wirspergerová (Viršperková) Aneška roz. Freiličova 1169.
 z Viršperka (Wirschberg) ryt. Jiří Křištof 875; Salomena roz. z Švamberka XCVIII, 876.
 z Wiršperku (Widsperku) Rosyna Alžběta Vchynská 856, 943.
 Wirthová Marie Majdalena 1014.
 Viset (Wisset, Vysoká) žat. 622.
 Wischow, viz Višnovsko.
 Víska (Véska) bol. 765, 766, 772, 774, 775, 808.
 Víska, dvůr poplužní (dom. Kácov), časl. 61.
 Víska hrad. 531.
 Víska, dvůr poplužní, cheb. 450.
 Víska lit. 196.
 Víska (Véska malá) praž. 426.
 Víska Hořovská (Véska velká, Gross-Wiska) praž. 487.
 z Vísky Joachym CXXXVIII.
 Wismar v Meklenbursku 739.
 Vismburk (Visenburk) hrad pustý, hrad. 530.
 Wisset, viz Viset.
 Wisterschan, viz Bystřany.
 Wisterschitz (Wistritz), viz Bystřice.
 Wistersitz, viz Bystřice.
 Wistritz, viz Bystřice.
 Višeňov, viz Wiese (Wiesen).
 Víšková Anna 1035.
 Višně z Větrní (Weichsel, Weixel von Wetter) Jan XCIX, CXXXVIII, 876, 1274.
 Višňové táb. 479, 610.
 Višňovsko (Wischow, Višov, ves pustá) plz. 870.
 Višňový Jan 968.
 Višov, viz Višňovsko.
 Višov (ves zaniklá, snad Višňové) táb. 1223.
 Vít (Víta) Kašpar 670.
 Vítová Kateřina 1045.
 Víta, viz Vítha.
 sv. Víta na hradě Pražském probošství, děkanství a kapitola XXIV, 62, 66, 153, 165, 205, 271, 329, 371, 382, 396, 403, 429, 431, 433, 487, 519, 724, 902, 1001, 1245.
 Vítaní plz. 130.
 Vitanovice bol. 604.
 Vitanovská z Vlčkovíc Dorota roz. Sudova z Řeneč 577.
 Vitanovský z Vlčkovíc Jan, Mikuláš, Ctibor a Václav Milota Vintíř 877; Mikuláš CXL; Vilém Alexander, Hynek Jetřich a Mikuláš 577.
 Vitějice pís. 654.
 Viteňovský Matěj 1165.
 Vítha ze Rzavého (Víta z Zrzavého) Adam 878; Bohuslav starší XXXIII, XLI, LXVIII, 877; Bohuslav mladší 877; Jiří 878; Jiří Šťastný Jaroslav 213; Ladislav 106, 878, 897; Mikuláš CXL, 877; Vilém 245, 877; Vilém mladší LXVII; Vilém mladší Vok 879; Vít mladší 1222; Zdeněk 879.
 Vithová z Rzavého Anastasia roz. z Kralovic 878; Anna Markéta Dorota, potom Šleglovská, roz. z Vrtby 878; Kateřina Markéta roz. z Říčan 879.
 Vithova z Rzavého Anna Chobotská z Ostředka 207; Majdalena Montbrunová 878, 879.
 Vitice (Vidice) časl. 16.
 Vitice časl. 403, praž. 373, 526.
 Vitichov (Wititzhof) dvůr poplužní cheb. 1168.
 Vitín bud. 657, lit. 866.
 Vitiněves (Vitmov, Wittingau) bud. 394.
 Vitiněves (Vitiňoves) jič. 536, 777.
 z Vitiněvsi, viz Kamenický.
 Vitiňoves, viz Vitiněves.
 Witingereyt (Wittingreith) cheb. 591.
 z Vitinovsi, viz Dubský.
 Wititzhof, viz Vitichov.
 Vítkov pís. 201, 1179.
 Vítkovec, zámek, lit. 846.
 Vítkovice cheb. 14, jič. 926.
 Vítkový Kašpar 318.
 Vitmov (Vitiněves, Wittingau) bud. 394.
 Vitonice časl. 348.
 Vitonice (Vitovice) cheb. 365.
 Vitonín časl. 698.
 Vítov (Wittal) lit. 866.
 Vítov praž. 1205, 1206.
 Vitovice, viz Vitonice.
 Vitovský Václav 964.
 Vítřice, viz Vičice a Vldčice.
 Witschitz Gross-, viz Vidčice Velké.
 Wittal, viz Vítov.
 de Vitte z Lilienthalu Jan 62, 242, 289, 363, 393, 832, 879, 977, 1008, 1027, 1030, 1033, 1109, 1271, 1273, 1274; Anna roz. z Glauchova 62, 832, 868.

Wittig hoření a dolení (Ober- a Nieder-W.) bol. 457.
 Wittingau, viz Třeboň.
 Wittingau, viz Vitiněves (Vitmov).
 Wittingreith, viz Witingereyt.
 Wittmann Jan 822, 881, 998, 1036;
 Jiřík 881; Michal XLVIII, LII,
 LV, 822, 881, 955; Pavel 880,
 881, 1035.
 Wittmanová Kateřina 880.
 Wittosess, viz Bitozeves.
 Vitych (Vittyh) Jetřich 881, 964,
 987; Jan Jakub a Jetřich 882.
 Vižka (ves zašlá) táb. 650.
 Vižky (Viškov) chrud. 923.
 Vladařice cheb. 14.
 Vladičin (Vladešín) táb. 647, 650.
 Vladislav I. 1202.
 Vladislavice, viz Václavice.
 Vladyka Mikuláš 1232.
 Vlach Martin 1165.
 Vlachová Voršila 1094.
 Wlachey, viz Vlachové.
 Vlachňovice bud. 657.
 Vlachov (ves zaniklá) plz. 1056.
 Vlachové (Wlachey) bol. 537, 805.
 Vlachovo Březí pís. CL.
 Vlasatý z Domaslavi Buryán, Jin-
 dřich, Křištof a Sigmund 882;
 Joachym CXXXVIII.
 Vlasenice táb. 459, 850, 899, 900,
 1172.
 Vlastce pís. 650.
 Vlastějov pís. 121.
 Vlastějovice, viz Vlastějovice.
 Vlastiboř bol. 802, táb. 1210, 1222.
 Vlastibořice bol. 604.
 Vlastislav (Vatislav) lit. 25, 196.
 Vlašim táb. 896.
 z Vlašimi, viz Očko.
 Vlašimský Jan 882.
 Vlašný, viz Wachtern.
 Vlastějovice (Vlastějovice, Hamr,
 Hammerstadt) časl. 697.
 Vlaverýn Václav a Estera 984.
 Vlčák Adam 1095.
 Vlček Kašpar 964.
 Vlček z Minic (z Přečiny) Křištof
 882.
 Vlčetín bol. 537, 780, táb. 850.
 Vlčí plz. 229.
 Vlčí (Wltschen, Ultsch) žat. 498,
 1139.
 Vlčice (Wiltschitz) jič. 765, 766,
 790, 938, 939.
 Vlčice plz. 253.
 z Vlčí Hory, viz Podhradský.
 z Vlčí hory, viz Zahrádková.

Vlčíněves, viz Volšnice.
 Vlčkov chrud. 196.
 z Vlčkovice Václav Vintř 422; viz
 též Vitanovský a Vlčkovský.
 Vlčkovice (Wölfsdorf) hrad. 413,
 768, 783.
 Vlčkovice hrad. 412, 1071; táb.
 XVIII, 237, 238.
 Vlčkovský z Vlčkovice Buryan
 CXXXVII; Jiřík 1051.
 Vlčnov chrud. 1089.
 Vlence praž. 5.
 Vletice (Veletice) táb. 146, 650.
 Vlhavy (Vyhlavy) bud. 351.
 Vlhošť (Vilhošť) jič. 80, 786.
 Vliněves (Vliněves) praž. 1144.
 Vlinská z Vliněvsi Anna, potom
 Špetlová, roz. z Dubé 883.
 Vlinský z Vliněvsi Smil 882; Jin-
 dřich 883.
 Vlk z Kvítkova Jan starší 822, 883;
 Jan mladší 884; Jan Albrecht
 118, 884; Jan Jiří 790, 800, 884.
 Vlková z Kvítkova Alžběta roz.
 z Gerstorfu, Dorota a Johanna
 roz. Homutova z Harasova 884;
 Eliška LXXXIII; Kunka roz.
 z Labouně 46.
 Vlkánov časl. 701, jič. 940.
 Vlkánov (Wilkenau) plz. 662, 1056.
 z Vlkánova Sosnovec Zikmund Roh
 CXLI.
 Vikanovský z Vlkánova Benjamin
 a Fridrich 83; Benjamin, Fridrich,
 Jan a Karel 885; Václav 965,
 991.
 Vlkava bol. 392, 767, 768, 793, 799,
 819, 911.
 Vlkonice pís. 38, táb. 155.
 Vlkopesy (Volfimce, Wolschlinge)
 lit. 561.
 Vlkosovice táb. 850.
 Vlkošov (Wilkischan) plz. 448.
 Vlkov bol. 18, bud. 350, táb. 151,
 253.
 Vlkov (Vlková) hrad. 707.
 Vlková (Vlkov) časl. 61.
 Vlkovice bud. 657.
 Vlkovice táb. 155.
 Vlkýš (Wilkischen) plz. 358.
 Vlov (Blov, Flöhe, Flahe) žat. 722.
 Vltavský z Manšvartu a Helfen-
 burku Václav Albrecht a Václav
 Matyáš 598.
 Wltschen (Ultsch), viz Vlčí.
 Wobern, viz Obora a Obrovice.
 Voblaty, viz Oploty.

Voblunov (Oblanov, Weigelsdorf) jič. 938, 939.
 Vobora, viz Obora.
 Vobory, viz Obrovce.
 Vobratany (Obratany) táb. 878.
 Vobrvaň (Obrvaně) časl. 696.
 Vobřidí (Obřít, Obřič) lit. 855.
 Vocásek Jakub 965.
 Vocol (Woczel) Jan 1152, 1153, 1154; Řehoř 1154.
 Voč (Wotsch) žat. 104.
 Vočehovský Tomáš 1262.
 Vočechov, viz Očihov.
 Vočelice (Očelice) hrad. 682.
 Vočichovice Malé, viz Očihovec.
 Voda Jiří 1143.
 Voda Dobrá časl. 694, táb. 850; viz též Dobrá voda.
 Voda Kalná (Trübenwasser) jič. 938, 1239.
 Voda Kamenná (Steinwasser) žat. 1149, 1153.
 Voda Odolena, viz Vodolíná Voda.
 Voda Stará pís. 335.
 Wodalnowic, viz Odolenovice.
 Voděhrady (Voděrady) žat. 611.
 Vodelenovy (Odolenov) pís. 449.
 Voděradská z Hrušova Anna Dorota, potom Liebenthalová z Liebenthalu, roz. Kamejtská ze Lstiboře 169; Mandalena LXXXIV.
 Voděradská z Hrušova Kateřina Horňatecká 169; Kateřina Polyxena purkrabinka z Donína LXXXIV, 945; Lidmila Šanovcová z Šanova 169; Majdalena Želinská z Sebuzína 944, 945.
 Voděradský z Hrušova Jiřík, Jindřich, Václav a Bohuslav 16; Václav 169.
 Voděradský z Voděrad Mikuláš Purkhart CXXXIX.
 Voděrady bol. 520, 537, 780, praž. 527, táb. 155, 389.
 Voděrady (Voděhrady) žat. 611.
 Voděrady Černé praž. 526.
 Voděrady Polní časl. 378, 380.
 Vodice (ves zaniklá) bol. 1276.
 Vodice pís. 654, 1222, táb. 904.
 Vodička Blažek 999, 1036; Daniel 965; Jakub 1020; Tobiáš mladší 1036; Václav 968, 999, 1036.
 Vodičková Anna 1012; Ludmila 999.
 Vodlezla (Odlezly) plz. 288.
 Vodňanská Kateřina 1143.
 Vodňanská z Urašova Dorota a Lidmila Hřebíková 887; Kateřina, viz Zakostelská.

Vodňanský z Urašova (Vrašova) Jan 822, 886, 986, 987; Jan Jindřich 1036; Jan Nathaniel 314; Jindřich 887; Natanael XXXII, XLVI, LII, LIV, LV, 886, 955.
 Vodňanský, viz Hippus.
 Vodňany pís. XVIII, XIX, XCIX. 351, 1246—1253.
 Vodochody lit. 839.
 Vodokrty plz. 338.
 Vodolanovice (Odolenovice) bol. 844.
 Vodolice žat. 633.
 Vodolíná Voda (Odolená Voda, Vodolka) praž. 502.
 Vodolka, viz Vodolíná Voda.
 Vodomysl pís. 126.
 Vodranec (Odranec) časl. 466.
 Vohaneč, viz Vahaneč.
 Vohaňka (měšťan Nymburský) 1165.
 Vohanka (měšťan (Žatecký) 1262.
 Vohař (Ohař) pís. 647.
 Vohaveč, viz Ohaveč.
 Wohrab Matyáš 1138.
 Vohnice (Ohnič, Wohontsch) žat. 910.
 Vohnišov (Ohnišov) hrad. 682.
 Wohontsch, viz Ohnič.
 Vohrada (Ohrada) táb. 650.
 Vochoz (Ochoz) chrud. 256.
 Voják Jan 1133.
 z Vojenic, viz Hlaváč.
 Vojenice praž. 127.
 Voješice (Svojšice) táb. 238.
 Vojetín bol. 918.
 z Vojic Anna Vostromiřská 798.
 Vojice jič. 765, 767, 813, 887.
 Vojická z Novévsi Dorota LXXXIII: Lidmila LXXXIV, 813, 887; Estera, Markéta, Žofie a Lukrecie, panny. LXXXIV, 813.
 Vojický z Novévsi (v. Neudorf) Jan a Jindřich 887; Jan, Jindřich Šťastný a Jiří 813.
 Vojíř (Saský) z Protivce Ctibor LXVII, 311, 887, 920, 1274; Joachym 888.
 Vojířová z Protivce Alena 702.
 Vojířova z Protivce Eusebia Polyxena Kunašová z Machovic 311, 888.
 Vojislavice časl. 222.
 Vojislavice (Vojlavice) táb. 212, 489.
 Vojkov táb. 492, 493, 767.
 Vojkov (ves zaniklá, nyní samota) praž. 526.
 z Vojkova, viz Vojkovský.

- z Vojkovic, viz Nos.
 Vojkovice praž. CXI, 716, 930.
 Vojkovský z Milhostic a z Vojkova Adam Šťastný, Přech a Adam Albrecht 888; Mikuláš 482; Vilém a Petr 493; Vojkovští bratři 385; z Vojkova Majdalena Beřkovská 151.
 Vojnice pís. 40.
 Vojník (Vonik) pís. 1178, 1184.
 z Vojnina, viz Chotek.
 Vojslavice, viz Vojislavice.
 Vojtaš Řehoř 1055.
 Vojtěch Vít 1262.
 Vojtěšino (Vojtěšin) cheb. 278.
 Vokáč z Chýš a Špicberku Šimon XXXII, XLIV, XLVIII, LII, LV, 888, 955.
 Vokáčová z Chýš Anna 889, 1025.
 Vokáčková Anna 1262.
 Vokál Jan 1045.
 Vokal Melichar 965, 1015.
 Vokna (Okny, Woken) bol. 12, 14, 775.
 Vokoun Jiřík 1048; Václav starý 1038; Václav 981; Jiří a Václav 965.
 Vokounek Matěj 1095.
 z Vokounšteina, viz Petráček.
 Vokov (Wogau) cheb. 264.
 Vokov táb. 1172.
 Vokrouhlice (Okrouhlice) časl. 700.
 Vokrouhlický Šimon Diviš CXL.
 Wokraulik, viz Okrouhly.
 Vokřesanec (Okřesanec, Ochřešťany) časl. 641, 703.
 Vokřešice (Okřešice, ves zaniklá) lit. 845.
 Vokšice jič. 721, 774.
 Volance (snad Volavce, pustiny) bol. 531.
 z Volanic, viz Volanský.
 Volanice jič. 822, 890.
 Volanská z Volanic Kateřina Žlivská 778.
 Volanský z Volanic Buryan, Jaroslav, Jan Jiří, Jan starší a Jiří 890; Václav 822, 890.
 Volavce bol. 532, 534.
 Volavka Jan a dcera jeho Anna Losinská 1025.
 Voldaní, předměstí Litoměřické, lit. 1119.
 Voldřichov (Oldřichov) pís. 1179.
 Voldřichovský dvůr chrud. 196.
 Volenice, viz Velenice.
 Volenovy (Volenov) plz. 1104.
 Voleška, viz Oleška.
 Voleška (Oleška) praž. 526.
 Voleško (dvůr pustý) táb. 650.
 Volešná, viz Olešná.
 Volešnice, viz Olešnice.
 Volešnický Jiří 1094.
 Volešník (Olešník) bud. 351, 352.
 Voletice, viz Voltice.
 Voletín (Voletiny) jič. 1239.
 Wolf Jiří 965; Ondřej 1199.
 Wolf z Lengenfeldu Jan 818, 1082; viz též z Lengenfeldu.
 Volfartice dolejší (Wolfersdorf) lit. 345.
 Volfartice hořejší (Ober-Wolfersdorf) lit. 456.
 Wolfersdorf bol. 69.
 Wolfersdorf, viz Olbramy.
 Wolfersdorf, viz Volfartice.
 z Wolfersdorfu Stegerová Susanna Barbora roz. Hoffmannova z Minichhofen 929.
 Volfmce, viz Vlkopesy.
 Wolgemut z Mutliburgu Maximilian 629.
 Volichov časl. 698.
 Volinský Matěj 1036; Samuel 1110.
 Wolfinger z Wolfsbachu Jan 890; Jan Rudolf 359; Wolf Rudolf 57.
 Wolfingerová z Wolfspachu Susanna 57.
 Wolframic, viz Olbramice.
 z Wolfsbachu, viz Wolfinger.
 Wolschlinge, viz Vlkopesy.
 Wölsdorf, viz Vlčkovice.
 z Wolkenšteina sv. pán Sigmund CXIX, CXXI, 132, 846; Juliana prve Vartenberková 846.
 Wölmsdorf (Wilmsdorf) lit. 865.
 Volňoves (Vliněves, Weisskirchen) praž. 9.
 Wolschen, viz Volšnice.
 Volšanský Jakub 965.
 Volšín (Volšínské rychtářství) bud. 655.
 Volšina bol. 12.
 Volšnice (Vlčíněves, Waldschnic, Wolschen) lit. 561.
 Voltice (Voletice) chrud. 517.
 Voltuše pís. 126.
 Voltyně táb. 174.
 Volyně (Volín) pís. XXIII, CL.
 Vonaskovský mlýn praž. 22.
 Vondřejkovice, viz Ondřikovice.
 Vondřejovice (Ondřejovice, ves zašlá, nyní Marianovice) táb. 150.
 Vonik, viz Vojník.
 Wonischen, viz Ohnišovice.
 Vonoklasy (Uněklasy) praž. 43.

- Vonšov (Onšov) časl. 20, 21, 340.
 Vonšovec (Onšovec) časl. 900.
 Vonšovice (Onšovice) táb. 485, 896.
 Vopálka (Opálka) plz. XXIII.
 Vopatov (Opatov) časl. 639, 690.
 Voplotec (Oplotec) plz. 331.
 Wopořan, viz Opařany.
 Voprechtice (Oprechtice) plz. 1056.
 Voprcha Matouš 1219.
 Voprcha z Vračova (Uračova) Adam 1061, 1218.
 Vopršal ze Zhoře Mikuláš 890.
 Voračice táb. 493.
 Voračická z Paběnic Osiana, dříve Vostrovcová, roz. z Šebířova 900; Rozína z Purkštelu LXXXIV, LXXXV.
 Voračická z Paběnic Markéta 891.
 Voračický z Paběnic Augustin Norbert 1091; Jan LXXXIX, 891; Jan mladší 891; Křištof XCIX, 891; Mikuláš mladší, Mikuláš starší a Lipold 892; Vilém 891.
 Voráčov (Oráčov) žat. 286.
 Vorasice (Orasice) žat. 91.
 Vorel Pavel 1133.
 Vorklebice bol. 537, 780, 805.
 Vorlický Jan 1077; Jindřich 1055; Jiřík 1094, 1192.
 Vorlíček Martin 1037.
 Vorlička (Orlička) chrud. 196.
 z Vorličné, viz Balbín a Škornice.
 Vorlík (Orlík) pís. 647, 659.
 Vorlov (Orlov) u Myletína časl. 639.
 Vorlov, viz Orlov.
 Vorlovský Adam 1025.
 Vořech (Ořech) praž. 371.
 Vořekovský Václav 1034.
 z Vořešan, viz Tarnavanský (Trnovanský).
 Voříkovský Václav 965.
 Vorišek Symforian 1200.
 Voříšková Anna 1262; Majdalena 1016.
 Vořmany (Vrskmany) žat. 313.
 Vosahlová Ludmila 1045.
 Vosalovský dvůr praž. 1042.
 Vosecký Fridrich CXXXVII; viz též Vesecký.
 Voseč (Oseč) praž. 1196.
 z Voseče, viz Bukovský Ladislav.
 Vosečno, viz Osečná.
 Woschetnic, viz Osečnice.
 Vosej (Osí) táb. 649.
 Vosek (Osek) jič. 529, 546, pís. 63, táb. 649, 650; viz též Osek.
 Vosek, dvůr svobodnický, pís. 1217.
 Voselné (Oselné) bud. 350.
 Voselovice, viz Veselovice.
 Vosenice (Osonice) jič. 307.
 Vosiček (ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 638.
 Vosletín (Osletín) táb. 151, 650.
 Voslice, viz Vozlice.
 Voslov (Oslov) pís. 649.
 Voslůn (Osly) pís. 335.
 Vosluhov (Osluhov) praž. 606.
 Vosná (Osná) táb. 341.
 Vosnalice, viz Osinalice.
 Vosno (Vosna, ves zaniklá, nyní dvůr poplužní) hrad. 637, 681.
 Vosojny (Osojně, ves zaniklá, nyní dvůr) plz. 467.
 Vosov (Oslov) Veliký praž. 118.
 Vostašovice (Ostašovice) hrad. 682.
 Vostatek Tobiáš 1072, 1073.
 Vosterský, viz Kaplíř.
 Vosterský Jan Ilburk 91; Zikmund 845; viz též Kaplíř.
 Vostip Jan 1045.
 Vostrej, viz Ostré.
 Vostromeč (Ostromeč, zámek pustý) táb. 155.
 Vostroměřická Hedvika LXXXIV; viz též Vostromířská.
 Vostromíř, viz Ostromíř.
 Vostromířská z Rokytніка Alena, potom Rašínová, roz. Mitrovská 454; Anna roz. z Vojic 798; Eva Kateřina roz. z Loutkova 9, 893; viz též Vostroměřická.
 Vostromířská z Rokytніка Salomena Varleychová z Bubna 226, 437; Justina Dorota 892.
 Vostromířský (Ostromířský) z Rokytніка Adam, Bohuslav, Mikuláš, Heřman a Adam Jan 892; Adam a Václav Otík 537; Heřman, Jan Václav, Petr Adam Mikuláš a Albrecht 537; Smil 9, 893; Václav 179, 779, 893; Heřman 893; Jan, Heřman a Mikuláš 893, 894.
 Vostrov (Ostrov) chrud. 196.
 Vostrovce (Ostrovce) pís. 73.
 Vostrovec (Ostrovec) pís. 650.
 Vostrovec (Ostrovec) z Kralovic Jan XXV, XXXI, XXXVIII, XLV, LI, LVII, 853, 894; Jan a Fridrich 900; Jan a Vilém 901; Jan Ferdinand 822, 898; Jetřich 527; Jiří 82; Ladislav (Vladislav) 899, 900; Oldřich 898, 900; Strachota CXL, 900; Vilém starší, Štěpan, Vilém mladší a Ferdinand 896.

- Vostrovcová z Kralovic Anna roz. z Brukšteina 894, 897, 898; Marie roz. z Lisova 901; Osiana roz. z Šebířova 900.
- Vostrovcova z Kralovic Anna Marie 259, 899; Markéta Alena Kekulová z Stradonic 258; Marta Majdalena Beřkovská 20, 898.
- Vostrovská Barbora, roz. Maternova z Květnice 361.
- Vostrovská Helena Marie Schmidlová 247.
- Vostrovská z Vostrovic Juliana 1068.
- Vostrovský (Ostrovský) ze Skalky Jiří starší 901.
- Vostrovský Václav 1036.
- Vostružeň, viz Ostružno.
- Vostrý (Ostré) táb. 1222.
- Vosyka Isaiáš a Václav 1076.
- Vosym (Osy) plz. 587.
- Vošednice (Woschetnic), viz Osečnice.
- Voškobrhský z Voškobrch (Voškobrdský, Oškobržský z Oškobrh) Jan Jetřich 901.
- Vošlanda Pavel 989.
- Vošna (Vosna) viz Vosno.
- Voštip Jan 1193; Jeronym 1097.
- Votava Kašpar XXV, 902.
- Wotawa, viz Otov.
- Votelec dvůr poplužní časl. 379.
- Votěšice (Otěšice, Utěšice) plz. 484.
- Votěšino (Otěšín) plz. 668.
- Votice (Otice) táb. 241.
- Votíková Dorota LXXXIII.
- z Votína, viz Diblík a Třídvorský.
- Votmice, viz Otmice.
- Votrotice (Otročice) časl. 573.
- Votrušice, viz Větrušice.
- Wotsch, viz Voč.
- Votuší (Votuzy, Otnže) jič. 810.
- Vous (Waus, ves zašlá) žat. 599.
- Voves Václav 966, 999.
- Vozabal, měšťan Českobrodský 1045.
- Vozabalka Kristina Strakonická 1223.
- Vozabul Václav 1069.
- Vozdnice (Hvozdnice) hrad. 1071.
- Vozlice (Voslice, ves zaniklá) táb. 212, 489.
- Wozovic Bartoloměj 1244.
- Vožice Nová (Mladá) táb. 112.
- Vožice Stará táb. 891.
- Vrabec Jakub 1217; Jan 1133.
- z Vrabí, viz Vrabský Tluksa.
- z Vrabí 56.
- z Vrabí Johanna Kunašová z Machovic 312.
- Vrabinec (Sperlingstein, zámek pustý) lit. 53.
- Vrabská (z Vrabí) Krystýna LXXXIV.
- Vrabský Tluksa z Vrabí Jan CXXXIX; Jan Jiří 294, 902; Jan Štefan CXXXVIII; Jan Vilém, Jindřich, Hynek Leopold, Václav a Václav Vojtěch 902; Vilém starší 903.
- Vrabský Václav 1093.
- Vracov (Kunštat) hrad. 886.
- Vracovice táb. 896.
- z Vračova (Uračova), viz Voprcha.
- Vrahožily (Frauschil) lit. 862, 863.
- Vrána Adam 1095.
- Vrančice pís. 334.
- Vraní (Vrané, Wranay) praž. 87, 1206.
- Vranice časl. 61, 905.
- z Vraního, viz Lunikovská.
- Vranoš z Čechína, (Čazína) Jan Vilém 903.
- Vranov (Rabendorf) bol. 144, 381, 780.
- Vranov (Frohnau) cheb. 612.
- Vranov (Vranůvkov) plz. 127.
- Vranov (dvůr poplužní) plz. 288.
- Vranov táb. 493.
- Vraňov plz. 330, 872, 1212.
- z Vranova (z Granova) Kašpar 1111; viz též Granovský.
- Vranové bol. 537, 803, 844.
- Vranovec Matěj a Kateřina 1025.
- Vranovice pís. 126.
- Vransko (ves zaniklá) bol. 534, 805.
- Vranůvkov (Vranov) plz. 127.
- Vrany (ves pustá, zaniklá) žat. 599.
- Vraškov lit. 637, 839.
- z Vrašova (Urašova), viz Vodňanský.
- Vraštil Bohuslav, Jan a Ondřej 1262.
- Vrat bol. 803, 844.
- Vrata Kamenná (ves zaniklá) praž. 944.
- Vratičkovice táb. 93.
- Vratislav chrud. 1154.
- Vratislav z Mitrovic Adam starší 91, 235, 252, 903, 1203; Diviš František 1238; Hertvík CXXIX, 181, 722; Jan starší XX, 92, 903, 930; Jan mladší 903, 1220; Jan Zdeněk 87, 438; Jindřich 904; Jiří 384, 883, 903, 1241; Křištof

- XXXIV, LXI, 21, 479, 899, 1170; Ladislav 903; Mikuláš starší 904; šťastný 167; Václav nejstarší 77, 404, 585; Václav starší XC, CXIII, 810, 904; Václav mladší 73, 423, 673, 904; Václav CXLV, 892; Vilém CXI, 259, 269, 346, 419, 1226, 1230, 1268; Zdeněk XCVI, 130; Jiří, Adam a Franšek 900.
- Vratislavová z Mitrovic N. roz. Bohdanecká z Hodkova 77; Barbora na Zalší a Dirném LXXXIII; Dorota roz. Mirkova z Solopisk 373; Elena Marie roz. z Dobřenic 904; Kateřina roz. Rašínová z Ryzmburka 813; Kateřina roz. z Šanova 438; Kryselda roz. z Lažan 905; Salomena roz. Horčicova z Prostého 167, 235, 903.
- Vratislavova z Mitrovic Alžběta Dorota hraběnka Hallweilová 380; Anna Vančurová z Řehnic 842; Marianna Věžníková 899.
- Vratislav, viz Vratislavský.
- Vratislavice (Maffersdorf) bol. 537, 794.
- Vratislavský (Vratislav) Mistr Daniel CVII, 988, 1036; téhož manželka Lidmila roz. z Kapršteina 988.
- Vratišov táb. 155.
- Vratkov časl. 313, praž. 1042.
- Vratno bol. 17, 782.
- z Vratu, viz Fíkar.
- Vraž pís. 650.
- Vražda z Kunwaldu Albrecht LXXVII, 58, 905; Jan 349; Jan Vilém a Václav mladší 905; Václav starší CXL, 88.
- Vražedník (ves zaniklá) bol. 844. z Vrážkova, viz Rous.
- Vražné (Vražno) plz. 358.
- Vražné táb. 495.
- z Vražného, viz Sádlo.
- Vrba Matěj 1055.
- Vrbčany časl. 526.
- Vrbenský Viktorýn LIII.
- Vrbice časl. 702, jič. 79, 789, lit. 33, 506, 1117, plz. 1212.
- Vrbice (Fürwitz) žat. 284.
- Vrbičany lit. 234, 243.
- Vrbičky žat. 624.
- Vrbka časl. 691.
- Vrbka z Vrbice Michal 1155.
- Vrbno praž. 429, žat. 92.
- Vrcov bud. 411, 652, 657.
- Vrčovice pís. 1178, 1184.
- Vrdy časl. 689, 703, 1049, 1050.
- Vrhavě (Vrhavec) plz. 298, 1104, 1106.
- Vrchlabí (Hohenelbe) jič. 763, 764, 765, 784, 785.
- Vrchlabský Pavel 1110.
- Vrchnice (Würgnic) žat. 1100.
- Vrchol Vavřinec 1094.
- Vrchoslavice, viz Vrkoslavice.
- Vrchotická z Loutkova Alžběta roz. z Tučap 906; Dorota roz. Mitrovská z Nemyšle 906; Markyta na Žďáře Pluhovém, roz. z Hrádku LXXXIV, 906.
- Vrchotická z Loutkova Eva Kateřina a Sibylla, viz z Loutkova; Markéta Říčanská z Řičan, dříve Tučapová 212, 489, 718; Johanna Winkelhoferová 403.
- Vrchotický z Loutkova Adam 905; Albrecht, Buryan a Sigmund Kunrat 906; Ctibor XXXIII, 906; Jindřich nejstarší 403; Mikuláš mladší, Jindřich mladší, Mikuláš, Sigmund a Vilém starší 907.
- Vrchovina (Vrchovany, Vrchové, Werchhaben) bol. 17, 781.
- Vrchovina bol. 604, jič. 536, 778.
- Vrchoviny hrad. 638, 681.
- z Vrchovišť, viz Vencelík.
- z Vrchovišť Jan Libenický 641.
- z Vrchovišť Majdalena, viz Říčanská a Štůrmová.
- Vrchoviště (ves zaniklá) žat. 620.
- Vrchovné (Vrchové), viz Vrchovina.
- Vrchovnice jič. 923.
- Vrchy (Horec, Berghof) dvůr poplužní bud. 657.
- Vrchy (Hory) táb. 238.
- Vrchy Holé bol. 833.
- Vrkoslav Václav 1110.
- Vrkoslavice (Vrchoslavice, Seidenschwanz) bol. 534, 805.
- Vroutek (Rudig) žat. 182, 188, 189.
- Vrsce (Wrsec) jič. 783.
- Vrskmany (Vořmany) žat. 313.
- Vrš ze Sadlna Beneš 116; Hendrich CXXXVIII; Jiří 908, 1274; viz též Vršovec.
- Vršany (Würschen) žat. 1149.
- Vršov chrud. 923.
- Vršov (ves zaniklá) lit. 845.
- Vršovec ze Sadlna Jiří 60; viz též Vrš.
- Vršovice praž. 709, 800, 951, táb. 493, žat. 90.

Vršovka hrad. 638, 681, 682.

Vršovská z Těšetína Dorota, dříve Libertýnová 327.

Vršovský z Těšetína Jan Ratibor 908; Tobiáš 327, 823, 908, 999, 1036.

Vrtba (na Vrtbě, Vrtva) dvůr poplužní plz. 357.

z Vrtby hrabě 111, 742, 1030; Jan František 493; Jan Hroznata, Jan Adam a Sezima Jan 908; Sezima LXI, LXXXIX, CXLV, 138, 241, 242, 293, 351, 493, 494, 854, 945, 1028, 1170, 1225.

z Vrtby Anna Markéta Dorota Víthová z Rzavého 878; Markéta Kotvicová z Kotvic 879; Uršula Benigna Michalovicová XXIV, LXXXII, 369, 370.

Vrtěšice časl. 34.

Vrtva, viz Vrtba.

Vrutice (Kropáčova) bol. 199.

Vrutice praž. 429, lit. 931.

Vrzava Ondřej 965.

Vřesce táb. 849.

Vřeskovice plz. 587.

Vřesná (ves zašlá, nyní dvůr) táb. XVIII, 906.

Vřesník časl. 222.

Vřesník (Vřestník) jič. 592, 792.

Vřesovec z Vřesovic Bernart 863; Jan Winkhart hrabě 706; Šebestian 909; Václav XXI; Vojtěch CXLI; Volf 616, 863; Zikmund a Zikmund Rotleb CXLI.

Vřesovec z Vřesovic a z Doubravské Hory Vilém hrabě CXXIX, 11, 43, 189, 228, 229, 358, 450, 868, 910, 1203; Vilém Ilburk 101, 117; Wolf starší 908, 916; Wolf Ilburk hrabě LXI, CXXVIII, 72, 91, 231, 469, 790, 909, 910, 912, 914, 1140; Wolf Karel mladší 393, 901, 910.

Vřesovec z Vřesovic Kostomlatský Adam Jiří 911, 913; Jan Habart 790, 822, 912, 913, 914; Ladislav CXXXIX; Oldřich 6, 914; Petr starší 913; Petr Pavel 914; Radslav 911, 912, 915; Václav 913; Jan Vilém a Vojtěch 912; Václav, Karel a Volf Rudolf 914.

Vřesovec z Vřesovic Kyšperský Jan 915; Jan Ilburg 822, 910, 916; Jetřich Jakub 916; Pavel 917; Petr CXL; Vojtěch XXV, CXL, 822, 917.

Vřesovcová z Vřesovic Alžběta LXXXIII; Anna roz. z Sulevic 833; Anna z Miliny a na Křemuži 239, 910, 911; z Doubravské Hory Anna Johanna roz. z Velemyšlovsi 911; Kostomlatská Barbora roz. Myškova z Žluníc 429, 914; Kyšperská Dorota Kaplířová 233; Kyšperská Eleonora roz. z Fictum 917; Kostomlatská Eva roz. Pauzarova z Michnic 731; Johanka 453; Kateřina roz. Bejčková 1141; Kateřina roz. Údrcká z Nespečova 910; Krystýna LXXXIV; Lidmila roz. z Štampachu 616; Rebeka roz. z Renšperku 87; Kyšperská Uršula na Chobolicích LXXXIV.

z Vřesovic a z Doubravské Hory Anna Benedová 643; Estera Vchynská z Vchynic 863, 866; Kostomlatská Estera Vchynská z Vchynic 731, 855; Kostomlatská Johanna Majdalena, provdaná de Bachenhay 1258; Ludmila 910; Anna, Mandalena a Barbora 863; Žofie Vosterská 91.

Vřeštov (Bürglitz) jič. 293, 567.

Vřísek (Žižkenschloss, zámek pustý) lit. 845.

Wscherau, viz Všeruby.

Wscheratsch, viz Všehradiště.

Vstuhy (ves zaniklá) bud. 579.

Všebořice (Schöbritz) lit. 261, 457, 625.

Všebořice (Schebořic) časl. 342.

Všehradiště (Wscheratsch) lit. 866.

Všehrady (Tschern) žat. XCVII, 396.

Všechlapy bol. 392, 1163.

Všechov táb. 1221, 1227.

Všechromy praž. 20.

Všejamy bol. 834.

z Všejan, viz Milota.

Všech svatých na hradě Pražském děkanství a kostel XXIV, 324.

Všekary (Všeckoře) plz. 331, 589.

Všeckoře, viz Všekary.

Všelib (Všeliby) hrad. 531.

Všelibice bol. 537.

Všemily (Šemel, Schemel) lit. 867.

Všemyslice bud. 351.

Všeň (Wšeno) bol. 604, 805.

Všepadly plz. 1056.

Všepetely, viz Šepetely.

Všeradice praž. 905.

Všeraz (Cheraz) lit. 53.

Všerub Krištof 968.

- Všeruby (Wscherau) plz. 280, 358.
 Všestary hrad. 1070, praž. 526.
 Všestudy praž. 952.
 Všestudy (Šesl, Schössl) žat. 195, 611, 1085.
 Všesvaky (dvůr zaniklý) táb. 151.
 Všetaty praž. 409, 1145.
 Všetečka Adam 1165; Martin 968.
 Všetín na Moravě 768.
 Vševely pís. 127.
 Vtelenský z Vtelna Albrecht 919; Jan XXII, 918; Jiří 918; Karel CXIII, 823, 919, 1275.
 Vtelenská z Vtelna Lidmila roz. z Šenu 994; Majdalena roz. Zeidlicova z Šenfeldu 930.
 z Vtelna Salomena Kaplířová, potom Helclová z Sternšteina 232, 919.
 z Vtelna, viz Vtelenský.
 Vtelno žat. 102, 243.
 Vtelno Jizerné bol. 376, 520.
 Vtelno Mělnické praž. 918.
 Vůda dobrá (Dobrá voda) časl. 696.
 Wudingrün (Wutingrün, Butngryn) cheb. 600, 1136.
 Wurfbein Jan 1209.
 Würgnic, viz Vrchnice.
 Würschen, viz Vršany.
 Württemberský vévoda Ludvík Friedrich 735.
 Würzbaumová, viz Wirchbaumová.
 Wurzen, viz Dvorce (Dvorec).
 Wustung (Wüsting) bol. 457, 766, 773, 793.
 Wutingrün, viz Wudingrün.
 Wutsch, viz Budče.
 Vuvny (Humny, Ovny) praž. 1205.
 Vyčichl Jan 1133.
 Vyhlavský Marek 1193.
 Vyhlavy (Vhlavy) bud. 351.
 Vyhnalov (Vyhnánov) hrad. 1096.
 Vyhnalice hrad. 682.
 Vyhnánov hrad. 400; viz též Vyhnalov.
 Vyhyně (Vyhně) bud. 654.
 Výkleky (ves zaniklá) bol. 1163.
 Výkleky, jič. 597.
 Vykletice (Vikletice) žat. 1254.
 z Výmaru Bernard 752, 753, 754.
 Výprachtice, viz Vejprachtice.
 Výrava hrad. 707.
 Výrec táb. XVIII, 85.
 Výrov plz. 330, 366.
 Výrov dvůr poplužní (pustý) plz. 589.
 Výska Nová (Nová viska) cheb. 633.
 Vyskeř bol. 532—534.
 Vyskočil Jakub 968; Jan 965; Mtěj 1165.
 Vyskytná (Giesshübel) časl. 109.
 Vyskytná táb. 1171, 1173.
 Vysocký Václav 1262.
 Vysočany jič. 1048, plz. 288, praž. 68, 106, žat. 160, 369.
 Vysoká chrud. 1071, 1089.
 Vysoká (Vysoké, Vesík, Wessig) lit. 117, 506.
 Vysoká, viz Vysoký dvůr.
 Vysoká táb. 493.
 Vysoká (Viset, Wisset) žat. 622, 1085.
 Vysoké chrud. 247.
 Vysoké (Hochstadt) jič. 533, 776.
 Vysoké (Wessig), viz Vysoká.
 z Vysoké, viz Nejedlý.
 Vysoké Mýto, viz Mýto Vysoké.
 z Vysokého Celera (z Hohenzollern Marie Maximiliana, viz Sternberková.
 Vysokov hrad. 530.
 Vysoký dvůr (Vysoká, Oberhof) pís. 356.
 Výsonín, viz Vejsonín.
 Vystrkov bol. 775, časl. 222, pís. 647.
 Vyšata Silvester 1133.
 Vyšebrodský klášter bud. 59, 164.
 Vyšehora (Kašna hora) pís. 649, 650.
 Vyšehořovice praž. 704.
 Vyšehrad praž. 951.
 Vyšehradské proboštství, děkanství a kapitola XXIV, 324, 934, 950.
 Vyšetice (Ješetice) táb. 238.
 Výškov cheb. 605.
 z Výškova, viz Měsíček.
 z Výškovic (z Výškořic), viz Pelářímovský.
 Vyšší Brod bud. CXLIX.
 Vyželec (Vyželec, Vyzeleč, ves zaniklá) jič. 788, 795, 940.
 Vyžlovka praž. 526.
 Vyžral Adam a Daniel 1147.
 Ychtric z Širingsvaldu Abraham CXXXVI; Arnošt 919; viz též Uchtryč.
 Zababec, viz Žababeč.
 ze Zábědovic, viz Hamza.
 Záběhlíce časl. 694, táb. 177, 907.
 Záběhlčice (Zaběhlčice, ves zaniklá) časl. 641, 694.
 Záblatí bud. 657.
 Záblatí Malé (Záblatičko) bud. 351.
 Záblatí Velké bud. 351, 732.

Záborská z Brloha Kateřina Salomena, Anna a Cecilie roz. z Dobře 920.

Záborský z Brloha Jan Jindřich 919, 1274; Jindřich CXXXVII; Jan Markvart, Albrecht, Ladislav, Bořivoj, Jan a Václav 920.

Záboří, dvůr panský, hrad. 134.

Záboří (Söberle) hrad. 939, 1062.

Zábratné (Zavratný) bud. 655.

Zábrdí (Saberth) bol. 537, 805.

Zábrdovice bol. 529, 546.

Zábrodí (ves zaniklá) táb. 647.

Zábrodí hrad. 530.

Zábřeží jič. 50.

Zabuský Václav CXLI.

Zacléř, viz Šaclíř.

Začal Jan 1143.

Zadák Václav 1069.

Zádolí hrad. 682, chrud. 281.

Zadražďany (Zadražany) jič. 1048.

Zadubský z Šontalnu (z Schönthalu) Adam, Jan Křištof, Jiří, Albrecht, Vilém a Jan 920; Ladislav a Sebastian 921.

Zaháji bud. 351, čisl. 697, praž. 199.

Zahajský Jan Votík 1135.

Zahan (Sagan) knížetství v Slezsku 734, 749, 769, 824.

Zahliní (ves zaniklá) hrad. 836.

Záhorka (Záhorek) ze Záhoří Jiřík a Petr 1248.

Záhornice jič. 116, 546.

Zahorský Vavřinec 1262.

Zahořanský Bohuslav 965.

Zahořany lit. 857, 859, 861, 866, 913, plz. 129, 304, 817, 1055, praž. 944, táb. 647, 648.

Zahořany (Sehrles) žat. 447.

ze Záhoří, viz Záhorka.

Záhoří bol. 531, 803, 844, bud. 1241, čisl. 222, cheb. 14, 278, táb. 177, 364, 1210.

Záhoří (Serles) cheb. 203.

Záhoří (dvůr poplužní) pís. 654, 1248.

Záhoří (ves pustá, zaniklá) táb. 93.

Záhoří hořejší pís. 650.

Záhoří pod Miličínem (Záhoří Německé) táb. 237—239, 245.

Záhoří Německé, viz Záhoří pod Miličínem.

Záhoří Pechové (Záhoří Vysoké, ves zaniklá) táb. 238.

Záhořice lit. 25.

Zahořín (Sohr) lit. 563.

Zahostice táb. 849.

Zahradčice čisl. 905.

Zahradecká z Zahrádek Maria Eufrosina roz. Löblova z Krainburku 866.

Zahradecký sv. pán ze Zahrádek Václav CXLI, 866.

Zahrádka plz. 358, 668, táb. 48, 172, 493, 556, 647, 1221, 1222, 1227.

Zahrádka Trhová čisl. 701.

Zahrádka Šimon 965.

Zahrádka (z Vlčí Hory) Oldřich CXLI.

Zahrádková z Vlčí Hory Polyxena Horčická 168.

ze Zahrádky, viz Houska.

Zahražanský klášter, viz Klášter Zahražanský.

Záhuby (Záhuba, ves zaniklá) čisl. 460.

Záhuby jič. 787.

Zahumecký Jan 1262.

Zacharyáš David 988.

Zacharyášová 1045.

Zacheus Jan a Jakub 1054.

Záchod (Náchod) táb. 1221, 1227.

Zachotín táb. 485.

z Zachrašťan, viz Napoliský.

Zachrašťany jič. 1048.

Zaječí táb. 155.

Zaječice chrud. 387, praž. 379.

Zaječice (Saidschic) žat. 7, 313.

Zájezd bol. 249, 843, hrad. 530.

Zájezd (ves zaniklá) lit. 863.

Zájezd (dvůr poplužní) praž. 282.

Zajíc z Hazmburku Mikuláš 17.

Zajíček z Hošťálkovic Mikuláš a Václav 921.

Zajíčková (z Hošťálkovic) Markéta roz. z Bejšova 7.

Zajíčkov táb. 1172.

Zakopaná bol. 249, 807.

Zákostelská z Bilejova Kateřina roz. z Michalovic 92.

Zákostelská z Bilejova Kateřina Prunarová, potom Kutnaurová, pak Vodňanská 314, 818.

Zákostelský, viz z Bilejova.

Zakraví hrad. 638, 681.

Zakšín (Sakschen) bol. 18, 781.

Zakšov (Sachsengrün, Kryn) žat. 599.

ze Zakšova, viz Kfeliř.

Zákupy bol. CXLIX.

Zálesí hrad. 50, táb. 155, 238.

Zálesí (dvůr poplužní) táb. 93.

Zalešany čisl. 380.

Zálezly (Záles) lit. 26.

Zálezly (Salesl) lit. 1116, 1117, 1244.
 Zálezly pís. XVIII, 204, 490, žat. 369.
 Zalině bud. 657.
 Zalmanov (Solms, Solmus) cheb. 99.
 Zaloňov hrad. 941.
 Zalší táb. 151.
 Zalužanský ze Zalužan Radslav 921.
 Zalužany (Sensel) lit. 862, 863.
 Zalužany pís. 336.
 Záluží bud. 652, pís. 1195, plz. 358, praž. 487, 947, táb. 241, 442, 650, 1210, 1222.
 Záluží (ves pustá, zaniklá) lit. 846.
 Záluží (dvůr, dom. Tloskov) táb. 155.
 Záluží (Maltayr, Malthuern) žat. 138, 139, 1265.
 Zálužice bud. 351, 352.
 Zálužice (Saluschitz) žat. 192.
 Zalužská z Ostroskal Anna roz. z Podolí 921.
 Zalužský Michal 1217.
 Zalužský z Ostroskal Kašpar a Václav 921.
 Zámečník Kašpar 1165.
 Zámek červený, viz Krakovec.
 Zámek Nový (Mutinsko) jič. 529, 546.
 Zámek Nový (Neuschloss) lit. 764, 765, 788, 831, 846; viz též Nový Zámek.
 Zamezí jič. 536, 778.
 Zámezí horní jič. 777.
 Zámky nové, viz Nové Zámky.
 Zamlekov, viz Zavlekov.
 Zámostí bol. 520, 721, 774, jič. 306.
 Zamostský Pavel 965.
 Zámorsk chrud. 247, 768.
 Zandalýn Jiří 968.
 ze Zap Lidmila Vencelíková z Vrchovišť 851.
 Zapská Alžběta roz. z Šlivic na Peruči a Vraškově LXXXIII, 839; Eva roz. z Zap 922; Kateřina, viz z Chlumu a Straková; Marianna roz. z Harasova 922.
 Zapský ze Zap Adam 921, 922; Oldřich a Jan 922.
 Záptačí (dvory u Berouna) praž. 1037.
 Zapudov bol. 249.
 Zarodice (pusté popluží u Huzenic) pís. 650.
 Zárov (Žďárna, Soor) jič. 708.
 Záruha Albrecht 965; Václav 1045.
 Záruha z Hustiřan Berchtold 307; Ctibor a Jiří 927; Hartvik 307;

Hertvik 808, 809, 923, 926; Jan 808, 823, 923; Karel nejstarší CXXXIX; Karel CXXXIX, 923; Rudolf 11; Udalrik Berthold 925; Václav 51, 307, 571, 779, 793, 837, 925—927; Václav mladší 1097.
 Zárubová Barbora 1025.
 Zárubová z Hustiřan Alžběta roz. z Sternberka 924, 925; Anjelina (Engelburka) roz. z Celynků 50, 801, 927; Marie Alžběta roz. z Sternberka 879.
 Zarubovna z Hustiřan Bohuňka Bezdrůžická z Kolovrat 281; Bohuňka Licková z Risenburku LXXXIII, 327; Františka Alžběta Fellnerová z Feldek 493; Johanna Straková z Nedabylic 51; Johanna Uršula Grodecká z Grodce 570, 571; Markéta Zeidlicová z Šenfeldu 932.
 Zarybnický Jan CXXXIX.
 Zarybnický Samuel 1054, 1055.
 Zářičí táb. 238.
 Zásada bol. 317, 533, 801.
 Zásada (Sosa, Sosau) žat. 607.
 Zásada (Sázava, Sosau) žat. 622.
 Zásadí (předměstí Litoměřické) lit. 1118, 1119.
 Zásadka bol. 46—48, 765, 766, 797.
 Zásadka (dom. Dub Český) bol. 537, 780.
 Zásadka jič. 926.
 Zásadka Malá bol. 249, 807.
 Zásadský z Gemsendorfu Jan Jeník 317; Jiří Jeník 551.
 Záškalí bol. 537, 794.
 Záškalí (ves zaniklá) táb. 238.
 Zásmucká ze Zásmuk Marie Kapřikova z Losenic 452.
 Zásmucký ze Zásmuk Zdeněk 927.
 Zásmuky časl. CXLIX, 859.
 Zástupa z Křížkovic Jakub 107, 1045.
 Závěta ze Závětic Jan LVIII; Jiří XXXII, XLVIII, LI, 928, 988.
 Zátava pís. 1179.
 Zatejny (Zatyní, Sattay) bol. 18, 781.
 Zátvoří (Zátvor) praž. 716.
 Zatyní, viz Zatejny.
 Zavidkovice časl. 702.
 Závidov (Seiwedel) praž. 856.
 Zavlekov (Zamlekov, Zavlekom) plz. 204.
 Závodiště (v Závodištích, dědiny u Žatce) žat. 1259.

- Závratata (Závraty) bud. 274.
 Závratce časl. 461, 462.
 Závratný, viz Závratné.
 Závraty, viz Závratata.
 Závřší hrad. 44, 768, 934.
 Závší táb. 479.
 Zběčník (Zbiček) hrad. 530.
 Zbejšov, viz Zbýšov.
 Zbelitov táb. 151, 650.
 Zběř jič. 80, 81, 764, 765, 786.
 Zběšice (Běšice) táb. 175, 177.
 Zbiček, viz Zběčník.
 Zbilidi, viz Zbility.
 Zbilitov táb. 1222.
 Zbility (Zbilidi, Rothneustift) časl. 639, 690.
 Zbinohy (Zbynohy, Winau) časl. 639, 690.
 Zbiny (Zbiné) bol. 17.
 Zbiroh bol. 803, 844.
 Zbiroh praž. CXLIX, 894.
 Zbislav táb. 151, 650.
 Zbislavec (Zbislavice) časl. 460, 462.
 Zbislavice, viz Zbislavec.
 Zbizuby (Bižuby) časl. 61.
 Zblovy (Zblové) hrad. 569.
 Zborov bud. 658.
 Zborovsko (Borovsko) časl. 900.
 Zboží časl. 2, 702, hrad. 400, jič. 536, 803.
 Zbožnice (Zbožná Lhota) táb. 151, 346.
 Zbraslav (Braslav) cheb. 278.
 Zbraslav praž. CXLIX.
 Zbraslavice časl. 169.
 Zbraslavský klášter, viz Klášter Zbraslavský.
 Zbraslavský opat XV.
 Zbrašín žat. 190.
 Zbudov bud. 351.
 Zbudovice časl. 689, 1050.
 Zbudovský Martin 1220, 1232.
 Zbuzany praž. 346.
 Zbynice pís. 449.
 Zbynohy, viz Zbinohy.
 Zbyšničovsko, dvůr pöplužní, pustý, plz. 1055.
 Zbýšov (Zbejšov, Sbejhov) časl. 690.
 Zdeboř (Zdaboř) praž. 1196.
 Zdeboř táb. 241.
 Zděbrady praž. 20, 527.
 Zdelavice (Zdeslavice, Sdalawic) časl. 691.
 Zdelov (Zdělov) hrad. 23.
 Zderadiny (Dolejší) časl. 61.
 Zderaz žat. 39, 286.
 Zdeslavice časl. 514.
 Zdeslavice, viz Zdelavice.
 Zdiby praž. 22.
 Zdikov Malý pís. XVIII, XXVI, 355.
 Zdíky bud. 653.
 Zdiměřice (Stiměřice) praž. 944.
 Zdislav chrud. 517.
 z Zdislavice, viz Renšperger (Reinsperger).
 Zdislavice časl. 701.
 Zdislavice (ves pustá, zaniklá) lit. 845.
 Zdislavice táb. 61, 62.
 Zdobín (Zdobeň) jič. 801, 807.
 Zdoly (Zdůle) cheb. 605.
 Zdůle, viz Zdoly.
 Zebín (ves zaniklá, nyní jenom dvůr) jič. 535, 536, 778.
 Zebus (Šcebuz), viz Chcebuzy.
 z Zedlic, viz z Cetlic.
 Zedlicar z Zedlic, viz Cetlicar z Cetlic.
 Zedlicar ze Zedlic (von Zedlitz) Adam, Jan, Martin a Matouš 928; Sigmund a Karel Krištof 942.
 Zedlicerová (Zedlicarová) Kateřina 1257.
 Zedlicová z Zedlic Johanna roz. Zylvarovna z Zylveršteina 942.
 Zedník Ondřej 1133.
 z Zedtwic a ze Šteinu Heřman a Karel 928.
 z Zedtwic Jan Vilém 928.
 z Zedvic (Cetvic) a z Kinžvartu (Zedwitz von Königswart) Krištof Henrych CXXXIX, 928, 929; Jan Krištof CXXXVIII, 929.
 Zedvicová z Zedvic a z Kinžvartu Scholastika, roz. z Mengersdorfu 929.
 Zedvicovna z Zedvic a z Kinžvartu Eva Sibylla a Anna Regina Hoffmannová z Münchhofen 929.
 Zehuby časl. 703.
 Zech (Cecha, Grund) cheb. 1138.
 Zechová (Čechová) Sabina, dříve Štampachová, roz. z Solhauzu 621.
 Zechovice (Sechovice) jič. 1048.
 Zeidl z Georgenperku Jakub 1047.
 Zeidler (Ceydler) lit. 865.
 Zeidler z Braumova Jakub 930.
 Zeidler Jan 1152.
 Zeidler (Hoffmann) Jan 382, 789, 823, 930, 1275; Jan Sigmund 790.
 Zeidlerová (Hoffmannová) Majdalena roz. z Hiršfeldu 789, 930.

- Zeidlic z Šenfeldu (Ceidlic, Seidlic von Schönfeld) Hertvík 606, 932, 933, 934, 1042; Jindřich Jiří XLI, LXVII, 930, 1275; Ladislav XXXIII, 716, 823, 931; Osvald 931; Rudolf 44, 932, 1275.
 Zeidlicová z Šenfeldu Anna Marie roz. Berkovna z Dubé 563; Markéta roz. Zárubovna z Hustiřan LXXXIV, 327, 932.
 Zeidlicovna z Šenfeldu Anna, Marie a Estera Lichtenšteinová 932; Majdalena Vtelenská 930; Markéta Berbisidorfová 930, 1275.
 z Zeilbergu, viz Teufel (Teyfl).
 Zelená hora plz. CL.
 Zelenče praž. 1265.
 Zelené (Želiny) plz. 446, 587.
 z Zeleného Ondolí (von Grünthal), viz Pikhart.
 Zelenice lit. 53.
 Zelenka Jakub 1036, 1165; Pavel 1165.
 Zelenov (ves zaniklá) plz. 1055.
 Zelinková Mandalena 1045.
 Zeliny, viz Zelené.
 Zeller z Rosenthalu Jan 184; viz též Celar.
 Zeltenschlager z Zeltenschlag, viz z Celtenšlak a Seltenschlag.
 Zeltenšlogerová (Zeltenschlager, Celtenšloger) Ludmila 1025; viz též Seltenšlagová.
 Zeman z Kosoře Matěj XXV, CXL, 934.
 Zeměchovský (Seměchovský) z N. Václav 504.
 Zemek Ezechyel 1214.
 Zetlesreit (Zettlesreith) bud. 655.
 Zetlisch, viz Sedliště Nové a Staré.
 z Zettelberga Arnošt 617; viz též Cettelberger.
 Zettlesreith, viz Zetlesreit.
 Zeyner Pavel 1152, 1153.
 Zezličko, viz Zličko.
 Zhorec (Zhořec, Horec) plz. 448, 450, táb. 878.
 Zhorney (Zhorný) táb. 155.
 Zhory, viz Žhery.
 Zhoř časl. CXI, 34, 514, chrud. 196, táb. 1221, 1222, 1227.
 Zhoř (Hořkov, Hořkau) praž. 854.
 Zhoř (dom. Chlumeč) táb. 389.
 Zhoř (dom. Ml. Vožice) táb. 112.
 Zhoř (dom. Nadějkov) táb. 650.
 Zhoř (dom. Pacov) táb. 878.
 z Zhoře, viz Skála.
 z Zhoře, viz Vopršal.
 Zhořec, viz Zhorec.
 Zhudovice (Zudovice, Sudovice) praž. 935.
 Zhudovský (Zudovský, Súdovský) z Hyršova a z Zhudovic Jakub 934, 1270; Jan 935.
 Zhůře plz. 280.
 Zibetschlag bud. 655.
 Zibohlav (Zibohlavý) časl. 1065.
 Zibřidice bol. 84.
 Ziedlitz, viz Čitice.
 Ziegel, viz Zygel.
 Ziegelhütten (na Cihelně) cheb. 1138.
 Ziegenfuss, viz Kozinoha.
 Ziegler z Klippenhausen Joachym 935.
 Ziel (Zyl), viz Cíl.
 z Zierbergu, viz House.
 Ziering (Čirynk) bud. 655.
 Ziesmitz, viz Střeziměřice.
 Zigel Jan 1193.
 Zichlínek (Žichlínek) chrud. 195.
 Zichrov (Sichrov) bol. 534.
 Zickán (Cikán) Tomáš a Dorota 1101.
 Zíkovy (Zvíkov) pís. 1217.
 Zima Jan 644.
 Zimmerheckel Matyáš 1103.
 Zimoř (Simmern) lit. 117, 506.
 Zirna, viz Dříteň.
 Zittnay, viz Sitné.
 Zittolieb (Citoliby) žat. 191.
 Zlakovice pís. 650.
 Zlatá (Zlatý) praž. 515.
 Zlatá Ludmila 1025; Mandalena 1026.
 Zlatečka (ves zaniklá) bol. 537.
 ze Zlaté Koruny (Goldenkron), viz Müller.
 z Zlatého pole, viz Mazánek.
 Zlatenka táb. 850.
 Zlatnická Anna 435.
 Zlatníky (Zlatnice, Böhm. Schlading) žat. 95.
 Zlatýšovice (ves zašlá) bud. 350, 352.
 Zlešice pís. 154.
 Zlibek (Žlíbek) pís. 1201.
 Zliče hrad. 530.
 Zličko (Zezličko) hrad. 530.
 Zlív bud. 351, časl. 61, jič. 787.
 Zlivice pís. 1179.
 Zlivský, viz Žlivský.
 Zlonice praž. 839.
 Zlonická Voršila 1113.
 Zlosyně (Zloseyn) praž. 930.

- Zlovětice (Lobotice, Lobětice, Libotice) žat. 620.
 Zmišovice táb. 485.
 Zmrzlik Jan 1095.
 Zmrzlik ze Svejšina Václav 647.
 Zmyslovský Adam Oldřich 1162.
 Znějovský z Korkyně Michal Bohuslav 123, 323, 374, 501, 900.
 Znosím táb. 516, 896, 1222.
 Zoboles (Sovolusy) cheb. 288, 630.
 Zolldorf, viz Březovice bol.
 Zoubek Jan 1092; Matyáš mladší 1087.
 Zoufalá Anna 1165.
 Zpustošení statků (pusté vsi a domy) 352, 546, 648, 651, 657, 658, 675, 692, 694, 698, 703—705; viz též při městech.
 z Zrin hraběnka Marie Žofie, roz. Löblova z Krainburku 866.
 Zriny Jan hrabě 656.
 Zruč časl. 225.
 ze Zrzavého, viz Lapáček.
 ze Zrzavého, viz Vítha.
 Zubčice bud. 654.
 Zubří chrud. 313.
 z Zubřího, viz Kustoš.
 Zudovice, viz Zhudovice.
 Zudovský, viz Zhudovský.
 Zuckenstein (Cuknštejn) bud. 223.
 Zucker, viz Cukr.
 Zuckmantel (Cukmandl) lit. 261.
 Zukr Matouš 1133.
 Zumr (Díbel) Jan 1045.
 Zumr (Zummer, Sumr, Sommer) z Herstošic Jan CXXXIX; Jan Jiří 620; Jan Jindřich, Jan Vilém a Joachym Mikuláš 935; Krištof 287, 935; Mikuláš Joachym a Václav 936; Mikuláš Šebestian 1275.
 Zumrova (Sommer) Markéta Georgová z Oldenburga 399; Sidonia Žofie Talacková a Eufrosina 936.
 Zumnrfeld (Sommerfeld) z Tumnice Krištof Erasmus 776, 787, 823, 936.
 Zürich Jan 1137.
 Zuschner Ondřej 1088.
 Zuschnerova Regina 1088.
 Zužka Matěj 1095.
 Zvanovice praž. 526.
 Zwarnetschlag, viz. Svatomirov.
 z Zweibruku, viz Hok.
 Zweiendorf, viz Svěbohy.
 Zvěrkovice (Zvírkovice) bud. 1241.
 Zvěrotice táb. 1211.
 Zvěřina Jan 1165.
 Zvěřinek časl. 1163.
 Zvěřinské hrabství (Schwerin) 734.
 Zvěstonín táb. 1222.
 Zvěstovice (ves zašlá, nyní dvůr) táb. 1222.
 Zvičina (Svěčín) jič. 801, 836, 927.
 Zvichovec (Žichovec) pís. 1195.
 Zvíkov bud. 350, 657, hrad. 219, 1071.
 Zvíkov (Klingenberg) pís. 649, 659.
 Zvíkov (Zíkovy) pís. 1217.
 Zvíkovec (Zvíkov, tvrz pustá) bud. 350.
 Zvíkovec praž. 28, 44.
 Zvírkovice, viz Zvěrkovice.
 Zwirschen, viz Svržno.
 Zvířetice bol. 765, 766, 790, 822, 825, 831, 883.
 Zvířetický z Wartenberka Zdislav 666.
 Zwitte (Cvitte) lit. 563.
 Zwittern (Svitanov) bud. 655.
 Zwodau (Cvota) cheb. 600.
 Zvole (Svol) hrad. 164, 679.
 Zvole (Zwoll) praž. 945.
 Zvoleňoves, viz Zvoliňoves.
 Zvolín (Bolína) táb. 896.
 Zvoliňoves (Zvoleňoves) praž. 384.
 Zwollen, viz Stvolý.
 Zvonař z Cimberku Brykcí a jeho dcera Anna Kocourová 275.
 Zvonečková Anežka 1076.
 Zvonějov (ves pustá) časl. 1098.
 Zvozdné (Zvožno) bud. 1241, 1242.
 Zygel (Zygl, Ziegel) z Chocenic Jiří LXXXIX, 936, 966, 999, 1036; Krištof 823, 937, 938, 999, 1036.
 Zyglová (z Chocenic) Kateřina roz. Nejedly 937; Mandalena, roz. Kronenbergová z Kobersebergu 937; Zyglova Ludmila, Anna a Regina 938.
 Zygl Jiří 1133.
 Zych Vojtěch 1092.
 Zylvar z Zylveršteina a z Pilnikova (Silvar, Silber z Silberšteina) Adam 799, 806, 938—941; Jan LXVI, 137, 708, 938, 940, 941, 980; Rudolf Ferdinand a Vilém Adam 804.
 Zylvarová z Zylveršteina Anna Rozina 940; Rozina roz. Mířkovská 220, 375, 785, 792, 802, 804.
 Zylvarova z Silberšteina Beatrix Lobkovicová 939—942; Johanna Zedlicová 942.
 Zytkonydes Mistr Jan 1092.

Žababeč (Zababec, Sababsch) lit. 866.

Žabka Jiřík a Markéta 1069.

z Žaboklik (Žablík), viz Rotleb.

Žabokliky (Šobokliky) žat. 246, 1254.

Žabokrky hrad. 530.

Žabonosy časl. 1111.

Žabovřesky (Sakovřesky) táb. 151, 346.

Žabrákov dvůr poplužní pís. 204.

Žáček Jan 1262.

Žák Adam 1133, 1135; Jan 1134.

Žák z Radobejle Jan a Alžběta 1076.

Žákava plz. 280.

z Žákova Salomena Říčanská z Říčan 494.

Žákovcová ze Žákavy Lidmila roz. z Kokořova 338.

Žákovec z Žákovy (z Žákavy, z Žákovy) a z Jivan Jindřich starší, Jindřich mladší, Václav Lev, Vilém a Karel 942; Jan Jiří Maximilian CXXXVIII; Jindřich 67; Vilém 720, 841; Diviš Lev 204.

Žáky časl. 685, 702.

Žalanský Jan 1036.

Žalany (Schallan) lit. 861, 862.

Žaleč (Žaly) jič. 926.

Žalud Václav Bohdanecký 1165.

Žaludová (Sobotková) Anna 1165.

Žaly, viz Žaleč.

Žamberk hrad. CXLIX.

Žampach hrad. 51.

Žampach z Potenšteina 70, 791.

z Žampachu, viz Hložek.

Žandov časl. 694.

Žandov (Sandau) lit. 418, 819.

Žandovský z Nedakřovic Václav CXL.

Žantov, viz Žarkov.

Žár bud. 653; viz též Žďár.

Žarkov (Žantov?) bol. 532.

Žárovná pís. 37.

Žatec (Saaz) žat. LV, CI, 171, 548, 816, 928, 1253—1263.

Žatecká (Kalivodová) Dorota 1018.

Žatecký Havel 1165; Jakub 1045; Jan 418; Jiří, Jan mladší a Jakub 1134; Václav 1026.

Žatecký z Weigerstorfu Jan 1065.

Žďákov pís. 647.

Žďanice časl. 34, 1111.

Žďanov pís. 49, plz. 1056.

Žďár (dom. Doksy) bol. 17.

Žďár (dom. Hradiště) bol. 46.

Žďár (dom. Svijany) bol. 604.

Žďář (Žár, Sohoř) bud. 163.

Žďár (dom. Jilemnice) jič. 139, 570, 765, 767, 813.

Žďár (dom. Oulibice) jič. 536.

Žďár (dom. Radim) jič. 803.

Žďár (dom. Vrchlabí) jič. 785.

Žďár (Žďárno, Sohr, Soor) jič. 636, 708, 1238.

Žďár lit. 261.

Žďár plz. 14.

Žďár (Žďáro) plz. 668.

Žďár (ves pustá) plz. 1056.

Žďár (dom. Černovice) táb. 850.

Žďár (dom. Radič) táb. 385.

Žďár (Saar) žat. 943.

Žďár (Saar, Schaar) žat. 208.

Žďár, viz Žďary.

Žďár Hořejší a Nižší hrad. 23.

Žďár Nový časl. 933.

Žďár Pluhový táb. 477, 906.

Žďár Veselý časl. 692.

Žďára Tomáš 1134.

Žďárec časl. 461.

Žďárek (Scharing) bol. 537, 794.

Žďárek (Scharchen) bol. 803, 844.

Žďárna (Žďárno, Žďár, Zárov, Soor) jič. 708, 1238.

Žďárno, viz Žďárna.

Žďáro (Žďár) plz. 668.

Žďárovo Hradiště plz. 253.

Žďárský Vít 1045.

Žďárský z Žďárn (von Saar) Ctibor Tiburci 616; Florian 942; Florian Jetřich XXIII, CXI, 86, 102, 160, 243, 617; Hynek 245, 942; Hynek Jiří 432, 944; Jan Jiří 942, 943; Jan Šebestyan 943; Jan Václav CXXXIX, 823, 943; Jetřich Florian 943; z Žďáru bratři 846.

Žďárská z Žďáru Alžběta roz. z Fic-tum 943; Alžběta Volfomina roz. Berkova z Dubé a Lippého 191, 466; Johanna roz. Pfeffer-kornova z Ottopachu XXV, 432, 942.

z Žďáru Otilie Doupovcová 87; Polyxena Marie sv. paní z Pisnic. Eleonora a Majdalena Rosina 944.

Žďary (Žďár) chrud. 461.

Žďary (Žďár) hrad. 530.

- Žděrec (Zdirec, Sirtsch) bol. 18, 782.
 Ždichna Jiří 1134.
 Ždirec (Seelenz) časl. 1098.
 Ždirec časl. 933, jič. 570; viz též Žděrec.
 Žďov (Gestob) žat. 722.
 z Žeberka Albrecht na Prostředním Krušci 1201.
 z Žeberka sv. p. Jan Jiří Bohuslav, Jan Sebestyan 1216; viz též Planský.
 z Žeberka (z Eberka, Seeberg), viz Planský.
 z Žeberka, viz Schmiedl z Eberka.
 Žebice (Šebice, ves zašlá) bol. 18, 782.
 Žebletín (Sebedic, Sebeltic) žat. 943.
 Žebrákov časl. 701, táb. 647.
 Žebrákov dvůr žat. 620.
 Žehrovice Mšecké praž. 616.
 Žehuby časl. 596.
 Žehušice časl. CXLIX, 835.
 Žehušická z Nestajova Bohuňka, potom Bezdrůžická z Kolovrat 666; Mandalena 530.
 Žehušický z Nestajova Bernart 536, 1050; Hertvík 29, 666, 1191; Jan 1050, 1065; Václav 1050.
 Žejdlík Jiří 1134.
 Želčany plz. 1202.
 Želeč bol. 805, táb. CXLIX.
 Želeč (Seltsch) žat. 181, 1253.
 Želechovice (Schelechowic) lit. 243, 861, 864.
 Želejov bol. 535, 776, jič. 800.
 Želenice praž. 1205, žat. 633.
 Želetavský Tomáš 1165.
 Želevice lit. 614.
 Železná praž. 165, žat. 261, 290, 1254.
 Železná Anna 1040.
 z Železna, viz Třemeský.
 Železný Blažej 1022.
 Želiborice pís. 204, 490.
 Želichov táb. 1222.
 Želinská ze Sebzuzína Mandalena, roz. Voděradská z Hrušova 944, 945.
 Želinský ze Sebzuzína Jan 1275; Gabriel Krištof 944, 1275; Václav 945.
 Želiv (Selan, Čečetice) časl. 221, 222.
 Želivec časl. 572.
 Želizko z Tourového Oldřich 1248.
 Želizy (Schellesen) lit. 7, 9.
 Želkovice jič. 923.
 Želkovice (Schelkovic) žat. 865, 912.
 Žemlička Jan 1193.
 Žerčice bol. 360.
 Žeretice (Šeretice, Šeredice) jič. 80, 786.
 Žernoseky Veliké (Gross-Černosek) lit. 228.
 Žernov (Žernovy) hrad. 531.
 Žernovany, viz Žernoví.
 Žernoví (Žernovany, Žernovy) jič. 163, 532.
 Žernovice pís. 654.
 Žernovka praž. 526.
 Žerotín (Žirotín) žat. 87.
 z Žerotína (z Žirotína) bratři 70; Jan Diviš 119; Karel XXIII; Kašpar Melichar XXXIII, 946; Ladislav Velen 663.
 z Žerotína (Žirotína) Anjelina Anna Sibylla Michnová z Vacínova 802; Johanna Emilie Waldšteiňová 26, 938; Veronika Slavatová 517.
 Žerotínová (Žirotínová) Alžběta, viz Eliška; Anna Maximiliana, dříve Švamberková, roz. z Opperstorfu XXIX, LXXXII, 662, 946; Bohuňka roz. z Kunovic 151; Eliška (Alžběta) roz. z Waldšteina 16, 41, 117, 426, 786; Kateřina roz. z Smiřic 1065; Uršula potom Šliková, roz. z Opperstorfu 604.
 Žerovský Mikuláš CXL.
 Žestoky (Řestoky) chrud. 115, 671.
 Žestovice časl. 386.
 Žeznilý Vavřinec 968.
 Žežhule Jan 1165.
 Žežice praž. 1196.
 Žežlovice (Jažlovice) praž. 514.
 Žežule Jindřich 996, 999, 1035, 1036.

- Žežule Jindřich a Jindřich Konstantýn 1024.
 Zhery (Zhory) praž. 374.
 Žibkov táb. 237.
 Žibřid z Velechova Jindřich 46.
 Žibřidovice (Zibřidovice) časl. 88.
 Žid Matěj 1054, 1055.
 Židek (měšťan Nymburský) 1165.
 Židlov (Schiedl) bol. 14, 775.
 Židovice jič. 783, žat. 209, 614.
 Židovice Nová bol. 84.
 Žihle (Scheles) žat. 208.
 Žihobce (Žihobec, Schobie) pís. XVIII, 48, 49, 202.
 Žichlice (Schichlitz) lit. 862, 863.
 Žichlice plz. 358, 451.
 Žichlink (Zichlínek) chrud. 195.
 Žichova (Pupinova) Vesce táb. 1222.
 Žichovec (Zvichovec) pís. 1195.
 Žichovec (Žichovice) žat. 87.
 Žichovice pís. XX, CXLIX.
 Žichovice (ves zaniklá, nyní dvůr) časl. 186.
 Žichovice (Žichovec) žat. 87.
 Žika chrud. 119, 1155.
 Žikov plz. 109, 127, 128.
 Žilov plz. 358.
 Žilovice (ves zaniklá) chrud. 115.
 Žilovský dvůr chrud. 119.
 Žim lit. 25, 863.
 Žimutice (Žimuntice) bud. 57, 58, 303, 814, 817.
 Žiňany táb. 151.
 Žinice táb. 238.
 Žinkovy plz. XXIII, CL.
 Žireč (Schurz) hrad. 683, 685, 708, 764, 941.
 z Žirotína, viz z Žerotína.
 Žirov táb. 485.
 Žirovnice táb. XXIII, CXLIX.
 Žiška, viz Šiška.
- Žitavský Martin 1110; Šťastný 1092.
 Žitavský z Dormsdorfu Jan Jiří 107.
 z Žitenic, viz Měnická.
 z Žitenic Nyklasková, viz Kalenicová.
 Žitenice (Schüttenic) lit. 469, 470.
 Žiteninky (Zitetinek, ves zaniklá) jič. 783.
 Žitětín (Žitěnin) jič. 721, 774.
 Žitín plz. XXIII.
 Žitonic, dvůr poplužní, lit. 844.
 Žitovlice jič. 306.
 Živhošť (Živohošť) táb. 155.
 Živnůstka Jan 965, 988, 1036.
 Živonín praž. 199.
 Žiželice (Schiesselitz) žat. 171, 611.
 Žiželický Jan 1144.
 Žiželoves hrad. 496, 707, 762, 767, 779, 783.
 Žižice praž. 606.
 Žižkenschloss (Vřísek) lit. 845.
 Žižňikov (Schiessnig) lit. 845.
 Žišov táb. 657.
 Žleby časl. 100, 210, 685, 703, 1199.
 Žlíbek (Zlíbek) pís. 1201.
 Žlíbek dvůr táb. 155.
 Žlivská (Zlivská) z Labouně LXXXIV; Alena na Radči a Chomoticích LXXXIII; Kateřina roz. Volanská z Volanic 778.
 Žlivský (Zlivský) z Labouně Jan 777; Jan Henrich 778.
 Žloukovice praž. 367.
 z Žlunic, viz Myška.
 Žlunice jič. 529, 541, 544, 545, 546, 554, 767.
 Žlutice (Luditz) cheb. CL, 278.
 Žlutický Daniel 1258, 1262; Florian Mistr 1262.
 Žumberk (Sonnberg) bud. 163.
 Žundalek Matěj 1093.

Dodatky k registříku.

- z Adlerheimu, viz Pecelius.
 z Aichu, viz Wieser.
 z Altersdorfu, viz Parys.
 de Areyzaga Bernard a Jan 239;
 viz též de Arrizaga.
 z Astfeldu, viz Osterštok.
 z Auhorn, viz Rozýn.
 z Bělé Rohovlad Jiří a Mikuláš 121.
 z Běloplot, viz Pionkotský.
 Belvic z Nostvic Kašpar starší 157.
 Berkovna z Dubé Anna Marie Zei-
 dlicová z Šenfeldu 563.
 Běšínová, viz Hrobčická.
 Běštin (Běstčín) praž. 119.
 z Bezejovic, viz Popovský.
 z Biesingen sv. pán Karel Arnošt
 239.
 Bílý Mlýn, viz Mlýn Bílý.
 z Biskupova, viz Krumpach.
 Bitozeves žat. 194.
 Blottendorf, viz Plottendorf.
 z Bohuňovic, viz Sak.
 Bojenice táb. 174, 650.
 z Bonisdorfu, viz Rakl.
 z Borkova, viz Napor.
 z Borovnice, viz Sudlice.
 Boseň bol. 807.
 Boubinský z Újezda Diviš 121.
 Božetice, viz Požetice.
 z Božetína, viz Kršňák.
 z Božkovic, viz Svojanovský.
 Brada (Podbradí) jič. 774.
 z Braunberku, viz Miličovský.
 z Brňova, viz Martinovský.
 Bruknar z Brukšteina Arnošt 248;
 viz též Bryknar.
 z Brukšteina, viz Bryknar.
 z Březnice, viz Roudnický.
 z Břízy, viz Netvorský.
 z Buckau, viz Heydler.
 z Bukové, viz Heidler.
 z Bukové, viz Lažanský.
 Bukovský z Hustiřan Mikuláš 926.
 Buschendorf, viz Pušndorf.
 z Buschhofen, viz Freiesleben.
 Bušanovice pís. 204.
 z Buškovic, viz Rousová z Vraž-
 kova.
 Býnice táb. 147.
 z Ceylberku, viz Teyfl.
 z Cimberku, viz Zvonař.
 z Cítova, viz Selmický.
 Commissio revisionis 445.
 Corpus Marek 207; viz též de Cor-
 pus.
 z Čechína, viz Vranoš.
 z Čechtic, viz Stanovský.
 Čejka z Olbramovic Václav 63.
 z Čejkova, viz Tomek.
 z Černčic, viz Malešický.
 Černé Louže bol. 84.
 Černín z Chudenic Jan 73; Jiří
 Václav 129; Václav Diviš 130.
 Černínová z Chudenic Elza roz.
 Vratislavovna z Mitrovic 73; Kri-
 stina Kordule, roz. z Helmaku
 (Heleneku) 130; Maria Anna hra-
 běnka z Stahrembergu 130.
 Červená Hora, viz Hora Červená.
 z Červeného dvoru, viz Krynes.
 z Červenévsi, viz Měnický.
 Češtice pís. 147.
 Čížkrajice (Sitzkreis) bud. 1275.
 Diblíkovské Pustiny (dom. Skály)
 bol. 532.
 Dlouhý Most, viz Most Dlouhý.
 Dobrošen (Drobrassen) cheb. 156.
 Dobříčany žat. 181.
 z Dollenšteina, viz Lednický.
 z Domaslavi, viz Vlasatý.
 z Donína Alžběta Hiserlová 154.
 z Dorendorfu, viz Krumpach.
 Drobrassen (Dobrošen) cheb. 156.
 Dubčany žat. 181.
 z Dubnic, viz Rajský.
 Dubský mlýn, viz Mlýn Dubský.
 z Dubu a Frydšteina, viz z Oppers-
 torfu.
 z Eberka, viz Schmiedl.
 z Ejstebna, viz Větský z Věst.
 z Fictum Eleonora Barbora Štam-
 pachová 618.
 z Findelšteina, viz Proy.
 Flahe (Flöhe), viz Vlov.
 z Frošhamru, viz Tonkl.
 z Frydšteina, viz z Oppers-
 torfu.
 z Frymburku Anna Maria Sobková
 561.
 z Frymburku Mazanec Karel 186.
 z Förstfeldu, viz Oršinovský.
 z Gayeršperku, viz Werner.
 z Geblic, viz Nosidlo.
 z Geiselbergu, viz Proy.

z Gemsendorfu, viz Zasadský.
 z Georgenperku, viz Zeidl.
 z Geyzinku (Geisinku), viz Šenová.
 z Goldburgu, viz Šuster.
 z Gotsche hrabě, viz Kisl.
 von Grünthal, viz Pikhart.
 z Hartbachu (z Hartenbachu), viz Ričl.
 z Hartenfelsu, viz Schellhart.
 Havlův Mlýn, viz Mlýn Havlův.
 z Hebernfeldu, viz Petrová.
 z Helfenburku, viz Vltavský.
 z Helmaku (z Heleneku) Kristina Kordule Černínová 130.
 z Hirschfeldu, viz Schindl.
 Hiserle (Hyzirle) Ferdinand Arnošt 204.
 Hiserlová z Chodův Alžběta roz. purkrabinka z Donína 154.
 Hlubany (Lubau) viz Lubany.
 z Hodějova Anežka, viz Říčanská.
 Hodějovský z Hodějova Přech, Jan a Šmil 147; Oldřich 148, 149; Jiří a Šmil 148; Adam, Bernard mladší a Bohuslav 149.
 Hohenrejt cheb. 156.
 z Heršteina, viz Tahlo.
 z Hostinného, viz Sitta.
 Hošek Smiřický Jan 1098.
 Hošťálek z Janovic Ciprian a Maximilian 171.
 Hošťalovice časl. 114.
 Hrachoviště (Strachoviště) bud. 657.
 Hrobčický z Hrobčic Jeronym 190.
 Hruška z Března Mikuláš 194; Vilém 181.
 z Hřiště, viz Skrbenská.
 Hvozdnice, viz Vozdnice.
 z Hyršova, viz Třeštík.
 Chanovice pís. 204.
 z Cheebuze, viz Ratiborský.
 Chlumčanská Polyxena, viz Malešická z Poutnova.
 Chlumčanský z Přestavlk a z Chlumčan Jindřich a jeho dcery Alžběta a Kateřina Říčanská 669.
 Chlupatá ves, viz Rauhešlag.
 z Chocenic, viz Zygel.
 z Chodova, viz Kršovský.
 Christofsgrund (Údolí sv. Krištofa) bol. 84.
 Chrochvice (Krochvice) lit. 53.
 Chrudim chrud. 114.
 z Chřenovic, viz Naz.
 Chvalkov táb. LXXXIV.
 Chvalkovská z Hustiřan Ludmila roz. z Gerštorfu 1097.

Chvalkovský z Hustiřan Zdeněk 926.
 z Illo sv. pán Kristian 197.
 z Janovic, viz Ryzmberský.
 z Janovic, viz Špetle.
 z Javorníka, viz Rozýn.
 z Jenšteina, viz Koutský.
 Jestřibská z Ryzmburku Anna Kateřina Měnická z Červené vsi 365.
 Jesnitská kollej v Praze 847, 892, 971, 986, 1116.
 z Jetřichovic, viz Opršal.
 z Jilmanic, viz Mladota.
 z Kadova, viz Řesanský.
 Kamenný Most, viz Most Kamenný.
 Kaplířova z Sulevic Dorota, viz Říčanská.
 Karbonkovský dvůr pís. 63.
 Karlovský z Karlova, viz Protivec.
 z Karlsperku, viz Rozacín.
 z Kestřan, viz Oudražský (Údražský).
 z Khuenburgu hrabě František Ferdinand 238.
 z Kladrubec, viz Sádlo.
 z Klaršteina, viz Papazoni.
 Klášter sv. Jakuba v Praze CXLIII, 950.
 Klingen (Klingern, dědiny u Steinhofu) cheb. 156.
 Klixová Rozina roz. z Schönaichu 511.
 Kněžní Most, viz Most Kněžní.
 z Kolovrat Krakovský Jan mladší 185, 190.
 Konopiště pís. 204, táb. 147.
 Kornov cheb. 156.
 z Kosmačova, viz Římský.
 z Kosti, viz z Selnberka.
 Kounice (Konice) časl. 222.
 z Kranichbergu, viz Unterholzer.
 z Kranichfeldu, viz Pisecký.
 Krazová z Schaerfenšteina Anna Alžběta roz. z Felzu 129.
 Kreysa (Bobkovský) Šimon 1075, 1076.
 z Krohenšteina, viz Proškovský.
 z Křimic, viz Točník.
 z Křižovic (z Křižkovic), viz Udvahely.
 Kulsam cheb. 156.
 z Kůnovic Alžběta, roz. z Sternberka 151.
 z Kvelbrunu (Quellbrunnu), viz Topinková.
 Kvinov, viz Quina.
 z Kyrsfeldu, viz Nekmiřský.
 z Landeka, viz Nekešova.

Lažanská z Bukové Maria Alžběta
 Michnová z Vacinova 150.
 Lčovice pís. 147.
 Lenní právo v Slezsku a v Lužici
 765.
 z Libanhory, viz Rovenský.
 Libenický, viz z Vrchovišť.
 z Libína, viz Šenvicova.
 z Libšteina (Liebšteina), viz Sta-
 římský.
 z Lidořova, viz Oderský.
 z Lindenthalu, viz Sarfenberger.
 z Lobkovic Eliška Talmberková
 672.
 z Lohemühlu, viz Waldvoglova.
 z Löwenastu, viz Nelcel.
 z Löwenastu, viz Raming.
 z Löwenšteina, viz Pischl.
 Lunkvic z Lunkvic Jan 261; viz
 též Lungwic.
 Magerle, viz z Solopisk, též z So-
 bíšku.
 Malovcova z Malovic Eva, viz Štam-
 pachová a z Solms.
 Manská přísaha LXXXIX.
 z Manšvartu a Helfenburku, viz
 Vltavský.
 Markvartec (Markvarec) na Moravě,
 kr. Jihlav. 148.
 Maršovice táb. 147.
 z Meggenhausen, viz Pucher.
 Měcholupy žat. 261.
 Menšík z Menšteina Jakub 119.
 Michna z Vacinova Václav, Sig-
 mund Norbert, Vilém a Jiří Ka-
 rel Václav 150.
 Michnová z Vacinova Marie Alž-
 běta, potom hraběnka z Vršovic,
 roz. Lažanská z Bukové 150.
 Milevsko táb. 147.
 Miličín táb. 238.
 de Montalban, viz de Salazar.
 z Morsilien, viz Wezel.
 Most (Brüx) žat. 162.
 Mühlbach cheb. 156.
 z Muthburgu, viz Wolgemut.
 Mutinsko (Nový Zámek) jič. 529.
 z Myslovska Marie roz. z Olbramo-
 vic 178.
 z Nedakřovic, viz Žandovský.
 Nedvězí táb. 147.
 Nekvašovice (Nakvasovice) Dolejší
 204.
 Neudörfel (Rondörfel) lit. 54.
 Neusorge (Starost Nová) bol. 84.
 z Nišova (Něšova), viz Rozvadov-
 ský.
 z Nobčic, viz Varkočovna.

Nová ves, viz Ves Nová.
 Očelice, viz Vočelice.
 z Olbramovic Marie, viz z Myslov-
 ska.
 z Olivetu, viz Šatný.
 Opálka, viz Vopálka.
 Oslovice (Woselwic), viz Veselo-
 vice.
 Osonice (Osojnice), viz Vosenice.
 z Ostroskal, viz Zalužský.
 Oškobržský z Oškobrh, viz Voško-
 brchský.
 z Otěšic Vilém Bohuš 264.
 z Otoslavie, viz Přibík.
 z Otradovic, viz Škopek.
 z Ouhornu (Anhorn), viz Rozýn.
 Oujezdec (dom. Horažďovic) pís.
 204.
 z Paběnic, viz Velemická.
 z Paběnic, viz Voračický.
 von Paelitz, viz Lochnar.
 Pagajová Alžběta 585.
 na Palici (Palitz), viz Schwohl.
 von Pantenau, viz Wachtel.
 z Pašiněvsi, viz Studenecký.
 Penčík z Penčíku Jindřich 269.
 von Plumenthal, viz Sak.
 z Poběžovic, viz Tuněchodský.
 z Pöttingu hrabě František Euse-
 bius a Jan Šebastian 238.
 Pohnan z Pohnání Pavel 121.
 Ponzon Fabius 163.
 z Popic, viz Ledčanský.
 Pretschendorf (Prečendorf) v Mí-
 šensku 138.
 z Protivce, viz Vojíš.
 z Prudic, viz Špetle.
 Přehořovský z Kvasejovic hrabě
 František Karel 150.
 Přestický, viz Streicius.
 z Pžal, viz Tandl.
 z Quellbrunnu (z Kvelbrunu), viz
 Topinková.
 Radostice (ves pustá) chrud. 121.
 Reichenbach cheb. 156.
 Rohovlad z Bělé Jiří a Mikuláš 121.
 Rolesengrün cheb. 156.
 z Rožmberka Petr Vok 477.
 Rudig, viz Vrontek.
 z Ryklic (Ryglic), viz Neuman.
 Řepický Šebastian Chval 63.
 Římský z Kosmačova Václav, viz
 též Opravy tisku.
 z Salms (Solms) hraběnka Eleonora
 Barbora Maria, roz. Krazova
 z Scharfenšteina 129.
 Saský vévoda Julius Henrych 876.
 Selmice žat. 194.

- Semenkovičky, žat. 194.
 Scheff, viz Šeft.
 Sichrov, viz Zichrov.
 z Sinzendorfu hrabě Jiří Ludvík a
 Filip Ludvík 150.
 Slatina plz. 130.
 Slavňovice táb. 174.
 Spálený dvory časl. 121.
 z Stahrembergu hrabě Jan Ludvík
 a Maria Anna, roz. Černínova
 130.
 Steinwasser, viz Voda Kamenná.
 Stožice pís. 1249.
 z Stradoně, viz Tylingar.
 Suchá časl. 121.
 z Svejšína, viz Zmrzlík.
 Svinčany chrud. 121.
 Sviratice pís. 204.
 Svitanov, viz Zwittern.
 Šanovec (z Šanova) Krištof a Ja-
 chym 188.
 z Šicendorfu, viz Šleglovský.
 Štampach z Štampachu Jan Al-
 brecht 165; Volf Žoldan 261.
 z Švamberka Petr 163.
 z Talmberka (Talmberga) Jan Ma-
 ximilian a Vilém Václav Fran-
 tišek 239.
 Talmberková Dorota, dříve Hodě-
 jovská, roz. Hrzaňova 147.
 z Těšetína, viz Vršovský.
 Tloskov táb. 147.
 z Tourového, viz Želízko.
 Toužetín žat. 194.
 z Trautmansdorfu hrabě Adam Ma-
 tyáš 130.
 Trčka z Lípy Jan Rudolf 121, 222.
 z Urašova, viz Vodňanský.
 z Vartenberka Zdislav Zvířetický
 666.
 z Weigerštorfu, viz Žatecký.
 Věžníková Kateřina 87.
 Vižina (Vizima) praž. 119.
 Vlksice, táb. 147.
 Vostrovec z Kralovic Vilém 181.
 Vratislav z Mitrovic Jiří 119; Vra-
 tislavova z Mitrovic Elza Černí-
 nová 73.
 z Vršovic hraběnka Maria Alžběta,
 dříve Michnová, roz. Lažanská
 z Bukové 150.
 z Vrtby hrabě Jan Josef 150.

O B S A H.

	Strana
Úvod.	
Příčiny povstání Českého l. 1618	XV
I. Pokutování účastníků zpoury po r. 1618.	
Konfiskování statků před bitvou bělohorskou	XVII
Zabavování statků, nařízené od stavův odbojných	XXI
Přípravy k potrestání povstalců po bitvě bělohorské	XXV
Zjímání náčelníků zpoury minulé	XXIX
Kommissie exekuční (<i>commissio executionis</i>), od císaře zřízená k processu hrdelnímu proti předním účastníkům povstání Českého	XXXIV
Pokuta vzata od náčelníkův a předních účastníků povstání Českého	XLV
Vykonání exekuce proti náčelníkům zpoury	L
Kommissie konfiskační (<i>commissio confiscationis</i>), k pokutování ostatních účastníků zpoury nařízená	LIX
Odsouzení k manství	LXXIV
Ponechání statků některým rebellům stavu vyššího méně provinilým a zrušení kommissie konfiskační	LXXXI
Kommissie nařízená k vyšetřování dluhův a pohledaností na statech konfiskovaných (<i>commissio liquidationis et revisionis</i>)	LXXXVIII
Pokutování měst a jejich obyvatelův	XCIX
Zastavování, rozprodávání a rozdávání statků konfiskovaných na újmu král. komory a osob odsouzených	CVIII
Král. hlavní kommissie komorní (Königl. böhmische Kammer-Einrichtungs-Commission)	CXIX
Zkrácení osob odsouzených jenom některého dílu jmění . .	CXXII
Rozdávání statků konfiskovaných	CXXIII
Prodej statků konfiskovaných a jich placení	CXXVII
Zabavování statkův osobám ze země odešlým náležejících .	CXXX
Kommissie nařízená k porovnání s osobami stavu vyššího o pokuty peněžité za udělení perdonu (<i>commissio transactionis</i>)	CXXXIV
Commissio tractationis de pio opere	CXLII

II. Konfiskace po válce dánské l. 1628 a po vpádu saském do Čech l. 1632—1634 nařízená	CXLIII
III. Konfiskace po exekuci proti knížeti Fridlandskému Albrechtovi z Waldšteina a jeho přívržencům l. 1634 vykonané	CXLVI
Výkaz jmění a statků, král. fisku konfiskacemi případných Seznam osob a měst pokutovaných a statkův jim konfiskovaných	CXLVII 1—1263
Dodatky a opravy	1264
Registřík	1279
Doplňek registříku	1465

Opravy tisku.

- Strana XI řád. 21 a 22 čti: kopa grošů českých rovnala se dvěma kópám grošů *mišenských*.
- Str. XVIII řád. 20 místo *Olbramice* čti: *Olbramy*.
- Str. XXV řád. 4 pod čarou vlož: *Jakub Zhudovský* (934).
- Str. LXXVII, řád. 24 místo *Šlechta* čti: *Šlechtín* z Šezemic.
- Str. CXLVIII řád. 3 zdola po slově *Tachlovice* vlož: (mimo Litovice, Hořelice a Doksy), Chraštany (mimo Dušníky).
- Str. 7 řád. 8 místo *nebyl odsouzen* polož: *odsouzen polovice jmění*.
- Str. 7 řád. 9 místo *Kornfellern* čti *Kronfellern*.
- Str. 9 řád. 22 místo *Podolčí* čti *Podvlčí*.
- Str. 42 řád. 20 místo *Křechoř* čti *Křechoř*.
- Str. 47 řád. 10 zdola před slovem *Budovcové* vynech: *manželce*.
- Str. 47 řád. 6 zdola po slově *z Wartenberka* doplň: *manželka Václava Budovce*.
- Str. 48 řád. 3 místo *syn Budovcův* polož: *Budovec z Budova*; tamže řád. 5 po slově: *matce své* vynech: *Markétě*.
- Str. 49 řád. 8 místo *Straycraga* polož: *Arrizaga (Areyzaga)*.
- Str. 61 řád. 5 zdola místo *dom. Jeníkov* polož *okr. Vlašim*.
- Str. 105 řád. 14 zdola při *Solenice* místo *zašla* polož: *dom. Rtišovice praž.*
- Str. 132 řád. 16 zdola místo *od a* čti *a od*.
- Str. 151 řád. 19 zdola místo *Hrzaňkové* polož *Hrzaňové*.
- Str. 210 řád. 19 místo *kr. Litoměřice* polož *kr. Žatec*.
- Str. 226 řád. 2 zdola místo *Bukovskému* polož *Lukavskému*.
- Str. 269 řád. 6 zdola místo *z Martinic* polož *z Mitrovic*.
- Str. 278 řád. 3 místo *z Prachové* polož *z Kochánku*.
- Str. 331 řád. 21 místo *Stropčic* polož *Tropčic*.
- Str. 332 řád. 16 po slově *zproštěn* vlož *dne 3.* z řádku následujícího.
- Str. 339 řád. 3 zdola místo *straně* polož *strarě*.
- Str. 344 řád. 16 zdola místo *kr. Písek* polož *Chrudim dom. Košumberk*.
- Str. 365 řád. 10 po C. 215 vlož C. $\frac{1}{10}$.
- Str. 428 řád. 14 zdola místo G. 15 polož Q. 15.
- Str. 450 řád. 10 zdola místo *Brzolec* polož *Brlozec*.
- Str. 461 řád. 9, pak str. 1307 po slově *Geronys* místo *z Libršína* polož *z Libušína*.
- Str. 466 řád. 5 místo *z Rapachu* polož *z Roupova*.
- Str. 504 řád. 12 zdola místo *kr. Jičín* polož *Boleslav*.
- Str. 508 řád. 12 místo *Šarferger* čti *Šarsfenberger*.
- Str. 529 řád. 13 místo *Choustov* čti *Chroustov*.
- Str. 571 řád. 8 zdola po slově *rozené* vlož: *z Sloupna*, dříve Švihovské.
- Str. 639 řád. 5 místo *Vorlorz* polož *Vorlor* u Myletína.
- Str. 652 řád. 10 po slově *Nedrtal* vlož (Niederthal).